

Sa8km
G.N.B.

8998

॥ अथ श्रीमहाभारते द्रोणपर्व प्रारभ्यते ॥

1918

XA

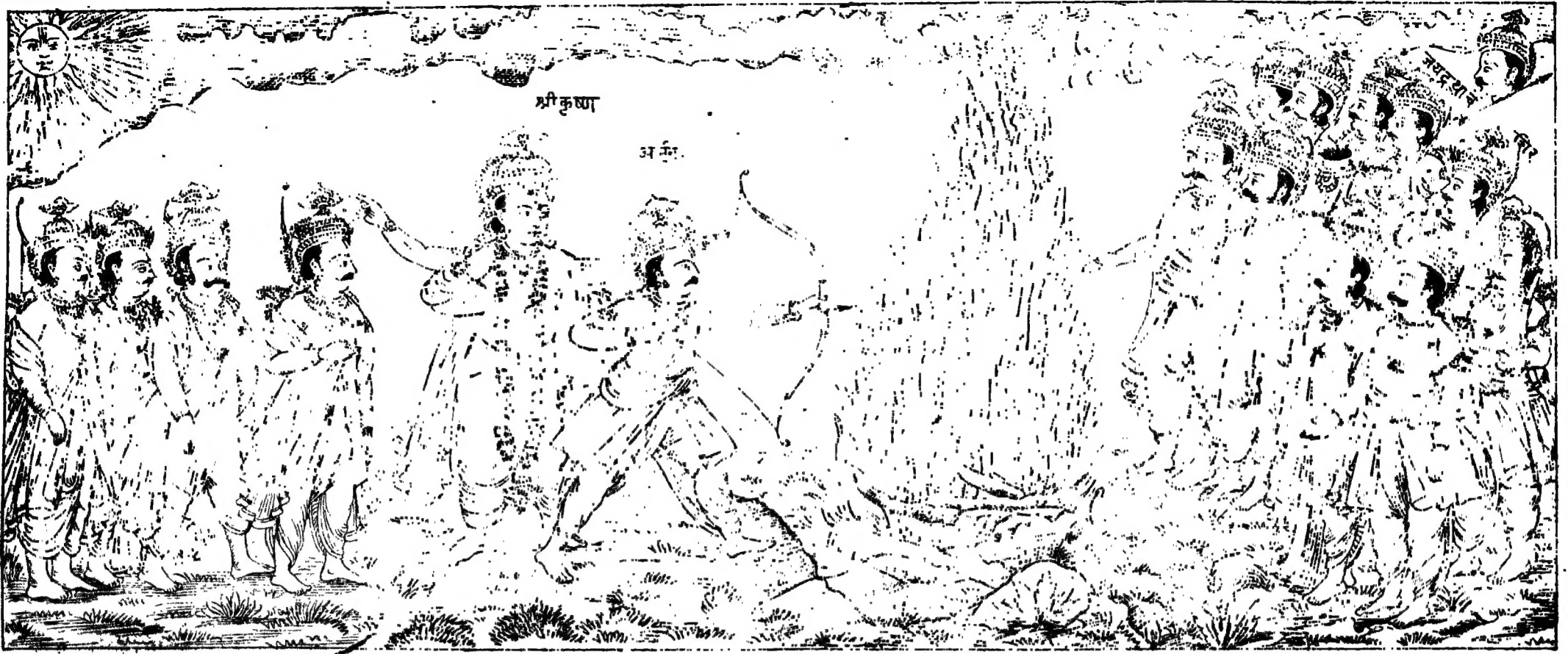
CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY NEW DELHI

Acc. No. 8198

Date 23.7.57

Call No. 598km

G.N.B

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ प्रणम्यपरमात्मानं प्राचीनायावर्त्मना ॥ द्रोणपर्वणि संक्षेपाद्भावदीपो विप्रस्यते ॥ १ ॥ पूर्वस्मिन्पर्वणि विस्वरूपप्रदर्शनं तद्विदाचारिणा विमार्गापेक्षा च भीष्मकृतकालप्रतीक्षया दर्शिता । तत्रैव निष्कलं रूपं तमेव शरणं गच्छ । तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्ये उत्तमः पुरुषस्त्वय्यहस्यादिना उक्तं तदधिगमवतां च नास्ति तन्मार्गापेक्षेति द्रोणनिर्वाणनिदर्शनेन दर्शयिष्यन् द्रोणपर्वसमारभते । तमप्रतिमसत्त्वो जइत्यादिना । तत्राख्यायिकायो धोस्ताहायां महतामपि मृतपुरस्तीत्यादिना जगदनित्यत्वप्रदर्शनार्था च तत्र सत्त्वं धैर्यं महत्यपि दुःखकारणैकैकल्यराहित्यं ओजोमानसं बलं बलं शरीरदाढ्यं वीर्यमुत्साहादिहेतुः पराक्रमः पराभिभवसामर्थ्यं १ । २ । ३ केतीचिन्मृते एवंभूतो धनुर्धरो न भवतीत्यन्येषामभिज्ञापके ४ चिन्ताध्येयविषये मनोवृत्तिप्रवाहः शोकः श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ जनमेजय उवाच ॥ तमप्रतिमसत्त्वो जो बलवीर्यसमन्वितम् ॥ हतं देवव्रतं श्रुत्वा पांचाल्येन शिखंडिना १ धृतराष्ट्रस्ततो राजा शोकव्याकुललोचनः ॥ किमचेष्टता विप्रर्षे हतो पितरि वीर्यवान् २ तस्मिन् पुत्रो हि भगवान् भीष्मद्रोणमुत्तरैः ॥ पराजित्य महेष्वान् पांडवान् राज्ञ्यमिच्छति ३ तस्मिन् हते तु भगवन्केतो सर्वधनुष्मताम् ॥ यदचेष्टन कौरव्यस्तन्मे ब्रूहि तपोधन ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ निहतं पितरं श्रुत्वा धृतराष्ट्रे जनाधिपः ॥ लेभेन शान्तिं कौरव्यश्चिता शोकपरायणः ५ तस्य चित्तयतो दुःखमनिशं पार्थिवस्य तत् ॥ आजगाम विशुद्धात्मा पुनर्गावल्गुनिस्तदा ६ शिबिरात्संजयं प्राप्तं निशि नागाह्वयपुरम् ॥ आंबिकेयो महाराज धृतराष्ट्रोऽन्वपृच्छत ७ श्रुत्वा भीष्मस्य निधनमप्रहृष्टमना भृशम् ॥ पुत्राणां जयमाकांक्षन् विललापातुरो यथा ८ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ संशोच्य तु महात्मानं भीष्मं भीमपराक्रमम् ॥ किमकार्षुः परं तात कुरुवः कालचोदिताः ९ तस्मिन् विनिहते शूरे दुराधर्षे महात्मनि ॥ किं नुस्वित्कुरवोऽकार्षुर्निमग्नाः शोकसागरे १० तदुदीर्णं महत्सैन्यं त्रैलोक्यस्यापि संजय ॥ भयमुत्पादयेतीव्रं पांडवानां महात्मनाम् ११ कोहि दीयो धने सैन्ये पुमानासीन्महारथः ॥ यं प्राप्य समरे वीरानत्र स्यंति महाभये १२ देवव्रते तु निहते कुरूणामृषभे तदा ॥ किमकार्षुर्नृपतयस्तन्ममाचक्ष्व संजय १३ ॥ संजय उवाच ॥ शृणुराजन्नेकमनावचनं ब्रुवतो मम ॥ यत्ते पुत्रास्तदाऽकार्षुर्हते देवव्रते मृधे १४ निहते तु तदा भीष्मे राजन्सत्यपराक्रमे ॥ तावकाः पांडवेयाश्च प्राध्यायंत पृथक्पृथक् १५ विस्मिताश्च प्रदष्टाश्च क्षत्रधर्मनिशम्यते ॥ स्वधर्मनिश्चयमा नास्ते प्राणिपत्यमहात्मने १६ शयनं कल्पयासासुर्भीष्मायामितकर्मणे ॥ सोपधानं नरव्याघ्रशरैः सन्नतपर्वभिः १७ विधाय रक्षां भीष्माय समाभाष्य परस्परम् ॥ अनुमान्य च गंगेयं कृत्वा चापि प्रदक्षिणम् १८ क्रोधसंरक्तनयनाः समवेत्य परस्परम् ॥ पुनर्युद्धाय निर्जग्मुः क्षत्रियाः कालचोदिताः १९ ततस्तूर्यनिनादैश्च भेरीणां निनदेन च ॥ तावकानामनीकानि परेषां च विनिर्ययुः २० व्यावृत्तेऽर्यम्णि राजेंद्रपतिते जान्दवीसुते ॥ अमर्षवशमापन्नाः कालोपहतचेतसः २१

इष्टस्य पुनः पुनर्भवेति निवेदनम् १ दुःखं दुःखहेतुम् ६ शिबिरात्तत्रतः कुरुक्षेत्रात् । पृच्छेद्विकर्मकत्वात् पुत्राणां जयं अन्वपृच्छते तिसंबंधः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ प्राध्यायंत पृथक्पृथक् एके पराजयं प्राप्ताः स्मरति अन्ये जयं प्राप्स्यंत इति च व्यानंकृतवतः १५ विस्मिताः कुरुवधेऽपि दोषाभावात् । प्रदष्टा महाफलत्वाद्युद्धमरणस्य १६ । १७ । १८ । १९ २० अर्यम्णि सूर्ये व्यावृत्ते अपराण्हावलंबिनि २१

द्रोण. ७
अ०
॥ १ ॥

॥ १ ॥

म.भा.टी.
॥ १ ॥

२२ मोहाज्जयाशारूपात् शांतनवस्यवधादितिपरेषांबलवत्वात् मृत्युसाहूतामृत्यवशाः मृत्युनाहूताइत्यपिपाठः २१ । २४ द्यौरिवनिःश्रीका खमिवशून्या २५ विपन्नस्येवनिःसारा असंस्कृता वाग्यथाकर्तव्येअसमर्था आसुरीवसेनाव्याकुला इवशब्दोवाक्यालंकारे २६ विधवेवनिरलंकारा शुष्कतोयेवनिरुपयोगा वृकैरिवनिरुद्धाआसन्नमरणापृषतीचित्रमृगी २७ । २८ विष्वग्वाताअनेक अनाहत्यवचःपथ्यंगागियस्यमहात्मनः ॥ निर्ययुर्भरतश्रेष्ठाःशस्त्राण्यादायसत्वरः २२ मोहात्तवसपुत्रस्यवधाच्छांतनवस्यच ॥ कौरव्यामृत्युसाहूताःसहि ताःसर्वराजभिः २३ अजावयइवागोपावनेश्वापदसंकुले ॥ भृशमुद्विग्नमनसोहीनादेवव्रतेनते २४ पतितेभरतश्रेष्ठेभूवकुरुवाहिनी ॥ द्यौरिवापेतनक्षत्राहीनं खमिववायुना २५ विपन्नस्येवमहीवाक्रेवासंस्कृतातथा ॥ आसुरीवयथासेनानिगृहीतेनृपेबलौ २६ विधवेवरारोहाशुष्कतोयेवनिमृगा ॥ वृकैरिववनेरु द्वापृषतीहतयूथपा २७ शरभाहतसिंहेवमहतीगिरिकंदरा ॥ भारतीभरतश्रेष्ठेपतितेजान्द्वीसुते २८ विष्वग्वाताहतारुग्णानौरिवासीन्महार्णवे ॥ बलिभिः पांडवैर्वीरैर्लेब्धलक्षैर्भृशार्दिता २९ सातदाऽऽसीद्दृशंसेनाव्याकुलाश्वरथाद्रिपा ॥ विपन्नभूयिष्ठनराकृपणाध्वस्तमानसा ३० तस्यांत्रस्तानृपतयःसैनिकाश्च पृथग्विधाः ॥ पातालइवमज्जंतोहीनादेवव्रतेनते ३१ कर्णहिकुरवोऽस्मार्पुःसहिदेवव्रतोपमः ॥ सर्वशस्त्रभृताश्रेष्ठरोचमानमिवातिथिम ३२ बंधुमापद्रतस्येव तमेवोपागमन्मनः ॥ चुक्रुशुःकर्णकर्णेतित्रभारतपार्थिवाः ३३ राधेयंहितमस्माकंसूतपुत्रंतनुत्यजम् ॥ सहिनायुध्यततदादशाहानिमहायशाः ३४ सामात्य बंधुःकर्णोवैतमानयतमाचिरम् ॥ भीष्मेणहिमहाबाहुःसर्वक्षत्रस्यपश्यतः ३५ रथेषुगण्यमानेषुबलविक्रमशालिषु ॥ संख्यातोऽर्धरथःकर्णोद्विगुणःसन्नरर्षभः ३६ रथातिरथसंख्यायांयोऽग्रणीःशूरसंमतः ॥ सासुरानपिदेवेशानरणेयोयोद्धुमुत्सहेत् ३७ सतुतेनेवकोपेनराजनगागियमुक्तवान् ॥ त्वयिजीवतिकौरव्यनाहंयो त्स्येकदाचन ३८ त्वयातुपांडवेयेषुनिहतेषुमहामृधे ॥ दुर्योधनमनुज्ञाप्यवनंयास्यामिकौरव ३९ पांडवैर्वाहतेभीष्मेत्वयिस्वर्गमुपेयुषि ॥ हंताऽस्म्येकरथेने वक्रत्स्नान्यान्मन्यसेरथान् ४० एवमुक्तामहाबाहुर्दशाहानिमहायशाः ॥ नायुध्यतततःकर्णःपुत्रस्यतवसंमते ४१ भीष्मःसमरविक्रांतःपांडवेयस्यभारत ॥ ज घानसमरेयोधानसंख्येयपराक्रमः ४२ तस्मिन्नुनिहतेशूरेसत्यसंवेमहौजसि ॥ त्वत्सुताःकर्णमस्मार्पुस्तर्तुकामाहवपुवम् ४३ तावकास्तवपुत्राश्चसहिताःस र्वराजभिः ॥ हाकर्णइतिचाक्रंदन्कालोऽयमितिचाब्रुवन् ४४ एवंतेस्महिराधेयंसूतपुत्रंतनुत्यजम् ॥ चुक्रुशुःसहितायोधास्तत्रतत्रमहाबलाः ४५ जामदग्न्या भ्यनुज्ञातमस्त्रेदुर्वारपौरुषम् ॥ अगमन्नोमनःकर्णबंधुमात्ययिकेष्विव ४६ सहिशक्तेरणेराजंस्त्रातुमस्मान्महाभयात् ॥ त्रिदशानिवगोविंदःसततंसुमहाभयात् ४७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथातुसंजयकर्णकीर्तयंतंपुनःपुनः ॥ आशीविषवदुष्टस्यधृतराष्ट्रोऽब्रवीदिदम् ४८

दिग्वाता २९ । ३० तस्यांसेनायां ३१ रोचमानं विद्यातपोभ्यामितिशेषः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ आक्रंदन्नाहूतवतः कालोयंस्वत्पराक्रमस्येतिशेषः ४४ । ४५ जामदग्न्येनअभ्यनुज्ञातंशिक्षितं नःअस्मत्संबन्धिनाम् ४६ । ४७ । ४८

तनुत्यजदेहव्ययेनाप्यस्मद्वितैषिणे अपश्यतयूयमितिशेषः ४९ तत्तदस्मदीयानांचितितं ५० भीष्मेविनिहतेसतितत्तदायदपाकृतंन्यूनतत्पूरयांचक्रेअपीत्यन्वयः ५१ खंडंरिक्तं ५२ कृतवान्नवेति शेषः ५३ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ इतिमिति विदित्वाचारमुक्त्वा उपयायादित्यपकृत्यते १ श्रुत्वायोधमुक्त्वा अच्युतंअस्त्रालितव्रतार्दि २।३ चंद्रमसिलक्ष्मेवयस्मिन्नृ धृतराष्ट्रउवाच ॥ यतद्वैकर्तनंकर्णमगमद्वोमनस्तदा ॥ अप्यपश्यतराधेयंसूतपुत्रंतनुत्यजम् ४९ अपितन्नमृषाऽकार्षीत्कच्चित्सत्यपराक्रमः ॥ संभ्रांतानां त दार्तानांत्रस्तानांत्राणमिच्छताम् ५० अपितत्पूरयांचक्रेधनुर्धरवरोयुधि ॥ यतद्विनिहतेभीष्मेकौरवाणामपाकृतम् ५१ तत्खंडंपूरयन्कर्णःपरषामादधद्रयम् ॥ सहिवैपुरुषव्याघ्रलोकेसंजयकथ्यते ५२ आर्तानांबांधवानांचक्रंदतांचविशेषतः ॥ परित्यज्यरणेप्राणांस्तत्राणार्थंचशर्मच ॥ कृतवान्ममपुत्राणांजयाशांसरु लामपि ५३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणाभिषेकपर्वणिधृतराष्ट्रप्रश्नेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ हतंभीष्ममथाधिरथिर्विदेत्वाभिन्ना ना वमिवात्यगाधेकुरुणाम् ॥ सोदर्यवद्वयसनात्सूतपुत्रःसंतारयिष्यंस्तवपुत्रस्यसेनाम् १ श्रुत्वातुर्कर्णःपुरुषेद्रमच्युतंनिपातितंशांतनवंमहारथम् ॥ अथोपया यात्सहसाऽरिकर्षणोधनुर्धराणांप्रवरस्तदानृप २ हतेतुभीष्मेरथसत्तमेपरैर्निमज्जतीनावमिवार्णवेकुरुन् ॥ पितेवपुत्रांस्वरितोऽभ्ययात्ततःसंतारयिष्यंस्तवपु त्रस्यसेनाम् ३ ॥ कर्णउवाच ॥ यस्मिन्नृतिर्बुद्धिपराक्रमौजःसत्यंस्मृतिर्वीरगुणाश्चसर्वे ॥ अस्त्राणिदिव्यान्यथसंनतिर्हीःप्रियाचवागनसूयाचभीष्मे ४ स दाकृतज्ञेद्विजशत्रुघातकेसनातनंचंद्रमसविलक्ष्म ॥ सचेत्प्रशांतःपरवीरहंतामन्येहतानेवचसर्ववीरान् ५ नेहध्रुवंकिंचनजातुविद्यतेलोकेह्यस्मिन्कर्मणोऽनित्य योगात् ॥ सूर्योदयेकोहिविमुक्तसंशयोभावंकुर्वीतार्यमहाव्रतेहते ६ वसुप्रभावेवसुवीर्यसंभवेगतेवसूनेववसुंधराधिपे ॥ वसूनिपुत्रांश्चवसुंधरांतथाकुहंश्चशोच ध्वमिमांचवाहिनीम् ७ ॥ संजयउवाच ॥ महाप्रभावेवरदेनिपातितेलोकेश्वरेशास्तरिचामितौजसि ॥ पराजितेषुभरतेषुदुर्मनाःकर्णोभृशंन्यश्चसदश्रुवर्तयन् ८ इदंचराधेयवचोनिशम्यसुताश्चराजंस्तवसैनिकाश्चह ॥ परस्परंचुक्रुशुरार्तिजंमुहुस्तदाऽश्रुनेत्रैर्मुमुक्षुश्चशब्दवत् ९ प्रवर्तमानेतुपुनर्महाहवेविगाह्यमानासु चमृषुपार्थिवैः ॥ अथाब्रवीद्धर्षकरंतदावचोरथर्षभान्सर्वमहारथर्षभः १० जगत्यनित्येसततंप्रधावतिप्रचितयन्नास्थिरमद्यलक्षये ॥ भवत्सुतिष्ठत्स्विहपाति तोमृधेगिरिप्रकाशःकुरुपुंगवःकथम् ११ निपातितेशांतनवेमहारथेदिवाकरेभूतलमास्थितेयथा ॥ नपार्थिवाःसोढुमलंघनंजयंगिरिप्रवोढारमिवानिलंद्रुमाः १२ हतप्रधानंत्विदमार्तरूपंपरैर्हतोत्साहमनाथमद्यै ॥ मयाकुरुणांपरिपाल्यमाहवेबलंयथातेनमहात्मनातथा १३ समाहितंचात्मनिभारमीदृशंजगतथाऽनित्य मिदंचलक्षये ॥ निपातितंचाहवशौडमाहवेकथंनुकुर्यामहमीदृशेभयम् १४

स्यादिकंसनातनंसार्वकालिकमितिद्वयोरन्वयः ४ । ५ महाव्रतेदृढब्रह्मचर्येहतेसतिश्वःसूर्योदयोमविष्यतीतिकस्यानिश्चयःस्यात् मृत्युजायिनोऽपिमृत्युश्चेत्काऽस्माकंजीविताशेत्यर्थः ६ वसुवीर्यसंभ वेवसूनामिववीर्यस्यशांतनोस्तस्मात्संभवोजन्मयस्य ७ । ८ इदंयस्मिन्नृतिरित्यादिपूर्वाक्तमवधेयंवृत्तं ९ । १० प्रधावतिमृत्यवंस्थिरंनकिमपीतिलक्षये ११ । १२ । १३ । १४

प्रवेशयन्प्रापयन् प्रवेरयन्निति पाठेऽपि स एवार्थः विभाव्यप्रकाश्य वर्तितास्थाता १५ दृतिमतिस्त्यसत्त्ववान् निम्ययोगे मत्पु १६ तद्वलं मभ्युपेयिवान्कापुरुषो न निवर्तते तत्र दृष्टांतः मृत्युमुखादिति
लुप्तोपमेयं असुभृत्प्राणी १७ नाहंकापुरुष इत्याह तप इति १८ एवं मनस्यनुकूलसति एषां शत्रूणां गत्वैव गमनानंतरं तान् शत्रून् १९ सत्पुरुषाणां योग्यमार्थकर्मश्रेष्ठकार्यं २० संप्राकुप्टे येन केना

अहंतुतां कुरुवृषभानजिह्वगैः प्रवेशयन् यमसदनं चरन् रणे ॥ यशः परं जगति विभाव्यवर्तिता परैर्हंतो भुवि शयिता थवा पुनः १५ युधिष्ठिरो दृतिमतिस्त्यसत्त्ववान्
वृकोदरो जगत्तुल्यविक्रमः ॥ तथार्जुनस्त्रिदशवरात्मजो युवानतद्वलं सुजयमिहामरेरपि १६ यमौरणेयत्रयमोपमौ बले ससात्यकिर्यत्र च देवकी सुतः ॥ न तद्वलं
कापुरुषोऽभ्युपेयिवान्निवर्तते मृत्युमुखा च चासुभृत् १७ तपोऽभ्युदीर्णतपसैव बाध्यते बलं बलेनैव तथा मनस्विभिः ॥ मनश्चमेशत्रानेवारणे ध्रुवं स्वरक्षणे चाचल्य
द्व्यवस्थितम् १८ एवं चैषां बाधमानः प्रभावं गत्वैवाहं तान् जयाम्यद्यसूत ॥ मित्रद्रोहोर्मर्षणीयोन मेऽयं भग्नैः सैन्यैः समेयात्स मित्रम् १९ कर्ता स्म्येतत्सत्पुरुषार्थं
कर्म त्यक्त्वा प्राणाननुयास्यामि भीष्मम् ॥ सर्वान्संख्येशत्रुसंधान् हनिष्ये हतस्तैर्वावीरलोकं प्रपत्स्ये २० संप्राकुप्टेरुदितस्त्रीकुमारे पराहते पौरुषे धार्तराष्ट्रे ॥ मया
कृत्यमिति जानामि सूत तस्माद्वा ज्ञस्त्वद्यशत्रून् विजेष्ये २१ कुरुनरक्षन्पांडुपुत्रान् जिघांसं त्यक्त्वा प्राणान् धोरूपे रणेऽस्मिन् ॥ सर्वान्संख्येशत्रुसंधानि हत्यदा
स्याम्यहं धार्तराष्ट्राय राज्यम् २२ निबध्यतां मे कवचं विचित्रं हेमं शुभ्रं मणिरत्नावभासि ॥ शिरस्त्राणं चार्कसमानमासंधनुः शरांश्चाग्निविषाहिकल्पान् २३ उपासं
गान् षोडशयोजयंतु धनूंषि दिव्यानि तथा हरंतु ॥ असींश्च शक्तींश्च गदाश्च गुर्वींश्च खंचजां बूनदचित्रनालम् २४ इमारौ कर्मानागकक्ष्यां विचित्रां ध्वजं चित्रं दिव्यं
मिंदीवरांकम् ॥ श्लक्ष्णैर्वस्त्रैर्विप्रसृज्या नयंतु चित्रां मालां चारुवद्भासलाजाम् २५ अश्वान् अश्वान्पांडुराभ्रप्रकाशां पुष्टान् स्रातान् मंत्रपूताभिरद्भिः ॥ तत्तैर्भांडैः कां
चनैरभ्युपेतान् शीघ्रान् शीघ्रं सूत पुत्रानयस्व २६ रथं चाग्र्यं हेममालावनद्धं रत्नैश्चित्रं सूर्यचंद्रप्रकाशैः ॥ द्रव्यैर्युक्तं संप्रहारोपपन्नैर्वाहैर्युक्तं तूर्णमावर्तयस्व २७
चित्राणि चापानि च वेगवन्ति ज्याश्चोत्तमाः सन्नहनोपपन्नाः ॥ तूणांश्च पूर्णान् महतः शराणामासाद्य गात्रावरणानि चैव २८ प्रायात्रिकं चानयतां शुसर्वदं प्रापू र्णवीर
कांस्यं च हेमम् ॥ आनीय मालामवबध्य चांगे प्रवादयन्त्वा शुजयाय भेरीः २९ प्रयादिसूताशुयतः किरीटी वृकोदरो धर्मसुतो यमौ च ॥ तान्वाहनिष्यामि स मे त्यसं
ख्ये भीष्माय गच्छामि हतो द्विषद्भिः ३० यस्मिन् राजा सत्यधृतिर्युधिष्ठिरः समास्थितो भीमसेनार्जुनौ च ॥ वासुदेवः सात्यकिः मृजयाश्च मन्ये बलं तदजय्यं महीपैः
३१ तंचेन्मृत्युः सर्वहरोऽभिरक्षेत्सदाऽप्रमत्तः समरे किरीटिनम् ॥ तथापि हंतास्मि स मे त्यसं ख्येयास्यामि वा भीष्मपथाय माय ३२ न त्वेवाहं न गमिष्यामि तेषां मध्ये
शूराणां तत्र चाहं ब्रवीमि ॥ मित्रद्रुहो दुर्बलभक्तयो ये पापात्मानो न ममैते सहायाः ३३

पिरक्षरक्षेत्युक्ते सति मया कृत्यं कार्यं युद्धमिति शेषः २१।२२ शुभ्रमुदीर्णं २३ उपासंगान् शरपूर्णान् स्तूणान् २४ नागकक्ष्यां गुंठलां जैत्रं जयख्यापकं इंदीवरांकं कमलचिह्नं २५ तत्तैरारोपितवर्णकैर्भा
ंडैरलंकारैः २६ संप्रहारोपपन्नैर्युद्धोचितैः आवर्तयस्व आनय २७ गात्रावरणानि कवचानि २८ प्रायात्रिकं प्रयात्रायुद्धार्थं प्रयाणंतं प्राई २९ भीष्माय कर्मणि चतुर्थी ३०। ३१ यमाय पमं द्रष्टुं ३२।३३

३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ शरतल्पे इति १ । २ । ३ । ४ । ५ ककुदं श्रेष्ठं ६ । ७
संजय उवाच ॥ समृद्धिं मंतरथमुत्तमं दृढं सकूबरं हेमपरिष्कृतं शुभम् ॥ पताकिनं वातजैर्हंतो तमैर्युक्तं समास्थाय ययौ जयाय ३४ संपूज्यमानः कुरुभिर्महात्मारथ
र्षभो देवगणैर्यथेन्द्रः ॥ ययौ तदा योधनमुग्रधन्वा यत्रावसानं भरतर्षभस्य ३५ वरूथिनामहतासंभवेन सुवर्णमुक्तामणिरत्नमालिना ॥ सदश्वयुक्तेन रथेन कर्णो मे
घस्वनेनार्क इवामितौजाः ३६ हुताशनाभः सहताशनप्रभेशुभः शुभे वैस्वरथे धनुर्धरः ॥ स्थितोरराजा धिरथिर्महारथः स्वयं विमाने सुरराडिवा स्थितः ३७
॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणाभिषेकपर्वणि कर्णनिर्याणे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ५ ॥ संजय उवाच ॥ शरतल्पे महात्मानं शयानममितौजसम् ॥ महा
वातसमूहेन समुद्रमिव शोषितम् १ दृष्ट्वा पितामहं भीष्मं सर्वक्षत्रांतं कंगुरुम् ॥ दिव्यैरस्त्रैर्महेष्वासं पातितं सव्यसाचिना २ जयाशातवपुत्राणां संभग्राशर्मवर्मच ॥
अपाराणामिव द्वीपमगाधे गाधमिच्छताम् ३ स्रोतसायामुनेनेव शरौघेण परिकुतम् ॥ महेंद्रेणैव मैनाकमसह्यं भुवि पातितम् ४ नभश्च्युतमिवादित्यं पतितं धरणी
तले ॥ शतक्रतुमिवाचिंत्यं पुरावृत्रेण निर्जितम् ५ मोहनं सर्वसैन्यस्य युधिभीष्मस्य पातनम् ॥ ककुदं सर्वसैन्यानां लक्ष्मसर्वधनुष्मताम् ६ धनं जयशरैर्व्याप्तं
पितरं ते महावतम् ॥ तं वीरशयने वीरं शयानं पुरुषर्षभम् ७ भीष्ममाधिरथिर्दृष्ट्वा भरतानां महायुतिः ॥ अवतीर्य रथादातो वाष्पव्याकुलिताक्षरम् ८ अभिवा
द्यांजलिं बध्वा वंदमानोऽभ्यभाषत ॥ कर्णोऽहमस्मि भद्रं ते वद मामभिभारत ९ पुण्ययाक्षे म्ययावाचा चक्षुषा चावलोक्य ॥ ननूनं सुकृतस्येह फलं कश्चित्समभुते
१० यत्र धर्मपरो वृद्धः शेते भुवि भवानिह ॥ कोशसंचयने मंत्रे व्यूहे प्रहरणेषु च ११ नाहमन्यं प्रपश्यामि कुरुणां कुरुपुंगव ॥ बुद्ध्या विशुद्धया युक्तो यः कुरुस्तारये
द्भयात् १२ योधांस्तु बहुधा हत्वा पितृलोकं गमिष्यति ॥ अद्य प्रभृति संकृद्वा व्याघ्रा इव मृगक्षयम् १३ पांडवा भरतश्रेष्ठ करिष्यंति कुरुक्षयम् ॥ अद्य गांडीवघोष
स्य वीर्यज्ञाः सव्यसाचिनः १४ कुरवः संत्रासिष्यंति वज्रपाणे रिव असुराः ॥ अद्य गांडीममुक्तानामशनीनामिव स्वनः १५ त्रासयिष्यति बाणानां कुरुनन्यांश्च पार्थि
वान् ॥ समिद्धोऽग्निर्यथा वीरमहाज्वालोऽहमन्दहेत् १६ धार्तराष्ट्रान्प्रधक्ष्यंति तथा बाणाः किरीटिनः ॥ येन येन प्रसरतो वाय्वग्नी सहितौ वने १७ तेन तेन प्रदहतौ
भूरिगुल्ममृण्मनुमान् ॥ यादृशोऽग्निः समुद्धूतस्तादृक्पार्थो न संशयः १८ यथा वायुर्न रव्याघ्रतथा कृष्णो न संशयः ॥ न दतः पांचजन्यस्य रसतो गांडीवस्य च १९
श्रुत्वा सर्वाणि सैन्यानि त्रासं यास्यंति भारत ॥ कपिध्वजस्योत्पततोरथस्यामित्रकर्षिणः २० शब्दं सोऽहं न शक्यंति त्वामृते वीरपार्थिवाः ॥ को ह्यर्जुन यो धयितुं त्व
दन्यः पार्थिवो हति २१ यस्य दिव्यानि कर्माणि प्रवदंति मनीषिणः ॥ अमानुषैश्च संग्रामहयं बकेण महात्मना २२ तस्माच्चैव वरं प्राप्नोदुष्प्रापमकृतात्मभिः ॥ को
ऽन्यः शक्नोति रणे जेतुं पूर्व्यो न जितस्त्वया २३ जितो येन रणे रामो भवता वीर्यशालिना ॥ क्षत्रियांतकरो घोरो देवदानवदर्पहा २४

तमद्याहंपांडवयुद्धशौडमष्टम्यमाणोभवताचानुशिष्टः ॥ आशीविषं दृष्ट्वहंसुघोरं शूरं शक्याम्यत्नबलान्निहंतुम् २५ ॥ इति श्रीमहाभारतेद्रोणप० द्रोणाभिषेकपर्वणिकर्णवाक्ये तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तस्य लालप्यमानस्य कुरुवृद्धः पितामहः ॥ देशकालोचितं वाक्यमब्रवीत्प्रीतमानसः १ समुद्रइवसिं धूनां ज्योतिषामिव भास्करः ॥ सत्यस्य च यथासंतो बीजानामिव धीवरा २ पर्जन्य इव भूतानां प्रतिष्ठासुहृदां भव ॥ बांधवास्त्वानुजीवितुं सहस्राक्षमिवामराः ३ मानहाभवशत्रूणां मित्राणां नंदिवर्धनः ॥ कौरवाणां भवगतिर्यथा विष्णुर्दिवौकसाम् ४ स्वबाहुबलवीर्येण धार्तराष्ट्रजयैषिणा ॥ कर्णराजपुरंगत्वा कांबोजानिर्जितास्त्वया ५ गिरिव्रजगताश्चापिनग्रजिप्रमुखानृपाः ॥ अंबष्ठाश्च विदेहाश्च गंधाराश्च जितास्त्वया ६ हिमवदुर्गनिलयाः किरातारणककशाः ॥ दुर्योधनस्य वशगास्त्वया कर्णपुराकृताः ७ उत्कलामेकलाः पौंड्राः कलिंगांश्चाश्वसंयुगे ॥ निषादाश्च भ्रिगुर्ताश्च बाल्हीकाश्च जितास्त्वया ८ तत्र तत्र च संग्रामे दुर्योधनहितैषिणा ॥ बहवश्चाजिताः कर्णत्वावीरामहौजसा ९ यथा दुर्योधनस्तत्तज्ज्ञाति कुलबांधवः ॥ तथा त्वमपि सर्वेषां कौरवाणां गतिर्भव १० शिवेनाभिवदामि त्वांगच्छ युद्धं स्वशत्रुभिः ॥ अनुशाधिकुरुन्संख्येधत्स्व दुर्योधने जयम् ११ भवान्पौत्रसमोऽस्माकं यथा दुर्योधनस्तथा ॥ तवापि धर्मतः सर्वे यथा तस्य वयं तथा १२ यौनात्सं बंधकालोके विशिष्टं संगतं सताम् ॥ साद्विः सह नरश्रेष्ठ प्रवदंति मनीषिणः १३ ससत्यसंगतो भूत्वाममेदमिति निश्चितः ॥ कुरूणां पालय बलं यथा दुर्योधनस्तथा १४ निशम्य वचनं तस्य चरणावभिवाद्य च ॥ ययौ वै कर्तनः कर्णः समीपं सर्वधन्विनाम् १५ सोऽभिवीक्ष्य नरौघाणां स्थानमप्रतिमं महत् ॥ व्यूढप्रहरणोरस्कं सैन्यं तत्समं हृदयत् १६ हृषिताः कुरवः सर्वे दुर्योधनपुरोगमाः ॥ उपागतं महाबाहुं सर्वानीकपुरःसरम् १७ कर्णं दृष्ट्वा महात्मानं युद्धाय समुपस्थितम् ॥ क्ष्वेडितास्फोटितरवैः सिंहनादरवैरपि ॥ धनुःशब्दैश्च विविधैः कुरवः समपूजयन् १८ ॥ इति श्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणाभिषेकपर्वणि कर्णाश्वासे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ संजय उवाच ॥ रथस्थं पुरुषव्याघ्रं दृष्ट्वा कर्णमवस्थितम् ॥ दृष्टो दुर्योधनो राजत्रिदं वचनमब्रवीत् १ सनाथमिव मन्येऽहं भवता पालितं बलम् ॥ अत्र किं नु समर्थं यद्विदं तत्संप्रधार्यताम् २ ॥ कर्ण उवाच ॥ ब्रह्मिनः पुरुषव्याघ्रं त्वं हि प्राज्ञतमो नृप ॥ यथा चार्थपतिः कृत्स्नं पश्यते न तथेतरः ३ ते स्म सर्वे तव वचः श्रोतुकामानरेश्वर ॥ नान्याय्यं हि भवान्वाक्यं ब्रूयादिति मतिर्मम ४ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ भीष्मसेनाप्रणेता सीद्वयसा विक्रमेण च ॥ श्रुतेन चोपसंपन्नः सर्वे योधगणैस्तथा ५ तेनातियशसा कर्णघ्नता शत्रुगणान्मम ॥ सुयुद्धेन दशाहानि पालिताः स्मो महात्मना ६ तस्मिन् सुकरं कर्म कृतवत्या स्थिते दिवम् ॥ कंनुसेनाप्रणेतारं मन्यसे तदनंतरम् ७ न विनानायकं सेनामुहूर्तमपि तिष्ठति ॥ आहवेष्वाहवश्रेष्ठेन त्वहीने वनौर्जले ८

॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ रथस्थमिति १ । २ अर्थपतिः प्रधानस्वामी ३ । ४ । ५ । ६ । ७ नेताकर्णधारः ८

९ अदेशिकोऽग्रेसररहितः १० । ११ । १२ । १३ सहनंशरीरम् १४ । १५ । १६ । १७ शुक्रागिरिसदृशनाच्छुक्रवृहस्पतितुल्यात् १८ । १९ । २० । २१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांचपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ यथाह्यकर्णधारानौरथश्चासारथिर्यथा ॥ द्रुपद्यथेष्टं तद्वत्स्यादृते सेनापतिबलम् ९ अदेशिको यथासार्थः सर्वः कृच्छ्रं समृच्छति ॥ अनायका तथा सेनासर्वान्दोषान्समर्हति १० स भवान्वीक्ष्य सर्वेषु मामकेषु महात्मसु ॥ पश्य सेनापतिं युक्तमनुशातनवादिह ११ यं हि सेनाप्रणेतारं भवान्वक्ष्यति संयुगे ॥ तं वयं सहिताः सर्वे करिष्यामो न संशयः १२ ॥ कर्ण उवाच ॥ सर्व एव महात्मान इमे पुरुषसत्तमाः ॥ सेनापतिवमर्हति नात्र कार्या विचारणा १३ कुलसंहननज्ञानैर्बलविक्रमबुद्धिभिः ॥ युक्ताः श्रुतज्ञाधीमंत आहवेष्वा निवर्तिनः १४ युगपन्नतु तेशक्याः कर्तुं सर्वे पुरःसराः ॥ एक एव तु कर्तव्यो यस्मिन्वै शेषिका गुणाः १५ अन्योऽन्यस्पर्धिनां ह्येषां यद्येकं यं करिष्यसि ॥ शेषा विमनसो व्यक्तं न योत्स्यंति हि तास्तव १६ अयं च सर्वयोधानां माचार्यः स्थविरो गुरुः ॥ युक्तः सेनापतिः कर्तुं द्रोणः शस्त्रभृतां वरः १७ को हितिष्ठति तुर्धर्षे द्रोणेशस्त्रभृतां वरे ॥ सेनापतिः स्यादन्योऽस्माच्छुक्रागिरिसदृशनात् १८ न च सोऽप्यस्ति ते यो धः सर्वराजसुभारत ॥ द्रोणं यः समरे यातमनुयास्यति संयुगे १९ एष सेनाप्रणेतृणामेष शस्त्रभृतामपि ॥ एष बुद्धिमतां चैव श्रेष्ठो राजन मुरुस्तव २० एवं दुर्योधनाचार्यमाशु सेनापतिं कुरु ॥ जिगीषंतो सुरान्संख्येकार्तिकेयमिवामराः २१ ॥ इति श्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणाभिषेकपर्वणि कर्णवाक्ये पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ संजय उवाच ॥ कर्णस्य वचनं श्रुत्वा राजा दुर्योधनस्तदा ॥ सेनामध्यगतं द्रोणमिदं वचनमब्रवीत् १ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ वर्णश्रेष्ठ चात्कुलोत्पत्त्या श्रुतेन वयसाधिया ॥ वीर्याद्वाक्ष्यादष्टप्यत्वादर्थज्ञाना न्नयाज्यात् २ तपसा च कृतज्ञत्वाद्बद्धः सर्वगुणैरपि ॥ युक्तो भवत्समो गोप्ताराज्ञामन्योन विद्यते ३ स भवान्पातुनः सर्वान्देवानिव शतक्रतुः ॥ भवन्नेत्राः परान् जेतुमिच्छामो द्विजसत्तम ४ रुद्राणामिव कापाली वसूनामिव पावकः ॥ कुबेर इव यक्षाणां मरुतामिव वासवः ५ वसिष्ठ इव विप्राणां तेजसामिव भास्करः ॥ पितृणां मिव धर्मो द्रोयादसामिव चांबुराद् ६ नक्षत्राणामिव शशी दिति जानामिवोशनाः ॥ श्रेष्ठः सेनाप्रणेतृणां स नः सेनापतिर्भव ७ अक्षौहिण्यो दशैकाचवशगाः संतुतेऽनघ ॥ ताभिः शत्रून् प्रतिव्यूह्य जहो द्रोदानवानिव ८ प्रयातु नो भवानग्ने देवानामिव पावकिः ॥ अनुयास्यामहेत्वाऽऽजौ सौरभेया इव वर्षभम् ९ उग्रधन्वामहेष्वासो दिव्यं विस्फारयन् धनुः ॥ अग्ने भवंत्वा तु दृष्ट्वा नार्जुनः प्रहारिष्यति १० ध्रुवं युधिष्ठिरं संख्येसानुबंधं स बांधवम् ॥ जेष्यामि पुरुषव्याघ्र भवान्सेनापतिर्यदि ११ संजय उवाच ॥ एवमुक्ते ततो द्रोणं जयेत्पूजुर्नराधिपाः ॥ सिंहनादेन महता हर्षयंतस्तवात्मजम् १२ सैनिकाश्च मुदा युक्तावर्धयंति द्विजोत्तमम् ॥ दुर्योधनं पुरस्कृत्य प्रार्थयंतो महद्यशः ॥ दुर्योधनं ततो राजन्द्रोणो वचनमब्रवीत् १३ ॥ इति श्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणाभिषेकपर्वणि द्रोणप्रोत्साहने षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ द्रोण उवाच ॥ वेदेषु ङं वेदाहमर्थं विद्यांच मानवीम् ॥ त्रैव्यं बकमथेष्वस्त्रं शस्त्राणि विविधानि च १

अध्यायः ॥ ५ ॥ कर्णस्येति १ । २ । ३ भवान्नेत्रं नेतायेषां ४ । ५ धर्मो द्रोयमः अंबुराद्भरुणः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ वेदमिति १

येचाप्युक्तामयिगुणाभवद्विर्जयकाक्षिभिः ॥ चिकीर्षुस्तानहंसर्वानयोधयिष्यामिपांडवान् २ पार्षतंतुरणेरान्नहनिष्येकथंचन ॥ सहिसृष्टोवधार्थायममैवपुरुष
र्षभः ३ योधयिष्यामिसैन्यानिनाशयन्सर्वसोमकान् ॥ नचमां पांडवायुद्धेयोधयिष्यंतिहर्षिताः ४ ॥ संजयउवाच ॥ सएवमभ्यनुज्ञातश्चक्रेसेनापतिततः ॥
द्रोणंतवसुतोराजन्विधिदृष्टेनकर्मणा ५ अथाभिषिषिचुर्द्रोणंदुर्योधनमुखानृपाः ॥ सैन्यापत्येयथास्कंदंपुराशक्रमुखाःसुराः ६ ततोवादित्रघोषेणशंखानांचमहा
स्वनैः ॥ प्रादुरासीत्कृतेद्रोणेहर्षःसेनापतौतदा ७ ततःपुण्याहघोषेणस्वस्तिवादस्वनेनच ॥ संस्तवैर्भीतशब्दैश्चसूतमागधवंदिनाम् ८ जयशब्दैर्द्विजाग्र्या
णांसुभगानर्तितैस्तथा ॥ सत्कृत्यविधिनाद्रोणंमेनिरेपांडवानजितान् ९ ॥ संजयउवाच ॥ सैन्यापत्यंतुसंप्राप्यभारद्वाजोमहारथः ॥ युयुत्सुर्व्यूहसैन्यानि
प्रायातवसुतैःसह १० सैधवश्चकलिंगश्चविकर्णश्चतवात्मजः ॥ दक्षिणपार्श्वमास्थायसमतिष्ठंतदंशिताः ११ प्रपक्षःशकुनिस्तेषांप्रवरैर्हयसादिभिः ॥ ययौगां
धारकैःसार्धंविमलप्रासयोधिभिः १२ कृपश्चकृतवर्माचचित्रसेनोर्विविशतिः ॥ दुःशासनमुखायताःसव्यपक्षमपालयन् १३ तेषांप्रपक्षाःकांबोजाःसुदक्षिणपु
रःसराः ॥ ययुरश्वैर्महावेगैःशकाश्चयवनैःसह १४ मद्रास्त्रिगर्ताःसांबष्ठाःप्रतीच्योदीच्यमालवाः ॥ शिबयःशूरसेनाश्चशूद्राश्चमलदैःसह १५ सौवीराःकितवाः
प्राच्यादाक्षिणात्याश्चसर्वशः ॥ तवात्मजंपुरस्कृत्यसूतपुत्रस्यपृष्ठतः १६ हर्षयंतःस्वसैन्यानिययुस्तवसुतैःसह ॥ प्रवरःसर्वयोधानांबलेषुबलमादधत् १७
ययौवैकर्तनःकर्णःप्रमुखेसर्वधन्विनाम् ॥ तस्यदीप्तोमहाकायःस्वान्यनीकानिहर्षयन् १८ हस्तिकक्षयोमहाकेतुर्बभौसूर्यसमद्युतिः ॥ नभीष्मव्यसनंकश्चिद्दृष्ट्वा
कर्णममन्यत १९ विशोकाश्चाभवन्सर्वेराजानःकुरुभिःसह ॥ दृष्ट्वाश्चबहवोयोधास्तत्राजल्पंतवेगतः २० नहिकर्णरणेदृष्ट्वायुधिस्थास्यंतिपांडवाः ॥ कर्णोहि
समरेशक्तोजेतुंदेवान्सवासवान् २१ किमुपांडुसुतान्युद्धेहनिवीर्यपराक्रमान् ॥ भीष्मेणतुरणेपार्थाःपालिताबाहुशालिना २२ तांस्तुकर्णःशरैस्तीक्ष्णैर्नाशयिष्य
तिसंयुगे ॥ एवंब्रुवंतस्तेऽन्योन्यंत्दष्टरूपाविशंपते २३ राधेयंपूजयंतश्चप्रशंसंतश्चनिर्ययुः ॥ अस्माकंशकटव्यूहोद्रोणेनविहितोऽभवत् २४ परेषां
क्रौंचएवासीद्व्यूहोराजन्महात्मनाम् ॥ प्रीयमाणेनविहितोधर्मराजेनभारत २५ व्यूहप्रमुखतस्तेषांतस्थतुःपुरुषर्षभौ ॥ वानरध्वजमुच्छ्रित्यविष्वक्से
नधनंजयौ २६ ककुदंसर्वसैन्यानांधामसर्वधनुष्मताम् ॥ आदित्यपथगःकेतुःपार्थस्यामिततेजसः २७ दीपयामासतत्सैन्यंकौरव्यस्यमहात्मनः ॥
यथाप्रज्वलितःसूर्योयुगांतेवैवसुंधराम् २८

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ आदित्यपथगः आकाशगः २७ । २८

२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ हादनयोद्धुरानंद
दीप्यन्वदृश्येतहितथाकेतुःसर्वत्रधीमतः ॥ योधानामर्जुनःश्रेष्ठोगांडीवंधनुषावरम् २९ वासुदेवश्चभूतानांचक्राणांचसुदर्शनम् ॥ चत्वार्येतानितेजांसिवहन्
श्वेतहयोरथः ३० परेषामग्रतस्तस्थौकालचक्रमिवोद्यतम् ॥ एंवतौसुमहात्मानौबलसेनाग्रगद्भौ ३१ तावकानामुखेकर्णःपरेषांचधनंजयः ॥ ततो जया
भिसंरब्धौपरस्परवधैषिणौ ३२ अवेक्षेतांतदान्योन्यंसमरेकर्णपांडवौ ॥ ततःप्रयातेसहसाभारद्राजेमहारथे ३३ आर्तनादेनघोरेणवसुधासमकंपत ॥ ततस्तु
मुलमाकाशमावृणोत्सदिवाकरम् ३४ वातोद्धूतरंजस्तीव्रकौशेयनिकरोपमम् ॥ ववर्षद्यौरनभ्रापिमांसास्थिरुधिराप्लुत ३५ गृध्राःश्येनावकाःकंकावायसाश्च
सहस्रशः ॥ उपर्युपरिसेनांतितदापर्यपतन्नृप ३६ गोमायवश्चप्राक्रोशनभयदान्दारुणानरवान् ॥ अकार्षुरपसव्यंचबहुशःपृतनांतव ३७ चिखादिषंतोमांसा
निपिपासंतश्चशोणितम् ॥ अपतद्दीप्यमानाचसनिर्घातासंकंपना ३८ उल्काज्वलंतीसंग्रामेपुच्छेनावृत्यसर्वशः ॥ परिवेषोमहांश्चापिसविद्युस्तनयितुमान्
३९ भास्करस्याभवद्राजन्प्रयातेवाहिनीपतौ ॥ एतेचान्येचबहवःप्रादुरासन्सुदारुणाः ४० उत्पातायुधिवीराणांजीवितक्षयकारिणः ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंपरस्पर
वधैषिणां ४१ कुरुपांडवसैन्यानांशब्देनापुरयज्जगत ॥ तेत्वन्योन्यंसुसंरब्धाःपांडवाःकौरवैःसह ४२ अभ्यघ्नन्निशितैःशस्त्रैर्जयगृद्धाःप्रहारिणः ॥ सपांडवानामहर्ताम
हेष्वासोमहाद्युतिः ४३ वेगेनाभ्यद्रवत्सेनाकिरन्शरशतैःशितैः ॥ द्रोणमभ्युद्यतंहृष्टपांडवाःसहस्रंजयैः ४४ प्रत्यगृह्णंस्तदाराजञ्छरवर्षैःपृथक्पृथक् ॥
विक्षोभ्यमाणान्द्रोणेनभिद्यमानामहाचमूः ४५ व्यशीर्यतसपांचालावातेनेवबलाहकाः ॥ बहूनीहविकूर्वाणोदिव्यान्यस्त्राणिसंयुगे ४६ अपीडयत्क्षणेनैवद्रोणः
पांडवसृजयान् ॥ तेवध्यमानान्द्रोणेनवासवेनेवदानवाः ४७ पंचालाःसमकंपंतघृष्टद्युम्नपुरोगमाः ॥ ततोदिव्यास्त्रविच्छूरोयज्ञसेनिर्महारथः ४८ अभिमच्छरव
र्षेणद्रोणानीकमनेकधा ॥ द्रोणस्यशरवर्षाणिशरवर्षेणपार्षतः ४९ सन्निवार्यततःसर्वान्कुङ्कनप्यवधीद्वली ॥ संयम्यतुततोद्रोणःसमवस्थाप्यचाहवे ५०
स्वमनीकंमहेष्वासःपार्षतंसमुपाद्रवत् ॥ सबाणवर्षसुमहदमृजत्पार्षतंप्रति ५१ मघवान्समभिकुद्धःसहसादानवानिव ॥ तेकंप्यमानान्द्रोणेनबाणैःपांडवसृजयाः
५२ पुनःपुनरभ्यंतसिंहेनेवतरेमृगाः ॥ तथापर्यचरन्द्द्रोणःपांडवानांबलेबली ॥ अलातचक्रवद्राजंस्तदहुतमिवाभवत् ५३ खचरनगरकल्पंकलिपतंशा
स्त्रदृष्ट्याचलदनिलपताकंह्लादनंवल्लिताश्वम् ॥ स्फटिकविमलकेतुंत्रासनंशात्रवाणारथवरमधिरूढःसंजहारारिसेनाम् ५४ ॥ इति श्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिद्रो
णाभिषेकपर्वणिद्रोणपराक्रमेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ तथाद्रोणमभिघ्नंतंसाश्वसूतरथद्विपान् ॥ व्यथिताःपांडवाहृष्टानचैनंपर्यवायरन् १
ततोयुधिष्ठिरोराजाघृष्टद्युम्नधनंजयौ ॥ अब्रवीत्सर्वतोयतैःकुंभयोनिर्निवार्यताम् २ तत्रैनमर्जुनश्चैवपार्षतश्चसहानुगः ॥ प्रत्यगृह्णाततःसर्वेसमापेतुर्महारथाः ३
जननम् ५४ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ अ ॥ ॥ तथेति १ । २ । ३

11 4 11

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

७ । ८ । ९ भइमसारोलोहं १०

विसर्पणक्षेपणं ११ । १२ । १३ । १४ । १५ बलिनस्तेजस्विनः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ महामात्रप्रधानं २२ । २३ । २४ पांचाल्यप्रग्रहः पांचाल्यः प्रग्रहो बंधनरज्जुर्जस्य २५

शुष्मिणस्तेजस्विनः २६ अपसदोऽधमः २७ ॥ २८ आक्यानपुराणभारतादि २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ ॥ इति
ततोद्रोणसमारोहत्पार्षतःपापकर्मकृत ॥ नह्यहपरिपश्यामिवधेकंचनशुष्मिणः २६ पृष्ठद्युम्नाहतेरौद्रात्पाल्यमानात्किरीटिना ॥ तैर्वृतःसर्वतःशूरःपांचाल्या
पसदस्ततः २७ केकयैश्चेदिकारूपैर्मत्स्यैरन्यैश्चभूमिपैः ॥ व्याकुलीकृतमाचार्यपिपीलैरुगंयथा २८ कर्मण्यसुकरेसक्तंजघानेतिमतिर्मम ॥ योधीत्यचतुरो
वेदान्सांगानारुख्यानपंचमान् २९ ब्राह्मणानांप्रतिष्ठाऽऽसीत्स्रोतसामिवसागरः ॥ क्षत्रं च ब्रह्मचैवेहयोभ्यतिष्ठत्परंतपः ३० सकथंब्राह्मणोवृद्धःशस्त्रेणवधमास
वान् ॥ अमर्षिणामर्षितवानक्रियमानान्सदामया ३१ अनर्हमाणान्कौंतेयान्कर्मणस्तस्यतत्फलम् ॥ यस्यकर्मानुजीवंतिलोकेसर्वधनुर्भूतः ३२ ससत्यसंधः
सुकृतीश्रीकामैर्निहतःकथम् ॥ दिविशक्रइवश्रेष्ठोमहासत्वोमहाबलः ३३ सकथंनिहतःपार्थैःसुद्रमत्स्यैर्यथातिमिः ॥ क्षिप्रहस्तश्चबलवान्दधन्वाऽरिमर्दनः ॥
३४ नयस्यविजयाकांक्षीविषयंप्राप्यजावति ॥ यंद्वौनजहतःशब्दौजीवमानंकदाचन ३५ ब्राह्मश्चवेदकामानांज्याघोषश्चधनुष्मताम् ॥ अदीनंपुरुषव्याघ्रंही
मंतमपराजितम् ३६ नाहंमृष्येहतंद्रोणंसिंहद्विरदविक्रमम् ॥ कथंसंजयदुर्धर्षमनाघृष्ययशोबलम् ३७ पश्यतांपुरुषेद्राणांसमरेपार्षतोऽवधीत् ॥ केपुरस्ता
दयुध्यंतरक्षंतोद्रोणमंतिकात् ३८ केनुपश्चादवर्ततगच्छतोदुर्गमांगतिम् ॥ केऽरक्षन्दक्षिणंचक्रंसव्यंकंचमहात्मनः ३९ पुरस्तात्केचवीरस्ययुध्यमानस्यसं
युगे ॥ केचतस्मिस्तनूंस्त्यक्त्वाप्रतीपंमृत्युमावजन् ४० द्रोणस्यसमरेवीराःकेऽकुर्वंतपराधृतिम् ॥ कच्चित्रैनंभयान्मंदाःक्षत्रियाव्यजहन्नरणे ४१ रक्षितारस्त
तःशून्येकच्चितैर्नहतःपरैः ॥ नसपृष्ठमरेस्त्रासाद्रणेशौर्यात्प्रदर्शयेत् ४२ परामप्यापदंप्राप्यसकथंनिहतःपरैः ॥ एतदार्येणकर्तव्यंकृच्छ्रास्वापत्सुसंजय ४३
पराक्रमेद्यथाशक्तयातच्चतस्मिन्प्रतिष्ठितम् ॥ मुह्यतेमेमनस्तातकथातावन्निवार्यताम् ४४ भूयस्तुलब्धसंज्ञस्त्वापरिपृच्छामिसंजय ४५ ॥ इतिश्रीमहाभार
तेद्रोणपर्वणिद्रोणाभिषेकपर्वणिघृतराष्ट्रशोकेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतत्पृष्ठामृतपुत्रंहृच्छोकेनार्दितोभृशम् ॥ जयेनिराशःपुत्राणांघृत
राष्ट्रोऽपतत्क्षितौ १ तंविसंज्ञानिपतितंसिषिचुःपरिचारिकाः ॥ जलेनात्यर्थशीतेनवीजंत्यःपुण्यगंधिना २ पतितंचैनमालोक्यसमंताद्भरतस्त्रियः ॥ परिवर्तुर्
हाराजमस्पृशंश्चैवपाणिभिः ३ उत्थाप्यचैनंशनकैराजानंपृथिवीतलात् ॥ आसनंप्रापयामासुर्बाष्पकंठघोराननाः ४ आसनंप्राप्यराजातुमूर्च्छयाऽभिपरिभुतः ॥
निश्चेष्टोऽतिष्ठततदावीज्यमानःसमंततः ५ सलब्ध्वाशनकैःसंज्ञाविपमानोमहीपतिः ॥ पुनर्गावल्गणिमृतंपर्यपृच्छद्यथातथम् ६ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ यःसउ
द्यन्निवादित्योज्योतिषाप्रणुदंस्तमः ॥ अजातशत्रुमायांतंकस्तंद्रोणादवारयत् ७ प्रभिन्नमिवमातंगंयथाकुदंतरस्विनम् ॥ प्रसन्नवदनंदृष्ट्वाप्रतिद्विरदगामिनं ८
वासितासंगमेयद्वदजय्यंप्रतियूथपैः ॥ निजघानरणेवीरान्धीरःपुरुषसत्तमः ९ योह्येकोहिमहावीर्योनिर्देहद्वोरचक्षुषा ॥ कृत्स्नदुर्योधनबलंघृतिमान्सत्यसंगरः १०
द्रोणपर्वणिटीकायानवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ एतदिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ सःप्रसिद्धः तमजातशत्रुंआयातंदृष्ट्वाद्रोणात्कःअवारयदित्यन्वयः सार्धंश्लोकद्वयमेकंवाक्यं ७ । ८ । ९ । १०

१३ । १४ यदाअयात् यदाचदुर्योधनपुरोगमान्गार्धपत्रैरभ्यपिचतदात्रोमनःकीदृशमभूदितिषष्ठेनान्वयः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७
चक्षुर्हणंजयेसक्तमिष्वासधरमच्युतम् ॥ दांतंबहुमतंलोकेकेशूराःपर्यवारयन् ११ केदुष्प्रधर्षराजानमिष्वासधरमच्युतम् ॥ समासेदुर्नरव्याघ्रकौंतेयंतत्रमाम
काः १२ तरसैवाभिपद्याथयोवैद्रोणमुपाद्रवत् ॥ यःकरोतिमहत्कर्मशत्रूणांवैमहाबलः १३ महाकायोमहोत्साहोनागायुतसमोबले ॥ तंभीमसेनमायांतंकेशूराः
पर्यवारयन् १४ यदायाज्जलदप्रख्योरथःपरमवीर्यवान् ॥ पर्जन्यइवबीभत्सुस्तुमुलामशनींसृजन् १५ विमृजञ्छरजालानिवर्षाणिमघवानिव ॥ अवस्फूर्जन्दि
शःसर्वास्तलनेमिस्वनेनच १६ चापवियुत्प्रभोघोरोरथगुल्मबलाहकः ॥ सनेमिघोषस्तानितःशरशब्दातिबंधुरः १७ रोषनिर्जितजीमूतोमनोभिप्रायशीघ्रगः ॥
मर्मातिगोत्राणधरस्तुमुलःशोणितोदकैः १८ संप्लावयन्दिशःसर्वामानवैरास्तरन्महीम् ॥ भीमनिःस्वनितोरौद्रोदुर्योधनपुरोगमान् १९ युद्धेऽभ्यर्षिचाद्विजयो
गार्धपत्रैःशिलाशितैः ॥ गांडीवंधारयन्धीमान्कीदृशंवोमनस्तदा २० इषुसंवाधमाकाशंकुर्वन्कपिवरध्वजः ॥ यदाऽयात्कथमासीत्तदापार्थसमीक्षताम् २१
कच्चिद्रांडीवशब्देननप्रणश्यतिवैबलम् ॥ यद्रःसभैरवंकुर्वन्नर्जुनोभृशमन्वयात् २२ कच्चित्रापानुदत्प्राणानिषुभिर्वोधनंजयः ॥ वातोवेगादिवाविध्यन्मेघान्शर
गणैर्नृपान् २३ कोहिगांडीवधन्वानरणेसोढुंनरोऽर्हति ॥ यमुपश्रुत्यसेनाग्रेजनःसर्वोविदीर्यते २४ यत्सेनाःसमकंपंतयद्दीरानस्पृशद्भयम् ॥ केतत्रनाजहुर्द्रोणं
केक्षुद्राःप्राद्रवन्भयात् २५ केवातत्रतनूस्त्यक्त्वाप्रतीपंमृत्युमावजन् ॥ अमानुषाणांजितारंयुद्धेष्वपिधनंजयम् २६ नचवेगंसिताश्वस्यविसहिष्यंतिमामकाः ॥
गांडीवस्यचनिर्घोषंप्रावृज्जलदनिःस्वनम् २७ विष्वक्सेनोयस्ययंतायस्ययोद्धाधनंजयः ॥ अशक्यःसरथोजेतुमन्येदेवासुरैरपि २८ सुकुमारोयुवाशूरोदर्शनी
यश्चपांडवः ॥ मेधावीनिपुणोधीमानयुधिसत्यपराक्रमः २९ आरावंविपुलंकुर्वन्व्यथयन्सर्वसैनिकान् ॥ यदाऽयान्नकुलोद्रोणंकेशूराःपर्यवारयन् ३० आशीवि
षइवकुद्धःसहदेवोयदाऽभ्ययात् ॥ कदनंकरिष्यन्शत्रूणांतेजसादुर्जयोयुधि ३१ आर्यव्रतममोघेपुंहीमंतमपराजितम् ॥ सहदेवंतमायांतंकेशूराःपर्यवारयन्
३२ यस्तुसौवीरराजस्यप्रमथ्यमहतींचमूम् ॥ आदत्तमहिर्षीभोजांकाम्यांसर्वांगशोभनाम् ३३ सत्यंघृतिश्चशौर्यंचब्रह्मचर्यंचकेवलम् ॥ सर्वाणियुयुधाने
ऽस्मिन्नित्यानिपुरुषर्षभे ३४ बलिनंसत्यकर्माणमदीनमपराजितम् ॥ वासुदेवःपुत्रोवासुदेवात्तन्तराम् ३५ धन्वजोपदेकोदशेष्टमिज्जहृष्यणि ॥ पार्थेनस
मस्रेषुकस्तंद्रोणादवारयत् ३६ वृष्णीनांप्रवरंवीरंशूरंसर्वधनुष्मताम् ॥ रामेणसमस्रेषुयशसाविक्रमेणच ३७ सत्यंघृतिर्मतिःशौर्यंचब्राह्मंचास्त्रमनुत्तमम् ॥
सात्वतेतानिसर्वाणित्रैलोक्यमिवकेशवे ३८ तमेवंगुणसंपन्नं दुर्वारमपिदैवतैः ॥ समासाद्यमहेष्वासंकेशूराःपर्यवारयन् ३९ पंचालेषूत्तमंवीरमुत्तमाभिजनप्रियम् ॥
नित्यमुत्तमकर्माणमुत्तमौजसमाहवे ४० युक्तंधनंजयहितेममानर्थार्थमुत्थितम् ॥ यमवैश्रवणादित्यमहेन्द्रवरुणोपमम् ४१ महारथंसमाख्यातंद्रोणाद्योद्यतमाहवे ॥
त्यजंतंतुमुलेप्राणान्केशूराःसमवारयन् ४२

४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ स्थास्तुचारिषुस्थावरजंगमा
 एकोऽपमृत्युचेदिभ्यः पांडवान्यः समाश्रितः ॥ घृष्टकेतुसमायांतद्रोणकस्तन्यवारयत् ४३ योऽवधीत्केतुमान्वीराराजपुत्रंदुरासदम् ॥ अपरांतगिरिद्वारेद्रोणा
 कस्तन्यवारयत् ४४ स्त्रीपुंसयोर्नरव्याघ्रायः सवेदगुणागुणान् ॥ शिखंडिनं याज्ञसेनिमम्लानमनसंयुधि ४५ देवव्रतस्य समरे हेतुमृत्योर्महात्मनः ॥ द्रोणाया
 भिमुखं यांतकेशूराः पर्यवारयन् ४६ यस्मिन्नभ्यधिकावीरे गुणाः सर्वधनं जयात् ॥ यस्मिन्नस्त्राणिसत्यं च ब्रह्मचर्यं च सर्वदा ४७ वासुदेवसमवीर्ये धनं जयसमंबले ॥
 तेजसाऽऽदित्यसदृशं बृहस्पतिसममतौ ४८ अभिमन्युमहात्मानं व्यात्ताननमिवांतकम् ॥ द्रोणायाभिमुखं यांतकेशूराः समवारयन् ४९ तरुणस्तुरुणप्रज्ञः सौभ
 द्रः परवीरहा ॥ यदाऽभ्यधावद्वैद्रोणंतदासीदोमनः कथम् ५० द्रौपदेयानरव्याघ्राः समुद्रमिव सिंधवः ॥ यद्वोणमाद्रवन्संख्येकेशूरास्तान्यवारयन् ५१ एते
 द्वादशवर्षाणि क्रीडासु मृज्य बालकाः ॥ अस्रार्थमवसन्भीष्मे विभ्रतो व्रतमुत्तमम् ५२ क्षत्रं जयः क्षत्रदेवः क्षत्रवर्मा च मानदः ॥ घृष्टयुष्मात्मजावीराः केतान् द्रोणाद
 वारयन् ५३ शतादिशिष्टेयं युद्धे सममन्यंत वृष्णयः ॥ चेकितानं महेष्वसंकस्तं द्रोणादवारयत् ५४ वार्यक्षेभिः कलिगानां यः कन्यामाहरयुधि ॥ अनाष्टि
 दीनात्मा कस्तं द्रोणादवारयत् ५५ भ्रातरः पंचकैकेयाधार्मिकाः सत्यविक्रमाः ॥ इंद्रगोपकसंकाशारक्तवर्मा युधध्वजाः ५६ मातृष्वसुः सुतावीराः पांडवानां ज
 यार्थिनः ॥ तान् द्रोणं हेतुमायातां केवीराः पर्यवारयन् ५७ यं यो धयंतो राजानो नाजयन् वारणावते ॥ षण्मासानपि संरब्धा जिघांसंतो युधां पतिं ५८ धनुष्मतां
 वरं शूरं सत्यसंधं महाबलम् ॥ द्रोणात्कस्तं नरव्याघ्रं युयुत्सुं पर्यवारयत् ५९ यः पुत्रं काशिराजस्य वाराणस्यां महारथम् ॥ समरे स्त्रीषु गृह्यंतं भलेनापाहरद्रथात्
 ६० घृष्टयुष्मं महेष्वसंपार्थानां मंत्रधारिणम् ॥ युक्तं दुर्योधनानर्थे सृष्टं द्रोणवधाय च ६१ निर्देहं तरणे यो धान्दारयंतं च सर्वतः ॥ द्रोणाभिमुखं यांतकेशूराः पर्य
 वारयन् ६२ उत्संगइव संवृद्धं पदस्यास्त्रवित्तमम् ॥ शैखंडिनं शस्त्रगुप्तं केच द्रोणादवारयन् ६३ यद्दमां पृथिवीं कृत्स्नां च भवत्समवेष्टयत् ॥ महतारथघोषेण मु
 ख्यारिघ्नो महारथः ६४ दशाश्वमेधानां जहे स्वन्नपानात्तदा क्षिणान् ॥ निर्गलान्सर्वमेधान् पुत्रवत्पालयन् प्रजाः ६५ गंगास्रोतसियावत्यः सिकता अप्यशेषतः ॥
 तावतीर्गाददौ वीरउशीनरसुतोऽध्वरे ६६ न पूर्वनापरे च कुरिदं केचन मानवाः ॥ इतीदं बुकुशुर्देवाः कृते कर्मणि दुष्करे ६७ पश्यामस्त्रिपुलोके पुनतंसं स्थातु च
 रिषु ॥ जातं चापि जनिष्यंतं द्वितीयं चापि सांप्रतम् ६८ अन्यमौशीनराच्छैब्यादुरोवोढारमित्युत ॥ गतिं यस्य न यास्यंति मानुषालोकवासिनः ६९ तस्य न
 सारमायांतं शैब्यं कः समवारयत् ॥ द्रोणायाभिमुखं यांतं व्यात्ताननमिवांतकम् ७० विराटस्य रथानीकं मत्स्यस्याभिघातिनः ॥ प्रेप्संतं समरे द्रोणं केवीराः
 पर्यवारयन् ७१

त्मकेषु समित्यस्य व्यवहितेन पश्यामइत्यनेन संबंधः ६८ । ६९ । ७० । ७१

७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ शृण्वति १ । २ हयराजं कोशिनम् ३ । ४ । ५ विक्रमेणैव अस्त्रविना ६ । ७ । ८ । ९ । १०
 सद्यो वृकोदराज्जातो महाबलपराक्रमः ॥ मायावीराक्षसो वीरो यस्मान्मम महद्भयम् ७२ पार्थानां जयकामंतं पुत्राणां मम कंटकम् ॥ घटोत्कचं महात्मानं कस्तं द्रो
 णादवारयत् ७३ एते चान्ये च बहवो येषामर्थाय संजय ॥ त्यक्तारः संयुगे प्राणान् कितेषामजितं युधि ७४ येषां च पुरुषव्याघ्रः शार्ङ्गधन्वा व्यपाश्रयः ॥ हितार्थी
 चापि पार्थानां कथं तेषां पराजयः ७५ लोकानां गुरुरत्यर्थं लोकनाथः सनातनः ॥ नारायणो रणे नाथो दिव्यो दिव्यात्मकः प्रभुः ७६ यस्य दिव्यानि कर्माणि प्रवदंति
 मनीषिणः ॥ तान्यहं कीर्तयिष्यामि भक्त्या स्थैर्यार्थमात्मनः ७७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणाभिषेकपर्वणि घृतराष्ट्रवाक्ये दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥
 ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ शृणु दिव्यानि कर्माणि वासुदेवस्य संजय ॥ कृतवान्यानि गोविंदो यथानान्यः पुमान् क्वचित् १ संवर्धता गोपकुले बालेनैव महात्मना ॥ विख्यापि
 तं बलं बाहोस्त्रिपुलोके पुसंजय २ उच्चैः श्रवस्तुल्यबलं वायुवेगसमं जवे ॥ जघान हयराजं तं यमुनावनवासिनम् ३ दानवघोरकर्माणं गवां मृत्युमिवोत्थितम् ॥ वृ
 षरूपधरं बाल्ये भुजाभ्यां निजघान ह ४ प्रलंबं नरकं जंभं पीठं चापि महासुरम् ॥ मुरुंचांतकसंकाशमवधीत्पुष्करेक्षणः ५ तथा कंसो महातेजा जरासंधेन पालितः ॥
 विक्रमेणैव कृष्णेन स गणः पातितो रणे ६ सुनामारणविक्रांतः समग्राक्षौहिणीपतिः ॥ भोजराजस्य मध्यस्थो भ्राता कंसस्य वीर्यवान् ७ बलदेवद्वितीयेन कृष्णेनाभि
 त्रघातिना ॥ तरस्वी समरे दग्धः स सैन्यः शूरसेनराट् ८ दुर्वासानामभिप्रार्थितस्तथा परमकोपनः ॥ आराधितः स दारेण स चास्मै प्रददौ वरान् ९ तथा गांधारराज
 स्य सुतां वीरः स्वयंवरे ॥ निर्जित्य पृथिवीपालानां बहत्पुष्करेक्षणः १० अमृष्यमाणाराजानो यस्य जात्या हया इव ॥ रथे वैवाहिके युक्ताः प्रतोदेन कृतव्रणाः ११
 जरासंधं महाबाहुमुपायेन जनार्दनः ॥ परेण घातयामास समग्राक्षौहिणीपतिम् १२ चेदिराजं च विक्रांतं राजसेनापतिं बली ॥ अर्घे विवदमानं च जघान पशुवत्तदा
 १३ सौमदैव्यपुरं खस्थं शाल्वगुप्तं दुरासदम् ॥ समुद्रकुक्षौ विक्रम्य पातयामास माधवः १४ अंगान्वंगान् कलिं गांधमागधान् काशिकोसलान् ॥ वात्स्यगार्ग्यकहू
 षांश्च पौंड्रांश्चाप्यजयद्रुणे १५ आवंत्यान् दाक्षिणात्यांश्च पार्वतीयान् दशेरकान् ॥ काश्मीरकानौरसिकान् पिशाचांश्च समुद्रलान् १६ कांबोजान् वाटधानांश्च चोला
 न्पांड्यांश्च संजय ॥ त्रिगर्तान्पालवांश्चैव दंदांश्च सुदुर्जयान् १७ नानादिग्भ्यश्च संप्राप्तान् खशांश्चैव शकांस्तथा ॥ जितवान्पुंडरीकाक्षो यवनं च सहानुगम् १८ प्र
 विश्वमकरावासं यादोगणनिषेवितम् ॥ जिगाय वरुणं संख्ये सलिलांतर्गतं पुरा १९ युधिपंचजनं हत्वा दैत्यं पातालवासिनम् ॥ पांचजन्यं हृषीकेशो दिव्यं शंखमवा
 तवान् २० खांडवे पार्थसहितस्तोषयित्वा हुताशनम् ॥ आग्नेयमस्त्रं दुर्धर्षं च कलभे महाबलाः २१ वै न ते यं समारुह्य त्रासयित्वाऽमरावतीम् ॥ महेंद्रभवनाद्भीरः
 पारिजातमुपानयत् २२ तच्च मर्षितवान् शक्रो जानंस्तस्य पराक्रमम् ॥ राज्ञां चाप्यजितं कंचिच्छृणोनेह न शुश्रुम २३ यच्च तन्महदाश्चर्यं सभायां मम संजय ॥
 कृतवान्पुंडरीकाक्षः कस्तद्वन्यइहार्हति २४

११ परेणभीमेन १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इतिब्रौण
यच्चभक्त्याप्रसन्नोऽहमद्राक्षंरुष्णमीश्वरम् ॥ तन्मेसुविदितं सर्वं प्रत्यक्षमिवचागमम् २५ नांतोविक्रमयुक्तस्य बुद्ध्यायुक्तस्य वा पुनः ॥ कर्मणां शक्यते गंतुं हृषी
केशस्य संजय २६ तथा गदश्च सां वश्च प्रद्युम्नोऽथ विदूरथः ॥ अगावहोऽनिरुद्धश्च चारुदेष्णः ससारणः २७ उल्मुको निशठश्चैव झिल्लीबभ्रुश्च वीर्यवान् ॥ पृथुश्च विपृ
थुश्चैव शमीकोऽथारिमेजयः २८ एतेऽन्ये बलवंतश्च वृष्णि वीराः प्रहारिणः ॥ कथंचित्पांडवानीकं श्रयेयुः समरे स्थिताः २९ आहूता वृष्णि वीरेण केशवेन महात्म
ना ॥ ततः संशयितं सर्वं भवेदिति मतिर्मम ३० नागायुतबलो वीरः कैलासाशिखरोपमः ॥ वनमालीहलीरामस्तत्र यत्र जनार्दनः ३१ यमाहुः सर्वपितरं वासुदेवं द्विजा
तयः ॥ अपिवाह्येषां ङ्गनां योऽस्य तेऽर्थाय संजय ३२ स यदा तात संनह्येत्पांडवार्थाय संजय ॥ न तदा प्रति संयोद्धा भविता तत्र कश्चन ३३ यदि स्म कुरवः सर्वे जये
युर्नाम पांडवान् ॥ वाष्णयोऽर्थाय तेषां वै गृहीयाच्छस्त्रमुत्तमम् ३४ ततः सर्वांश्च रव्याघ्रो हत्वानरपतीं नरणे ॥ कौरवांश्च महाबाहुः कुंत्यै दद्यात्समोदिनीम् ३५ यस्य
यं ताहृषीकेशो योद्धा यस्य धनं जयः ॥ रथस्य तस्य कः संख्ये प्रत्यनीको भवेद्रथः ३६ न केनचिदुपायेन कुरूणां दृश्ययेजयः ॥ तस्मान्मे सर्वमाचक्ष्व यथा युद्धमवर्त
त ३७ अर्जुनः केशवस्यात्मा कृष्णोऽप्यात्मा किरीटिनः ॥ अर्जुने विजयो नित्यं कृष्णे कीर्तिश्च शाश्वती ३८ सर्वेष्वपि च लोकेषु बीभत्सुरपराजितः ॥ प्राधान्येनैव
भूयिष्ठममेयाः केशवे गुणाः ३९ मोहादुर्योधनः कृष्णं यो न वेत्तीह केशवम् ॥ मोहितो दैवयोगेन मृत्युपाशं पुरस्कृतः ४० न वेद कृष्णं दाशार्हमर्जुनं चैव पांडवम् ॥ पू
र्वदेवौ महात्मानौ नरनारायणौ ४१ एकात्मानौ द्विधा भूतौ दृश्येते मानवैर्भुवि ॥ मनसाऽपि हि दुर्धर्षौ सेनामेतां यशस्विनौ ४२ नाशयेतामिहैच्छंतां मानुषत्वाच्च
नेच्छतः ॥ युगस्येव विपर्यासं लोकानामिव मोहनम् ४३ भीष्मस्य च वधस्तात द्रोणस्य च महात्मनः ॥ न ह्येव ब्रह्मचर्येण न वेदाध्ययनेन च ४४ न क्रियाभिर्न
चास्त्रेण मृत्योः कश्चिन्निवार्यते ॥ लोकसंभावितौ वीरौ कृतास्त्रौ युद्धदुर्मदौ ४५ भीष्मद्रोणौ हतौ भुत्वा किं नु जीवामि संजय ॥ यांतां श्रियमसूयामः पुरा दृष्ट्वा युधिष्ठिरे
४६ अद्यतामनुजानीमो भीष्मद्रोणवधेन ह ॥ मत्कृते चाप्यनुप्राप्तः कुरूणामेष संक्षयः ४७ पक्वानां हि वधे सूतवज्रायंते तृणान्युत ॥ अनंतमिदमैश्वर्यं लोके प्राप्तो
युधिष्ठिरः ४८ यस्य कोपान्महात्मानौ भीष्मद्रोणौ निपातितौ ॥ प्राप्तः प्रकृतितो धर्मो न धर्मो मामकान् प्राति ४९ क्रूरः सर्वविनाशाय कालोऽसौ नातिवर्तते ॥ अ
न्यथा चिंतिता ह्यर्थानरैस्तात मनस्विभिः ५० अन्यथैव प्रपद्यंते देवादिति मतिर्मम ॥ तस्मादपरिहार्येऽर्थे संप्राप्ते कच्छ उत्तमे ॥ अपारणीये दुश्चित्ये यथा भूतं प्र
चक्ष्व मे ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणाभिषेकपर्वणि धृतराष्ट्रविलापे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ हंत ते कथायिष्यामि सर्वं
प्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ यथा स न्यपत द्रोणः सूदितः पांडुमृजयैः १ सेनापतिं त्वंसंप्राप्य भारद्वाजो महारथः ॥ मध्ये सर्वस्य सैन्यस्य पुत्रं ते वाक्यमब्रवीत् २

पर्वणि टीकायां एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ हंत इति १ । २

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । आमर्षयामि उत्सहे २१
यत्कौरवाणां मृषभादापगेयादनंतरम् ॥ सेनापत्येन यद्राजन्मामद्य कृतवानासि ३ सहस्रं कर्मणस्तस्य फलं प्राप्नुहि भारत ॥ करोमि कामं कंतेऽद्य प्रवृणोष्वयमिच्छ
सि ४ ततो दुर्योधनो राजा कर्णदुःशासनादिभिः ॥ संमंथ्योवाच बुधं र्वमाचार्यं जयतां वरम् ५ ददासि चेदं रम्यं जीवग्राहं युधिष्ठिरम् ॥ गृहीत्वा रथिनां श्रेष्ठं मत्समीप
मिहानय ६ ततः कुरूणामाचार्यः श्रुत्वा पुत्रस्य ते वचः ॥ सेनां प्रहर्षयन्सर्वामिदं वचनमब्रवीत् ७ धन्यः कुंतीसुतो राजन्यस्य ग्रहणमिच्छसि ॥ न वदार्थं सुदुर्धर्ष
वरमद्य प्रयाचसे ८ किमर्थं च नरव्याघ्रनवधं तस्य कांक्षसे ॥ नाशं ससि क्रियामेतां मतो दुर्योधनध्रुवं ९ आहोस्विद्धर्मराजस्य द्वेष्टा तस्य न विद्यते ॥ यदीच्छसि त्वं
जीवंतं कुलं रक्षसि चात्मनः १० अथवा भरतश्रेष्ठ निजित्य युधिपांडवान् ॥ राज्यं संप्रति दत्त्वा च सौमित्रं कर्तुमिच्छसि ११ धन्यः कुंतीसुतो राजा सुजातं चास्य धीमतः ॥
अजातशत्रुता सत्या तस्य यस्मिन् ह्यते भवान् १२ द्रोणेन चैव मुक्तस्य तव पुत्रस्य भारत ॥ सहस्रानिःसृतो भावो योऽस्य नित्यं हृदि स्थितः १३ नाकारो गृहितुं शक्यो
बृहस्पति समैरपि ॥ तस्मात्तव सुतो राजन् प्रहृष्टो वाक्यमब्रवीत् १४ वधे कुंतीसुतस्याजौ नाचार्यविजयो मम ॥ इते युधिष्ठिरे पार्था हन्युः सर्वान् हि नो ध्रुवम् १५ न
च शक्यारणे सर्वे निहतुं ममैरपि ॥ य एव तेषां शेषः स्यात्स एवास्मान्न शेषयेत् १६ सत्यं प्रतिज्ञे त्वानीते पुनर्द्युतेन निजिते ॥ पुनर्यास्यं त्यरण्याय पांडवास्तमनुव्रताः
१७ सोऽयं मम जयो व्यक्तं दीर्घकालं भविष्यति ॥ अतो न वधमिच्छामि धर्मराजस्य कर्हिचित् १८ तस्य जीह्ममभिप्रायं ज्ञात्वा द्रोणोऽर्थं तत्त्ववित् ॥ तं वरं सांतरं तस्मै
ददौ संचिंत्य बुद्धिमान् १९ ॥ द्रोण उवाच ॥ न चेद्युधिष्ठिरं वीरः पालयत्यर्जुनो युधि ॥ मन्यस्व पांडवश्रेष्ठ मानीतं वशमात्मनः २० न हि शक्यो रणे पार्थः सैर्द्रैर्देवासुरैरपि ॥
प्रयुज्यातु मत्स्तात नैतदामर्षयाम्यहं २१ असंशयं समेशिष्यो मत्पूर्वं श्राव्य कर्मणि ॥ तरुणः सुकृतैर्युक्त एकायनगतश्च ह २२ अस्त्राणां द्राक्ष रुद्राच्च भूयः स समवाप्त
वान् ॥ अमर्षितश्च ते राजंस्ततो नामर्षयाम्यहं २३ सचापक्रम्यतां युद्धाद्येनोपायेन शक्यते ॥ अपनीते ततः पार्थे धर्मराजो जितस्त्वया २४ ग्रहणो हि जयस्तस्य न वधे
पुरुषर्षभ ॥ एतेन चाप्युपायेन ग्रहणं समुपैष्यसि २५ अहं गृहीत्वा जानं सत्यधर्मपरायणम् ॥ आनयिष्यामि ते राजन् वशमद्य न संशयः २६ यदि स्थास्यति संग्रामे
सुहृत्तमपि मे ग्रतः ॥ अपनीते नरव्याघ्रे कुंतीपुत्रे धनं जये २७ फाल्गुनस्य समीपे तु न हि शक्यो युधिष्ठिरः ॥ गृहीतुं समरे राजन् सैर्द्रैरपि सुरासुरैः २८ ॥ संजय उवाच ॥
सांतरं तु प्रतिज्ञाते राज्ञो द्रोणेन निग्रहे ॥ गृहीतं तममन्यं तव पुत्राः सुबालिनाः २९ पांडवे येषु साक्षेपं द्रोणं जानाति ते सुतः ॥ ततः प्रतिज्ञास्थैर्यार्थं समं त्रौ
बहुलीकृतः ३० ततो दुर्योधनेनापि ग्रहणं पांडवस्य तत् ॥ सैन्यस्थानेषु सर्वेषु सुघोषितमर्षिदम ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणाभिषेकपर्वणि द्रोणप्रति
ज्ञायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

मत्पूर्वः अहं पूर्वो गुरुर्यस्य एकायनगतः जय

मरणान्यतरनिश्चयवान् २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ बहुलीकृतः प्रतिज्ञां न त्यजेदिति बहुषु प्रकाशितः ३० । ३१ ॥ इति ब्रौणपर्वणि टीकायां द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

सांतरेइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१ संप्रसुतेकृतपत्रसंकोचे २२ वरूथिनारथेन २३ । २४ । २५ ॥ संजयउवाच ॥ सांतरेतुप्रतिज्ञातेराज्ञोद्रोणेननिग्रहे ॥ ततस्तेसैनिकाःश्रुत्वातंयुधिष्ठिरनिग्रहम् १ सिंहनादरवांश्चक्रुर्बाहुशब्दांश्चक्रुस्त्रशः ॥ तच्चसर्वयथान्यायधर्मराजेनभारत २ आसैराशुपरिज्ञातंभारद्वाजचिकीर्षितम् ॥ ततःसर्वान्समानाप्यभ्रातृनन्यांश्चसर्वशः ३ अब्रवीद्धर्मराजस्तुधनंजयमिदंवचः ॥ श्रुतंतेपुरुषव्याघ्रद्रोणस्याद्यचिकीर्षितम् ४ यथातत्रभवेत्सत्यंतथानातिर्विधीयताम् ॥ सांतरंहेप्रतिज्ञातंद्रोणेनामित्रकर्षिणा ५ तच्चांतरंमहेष्वासत्वयितेनसमाहितम् ॥ सत्वमद्यमहाबाहोयुध्यस्वमदनंतरम् ६ यथादुर्योधनःकामनेर्मद्रोणादवाप्नुयात् ॥ अर्जुनउवाच ॥ यथामेनवधःकार्यआचार्यस्यकदाचन ७ तथातवपरित्यागोनेमेराजंश्चिकीर्षितः ॥ अप्येवंपांडवप्राणानुत्सृजेयमहंयुधि ८ प्रतीपोनाहमाचार्येभवेयंवैकथंचन ॥ त्वानिगृह्याहवेराज्यंघातंराष्ट्रोऽयमिच्छति ९ नसतंजीवलोकेऽस्मिन्कामंप्राप्येत्कथंचन ॥ प्रपतेत्तद्यौःसनक्षत्राष्टथिवीशकलीभवेत् १० नत्वांद्रोणोनिगृहीयाज्जीवमानेमयिध्रुवम् ॥ यदितस्यरणेसाह्यंकुरुतेवज्रभृत्स्वयम् ११ विष्णुर्वासहितोदेवैर्नृणांप्राप्स्यत्यसौमृधे ॥ मयिजीवतिराजेंद्रनभयंकर्तुमर्हसि १२ द्रोणादस्त्रभृतांश्रेष्ठात्सर्वशस्त्रभृतामपि ॥ अन्यच्चब्रूयाराजेंद्रप्रतिज्ञाममनिश्चलाम् १३ नस्मराम्यनृतंतावन्नस्मरामिपराजयम् ॥ नस्मरामिप्रतिश्रुत्यकिंचिदप्यनृतंकृतम् १४ ॥ संजयउवाच ॥ ततःशंखाश्चमेरुश्चमृदंगाश्चानकैःसह ॥ प्रावाद्यंतमहाराजपांडवानांनिवेशने १५ सिंहनादश्चसंज्ञेपांडवानांमहात्मनाम् ॥ धनुर्ज्यातलशब्दश्चगगनस्पृक्सुमेरवः १६ श्रुत्वाशंखस्यनिर्घोषंपांडवस्यमहौजसः ॥ त्वदीयेष्वप्यनीकेषुवादित्राण्यभिजाग्निरे १७ ततोव्यूढान्यनीकानितवतेषांचभारत ॥ शनैरुपेयुरन्योन्यंयोध्यमानानिसंयुगे १८ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतुमुल्लोमहर्षणम् ॥ पांडवानांकुरूणांचद्रोणपांचालययोरपि १९ यतमानाःप्रयत्नेनद्रोणानीकविशातने ॥ नशेकुःसृजयायुद्धेतद्विद्रोणेनपालितम् २० तथैवतवपुत्रस्यरथोदाराःप्रहारिणः ॥ नशेकुःपांडवीसेनांपाल्यमानांकिरीटिना २१ आस्तांतेस्तिभित्तेसेनेरक्षमाणेपरस्परम् ॥ संप्रसुतेयथानक्तंवनराज्यौसुपुष्पिते २२ ततोरुक्मरथोराजन्नर्केणैवविराजता ॥ वरूथिनाविनिष्पत्यव्यचरत्पृतनामुखे २३ तमुद्यतरथेनैकमाशुकारिणमाहवे ॥ अनेकमिवसंत्रासान्नेनिरेपांडुसृजयाः २४ तेनमुक्ताःशरावोराविचेरुःसर्वतोदिशम् ॥ त्रासयंतोमहाराजपांडवेयस्यवाहिनीम् २५ मध्यंदिनमनुप्राप्तोभस्तिशतसंघृतः ॥ यथादृश्येतधर्माशुस्तथाद्रोणोऽप्यदृश्यत २६ नचैनंपांडवेयानांकिञ्चिच्छक्रीतिभारत ॥ वीक्षितुंसमरेऽकुद्धंमहेंद्रमिवदानवाः २७ मोहयित्वाततःसैन्यंभारद्वाजःप्रतापवान् ॥ दृष्ट्युग्रबलंतूर्णव्यधमन्निशितैःशरैः २८ सदृशःसर्वतोरुद्धासंवृत्यखमजिह्वैः ॥ पार्षतोयत्रतत्रैवमृदेपांडुवाहिनीम् २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणाभिषेकपर्वणिअर्जुनकृतयुधिष्ठिराश्वासनेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ १३ ॥

२६ । २७ । २८ । २९ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायात्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

॥ ९ ॥

ततइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५ प्राणिनश्चवाजिनःपक्षिणः १६ । १७ । १८ ॥ संजयउवाच ॥ ततःसपांडवानीकेजनयन्सुमहद्वयम् ॥ व्यचरत्पृतनांद्रोणोदहन्कक्षमिवामलः १ निर्दहंतमनीकानिसाक्षादग्निमिवोत्थितम् ॥ दृष्ट्वास्वमरथंकुद्धंसमर्कपंतसृजयाः २ सततंकृष्यतःसंख्येधनुषोऽस्याशुकारिणः ॥ ज्याघोषःशुश्रुवेत्यर्थेविरूजितमिवाशनेः ३ रथिनःसादिनश्चैवनागानश्चान्पदातिनः ॥ रौद्राहस्तवतामुक्ताःसंघृष्टंतिस्मसायकाः ४ नानद्यमानःपर्जन्यःप्रवृद्धःशुचिसंक्षये ॥ अश्मवर्षमिवावर्षत्परेषामावहद्वयम् ५ विचरन्सतदाराजन्सेनांसंक्षोभयन्प्रभुः ॥ वर्धयामाससंत्रासंशात्रवाणाममानुषम् ६ तस्यवियुदिवाभ्रेषुचापंहेमपरिष्कृतम् ॥ भ्रमद्वथापुदेचास्मिन्दृश्यतेस्मपुनःपुनः ७ सवीरःसत्यवान्प्राज्ञोधर्मनित्यःसदापुनः ॥ युगांतकालवद्धोरारौद्रांप्रावर्तयन्नदीम् ८ अमर्षवेगप्रभवांक्रव्यादगणसंकुलाम् ॥ बलौघैःसर्वतःपूर्णाध्वजवृक्षापहारिणीम् ९ शोणितोदारथावतांहस्यश्चकृत्तरोधसम् ॥ कवचोडुपसंयुक्तांमांसपंकसमाकुलाम् १० मेदोमज्जास्थिसिकतामुष्णीषचयफेनिलाम् ॥ संग्रामजलदापूर्णांप्रासमत्स्यसमाकुलाम् ११ नरनागाश्चकलिशरवेगौघवाहिनीम् ॥ शरीरदारुसंघट्टारथकच्छपसंकुलाम् १२ उत्तमभिःपंकजिनीनिस्त्रिशङ्गसंकुलाम् ॥ रथनामहदोपेतानानाभरणभूषिताम् १३ महारथशतावर्ताभूमिरेणूमिमालिनी ॥ महावीर्यवतांसंख्येसुतरांभीरुदुस्तराम् १४ शरीरशतसंवाधांघट्टकंकनिषेविताम् ॥ महारथसहस्राणिनयंतीयमसादनम् १५ शूलव्यालसमाकीर्णांप्राणिवाजिनिषेविताम् ॥ छिन्नक्षत्रमहाहंसांमुकुटांजसेविताम् १६ चक्रकूर्मांगदानक्रांशरक्षुद्रझषाकुलाम् ॥ बकपृष्ठसृगालानांघोरसंघैर्निषेविताम् १७ निहतान्प्राणिनःसंख्येद्रोणेनबलिनारणे ॥ वहंतीपितृलोकायशतशोराजसत्तम १८ शरीरशतसंवाधांकिशैवलशाद्वलाम् ॥ नदींप्रावर्तयद्वाजनभीरूणांभयवर्धिनी १९ तर्जयंतमनीकानितानितानिमहारथम् ॥ सर्वतोऽभ्यद्रवन्द्रोणंयुधिष्ठिरपुरोगमाः २० तानभिद्रवतःशूरांस्तावकादृढविक्रमाः ॥ सर्वतःप्रत्यगृहंततदभूलोमहर्षणम् २१ शतमायस्तुशकुनिःसहदेवंसमाद्रवत् ॥ सनियंतृध्वजरथंविव्याधनिशितैःशरैः २२ तस्यमाद्रीसुतकेतुंधनुःसूतंहयानपि ॥ नातिकुद्धःशरैश्छित्त्वाषष्ठ्याविव्याधसौबलम् २३ सौबलस्तुगदांघट्टप्रचस्कंदरथोत्तमात् ॥ सतस्यगदयाराजनरथाभूतमपातयन् २४ ततस्तौविरथौराजनगदाहस्तौमहाबलौ ॥ चिक्रीडतूरणेश्वरौसृङ्गाविवपर्वतौ २५ द्रोणःपांचालराजानंविद्धादशभिराशुगैः ॥ बहुभिस्तेनचाम्यस्तस्तंविव्याधततोऽधिकैः २६ विविशतिंभीमसेनोर्विशत्यानिशितैःशरैः ॥ विद्वानाकंपयद्वीरस्तददुतमिवामवत् २७ विविशतिस्तुसहसाव्यश्वकेतुशरासनम् ॥ भीमंचक्रेमहाराजततःसैन्यान्यपूजयन् २८ सतन्नमसृषेवीरःशत्रोर्विक्रममाहवे ॥ ततोऽस्यगदयादांतान्द्यान्सर्वानपातयत् २९ हताश्वात्सरथाद्राजनृपह्यचर्भमहाबलः ॥ अभ्ययाद्वीमसेनंतुमतोमत्तमिवादिपम् ३०

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ अभ्यस्तोविद्धः २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५ उद्धवर्हउच्चकर्व शरावरचर्म
 शल्यस्तुनकुलंवारःस्वस्त्रीयंप्रियमात्मनः ॥ विव्याधप्रहसन्बाणैर्लालयन्कोपयन्निव ३१ तस्याश्वानातपत्रंचध्वजंमृतमथोधनुः ॥ निपात्यनकुलःसंख्येशंखंद
 ध्मौप्रतापवान् ३२ घृष्टकेतुःरूपेणास्ताज्जित्वाबहुविधाञ्छरान् ॥ कृपंविव्याधसप्तत्यालक्ष्मचास्याहरत्रिभिः ३३ तंकृपःशरवर्षेणमहतासमवारयत् ॥ वि
 व्याधचरणेविप्रोघृष्टकेतुममर्षणम् ३४ सात्यकिःकृतवर्माणंनाराचेनस्तनान्तरे ॥ विद्धाविव्याधसप्तत्यापुनरन्यैःस्मयन्निव ३५ तंभोजःसप्तसप्तत्याविद्धा
 ऽऽशुनिशितैःशरैः ॥ नाकंपयतश्चैनेयंशीघ्रोवायुरिवाचलम् ३६ सेनापतिःसुशर्माणंभृशंमर्मस्वताडयत् ॥ सचापितंतोमरेणजनुदेशेऽभ्यताडयत् ३७ वैकर्त
 नंतुसमरेविराटःप्रत्यवारयत् ॥ सहमत्स्यैर्महावीर्यैस्तदद्भुतमिवाभवत् ३८ तत्पौरुषमभूतत्रसूतपुत्रस्यदारुणम् ॥ यत्सैन्यंवारयामासशरैःसन्नतपर्वभिः ३९
 द्रुपदस्तुस्वयंराजाभगदत्तेनसंगतः ॥ तयोर्युद्धंमहाराजचित्ररूपमिवाभवत् ४० भगदत्तस्तुराजानंद्रुपदंनतपर्वभिः ॥ सनियंतृध्वजरथंविव्याधपुरुषर्षभः
 ४१ द्रुपदस्तुततःक्रुद्धोभगदत्तंमहारथम् ॥ आजघानोरासेक्षिप्रंशरेणानतपर्वणा ४२ युद्धंयोधवरोलोकेसौमदतिशिखंडिनौ ॥ भूतानांत्रासजननंचक्रातेऽस्त्र
 विशारदौ ४३ भूरिश्रवारणेराजनयाज्ञसेनिमहारथम् ॥ महतासायकौधेनच्छादयामासवीर्यवान् ४४ शिखंडीतुततःक्रुद्धःसौमदतिविशंपते ॥ नवत्यासायका
 नांतुकंपयामासभारत ४५ राक्षसौरौद्रकर्माणौहैडिंबालंबुषाबुधौ ॥ चक्रातेऽत्यद्भुतंयुद्धंपरस्परजयैषिणौ ४६ मायाशतसृजौदृष्टौमायाभिरितरेतरम् ॥ अंत
 र्हितौचेरतुस्तौभृशंविस्मयकारिणौ ४७ चेकितानोनुविंदेनयुयुधेचातिभैरवम् ॥ यथादेवासुरेयुद्धेवलशकौमहाबलौ ४८ लक्ष्मणःक्षत्रदेवेनविमर्दमकरो
 दृशम् ॥ यथाविष्णुःपुराराजन्हिरण्याक्षेणसंयुगे ४९ ततःप्रचालेताश्वेनविधिवत्कल्पितेनच ॥ रथेनाभ्यपतद्राजनसौभद्रंपौरवोनदन् ५० ततोऽभ्ययात्स
 त्वरितोयुद्धाकांक्षीमहाबलः ॥ तेनचक्रमहद्युद्धमभिमन्युररिदमः ५१ पौरवस्त्वथसौभद्रंशरवातैरवाकिरत् ॥ तस्यार्जुनिध्वजंछत्रंधनुश्चोर्व्यामपातयत्
 ५२ सौभद्रःपौरवंत्वन्यैर्विद्धासप्तभिराशुगैः ॥ पंचभिस्तस्यविव्याधहयान्सूतंचसायकैः ५३ ततःप्रहर्षयन्सेनांसिंहवद्विनदन्मुहुः ॥ समादतार्जुनिस्तूर्णपौ
 रवांतकरंशरम् ५४ तंतुसंधितमाज्ञायसायकंधोरदर्शनम् ॥ द्वाभ्यांशराभ्यांहादिक्यश्चिच्छेदसशरंधनुः ५५ तदुत्सृज्यधनुश्छिन्नसौभद्रःपरवीरहा ॥ उद्ध
 वर्हसितंखड्गमाददानःशरावरम् ५६ सतेनानेकतारेणचर्मणाकृतहस्तवत् ॥ भ्रातासिनाचरन्मार्गान्दर्शयन्वीर्यमात्मनः ५७ भ्रामितंपुनरुद्धांतमाधूतंपुनरु
 त्थितम् ॥ चर्मनिस्त्रिंशयोराजत्रिविंशेषमदृश्यत् ५८ सपौरवरथस्येषामाहृत्यसहसानदन् ॥ पौरवरंथमास्थायकेशपक्षेपरामृशत् ५९ जघानास्यपदासूतम
 सिनापातयद्धजम् ॥ विक्षोभ्याभोनिधिताक्ष्यस्तंनागमिवचाक्षिपत् ६० तमागलितकेशांतददृशुःसर्वपार्थिवाः ॥ उक्षाणमिवसिंहेनपात्यमानमचेतसम् ६१
 तमार्जुनिवशंप्राप्तंकृष्यमाणमनाथवत् ॥ पौरवंपातितंदृष्ट्वानामृष्यतजयद्रथः ६२

५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२

६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६ पराभवंप्रेक्ष्येतिशेषः ८७ ॥ इति
 सबर्हिबर्हवततंकिंकिणीशतजालवत् ॥ चर्मचादायखड्गंचनदन्पर्यपतद्रथात् ६३ ततःसैधवमालोक्यकार्ष्णिर्हृत्सृज्यपौरवम् ॥ उत्पपातरथात्तूर्णंश्येनवन्निपपात
 च ६४ प्रासपट्टिशनिस्त्रिंशाच्छत्रुभिःसंप्रचोदितान् ॥ चिच्छेदचासिनाकार्ष्णिश्चर्मणासंरुधेच ६५ सदृशयित्वासैन्यानांस्वबाहुबलमात्मनः ॥ तमुद्यम्यमहा
 खड्गंचर्मचाथपुनर्बली ६६ वृद्धक्षत्रस्यदायादंपितुरत्यंतवैरिणम् ॥ ससाराभिमुखःशूरःशार्दूलहवकुंजरम् ६७ तौपरस्परमासाद्यखड्गदंतनखायुधौ ॥ हृष्टव
 त्संप्रजहातेव्याघ्रकेसरिणाविव ६८ संपातेष्वभिघातेषुनिपातेष्वसिचर्मणोः ॥ नतयोरंतरंरंकिश्चिद्दर्शनरसिंहयोः ६९ अवक्षेपोऽसिनिहादःशस्त्रांतरानेदर्शनं ॥
 बाह्यांतरनिपातश्चनिर्विशेषमदृश्यत् ७० बाह्यमाभ्यंतरंचैवचरंतौमार्गमुत्तमम् ॥ दृष्ट्वातेमहात्मानौसपक्षाविवपर्वतौ ७१ ततोविक्षिपतःखड्गंसौभद्रस्ययश
 स्विनः ॥ शरावरणपक्षातेप्रजहारजयद्रथः ७२ रुक्मपत्रांतरेसक्तस्तस्मिंश्चर्मणिभास्वरे ॥ सिंधुराजबलोद्धूतःसोऽभ्यज्यतमहानसिः ७३ भग्नमाज्ञायनिस्त्रिंशमव
 क्षुत्यपदानिषट् ॥ अदृश्यतनिमेषेणस्वरथंपुनरास्थितः ७४ तंकार्ष्णिंसमरान्मुक्तमास्थितंरथमुत्तमम् ॥ सहिताःसर्वराजानःपरिवृष्टःसमंततः ७५ ततश्चर्मच
 खड्गंचसमुत्क्षिप्यमहाबलः ॥ ननादार्जुनदायादःप्रेक्षमाणोजयद्रथम् ७६ सिंधुराजपरित्यज्यसौभद्रःपरवीरहा ॥ तापयामासतत्सैन्यंभुवनंभास्करोयथा ७७
 तस्यसर्वायसीशक्तिशल्यःकनकभूषणम् ॥ चिक्षेपसमरेचोरांदीप्तामाग्निशिखामिव ७८ तामवक्षुत्यजग्राहविकोशंचाकरोदसिम् ॥ वैनतेयोयथाकार्ष्णिःपतंतमु
 रगोत्तमम् ७९ तस्यलाघवमाज्ञायसत्वंचामिततेजसः ॥ सहिताःसर्वराजानःसिंहनादमथानदन् ८० ततस्तामेवशल्यस्यसौभद्रःपरवीरहा ॥ मुमोचभुजवीर्यं
 णवैदूर्यविकृतांशिताम् ८१ सातस्यरथमासाद्यनिर्मुक्तभुजगोपमा ॥ जघानसूतंशल्यस्यरथाच्चैनमपातयत् ८२ ततोविराटद्रुपदौघृष्टकेतुर्युधिष्ठिरः ॥ सात्य
 किःकेकयाभीमोघृष्टद्युम्नशिखंडिनौ ८३ यमौचद्रौपदेयाश्चसाधुसाध्वितिचुकुशुः ॥ बाणशब्दाश्चविविधाःसिंहनादाश्चपुष्कलाः ८४ प्रादुरासन्हर्षयंतःसौभद्रम
 पलायिनम् ॥ तन्नामृष्यंतपुत्रास्तेशत्रोर्विजयलक्षणम् ८५ अथैनंसहसासर्वसमंतान्निशितैःशरैः ॥ अभ्याकिरन्महाराजजलदाहवपर्वतम् ८६ तेषांचप्रिय
 मन्विच्छन्सूतस्यचपराभवम् ॥ आर्तायनिरमित्रघ्नःक्रुद्धःसौभद्रमभ्ययात् ८७ ॥ इतिश्रीमहामारतेद्रोणपर्वणिद्रोणाभिषेकपर्वणिअभिमन्युपराक्रमेचतुर्दशो
 ऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ बहूनिमुविचित्राणिद्वंद्वयुद्धानिसंजय ॥ त्वयोक्तानिनिश्चयाहंस्पृहयामिसचक्षुषाम् १ आश्चर्यं
 भूतंलोकेषुकथयिष्यांतिमानवाः ॥ कुरूणांपांडवानांचयुद्धंदेवासुरोपमम् २ नहिमेतदस्तिहृष्टवतोयुद्धमुत्तमम् ॥ तस्मादात्तयिनेर्युद्धंसौभद्रस्यचशं
 समे ३ ॥ संजयउवाच ॥ सादितंप्रेक्ष्ययंतारंशल्यःसर्वायसीगदाम् ॥ समुत्क्षिप्यनदन्क्रुद्धःप्रचस्कंदरथोत्तमात् ४

द्रोणपर्वणिटीकायांचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ॥ ॥ बहूनीति ॥ १। २। ३। ४

॥११॥

अ०

॥१२॥

॥१३॥

तंदीप्तमिवकालाग्निदंडहस्तमिवांतकं ॥ जवेमाभ्यपतद्भीमःप्रयुह्यमहतीगदाम् ५ सौभद्रोऽप्यशनिप्रख्याप्रयुह्यमहतीगदाम् ॥ एह्येहीत्यब्रवीच्छल्यंयत्नाद्भी
मेनवारितः ६ वारयित्वातुसौभद्रंभीमसेनःप्रतापवान् ॥ शल्यमासाद्यसमरेतस्थौगिरिरिवाचलः ७ तथैवमद्राजोऽपिभीमंदृष्ट्वा महाबलं ॥ ससाराभिमुखस्तू
र्णशार्दूलइवकुंजरम् ८ ततस्तूर्यनिनादाश्चशंखानांचसहस्रशः ॥ सिंहनादाश्चसंजघ्नुर्भेरीणांचमहास्वनाः ९ पश्यतांशतशोह्यासीदन्योऽन्यमभिधावताम् ॥ पा
ण्डवानांकुरूणांचसाधुसाध्वितिनिःस्वनाः १० महिमद्राधिपादन्यःसर्वराजसुभारत ॥ सोढुमुत्सहतेवेगंभीमसेनस्यसंयुगे ११ तथामद्राधिपस्यापिगदावेगंमहा
त्मनः ॥ सोढुमुत्सहतेलोकेयुधिकोन्योवृकोदरात् १२ पट्टैर्जाबूनदैर्बद्धाबभूवजनहर्षणी ॥ प्रज्ज्वालतदाविद्धाभीमेनमहतीगदा १३ तथैवचरतोमार्गान्मंड
लानिचसर्वशः ॥ महाविद्युत्प्रतीकाशाशल्यस्यशुभुमेगदा १४ तौवृषाविवनर्दतौमंडलानिविचेरतुः ॥ आवर्तितगदाशृंगावभौशल्यवृकोदरौ १५ मंडलावर्त
मार्गेषुगदाविहरणेषुच ॥ निर्विशेषमभूद्युद्धंतयोःपुरुषसिंहयोः १६ ताडिताभीमसेनेनशल्यस्यमहतीगदा ॥ साग्निज्वालामहारौद्रातदातूर्णमशीर्यत १७ तथै
वभीमसेनस्यद्विषताऽभिहतागदा ॥ वर्षाप्रदोषेखयोर्तैर्दृष्टोवृक्षइवावभौ १८ गदाक्षिप्तातुसमरेमद्राजेनभारत ॥ व्योमदीपयमानासाससृजेपावकंमुहुः १९
तथैवभीमसेनेनद्विषतेप्रेषितागदा ॥ तापयामासतत्सैन्यंमहोल्कापततीयथा २० तेगदेगदिनांश्रेष्ठेसमासाद्यपरस्परम् ॥ श्वसंत्यौनागकन्येवससृजातेविभाव
सुम् २१ नखैरिवमहाव्याघ्रौदंतैरिवमहागजौ ॥ तौविचेरतुरासाद्यगदाग्र्याभ्यांपरस्परम् २२ ततो गदाग्र्याभिहतौक्षणेनरुधिरोक्षितौ ॥ दृष्ट्वातेमहात्मानौ
किंशुकाविवपुष्पितौ २३ शुश्रुवेदिक्षुसर्वासुतयोःपुरुषसिंहयोः ॥ गदाभिघातसंहादःशक्राशनिरवोपमः २४ गदयामद्राजेनसव्यदक्षिणमाहतः ॥ नाकंपत
तदाभीमोभिद्यमानइवाचलः २५ तथाभीमगदावेगैस्ताड्यमानोमहाबलः ॥ धैर्यान्मद्राधिस्तस्थौवज्रैर्गिरिरिवाहतः २६ आपेततुर्महावेगैःसमुच्छ्रितमदा
वुभौ ॥ पुनरंतरमार्गस्थौमंडलानिविचेरतुः २७ अथाद्भुत्यपदान्यष्टौमन्त्रिपत्यगजाविव ॥ सहसालोहदंडाभ्यामन्योऽन्यमभिजघ्नतुः २८ तौपरस्परवेगाच्चग
दाभ्यांचभृशाहतौ ॥ युगपत्पेततुर्वैरौक्षिताविद्रध्वजाविव २९ ततोविह्वलमानंतंनिःश्वसंतंपुनःपुनः ॥ शल्यमभ्यपततूर्णकृतवर्मांमहारथः ३० दृष्ट्वाचैनं
महाराजगदयाऽभिनिपीडितम् ॥ विचेष्टंतंयथानागंमूच्छर्याऽभिपरिक्षुतम् ३१ ततःस्वरथमारोप्यमद्राणामधिपंरणे ॥ अपोवाहरणानूर्णकृतवर्मांमहारथः
३२ क्षीबवद्विह्वलोवीरोनिमेषात्पुनरुत्थितः ॥ भीमोऽपिसुमहाबाहुर्गदापाणिरदृश्यत ३३ ततोमद्राधिपंदृष्ट्वातवपुत्राःपराङ्मुखम् ॥ सनागपत्यश्वस्थाः
समकंपंतमारिष ३४ तेषांडवैर्यमानास्तावकाजितकाशिभिः ॥ भीतादिशोऽन्वपद्यंतवातनुन्नाघनाइव ३५

क्षीबवन्मत्तवत् ३३ । ३४ । ३५

३६।३७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ तद्विति । अस्त्रमाययाअस्त्रकौशलेन १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२ कथंयुधिरेइत्यस्योत्तरं
निजित्यघातंराष्ट्रांस्तुपांडवेयामहारथाः ॥ व्यरोचंतरणेरान्दीप्यमानाइवाग्रयः ३६ सिंहनादान्भृशंचक्रुःशंखान्दध्मुश्चहर्षिताः ॥ भेरिश्ववादयामासुर्मृदंगां
श्वानकैःसह ३७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणाभिषेकपर्वणिशल्यापयानेपंचदशोऽध्यायः १५ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ तद्वलंसुमहदीर्णत्वदीयं
प्रेक्ष्यवीर्यवान् ॥ दधारैकोरणेरान्नृषसेनोऽस्त्रमायया ॥ १ शरादशदिशोमुक्तावृषसेनेनसंयुगे ॥ विचेरुस्तेविनिर्भिन्यनरवाजिरथाद्विपान् २ तस्यदीप्तामहा
बाणाविनिश्चेरुःसहस्रशः ॥ भानोरिवमहाराजघर्मकालेमरीचयः ३ तेमार्दितामहाराजरथिनःसादिनस्तथा ॥ निपेतुरुर्ध्व्यासहसावातभग्राइवदुमाः ४ ह्यौघां
श्वरथौघांश्वगजौघांश्वमहारथः ॥ अपातयद्रणेराजवृशतशोऽथमहस्रशः ५ दृष्ट्वातमेकंसमरेविचरंतमभीतवत् ॥ सहिताःसर्वराजानःपरिववुःसर्मततः ६ नाकु
लिस्तुशतानीकोवृषसेनंसमभ्ययात् ॥ विव्याधचैनंदशभिर्नाराचैर्मर्मभेदिभिः ७ तस्यकर्णात्मजश्चार्पछित्वाकेतुमपातयत् ॥ तंभ्रातरंपरीप्संतोद्रौपदेयाःसम
भ्ययुः ८ कर्णात्मजंशरघातैरदृश्यंचक्रुरंजसा ॥ ताभ्रदंतोऽभ्यधावतद्रोणपुत्रमुखारथाः ९ छादयंतोमहाराजद्रौपदेयान्महारथान् ॥ शरैर्नानाविधैस्तूर्णपै
तानजलदाइव १० तान्पांडवाःप्रत्यगृह्णस्त्वरिताःपुत्रगृद्धिनः ॥ पंचालाःकेकयामत्स्यामृंजयाश्रौद्यतायुधाः ११ तद्युद्धमभवद्दोरंसुमहलोमहर्षणम् ॥ त्वदी
यैःपांडुपुत्राणांदेवानामिवदानवैः १२ एवंयुधिरेवीराःसंरब्धाःकुरुपांडवाः ॥ परस्परमुदीक्षंतःपरस्परकृतागसः १३ तेषांददृशिरकोपाद्रूपंयमिततेजसां ॥
युयुत्सुनामिवाकाशेषतन्निवरभोगिनाम् १४ भीमकर्णकपद्रोणद्रौणिपार्षतसात्यकैः ॥ बभासेसरणोद्देशःकालसूर्यइवोदितः १५ तदासीत्तुमुलंयुद्धंनिघ्नतामितरे
तरम् ॥ महाबलानांबलिभिर्दानवानांयथासुरैः १६ ततोयुधिष्ठिरानीकमुद्धतार्णवनिःस्वनम् ॥ त्वदीयमवधीत्सैन्यंसंप्रहृतमहारथम् १७ तत्प्रभग्रंबलंदृष्ट्वाश
शुभिर्भृशमर्दितम् ॥ अलंभुतेनवःशूराइतिद्रोणोऽन्यभाषत १८ ततःशोणहयःक्रुद्धश्चतुर्दंतइवादिपः ॥ प्रविश्यपांडवानीकंयुधिष्ठिरमुपाद्रवत् १९ तमा
विध्यच्छित्तैर्बाणैःकंकपत्रैर्युधिष्ठिरः ॥ तस्यद्रोणोधनुश्छित्त्वार्तंभृतंसमुपाद्रवत् २० चक्रक्षःकुमारस्तुपंचालानांयशस्करः ॥ दधारद्रोणमायांतंवेलेवसरितां
पतिम् २१ द्रोणंनिवारितंदृष्ट्वाकुमारेणद्विजर्षभम् ॥ सिंहनादरघोह्यासीत्साधुसाध्वितिभाषितम् २२ कुमारस्तुततोद्रोणंसायकेनमहाहवे ॥ विव्याधोर
सिसंकुद्धःसिंहवच्चनदंमुहुः २३ संवार्यचरणेद्रोणंकुमारस्तुमहाबलः ॥ शरैरनेकसाहस्रैःकृतहस्तोजितश्रमः २४ तंशूरमार्यवतिनंमंश्रास्त्रेषुकृतश्रमम् ॥
चक्रक्षंपरामृद्वात्कुमारंद्विजपुंगवः २५ समर्ध्वप्राप्यसैन्यानांसर्वाःप्रविचरन्दिशः ॥ तवसैन्यस्यगोप्ताऽऽसीद्भारद्वाजोद्विजर्षभः २६ शिखंडिनंद्वादशभि
र्विशत्याचोत्तमौजसम् ॥ नकुलंपंचभिर्विद्धासहदेवंचसप्तभिः २७

एवंयुधिरेइति १३पतन्निवरभोगिनामिव पतन्निवरोजकः भोगिनःसर्पाः १४ । १५ । १६ । १७ इतेनपलायितेन १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

॥१२॥

युधिष्ठिरं द्वादशभिर्द्रौपदेयांस्त्रिभिः ॥ सात्यकिं पंचभिर्विद्धामत्स्यं च दशभिः शरैः २८ व्यक्षोभयद्रणे यो धान्यथामुख्यमभिद्रवन् ॥ अभ्यवर्तत संप्रेप्सुः
कुंती पुत्रं युधिष्ठिरम् २९ युगंधरस्त तोराजन् भारद्वाजं महारथम् ॥ वारयामास संकुदं वातोद्धतमिवार्णवम् ३० युधिष्ठिरं सविद्धा तु शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ युगंधरं
तु भल्लेन रथनीडादपातयत् ३१ ततो विराट्द्रुपदौषेकयाः सात्यकिः शिबिः ॥ व्याघ्रदत्तश्च पांचाल्यः सिंहसेनश्च वीर्यवान् ३२ एते चान्ये च बहवः परीप्संतो युधि
ष्ठिरम् ॥ आववृस्तस्य पंथानं किरंतः सायकान् बहून् ३३ व्याघ्रदत्तस्तु पांचाल्यो द्रोणं विव्याध मार्गणैः ॥ पंचाशतां शितैराजस्तत उचुकु शुर्जनाः ३४ स्वरितं सिं
हसेनस्तु द्रोणं विद्धामहारथम् ॥ प्राह सत्सहस्राष्ट्रं सधन्वै महारथान् ३५ ततो विस्फार्य नयने धनुर्ज्यामवमृज्य च ॥ तलशब्दं महत्कृत्वा द्रोणस्तं समुपाद्र
वत् ३६ ततस्तु सिंहसेनस्य शिरः कायात्सकुंडलम् ॥ व्याघ्रदत्तस्य चाक्रम्य भल्लाभ्यामाहरद्वली ३७ तान् प्रमृज्य शरवतैः पांडवानां महारथान् ॥ युधिष्ठिररथा
भ्यां शेतस्थौष्ठ्युरिवांतकः ३८ ततोऽभवन् महाशब्दो राजन्यौ धिष्ठिरेबले ॥ हतोर्राजेति यो धानां समीपस्थेयतवते ३९ अब्रुवन् सैनिकास्तब्रह्मा द्रोणस्य वि
क्रमम् ॥ अद्य राजा धार्तराष्ट्रः कृतार्थो वै भविष्यति ४० अस्मिन् मुहूर्ते द्रोणस्तु पांडवं गृह्यहर्षितः ॥ आगमिष्यति नो हूनं धार्तराष्ट्रस्य संयुगे ४१ एवं संजल्पतां
तेषां तावकानां महारथः ॥ आयाज्ज्वेन कैते यो रथघोषेण नादयन् ४२ शोणितो दारुणावती कृत्वा विशसनेन दीम् ॥ शूरास्थिचयसंकीर्णं प्रेतकूलापहारिणाम्
४३ तां शरौघमहाफेनां प्रासमत्स्य समाकुलाम् ॥ नदीमुतीर्य वेगेन कुरून् विद्राव्य पांडवः ४४ ततः किरीटी सहसा द्रोणानीकमुपाद्रवत् ॥ छादयन्निषुजालेन महता
मोहयन्निव ४५ शीघ्रमभ्यस्य तोबाणान्संदधानस्य चानिशम् ॥ नांतरं ददृशे कश्चित्कौंतेयस्य यशस्विनः ४६ नदिशोनांतरिक्षं च नद्यौ नवचमेदिनी ॥ अदृश्यं
तमहाराजबाणभूता इवाभवन् ४७ नादृश्यत तदाराजस्तत्र किंचन संयुगे ॥ बाणांधकारे महति कृते गांडीवधन्वना ४८ सूर्ये चास्तमनुप्राप्तं तमसा चाभिसंवृते ॥
नाज्ञायत तदा शत्रुर्न सुहृन्नच कश्चन ४९ ततोऽवहारं च कुस्ते द्रोणदुर्योधनादयः ॥ तान् विदित्वा पुनस्त्रस्तान युद्धमनसः परान् ५० स्वान्यनीकानि बीभत्सुः श
नकैरवहारयत् ॥ ततो भित्तुष्टुः पार्थं प्रहृष्टाः पांडुसंजयाः ५१ पंचालाश्च मनोज्ञाभिर्वाग्भिः सूर्यमिव र्षयः ॥ एवं स्वशिबिरं प्रायाज्जित्वा शत्रून् धनं जयः ५२ पृष्ठ
तः सर्वसैन्यानां मुदितो वै सकेशवः ५३ मसारगल्बर्कसुवर्णरूपैर्वज्रप्रवालस्फटिकैश्च मुखैः ॥ चित्रे रथे पांडुसुतो बभासेन क्षत्रचित्रे वियतीव चंद्रः ५४ ॥ इति श्री
महाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणाभिषेकपर्वणि प्रथमदिवसा बहारे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ समाप्तं च द्रोणाभिषेकपर्व ॥ ॥ ॥ अथ संशतकवधपर्व ॥
॥ संजय उवाच ॥ ते सने शिबिरं गत्वान्यविशेतां विशांपते ॥ यथा भार्गयथान्यायं यथा गुल्मं च सर्वशः १

मसारं द्रुनीलः गल्बर्कः पद्मरागः ५४ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥ ते सेने इति १

द्रोण. ७
अ.
॥१७॥
॥१२॥

२ । ३ । ४ योगेन उपायेन ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ लोक्याः पुण्यलोकाः २४ ब्रह्मचर्यवदवतावरणं
कृत्वा ऽवहारं सैन्यानां द्रोणः परमदुर्मनाः ॥ दुर्योधनमभिप्रेक्ष्य स ब्राह्मिदमब्रवीत् २ उक्तमेतन्मया पूर्वनतिष्ठति धनं जये ॥ शक्यो ग्रहीतुं संग्रामे देवैरपि युधिष्ठिरः
३ इति तद्वः प्रयततां कृतं पार्थेन संयुगे ॥ माविशं कीर्तव्यं मम जेयौ कृष्णपांडवौ ४ अपनीते तु योगेन केन चिच्छेत्तवाहने ॥ ततपुण्याति ते राजन्वशमेव युधिष्ठिरः
५ कश्चिदाहूय तं संख्ये देशमन्यं प्रकर्षतु ॥ तमजित्वानकौंतेयो निवर्तत कथंचन ६ एतस्मिन्नंतरे शून्ये धर्मराजमहं नृप ॥ ग्रहीष्यामि च भूमिं त्वाष्ट्रयुगस्य प
श्यतः ७ अर्जुनेन विहीनस्तु यदि नोत्सृजते रणम् ॥ मामुपायां तमालोक्य गृहीतं विद्धि पांडवम् ८ एवं तेऽहं महाराज धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ समाने ष्यामि स गंगं
शमद्य न संशयः ९ यदि तिष्ठति संग्रामे मुहूर्तमपि पांडवः ॥ अथापयाति संग्रामाद्विजया तद्विशिष्यते १० ॥ संजय उवाच ॥ द्रोणस्य तद्वचः श्रुत्वा त्रिगर्ताधिप
तिस्तदा ॥ भ्रातृभिः सह तोराजन्निदं वचनमब्रवीत् ११ वयं विनिकृता राजन्सदा गांडीवधन्वना ॥ अनागः स्वपिचागस्तत्कृतमस्मासुतेन वै १२ ते वयं स्मरमा
णास्तान् विनिकारान् पृथग्विधान् ॥ क्रोधाग्नेनादह्यमानान् शोमाहिसदानि शि १३ सनोदिष्ट्याऽस्त्रसंपन्नश्च सुर्विषयमागतः ॥ कर्तारः स्ववयं कर्मयच्चि कीर्षामहद्ब्र
तम् १४ भवतश्च प्रियं यत्स्यादस्माकं च यशस्करम् ॥ वयमेनं हनिष्यामो निरुष्या यो धनाद्वहिः १५ अद्यास्त्वनर्जुना भूमिरात्रिगर्ताऽथवा पुनः ॥ सत्यं ते प्रतिजा
नीमो नैतन्मिथ्या भविष्यति १६ एवं सत्यरथश्चोक्ता सत्यवर्मा च भारत ॥ सत्यव्रतश्च सत्येषुः सत्यकर्मा तथैव च १७ सहिता भ्रातरः पंचरथानामयुतेन च ॥ न्य
वर्तंत महाराज कृत्वा शपथमाहवे १८ मालवास्तुंडिकेराश्च रथानामयुतैस्त्रिभिः ॥ सुशर्मा च नरव्याघ्रस्त्रिगर्तः प्रस्थलाधिपः १९ मावेल्लकैर्ललितैश्च सहितो मद्रकै
रपि ॥ रथानामयुतेनैव सोगमद्भ्रातृभिः सह २० नानाजनपदेभ्यश्च रथानामयुतं पुनः ॥ समुत्थितं विशिष्टानां शपथार्थमुपागमत् २१ ततो ज्वलनमानचर्यं दु
त्वासर्वे पृथक् पृथक् ॥ जगद्गुः कुशचीराणि चित्राणि कवचानि च २२ ते च बद्धतनुत्राणां घृताक्ताः कुशचीरेणः ॥ मौर्वीमेखलिनो वीराः सहस्रशतदक्षिणाः २३
यज्वानः पुत्रिणो लोक्याः कृतकृत्यास्तनुत्यजः ॥ योक्ष्यमाणास्तदात्मानं यशसा विजयेन च २४ ब्रह्मचर्यश्रुतिमुखैः क्रतुभिश्चातदक्षिणैः ॥ प्राप्यान् लोकान्सुयु
द्धेन क्षिप्रमेव यियासवः २५ ब्राह्मणां स्तर्पयित्वा च निष्कान्दत्वा पृथक् पृथक् ॥ गाश्च वासांसि च पुनः समाभाष्य परस्परम् २६ प्रज्वाल्य कृष्णवर्तमानमुपागम्य र
णव्रतम् ॥ तस्मिन्नभौ तदाचक्रुः प्रतिज्ञां दृढनिश्चयाः २७ शृण्वतां सर्वभूतानां मुञ्चैर्वाचो बभाषिरे ॥ सर्वधनं जयवधे प्रतिज्ञां चापि चक्रिरे २८ ये वै लोकाश्चात्र
तिनां ये चैव ब्रह्मघातिनाम् ॥ मद्यपस्य च ये लोका गुरुदाररतस्य च २९ ब्रह्मस्वहारिणश्चैव राजपिंडापहारिणः ॥ शरणागतं च त्यजतो याचमानं तथा व्रतः ३०
अगारदाहिनां चैव ये च गानिघ्नतामपि ॥ अपकारिणां च ये लोका ये च ब्रह्मादिषामपि ३१

श्रुतिर्वेदाध्ययनं तेष्वमुखं प्रधानं येषु तैः कर्मभिरिति विशेषः २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१

५

आत्मापहारिणांस्वजातिगोपकानां ३२ श्रुतप्रतिज्ञातं ३१ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ अपदांतरमव्यवहितं ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९
 स्वभार्यामृतकालेषुमोहाद्वैनाभिगच्छताम् ॥ श्राद्धमैथुनिकानांचयेचाप्यात्मापहारिणाम् ३२ न्यासापहारिणांचेश्रुतं नाशयतांचये ॥ क्लीबेनयुध्यमाना
 नांचनीचानुसारिणाम् ३३ नास्तिकानांचयेलोकायेऽग्निमाहृपितृत्यजाम् ॥ तानाप्रुयामहेलोकान्येचपापकृतामपि ३४ यद्यहत्वावयंयुद्धेनिवर्तमधनंज
 यम् ॥ तेनचाभ्यदितास्त्रासाद्भवेमहिपराङ्मुखाः ३५ यदित्वसुकरंलोककर्मकुर्यामसंयुगे ॥ इष्टांलोकान्प्राप्नुयामोवयमद्यनसंशयः ३६ एवमुक्तातदारजं
 स्तेऽभ्यवर्तंतसंयुगे ॥ आह्वयंतोऽर्जुनवीराःपितृजुष्टादिशंप्रति ३७ आहूतस्तैनरव्याघ्रैःपार्थःपरपुंरंजयः ॥ धर्मराजमिदंवाक्यमपदांतरमब्रवीत् ३८ आ
 हूतोनिवर्तंतयमितिमेवतमाहितम् ॥ संशप्तकाश्चमाराजत्राह्वयंतिमहामृधे ३९ एषचभ्रातृभिःसार्धंसुशर्माऽऽह्वयतेरणे ॥ वधायसगणस्यास्यमामनुज्ञातुमर्ह
 सि ४० नैतच्छक्रोमिसंसोढुमाह्वानंपुरुषर्षभ ॥ सत्यंतेप्रतिजानामिहतान्निदिपरान्युधि ४१ ॥ युधिष्ठिरस्यवाच ॥ श्रुतंतेतत्त्वतस्तातयद्द्रोणस्यचिकी
 र्षितम् ॥ यथातद्वृत्तंतस्यभवेतत्त्वंसमाचर ४२ द्रोणोहिबलवानशूरःकृतास्त्रश्चाजितश्रमः ॥ प्रतिज्ञातंचतेनैतद्ब्रह्मणंमेमहारथ ४३ ॥ अर्जुनउवाच ॥ अ
 यंवैसत्यजिद्राजत्रयत्वारक्षितायुधि ॥ ध्रियमाणेचपांचाख्येनाचार्यःकाममाप्स्यति ४४ हतेतुपुरुषव्याघ्रेणेसत्यजितिप्रभो ॥ सर्वैरपिसमेतैर्वानस्थातव्यं
 कथंचन ४५ ॥ संजयउवाच ॥ अनुज्ञातस्ततीराज्ञापरिष्वक्तश्चफाल्गुनः ॥ प्रेम्णादृष्टश्चबहुधाह्याशिषश्चास्ययोजिताः ४६ विहायैतंततःपार्थस्त्रिगर्ता
 न्प्रत्ययाद्वली ॥ क्षुधितःक्षुद्धिघातार्थसिंहोमृगगणानिव ४७ ततोदौर्योधनंसैन्यमुदापरमयायुतम् ॥ ऋतेऽर्जुनभृशकुद्वधर्मराजस्यनिग्रहे ४८ ततोऽन्यो
 न्येनतेसैन्येसमाजग्मतुरोजसा ॥ गंगासरय्वौवेगेनप्रावृषीवोल्बणोदके ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिसंशप्तकवधपर्वणि धनंजययानेसप्तदशोऽध्यायः ॥
 ॥ १७ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततःसंशप्तकाराजन्समेदेशेव्यवस्थिताः ॥ व्यूह्यानीकरैरेवचंद्राकारमुदायुताः १ तेकिरीटिनमायांतद्वद्वाहर्षे
 णमारिष ॥ उदक्रोशन्नरव्याघ्राःशब्देनमहतातदा २ सशब्दःप्रदिशःसर्वादिशःखंचसमावृणोत् ॥ आवृतत्वाच्चलोकस्यनासीत्तत्रप्रतिस्वनः ३ सोतीवसंप्रह
 ष्टांस्तानुपलभ्यधनंजयः ॥ किंचिदभ्युत्सयन्कृष्णमिदंवचनमब्रवीत् ४ पश्यैतान्देवकीमातर्मुमूर्षूनद्यसंयुगे ॥ भ्रातृस्त्रैगर्तकानेवंरोदितव्येप्रहर्षितान् ५
 अथवाहर्षकालोऽयंत्रैगर्तानामसंशयम् ॥ कुनैरुर्वापान्हिलोकान्प्राप्स्यंत्यनुत्तमान् ६ एवमुक्तामहाबाहुर्हृषीकेशंततोऽर्जुनः ॥ आससादरणेव्यूढांत्रिगर्ता
 नामनीकिनीम् ७ सदेवदत्तमादायशंखंहेमपरिष्कृतम् ॥ दध्मौवेगेनमहताघोषेणापूरयन्दिशः ८ तेनशब्देनवित्रस्तासंशप्तकवक्रुथिनी ॥ विचेष्टावस्थितासं
 ख्येह्यश्मसारमयीयथा ९ वाहास्तेषांविहृताक्षाःस्तब्धकर्णशिरोधराः ॥ विष्टब्धचरणामूत्रंरुधिरंचप्रसुस्रुवुः १० उपलभ्यततःसंज्ञामवस्थाप्यचवाहिनीम् ॥
 युगपत्पांडुपुत्रायचिक्षिपुःकंकपुत्रिणः ११ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ततइति ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामष्टादशो
 तान्यर्जुनःसहस्राणिदशपंचभिराशुगैः ॥ अनागतान्येवशरैश्चिच्छेदाशुपराक्रमी १२ ततोऽर्जुनंशितैर्बाणैर्दशभिर्दशभिःपुनः ॥ प्राविध्यंतततःपार्थस्तानविध्य
 त्रिभिस्त्रिभिः १३ एकैकस्तुततःपार्थराजन्विव्याधपंचभिः ॥ सचतान्प्रतिविव्याधद्वाभ्यांद्वाभ्यांपराक्रमी १४ भूयएवतुसंकुद्धास्त्वर्जुनंसहकेशवम् ॥ आपूर
 यन्नशरैस्तीक्ष्णैस्तडागमिववृष्टिभिः १५ ततःशरसहस्राणिप्रापतन्नर्जुनंप्रति ॥ भ्रमराणांनिववाताःफुल्लंदुमगणंवने १६ ततःसुबाहुस्त्रिशद्विरद्रिसारमयैःशरैः ॥
 अविध्यदिषुभिर्गाढंकिरीटस्यसाचिनम् १७ तैःकिरीटोकिरीटस्थैर्हेमपुंखैरजिह्वगैः ॥ शातकुंभमयापीडोबभौसूर्यइवोत्थितः १८ हस्तावापंसुबाहोस्तुभलेन
 युधिपांडवः ॥ चिच्छेदतंचैवपुनःशरवर्षैरवाकिरत् १९ ततःसुशर्मादशभिःसुरथस्तुकिरीटिनम् ॥ सुधर्मासुधनुश्चैवसुबाहुश्चसमार्पयत् २० तांस्तुसर्वान्पृथ
 ग्बाणैर्वानरप्रवरध्वजः ॥ प्रत्यविध्यद्धजांश्चैषांभल्लैश्चिच्छेदसायकान् २१ सुधन्वनांधनुश्छित्वाहयांश्चास्यावर्धाच्छरैः ॥ अथास्यसशिरस्त्राणंशिरःकायादपा
 तयत् २२ तस्मिन्निपतितेवीरत्रस्तास्तस्यपदानुगाः ॥ व्यद्रवंतभयाद्घातायत्रदौर्योधनंबलम् २३ ततोजघानसंकुद्धोवासविस्तामहाचमूम् ॥ शरजालैरवि
 च्छिन्नैस्तमःसूर्यइवांशुभिः २४ ततोभग्रेबलेतस्मिन्विप्रलीनेसमंततः ॥ सव्यसाचिनिसंकुद्धेनैगर्तान्भयमाविशत् २५ तेवध्यमानाःपार्थेनशरैःसन्नतपर्वभिः ॥
 अमुह्यंस्तत्रतत्रैवत्रस्तामृगगणाइव २६ ततस्त्रिगर्तराट्कुद्धस्तानुवाचमहारथान् ॥ अलंद्रुतेनवःशूरानभयंकर्तुमर्हथ २७ शम्वाऽथशपथान्वोरान्सर्वसैन्यस्य
 पश्यतः ॥ गत्वादौर्योधनंसैन्यंकिंवैवक्ष्यथमुख्यशः २८ नावहास्याक्थंलोकेकर्मणाऽनेनसंयुगे ॥ भवेमसहिताःसर्वानिवर्तध्वंयथाबलम् २९ एवमुक्तास्तुतेरा
 जन्नुदक्रोशन्मुहुर्मुहुः ॥ शंखांश्चदध्मिरेवीराहर्षयंतःपरस्परम् ३० ततस्तेसैन्यवर्तंतसंशप्तकगणाःपुनः ॥ नारायणाश्चगोपालामृत्युंकृत्वाऽनिवर्तनम् ३१ ॥
 इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिसंशप्तकवधपर्वणि सुधन्ववधेअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ संजयउवाच ॥ दृष्ट्वातुसंनिवृत्तांस्तान्संशप्तकगणान्पुनः ॥ वासुदेवंमहा
 त्मानमर्जुनःसमभाषत १ चोदयाश्चान्हृषीकेशसंशप्तकगणान्प्रति ॥ नैतेहास्यंतिसंग्रामंजीवंतइतिमेमतिः २ पश्यमेऽस्त्रबलंघोरंबाह्वोरिष्वसनस्यच ॥ अ
 द्यैतान्पातयिष्यामिकुद्धोरुद्रःपशूनिव ३ ततःकृष्णःस्मितंकृत्वाप्रतिनंद्यशिवेनतम् ॥ प्रावेशयत्तदुर्ध्वोयत्रयत्रैच्छदर्जुनः ४ सरथोभ्राजतेऽत्यर्थमुद्यमानोर
 णेतदा ॥ उद्यमानमिवाकाशेविमानंपांडुरैर्हयैः ५ मंडलानिततश्चक्रेगत्प्रत्यागतानिच ॥ यथाशक्रथोराजन्नयुद्धेदेवासुरेपुरा ६ अथनारायणाःकुद्धाःविवि
 धायुधपाणयः ॥ छादयंतःशरव्रातैःपरिववुर्धनंजयम् ७ अदृश्यंचमुहूर्तेनचकुस्तेभरतर्षभ ॥ कृष्णेनसहितंयुद्धेकुंतीपुत्रंधनंजयम् ८ कुद्धस्तुफाल्गुनःसं
 ख्येद्विगुणीकृतविक्रमः ॥ गांडीवंधनुरामृज्यतूर्णजग्राहसंयुगे ९ बध्वाचभुकुटिर्विक्रोधस्यप्रतिलक्षणम् ॥ देवदत्तमहाशंखंपूरयामासपांडवः १० अथास्त्र
 मरिसंधप्रंत्वाभ्रमभ्यस्यदर्जुनः ॥ ततोरूपसहस्राणिप्रादुरासन्पृथक्पृथक् ११ ॥ १८ ॥ दृष्टेति ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

म.भा.टी. ११. १३. १४. १५. १६. १७. १८. १९. २०. २१. २२. २३. २४. २५. २६. २७. २८. २९ सोतरायुधिनिःउपरिगतैर्वैःसहिताः ३०. ३१. ३२. ३३. ३४. ३५. ३६
 ॥ १४ ॥
 आत्मनःप्रतिरूपैस्तैर्नानारूपैर्विमोहिताः ॥ अन्योऽन्येनार्जुनंमत्वास्वमात्मानं च जग्निरे १२ अयमर्जुनोऽयंगोविंदइमौपांडवयादवौ ॥ इतिब्रुवाणाःसंमूढा
 जघ्नरन्योन्यमाहवे १३ मोहिताःपरमास्त्रेणक्षयंजग्मुःपरस्परम् ॥ अशोभंतरणेयोधाःपुष्पिताइवकिंशुकाः १४ ततःशरसहस्राणितैर्विमुक्तानिभस्मसात् ॥ कृत्वा
 तदस्त्रंतान्वीराननयद्यमसादनम् १५ अथप्रहस्यबीभत्सुर्ललित्यान्मालवानपि ॥ मवेष्टकांस्त्रिगतांश्चयौधेयांश्चादयच्छरैः १६ तेहन्यमानावीरेणक्षत्रियाःका
 लचोदिताः ॥ व्यमृजञ्छरजालानिपार्थेनानाविधानिच १६ नध्वजोनार्जुनस्तत्रनरथोनचकेशवः ॥ प्रत्यदृश्यतघोरेणशरवर्षेणसंवृतः १८ ततस्तेलब्धलक्ष
 त्वादन्योऽन्यमभिचुक्रुशुः ॥ हतौकृष्णावितिप्रीत्यावासांस्यादुधुस्तदा १९ भेरीमृदंगशंखांश्चदधुर्वीराःसहस्रशः ॥ सिंहनादरवांश्चोग्रांश्चक्रिरेतत्रमारिष २०
 ततःप्रसिष्विदेकृष्णःखिन्नश्चार्जुनमब्रवीत् ॥ क्वासिपार्थनपश्येत्वांकञ्चिज्जीवसिशत्रुहन् २१ तस्यतद्भाषितंश्रुत्वात्वरमाणोधनंजयः ॥ वायव्यास्त्रेणतैरस्तां
 शरवृष्टिमपाहरत् २२ ततःसंशप्तक्रवातान्साश्वद्वीपरथायुधान् ॥ उवाहभगवान्वायुःशुष्कपर्णचयानिव २३ उह्यमानास्तुतेराजन्बह्वशोभंतवायुना ॥ प्रडी
 नाःपक्षिणःकालेवृक्षेभ्यइवमारिष २४ तांस्तथाव्याकुलीकृत्यत्वरमाणोधनंजयः ॥ जघाननिशितैर्बाणैःसहस्राणिशतानिच २५ शिरांसिभल्लैरहरद्राहूनपिच
 सायुधान् ॥ हस्तिहस्तोपमांश्चोरूनशरैरुर्व्यामपातयत् २६ पृष्ठच्छिन्नान्विचरणान्बाहुपार्श्वेक्षणाकुलान् ॥ नानांगावयवैर्हीनांश्चकारारीन्धनंजयः २७ गंधर्वा
 नगराकारान्विधिवत्कल्पितानरथान् ॥ शरैर्विशकलीकुर्वंश्चक्रेव्यश्वरथद्विपान् २८ मुंडतालवनानीवतत्रतत्रचकाशिरे ॥ छिन्नारथध्वजक्राताःकेचितत्रकचित्क
 चित् २९ सोतरायुधिनोनागाःसपाताकांकुशध्वजाः ॥ पेतुःशक्राशनिहताहुमवंतइवाचलाः ३० चामरापीडकवचाःस्रस्तांत्रनयनास्तथा ॥ सारोहास्तुरगाः
 पेतुःपार्थबाणहताःक्षितौ ३१ विप्रविद्वासिनखराश्छिन्नवर्मर्ष्टिशक्तयः ॥ पतयश्छिन्नवर्मणःकृपणाःशेरतेहताः ३२ तैर्हैतैर्हन्यमानैश्चपतद्भिःपतितैरपि ॥
 भ्रमद्भिर्निष्टनद्भिश्चक्रूरमायोधनंबभौ ३३ रजश्चसुमहज्जातंशांतंरुधिरवृष्टिभिः ॥ महीचाप्यभवदुर्गाकबंधशतसंकुला ३४ तदभोरौद्रवीभत्संबीभत्सोर्यानिमा
 हवे ॥ आक्रीडमिवरुद्रस्यघ्नतःकालात्ययेपशून् ३५ तेवध्यमानाःपार्थेनव्याकुलाश्चरथद्विपाः ॥ तमेवाभिमुखाःक्षीणाःशक्रस्यातिथितांगताः ३६ साभूमिर्भ
 रतश्रेष्ठनिहतैस्तैर्महारथैः ॥ आस्तीर्णासंबभौसर्वाप्रेतीभूतैःसमंततः ३७ एतस्मिन्नंतरेचैवप्रमत्तेसव्यसाचिनि ॥ व्यूढानीकस्ततोद्रोणोयुधिष्ठिरमुपाद्रवत्
 ३८ तंप्रत्यगृह्णंस्त्वरिताव्यूढानीकाःप्रहारिणः ॥ युधिष्ठिरंपरीप्संतस्तदासीत्तुमुलंमहत ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिसंशप्तकवधपर्वणिअर्जुनसंशप्तक
 युद्धेऊनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ३७. ३८. ३९ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांऊनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

द्रोण. ७
 अ.
 ॥ १९ ॥
 ॥ १४ ॥

पीरणाभ्येति १. २. ३. ४. ५. ६. ७. ८. ९. १०. ११. १२. १३. १४. १५ उष्णगेधर्मात्यये १६. १७ पौर्णमास्यांकृतिकायोगयुक्तेनइंदुना शारदपूर्णचद्रेणेत्यर्थः
 ॥ संजयउवाच ॥ परिणाम्यनिशांतांतुभारद्वाजोमहारथः ॥ उक्त्वासुबहुराजेंद्रवचनंवैसुयोधनम् १ विधाययोगंपार्थेनसंशप्तकगणैःसह ॥ निष्क्रांतेचतदापार्थे
 संशप्तकवधंप्रति २ व्यूढानीकस्ततोद्रोणःपांडवानांमहाचमूम् ॥ अभ्ययाद्भरतश्रेष्ठधर्मराजजिघृक्षया ३ व्यूढं दृष्ट्वासुपर्णंतुभारद्वाजकृतंतदा ॥ व्यूढेनमंडला
 धेनप्रत्यव्यूहद्वयुधिष्ठिरः ॥ सुखंत्वासीत्सुपर्णस्यभारद्वाजोमहारथः ४ शिरोदुर्योधनोराजासोदर्यैःसानुगैर्वृतः ॥ चक्षुषीकृतवर्मासीद्वीतमश्वास्यतांवरः ५ भूत
 शर्माक्षेमशर्माकरकाशश्चवीर्यवान् ॥ कलिंगाःसिंहलाःप्राच्याःशूराभीरादशेरकाः ६ शकायवनकांबोजास्तथाहंसपथाश्चये ॥ ग्रीवायांशूरसेनाश्चदरदामद्रके
 कयाः ७ गजाश्चरथपत्न्योघास्तस्थुःपरमदंशिताः ॥ भूरिश्रवास्तथाशल्यःसोमदत्तश्चबाल्हिकः ८ अक्षौहिण्यावृतावीरादक्षिणपार्श्वमास्थिताः ॥ विंदानुविंदावा
 वंत्यौकांबोजश्चसुदक्षिणः ९ वामंपार्श्वेसमाश्रित्यद्रोणपुत्राग्रतःस्थिताः ॥ पृष्ठेकलिंगाःसांबष्ठामागधाःपौंड्रमद्रकाः १० गांधाराःशकुनाःप्राच्याःपार्वतीयावसा
 तयः ॥ पुच्छेवैकर्तनःकर्णःसपुत्रज्ञातिबांधवः ११ महत्यासेनयातस्थोनानाजनपदोत्थया ॥ जयद्रथोभीमरथःसंपातिर्ऋषभोजयः १२ भूमिजयोवृषक्राथोनै
 षधश्चमहाबलः ॥ वृतावलेनमहताब्रह्मलोकपरिष्ठताः १३ व्यूहस्योरसितेराजन्स्थितायुद्धविशारदाः ॥ द्रोणेनविहितोव्यूहःपदात्यश्वरथद्विपैः १४ वा
 तोद्धूतार्णवाकारःप्रवृत्तइवलक्ष्यते ॥ तस्यपक्षप्रपक्षेभ्योनिष्पतंतियुयुत्सवः १५ सवियुस्तनितामेघाःसर्वादिग्भ्यइवोष्णगे ॥ तस्यप्राग्जोतिषोमध्येविधिव
 त्कल्पितंगजम् १६ आस्थितःशुशुभेराजन्शुमानुदयेयथा ॥ माल्यदामवताराजन्श्वेतच्छत्रेणधार्यता १७ कृतिकायोगयुक्तेनपौर्णमास्यामिर्वेदुना ॥ नी
 लांजनचयप्रख्योमदांघोद्विरदोबभौ १८ अतिवृष्टोमहामेघैर्यथास्यात्पर्वतोमहान् ॥ नानानृपतिभिर्वीरैर्विविधायुधभूषणैः १९ समन्वितःपार्वतीयैःशक्रोदेव
 गणैरिव ॥ ततोयुधिष्ठिरःप्रेक्ष्यव्यूहंतमतिमानुषम् २० अजय्यमरिभिःसंख्येपार्थतंवाक्यमब्रवीत् ॥ ब्राह्मणस्यवशंनाहमियामद्ययथाप्रभो ॥ पारावतसव
 र्णाश्वतथानीतिर्विधीयताम् २१ ॥ दृष्ट्युग्रउवाच ॥ द्रोणस्ययतमानस्यवशंनैष्यसिसुव्रत ॥ अहमावारयिष्यामिद्रोणमद्यसहानुगम् २२ मयिजीव
 तिकौरव्यनोद्वेगंकर्तुमर्हसि ॥ नहिशक्तेरणेद्रोणोविजेतुंमांकथंचन २३ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्त्वाकिरन्बाणान्दुपदस्यसुतोबली ॥ पारावतसवर्णाश्वःस्वयं
 द्रोणमुपाद्रवत् २४ अनिष्टदर्शनं दृष्ट्वाद्युग्रमवस्थितम् ॥ क्षणेनैवाभवद्द्रोणोनातिहृष्टमनाइव २५ तंतुसंप्रेक्ष्यपुत्रस्तेदुर्मुखःशत्रुकर्षणः ॥ प्रियंचिकी
 र्षुर्द्रोणस्यदृष्ट्युग्रमवारयत् २६ ससंप्रहारस्तुमुलःसुघोरःसमपद्यत् ॥ पार्थतस्यचशूरस्यदुर्मुखस्यचभारत २७ पार्थतःशरजालेनक्षिप्रं प्रच्छाद्यदुर्मुखम् ॥
 भारद्वाजंशरौघेणमहतासमवारयत् २८
 १८. १९. २०. २१. २२. २३. २४ अनिष्टदर्शनंस्वमृत्युहेतुत्वात् २५. २६. २७. २८

भृशायस्तोऽतिप्रयत्नवान् २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ एकचराः द्विपांतरदर्शनासहाः ४७ । ४८ । ४९
द्रोणमावारितं दृष्ट्वा भृशायस्तस्तवात्मजः ॥ नानालिंगैः शरव्रातैः पार्षतं समो हयत् २९ तयोर्विषक्तयोः संख्येपांचाल्यकुरुमुख्ययोः ॥ द्रोणो यौधिष्ठिरसैन्यं
बहुधा व्यधमच्छरैः ३० अनिलेन यथाऽभ्राणि विच्छिन्नानि समंततः ॥ तथा पार्थस्य सैन्यानि विच्छिन्नानि क्वचित् क्वचित् ३१ मुहूर्तमिव तद्युद्धमासीन्मधुरदर्श
नम् ॥ तत उन्मत्तवद्राजन्निर्मर्यादमवर्तत ३२ नैव स्वेन परे राजन्नाज्ञायंत परस्परम् ॥ अनुमानेन संज्ञाभिर्युद्धं तत्समवर्तत ३३ चूडामणिषु निष्केषु भूषणेष्वपि व
र्मसु ॥ तेषामादित्यवर्णाभारश्मयः प्रचकाशिरे ३४ तत्प्रकीर्णपताकानां रथवारणवाजिनान् ॥ बलाकाशबलाभ्रामंददृशेरूपमाहवे ३५ नरानेव न राजघ्नुरुदग्राश्च
हयाहयान् ॥ रथांश्च रथिनोजघ्नवर्णावरवारणान् ३६ समुच्छ्रितपताकानां गजानां परमाद्विपैः ॥ क्षणेन तु मुलोघोरः संग्रामः समपद्यत ३७ तेषां संसक्तगात्राणां क
र्षतामिदं तरेतरम् ॥ दंतसंघातसंघर्षात्सधूमोऽग्निरजायत ३८ विप्रकीर्णपताकास्ते विषाणजनिताग्रयः ॥ बभूवुः खंसमासाद्य सविद्युतइवांबुदाः ३९ विक्षिप
द्भिर्नदद्भिश्च निपतद्भिश्च वारणैः ॥ संबभूवमहीकीर्णमिधैद्योरिव शरदी ४० तेषामाहन्यमानानां बाणतोमरक्राष्टिभिः ॥ वारणानां रवोज्ज्वले मेघानामिव संप्लवे ४१
तोमराभिहताः केचिद्वाणैश्च परमाद्विपाः ॥ वित्रेसुः सर्वनागानां शब्दमेवापरेऽव्रजन् ४२ विषाणाभिहताश्चापिकेचित्तत्र गजागजैः ॥ चक्रुरार्तस्वनंधोरमुत्पात
जलदा इव ४३ प्रतीपाः क्रियमाणाश्च वारणावरवारणैः ॥ उन्मथ्य पुनराजग्मुः प्रेरिताः परमांकुशैः ४४ महामात्रैर्महामात्रास्ताडिताः शरतोमरैः ॥ गजेभ्यः पृ
थिवीजग्मुस्तु प्रहरणांकुशाः ४५ निर्मनुष्याश्च मातंगाविनदंतस्तत्ततः ॥ छिन्नाभ्राणीव संपेतुः संप्रविश्य परस्परम् ४६ हतान्परिवहंतश्च पतितान्पतिता
युधान् ॥ दिशो जग्मुर्महानागाः केचिदेकचरा इव ४७ ताडितास्ताड्यमानाश्च तोमरर्षिपरश्वधैः ॥ पेतुरार्तस्वनंकृत्वा तदा विशसने गजाः ४८ तेषां शैलोपमैः
कायैर्निपतद्भिः समंततः ॥ आहता सहसा भूमिश्च कं पेचननाद च ४९ सादितैः सगजारोहैः सपताकैः समंततः ॥ मातंगैः शुशुभे भूमिर्विकीर्णैरिव पर्वतैः ५० गज
स्थाश्च महामात्रानि भिन्नहृदयारणे ॥ रथिभिः पातिता भलैर्विकीर्णाकुशतोमराः ५१ कौचवद्विनदंतोऽन्येनाराचाभिहता गजाः ॥ परान्स्वांश्चापि मृदंतः परिपे
तुर्दिशो दश ५२ गजाश्च रथयोधानां शरीरौघसमावृता ॥ बभूवपृथिवीराजन्मांसशोणितकर्दमा ५३ प्रमथ्य च विषाणाग्रैः समुत्क्षिप्ताश्च वारणैः ॥ सचक्राश्च विच
क्राश्च रथैरेव महारथाः ५४ रथाश्च रथिभिर्हीनानिर्मनुष्याश्च वाजिनः ॥ हतारोहाश्च मातंगादिशो जग्मुर्भयातुराः ५५ जघानात्र पितापुत्रं पुत्रश्च पितरं तथा ॥
इत्यासीत्तुमुलं युद्धं न प्राज्ञायत किंचन ५६ आगुल्फेभ्योऽवसीदंते नरालोहितकर्दमैः ॥ दीप्यमानैः परिक्षिप्ता दावैरिव महाद्रुमाः ५७ शोणितैः सिच्यमानानिव
स्त्राणिकवचानि च ॥ छत्राणि च पताकाश्च सर्वरक्तमदृश्यत् ५८ हयौघाश्च रथौघाश्च नरौघाश्च निपातिताः ॥ संक्षुण्णाः पुनरावृत्त्य बहुधारथनेभिः ५९ सग
जौघमहावेगः परासुनरशैवलः ॥ रथौघतुमुलावर्तः प्रबभौ सैन्यसागरः ६०

१. अचिततामोहं आहतलक्षणोऽध्वस्तचिन्हः ६२ । ६३ ॥ इतिद्रोणपर्वणिदीकायांविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७७ ॥ ततइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०
तंवाहनमहानौभिर्योधाजयधनैषिणः ॥ अवगाह्याथमज्जंतो नैवमोहं प्रचक्रिरे ६१ शरवर्षाभिवृष्टेषुयोधेष्वंचितलक्ष्मसु ॥ न तेष्वचिततांलेभेकश्चिदाहतलक्षणः
६२ वर्तमानेतथायुद्धेघोररूपेभयंकरे ॥ मोहायित्वापरान्द्रोणोयुधिष्ठिरमुपाद्रवत् ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिसंशतकवधपर्वणि संकुलयुद्धेविंशो
ऽध्यायः ॥ २० ॥ संजयउवाच ॥ ततोयुधिष्ठिरोद्रोणं दृष्ट्वातिकमुपागतम् ॥ महताशरवर्षेणप्रत्यगृह्णादभीतवत् १ ततोहलहलाशब्दआसीद्यौधिष्ठिरेबले ॥
जिघृक्षतिमहासिंहेगजानामिवयूथपम् २ दृष्ट्वाद्रोणंततःशूरःसत्यजित्सत्यविक्रमः ॥ युधिष्ठिरमभिप्रेप्सुराचार्यसमुपाद्रवत् ३ ततआचार्यपांचाल्योयुयुधा
तेमहाबलौ ॥ विक्षोभयंतौतत्सैन्यमिंद्रवैरोचनाविव ४ ततोद्रोणंमहेष्वासःसत्यजित्सत्यविक्रमः ॥ अविध्यन्निशिताग्रेणपरमास्त्रंविदर्शयन् ५ तथास्यसारथेः
पंचशरान्सर्पविषोपमान् ॥ अमुंचदंतकप्रख्यानंसमुमोहास्यसारथिः ६ अथास्यसहस्रांविध्यद्वयान्दशभिराशुगैः ॥ दशभिर्दशभिःकुद्धउभौचपार्ष्णिसारथी
७ मंडलंतुसमावृत्यविचरन्पृतनामुखे ॥ ध्वजंचिच्छेदचक्रुद्धोद्रोणस्याभिन्नकर्षणः ८ द्रोणस्तुतत्समालोक्यचरितंतस्यसंयुगे ॥ मनसाचितयामासप्राप्तकाल
मरिंदमः ९ ततःसत्यजितंतीक्ष्णैर्दशभिर्मर्मभेदिभिः ॥ अविध्यच्छीघ्रमाचार्यश्छित्त्वाऽस्यसशरंधनुः १० सशीघ्रतरमादायधनुरन्यत्प्रतापवान् ॥ द्रोणम
भ्यहनद्राजंस्त्रिंशताकंकपत्रिभिः ११ दृष्ट्वासत्यजिताद्रोणंग्रस्यमानमिवाहवे ॥ वृकःशरशतैस्तीक्ष्णैःपांचाल्योद्रोणमार्दयत् १२ संछाद्यमानंसमरेद्रोणं दृष्ट्वा
महारथम् ॥ चुकुशुःपांडवाराजन्वस्त्राणिदुधुवुश्चह १३ वृकस्तुपरमकुद्धोद्रोणंषष्ठ्यास्तनान्तरे ॥ विव्याधबलवानराजंस्तदद्भुतमिवाभवत् १४ द्रोणस्तुशर
वर्षेणच्छाद्यमानोमहारथः ॥ वेगंचक्रेमहावेगःक्रोधादुद्धृत्यचक्षुषी १५ ततःसत्यजितश्चापंछित्त्वाद्रोणोवृकस्यच ॥ षाङ्घिःससूतंसहयंशरैर्द्रोणोऽवधीद्वृकम् १६
अथान्यद्वनुरादायसत्यजिद्वेगवतरम् ॥ साश्वंससूतंविशिखैर्द्रोणंविव्याधसध्वजम् १७ सतन्नमष्टुषेद्रोणःपांचल्येनार्दितोमृषे ॥ ततस्तस्याविनाशायसत्वरं
व्यसृजच्छरान् १८ हयान्ध्वजंधनुर्मुष्टिमुभौचपार्ष्णिसारथी ॥ अवाकिरततोद्रोणःशरवर्षैःसहस्रशः १९ तथासंछिद्यमानेषुकार्मुकेषुपुनःपुनः ॥ पांचाल्यः
परमास्त्रज्ञःशोणाश्वंसमयोधयत् २० ससत्यजितमालोक्यतथोदीर्णमहाहवे ॥ अर्धचंद्रेणचिच्छेदशिरस्तस्यमहात्मनः २१ तस्मिन्हतेमहामात्रेपंचालानां
महारथे ॥ अपायाज्जवनैरश्वैर्द्रोणात्रस्तोयुधिष्ठिरः २२ पंचालाःकेकयामत्स्याश्चेदिकारूपकोसलाः ॥ युधिष्ठिरमभीप्संतोदृष्ट्वाद्रोणमुपाद्रवन् २३ ततोयु
धिष्ठिरंप्रेप्सुराचार्यःशत्रुपूगहा ॥ व्यधमत्तान्यनीकानितूलराशिमिवानलः २४ निर्दहंतमनीकानितानितानिपुनःपुनः ॥ द्रोणमत्स्यादवरजःशतानिकोऽभ्य
वर्तत २५ सूर्यरश्मिप्रतीकाशैःकर्मरपरिमार्जितैः ॥ षाङ्घिःससूतंसहयंद्रोणंविध्वाऽनदहृशम् २६

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४
 क्रूरायकर्मण्युक्ताश्चिकीर्षु कर्मदुष्करम् ॥ अवाकिरच्छरशतैर्भारद्वाजं महारथम् २७ तस्य नानदतो द्रोणः शिरःकायात्सकुंडलम् ॥ क्षुरेणापाहरतूर्णततो म
 त्स्याः प्रदुद्बुधः २८ मत्स्यान् जित्वाऽजयच्चेदीन् कुरूषान् केकयानां पि ॥ पंचालान् मृजयान् पांडून् भारद्वाजः पुनः पुनः २९ तंदहंत मनीकानि क्रुद्धमग्निं यथावनम् ॥
 दृष्ट्वा रुक्मरथं वारं समकंपंत सृजयाः ३० उत्तमं ह्याददानस्य धनुरस्याशुकारेणः ॥ ज्याघोषो निघ्नतोऽमित्रान् दिक्षु सर्वासु शुश्रुवे ३१ नागान् श्वान् पदार्तांश्च र
 थिनो गजसादिनः ॥ रौद्राहस्तवता मुक्ताः प्रमथन्ति स्म सायकाः ३२ नानद्यमानः पर्जन्यो मिश्रवाता हि मात्यये ॥ अश्मवर्षामेवावर्षन् परेषां भयमादधत् ३३ सर्वा
 दिशः समचरत् सैन्यं विक्षोभयन्निव ॥ बलीशूरो महेष्वासो मित्राणामभयंकरः ३४ तस्य विद्युदिवाभ्रेषु चापं हेमपरिष्कृतम् ॥ दिक्षु सर्वासु पश्यामो द्रोणस्यामेतते
 जसः ३५ शोभमानां ध्वजे चास्य वेदी मद्राक्ष्मभारत ॥ हिमवच्छिखराकारां चरतः संधुगे भृशम् ३६ द्रोणस्तु पांडवानीके चकार कदनं महत् ॥ यथा दैत्यगणे वि
 ष्णुः सुरासुरनमस्कृतः ३७ सशूरः सत्यवाक् प्राज्ञो बलवान्सत्यविक्रमः ॥ महानुभावः कल्पांतै रौद्राभीरुविभीषणाम् ३८ कवचोर्मिभ्य जावतां मर्त्यकूलापहारि
 णीम् ॥ गजवाजिमहाग्राहामसिमीनां दुरासदाम् ३९ वीरास्थि शर्करां रौद्राभेरीमुरजकच्छपाम् ॥ चर्मवर्मप्लवां चोरां केशैश्चैव लशाद्वलाम् ४० शरौघिणीं धनुः
 स्रोतां बाहुपन्नगसंकुलाम् ॥ रणभूमिवहांतीं वांकुरुसृजयवाहिनीम् ४१ मनुष्यशीर्षपाषाणां शक्तिमीनां गदोडुपाम् ॥ उष्णीषकेन वसनां विकीर्णां त्रिसरीसृपाम्
 ४२ वीरापहारिणीमुग्रां मांसशोणितकर्दमाम् ॥ हस्तिग्राहां केतुवृक्षाक्षत्रियाणां निमज्जनीम् ४३ क्रूरां शरीरसंघट्टां सादिनक्रां दुरत्ययाम् ॥ द्रोणः प्रावर्तयत् तत्र न
 दीमंतकगामिनीम् ४४ क्रव्यादगणसंजुष्टां श्वशृगालगणायुताम् ॥ निषेवितां महारौद्रैः पिशितां शैः समंततः ४५ तंदहंत मनीकानि रथोदारं कृतांतवत् ॥ सर्व
 तोऽभ्यद्रवन् द्रोणं कुंतीपुत्रपुरोगमाः ४६ ते द्रोणं संहिताः शूराः सर्वतः प्रत्यवारयन् ॥ गभस्तिभिरिवादित्यंतपंतं भुवनं यथा ४७ तंतुशूरं महेष्वासं तावकाऽभ्यु
 दयतायुधाः ॥ राजानो राजपुत्राश्च समं तात्पर्यवारयन् ४८ शिखंडी तु ततो द्रोणं पंचभिर्नतपर्वभिः ॥ क्षत्रवर्माच विशत्यावसुदानश्च पंचभिः ४९ उत्तमौजास्त्रि
 भिर्बाणैः क्षत्रदेवश्च सप्तभिः ॥ सात्यकिश्च शतेनाजौ युधामन्युस्तथाऽष्टभिः ५० युधिष्ठिरो द्वादशभिर्द्रोणं विव्याध सायकैः ॥ दृष्ट्युग्रश्च दशभिश्चेकितानस्त्रिभिः
 शरैः ५१ ततो द्रोणः सत्यसंधः प्रभिन्नहृवकुंजरः ॥ अभ्यतीत्यरथानीकं दृढसेनमपातयत् ५२ ततो राजानमासाद्य प्रहरंत मभीतवत् ॥ अविध्यन्नवभिः क्षेमं स
 हतः प्रापत् द्रुथात् ५३ समध्यं प्राप्य सैन्यानां सर्वाः प्रविचरन् दिशः ॥ त्राताह्यभवदन्येषां न त्रातव्यः कथंचन ५४ शिखंडिनं द्वादशभिर्विशत्याचोत्तमौजसम् ॥
 वसुदानं च भल्लेन प्रैषयद्यमसादनम् ५५ अशीत्याक्षत्रवर्माणं षड्विंशत्या सुदक्षिणम् ॥ क्षत्रदेवं तु भल्लेन रथनीलादपादयत् ५६ युधामन्युं चतुःषष्ट्या त्रिंशता चै
 व सात्यकिम् ॥ विद्धा रुक्मरथस्तूर्णं युधिष्ठिरमुपाद्रवत् ५७

उभयप्रविद्धेति शेषः ५९ । ५५ । ५७

उभयत्रविधेतिशेषः ५१ । ५२ । ५७

पांचाल्योनाम्ना ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ ॥ इति प्रोणपर्वणि टीकायां एकविंशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भारद्वाजेति १ । २ । ३ । ४

ततोयुधिष्ठिरःक्षिप्रंगुरुतोरजसत्तमः ॥ अपायाज्जवनैरश्वैःपांचाल्योद्रोणमभ्ययात् ५८ तंद्रोणःसधनुष्कंतुसाश्वयंतारमाक्षिणोत् ॥ सहतःप्रापतद्भूमौरथा
ज्ज्योतिरिवांबरात् ५९ तस्मिन्हतेराजपुत्रेपंचालानांयशस्करे ॥ हतद्रोणंहतद्रोणमित्यासीन्निःस्वनोमहान् ६० तांस्तथाभृशसंरब्धान्पंचालान्मत्स्यकेक
यान् ॥ सृंजयान्पांडवांश्चैवद्रोणोव्यक्षोभयद्वली ६१ सात्यकिंचेकितानंचघृष्टयुग्मशिखंडिनौ ॥ वार्धक्षेमिचैत्रसेनिसेनाविंदुमुवर्चसम् ६२ एतांश्चान्प्रांश्चसु
बहून्नानाजनपदेश्वरान् ॥ सर्वान्द्रोणोऽजययुद्धेकुरुभिःपरिवारितः ६३ तावकाश्वमहाराजजयलब्ध्वामहाहवे ॥ पांडवेयान्नरणेजमुर्द्रवमाणान्समंततः ६४ ते
दानवाइवेद्रेणवध्यमानामहात्मना ॥ पंचालाःकेकयामत्स्याःसमकंपंतमारत ६५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिसंशप्तकवधपर्वणि द्रोणयुद्धेएकविंशोऽध्यायः
॥ २१ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ भारद्वाजेनभग्नेषुपांडवेषुमहामृधे ॥ पंचालेषुचसर्वेषुकश्चिदन्योऽभ्यवर्तत १ आर्यायुद्धेमर्तिकृत्वाक्षत्रियाणांय
शस्करां ॥ असेवितांकापुरुषैःसेवितांपुरुषर्षभैः २ सहिवीरोन्नतःशूरोयोभग्नेषुनिवर्तते ॥ अहोनाऽऽसीत्पुमान्कश्चिद्दृष्ट्वाद्रोणंव्यवस्थितम् ३ जृंभमाणमिव
व्याघ्रंप्रभिन्नमिवकुंजरम् ॥ त्यजंतमाहवेप्राणान्सन्नद्धंचित्रयोधिनम् ४ महेष्वासंनरव्याघ्रंदिषतांभयवर्धनम् ॥ कृतज्ञस्त्यनिरतंदुर्योधनहितौषिणम् ५ भार
द्वाजंतथानीकेदृष्ट्वाशूरमवस्थितम् ॥ केशूराःसंन्यवर्तंततन्ममाचक्ष्वसंजय ६ ॥ संजयउवाच ॥ तान्दृष्ट्वाचलितान्संख्येप्रणुन्नाद्रोणसायकैः ॥ पंचालान्पांड
वान्मत्स्यान्सृंजयांश्चेदिकेकयान् ७ द्रोणचापविमुक्तेनशरौघेणाशुहारिणा ॥ सिंधोरिवमहौघेनहियमाणान्यथाम्लवान् ८ कौरवाःसिंहनादेननानावाद्यस्वनेन
च ॥ रथद्विपनरांश्चैवसर्वतःसमवारयन् ९ तान्पश्यन्सैन्यमध्यस्थोराजास्वजनसंवृतः ॥ दुर्योधनोऽब्रवीत्कर्णप्रहृष्टःप्रहसन्निव १० ॥ दुर्योधनउवाच ॥ प
श्यराधेयपंचालान्प्रणुन्नान्द्रोणसायकैः ॥ सिंहनेवमृगान्वन्यांस्त्रासितान्दृढधन्वना ११ नैतेजातुपुनर्युद्धमीहेयुरितिमेमतिः ॥ यथातुभग्नाद्रोणेनवातेनेवमहाह
माः १२ अर्द्यमानाःशरैरेतेरुक्मपुंस्वैर्महात्मना ॥ पथानैकेनगच्छंतिघूर्णमानास्ततस्ततः १३ सन्निरुद्धाश्चकौरव्यैर्द्रोणेनचमहात्मना ॥ एतेऽन्येमंडलीभू
ताःपावदेनेवकुंजराः १४ भ्रमरैरिवचाविष्टाद्रोणस्यनिशितैःशरैः ॥ अन्योन्यंसमलीयंतपलायनपरायणाः १५ एषभीमोमहाक्रोधोहीनःपांडवसृंजयैः ॥ म
दीयैरावृतोयोधैःकर्णनंदयतीवमाम् १६ व्यक्तंद्रोणमयंलोकमद्यपश्यतिदुर्मतिः ॥ निराशोजीविताभून्मद्यराज्याच्चपांडवः १७ ॥ कर्णउवाच ॥ नैषजातुम
हाबाहुर्जीवन्नाहवमुत्सृजेत् ॥ नचेमान्पुरुषव्याघ्रसिंहनादान्सहिष्यति १८ नचापिपांडवायुद्धेभज्येरन्नितिमेमतिः ॥ शूराश्चबलवंतश्चकृतास्त्रायुद्धदुर्मदाः १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ कोकोटुकः २८ । २९ । ३० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ सर्वेषामिति ॥ रथाचिन्हानिरयशब्दोहयोपलक्षणं रथान्नहयान् चिन्हानिध्वजाश्चेत्यर्थः १ व्यायच्छंतनिवर्तमानं २ सितनीलारुणोवर्णः सारंगसदृशश्च ३ पारावतकपोतामः सितनीलसमन्वयात् ४ शोणः कोकनदच्छविः ५ मल्लिकाक्षान्निर्मलेक्षणान् ६ विषाग्निदूतसंक्लेशान्वनवासंचपांडवाः ॥ स्मरमाणानहास्यंतिसंग्राममितिमेमतिः २० निवृतोहिमहाबाहुरमितौजावृकोदरः ॥ वरान्वरान्हिकौतेयोरथोदारा न्हनिष्यति २१ असिनाधनुषाशक्त्याहयैर्नागैर्नरैरथैः ॥ आयसेनचदंडेनवातान्वातान्हनिष्यति २२ तमेनमनुवर्ततेसात्यकिप्रमुखारथाः ॥ पंचालाः केक यामत्स्याः पांडवाश्चविशेषतः २३ शूराश्चबलवंतश्चविक्रांताश्चमहारथाः ॥ विनिघ्नंतश्चभीमेनसंरब्धेनाभिचोदिताः २४ तेद्रोणमभिवर्ततेसर्वतः कुरुपुंगवाः ॥ वृकोदरं परीप्संतः सूर्यमभ्रगणाइव २५ एकायनगताह्येतेपीडयेयुर्यतव्रतम् ॥ अरक्षमाणंशलभायथादीपमुपूर्ववः २६ असंशयंकृतास्त्राप्यासाश्चापिवार णे ॥ अतिभारमहंमन्येभारद्वाजेसमाहितम् २७ शीघ्रमनुगमिष्यामोयत्रद्रोणोव्यवस्थितः ॥ कोकाइवमहानागंमावैहन्युर्यतव्रतम् २८ ॥ संजयउवाच ॥ रा धेयस्यवचः श्रुत्वाराराजदुर्योधनस्ततः ॥ भ्रातृभिः सहितोराजन्प्रायाद्रोणरथंप्रति २९ तत्रारावोमहानासीदेकंद्रोणंजिघांसताम् ॥ पांडवानांनिवृतानांनाना वर्णैर्हयोत्तमैः ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणि संशप्तकवधपर्वणिद्रोणयुद्धेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ सर्वेषामेवमेब्रूहि रथचिह्नानिसंजय ॥ येद्रोणमभ्यवर्तंतकुद्धाभीमपुरोगमाः १ ॥ संजयउवाच ॥ ऋक्षवर्णैर्हयैर्दृष्ट्वाव्यायच्छंतंवृकोदरम् ॥ रजताश्वस्ततः शूरः शैनेयः संन्यव र्तंत २ सारंगाश्वोयुधामन्युः स्वयंप्रत्वरयन्नहयान् ॥ पर्यवर्तंतदुर्धर्षः क्रुद्धोद्रोणरथंप्रति ३ पारावतसवर्णैस्तुहेमभाडैर्महाजैवैः ॥ पांचालराजस्यसुतोष्टृष्टुष्टो न्यवर्तंत ४ पितरंतुपरिप्रेप्सुः क्षत्रधर्मायतव्रतः ॥ सिद्धिचास्यपरांकांक्षन्शोणाश्वः संन्यवर्तंत ५ पद्मपत्रनिभांश्चाश्वान्मल्लिकाक्षान्स्वलंकृतान् ॥ शैखंडिः क्षत्रदेवस्तुस्वयंप्रत्वरयन्नयौ ६ दर्शनीयास्तुकांबोजाः शुकपत्रपरिच्छदाः ॥ वहंतोनकुलंशीघ्रंतावकानभिदुद्रुवुः ७ कृष्णास्तुमेघसंकाशा अवहन्तुमौजसम् ॥ दुर्धर्षाभिसंधायकुद्वंयुद्धायभारत ८ तथातितिरिकल्माषाहयावातसमाजवे ॥ अवहंतुमुलेयुद्धेसहदेवमुदायुधम् ९ दंतवर्णास्तुराजानंकालवालायुधिष्ठि रम् ॥ भीमवेगानरव्याघ्रमवहन्वातरंहसः १० हेमोत्तमप्रतिच्छन्नैर्हयैर्वातसमैर्जवे ॥ अभ्यवर्तंतसैन्यानिसर्वाण्येवयुधिष्ठिरम् ११ राज्ञस्त्वनंतरोराजापांचा ल्योद्धपदोऽभवत् ॥ जातरूपमयच्छत्रः सर्वैस्तैरभिरक्षितः १२ ललामैर्हरिभिर्युक्तः सर्वशद्वक्षमैर्युधि ॥ राज्ञामध्येमहेष्वासः शांतभीरभ्यवर्तंत १३ तंविराटोऽन्व याच्छीघ्रंसहसर्वैर्भहारथैः ॥ केकयाश्चशिखंडीचष्टकेतुस्तथैवच १४ स्वैः स्वैः सैन्यैः परिवृतामत्स्यराजानमन्वयुः ॥ तंतुपाटलिपुष्पाणांसमवर्णाहयोत्तमाः १५

महाललाटजघनस्कंधवक्षोजवाहयाः ॥ दीर्घग्रीवायताहस्वमुष्काः कांबोजकाः स्मृताः ॥ शुकपत्रपरिच्छदाः शुकपत्राभरोमाणाः ॥ १८ । १९ दंतवर्णाः गजदंतगौराः १० । ११ । १२ श्वेतंललाटमध्यस्थं तारारूपंहयस्ययत् । ललामंचापितत्पाटुललामोऽश्वस्तदन्वितः ॥ सकेसराणिरोमाणिसुवर्णाभानियस्यत् ॥ हरिः सवर्णतोऽश्वस्तुपीतकौशेयसन्निभः १३ । १४ पाटलिपुष्पाणांसमवर्णाः श्वेतरक्ताः १५

१६ विराटराजस्यपुत्रंउत्तरम् १७ । १८ आमपात्रनिकाशाः मलिनश्वेताः १९ । २० । २१ सारंगशबलाः सारंगाएवअंतरेबिंदुचित्राः २२ । २३ पलालधूमसंकाशाः विशदनीलाः । 'दीर्घग्री वामुखालंबमेहनाः पृथुलोचनाः ॥ महांतस्तनुरोमाणोबलिनः सैधवाहयाः' । पद्मवर्णाः । 'सितरक्तसमायोगात्पद्मवर्णः प्रकीर्त्यते ॥ कांबोजसमसंस्थानाबालिहजाताश्चवाजिनः ॥ विशेषः पुनरेतेषां दीर्घपृष्ठांगतोच्यते' २४ कौशेयसदृशाः सितपीताः २५ क्षमावंतोबिनीताः । 'सितलोमकेसरादयाः कृष्णत्वग्गुह्यलोचनोष्ठसुराः । येस्युर्मुनिभिर्वाहानिर्दिष्टाः क्रौंचवर्णास्ते' २६ प्रेष्यकराः इच्छा वहमानाव्यराजंतमत्स्यस्यामित्रघातिनः ॥ हरिद्रासमवर्णास्तुजवनाहेममालिनः १६ पुत्रंविराटराजस्यसत्वरंसमुदावहन् ॥ इंद्रगोपकवर्णैश्चभ्रातरः पंचकेक याः १७ जातरूपसमाभासाः सर्वेलोहितकध्वजाः ॥ तेहेममालिनः शूराः सर्वेयुद्धविशारदाः १८ वर्षतइवजीमूताः प्रत्यदृश्यंतदंशिताः ॥ आमपात्रनिकाशास्तु पांचाल्यममितौजसम् १९ दत्तास्तुंशुणादिव्याः शिखंडिनमुदावहन् ॥ तथाद्वादशसाहस्राः पंचालानांमहारथाः २० तेषांतुषट्सहस्राणियेशिखंडिनमन्वयुः ॥ पुत्रंतुशिथुपालस्यनरसिंहस्यमारिष २१ आक्रीडंतोवहंतिस्मसारंगशबलाहयाः ॥ घृष्टकेतुस्तुचेदीनामृषभोऽतिबलोदितः २२ कांबोजैः शबलैरश्वैरभ्यवर्तंत दुजयः ॥ बृहत्क्षत्रंतुकैकेयंसुकुमारंहयोत्तमाः २३ पलालधूमसंकाशाः सैधवाः शीघ्रमावहन् ॥ मल्लिकाक्षाः पद्मवर्णाबालिहजाताः स्वलंकृताः २४ शूरंशिखंडिनः पुत्रमृक्षदेवमुदावहन् ॥ रुक्मभांडप्रतिच्छन्नाः कौशेयसदृशाहयाः २५ क्षमावंतोवहन्संख्येसेनाविंदुमारिंदमम् ॥ युवानमवहन्युद्धेक्रौंचवर्णाहयोत्तमाः २६ का श्यस्याभिभुवः पुत्रंसुकुमारंहमारथम् ॥ श्वेतास्तुप्रतिविध्यंतंकृष्णग्रीवामनोजवाः ॥ यंतुः प्रेष्यकराराजनराजपुत्रमुदावहन् २७ सुतसोमंतुयः सौम्यपार्थः पुत्रमजी जनत् ॥ माषपुष्पसवर्णास्तमवहन्वाजिनोरणे २८ सहस्रसोमप्रतिमोबभूवपुरेकुरुणामुदयेदुनामि ॥ तस्मिन्जातः सोमसंकंदमध्येयस्मात्तस्मात्सुतसोमोऽभव त्सः २९ नाकुलितुशतानीकंशालपुष्पनिभाहयाः ॥ आदित्यतरुणप्रख्याः श्लाघनीयमुदावहन् ३० कांचनापिहितैर्योक्रैर्मयूरग्रीवसन्निभाः ॥ द्रौपदेयंनरठ्या ग्रंश्रुतकर्माणमाहवे ३१ श्रुतकीर्तिश्रुतनिधिद्रौपदेयंहयोत्तमाः ॥ ऊहुः पार्थसमंयुद्धेचापपत्रनिभाहयाः ३२ यमादुरध्यर्धगुणंकृष्णात्पार्थाच्चिसंयुगे ॥ अभिम न्युपिशंगास्तंकुमारमवहन्नरणे ३३ एकस्तुधार्तराष्ट्रेभ्यः पांडवान्यः समाश्रितः ॥ तं ब्रहंतोमहाकायायुयुत्सुमवहन्नरणे ३४ पलालकांडवर्णास्तुवार्धक्षेमितरास्वि नम् ॥ ऊहुः सुतमुलेयुद्धेहयाः कृष्णाः स्वलंकृताः ३५ कुमारंशितिपादास्तुरुक्मचित्रैरुरच्छदैः ॥ सौचितिमवहन्युद्धेयंतुः प्रेष्यकराहयाः ३६ रुक्मपीठावकी र्णास्तुकौशेयसदृशाहयाः ॥ सुवर्णमालिनः क्षांताः श्रेणिमंतमुदावहन् ३७ रुक्ममालाधराः शूराहेमपृष्ठाः स्वलंकृताः ॥ काशिराजंनरश्रेष्ठंश्लाघनीयमुदावहन् ३८

नुविधायिनः २७ माषपुष्पसवर्णाः आपांडुपीताः २८ सहस्रसोमप्रतिमः सोमसहस्रसमः सौम्यतमइत्यर्थः । तस्मिन्उदयेदुनामिउदयेदुपयायेपुरेशक्रप्रस्थएव सोमसंकंदः सोमाभिषवणंतस्यम ध्ये तमधिकृत्यतत्फेनेनेत्यर्थस्तस्माद्धेतोः २९ शालपुष्पनिभाः रक्तपीताः ३० योक्रैराबंधः मयूरग्रीवोमरकतविशेषः ३१ । ३२ पिशंगाः कपिलाः ३३ । ३४ पलालकांडोनिष्फलव्रीहिदंडस्त द्वर्णाहितिपूर्वगान्वयः ३५ । ३६ रुक्मपीठेनरुक्मवर्णेनपीठेनपृष्ठेनावकीर्णाव्याप्ताः ३७ हेमपृष्ठाः श्वेताएव ३८

१७ । १८ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ व्यथयेयुरिति १ संप्रयुक्तः संबद्धः भवति उत्पद्यते तस्मिन्नादिष्ट एव २ अत्रोदाहरणमाह दीर्घमिति ३ ममपुत्रस्य यदभवद्राज्यं तदभूच्छजसंवाधमकापुरुषसेवितम् ॥ द्रोणानोक्तं महाराजपटोचित्रमिवापितम् १७ शुश्रुवुर्नामगोत्राणि वीराणां संयुगेतदा ॥ द्रोणमाद्रवतां राजन्स्वयं वरइवा हवे १८ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि संशतकवधपर्वणि हयध्वजादिकथने त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ व्यथयेयुरिमे सेनादेवानामपि संजय ॥ आहवेन्यवर्तत तृकोदरमुखानृपाः १ संप्रयुक्तः किलैवार्थदिष्टैर्भवति पुरुषः ॥ तस्मिन्नेव च सर्वार्थाः प्रदृश्यन्ते पृथग्विधाः २ दीर्घविप्रोषितः कालमरण्ये जटिलोऽजिनी ॥ अज्ञातश्चैव लोकस्य विजहार युधिष्ठिरः ३ स एव महर्तृसेनां समावर्तयदा हवे ॥ किमन्यदैवसंयोगान्ममपुत्रस्य चाभवत् ४ युक्त एव हि भाग्येन ध्रुवमुत्पद्यते नरः ॥ स तथाऽऽकृष्यते तेन न यथा स्वयमिच्छति ५ द्यूतव्यसनमासाद्य क्लेशितो हि युधिष्ठिरः ॥ स पुनर्भागधेयेन सहायानुपलब्धवान् ६ अद्य मे के कया लब्धाः काशिकाः कोसलाश्च ये ॥ चेदयश्चापरे वंगामामेव समुपाश्रिताः ७ पृथिवीभूयसीतातममपार्थस्य नो तथा ॥ इति मामब्रवीत्सूतमंदो दुर्योधनः पुरा ८ तस्य सेना समूहस्य मध्ये द्रोणः सुरक्षितः ॥ निहतः पार्षतेनाजौ किमन्यद्वागधेयतः ९ मध्ये राज्ञां महाबाहुं सदा युद्धाभिर्नंदिनम् ॥ सर्वास्त्रपारंगं द्रोणं कथं मृत्युरूपेये वान् १० समनुप्राप्तकृच्छ्रोऽहं मोहं परममागतः ॥ भीष्मद्रोणौ हतौ श्रुत्वानाहं जीवितुमुत्सहे ११ यन्मां क्षताऽब्रवीतातप्रपश्यन्पुत्रगृद्धिनम् ॥ दुर्योधनं न तत्सर्वं प्राप्सूतमया सह १२ नृशंसंतु परं नु स्यात्पुत्रादुर्योधनं यदि ॥ पुत्रशेषं चिकीर्षेयं कृत्स्नं न मरणं व्रजेत् १३ यो हि धर्मपरित्यज्य भवत्यर्थपरो नरः ॥ सोऽस्माच्च हीयते लोकांस्तु द्रुमावंच गच्छति १४ अद्य चाप्यस्य राष्ट्रस्य हतोऽसाहस्य संजय ॥ अवशेषं न पश्यामि कुदेष्टुदिते सति १५ कथं स्यादवशेषो हि दुर्ययोरभ्यतीतयोः ॥ यौ नित्यमुपजीवामः क्षमिणौ पुरुषर्षभौ १६ व्यक्तमेव च मे शंसयथा युद्धमवर्तत ॥ केऽयुध्यन्के व्यपाकुर्वन्के क्षुद्राः प्राद्रवन्भयात् १७ धनं जयं च मे शंसयद्यच्चेरथर्षभः ॥ तस्माद्भयं नो भूयिष्ठं भ्रातृव्याच्च तृकोदरात् १८ यथाऽऽसीच्च निवृत्तेषु पांडवेषु संजय ॥ मम सैन्यावशेषस्य सन्निपातः सुदारुणः १९ कथंच वो मनस्तात निवृत्तेष्वभवत्तदा ॥ मामकानां च ये शूराः केकांस्तत्र न्यवारयन् २० ॥ इति श्री ० द्रोणप ० संशतकव ० धृतराष्ट्र उवाच ० त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ महद्भैरवमासीन्नः सन्निवृत्तेषु पांडुषु ॥ दृष्ट्वा द्रोणं छाद्यमानं तैर्भास्करमिवांबुदैः १ तैश्चोद्धूतं रजस्तीव्रमवचक्रे च मुंतव ॥ ततो हतममं स्याम द्रोणं दृष्टिपथे हते २ तांस्तु शूरानमहेष्वासानकूरकर्मचिकीर्षतः ॥ दृष्ट्वा दुर्योधनस्तूर्णं स्वसैन्यं समचूचुदत् ३ यथाशक्तियथोत्साहं यथासत्त्वं नराधिपाः ॥ वारयध्वं यथायोगं पांडवानामनीकिनीम् ४

अर्थात्तदपि देवसंयोगादित्यनुषंगः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ दुर्योधनस्य क्वायदिपुत्रशेषं चिकीर्षेयं तत्परं केवलं नृशंसं स्यात्कृत्स्नं मरणं तु न भवेदित्यन्वयः १३ । १४ । १५ १६ । १७ आनुव्यादमिवात् १८ । १९ । २० ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायां चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ॥ ॥ महदिति । भीरोर्भावे भैरवं मयमिति यावत् १ । २ । ३ । ४

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० उत्पिजलकमस्यंताकुलं २१ मूतकर्मासभापदिरिति द्विनामा २२ । २३ । २४ । २५ भीमरथो ततो दुर्मर्षणो भीममभ्यगच्छत्सुतस्तव ॥ आराहृष्टाकिरन्वाणैर्जिघृक्षुस्तस्य जीवितम् ५ तं वाणैरवतस्तारकृद्धो मृत्युरिवाहवे ॥ तंच भीमोऽस्तु दद्राणैस्तदासी तुमुलं महत् ६ तईश्वरसमादिष्टाः प्राज्ञाः शूराः प्रहारिणः ॥ राज्यं मृत्युभयं त्यक्त्वा प्रत्यतिष्ठन्परान्युधि ७ कृतवर्माशिनः पौत्रं द्रोणं प्रेप्सुं विशांपते ॥ पर्यवारयदायां तं शूरं समरशोभिनम् ७ तं शैनेयः शरवातैः कुद्धः कुद्धमवारयत् ॥ कृतवर्माच शैनेयं मतो मत्तमिव द्विपम् ९ सैधवः क्षत्रवर्माणमायां तं निशितैः शरैः ॥ उग्रधन्वामहेष्वासंयतो द्रोणादवारयत् १० क्षत्रवर्मासिंधुपतेऽश्छित्वा केतनकार्मुके ॥ नाराचैर्दशभिः कुद्धः सर्वमर्मस्वताडयत् ११ अथान्यद्वनुरादाय सैधवः कृतहस्तवत् ॥ विव्याध क्षत्रवर्माणं रणे सर्वाय सैः शरैः १२ युयुत्सुं पांडवार्थययतमानं महारथम् ॥ सुबाहुर्भारतं शूरं यतो द्रोणादवारयत् १३ सुबाहोः सुधनुर्बाणावस्यतः परिघोपमौ ॥ युयुत्सुः शितपीताभ्यां क्षुराभ्यामच्छिनदुजौ १४ राजानं पांडवश्चेष्टधर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ॥ वेलेव सागरं क्षुब्धं मद्राट्समवारयत् १५ तं धर्मराजो बहुभिर्मर्मभिर्द्विरवाकिरत् ॥ मद्रेशस्तंचतुःषष्ट्या शरैर्विद्धाऽनदहृशम् १६ तस्य नानदतः केतुमुच्चकतंच कार्मुकम् ॥ क्षुराभ्यां पांडवो ज्येष्ठस्तत उचुक्षुर्जनाः १७ तथैव राजा बालहीको राजानं दुपदं शरैः ॥ आद्रवंतं सहानीकः सहानीकं न्यवारयत् १८ तयुद्धमभवद्दोरं वृद्धयोः सहसेनयोः ॥ यथामहायूथपयो द्विपयोः संप्रभिन्नयोः १९ विद्वानुविदावावंतौ विराटं मत्स्यमाच्छताम् ॥ सहसैन्यौ सहानीकं यथेन्द्राग्रीपुराबलिं २० तदुत्पिजलकं युद्धमासीद्देवासुरोपमम् ॥ मत्स्यानां केकयैः सार्धमभीताश्वरथद्विपम् २१ नाकुलितुशतानीकं मूतकर्मासभापतिः ॥ अस्य तमिषु जालानियां तं द्रोणादवारयत् २२ ततो नकुलदायादस्त्रिभिर्भलैः सुसंशितैः ॥ चक्रे विबाहुशिरसं मूतकर्माणमाहवे २२ सुतसो मंतुविक्रांतमायां तं तं शरौघिणम् ॥ द्रोणायाभिमुखं वीरं विविंशतिरवारयत् २४ सुतसोमस्तु संकुद्धः स्वपितृव्यमजिह्वगैः ॥ विविंशतिं शरैर्भित्त्वानाभ्यवर्तत दंशितः २५ अथ भीमरथः शाल्वमाशुगैरायसैः शितैः ॥ षाड्भिः साश्वनियंतारमनयद्यमसादनम् २६ श्रुतकर्माणमायां तं मयूरसदृशैर्हयैः ॥ चैत्रसेनिर्महाराजतवपुत्रं न्यवारयत् २७ तौ पौत्रौ तव दुर्धर्षौ परस्परवधैषिणौ ॥ पितृणामर्थसिद्धयर्थं चक्रत युद्धमुत्तमम् २८ तिष्ठतमग्रे तं दृष्ट्वा प्रतिविध्यं महाहवे ॥ द्रौणिर्मानं पितुः कुर्वन्मार्गणैः समवारयत् २९ तं कुद्धं प्रतिविव्याध प्रतिविध्यं शितैः शरैः ॥ सिंहलांगुललक्ष्माणं पितुरर्थे व्यवस्थितम् ३० प्रवपन्निव बीजानि बीजकाले न र्षभः ॥ द्रौणाय निर्द्रौपदेयाः शरवर्षैरवाकिरन् ३१ आर्जुनिं श्रुतकीर्तितुद्रोपदेयं महारथम् ॥ द्रोणायाभिमुखं यातं दौःशासनिरवारयत् ३२ तस्य कृष्णसमः कार्ष्णिस्त्रिभिर्भलैः सुसंशितैः ॥ धनुर्ध्वजं च सूतं चच्छित्वा द्रोणांतिकं ययौ ३३ यस्तु शूरतमो राजकुमयोः सेनयोर्मतः ॥ तं पटश्चरहंतारं लक्ष्मणः समवारयत् ३४ लक्ष्मणस्येव सनं छित्वा लक्ष्मचभारत ॥ लक्ष्मणेशरजालानि विमृजन् बह्वशोभत ३५

112011

तेष्विति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । आवर्जितः पतनप्रवणो नागो यस्य १७ । १८ । १९ ।
॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ तेष्वेवं सन्निवृत्तेषु प्रत्युद्यातेषु भागशः ॥ कथं युयुधिरेपार्थामामकाश्च तरस्विनः १ किमर्जुनश्चाप्यकरोत्संशतकबलं प्रति ॥ संशतकावापार्थ
स्य किमकुर्वत संजय २ ॥ संजय उवाच ॥ तथा तेषु निवृत्तेषु प्रत्युद्यातेषु भागशः ॥ स्वयमभ्यद्रवद्भीमनागानीकेन ते सुतः ३ सनाग इव नागेन गोवृषेण गोवृषः ॥
समाहूतः स्वयं राजानागानीकमुपाद्रवत् ४ स युद्धकुशलः पार्थो बाहुवीर्येण चान्वितः ॥ अभिनकुंजरानीकमचिरेणैवमारिष ५ ते गजागिरि संकाशाः क्षरंतः सर्वतो
मदम् ॥ भीमसेनस्य नाराचैर्विमुखा विमदीकृताः ६ विधमेदभ्रजालानि यथा वायुः समुद्रतः ॥ व्यधमत्तान्यनीकानि तथैव पवनात्मजः ७ स तेषु विसृजन् बाणान्
भीमो नागेष्वशोभत ॥ भुवनेष्विव सर्वेषु गभस्तीनुदितोरविः ८ ते भीमबाणाभिहताः संस्यूता विबभुर्गजाः ॥ गभस्तिमिरिवार्कस्य व्योम्नि नानाबलाहकाः ९ त
था गजानां कदनं कुर्वाणमनिलात्मजम् ॥ कुद्धो दुर्योधनोऽभ्येत्य प्रत्यविध्यच्छतैः शरैः १० ततः क्षणेन क्षितिपंक्षतजप्रतिमेक्षणः ॥ क्षयं निनीषुर्निशितैर्भीमो वि
व्याध पत्रिभिः ११ स शराचितसर्वांगः कुद्धो विव्याध पाण्डवम् ॥ नाराचैर्कर्कशम्याभैर्भीमसेनं स्मयन्निव १२ तस्य नागं मणिमयं रत्नचित्रध्वजे स्थितम् ॥ भल्लाभ्यां
कार्मुकैश्चैव क्षिप्रं चिच्छेद पाण्डवः १३ दुर्योधनं पीडयमानं दृष्ट्वा भीमेन मारिष ॥ चुक्षोभयिषुरभ्यागादंगो मातंगमास्थितः १४ तमापतंतं नागं द्रुमं बुद्धप्रतिमस्वनम् ॥
कुंभान्तरे भीमसेनो नाराचैरार्दयद्दृशम् १५ तस्य कायं विनिर्भ्यन्यमज्जद्गदरणीतले ॥ ततः पपातद्विरदो वज्राहत इवाचलः १६ तस्यावर्जितनागस्य म्लेच्छ
स्याधः पतिष्यतः ॥ शिरश्चिच्छेदभल्लेन क्षिप्रकारीवृकोदरः १७ तस्मिन्निपतिते वीरे संप्राद्रवत सा चमूः ॥ संप्रांताश्च द्विपरथापदातीनवमृद्गती १८ तेष्वनीके
पुम्रेषु विद्रवत्सु समंततः ॥ प्राग्ज्योतिषस्ततो भीमं कुंजरेण समाद्रवत् १९ येन नागेन मघवानजयद्वैत्यदानवान् ॥ तदन्वयेन नागे गभीमसेनमुपाद्रवत् २० स
नागप्रवरो भीमं सहसा समुपाद्रवत् ॥ चरणाभ्यामथो द्वाभ्यां सह तेन करेण च २१ व्यावृत्तनयनः कुद्धः प्रमथन्निव पाण्डवम् ॥ वृकोदर रथं साश्वमविशेषमचूर्णयत् २२
पद्भ्यां भीमोऽप्यथो धावंस्तस्य गात्रेष्वलीयत् ॥ जानन्नं जलिकावेधं नापाक्राम तपाण्डवः २३ गात्राभ्यंतरं गोभूत्वा करेणा ताडयन्मुहुः ॥ लालयामास तं नागं वधाकां
क्षिणमव्ययम् २४ कुलालचक्रवन्नागस्तदा तूर्णमथाभ्रमत् ॥ नागायुतबलः श्रीमान्कालयानो वृकोदरम् २५ भीमोऽपि निष्क्रम्य ततः सुप्रतीकाग्रतोऽभवत् ॥
भीमं करेणावनम्य जानुभ्यामभ्यताडयत् २६ ग्रीवायां वेष्टयित्वैनं स गजो हंतुमैहत ॥ करवेष्टं भीमसेनो भ्रमदत्वा व्यमोचयत् २७ पुनर्गात्राणि नागस्य प्रविवेश वृको
दरः ॥ यावत्प्रतिगजायार्तस्वबले प्रत्यवैक्षत २८ भीमोऽपि नागगात्रेभ्यो विनिःसृत्यापयाज्जवात् ॥ ततः सर्वस्य सैन्यस्य नादः समभवन्महान् २९ अहोधिङ्गि
हतो भीमः कुंजरेणेति मारिष ॥ तेन नागेन संत्रस्ता पाण्डवानामनीकिनी ३० सहसाऽभ्यद्रवद्वाज नयत्र तस्थौ वृकोदरः ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा हतं मत्वा वृकोदरम् ३१
२० । सह तेन संकुचितेन २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ।

३२ । ३३ । ३४ । ३५ तिर्यग्यातेनपार्श्वतो गामिना ३६ । ३७ । ३८ व्यवच्छिद्यविध्वा ३९ । ४० । ४१ पर्यवर्ततर्भातवान् ४२ । ४३ समुत्थाप्यस्थिरीकृत्य ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८
 भगदत्तं सपांचाल्यः सर्वतः समवारयत् ॥ तं रथं रथिनां श्रेष्ठाः परिवार्य परंतपाः ३२ अवाकिरञ्जशैस्तीक्ष्णैः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ सविघातं पृषत्कानामं कुशेन स
 माहरन् ३३ गजेन पांडुपंचालानव्यधमत्पर्वतेश्वरः ॥ तदद्भुतमपश्यामभगदत्तस्य संयुगे ३४ तथा वृद्धस्य चरितं कुंजरेण विशांपते ॥ ततो राजा दशार्णानां प्रा
 ग्ज्योतिषमुपाद्रवत् ३५ तिर्यग्यातेन नागेन समदेनाशुगामिना ॥ तयोर्युद्धं समभवन्नागयोर्भीमरूपयोः ३६ सपक्षयोः पर्वतयो र्यथा सद्गमयोः पुरा ॥ प्राग्ज्यो
 तिषपतेर्नागः सन्निवृत्त्यापसृत्य च ३७ पार्श्वे दशार्णाधिपतेर्भित्त्वानागमपातयत् ॥ तोमरैः मूर्धरश्म्याभैर्भगदत्तोऽथ सप्तभिः ३८ जघानाद्विरदस्थं तं शत्रुं प्रचलिता
 सनं ॥ व्यवच्छिद्य तुराजानं भगदत्तं युधिष्ठिरः ३९ रथानीकेन महता सर्वतः पर्यवारयत् ॥ सकुंजरस्थोरथिभिः शुशुभे सर्वतो वृतः ४० पर्वते वनमध्यस्थो ज्वलन्नि
 बहुताशनः ॥ मंडलं सर्वतः श्लिष्टं रथिनामुग्रधान्विनाम् ४१ किरतां शरवर्षाणिसनागः पर्यवर्तत ॥ ततः प्राग्ज्योतिषो राजा परिगृह्य महागजम् ४२ प्रेषयामा
 स सहसा युयुधानरथं प्रति ॥ शिनेः पौत्रस्य तुरथं परिगृह्य महाद्विपः ४३ अभिचिक्षेप वेगेन युयुधानस्त्वपाक्रमत् ॥ बृहतः सैधवानश्चान्समुत्थाप्याथ साराथिः ४४
 तस्थौ सात्यकिमासाद्य संभ्रुतस्तरं प्रति ॥ स तु लब्ध्वा तं रं नागस्त्वरितोरथं मंडलात् ४५ निश्चक्राम ततः सर्वान्परिचिक्षेप पार्थिवान् ॥ तत्त्वाशु गतिना तेन त्रा
 स्यमानानरर्षभाः ४६ तमेकं द्विरदं संख्ये मे निरेशतशो द्विपान् ॥ ते गजस्थेन काल्यं ते भगदत्तेन पांडवाः ४७ ऐरावतस्थेन यथा देवराजेन दानवाः ॥ तेषां प्रद्रवतां
 भीमः पंचालानामितस्ततः ४८ गजवाजिकृतः शब्दः सुमहान्समजायत ॥ भगदत्तेन समरे काल्यमानेषु पांडुषु ४९ प्राग्ज्योतिषमभिकुद्रः पुनर्भीमः समभ्ययात् ॥
 तस्याभिद्रवतो वाहान्दहस्तमुक्तेन वारिणा ५० सिक्त्वा व्यत्रासयन्नागस्ते पार्थमहरंस्ततः ॥ ततस्तमभ्ययात् पूर्णं रुचिपर्वकृती सुतः ५१ समग्रच्छरवर्षेण रथस्थो
 ऽतकसन्निभः ॥ ततः सरुचिपर्वणं शरेणानतपर्वणा ५२ सुपर्वपर्वतपतिर्निन्येवैवस्वतक्षयम् ॥ तस्मिन्निपतिते वीरे सौभद्रो द्रौपदी सुतः ५३ चेकितानो घृष्ट
 केतुर्धुत्सुश्चार्दयन् द्विपम् ॥ त एनं शरधाराभिर्धाराभिरिव तोयदाः ५४ सिषिचुर्भैरवान्नादान्विनदंतो जिघांसवः ॥ ततः पाष्ण्यं कुशांगुष्ठैः कृतिना चोदितो द्विपः
 ५५ प्रसारितकरः प्रायास्तब्धकर्णे क्षणोद्भुतम् ॥ सोऽधिष्ठाय पदावाहान् युयुत्सोः सूतमारुजत् ५६ युयुत्सुस्तुरथा द्राजन्नपाक्रामत्स्वरान्वितः ॥ ततः पांडवयो
 धास्तेनागराजं शैर्दुतम् ५७ सिषिचुर्भैरवान्नादान्विनदंतो जिघांसवः ॥ पुत्रस्तु तव संभ्रांतः सौभद्रस्याद्भुतोरथम् ५८ सकुंजरस्थो विसृजन्निष्पूनरिषु पार्थिवः ॥
 बभौ रश्मीनि वादित्यो भुवनेषु समुत्सृजन् ५९ तमार्जुनिर्द्वादशभिर्युयुत्सुर्दशभिः शरैः ॥ त्रिभिस्त्रिभिर्द्रौपदेया घृष्टकेतुश्च विव्यधुः ६० सोऽतियत्नापि तैर्बाणैरा
 चितो द्विरदो बभौ ॥ संरयूत इव सूर्यस्य रश्मिर्भर्जलदो महान् ६१ ४९ । ५० । ५१ । ५२ सुपर्वशोभनांगसंधिः ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१

६२ । ६३ । ६४ । ६५ वियदाकाशं व्यास्वर्गं ६६ । ६७ । ६८ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायां षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ७ ॥ यदि तः १ विकुर्वाणे विविधाः क्रियाः कुर्वाणे २ । ३ । ४
 नियंतुः शिल्पयत्नाभ्यां प्रेरितोऽरिशरार्दितः ॥ परिचिक्षेप तान्नागः सारिपून्सव्यदक्षिणम् ६२ गोपाल इव दंडेन यथापशुगणान्वने ॥ आवेष्टयत तांसेनां भगदत्त
 स्तथा मुहुः ६३ क्षिप्रं श्येनाभिपन्नानां वायसानामिव स्वनः ॥ बभूव पांडवेयानां भृशं विद्रवतां स्वनः ६४ सनागराजः प्रवरां कुशाहतः पुरा सपक्षोऽद्विरो यथानृ
 प ॥ भयंतदारिपुषु समादधद्भृशं वाणिजनानां क्षुभितो यथार्णवः ६५ ततो ध्वनिर्द्विरदरथाश्वपार्थिवैर्भयाद्भवद्विर्जनितोऽतिभैरवः ॥ क्षितिर्वियद्व्याविदिशो दिश
 स्तथा समावृणोत्पार्थिवसंयुगे ततः ६६ स तेन नागप्रवरेण पार्थिवो भृशं जगाहे द्विषतामनीकिनीम् ॥ पुरा सुगुप्तां विभुधैरिवाहवे विरोचनो देववस्त्राथिनीमेव ६७
 भृशं ववौ ज्वलनसखो वियद्रजः समावृणोन्मुहुरपि चैव सैनिकान् ॥ तमेकनागं गणशो यथा गजान्समंततोद्भुतमथ मे निरेजनाः ६८ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि संश
 त्तकवधपर्वणि भगदत्तयुद्धे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ यन्मां पार्थस्य संग्रामे कर्माणि परिपृच्छसि ॥ तच्छृणुष्व महाबाहो पार्थो यदकरो द्रणे १
 रजोदृष्ट्वा समुद्भूतं श्रुत्वा च गजनिःस्वनम् ॥ भगदत्ते विकुर्वाणे कैतेयः कृष्णमब्रवीत् २ यथा प्राग्जोतिषो राजा गजेन मधुसूदन ॥ त्वरमाणो विनिष्क्रांतो ध्रुवं तस्थेष
 निःस्वनः ३ इंद्रादनवरः संख्ये गजयानविशारदः ॥ प्रथमो गजयोधानां पृथिव्यामिति मेमतिः ४ सचापि द्विरदश्रेष्ठः सदाऽप्रतिगजो युधि ॥ सर्वशस्त्रातिगः सं
 ख्येकृतकर्माजितकृमः ५ सहः सस्त्रनिपातानामग्निस्पर्शस्य चानघ ॥ स पांडवबलं सर्वमद्यैको नाशयिष्यति ६ नचावाभ्यामृतेऽन्योऽस्ति शक्तस्तं प्रतिबाधितुम् ॥
 त्वरमाणस्ततो याहियतः प्राग्जोतिषाधिपः ७ दृप्तं संख्ये द्विपबलादयसाचापिविस्मितम् ॥ अथैनं प्रेषयिष्यामि बलहंतुः प्रियातिथिम् ८ वचनादथ कृष्णस्तु प्र
 ययौ सव्यसाचिनः ॥ दीर्यते भगदत्तेन यत्र पांडववाहिनी ९ तं प्रयातंततः पश्चादाह्वयंतो महारथाः ॥ संशतकां समारोहन्सहस्राणि चतुर्दश १० दशैव तु सहस्रा
 णि त्रिगर्तानां महारथाः ॥ चत्वारिच सहस्राणि वासुदेवस्य चानुगाः ११ दीर्यमाणां च मूढा भगदत्तेन मारिष ॥ आहूयमानस्य च तैरभवद्दुदयं द्विधा १२ किंनु श्रे
 यस्करं कर्म भवेदद्येति चिंतयन् ॥ इह वा विनिवर्तेयं गच्छेयं वा युधिष्ठिरम् १३ तस्य बुद्ध्या विचार्यैव मर्जुनस्य कुरुद्वह ॥ अभवद्भयसी बुद्धिः संशतकवधे स्थिरा १४
 स सन्निवृत्तः सहसा कपिप्रवरकेतनः ॥ एको रथसहस्राणि निहंतुं वासवीरणे १५ साहिदुर्योधनस्यासीन्मतिः कर्णस्य चोभयोः ॥ अर्जुनस्य वधोपाये तेन द्वैधमकल्प
 यत् १६ स तु दोलायमानोऽमूढैर्धर्मावेन पांडवः ॥ वधेन तु न रात्र्याणामकरोतां मृषा तदा १७ ततः शतसहस्राणि शराणां नतपर्वणाम् ॥ असृजन्नर्जुने राजन्सं
 शतकमहारथाः १८ नैव कुंती सुतः पार्थो नैव कृष्णो जनार्दनः ॥ न हयानरथो राजन् दृश्यं ते स्म शरैश्चिताः १९ तदामोहमनुप्राप्तः सिष्विदेहि जनार्दनः ॥ ततः
 स्तान्प्रायशः पार्थो ब्रह्मास्त्रेण निजघ्नवान् २०

अप्रतिगज इतिच्छेदः ५ सहः सोढापचाद्यच् ६ । ७ विस्मितं कृडाहंकारं ८ । ९ समारोहन्संभृतवतः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

द्रोण. ७
अ.
॥२८॥

यियासतइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०

२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥

म.भा.टी.
॥२२॥

शतशःपाणयश्छिन्नाःसेषुज्यातलकामुकाः ॥ केतवोवाजिनःसूतारथिनश्चापतनक्षितौ २१ द्रुमाचलाग्राधुधरैःसमकायाःसुकल्पिताः ॥ हतारोहाःक्षितौपेतुर्दि
पाःपार्थशराहताः २२ विप्रविद्धकुथानागाश्छिन्नभांडाःपरासवः ॥ सारोहास्तुरणेपेतुर्मथितामार्गणैर्भृशम् २३ सप्रिप्रासासिनखराःसमुद्रपरश्वधाः ॥ विच्छि
न्नाबाहवःपेतुर्नृणांभल्लैःकिरीटिना २४ बालादेत्यांभुजैर्दूनांतुल्यरूपाणिमारिष ॥ संछिन्नान्यजुनशरैःशिरांस्युर्व्यांप्रपेदिरे २५ जज्वालालंकृतासेनापत्रिभिः
प्राणिभोजनैः ॥ नानारूपैस्तदाऽमित्रान्कुद्धेनिघ्नतिफाल्गुने २६ क्षोभयंतंतदासेनांदिरदंनलिनोमेव ॥ धनंजयंभूतगणाःसाधुसाध्वित्यपूजयन् २७ दृष्ट्वा
तत्कर्मपार्थस्यवासवस्येवमाधवः ॥ विस्मयंपरमंगत्वाप्रांजलिस्तमुवाचह २८ कर्मैतत्पार्थशक्रेणयमेनधनदेनच ॥ दुष्करंसमरेयतेकृतमद्येतिमेमातिः २९ यु
गपञ्चैवसंग्रामेशतशोऽथसहस्रशः ॥ पतिताएवमेदृष्टाःसंशतकमहारथाः ३० संशतकांस्ततोहत्वाभूयिष्ठायैव्यवस्थिताः ॥ भगदत्ताययाहीतिकृष्णंपार्थोऽभ्य
नोदयत् ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिसंशतकवधपर्वणि संशतकवधेसप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ यियासतस्ततःकृष्णःपार्थस्या
श्वान्मनोजवान् ॥ संप्रेषाद्धेमसंछन्नान्द्रोणानीकायसत्वरन् १ तंप्रयातंकुरुश्रेष्ठस्वान्भ्रातृन्द्रोणतापितान् ॥ सुशर्माभ्रातृभिःसार्धंयुद्धार्थीष्टतोऽन्वयात् २
ततःश्वतहयःकृष्णमब्रवीदजितंजयः ॥ एषमांभ्रातृभिःसार्धंसुशर्माऽह्वयतेऽच्युत ३ दीर्यतेचोतरेणैवतत्सैन्यमधुमुदन ॥ द्वैधीभूतंमनोमेऽद्यकृतंसंशतकैरि
दम् ४ किंसंशतकान्द्वान्मिस्वान्तरक्षाम्यहितादितान् ॥ इतिमेत्वंमतंवेत्सितत्रकिंसुकृतंभवेत् ५ एवमुक्तस्तुदाशार्हःस्यंदनंप्रत्यवर्तयत् ॥ येनत्रिगर्ताधिप
तिःपांडवंसमुपाह्वयत् ६ ततोऽर्जुनःसुशर्माणंविद्धासप्तभिराशुगैः ॥ ध्वजंधनुश्चास्यतथाक्षुराभ्यांसमकृतत ७ त्रिगर्ताधिपतेश्चापिभ्रातरंषड्विराशुगैः ॥ साश्वं
ससूतंपरितःपार्थःप्रेषीद्यमक्षयम् ८ ततोभुजगसंकाशांसुशर्माशक्तिमायसीम् ॥ चिक्षेपार्जुनमादिश्ययासुदेवायतोमरम् ९ शक्तिंत्रिभिःशरैश्छित्वातोमरंत्रिभि
रर्जुनः ॥ सुशर्माणंशरवातैर्मोहयित्वान्यवर्तयत् १० तंवासवमिवायांतंभूरिवर्षशरीणिणम् ॥ राजंस्तावकसैन्यानांनोग्रंकाश्चिदवारयत् ११ ततोधनंजयोवाणैः
सर्वानेवमहारथान् ॥ आयाद्विनिघ्नकौरव्यान्दहन्कक्षमिवानलः १२ तस्यवेगमसह्यंतंकुंतीपुत्रस्यधीमतः ॥ नाशकुर्वंस्तेसंसोढुंस्पर्शमग्नोरिवप्रजाः १३ संवेष्टय
न्ननीकानिशरवर्षेणपांडवः ॥ सुपर्णपातवद्राजन्नायात्प्राग्ज्योतिषंप्रति १४ यतदाऽनामयज्जिष्णुर्भरतानामपापिनां ॥ धनुःक्षेमकरंसंख्येद्विषतामधुवर्चनं १५
तदेवतवपुत्रस्यराजन्दुर्द्युतदेविनः ॥ कृतेक्षत्रविनाशायधनुरायच्छदर्जुनः १६ तथाविशोऽभ्यमाणासापार्थेनतववाहिनी ॥ व्यशीर्यतमहाराजनौरिवासाद्यपर्वतं १७

भूरिवर्षमितिवासवविशेषणं ११।१३।१३।१४।१५ आयच्छब्दवृद्धीतवान् यदेवार्जुनस्यधनुर्भरतानांक्षेमकरमासीतदेवत्वपुत्रमिभित्तंक्षत्रजयकरमभवदितिवाक्यार्थः १६।१७

॥२२॥

१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तथाकुद्धइति १

ततोदशसहस्राणिन्यवर्तंतधनुष्मताम् ॥ मत्तित्वारणेकूरावीराजयपराजये १८ व्यपेतहृदयत्रासाआववुस्तंमहारथाः ॥ आच्छेत्पार्थोगुरुंभारंसर्वभारसहो
युधि १९ यथानलवनंकुद्धःप्रभिन्नःषष्टिहायनः ॥ मृद्रीयात्तद्वदायस्तःपार्थोऽमृदाच्चमृतव २० तस्मिन्प्रमथितेसैन्येभगदत्तो नराधिपः ॥ तेननागेनसहसा
धनंजयमुपाद्रवत् २१ तंरथेननरव्याघ्रःप्रत्यगृह्णाद्धनंजयः ॥ ससन्निपातस्तुमुलोवभूवरथनागयोः २२ कल्पिताभ्यांयथाशास्त्रंरथेनचगजेनच ॥ संग्रामे
चेरतुर्वीरौभगदत्तधनंजयौ २३ ततोजीमूतसंकाशान्नागादिद्रुवप्रभुः ॥ अभ्यवर्षच्छरौघेणभगदत्तोधनंजयम् २४ सचापिशरवर्षंतंशरवर्षेणवासविः ॥ अ
प्राप्तमेवचिच्छेदभगदत्तस्यवीर्यवान् २५ ततःप्राग्ज्योतिषोराजाशरवर्षेनिवार्यतत् ॥ शरैर्जग्मेमहाबाहुंपार्थकृष्णंचमारिष २६ ततस्तुशरजालेनमहताऽभ्य
वकीर्यतौ ॥ चोदयामासतंनगंवधायाच्युतपार्थयोः २७ तमापतंतंद्विरदंनदृष्ट्वाकुद्धमिवांतकम् ॥ चक्रेऽपसव्यंत्वरितःस्यंदनेनजनार्दनः २८ संप्राप्तमपिनेये
षपरावृत्तंमहाद्विपम् ॥ सारोहंमृत्युसात्कर्तुंस्मरन्धर्मधनंजयः २९ सतुनागोद्विपरथान्ह्यांश्चापमृद्यमारिष ॥ प्राहिणोन्मृत्युलोकायततःकुदोधनंजयः ३०
॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिसंशतकवधपर्वणि भगदत्तयुद्धेअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ तथाकुद्धःकिमकरोद्भगदत्तस्य
पांडवः ॥ प्राग्ज्योतिषोवापार्थस्यतन्मेशंसयथातथम् १ ॥ संजयउवाच ॥ प्राग्ज्योतिषेणसंस्तुताबभौदाशार्हपांडवौ ॥ मृत्युदंष्ट्रांतिकंप्राप्तौसर्वभूतानिमेनिरे
२ तथातुशरवर्षाणिपातयत्यनिशंप्रभो ॥ गजस्कंधान्महाराजकृष्णयोःस्यंदनस्थयोः ३ अथकाष्णायसैर्वाणैःपूर्णकामुकनिःमृतैः ॥ अविध्यदेवकीपुत्रंहेमपुं
खैःशिलाशितैः ४ अग्निस्पर्शंसमाकीर्णाभगदत्तेनचोदिताः ॥ निर्भिद्यदेवकीपुत्रंक्षितिजग्मुःसुवाससः ५ तस्यपार्थोधनुश्छित्वापरिवारंनिहत्यच ॥ लालय
न्निवराजानंभगदत्तमयोधयत् ६ सोऽर्करश्मिनिभांस्तीक्ष्णांस्तोमरान्वैचतुर्दश ॥ अप्रेषयत्सव्यसाचीद्विधैकैकमथाच्छिनत् ७ ततोनागस्यतद्वर्मव्यधमत्पा
कशासनिः ॥ शरजालेनमहतातद्व्यशीर्यतभूतले ८ शीर्णवर्मासतुगजःशरैःसुभृशमर्दितः ॥ बभौधारानिपाताक्तोव्यभ्रःपर्वतराडिव ९ ततःप्राग्ज्योतिषःशक्तिं
हेमदंडामयस्मर्या ॥ व्यसृजद्वासुदेवायद्विधातामर्जुनोऽच्छिनत् १० ततश्छत्रंध्वजंचैवच्छित्त्वारान्नोऽर्जुनःशरैः ॥ विव्याधदशभिस्तूर्णमुत्स्मयन्पर्वतेश्वरं ११
सोतिविद्धोऽर्जुनशरैःसुपुंखैःकंकपत्रिभिः ॥ भगदत्तस्ततःकुद्धःपांडवस्यजनाधिपः १२ व्यसृजतोमरान्मूर्ध्निश्वेताश्वस्योन्ननादच ॥ तैरर्जुनस्यसमरेकिरीटप
रिवर्तितम् १३ परीवृतंकिरीटंतद्यमयन्नेवपांडवः ॥ सुदृष्टःक्रियतांलोकइतिराजानमब्रवीत् १४ एवमुक्तस्तुसंकुद्धःशरवर्षेणपांडवम् ॥ अभ्यवर्षत्सगोविंदधनु
रादायभास्वरम् १५ तस्यपार्थोधनुश्छित्वातूणीरान्सन्निकृत्यच ॥ त्वरमाणोद्विसप्तत्यासर्वमर्मस्वताडयत् १६

२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६

१७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६ एकामूर्तिर्बदरिकाश्रमेनारायणरूपा अपरापरमात्मरूपा २० अपरात्रेयज्ञरूपा अपराअलशाधिनी २८। २९। ३०। ३१
 विद्वस्ततोऽतिव्यथितोवैष्णवास्त्रमुदीरयन् ॥ अभिमंभ्याकुशं कुद्वोव्यमृजत्पांडवोरसि १७ विसृष्टं भगदत्तेन तदस्त्रं सर्वधातिवै ॥ उरसाप्रतिजग्राह पार्थसंछाद्यके
 शवः १८ वैजयंत्यभवन्मालातदस्त्रं केशवोरसि ॥ पद्मकोशविचित्राढ्या सर्वत्र कुसुमोत्कटा १९ ज्वलनाकैर्दुवर्णाभापावकोज्ज्वलपल्लवा ॥ तथापद्मपलाशिन्या
 वातकंपितपत्रया २० शुशुभेऽभ्यधिकं शौरिरितसीपुष्पसन्निभः ॥ ततोऽर्जुनः क्लृप्तमनाः केशवं प्रत्यभाषत २१ अयुध्यमानस्तुरगान्संयंतास्मीति चानघ ॥
 इत्युक्त्वा पुंडरीकाक्षप्रतिज्ञां स्वानरक्षसि २२ यद्यहं व्यसनी वास्यामशक्तो वा निवारणे ॥ ततस्त्वयैव कार्यं स्यान्न तत्कार्यं मयि स्थिते २३ सबाणः सधनुश्चाहं ससु
 रासुरमानुषान् ॥ शक्तो लोकानि मानजेतुं तच्चापिविदितं तव २४ ततोऽर्जुनं वासुदेवः प्रत्युवाचार्थवद्वचः ॥ शृणु गुह्यमिदं पार्थ पुरावृत्तं यथाऽनघ २५ चतुर्भूतिं
 रहंश्चल्लोकत्राणार्थमुद्यतः ॥ आत्मानं प्रविभज्ये हलोकानां हितमादधे २६ एकामूर्तिस्तपश्चर्या कुरुते मे भुवि स्थिता ॥ अपरापश्यति जगत्कुर्वाणं साधवसा
 धुनी २७ अपराकुरुते कर्म मानुषं लोकमाश्रिता ॥ शेते चतुर्थी त्वपरानि द्वावर्षसहस्रिकी २८ याऽसौ वर्षसहस्रातिमूर्तिरुत्तिष्ठते मम ॥ वराहं भ्यो वरान् श्रेष्ठांस्त
 स्मिन्काले ददाति सा २९ तंतुकालमनुप्राप्तं विदित्वा पृथिवीतदा ॥ आयाचत वरं यन्मानरकार्थाय तच्छृणु ३० देवानां दानवानां च अवध्यस्तनयोऽस्तु मे ॥
 उपेतो वैष्णवास्त्रेण तन्मे त्वं दातुमर्हसि ३१ एवं वरमहं भुक्त्वा जगत्यास्तनयेतदा ॥ अमोघमस्त्रं प्रायच्छं वैष्णवं परमं पुरा ३२ अवोचं चैतदस्त्रं वैष्णवमोघं भवतु भूमे ॥
 नरकस्याभिरक्षार्थं नैनं कश्चिदधिष्यति ३३ अनेनास्त्रेण ते गुप्तः सुतः परबलार्दनः ॥ भविष्यति दुराधर्षः सर्वलोकेषु सर्वदा ३४ तथेत्युक्त्वा गता देवी कृतकामाम
 नस्विनी ॥ सचाप्यासीदुराधर्षो नरकः शत्रुतापनः ३५ तस्मात्प्राग्ज्योतिषं प्राप्तं तदस्त्रं पार्थ मामकम् ॥ नास्यावध्योऽस्ति लोकेषु सैद्रुद्रेषु मारिष ३६ तन्म
 यात्वं कृते चैतदन्यथा व्यपनामि तम् ॥ विमुक्तं परमास्त्रेण जहि पार्थ महासुरम् ३७ वैरिणं जहि दुर्धर्षं भगदत्तं सुरादिषु ॥ यथाहं जघ्निवान्पूर्वहितार्थं नरकं तथा
 ३८ एवमुक्तस्तदा पार्थः केशवेन महात्मना ॥ भगदत्तं शितैर्बाणैः सह सा समवाकिरत् ३९ ततः पार्थो महाबाहुरसंभ्रातो महामनाः ॥ कुंभयो रंतरे नागं नाराचेन स
 मार्पयत् ४० स समासाद्य तं नागं बाणो वज्र इवाचलम् ॥ अभ्यगात्सहपुंत्वेन बलमीकामिव पन्नगः ४१ सकरी भगदत्तेन प्रेयमाणो मुहुर्मुहुः ॥ न करोति वचस्तस्य द
 रिद्रस्येव योषिता ४२ स तु विष्टभ्यगात्राणि दंताभ्यामवर्नियौ ॥ न दन्नार्तस्वनं प्राणानुत्सर्जमहाद्विपः ४३ ततो गांडीवधन्वानमभ्यभाषत केशवः ॥ अयं म
 हत्तरः पार्थ पलितेन समावृतः ४४ वलीसंछन्नयनः शूरः परमदुर्जयः ॥ अक्ष्णोरुन्मीलनार्थाय बद्धपट्टो ह्यसौ वृषः ४५ देववाक्यात्प्रचिच्छेदशरेण भृशमर्जुनः ॥
 छिन्नमात्रेशुके तस्मिन् रुद्धनेत्रो बभूव सः ४६

३२। ३३। ३४। ३५। ३६ व्यपनामि तं स्वार्थेण च व्यपनीतमित्यर्थः ३७। ३८। ३९। ४०। ४१ योषितामागुरिमतेदाप् ४२। ४३। ४४। ४५। ४६

४७। ४८। ४९। ५०। ५१ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायां एकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ प्रियमिति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९ वर्षाब्दोऽयमनुवचनः निदाघतुसंबन्धिनो विवर्त्यः
 तमोमयं जगन्मेने भगदत्तः प्रतापवान् ॥ ततश्चंद्रार्धबिंबेन बाणेन नतपर्वणा ४७ बिभेद हृदयं राज्ञो भगदत्तस्य पांडवः ॥ सभिन्नहृदयो राजा भगदत्तः किरीटिना ॥
 ४८ शरासनं शरांश्चैव गतासुः प्रमुचोच ह ॥ शिरसस्तस्य विभ्रष्टं पपात च वरांशुकम् ॥ नालताडनविभ्रष्टं पलाशं नलिनादिव ४९ सहेममालीतपनीयभांडात्पपा
 तनागाद्विरसन्निकाशात् ॥ सुपुष्पितो मारुतवेगरुग्णो महीधरा ग्रादिव कर्णिकारः ५० निहत्य तं नरपतिमिंद्रविक्रमं सखायमिंद्रस्य तदैद्रिराहवे ॥ ततोऽपरांस्त
 वजयकां क्षिणो नरान्बभंजवायुर्बलवान्हुमानिव ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि संशतकवधपर्वणि भगदत्तवधे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ संजय उवाच ॥
 प्रियमिंद्रस्य सततं सखायममि तौ जसम् ॥ इत्वा प्राग्ज्योतिषं पार्थः प्रदक्षिणमवर्तत १ ततो गांधारराजस्य सुतौ परपुरंजयौ ॥ अर्देतामर्जुनं संख्येमातरौ वृषका
 चलौ २ तौ समेत्यार्जुनं वीरौ पुरः पश्चाच्च धन्विनौ ॥ अविध्येतां महावर्गैर्निशितैराशुगैर्भृशम् ३ वृषकस्य हयान्सूतं धनुश्छत्रं रथं ध्वजम् ॥ तिलशो व्यधमत्पार्थः
 सौबलस्य शितैः शरैः ४ ततोऽर्जुनः शरव्रातैर्नानाप्रहरणैरपि ॥ गांधारानाकुलांश्चक्रे सौबलप्रमुखान्पुनः ५ ततः पंचशतान् वीरान्गांधारानुद्यतायुधान् ॥ प्राहि
 णोन्मृत्युलोकाय क्रुद्धो बाणैर्धनं जयः ६ हताश्वात्तुरथान् पूर्णमवतीर्य महाभुजः ॥ आरुरोहरथं भ्रातुरन्यच्च धनुराददे ७ तावेकरथमारूढौ भ्रातरौ वृषकाचलौ ॥ शर
 वर्षेण बीभत्सुमविध्येतां मुहुर्मुहुः ८ स्यालौ तव महात्मानौ राजानौ वृषकाचलौ ॥ भृशं विजघ्नतुः पार्थमिंद्रं वृत्रबलाविव ९ लब्धलक्षौ तु गांधारावहतां पांडवं पुनः ॥
 निदाघवार्षिकौ मासौ लोकं धर्मांशुभिर्यथा १० तौरथस्थौ नरव्याघ्रौ राजानौ वृषकाचलौ ॥ संश्लिष्टांगौ स्थितौ राजजघनैकेषुणाऽर्जुनः ११ तौरथात्सिंहसंका
 शौ लोहिताक्षौ महाभुजौ ॥ राजन्संपेतुर्वीरौ सोदर्यावेकलक्षणौ १२ तयोर्भूमिगतौ देहौ रथाद्वंधुजनप्रियौ ॥ यशोदशदिशः पुण्यंगमयित्वा व्यवस्थितौ १३
 दृष्ट्वा विनिहतौ संख्येमा तुलावपलायिनौ ॥ भृशं मुमुक्षुरशूणि पुत्रास्तव विशापते १४ निहतौ भ्रातरौ दृष्ट्वा मायाशतविशारदः ॥ कृष्णौ समो हयन्मायां विदधेशकु
 निस्ततः १५ लघुढा यो गृहाश्मानः शतघ्नश्च सशक्तयः ॥ गदापरिघनिस्त्रिशूलमुद्गरपट्टिशः १६ सकंपनघ्नं खरामुसलालिपरश्वधाः ॥ क्षुराः क्षुरप्रणा
 लीकावत्सदंतास्थिसंधयः १७ चक्राणि विशिखाः प्रासाविविधान्यायुधानि च ॥ प्रपेतुः शतशो दिग्भ्यः प्रदिग्भ्यश्चार्जुनं प्रति १८ खरोष्महिषाः सिंहाव्याघ्राः मृ
 मरचित्रकाः ॥ ऋक्षाः शालावृका गृध्राः कपयश्च सरीसृपाः १९ विविधानि च रक्षांसि क्षुधितान्यर्जुनं प्रति ॥ संक्रुद्धान्यभ्यधावंत विविधानिवयांसि च २० ततो दि
 व्यास्त्रविच्छूरः कुंतीपुत्रो धनंजयः ॥ विसृजन्निषु जालानि सहसा तान्यताडयत् २१ ते हन्यमानाः शूरेण प्रवरेः सायकैर्दृढैः ॥ विरुवंतो महारावान्विनेशुः सर्वतो हताः २२
 यर्मांशुभिस्तीक्ष्णकिरणैः २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६ कंपनायुधैः । क्षुराः क्षुराकृतिफलकाः । क्षुरप्रास्तूयमध्यफलकाः । नालीकानलिकयाक्षेप्याः । वत्सदंता गोपोतकवंता
 कारफलकाः । अस्थिसंधयोऽस्थिसंयफलकाः १७ विशिखाः फणिप्राकारफलकाः १८ क्षुरागवयाः चित्रकोव्याघ्रभेदः शालावृकाः श्वानः १९। २०। २१। २२

म.भा.टी. २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३० एनमर्जुनं ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४० शराभिसृष्टैर्बाणाभिहतैः आयोधिशिरोरणाग्नं ४१। ४२ ॥ इति
 ॥२४॥ ततस्तमःप्रादुरभूदर्जुनस्यरथंप्रति ॥ तस्माच्चतमसोवाचःकूराःपार्थमभर्त्सयन् २३ ततमोभैरवंधोरंभयकर्तृमहाहवे ॥ उत्तमास्त्रेणमहताज्यौतिषेणार्जुनोऽव
 धीत् २४ हतेतस्मिन्नजलौघास्तुप्रादुरासन्भयानकाः ॥ अंभसस्तस्यनाशार्थमादित्यास्त्रमथार्जुनः २५ प्रायुंतांभस्ततस्तेनप्रायशोऽस्त्रेणशोषितम् ॥ एवं
 बहुविधामायाःसौबलस्यकृताःकृताः २६ जघानास्त्रबलेनाशुप्रहसन्नर्जुनस्तदा ॥ तदाहतासुमायासुत्रस्तोऽर्जुनशराहतः २७ अपायाज्जवनैरश्वैःशकुनिःप्राकृ
 तोयथा ॥ ततोऽर्जुनोऽस्त्रविच्छेद्यं दर्शयन्नात्मनोऽरिषु २८ अभ्यवर्षच्छरौघेणकौरवाणामनीकिनीम् ॥ साहन्यमानापार्थेनतवपुत्रस्यवाहिनी २९ द्वैधीभूता
 महाराजगंगेवासाद्यपर्वतम् ॥ द्रोणमेवान्वपद्यंतकेचितत्रनरर्षभाः ३० केचिदुयोधनंराजन्नर्चमानाःकिरीटिना ॥ नापश्यामततस्त्वेनसैन्येवैरजसावृते ३१
 गांडीवस्यचनिर्घोषःश्रुतोदक्षिणतोमया ॥ शंखदुंदुभिनिर्घोषंवादित्राणांचनिःस्वनम् ३२ गांडीवस्यतुनिर्घोषोव्यतिक्रम्यास्पृशद्विभम् ॥ ततःपुनर्दक्षिण
 तःसंग्रामश्चित्रयोधिनाम् ३३ सुयुद्धंचार्युनस्यासीदहंतुद्रोणमन्विताम् ॥ यौधिष्ठिराभ्यनीकानिप्रहरंतिततस्ततः ३४ नानाविधान्यनीकानिपुत्राणांतव
 भारत ॥ अर्जुनोव्यधमत्कालेदिवीवाभ्राणिमारुतः ३५ तंवासवमिवायांतंभूरिवर्षंशरौघिणम् ॥ महेश्वासानरव्याघ्रानोग्रंकेचिदवारयन् ३६ तेहन्यमानाःपा
 र्थेनत्वदीयाव्यथिताभृशम् ॥ स्वानेवबहवोजघ्नुर्विद्रवंतस्ततस्ततः ३७ तेऽर्जुनेनशरामुक्ताःकंकपत्रास्तनुच्छिदः ॥ शलभाइवसंपेतुःसंवृष्वानादिशोदश
 ३८ तुरगंरथिनंनगंपदातिमपिमारिष ॥ विनिर्भियक्षितंजग्मुर्वल्मीकमिवपन्नगाः ३९ नचद्वितीयंव्यमृजकुंजराश्वनरेषुसः ॥ पृथगेकशरारुग्णानिपेतुस्ते
 गतासवः ४० हतैर्भनुष्यैर्द्विरैश्वसर्वतःशराभिसृष्टैश्चहयैर्निपातितैः ॥ तदाश्वगोमायुबलाभिनादितंविचित्रमायोधशिरोबभूवतत् ४१ पितासुतंत्यजतिसुहृत्
 तथैवपुत्रःपितरंशरातुरः ॥ स्वरक्षणेकृतमतयस्तदाजनास्त्यजंतिवाहानपिपार्थपीडिताः ४२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिसंशतकवधपर्वणिशकुनिपलायने
 त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तेष्वनीकेषुभग्नेषुपांडुपुत्रेणसंजय ॥ चलितानांहुतानांचकथमासीन्मनोहिवः १ अनीकानांप्र
 भग्नानामवस्थानमपश्यताम् ॥ दुष्करंप्रतिसंधानंतन्ममाचक्ष्वसंजय २ ॥ संजय उवाच ॥ तथाऽपितवपुत्रस्यप्रियकामाविशांपते ॥ यशःप्रवीरालोकेषुरक्षं
 तोद्रोणमन्वयुः ३ समुद्यतेषुचास्त्रेषुसंप्राप्तेचयुधिष्ठिरे ॥ अकुर्वन्नायकमणिभैरवेसत्यभीतवत् ४ अंतरंभीमसेनस्यप्रापतत्रमितौजसः ॥ सात्यकेश्वैववीरस्य
 वृष्टद्युम्नस्यवाविभो ५ द्रोणंद्रोणमिति कूराःपंचालाःसमचोदयन् ॥ माद्रोणमितिपुत्रास्तेकुरून्सर्वानचोदयन् ६ द्रोणंद्रोणमितिह्येकेमाद्रोणमितिचापरे ॥
 कुरूणांपांडवानांचद्रोणद्यूतमवर्तत ७ द्रोणपर्वणिटीकायात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ॥ तेष्विति १। २। ३। ४ अंतरंछिद्रं प्रापतन्सूतवतः ५। ६। ७

द्रोण. ७
 अ.
 ॥३१॥
 ॥२४॥

८ समासदम्प्रतिगतवंतः ९। १० न्यवर्तंतमयेभ्योनिवृत्ताः ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९
 ययंप्रमथतेद्रोणःपंचालानारथव्रजम् ॥ तत्रतत्रतुपांचाल्योष्टृद्युम्नोऽभ्यवर्तत ८ तथाभागविपर्यासैःसंग्रामेभैरवेसति ॥ वीराःसमासदन्वीरान्कुर्वतोभैरवं
 ९ अकंपनीयाःशत्रूणांबभूवुस्तत्रपांडवाः ॥ अकंपयन्ननीकानिस्मरंतःक्लेशमात्मनः १० तेत्वमर्धवशंप्राप्ताहीमंतःसत्वचोदिताः ॥ त्यक्त्वाप्राणान्यवर्तंतप्रंतो
 द्रोणमहाहवे ११ अयसामिवसंपातःशिलानामिवचाभवत् ॥ दीव्यतांतुमुलेयुद्धेप्राणैरमिततेजसाम् १२ नतुस्मरंतिसंग्राममपिवृद्धास्तथाविधम् ॥ दृष्टपूर्वं
 महाराजश्रुतपूर्वमथापिवा १३ प्राकंपतेवपृथिवीतस्मिन्वीरावसादने ॥ निवर्तताबलौघेनमहताभारपीडिता १४ घूर्णतोऽपिबलौघस्यदिवंस्तब्धेवनिःस्वनः ॥
 अजातशत्रोस्तसैन्यमाविवेशसुभैरवः १५ समासाद्यतुपांडूनामनीकानिसहस्रशः ॥ द्रोणेनचरतासंख्येप्रभग्नानिशितैःशरैः १६ तेषुप्रमथ्यमानेषुद्रोणेनाहु
 तकर्मणा ॥ पर्यवारयदासाद्यद्रोणंसेनापतिःस्वयम् १७ तदहुतमभूद्युद्धंद्रोणपांचालयोस्तथा ॥ नैवतस्योपमाकाचिदितिमेनिश्चितामतिः १८ ततोनी
 लोऽनलप्रख्योददाहकुरुवाहिनीम् ॥ शरस्फुलिंगश्चापार्चिर्दहन्क्षमिवानलः १९ तंदहतमनीकानिद्रोणपुत्रःप्रतापवान् ॥ पूर्वाभिभाषीसुश्लक्ष्णंस्मयमानो
 २० नीलकिंबहुभिर्दग्धैस्तवयोधैःशरार्चिषा ॥ मयैकेनहियुद्धयस्वकुद्धःप्रहरचाशुमाम् २१ तंपन्ननिकराकारंपन्नपन्नानिभेक्षणम् ॥ व्याकोशप
 द्वाभमुखोनीलोविव्याधसायकैः २२ तेनापिविद्धःसहस्राद्रौणिर्भलैःशितैस्त्रिभिः ॥ धनुर्ध्वजंचच्छत्रंचद्विषतःसन्त्यक्तत २३ सहुतःस्यंदनातस्मान्नीलश्वर्म
 वरासिभृत् ॥ द्रौणायनेःशिरःकायाद्धर्तुमैच्छत्पतन्निवत् २४ तस्योन्नतांसंनुनसंशिरःकायात्सकुंडलम् ॥ भलेनापाहरद्वौणिःस्मयमानइवानघ २५ संपूर्णं
 द्वाभमुखःपन्नपन्ननिभेक्षणः ॥ प्रांशुरुत्पलपत्राभोनिहतोन्यपतद्भुवि २६ ततःप्रविव्यथेसेनापांडवीभृशमाकुला ॥ आचार्यपुत्रेणहतेनीलेज्वालिततेजसि २७
 अर्चितयंश्वतेसर्वेपांडवानांमहारथाः ॥ कथंनोवासविस्त्रायाच्छत्रुभ्यइतिमारिष २८ दक्षिणेनतुसेनायाःकुरुतेकदनंबली ॥ संशतकावशेषस्यनारायणबलस्य
 च २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिसंशतकवधपर्वणिनीलवधेएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ प्रतिघातंतुसैन्यस्यनामृष्यतवृकोदरः ॥
 सोभ्याहनदुरुषष्ट्याकर्णचदशभिःशरैः १ तस्यद्रोणःशितैर्बाणैस्तीक्ष्णधारैरजिह्वगैः ॥ जीवितांतमभिप्रेप्सुर्मर्मण्याशुजघानह २ आनंतर्ममभिप्रेप्सुःषड्विंश
 त्यासमार्पयत् ॥ कर्णोद्वादशभिर्बाणैरश्वत्थामाचसप्तभिः ३ पञ्चिदुयोधनोराजाततएनमथाकिरत् ॥ भीमसेनोऽपितान्सर्वान्प्रत्यविध्यन्महाबलः ४ द्रोणं
 पंचाशतेषूणांकर्णचदशभिःशरैः ॥ दुर्योधनंद्वादशभिर्द्रौणिमष्टाभिराशुगैः ५ आरावंतुमुलंकुर्वन्नभ्यवर्तततान्नरणे ॥ तस्मिन्संत्यजतिप्राणान्मृत्युसाधारणीकृ
 ते ६ अजातशत्रुस्तान्योधान्भीमन्त्रातेत्यचोदयत् ॥ तेययुर्भीमसेनस्यसमीपममितौजसः ७
 ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामेकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ॥ प्रतिघातमिति १। २। ३। ४। ५ मृत्युसाधारणीकृतेमरणदुःखावस्थांगमिते ६। ७

८।९।१०।११ कटुकस्यपक्षस्योदयोयत्र १२।१३।१४।१५ अविनिगत्वाभिहत्य विषाणालग्रसंश्रयैः दंतलमेकदेशैः १६। १७ गृध्रपक्षाधिवासांसिगृध्रपक्षास्तरणानि १८।१९
 युयुधानप्रभृतयोमाद्रीपुत्रौचपांडवौ ॥ तेषामेत्यसुसंरब्धाः सहिताः पुरुषर्षभाः ८ महेश्वासवरेगुप्ताद्रोणानीकं विभित्सवः ॥ समापेतुर्महावीर्याभीमप्रभृतयोरथाः
 ९ तान्प्रत्यगृह्णादव्यग्रोद्रोणोऽपिरथिनावरः ॥ महारथानतिबलान्वीरान्समरयोधिनः १० बाह्यं मृत्पुभयंकृत्वा तावकान्पांडवाययुः ॥ सादिनः सादिनोऽभ्यग्रं
 स्तथैवरथिनोरथान् ११ आसीच्छत्तयसिसंपातोयुद्धमासोत्परश्वधैः ॥ प्रकृष्टमसियुद्धं च बभूव कटुकोदयम् १२ कुंजराणांच संपाते युद्धमासोत्सुदारुणम् ॥
 अपतत्कुंजरादन्यो हयादन्यस्त्ववाक्शिराः १३ नरोबाणविनिर्भिन्नोरथादन्यश्चमारिष ॥ तत्रान्यस्य च संमर्दं पतितस्य विवर्मणः १४ शिरःप्रध्वंसयामास वक्ष
 स्याक्रम्यकुंजरः ॥ अपरांश्चापरेमृद्रन्वारणाः पतितान्नरान् १५ विषाणैश्चावनिगत्वा व्यभिदन्नरथिनो बहून् ॥ नरांश्चैकेचिदपरे विषाणालग्रसंश्रयैः १६
 बभ्रुः समरेनागमृद्रंतं शतशो नरान् ॥ काष्ण्यासतनुत्राणां नराश्वरथकुंजरान् १७ पतितान्पोथयांच कुर्दिपाः स्थूलनलानिव ॥ गृध्रपक्षाधिवासांसि शयनानि
 नराधिपाः १८ ह्रीमंतः कालसंपर्कात्सु दुःखान्यनुशेरते ॥ हंतिस्मात्पितापुत्रं रथेनाभ्येत्यसंयुगे १९ पुत्रश्चापितरं मोहाग्निर्मर्यादमवर्तत ॥ रथोभग्रो ध्वजाश्छिन्न
 इच्छन्नमुर्व्यानि पातितम् २० युगार्द्धे छिन्नमादाय प्रदुद्रावतथाहयः ॥ सासिर्बाहुर्निपतितः शिरश्छिन्नं सकुंडलम् २१ गजेनाक्षिप्य बलिनारथः संचूर्णितः क्षितौ ॥
 रथिना ताडितो नागो नाराचेनापतक्षितौ २२ सारोहश्चापतद्वाजी गजेनाभ्याहतो भृशम् ॥ निर्मर्यादं महयुद्धमवर्तत सुदारुणम् २३ हातातहा पुत्रसखेकासिति
 ष्टकधावसि ॥ प्रहराहरजह्येनं स्मितक्ष्वेडितगर्जितैः २४ इत्येवमुच्चरंति स्म श्रूयंते विविधागिरः ॥ नरस्याश्वस्य नागस्य समसज्जतशोणितम् २५ उपाश्रयाम्य
 द्रजोभौ मभीरून्कश्मलमाविशत् ॥ चक्रेण चक्रमासाद्य वीरो वीरस्य संयुगे २६ अतीतेषु पथे काले जहार गदया शिरः ॥ आसीत्केशपरामर्शो मुष्टियुद्धं च दारुणम्
 २७ न त्वैदं तैश्च शूराणामद्वीपे द्वीपमिच्छताम् ॥ तत्राच्छिद्यत शूरस्य सखो बाहु रुद्यतः २८ सधनुश्चापरस्यापि सशरः सांकुशस्तथा ॥ आक्रोशदन्त्यमन्यो
 ऽत्र तथाऽन्यो विमुखोऽद्रवत् २९ अन्यः प्राप्तस्य चान्यस्य शिरः कायादपाहरत् ॥ सशब्दमद्रवच्चान्यः शब्दादन्योऽत्र सद्रुशम् ३० स्वानन्योऽथ परानन्यो जघा
 न निशितैः शरैः ॥ गिरिशृंगोपमश्चात्र नाराचेन निपातितः ३१ मातंगोन्यपतद्भूमौ नदीरोध इवोष्णगे ॥ तथैवरथिनं नागः क्षरन् गिरिरिवारुजन् ३२ अभ्यतिष्ठत्पदा
 भूमौ सहाश्वसहसाराथि ॥ शूरान्प्रहरतो दृष्ट्वा कृतास्त्रान् रुधिरोक्षितान् ३३ बहून्प्याविशन्मोहोभीरून् हृदयदुर्बलान् ॥ सर्वमाविग्रमभवन्नप्राज्ञायत किंचन ३४ सैन्ये
 नरजसाध्वस्तं निर्मर्यादमवर्तत ॥ ततः सेनापतिः शीघ्रमयंकाल इति ब्रुवन् ३५ नित्याभित्वरितानेव त्वरयामास पांडवान् ॥ कुर्वतः शासनं तस्य पांडवा बाहुशालिनः ३६
 २०।२१।२२।२३।२४ समसज्जतघनतामगमत् २५।२६ अतीतः इषुपथः शरावकाशो यत्र २७ अद्वीपे निराश्रये द्वीपमाश्रयं २८ आक्रोशद आद्रुतवान् २९।३०।३१ क्षरन्मममिति
 शेषः रथिनं तथैव सहाश्वसहसाराथि अर्थाग्रं च पदा आरुजन् भूमौ अभ्यतिष्ठदित्यन्वयः ३२।३३।३४।३५।३६

विभीताभीताः १० दुर्धर्षस्य द्रोणस्य ३८ आर्यधर्मेण संरब्धाः सोद्यमाः ३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३
 सरोहं साहवापेतुर्ग्रेतोद्रोणरथं प्रति ॥ गृहीताद्रवतान्योन्यं विभीता विनिकृंतत ३७ इत्यासीत्तुमुलः शब्दो दुर्धर्षस्य रथं प्रति ॥ ततो द्रोणः कपः कर्णो द्रौणीराजा ज
 यद्रथः ३८ विद्वानुविदावावन्त्यौशल्यश्चैतान्यवारयन् ॥ तत्वार्यधर्मसंरब्धा दुर्निवारा दुरासदाः ३९ शरार्तानजदुर्द्रोणं पंचालाः पांडवैः सह ॥ ततो द्रोणोऽति
 संक्रुद्धो विसृजन् शतशः शरान् ४० चेदिपंचालपांडूनामकरोत्कदनं महत् ॥ तस्य ज्यातलनिर्घोषः शुश्रुवेदिशुमारिष ४१ वज्रसंहादसंकाशस्त्रासयन्मानवा
 न्बहून् ॥ एतस्मिन्नंतरे जिष्णुर्जित्वा संशप्तकान्बहून् ४२ अभ्यायात्तत्र यत्रासौ द्रोणः पांडून् प्रमर्दति ॥ तान् शरौघान्महावर्तान् शोणितोदानमहाह्वान् ४३ तीर्णः
 संशप्तकान् हत्वा प्रत्यदृश्यत फाल्गुनः ॥ तस्य कीर्तिमतोलक्ष्मसूर्यप्रतिमतेजसः ४४ दीप्यमानमपश्याम तेजसावानरध्वजम् ॥ संशप्तकसमुद्रंतमुच्छोष्यास्त्र
 गभस्तिभिः ४५ सपांडवयुगांतार्कः कुरूनप्यभ्यतीतपत् ॥ प्रददाह कुरून् सर्वानर्जुनः शस्त्रतेजसा ४६ युगांते सर्वभूतानि धूमकेतुरिवोत्थितः ॥ तेन बाणसह
 स्रौघैर्गजाश्वरथयोधिनः ४७ ताडयमानाः क्षितिजमुमुक्तकेशाः शरादिताः ॥ केचिदार्तस्वनंच कुर्विनेशुरपरेषु नः ४८ पार्थबाणहताः केचिन्निपेतुर्विगतासवः ॥
 तेषामुत्पतितान्कांश्चिपतितांश्च पराङ्मुखान् ४९ न जघानार्जुनो योधान्यो धवतमनुस्मरन् ॥ ते विकीर्णरथाश्चित्राः प्रायशश्च पराङ्मुखाः ५० कुरवः कर्णक
 र्णेतिहाहेति च विचुक्रुशुः ॥ तमाधिरथिराक्रंदं विज्ञाय शरणैषिणाम् ५१ मा भैष्टेति प्रतिश्रुत्य यावभिमुखोऽर्जुनम् ॥ सभारतरथश्रेष्ठः सर्वभारतहर्षणः ५२ प्रा
 दुश्चक्रे तदाऽऽग्रेयमस्त्रमस्त्रविदावरः ॥ तस्य दीप्तशरौघस्य दीप्तचापधरस्य च ५३ शरौघान् शरजालेन विदुधावधनं जयः ॥ तथैवाधिरथिस्तस्य बाणान्ज्वालि
 ततेजसः ५४ अस्त्रमस्त्रेण संवार्य प्राणदद्विसृजन् शरान् ॥ घृष्टयुग्मश्च भीमश्च सात्यकिश्च महारथः ५५ विव्यधुः कर्णमासाद्य त्रिभिस्त्रिभिरजिह्वैः ॥ अर्जुनास्त्रं
 तुराधेयः संवार्य शरवृष्टिभिः ५६ तेषां त्रयाणां चापानि चिच्छेद विशिखैस्त्रिभिः ॥ तेन कृतायुधाः शूरानिर्विषाभुजगा इव ५७ रथशक्तीः समुत्क्षिप्य भृशं सिंहा
 इवानदन् ॥ ताभुजाग्रैर्महावेगानि सृष्ट्वा भुजगोपमाः ५८ दीप्यमाना महाशक्त्यो जग्मुराधिरथिप्रति ॥ तानि कृत्य शरव्रातैस्त्रिभिस्त्रिभिरजिह्वैः ५९ ननाद ब
 लवान्कर्णः पार्थाय विसृजन् शरान् ॥ अर्जुनश्चापिराधेयं विद्धासप्तभिराशुगैः ६० कर्णादवरजं बाणैर्जघान निशितैः शरैः ॥ ततः शत्रुं जयं हत्वा पार्थः षड्विरजिह्वैः
 ६१ जहार सद्यो भलेन विपाटस्य शिरोरथात् ॥ पश्यतां धार्तराष्ट्राणामेकेनैव किरीटिना ६२ प्रमुखे स तपुत्रस्य सोदर्यानि हतास्त्रयः ॥ ततो भीमः समुत्पत्य स्वर
 थाद्वैन ते यवत् ६३ वरासिना कर्णपक्षान् जघान दशपंचच ॥ पुनस्तुरथमास्थाय धनुरादाय चापरम् ६४ विव्याध दशभिः कर्णसूतमश्वांश्च पंचभिः ॥ घृष्टयुगो
 ऽप्यसि वरंचर्मचादाय भास्वरम् ६५ जघान चंद्रवर्माणं बृहत्क्षत्रं च नैषधम् ॥ ततः स्वरथमास्थाय पांचालयोऽन्यच्च कार्मुकम् ६६

६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ प्राणास्त्यक्तायुद्धयतामिति शेषः ७३ । ७४ अभीतानामभिमुखगतानामयहीनानांवा ७५ । ७६ । ७७ बहुकरणैरनेकप्रक्रियैः रथमुखानारयमुख्यानां

आदायकर्णविषयाधिसत्त्वानन्दनरणे ॥ शैनेयोऽप्यन्यदादायधनुरिदुसमद्युतिः ६७ सूतपुत्रंचतुःषष्ट्याविद्धासिंहइवानदन् ॥ भलाभ्यांसाधुमुक्ताभ्यांछि
त्वाकर्णस्यकार्मुकम् ६८ पुनःकर्णत्रिभिर्बाणैर्बाहोरुरासिचार्पयत् ॥ ततोदुर्योधनोद्रोणोराजाचैवजयद्रथः ६९ निमज्जमानंराधेयमुज्जङ्घुःसात्यकार्णवात् ॥ प
त्यश्वरथमातंगस्त्वदीयाःशतशोऽपरे ७० कर्णमेवाभ्यधावन्तत्रास्यमानाःप्रहारिणः ॥ घृष्टमुग्रश्वभीमश्वसौभद्रोऽर्जुनएवच ७१ नकुलःसहदेवश्चसात्यकिं
जुगुपूरणे ॥ एवमेषमहारौद्रःक्षयार्थं सर्वधन्विनाम् ७२ तावकानांपरेषांचत्यक्ताप्राणानभूद्रणः ॥ पदातिरथनागाश्वागजाश्चरथपतिभिः ७३ रथिनोनागपत्य
श्चरथपतीरथद्विपैः ॥ अश्वैरश्वागजैर्नागारथिनोरथिभिःसह ७४ संयुक्तासमदृश्यन्तपतयश्चापिपतिभिः ॥ एवंसुकलिलंयुद्धमासीक्कव्यादहर्षणम् ॥ महद्भिस्ते
रभीतानांयमराष्ट्रविवर्धनम् ७५ ततोहतानररथवाजिकुंजरैरनेकशोद्विपरथपतिवाजिनः ॥ गजैर्गजारथिभिरुदायुधारथाहयैर्हयाःपतिगणैश्चपतयः ७६ रथे
द्विपाद्विरदवरैर्महाहयाहयैर्नरावररथिभिश्चवाजिनः ॥ निरस्तजिह्वादशनेक्षणाक्षितौक्षयंगताःप्रमथितवर्मभूषणाः ७७ तथापरैर्बहुकरणैर्वरायुधैर्हतागताःप्रति
भयदर्शनाक्षितिम् ॥ विपोथिताहयगजपादताडिताभृशकुलारथमुखनेमिभिःक्षताः ७८ प्रमोदनेश्वापदपक्षिरक्षसांजनक्षयेवर्ततितत्रदारुणे ॥ महाबलास्तेकु
पिताःपरस्परंनिषूदयन्तःप्रविचेरुरोजसा ७९ ततोबलेभृशलुलितेपरस्परंनिरीक्षमाणेरुधिरौघसंभृते ॥ दिवाकरेऽस्तंगिरिमास्थितेशनैरुभेप्रयातोशिविराय
भारत ८० ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिसंशप्तकवधपर्वणि द्वितीयदिवसावहारेद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ समाप्तंचसंशप्तकवधपर्व ॥ अथाभिमन्युवधपर्व ॥
॥ संजयउवाच ॥ पूर्वमस्मासुभग्रेषुफाल्गुनेनामितौजसा ॥ द्रोणेचमोघसंकल्पेरक्षितेचयुधिष्ठिरे १ सर्वेविश्वस्तकवचास्तावकायुधिनिर्जिताः ॥ रजस्वलाभृ
शोद्विग्रावीक्षमाणादिशोदश २ अवहारन्ततःकृत्वाभारद्वाजस्यसंमते ॥ लब्धलक्षैःशरैर्मित्राभृशावहसितारणे ३ श्लाघमानेषुभूतेषुफाल्गुनस्यामितान्गुणान् ॥
केशवस्यचसौहादेर्कीर्त्यमानेऽर्जुनंप्रति ४ अभिशस्ताइवाभूवन्ध्यानमूकत्वमास्थिताः ॥ ततःप्रभातसमयेद्रोणंयुयुधनोऽब्रवीत् ५ प्रणयादभिमानाच्चाद्विषदृ
द्ध्याचदुर्मनाः ॥ जृण्वतांसर्वयोधानांसंरब्धोवाक्यकोविदः ६ नूनंवयंवध्यपक्षेभवतोद्विजसत्तम ॥ तथाहिनाग्रहीःप्राप्तंसमीपेऽद्ययुधिष्ठिरम् ७ इच्छतस्तेनमुच्ये
तचक्षुःप्राप्तोरणेरिपुः ॥ जिघृक्षतोरक्ष्यमाणःसामरैरपिपांडवैः ८ वरंदत्वाममप्रीतःपश्चाद्विकृतवानसि ॥ आशाभंगंनकुर्वतिभक्तस्यार्याःकथंचन ९ ततोऽप्रीत
स्तथोक्तःसन्भारद्वाजोऽब्रवीन्मृपं ॥ नार्हसेमांतथाज्ञातुंघटमानंतवप्रिये १० ससुरासुरगंधर्वाःसयक्षोरमराक्षसाः ॥ नालंलोकारणेजेतुंपाल्यमानांकिरीटिना ११

मिभिश्चक्रांतैः ७८ । ७९ । ८० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ पूर्वमिति १ रजस्वलाधूलिभ्यासा २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ विकृतवानन्यथाकृतवान् ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ कलाभिःसहितंसकलं इतोऽस्मत्तः ततोऽन्यतः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ षट्सुद्रोणद्रौणिकपुष्पकर्णमोजशाल्येषु २० । २१ । २२ धर्मकर्तृभिर्मन्वादिभिः २३ । २४ । २५
विश्वसृग्यत्रगोविंदःपृतनानीस्तथाऽर्जुनः ॥ तत्रकस्यबलंक्रामेदन्यत्रव्यंक्ताप्रभो १२ सत्यंतातब्रवीम्यद्यनैतज्जात्वन्यथाभवेत् ॥ अद्यैकंप्रवरंकंचित्पात
यिष्येमहारथम् १३ तंचव्यूहंविधास्यामियोऽभेद्यस्त्रिदशैरपि ॥ योगेनकेनचिद्राजन्नर्जुनस्त्वपनीयताम् १४ नह्यज्ञातमसाध्यंवातस्यसंख्येऽतिकिंचन ॥
तेनह्युपातंसकलंसर्वज्ञानमितस्ततः १५ द्रोणेनव्याहृतेत्वेवंसंशप्तकगणाःपुनः ॥ आह्वयन्नर्जुनंसंख्येदक्षिणामभितोदिशम् १६ ततोऽर्जुनस्याधपरैःसार्धंसम
भवद्रणः ॥ तादृशोयादृशोऽन्यःश्रुतोदृष्टोऽपिवाक्चित् १७ तत्रद्रोणेनविहितोव्यूहोराजनव्यरोचत ॥ चरन्मध्यंदिनेसूर्यःप्रतपन्निवदुर्दृशः १८ तंचाभिम
न्युवंचनात्पितुर्ज्येष्ठस्यभारत ॥ विभेददुर्भिदंसंख्येचक्रव्यूहमनेकधा १९ सकृत्वाहुष्करंकर्महत्वावीरान्सहस्रशः ॥ षट्सुवीरेषुसंसक्तोदौःशासानिवशंगतः २०
सौभद्रःपृथिवीपालजहौप्राणान्परंतपः ॥ वयंपरमसंहृष्टाःपांडवाःशोककर्षिताः ॥ सौभद्रेनिहतेराजन्नवहारमकुर्महि २१ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ पुत्रंपुरुषसिं
हस्यसंजयाप्राप्तयौवनम् ॥ रणेविनिहतंश्रुत्वाभृशंमेदीर्यतेमनः २२ दारुणःक्षत्रधर्मोऽयंविहितोधर्मकर्तृभिः ॥ यत्रराज्येप्सवःशूराबालेशस्त्रमपातयन् २३
बालमत्यंतसुखिनंचिरंतमभीतवत् ॥ कृतास्त्रावहवोजमुर्बुद्धिगावल्गणेकथम् २४ विभित्सतारथानीकंसौभद्रेणामितौजसा ॥ विक्रीडितंयथासंख्येतन्ममाच
क्षसंजय २५ ॥ संजयउवाच ॥ यन्मांपृच्छसिराजेंद्रसौभद्रस्यनिपातनम् ॥ तत्तेकात्स्येनवक्ष्यामिशृणुराजन्समाहितः २६ विक्रीडितंकुमारेणयथानीकंविभि
त्सता ॥ आरुग्णाश्चयथावीरादुःसाध्याश्चापिविप्रवे २७ दावाभ्यभिपरीतानांभूरिगुल्ममृण्डमे ॥ वनौकसामिवारण्येत्वदीयानामभूद्रयम् २८ ॥ इतिश्रीम
हाभारतेद्रोणपर्वणिअभिमन्युवधसंक्षेपकथनेत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ समरेऽयुग्रकर्माणःकर्माभिव्यंजितश्रमाः ॥ सकृष्णाःपां
डवाःपंचदेवैरपिदुरासदाः १ सत्वकर्मान्वयैर्बुद्ध्याकीर्त्याचयशसाश्रिया ॥ नैवभूतो न भवितानैवतुल्यगुणःपुमान् २ सत्यधर्मरतोदांतोविप्रपूजादिभिर्गुणैः ॥
सदैवत्रिदिवंप्राप्तोराजाकिलयुधिष्ठिरः ३ युगांतेचांतकोराजन्जामदम्यश्चवीर्यवान् ॥ रथस्थोभीमसेनश्चकथ्यंतेसहशास्त्रयः ४ प्रतिज्ञाकर्मदक्षस्यरणेगांडीवध
न्वनः ॥ उपमांनाधिगच्छामिपार्थस्यसदृशीक्षितौ ५ गुरुवात्सल्यमत्यंतनैभृत्यंविनयोदमः ॥ नकुलेऽप्रातिरूप्यंचशौर्यंचनियतानिषट् ६ श्रुतगांभीर्यमाधुर्यं
सत्यरूपपराक्रमैः ॥ सदृशोदेवयोर्वीरःसहदेवःकिलाश्विनोः ७ येचकृष्णगुणाःस्फीताःपांडवेषुचयेगुणाः ॥ अभिमन्यौकिलैकस्थादृश्यंतेगुणसंचयाः ८ युधि
ष्ठिरस्यवीर्येणकृष्णस्यचरितेनच ॥ कर्मभिर्भीमसेनस्यसदृशोभीमकर्षणः ९ धनंजयस्यरूपेणविक्रमेणश्रुतेनच ॥ विनयात्सहदेवस्यसदृशो नकुलस्यच १०

२६ । २७ । २८ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥

॥ समरइति १ कीर्तिःसाधुतयाऽन्यैःकथनं यशःपरचित्तचमत्कृतोगुणोघः २ । ३

४ । ५ नैभृत्यंकृतकर्तव्याप्रकाशनं अप्रातिरूप्यंसौंदर्यम् ६ । ७ । ८ । ९ । १०

द्रोण. ७
अ. ०
॥ २५ ॥
॥ २७ ॥

म.भा.टी. ११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० प्रमुखेऽग्रे सैन्यस्य नायको द्रोणः अवस्थितेतिच्छंदोऽनुरोधाद्विसर्गलोपः ११।१२।१३।१४।१५ ॥ इति द्रोणपर्व
॥ २७ ॥
धृतराष्ट्र उवाच ॥ अभिमन्युमहंसूतसौभद्रमपराजितं ॥ श्रोतुमिच्छामिकात्स्न्येन कथमायोधनेहतः ११ संजय उवाच ॥ स्थिरो भव महाराज शोकंधारय दुर्धरं ॥
महांतं बंधुनाशं ते कथयिष्यामि तच्छृणु १२ चक्रव्यूहो महाराज आचार्येणाभिकल्पितः ॥ तत्र शक्रोपमाः सर्वे राजानो विनिवेशिताः १३ आरास्थानेषु विन्यस्ताः
कुमाराः सूर्यवर्चसः ॥ संधातो राजपुत्राणां सर्वेषामभवत्तदा १४ कृताभिसमयाः सर्वे सुवर्णविकृतध्वजाः ॥ रक्तांबरधराः सर्वे सर्वैरक्तविभूषणाः १५ सर्वैरक्तपता
काश्च सर्वे वै हेममालिनः ॥ चंदनागुरुदिग्धांगाः स्रग्विणः सूक्ष्मवाससः १६ सहिताः पर्यधावंत कार्ष्णिप्रतियुयुत्सवः ॥ तेषां दशसहस्राणि बभूवुर्दृढधन्विनाम् १७
पौत्रंतवपुरस्कृत्य लक्ष्मणं प्रियदर्शनं ॥ अन्योन्यसमदुःखास्ते अन्योन्यसमसाहसाः १८ अन्योन्यस्पर्धमानाश्च अन्योन्यस्य हिते रताः ॥ दुर्योधनस्तुराजेंद्रसै
न्यमध्ये व्यवस्थितः १९ कर्णदुःशासनरूपैर्धृतराजामहारथैः ॥ देवराजोपमः श्रीमानश्चेतच्छत्राभिसंवृतः २० चामरव्यजनाक्षपैरुदयन्निवभास्करः ॥ प्रमुखे
तस्य सैन्यस्य द्रोणोऽवस्थितनायकः २१ सिंधुराजस्तथाऽतिष्ठच्छ्रीमान् मेरुरिवाचलः ॥ सिंधुराजस्य पार्श्वस्था अश्वत्थामपुरोगमाः २२ सुतास्तव महाराज त्रि
शत्रिदशसन्निभाः ॥ गांधारराजः कितवः शल्यो भूरिश्रवास्तथा २३ पार्श्वतः सिंधुराजस्य व्यराजंत महारथाः ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं तु मुल्लोमहर्षणं २४ तावकानां परे
षांच मृत्युं कृत्वानिवर्तनम् २५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि चक्रव्यूहमिर्माणे चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तदनी
कमना घृष्यं भारद्वाजेन रक्षितम् ॥ पार्थाः समभ्यवर्तंत भीमसेनपुरोगमाः १ सात्यकिश्चेकितानश्च घृष्टद्युम्नश्च पार्श्वतः ॥ कुंतिभोजश्च विक्रांतो दुपदश्च महारथः २
आर्जुनिः क्षत्रधर्माच्च बृहत्क्षत्रश्च वीर्यवान् ॥ चेदिपोष्टके तु श्वमाद्रीपुत्रौ घटोत्कचः ३ युधामन्युश्च विक्रांतः शिखंडी चापराजितः ॥ उत्तमौजाश्च दुर्धर्षो विराट
श्च महारथः ४ द्रोपदेयाश्च संरब्धाः शैशुपालिश्च वीर्यवान् ॥ केकयाश्च महावीर्याः सृजयाश्च सहस्रशः ५ एते चान्ये च सगणाः कृतास्त्रायुद्धदुर्मदाः ॥ समभ्यधाव
न्सहसा भारद्वाजं युयुत्सवः ६ समीपे वर्तमानांस्तान् भारद्वाजोऽतिवीर्यवान् ॥ असंभ्रांतः शरौघेण महता समवारयत् ७ महौघः सलिलस्येव गिरिमासाद्य दुर्भिदम् ॥
द्रोणं तेनाभ्यवर्तंत वेलां विजलाशयाः ८ पीडयमानाः शरैराजन्द्रोणचापविनिःसृतैः ॥ न शक्नुः प्रमुखे स्थातुं भारद्वाजस्य पांडवाः ९ तदद्भुतमपश्याम द्रो
णस्य भुजयोर्बलम् ॥ यदेनं नाभ्यवर्तंत पंचालाः सृजयैः सह १० तमायां तममि कुद्धं द्रोणं दृष्ट्वा युधिष्ठिरः ॥ बहुधा चिंतयामास द्रोणस्य प्रतिवारणम् ११ अशक्यं
तु तमन्येन द्रोणं मत्वा युधिष्ठिरः ॥ अविषह्यं गुरुं भारं सौभद्रे समवासृजत् १२ वासुदेवादनवरं फाल्गुनाच्चाभितौजसम् ॥ अब्रवीत्परवीरघ्नमभिमन्युमिदं वचः १३
णिटीकायां चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तदनीकमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३

१४।१५ मातुलानां सात्यकिप्रभृतीनां १६।१७।१८ योगउपायोपुक्तिर्वा १९।२० प्रणिधायप्रविश्य २१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२
एत्यनो नार्जुनो गेहं यथा तात तथा कुरु ॥ चक्रव्यूहस्य न वयं विप्रो भेदं कथंचन १४ त्वं वाऽर्जुनो वा कृष्णो वा भिद्यतां प्रद्युम्न एव वा ॥ चक्रव्यूहं महाबाहो पंचमोनोपप
द्यते १५ अभिमन्यो वरं तात याचतां दातुमर्हसि ॥ पितॄणां मातुलानां च सैन्यानां चैव सर्वशः १६ धनं जयो हि न स्तात गर्हयेदेत्यसंयुगात् ॥ क्षिप्रमस्त्रं समादाय
द्रोणानीकं विशातय १७ ॥ अभिमन्यु उवाच ॥ द्राणस्य दृढमयुग्ममनीकप्रवरं युधि ॥ पितॄणां जयमाकांक्षन्न वगाहेऽविलंबितम् १८ उपदिष्टो हि मे पित्रा योगो
ऽनीकविशातने ॥ नोत्सहे हि विनिर्गतुमहं कस्यांचिदापदि १९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भिद्यन्ती कं युधां श्रेष्ठद्वारं संजनयस्वनः ॥ वयं त्वाऽनुगमिष्यामो येन त्वं तात
यास्यसि २० धनं जयसमं युद्धे त्वां वयं तात संयुगे ॥ प्रणिधायानुयास्यामोरक्षंतः सर्वतो मुखः २१ ॥ भीम उवाच ॥ अहं त्वाऽनुगमिष्यामि घृष्टद्युम्नोऽथ सात्यकिः ॥
पंचालाः केकया मत्स्यास्तथा सर्वे प्रभद्रकाः २२ सकृद्विब्रंत्वया व्यूहं तत्र तत्र पुनः पुनः ॥ वयं प्रध्वंसयिष्यामो निघ्नमाना वारान्वरान् २३ ॥ अभिमन्यु उवाच ॥
अहमेतत्प्रवेक्ष्यामि द्रोणानीकं दुरासदम् ॥ पतंगइव संक्रुद्धो ज्वलितं जातवेदसम् २४ तत्कर्माद्यकरिष्यामि हितं यद्वं शयोर्द्वयोः ॥ मातुलस्य च यत्प्रीतिकरिष्य
ति पितुश्च मे २५ शिशुनैकेन संग्रामे काल्यमानानि संघशः ॥ द्रक्ष्यंति सर्वभूतानि द्विषत्सैन्यानि वैमया २६ नाहं पार्थेन जातः स्यान् च जातः सुभद्रया ॥ यदि मे संयु
गे कश्चिज्जीवितो नाद्यमुच्यते २७ यदि चैकरथेनाहं समग्रं क्षत्रमंडलम् ॥ न करोम्यष्टधा युद्धेन भवाम्यर्जुनात्मजः २८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवं ते भाषमाणस्य
बलं सौद्रवर्धताम् ॥ यत्समुत्सहसे भेतुं द्रोणानीकं दुरासदम् २९ रक्षितं पुरुषव्याघ्रं मे हेष्वासैर्महाबलैः ॥ साध्य रुद्रमरुतुल्यैर्वस्त्रभ्यादित्यविक्रमैः ३० ॥ संजय
उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सयंतारमचोदयत् ३१ सुमित्राश्चान्नरणे क्षिप्रं द्रोणानीका यचोदय ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वण्यभिमन्युवधपर्वण्यभिम
न्युप्रतिज्ञायां पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ सौभद्रस्तद्वचः श्रुत्वा धर्मराजस्य धीमतः ॥ अचोदयत यंतारं द्रोणानीका यभारत १ तेन सं
चोद्यमानस्तु याहिया हीति साराथिः ॥ प्रत्युवाच ततो राजन्नाभिमन्युमिदं वचः २ अतिभारोऽयमायुष्मन्नाहितस्त्वयि पांडवैः ॥ संप्रधार्य क्षणं बुद्ध्या ततस्त्वं योद्धु
मर्हसि ३ आचार्यो हि कृती द्रोणः परमास्त्रे कृतश्रमः ॥ अत्यंतसुखसंवृद्धस्त्वं चायुद्धविशारदः ४ ततोऽभिमन्युः प्रहसन् सारथिं वाक्यमब्रवीत् ॥ सारथे को न्वयं द्रो
णः समग्रं क्षत्रमेव वा ५ ऐरावतगतं शक्रं सहामरणैरहम् ॥ अथ वारुद्रमीशानं सर्वभूतगणार्चितम् ॥ यो धयेयं रणमुखेन मे क्षत्रेऽद्य विस्मयः ६ नममैतद्विषत्सैन्यं
कलामर्हति षोडशीम् ॥ अपि विश्वजितं विष्णुं मातुलं प्राप्य सूतज ७ पितरं चार्जुनं युद्धेन भीर्मा मुपयास्यति ॥ अभिमन्युश्च तां वाचं कदर्थी कृत्य सारथेः ८
॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि णिटीकायां पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सौभद्र इति १।२।३।४।५।६।७।८

९। १०। ११। १२ विंशतिरिति व्यूहपर्यायः सदुक्तं विंशत्यंगतया व्यूहो विंशतिर्व्यपदिश्यते इति विंशतेः पदेरक्षणे 'पदं व्यवसितप्राणस्थानलक्ष्मांश्चिस्तुपु' इत्यमरः १३। १४। १५। १६ क्षेपितं
याहीत्येवाब्रवीदेनद्रोणानीकायमाचिरम् ॥ ततः संनोदयामास हयानां शुत्रिहायनान् ९ नातिहृष्टमनाः मृतो हेमभांडपरिच्छदान् ॥ तेषां पिताः सुमित्रेण द्रोणा
नीकायवाजिनः १० द्रोणमभ्यद्रव नराजन्महावेगपराक्रमम् ॥ तमुदीक्ष्य तथायांत सर्वे द्रोणपुरोगमाः ॥ अभ्यवर्तत कौरव्याः पांडवाश्च तमन्वयुः ११ सकर्णि
कारप्रवरोच्छ्रितध्वजः सुवर्णवर्माजुर्निरजुनाद्वरः ॥ युयुत्सया द्रोणमुखान्महारथान्समासदस्मिंश्च शिशुर्यथादिपान् १२ ते विंशतिपदेयताः संप्रहारं प्रचक्रिरे ॥ आ
सीद्गंगइवावर्तो मुहूर्तमुदधाविव १३ शूराणां युध्यमानानां निघ्नतामितरेतरम् ॥ संग्रामस्तु मुलोराजन् प्रावर्तत सुदारुणः १४ प्रवर्तमाने संग्रामे तस्मिन् प्रतिभयंकरे ॥
द्रोणस्य मिषतो व्यूहं भित्वा प्राविशदार्जुनिः १५ तं प्रविष्टं विनिघ्नतं शत्रुसंघान्महाबलम् ॥ हस्त्यश्वरथपत्न्यौघाः परिवधुरुदायुधाः १६ नानावादित्रनिनदैः क्षे
पितोऽकृष्टगर्जितैः ॥ हुंकारैः सिंहनादैश्चातिष्ठतिष्ठेति निःस्वनैः १७ घोरैर्हलहलाशब्दैर्मागास्तैश्चैहिमामिति ॥ असावहममित्रेति प्रवदंतो मुहुर्मुहुः १८ ब्रंहितैः
सिंजितैर्हासैः करनेमिस्वनैरपि ॥ सन्नादयंतो वसुधामभिदुहुवुरार्जुनिम् १९ तेषामापततां वीरश्रीप्रयोधीमहाबलः ॥ क्षिप्रान्त्रोन्यवधीद्राजन्मर्मज्ञो मर्मभेदिभिः
२० तेहन्यमाना विवशानां नालिगैः शितैः शरैः ॥ अभिपेतुः सुबहुशः शलभा इव पावकम् २१ ततस्तेषां शरीरैश्च शरीरावयवैश्च सः ॥ संतस्तारक्षितिं क्षिप्रं कुशैर्वेदे
मिवाध्वरे २२ बद्धगोधां गुलित्राणान्सशरासनसायकान् ॥ सासिचर्माकुशाभीषून्सतो मरपरश्वधान् २३ सगदा योगुडप्रासान्सर्पितो मरपट्टिशान् ॥ सांभदिपा
लपरिधान्सशक्तिवरकंपनान् २४ सप्रतोदमहाशंखान्सकुंतान्सकचग्रहान् ॥ समुद्रक्षेपणीयान्सपाशपरिघोपलान् २५ सकेयूरांगदान्बाहून्हृद्यगंधानुलेप
नान् ॥ संचिच्छेदार्जुनिस्तूर्णत्वदीयानां सहस्रशः २६ तैः स्फुरद्भिर्महाराजशुभेभूः सुलोहितैः ॥ पंचास्यैः पन्नगैश्चित्रैर्गुरुदेवमारिष २७ सुनासाननके
शांतैरव्रणैश्चारुकुंडलैः ॥ संदष्टौष्ठपुटैः क्रौधात्क्षराद्भिः शोणितंबहु २८ सचारुमुकुटोष्णैर्मणि रत्नविभूषितैः ॥ विनालनलिनाकारैर्दिवाकरशशिप्रभैः २९ हित
प्रियंवदैः काले बहुभिः पुण्यगंधभिः ॥ द्विषच्छिरोभिः पृथिवीसर्वैस्तारफालगुनिः ३० गंधर्वनगराकारान्विधिवत्कल्पितान् रथान् ॥ ईषामुखान् द्वित्रिवेणून्
स्तदंडकबंधरान् ३१ विजंघाकूबरांस्तत्र विनेमिदशनानपि ॥ विचक्रोपस्करोपस्थान्भग्नोपकरणानपि ३२ प्रपातितोपस्तरणान्दतयोधान्सहस्रशः ॥ शरै
र्विशकलीकुर्वन्दिक्षु सर्वास्वदृश्यत ३३ पुनर्दिपान् द्विपारोहान्वैजयंत्यं कुशध्वजान् ॥ तूणान्वर्माण्यथोकक्ष्याग्नेवेयांश्च सकंबलान् ३४ घंटाः शृङ्गा विषाणा ग्रास्त्र
छत्रमालाः पदानुगान् ॥ शरैर्निशितधाराग्रैः शात्रवाणामशातयत् ३५ वनायुजान् पार्वतीयान्कांबोजान्थवालिकान् ॥ स्थिरवालधिकर्णाक्षान्जवनान्साधुवा
हिनः ३६ आकूटान् शक्षितैर्गोघैः शक्त्यष्टिप्रासयोधिभिः ॥ विध्वस्तचामरमुखान्विप्रविद्धप्रकीर्णकान् ३७ ध्वनिविशेषः उत्कृष्टमाह्वानं गर्जितं हन्यतां हन्यतामिति
वचः १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४ कचग्रहोऽकुशः २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१ उपस्थोरयक्रोडः ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७

यकृत्कालखंडम् ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायां षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ॥ ॥ तामिति १। २। ३ त्रास्यमानाः पालयिष्यंतः
निरस्तजिह्वानयनान्निष्कीर्णात्रयकृद्धनान् ॥ हतारोहांश्चित्रघंटान्क्रव्यादगणमोदकान् ३८ निकृत्तचर्मकवचान्शकृन्मूत्रासृगाश्रुतान् ॥ निपातयन्नश्ववरां
स्तावकान्सव्यरोचत ३९ एकोविंशतिरिवाचित्यं कृत्वा कर्मसुदुष्करम् ॥ तथानिर्मथितं तेन त्र्यंगंतवबलं महत् ४० यथासुरबलं घोरं त्र्यंबकेन महौजसा ॥ कृत्वा
कर्मरणेऽसह्यं परैरार्जुनिराहवे ४१ अभिनच्चपदात्योघांस्त्वदीयानेव सर्वशः ॥ एवमेकेन तां सिनांसौभद्रेण शितैः शरैः ४२ भृशं विप्रहतां दृष्ट्वा स्कंदेन वासुरीचमूम् ॥
त्वदीयास्तवपुत्राश्च वीक्षमाणादिशोदश ४३ संशुष्कास्याश्चलन्नेत्राः प्रस्विन्नारोमहर्षिणः ॥ पलायनकृतोत्साहानिरुत्साहाद्विषज्जये ४४ गोत्रनामभिरन्योन्यं
क्रंदंतो जीवितैषिणः ॥ हतान्पुत्रान्पितृन्प्रातृन्बंधून्संबंधिनस्तथा ४५ प्रातिष्ठंतसमुत्सृज्य त्वरयंतो हयद्विपान् ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिम
न्युवधपर्वणि अभिमन्युपराक्रमे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ संजय उवाच ॥ तां प्रभगां च भृष्टं दृष्ट्वा सौभद्रेणामितौ जसा ॥ दुर्योधनो भृशं कुदः स्वयं सौभद्रमभ्ययात्
१ ततो राजानमावृत्तं सौभद्रं प्रतिसंयुगे ॥ दृष्ट्वा द्रोणो ब्रवीद्योधान्परीप्सध्वं नराधिपम् २ पुराऽभिमन्युर्लक्ष्मः पश्यतां हंतिवीर्यवान् ॥ तमाद्रवतमाभैः क्षिप्रं
क्षतकौरवम् ३ ततः कृतज्ञाबलिनः सुहृदोजितकाशिनः ॥ त्रास्यमानाभयाद्दीर्घपरिवधुस्तवात्मजम् ४ द्रोणो द्रोणिः कृपः कर्णः कृतवर्मा च सौबलः ॥ बृहद्वलो
मद्रराजो भूरिभूरिश्रवाः शलः ५ पौरवो वृषसेनश्च विमृजंतः शितान् शरान् ॥ सौभद्रं शरवर्षेण महता समवाकिरन् ६ संमोहयित्वा तमथ दुर्योधनममोचयन् ॥ आ
स्याद्वासमिवाक्षितं मृषेनार्जुनात्मजः ७ तान् शरीधेण महता साश्वसूतान्महारथान् ॥ विमुखीकृत्य सौभद्रः सिंहनादमथानदत् ८ तस्य नादं ततः श्रुत्वा सिंहस्ये
वामिषैषिणः ॥ नामृष्यंतसु संरब्धाः पुनर्द्रोणमुखारथाः ९ तएनं कोष्ठकीकृत्य रथवंशेन मारिष ॥ व्यसृजन्निषु जालानि नानालिं गानि संघशः १० तान्यंतरिक्षे
चिच्छेदपौत्रस्ते निशितैः शरैः ॥ तांश्चैव प्रतिविव्याध तदुतमिवाभवत् ११ ततस्ते कोपितास्तेन शरैराशीविषोपमैः ॥ परिवधुर्जिघांसंतः सौभद्रमपराजितम्
१२ समुद्रमिव पर्यस्तं त्वदीयं तंबलार्णवम् ॥ दधारैकोऽर्जुनिर्बाणैर्वेल्लेव भरतर्षभ १३ शूराणां युध्यमानानां निघ्नतामितरेतरम् ॥ अभिमन्योः परेषां च नासीत्कश्चि
त्पराङ्मुखः १४ तस्मिंस्तु घोरसंग्रामे वर्तमाने भयंकरे ॥ दुःसहो नवभिर्बाणैरभिमन्युमविध्यत १५ दुःशासनो द्वादशभिः कृपः शारद्वतास्त्रिभिः ॥ द्रोणस्तु सप्त
दशभिः शरैराशीविषोपमैः १६ विंशतिस्तु सप्तत्या कृतवर्मा च सप्तभिः ॥ बृहद्वलस्तथाऽष्टाभिरश्वत्थामा च सप्तभिः १७ भूरिश्रवास्त्रिभिर्बाणैर्मद्रेशः षड्विराशु
गैः ॥ द्वाभ्यां शराभ्यां शकुनिस्त्रिभिर्दुर्योधनो नृपः १८ स तु तान् प्रतिविव्याध त्रिभिस्त्रिभिरजिह्वगैः ॥ नृत्यन्निव महाराजचापहस्तः प्रतापवान् १९ ततोऽभि
मन्युः संकुदस्त्रास्यमानस्तवात्मजैः ॥ विदर्शयन्वै सुमहच्छि क्षौरसकृत्तंबलम् २०

गरुडानिलरंहोभिर्युतुर्वाक्यकरैर्हयैः ॥ दातैरश्मकदायादस्त्वरमाणो ह्यवारयत् २ विव्याध दशभिर्बाणैस्तिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ॥ तस्याभिमन्युर्दशभिर्हयान्सूतं ध्वजं शरैः २२ बाहू धनुः शिरश्चोर्व्यास्मयमानोऽभ्यपातयत् ॥ ततस्तस्मिन्हतेर्वीरे सौभद्रेणाश्मकेश्वरे २३ संचचालबलं सर्वपलायनपरायणं ॥ ततः कर्णः कृपो द्रोणो द्रौणिर्गोधारराट्शलः २४ शल्यो भूरिश्रवाः काथः सोमदतो विविशतिः ॥ वृषसेनः सुषेणश्च कुंडभेदी प्रतर्दनः २५ वृंदारको ललिथश्च प्रबाहुर्दीर्घलोचनः ॥ दुर्योधनश्च संकुद्धः शरवर्षैरवाकिरन् २६ सोऽतिविद्धो महेष्वासैरभिमन्युरजिह्वगैः ॥ शरमादत्तकर्णाय वर्मकायावभेदिनम् २७ तस्य भित्त्वा तनुत्राणं देहं निभिद्यचाशुगः ॥ प्राविशद्वर्णा विगाद्रल्मीकामिव पन्नगः २८ स तेनातिप्रहारेण व्यथितो विह्वलान्निव ॥ संचचालरणे कर्णः क्षितिकं पेयथाऽचलः २९ तथान्यैर्निशितैर्बाणैः सुषेणं दीर्घलोचनम् ॥ कुंडभेदिं च संकुद्धस्त्रिभिस्त्रिभूतवर्ध्नीदली ३० कर्णस्तं पंचविंशत्या नाराचानां समार्षयत् ॥ अश्वत्थामा च विंशत्या कृतवर्मा च सप्तभिः ३१ स शराचितसर्वांगः कुद्धः शक्रात्मजात्मजः ॥ विचरन् ददृशे सैन्ये पाशहस्त इवांतकः ३२ शल्यं च शरवर्षेण समीपस्थमवाकिरत् ॥ उदक्रोशन् महाबाहुस्तव सैन्यानि भीषयन् ३३ ततः स विद्धोऽस्त्रविदामर्मभिर्द्विरजिह्वगैः ॥ शल्यो राजन रथोपस्थे निषसाद मुमोह च ३४ तं हि दृष्ट्वा तथा विद्धं सौभद्रेण यशस्विना ॥ संप्राद्रवच्चमूः सर्वाभारद्वाजस्य पश्यतः ३५ संप्रेक्ष्य तं महाबाहुं रुक्मपुंखैः समावृतम् ॥ त्वदीयाः प्रपलायंते मृगाः सिंहादिताडव ३६ सतुरण्यशसाऽभिपूज्यमानः पितृसुरचारणसिद्धयक्षसंघैः ॥ अवानेत लगतैश्च भूतसंघैरतिविबभौ हतभुग् यथाज्यसितः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि अभिमन्युपराक्रमे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तथा प्रमथमानं तं महेष्वासानजिह्वगैः ॥ आर्जुनिं मामकाः संख्येकेत्वेन समवारयन् १ ॥ संजय उवाच ॥ ॥ शृणुराजन् कुमारस्य रणे विक्रीडितं महत् ॥ विभित्सतोरथानीकं भारद्वाजेन रक्षितम् २ मद्रेशं सादितं दृष्ट्वा सौभद्रेणाशुगैरण् ॥ शल्यादवरजः कुद्धः किरन्वाणान्समभ्ययात् ३ स विद्धा दशभिर्बाणैः साश्वयंतारमार्जुनिम् ॥ उदक्रोशन् महाशब्दं तिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ४ तस्यार्जुनिः शिरोऽग्रे वपाणि पादं धनुर्हयान् ॥ छत्रं ध्वजं नियंतारं त्रिवेणुं तल्पमेव च ५ चक्रं युगंचतूणीं रं ह्यनुकर्षं च सायकैः ॥ पताकां च क्रगोत्तारौ सर्वोपकरणानि च ६ लघुहस्तः प्रविच्छेदददृशे तं न कश्चन ॥ स पपात क्षितौ क्षीणः प्रविद्धाभरणावरः ७ वायुनेव महाशैलः संभग्नोऽमिततेजसा ॥ अनुगास्तस्य वित्रस्ताः प्राद्रवन् सर्वतो दिशः ८ आर्जुनेऽर्कमतदृष्ट्वा संप्रेणे दुःसंततः ॥ नादेन सर्वभूतानि साधुसाध्विति भारत ९ शल्यभ्रातर्यथारुग्णे बहुशस्तस्य सैनिकाः ॥ कुलाधिवासनामानि श्रावयंतोऽर्जुनः प्रमजम् १०

तथेति १ । २ । ३ । ४ तल्पं रथगतशय्यां ५ । ६ । ७ । ८ । ९ अधिवासो निवासः १०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ अविशेषवतुल्यमित्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायां सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ द्वेधाति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

अभ्यधावंतं संकुद्धा विविधायुधपाणयः ॥ रथैरश्वैर्गजैश्चान्येषां श्वान्येषां लोत्कटाः ११ बाणशब्देन महतारथनेमिस्त्वेन च ॥ हुंकारैः क्षेपेडितोत्कुष्ठैः सिंहनादैः सगजितैः १२ ज्यातलत्रस्वनैरभ्येगर्जतोऽर्जुनमर्दनम् ॥ सुवंतश्च न नीजीवन्मोक्षयसे जीवितादिति १३ तांस्तथा ब्रुवतो दृष्ट्वा सौभद्रः प्रहसन्निव ॥ यो योऽस्मै प्राहरत्पूर्वतं तां विव्याध पात्रिभिः १४ संदर्शयिष्यन्नस्त्राणि विचित्राणि लघूनि च ॥ आर्जुनिः समरेशूरो मृदु पूर्वमयुध्यत १५ वासुदेवा दुपातं यदस्त्रं यच्च धनं जयात् ॥ अदर्शयत तत्कार्ष्णिः कृष्णाभ्यामविशेषवत् १६ इरमस्य गुरुभारं साध्वसंच पुनः पुनः ॥ संदधद्विस्तृजं श्वेषून्निर्विशेषमदृश्यत १७ चापमंडलमेवास्य विस्फुराद्विद्वदृश्यत ॥ सुदीप्तस्य शरत्काले सवितुर्भंडलयथा १८ ज्याशब्दः शुश्रुवे तस्य तलशब्दश्च दारुणः ॥ महाशानिमुचः काले पयोदस्येव निःस्वनः १९ होमानमर्षी सो भद्रो मानकृत्प्रियदर्शनः ॥ संमिमानयिषुर्वीरानिष्वस्रैश्चाप्ययुध्यत २० मृदुर्भूत्वा महाराज दारुणः समपद्यत ॥ वर्षाभ्यतीतो भगवान् शरदीव दिवाकरः २१ शरान्विचित्रान्सुबहून् रुक्मपुंखान् शिलाशितान् ॥ मुमोच शतशः कुद्धो गभस्तीनिव भास्करः २२ क्षुरप्रैर्वत्सदंतैश्च विपाठैश्च महायशाः ॥ नाराचैर्द्वचंद्राभैर्भल्लैर्जलिकैरपि २३ अवाकिरद्रथानीकं भारद्वाजस्य पश्यतः ॥ ततस्तत्सैन्यमभवाद्दिमुखं शरपीडितम् २४ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि अभिमन्युपराक्रमे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ द्वेधा भवति मेचितं भिया तुष्ट्या च संजय ॥ मम पुत्रस्य यत्सैन्यं सौभद्रः समवारयत् १ विस्तरेणैव मे शंससर्वा गवल्गणे पुनः ॥ विक्रीडितं कुमारस्य स्कंदस्येवासुरैः सह २ ॥ संजय उवाच ॥ हेतते संप्रवक्ष्यामि विमर्दमतिदारुणम् ॥ एकस्य च बहूनां च यथासीत् सुलोणः ३ अभिमन्युः कृतोत्साहः कृतोत्साहान् र्दिदमान् ॥ रथस्थो रथिनः सर्वास्तावकान्भ्यवर्षयत् ४ द्रोणं कर्णं कृपं शल्यं द्रौणिं भोजं बृहदलम् ॥ दुर्योधनं सौमदं तिष्ठकुनिं च महाबलम् ५ नानावृषां पशुतान्सैन्यानि विविधानि च ॥ अलातचक्रवत् सर्वांश्च रन्वाणैः समार्षयत् ६ निघ्नन्न मित्रान्सौभद्रः परमास्त्रैः प्रतापवान् ॥ अदर्शयत तेजस्वी दिक्षु सर्वा सुभारत ७ तदृष्ट्वा चरितं तस्य सौभद्रस्यामि तौजसः ॥ समकंपंत सैन्यानि त्वदीयानि सहस्रशः ८ अथाब्रवीन्महाप्राज्ञो भारद्वाजः प्रतापवान् ॥ हर्षेणोत्फुल्लनयनः कृपमाभाष्य सत्वरम् ९ घटयन्निव मर्माणि पुत्रस्य तव भारत ॥ अभिमन्युरणे दृष्ट्वा तदारणविशारदं १० एष गच्छति सौभद्रः पार्थानां प्रथितो युवा ॥ नंदयन् सुहृदः सर्वान् राजानं च युधिष्ठिरम् ११ नकुलं सहदेवं च भीमसेनं च पांडवम् ॥ बंधून्संबंधिनश्चान्यान्मध्यस्थान्सुहृदस्तथा १२ नास्य युद्धे समं मन्ये कंचिदन्यं धनुर्धरम् ॥ इच्छन् हन्यादिमांसेनां किमर्थमपि नेच्छति १३ द्रोणस्य प्रीतिसंयुक्तं श्रुत्वा वाक्यं तवात्मजः ॥ आर्जुनिं प्राति संकुद्धो द्रोणं दृष्ट्वा स्मयन्निव १४ अथ दुर्योधनः कर्णमब्रवीद्बालिहंकं वृषः ॥ दुःशासनं मद्राजं तांस्तथाऽन्यान्महारथान् १५

१६ अंगेत्यस्यायां १७ धर्मिणामितिसोढुं १८ आत्मसंभावितोऽहमेवेतिसंभावनामाकूटः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ॥ इति द्रोण
 सर्वमूर्धाभिषिक्तानामाचार्यो ब्रह्मवित्तमः ॥ अर्जुनस्य सुतं मूढं नायं हंतुमिहेच्छति १६ न ह्यस्य समरे युद्धे दंतकोऽप्याततायिनः ॥ किमंग पुनरेवान्यो मर्त्यः
 सत्यं ब्रवीमिवः १७ अर्जुनस्य सुतं त्वेषां शिष्यत्वादभिरक्षति ॥ शिष्याः पुत्राश्च दयितास्तदपत्यं च धर्मिणाम् १८ संरक्ष्यमाणो द्रोणेन मन्यते वीर्यमात्मनः ॥ आ
 त्मसंभावितो मूढस्तं प्रमथीतमाचिरम् १९ एवमुक्तास्तु ते राजा सा त्वती पुत्रमभ्ययुः ॥ संख्यास्ते जिघांसंतो भारद्वाजस्य पश्यतः २० दुःशासनस्तु तच्छ्रुत्वा
 दुर्योधनवचस्तदा ॥ अब्रवीत् कुरुशार्दूल दुर्योधनमिदं वचः २१ अहमेनं हनिष्यामि महाराज ब्रवीमि ते ॥ मिषतां पांडुपुत्राणां पंचालानां च पश्यताम् २२ ग्रसि
 ष्याम्यद्य सौभद्रं यथाराहुर्दिवाकरम् ॥ उत्कुश्य चाब्रवीद्वाक्यं कुरु राजमिदं पुनः २३ श्रुत्वा कृष्णो मयाग्रस्तं सौभद्रमतिमानिनौ ॥ गमिष्यतः प्रेतलोकं जीवलोकान्
 संशयः २४ तौ च श्रुत्वा मृतो व्यक्तं पांडोः क्षेत्रोद्भवाः सुताः ॥ एकाह्वाससुहृद्गर्गाः क्लैव्याद्वा स्यंति जीवितम् २५ तस्मादस्मिन्हते शत्रौ हताः सर्वेऽहितास्तव ॥
 शिवेन माध्याहिराजत्रेषहन्भिरिपुंस्तव २६ एवमुक्त्वाऽनदद्राजन् पुत्रो दुःशासनस्तव ॥ सौभद्रमभ्ययात्कुद्वः शरवर्षैरवाकिरन् २७ तमतिकुद्वमायांतं तव पुत्र
 मरिंदमः ॥ अभिमन्युः शरैस्तीक्ष्णैः पृष्ट्वा शिरसा मार्षयत् २८ दुःशासनस्तु संकुद्वः प्रभिन्न इव कुंजरः ॥ अयोधयत सौभद्रमभिमन्युश्च तरणे २९ तौ मंडलानि
 चित्राणि रथाभ्यां सव्यदक्षिणम् ॥ चरमाणावयुद्धे तारथशिक्षाविशारदौ ३० अथ पणवमृदं गदुं दुर्भीनां क्रकचमहानकभेरिद्वर्जराणाम् ॥ निनदमतिभृशं नराः
 प्रचकुलं वज्रलोद्भवसिंहनादमिश्रम् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि दुःशासनयुद्धे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ संजय उवाच ॥
 शरविक्षतगात्रस्तु प्रत्यमित्रमवस्थितम् ॥ अभिमन्युः स्मयन्धीमान् दुःशासनमथाब्रवीत् १ दिष्ट्या पश्यामि संग्रामे मानिनं शूरमागतम् ॥ निष्ठुरं त्यक्तधर्माणमा
 क्रोशनपरायणम् २ यत्सभायां त्वयाराज्ञो धृतराष्ट्रस्य शृण्वतः ॥ कोपितः परुषैर्वाक्यैर्धर्मराजो युधिष्ठिरः ३ जयोन्मतेन भीमश्च बलवद्धं प्रभाषितः ॥ अक्षकू
 टं समाश्रित्य सौबलस्यात्मनो बलम् ४ तत्त्वयेदमनुप्राप्तं तस्य कोपान्महात्मनः ॥ परवितापहारस्य क्रोधस्याप्रशमस्य च ५ लोभस्य ज्ञाननाशस्य द्रोहस्यात्या
 हितस्य च ॥ पितृणां ममराज्यस्य हरणस्योग्रधान्विनाम् ६ तत्त्वयेदमनुप्राप्तं प्रकोपाद्वै महात्मनाम् ॥ सतस्योग्रमधर्मस्य फलं प्राप्नुहि दुर्मते ७ शासितास्म्यद्य
 ते बाणैः सर्वसैन्यस्य पश्यतः ॥ अद्याहमनृणस्तस्य कोपस्य भवितारणे ८ अमर्षितायाः कृष्णायाः कांक्षितस्य च मे पितुः ॥ अद्य कौरव्यभीमस्य भवितास्म्यनृ
 णो युधि ९ नहि मे मोक्ष्यसे जीवन् यदि नो मृजसे रणम् ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुर्बाणं दुःशासनांतकम् १० संदधे परवीरघ्नः कालाभ्यनिलवर्चसम् ॥ तस्योरस्तूर्णमा
 साद्य जघ्नुदेशे विभिद्यतम् ११ जगाम सहपुंखेन वल्मीकमिव पन्नगः ॥ अथैनं पंचविंशत्या पुनरेव समाप्यत् १२

पर्वणि टीकायां एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ शरेति १ । २ । ३ । ४ । ५ अत्याहितस्य जीवान्नेषकर्मणः साहसस्येति यावत् ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४
 शरैरग्निसमस्पर्शैराकर्णसमचोदितैः ॥ सगाढविद्धो व्यथितोरथोपस्थ उपाविशत् १३ दुःशासनो महाराज कश्मलं चाविशन्महत ॥ साराधिस्त्वरमाणस्तु दुःशास
 नमचेतनम् १४ रणमध्यादपोवाहसौभद्रशरपीडितम् ॥ पांडवाद्रौपदेयाश्च विराटश्च समीक्ष्यतम् १५ पंचालाः केकयाश्चैव सिंहनादमथानदन् ॥ वादित्राणि
 च सर्वाणि नानालिंगानि सर्वशः १६ प्रावादयंतं सहृष्टाः पांडूनां तत्र सैनिकाः ॥ अपश्यन् स्मयमानाश्च सौभद्रस्य विचेष्टितम् १७ अत्यंतवैरिणं दृष्टं दृष्ट्वा शत्रुं पश
 जितम् ॥ धर्ममारुतशक्राणामश्विनोः प्रतिमास्तथा १८ धारयंतो ध्वजाग्रेषु द्रौपदेयामहारथाः ॥ सात्यकिश्चेकितानश्च दृष्टुमश्विखंडिनौ १९ केकया दृष्टके
 तु श्वमत्स्याः पंचालसृजयाः ॥ पांडवाश्च मुदा युक्ता युधिष्ठिरपुरोगमाः २० अभ्यद्रवं तत्वरिता द्रोणानीकं विभित्सवः ॥ ततोऽभवन् महायुद्धं त्वदीयानां परैः सह ॥
 २१ जयमाकांक्षमाणानां शूराणामनिवर्तिनाम् ॥ तथा तु वर्तमाने वै संग्रामेऽतिभयंकरे २२ दुर्योधनो महाराजराधेयमिदमब्रवीत् ॥ पश्य दुःशासनं वीरमभिमन्युवशं
 गतम् २३ प्रतपंतमिवादित्यं निघ्नंतं शात्रवानरणे ॥ अथ चेते सुसंख्यासिंहा इव बल्लोक्तदाः २४ सौभद्रमुद्यतास्त्रा तुमभ्यधावंत पांडवाः ॥ ततः कर्णः शरैस्ती
 क्ष्णैरभिमन्युं दुरासदम् २५ अभ्यवर्षत संकुद्वः पुत्रस्य हितकृतव ॥ तस्य चानुचरांस्तीक्ष्णैर्विव्याध परमेषुभिः २६ अवज्ञापूर्वकं शूरः सौभद्रस्य रणाजिरे ॥ अभि
 मन्युस्तुराधेयं त्रिसप्तत्याशिलीमुखैः २७ अविध्यच्चरितो राजन् द्रोणं प्रेप्सुर्महामनाः ॥ तंतथानाशकत्वाश्च द्रोणाद्वारयितुं रथी २८ आरुजंतं रथवातान्वज्रह
 स्तात्मजात्मजम् ॥ ततः कर्णो जयप्रेप्सुर्मानि सर्वधनुष्मताम् २९ सौभद्रं शतशोऽविध्यदुत्तमास्त्राणि दर्शयन् ॥ सोऽस्त्रैस्त्रिविदां श्रेष्ठोरामशिष्यः प्रतापवान् ३०
 समरेश्चतुर्धर्ममभिमन्युमपीडयत् ॥ स तथा पीड्यमानस्तुराधेयेनास्त्रवृष्टिभिः ३१ समरेऽमरसंकाशः सौभद्रो न व्यशीर्यत ॥ ततः शिलाशितैस्तीक्ष्णैर्मल्लैरानतप
 र्वभिः ३२ छित्त्वा धनुं पिशूराणामार्जुनैः कर्णमार्दयत् ॥ धनुर्मंडलनिर्मुक्तैः शरैराशीविषोपमैः ३३ सच्छत्रध्वजयंतारं साश्वमाशुस्मयन्निव ॥ कर्णोऽपि चास्याचि
 क्षेपबाणान्सन्नतपर्वणः ३४ असंभ्रांतश्चतान्सर्वान् गृह्णात्फालगुनात्मजः ॥ ततो मुहूर्तात्कर्णस्य बाणैर्न केन वीर्यवान् ३५ सध्वजं कार्मुकं वीरिच्छत्वा भूमावपात
 यत् ॥ ततः कृच्छ्रगतं कर्णं दृष्ट्वा कर्णादनंतरः ३६ सौभद्रमभ्ययात्तूर्णदृढमुद्यम्य कार्मुकम् ॥ तत उचुः कुशुः पार्थास्तेषां चानुचराजनाः ॥ वादित्राणि च संजघ्नुः सौ
 भद्रं चापितुष्टुबुः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि कर्णदुःशासनपराक्रमे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ संजय उवाच ॥ सोऽतिगर्जनं वनु
 ष्पाणि ज्यां विकर्षन् पुनः पुनः ॥ तयोर्महात्मनोस्तूर्णं रथांतरमवापतत् १ सोऽविध्यदृशभिर्बाणैरभिमन्युं दुरासदम् ॥ सच्छत्रध्वजयंतारं साश्वमाशुस्मयन्निव २
 पितृपैतामहं कर्मकुर्वाणमतिमानुषम् ॥ दृष्ट्वाऽर्दितं शरैः कार्ष्णिग्वदीयाहृषिताऽभवन् ३ तस्याभिमन्युरायम्य स्मयन्नेकेन पत्रिणा ॥ शिरः प्रच्यावयामास तद्र
 थात्प्रापत ह्रुवि ४

३५ । ३६ । ३७ । इति द्रोणपर्वणि टीकायां चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ४ ॥ सइति १ । २ । ३ । ४

कर्णिकारमिवाधूतं वातेनापतितं नगात् ॥ भ्रातरं निहतं दृष्ट्वा राजन्कणो व्यथाय यो ५ विमुखो कृत्य कर्णेतु सो भद्रः कंकपात्रेभिः ॥ अन्धानपिमहेष्वासांस्तूष्णे मे
वाभिदुह्वे ६ ततस्तद्विततं सैन्यं हस्त्यश्वरथपतिमत् ॥ क्रुद्धोऽभिमन्युरभिनतिग्मतेजामहारथः ७ कर्णस्तु बहुभिर्बाणैरघ्नमानोऽभिमन्युना ॥ अपायाज्जव
नैरश्वैस्ततोऽनीकमभज्यत ८ शलभैरिव चाकाशे धाराभिरिव चावृते ॥ अभिमन्योः शरैराजन्नप्राज्ञायत किंचन ९ तावकानां तु यो धानां वध्यतां नो शेतैः शरैः ॥
अन्यत्र सैधवाद्राजन्नस्मकश्चिदतिष्ठत १० सौभद्रस्तु ततः शंखं प्रध्माप्य पुरुषर्षभः ॥ शीघ्रमभ्यपतत्सेनां भारतीं भरतर्षभ ११ सकक्षेग्निरिवोत्सृष्टो निर्दहं स्तरसा
रिपून् ॥ मध्ये भारतसैन्यानामार्जुनिः पर्यवर्तत १२ रथनागाश्च मनुजान् दयन्निशितैः शरैः ॥ संप्रविश्याकरोद्भूमिकं बंधगणसंकुलाम् १३ सौभद्रचापप्रभवेर्नि
कृताः परमेष्ठुभिः ॥ स्वानेवाभिमुखान्घ्नतः प्राद्रवन्जीवितार्थिनः १४ तेषां रारौद्रकर्माणो विपाठा बहवः शिताः ॥ निघ्नन्तोरथनागाश्चान्जगमुराशुवसुंधराम् १५
सायुधाः सांगुलिप्राणाः सगदाः सांगदारणे ॥ दृश्यन्ते बाहवश्छिन्नाहेमाभरणभूषिताः १६ शराश्चापानि खड्गाश्च शरीराणि शिरांसि च ॥ सकुंडलानि स्रग्भीणिभूमा
वासन्सहस्रशः १७ सोपस्करैरधिष्ठानैरीषादंडैश्च बंधुरैः ॥ अक्षैर्विमथितैश्च कर्ष्वेर्बहुधा पतितैर्युगैः १८ शक्तिष्वापासिभिश्चैव पतितैश्च महाध्वजैः ॥ चर्मचापशरै
श्चैव व्यवकीर्णैः समंततः १९ निहतैः क्षत्रियैरश्वैर्वारणैश्च विशांपते ॥ अगम्यरूपापृथिविक्षणेनासीत्सुदारुणा २० वध्यतां राजपुत्राणां क्रंदतामिदं तरेतरम् ॥
प्रादुरासीन्महाशब्दो भीरूणां भयवर्धनः २१ सशब्दो भरतश्रेष्ठदिशः सर्वां व्यनादयत् ॥ सौभद्रश्चाद्रवत्सेनां घ्नन्वराश्वरथद्विपान् २२ कक्षमग्निरिवोत्सृष्टो निर्दहं
स्तरसारिपून् ॥ मध्ये भारतसैन्यानामार्जुनिः प्रत्यदृश्यत २३ विचरन्तं दिशः सर्वाः प्रदिशश्चापि भारत ॥ तंतदानानुपश्यामः सैन्ये च रजसाऽऽवृते २४ आद
दानं गजाश्चानां नृणां चायुषि भारत ॥ क्षणेन भूयः पश्यामः सूर्यमध्यं दिने यथा २५ अभिमन्युं महाराजप्रतपन्तं द्विषद्गणान् ॥ सवासवसमः संख्येवासवस्यात्मजा
त्मजः ॥ अभिमन्युर्महाराजसैन्यमध्ये व्यरोचत २६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व० अभिमन्युवधपर्वणि अभिमन्युपराक्रमे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥
घृतराष्ट्र उवाच ॥ बालमर्त्यं तसुखिनं स्वबाहुबलदर्पितम् ॥ युद्धेषु कुशलं वीरं कुलपुत्रं तनुत्यजम् १ गाहमानमनीकानि सदश्वैश्च त्रिहायनैः ॥ अपियौ धिष्ठिरा
सैन्यात्कश्चिदन्वपतद्वली २ ॥ संजय उवाच ॥ युधिष्ठिरो भीमसेनः शिखंडी सात्यकिर्यमौ ॥ धृष्टद्युम्नो विराटश्च द्रुपश्च सकेकयः ३ धृष्टकेतुश्च संख्यो मत्स्याश्चा
भ्यपतन् रणे ॥ तेनैव तु पथायांतः पितरो मातुलैः सह ४ अभ्यद्रवन्परीप्संतो व्यूढानीकाः प्रहारिणः ॥ तान् दृष्ट्वा द्रवतः शूरांस्त्वदीया विमुखाऽभवन् ५ ततस्तद्वि
मुखं दृष्ट्वा तव सूनोर्महद्वलम् ॥ जामाता तव तेजस्वी संस्तं भयिषुराद्रवत् ६

बालमिति १।२।३।४।५।६

७ प्रवणाभिन्नप्रदेशं प्राप्य ८ १ बलं सामर्थ्यं शौर्यमुत्साहः वीर्यप्रभावम् १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायां
सैधवस्य महाराजपुत्रो राजा जयद्रथः ॥ सपुत्रयुद्धिनः पार्थान्सहसैन्यान्वारयत् ७ उग्रधन्वामहेष्वासो दिव्यमस्त्रमुदीरयन् ॥ वार्धक्षत्रिरुपासेधत्प्रवणादिवकुंज
रः ८ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अतिभारमहं मन्ये सैधवे संजयाहितम् ॥ यदेकः पांडवान् कुद्धान् पुत्रप्रेप्सून् वारयत् ९ अत्यद्भुतमहं मन्ये बलं शौर्यं च सैधवे ॥ तस्य प्र
ब्रूहि मे वीर्यं कर्म चाग्र्यं महात्मनः १० किंदत्तं हुतमिष्टं वा किंसुतं तमथोततः ॥ सिंधुराजो हि येनैकः पांडवान्समवारयत् ११ ॥ संजय उवाच ॥ द्रौपदी हरणे यत्तद्भो
मसेनेन निर्जितः ॥ मानात्स तप्तवान् राजा वरार्थी सुमहत्तपः १२ इन्द्रियाणीन्द्रियाथेभ्यः प्रियेभ्यः सन्निवर्त्यतः ॥ क्षुत्पिपासा तपसहः क्लेशो धमानि संततः १३ देव
माराधयच्छर्वणन् ब्रह्मसनातनम् ॥ भक्तानुकंपी भगवांस्तस्य चक्रंतो दयाम् १४ स्वप्नान्तेऽप्यथ चैवाह हरः सिंधुपतेः सुतम् ॥ वरं वृष्णीष्वप्रीतोऽस्मि जयद्रथ
किमिच्छसि १५ एवमुक्तस्तु शर्वणसिंधुराजो जयद्रथः ॥ उवाच प्रणतोरुद्रं प्राजलिर्नियतात्मवान् १६ पांडवेयान् हंसं ख्येभीमवीर्यपराक्रमान् ॥ वारयेयं रथेनै
कः समस्ता निति भारत १७ एवमुक्तस्तु देवेशो जयद्रथमथा ब्रवीत् ॥ ददामि ते वरं सौम्यं विना पार्थधनं जयम् १८ वारयिष्यसि संग्रामे चतुरः पांडुनंदनान् ॥ एव
मस्त्विति देवेशमुक्त्वाऽबुध्यत पार्थिवः १९ स तेन वरदानेन दिव्येनास्त्रबलेन च ॥ एकः संवारयामास पांडवानामनीकिनीम् २० तस्य ज्यातलघोषेण क्षात्रियान्भय
माविशत् ॥ परांस्तु तव सैन्यस्य हर्षः परमकोऽभवत् २१ दृष्ट्वा तु क्षत्रियाभारं सैधवे सर्वमाहितम् ॥ उत्कुश्याभ्यद्रवन् राजन्येन यौ धिष्ठिरं बलम् २२ ॥ इति श्री
महाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि जयद्रथयुद्धे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ यन्मां पृच्छसि राजेंद्र सिंधुराजस्य विक्रमम् ॥
शृणु तत्सर्वमाख्यास्ये यथा पांडुनयो धयत् १ तमूढुर्वाजिनो वश्याः सैधवाः साधुवाहिनः ॥ विकुर्वाणा बृहंतोश्वाः श्वसनोपमरहसः २ गंधर्वनगराकारं विधिवत्कल्पि
तं रथम् ॥ तस्याभ्यशोभयत्केतुर्वाराहो राजतोमहान् ३ श्वेतच्छत्रपताकाभिश्चामरव्यजनेन च ॥ सबभौ राजलिंगैस्तैस्तारापतिरिवांबरे ४ मुक्तावन्नमणिस्व
र्णैर्भूषितं तमयस्मयम् ॥ वरूथं विबभौ तस्य ज्योतिर्भिः खमिवावृतम् ५ सविस्कार्यमहच्चापं किरन्निषुगणान्बहून् ॥ तत्खंडं पूरयामास यद्वचदारयदार्जुनिः ६
ससात्यकिं त्रिभिर्बाणैश्च वृकोदरम् ॥ धृष्टद्युम्नं तथा षष्ठ्या विराटं दशभिः शरैः ७ द्रुपदं पंचभिस्तीक्ष्णैः सप्तभिश्चाशिखंडिनम् ॥ केकयान्पंचविंशत्या द्रौपदे
यांस्त्रिभिस्त्रिभिः ८ युधिष्ठिरं तु सप्तत्या ततः शेषानपानुदत् ॥ इषुजालेन महता तदद्भुतमिवाभवत् ९ अथास्य शितपीतेन भलेनादिश्याकार्मुकम् ॥ चिच्छेद प्र
हसनराजा धर्मपुत्रः प्रतापवान् १० अक्ष्णोर्निमेषमात्रेण सोऽन्यदादाय कार्मुकम् ॥ विव्याध दशभिः पार्थतांश्चैवान्यांस्त्रिभिस्त्रिभिः ११ ततस्य लाघवं ज्ञात्वा भी
मो भलैस्त्रिभिस्त्रिभिः ॥ धनुर्ध्वजं चच्छत्रं च क्षितौ क्षिप्रमपातयत् १२

द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥

॥ अ ॥

॥ यदिति १।२।३।४

वरूथं रथवेष्टनम् ५।६।७।८।९ आदिश्य पृच्छिन्नं त्रीत्युद्दिश्य १०।११।१२

॥ ३२ ॥

आवदानइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० आयच्छुत्प्रयुक्तवान् रथमायां दुर्लक्ष्यारथशिक्षां २१ । २२ ॥ संजयउवाच ॥ आददानस्तु शूराणामायुष्यभवदार्जुनिः ॥ अंतकः सर्वभूतानां प्राणान्कालइवागते १ सशक्रइवविक्रांतः शक्रपुनोः सुतोबली ॥ अभिमन्युस्त दानीकलांडयन्समदृश्यत् २ प्रविश्यैवतुराजैर्द्रक्षत्रियैर्द्रांतकोपमः ॥ सत्यश्रवसमादत्तव्याघ्रोमृगमिवोल्लवणः ३ सत्यश्रवसिचाक्षितेत्वरमाणामहारथाः ॥ प्रगृ ह्यविपुलं शस्त्रमभिमन्युमुपाद्रवन् ४ अहं पूर्वमहं पूर्वमिति क्षत्रियपुंगवाः ॥ स्पर्धमानाः समाजग्मुर्जिघांसंतोऽर्जुनात्मजम् ५ क्षत्रियाणामनीकानि प्रदुतान्यभि धावताम् ॥ जग्राहतिमिरासाद्य क्षुद्रमत्स्यानि वार्ष्णे ६ येकेचनगतास्तस्य समीपमपलायिनः ॥ न ते प्रतिन्यवर्तंत समुद्रादिवसिंधवः ७ महाग्राहृहीतेववात वेगभयादिता ॥ समकंपतसासेनाविभ्रष्टानौरिवार्ष्णे ८ अथ रुक्मरथो नाम मद्रेश्वरसुतोबली ॥ त्रस्तामाश्वासयन्सेनामत्रस्तोवाक्यमब्रवीत् ९ अलं त्रासेन वः शूरानैषकश्चिन्मयि स्थिते ॥ अहमेनं ग्रहीष्यामि जीवग्राहं न संशयः १० एवमुक्त्वा तु सौभद्रमभिदुद्राववीर्यवान् ॥ सुकल्पितेनोद्यमानः स्यंदनेन विराजता ११ सोऽभिमन्युं त्रिभिर्बाणैर्विद्ध्वा वक्षस्यथानदत् ॥ त्रिभिश्च दक्षिणे बाहौ सव्ये च निशितैस्त्रिभिः १२ स तस्येष्वसन्नं छित्वा फाल्गुनिः सव्यदक्षिणौ ॥ भुजौ शिरश्च स्व क्षिभुक्षितौ क्षिप्रमपातयत् १३ दृष्ट्वा रुक्मरथं रुग्णं पुत्रं शल्यस्य मानिनम् ॥ जीवग्राहं जिघृक्षंतं सौभद्रेण यशस्विना १४ संग्रामदुर्मदाराज न राजपुत्राः प्रहारिणः ॥ वयस्याः शल्यपुत्रस्य सुवर्णविकृतध्वजाः १५ तालमात्राणि चापानि विकर्षंतो महाबलाः ॥ आर्जुनिं शरवर्षेण समं तात्पर्यवारयन् १६ शूरैः शिक्षाबलोपेतैस्त रुग्णै रत्यमर्षणैः ॥ दृष्ट्वैकं समरेशूरं सौभद्रमपराजितम् १७ छाद्यमानं शरव्रातैर्हृष्टो दुर्योधनोऽभवत् ॥ वैवस्वतस्य भवनं गतं ह्येनममन्यत १८ सुवर्णपुंखैरिषुभिर्नाना लिंगैः सुतेजनैः ॥ अदृश्यमार्जुनिं च कुर्निमेषात्तेनृपात्मजाः १९ समूताश्च ध्वजंतस्य स्यंदनं तंचमारिष ॥ अचितं समपश्यामश्वाविधंशल्लैरिव २० सगाढ विद्धः क्रुद्धश्च तोत्रैर्गजइवार्दितः ॥ गांधर्वमस्त्रमायच्छद्रथमायांच भारत २१ अर्जुनेन तपस्तप्त्वा गंधर्वेभ्यो यदा हतम् ॥ तुंगुरुप्रमुखेभ्यो वै तेनामो हयताहितान् २२ एकधा शतधाराजन्दृश्यते स्म सहस्रधा ॥ अलातचक्रवत्संख्येक्षिप्रमस्त्राणि दर्शयन् २३ रथचर्यास्त्रमायाभिर्मोहयित्वा परंतपः ॥ विभेदशतधाराजनशरीरा णिमहीक्षिताम् २४ प्राणाः प्राणभृतां संख्ये प्रेषितानि शितैः शरैः ॥ राजन् प्रापुरमुलोकं शरीराण्यवर्निययुः २५ धनूंष्यश्वात्रियंतंश्च ध्वजान्बाहूंश्च सांगदान् ॥ शिरांसि च शितैर्बाणैस्तेषां चिच्छेद फाल्गुनिः २६ चूतारामो यथा भग्नः पंचवर्षः फलोपगः ॥ राजपुत्रशतंतद्वत्सौभद्रेण निपातितम् २७ कुद्वाशी विषसंकाशा न्सुकुमारान् सुखोचितान् ॥ एकेनानिहतान् दृष्ट्वा भीतो दुर्योधनोऽभवत् २८ रथिनः कुंजरान् श्वान्पदातींश्चापिमज्जतः ॥ दृष्ट्वा दुर्योधनः क्षिप्रमुपायात्तममर्षितः २९ तयोः क्षणमिवापूर्णः संग्रामः समपद्यत् ॥ अथाभवत्ते विमुखः पुत्रः शरशताहतः ३० ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि दुर्योधनपराजये पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ३३ । ३४ । ३५ । ३६ फलोपगः फलोन्मुखः ३७ । ३८ । ३९ । ४० ॥ इति द्रोणपर्वणि दीक्षायां पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥

यथेति १ । २ प्रतिपत्तिप्रतिविधानं ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ विष्वग्वातोऽशेषदिग्वातः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ केशांतकेशैर्मनोहरं 'अंतःप्रांते' इति केमध्वेस्वरूपे
 ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ यथावदसिमेसूतएकस्यबहुभिः सह ॥ संग्रामंतुमुलंधोरंजयंचैवमहात्मनः १ अश्रद्धेयमिवाश्रयंसौभद्रस्याथविक्रमम् ॥ किंतुनात्यहुतंते
 षांयेषांधर्मोव्यपाश्रयः २ दुर्योधनेचविमुखेराजपुत्रशतेहते ॥ सौभद्रेप्रतिपत्तिकांप्रत्यपद्यंतमामकाः ३ ॥ संजयउवाच ॥ संशुष्कास्याश्वलन्नेत्राःप्रसिन्ना
 लोमहर्षणाः ॥ पलायनकृतोत्साहानिरुत्साहादिषज्जये ४ हतानभ्रातृन्पितृन्पुत्रान्सुहृत्संबन्धिबांधवान् ॥ उत्सृज्योत्सृज्यसंजग्मुस्स्वरयंतोहयद्विपान् ५
 तान्प्रभग्रांस्तथादृष्ट्वाद्रोणोद्रौणिर्बृहद्वलः ॥ कृतवर्माऽथसौबलः ६ अभ्यधावन्सुसंकुद्धाःसौभद्रमपराजितम् ॥ तेतुपौत्रेणतेराजन्प्रायशो
 विमुखीकृताः ७ एकस्तुसुखसंवृद्धोबाल्यादर्पाच्चनिर्भयः ॥ इष्वस्त्रविन्महातेजालक्ष्मणोऽर्जुनिर्मन्ययात् ८ तमन्वगेवास्यपितापुत्रगृद्धीन्यवर्तत ॥ अनुदु
 र्योधनंचान्येन्यवर्ततमहारथाः ९ तंतेऽभिषिषिचुर्बाणैर्मैघागिरिमिवांबुभिः ॥ सतुतान्प्रममाथैकोविष्वग्वातोयथाऽबुदान् १० पौत्रंतवचदुर्धर्षलक्ष्मणंप्रियद
 र्शनम् ॥ पितुःसमीपेतिष्ठंतंशूरमुद्यतकार्मुकम् ११ अत्यंतसुखसंवृद्धधनेश्वरसुतापमम् ॥ आससादरणेकार्ष्णिर्मतोमतमिवद्विपम् १२ लक्ष्मणेनतुसंगम्य
 सौभद्रःपरवीरहा ॥ शरैःसुनिशितैस्तीक्ष्णैर्बाह्वोरुसिचार्पयत् १३ संकुद्धोवैमहाराजदंडाहतद्वोरगः ॥ पौत्रस्तवमहाराजतवपौत्रमभाषत १४ सुदृष्टःक्रि
 यतांलोकोह्यमुलोकंगमिष्यसि ॥ पश्यतांबांधवानांत्वांनयामियमसादनम् १५ एवमुक्त्वाततोभलंसौभद्रःपरवीरहा ॥ उदबर्हमहाबाहुर्निर्मुक्तोरगसन्निभम् १६
 सतस्यभुजनिर्मुक्तोलक्ष्मणस्यसुदर्शनम् ॥ सुनसंसुभ्रुकेशांतंशिरोऽहर्षीत्सुकुंडलम् १७ लक्ष्मणनिहतंदृष्ट्वाहाहेत्युच्चुक्षुर्जनाः ॥ ततोदुर्योधनःकुद्धःप्रियेपु
 त्रेनिपातिते १८ हतैनमितिचुक्रोशक्षत्रियानक्षत्रियर्षभः ॥ ततोद्रोणःकृपःकर्णोद्रोणपुत्रोबृहद्वलः १९ कृतवर्माचहार्दिक्यःषड्रथाःपर्यवारयन् ॥ तांस्तुवि
 द्धाशितैर्बाणैर्विमुखीकृत्यचार्जुनिः २० वेगेनाभ्यपतत्कुद्धःसैधवस्यमहद्वलम् ॥ आवब्रुस्तस्यपंथानंगजानीकेनदंशिताः २१ कलिंगाश्चानिषादाश्चक्राथपु
 त्रश्चवीर्यवान् ॥ तत्प्रसक्तमिवात्यर्थयुद्धभासीद्विशांपते २२ ततस्तत्कुंजरानीकंव्यधमदृष्टमार्जुनिः ॥ यथावायुर्नित्यगतिर्जलदानशतशोऽवरे २३ ततःक्रा
 थःशरवातैरार्जुनिंसमवाकिरत् ॥ अथेतरेसन्निवृत्ताःपुनर्द्रोणमुखारथाः २४ परमास्त्राणिधुन्वानाःसौभद्रमभिदुबुः ॥ तान्निवार्यार्जुनिर्बाणैःक्राथपुत्रमथार्द
 यत् २५ शरौघेणाप्रमेयेणत्वरमाणोजिघांसया ॥ सधनुर्बाणकेयूरौबाहूस्समुकुटंशिरः २६ सच्छत्रध्वजयंतारंरथंचाश्वाभ्यपातयत् ॥ कुलशीलश्रुतिबलैःकी
 र्त्याचास्त्रबलेनच ॥ युक्तेतस्मिन्हतेवीराःप्रायशोविमुखाऽभवन् २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिअभिमन्युवधपर्वणिलक्ष्मणवधे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥
 ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ तथाप्रविष्टंतरुणंसौभद्रमपराजितम् ॥ कुलानुरूपंकुर्वाणंसंग्रामेष्वपराजितम् १
 चमनोदरे' इत्याभिधानात् १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ घट्टप्रगल्भम् २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ तथेति १

१ । २ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥

आजानेयैःसुबलिभिर्यातमश्वैस्त्रिहायनैः ॥ प्लवमानमिवाकाशेकेशूराःसमवारयन् २ ॥ संजयउवाच ॥ अभिमन्युःप्रविश्यैतांस्तावकान्निशितैःशरैः ॥ अक
 रोत्पार्थिवान्सर्वान्विमुखान्पांडुनंदनः ३ तंतुद्रोणःकृपःकर्णोद्रोणिश्चसबृहद्वलः ॥ कृतवर्माचहार्दिक्यःषड्रथाःपर्यवारयन् ४ दृष्ट्वातुसैधवेभारमतिमात्रंसमाहि
 तम् ॥ सैन्यंतवमहाराजयुधिष्ठिरमुपाद्रवत् ५ सौभद्रमितरेवीरमभ्यवर्षन्शरांबुभिः ॥ तालमात्राणिचापानिविकर्षंतोमहाबलाः ६ तांस्तुसर्वान्महेश्वासा
 न्सर्वविद्यासुनिष्ठितान् ॥ व्यष्टंभयद्रणेबाणैःसौभद्रःपरवीरहा ७ द्रोणंपंचाशताऽविध्यद्विंशत्याचबृहद्वलम् ॥ अशीत्याकृतवर्माणंकृपंषष्ट्याशिलीमुखैः ८ क
 र्मपुंखैर्महावेगैराकर्णसमचोदितैः ॥ अविध्यदशभिर्बाणैरश्वत्थामानमार्जुनिः ९ सकर्णकर्णिनाकर्णेपीतेनचशितेनच ॥ फाल्गुनिर्द्विषतामध्वेविष्याधपरमे
 षुणा १० पातयित्वाकृपस्याश्वांस्तथोभौपाष्णिसारथी ॥ अथैनंदशभिर्बाणैःप्रत्यविध्यत्स्तनांतरे ११ ततोवृंदारकंवीरंकुर्णुणांकीर्तिवर्द्धनम् ॥ पुत्राणांतव
 वाराणांपश्यतामवधीद्वली १२ तंद्रौणिःपंचविंशत्याक्षुद्रकाणांसमार्पयत् ॥ वरंवरममित्राणामारुजंतमभीतवत् १३ सतुबाणैःशितैस्तूर्णप्रत्यविध्यतमारिष ॥
 पश्यतांधार्तराष्ट्राणामश्वत्थामानमार्जुनिः १४ षष्ट्याशराणांतंद्रौणिस्तिग्मधारैःसुतेजनैः ॥ उग्रैर्नाकंपयद्विद्धामैनाकमिवपर्वतम् १५ सतुद्रौणित्रिसत
 त्याहेमपुंखैरजिह्वैः ॥ प्रत्यविध्यन्महातेजाबलवानपकारिणम् १६ तस्मिन्द्रोणोबाणशतंपुत्रगृद्धीन्यपातयत् ॥ अश्वत्थामातथाऽष्टौचपरीप्सन्पितरंरगे
 १७ कर्णोद्वाविंशतिंभलान्कृतवर्माचविंशतिं ॥ बृहद्वलस्तुपंचाशत्कृपःशारद्वतोदश १८ तांस्तुप्रत्यवधीत्सर्वान्दशभिर्दशभिःशरैः ॥ तैर्यमानःसौभद्रःसर्व
 तोनिशितैःशरैः १९ तंकोसलानामधिपःकर्णिनाऽताडयद्दृदि ॥ सतस्याश्वान्ध्वजंचापंसूतंचापातयत्क्षितौ २० अथकोसलराजस्तुविरथःखड्गवर्मघृत् ॥ इ
 येषफाल्गुनेःकायाच्छिरोहर्तुंसकुंडम् २१ सकोसलानामधिपंराजपुत्रंबृहद्वलम् ॥ हृदिविव्याधबाणेनसभिन्नहृदयोऽपतत् २२ बभंजचसहस्राणिदशराजांमहा
 त्मनाम् ॥ मृजतामशिवावाचःखड्गकार्मुकधारिणाम् २३ तथाबृहद्वलंहत्वासौभद्रोव्यचरद्रणे ॥ व्यष्टंभयन्महेश्वासोयोधांस्तवशरांबुभिः २४ ॥ इतिश्रीम
 हाभारतेद्रोणपर्वणिअभिमन्युवधपर्वणिबृहद्वलवधे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ सकर्णकर्णिनाकर्णेपुनर्विव्याधफाल्गु
 निः ॥ शरैःपंचाशताचैनमविध्यत्कोपयन्भृशम् १ प्रतिविव्याधराधेयस्तावद्विरथतंपुनः ॥ शरैराचितसर्वांगौबह्वशोभतभारत २ कर्णंचाप्यकरोत्कुद्धोरु
 धिरोत्पीडवाहिनम् ॥ कर्णोपिविबभौशूरःशरैश्छिन्नोऽसृगाकुतः ३ तावुभौशरचिन्नांगौरुधरेणसमुक्षितौ ॥ बभूवतुर्महात्मानौपुष्पिताविवर्किशुकौ ४ अथक
 र्णस्यसचिवान्षट्शरांश्चित्रयोधिनः ॥ साश्वसूतध्वजरथान्सौभद्रोनिजघानह ५
 सकर्णमिति १ । २ । ३ । ४ । ५

६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ वध्वधोपायम् १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८
 तथेतान्महेष्वासान्दशभिर्दशभिःशरैः ॥ प्रत्यविध्यदसंभ्रांतस्तदहुतमिवाभवत् ६ मागधस्यतथापुत्रं हत्वाषड्विराजिह्वैः ॥ साश्वंससूतं तरुणमश्वकेतुमपात
 यत् ७ मार्तिकावतकंभोजंततःकुंजरकेतनम् ॥ क्षुरप्रेणसमुन्मथ्यननादविसृजन्शरान् ८ तस्यदोःशासनिर्विद्धाचतुर्भिश्चतुरोहयान् ॥ सूतमेकेनविव्याधद
 शभिश्चार्जुनात्मजम् ९ ततोदोःशासनिर्काष्णिर्विद्धासप्तभिराशुगैः ॥ संभ्राद्रक्तनयनोवाक्यमुच्चैरथाब्रवीत् १० पितातवाहवंत्यक्तागतःकापुरुषोयथा ॥
 दिष्ट्यात्वमपिजानीषेयोदुर्नत्वद्यमोक्ष्यसे ११ एतावदुक्तावचनं कर्मारपरिमाजितम् ॥ नाराचं विससर्जस्मैतद्रौणिस्त्रिभिराच्छिनत् १२ तस्यार्जुनिर्ध्वजंछि
 त्वाश्लयंत्रिभिरताडयत् ॥ तंशल्योनवभिर्बाणैर्गांध्रपत्रैरताडयत् १३ हृद्यसंभ्रांतवद्राजंस्तदहुतमिवाभवत् ॥ तस्यार्जुनिर्ध्वजंछित्वाहत्वोभौपार्णिसारथी
 १४ तंविव्याधायसैःषड्विःसोपाक्रामद्रथांतरम् ॥ शत्रुंजयंचंद्रकेतुंमेघवेगंसुवर्चसम् १५ सूर्यभासंचपंचैतान्हत्वाविव्याधसौबलम् ॥ तंसौबलस्त्रिभिर्विद्धादु
 योधनमथाब्रवीत् १६ सर्वएनंविमथ्रोमःपुरैकैकंहिनस्तिनः ॥ अथाब्रवीत्पुनर्द्रोणं कर्णोवैकर्तनोरणे १७ पुरासर्वान्प्रमथ्रातिब्रूह्यस्यवधमाशुनः ॥ ततोद्रोणोमहे
 ष्वासःसर्वास्तान्प्रत्यभाषत् १८ अस्तिवाऽस्यांतरंकिंचित्कुमारस्याथपश्यत् ॥ अण्वप्यस्यांतरं ह्यद्यचरतःसर्वतोदिशम् १९ शीघ्रतानरसिंहस्यपांडवेय
 स्यपश्यत् ॥ धनुर्मंडलमेवास्यरथमार्गेषुदृश्यते २० संदधानस्यविशिखान्शशिघ्रंचैवविमुंचतः ॥ आरुजन्नपिमेप्राणान्मोहयन्नपिसायकैः २१ प्रहर्षयतिमांभू
 यःसौभद्रःपरवीरहा ॥ अतिमानंदयत्येषसौभद्रोविचरन्नरणे २२ अंतरंयस्यसंरब्धानपश्यंतिमहारथाः ॥ अस्यतोलघुहस्तस्यदिशःसर्वामहेषुभिः २३ नवि
 शेषंप्रपश्यामिरणेगांडीवधन्वनः ॥ अथकर्णःपुनर्द्रोणमाहार्जुनिशराहतः २४ स्थातव्यमितितिष्ठामिपीडयमानोऽभिमन्युना ॥ तेजस्विनःकुमारस्यशराःपर
 मदारुणाः २५ क्षिप्वंतिहृदयमेऽद्यघोरापावकतेजसः ॥ तमाचार्योऽब्रवीत्कर्णंशनकैःप्रहसन्निव २६ अभेद्यमस्यकवचंचयुवाचाशुपराक्रमः ॥ उपदिष्टामयाचा
 स्यपितुःकवचधारणा २७ तामेषनिखिलावेतिध्रुवंपरपुरंजयः ॥ शक्यंत्वस्यधनुश्छेतुंज्यांचबाणैःसमाहितैः २८ अभीष्टंश्वहयांश्चैवतथोभौपार्णिसारथी ॥
 एतत्कुरुमहेष्वासराधेययदिशक्यसे २९ अर्थनंविमुखीकृत्यपश्चात्प्रहरणंकुरु ॥ सधनुष्कोनशक्योऽयमपिजेतुंसुरासुरैः ३० विरथंविधनुष्कंचकुरुष्वैनंयदी
 च्छसि ॥ तदाचार्यवचःश्रुत्वाकर्णोवैकर्तनस्त्वरन् ३१ अस्यतोलघुहस्तस्यपृष्ठकैर्धनुराच्छिनत् ॥ अश्वानस्यावधीद्रोजोगौतमःपार्णिसारथी ३२ शेषा
 स्तुच्छिन्नधन्वानंशरवर्षैरवाकिरन् ॥ त्वरमाणास्त्वरालेविरथंषण्महारथाः ३३ शरवर्षैरकरुणाबालमेकमवाकिरन् ॥ सच्छिन्नधन्वाविरथःस्वधर्ममनुपालयन्
 ३४ खड्गचर्मधरःश्रीमानुत्पपातविहायसा ॥ मार्गैःसकौशिकाद्यैश्चलाघवेनबलेनच ३५ २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ कौशिकंसर्वतोभद्रं ३५

३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांअष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ विष्णोरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८
 आर्जुनिर्व्यचरद्वयोमिभृशंवेपक्षिराडिव ॥ मय्येवनिपतत्येषसासिरित्यूर्ध्वदृष्टयः ३६ विव्यधुस्तंमहेष्वासंसमरेच्छिद्रदर्शिनः ॥ तस्यद्रोणोऽच्छिनन्मुष्टौखड्गं
 मणिमयत्सरुम् ३७ क्षुरप्रेणमहातेजास्त्वरमाणःसपत्नजित् ॥ राधेयोनिशितैर्बाणैर्व्यधमच्चर्मचोत्तमम् ३८ व्यसिचर्मेषुपूर्णैःसोतरिक्षात्पुनःक्षितिम् ॥
 आस्थितश्चक्रमुद्यम्यद्रोणंकुद्धोऽभ्यधावत् ३९ सचकरेणूज्वलशोभितांगोवभावतीवोज्ज्वलचक्रपाणिः ॥ रणेऽभिमन्युःक्षणमासुरौद्रःसवासुदेवानुकृतिप्रकुर्वन्
 ४० सुतरुधिरकृतैकरागवस्त्रोभ्रुकुटिपुटाकुलितोतिसिंहनादः ॥ प्रभुरमितबलोरणेऽभिमन्युर्नृपवरमध्यगतोभृशंव्यराजत् ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्व
 णिअभिमन्युवधपर्वणिअभिमन्युविरथकरणेअष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ विष्णोःस्वसुनंदकरःसविष्णवायुधभूषणः ॥ रराजातिर
 थःसंख्येजनादनइवापरः १ मारुतोद्धूतकेशांतमुद्यतारिवरायुधम् ॥ वपुःसमीक्ष्यपृथ्वीशादुःसमीक्ष्यसुरैरपि २ तच्चक्रंभृशमुद्रिग्राःसंचिच्छिदुरनेकधा ॥ म
 हारथस्ततःकाष्णिःसजग्राहमहागदाम् ३ विधनुःस्यंदनासिस्तैर्विचक्रश्चारिभिःकृतः ॥ अभिमन्युर्गदापाणिरश्वत्थामानमार्दयत् ४ सगदामुद्यतादृष्टाज्जलं
 तीमशनीमिव ॥ अपाक्रामद्रथोपस्थाद्विक्रमांस्त्रीन्नरर्षभः ५ तस्याश्वान्गदयाहत्वातथोभौपार्णिसारथी ॥ शराचितांगःसौभद्रःश्वाविद्वत्समदृश्यत् ६ ततः
 सुबलदायादंकालिकेयमपोथयत् ॥ जघानचास्यानुचरान्गांधारान्सप्तसप्ततिम् ७ पुनश्चैववसातीयान्जघानरथिनोदश ॥ केकयानारथान्सप्तहत्वाचदशकुंज
 रान् ८ दोःशासनीरथंसाश्वंगदयासमपोथयत् ॥ ततोदोःशासनिःकुद्धोःगदामुद्यम्यमारिष ९ अभिदुद्रावसौभद्रंतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ॥ ताबुद्यतगदौवीराव
 न्योन्यवधकांक्षिणौ १० भ्रातृव्यौसंप्रजहातेपुरेवयंबकांधकौ ॥ तावन्योन्यंगदाग्राभ्यामाहत्यपतितौक्षितौ ११ इंद्रध्वजाविवोत्सृष्टैरणमध्येपरंतपौ ॥ दोः
 शासनिरथोत्थायकुरूणांकीर्तिवर्धनः १२ उत्तिष्ठमानंसौभद्रंगदयामूर्ध्यताडयत् ॥ गदावेगेनमहताव्यायामेनचमोहितः १३ विचेतान्यपतद्भूमौसौभद्रःपर
 वीरहा ॥ एवंविनिहतोराजन्नेकोबहुभिराहवे १४ क्षोभयित्वाचमूंस्त्वानलिनीमिवकुंजरः ॥ अशोभतहतोवीरोव्याधैर्वनगजोयथा १५ तंतथापतितंशूरंतावकाः
 पर्यवारयन् ॥ दावंदग्ध्वायथाशांतंपावकंशिशिरात्यये १६ विमृद्यनगशृंगाणिसन्निवृत्तमिवानिलम् ॥ अस्तंगतमिवादित्यंतस्वाभारतवाहिनिम् १७ उपप्लुतं
 यथासोमंसंशुष्कमिवसागरम् ॥ पूर्णचंद्राभवदनंकाकपक्षवृताक्षिकम् १८ तंभूमौपतितंदृष्ट्वातावकास्तेमहारथाः ॥ मुदापरमयायुक्ताश्चुकुशुःसिंहवन्मुहुः १९
 आसीत्परमकोहर्षस्तावकानांविशंपते ॥ इतरेषांतुवीराणानिन्नेभ्यःप्रापतज्जलम् २० अंतरिक्षेचभूतानिप्राक्रोशंताविशंपते ॥ दृष्ट्वा निपतितंवीरंच्युतंचंद्र
 मिवांबरात् २१ द्रोणकर्णमुखैःषड्विधार्तिराष्ट्रैर्महारथैः ॥ एकोऽयंनिहतःशेतेनैषधर्मोमतोहिनः २२

तस्मिन्निहतेवीरे बहोभतमेदिनी ॥ द्यौर्यथा पूर्णचंद्रेण नक्षत्रगणमालिनी २३ रुक्मपुंखैश्च संपूर्णारुधिरौघपरिभुता ॥ उत्तमगैश्च शूराणां भ्राजमानैः सकुंडलैः २४ विचेत्रैश्च परिस्तोमैः पताकाभिश्च संवृता ॥ चामरैश्च कुथाभिश्च प्रविद्धैश्चांबरोत्तमैः २५ तथाश्च नरनागानामलंकारैश्च सुप्रभैः ॥ खड्गैः सुनिशितैः पीतैर्निर्मुक्तैर्भुजगैरिव २६ चापैश्च विविधैश्छिन्नैः शक्तयुष्टिप्रासकंपनैः ॥ विविधैश्चायुधैश्चान्यैः संवृता भूरशोभत २७ वाजिभिश्चापि निर्जीवैः श्वसद्भिः शोणितोक्षितैः ॥ सारोहैर्विषमाभ्रामैः सौभद्रेण निपातितैः २८ सांकुशैः समहामात्रैः सर्वमायुधकेतुभिः ॥ पर्वतैरिव विध्वस्तैर्विशिखैर्मथितैर्गजैः २९ पृथिव्यामनुकीर्णैश्च व्यश्वसारथियोधिभिः ॥ हदैरिव प्रसुभितैर्हृत्तनगैरथोत्तमैः ३० पदातिसंघैश्च हतैर्विविधायुधभूषणैः ॥ भीरूणां त्रासजननी घोररूपाऽभवन्मही ३१ तं दृष्ट्वा पतितं भूमौ चंद्रा किं सदृशयुतिम् ॥ तावकानां पराप्रीतिः पांडूनां चाभवद्यथा ३२ अभिमन्यो हते राजन शिशुकेऽप्राप्तयौवने ॥ संप्राद्रवच्चमूः सर्वाधर्मराजस्य पश्यतः ३३ दीर्यमाणं बलं दृष्ट्वा सौभद्रे विनिपातिते ॥ अजातशत्रुस्तान्वीरानिदं वचनमब्रवीत् ३४ स्वर्गमेषगतः शूरो यो हतो न पराङ्मुखः ॥ संस्तंभयत मा भैष्ट विजेष्यामोरणे रिपून् ३५ इत्येवं समहाते जादुःखितेभ्यो महायुतिः ॥ धर्मराजो युधांश्चेष्टो ब्रुवन् दुःखमपानुदत् ३६ युद्धे ह्याशी विषाकारान् राजपुत्रान् रणे रिपून् ॥ पूर्वनिहत्य संग्रामे पश्चादार्जुनिरभ्ययात् ३७ हत्वा दशसहस्राणि कौसल्यं च महारथम् ॥ कृष्णार्जुनसमः कार्ष्णिः शक्रलोकंगतो ध्रुवम् ३८ रथाश्च नरमातंगान् विनिहत्य सहस्रशः ॥ अवितृप्तः संसंग्रामादशोच्यः पुण्यकर्मकृत् ॥ गतः पुण्यकृतां लोकान् शाश्वतान् पुण्यनिर्जितान् ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि अभिमन्युवधे एकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ वयंतु प्रवरं हत्वा तेषां तैः शरपीडिताः ॥ निवेशायाम्युपायामः सायाह्निके धिरोक्षिताः १ निरोक्षमाणास्तु वयं परे चायोधनंशनैः ॥ अपयातामहाराज ग्लानिं प्राप्ता विचेतसः २ ततो निशायादिवसस्य चाशिवः शिवारुतः संधिरवर्तताहुतः ॥ कुशेशयापीडनिभेदिवाकरे विलंबमानेऽस्तमुपेत्य पर्वतम् ३ वरासि शक्तयुष्टि वरूथचर्मणां विभूषणानां च समाक्षिपन् प्रभाः ॥ दिवं च भूमिं च समानयन्निवम्रियांतनुं भानुरुपैति पावकम् ४ महाभ्रकूटाचलशृंगसन्निभैर्गजैरनेकैरिव वज्रपातितैः ॥ सवैजयंत्यं कुशवर्मयंतुभिर्निपातितैर्नष्टगतिश्चिताक्षितिः ५ हतेश्वरैश्चूर्णितपत्त्युपस्करोहताश्च सूतैर्विपताककेतुभिः ॥ महारथैर्भूः शुशुभे विचूर्णितैः पुरैरिव मित्रहतैर्नराधिप ६ रथाश्च दृष्टैः सहसादिभिर्हतैः प्रविद्धभांडाभरणैः पृथग्विधैः ॥ निरस्तजिह्वा दशनां त्रलोचनैर्धराबभौ घोरविरूपदर्शना ७ प्रविद्धवर्माभरणैर्वरायुधाविपन्नहस्यश्च रथानुगानराः ॥ महार्हशय्यास्तरणोचितास्तदाक्षितावनाथा इव शरतेहताः ८

वयं त्विति १ । २ । ३ समाक्षिपन् संहरन् समानयन्नेकतानयन् ४ । ५ पत्त्यः पादरक्षाः उपस्करा उपकरणानि ६ । ७ । ८

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ हते इति १ । २ । ३ असंवाधं अप्रतीचातम् ४ । ५ । ६ । ७ । ८ असंजयसमयुक्तरूपम् ९

अतीव हृष्टाः श्वशृगालवायसावकाः सुपर्णाश्च तृकास्तरक्षवः ॥ वयांस्यसृक्पान्यथरक्षसांगणाः पिशाचसंघाश्च सुदारुणारणे ९ त्वचो विनिर्भियापि बन्वसामसृक् तथैव मज्जाः पिशितानि चाशुवन् ॥ वपां विलुंपंति हसंति गांति च प्रकर्षमाणाः कुणपान्यनेकशः १० शरीरसंघातवहा ह्यसृग्जलारथोडुपाकुंजरशैलसंकटा ॥ मनुष्यशीर्षोपलमांसकर्ममाप्रविद्धनानाविधशस्त्रमालिनी ११ भयावहा वै तरणीवदुस्तराप्रवर्तिता योधवरैस्तदानदी ॥ उवाह मध्ये नरणाजिरेभृशं भयावहा जीवमृतप्रवाहिनी १२ पिबंति चाश्रंति च यत्र दुर्दशाः पिशाचसंघास्तु न दंति भैरवाः ॥ सुमंदिताः प्राणभृता क्षयंकराः समानभक्षाः श्वशृगालपक्षिणः १३ तथा तदा योधनमुग्रदर्शनं निशामुखोपेष्टपतिराष्टवर्धनम् ॥ निरोक्षमाणाः शनकैर्जहुर्मराः समुत्थितान् तत्कर्बधसंकुलम् १४ अपेतविध्वस्तमहार्हभूषणं निपातितं शक्रममं महाबलम् ॥ रणेऽभिमन्युं ददृशुस्तदा जनाव्यपोढहव्यंसदसीव पावकम् १५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि तृतीयदिवसावहारे समरभूमिवर्णने पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ संजय उवाच ॥ हते तस्मिन् महावीर्ये सौभद्रे रथयुधे ॥ विमुक्त रथसन्नाहाः सर्वे निक्षिप्तकार्मुकाः १ उपोपविष्टा राजानं परिवार्य युधिष्ठिरम् ॥ तदेव युद्धं ध्यायंतः सौभद्रगतमानसाः २ ततो युधिष्ठिरो राजा विललाप सुदुःखितः ॥ अभिमन्यो हते वीरे भ्रातुः पुत्रे महारथे ३ द्रोणानीकमसंवाधं ममाप्रियचिकीर्षया ॥ भित्वा व्यूहं प्रविष्टोऽसौ गोमध्यमिव केसरी ४ यस्य शूरामहेष्वासाः प्रत्यनीकगतारणे ॥ प्रभग्राविनिवर्तते कृतास्त्रायुद्धदुर्मदाः ५ अत्यंतशत्रुस्माकं येन दुःशासनः शरैः ॥ क्षिप्रं ह्यभिमुखः संख्ये विसंज्ञो विमुखीकृतः ६ सतीर्त्वा दुस्तरं वीरो द्रोणानीकमहार्णवम् ॥ प्राप्य दौःशासनिं कार्ष्णिः प्राप्तो वैवस्वतक्षयम् ७ कथं द्रक्ष्यामि कौंतेय सौभद्रे निहतेऽर्जुनम् ॥ सुभद्रां वामहाभागां प्रियं पुत्रमपश्यतीम् ८ किं स्विद्वयमपेतार्थमक्लिष्टमसंजयम् ॥ तावुभौ प्रतिवक्ष्यामो ह्येषां केशधनं जयौ ९ अहमेव सुभद्रायाः केशवार्जुनयोरपि ॥ प्रियकामो जयाकांक्षीकृतवानिदमप्रियम् १० न लुब्धो बुध्यते दोषाल्लोभान्मोहात्प्रवर्तते ॥ मधुलिप्सुर्हि नापश्यं प्रपातमहमीदृशम् ११ यो हि भोज्ये पुरस्कार्यो यानेषु शयनेषु च ॥ भूषणेषु च सोऽस्माभिर्बालो युधिपुरस्कृतः १२ कथं हि बालस्तरुणो युद्धानामविशारदः ॥ सदश्वइव संवाधे विषमक्षेममर्हति १३ नो चेद्विवयमप्येनं महीमनुशयीमहि ॥ बीभत्सोः कोपदीप्तस्य दग्धाः कृपणचक्षुषा १४ अलुब्धो मतिमान् महीमान् क्षमावान् रूपवान्बली ॥ वपुष्मान्मानकद्वीरः प्रियः सत्यपराक्रमः १५ यस्य श्लाघंति विबुधाः कर्माण्यूर्जितकर्मणः ॥ निवातकवचानजघ्ने कालकेयांश्च वीर्यवान् १६ महेंद्रशत्रवो येन हिरण्यपुरवासिनः ॥ अक्ष्णोर्निमेषमात्रेण पौलोमाः सगणाहताः १७

१० । ११ । १२ संवाधे गहने १३ एनं अभिमन्युं अनुचेन्न महीशयीमहितदाक्रोधदीप्तस्य बीभत्सोः कृपणेनावसन्नेन चक्षुषा दग्धा भवेमहीत्यन्वयः १४ । १५ वपुष्मांस्तेजस्वी १६ । १७

१८ । १९ । २० । २१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां एकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ अथैनं विलपंतं तं भित्त्वा देः शीघ्रं योद्धुमुपाक्रामदित्यंतस्य ग्रंथस्य तात्पर्यं 'ह्यस्तनोऽद्य तनोवापिकामरोगादि रूपयुत ॥ स्वदोषः पुरुषं हंति न शस्त्रिणमुत्पत्यवः' इति १ । २ । ३ । ४ द्वारं संजनयस्तेति मया उक्त इति संबंधः निवारिताः तमनुप्रविशंत इति शेषः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० विधिः स्वकर्म स एव मृत्युः परेभ्योऽप्यभयार्थिभ्यो यो ददात्यभयं विभुः ॥ तस्यास्माभिर्न शकितस्त्रा तु मप्यात्मजो बली १८ भयंतु सुमहत्प्राप्तं धार्तराष्ट्रान् महाबलान् ॥ पार्थः पुत्रवधात्कुद्रः कौरवान् शोषयिष्यति १९ क्षुद्रः क्षुद्रसहायश्च स्वपक्षक्षयकारकः ॥ व्यक्तं दुर्योधने दृष्ट्वा शोचन्हास्यति जीवितम् २० न मे जयः प्रीतिकरो न राज्यं न चामरत्वं न सुरैः सलोकता ॥ इमं समीक्ष्या प्रतिवीर्यपौरुषं निपातितं देववरात्मजात्मजम् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणियुधिष्ठिरप्रलापे एकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ संजय उवाच ॥ अथैनं विलपंतं तं कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ कृष्णद्वैपायनस्तत्र आजगाम महानृषिः १ अर्चयित्वा यथान्यायमुपविष्टं युधिष्ठिरः ॥ अब्रवीच्छोकसंतप्तो भ्रातुः पुत्रवधेन च २ अधर्मयुक्तैर्बहुभिः परिवार्य महारथैः ॥ युध्यमानो महेश्वसैः सौभद्रो निहतो रणे ३ बालश्च बालशुद्धिश्च सौभद्रः परवीरहा ॥ अनुपायेन संग्रामे युध्यमानो विशेषतः ४ मया प्रोक्तः संग्रामे द्वारं संजनयस्वनः ॥ प्रविष्टेऽभ्यंतरे तस्मिन् सैधवेन निवारिताः ५ ननु नाम समं युद्धमेष्टव्यं युद्धजीविभिः ॥ इदं चैवासमं युद्धमीदृशं यत्कृतं परैः ६ तेनास्मिभ्यः संतप्तः शोकबाष्पसमाकुलः ॥ शमनैवाधिगच्छामि चिंतयानः पुनः पुनः ७ ॥ संजय उवाच ॥ तं तथा विलपंतं वै शोकव्याकुलमानसम् ॥ उवाच भगवान् व्यासो युधिष्ठिरमिदं वचः ८ ॥ व्यास उवाच ॥ युधिष्ठिर महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ व्यसनेषु न मुह्यंति त्वाद्दशाभरतर्षभ ९ स्वर्गमेषगतः शूरः शत्रून् हत्वा बहून् रणे ॥ अबालसदृशं कर्म कृत्वा वै पुरुषोत्तमः १० अनतिक्रमणियो वै विधिरेष युधिष्ठिर ॥ देवदानवगंधर्वा न्मृत्युर्हरति भारत ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ इमे वै पृथिवीपालाः शेरते पृथिवीतले ॥ निहताः पृतनामध्ये मृतसंज्ञा महाबलाः १२ नागा युतबलाश्चान्ये वायुवेगबलास्तथा ॥ तप्तनिहताः संख्येतुल्यरूपानरैर्नराः १३ नैषां पश्यामि हंतारं प्राणिनां संयुगे क्वचित् ॥ विक्रमेणोपसंपन्नास्तपो बलसमान्विताः १४ जेतव्यमिति चान्योन्येषां नित्यं हृदि स्थितम् ॥ अथ चेमेह ताः प्राज्ञाः शेरते विगता युषः १५ मृता इति च शब्दोऽयं वर्तते च ततोऽर्थवत् ॥ इमे मृता महीपालाः प्रायशो भीमविक्रमाः १६ निश्चेष्टानिरभीमानाः शूराः शत्रुवशं गताः ॥ राजपुत्राश्च संरब्धवैश्वानरमुखंगताः १७ अत्र मे संशयः प्राप्तः कुतः संज्ञा मृता इति ॥ कस्य मृत्युः कुतो मृत्युः कथं संहरते प्रजाः १८ हरत्यमरसंकाशतन्मे ब्रूहि पितामह ॥ संजय उवाच ॥ तं तथा परिपृच्छंतं कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ आश्वासनमिदं वाक्यमुवाच भगवानृषिः १९ ॥ व्यास उवाच ॥ आत्रप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् ॥ अंकपनस्य कथितं नारदेन पुरातनम् २० स चापिराजाराजेंद्रपुत्रव्यसनमुत्तमम् ॥ अप्रसह्यतमं लोके प्रातवानिति मे मतिः २१

११ । १२ । १३ । १४ अथेति विगतायुष इति शब्देन देहविधोगे पुरुषस्य पारतन्त्र्यं प्रतीयते १५ मृता इति शब्देन धात्वर्थानुगमात् प्राणत्यागे पुरुषस्यास्वातन्त्र्यं प्रतीयते ततः पुरुषं किमन्यो मारयति उत स्वयमेव स्वात्मानं मारयतीति प्रश्नार्थः १६ । १७ कस्य मृत्युः क्व इति शेषः अंतिमपक्षे कुतो हेतोः पुमानस्वयं स्वस्य मृत्युमवर्ततीत्यर्थः १८ । १९ । २० । २१

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ स्नेहः श्रोत्रादिच्छिद्रेभ्यः ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५

तदहं संप्रवक्ष्यामि मृत्योः प्रभवमुत्तमम् ॥ ततस्त्वं मोक्षयसे दुःखात्स्नेहबंधनसंश्रयात् २२ समस्तपापराशिघ्नं शृणु कीर्तय तोमसम् ॥ धन्यमारुख्यानमायुष्यं शोकघ्नं पुष्टिवर्धनम् २३ पवित्रमारिसंघघ्नं मंगलानां च मंगलम् ॥ यथैव वेदाध्ययनमुपाख्यानमिदं तथा २४ श्रवणीयं महाराज प्रातर्नित्यं नृपोत्तमैः ॥ पुत्रानायायुष्मतो राज्यमीदृमानैः श्रियं तथा २५ पुराकृतयुगे तात आसीद्राजा ह्यकंपनः ॥ सशत्रुवशमापन्नो मध्ये संग्राममूर्धनि २६ तस्य पुत्रो हरिर्नाम नारायणसमो बले ॥ श्रीमान् कृतास्त्रो मेधावी युधिः शक्रोपमो बली २७ सशत्रुभिः परिवृतो बहुधारणमूर्धनि ॥ व्यस्यन्बाणसहस्राण्यो धेषु च गजेषु च २८ सकर्मदुष्करं कृत्वा संग्रामे शत्रुतापनः ॥ शत्रुभिर्निहतः संख्ये पृतनायां युधिष्ठिर २९ सराजाप्रेतकृत्यानि तस्य कृत्वा शुचान्वितः ॥ शोचन्नह निरात्रौ च नालभत्सुखमात्मनः ३० तस्य शोकं विदित्वा तु पुत्रव्यसनसंभवम् ॥ आजगामाथ देवर्षिर्नारदोऽस्य समीपतः ३१ स तुराजामहाभागो दृष्ट्वा देवर्षिस्तमम् ॥ पूजयित्वा यथान्यायं कथामकथयत्तदा ३२ तस्य सर्वसमाचष्ट यथावृत्तं नरेश्वरः ॥ शत्रुभिर्विजयं संख्ये पुत्रस्य च वधं तथा ३३ मम पुत्रो महावीर्य इन्द्रविष्णुसमद्युतिः ॥ शत्रुभिर्बहुभिः संख्ये पराक्रम्य हतो बली ३४ कृष्णमृत्युर्भगवन्किं वीर्यबलपौरुषः ॥ एतदिच्छामि तत्त्वेन श्रोतुं मतिमतां वर ३५ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा नारदो वरदः प्रभुः ॥ आख्यानमिदमाचष्ट पुत्रशोकापहं महत् ३६ ॥ नारद उवाच ॥ शृणुराजन्महाबाहो आख्यानं बहुविस्तरम् ॥ यथावृत्तं श्रुतं चैव मयाऽपि वसुधाधिप ३७ प्रजाः मृष्ट्वा तदा ब्रह्मा आदिसर्गो वितामहः ॥ असंहतं महातेजा दृष्ट्वा जगदिदं प्रभुः ३८ तस्य चिंतितं समुत्पन्नासंहारं प्रतिपार्थिव ॥ चिंतयन्न ह्यसौ वेदसंहारं वसुधाधिप ३९ तस्य रोषान्महाराज खेभ्योऽग्निरुदतिष्ठत ॥ तेन सर्वादिशो व्याप्ताः सा तर्देशादिधक्षता ४० ततो दिवं भुवंचैव ज्वालामाला समाकुलम् ॥ चराचरं जगत्सर्वं ददाह भगवान् प्रभुः ४१ ततो हतानि भूतानि चराणि स्थावराणि च ॥ महता क्रोधवेगेन त्रासयन्निवरीर्यवान् ४२ ततो रुद्रो जटीस्थाणुर्निशाचरपतिर्हरः ॥ जगाम शरणं देवं ब्रह्माणं परमेष्ठिनम् ४३ तस्मिन्नापतिते स्थाणौ प्रजानां हितकाम्यया ॥ अब्रवीत्परमो देवो ज्वलन्निवमहामुनिः ४४ किं कुर्म कामं कामार्हं कामाज्जातोऽसि पुत्रक ॥ करिष्यामि प्रियं सर्वं ब्रूहि स्थाणो यदिच्छसि ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि द्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ स्थाणु उवाच ॥ प्रजासर्गनिमित्तं हि कृतो यत्नस्त्वया विभो ॥ त्वयामृष्टाश्च दृष्ट्वा भूतग्रामाः पृथग्विधाः १ तास्तवे ह पुनः क्रोधात्प्रजादह्यंति सर्वशः ॥ तादृशममकारुण्यं प्रसीद भगवन्प्रभो २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ संहर्तुं न च मे काम एतदेवं भवेदिति ॥ पृथिव्या हितकामं तु ततो मां मन्युराविशत् ३

४ अप्रमेयस्यानंतस्य जगत् इति शेषः अहिंस्यस्येति वार्थः ५ संहारार्थमारुषः रोषमाकाषीः किंतु प्रसीदस्व ६ तवेति अनागतादिप्रकारत्रययुक्तं सर्वदेवजगदस्तु न त्वस्य निरन्वयोच्छेदः कार्य इत्याशयः
 ७ । ८ । ९ तव रोषेन स्यादिति मम ह्यं वरास्त्वितियोजना १० । ११ उत्सन्नजननाः प्रक्षीणसंतानाः १२ आदीति मां लोकसंतानेनियोज्यकं लोकान्नाशयसीत्यर्थः १३ । १४ । १५ प्रवृत्तं कर्म
 इयं हि मां सहा देवी भारती समचूचुदत् ॥ संहारार्थं महादेव भारेणाभिहतासती ४ ततोऽहं नाधिगच्छामि तथा बहुविधं तदा ॥ संहारमप्रमेयस्य ततो मां मन्युरावेशत्
 ५ ॥ रुद्र उवाच ॥ संहारार्थं प्रसीदस्व मारुषो वसुधाधिप ॥ मा प्रजाः स्थावराश्चैव जंगमाश्च व्यनीनः ६ तव प्रसादाद्भगवान्निदं वत्ते त्रिधा जगत् ॥ अनागतम
 तीतं च यच्च मंप्रतिवर्तते ७ भगवन्क्रोधसंदीप्तः क्रोधादग्निमवासृजत् ॥ सदहृत्य श्मकूटानि हुमांश्च सरितस्तथा ८ पल्वलानि च सर्वाणि सर्वे चैव तृणोलपाः ॥ स्था
 वरं जंगमं चैव निःशेषं कुरुते जगत् ९ तदेतद्भस्म साहूतं जगत्स्थावरजंगमम् ॥ प्रसीद भगवन्सत्वरं रोषेन स्याद्वरो मम १० सर्वे हि सृष्टान् इयंति तव देव कथंचन ॥ त
 स्मान्निवर्ततां तेजस्त्वय्येवेदं प्रलीयताम् ११ तत्पश्य देव सुभृशं प्रजानां हितकाम्यया ॥ यथेमे प्राणिनः सर्वे निवर्तंरस्तथा कुरु १२ अभावं नेह गच्छेयुस्त्वन जन
 नाः प्रजाः ॥ आदिदेव नियुक्तोऽस्मि त्वया लोकेषु लोककृत् १३ मा विनश्येज्जगन्नाथ जगत्स्थावरजंगमम् ॥ प्रसादाभिमुखं देवं तस्मादेवं ब्रवीम्यहम् ॥ १४ ॥
 ॥ नारद उवाच ॥ श्रुत्वा हि वचनं देवः प्रजानां हितकारणे ॥ तेजः संधारयामास पुनरेवांतरात्मनि १५ ततोऽग्निमुपसंहृत्य भगवान् लोकसत्कृतः ॥ प्रवृत्तं च निवृत्तं
 च कथयामास वै प्रभुः १६ उपसंहरतस्तस्य तमाग्निं रोषजं तथा ॥ प्रादुर्बभूव विश्वेभ्यो गोभ्यो नारी महात्मनः १७ कृष्णरक्ता तथा पिङ्गरक्ता जिह्वा स्य लोचना ॥ कुं
 डलाभ्यां च राजेंद्र तप्ताभ्यां तप्तभूषणा १८ सानिः मृत्यु तथा खेभ्यो दक्षिणां दिशमाश्रिता ॥ स्मयमाना च साऽवेक्ष्य देवौ विश्वेश्वराबुभौ १९ तामाहूय तदा देवो लो
 कादिनिधनेश्वरः ॥ मृत्यो इति महीपाल जहि चेमाः प्रजा इति २० त्वं हि संहारबुद्ध्याऽथ प्रादुर्भूता रूषो मम ॥ तस्मात्संहर सर्वास्त्वं प्रजाः सजडपंडिताः २१ मम
 त्वं हि नियोगेन ततः श्रेयो ह्यवाप्स्यसि ॥ एवमुक्ता तु सा तेन मृत्युः कमललोचना २२ दध्यौ चात्यर्थं मबला प्ररुदोद च सुस्वरम् ॥ पाणिभ्यां प्रतिजग्राह तान्यश्रूणि
 पितामहः ॥ सर्वभूतहितार्थाय तां चाप्यनुनयत् तदा २३ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि मृत्युकथने त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥
 ॥ नारद उवाच ॥ विनीय दुःखमबला आत्मन्येव प्रजापतिम् ॥ उवाच प्रांजलिर्भूत्वाल ते वावर्जिता पुनः १ ॥ मृत्यु उवाच ॥ त्वया सृष्टा कथं नारी ईदृशी वदतां
 वर ॥ कूरं कर्माहितं कुर्यात्तदेव किमु जानती २ विभेम्यहमधर्माद्धि प्रसीद भगवन्प्रभो ॥ प्रिया पुत्रान्वयस्यांश्च भ्रातृन्मातृः पितृन्पतीन् ३ अपध्यास्यंति मे देव
 मृतेष्वेभ्यो विभेम्यहम् ॥ कृपणानां हि रुदता ये पतंत्यश्रुर्विदवः ४
 सृष्टिहेतुं निवृत्तं कर्म सोऽहं हेतुं कथयामास ११ गोभ्यं हं द्रियच्छिद्रेभ्यः १० । १८ देवौ ब्रह्मरुद्रौ १९
 देवौ ब्रह्मा मरणं मृत्युं प्राणवियोगस्तमन्यस्येच्छतीति मृत्युरित्यर्थः इति आहतिशेषः २० रूषो रोषात् २१ । २२ । २३ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥
 विनीयेति लतेवेति त्वदेकशरण्यत्वे दृष्टांतः १ । २ । ३ प्रिया दीनप्रतीति शेषः तत्सर्वं विनः अपध्यास्यंति परानिष्ठचित्तनमपध्यानं मृतेषु मयामारितेषु लोकेषु सत्सु भेमा ४

यमः शास्ता मृत्युः प्राणवियोगकर्त्री देवता ५ उदग्रनखेन अंजलिना विनयोपेता शरणागतास्मीत्यर्थः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ अपमन्युना गताऽमर्षेणेत्यर्थः १४ । १५

तेभ्योऽहं भगवन्भीता शरणं त्वाऽहमागता ॥ यमस्य भवनं देव गच्छेयं न सुरोत्तम ५ कायेन विनयोपेता सुधौ दग्रनखेन च ॥ एतदिच्छाम्यहं कामं त्वतो लोकपितामह
 ६ इच्छेयं त्वत्प्रसादाद्धितपस्तं मुंप्रजेश्वर ॥ प्रदिशे मं वरं देव त्वं मम भगवन्प्रभो ७ त्वया हुक्ता गमिष्यामि धेनुकाश्रममुत्तमम् ॥ तत्र तप्स्ये तपस्तीव्रं तवैवाराध
 नेरता ८ न हि शक्यामि देवेश प्राणान्प्राणभृतां प्रियान् ॥ हर्तुं विलपमानानां मधर्मादभिरक्षमाम् ९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मृत्यो संकल्पिताऽसि त्वं प्रजासंहारहेतुना ॥
 गच्छ संहर सर्वास्त्वं प्रजामाते विचारणा १० भविता त्वेतदेवं हि नैतज्जात्वन्यथा भवेत् ॥ भवत्वं निदिता लोके कुरुष्व वचनं मम ११ ॥ नारद उवाच ॥ एवमुक्ताऽभव
 त्प्रीता प्रांजलिर्भगवन्मुखी ॥ संहारे नाकरोद्धि प्रजानां हितकाम्यया १२ तूष्णीमासीत्तदा देवः प्रजानामीश्वरेश्वरः ॥ प्रसादं चागमत्क्षिप्रमात्मनैव प्रजापातेः
 १३ स्मयमानश्च देवेश लोकां सर्वानवेक्ष्य च ॥ लोकास्त्वासन्यथा पूर्वं दृष्टास्तेनापमन्युना १४ निवृत्तरोषेतस्मिन्स्तु भगवत्यपराजिते ॥ साकन्याऽपि जगमा
 थसमीपात्तस्य धीमतः १५ अपसृत्या प्रतिश्रुत्य प्रजासंहरणं तदा ॥ त्वरमाणा च राजेंद्र मृत्युर्धेनुकमभ्यगात् १६ सा तत्र परमं तीव्रं च चारव्रतमुत्तमम् ॥ सा तदा
 ह्येकपादेन तस्थौ पद्मानिषोडश १७ पंचचाब्दानि कारुण्यात्प्रजानां तु हितैषिणी ॥ इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यः प्रियेभ्यः सन्निवर्त्य सा १८ ततस्त्वेकेन पादेन पुनरन्या
 निसप्त वै ॥ तस्थौ पद्मानिषट्चैव सप्तचैकं च पार्थिव १९ ततः पद्मायुतं तातमृगैः सह च चारसा ॥ पुनर्गत्वा ततो नंदां पुण्यां शीतामलोदकाम् २० अप्सु वर्षसहस्रा
 णि सप्तचैकं च साऽनयत् ॥ धारयित्वा तु नियमं नंदायां वीतकल्मषा २१ सा पूर्वं कौशिकीं पुण्यां जगाम नियमैषिता ॥ तत्र वायुजलाहारा च चारनियमं पुनः २२ पंच
 गंगासुसापुण्याकन्यावेतसकेषु च ॥ तपोविशेषैर्बहुभिः कर्षयद्देहमात्मनः २३ ततो गत्वा तु सा गंगामहामेरुचकेवलम् ॥ तस्थौ चाश्मे वनिश्चैष्टा प्राणायामपरायणा
 २४ पुनर्हि मवतो मूर्ध्नि यत्र देवाः पुराऽयजन् ॥ तत्रांगुष्ठेन सा तस्थौ निखर्व परमाशुभा २५ पुष्करेष्वथ गोकर्णेनैमिषे मलये तथा ॥ अपाकर्षत्स्वकंदं हं नियमैर्मानस
 प्रियैः २६ अनन्यदेवतानित्यं दृढभक्तापितामहे ॥ तस्थौ पितामहं चैव तोषयामास धर्मतः २७ ततस्तामब्रवीत्प्रीतो लोकानां प्रभवोऽव्ययः ॥ सौम्येन मन
 साराजन्प्रीतः प्रीतमनास्तदा २८ मृत्यो किमिदमत्यंतं तपांसि चरसीतिह ॥ ततोऽब्रवीत्पुनर्मृत्युर्भगवंतं पितामहम् २९ नाहं हन्यां प्रजादेव स्वस्थाश्चाक्रोशती
 स्तथा ॥ एतदिच्छामि सर्वेश त्वतो वरमहं प्रभो ३० अधर्मभयभीताऽस्मि ततो हंतप आस्थिता ॥ भीतायास्तु महाभाग प्रयच्छाभयमव्यय ३१ आर्ता चानागसी
 नारीयाचाभिभवमे गतिः ॥ तामब्रवीत्ततो देवो भूतभठ्यभविष्यति ३२

अप्रतिश्रुत्या नंगीकृत्य १५ पञ्चशतं कोट्यो वर्षाणि तानिषोडश पंच १० । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

१६।१७।१८।१९।२० द्विजैरुक्तो नारदस्तथेत्युक्तासृजयमब्रवीदित्यन्वयः २१ यस्यमूत्रादिकं कांचनं तं पुत्रं वदेति संबन्धः २२ क्लेदः श्लेष्मादिः २३ सुवर्णं धीविरित्यनेन गंधूषादिकमपिकांचनं मवतीति
पाणिग्रहणमंत्राश्च प्रथितं वरलक्षणम् ॥ न त्वेषां निश्चितानिष्ठानिष्ठासप्तपदी स्मृता १६ अनुत्पन्ने च कार्यार्थे मां त्वं व्याहृतवानसि ॥ तस्मात्त्वमपि न स्वर्गं गमिष्य
सिमया विना १७ अन्योन्यमेवं श्वावैतस्थतुस्तत्र तौ तदा ॥ अथ सोऽपि नृपो विप्रान्पानाच्छादनभोजनैः १८ पुत्रकामः परं शक्त्या यत्नाच्चोपाचरच्छुचिः ॥ त
स्य प्रसन्ना विप्रेन्द्राः कदाचित् पुत्रमीप्सवः १९ तपःस्वाध्यायनिरतविदेदेदं पारगाः ॥ सहितानारदं प्राहुर्देह्यस्मै पुत्रमीप्सितम् २० तथेत्युक्ता द्विजैरुक्तः सृजयं
नारदोऽब्रवीत् ॥ तुभ्यं प्रसन्नाराजर्षे पुत्रमीप्संति ब्राह्मणाः २१ वरं वृणीष्व भद्रं ते यादृशं पुत्रमीप्सितम् ॥ तथोक्तः प्रांजलीराजा पुत्रं वदेगुणान्वितम् २२ यश
स्विनं कीर्तिमंतं तेजस्विनमरिंदमम् ॥ यस्य मूत्रं पुरीषं च क्लेदः स्वेदश्च कांचनम् २३ सुवर्णं धीविरित्येवं तस्य नामा भवत्कृतम् ॥ तस्मिन्वरप्रदानेन वर्धयत्यमितं
धनम् २४ कारयामास नृपतिः सौवर्णं सर्वमीप्सितम् ॥ गृहप्राकारदुर्गाणि ब्राह्मणावसथान्यपि २५ शय्यासनानियानानि स्थालीपिठराजनम् ॥ तस्य राज्ञोऽ
पि यद्वेश्मबाह्याश्चोपस्कराश्च ये २६ सर्वतत्कांचनमयं कालेन परिवर्धितम् ॥ अथ दस्युगणाः श्रुत्वा दृष्ट्वा चैनं तथा विधम् २७ संभूय तस्य नृपतेः समारब्धाश्चि
कीर्षितुम् ॥ केचित्तत्राब्रुवन् राज्ञः पुत्रं गृह्णीमवै स्वयम् २८ सोऽस्याकरं कांचनस्य तस्य यत्नं च रामहे ॥ ततस्ते दस्यवो लुब्धाः प्रविश्य नृपतेर्गृहम् २९ राजपु
त्रं तथाऽऽजन्तुः सुवर्णं धीविनं बलात् ॥ गृह्येन मनुपायज्ञानीत्वाऽऽरण्यमचेतसः ३० हत्वा विशस्य चापश्यन् लुब्धावसुनर्किंचन ॥ तस्य प्राणैर्विमुक्तस्य नष्टं
द्वरदं वसु ३१ दस्यवश्च तदाऽन्योन्यं जघ्नुर्भूत्वा विचेतसः ॥ हत्वा परस्परं नष्टाः कुमारं चाहुतं भुवि ३२ असंभाव्यं गताघोरं नरकं दुष्टकारिणः ॥ तं दृष्ट्वा निहतं पु
त्रं वरदं तं महातपाः ३३ विललाप सुदुःखार्तो बहुधा करुणं नृपः ॥ विलपंतं निश्म्याथ पुत्रशोकहतं नृपम् ३४ प्रत्यदृश्य तदेवर्षिर्नारदस्तस्य सन्निधौ ॥ उवाच
चैनं दुःखार्तं विलपंतं मचेतसम् ३५ सृजयं नारदोऽभ्येत्य तन्निबोधयुधिष्ठिर ॥ कामानामवित्तस्तत्त्वं सृजयेह मरिष्यसि ३६ यस्य चैते वयं गेहेऽपि ता ब्रह्मवादिनः ॥
आविक्षितं मरुतं च मृतं सृजय शुश्रुम ३७ संवर्तो याजयामास स्पर्धया वै बृहस्पतेः ॥ यस्मै राजर्षये प्रादाद्धनं स भगवान्प्रभुः ३८ हैमं हि मवतः पादं यियक्षोर्विविधैः स
वैः ॥ यस्य सेंद्रामरगणा बृहस्पतिपुरोगमाः ३९ देवा विश्वमृजः सर्वे यजनांते समासते ॥ यज्ञवाटस्य सौवर्णाः सर्वे चासन्परिच्छदाः ४० यस्य सर्वतदा ह्यन्नं मनोभिप्रा
यं गं शुचि ॥ कामतो बुभुजुर्विप्राः सर्वे चान्नार्थिनो द्विजाः ४१ पयोदधिघृतं क्षौद्रं भक्ष्यं भोज्यं च शोभनम् ॥ यस्य यज्ञेषु सर्वेषु वासां स्याभरणानि च ४२ ईप्सितान्यु
पतिष्ठते प्रहृष्टान्वेदपारगा ॥ मरुतः परिवेष्टारो मरुतस्या भवन् गृहे ४३ आविक्षितस्य राजर्षेर्विश्वे देवाः समासदः ॥ यस्य वीर्यवतो राज्ञः सुवृष्ट्या सस्य संपदः ४४
सूचितं २४ । २५ । २६ । २७ चिकीर्षितुमपकारं कर्तुं कृत्सिसायामित्यस्य रूपं २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ सर्वे यज्ञैः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

द्रोण. ७
अ.
॥ ३९ ॥
॥ ३९ ॥

४५ । ४६ । ४७ । ४८ चतुर्भद्रतरः धर्मज्ञानवैराग्येश्वर्याणि च त्वारिभद्राणि धर्मार्थकामबलानीत्यन्ये । 'वित्तदानसमेतं ज्ञानमगर्वं जमान्वितं शौर्यं । भोगः संगविहीनो दुर्लभमेतच्चतुर्भद्रम्' इति वा
त्वया त्वत्तः ४९ तुभ्यं तव मरुतास्वनिर्गुणस्त्वतोऽपि निर्गुणस्त्वत्पुत्र इति न तव यशोको युक्त इति भावः अयज्वानमदाक्षिण्यं पुत्रमभिलक्ष्य मानुतप्यथाः हे श्वेत्यश्वित्यपुत्र इति व्याहरन् नारदः सृजयं
हविर्भिस्तर्पितायेन सम्यक् कृत्तैर्दिवौकसः ॥ ऋषीणां च पितृणां च देवानां सुखजीविनाम् ४५ ब्रह्मचर्यश्रुतिमुखैः सर्वेर्दानैश्च सर्वदा ॥ शयनासनपानानि स्वर्णरा
शीश्च दुस्त्यजाः ४६ तत्सर्वममितं वित्तं दत्तं विप्रेभ्य इच्छया ॥ सोऽनुध्यातस्तु शक्रेण प्रजाः कृत्वानिरामयाः ४७ श्रद्धधानो जितान् लोकान् गतः पुण्यदुहोऽक्षयान् ॥
सप्रजः सनृपामात्यः स दारापत्यबांधवः ४८ यौवनेन सहस्राब्दं मरुतो राज्यमन्वशात् ॥ स चेन्ममारसृजय चतुर्भद्रतरस्त्वया ४९ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मापुत्रमनु
तप्यथाः ॥ अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चेत्येति व्याहरन् ५० ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥
॥ नारद उवाच ॥ सुहोत्रं नाम राजानं मृतं सृजय शुश्रुम ॥ एकवीरमशक्यं तममरे रभिवीक्षितुम् १ यः प्राप्य राज्यधर्मेण ऋत्विग्ब्रह्मपुरोहितान् ॥ अपृच्छ दात्म
नः श्रेयः पृष्ट्वा तेषां मते स्थितः २ प्रजानां पालनं धर्मोदानमिज्याद्विषज्यः ॥ एतत्सुहोत्रो विज्ञाय धर्मेणैच्छद्दनागमम् २ धर्मणाराधयन् देवान्बाणैः शत्रून् जयं
स्तथा ॥ सर्वाण्यपि च भूतानि स्वगुणैरप्यरंजयत् ४ यो भुक्तेर्मांसमतीं म्लेच्छाटविकवर्जिताम् ॥ यस्मै वर्षपर्जन्यो हिरण्यं परिवत्सरान् ५ हेरण्यास्तत्र वाहि
न्यः स्वैरिष्यो व्यवहन् पुरा ॥ ग्राहान्कर्कटकांश्चैव मत्स्यांश्च विविधान्वहून् ६ कामान्वर्षति पर्जन्यो रूपानि विविधानि च ॥ सौवर्णान्यप्रमेयाणि वाप्यश्वक्रोशं
मिताः ७ सहस्रं वामनां कुञ्जान् क्रान्मकरकच्छपान् ॥ सौवर्णान्विहितान् दृष्ट्वा ततोऽस्मयत वै तदा ८ तत्सुवर्णमपयंतं राजर्षिः कुरुजांगले ॥ ईजानो वितते यज्ञे
ब्राह्मणेभ्यो ह्यमन्यत ९ सोऽश्वमेधसहस्रेण राजसूयशतेन च ॥ पुण्यैः क्षत्रिययज्ञैश्च प्रभूतवरदाक्षिणैः १० काम्यनैमित्तिका जस्रैरिष्टांगतिमवाप्तवान् ॥ स चेन्म
मारसृजय चतुर्भद्रतरस्त्वया ११ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मापुत्रमनुतप्यथाः ॥ अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चेत्येति व्याहरन् १२ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि
अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ नारद उवाच ॥ राजानं पौरवंशीरं मृतं सृजय शुश्रुम ॥ सहस्रं यः सहस्राणां श्वेतानश्चानवा
सृजत् १ तस्याश्वमेधे राजर्षेर्देशाद्देशात्समीयुषाम् ॥ शिक्षाक्षरविधिज्ञानानां सीत्संख्याविपश्चिताम् २ वेदविद्यावतस्त्रातावदान्याः प्रियदर्शनाः ॥ सुभिक्षा
च्छादनगृहाः सुशय्यासनभोजनाः ३ नटनर्तकगंधर्वैः पूर्णकैर्बर्धमानकैः ॥ नित्योद्योगैश्च क्रीडादिस्तत्र स्मपरिहर्षिताः ४ यज्ञेयज्ञेयथाकालं दक्षिणाः सोऽत्यका
लयत् ॥ द्विपादशसहस्राख्याः प्रमदाः कांचनप्रभाः ५

प्रतीतिव्यासवाक्यम् ५० ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां पंच

पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ अ ॥ ॥ सुहोत्रमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ हेरण्याहिरण्यमवाप्राहावयोऽपि वाहिन्योनयः स्वैरिष्यः सर्वजनोपमोग्याः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११
१२ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ अ ॥ ॥ राजानमिति १ । २ । ३ पूर्णकैः स्वर्णचूडैः डांकुलता इति दाक्षिणात्यप्रसिद्धैः बर्धमानकैरारार्तिकहस्तैः ४ । ५

१ धूर्युजारथाः ७।८।९।१०।११।१२ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ७ ॥ शिबिमिति पर्यवेष्टयत्स्वाधीनामकरोत् १।२।३।४।५।६।७

सध्वजाःसपताकाश्चरथाहेममयास्तथा ॥ यःसहस्रंसहस्राणिकन्याहेमविभूषिताः ६ धूर्युजाश्वगजासूढाःसगृहक्षेत्रगोशताः ॥ शतंशतसहस्राणिस्वर्णमालीम
हात्मनाम् ७ गवांसहस्रानुचरान्दक्षिणामत्यकालयत् ॥ हेमशृंग्योरौप्यसुराःसवत्साःकांस्यदोहनाः ८ दासीदासखरोष्ट्राश्चप्रादादाजाविकंबहु ॥ रत्नानांविवि
धानांचविविधांश्चान्नपर्वतान् ९ तस्मिन्संविततेयज्ञेदक्षिणामत्यकालयत् ॥ तत्रास्यगाथागायंतियेपुराणविदोजनाः १० अंगस्ययजमानस्यस्वधर्माधिगताः
शुभाः ॥ गुणोत्तरास्तुक्रतवस्तस्यासन्सर्वकामिकाः ११ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यमापुत्रमनुत्प्यथाः ॥ अयज्वानमदा
क्षिण्यमभिश्चेत्येतिव्याहरन् १२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिअभिमन्युवधपर्वणिषोडशराजकीयेसप्तपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ७ ॥ नारदउवाच ॥
शिबिमौशीनरंचापिमृतंसृजयशुश्रुम् ॥ यद्दामांष्ट्रिर्वीसर्वाचर्मवत्पर्यवेष्टयत् १ साद्विद्वीपार्णववनारथघोषेणनादयन् ॥ सशिबिर्वैरिपूत्रित्यंमुख्यान्निघ्नन्सपत्न
जित् २ तेनयज्ञैर्बहुविधैरिष्टंपर्याप्तदक्षिणैः ॥ सराजावीर्यवान्धीमानवाप्यवसुपुष्कलम् ३ सर्वमूर्धाभिषिक्तानांसंमतःसोऽभवद्युधि ॥ अयजन्नाश्वमेधैर्योविजि
त्यपृथिवीमिमाम् ४ निरर्गलैर्बहुफलैर्निष्ककोटिसहस्रदः ॥ हस्त्यश्वपशुभिर्धान्यैर्धूमैर्गौजाविभिस्तथा ५ विविधांपृथिवीपुण्यांशिबिर्ब्राह्मणसात्करोत् ॥ याव
त्योवर्षतोधारायावत्योदिवितारकाः ६ यावत्यःसिकतागांग्योयावन्मेरोर्महोपलाः ॥ उदन्वतिचयावंतिरत्नानिप्राणिनोऽपिच ॥ तावतीरददद्वावैशिबिरौशी
नरोऽध्वरे ७ नोयंतारंधुरस्तस्यकंचिदन्यंप्रजापतिः ॥ भूतंभव्यंभवंतवानाध्यगच्छन्नरोत्तमम् ८ तस्यासन्विविधायज्ञाःसर्वकामैःसमन्विताः ९ हेमयूपास
नगृहाहेमप्राकारतोरणाः ॥ शुचिस्वाद्भन्नपानंचब्राह्मणाप्रयुतायुताः १० नानाभक्ष्यैःप्रियकथाःपयोदधिमहाहदाः ॥ तस्यासनयज्ञवाटेपुनयःशुभ्रान्नपर्वताः
११ पिबतस्नातत्वादध्वमिति यद्रोचतेजनाः ॥ यस्मैप्रादाद्वरंरुद्रस्तुष्टुःपुण्येनकर्मणा १२ अक्षयंददतोवित्तंश्रद्धाकीर्तिस्तथाक्रियाः ॥ यथोक्तमेवभूतानांप्रिय
त्वंस्वर्गमुत्तमम् १३ एतान्लब्ध्वावरानिष्ठानाशिबिःकालेदिवंगतः ॥ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया १४ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यमापुत्रमनुत्प्यथाः ॥ अय
ज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चेत्येतिव्याहरन् १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिअभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीयेअष्टपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ७ ॥
॥ नारदउवाच ॥ रामंदाशरथिंचैवमृतंसृजयशुश्रुम् ॥ यंप्रजाअन्वमोदंतपितापुत्रानिवौरसान् १

त्रैकालिकेषुराजसुतदन्यंराजानं तस्यशिवैर्धुरःकार्यभारस्ययंतारंबोढारं प्रजापतिःस्त्रष्टास्वसृष्टीनाध्यगच्छत् ८।९।१०।११।१२ ददतोरान्नोविद्यादिकमक्षयमस्त्वितिरुद्रोवरंददा
वितिसंबंधः १३।१४।१५ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामष्टपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ राममिति प्रजानांपुत्रवत्प्रियोऽभूदित्यर्थः १

१।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११ पृथिव्यांमानुषाणांप्रत्यक्षादेवादयोविचरन्तिपुण्यातिशयात् १२ प्राणोबलं प्राणादयश्चतदन्यथाप्राणाद्यन्यथाभावेननाहीयंतआतिश्वासानिःश्वा
सादयोरोगानाभवन्नित्यर्थः १३।१४।१५ निष्पूर्तं तटाकारामादि हुतमिष्टं १६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ राममभिरामम् २३।२४।२५ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामेकोनष
असंख्येयागुणायस्मिन्नासन्नमिततेजसि ॥ यश्चतुर्दशवर्षाणिनिदेशात्पितुरच्युतः २ वनेवानेतयासार्धमवसल्लक्ष्मणाग्रजः ॥ जघानचजनस्थानेराक्षसान्मनु
जर्षभः ३ तपस्विनारक्षणार्थंसहस्राणिचतुर्दश ॥ तत्रैववसतस्तस्यरावणोनामराक्षसः ४ जहारभार्यावेदेहीसंमोह्येनंसहानुजम् ॥ तमागस्कारिणंरामःपौल
स्त्यमजितंपैरैः ५ जघानसमरेरुद्धःपुरेवत्र्यंबकोऽधकम् ॥ सुरासुरैरवध्यंतदेवब्राह्मणकंटकम् ६ जघानसमहाबाहुःपौलस्त्यंसगणंरणे ॥ सप्रजानुग्रहं कृत्वात्रि
दशैरभिपूजितः ७ व्याप्यकृत्स्नंजगत्कीर्त्यासुरार्षिगणसेवितः ॥ सप्राप्यविविधंराज्यंसर्वभूतानुकंपकः ८ आजहारमहायज्ञंप्रजाधर्मेणपालयन् ॥ निरर्गलंसजा
रूथ्यमश्वमेधंचतंविभुः ९ आजहारसुरेशस्यहविषामुदमाहरत् ॥ अन्यैश्चविविधैर्यज्ञैरीजेबहुगुणैर्नृपः १० क्षुत्पिपासेऽजयद्रामःसर्वरोगांश्चदेहिनाम् ॥ सत
तंगुणसंपन्नोदीप्यमानःस्यतेजसा ११ अतिसर्वाणिभूतानिरामोदाशरथिर्बभौ ॥ ऋषीणांदेवतानांचमानुषाणांचसर्वशः ॥ पृथिव्यांसहवासोऽभूद्रामेराज्यंप्रशा
सति १२ नाहीयततदाप्राणःप्राणिनानंतदन्यथा ॥ प्राणोऽपानःसमानश्चरामेराज्यंप्रशासति १३ पर्यदीप्यंततेजांसितदाऽनर्थाश्चनाभवन् १४ दीर्घायुषःप्र
जाःसर्वायुवानग्निपतेतदा ॥ वेदैश्चतुर्भिःसुप्रीताःप्राप्नुवंतिदिवौकसः १५ हव्यंकव्यंचविविधंनिष्पूर्तंहुतमेवच ॥ अदंशमशकादेशानष्टव्यालसरीसृपाः १६
नाप्सुप्राणभृतामृत्युर्नाकालेज्वलनोऽदहत ॥ अधर्मरुचयोलुब्धामूर्खावानाभवस्तदा १७ शिष्टेष्टप्राज्ञकर्माणःसर्वेवर्णास्तदाऽभवन् ॥ स्वर्धांपूजांचरक्षोभिर्ज
नस्थानेप्रणाशिताम् १८ प्रादान्निहत्यरक्षांसिपितृदेवेभ्यईश्वरः ॥ सहस्रपुत्राःपुरुषादशवर्षशतायुषः १९ नचज्येष्ठाःकनिष्ठेभ्यस्तदाश्राद्धान्यकारयन् ॥
श्यामोयुवालोहिताक्षोमत्तमातंगविक्रमः २० आजानुबाहुःसुभुजःसिंहस्कंधोमहाबलः ॥ दशवर्षसहस्राणिदशवर्षशतानिच २१ सर्वभूतमनःकांतोरामोराज्य
मकारयत् ॥ रामोरामोरामइतिप्रजानामभवत्कथा २२ रामाद्रामंजगदभूद्रामेराज्यंप्रशासति ॥ चतुर्विधाःप्रजारामःस्वर्गनीत्वादिवंगतः २३ आत्मानंसंप्रति
ष्ठाप्यराजवंशमिहाष्टधा ॥ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया २४ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यमापुत्रमनुत्प्यथाः ॥ अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चेत्येतिव्याहरन्
२५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिअभिमन्युवधपर्वणिषोडशराजकीयेएकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ भगीरथंचराजानंमृतंसृ
जयशुश्रुम् ॥ येनभागीरथीगंगाचयनैःकांचनैश्चिता १ यःसहस्रंसहस्राणांकन्याहेमविभूषिताः ॥ राज्ञश्चराजपुत्रांश्चब्राह्मणेभ्योह्यमन्यत २

ष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भगीरथमिति चयनैःकांचनैश्चितास्वर्गेष्टकर्मयैःकृत्वर्थस्थंडिलैर्व्यासा चयनैरिष्टकासोपानैर्वाकूलद्वयेउद्गमात्संगमपर्यंतनिचितेतिवार्थः १
राज्ञश्चराजपुत्रांश्चातिक्रम्येतिशेषः ब्राह्मणेभ्यःअमन्यतदत्तवान् २

३ । ४ येन हेतुना उपहरे समीपे भूयसीर्दक्षिणाददत्तराजा आस्ते तेन हेतुना गंगाजनीधारेण आक्रांता वेत्रयष्टिवतीरप्रदेशेन ति प्राप्ता सती अतिव्याधिताऽतस्तस्यां केनिषसादह दक्षिणाभारेण तीरप्रदेशेऽवनते प्रवाहां बुराणोऽप्येतमागतमित्यर्थः ५ तथा तेन प्रकारेण गंगा उरुं भारमश्नुत इति वा राजा उरुमश्नुत इति वा योगात् उर्वशी अभवत् । द्वितीयपक्षे षोडशादित्वादादेर्हस्त्वत्वं । पुत्रत्वं नरकाप्राणकर्तृत्वं ६ । ७ । ८ । ९ वशीयोगीयोगप्रभावात् योयत्र देवो यत्तच्छेत्स तत्र प्राप्नुयादित्यर्थः १० । ११ येनेति पादपामरीचिपाकषयो येन कारणेन यदर्थयातौ उदितौ मखौ कर्मयज्ञयोगयज्ञौ मुखे प्राप्तिद्वारमूतीययौस्तौ मखमुखौ सूर्यतदंत्यामिणौ अवस्थातुमुपस्थातुमिच्छंति तेनैव प्रयोजनेन तं भगीरथं अवस्थातुमिच्छंति तत्र हेतुद्वयं गत्वाराजमितीश्वरमिति च गच्छतीति गत्वा त्रिजगतीत सर्वा रथगताः कन्याः रथाः सर्वे चतुर्युजः ॥ रथेरथेशतं नागाः सर्वे वै हेममालिनः ३ सहस्रमश्वश्चैकैकं गजानां पृष्ठतोऽन्वयुः ॥ अश्वे अश्वेशतं गावोगवां पश्चादजा विकम् ४ तेनाक्रांता जनीधेनदक्षिणाभूयसीर्ददत् ॥ उपहरेऽतिव्याधिता तस्यां केनिषसादह ५ तथा भागीरथी गंगा उर्वशी चाभवत्पुरा ॥ दुहितृत्वं गताराजः पुत्रत्वमगम तदा ६ तां तु गाथां जगुः प्रीता गंधर्वाः सूर्यवर्चसः ॥ पितृदेवमनुष्याणां शृण्वतां वल्गुवादिनः ७ भगीरथं यजमानमैश्वराकुंभूरिदक्षिणम् ॥ गंगासमुद्रगादेवीववे पितरमीश्वरम् ८ तरयसेंद्रैः सुरगणैर्देवैर्यज्ञः स्वलंकृतः ॥ सम्यक्परिगृहीतश्च शांतविघ्नो निरामयः ९ यो यद्वच्छेत्तविप्रो वै यत्र यत्रात्मनः प्रियम् ॥ भगीरथस्तदा प्रीतस्तत्र तत्राददद्वशी १० नादेयं ब्राह्मणस्यासीद्यस्य यत्स्यात्प्रियंधनम् ॥ सोऽपि विप्रप्रसादेन ब्रह्मलोकं गतो नृपः ११ येन यातौ मखमुखौ दिशाशाविहपा दपाः ॥ तेनावस्थातुमिच्छंति तं गत्वाराजमीश्वरम् १२ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मापुत्रमनुत्प्यथाः १३ अयज्जानमदा क्षिण्यमभिश्चैत्येति व्याहरन् १४ ॥ इति महाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ नारद उवाच ॥ दिलीपं चे दैलविलं मृतं सृजय शुश्रुम ॥ यस्य यज्ञशतेष्वा सन्प्रयुता युतशो द्विजाः ॥ तंत्रज्ञानार्थं संपन्ना यज्वानः पुत्रपौत्रिणः १ यदमावसुसंपूर्णा वसुधा वसुधाधिपः ॥ ईजा नो वितते यज्ञे ब्राह्मणेभ्यो ह्यमन्यत २ दिलीपस्य तु यज्ञेषु कृतः पंथा हिरण्यमयः ॥ तंधर्मद्वकुर्वाणाः सेंद्रा देवाः समागमन् ३ सहस्रं यत्र मातंगगच्छंति पर्वतोपमाः ॥ सौवर्णं चाभवत्सर्वसदः परमभास्वरम् ४ रसानां चाभवन्कुल्याभक्ष्याणां चापि पर्वताः ॥ सहस्रव्यामानृपते यूपश्चासन् हिरण्यमयाः ५ चषालं प्रचषालं च यस्य यूपे हिण्यते ॥ नृत्यं तेऽप्सरसस्तस्य षट्सहस्राणि सतथा ६ यत्र वीणावाद्यति प्रीत्या विश्वावसुः स्वयम् ॥ सर्वभूतान्यमन्यं तराजानं सत्यशीलिनम् ७ रागखां डवभोज्यैश्च मताः पतिपुशेरते ॥ तदेतदद्भुतं मन्ये अन्यैर्न सदृशं नृपैः ८ यदप्सु युध्यमानस्य चक्रेन परिपेततुः ॥ राजानं दृढधन्वानं दिलीपं सत्यवादिनम् ९ स्यां राजत इति गत्वाराजः सूर्यो नृपश्च ईश्वरः इजानशालस्तदंत्यामि नृपश्च । अर्चभावः यत्सूर्यदर्शनेन फलं पापनाशादितदस्य दर्शनेन भवति यच्च सूर्यातिर्यामिणः उपासनेन फलं सत्यसंकल्पत्वादि तदस्योपासनेन भवतीति मरीचिपादीनामयमेव द्रष्टव्य उपास्यश्च जात इति १२ । १३ । १४ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ७ ॥ दिलीपमिति तंत्रक्रिया सार्द्धं श्लोकः १ । २ पंथा हिरण्यमयः हिरण्यमयः सुचो भवंतीति विधिर्मागस्तत आरभ्य प्रवृत्त इत्यर्थः धर्मे निमित्ते पुण्योत्पत्त्यर्थमिव देवास्तमलं कुर्वतीत्यर्थः १ । ४ । ५ । ६ । ७ राग खां डवंगुडोदनं पर्वटिकेति वैदर्भाः ८ अप्सु न परिपेततुः नममज्जतुः ९

खट्वांग इति ऐलविलस्य दिलीपस्यैव नामांतरं १० । ११ । १२ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ७ ॥ ॥ मां वातेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ द्वादशसमो द्वादशवार्षिकः शय इति पाठे द्वादशहस्तः व्यंजीजयद्विजितवान् ९ । १० । ११ । १२ रोहितान् लोहितभूप्रदेशान् पद्मरागखनिमतो वा मत्स्यान् देशविशेषान् हैरण्यान् स्वर्णाकरपुकां जनोत्सेधा ये पश्यन् भूरिदाक्षिण्यं तेऽपि स्वर्गजितो नराः ॥ पंचशब्दान जीर्यंति खट्वांगस्य निवेशने १० स्वाध्यायघोषो ज्ञाघोषः पिबता श्रीतखादत् ॥ सचेन्ममारसृजय चतुर्भद्रतरस्त्वया ११ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मापुत्रमनुत्प्यथाः ॥ अयज्जानमदाक्षिण्यमभिश्चैत्येति व्याहरन् १२ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ नारद उवाच ॥ मां धाता चेद्यौवनाश्चो मृतः सृजय शुश्रुम ॥ देवासुरमनुष्याणां त्रैलोक्यविजयी नृपः १ यंदेवावश्विनौ गर्भात्पितुः पूर्वं च कर्षतुः ॥ मृगयां विचरन् राजा हृषितः क्रांतवाहनः २ धूमं दृष्ट्वाऽगमत्सत्रं पृषदाज्यमवापसः ॥ तं दृष्ट्वा युवनाश्च स्वजठरेऽमृतं गतम् ३ गर्भाद्विजहत्तुर्देवावश्विनौ भिषजां वरौ ॥ तं दृष्ट्वा पितुरुत्संगेशयानं देववर्चसम् ४ अन्योन्यमब्रुवन् देवाः कमयं धास्यतीति वै ॥ मामेवायं धयत्वग्रे इति हस्माहवासवः ५ ततो गुलिभ्योर्हीद्रस्य प्रादुरासीत्पयोऽमृतम् ॥ मां धास्यतीति कारुण्याद्यदि द्रोह्यन्वकं पयत् ६ तस्मात्तु मां धातेत्येवं नाम तस्याद्भुतं कृतम् ॥ ततस्तु धारापयसो घृतस्य च महात्मनः ७ तस्यास्येयौवनाश्च स्य पाणि र्हीद्रस्य चास्रवत् ॥ अपिबत्पाणिर्मिद्रस्य सचाप्यह्नाभ्यवर्धत ८ सोऽभवद्द्वादशसमो द्वादशशहेन वीर्यवान् ॥ इमां च पृथिवीं कृत्स्नामेकाह्नास व्यंजीजयत् ९ धर्मात्मा घृतिमान् नीरः सत्यसंधो जितेंद्रियः ॥ जनमेजयं सुधन्वानं गयं पूरुं हृद्रथम् १० असितं च नृगंचैव मां धातामनुजोऽजयत् ॥ उदेति च यतः सूर्यो यत्र च प्रतितिष्ठति ११ तत्सर्वं यौवनाश्च स्य मां धातुः क्षेत्रमुच्यते ॥ सोऽश्वमेधशतैरिष्ट्वाराजसूयशतेन च १२ अददद्द्रोहितान् मत्स्यान् ब्राह्मणेभ्यो विशापते ॥ हैरण्यान् योजनोत्सेधानां यतान् शतयोजनम् १३ बहुप्रकारान्सुस्वादून् भक्ष्यभोज्यान् पर्वतान् ॥ अतिरिक्तं ब्राह्मणेभ्यो भुंजानो हीयते जनः १४ भक्ष्यान्नपाननिचयाः शुश्रुभुस्त्वन्नपर्वताः ॥ घृतहृदाः सूपपंकादधिफेना गुडोदकाः १५ रुधुः पर्वतान्नद्यो मधुक्षीरवहाः शुभाः ॥ देवासुरानरायक्षा गंधर्वो रगपक्षिणः १६ विप्रास्तत्रागताश्चासन् वेदे देदांगपारगाः ॥ ब्राह्मणाऋषयश्चापि नासंस्तत्राविपश्चितः १७ समुद्रां तां वसुमतीं वसुपूर्णां तु सर्वतः ॥ सतां ब्राह्मणसात्कृत्वा जगामास्तं तदानृपः १८ गतः पुण्यकृतां लोकान्व्याप्य स्वयं शसादिशः ॥ सचेन्ममारसृजय चतुर्भद्रतरस्त्वया १९ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मापुत्रमनुत्प्यथाः ॥ अयज्जानमदाक्षिण्यमभिश्चैत्येति व्याहरन् २० ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये द्विषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ययातिना दुषं चैव मृतं मृजय शुश्रुम ॥ राजसूयशतैरिष्ट्वा सोऽश्वमेधशतेन च १ पुंडरीकसहस्रेण वाजपेय शतैस्तथा ॥ अतिरात्रसहस्रेण चातुर्मास्यैश्च कामतः ॥ अग्निष्टोभैश्च विविधैः सत्रैश्च प्राज्यदक्षिणैः २

नृजनेषु उत्सेध उच्छ्रायो येषां तान् मत्स्यान् देशोत्पन्ने हि नद्यावद्यापि परंपरया पूर्वापरीसमुद्रांगच्छत इति तेषामुच्छ्रितत्वं प्रसिद्धं १३ अतिरिक्तमवशिष्टं भुंजानो जनपवहीयते न त्वन्नमित्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां द्विषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ७ ॥ ययातिमिति १ प्राज्यदक्षिणैः बहुदक्षिणैः २

अब्राह्मणानां ब्राह्मणद्वेषिणां लेच्छानामिति यावत् परिसंख्या अपहृत्य ३ । ४ चतुर्भ्यः कृत्विग्भ्यः प्राचीदिग्घोर्दक्षिणाध्वयोरित्यादिभ्युतेः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ ॥ इति द्रोण
अब्राह्मणानां यद्वित्तं पृथिव्यामस्ति किंचन ॥ तत्सर्वं परिसंख्यायततो ब्राह्मणसात्करोत् ३ सरस्वती पुण्यतमानदीनां तथा समुद्राः सरितः साद्रयश्च ॥ ईजानाय
पुण्यतमा यराज्ञो घृतं पयो दुदुर्नाहुषाय ४ व्यूढे देवासुरे युद्धे कृत्वा देवसहायताम् ॥ चतुर्धा व्यभजत्सर्वां चतुर्भ्यः पृथिवीमिमाम् ५ यज्ञानां विधेरिष्टा प्रजामु
त्पाद्य चोत्तमाम् ॥ देवान्यां चौशनस्यां शर्मिष्ठायां च धर्मतः ६ देवारण्येषु सर्वेषु विजहारामरोपमः ॥ आत्मनः कामचारेण द्वितीय इव वासवः ७ यदानाभ्यगम
च्छांतिं कामानां सर्वे देवित् ॥ ततो गाथामिमां गत्वा सदारः प्राविशद्वनम् ८ यत्पृथिव्यां विहीयं हिरण्यं पशवः स्त्रियः ॥ नालमेकस्य तत्सर्वमिति मत्वा शमं व्रजेत्
९ एवं कामान् परित्यज्य ययातिर्धृतिमेत्यच ॥ पूरुं राज्यं प्रतिष्ठाप्य प्रयातो वनमीश्वरः १० स चेन्ममारसं जयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मा पुत्र
मनुत प्यथाः ॥ अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चैत्येति व्याहरन् ११ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥
॥ ६३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ नाभागमंबरीषं च मृतं संजय शुश्रुम् ॥ यः सहस्रं सहस्राणां राज्ञां चैकस्त्वयो धयत् १ जिगीषमाणाः संग्रामे समं ताद्वैरि
णोऽभ्ययुः ॥ अस्रयुद्धविदो घोराः सृजंतश्चाशिवागिरः २ बललाघवशिक्षाभिस्तेषां सोऽश्वबलेन च ॥ छत्रायुधध्वजरथांश्छित्त्वा प्रासान्गतव्यथः ३ त एनं सु
क्तसन्नाहाः प्रार्थयन् जीवितैषिणः ॥ शरण्यमीयुः शरणं तवास्मदिति वादिनः ४ स तु तान् वशगन्तुं कृत्वा जित्वा चेमां वसुंधराम् ॥ ईजे यज्ञशतैरिष्टैर्यथाशास्त्रं तथाऽनघ
५ बुभुजुः सर्वसंपन्नमन्नमन्ये जनाः सदा ॥ तस्मिन् यज्ञे तु विप्रेन्द्राः संतुष्टाः परमार्चिताः ६ मोदकान् पूरिकापूपान् स्वादुपूर्णान् शशकुलीः ॥ करं भान् पृथुमृद्वीका अ
न्नानि सुकृतानि च ७ सूपां नैरेयकापूपान् रागखांडवपानकान् ॥ मृष्टान्नानि सुयुक्तानि मृद्वानि सुरभीणि च ८ घृतं मधुपयस्तोयं दधीनिरसवंति च ॥ फलं मूलं च सु
स्वादुद्विजास्तत्रोपभुंजते ९ मादनीयानि पापानि विदित्वा चात्मनः सुखम् ॥ अपि बंत यथाकामं पानपाणीतवादितैः १० तत्र स्मगाथा गायंति क्षीबाहृष्टाः पठंति च ॥
नाभागस्तुति संयुक्तान नृपुत्रं सहस्रशः ११ तेषु यज्ञेष्वंबरीषो दक्षिणामत्यकालयत् ॥ राज्ञां शतसहस्राणि दशप्रयुतयाजिनाम् १२ हिरण्यकवचान् सर्वान् श्वेतच्छ
त्रप्रकीर्णकान् ॥ हिरण्यस्यंदनारूढान् सानुयात्रपरिच्छदान् १३ ईजानो वितते यज्ञे दक्षिणामत्यकालयत् ॥ मूर्धाभिषिक्तांश्च नृपान् राजपुत्रशतानि च १४ सदं
डकोशानि च यान् ब्राह्मणेभ्यो ह्यमन्यत ॥ नैवं पूर्वे जनाश्च कुर्न करिष्यंति चापरे १५ यदंबरीषो नृपतिः करोत्यमितदक्षिणः ॥ इत्येवमनुमोदंते प्रीता यस्य महर्षयः १६

पर्वणि टीकायां त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ४४ ॥ नामागमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ मादनीयानि मदकराणि सुरादीनि पापानि पापहेतूनीति ज्ञात्वा पितुस्त
लिप्सवः पिबंतीत्यर्थः १० । ११ अत्यकालयदातुं निष्कासितवान् जिताराजान एव सोऽपस्करदक्षिणात्वेन दत्ताः तेषां राज्यानि ते राजानश्च ब्राह्मणसात्कृता इत्यर्थः १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ शशबिंदुमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ त्रयोदशात्रनिश्चयाः शिष्टाः १० । ११ । १२
स चेन्ममारसं जयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मा पुत्रमनुत प्यथाः ॥ अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चैत्येति व्याहरन् १७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोण
पर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ शशबिंदुं च राजानं मृतं संजय शुश्रुम् ॥ ईजे स विविधैर्यज्ञैः श्रीमा
न्सत्यपराक्रमः १ तस्य भार्या सहस्राणां शतमासीन् महात्मनः ॥ एकैकस्यां च भार्यायां सहस्रं तनयामवन् २ ते कुमारः पराक्रांताः सर्वे नियुतयाजिनः ॥ राजानः
ऋतुभिर्मुखैरिजानावेदपारगाः ३ हिरण्यकवचाः सर्वे सर्वे चोत्तमधन्विनः ॥ सर्वेऽश्वमेधैरीजानाः कुमाराः शाशबिंदवाः ४ तान् श्वमेधेराजेंद्रो ब्राह्मणेभ्योऽददत्पि
ता ॥ शतं शतं रथगजा एकैकं पृष्ठतोऽन्वयुः ५ राजपुत्रं तदा कन्यास्तपनीयस्वलंकृताः ॥ कन्यां कन्यां शतं नामानां गेना गेना शतं रथाः ६ रथे रथे शतं चाश्वाबालि
नो हेममालिनः ॥ अश्वे अश्वे गोसहस्रं गवां पंचाशदाविकाः ७ एतद्धनमपर्याप्तमश्वमेधे महामखे ॥ शशबिंदुर्महाभागो ब्राह्मणेभ्यो ह्यमन्यत ८ वार्क्षाश्च यूपया
वंत अश्वमेधे महामखे ॥ ते तथैव पुनश्चान्ये तावंतः कांचना भवन् ९ भक्ष्यान्नपाननिचयाः पर्वताः क्रोशमुच्छ्रिताः ॥ तस्याश्वमेधे निर्वृते राज्ञः शिष्टास्त्रयोदश १०
तुष्टपुष्टजनाकीर्णां शतं विघ्नमनामयाम् ॥ शशबिंदुरिमां भूमिं चिरं भुक्त्वा दिवं गतः ११ स चेन्ममारसं जयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मा पुत्रमनु
त प्यथाः ॥ अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चैत्येति व्याहरन् १२ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीये पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥
॥ ६५ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ गयं चामूर्तरयसं मृतं संजय शुश्रुम् ॥ यो वै वर्षशतं राजा दुत शिष्टाशनोऽभवत् १ तस्मै ह्यग्निर्वै प्रादात्ततो ववैरंगयः ॥ तपसा ब्र
ह्मचर्येण व्रतेन नियमे च २ गुरुणां च प्रसादेन वेदानिच्छामिवोदेतुम् ॥ स्वधर्मेणाविहिंस्यान्यन्धनमिच्छामि चाक्षयम् ३ विप्रेषु ददत्तश्चैव श्रद्धाभवतु नित्यशः ॥
अनन्यासु सवर्णासु पुत्रजन्मचमे भवेत् ४ अन्नमेददत्तः श्रद्धाधर्मे मे रमतां मनः ॥ अविघ्नं चास्तु मे नित्यं धर्मकार्येषु पावक ५ तथा भविष्यतीत्युक्त्वा तत्रैवांतरधीय
त ॥ गयो ह्यवाप्य तत्सर्वधर्मेणारीनजी जयत् ६ सदृशं पौर्णमासीभ्यां कालेष्वग्रयणेन च ॥ चातुर्मास्यैश्च विविधैर्यज्ञैश्चावाप्तदक्षिणैः ७ अयजच्छ्रद्धया राजा परिसं
वत्सरान् शतम् ॥ गवां शतसहस्राणि शतमश्वशतानि च ८ शतं निष्कसहस्राणि गवां चाप्ययुतानि षट् ॥ उत्थायोत्थाय संप्रादात्परिवत्सरान् शतम् ९ नक्षत्रेषु च सर्वे
षु ददन्नक्षत्रदक्षिणाः ॥ ईजे च विविधैर्यज्ञैर्यथा सोमोऽगिरायथा १० सौवर्णां पृथिवीं कृत्वा यज्ञमां मणिशर्कराम् ॥ विप्रेभ्यः प्राददद्राजा सोऽश्वमेधे महामखे ११ जांबू
नदमया यूपः सर्वैरत्नपरिच्छदाः ॥ गयस्यासन्समृद्धास्तु सर्वभूतमनोहराः १२ सर्वकामसमृद्धं च प्रादादन्नगयस्तदा ॥ ब्राह्मणेभ्यः प्रहृष्टेभ्यः सर्वभूतेभ्य एव च १३
॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां पंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ गयमिति स्पष्टार्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ नक्षत्रविहिता दक्षिणाः १० । ११ । १२ । १३

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ सांक्रुतिमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ पारिभाषिकंनिष्कमाह

ससमुद्रवनद्वीपनदीनदवनेषुच ॥ नगरेषुचराष्ट्रेषुदिविव्योमिचयेऽवसन् १४ भूतग्रामाश्चविविधाःसंतसायज्ञसंपदा ॥ गयस्यसदृशोयज्ञोनास्त्यन्यइतितेऽ
बुन् १५ षट्त्रिंशद्योजनायामात्रिंशद्योजनमायता ॥ पश्चात्पुरश्चतुर्विंशद्वेदीत्यासीद्विरण्मयी १६ गयस्ययजमानस्यमुक्तावज्रमणिस्तृता ॥ प्रादात्सब्राह्म
णेभ्योथवासांस्याभरणानिच १७ यथोक्तादक्षिणाश्चान्याविप्रेभ्योभूरिदक्षिणः ॥ यत्रभोजनशिष्टस्यपर्वताःपंचविंशतिः १८ कुल्याःकुशलवाहिन्योरसाना
मभवस्तदा ॥ वस्त्राभरणगंधानाराशयश्चपृथग्विधाः १९ यस्यप्रभावाच्चगयस्त्रिपुल्लोकेषुविश्रुतः ॥ वटश्चाक्षय्यकरणःपुण्यं ब्रह्मरसश्चतत् २० सचेन्ममारमृ
जयचतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यमापुत्रमनुतप्यथाः ॥ अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चेत्येतिव्याहरन् २१ ॥ इतिश्रीम० द्रोण० अभिमन्युवध
पर्वणि षोडशराजकीयेषट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ नारदउवाच ॥ सांक्रुतिरंतिदेवंचमृतंसृजयशुश्रुम् ॥ यस्यद्विशतसहस्राभासन्सूदामहात्मनः १
गृहानभ्यागतान्विप्रानतिथीन्परिवेषकाः ॥ पक्वापक्वदिवारात्रं वरात्रममृतोपमम् २ न्यायेनाधिगतं वित्तं ब्राह्मणेभ्यो ह्यमन्यत ॥ वेदानधीत्यधर्मेण यश्चक्रे द्वि
षतोवशे ३ उपस्थिताश्चपशवःस्वयंयशंसितव्रतम् ॥ बहवःस्वर्गमिच्छंतो विधिवत्सत्रयाजिनम् ४ नदीमहानसाद्यस्यप्रवृत्ताचर्मराशितः ॥ तस्माच्चर्मण्वतीपू
र्वमग्निहोत्रेऽभवत्पुरा ५ ब्राह्मणेभ्योऽददन्निष्कान्सौवर्णान्सप्रभावतः ॥ तुभ्यां निष्कतुभ्यां निष्कामितिहस्मप्रभाषते ६ तुभ्यं तुभ्यामितिप्रादानिष्कानिष्कान्सह
स्रशः ॥ ततःपुनःसमाश्वास्यनिष्कानेवप्रयच्छति ७ अल्पदंतमयाद्येतिनिष्ककोटिसहस्रशः ॥ एकाह्वादास्यतिपुनःकोऽन्यस्तत्संप्रदास्यति ८ द्विजपा
णिवियोगेनदुःखंमेशाश्चतमहत् ॥ भविष्यतिनसंदेहएवंराजादददसु ९ सहस्रशश्चसौवर्णान्वृषभान्गोशतानुगान् ॥ साष्टंशतंसुवर्णानानिष्कमाहुर्वनंतथा १०
अध्यर्धमासमददद्ब्राह्मणेभ्यःशतंसमाः ॥ अग्निहोत्रोपकरणंयज्ञोपकरणंचयत् ११ ऋषिभ्यःकरकान्कुंभान्स्थालीःपिठरमेवच ॥ शयनासनयानानिप्रासादां
श्चगृहाणिच १२ वृक्षांश्चविविधान्दद्यादन्नानिचधनानिच ॥ सर्वसौवर्णमेवासीद्वंतिदेवस्यधीमतः १३ तत्रास्यगाथागायंतियेपुराणविदो जनाः ॥ रंतिदेवस्य
तां दृष्ट्वासमृद्धिमतिमानुषीम् १४ नैतादृशं दृष्ट्वैकुंभेरसदनेष्वपि ॥ धनंच पूर्यमाणंनःकिंपुनर्मनुजेष्विति १५ व्यक्तंस्वोकसारयमित्यूचुस्तत्रविस्मिताः ॥
सांक्रुतेरंतिदेवस्ययारात्रिमतिथिर्वसेत् १६ आलभ्यंततदागावःसहस्राण्येकविंशतिः ॥ तत्रस्मसूदाःकोशंतिसुमृष्टमणिकुंडलाः १७ सूपंभूयिष्ठमश्रीध्वनाय
मांसंयथापुरा ॥ रंतिदेवस्ययत्किंचित्सौवर्णमभवत्तदा १८ तत्सर्वंविततेयज्ञेब्राह्मणेभ्यो ह्यमन्यत ॥ प्रत्यक्षंतस्यहव्यानिप्रतिपृच्छंतिदेवताः १९

सहस्रशइति १० अध्यर्धमासंपक्षेपक्षेइत्यर्थः शतंसमाइतिवाक्यशेषात् ११ । १२ । १३ । १४ । १५ त्र्योक्तारा सलोपार्थः कनकमयानिओकांसितारोयस्याःसातथा १६ । १७ । १८ । १९

२० । २१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ दौष्यंतिमिति १ । २ कूरानिति यथामनःशिलामयाःशिलाःजतुराशिभिर्लाक्षापुंजैर्युक्तास्तत्सदृशान्तरक्तविंदुयुक्तान्
रक्तपीतवर्णान् व्याघ्रविशेषान् वशेऽकरोदित्यर्थः ३ । ४ । ५ कच्छप्राणंसकटगतंयथास्यात्तथावच्छा ६ माविजीजहिमार्हितीः ७ । ८ । ९ । १० । ११ व्यामोहस्तचतुष्टयं परिणाहेनदेध्यं
कव्यानिपितरःकालेसर्वकामान्द्विजोत्तमाः ॥ सचेन्ममारमृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया २० पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यमापुत्रमनुतप्यथाः ॥ अयज्वानमदाक्षिण्यमभि
श्चेत्येतिव्याहरन् २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिअभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीयेसप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ दौष्यंतिभ
रतंचापिमृतंसृजयशुश्रुम् ॥ कर्माण्यसुकराण्यन्यैःकृतवान्यःशिशुर्वने १ हिमावदातान्यःसिंहान्खदंष्ट्रायुधान्बली ॥ निर्वीर्यांस्तरसाकृत्वाविचकर्षवबंधच २
कूरांश्चोग्रतरान्व्याघ्रान्दमित्वाचाकरोद्वशे ॥ मनःशिलाइवशिलाःसंयुक्ताजतुराशिभिः ३ व्यालादींश्चातिबलवान्सुप्रतीकान्गजानपि ॥ दंष्ट्रासुगृह्यविमुखान्
शुष्कास्यानकरोद्वशे ४ महिषानप्यतिबलबलिनोविचकर्षह ॥ सिंहानांच सुदृप्तानांशतान्याकर्षयद्वलात् ५ बलिनःसमरान्खड्गान्नानासत्वानिचाप्युत ॥
कच्छप्राणंवेनेबद्धादमयित्वाप्यवासृजत् ६ तंसर्वदमनेत्याहुर्द्विजास्तेनास्यकर्मणा ॥ तंप्रत्यषेधज्जननीमासत्वानिविजीजहि ७ सोऽश्वमेधशतेनेष्टायमुनामनु
वीर्यवान् ॥ त्रिशताश्चान्सरस्वत्यांगंगामनुचतुःशतान् ८ सोऽश्वमेधसहस्रेणराजसूयशतेनच ॥ पुनरीजेमहायज्ञैःसमाप्तवरदक्षिणैः ९ अग्निष्टोमातिरात्रा
भ्यामिष्ट्वाविश्वाजिताअपि ॥ वाजपेयसहस्राणांसहस्रैश्चसुसंवृतैः १० इष्ट्वाशाकुंतलोराजातर्पयित्वाद्विजान्धनैः ॥ सहस्रंयत्रपद्मानांकण्वायभरतोददौ ११ जां
बूनदस्यशुद्धस्यकनकस्यमहायशाः ॥ यस्ययूपःशतव्यामःपरिणाहेनकांचनः १२ समागम्यद्विजैःसार्धंसेंद्रैर्देवैःसमुच्छ्रितः ॥ अलंकृतात्राजमानान्सर्वरत्नै
र्मनोहरैः १३ हरण्यानश्चान्द्विरदान्तरथानुष्ठानजाविकम् ॥ दासीदासंधनंधान्यंगाःसवत्साःपयस्विनीः १४ ग्रामान्गृहांश्चक्षेत्राणिविविधांश्चपरिच्छदान् ॥
कोटीशतायुतांश्चैवब्राह्मणेभ्यो ह्यमन्यत १५ चक्रवर्तीह्यदीनात्माजितारिर्ह्यजितःपरैः ॥ सचेन्ममारसृजयचतुर्भद्रतरस्त्वया १३ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यमापु
त्रमनुतप्यथाः ॥ अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चेत्येतिव्याहरन् १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिअभिमन्युवधपर्वणि षोडशराजकीयेअष्टषष्ठितमोऽध्यायः
॥ ६८ ॥ ६९ ॥ नारदउवाच ॥ पृथुं वै न्यंचराजानंमृतंसृजयशुश्रुम् ॥ यमभ्यर्षिंचन्साम्राज्येराजसूयेमहर्षयः १ यत्ततःप्रथितेत्यूचुःसर्वानभिभवन्पृथुः ॥
क्षतान्नस्त्रास्यतेसर्वानित्येवंक्षत्रियोऽभवत् २ पृथुं वै न्यंप्रजाद्वारक्ताःस्मेतियदब्रुवन् ॥ ततोराजेतिनामास्यअनुरागादजायत ३ अकृष्टपच्यापृथिवीआसी
द्वैन्यस्यकामधुक् ॥ सर्वाःकामदुधागावःपुटकेपुटकेमधु ४ आसाद्विरण्मयादर्भाःसुखस्पर्शाःसुखावहाः ॥ तेषांचीराणिसंवीताःप्रजास्तेष्वेवशेरते ५ फलान्य
मृतकल्पानिस्वाद्भूनिचमयूनिच ॥ तेषामासीत्तदाऽऽहारो निराहाराश्चनाभवन् ६

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांषष्ठ
षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ पृथुमिति १ प्रथितापृथ्वीजनेनेतिपृथुरित्यर्थः २ । ३ । ४ तेषां दर्भाणामेवचीराणिवल्कलानिभैःप्रजाःसंवीताःस्तान्येवपरिधानीयानि शयनानिचेत्यर्थः ५ । ६

७।२ ध्वजभंगस्तोरणादिना ९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८ दोग्धेतिचाद्वत्सोऽपिदेवप्रियं दुग्धं पात्रमप्यर्थान्मनएवेतिकल्प्यं ग्रंथांतराद्वावत्सपा
 अरोगाः सर्वसिद्धार्थामनुष्याह्यकुतोभयाः ॥ न्यवसंतयथाकामं वृक्षेषु च गुहासु च ७ प्रविभागोनराणां पुराणां चाभवत्तदा ॥ यथा सुखं यथाकामं तथैतामुदिताः
 प्रजाः ८ तस्य संस्तंभिता ह्यापः समुद्रमभियास्यतः ॥ पर्वताश्च ददुर्मागध्वजभंगश्च नाभवत् ९ तं वनस्पतयः शैला देवा सुरनरो रगाः ॥ सप्तर्षयः पुण्यजना गंधर्वा
 प्सरसोऽपि च १० पितरश्च सुखासीनमभिगम्येदमब्रुवन् ॥ सम्राडसि क्षत्रियोऽसिराजा गोप्ता पिताऽसिनः ११ देह्यस्मभ्यं महा राजप्रभुः सत्रीप्सितान्वरान् ॥
 यैर्वयं शाश्वती स्तृतीर्वर्तयिष्यामहे सुखम् १२ तथेत्युक्त्वा पृथुर्वैन्यो गृहीत्वाऽजगबंधुः ॥ शरांश्चाप्रतिमानघोरांश्चितयित्वाऽब्रवीन्महीम् १३ एहो हिव सुधेक्षि प्रंश
 रैभ्यः कांक्षितं पयः ॥ ततो दास्यामि भद्रं ते अन्नं यस्य यथेप्सितम् १४ ॥ वसुधो वाच ॥ दुहितृत्वेन मां वीरसंकल्पयितुमर्हसि ॥ तथेत्युक्त्वा पृथुः सर्वविधानमकरोद्रशो
 १५ ततो भूतनिकायास्तां वसुधां दुदुस्तदा ॥ तां वनस्पतयः पूर्वसमुत्स्थुर्दुधुक्षवः १६ साऽतिष्ठद्वत्सला वत्सं दोग्धपात्राणि चेच्छती ॥ वत्सोऽभूत्पुष्पितः शालः
 म्लक्षोदोग्धाऽभवत्तदा १७ छिन्नप्ररोहं दुग्धं पात्रमौदुंबरं शुभम् ॥ उदयः पर्वतो वत्सो मेरुर्दोग्धामहागिरिः १८ रत्नान्योषधयो दुग्धं पात्रमश्ममयं तथा ॥
 दोग्धाचासीत्तदा देवो दुग्धमूर्जस्करं प्रियम् १९ असुरा दुदुर्मायामापान्नेतुते तदा ॥ दोग्धादिमूर्धा तत्रासीद्वत्सश्चासीद्विरोचनः २० कृषिचसस्यं च नरा दुदु
 हुः पृथिवी तले ॥ स्वायं भुवो मनुर्वत्सस्तेषां दोग्धाऽभवत्पृथुः २१ अला बुपात्रे च तथा विषं दुग्धावसुंधरा ॥ घृतराष्ट्रोऽभवद्दोग्धातेषां वत्सस्तुतक्षकः २२ सप्तर्षि
 भिर्ब्रह्म दुग्धा तथा चाक्लिष्टकर्मभिः ॥ दोग्धा बृहस्पतिः पात्रं छंदो वत्सश्च सोमराट् २३ अंतर्धानं चामपात्रे दुग्धा पुण्यजनैर्विराट् ॥ दोग्धा वैश्रवणस्तेषां वत्सश्चासी
 दृषध्वजः २४ पुण्यगंधान्पद्मपात्रे गंधर्वा प्सरसोऽब्रुवन् ॥ वत्सश्चित्ररथस्तेषां दोग्धा विश्वरुचिः प्रभुः २५ स्वधारजतपात्रेषु दुदुहुः पितरश्चताम् ॥ वत्सो वैवस्व
 तस्तेषां यमो दोग्धा त कस्तदा २६ एवं निकायैस्ते दोग्धा पयोऽभीष्टं हि सा विराट् ॥ यैर्वर्तयंति ते ह्यद्य पात्रैर्वत्सैश्च नित्यशः २७ यज्ञैश्च विविधैरिष्टा पृथुर्वैन्यः प्रताप
 वान् ॥ संतर्पयित्वा भूतानि सर्वैः कामैर्मनःप्रियैः २८ हेरण्यान करोद्राजा ये केचित्पार्थिवा भुवि ॥ तान् ब्राह्मणेभ्यः प्रायच्छदश्च मेधेमहामखे २९ षष्ठिना गसहस्राणि ष
 ष्ठिना गशतानि च ॥ सौवर्णान करोद्राजा ब्राह्मणेभ्यश्च तान्ददौ ३० इमां च पृथिवीं सर्वां मणिरत्नविभूषिताम् ॥ सौवर्णीम करोद्राजा ब्राह्मणेभ्यश्च तान्ददौ ३१ सचे
 न्ममारमंजय चतुर्भद्रतरस्त्वया ॥ पुत्रात्पुण्यतरस्तुभ्यं मा पुत्रमनुत्प्यथाः ३२ अयज्वानमदाक्षिण्यमभिश्चेत्येति व्याहरन् ३३ इति श्रीमद्रो० अभिमन्युवध
 पर्वणि षोडशराजकीये एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ नारद उवाच ॥ रामो महातपाः शूरो वीरलोकनमस्कृतः ॥ जामदग्न्योऽप्यतियशा अवितृप्तो मरिष्यति १
 त्रेज्ञे एवमन्यत्रापि १९।२०।२१।२२।२३ विराट्पृथिवी २४।२५।२६।२७।२८ पाथिवाः पृथ्वीसंबन्धिपदार्थाः २९।३०।३१।३२।३३ ॥ इति द्रोणपर्वणि दीकाया
 मेकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ अ ॥ ये मृतास्ते स्तीता ये वर्तमानास्तेऽपि मरिष्यन्त्येवेत्याह राम इति १

योरामः इमां पृथ्वीं सुखामनुपद्रवां कुर्वन् आद्यमादियुगविहितं धर्ममनुपयैति स्म अनुप्रवर्तितवानित्यर्थः १ क्षत्रियैः कार्त्तवीर्यपुत्रैः अब्रुवन्नविकल्पयन् ३ मृत्योर्मृत्युमवधीकृत्य ४ तस्मिंस्तन्मध्येष्वदं
 यः स्माऽऽद्यमनुपयैति भूमिं कुर्वन्निमां सुखाम् ॥ नचासीद्विक्रियायस्य प्राप्यश्रियमनुत्तमाम् २ यः क्षत्रियैः परामृष्टे वत्से पितरि चाब्रुवन् ॥ ततोऽवधीत्कार्त्तवीर्यं
 मजितं समरे परैः ३ क्षत्रियाणां चतुःषष्टिमयुतानि सहस्रशः ॥ तदामृत्योः समेतानि एकेन धनुषाऽजयत् ४ ब्रह्मादिषां चाथ तस्मिन्सहस्राणि चतुर्दश ॥ पुनरन्या
 त्रिजग्राहदंतकूरं जघान ह ५ सहस्रं मुसलेनाहं सहस्रमसिनावधीत् ॥ उद्धं धनात्सहस्रं च सहस्रमुदके घृतम् ६ दंतान् भंक्त्वा सहस्रस्य कर्णां त्रासान्यकृतं त ॥
 ततः सप्तसहस्राणां कटुधूपमपाययत् ७ शिष्टान् बद्ध्वा च हत्वा वैतेषां मूर्ध्नि विभिय च ॥ गुणावती मुतरेण खांडवा हक्षिणेन च ॥ गिर्यंते शतसाहस्राहै हयाः समरे हताः
 ८ सरथाश्च गजा वीरानिहतास्तत्र शेरते ॥ पितुर्वधामर्षितेन जादग्न्येन धीमता ९ निजघ्नेदशसाहास्रान् रामः परशुना तदा ॥ न ह्यमृष्यत तावाचो यास्तैर्भृशमुदी
 रिताः १० भृगौरामाभिधावेतियदाऽऽक्रंदन्दिजोत्तमाः ॥ ततः काश्मोरदरदन्कुंतिक्षुद्रकमालवान् ११ अंगवंगकलिं गांश्च विदेहांस्ताम्रलिप्तकान् ॥ रक्षोवा
 हान् वीतिहोत्रां स्त्रिगर्तान् मार्तिकावतान् १२ शिबीनन्यांश्च राजन्यान् देशान् देशान्सहस्रशः ॥ निजघान शितैर्बाणैर्जामदग्न्यः प्रतापवान् १३ कोटीशतसहस्राणि
 क्षत्रियाणां सहस्रशः ॥ इंद्रगोपकवर्णस्य बंधुजीवानिभस्य च १४ रुधिरस्य परीवाहैः पूरयित्वा सरांसि च ॥ सर्वानष्टादशद्वीपान्वशमानीय भार्गवः १५ ईजे क्रतु
 शतैः पुण्यैः समाप्तवरदक्षिणैः ॥ वेदीमष्टनलोत्सेधां सौवर्णां विधिनिर्मिताम् १६ सर्वरत्नशतैः पूर्णां पताकाशतमालिनीम् ॥ ग्राम्यारण्यैः पशुगणैः संपूर्णां च मही
 मिमाम् १७ रामस्य जामदग्न्यस्य प्रतिजग्राह कश्यपः ॥ ततः शतसहस्राणि द्विपेद्रान् हेमभूषणान् १८ निर्दस्युं पृथिवीं कृत्वा शिष्टेष्टजनसंकुलाम् ॥ कश्यपाय
 ददौ रामो हयमेधेमहामखे १९ त्रिःसप्तकृत्वः पृथिवीं कृत्वा निःक्षत्रियां प्रभुः ॥ इष्टा क्रतुशतैर्वीरो ब्राह्मणेभ्यो ह्यमन्यत २० सप्तद्वीपां वसुमतीं मारीचोऽगृह्णता द्विजः ॥
 रामं प्रोवाच निर्गच्छवसुधातो ममाज्ञया २१ सकश्यपस्य वचनात्प्रोत्सार्य सरितां पतिम् ॥ इषुपाते युधांश्चेष्टः कुर्वन् ब्राह्मणशासनम् २२ अध्यावसद्विरिश्रेष्ठं महं
 द्रं पर्वतोत्तमम् ॥ एवं गुणशतैर्युक्तो भृगूणां कीर्तिवर्धनः २३ जामदग्न्यो ह्यतियशामरिष्यति महायुतिः ॥ त्वया चतुर्भद्रतरः पुण्यात्पुण्यतरस्तव २४ अयज्वान
 मदाक्षिण्यं मा पुत्रमनुत्प्यथाः ॥ एते चतुर्भद्रतरास्त्वया भद्रशताधिकाः ॥ मृतान रवश्रेष्ठमरिष्यन्ति च संजय २५ ॥ इति श्रीमद्रो० अभिमन्युवधपर्वणि षोड
 शराजकीये सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ व्यास उवाच ॥ पुण्यमारुख्यानमायुष्यं श्रुत्वा षोडशराजिकम् ॥ अव्याहरन्नरपतिस्तूष्णीमासीत्स संजयः १ तमब्रवी
 तथाऽऽसीन्नारदो भगवानृषिः ॥ श्रुतं कीर्तयतो महां गृहीतं ते महायुते २ आहोस्विदंतोनष्टं श्राद्धं शूद्रा पताविव ॥ स एव मुक्तः प्रत्याह प्रांजलिः संजयस्तदा ३
 तकूरंतदेशाधिपतिं ५ उद्धं धनादृक्षशाखावल्बनात् ६।७।८।९ तैराश्रमवासिभिः १०।११।१२।१३।१४।१५ अष्टनलेत्यत्र नलशब्दश्चतुर्दशस्तवचनः १६।१७।१८।१९।२०
 २१।२२।२३।२४।२५ ॥ इति द्रोणपर्वणि दीकायां सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ अ ॥ पुण्यमारुख्यानमिति १।२।३

विस्मयेन पुण्याख्यानश्रवणजनितचित्तविस्तारेण ४।५।६ प्रतीतः प्रीतः ७।८।९।१० सात्राहिकः युद्धोद्यतः ११।१२।१३।१४ अप्राप्यभीहितभीप्सतां किंचिदपि न शक्यं न सुलभं
 १५।१६ अंतान्मरणात् भागवतः संपत्प्राप्तः द्विजोचितां द्विजेरभिमतं १७।१८ अवंदुःखं १९ अभिमानं मानातिशयं चित्तयन्त्रभिलषन् शोकं कुर्वतीति शेषः न शोकः शोक उच्यते किंवात्मैव
 एतच्छ्रुत्वामहाबाहो धन्यमाख्यानमुत्तमम् ॥ राजर्षीणां पुराणानां यज्वनां दक्षिणावताम् ४ विस्मयेन हृते शोके तमसीवाकं तेजसा ॥ विपाप्मास्म्यव्यथोपेतो
 ब्रह्मिकं करवाण्यहम् ५ ॥ नारद उवाच ॥ दिष्ट्याऽपहृतशोकस्त्वं वृणीष्वेह यद्विच्छसि ॥ तत्प्रपत्स्यसे सर्वे नृपावादिनो वयम् ६ ॥ संजय उवाच ॥ एते
 नैव प्रतीतोऽहं प्रसन्नो यद्भवान्मम ॥ प्रसन्नो यस्य भगवान्न तस्यास्तीह दुर्लभम् ७ ॥ नारद उवाच ॥ मृतं ददानिते पुत्रं दस्युभिर्निहतं वृथा ॥ उद्धृत्य नरकात्क
 ष्ठात्पशुवत्प्रोक्षितं यथा ८ ॥ व्यास उवाच ॥ प्रादुरासीत्ततः पुत्रः संजयस्याहुतप्रभः ॥ प्रसन्नेन विष्णादत्तः कुबेरतनयोपमः ९ ततः संगम्य पुत्रेण प्रीतिमानभव
 नृपः ॥ ईजे च कतुभिः पुण्यैः समाप्तवरदक्षिणैः १० अकृतार्थश्च भीतश्च न च सान्नाहिको हतः ॥ अयज्वात्वनपत्यश्च ततोऽसौ जीवितः पुनः ११ शूरो वीरः कृता
 र्थश्च प्रताप्यारी न सहस्रशः ॥ अभिमन्युर्गतो वीरः पृतनाभिमुखो हतः १२ ब्रह्मचर्येण यान्कांश्चिन्मया च श्रुतेन च ॥ इष्टैश्च कतुभिर्यातितांस्ते पुत्रोक्षयानगतः
 १३ विद्वांसः कर्मभिः पुण्यैः स्वर्गमीहंति नित्यशः ॥ न तु स्वर्गादयं लोकः काम्यते स्वर्गवासिभिः १४ तस्मात्स्वर्गगतं पुत्रमर्जुनस्य हतरणे ॥ न चेहानयितुं शक्यं किं
 चिदप्राप्यभीहितम् १५ यांयोगिनो ध्यानविविक्तदर्शनाः प्रयांतियां चोत्तमयज्विनो जनाः ॥ तपोभिर्दिष्टैरनुयांतियां तथा तामक्षयं तितनयोगतो गतिम् १६
 अंतात्पुनर्भागवतो विराजते राजे वीरो ह्यमृतात्मरश्मिभिः ॥ तामैदवीमात्मतनुं द्विजोचितां गतोऽभिमन्युर्न शोकमर्हति १७ एवं ज्ञात्वा स्थिरो भूत्वा जह्यरीन्धे
 र्यमाश्रुहि ॥ जीवंत एव नः शोच्यान तु स्वर्गगतानघ १८ शोचतो हि महाराज अघमेवाभिवर्धते ॥ तस्माच्छोकं परित्यज्य श्रेयसे प्रयते हृदयः १९ प्रहर्षमभिमानं च
 सुखप्राप्तिं च चिंतयन् ॥ एतद्बुद्ध्वा बुधाः शोकं न शोकः शोक उच्यते २० एवं विद्वन्समुत्तिष्ठ प्रयतो भवमाशुचः ॥ श्रुतस्ते संभवो मृत्योस्तपांस्यनुपमानि च २१ सर्वभू
 तसमत्वं च चंचलाश्च विभूतयः ॥ संजयस्य तु तं पुत्रं मृतं संजीवितं पुनः २२ एवं विद्वन्महाराज माशुचः साधयाम्यहम् ॥ एतावदुक्ता भगवांस्तत्रैवांतरधीयत २३
 वागीशाने भगवति व्यासे व्यथनभः प्रभे ॥ गते मतिमतां श्रेष्ठे समाश्वास्य युधिष्ठिरम् २४ पूर्वेषां पार्थिवेन्द्राणां महेंद्रप्रतिमौजसाम् ॥ न्यायाधिगतवितानां तांश्च
 त्वायज्ञसंपदम् २५ संपूज्य मनसा विद्वान्विशोकोऽभूद्युधिष्ठिरः ॥ पुनश्चाचिंतयद्दीनः किंस्विद्वक्ष्ये धनं जयम् २६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युव
 धपर्वणि षोडशराजकीये एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ समाप्तमभिमन्युवधपर्व ॥ अथ प्रतिज्ञापर्व ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तस्मिन्नहनिनिर्वृते घोरे प्राणभृ
 ताक्षये ॥ आदित्येऽस्तंगते श्रीमान्संध्याकाल उपस्थिते १ व्यपयाते पुषासाय सर्वेषु भरतर्षभ ॥ हत्वा संशक्तव्रातान् दिव्यैरस्त्रैः कपिध्वजः २
 शोक इत्यर्थः ॥ २०।२१ संजयस्य पुत्रमुद्दिश्य चंचला विभूतयश्च श्रुता इति शेषानुपगः ॥ २२।२३।२४।२५।२६ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायामेकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ तस्मिन्निति १।२

३।४ श्लिष्टमनुबद्धं ५।६।७।८।९।१० आर्द्धवैरस्तूर्यरवैः ११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२

प्रायात्स्वशिबिरं जिष्णुर्जैत्रमास्थाय तं रथम् ॥ गच्छन्नेव च गोविंदसाशु कंठोऽभ्यभाषत ३ किं नु मे हृदयं त्रस्तं वा क्रसज्जति केशव ॥ स्यंदंति चाप्यनिष्ठानि गात्रं सी
 दति चाप्युत ४ अनिष्टं चैव मे श्लिष्टं हृदयात् प्राप सर्पाति ॥ भुवियेदिक्षु चात्युग्रा उत्पातास्त्रासयंति माम् ५ बहु प्रकारादृश्यं ते सर्वं एवाघशंसिनः ॥ अपि स्वास्ति भ
 वे द्राज्ञः सामात्यस्य गुरोर्मम ६ ॥ वासुदेव उवाच ॥ व्यक्तं शिवं तव भ्रातुः सामात्यस्य भविष्यति ॥ माशुचः किंचिदेवान्यतत्रानिष्टं भविष्यति ७ संजय उवाच ॥
 ततः संध्यामुपास्यैव वीरौ वीरावसादने ॥ कथयंतौ रणे वृत्तं प्रयातौ रथमास्थितौ ८ ततः स्वशिबिरं प्राप्नोतानंदं हतविषम् ॥ वासुदेवोऽर्जुनश्चैव कृत्वा कर्म सुदु
 ष्करम् ९ ध्वस्ताकारं समालक्ष्य शिबिरं परवीरहा ॥ बीभत्सुरब्रवीत्कृष्णमस्वस्थ हृदयस्ततः १० न दंति नाद्यतूर्याणि मंगल्यानि जनार्दन ॥ मिश्रादुं दुभिनि
 घोषैः शंखाश्चाडंबरैः सह ११ वीणानैवाद्यवाद्यं तेश्म्यातालस्वनैः सह ॥ मंगल्यानि च गीतानि न गायंति पठंति च १२ स्तुतियुक्तानि रम्याणि ममानी केषु वां दि
 नः ॥ योधाश्चापि हि मां दृष्ट्वा निवर्तंते ह्यधोमुखाः १३ कर्माणि च यथापूर्वं कृतवानां भिदंति माम् ॥ अपि स्वास्ति भवेदद्य भ्रातृभ्यो मम माधव १४ न हि शुद्धयति मे
 भावो दृष्ट्वा स्वजनमाकुलम् ॥ अपि पांचालराजस्य विराटस्य च मानद १५ सर्वेषां चैव यो धानां सामर्थ्यं स्यान्ममाच्युत ॥ न च मामद्यसौ भद्रः प्रहृष्टो भ्रातृभिः सह ॥
 रणादायांतमुचितं प्रत्युद्याति हसन्निव १६ ॥ संजय उवाच ॥ एवं संकथयंतौ तौ प्रविष्टौ शिबिरं स्वकम् ॥ ददृशाते भृशं स्वस्थान्पांडवान्प्रचेतसः १७ दृष्ट्वा भ्रा
 तृंश्च पुत्रांश्च विमना वानरध्वजः ॥ अपश्यंश्चैव सौभद्रमिदं वचनमब्रवीत् १८ सुखवर्णोऽप्रसन्नो वः सर्वेषामेव लक्ष्यते ॥ न चाभिमन्युं पश्यामि न च मां प्रतिनंदथ
 १९ मया श्रुतं च द्रोणेन च क्रव्यूहो दिनिर्मितः ॥ न च वस्तस्य भेतास्ति विना सौभद्रमर्भकम् २० न चोपदिष्टस्तस्यासीन्मयाऽनीका द्विनिर्गमः ॥ कञ्चिन्न वा
 लोयुष्माभिः परानीकं प्रवेशितः २१ भित्त्वानीकं मे हेष्वासः परेषां बहुशो युधि ॥ कञ्चिन्न निहतः संख्ये सौभद्रः परवीरहा २२ लोहिताक्षं महाबाहुं जातं सिंहमिवाद्रिषु ॥
 उपेद्रसदृशं ब्रूत कथमायोधनेहतः २३ सुकुमारं मे हेष्वासं वासवस्यात्मजात्मजम् ॥ स दाममाप्रियं ब्रूत कथमायोधनेहतः २४ सुभद्रायाः प्रियं पुत्रं द्रौपद्याः केशवस्य
 च ॥ अंबायाश्च प्रियं नित्यं कोऽवधीत्कालमोहितः २५ सदृशो वृष्णि वीरस्य केशवस्य महात्मनः ॥ विक्रमश्रुतमाहात्म्यैः कथमायोधनेहतः २६ वाष्ण्येयी दयितं
 शूरं मया सततं लालितम् ॥ यदि पुत्रं न पश्यामि यास्यामि यमसादनम् २७ मृदुकुंचितकेशांतं बालं बालमृगेक्षणम् ॥ मत्तद्विरदविक्रांतं सिंहपोतमिवोद्धतम् २८
 सिताभिभाषिणं दांतं गुरुवाक्यकरं सदा ॥ बाल्येऽप्यतुल्यकर्माणं प्रियवाक्यममत्सरम् २९ महोत्साहं महाबाहुं दीर्घराजीवलोचनम् ॥ भक्तानुकंपिनं दांतं न च नी
 चानुसारिणम् ३० कृतज्ञं ज्ञानसंपन्नं कृतात्मनिवर्तिनम् ॥ युद्धाभिनंदिनं नित्यं द्विषतां भयवर्धनम् ३१

३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । यद्येतिवचनं ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । यदिमेपितास्यात्तदामेव्राणस्यादित्यन्वयः
स्वेषांप्रियहितेयुक्तपितृणां जयशृङ्गिनम् ॥ नचपूर्वप्रहर्तारसंग्रामेनष्टसंभ्रमम् ३२ यदिपुत्रंनपश्यामियास्यामियमसादनम् ॥ रथेषुगण्यमानेषुगणितं
महारथम् ३३ मयाऽध्यर्धगुणसंख्येतरुणंबाहुशालिनम् ॥ प्रद्युम्नस्यप्रियंनित्यं केशवस्यमैवच ३४ यदिपुत्रंनपश्यामियास्यामियमसादनम् ॥ सुनसंसुल
लाटांतस्वक्षिभूदशनच्छदम् ३५ अपश्यतस्तद्वदनकाशांतिहृदयस्यमे ॥ तंत्रोस्वनसुखंरम्यपुंस्कोकिलसमध्वनिम् ३६ अशृण्वतःस्वनंतस्यकाशांति
हृदयस्यमे ॥ रूपंचाप्रतिमंतस्यत्रिदशैश्चापिदुर्लभम् ३७ अपश्यतोहिवीरस्यकाशांतिहृदयस्यमे ॥ अभिवादनदक्षंतंपितृणांवचनेरतम् ३८ नाद्याहंय
दिपश्यामिकाशांतिहृदयस्यमे ॥ सुकुमारःसदावीरोमहार्हशयनोचितः ३९ भूमावनाथवच्छेतेनूननाथवतावरः ॥ शयानंसमुपासंतियंपुरापरमास्त्रियः ४०
तमद्यविप्रविद्वांगमुपासंत्यशिवाःशिवाः ॥ यःपुराबोध्यतेसुतःसूतमागधवंदिभिः ४१ बोधयंत्यद्यतंनूनंश्चापदाविकृतैःस्वनैः ॥ छत्रच्छायासमुचितंतस्यत
द्वदनंशुभम् ४२ नूनमद्यरजोध्वस्तरणरेणुःकरिष्यति ॥ हापुत्रकाऽवितृप्तस्यसततंपुत्रदर्शने ४३ भाग्यहीनस्यकालेनयथामेनीयसेबलात् ॥ साचसंयमनी
नूनंसदासुकृतिनांगतिः ४४ स्वभाभिर्मोहितारम्यात्वयात्यर्थंविराजते ॥ नूनंवैवस्वतश्चत्वावरुणश्चप्रियातिथिम् ४५ शतक्रतुर्धनेशश्चप्राप्तमर्च्यभीरुकम् ॥
एवंविलप्यबहुधाभिन्नपोतोवणिग्यथा ४६ दुःखेनमहताऽऽविष्टोयुधिष्ठिरमपृच्छत ॥ कञ्चित्सकदनंकृत्वापरेषांकुरुनंदन ४७ स्वर्गतोऽभिमुखःसंख्येयुध्यमा
नोनरर्षभैः ॥ सनूनंबहुभिर्यत्तैर्युध्यमानोनरर्षभैः ४८ असहायःसहायार्थीमामनुध्यातवान्भुवम् ॥ पीड्यमानःशैरस्तीक्ष्णैःकर्णद्रोणकृपादिभिः ४९ नानालिंगैः
सुधौताग्रैर्ममपुत्रोऽल्पचेतनः ॥ इहमेस्यात्परित्राणंपितेतिसपुनःपुनः ५० इत्येवंविलपन्मन्येनृशंसैर्भुविपातितः ॥ अथवामत्प्रसूतःसस्वस्त्रीयोमाधवस्यच
५१ सुभद्रायांचसंभूतो नचैवंवक्तुमर्हति ॥ वज्रसारमयंनूनंहृदयंसुदृढंमम ५२ अपश्यतोदीर्घबाहुंरत्नाक्षयन्नदीर्यते ॥ कथंबालेमहेश्वासात्तृशंसामर्मभेदिनः
५३ स्वस्त्रीयेवासुदेवस्यममपुत्रेऽक्षिपन्नशरान् ॥ योमानित्यमदीनात्माप्रत्युद्गम्याभिनंदति ५४ उपायांतंरिपून्हत्वासोऽयमांकिंनपश्यति ॥ नूनंसपातितः
शेतेधरण्यांरुधिरोक्षितः ५५ शोभयन्मेदिनीगात्रैरादित्यइवपातितः ॥ सुभद्रामनुशोचामियापुत्रमपलायिनम् ५६ रणेविनिहतंश्रुत्वाशोकात्तर्वाविविनक्ष्यति ॥
सुभद्रावक्ष्यतेकिंमामभिमन्युमपश्यती ५७ द्रौपदीचैवदुःखार्तेतेचवक्ष्यामि किंत्वहम् ॥ वज्रसारमयंनूनंहृदयंयन्नयास्यति ५८ सहस्रधावधूंदह्मारुदतीशोकक
र्षिताम् ॥ दृष्टानांघातैराष्ट्राणांसिंहनादोमयाश्रुतः ५९ युयुत्सुश्चापिकृष्णेनश्रुतोवीरानुपालभन् ॥ अशकुवंतोबीभत्सुंबालंहत्वामहारथाः ६०

५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६०

६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८

किंमोदध्वमधर्माज्ञाःपांडवंदश्यतांबलम् ॥ किंतयोर्विप्रियंकृत्वाकेशवार्जुनयोर्मृषे ६१ सिंहवन्नदथप्रीताःशोककालउपस्थिते ॥ आगमिष्यतिवःक्षिप्रंफलंपा
पस्यकर्मणः ६२ अधर्मोहितस्तृप्तिःकथंस्यादफलश्चिरम् ॥ इतितान्परिभाषन्वैश्यापुत्रोमहामतिः ६३ अपायाच्छस्त्रमुत्सृज्यकोपदुःखसमन्वितः ॥
किमर्थमेतन्नाख्यातंत्वयाकृष्णरणेमम ६४ अधाक्षंतानहंकूरास्तदासर्वान्महारथान् ॥ संजयउवाच ॥ पुत्रशोकादितंपार्थध्यायंतंसाशुलोचनम् ६५ निगृह्य
वासुदेवस्तंपुत्राधिभिरभिभुतम् ॥ मैवमित्यब्रवीत्कृष्णस्तीव्रशोकसमन्वितम् ६६ सर्वेषामेषवैपंथाशूराणामनिवर्तिनाम् ॥ क्षत्रियाणांविशेषेणयेषांयुद्धेनजी
विका ६७ एषावैयुध्यमानानांशूराणामनिवर्तिनाम् ॥ विहितासर्वशास्त्रज्ञैर्गतिर्मतिमतांवर ६८ ध्रुवंहियुद्धेमरणंशूराणामनिवर्तिनाम् ॥ गतःपुण्यकृतां
लोकानभिमन्युर्नसंशयः ६९ एतच्चसर्ववीराणांकाक्षितंभरतर्षभ ॥ संग्रामेऽभिमुखोऽमृत्युं प्राप्नुयादितिमानद ७० सचवीरानरणेहत्वारजपुत्रान्महाबलान् ॥
वीरैराकाक्षितंमृत्युंसंप्राप्तोऽभिमुखंरणे ७१ माशुचःपुरुषव्याघ्रपूर्वैरेषसनातनः ॥ धर्मकृद्भिःकृतोधर्मःक्षत्रियाणारणक्षयः ७२ इमेतेभ्रातरःसर्वेदीनाभरतस
त्तम ॥ त्वयिशोकसमाविष्टेनृपाश्चसुहृदस्तव ७३ एतांश्चवचसासाम्रासमाश्वासयमानद ॥ विदितंवेदितव्यंतेनशोकंकर्तुमर्हसि ७४ एवमाश्वासितःपार्थःकृ
ष्णेनाहुतकर्मणा ॥ ततोऽब्रवीत्तदाभ्रातृन्सर्वान्पार्थःसगद्गदान् ७५ सदीर्घबाहुःपृथ्वंसोदीर्घराजीवलोचनः ॥ अभिमन्युर्यथावृत्तःश्रोतुमिच्छाम्यहंतथा ७६
सनागस्यंदनहयान्द्रक्ष्यध्वनिहतान्मया ॥ संग्रामेसानुबंधांस्तान्ममपुत्रस्यवैरिणः ७७ कथंचवःकृतास्त्राणांसर्वेषांशस्त्रपाणिनाम् ॥ सौभद्रोनिधनंगच्छेद्रजि
णापिसमागतः ७८ यद्येवमहमज्ञास्यमशक्तानरक्षणेमम ॥ पुत्रस्यपांडुपंचालान्मयागुप्तोभवेत्ततः ७९ कथंचवोरथस्थानांशरवर्षाणिमुंचताम् ॥ नीतोऽभि
मन्युर्निधनंकदर्थीकृत्यवःपरैः ८० अहोवःपौरुषंनास्तिनचवोऽस्तिपराक्रमः ॥ यत्राभिमन्युःसमरेपश्यतांवोऽनिपातितः ८१ आत्मानमेवगर्हयंत्यदहंवैसुदुर्ब
लान् ॥ युष्मानाज्ञायनिर्यातोभीरूनकृतनिश्चयान् ८२ आहोस्विदूषणार्थायवर्मशस्त्रायुधानिवः ॥ वाचस्तुवक्तुंसंसत्सुममपुत्रमरक्षताम् ८३ एवमुक्ताततो
वाक्यंतिष्ठंश्चापवरासिमान् ॥ नस्माशक्यतबीभत्सुःकेनचित्प्रसमीक्षितुम् ८४ तमंतकामेवकुद्वंनिःश्वसंतंमुहुर्मुहुः ॥ पुत्रशोकाभिसंतप्तमश्रुपूर्णमुखंतदा ८५
नभाषितुंशकुवंतिद्रष्टुंवासुहृदोऽर्जुनम् ॥ अन्यत्रवासुदेवाद्वाज्येष्ठाद्वापांडुनंदनात् ८६ सर्वास्ववस्थासुहितावर्जुनस्यमनोनुगौ ॥ बहुमानात्प्रियत्वाच्चता
वेनंवक्तुमर्हतः ८७ ततस्तंपुत्रशोकेनभृशंपीडितमानसम् ॥ राजीवलोचनंकुद्वंराजावचनमब्रवीत् ८८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणि प्रतिज्ञापर्वणिअ
र्जुनकोपेद्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥

॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांद्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥

त्वय्यीति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ कौसल्योबृहद्बलः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१
 युधिष्ठिर उवाच ॥ त्वयियातेमहाबाहो संशतकबलं प्रति ॥ प्रयत्नमकरोतीवमाचार्यो ग्रहणे मम १ व्यूढानीकावयं द्रोणं वारयामः स्म सर्वशः ॥ प्रतिव्यूह्य रथानी
 कंयतमानं तथारणे २ सवार्यमाणो रथिभिर्मयिचापिसुरक्षिते ॥ अस्मानभिजगामाशुपीडयन्निशितैः शरैः ३ तेषां ड्यमाना द्रोणेन द्रोणानीकं न शकुमः ॥ प्रति
 वीक्षितुमप्याजौ भिचुतं तत्कुत एवतु ४ वयं त्वप्रतिमं वीर्यं सर्वसौभद्रमात्मजम् ॥ उक्तवन्तः स्म तं तातं भिध्यनीकमिति प्रभो ५ सतथानोदितोऽस्माभिः सदश्व इव वी
 र्यवान् ॥ असह्यमपितं भारं वाहुमेवोपचक्रमे ६ सतवास्त्रोपदेशेन वीर्येण च समन्वितः ॥ प्राविशत्तद्वलंबालः सुपर्ण इव सागरम् ७ तेनुयातावयं वीरं सात्वतीपुत्र
 माहवे ॥ प्रवेष्टुकामास्तेनैव येन स प्राविशच्चमूम् ८ ततः सैंधवको राजा क्षुद्रस्तातजयद्रथः ॥ वरदानेन रुद्रस्य सर्वान्नः समवारयत् ९ ततो द्रोणः रूपः कर्णो द्रौणिः
 कौसल्य एव च ॥ कृतवर्मा च सौभद्रं षड्रथाः पर्यवारयन् १० परिवार्यतु तैः सर्वैर्युधिबालो महारथैः ॥ यतमानः परं शक्त्या बहुभिर्विरथीकृतः ११ ततो दौःशासनिः
 क्षिप्रं तथा तैर्विरथीकृतम् ॥ संशयं परमं प्राप्य दिष्टां तेनाभ्ययोजयत् १२ स तु हत्वा सहस्राणि नराश्वरथदंतिनाम् ॥ अष्टौ रथसहस्राणि न वदंति शतानि च १३ रा
 जपुत्रसहस्रे द्वे वीरांश्चालक्षितान् बहून् ॥ बृहद्वलं च राजानं स्वर्गेणाजौ प्रयोज्यह १४ ततः परमधर्मात्मा दिष्टां तमुपजग्मिवान् ॥ एतावदेव निर्वृत्तमस्माकं शोकवर्ध
 नम् १५ सचैवंपुरुषव्याघ्रः स्वर्गलोकमवाप्तवान् ॥ ततोऽर्जुनो वचः श्रुत्वा धर्मराजेन भाषितम् १६ हापुत्र इति निःश्वस्य व्यथितो न्यपतद्भुवि ॥ विषण्णवदनाः
 सर्वे परिवार्य धनं जयम् १७ नेत्रैरनिभिषैर्दीनाः प्रत्यक्षन्परस्परम् ॥ प्रतिलभ्यततः संज्ञां वासविः क्रोधमूर्च्छितः १८ कंपमानो ज्वरेणेव निःश्वसंश्च मुहुर्मुहुः ॥ पा
 णिपाणौ विनिष्पिष्य श्वसमानोऽश्रुनेत्रवान् १९ उन्मत्त इव विप्रेक्षन्निदं वचनमब्रवीत् ॥ अर्जुन उवाच ॥ सत्यं वः प्रतिजानामि श्वोऽस्मिहं ताजयद्रथम् ॥ न चेद्
 धमयाद्भीतो धार्तराष्ट्रान् प्रहास्यति २० न चास्मान् शरणं गच्छेत्कृष्णं वा पुरुषोत्तमम् ॥ भवंतं वामहाराज श्वोऽस्मिहं ताजयद्रथम् २१ धार्तराष्ट्रप्रियकरं मयि वि
 स्मृतसौहृदम् ॥ पापं बालवधे हेतुं श्वोऽस्मिहं ताजयद्रथम् २२ रक्षमाणाश्च तं संख्येये मां योत्स्यंति केचन ॥ अपि द्रोणकृपौ राजन् छादयिष्यामि तान् शरैः २३ य
 येतदेवं संग्रामेन कुर्यां पुरुषर्षभा ॥ मास्मपुण्यकृतां लोकान् प्राप्नुयांश्चूरसंमतान् २४ ये लोकामाहृतुं गां ये चापि पितृघातिनाम् ॥ गुरुदारगतानां ये पिशुनानां
 च ये सदा २५ साधून्सूयतां ये च ये चापि परिवादिनाम् ॥ ये च निक्षेपहर्तृणां ये च विश्वासघातिनाम् २६ भुक्तपूर्वास्त्रियं ये च विदतामघशंसिनाम् ॥ ब्रह्मघ्नानां
 च ये लोकाये च गोघातिनामपि २७ पायसं वायवान् वा शाकं कृसरमेव वा ॥ संयावापूपमांसानि ये च लोकावृथाऽश्रताम् २८

२१ । २३ । २४ । २५ । २६ भुक्तपूर्वामन्योपमुक्तां विदतां स्वीकुर्वताम् २७ । २८

२९ । ३० । ३१ । ३२ आत्मापहारिणां आत्मानमन्यथा प्रकशयतां मिथ्याभिशांसिनां असहोपोक्त्या परान्दूषयतां संदिश्यमानानां निपुण्यमानानां ३३ । ३४ । ३५ वृषलीशूद्रा कन्याभावेन
 तान् हायाधिगच्छेयं न चेद्द्वन्यां जयद्रथम् ॥ वेदाध्यायिनमत्यर्थं संशितं वा द्विजोत्तमम् २९ अवमन्यमानो यानयाति वृद्धान्साधून्गुरुंस्तथा ॥ स्पृशतो ब्राह्मणं
 गां च पादेनाग्निं च या भवेत् ३० याप्सु श्लेष्मपुरीषं च मूत्रं वा मुंचतां गतिः ॥ तां गच्छेयं गतिं कष्टान् चेद्द्वन्यां जयद्रथम् ३१ नम्रस्य स्नायमानस्य याचवं ध्यातिथे
 गतिः ॥ उक्कोचिनां मृषोक्तीनां च कानां च या गतिः ३२ आत्मापहारिणां याचयाचमिथ्याभिशांसिनाम् ॥ भृत्यैः संदिश्यमानानां पुत्रदाराश्रितैस्तथा ३३ अ
 संविभज्य क्षुद्राणां या गतिं मिष्टमश्रताम् ॥ तां गच्छेयं गतिं घोरान् चेद्द्वन्यां जयद्रथम् ३४ संश्रितं चापि सत्यत्वासाधुं तद्वचने रतम् ॥ न विभर्ति नृशंसात्मानि
 दत्ते चोपकारिणम् ३५ अहंते प्रातिवेश्याय श्राद्धं यो न ददाति च ॥ अनर्हेभ्यश्च यो दद्याद्दृषलीपतये तथा ३६ मद्यपो भिन्नमर्यादः कृतघ्नो भर्तृनिन्दकः ॥ तेषां
 तिमियां क्षिप्रं न चेद्द्वन्यां जयद्रथम् ३७ भुञ्जानानां तु सव्येन उत्संगे चापि खादताम् ॥ पालाशमासनं चैव तिरुक्ते दैतधावनम् ३८ ये चावर्जयतां लोकाः स्वपतां
 च तथोपसि ॥ शीलभीताश्च ये विप्रारणभीताश्च क्षत्रियाः ३९ एककूपोदकग्रामे वेदध्वनिविवर्जिते ॥ षण्मासं तत्र वसतां तथा शास्त्रं विनिन्दताम् ४० दिवामैथु
 निनां चापि दिवसेषु च शेरते ॥ अगरदाहिनां चैव गरदानां च ये मताः ४१ अग्न्यातिथ्यविहीनाश्च गोपानेषु च विघ्नदाः ॥ रजस्वलांसेवयन्तः कन्यां शुल्केन दायि
 मः ४२ याचवै बहुयाजिनां ब्राह्मणानां श्वघृतिनाम् ॥ आस्यमैथुनिकानां च ये दिवामैथुने रताः ४३ ब्राह्मणस्य प्रतिश्रुत्य यो वैलोभाददाति न ॥ तेषां गतिं गमि
 ष्यामि श्वोनह्न्यां जयद्रथम् ४४ धर्मादपेताये चान्ये मयानात्रानुकीर्तिताः ॥ ये चानुकीर्तितास्तेषां गतिं क्षिप्रमवाप्नुयाम् ४५ यदि व्युष्टामि मारान्निश्चोनह्न्यां
 जयद्रथम् ॥ इमां चाप्यपरां भूयः प्रतिज्ञामे निबोधत ४६ यद्यस्मिन्नहते पापे सूर्योऽस्तमुपयास्यति ॥ इहैव संप्रेष्याहं ज्वालितं जातवेदसम् ४७ असुरसुरम
 नुष्याः पक्षिणो वोरगा वापि तृजनिचरा वा ब्रह्मदेवर्षयो वा ॥ चरमचरमपीदं यत्परं चापि तस्मात्तदपि मरिपुं तरक्षितुं नैव शक्ताः ४८ यदि विशतिरसातलं तदग्र्यं
 वियदपि देवपुरंदितेः पुरं वा ॥ तदपि शरशतैरहं प्रभाते भृशमभिमन्युरिपो भरीरोऽभिहर्ता ४९ एवमुक्त्वा विचिक्षेप गांडीवं सव्यदक्षिणम् ॥ तस्य शब्दमतिक्रम्य
 धनुःशब्दो स्पृशद्विवम् ५० अर्जुनेन प्रतिज्ञाते पांचजन्यं जनार्दनः ॥ प्रदध्मौ तत्र संकुद्धो देवदत्तं च फाल्गुनः ५१ स पांचजन्योऽच्युतवक्रवायुना भृशं सुपूर्णो
 दरनिःसृतध्वनिः ॥ जगत्सपातालवियद्दिगीश्वरं प्रकंपयामास युगात्यये यथा ५२ ततो वादित्रघोषाश्च प्रादुरासन्सहस्रशः ॥ सिंहनादश्च पांडूनां प्रतिज्ञाते महा
 त्मना ५३ ॥ इति श्रीमहामारुते द्रोणपर्वणि प्रतिज्ञापर्वणि अर्जुनप्रतिज्ञायां त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥

जस्वलावा २६ । ३० । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ तदपि ते पीत्यर्थः ४८ दितेरिति कार्यकारणोपचारादित्यानामित्यर्थः ४९ शब्दं शब्दांतरम्
 ५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥

२१ । २२ । २३ । २४ संविधानं प्रविधानम् २५ । २६ पञ्चव्यूहः पञ्चाधेपञ्चाङ्गागेयस्य सूचीसूचीमुखोऽयुहः २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥

महेश्वरोऽपिपार्थेनश्रूयतेयोधितःपुरा ॥ पदातिनामहावीर्योऽंगिरौहिमवतिप्रभुः २१ दानवानांसहस्राणिहिरण्यपुरवासिनाम् ॥ जघानैकरथेनेवदेवराजप्रचो
दितः २२ समायुक्तोहिकौंतेयोवासुदेवेनधीमता ॥ सामरानपिलोकांस्त्रोह्न्यादितिमतिर्मम २३ सोऽहमिच्छाम्यनुज्ञातुरक्षितुं वामहात्मना ॥ द्रोणेनसह
पुत्रेणवीरेणयदिमन्यसे २४ सराज्ञास्वयमाचार्योऽभृशमत्रार्थितोऽजुन ॥ संविधानंचविहितंरथाश्चकिलसज्जिताः २५ कर्णोभूरिश्रवाद्रौणिष्ठेषेनश्वदुर्जयः ॥
कृपश्चमद्रराजश्चषड्देतेऽस्यपुरोगमाः २६ शकटःपद्मकश्चार्धोऽयूहोद्रोणेननिर्मितः ॥ पद्मकर्णिकमध्यस्थःसूचीपार्श्वेजयद्रथः २७ स्थास्यतेरक्षितोवीरैः
सिंधुराट्समुद्रमदः ॥ धनुष्यस्त्रेचवीर्येचप्राणेचैवतथौरसे २८ अविषह्यतमाह्येतेनिश्चिताःपार्थषड्धाः ॥ एतानजित्वाषड्धानैवप्राप्योजयद्रथः २९ तेषा
मेकैकशोवीर्येषणांत्वमनुचितय ॥ सहिताहिनरव्याघ्रनशक्याजेतुमंजसा ३० भूयस्तुमंत्रयिष्यामिनीतिमात्महितायवै ॥ मंत्रज्ञैःसचिवैःसार्धंमुह्यद्भिःकार्यासि
द्धये ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिप्रतिज्ञापर्वणि कृष्णवाक्येपंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ अर्जुनउवाच ॥ षड्धान्धारतराष्ट्रस्यमन्यसेयान्बला
धिकान् ॥ तेषांवीर्यममार्धेनतुल्यमितिमेमतिः १ अस्त्रमस्त्रेणसर्वेषामेतेषामधुसूदन ॥ मयाद्रक्ष्यसिनिर्भिन्नंजयद्रथवधैषिणा २ द्रोणस्यमिषतश्चाहंसगण
स्यविलप्यतः ॥ मूर्धनंसिंधुराजस्यपातायिष्यामिभूतले ३ यदिसाध्याश्चरुद्राश्चवसवश्चसहाश्विनः ॥ मरुतश्चसहैद्रेणविश्वेदेवाःसहश्वराः ४ पितरःसहगंधर्वाः
सुपर्णाःसागरादयः ॥ द्यौर्वियत्पृथिवीचेयंदिशश्चसदिगीश्वराः ५ ग्राम्यारण्यानिभूतानिस्थावराणिचराणिच ॥ आतारःसिंधुराजस्यभवंतिमधुसूदन ६ तथा
पिबाणैर्निहतंश्चोद्रष्टाऽसिरणेमया ॥ सत्येनचशपेकृष्णतथैवायुधमालभे ७ यस्यमोक्षमहेष्वासस्तस्यपापस्यदुर्मतेः ॥ तमेवप्रथमंद्रोणमभियास्यामिकेशव ८
तस्मिन्धूतमिदंबद्धमन्यतेससुयोधनः ॥ तस्मात्तस्यैवसेनाग्रंमित्रायास्यामिसैधवम् ९ द्रष्टाऽसिश्चोमहेष्वासान्नाराचैस्तिग्मतेजितैः ॥ शृंगाणीवगिरेर्वज्रैर्दार्यमा
णान्मयायुधि १० नरनागाश्चदेहेभ्योविस्रविष्यतिशोणितम् ॥ पतद्भयःपतितेभ्यश्चविभिन्नेभ्यःशितैःशरैः ११ गांडीवप्रेषिताबाणामनोऽनिलसमाजवे ॥ नृना
गाश्चान्विदेहामून्कर्तारश्चसहस्रशः १२ यमात्कुबेराद्वरुणादिद्राक्षुद्राच्चयन्मया ॥ उपात्तमस्त्रंघोरंतद्रष्टारोऽन्ननरायुधि १३ ब्राह्मेणास्त्रेणचास्त्राणिह्न्यमानानिसंयु
गे ॥ मयाद्रष्टासिसर्वेषांसैधवस्याभिरक्षिणाम् १४ शरवेगसमुत्कृतैराज्ञाकेशवमूर्धभिः ॥ आस्तीर्यमाणांपृथिवीद्रष्टाऽसिश्चोमयायुधि १५ क्रव्यादांस्तर्पयिष्यामि
द्रावयिष्यामिशत्रवान् ॥ सुहृदोनंदयिष्यामिप्रमथिष्यामिसैधवम् १६ बह्वागस्कृत्कुसंबंधीपापदेशसमुद्भवः ॥ मयसैधवकोराजाहतःस्वानशोचयिष्यति १७

पञ्चरथानिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ नजीयेयंनकेनापिजितोऽस्मि २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ तामिति १

सर्वक्षीरान्नभोक्तारंपापाचारंरणाजिरे ॥ मयासराजकंबाणैर्भिन्नद्रक्ष्यसिसैधवम् १८ तथाप्रभातिकर्तास्मियथाकृष्णसुयोधनः ॥ नान्यंधनुर्धरंलोकेमंस्यतेमत्स
मंयुधि १९ गांडीवंचधनुर्दिव्ययोद्धाचाहंनरर्षभ ॥ त्वंचयंताहृषीकेशकिंनुस्यादजितंमया २० तवप्रसादाद्भगवन्किन्नावांतरणेमम ॥ अविषह्यंहृषीकेश
किंजानन्मांविगर्हसे २१ यथालक्ष्मस्थिरंचंद्रेसमुद्रेचयथाजलम् ॥ एवमेतांप्रतिज्ञामिसत्याविद्धिजनार्दन २२ माऽऽवमंस्थाममास्त्राणिमाऽवमंस्थाधनुर्दृढम् ॥
माऽवमंस्थाबलंबाह्वोर्माऽवमंस्थाधनंजयम् २३ तथाऽभियामिसंग्रामंनजीयेयंजयामिच ॥ तेनसत्येनसंग्रामेहतंविद्धिजयद्रथम् २४ ध्रुवंवैब्राह्मणेसत्यंध्रुवासा
धुषुसन्नातिः ॥ श्रीध्रुवाऽपिचयज्ञेषुध्रुवोनारायणेजयः २५ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्त्वाहृषीकेशस्वयमात्मानमात्मना ॥ संदिदेशार्जुनो नर्दन्वासविःकेशवंप्रभुम्
२६ यथाप्रभातारंजनींकल्पितःस्याद्रथोमम ॥ तथाकार्यंत्वयाकृष्णकार्यंहिमहदुद्यतम् २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणि प्रतिज्ञापर्वणिअर्जुनवाक्येषट्
सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ तानिशां दुःखशोकात्तौनिःश्वसंताविवोरगौ ॥ निद्रानैवोपलेभातेवासुदेवधनंजयौ १ नरना
रायणौकुट्टौज्ञात्वादेवाःसवासवाः ॥ व्यथिताश्चितयामासुःकिंस्विदेतद्विष्यति २ ववुश्चदारुणावातारूक्षाघोराभिर्शंसिनः ॥ सकबंधस्तथाऽऽदित्येपरिधः
समदृश्यत ३ शुष्काशन्यश्चनिष्पेतुःसनिर्घाताःसवियुतः ॥ चचालचापिपृथिवीसशैलवनकानना ४ चुक्षुभुश्चमहाराजसागरामकरालयाः ॥ प्रतिस्रोतःप्र
वृत्ताश्चतथागंतुंसमुद्रगाः ५ रथाश्चनरनागानांप्रवृत्तमधरोत्तरम् ॥ क्रव्यादानांप्रमोदार्थंयमराष्ट्रविद्वये ६ वाहनानिशकन्मूत्रेमुचूरुहदुश्चह ॥ तान्दृष्ट्वादा
रुणान्सर्वानुत्पातान्लोमहर्षणान् ७ सर्वेतेव्यथिताःसैन्यास्वदीयाभरतर्षभ ॥ श्रुत्वामहाबलस्योग्रांप्रतिज्ञांसव्यसाचिनः ८ अथकृष्णमहाबाहुरब्रवीत्पाकशा
सनिः ॥ आश्वासयसुभद्रांत्वंभगिनींस्नुषयासह ९ स्नुषांचास्यावयस्याश्चविशोकाःकुरुमाधव ॥ साम्नासत्येनयुक्तेनवचसाऽऽश्वासयप्रभो १० ततोऽर्जुन
गृहं गत्वावासुदेवःसुदुर्मनाः ॥ भगिनीपुत्रशोकार्तामाश्वासयतदुःखिताम् ११ ॥ वासुदेउवाच ॥ माशोकंकुरुवाष्णोयिकुमारंप्रतिसन्नुषा ॥ सर्वेषांप्राणिनां
भीरुनिष्ठेषाकालनिर्मिता १२ कुलेजातस्यधीरस्यक्षत्रियस्यविशेषतः ॥ सदृशंमरणंहेतुतत्तवपुत्रस्यमाशुचः १३ दिष्ट्यामहारथोधीरःपितुस्तुल्यपराक्रमः ॥
क्षेत्रेणविधिनाप्राप्तोवीराभिलषितांगतिं १४ जित्वासुबहुशःशत्रून्प्रेषयित्वाचमृत्यवे ॥ गतःपुण्यकृतांलोकान्सर्वकामदुहोऽक्षयान् १५ तपसाब्रह्मचर्येणश्रुते
नप्रज्ञयाऽपिच ॥ संतोयांगतिमिच्छंतितांप्राप्तस्तवपुत्रकः १६ वीरसूवीरपत्नीत्वंवीरजावीरबाधवा ॥ माशुचस्तनयंभद्रेगतःसपरमांगतिम् १७

114.00

इत्युपक्रम्य 'दमेयमेऽभिमानेच' इति मेदिनी २५ एकपत्न्यः पतिव्रताः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४
॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायामष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ तत इति १

लाजैरक्षतैः १ । ३ । ४ तस्मैऽयं वकाय ५ । ६ । ७ पार्थायतादर्थ्येचतुर्थी तेजःप्रतापः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४
 संतस्तारशुभांश्यादभैर्वैदूर्यसन्निभैः ॥ ततोमाल्येनविधिवल्लजैर्गंधैः सुमंगलैः २ अलं चकारतांश्यां परिवार्यायुधोत्तमैः ॥ ततःस्पष्टोदकेपाथेविनीताःपरि
 चारकाः ३ दर्शयंतोऽतिकेचकुर्भैः शत्रैयंबकं बलिम् ॥ ततःप्रीतमनाःपार्थो गंधमाल्यैश्चमाधवम् ४ अलंकृत्योपहारंतं नैशंतस्मै न्यवेदयत् ॥ समयमानस्तु गोविं
 दः फाल्गुनं प्रत्यभाषत ५ सुप्यतां पार्थ भद्रं ते कल्याणाय व्रजाम्यहम् ॥ स्थापयित्वा ततोद्वास्थानगोष्ठं श्वातायुधान्नरान् ६ दारुकानुगतः श्रीमान्विवेश शिबिरं
 स्वकम् ॥ शिश्ये च शयने शुभ्रे बहुकृत्यं विचिंतयन् ७ पार्थाय सर्वं भगवान्शोकदुःखापहं विधिम् ॥ व्यदधात्पुंडरीकाक्षस्तेजोयुतिविवर्धनम् ८ योगमास्थाय यु
 क्तात्मा सर्वेषामीश्वरेश्वरः ॥ श्रेयस्कामः पृथुयशा विष्णुर्जिष्णुप्रियंकरः ९ नपांडवानां शिबिरे कश्चित्सुष्वापतां निशाम् ॥ प्रजागरः सर्वजनं ह्याविवेश विशांपते १०
 पुत्रशोकाभितेन प्रतिज्ञातो महात्मना ॥ सहसार्सिधुराजस्य वधो गांडीवधन्वना ११ तत्कथं नु महाबाहुर्वासविः परवीरहा ॥ प्रतिज्ञां सफलां कुर्यादिति ते समाचिंत
 यन् १२ कष्टं हीदं व्यवसितं पांडवेन महात्मना ॥ सच राजामहावीर्यः पारयत् वर्जुनः सतां १३ पुत्रशोकाभितेन प्रतिज्ञामहतीकृता ॥ भ्रातरश्चापि विक्रांता बहुला
 निबलानि च १४ घृतराष्ट्रस्य पुत्रेण सर्वं तस्मै निवेदितम् ॥ सहत्वा सैधवं संख्ये पुनरेतु वनं जयः १५ जित्वारिपुण्णांश्चैव पारयत् वर्जुनो व्रतम् ॥ श्वोऽहत्वा संधुरा
 जं वै धूमकेतुं प्रवक्ष्याति १६ न ह्यासावचूतं कर्तुं मलं पार्थो धनं जयः ॥ धर्मपुत्रः कथं राजा भविष्यति मृतेऽर्जुने १७ तस्मिन्निविजयः कृत्स्नः पांडवेन समाहितः ॥
 यदि नोऽस्ति कृतं किंचिद्यदि दत्तं हुतं यदि १८ फलेन तस्य सर्वस्य सव्यसाची जयत्वरिन् ॥ एवं कथयतां तेषां जयमाशंसतां प्रभो १९ कच्छ्रेण महताराज नरजनीव्य
 त्यवर्तत ॥ तस्यारजन्यां मध्ये तु प्रतिबुद्धो जनार्दनः २० स्मृत्वा प्रतिज्ञां पार्थस्य दारुकं प्रत्यभाषत ॥ अर्जुनेन प्रतिज्ञातमातेन हतबंधुना २१ जयद्रथं विध्या
 मिश्वोभूत इति दारुक ॥ तत्तु दुर्योधनः श्रुत्वा मंत्रिभिर्भ्रात्र्यिष्यति २२ यथा जयद्रथं पार्थो न हन्यादिति संयुगे ॥ अक्षौहिण्यो हिताः सर्वारक्षिष्यांति जयद्रथम् २३
 द्रोणश्च सहपुत्रेण सर्वास्त्रविधिपारगः ॥ एको वीरः सहस्राक्षो दैत्यदानवदर्पहा २४ सोऽपि तं नोत्सहेताजौ हंतुं द्रोणेन रक्षितं ॥ सोऽहं श्वस्तः करिष्यामि यथा कुंती सुतो
 र्जुनः २५ अप्राप्तेऽस्तं दिनकरे हनिष्यति जयद्रथं ॥ नहि दारानामित्राणि ज्ञातयो न च बांधवाः २६ कश्चिदन्यः प्रियतरः कुंतीपुत्रान्ममार्जुनात् ॥ अनर्जुनमिमं लो
 कं मुहुर्तमपि दारुक २७ उदीक्षितुं न शक्नोऽहं भवितान च ततथा ॥ अहं विजित्य तान्सर्वान्सहसा सहयद्विपान् २८ अर्जुनार्थे हनिष्यामि सकर्णान्सुयोधनान् ॥ श्वो
 निरीक्षंतु मे वीर्यं त्रयो लोकामहाहवे २९ धनं जयार्थं समरे पराक्रांतस्य दारुक ॥ श्वो नरेन्द्र सहस्राणिराजपुत्रशतानि च ३० साश्वद्विपरथान्याजौ विद्रविष्यामि दा
 रुक ॥ श्वस्तां च क्रमयितां द्रक्ष्यसे नृपवाहिनीम् ३१

२५ । २६ । २७ सहसा बलेन २८ । २९ । ३० । ३१

३२ अनु अनुगतः ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ आर्षभेण ऋषभस्वरप्रकारेण ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकाया मेकोनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ कुंतीपुत्र

मया कुद्धेन समरे पांडवाथे निपातितां ॥ श्वः स देवाः सगंधर्वाः पिशाचो रगराक्षसाः ३२ ज्ञास्यंति लोकाः सर्वे मां सुहृदं सव्यसाचिनः ॥ यस्तं द्रष्टुं मां द्रष्टुं यस्तं चा
 नुसमामनु ३३ इति संकल्प्य तां बुद्ध्या शरीरार्धं ममार्जुनः ॥ यथा त्वं मे प्रभातायामस्यानि शिरथोत्तमम् ३४ कल्पयित्वा यथाशास्त्रमादाय व्रज संयतः ॥ गदां क्रौ
 मोदकीं दिव्यां शक्तिं च क्रंधनुः शरान् ३५ आरोप्य वैरथे सूतसर्वोपकरणानि च ॥ स्थानं च कल्पयित्वाऽथ रथोपस्थे ध्वजस्य मे ३६ वैनतेयस्य वीरस्य समरे रथशोभि
 नः ॥ छत्रं जांबूनदैर्जालैर्बज्रज्वलनसप्रभैः ३७ विश्वकर्मकृतैर्दिव्यैश्चानपि विभूषितान् ॥ बलाहकं मेघपुष्पं शैब्यं सुग्रीवं मे वच ३८ युक्तान्वाजिवरान्यतः कवची
 तिष्ठ दारुक ॥ पांचजन्यस्य निघोषमार्षभेणैव पूरितम् ३९ श्रुत्वा च भैरवं नादमुपेयास्त्वं जवेन माम् ॥ एकाह्वाऽहमर्षे च सर्वदुःखानि चैव ह ४० भ्रातुः पैतृष्वसे
 यस्य व्यपनेष्यामि दारुक ॥ सर्वोपायैर्यत्तिष्यामि यथा बीभत्सुराहवे ४१ पश्यतां धार्तराष्ट्रानां हनिष्यति जयद्रथम् ॥ यस्य यस्य च बीभत्सुर्वधेयं तं करिष्यति ॥
 आशंसे सारथे तत्र भविताऽस्य ध्रुवो जयः ४२ ॥ दारुक उवाच ॥ जय एव ध्रुवस्तस्य कुत एव पराजयः ॥ यस्य त्वं पुरुष व्याघ्रसारथ्यमुपजग्निवान् ४३ एवं चैत
 त्करिष्यामि यथामामनुशासति ॥ सुप्रभातामिमं रात्रिं जयाय विजयस्य हि ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि प्रतिज्ञापर्वणि कृष्ण दारुकसंभाषणे एकोनाशीति
 तमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ध ॥ ॥ संजय उवाच ॥ कुंतीपुत्रस्तु तं मंत्रं स्मरन्नेव धनं जयः ॥ प्रतिज्ञामात्मनो रक्षन्मुमोहार्चित्य विक्रमः १ तंतुरोकेन संतप्तं
 स्वप्रेकपिवरध्वजम् ॥ आससाद महातेजा ध्वायंतं गरुडध्वजः २ प्रत्युत्थानं च कृष्णस्य सर्वावस्थो धनं जयः ॥ नलोपयति धर्मात्मा भक्त्या प्रेम्णा च सर्वदा ३ प्रत्यु
 त्थाय च गोविंदं स तस्मा आसनं ददौ ॥ न चासने स्वयं बुद्धिं बीभत्सुर्व्यदधात्तदा ४ ततः कृष्णो महातेजा जानन्पार्थस्य निश्चयम् ॥ कुंतीपुत्रमिदं वाक्यमासीनः स्थि
 तमब्रवीत् ५ माविषादे मनः पार्थ कृथाः कालो हि दुर्जयः ॥ कालः सर्वाणि भूतानि नियच्छति परे विधौ ६ किमर्थं च विषादस्ते तद्ब्रूहि द्विपदां वर ॥ न शोच्यं विदुषां श्रे
 ष्ठशोकः कार्यविनाशनः ७ यत्तु कार्यं भवेत्कार्यं कर्मणा तत्समाचार ॥ हीनचेष्टस्य यः शोकः सहिशत्रुर्धनं जय ८ शोचन्नंदयते शत्रून् कर्षयत्यपि बांधवान् ॥ क्षीयते च
 नरस्तस्मान्न त्वं शोचितुमर्हसि ९ इत्युक्तो वासुदेवेन बीभत्सुरपराजितः ॥ आवभाषेत दाविद्वानिदं वचनमर्थवत् १० मया प्रतिज्ञामहती जयद्रथवधे कृता ॥ श्वो
 ऽस्मिहं तादुरात्मानं पुत्रघ्नमिति केशव ११ मया प्रतिज्ञा विधातार्थं धार्तराष्ट्रैः किलाच्युत ॥ पृष्ठतः सैधवं कार्यः सर्वैर्गुप्तो महारथैः १२ दशचैकाचताः कृष्ण अक्षौहि
 ण्यः सुदुर्जयाः ॥ हतावशेषास्तत्रेमाहंत माधव संख्यया १३ ताभिः परिहृतः संख्ये सैधवं महारथैः ॥ कथं शक्येत सद्रष्टुं दुरात्मा कृष्णसैधवः १४

स्त्विति १ । २ । ३ । ४ । ५ परे अवश्यं भावीनि विधौ विधाने नियच्छति प्रवर्तयति ६ न शोच्यं शोको नाचरणीयः ७ कार्यं कृत्यं कार्यकरणीयं भवेदित्यन्वयः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

१९ दुःखोपायस्य दुःखद्वारस्य प्रतिज्ञायाः विकाशाविसंवादः परिवर्तते प्रतिभाति १९ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ प्रणिहितः समाहितमनाः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

प्रतिज्ञापारणं चापि न भविष्यति केशव ॥ प्रतिज्ञायां च हीनायां कथं जीवति मद्भिः १९ दुःखोपायस्य मेवो रविकाशापरिवर्तते ॥ दुतं च याति सविता तत एतद्ग
वीम्यहम् १६ शोकस्थानं तु तच्छ्रुत्वा पार्थस्य द्विजकेतनः ॥ संस्पृश्यांस्ततः कृष्णः प्राङ्मुखः समवस्थितः १७ इदं वाक्यं महातेजा बभाषे पुष्करेक्षणः ॥ हिता
र्थं पाण्डुपुत्रस्य सैव स्य वधे कृती १८ पार्थ पाशुपतं नाम परमास्त्रं सनातनम् ॥ येन सर्वान्मृधेदैत्यान् जघ्ने देवो महेश्वरः १९ यदि तद्विदितं तेऽव्यशो हंतासि जयद्र
थम् ॥ अथाज्ञातं प्रपद्यस्व मनसा वृषभध्वजम् २० तं देवं मनसा ध्यात्वा जीव मास्व धनं जय ॥ ततस्तस्य प्रसादात् स्वभक्तः प्राप्स्यसि तन्महत् २१ ततः कृष्णवचः
श्रुत्वा संस्पृश्यां भो धनं जयः ॥ भूमावासीन एकाग्रो जगाम मनसा भवम् २२ ततः प्रणिहितो ब्राह्मे मुहूर्तं शुभलक्षणे ॥ आत्मानमर्जुनोऽपश्यद्गगने सहकेशवम् २३
पुण्यं हि मवतः पादं मणिमंतं च पर्वतम् ॥ ज्योतिर्भिश्च समाकीर्णं सिद्धचारणसेवितम् २४ वायुवेगगतिः पार्थः स्वभजे सहकेशवः ॥ केशवेन गृहीतः सदक्षिणे विभुना
भुजे २५ प्रेक्षमाणो बहून्भावान् जगामाहुतदर्शनान् ॥ उदीच्यां दिशि धर्मात्मा सोऽपश्यच्छ्रेतपर्वतम् २६ कुबेरस्य विहारे च नलिनीं पद्मभूषिताम् ॥ सरिच्छ्रे
ष्ठां च तांगंगां विक्षमाणो बहूदकां २७ सदा पुष्पफलैर्वृक्षैरुपेतां स्पटिकोपलां ॥ सिंहव्याघ्रसमाकीर्णानां नृगसमाकुलाम् २८ पुण्याश्रमवतीं रम्यां मनोज्ञां जसेवि
ताम् ॥ मंदरस्य प्रदेशांश्च किन्नरोद्गीतनादितान् २९ हेमरूप्यमयैः शृंगैर्नानौषधिविदीपितान् ॥ तथामंदारवृक्षैश्च पुष्पितैरुपशोभितान् ३० स्निग्धां जन
चयाकारं संप्राप्तः कालपर्वतम् ॥ ब्रह्मतुंगं नदीश्चान्यास्तथा जनपदानपि ३१ सतुंगं शतशृंगं च शर्यातिवनमेव च ॥ पुण्यमश्वशिरःस्थानं स्थानमाथर्वणस्य च ३२
वृषदंशं च शैलैर्द्रुमहामंदरमेव च ॥ अप्सरोभिः समाकीर्णं किन्नरैश्चोपशोभितम् ३३ तस्मिन् शैले ब्रजन् पार्थः स कृष्णः समवैक्षत ॥ शुभैः प्रसन्नवर्णैर्जुष्टां हेमधातुभिश्च
षिताम् ३४ चंद्रशिमप्रकाशां गीष्ठीं पुरमालिनीम् ॥ समुद्रांश्चाद्भुताकारान् पश्यद्बहुलाकारान् ३५ वियद्व्याप्य विवीचिवतथा विष्णुपदं व्रजन् ॥ विस्मितः
सहकृष्णेन क्षितो बाणइवाभ्यगात् ३६ ग्रहनक्षत्रसोमानां सूर्याभ्योश्च समविविषम् ॥ अपश्यत्तदा पार्थो ज्वलंतमिव पर्वतम् ३७ समासाद्य तु तं शैलं शैलाग्रेसमव
स्थितम् ॥ तपोनित्यं महात्मानमपश्यद् वृषभध्वजम् ३८ सहस्रमिव सूर्याणां दीप्यमानं स्वतेजसा ॥ शूलिनं जटिलगौरं वल्कलाजिनवाससम् ३९ नयनानां
सहस्रैश्च विचित्रांगं महौजसम् ॥ पार्वत्या सहितं देवं भूतसंघैश्च भास्वरैः ४० गीतवादित्रसन्नादैर्हास्यलास्यसमन्वितम् ॥ वलिगतास्फोटितोत्कुष्ठैः पुण्यैर्गंधैश्च
सेवितम् ४१ स्तूयमानं स्तवैर्दिव्यैर्ऋषिभिर्ब्रह्मवादिभिः ॥ गोसारं सर्वभूतानां मिथ्यासंघं रमच्युतम् ४२

२५ । २० । ३१ आयवर्णस्य मुनेः ३१

३३ । ३४ । ३५ तथा च ब्रजन् विष्णुपदमाकाशमभ्यगादित्यन्वयः १९ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० लास्यं नृत्यं वलिगतामितस्ततः प्रचारः आस्फोटितं भुजादंबरः उत्कुटमुच्चैः स्वनितम् ४१ । ४२

४३ लोकानामादिमुपादानं विश्वजगत्कर्मप्राप्त्यस्य ईशानमप्रतिहतेच्छं अव्ययमविकारं मनसः परमं प्रवृत्तिनिवृत्तिकारणं यो भिमुत्पत्तिस्थानं च ज्योतिषां तेजसां निधिमाविधानं ४४ परां मूलभूतां
प्रकृतिं प्रधानं साधनं सिद्धिनिधानं ४५ योगानां योगदर्शनां परं धाम परमाश्रयं दृष्टं साक्षाद्भूतं ब्रह्म तत्त्वं तद्विद्वानिधिं रहस्यं ४६ कालइव कोपो यस्य शक्रस्य गुणाश्चैव दयः सूर्यस्य गुणाः प्रतापादयः
तेषामुदयो यस्मात् ४७ कारणात्मानं कारणैकस्वभावं ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ भवः सर्वप्रभुत्वात् शर्वः संहरणात् ५५ शांतिः शमप्रधानत्वात् ५६ हविष्यो हविष्ययोग्य

वासुदेवस्तु तं दृष्ट्वा जगाम शिरसाक्षितिम् ॥ पार्थेन सह धर्मात्मा गृणन् ब्रह्मसनातनम् ४३ लोकां दिविश्वकर्माणमजमीशानमव्ययम् ॥ मनसः परमं योनिं खंवायुं
ज्योतिषां निधिम् ४४ स्रष्टारं वारिधाराणां भुवश्च प्रकृतिं पराम् ॥ देवदानवयक्षाणां मानवानां च साधनम् ४५ योगानां च परं धाम दृष्टं ब्रह्म विद्वानिधिम् ॥
चराचरस्य स्रष्टारं प्रतिहर्ता रमेव च ४६ कालकोपं महात्मानं शक्रसूर्यगुणोदयम् ॥ वंदेत तदा कृष्णो वाङ्मनो बुद्धिकर्मभिः ४७ यं प्रपद्यंति विद्वांसः सूक्ष्मा
ध्यात्मपदैषिणः ॥ तमजं कारणात्मानं जग्मतुः शरणं भवम् ४८ अर्जुनश्चापितं देवं भूयो भूयोऽप्यवदत् ॥ ज्ञात्वा तं सर्वभूतादिभूतमव्ययमोद्भवम् ४९ तत
स्तावागतौ दृष्ट्वा नरनाराणां भुभौ ॥ सुप्रसन्नमनाः शर्वः प्रोवाच प्रहसन्निव ५० स्वागतं वो नरश्रेष्ठा बुद्धिष्ठेतां गतकृमौ ॥ किंच वामीप्सितं वीरौ मनसः क्षिप्रमुच्य
ताम् ५१ येन कार्येण संप्राप्तौ युवां तत्साधयामि किम् ॥ वियतामात्मनः श्रेयस्तत्सर्वं प्रददामि वाम् ५२ ततस्तद्वचनं श्रुत्वा प्रत्युत्थाय कृतांजली ॥ वासुदेवा
र्जुनौ शर्वतुष्टुवाते महामती ५३ भक्त्या स्तवेन दिव्येन महात्मानावनिदितौ ५४ ॥ कृष्णार्जुना ब्रूवतुः ॥ नमो भवाय शर्वाय रुद्राय वरदाय च ॥ पशूनां पतये
नित्यमुग्राय च कपर्दिने ५५ महादेवाय भीमाय त्र्यंबकाय च शांतये ॥ ईशानाय मखग्राय नमोऽस्त्वं धकृषातिने ५६ कुमारगुरवे तुभ्यं नीलग्रीवाय वेधसे ॥ पिना
किने हविष्याय सत्याय विभवे सदा ५७ विलोहिताय धूम्राय व्याधायानपराजिते ॥ नित्यं नीलशिखंडाय शूलिने दिव्यचक्षुषे ५८ होत्रे पोत्रे त्रिनेत्राय व्याधाय वसु
रेतसे ॥ अर्चित्यायां बिकामत्रैः सर्वदेवस्तुताय च ५९ वृषध्वजाय मुंडाय जटिने ब्रह्मचारिणे ॥ तप्यमानाय सलिले ब्रह्मण्यायाजिताय च ६० विश्वात्मने वि
श्वसृजे विश्वमावृत्य तिष्ठते ॥ नमो नमस्ते सेव्याय भूतानां प्रभवे सदा ६१ ब्रह्मवक्त्राय सर्वाय शंकराय शिवाय च ॥ नमोऽस्तु वाचस्पतये प्रजानां पतये नमः
६२ नमो विश्वस्य पतये महतां पतये नमः ॥ नमः सहस्रशिरसे सहस्रभुजमृत्यवे ६३ सहस्रनेत्रपादाय नमोऽसंख्येयकर्मणे ॥ नमो हिरण्यवर्णाय हिरण्य
कवचाय च ॥ भक्तानुकंपिने नित्यं सिध्यतां नो वरः प्रभो ६४

त्वात् सत्याय सदैकस्वभावात् विभुव्यापकत्वात् ५७ व्याधाय मृगहननात् द्विरुक्तिर्द्विस्तथाकारणात् अनाम्प्राणिनः पराजयतीति अनपराजित्सर्वभूतोत्तमत्वात् नीलशिखंडी नीलकेशत्वात्
५८ होतादीक्षितोभावेन हवनशीलत्वात् वसुरेता अग्नौ रेतःक्षेपणात् ५९ मुंडो दीक्षितत्वात् ब्रह्मचारी रेतोविधारणात् ६० भूतानां प्राणिनां प्रमथादीनां ६१ ब्रह्मवक्त्रो वेदपूर्णमुखत्वात्
सर्वः सर्वस्वरूपत्वात् शिवो भोक्तेतुत्वात् वाचस्पतिर्वाङ्मयप्रवर्तनात् ६२ सहस्रभुजाय मृत्यवे च मन्यवे इति पाठः ६३ । ६४

६५ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ तत इति १ आत्मनासुकृतं सूपकल्पितं २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ द्वंद्वयुगलं १४ १५ नीललो
 ॥ संजय उवाच ॥ एवंस्तुत्वामहादेव वासुदेवः सहार्जुनः ॥ प्रसादयामास भवंतदाह्यस्रोपलब्धये ६५ ॥ इति श्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिप्रतिज्ञापर्वणिअर्जुनस्वप्ने
 अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ६५ ॥ संजय उवाच ॥ ततः पार्थः प्रसन्नात्मा प्रांजलिर्बभूव जम् ॥ ददर्शोत्फुल्लनयनः समस्तं तेजसां निधिम् १ तंचो
 पहारं सुकृतं नैशैत्येकमात्मना ॥ ददर्श त्र्यंबकाभ्यां शेषां सुदेवनिवेदितम् २ ततोऽभिपूज्य मनसा कृष्णं शर्वपांडवः ॥ इच्छाम्यहं दिव्यमस्त्रमित्यभाषत शंकरं
 ३ ततः पार्थस्य विज्ञाय वरार्थं वचनं तदा ॥ वासुदेवार्जुनो देवः स्मयमानोऽभ्यभाषत ४ स्वागतं वानरश्रेष्ठो विज्ञातं मनसोऽप्येतत् ॥ येन कामेन संप्राप्तौ भवद्भ्यां
 तं ददाम्यहम् ५ सरोमृतमयं दिव्यमभ्याशेषशत्रुसूदनौ ॥ तत्र मे तद्धनुर्दिव्यं शरश्च निहितः पुरा ६ येन देवारयः सर्वे मया युधिनिपातिताः ॥ तत आनीयतां कृष्णो
 सशरं धनुरुत्तम् ७ तथेत्युक्त्वा तु तौ वीरौ सर्वपाणिषदैः सह ॥ प्रस्थितौ तत्सरो दिव्यं दिव्यैश्चर्यं शतैर्युतम् ८ निर्दिष्टं दृष्ट्वां क्रेण पुण्यं सर्वार्थसाधकम् ॥ तौ जम्भतुर
 संभ्रांतौ नरनारायणावृषी ९ ततस्तौ तत्सरो गत्वा सूर्यमंडलसन्निभम् ॥ नागमंतर्जले घोरे ददृशुः शतेऽर्जुनाच्युतौ १० द्वितीयं चापरं नागं सहस्रशिरसं वरम् ॥
 वमंतं विपुलाज्वालाददृशुः शिवर्चसम् ११ ततः कृष्णश्च पार्थश्च संस्पृश्याभः कृतांजली ॥ तौ नागावुपतस्थाते नमस्यंतौ वृषध्वजम् १२ गृणंतौ वेदविद्वांसौ त
 द्ब्रह्मशतरुद्रियम् ॥ अप्रमेयं प्रणमतो गत्वा सर्वात्मना भवम् १३ ततस्तौ रुद्रमाहात्म्याद्विस्मयं महोरगौ ॥ धनुर्बाणश्च शत्रुघ्नं तद्वद्वंद्वं समपद्यत १४ तौ तज्जष्ट
 हतुः प्रीतौ धनुर्बाणं च सुप्रभम् ॥ आजहतुर्महात्मानौ ददतुश्च महात्मने १५ ततः पार्श्वोर्दृष्ट्वा कस्य ब्रह्मचारी न्यवर्तत ॥ पिंगाक्षस्तपसः श्रेष्ठं बलवती ललोहितः
 १६ स तद्ब्रह्मधनुः श्रेष्ठं तस्थौ स्थानं समाहितः ॥ विचकर्षाथ विधिवत्सशरं धनुरुत्तमम् १७ तस्य भौर्वीचमुष्टिं च स्थानं चालक्ष्य पांडवः ॥ श्रुत्वामंत्रं भवप्रोक्तं जग्रा
 हा चित्यविक्रमः १८ स सरस्येव तं बाणं मुमोचातिबलः प्रभुः ॥ चकार च पुनर्वीरस्तस्मिन् सरसितद्धनुः १९ ततः प्रीतं भवं ज्ञात्वा स्पृष्टिमानर्जुनस्तदा ॥ वरमार
 प्यकेदं तं दर्शनं शंकरस्य च २० मनसा चिंतयामास तन्मे संपद्यतामिति ॥ तस्य तन्मतमाज्ञाय प्रीतः प्रादाद्वरं भवः २१ तच्च पाशुपतं घोरे प्रतिज्ञायाम् ॥ ततः पाशुपतं दिव्यमवाप्य पुनरीश्वरात् २२ संहृष्टो मादुर्धर्षः कृतं कार्यममन्यत ॥ वंदतुश्च संहृष्टौ शिरोभ्यां तं महेश्वरम् २३ अनुज्ञातौ क्षणे तस्मिन् भवेनार्जु
 नकेशवौ ॥ प्रातौ स्वशिबिरं वीरौ मुदा परमया युतौ २४ तथा भवेनानुमतौ महासुरनिघातिना ॥ इंद्राविष्णू यथा प्रीतौ जंभस्य वधकांक्षिणौ २५ ॥ इति श्रीम
 हाभारतेद्रोणपर्वणिप्रतिज्ञापर्वणिअर्जुनस्य पुनः पाशुपतास्त्रप्राप्तौ एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ६५ ॥

हितः भगवतोऽपरातनुः १६ स्थानं स्थापनकं १७ जग्राह मनसि कृतवान् १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामेकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥

तस्योरिति १ मधुपर्किकाः सांगल्योपस्थापकाः पाणिस्वमिका हस्ते ततालस्वमं कुर्वते मधुपर्किकाः मधुपर्कसमये पठंत इति देवबोधः २ रक्तकंठिनोरंजकस्वराः ३ झझराझल्लिकाः भेयो बृहद्भक्ताः पणवान्
 रजाः आनकाः पटहाः गोमुखाः प्रागडाः आडंबराश्चक्षुद्रपटहाः दुंदुभ्योदकाः ४ ५ ६ ७ ८ भद्रासने चतुःसमासने ९ कषायेण सर्वोपचयादिकलकेन १० ११ अक्लिष्टमनुपहतं वसनं यस्य १२
 संजय उवाच ॥ तयोः सेवदतोरिव कृष्णदारुकयोस्तथा ॥ साऽव्यगाद्रजनीराजत्रयराजाऽन्वबुध्यत १ पठंति पाणिस्वनिकामागधामधुपर्किकाः ॥ वैतालिका
 श्वसूताश्च तुष्टुः पुरुषर्षभम् २ नर्तकाश्चाप्यनृत्यंतजगुर्गीतानि गायकाः ॥ कुरुवंशस्तवार्थानि मधुरं रक्तकंठिनः ३ मृदंगाझझराभेर्यः पणवानकगोमुखाः ॥ आ
 डंबराश्च शंखाश्च दुंदुभ्यश्च महास्वनाः ४ एवमेतानि सर्वाणि तथान्यान्यपि भारत ॥ वादयंति सुसहस्राः कुशलाः साधुशिक्षिताः ५ समेधसमनिर्घोषो महान् शब्दो
 ऽस्पृशदिवम् ॥ पार्थिवप्रवरं सुतं युधिष्ठिरमबोधयत् ६ प्रतिबुद्धः सुखं सुप्तो महाहं शयनोत्तमे ॥ उत्थायावश्यं कार्यार्थं ययौ स्नानमृहं नृपः ७ ततः शुक्रांबराः स्ना
 ता स्तरुणाः शतमष्टच ॥ स्नापकाः कांचनैः कुम्भैः पूर्यैः समुपतस्थिरे ८ भद्रासनेषूपविष्टः परिधाय बरं लघु ॥ सस्त्रौ च दनसंयुक्तैः पानीयैरभिमंत्रितैः ९ उत्सादि
 तः कषायेण बलवद्भिः सुशिक्षितैः ॥ आहुतः साधिवासेन जलेन समुगंधिना १० राजहंसनिभं प्राप्य उष्णीषं शिथिलार्पितम् ॥ जलक्षयनिमित्तं वेष्टयामास मूर्ध
 नि ११ हरिणा चंदनेनांगमुपलिप्य महाभुजः ॥ स्रग्वीचाह्निष्ठवसनः प्राङ्मुखः प्रांजलिः स्थितः १२ जजाप जप्यं कौंतेयः सतां मार्गमनुष्ठितः ॥ तत्राग्निशरणं
 दीप्तं प्रविवेश विनीतवत् १३ सभिद्भिः सपवित्राभिरग्निमाहुतिभिस्तथा ॥ मंत्रपूताभिरर्चित्वानिश्चक्राम गृहात्ततः १४ द्वितीयां पुरुषव्याघ्रः कक्ष्यां निर्गम्य पा
 र्थिवः ॥ ततो वेदविदो बृह्दानपश्यद्ब्राह्मणर्षभान् १५ दांतान्वेदवत् स्नातान् स्नातानवभृथेषु च ॥ सहस्रानुचरान्सौरान्सहस्रं चाष्टचापरान् १६ अक्षतैः सुमनो
 भिश्च वाचयित्वा महाभुजः ॥ तान् द्विजान् मधुसर्पिभ्यां फलैः श्रेष्ठैः सुमंगलैः १७ प्रादात्कांचनमेकैकं निष्कं विप्राय पांडवः ॥ अलंकृतं चाश्वशतं वासांसीष्टाश्च दक्षि
 णाः १८ तथा गाः कपिलादोग्ध्रीः सवत्साः पांडुनंदनः ॥ हेमशृंगारौ प्यसुरादत्वा तेभ्यः प्रदक्षिणम् १९ स्वस्तिकान् वर्धमानांश्च नद्यावतींश्च कांचनान् ॥ माल्यं
 च जलकुंभांश्च ज्वलितं च हुताशनम् २० पूर्णान्यक्षतपान्नाणिरुचकं रोचनास्तथा ॥ स्वलंकृताः शुभाः कन्यादधिसर्पिर्मधूदकम् २१ मंगल्यान्पक्षिणश्चैव यच्चा
 न्यदपि पूजितम् ॥ दृष्ट्वा स्पृष्ट्वा च कौंतेयो बाह्यां कक्ष्यां ततोऽगमत् २२ ततस्तस्यां महाबाहो स्तिष्ठतः परिचारकाः ॥ सौवर्णं सर्वतोभद्रं मुक्तावैदूर्यमंडि
 तम् २३ परार्ध्यां स्तरणास्तीर्णसोत्तरच्छदमृद्धिमतम् ॥ विश्वकर्मकृतं दिव्यमुपजन्तुर्वरासनम् २४ तत्र तस्योपविष्टस्य भूषणानि महात्मनः ॥ उपा
 जन्तुर्महार्हाणि प्रेष्याः शुभ्राणि सर्वशः २५ मुक्ताभरणवेषस्य कौंतेयस्य महात्मनः ॥ रूपमासीन् महाराजद्विषतांशो कवर्धनम् २६ चामरैश्चंद्रशम्यभिर्हेमदं
 डैः सुशोभनैः ॥ दोधूयमानैः शुशुभे विद्युद्भिरिव तोयदः २७

दीप्तं ज्वलदग्निं १३ १४ १५ सौरान्सूर्योपासकान् १६ १७ १८ प्रदक्षिणं कृत्वेति शेषः

१९ स्वस्तिकानां लिङ्गानि वर्धमानान् शरावान् नद्यावतींस्संपुदिताद्यर्घपात्राणि २० रुचकं मातुलंगं २१ २२ २३ विश्वकर्मकृतं विश्वकर्मप्रणीतेन विधिनानिर्मितं २४ २५ २६ २७

वन्द्यमानस्तूयमानः स्तुत्यर्थस्यवदेकपं २८ । २९ । ३० शुद्धांतकक्ष्याभ्यंतरे २१ । २२ स्वागतेनाप्रतिष्ठागमनेन ३३ । ३४ । ३५ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां द्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥
 संस्तूयमानःस्तूतैश्चवन्द्यमानश्चबन्दिभिः ॥ उपगीयमानोऽगंधर्वैरास्तेस्मकुरुनंदनः २८ ततोमुहूर्तादासीत्तुस्यंदनानांस्वनोमहान् ॥ नेमिघोषश्चरथिनांखुर
 घोषश्चवाजिनाम् २९ हादेनगजघंटानांशंखानांनिनदेनच ॥ नराणांपदशब्दैश्चकंपतीवस्ममेदिनी ३० ततःशुद्धांतमासाद्यजानुभ्यांभूतलोस्थितः ॥ शि
 रसावंदनीयंतमभिवाद्यजनेश्वरम् ३१ कुंडलीबद्धनिस्त्रिंशःसन्नद्धकवचोयुवा ॥ अभिप्रणम्यशिरसाद्वाःस्थोधर्मात्मजायवै ३२ न्यवेदयदृषीकेशमुपयांतंमहा
 त्मने ॥ सोऽब्रवीत्पुरुषव्याघ्रःस्वागतेनैवमाधवम् ३३ अर्घ्यं चैवासनंचास्मैदीयतांपरमार्चितम् ॥ ततःप्रवेश्यवाष्णेयमुपवेश्यवरासने ३४ पूजयामासविधि
 वद्धर्मराजोयुधिष्ठिरः ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिप्रतिज्ञापर्वणि युधिष्ठिरसज्जतायांद्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥
 ततोयुधिष्ठिरराजाप्रतिनंद्यजनार्दनम् ॥ उवाचपरमप्रीतःकैतेयोदेवकीसुतम् १ सुखेनरजनीव्युष्टाकञ्चितेमधुसूदन ॥ कञ्चिज्ज्ञानानिसर्वाणिप्रसन्नानित
 वाच्युत २ वासुदेवोऽपितद्युक्तंपर्यपृच्छयुधिष्ठिरम् ॥ ततश्चप्रकृतीःक्षतान्यवेदयदुपस्थिताः ३ अनुज्ञातश्चराज्ञासंप्रावेश्यततंजनम् ॥ विराटंभीमसेनंच
 धृष्टद्युम्नंचसात्यकिम् ४ चेदिपंष्टकेतुंचदुपदंचमहारथम् ॥ शिखंडिन्यमौचैवचेकितानंसकेकयम् ५ युयुत्सुंचैवकौरव्यंपांचाल्यंचोत्तमौजसम् ॥ युधाम
 न्युंसुबाहुंचद्रौपदेयांश्चसर्वशः ६ एतेचान्येचबहवःक्षत्रियाःक्षत्रियर्षभम् ॥ उपतस्थुर्महात्मानंविविशुश्चासनेशुभे ७ एकस्मिन्नासनेवीरावुपविष्टौमहाबलौ ॥
 कृष्णश्चयुयुधानश्चमहात्मानौमहाद्युती ८ ततोयुधिष्ठिरस्तेषांशृण्वतांमधुसूदनम् ॥ अब्रवीत्पुंडरीकाक्षमाभाष्यमधुरंवचः ९ एकंत्वावयमाश्रित्यसहस्राक्ष
 मिवामराः ॥ प्रार्थयामोजयंयुद्धेशाश्वतानिसुखानिच १० त्वंहिराज्यविनाशंचद्विषद्विश्चनिराक्रियाम् ॥ क्लेशांश्चविविधानकृष्णसर्वास्तानपिवेदनः ११ त्व
 यिसर्वेशसर्वेषामस्माकंभक्तवत्सल ॥ सुखमायतमत्यर्थयात्राचमधुसूदन १२ सतथाकुरुवाष्णेययथात्वयिमनोमम ॥ अर्जुनस्ययथासत्याप्रतिज्ञास्याञ्चिकीर्षि
 ता १३ सभवांस्तारयत्वस्मादुःखामर्षमहार्णवात् ॥ पारंतितीर्षितामद्यप्यत्रोनोभवमाधव १४ नहितकुरुतेसंख्येरथीरिपुवधोद्यतः ॥ यथावैकुरुतेकृष्णसार
 थिर्यत्नमास्थितः १५ यथैवसर्वास्वापत्सुपासितृष्णीनजनार्दन ॥ तथैवास्मान्महाबाहोवृजिनात्रातुमर्हसि १६ त्वमगाधेऽल्लवेमग्नान्पांडवान्कुरुसागरे ॥ समु
 द्धरप्लवोभूत्वाशंखचक्रगदाधर १७ नमस्तेदेवदेवेशसनातनविशातन ॥ विष्णोजिष्णोहरेकृष्णवैकुण्ठपुरुषोत्तम १८ नारदस्त्वासमाचख्यौपुराणमृषिसत्तमम् ॥
 वरदंशार्द्धिंश्रेष्ठतत्सत्यंकुरुमाधव १९ इत्युक्तःपुंडरीकाक्षोधर्मराजेनसंसदि ॥ तोयमेघस्वनोवाग्मीप्रत्युवाचयुधिष्ठिरम् २०

ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० निराक्रियामपसारणं ११ यात्रास्थितिः १२ । १३ । १४ । १५ वृजिनात्त्वयसनात् १६ । १७
 सनातनअनादिनिधन विशातनसंहर्तः कृष्णसंसारकर्षक पुरुषोत्तमपरमात्मन् १८ । १९ । २०

२१ युद्धशौडःयुद्धमवीणः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांद्व्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ ॥ ॥ तयेति ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

॥ वासुदेवउवाच ॥ सामरेष्वपिलोकेषुसर्वेषुनतथाविधः ॥ शरासनधरःकश्चिद्यथापार्थोऽधनंजयः २१ वीर्यवानस्त्रसंपन्नःपराक्रांतोमहाबलः ॥ युद्धशौडःस
 दामर्षीतेजसापरमोऽनुणाम् २२ सयुवावृषभस्कंधोदीर्घबाहुर्महाबलः ॥ सिंहर्षभगतिःश्रीमानाद्विषतस्तेहनिष्यति २३ अहंचतत्करिष्यामियथाकुंतीसुतोऽ
 र्जुनः ॥ धार्तराष्ट्रस्यसैन्यानिधक्ष्यत्यग्निरिवेधनम् २४ अद्यतंपापकर्माणंशुद्रंसौभद्रघातिनम् ॥ अपुनर्दर्शनंमार्गमिषुभिःक्षेप्यतेर्जुनः २५ तस्याद्यय
 द्राःश्येनाश्चचंडगोमायवस्तथा ॥ भक्षयिष्यंतिमांसानियेचान्येपुरुषादकाः २६ यद्यस्यदेवागोसारःसेद्राःसर्वेतथाप्यसौ ॥ राजधानींयमस्याद्यहतःप्राप्स्य
 तिसंकुले २७ निहत्यसैधवंजिष्णुरद्यत्वामुपयास्यति ॥ विशोकोविज्यरोराजनभवभूतिपुरस्कृतः २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिप्रतिज्ञापर्वणिश्रीकृ
 ष्णवाक्ये द्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ तथातुवदतांतिषांप्रादुरासीद्वनंजयः ॥ दिदक्षुर्भरतश्रेष्ठराजानंसमुहद्वगम् १ तंनिविष्टंयु
 भांक्षयामभिवंद्याग्रतःस्थितम् ॥ तमुत्थायार्जुनंप्रेम्णासस्वजेपांडवर्षभः २ मूर्ध्निचैनमुपाग्रायपरिष्वज्यचबाहुना ॥ आशिषःपरमाःप्रोच्यस्मयमानोऽभ्य
 भाषत ३ व्यक्तमर्जुनसंग्रामेध्रुवस्तेविजयोमहान् ॥ यादृशूपाचतेच्छायाप्रसन्नश्चजनार्दनः ४ तमब्रवीत्तोजिष्णुर्महदाश्चर्यमुत्तमम् ॥ दृष्टवानस्मिभद्रंतेकेश
 वस्यप्रसादजम् ५ ततस्तत्कथयामासयथादृष्टंवनंजयः ॥ आश्वासनार्थमुहदांयंबकेणसमागमम् ६ ततःशिरोभिरवनिंस्पृष्ट्वासर्वंचविस्मिताः ॥ नमस्कृ
 त्यवृषांकायसाधुसाध्वित्यथाऽब्रुवन् ७ अनुज्ञातास्ततःसर्वमुहदोधर्मसूनुना ॥ त्वरमाणाःसुसन्नद्धाहृष्टायुद्धायनिर्ययुः ८ अभिवाद्यतुराजानंयुयुधानाच्यु
 तार्जुनाः ॥ हृष्टाविनिर्ययुस्तेवैयुधिष्ठिरनिवेशनात् ९ रथेनैकेनदुर्धर्षैर्युयुधानजनार्दनौ ॥ जग्मतुःसहितौवीरावर्जुनस्यनिवेशनम् ॥ तत्रगत्वाहृषीकेशः
 कल्पयामाससूतवत् १० रथंरथवरस्याजौवानरर्षभलक्षणम् ॥ समेघसमनिर्घोषस्तप्तकांचनसप्रभः ११ बभौरथवरःकृतःशिशुर्दिवसकृद्यथा ॥ ततःपुरुष
 शार्दूलःसज्जसज्जपुरःसरः १२ कृताहिकायपार्थायन्यवेदयतंतरथम् ॥ तंतुलोकवरःपुंसांकिरीटीहेमवर्भभृत् १३ चापबाणधरोवाहंप्रदक्षिणमवर्तत ॥ तपो
 विद्यावयोवृद्धैःक्रियावद्विजितैर्द्रियैः १४ स्तूयमानोजयाशीर्भिरारुरोहमहारथम् ॥ जैत्रैःसांग्रामिकैर्भैःपूर्वमेवरथोत्तमम् १५ अभिमंत्रितमर्चिष्मानुदयंभा
 स्करोयथा ॥ सरथेरथिनांश्रेष्ठःकांचनेकांचनावृतः १६ विबभौविमलोऽर्चिष्मान्भेराविवदिवाकरः ॥ अन्वारुरुहतुःपार्थयुयुधानजनार्दनौ १७ शर्यांतैर्यज्ञ
 मायांतैर्यथेन्द्रदेवमश्विनौ ॥ अथजग्राहगोविंदोरश्मीन्मृगविदांवरः १८ मातलिर्वासवस्येववृत्रंहंतुंप्रयास्यतः ॥ सताभ्यांसहितःपार्थोरथप्रवरमास्थितः १९

१ । १० । ११ शिशुर्दिवसकृत्बालःसूर्यः सज्जपुरःसरःसामग्रीतवधः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । भेरावुदयाद्रीमनोनुकूलार्थेषुतुल्यसंवेदनंभवति १७ । १८ । १९

२० । २१ । २२ प्रयतोमंदः २३ । २४ । २५ प्रदक्षिणं कृत्वा मुवर्तिनं २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ अपेक्षाजनुरोधः ३३ । ३४ । ३५ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायांचतुरशी
सहितो बुधशुक्राभ्यां तमोनिघ्नन्यथाशशो ॥ सैधवस्य वधं प्रेषुः प्रयातः शत्रुपूगहा २० सहांबुपातिमेत्राभ्यां यथेन्द्रस्तारकामये ॥ ततो वादित्रनिघोषैर्मगल्यै
श्वस्तवैः शुभैः २१ प्रयातमर्जुनं वीरमागधाश्चैव तुष्टुः ॥ सजयाशोः सपुण्याहः सूतमागधानिः स्वनः २२ युक्तो वादित्रघोषेण तेषां रतिकरो भवत् ॥ तमनुप्रयतो
वायुः पुण्यगंधवहः शुभः २३ वर्षासंहर्षयन्पार्थं द्विषतश्चापिशोषयन् ॥ ततस्तस्मिन्क्षणे राजन्विधानि शुभानि च २४ प्रादुरासन्निमित्तानि विजयाय बहूनि च ॥
पांडवानां त्वदीयानां विपरीतानि मारिष २५ दृष्ट्वाऽर्जुनो निमित्तानि विजयाय प्रदक्षिणम् ॥ युयुधानं महेष्वासमिदं वचनमब्रवीत् २६ युयुधानाद्ययुद्धे मे दृश्यते
विजयो ध्रुवः ॥ यथाहीमानि लिङ्गानि दृश्यंते शिनिपुंगव २७ सोऽहं तत्र गमिष्यामि यत्र सैधवको नृपः ॥ यियासुर्यमलोकाय मम वीर्यं प्रतीक्षते २८ यथा परमकं कृत्यं स
धवस्य वधो मम ॥ तथैव सुमहत्कृत्यं धर्मराजस्य रक्षणम् २९ सत्वमद्य महाबाहो राजानं परिपालय ॥ यथैव हि मया गुप्तस्त्वया गुप्तो भवेत्तथा ३० न पश्यामि च तं लो
के यस्त्वायुद्धे पराजयेत् ॥ वासुदेवसंयुद्धे स्वयमप्यमरेश्वरः ३१ त्वयि चाहं पराश्वस्तः प्रयुमेवामहारथे ॥ शक्र्यासैधवं हंतुमनपेक्षो न र्षभ ३२ मय्यपेक्षानकर्त
व्याकथं चिदपि सात्वत ॥ राजन्येव परागुप्तिः कार्या सर्वात्मना त्वया ३३ न हियत्र महाबाहुर्वासुदेवो व्यवस्थितः ॥ किंचिद्व्यापद्यते तत्र यत्राहमपि च ध्रुवम् ३४
एवमुक्तस्तु पार्थेन सात्यकिः परवीरहा ॥ तथेत्युक्त्वाऽगमतत्र यत्र राजायुधिष्ठिरः ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणिटीकायांचतुरशीतितमो
ऽध्यायः ॥ ८४ ॥ समाप्तं प्रतिज्ञापर्व ॥ अथ जयद्रथवधपर्व ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ श्वोभूतो किमकार्षुस्ते दुःखशोकसमन्विताः ॥ अभिमन्यो हते तत्र केवाऽयु
द्धं तं मामकाः १ जानंतस्तस्य कर्माणिकुरवः सव्यसाचिनः ॥ कथं तत्किल्बिषं कृत्वानिर्भया ब्रूहि मामकाः २ पुत्रशोकाभिसंतप्तं क्रुद्धं मृत्युमिवांतकम् ॥ आयां
तं पुरुषव्याघ्रं कथं ददृशुराहवे ३ कपिराजध्वजं संख्ये विधुन्वानं महद्भुजः ॥ दृष्ट्वा पुत्रपरिचूनं किमकुर्वत मामकाः ४ किंतु संजयसंग्रामं वृत्तं दुर्योधनं प्रति ॥ परिदेवो
महानद्यश्रुतो मे नाभिर्नंदनम् ५ बभूवुर्येमनो ग्राह्याः शब्दाः श्रुति सुखावहाः ॥ न श्रूयंतेऽद्य सर्वे तसैधवस्य निवेशने ६ स्तुवतां नाद्यश्रूयंते पुत्राणां शिबिरे मम ॥
सूतमागधसंधानान्तर्तकानां च सर्वशः ७ शब्देन नादिताऽभीक्ष्णमभवद्यत्र मे श्रुतिः ॥ दीनानामद्यतं शब्दं न शृणोमि समीरितम् ८ निवेशने सत्यघृतेः सोमदत्तस्य
संजय ॥ आसीनोऽहं पुरा तात शब्दमश्रौषमुत्तमम् ९ तदद्य पुण्यहीनोऽहमार्तस्वरनिनादितम् ॥ निवेशनं गतोऽहं पुत्राणाममलक्षये १० विविशते दुर्मुखस्य
चित्रसेनविकर्णयोः ॥ अन्येषां च सुतानां मेन तथा श्रूयते ध्वनिः ११ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्या यं शिष्याः पर्युपासते ॥ द्रोणपुत्रं महेष्वासं पुत्राणामपरायणम् १२

तितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ७७ ॥ श्वोभूते हति १ । २ । ३ पुत्रपरिचूनं पुत्रवधदुःखितं ४ । ५ । ६ । ७ यत्रेति तृतीयायें सप्तमी ८ । ९ । १० । ११ । १२

स्वपक्षस्थापनहीनः प्रतिपक्षे प्रतिक्षेपो वितंडा आलापो भाषणं संलापो मिथो भाषणं २३ । २४ । २५ । २६ । २७ गणानां संधानां २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ तीर्थेन निदानेन उपायेन वा कालप्राप्तं
वितंडालापसंलापैर्द्वैतवादित्रवादितैः ॥ गीतैश्च विविधैरिष्टैरमते यो दिवानिशम् १३ उपास्यमानो बहुभिः कुरुपांडवसात्वतैः ॥ सूततस्य गृहे शब्देनाद्यद्रौणेर्य
थापुरा १४ द्रोणपुत्रं महेष्वासं गायनान्तर्तकाश्च ये ॥ अत्यर्थमुपतिष्ठंति तेषां श्रूयते ध्वनिः १५ विद्वानुविदयोः सायं शिबिरे यो महाध्वनिः १६ श्रूयते सोऽद्य न
तथा के कयानां च वेदमसु ॥ नित्यं प्रमुदितानां च तालगीतस्वनो महान् १७ नृत्यतां श्रूयते तात गणानां सोऽद्य न स्वनः ॥ सप्ततंतून्वितन्वानायाजकाय ममुपासते
१८ सौमदत्तिं श्रुतनिघितेषां श्रूयते ध्वनिः ॥ ज्याघोषो ब्रह्मघोषश्च तोमरासरथध्वनिः १९ द्रोणस्यासीदविरतो गृहे तं न शृणोम्यहम् ॥ नानादेशसमुत्थानां
गीतानां यो भवत्स्वनः २० वादित्रनादितानां च सोऽद्य न श्रूयते महान् ॥ यदा प्रभृत्युपप्लव्याच्छांतिमिच्छन् जनार्दनः २१ आगतः सर्वभूतानामनुकंपार्थम
च्युतः ॥ ततोऽहमब्रुवं सूतमंदुर्योधनं तदा २२ वासुदेवेन तीर्थेन पुत्रसंशाम्य पांडवैः ॥ कालप्राप्तमहं मन्ये मा त्वंदुर्योधनातिगाः २३ शमं चेद्या च मानं त्वं प्रत्या
ख्यास्यसि केशवम् ॥ हितार्थमभिजल्पंतं तव अस्ति रणे जयः २४ प्रत्याचष्ट सदा शार्हृषभं सर्वधन्विनाम् ॥ अनुनेयानि जल्पंतं मनयान्नान्वपद्यत २५ ततो
दुःशासनस्यैव कर्णस्य च मतं द्वयोः ॥ अन्ववर्तंत मां हित्वा कृष्टः कालेन दुर्मतिः २६ न ह्यहं यूतमिच्छामि विदुरो न प्रशंसति ॥ सैधवो नेच्छति दूतं भोष्मो न यूतमि
च्छति २७ शल्यो भूरिश्रवाश्चैव पुरुमित्रो जयस्तथा ॥ अश्वत्थामा कृपो द्रोणो दूतं नेच्छंति संजय २८ एतेषां मतमादाय यदिवर्तेत पुत्रकः ॥ सज्जातिमित्रः ससुह
त्रिरंजीवेदनामयः २९ शृङ्गामधुरसंभाषाज्ञातिबंधुप्रियंवदाः ॥ कुलीनाः संमताः प्राज्ञाः सुखं प्राप्स्यंति पांडवाः ३० धर्मापेक्षी नरो नित्यं सर्वत्र लभते सुखम् ॥
प्रेत्यभावे च कल्याणं प्रसादं प्रतिपद्यते ३१ अर्हास्ते पृथिवीभोक्तुं समर्थाः साधनेऽपि च ॥ तेषामपि समुद्रांतापि दृष्टेतामहीमही ३२ वियुज्यमानाः स्थास्यंति पांडवा
धर्मवर्त्मनि ॥ संति मे ज्ञातयस्तात येषां श्रोष्यंति पांडवाः ३३ शल्यस्य सोमदत्तस्य भीष्मस्य च महात्मनः ॥ द्रोणस्याथ विकर्णस्य बालहीकस्य कृपस्य च ३४
अन्येषां चैव वृद्धानां भरतानां महात्मनाम् ॥ त्वदर्थं ब्रुवतां तात करिष्यंति वचोहिते ३५ कंवा त्वं मन्यसे तेषां यस्तान् ब्रूयादतोऽन्यथा ॥ कृष्णो न धर्मं संजह्यात्सर्वे
ते हितदन्वयाः ३६ मयापि चोक्तास्ते वीरावचनं धर्मसंहितम् ॥ नान्यथा प्रकरिष्यंति धर्मात्मानो हि पांडवाः ३७ इत्यहं विलपन् सूतबहुशः पुत्रमुक्तवान् ॥ न च मे
श्रुतवान्मूढो मन्ये कालस्य पर्ययम् ३८ वृकोदरार्जुनौ यत्र वृष्णि वीरश्च सात्यकिः ॥ उत्तमौजाश्च पांचालयो युधामन्युश्च दुर्जयः ३९ घृष्टयुग्मश्च दुर्धर्षः शिखंडी
चापराजितः ॥ अश्मकाः केकयाश्चैव क्षत्रधर्मा च सौमकिः ४० चैद्यश्चो कितानश्च पुत्रः काश्यपस्य चाभिभूः ॥ द्रौपदेया विराटश्च द्रुपदश्च महारथः ४१

समयोचितं २३ । २४ अनुनेयानि अनुकूलानि २५ । २६ । २७ । २८ । २९ शृङ्गामधुरः ३० । ३१ साधने स्वीकरणे ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१

४१ । ४३ । ४४ । ४५ दीर्घदर्शनादनागतानुसंधानात् ४६ । ४७ । ४८ । ४९ यद्यदाउपायातयूयमितिशेषः ५० महदत्यर्थम् ५१ तेषामध्ये ५२ । ५३ रागोमात्सर्यं 'रागस्तुमात्सर्ये'लोहि
यमौचपुरुषव्याघ्रोमंत्रीचमधुसूदनः ॥ कएतान्जातुयुध्येतलोकंऽस्मिन्वैजिजीविषुः ४२ दिव्यमस्त्रंविर्कुर्वाणान्प्रसहेद्वापरान्मम ॥ अन्योदुर्योधनात्कर्णाच्छ
कुनेश्वापिसौबलात् ४३ दुःशासनचतुर्थानानान्यंपश्यामिपंचमम् ॥ येषामभीषुहस्तःस्याद्विष्वक्तेनोरथेस्थितः ४४ सन्नद्धश्चार्जुनोयोद्धातेषानास्तिपरा
जयः ॥ तेषामथविलापानानांयुर्धोधनःस्मरेत् ४५ हतौहिणपुरुषव्याघ्रौभीष्मद्रोणौत्वमात्थवै ॥ तेषांविदुरवाक्यानामुक्तानांदीर्घदर्शनात् ४६ दृष्ट्वांफलानि
वृत्तिमन्येशोचंतिपुत्रकाः ॥ सेनादृष्ट्वाऽभिभूतांमैशैनेयेनार्जुनेनच ४७ शून्यान्द्वारथोपस्थान्मन्येशोचंतिपुत्रकाः ॥ हिमात्ययेयथाकक्षंशुष्कंवातेरितोम
हान् ४८ अग्निर्देहेतथासेनांमामिकांसधनंजयः ॥ आचक्ष्वममत्सर्वकुशलोह्यासिसंजय ४९ यदुपायातसायाद्वेकृत्वापार्थस्यकिल्बिषम् ॥ अभिमन्यौहते
तातकथमासीन्मनोहिवः ५० नजातुतस्यकर्माणियुधिर्गांडीवधन्वनः ॥ अपकृत्यमहत्तातसोदुंशक्षयंतिमामकाः ५१ किमुर्धोधनःकृत्यंकर्णःकृत्यंकिमब्रवीत् ॥
दुःशासनःसौबलश्चतेषामेवंगतेष्वपि ५२ सर्वेषांसमेतानांपुत्राणाममसंजय ॥ यदृत्तांतसंग्रामेमंदस्यापनयैर्भृशम् ५३ लोभानुगस्यदुर्बुद्धेःक्रोधेनावृता
त्मनः ॥ राज्यकामस्यमूढस्यरागोपहतचेतसः ॥ दुर्नीतंवासुनीतंवातन्ममाचक्ष्वसंजय ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथपर्वणि धृतराष्ट्रवाक्ये
पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ हंततेसंप्रवक्ष्यामिसर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ शुश्रूषस्वस्थिराभूत्वातवह्यपनयोमहान् १ गतोदकेसेतुबंधो
यादृक्तादृगयंतव ॥ विलापोनिष्फलोराजन्माशुचोभरतषम २ अनतिक्रमणीयोऽयंकृतांतस्याहुतांविधिः ॥ माशुचोभरतश्रेष्ठदिष्टमेतत्पुरातनम् ३ यदि
त्वंहिपुरातूतात्कुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ निवर्तयेथाःपुत्रांश्चनत्वांव्यसनमाव्रजेत् ४ युद्धकालेपुनःप्राप्तेतदैवभवतायदि ॥ निवर्तिताःस्युःसरंब्धानत्वांव्यसनमा
व्रजेत् ५ दुर्योधनंचाविधेयंबध्नातेतिपुरायादि ॥ कुरूनचोदयिष्यस्त्वंनत्वांव्यसनमाव्रजेत् ६ नतेबुद्धिव्यभीचारमुपलप्स्यंतिपांडवाः ॥ पंचालावृष्णयःस
र्वेचान्येऽपिनराधिपाः ७ सकृत्वापितृकर्मत्वंपुत्रसंस्थाप्यसत्पथे ॥ वर्तेथायदिधर्मेणनत्वांव्यसनमाव्रजेत् ८ त्वंतुप्राज्ञतमोलोकेहित्वाधर्मसनातनम् ॥ दुर्योधन
स्यकर्णस्यशकुनेश्चान्वगामतम् ९ तत्तेविलपितंसर्वमयाराजन्निशामितम् ॥ अर्थेनिविशमानस्यविषमिश्रंयथामधु १० नामन्यततदाकृष्णोराजानंपांडवंपुरा ॥
नभीष्मंनैवचद्रोणंयथात्वांमन्यतेऽच्युतः ११ अजानात्सयदातुत्वारजधर्मादधश्च्युतम् ॥ तदाप्रभृतिरुष्णस्त्वांनतथाबहुमन्यते १२ परुषाण्युच्यमानांश्च
यथापार्थानुपेक्षसे ॥ तस्यानुबंधःप्राप्तस्त्वांपुत्राणाराज्यकामुक १३ पितृपैतामहंराज्यमपवृत्तंतदाऽनघ ॥ अथपार्थैर्जितांकृत्स्नांपृथिवीप्रत्यपद्यथाः १४
तादिषु'इतिमेदिनी ५१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायापंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ हंतति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ तत्तवबुद्धेर्व्यभिचारंवेषम्यमुपलप्स्यंत्यनुभाविष्यंति
७ । ८ । ९ । १० मन्यतेबहुमन्यते ११ । १२ । १३ अपवृत्तंतांशयिकंयद्येवंकरिष्यतितर्हि १४

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ अंतरक्षेत्रयत्तरेदिभिः २२ । २३ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ छ ॥ ॥ तस्यामिति १ । २ । ३ पीतान्नपायितो

पांडुनानिर्जितराज्यं कौरवाणां यशस्तथा ॥ ततश्चाप्यधिकं भूयः पांडवैर्धर्मचारिभिः १५ तेषां तत्तादृशं कर्मत्वामामाद्य सुनिष्कलम् ॥ यत्पि व्याज्जं शिताराज्या
स्वयेहामिषमृहद्विना १६ यत्पुनर्युद्धकाले त्वं पुत्रान् गहयसे नृप ॥ बहुधा व्याहरन् दोषान्न तदद्योपपद्यते १७ नहिरक्षंति राजानो युद्धयंतो जीवितं रणे ॥ चमूं वि
गाह्य पार्थानां युध्यंतं क्षत्रियर्षभाः १८ यांतु कृष्णार्जुनौ सेनां यां सात्यकिवृकोदरो ॥ रक्षेरन्कोनुतां युद्धे च मूमन्यत्र कौरवैः १९ येषां योद्धा गुडाकेशो येषां मंत्राज
नार्दनः ॥ येषां च सात्यकियोद्धा येषां योद्धा वृकोदरः २० कोहितान् विषहे योद्धुं मर्त्यधर्मा धनुर्धरः ॥ अन्यत्र कौरवेभ्यो येवातेषां पदानुगाः २१ यावत्तु शक्यते कर्तुं
मंतरज्जैर्जनाधिपैः ॥ क्षत्रधर्मरतैः शूरस्तावत्कुर्वन्ति कौरवाः २२ यथा तु पुरुषव्याघ्रैर्युद्धं परमसंकटम् ॥ कुरूणां पांडवैः सार्धं तत्सर्वं शृणु तत्त्वतः २३ ॥ इति श्रीम
हाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि संजयवाक्येषु षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तस्यानिशया व्युष्टायां द्रोणः शस्त्रभृतां
वरः ॥ स्वान्यनीकानि सर्वाणि प्राक्रामद्व्यूहितुंततः १ शूराणां गर्जतां राजन्संकुद्धानाममर्षिणाम् ॥ श्रूयंते स्म गिरश्चित्राः परस्परवधैषिणाम् २ विस्फार्य च धनुं
व्यन्येज्याः परेपरिमृज्य च ॥ विनिःश्वसंतः प्राक्रोशन् क्रोधान् सधनं जयः ३ विकोशान्सुत्सङ्गनन्येकतधारान्समाहितान् ॥ पीतानाकाशसंकाशानसीन्केचिच्च
क्षिपुः ४ चरंतस्त्वसि मार्गाश्च धनुर्मार्गाश्च शिक्षया ॥ संग्राममनसः शूरादृश्यंते स्म सहस्रशः ५ सघंटाश्च दनादिग्धाः स्वर्णवज्रविभूषिताः ॥ समुत्क्षिप्य गदाश्चा
न्येपर्यपृच्छंत पांडवम् ६ अन्ये बलमदोन्मत्ताः परिघैर्बाहुशालिनः ॥ चक्रुः संबाधमाकाशमुच्छ्रितेन्द्रध्वजोपमैः ७ नानाप्रहरणैश्चान्ये विचित्रस्त्रगलंकृताः ॥ सं
ग्राममनसः शूरास्तत्र तत्र व्यवस्थिताः ८ क्लार्जुनः कसगोविंदः कचमानीवृकोदरः ॥ कचते सुहृदस्तेषामाह्वयं ते रणे तदा ९ ततः शंखमुपाध्माय त्वरयन्वाजिनः
स्वयम् ॥ इतस्ततस्तान् रचयन् द्रोणश्चरतिवेगितः १० तेष्वनीकेषु सर्वेषु स्थितेष्वह्वनंदेषु ॥ भारद्वाजो महाराज जयद्रथमथाब्रवीत् ११ त्वंचैव सौमदतिश्च
कर्णश्चैव महारथः ॥ अश्वत्थामा च शल्यश्च वृषसेनः कृपस्तथा १२ शतं चाश्वसहस्राणां रथानामयुतानि षट् ॥ द्विरदानां प्रभिन्नानां सहस्राणि चतुर्दश १३ पदा
तीनां सहस्राणि दंशितान्येकविंशतिः ॥ गव्यूतिषु त्रिमात्रासु मामनासाद्य तिष्ठत १४ तत्र स्थत्वा न संसोर्द्धुं शक्ता देवाः सवासवाः ॥ किंपुनः पांडवाः सर्वे समाश्वसि
हि सैधव १५ एवमुक्तः समाश्वस्तः सिंधुराजो जयद्रथः ॥ संप्रायात्सहगांधारैर्दृतस्तैश्च महारथैः १६ वर्मिभिः सादिभिर्यतैः प्रासपाणिभिरास्थितैः ॥ चामरा
पीडिनः सर्वे जांबूनदविभूषिताः १७ जयद्रथस्य राजेन्द्रहयाः साधुप्रवाहिनः ॥ ते चैकसप्तसाहस्रास्त्रिसाहस्राश्च सैधवाः १८

दकान् ४ । ५ । ६ । ७ । ८ कचेतिचकारइत्यर्थे इत्याहुयंतइत्यन्वयः ९ । १० । ११ । १२ । १३ त्रिमात्रासुत्रिसंख्यासुत्रिसुष्ठित्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० । २१ पश्चाधैपश्चाद्भागोपेचगव्यूतिःचक्रशकटःचक्रगर्भःशकटः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ अदुतानुरूपमाश्रय्यरूपमेतत्समययोग्यं च
 मत्तानां सुविह्वलानां हस्त्यारोहेर्विशारदैः ॥ नागानां भीमरूपाणां विर्मणारौद्रकर्मिणाम् १९ अध्यर्धेन सहस्रेण पुत्रो दुर्मर्षणस्तव ॥ अग्रतः सर्वसैन्यानां युध्यमानो
 व्यवस्थितः २० ततो दुःशासनश्चैव विकर्णश्च तवात्मजौ ॥ सिंधुराजार्थसिद्धयर्थमग्रानीके व्यवस्थितौ २१ दीर्घाद्वादशगव्यूतिः पश्चाधैपंचविस्तृतः ॥ व्यूह
 स्तुचक्रशकटो भारद्वाजेन निर्मितः २२ नाना नृपतिभिर्वीरेस्तत्र तत्र व्यवस्थितैः ॥ रथाश्च गजपत्न्यो वै द्रोणेन विहितः स्वयम् २३ पश्चाधैतस्य पद्मस्तुगर्भव्यूहः
 सुदुर्भिदः ॥ सूचीपद्मस्य गर्भस्थो गूढो व्यूहः कृतः पुनः २४ एवमेतं महाव्यूहं व्यूहद्रोणो व्यवस्थितः ॥ सूचीमुखे महेश्वासः कृतवर्मा व्यवस्थितः २५ अनं
 तरं च कांबोजो जलसंधश्च मारिष ॥ दुर्योधनश्च कर्णश्च तदनंतरमेव च २६ ततः शतसहस्राणि योधानां निवर्तिनाम् ॥ व्यवस्थितानि सर्वाणि शकटे मुखराक्षिणाम्
 २७ तेषां च पृष्ठतो राजा बलेन महता वृतः ॥ जयद्रथस्ततो राजा सूचीपार्श्वे व्यवस्थितः २८ शकटस्य तुराजेन्द्रभारद्वाजो मुखे स्थितः ॥ अनुतस्याभवद्रोजो
 जुगोपै नंततः स्वयम् २९ श्वेतवर्मा वीरोष्णीषो व्यूहो रस्को महाभुजः ॥ धनुर्विस्फारयन् द्रोणस्तस्थौ कुद्ध इवांतकः ३० पताकिनं शोणहयं वेदिकृष्णाजिनध्व
 जम् ॥ द्रोणस्य रथमालोक्य प्रहृष्टाः कुरवोऽभवन् ३१ सिद्धचारणसंधानां विस्मयः सुमहान भूत् ॥ द्रोणेन विहितं दृष्ट्वा व्यूहं शुब्धान् बोधपमम् ३२ सशैलसागरवनां
 नानाजनपदाकुलाम् ॥ ग्रसेद्ब्रूहः क्षितिसर्वा मिति भूतानि मे निरे ३३ बहु रथमनुजाश्च पतिनां प्रतिभयानिः स्वनमद्भुतानुरूपम् ॥ अहितहृदयभेदनं महदैशक
 टमवेक्ष्य कृतं ननंदराजा ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि कौरवव्यूहनिर्माणे सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ संजय उ
 वाच ॥ ततो व्यूहेष्वनीकेषु समुत्कुष्ठेषु मारिष ॥ ताड्यमाना सुभेरीषु दृष्टं गेषु न दत्सु च १ अनीकानां च संहारदेवादित्राणां च निःस्वने ॥ प्रध्मापितेषु शंखेषु सत्रा
 देलोमहर्षणे २ अभिहारयत्सुशनैर्भरतेषु युयुत्सुषु ॥ रौद्रेमुहूर्ते संप्राप्ते सव्यसाची व्यहृश्यत ३ बलानां वायसानां च पुरस्तात् सव्यसाचिनः ॥ बहूनां सहस्रा
 णि प्राक्रीडंस्तत्र भारत ४ मृगाश्च घोरसंनदाः शिवाश्च शिवदर्शनाः ॥ दक्षिणेन प्रयातानां मस्माकं प्राणदंस्तथा ५ सनिर्वाता ज्वलंत्यश्चपेतु रल्का सहस्रशः ॥
 च चालचमहीकृत्स्नाभये घोरसमुत्थिते ६ विष्वग्वाताः सनिर्वाता रक्षाः शर्करकर्षिणः ॥ ववुरायाति कौतेये संग्रामे समुपस्थिते ७ नाकुलिश्च शतानीकोष्टष्टयुग्म
 श्वपार्षतः ॥ पांडवानां मनीकानि प्राज्ञौ तौ व्यूहतुस्तदा ८ ततो रथसहस्रेण द्विरदानां शतेन च ॥ त्रिभिरश्वसहस्रैश्च पदातीनां शतैः शतैः ९ अध्यर्धमात्रे धनुषां
 सहस्रेतनयस्तव ॥ अग्रतः सर्वसैन्यानां स्थित्वा दुर्मर्षणोऽब्रवीत् १०

१४ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ तत इति १ । २ अभिहारयत्सु सत्रह्यमानेषु अभियुज्यमानेषु वा प्रहरति स्वितिकेषु च १ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ शतैः शतैर्दशसहस्रैः १ । १०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ जयोनाम्ना १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ समाधुतेः संचालितैः २८

अद्य गांडीवधन्वानंतपंतं युद्धदुर्मदम् ॥ अहमावारयिष्यामि वेल्लेवमकरालम् ११ अद्य पश्यंतु संग्रामे धनं जयममर्षणम् ॥ विषक्तं मायि दुर्धर्षमश्मकूटमिवाश्म
 नि १२ तिष्ठध्वं रथिनो यूयं संग्राममभिकांक्षिणः ॥ युध्यामि संहतानि तान् यशोमानं च वर्धयन् १३ एवं ब्रुवन् महाराज महात्मा समहामतिः ॥ महेश्वासैर्वृत्तोर राज
 न्महेश्वासो व्यवस्थितः १४ ततोऽस्तक इव कुद्धः सवज्र इव वासवः ॥ दंडपाणि रिव असह्यो मृत्युः कालेन चोदितः १५ शूलपाणि रिव क्षोभ्यो वरुणः पाशवानिव ॥ यु
 गांताग्निरिवार्चिष्मान् प्रधक्ष्यन् वै पुनः प्रजाः १६ क्रोधामर्षबलोद्भूतो निवातकवचांतकः ॥ जयोजेता स्थितः सत्ये पारयिष्यन् महाव्रतम् १७ आमुक्तकवचः खड्गी
 जांबूनदकिरीटभृत् ॥ शुभ्रमालयां वरधरः स्वंगदश्चारु कुंडलः १८ रथप्रवरमास्यायनरो नारायणानुगः ॥ विधुन्वन् गांडिवं संख्ये बभौ सूर्य इवोदितः १९ सोऽग्रा
 नीकस्य महत्तद्वपुपाते धनं जयः ॥ व्यवस्थाप्य रथं राजन् शंखं दध्मौ प्रतापवान् २० अथ कृष्णोऽप्यसंभ्रांतः पार्थेन सह मारिष ॥ प्राध्मापयत्पांचजन्यं शंखप्रवरमो
 जसा २१ तयोः शंखप्रणादेन तव सैन्ये विशांपते ॥ आसन्संहृष्टरोमाणः कंपितागतचेतसः २२ यथा त्रस्यंति भूतानि सर्वाण्यशनिनिःस्वनात् ॥ तथा शंखप्रणादे
 न वित्रे सुस्तव सैनिकाः २३ प्रसुप्तबुःशकृन्मूत्रं वाहनानि च सर्वशः ॥ एवं सवाहनं सर्वमाविग्रमभवद्बलम् २४ सीदंति स्म नराराजन् शंखशब्देन मारिष ॥ विसंज्ञा
 श्चाभवन् केचित्केचिद्राजन्वितत्रसुः २५ ततः कपिर्महानादं सहभूतैर्ध्वजालयैः ॥ अकरोद्वादितास्यश्च भीषयंस्तव सैनिकान् २६ ततः शंखाश्च भेर्यश्च मृदंगाश्च
 नकैः सह ॥ पुनरेवाभ्यहन्यंत तव सैन्यप्रहर्षणाः २७ नानावादित्रसंहारैः क्षोडितास्फोटिताकुलैः ॥ सिंहनादैः समुत्कुष्ठैः समाधूतैर्भहारथैः २८ तस्मिंस्तु तुमु
 ले शब्दे भीरूणां भयवर्धने ॥ अतीव हृष्टो दाशार्हमब्रवीत्पाकशासनिः २९ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि अर्जुनरणप्रवेशेऽष्टाशीतितमोऽध्यायः
 ॥ ८८ ॥ अर्जुन उवाच ॥ चोदयाश्चान्हृषीकेश यत्र दुर्मर्षणः स्थितः ॥ एतद्वित्वा गजानीकं प्रवेक्ष्याम्य रिव हिनीम् १ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तो महाबाहुः
 केशवः सव्यसाचिना ॥ अचोदयद्वयांस्तत्र यत्र दुर्मर्षणः स्थितः २ संप्रहृष्टस्तुमुलः संप्रवृत्तः सुदारुणः ॥ एकस्य च बहूनां च रथनागनरक्षयः ३ ततः सायकवर्ष
 णपर्जन्य इव वृष्टिमान् ॥ परानवाकिरत्पार्थः पर्वतानि वनरिदः ४ ते चापिरथिनः सर्वे त्वरिताः कृतहस्तवत् ॥ अवाकिरन् बाणजालैस्तत्र कृष्णधनं जयौ ५ ततः कुद्धो
 महाबाहुर्वीर्यमाणः परैर्युधि ॥ शिरांसिरथिनां पार्थः कायेभ्योऽप्यहरच्छरैः ६ उद्धांतनयनेर्वकैः संदष्टौष्ठपुटैः शुभैः ॥ सकुंडलशिरस्त्राणैर्वसुधासमकीर्यत ७ पुंडरी
 कवनानीव विध्वस्तानि समंततः ॥ विनिकीर्णानि योधानां वदनानि च काशिरे ८ (तपनीयतनुत्राणां संसिक्तारुधिरेण च ॥ संसिक्ता इव दृश्यंते मेघसंघाः सविद्युतः) ९

२९ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ चोदयाश्चानिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ निर्व्यूहोयूपिकाजायुधविशेषः १७ । १८ । १९ प्रतिसंचरतेप्रत्युद्रच्छति २० । २१ यत्तस्यावहितस्य २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ द्रुतंविद्वतं

शिरसापततांराजनशब्दोभूद्वसुधातले ॥ कालेनपरिपक्वानांतालानांपततामिव १० ततःकबंधंकिंचितुयनुरालंब्यातिष्ठति ॥ किंचित्त्वङ्गंविनिष्कृष्यभुजे
नोद्यम्यतिष्ठति ११ पतितानिनजानंतिशिरांसिपुरुषर्षभाः ॥ अमृष्यमाणाःसंग्रामेकौतियंजयगृद्धिनः १२ हयानामुत्तमंगैश्चहस्तिहस्तैश्चमेदिनी ॥ बाहु
भिश्चशिरोभिश्चवीराणांसमकीर्यत १३ अयंपार्थःकुतःपार्थएषपार्थइतिप्रभो ॥ तवसैन्येषुयोधानांपार्थभूतमिवाभवत् १४ अन्योऽन्यमपिचाजघ्नात्मानमपि
चापरे ॥ पार्थभूतमन्यंतजगत्कालेनमोहिताः १५ निष्ठनंतःसरुधिराविसंज्ञागाढवेदनाः ॥ शयानाबहवोवीराःकीर्तयंतःस्वबांधवान् १६ सभिदिपालाःस
प्रासाःसशक्तयष्टिपरश्वधाः ॥ सनिर्व्यूहाःमनिस्त्रिंशाःसशरासनतोमराः १७ सबाणवर्माभरणाःसगदाःसांगदारणे ॥ महाभुजगसंकाशाबाहवःपरिघोपमाः १८
उद्वेष्टंतिविचेष्टंतिसेष्टंतिचसर्वशः ॥ वेगंकुर्वंतिसंरब्धाःनिकृताःपरमेषुभिः १९ योयःस्मसमरेपार्थप्रतिसंचरतेनरः ॥ तस्यतस्यांतकोबाणःशरीरमुपसर्पति
२० नृत्यतोरथमाणेषुधनुर्व्यायच्छतस्तथा ॥ नकश्चित्तत्रपार्थस्यदृष्टंशंस्तरमण्वपि २१ यत्तस्यघटमानस्यक्षिप्रंविक्षिपतःशरान् ॥ लाघवात्पांडुपुत्रस्यव्य
स्मयंतपरेजनाः २२ हस्तिनंहस्तिनंतारमश्वमाश्विकमेवच ॥ अभिनत्फालगुनोबाणैरथिनंचससारथिम् २३ आवर्तमानमावृत्तंयुध्यमानंचपांडवः ॥ प्रमुखे
तिष्ठमानंचनकिंचिन्ननिहतिसः २४ यथोदयन्वैगगनेसूर्योहंतिमहत्तमः ॥ तथाऽर्जुनोगजानीकमवधीत्कंपत्रिभिः २५ हस्तिभिःपतितैर्मित्रैस्तवसैन्यमदृश्य
त ॥ अंतकालेयथाभूमिर्व्यवकीर्णामहीधरैः २६ यथामध्यंदिनेसूर्योदुप्रेक्ष्यःप्राणिभिःसदा ॥ तथाधनंजयःकुद्वोदुप्रेक्ष्योयुधिष्ठिराभिः २७ तत्तथातवपुत्र
स्यसैन्यंयुधिष्ठिरंतप ॥ प्रभग्रंद्रुतमाविग्रमतीवशरपीडितम् २८ मारुतेनेवमहतामेघानीकंव्यदीर्यत ॥ प्रकाल्यमानंतत्सैन्यंनशक्त्वाप्रतिवीक्षितुम् २९ प्रतो
दैश्चापकोटीभिर्हुंकारैःसाधुवाहितैः ॥ कशापाण्यभिघातैश्चवाग्भिरुग्राभिरेवच ३० चोदयंतोहयांस्तूर्णपलायंतस्मपावकाः ॥ सादिनोरथिनश्चैवपतयश्चा
र्जुनादिताः ३१ पाण्यगुष्टांकुशैर्नागंचोदयंतस्तथापरे ॥ शरैःसंमोहिताश्चान्येतमेवाभिमुखाययुः ३२ तवयोधाहतोत्साहाविभ्रांतमनस्तदा ३३ ॥ इति
श्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि अर्जुनयुद्धेएकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ तस्मिन्प्रभग्रेन्या
ग्रेवध्यमानेकिरीटिना ॥ केतुतत्ररणेवीराःप्रत्युदीयुर्धनंजयम् १ आहोस्विच्छकटव्यूहंप्रविष्टामोचनिश्चयाः ॥ द्रोणमाश्रित्यतिष्ठंतप्राकारमकुतोभयम् २ ॥
॥ संजयउवाच ॥ तथार्जुनेनसंभग्रेतस्मिन्स्तवबलेऽनघ ॥ इतवीरेहतोत्साहेपलायनकृतक्षणे ३

आविग्रंभीतं २८ । २९ । ३० साधुवाहितैःसुष्ठुव्यापारितैः ३१ । ३२ । ३३ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामेकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ तस्मिन्निति १ । २ पलायनेकतःक्षणोऽवसरोयेन ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ प्रतिभयोभयंकरः दारुणःकूरः ९ । १० । ११ । १२ काष्ठातीतोऽतिक्रांतदिद्रियमः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ दंतवेष्टेषुदंतमूलेषु कटेषुकटिषु १९ । २० निवे

पाकशासनिनाऽभीक्ष्णंवध्यमानेशरोत्तमैः ॥ नतत्रकाश्चित्संग्रामेशशाकार्जुनमीक्षितुम् ४ ततस्तवसुतोराजनृद्व्यसैन्यंतथागतम् ॥ दुःशासनोभृशंकुद्वोयु
द्धायार्जुनमभ्यगात् ५ सकांचनविचित्रेणकवचेनसमावृतः ॥ जांबूनदशिरस्त्राणःशूरस्तीव्रपराक्रमः ६ नागानीकेनमहताग्रसन्निवमहीमिमाम् ॥ दुःशासनो
महाराजसव्यसाचिनमावृणोत् ७ ह्लादेनगजघंटानांशंखानांनिनदेनच ॥ ज्याक्षेपनिनदैश्चैवविरावेणचदंतिनाम् ८ भूर्दिशश्चांतरिक्षंचशब्देनासीत्समावृ
तम् ॥ समुहूर्तप्रतिभयोदारुणःसमपद्यत ९ तानृद्व्यापततस्तूर्णमंकुशैरभिचोदितान् ॥ व्यालंबहस्तान्संरब्धान्सपक्षानिवपर्वतान् १० सिंहनादेनमहता
नरसिंहोदधनंजयः ॥ गजानीकममित्राणामभितोव्यधमच्छरैः ११ महोर्मिणमिवोद्वृत्तंश्वसनेनमहार्णवम् ॥ किरीटीतद्रजानीकंप्राविशन्मकरोयथा १२ काष्ठा
तीतइवादित्यःप्रतपन्सयुगक्षये ॥ दृष्टोदिसुसर्वासुपार्थःपरपुरंजयः १३ सुरशब्देनचाश्वानानिमिघोषेणतेनच ॥ तेनचोत्क्रुष्टशब्देनज्यानिनादेनतेनच १४
नानावादित्रशब्देनपांचजन्यस्वनेनच ॥ देवदत्तस्यघोषेणगांडीवनिनदेनच १५ मंदवेगानरानागावभूवुस्तेविचेतसः ॥ शरैराशीविषस्पशैर्निर्मित्राःसव्य
साचिना १६ तेगजाविशिखैस्तीक्ष्णैर्युधिगांडीवचोदितैः ॥ अनेकशतसाहस्रैःसर्वांगेषुसमर्पिताः १७ आरावंपरमंकृत्वावध्यमानाःकिरीटिना ॥ निपेतुरानि
शंभूमौछिन्नपक्षाइवाद्रयः १८ अपरेदंतवेष्टेषुकुंभेषुचकटेषुच ॥ शरैःसमर्पितानागाःकौचवद्वचनदन्मुहुः १९ गजस्कंधगतानांचपुरुषाणांकिरीटिना ॥ छि
द्यंतैचोत्तमांगानिभल्लैःसन्नतपर्वभिः २० सकुंडलानांपततांशिरसांधरणीतले ॥ पद्मानामिवसंघातैःपार्थश्चक्रेनिवेदनम् २१ यंत्रबद्धाविकवचावगार्तारुधि
रोक्षिताः ॥ भ्रमत्सुयुधिनागेषुमनुष्याविललंबिरे २२ केचिदेकेनबाणेनसुयुक्तेनसुपात्रिणा ॥ द्वौत्रयश्चविनिर्भिन्नानिपेतुर्धरणीतले २३ अतिविद्धाश्चनारा
चैर्वमतोरुधिरमुखैः ॥ सारोहान्यपतन्भूमौद्रुमवंतइवाचलाः २४ मोर्वीध्वजंधनुश्चैवयुगमीषांतथैवच ॥ रथिनांकुट्टयामासभल्लैःसन्नतपर्वभिः २५ नसंदधन्न
चाकर्षन्नविमुंचन्नचोद्वहन् ॥ मंडलेनैवधनुषानृत्यन्पार्थःस्मदृश्यते २६ अतिविद्धाश्चनाराचैर्वमतोरुधिरमुखैः ॥ मुहूर्तान्यपतन्नन्येवारणावसुधातले २७
उत्थितान्यगणयानिकबंधानिसमंततः ॥ अदृश्यंतमहाराजतस्मिन्परमसंकुले २८ सचापाःसांगुलित्राणाःसखद्गाःसांगदारणे ॥ अदृश्यंतभुजाश्छिन्नाहेमा
भरणभूषिताः २९ सूपस्करैरधिष्ठानैरीषादंडकबंधुरैः ॥ चक्रैर्विमथितैरक्षैर्भग्नैश्चबहुधायुगैः ३० चर्मचापधरैश्चैवव्यवकीर्णैस्ततस्ततः ॥ स्रग्भिराभरणैर्व
स्त्रैःपतितैश्चमहाध्वजैः ३१ निहतैर्वारणैरश्वैःक्षत्रियैश्चनिपातितैः ॥ अदृश्यंतमहीतत्रदारुणप्रतिदर्शना ३२

दनमुपहारं २१ यंत्रबद्धायंत्रैरालिखिताः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

३३ । ३४ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांनवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ७ ॥ दुःशासनेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

एवंदुःशासनबलं वध्यमानं किरीटिना ॥ संप्राद्रवन्महाराजव्यथितं सहनायकम् ३३ ततोदुःशासनस्त्रस्तः सहानीकः शरादितः ॥ द्रोणं त्रातारमाकांक्षन् शकटव्यूहमभ्यगात् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिदुःशासनसैन्यपराभवेनवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ संजय उवाच ॥ दुःशासनबलं हत्वा सव्यसाचीमहारथः ॥ सिंधुराजं परीप्सन् वै द्रोणानीकमुपाद्रवत् १ स तु द्रोणं समासाद्य व्यूहस्य प्रमुखे स्थितम् ॥ कृतांजलि रिवं वाक्यं कृष्णस्यानुमतेऽब्रवीत् २ शिवे न ध्याहि मां ब्रह्मन् स्वस्ति चेव वदस्व मे ॥ भवत्प्रासादादिच्छामि प्रवेष्टुं दुर्भिक्षं च मम ३ भवान्पितृसमो मह्यधर्मराजसमोऽपि च ॥ तथा कृष्णसमश्चैव सत्यमेतद्व्रज्यमिदं ४ अश्वत्थामायथातातरक्षणीयस्त्वयाऽनघ ॥ तथाऽहमपि ते रक्ष्यः सदैव द्विजसत्तम ५ तव प्रसादादिच्छेयं सिंधुराजानमाहवे ॥ निहतुं द्विपदां श्रेष्ठप्रतिज्ञारक्षमे प्रभो ६ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तस्तदाऽऽचार्यः प्रत्युवाच स्मयन्निव ॥ मामजित्वानवीभत्सोऽशक्यो जेतुं जयद्रथः ७ एतावदुक्ता तं द्रोणः शरव्रातैरवाकिरत् ॥ सरथाश्वध्वजं तीक्ष्णैः प्रहसन्वै ससारथिम् ८ ततोऽर्जुनः शरव्रातान् द्रोणस्यावार्यसायकैः ॥ द्रोणमभ्यद्रवद्वाणैर्वीरैरूपैर्महतरैः ९ विव्याध चरणे द्रोणमनुमान्य विशांपते ॥ क्षत्रधर्मसमास्थाय न वभिः सायकैः पुनः १० तस्येष्टानि पुमिश्छित्त्वा द्रोणो विव्याध तावुभौ ॥ विषाग्निज्वलितप्रख्यैरिष्टुभिः कृष्णपांडवौ ११ इयेष पांडवस्तस्य बाणैश्छेतुं शरासनम् ॥ तस्य चिंतयतस्त्वेवं फालगुनस्य महात्मनः १२ द्रोणः शरैरसंभ्रांतो ज्यांचिच्छेदाशुवीर्यवान् ॥ विव्याध च हयानस्य ध्वजं सारथिमेव च १३ अर्जुनं च शरैर्वीरैः स्मयमानोऽभ्यवाकिरत् ॥ एतस्मिन्नंतरे पार्थः सज्यं कृत्वा महद्गुणः १४ विशेषयिष्यन्नाचार्यसर्वास्त्रविदुषां वरः ॥ मुमोच षट्शतान् बाणान् गृहीत्वैकमिव द्रुतम् १५ पुनः सप्तशतान् न्यान्सहस्रं चानिवर्तिनः ॥ चिक्षेपायुतशश्चान्यांस्तेऽग्नद्रोणस्य तां वमूम् १६ तैः सम्यगस्तैर्बलिना कृतिना चित्रयोधिना ॥ मनुष्यवाजिमातंगविद्धाः पेतुर्गता सवः १७ विसृताश्च ध्वजाः पेतुः संछिन्ना युधजीविताः ॥ रथिनोरथमुख्येभ्यः सहसा शरपीडिताः १८ चूर्णिता क्षिप्तदग्धानां वज्रानि लहुताशनैः ॥ तुल्यरूपा गजाः पेतुर्गिर्यग्रां बुद्वेश्मनाम् १९ पेतुश्च सहस्राणि प्रहतान्यर्जुनेषुभिः ॥ हंसा हिमवतः पृष्ठेवारिविप्रहता इव २० रथाश्च द्विपपत्न्यो वाः सलिलो वा इवाहुताः ॥ युगांतादित्यरश्म्याभैः पांडवास्त्रशरैर्हताः २१ तं पांडवादित्यशरांस्तु जालं कुरुप्रवीरान् युधिनिष्ठपंतम् ॥ स द्रोणमेघः शरवृष्टिवेगैः प्राच्छादयन् मेघइवार्करश्मीन् २२ अथात्यर्थं विमृष्टेन द्विपतामसुभोजिना ॥ आजघ्नं वक्षसि द्रोणो नाराचेन धनंजयम् २३ स विह्वलितसर्वाङ्गः क्षितिकंपेयथाऽचलः ॥ धैर्यमालं व्यवीभत्सु द्रोणं विव्याध पत्रिभिः २४

१७ । १८ गिर्यग्रां बुद्वेश्मनां वज्रानि लहुताशनैश्चूर्णिता क्षिप्तदग्धानामित्येवार्थेनान्वयः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ । २७ । २८ कार्यवत्तां कृत्य बाहुल्यं २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायामेकनवतितमो

द्रोणस्तुपंचभिर्बीणैर्वासुदेवमताडयत् ॥ अर्जुनं च त्रिसप्तत्याध्वजं चास्य त्रिभिः शरैः २५ विशेषयिष्यन् शिष्यं च द्रोणो राजन्पराक्रमी ॥ अदृश्यमर्जुनं च केनिमेषाच्छरवृष्टिभिः २६ प्रसक्तान्पततो द्राक्षमभारद्वाजस्य सायकान् ॥ मंडलीकृतमेषास्य धनुश्चादृश्यताहुतम् २७ तेऽभ्ययुः समरे राजन्वासुदेवधनंजयौ ॥ द्रोणसृष्टाः सुबहवः कंकपत्रपरिच्छदाः २८ तद्दृष्ट्वा तादृशं युद्धं द्रोणपांडवयोस्तदा ॥ वासुदेवो महाबुद्धिः कार्यवत्तामचितयत् २९ ततोऽब्रवीद्वासुदेवो धनंजयमिदं वचः ॥ पार्थ पार्थ महाबाहो ननः कालात्ययो भवेत् ३० द्रोणमुत्सृज्य गच्छामः कृत्यमेतन्महत्तरम् ॥ पार्थश्चाप्यब्रवीत् कृष्णयथेष्टमिति केशव ३१ ततः प्रदक्षिणं कृत्वा द्रोणं प्रायान् महाभुजम् ॥ परिवृतश्च बीभत्सुरगच्छद्वि सृजनशरान् ३२ ततोऽब्रवीत्स्वयं द्रोणः केदं पांडवगम्यते ॥ ननु नामरणेशन्तुमजित्वानानिवर्तसे ३३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ गुरुर्भवान्नमेशन्तुः शिष्यः पुत्रसमोऽस्मि ते ॥ न चास्ति स पुमाँल्लोके यस्त्वां युधिपराजयेत् ३४ ॥ संजय उवाच ॥ एवं ब्रुवाणो बीभत्सुर्जयद्रथवधोत्सुकः ॥ त्वरायुक्तो महाबाहुस्त्वसैन्यं समुपाद्रवत् ३५ तंच करक्षौपां चाल्यौ युधामन्युतमौ जसौ ॥ अन्वयातां महात्मानौ विशंतं तावकं बलम् २६ ततो जयो महाराजकृतवर्मा च सात्वतः ॥ कांबोजश्च श्रुतायुश्च धनंजयमवारयन् ३७ तेषां दशसहस्राणि स्थानामनुयायिनाम् ॥ अभीषाहाः शूरसेनाः शिबयोऽथ वसातयः ३८ मवेल्लकाललित्थाश्च केकयामद्रकास्तथा ॥ नारायणाश्च गोपालाः कांबोजानां च ये गणाः ३९ कर्णेन विजिताः पूर्वसंग्रामेशूरसंमताः ॥ भारद्वाजं पुरस्कृत्य हृष्टात्मानोऽर्जुनं प्रति ४० पुत्रशोकाभिसंतं संकुद्धं मृत्युमिवांतकम् ॥ त्यजंतं तु मुले प्राणान्सन्नद्धं चित्रयोधिनाम् ४१ गाहमानमनीकानि मातंगमिव यूथपम् ॥ महेश्वासं पराक्रांतं न रव्याघ्रमवारयन् ४२ ततः प्रवृत्ते युद्धं तु मुलं लोमहर्षणम् ॥ अन्योन्यं वै प्रार्थयतां योधानामर्जुनस्य च ४३ जयद्रथवधप्रेप्सुमायां तं पुरुषर्षभम् ॥ न्यवारयंतं स हिताः क्रियाव्याधिमिवोत्थितम् ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिद्रोणातिक्रमे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ सन्निरुद्धस्तुतैः पार्थो महाबलपराक्रमः ॥ द्रुतं समनुयातश्च द्रोणेन रथिनां वरः १ किरात्रिपुण्णां स्तीक्ष्णान्सरश्मीनि वभास्करः ॥ तापयामास तत्सैन्यं देहं व्याधिगणो यथा २ अश्वो विद्धोरथश्छिन्नः सारोहः पातितो गजः ॥ छत्राणि चापविद्वानिरथाश्च कैर्विना कृताः ३ विद्वतानि च सैन्यानि शरार्तानि स मंततः ॥ इत्यासीत्तु मुलं युद्धं न प्राज्ञायत किंचन ४ तेषां संयच्छतां संख्ये परस्परमजिह्वगैः ॥ अर्जुनो ध्वजिर्नाराजन्नभीक्ष्णं समकंपयत् ५ सत्यांचि कीर्षमाणस्तु प्रतिज्ञां सत्यसंगरः ॥ अभ्यद्रवद्द्रथश्रेष्ठशोणाश्च श्वेतवाहनः ६ तं द्रोणः पंचविंशत्यामर्भभिर्द्विरजिह्वगैः ॥ अंते वासिनमाचार्यो महेश्वासं समार्पयत् ७

९१ ॥ ॥ ७ ॥ सन्निरुद्ध इति १ । २ । ३ । ४ तेषां संयच्छतां विधारयतां ५ । ६ । ७

तंतूर्णमिवबीभत्सुःसर्वशस्त्रभृतावरः ॥ अभ्यधावदिषूनस्यन्निषुवेगविघातकान् ८ तस्याशुक्षिप्तान्भल्लान्निहमल्लैःसन्नतपर्वभिः ॥ प्रत्यविध्यदमेयात्माब्रह्मास्त्रं
समुदीरयन् ९ तदहुतमपश्यामद्रोणस्याचार्यकंयुधि ॥ यतमानोयुवानैनंप्रत्यविध्यद्यदर्जुनः १० क्षरन्निवमहामेघोवारिधाराःसहस्रशः ॥ द्रोणमेघःपार्थशैलं
ववर्षशरवृष्टिभिः ११ अर्जुनःशरवर्षतद्ब्रह्मास्त्रेणैवमारिष ॥ प्रतिजग्राहतेजस्वीषाणैर्बाणान्निशातयन् १२ द्रोणस्तुपंचविंशत्याश्वेतवाहनमार्दयत् ॥ वासुदेवं
चसप्तत्याबाहोरुरसिचाशुगैः १३ पार्थस्तुप्रहसन्धीमानाचार्यसशरौघिणम् ॥ विमृजंतंशितान्बाणानवारयततंयुधि १४ अथतौवध्यमानौतुद्रोणेनरथसत्तमौ ॥
आवर्जयेतांदुर्धर्षयुगांताग्रिमिवोत्थितम् १५ वर्जयन्निशितान्बाणान्द्रोणचापविनिःसृतान् ॥ किरीटमालीकौतेयोभोजानिकंयशातयत् १६ सोऽन्तराकृतव
र्माणंकांबोजंचसुदक्षिणम् ॥ अभ्ययाद्वर्जयन्द्रोणैनाकमिवपर्वतम् १७ ततोभोजोनरव्याघ्रोदुर्धर्षकुरुसत्तमम् ॥ अविध्यत्तूर्णमव्यग्रोदशभिःकंकपत्रिभिः १८
तमर्जुनःशतेनाजौराजन्विष्याधपत्रिणाम् ॥ पुनश्चान्यैस्त्रिभिर्बाणैर्मोहयन्निवसात्वतम् १९ भोजस्तुप्रहसन्पार्थवासुदेवंचमाधवम् ॥ एकैकंपंचविंशत्यासाय
कानांसमार्पयत् २० तस्यार्जुनोधनुश्छित्वाविव्याधैनंत्रिसप्तभिः ॥ शरैरग्निशिखाकारैःकुद्धाशीविषसन्निभैः २१ अथान्यद्वनुरादायकृतवर्माणमहारथः ॥ पंच
भिःसायकैस्तूर्णविव्याधोरसिभारत २२ पुनश्चनिशितैर्बाणैःपार्थविव्याधपंचभिः ॥ तंपार्थोनवभिर्बाणैराजघानस्तनांतरे २३ दृष्ट्वाविषक्तंकौतेयंकृतवर्मरथं
प्रती ॥ चितयामासवाष्णेयो ननःकालात्ययोभवेत् २४ ततःकृष्णोऽब्रवीत्पार्थकृतवर्मणिमादयाम् ॥ कुरुसंबंधकंहित्वाप्रमथ्यैनंविशातय २५ ततःसकृतवर्मा
णंमोहयित्वाऽर्जुनःशरैः ॥ अभ्यगाज्जवनैरश्वैःकांबोजानामनीकिनीम् २६ अमर्षितस्तुहादिक्यःप्रविष्टेश्वेतवाहने ॥ विधुन्वन्सशरंचापंपांचाल्याभ्यांसमाग
तः २७ चक्ररक्षौतुपांचाल्यावर्जुनस्यपदानुगौ ॥ पर्यवारयदायांतौकृतवर्मरथेषुभिः २८ तावविध्यततोभोजःकृतवर्माशितैःशरैः ॥ त्रिभिरेवयुधामन्युंचतु
र्भिश्चोत्तमौजसम् २९ तावप्येनंविधुतुर्दशभिर्दशभिःशरैः ॥ त्रिभिरेवयुधामन्युरुत्तमौजास्त्रिभिस्तथा ३० संचिच्छिदतुरप्यस्यध्वजंकार्मुकमेवच ॥ अथा
न्यद्वनुरादायहादिक्यःक्रोधमूर्छितः ३१ कृत्वाविधनुषौवीरौशरवर्षैरवाकिरत् ॥ तावन्येधनुषीसज्येकृत्वाभोजंविजघ्नतुः ३२ तेनांतरेणबीभत्सुर्विवेशामित्रवा
हिनीम् ॥ नलेभातेतुतौद्वारंवारितौकृतवर्मणा ३३ धार्तराष्ट्रेष्वनीकेषुयतमानौनरर्षभौ ॥ अनीकान्यदयन्युद्धेत्वरितःश्वेतवाहनः ३४ नावधीत्कृतवर्माणंप्रा
प्तमप्यरिसूदनः ॥ तदृष्ट्वातुतथायातंशूरोराजाश्रुतायुधः ३५ अभ्यद्रवत्सुसंकुद्धोविधुन्वानोमहद्भनुः ॥ सपार्थंत्रिभिरानर्छत्सप्तत्याचजनार्दनम् ३६ क्षुरप्रेण
सुतीक्ष्णेनपार्थकेतुमताडयत् ॥ ततोऽर्जुनो नवत्यातुशराणांनतपर्वणाम् ३७

अदूरस्थायिभिर्बाणैः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८

आजघानभृशंकुद्धस्तोत्रैरिवमहाद्विपम् ॥ सतंनममृवेराजन्पांडवेयस्यविक्रमम् ३८ अथैनं सप्तसप्तत्यानाराचानांसमार्पयत् ॥ तस्यार्जुनोधनुश्छित्वाशरावापं
निकृत्यच ३९ आजघानोरसिकुद्धःसप्तभिर्नतपर्वभिः ॥ अथान्यद्वनुरादायसराजाक्रोधमूर्छितः ४० वासविंनवभिर्बाणैर्बाहोरुरसिचापयत् ॥ ततोऽर्जुनःस्म
यन्नेवश्रुतायुधमरिदमः ४१ शरैरनेकसाहस्रैःपीडयामासभारत ॥ अश्वांश्चास्यावधीत्तूर्णसारथिचमहारथः ४२ विव्याधचैनंसप्तत्यानाराचानांमहाबलः ॥ हता
श्वरथमुत्सृज्यसतुराजाश्रुतायुधः ४३ अभ्यद्रवद्रुणेपार्थगदामुद्यम्यवीर्यवान् ॥ वरुणस्यात्मजोवीरःसतुराजाश्रुतायुधः ४४ पर्णाशाजननीयस्यशीततोयाम
हानदी ॥ तस्यमाताऽब्रवीद्राजन्वरुणंपुत्रकारणात् ४५ अवध्योऽयंभवेल्लोकेशत्रूणांतनयोमम ॥ वरुणस्त्वब्रवीत्प्रीतोददाम्यस्मैवरंहितम् ४६ दिव्यमस्त्रं
तस्तेऽयंयेनावध्योभविष्यति ॥ नास्तिचाप्यमरस्त्वंमनुष्यस्यकथंचन ४७ सर्वेणावश्यमर्तव्यंजातेनसरितांवरे ॥ दुर्धर्षस्त्वेषशत्रूणांरणेषुभवितासदा ४८
अस्त्रस्यास्यप्रभावाद्वैव्येतुतेमानसोज्वरः ॥ इत्युक्त्वावारुणःप्रादाद्गदामंत्रपुरस्कृताम् ४९ यामासाद्यदुराधर्षःसर्वलोकेश्रुतायुधः ॥ उवाचचैनंभगवान्पुनरेव
जलेश्वरः ५० अयुध्यतिनमोक्तव्यासात्वय्येवपतोदिति ॥ हन्यादेषाप्रतीपंहिप्रयोक्तारमपिप्रभो ५१ नचाकरोत्सतद्वाक्यंप्राप्तिकालेश्रुतायुधः ॥ सतयावी
रघातिन्याजनार्दनमताडयत् ५२ प्रतिजग्राहतांकृष्णःपीनेनांसेनवीर्यवान् ॥ नाकंपयतशौरिर्माविध्यंगिरिमिवानिलः ५३ प्रत्युद्यांतीतमेवैषाकृत्येवदुरधि
ष्ठिता ॥ जघानचास्थितंवरिंश्रुतायुधममर्षणम् ५४ हत्वाश्रुतायुधंवरिंधरणीमन्वपद्यत् ॥ गदांनिवर्तितांदृष्ट्वा निहतंचश्रुतायुधम् ५५ हाहाकारोमहास्तत्र
सैन्यानांसमजायत ॥ स्वेनास्त्रेणहतंदृष्ट्वाश्रुतायुधमरिदमम् ५६ अयुध्यमानायततःकेशवायनराधिप ॥ क्षिप्ताश्रुतायुधेनाथतस्मात्तमवधीद्गदा ५७ यथो
क्तंवरुणेनाजौतथासनिधनंगतः ॥ व्यसुश्चाप्यपतद्भूमौप्रेक्षतांसर्वधन्विनाम् ५८ पतमानस्तुसबभौपर्णाशायाःप्रियःसुतः ॥ सभग्नइववातेनबहुशाखोवनस्प
तिः ५९ ततःसर्वाणिसैन्यानिसेनामुख्याश्चसर्वशः ॥ प्राद्वन्तहतंदृष्ट्वाश्रुतायुधमरिदमम् ६० ततःकांबोजराजस्यपुत्रःशूरःसुदक्षिणः ॥ अभ्यगाज्जवनैरश्वैः
फाल्गुनंशश्रुसूदनम् ६१ तस्यपार्थःशरान्सप्तप्रेषयामासभारत ॥ तेतंशूरांवेनिर्भियप्राविशन्धरणीतलम् ६२ सोऽतिविद्धःशरैस्तीक्ष्णैर्गांडीवप्रेषितैर्मृगैः ॥
अर्जुनंप्रतिविव्याधदशभिःकंकपत्रिभिः ६३ वासुदेवंत्रिभिर्विद्धापुनःपार्थंचपंचभिः ॥ तस्यपार्थोधनुश्छित्वाकेतुंचिच्छेदमारिष ६४ भल्लाम्यांश्रुतीक्ष्णा
भ्यांतंचविव्याधपांडवः ॥ सतुपार्थंत्रिभिर्विद्धासिंहनादमथानदत् ६५ सर्वपारसवीचैवशार्किंशूरःसुदक्षिणः ॥ सघंटांप्राहिणोद्धोरांकुद्धोर्गांडीवधन्वने ६६ सा
ज्वलंतीमहोल्केवतमासाद्यमहारथम् ॥ सविस्फुल्लिगानिर्भियनिपपातमहीतले ६७

५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७

१८ । १९ । ७० । ७१ ध्वजः शक्रध्वजः ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायां द्विचतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ हते इति १ । २ । ३ । ४ । ५

शक्त्यात्वभिहतो गाढमूर्च्छयाऽभिपरिभुतः ॥ समाश्वस्य महातेजाः सृक्किगीपरिलोलेहः ६८ तंचतुर्दशभिः पार्थो नाराचैः कंकपाग्निभिः ॥ साश्वध्वजधनुःसूतं विव्या
धाचिंत्य विक्रमः ६९ रथं चान्यैः सुबहुभिश्च के विशकर्लशरैः ॥ सुदाक्षिणं तं कां वोजं मोघसंकल्पविक्रमम् ७० विभेदहृदि बाणेन पृथुधारेण पांडवः ॥ सभिन्नवर्मास्त
स्तांगः प्रभृष्टमुकुटांगदः ७१ पपाताभिमुखः शूरो यंत्रमुक्त इव ध्वजः ॥ गिरेः शिखरजः श्रीमान्सुशाखः सुप्रतिष्ठितः ७२ निर्भग्न इव वातेन कर्णिकारो हिमात्यये ॥ शे
तेस्मिन्निहतो भूमौ कां वोजास्तरणोचितः ७३ महार्हाभरणोपेतः सानुमानिव पर्वतः ॥ सुदर्शनयस्ताम्राक्षः कर्णिनाससुदाक्षिणः ७४ पुत्रः कां वोजराजस्य पार्थेन
विनिपातितः ॥ धारयन्नाग्निसंकाशां शिरसा कांचनीं स्रजम् ७५ अशोभत महाबाहुर्व्यसुर्भूमौ निपातितः ॥ ततः सर्वाणि सैन्यानि व्यद्रवंत सुतस्य ते ॥ हतं श्रुता
युधं दृष्ट्वा कां वोजं च सुदाक्षिणम् ७६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि श्रुतायुधसुदाक्षिणवधे द्विचतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ संजय उवाच ॥
हते सुदाक्षिणे राजन्वीरैश्चैव श्रुतायुधे ॥ जवेनाभ्यद्रव्यपार्थकुपिताः सैनिकास्तव १ अभीषाहाः शूरसेनाः शिषयोऽथ वसातयः ॥ अभ्यवर्षस्ततो राजन् शरवर्षैर्व
नंजयम् २ तेषां षष्टिशतानन्यान्प्राप्त्या पांडवः शरैः ॥ तेषां भीताः पलायंते व्याघ्रास्तु द्रुपदा इव ३ ते निवृत्ताः पुनः पार्थसर्वतः पर्यवारयन् ॥ रणे सपत्न्याग्नि
घ्नं तं जिगीषंतं परानयुधि ४ तेषां मापततां तूर्णां गाढीव प्रेषितैः शरैः ॥ शिरांसि पातयामास बाहुंश्चापि धनंजयः ५ शिराभिः पातितैस्तत्र भूमिरासीन्निर्गतरा ॥ अ
ब्रच्छायेव चैवासीद्धाक्षगृध्रबलैर्युधि ६ तेषु नूत्साद्यमानेषु क्रोधा मर्षसमान्वितौ ॥ श्रुतायुश्चाप्युतायुश्च धनंजयमयुध्यताम् ७ बलिनौ स्पर्धिनौ वीरौ कुलजौ बाहु
शालिनौ ॥ तावेनं शरवर्षाणिसव्यदाक्षिणमस्यताम् ८ त्वरायुक्तौ महाराज प्रार्थयानौ महद्यशः ॥ अर्जुनस्य वधपेप्सु पुत्रार्थं तव धन्विनौ ९ तावर्जुनं सहस्रेण पत्रि
णान्तपर्वणाम् ॥ पूरयामास तुः कुद्वौ तटाकं जलदौ यथा १० श्रुतायुश्च ततः कुद्वस्तो मरेण धनंजयम् ॥ आजघान रथश्रेष्ठः पतिनानि शितेन च ११ सोऽतिविद्वो
बलवता शत्रुणा शत्रुकर्शनः ॥ जगाम परमं मोहं मोहयन् केशव रणे १२ एतस्मिन्नेव काले तु सोऽप्युतायुर्महारथः ॥ शूलेन भृशतीक्ष्णेन ताडयामास पांडवम् १३ क्ष
तेक्षारं स हि ददौ पांडवस्य महात्मनः ॥ पार्थोऽपि भृशसंविद्वो ध्वजयष्टिं समाश्रितः १४ ततः सर्वस्य सैन्यस्य तावकस्य विशापते ॥ सिंहनादो महानासीद्वर्तमत्वा
धनंजयम् १५ कृष्णश्च भृशसंतप्तो दृष्ट्वा पार्थं विचेतनम् ॥ आश्वासयत्सुहृद्याभिर्वाग्भिस्तत्र धनंजयम् १६ ततस्तौ रथिनां श्रेष्ठौ लब्धलक्षौ धनंजयम् ॥ वासु
देवं च वाष्णेयं शरवर्षैः समंततः १७ सचक्र कूबररथं साश्वध्वजपताकिनम् ॥ अदृश्यं च कर्तुं युद्धे तदुत्तमिवाभवत् १८ प्रत्याश्वस्तस्तु बीभत्सुः शनकैरिव मा
रुत ॥ प्रेतराजपुरं प्राप्य पुनः प्रत्यागतो यथा १९

३ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

२० । २१ विचेरु रथ्यत्र तां युक्तां शसायकानि विप्रयत्नतया न्युपवृत्ते २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

संछन्नं शरजालेन रथं दृष्ट्वा सकेशवम् ॥ शत्रूचाभिमुखो दृष्ट्वा दीप्यमाना विवानलौ २० प्रादुश्चक्रे ततः पार्थः शाक्रमस्त्रं महारथः ॥ तस्मादासं सहस्राणि शराणां नत
पर्वणाम् २१ तेजघ्नुस्तौ महेष्वसौताम्यामुक्तां शसायकान् ॥ विचेरु राकाशगताः पार्थबाणविदारिताः २२ प्रतिहत्य शरास्तूर्णशरवेगेन पांडवः ॥ प्रतस्थेत
त्र तत्रैव यो धयन्वै महारथान् २३ तौ च कालमुनवाणौ चैर्विबाहुशिरसौकृतौ ॥ वसुधामन्वपद्यतां वातनुन्नाविवद्भुम् २४ श्रुतायुश्च निधनं वधश्चैवाप्युतायुषः ॥
लोकविस्मापनमभूत्समुद्रस्येव शोषणम् २५ तयोः पदानुमानं हत्वा पुनः पंचाशत्तरथान् ॥ प्रत्यागाद्धारतीं सेनानिघ्नन् पार्थो वरान्वरान् २६ श्रुतायुषं च निहतं प्रे
क्ष्य चैवाप्युतायुषम् ॥ नियतायुश्च संकुदो दीर्घायुश्चैव भारत २७ पुत्रौ तयोर्नरश्रेष्ठौ कीर्तेयं प्रतिजग्मतुः ॥ किरंतौ विविधान् बाणान्पि दृव्यसनकर्शितौ २८
तावर्जुनो मुहूर्तेन शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ प्रेषयत्परमकुद्वो यमस्य सदनं प्रति २९ लोडयंत मनीकानि द्विपंपन्नसरोयथा ॥ नाशकुवन्वारयितं पार्थक्षत्रियपुंगवाः ३०
अंगास्तु गजवारेण पांडवं पर्यवारयन् ॥ कुद्धाः सहस्रशो राजन् शिशिता हास्ति सादिनः ३१ दुर्योधनसमादिष्टाः कुंजरैः पर्वतोपमैः ॥ प्राच्याश्च दाक्षिणात्याश्च कर्लि
गप्रमुखानृपाः ३२ तेषां मापततां शीघ्रं गाढीव प्रेषितैः शरैः ॥ निचकर्त शिरांस्युग्रो बाहुनपि सुभूषणान् ३३ तैः शिरोभिर्महीकीर्णबाहुभिश्च सहो गदैः ॥ वभौ
कनकपाषाणाभुजगैरिव संवृता ३४ बाहवो विशिखैश्छिन्नाः शिरांस्युन्मथितानि च ॥ पतमानान्यदृश्यंत दुर्मेभ्य इव पक्षिणः ३५ शरैः सहस्रशो विद्धादिपाः प्रसृत
शोषिताः ॥ अदृश्यं ताद्रयः काले गैरिकांशुस्त्रवा इव ३६ निहताः शरैस्ते स्मान्पेवीभस्तो निर्मितैः शरैः ॥ गजपृष्ठगतां म्लेच्छानानाविधतदर्शनाः ३७ नानावेष
धरा राजन् नानाशस्त्रैश्च संवृताः ॥ रुधिरेणानुलिप्तांगाभांतिचित्रैः शरैर्हताः ३८ शोणितं निर्वमंति स्म द्विपाः पार्थशराहताः ॥ सहस्रशश्छिन्नगात्राः सारोहाः सप
दानुगाः ३९ चुकुशुश्च निपेतुश्च वभ्रमुश्चापरदिशः ॥ भृशं त्रस्ताश्च बहवः स्वानेव ममृदुर्गजाः ४० सांतरायुधिनश्चैव द्विपास्तीक्ष्णविषोपमाः ॥ विदं त्यसुर
मायां ये सुघोराघोरचक्षुषः ४१ यवनाः पारदाश्चैव शकाश्च सहबालिहकैः ॥ काकवर्णादुराचाराः स्त्रीलोलाः कलहप्रियाः ४२ द्राविडास्तत्र युध्यंते मत्तमातं
गविक्रमाः ॥ गोयोनिप्रभवाम्लेच्छाः कालकल्पाः प्रहारिणः ४३ दार्वातिसारादरदाः पुंड्राश्चैव सहस्रशः ॥ तेन शक्याः स्म संख्यातुं वाताः शतसहस्रशः ४४
अभ्यवर्षंत ते सर्वे पांडवनिशितैः शरैः ॥ अवाकिरंश्च ते म्लेच्छानाना युद्धविशारदाः ४५ तेषां पिससर्जाश्च शरवृष्टिधनंजयः ॥ सृष्टिस्तथाविधा ह्यासीच्छलमाना
मिवायतिः ४६ अभ्रच्छायामिव शरैः सैन्धेकत्वा धनंजयः ॥ मुंडार्धमुंडान् जटिलान् शुवीन् जटिलाननाम् ४७

३९ । ४० । ४१ । ४२ गोयोनिप्रभवान् द्विपां वाताः ४३ । ४४ । ४५ सृष्टिः संसृष्टिः ४६ जटिलाननां जटिलानि कूटश्च भूषणाननाभियेषां ४७

म्लेच्छानशातयत्सर्वान्सभेतानस्त्रतेजसा ॥ शरैश्चशतशोविद्धास्तेसंधागिरिचारिणः ॥ प्राद्वन्तरणेभीतागिरिगह्वरासिनः ४८ गजाश्वसादिम्लेच्छानांपति
तानांशितैःशरैः ॥ वकाःकंकावृकाभूमावपिवनरुधिरमुदा ॥ पत्न्यश्वरथनागैश्चप्रच्छन्नरुतसंकमाम् ४९ शरवर्षप्लवाधोराकेशशैवलशाद्वलाम् ॥ प्रावर्तयन्नदीसु
ग्रांशोणितौघतरंगिणीम् ५० छिन्नांगुलीक्षुद्रमत्स्यायुगांतेकालसन्निभाम् ॥ प्राकरोद्गजसंवाधानदीमुतरशोणिताम् ५१ देहेभ्योराजपुत्राणांनागाश्वरथसा
दिनाम् ॥ यथास्थलंचनिम्रंचनस्याद्वर्षतिवासवे ५२ तथाऽऽसीत्पृथिवीसर्वाशोणितेनपरिष्ठिता ॥ षट्सहस्रान्हयान्वरिणान्पुनर्दशशतान्वरान् ५३ प्राहिणो
न्मृत्युलोकायक्षत्रियान्क्षत्रियर्षभः ॥ शरैःसहस्रशोविद्धाविधिवत्कल्पिताःद्विपाः ५४ शेरतेभूमिमासाद्यशैलावज्रहताइव ॥ सवाजिरथमातंगात्रिघ्नन्वचरद
र्जुनः ५५ प्रभिन्नइवमातंगोमृदन्नलवनंयथा ॥ धूरिद्रुमलतागुल्मंशुष्केधनदृणोलपम् ५६ निर्देहेदनलोऽरण्यंयथावायुसमीरितः ॥ सेनारण्यंतवतश्चाकृष्णा
निलसमीरितः ५७ शरार्चिरदहत्क्रुद्धःपांडवाग्निधनंजयः ॥ शून्यान्कुर्वन्नथोपस्थान्मानवैःसंस्तरन्महीम् ५८ प्रातृत्यादिवसंवाधेचापहस्तोधनंजयः ॥ वज्रक
ल्पैःशरैर्भूमिंकुर्वन्नुतरशोणिताम् ५९ प्राविशद्भारतीसेनांसंकुद्धोवैधनंजयः ॥ तंभुतायुस्तथाबध्नेव्रजमानंन्यवारयत् ६० तस्यार्जुनःशरैस्तीक्ष्णैःकंकपत्रप
रिच्छदैः ॥ न्यपातयद्धयानशीघ्रंयतमानस्यमारिष ६१ धनुश्चास्यापरैश्छित्वाशरैःपार्थोविचक्रमे ॥ अंबष्ठस्तुगदांष्टह्यक्रोधपर्याकुलेक्षणः ६२ आससाद
रणेपार्थकेशवंचमहारथम् ॥ ततःसंप्रहर्न्वीरोगदामुद्यम्यभारत ६३ रथमावार्थगदयाकेशवंसमताडयत् ॥ गदयाताडितंदृष्ट्वाकेशवंपरवीरहा ६४ अर्जुनोऽथ
भृशंकुद्धःसोऽबध्प्रतिभारत ॥ ततःशरैर्हेमपुंखैःसगदंरथिनावरम् ६५ छादयामाससमरेमेघःसूर्यमिवोदितम् ॥ अथापरैःशरैश्चापिगदांतस्यमहात्मनः ६६
अचूर्णयत्तदापार्थस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ अथतांपतितंदृष्ट्वाष्टह्यान्यांचमहागदाम् ६७ अर्जुनंवासुदेवंचपुनःपुनरताडयन् ॥ तस्यार्जुनःक्षुरप्राभ्यांसगदावु
द्यतोभुजौ ६८ चिच्छेदंद्रध्वजाकारौशिरश्चान्येनपत्रिणा ॥ सपपातहतोराजन्सुधामनुनादयत् ६९ इद्रध्वजइवोत्सृष्टोयन्ननिर्मुक्तबंधनः ॥ रथानांकावगा
ढश्चवारणाश्चशतैर्वृतः ॥ अदृश्यततदापार्थोघनैःसूर्यइवावृतः ७० ॥ इतिश्रीमहा०द्रो०जयद्रथ०अंबष्ठवधेत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ संजयउवाच॥
ततःप्रविष्टेकैतेयेसिंधुराजजिघांसया ॥ द्रोणानीकंविनिर्भियभोजानीकंचदुस्तरम् १ कांबोजस्यचदायादेहतेराजन्सुदक्षिणे ॥ श्रुतायुधेचविक्रांतेनिहतेस
व्यसाचिना २ विप्रद्रुतेष्वनीकेषुविध्वस्तेषुसमंततः ॥ प्रभग्रंस्वबलंदृष्ट्वापुत्रस्तेद्रोणमभ्ययात् ३ त्वरन्नेकरथेनैवसमेत्यद्रोणमब्रवीत् ॥ गतःसपुरुष
व्याघ्रःप्रमथ्येतांमहाचमूम् ४

६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० ॥ इति श्रोत्रपथमिटीकायां भिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ तत इति १ । १ । ३ । ४

॥ ६ ॥

५।३।७।८।९ आतुरमनसस्थितं १० । ११ मावबुध्यसेनस्तरसि १२ नेच्छसिनानुहृद्यते १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ चोदयथे यदिधनंजये
अथबुद्ध्यासमाक्षस्वाकिमुकायमनंतरम् ॥ अर्जुनस्याविद्यातायदारुणेऽस्मिन्नजनक्षये ५ यथासपुरुषव्याघ्रो न हन्येत जयद्रथः ॥ तथा विधत्स्व भद्रं ते त्वंहिनः
परमागतिः ६ असौ धनं जयाग्निर्हि कोपमारुतचोदितः ॥ सेनाकक्षंदहाति मे वह्निः कक्षाभिवो स्थितः ७ आतिक्रान्तिहेको तेयो मे स्वासैर्म्यंपरंतप ॥ जयद्रथस्य गो-
सारभंसशयं परमंगताः ८ स्थिरा बुद्धिर्न रैर्द्राणामासीद्ब्रह्मविदां वर ॥ नातिक्रमिष्यति द्राणं जातु जीवन्धनं जयः ९ योऽसौ पार्थो व्यतिक्रान्तो मेषतस्तैन हायुते ॥
सर्वं ह्यद्यातुरमन्यमेदमस्ति बलं मम १० जानामित्वा महाभाग पांडवानां हितेरतम् ॥ तथा मुह्यामि च ब्रह्मकार्यवतां विचिंतयन् ११ यथा शक्तिचते ब्रह्मन् वर्तयेत्
तिमुत्तमाम् ॥ प्रीणामि च यथा शक्तितच्चत्वं नावबुध्यसे १२ अस्मान्न त्वंसदा भक्तानिच्छस्यमित विक्रम ॥ पांडवान्सततं प्रीणास्य स्माकं विप्रियेरतान् १३ अ-
स्मानेवोपजीवंस्त्वमस्माकं विप्रियेरतः ॥ न ह्यहं तां विजानामिमधुदिग्धमिव क्षुरम् १४ नादास्य चेद्वरं मह्यं भवान्पांडवनिग्रहे ॥ नावारयिष्यंगच्छं तमहं सिंधु-
तिष्ठहान् १५ मया त्वां शंसमानेन त्वत्स्त्राणमबुद्धिनो ॥ आश्वासितः सिंधुपतिर्मोहादृतश्च सृत्यवे १६ यमदंष्ट्रांतरं प्राप्तो मुच्येतापि हि मानवः ॥ नार्जुनस्य वशं
प्राप्तो मुच्येताजौ जयद्रथः १७ स तथा कुरुशोणाश्वयथामुच्येत सैंधवः ॥ मम चार्तप्रलापानां माकुधः पाहिसैंधवम् १८ ॥ द्रोण उवाच ॥ नाम्यमूयाभिते वाक्यम-
श्वत्थाम्नाऽसि मे समः ॥ सत्यं तु ते प्रवक्ष्यामि तज्जुषस्व विशांपते १९ सारथिः प्रवरः कृष्णः शीघ्राश्वास्य हयोत्तमाः ॥ अल्पंच विवरंकृत्वा तूर्णं याति धनंजयः २०
किं न पश्यासि बाणौ घानक्रोशमात्रे किरीटिनः ॥ पश्चाद्रथस्य पतितान् क्षिप्तान् श्रीघ्रं हि गच्छतः २१ न चाहंशीघ्रयानेऽयसमर्थो वयसान्वितः ॥ सेनामुखे च पार्था-
नामेतद्बलमुपस्थितम् २२ युधिष्ठिरश्च मेघाह्लोमिषतां सर्वधान्विनाम् ॥ एवं मया प्रतिज्ञातं क्षत्रमध्ये महाभुज २३ धनंजयेन चोत्तमृष्टो वर्तते प्रमुखे नृप ॥ तस्मा-
द्ब्रह्ममुखं हित्वानाहं योऽस्यामि फाल्गुनम् २४ तुल्याभिजनकर्माणं शत्रुनेकं सहायवान् ॥ गत्वा योधय मामैस्त्वं त्वं ह्यस्य जगतः पतिः २५ राजा शूरः कृती दक्षो नेतुं प-
रपुरं जयः ॥ वीरः स्वयं प्रयाह्य त्रयत्रपार्थो धनंजयः २६ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ कथं त्वामप्यतिक्रान्तः सर्वशस्त्रभृतां वरम् ॥ धनंजयो मया शक्य आचार्य प्रातिबाधेतुम्
२७ अपिशक्योरणे जेतुं वज्रहस्तः पुरंदरः ॥ नार्जुनः समरेशक्यो जेतुं परपुरं जयः २८ येन भोजश्च हादिक्यो भवांश्च त्रिदशोपमः ॥ अस्त्रप्रतापेन जितौ श्रुता-
युश्च निबर्हितः २९ सुदक्षिणश्च निहतः स च राजा श्रुतायुधः ॥ श्रुतायुश्चाच्युतायुश्च म्लेच्छाश्चायुतशोहताः ३० तं कथं पांडवं युद्धे दहंतं भिषपावकम् ॥ प्रतियो-
त्स्यामि दुर्धर्षं तमहं शस्त्रकोविदम् ३१ क्षमंच मन्यसे युद्धमम तेनाद्य संयुगे ॥ परवानस्मि भवति प्रेष्य वदस्व मे यशः ३२

नोत्सृष्टः प्रमुखेवपंतैतर्हि युषिष्ठिरामेष्टाह्यहश्यन्वयः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

॥ द्रोणउवाच ॥ सत्यं वदसि कौरव्यदुरावर्षो धनं जयः ॥ अहं तु तत्त्व रिष्यामि यथैने प्रसहिष्यासि ३३ अमुं चाद्यपश्यंतु लोके सर्वधनुर्वराः ॥ विषक्तं त्वयि कौते
यं वासुदेवस्य पश्यतः ३४ एष ते कवचं राजंस्तथा बध्नामिकां च नमः ॥ यथानवाणा नास्त्राणि महारिष्यंति ते रणे ३५ यदित्वा सासुरसुराः सयक्षोरगराक्षसाः ॥
यो धयंति त्रयो लोकाः सनरा नास्तितेभ्यम् ३६ न कृष्णो न च कौतेयो न चान्यः शस्त्रभृद्रणे ॥ शरानर्पयितुं काश्चेत्कवचे तव शक्यते ३७ सत्वं कवचमास्थाय कुङ्कु
मद्यरणेऽर्जुनम् ॥ त्वरमाणः स्वयं याहि न त्वाऽसौ विसहिष्याति ३८ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्त्वा त्वरं द्रोणः स्पृष्ट्वा भोवर्ममास्वरम् ॥ आवबं धातुततमं जपमं
त्रयथाविधि ३९ रणे तस्मिन् सुमहति विजयस्य सुतस्य ते ॥ विसिस्मापयिषु लोकांश्चिद्यथा ब्रह्मवित्तमः ४० ॥ द्रोणउवाच ॥ करोतु स्वस्तिते ब्रह्मब्रह्माचापि
द्विजातयः ॥ सरीसृपाश्च ये श्रेष्ठास्तेभ्यस्ते स्वस्ति भारत ४१ यथा तेर्नाहुषश्चैव पुं पुंमारो भवीरथः ॥ तुभ्यं राजर्षयः सर्वे स्वस्तिकुर्वंतु ते सदा ४२ स्वस्तितेऽ
स्त्वेकपादेभ्यो बहुपादेभ्य एव च ॥ स्वस्त्यस्त्वपादेभ्यश्च नित्यं तव महारणे ४३ स्वाहा स्वधा शची चैव स्वस्तिकुर्वंतु ते सदा ॥ लक्ष्मीरुंधती चैव कुरुतां स्वस्ति
तेऽनघ ४४ असितो देवलश्चैव विश्वामित्रस्तथा गिराः ॥ वसिष्ठः कश्यपश्चैव स्वस्तिकुर्वंतु ते नृप ४५ धाता विधाता लोकेशो दिशश्च सदिगोश्वराः ॥ स्वस्तिते
ऽद्य प्रयच्छंतु कार्तिकेयश्च षण्मुखः ४६ विवस्वान् भगवान् स्वस्तिकरोतु तव सर्वशः ॥ दिग्गजाश्चैव चत्वारः क्षितिश्च गगनं ग्रहाः ४७ अधस्ताद्वरणीयोऽसौ सदा
धारयते नृप ॥ शेषश्च पन्नगश्चैव स्वस्तितुभ्यं प्रयच्छतु ४८ गांधार्युधिविक्रम्य निजिताः सुरसतमाः ॥ पुरावृत्रेण ह्येत्येन भिन्नदेहाः सहस्रशः ४९ हततेजो ब
लाः सर्वे तदा सैद्रादिवौकसः ॥ ब्रह्माणं शरणं जग्मुर्ब्रह्माद्रीता महासुरात् ५० ॥ देवा ऊचुः ॥ प्रमदितानां वृत्रेण देवानां देवसत्तम ॥ गतिर्भवसुश्चैव त्राहि नो मह
तो भयात् ५१ अथ पार्श्वे स्थितं विष्णुं शक्रादींश्च सुरोत्तमान् ॥ प्राह तप्यमिदं वाक्यं विषण्णान् सुरसत्तमान् ५२ रक्षामे सततं देवाः सहेद्राः स द्विजातयः ॥ त्वष्टुः
सुदुर्धरं तेजो येन वृत्रो विनिर्मितः ५३ त्वष्ट्रापुरातपस्तस्मात्तव वर्षायुतशतं तदा ॥ वृत्रो विनिर्मितो देवाः प्राप्यानुज्ञां महेश्वरात् ५४ सतस्यैव प्रसादाद्बोहम्या देवरिपु
र्वली ॥ नागत्वांशं करस्थानं भगवान् दृश्यते हरः ५५ दृष्ट्वा जेष्यथ वृत्रं तं क्षिप्रं गच्छतमं दरम् ॥ यत्राऽऽस्ते तपसां योनिर्दक्षयज्ञविनाशनः ५६ पिनाकी सर्वभू
तेशो भगनेत्रनिपातनः ॥ ते गत्वा सहिता देवा ब्रह्मणा सह मंदरम् ५७ अपश्यंस्ते जसारां शिंशूर्यकोटिसमप्रभम् ॥ सोऽब्रवीत्स्वागतं देवा ब्रूत किं करवाण्यहम्
५८ अमोघं दर्शनं मह्यं कामप्राप्तिरतोऽस्तु वः ॥ एवमुक्त्वा स्तुते सर्वे प्रयुज्युस्तं दिवौकसः ५९ तेजो हतं नो वृत्रेण गतिर्भवदिवौकसाम् ॥ मूर्तीरीक्षस्वनो देवप्रहा
रैर्जर्जरीकृताः ॥ शरणं त्वां प्रपन्नाः स्म गतिर्भवमहेश्वर ६०

हम्यादं तु महति ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६०

११ । ६२ मानसेन मनसोच्चारणीयेन ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ ब्रह्मसूत्रेण ब्रह्मणा सूचितेनोपदेशेन ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ ॥ इति द्रोणपर्वणिर्गीकायां च

शर्वउवाच ॥ विदितं वो यथा देवाः कृत्येयं सुमहाबला ॥ त्वष्टुस्तेजो भवाधोरादुर्निवार्याऽकृतात्मभिः ६१ अवश्यं तु मया कार्यं साह्यं सर्वदिवौकसाम् ॥ ममेदं गात्रजं
शक्रकवचं गृह्यमास्वरम् ६२ बधानानेन मंत्रेण मानसेन सुरेश्वर ॥ वधायासुरमुख्यस्य वृत्रस्य सुरघातिनः ६३ ॥ द्रोणउवाच ॥ इत्युक्त्वा वरदः प्रादाद्धर्मतन्मंत्र
मेव च ॥ स तेन वर्मणा गुप्तः प्रायाद् वृत्रचमूं प्रति ६४ नानाविधैश्च शस्त्रैश्चैः पात्यमानैर्महारणे ॥ न संधिः शक्यते भेत्तुं वर्मबंधस्य तस्य तु ६५ ततो जघान समरे वृत्रं दे
वपतिः स्वयम् ॥ तंच मंत्रमयं बंधं वर्मचांगिरसे ददौ ६६ आंगिराः प्राह पुत्रस्य मंत्रज्ञस्य बृहस्पतेः ॥ बृहस्पतिरथोवाच अग्निवेश्याय धीमते ६७ अग्निवेश्यो मम
प्रादात्तेन बध्नामि वर्मते ॥ तवाद्यदेहरक्षार्थं मंत्रेण नृपसत्तम ६८ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्त्वा ततो द्रोणस्तव पुत्रं महाद्युतिम् ॥ पुनरेव वचः प्राह शनैराचार्यपुंगवः
६९ ब्रह्मसूत्रेण बध्नामिकवचं तव भारत ॥ हिरण्यगर्भेण यथा बद्धं विष्णोः पुरारणे ७० यथा च ब्रह्मणा बद्धं संग्रामे तारकामये ॥ शक्रस्य कवचं दिव्यं तथा बध्नाम्यहं
तव ७१ बद्धा तु कवचं तस्य मंत्रेण विधिपूर्वकम् ॥ प्रेषयामास राजानं युद्धाय महते द्विजः ७२ स सन्नद्धो महाबाहुराचार्येण महात्मना ॥ रथानां च सहस्रेण त्रिगर्ता
नां प्रहारिणाम् ७३ तथा दंतिसहस्रेण मत्तानां वीर्यशालिनाम् ॥ अश्वानां नियुतेनैव तथाऽन्यैश्च महारथैः ७४ वृत्तः प्रायान् महाबाहुरर्जुनस्य रथं प्रति ॥ नाना
वादित्रघोषेण यथा वैरोचनिस्तथा ७५ ततः शब्दो महानासीत्सैन्यानां तव भारत ॥ अगाधं प्रस्थितं दृष्ट्वा समुद्रमिव कौरवम् ७६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व
णि जयद्रथवधपर्वणि दुर्योधनकवचबंधने चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ४४ ॥ संजयउवाच ॥ प्रविष्टयोर्महाराज पार्थवाण्ययोरणे ॥ दुर्योधने प्रयाते च पृ
ष्ठतः पुरुषर्षभे १ जवेनाभ्यद्रव द्रोणं महतानिःस्वनेन च ॥ पांडवाः सोमकैः सार्धं ततो युद्धमवर्तत २ तद्युद्धमभवती वंतु मुलं लोमहर्षणम् ॥ कुरूणां पांडवानां च व्यू
हस्य पुरतोऽद्भुतम् ३ राजन्कदाचिन्नास्माभिर्दृष्टं तादृजं न च श्रुतम् ॥ यादृङ्मध्यगते सूर्ये युद्धमासीद्विशांपते ४ घृष्टद्युम्नमुखाः पार्था व्यूढानीकाः प्रहारिणः ॥
द्रोणस्य सैन्यं ते सर्वे शरवर्षैरवाकिरन् ५ वयं द्रोणं पुरस्कृत्य सर्वशस्त्रभृतां वरम् ॥ पार्थतः प्रमुखान्पार्थान् भ्यवर्षामसायकैः ६ महामेघाविवोदीर्णौ भिश्रवातौ हिमा
त्यये ॥ सेनाग्रे प्रचकाशेते रुचिरे रथभूषिते ७ समेत्य तु महासेने चक्रतुर्वेगमुत्तमम् ॥ जान्हवीयमुनेन द्यौः प्रावृषीवोल्बणोदके ८ नानाशस्त्रपुरोवातो द्विपाश्वरथ
संवृतः ॥ गदाविद्युन्महारौद्रः संग्रामजलदो महान् ९ भारद्वाजानिलोद्धूतः शरधारासहस्रवान् ॥ अभ्यवर्षन् महासैन्यः पांडुसेनाग्रिमुद्धतम् १० समुद्रमिव धर्मांति
विशन् घोरो महानिलः ॥ व्यक्षोभयदनीकानि पांडवानां द्विजोत्तमः ११

तुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ ४४ ॥ प्रविष्टयोरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ दिमात्यये शिशिरे सेनाग्रे प्रधाने सेने ७ । ८ । ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

तेऽपि सर्वप्रयत्नेन द्रोणमेव समाद्रवन् ॥ विभित्सन्तो महासेतुं वार्योऽप्यबला इव १२ वारयामास तान् द्रोणो जलौघमचलो यथा ॥ पांडवान्समरेऽकुद्वान्पंचालांश्च सके
कयान् १३ अथापरे च राजानः परिवृत्य समंततः ॥ महाबलारणेश्वराः पंचालान् व्यवहारयन् १४ ततो रणे न रव्याघ्रपार्षतः पांडवैः सह ॥ संजघाना सल्लुद्रोणं वि
भित्सुर रिवाहिनीम् १५ यथैव शरवर्षाणि द्रोणो वर्षति पार्षते ॥ तथैव शरवर्षाणि दृष्टुमुद्रोऽप्यवर्षत १६ सनिस्त्रिंशपुरोवातः शक्तिप्रासष्टिसंवृतः ॥ ज्याविद्युच्चाप
संहादो दृष्टुमुद्रबलाहकः १७ शरधाराश्च मवर्षाणि व्यसृजत्सर्वतो दिशम् ॥ निघ्नन् रथवराश्चौघान् द्रावयामास रिवाहिनीम् १८ यं यमाच्छच्छरैर्द्रोणः पांडवानां रथ
वजम् ॥ ततस्ततः शरैर्द्रोणमपाकर्षत पार्षतः १९ तथा तु यतमानस्य द्रोणस्य युधिभारत ॥ दृष्टुमुद्रं समासाद्य त्रिधा सैन्यमभिद्यत २० भोजमेवैऽन्यवर्तत
जलसंधं तथाऽपरे ॥ पांडवैर्हन्यमानाश्च द्रोणमेवापरे ययुः २१ संघट्टयति सैन्यानि द्रोणस्तुरथिनां वरः ॥ व्यधमच्चापितान्यस्य दृष्टुमुद्रो महारथः २२ धार्तरा
ष्ट्रास्तथाभूतावध्यन्ते पांडुसंजयैः ॥ अगोपाः पशवोऽरण्ये बहुभिः श्वापदैरिव २३ कालः स्मर्यते यो धान् दृष्टुमुद्रेन मोहितान् ॥ संग्रामे तु मुले तस्मिन्निति संमेनिरे
जनाः २४ कुत्राप्यथारारुं दुर्भिक्षव्याधितस्करैः ॥ द्राव्यते तद्ददापन्ना पांडवैस्तव रिवाहिनी २५ अर्कः शिमविमिश्रेषु शस्त्रेषु कवचेषु च ॥ चक्षुषि प्रत्यहन्यन्त
सैन्येन रजसा तथा २६ त्रिधाभूतेषु सैन्येषु व्यधमानेषु पांडवैः ॥ अमर्षितस्ततो द्रोणः पंचालान् व्यधमच्छरैः २७ मृदतस्तान्यनीकानि निघ्नन् तश्चापि सायकैः ॥
बभूव रूपं द्रोणस्य कालाग्रेरिव दीप्यतः २८ रथनागं हयं चापि पत्तिनश्च विशांपते ॥ एकैकेनेषुणा संख्ये निर्विभेद महारथः २९ पांडवानां तु सैन्येषु नास्तिकाश्च
त्सभारत ॥ दधारयोरणवाणान् द्रोणचाप्युत्तमप्रभो ३० तत्पच्यमानमर्केण द्रोणसायकतापितम् ॥ बभ्राम पार्षतं सैन्यं तत्र तत्रैव भारत ३१ तथैव पार्षतेना
पिकाल्यमानं बलंतव ॥ अभवत्सर्वतो दीप्तं शुक्लं न मिवाग्निना ३२ बाध्यमानेषु सैन्येषु द्रोणपार्षतसायकैः ॥ त्यक्त्वा प्राणान् परं शन्यायुध्यन्ते सर्वतो मुखैः ३३
तावकानां परेषां च युध्यतां भरतर्षभ ॥ नासीत्क्वश्चिन्महाराज योऽत्याक्षीत्संयुगं भयात् ३४ भीमसेनं तु कैतेयं सोदर्याः पर्यवयन् ॥ विविंशतिश्चित्रसेनो विकर्णश्च
महारथः ३५ विद्वानुविदावावंत्यौ क्षेमधूर्तिश्च वीर्यवान् ॥ त्रयाणां तव पुत्राणां त्रय एवानुयायिनः ३६ बाल्हीकराजस्तेजस्वी कुलपुत्रो महारथः ॥ सहसेनः सहामा
त्यो द्रौपदेयानवारयत् ३७ शैव्यो गोवासनो राजा यो धैर्दशशतावरेः ॥ काश्यप्याभिभूवः पुत्रं पराक्रांतमवारयत् ३८ अजातशत्रुं चातेयं ज्वलन्तमिव पावकम् ॥
मद्राणामीश्वरः शल्यो राजा राजानमावृणोत् ३९ दुःशासनस्त्ववस्थाप्य स्वमनीकममर्षणः ॥ सात्यकिं प्रययौ कुद्वान् शूरो रथवरं युधि ४० स्वकेनाहमनीकेन सन्न
द्धः कवचावृतः ॥ चतुःशतैर्महेष्वासैश्चेकितानमवारयम् ४१

३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१

४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ अ ॥ राजाविति १ । २ । ३ । ४

शकुनिस्तु सहानीकोमाद्रीपुत्रमवारयत् ॥ गांधारकैः सप्तशतैश्चापशक्तयसिपाणिभिः ४२ विद्वानुविदावावंत्यौ विराटं मत्स्यमाच्छताम् ॥ प्राणांस्त्यक्त्वा महेष्वसौ
मित्रार्थेऽभ्युद्यता युधौ ४३ शिखंडिनं याज्ञसंनिरुंधानमपराजितम् ॥ बाल्हीकः प्रतिसंयतः पराक्रांतमवारयत् ४४ दृष्टुमुद्रं तु पांचाल्यं क्रूरैः सार्धं प्रभद्रकैः ॥
आवंत्यः सहसौ वीरैः कुद्वारूपमवारयत् ४५ घटोत्कचं तथा शूरं राक्षसं क्रूरकर्मिणम् ॥ अलायुधोऽद्रवत् पूर्णकुद्वमायां तमाहवे ४६ अलंबुषं राक्षसं द्रुपदं कुंतिभोजो महा
रथः ॥ सैन्येन महता युक्तः कुद्वारूपमवारयत् ४७ संधवः पृष्ठतस्त्वासीत् सर्वसैन्यस्य भारत ॥ रक्षितः परमेष्वसैः रूपप्रभृतिभीरुभिः ४८ तस्याऽऽस्तां च करक्षौ
दौ संधवस्य बृहत्तमौ ॥ द्रौणिर्दक्षिणतो राजन्सूतपुत्रश्च वामतः ४९ दृष्टुमुद्रोपास्तु तस्यासन्सौमदतिपुरोगमाः ॥ कृपश्च दृष्टुसेनश्च शलः शल्यश्च दुर्जयः ५० नी
तिमंतो महेष्वसाः सर्वे युद्धविशारदाः ॥ संधवस्य विधायै वंक्षां युयुधिरेततः ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि संकुलयुद्धे पंचनवतितमो
ऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ राजन्संग्राममाश्चर्यं शृणु कीर्तयतो मम ॥ कुरूणां पांडवानां च यथायुद्धमवर्तत १ भारद्वाजं समासाद्य व्यूहस्य प्रमुखे स्थि
तम् ॥ अयोधयनरणे पार्था द्रोणानीकं विभित्सवः २ रक्षमाणः स्वकं व्यूहं द्रोणोऽपि सहसैनिकैः ॥ अयोधयद्रणे पार्थान् प्रार्थयानो महद्यशः ३ विद्वानुविदावावंत्यौ
विराटं दशभिः शरैः ॥ आजघ्नतुः सुसंकुद्धौ तव पुत्रहितौ पिणौ ४ विराटश्च महाराजतावुभौ समरे स्थितौ ॥ पराक्रांतौ पराक्रम्य योधयामास सानुगौ ५ तेषां युद्धं
समभवद्दारुणं शोणितोदकम् ॥ सिंहस्य द्विपमुख्याभ्यां प्रभिन्नाभ्यां यथावने ६ बाल्हीकरं भसं युद्धे याज्ञसेनिर्महाबलः ॥ आजघ्ने विशिखैस्तीक्ष्णैर्घोरैर्मर्मास्थिभे
दिभिः ७ बाल्हीको याज्ञसेनिं तु हेमपुंखैः शिलाशितैः ॥ आजघान भृशं कुद्वानवभिर्नतपर्वभिः ८ तद्युद्धमभवद्दोरं शरशक्तिसमाकुलम् ॥ भीरूणां त्रासजननं शू
राणां हर्षवर्धनम् ९ ताभ्यां तत्र शरैर्मुक्तैरंतरिक्षं दिशस्तथा ॥ अभवत्संवृतं सर्वं न प्राज्ञाय तर्किचन १० शैव्यो गोवासनो युद्धे काश्यपुत्रं महारथम् ॥ ससैन्यो यो
धयामास गजः प्रतिगजं यथा ११ बाल्हीकराजः संकुद्धो द्रौपदेयान् महारथान् ॥ मनःपंचेंद्रियाणीव शुभे योधयनरणे १२ अयोधयं स्ते सुभृशं तं शरौघैः समंततः ॥
इंद्रियार्थायथा देहं शश्वदेहवतां वर १३ वाष्पेयं सात्यकिं युद्धे पुत्रो दुःशासनस्तव ॥ आजघ्ने सायकैस्तीक्ष्णैर्नवभिर्नतपर्वभिः १४ सोऽतिविद्धो बलवता महेष्वसेन
घन्विना ॥ ईषन्मूर्छां जगामाशु सात्यकिः सत्यविक्रमः १५ समाश्वस्तस्तुवाष्पेयस्तव पुत्रं महारथम् ॥ विव्याध दशभिस्तूर्णसायकैः कंकपत्रिभिः १६ तावन् योन्यं
दृढं विद्धावन् योन्यं शरपीडितौ ॥ रेजतुः समरे राजन्पुष्पिताविवर्किशुकौ १७ अलंबुषस्तु संकुद्धः कुंतिभोजशरार्दितः ॥ अशोभत भृशं लक्ष्म्या पुष्पादय इव विंशुकः १८

१९। २०। २१। २२ हुताशनः प्रावर्ततेत्यनुषज्यते २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायापणवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ तथेति १। २। ३। ४

कुंतिभोजंतोरक्षोविद्धाबहुभिरायसैः ॥ अनदद्भैरवंनादंवाहिन्याः प्रमुखेतव १९ ततस्तौ समरेश्वरौ यो धयंतौ परस्परम् ॥ ददशुः सर्वसैन्यानि शक्रजं भौयथा
पुरा २० शकुनिरभसं युद्धे कृतवैरं च भारत ॥ माद्रीपुत्रौ च संरब्धौ शरैश्चार्दयतां वृशम् २१ तुमुलः समहान राजन् प्रावर्तत जनक्षयः ॥ त्वया संजनितोऽयं रथं कर्णे
न च विवर्धितः २२ रक्षितस्तव पुत्रैश्च क्रोधमूलो हुताशनः ॥ यद्मां प्रथिवीराज न दग्धुं सर्वसमुद्यतः २३ शकुनिः पांडुपुत्राभ्यां कृतः स विमुखः शरैः ॥ न स्मजाना
तिकर्तव्यं युद्धे किंचित्पराक्रमम् २४ विमुखं चैनमालोक्य माद्रीपुत्रौ महारथौ ॥ ववर्षतुः पुनर्बाणैर्यथामेघौ महागिरिम् २५ सवध्यमानो बहुभिः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥
संप्रायाज्जवनैरश्वैर्द्रोणानीकायसौ बलः २६ घटोत्कचस्तथा शूरराक्षसंतमलायुधम् ॥ अभ्ययाद्रभसं युद्धे वेगमास्थाय मध्यमम् २७ तयोर्युद्धं महासज्जचित्ररू
पमिवाभवत् ॥ यादृशं हि पुरा वृत्तरामरावणयोर्मध्ये २८ ततो युधिष्ठिरो राजामद्राजानमाहवे ॥ विद्धांपंचाशताबाणैः पुनर्विव्याध सप्तभिः २९ ततः प्रवृत्ते यु
द्धंतयोरत्यद्भुतं नृप ॥ यथा पूर्वमहद्युद्धं शंभुरामराजयोः ३० विविंशतिश्चित्रसेनो विकर्णश्च तवात्मजः ॥ अयोधयन्भीमसेनं महत्यासेनयावृताः ३१ ॥ इति
श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि द्वंद्वयुद्धेषु वतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तथा तस्मिन् प्रवृत्ते तु संग्रामे लोमहर्षणे ॥ कौस्वेष्या
स्त्रिधाभूतान् पांडवाः समुपाद्रवन् १ जलसंधं महाबाहुं भीमसेनोऽभ्यवर्तत ॥ युधिष्ठिरः सहानीकः कृतवर्माणमाहवे २ किरंस्तु शरवर्षाणि रोचमान इवांशुमान् ॥
घृष्टयुग्नो महाराज द्रोणमभ्यद्रवद्रणे ३ ततः प्रवृत्ते युद्धं त्वरतां सर्वधान्विनाम् ॥ कुरूणां पांडवानां च संकुद्धानां परस्परम् ४ संक्षये तु तथाभूते वर्तमाने महाभये ॥
द्वंद्वीभूतेषु सैन्येषु युध्यमानेष्वभीतवत् ५ द्रोणः पांचालपुत्रेण बलीबलवता सह ॥ यदक्षिपत् पृषत्कौधांस्तदद्भुतमिवाभवत् ६ पुंडरीकवनानीव विध्वस्तानि समं
ततः ॥ चक्राते द्रोणपांचालयौ नृणां शीर्षाण्यनेकशः ७ विनिकीर्णानि वीराणामनीकेषु समंततः ॥ वस्त्राभरणशस्त्राणि ध्वजवर्मायुधानि च ८ तपनीयतनुत्राणाः
संसिक्कारुधिरेण च ॥ संसक्ता इव दृश्यन्ते मेघसंघाः सविद्युतः ९ कुंजराश्वनरानन्ये पातयन्ति स्म पात्रिभिः ॥ तालमात्राणि चापानि विकर्षन्तो महारथाः १० असि
चर्माणि चापानि शिरांसि कवचानि च ॥ विप्रकीर्यन्त शूराणां संप्रहारे महात्मनाम् ११ उत्थितान्यगणैर्यानि कबंधानि समंततः ॥ अदृश्यन्त महाराज तस्मिन् परमसं
कुले १२ दृष्ट्वा कंकाबकाः श्येनावायसाजंबुकास्तथा ॥ बहुशः पिशिताशाश्च तत्रादृश्यन्त मारिष १३ भक्षयन्त श्वमांसानि पिबन्तश्चापिशोणितम् ॥ विलुप्तं च
केशांश्च मज्जाश्च बहुधा नृप १४ आकर्षन्तः शरीराणि शरीरावयवांस्तथा ॥ नराश्वगजसंघानां शिरांसि च ततस्ततः १५ कृतास्त्रारणदीक्षाभिर्दीक्षितारणशा
लिनः ॥ रणे जयं प्रार्थयाना भृशं युयुधिरेतदा १६ ॥ १। १। ७। ८। ९ कुंजराश्वनरानितिकाकाक्षिवदुमयप्रथया विमर्किसंबध्यते १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६

१७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५ युगसन्नहनेषु युगबंधेषु २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५ अवाक्षिपन् अपनीतवन्तः ३६ ॥ इति द्रोणपर्वणि

असिना गान्धर्वदुविधान्विचेरुः सेनिकारणे ॥ ऋष्टिभिः शक्तिभिः प्रासैः शूलतोमरपाद्भिः १७ गदाभिः परिधैश्चान्यैरायुधैश्च भुजैरपि ॥ अन्योन्यं जघ्निरेकुद्रायु
द्धरंगगतानराः १८ रथिनोरथिभिः सार्धमश्वारोहाश्च सादिभिः ॥ मात्संगावरमात्तंगैः पदाताश्च पदातिभिः १९ क्षीबा इवान्ये चोन्मत्तारंगेष्विव च वारणाः ॥ उच्चु
शुरथान्योन्यं जघ्नुर्मन्योन्यमेव च २० वर्तमाने तथा युद्धे निर्मयां देवि शपते ॥ घृष्टयुग्नो हयानश्वैर्द्रोणस्य व्यथ्यमिश्रयत् २१ ते हयाः साध्वशोभन्तमिश्रिता वातरं
हसः ॥ पारावतसवर्णाश्च रक्तशोणाश्च संयुगे २२ पारावतसवर्णास्ते रक्तशोणा विमिश्रिताः ॥ हयाः शुशुभिरे राजन्मेवा इव सविद्युतः २३ घृष्टयुग्नस्तु संप्रेक्ष्य द्रो
णमभ्याशमागतम् ॥ असिचर्माददेवीरोधनुरुत्तमं भारत २४ चिकीर्षुर्दुष्करं कर्म पार्षतः परवीरहा ॥ ईषया समातिक्रम्य द्रोणस्य रथमावेशत् २५ अतिष्ठ युग
मध्ये स युगसन्नहनेषु च ॥ जघानार्धेषु चाश्वानां तस्मै न्यान्यभ्यपूजयन् २६ खड्गेन चरतस्तस्य शोणाश्वानाधितिष्ठितः ॥ न ददर्शांतरं द्रोणस्तदद्भुतमिवाभवत् २७
यथा श्येनस्य पतनं वनेष्वामिषद्युद्धिनः ॥ तथैवासीदभीसारस्तस्य द्रोणाजिघांसतः २८ ततः शरशतेनास्य शतचंद्रं समाक्षिपत् ॥ द्रोणोऽपु पदपुत्रस्य खड्गं च दश
भिः शरैः २९ हयांश्चैव चतुःषष्ट्या शराणां जघ्निवान्बली ॥ ध्वजं च चमलाभ्यां तथा तौ पाणिं सारथी ३० अथास्मै त्वरितो बाणमपरं जीवितांतकम् ॥ आकर्ण
पूर्णचिक्षेपवज्रं वज्रधरो यथा ३१ तंचतुर्दशभिस्तीक्ष्णैर्बाणैश्चिच्छेद सात्यकिः ॥ ग्रस्तमाचार्यमुख्येन घृष्टयुग्नं व्यमोचयत् ३२ सिंहेनेव मृगं ग्रस्तं नरसिंहेन मा
रिष ॥ द्रोणेन मोचयामास पांचाल्यं शिनिपुंगवः ३३ सात्यकिं प्रेक्ष्य गोत्तारं पांचाल्यं च माहवे ॥ शराणां त्वरितो द्रोणः षड्विंशत्या समार्षयत् ३४ ततो द्रोणां शिनेः
पौत्रो ग्रसन्तमपि नृजयान् ॥ प्रत्यविध्यच्छित्तैर्बाणैः षड्विंशत्यास्तनांतरे ३५ ततः सर्वैरथास्त्रैर्पूर्णपांचाल्या जयद्युद्धिनः ॥ सात्वताभिसृते द्रोणे घृष्टयुग्नमवाक्षिपन्
३६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि द्रोणघृष्टयुग्नयुद्धे सप्तवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ बाणे तस्मिन्निष्ठते तु घृष्टयुग्रे च मो
क्षिते ॥ तेन वृष्णिप्रवीरेण युयुधानेन संजय १ अमर्षितो मेघेष्वासः सर्वशस्त्रभृतां वरः ॥ नरव्याघ्रः शिनेः पौत्रे द्रोणः किमकरोद्युधि २ ॥ संजय उवाच ॥ संप्रकृतः
क्रोधविषो व्यादेतास्य शरासनः ॥ तीक्ष्णधारेषु दशनः सितनाराचदंष्ट्रवान् ३ संरंभामर्षताम्राक्षो महोरग इव श्वसन् ॥ नरवीरः प्रमुदितः शोणैरश्वैर्महाजैः ४ उ
त्पतद्गिरिवाकाशे कामद्गिरिव पर्वतम् ॥ रुक्मपुंखानशरानस्य न्ययुधानमुपाद्रवत् ५ शरपातमहावर्षैरथ घोषबलाहकम् ॥ कार्मुकाकर्षचिक्षेपं नाराचबहुवियुतम्
६ शक्तिखड्गाशनिधरं क्रोधवेगसमुत्थितम् ॥ द्रोणमेघमनावार्य हयमारुतचोदितम् ७ दृष्ट्वा भिपतन्तं तं शूरः परपुरं जयः ॥ उवाच सूतं शिनेयः प्रहसन् युद्धदुर्मदः ८

म.भा.टी. १। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६ अंतरमवच्छेदः १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७ रथवाहिन्योरथसेनाः २८ वैजयंतीविलक्षणाभिः प
एनंवेब्राह्मणशूरंस्वकर्मण्यनवस्थितम् ॥ आश्रयंघातंराष्ट्रस्यराज्ञोदुःखमयापहम् ९ शीघ्रंमजवितैरश्वैःप्रत्युद्याहिप्रहृष्टवत् ॥ आचार्यराजपुत्राणांसततंशूर
मानिनम् १० ततोऽरजतसंकाशामाधवस्यहृष्टोत्तमाः ॥ द्रोणस्याभिमुखाःशीघ्रमगच्छन्वातरंहसः ११ ततस्तौद्रोणशैनेयौयुधुधातेपरंतपौ ॥ शरैरेकसा
हस्रेस्ताडयंतौपरस्परम् १२ इषुजालावृतंयुधोमचक्रतुःपुरुषर्षभौ ॥ पूरयामासतुर्वीराधुभौदशदिशःशरैः १३ मेधाविवातपापायेधाराभिरितरेतरम् ॥
नस्मसूर्यस्तदाभातिनववौचसमीरणः १४ इषुजालावृतंधोरमंधकारंसमंततः ॥ अनाघृष्यामेवान्येषांशूराणामभवत्तदा १५ अंधकारीकृतेलोकेद्रोणशैनेययोः
शरैः ॥ तयोःशीघ्रास्त्रविदुषोद्रोणसात्वतयोस्तदा १६ नांतरंशरवृष्टीनांददृशेनरसिंहयोः ॥ इषूणांसन्निपातेनशब्दोधाराभिधातजः १७ शुश्रुवेषकमुक्ताना
मशनीनामिवस्वनः ॥ नाराचैर्व्यतिविद्वानांशराणांरूपमावभौ १८ आशीविषविद्वानांसर्पाणामेवभारत ॥ तयोज्योतलनिर्घोषःशुश्रुवेयुद्धशौडयोः १९
अजस्रंशैलशृंगाणावज्रेणाहन्यतामिव ॥ उभयोस्तौरथौराजंस्तेचाश्वास्तौचसारथी २० रुक्मपुंस्त्रैःशरैश्छिन्नाश्वित्ररूपावभुस्तदा ॥ निर्भलानामजिह्वा
नानाराचानांविशंपते २१ निर्मुक्ताशीविषाभानांसंपातोऽभूत्सुदारुणः ॥ उभयोःपतितेछत्रेतथैवपतितौध्वजौ २२ उभौरुधिरसिकांगधुभौचविजयैषिणौ ॥
स्रवाद्दि शोणितंगत्रैःप्रस्रुताविषवारणौ २३ अन्योन्यमभ्यविध्येतांजीवितांतकरैःशरैः ॥ गर्जितोऽकुष्ठसन्नादाःशंखदुंदुभिनिःस्वनाः २४ उपारमन्महाराजव्या
जहारनकश्चन ॥ तूष्णींभूतान्यनीकानियोधायुद्धादुपारमन् २५ ददर्शद्वैरथंताभ्यांजातकौतूहलोजनः ॥ रथिनोहस्तिर्यंतारोहयारोहाःपदातयः २६ अवैक्षंता
चलैर्नेत्रैःपरिवार्यनरर्षभौ ॥ हस्त्यनीकान्यतिष्ठंततथाऽनीकानिवाजिनान् २७ तथैवरथवाहिन्यःप्रतिव्यूह्यव्यवस्थिताः ॥ मुक्ताविदुमाचित्रैश्चमाणैकांचन
भूषितैः २८ ध्वजैराभरणैश्चित्रैःकवचैश्चहिरण्यैः ॥ वैजयंतीपताकाभिःपरिस्तोमांगकंबलैः २९ विमलैर्निशितैःशस्त्रैर्हयानांचप्रकीर्णकैः ॥ जातरूपमयी
भिश्चराजतीभिश्चमूर्द्धसु ३० गजानांकुंभमालाभिर्दंतवेष्टैश्चभारत ॥ सबलाकाःसखद्योताःसैरावतशतहदाः ३१ अदृश्यंतोष्णपर्यायेमेघानामिववागुराः ॥
अपश्यन्नस्मदीयाश्चतेचयौधिष्ठिराःस्थिताः ३२ तद्युद्धंयुधुधानस्यद्रोणस्यचमहात्मनः ॥ विमानाग्रगतादेवाब्रह्मसोमपुरोगमाः ३३ सिद्धचारणसंघाश्चविद्या
धरमहोरगाः ॥ गतप्रत्यागताक्षेपैश्चित्रैस्त्रविधातिभिः ३४ विविधैर्विस्मयंजग्मुस्तयोःपुरुषसिंहयोः ॥ हस्तलाघवमस्त्रेषुदर्शयंतौमहाबलौ ३५ अन्योन्यम
भिविध्येतांशरैस्तौद्रोणसात्यकी ॥ ततोद्रोणस्यदाशार्हःशरांश्चिच्छेदसंयुगे ३६ पत्रिभिःसुदृढैराधुनुश्चैवमहाद्युतेः ॥ निभेषांतरमात्रेणभारद्वाजोऽपरंधनुः ३७
ताकाभिः परिस्तोमैर्वर्णकंबलैःअंगकंबलैः सूक्ष्मकंबलैः २९। ३० पेरान्वतमिद्वधनुः 'पेरान्वतोऽत्रमातंगे' इत्युपक्रम्य 'नपुंसकंमहेश्वरस्यक्रजुर्दीर्घशरासने' इतिपेदिनी ३१ उष्णस्यपर्यायेअपगमे
वागुराःजालानि समूहाइतिभावः ३२। ३३ प्रत्यागतंनिवर्तनं आक्षेपःप्रहरणम् ३४। ३५। ३६। ३७

३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३ आलक्षयामासुर्लक्षितवतः ४४ विदुर्नेत्यनुपज्यते ४५। ४६। ४७ योगेनयुक्तया ४८। ४९। ५०। ५१। ५२ नयावदभ्यपद्येतांयावदेवपरामृते व्याव
सज्यंचकारतदापिचिच्छेदास्यचसात्यकिः ॥ ततस्त्वरन्पुनर्द्रोणोधनुर्हस्तोव्यतिष्ठत ३८ सज्यंसज्यंधनुश्चास्यचिच्छेदनिशितैःशरैः ॥ एवमेकशतंछिन्नंध
नुषांदृढधन्विना ॥ ३९ नचांतरंतयोर्दृष्टसंधानेच्छेदनेपिच ॥ ततोऽस्यसंयुगेद्रोणोदृष्टाकर्मातिमानुषम् ४० युधुधानस्यराजेंद्रमनसैतदचितयत् ॥ एतद
स्त्रबलंरामेकार्तवीर्येधनंजये ४१ भीष्मेचपुरुषव्याघ्रेयदिदंसात्वतांवरे ॥ तंचास्यमनसाद्रोणःपूजयामासविक्रमम् ४२ लाघवंवासवस्येवसंप्रेक्ष्यद्विजसतमः ॥
ततोषास्त्रविदांश्रेष्ठस्तथादेवाःसवासवाः ४३ नतामालक्षयामासुर्लघुतांशीघ्रचारिणः ॥ देवाश्चयुधुधानस्यगंधर्वाश्चविशंपते ४४ सिद्धचारणसंघाश्चविदुर्द्रो
णस्यकर्मतत् ॥ ततोऽन्यद्वनुरादायद्रोणःक्षत्रियमर्दनः ४५ अस्त्रैस्त्रविदांश्रेष्ठोयोधयामासभारत ॥ तस्यास्त्राण्यस्त्रमायाभिःप्रतिहत्यससात्यकिः ४६ जघान
निशितैर्बाणैस्तदहुतमिवाभवत् ॥ तस्यातिमातुषंकर्मदृष्ट्वाऽन्यैरसमंरणे ४७ युक्तयोगेनयोगज्ञास्तावकाःसमपूजयत् ॥ यदस्त्रमस्यतिद्रोणस्तदेवास्यतिसा
त्यकिः ४८ तमाचार्योऽथसंभ्रातोऽयोधयच्छत्रुतापनः ॥ ततःक्रुद्धोमहाराजधनुर्वेदस्यपारगः ४९ वधाययुधुधानस्यदिव्यमस्त्रमुदैरयत् ॥ तदाग्रयंमहाघो
रंरिपुघ्नमुपलक्ष्यसः ५० दिव्यमस्त्रमहेष्वासोवारुणंसमुदैरयत् ॥ हाहाकारोमहानासीदृष्ट्वादिव्यास्त्रधारिणौ ५१ नविचेरुस्तदाऽऽकाशेभूतान्याकाशगान्य
पि ॥ अस्त्रेतेवारुणाग्रेयेताभ्यांबाणसमाहिते ५२ नयावदभ्यपद्येतांव्यावर्तदथभास्करः ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजाभीमसेनश्चपांडवः ५३ नकुलःसहदेवश्चपर्यर
क्षंतसात्यकिं ॥ धृष्टयुधुमूलैःसार्धंविराटश्चसकेकयः ५४ मत्स्याःशाल्वेयसेनाश्चद्रोणमाजग्मुर्जसा ॥ दुःशासनंपुरस्कृत्यराजपुत्राःसहस्रशः ५५ द्रोणमभ्युप
पद्यंतसपत्नैःपरिवारितम् ॥ ततोयुद्धमभूद्राजंस्तेषांतवचधन्विनाम् ५६ रजसासंवृतेलोकेशरजालसमावृते ॥ सर्वमाविश्रमभवन्नप्राज्ञायतकिंचन ॥ सैन्येन
रजसाध्वस्तेनिर्भर्यादमवर्तत ५७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिद्रोणसात्यकियुद्धेअष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ ॥ ॥ ध ॥
॥ संजयउवाच ॥ विवर्तमानेत्वादित्येतत्रास्तशिखरंप्रति ॥ रजसाकीर्यमाणेचभंदीभूतेदिवाकरे १ तिष्ठतांयुद्धयमानानांपुनरावर्ततामपि ॥ भज्यतांजयतां
चैवजगामतदहःशनैः २ तथातेषुविषकेषुसैन्येषुजयगृह्णिषु ॥ अर्जुनोवासुदेवश्चसैधवायैवजग्मतुः ३ रथमार्गप्रमाणंतुक्रौंतियोनिशितैःशरैः ॥ चकारतत्रपं
थानंययौयेनजनार्दनः ४ यत्रयत्ररथोयातिपांडवस्यमहात्मनः ॥ तत्रतत्रैवदीर्घतेसेनास्तवविशंपते ५ रथशिक्षांतुदाशार्होदर्शयामासवीर्यवान् ॥ उतमाधम
मध्यानिमंडलानिविदर्शयन् ६ तेतुनामांकिताःपीताःकालज्वलनसन्निभाः ॥ स्नायुनद्धाःसुपर्वाणःपृथवोदीर्घगामिनः ७

तत्रमध्याह्नतःपरावृत्तोऽभूत् ५३। ५४। ५५। ५६। ५७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ विवर्तमानेइति १। २। ३। ४। ५। ६ स्नायुनद्धाःसूक्ष्मचर्मप्रययिताः ७

८ क्रोशंक्रोशमुद्दिश्य ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ सूतौसारथी पाष्णीपृष्ठरक्षी २४ । २५ । २६ । २७ । २८ अद्रिचयो

वेणवाश्वायसाश्चोग्राग्रसंतोविविधानरोन् ॥ रुधिरपतंगैःसार्धं प्राणिनां पुराश्वे ८ रथस्थितोऽग्रतःक्रोशंयानस्यत्यर्जुनःशरान् ॥ रथेक्रोशमतिक्रान्तिस्त्यतेग्रन्ति
शात्रवान् ९ ताक्ष्यमारुतरहोभिर्वाजिभिःसाधुवाजिभिः ॥ तदाऽगच्छदृषीकेशःकृत्स्नंविस्मापयन्जगत् १० नतथागच्छतिरथस्तपनस्यविशंपते ॥ नेद्रस्य
नतुरुद्रस्यनापेवैश्रवणस्यच ११ नान्यस्यसमरेराजन्गतपूर्वस्तथारथः ॥ यथाययावर्जुनस्यमनोभिप्रायशीघ्रगः १२ प्रविश्यतुरगेराजन्केशवःपरवीरहा ॥
सेनामध्येहयांस्तूर्णचोदयामासभारत १३ ततस्तस्यरथौघस्यमध्यं प्राप्यहयोत्तमः ॥ कृच्छ्रेणरथमुद्धुस्तंक्षुत्पिपासासमन्विताः १४ क्षताश्चबहुभिःशस्त्रैर्युद्ध
शौडैरनेकशः ॥ मंडलानिविचित्राणिविचेरुस्तेमुहुर्मुहुः १५ हतानांवाजिनागानारथानांचनरैःसह ॥ उपारिष्ठादविकांताःशैलाभानांसहस्रशः १६ एतस्मिन्
तरेवीरावावंत्यौभ्रातरौनृप ॥ सहसेनौसमाछेतांपांडवंक्षांतवाहनम् १७ तावर्जुनंचतुःषट्पाससत्याचजनादनम् ॥ शराणांचशतैरश्वानविध्येतामुदात्तितौ १८
तावर्जुनोमहाराजनवभिर्नतपर्वभिः ॥ आजघानरणेकुद्धोमर्मज्ञोमर्मभेदिभिः १९ ततस्तौतुशगैवेणबीभत्सुंसहकेशवम् ॥ आच्छादयेतांसंरब्धौसिंहनादंच
चक्रतुः २० तयोस्तुधनुषीचित्रेभल्लाभ्यांश्वेतवाहनः ॥ चिच्छेदसमरेतूर्णध्वजौचकनकोज्ज्वलौ २१ अथान्यधनुषीराजन्प्रगृह्यसमरेतदा ॥ पांडवंभृशसंकु
द्धावर्दयामासतुःशरैः २२ तयोस्तुभृशसंकुद्धःशराभ्यांपांडुनंदनः ॥ धनुषोचिच्छिदेतूर्णैर्भूयएवधनंजयः २३ तथान्यैर्विशिखैस्तूर्णैरुक्मपुंखैःशिलाशितैः ॥
जघानाश्वांस्तथासूतौपाष्णींचसपदानुगौ २४ ज्येष्ठस्यचशिरःकायात्क्षुरप्रेणन्यकृतत ॥ सपपातहतःपृथ्यांवातरुगणइवहुमः २५ विदंतुनिहतंदृष्ट्वाह्यनु
विदःप्रतापवान् ॥ हताश्वरथमुत्सृज्यगदांयुद्धमहाबलः २६ अभ्यवर्ततसंग्रामेभ्रातुर्वधमनुस्मरन् ॥ गदयारथिनांश्रेष्ठोन्मत्तमिवमहारथः २७ अनुविदस्तुगद
याललाटेमधुसूदनम् ॥ स्पृष्ट्वानाकंपयःकुद्धोमैनाकमिवपर्वतम् २८ तस्यार्जुनःशरैःषड्भिर्ग्रीवांपादौभुजौशिरः ॥ निचकर्तसंछिन्नःपपाताद्रिचयोयथा
२९ ततस्तौनिहतौदृष्ट्वातयोराजन्पदानुगाः ॥ अभ्यद्रवंतसंकुद्धाःकिरंतःशतशःशरान् ३० तानर्जुनःशरैस्तूर्णैर्निहत्यभरतर्षभ ॥ व्यरोचतयथावन्दिदा
वंदग्ध्वाहिमात्यये ३१ तयोःसेनामतिक्राम्यकृच्छ्रादिवधनंजयः ॥ विवभौजलदंहिवादिवाकरइवोदितः ३२ तंदृष्ट्वाकुरवस्त्रस्ताःप्रहृष्टाश्चाभवन्पुनः ॥ अ
भ्यवर्ततपार्थचसमंताद्भरतर्षभ ३३ श्रांतंचैनंसमालक्ष्यज्ञात्वादूरेचसैधवम् ॥ सिंहनादेनमहतासर्वतःपर्यवारयन् ३४ तांस्तुदृष्ट्वासुसंरब्धानुत्स्मयन्पुरुष
र्षभः ॥ शनकैरिवदाशार्हमर्जुनोवाक्यमब्रवीत् ३५ शरादिताश्चलानाश्चहयादूरेचसैधवः ॥ किमिहानंतरंकार्यंज्यायिष्ठंतवरोचते ३६ बृहिकृष्णग्रथातस्त्वं
त्वंहिप्राज्ञतमःसदा ॥ भवन्नेत्रारणेशन्नान्विजेष्यंतीहपांडवाः ३७

गिरिजं २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ प्रगाढानांयवगाढानाम् ४८ । ४९ । ५० शराएवोर्मकोवेगायरथ । 'उर्मिःस्त्रीपुंसयोर्वीर्याप्रकाशेवेगभंगयोः' इतिमेदिनी ५१
ममत्वनंतरंकृत्ययद्वैतत्वांनेबोधमे ॥ हयान्विमुच्यहिसुखंविशाल्यान्कुरुमाधव ३८ एवमुक्तस्तुपार्थेनकेशवःप्रत्युवाचतम् ॥ ममाप्येतन्मतंपार्थयदिदंतेप्रभा
षितम् ३९ ॥ अर्जुनउवाच ॥ अहमावारयिष्यामिसर्वसैन्यानिकेशव ॥ त्वमप्यत्रयथान्यायंकुरुकार्यमनंतरम् ४० ॥ संजयउवाच ॥ सोऽवतीर्यरथोप
स्थादसंभ्रातोधनंजयः ॥ गांडीवंधनुरादायतस्थौगिरिरिवाचलः ४१ तमभ्यधावनक्रोशंतःक्षत्रियाजयकाक्षिणः ॥ इदंछिद्रमितिज्ञात्वाधरणीस्थंधनंजयम्
४२ तमेकरथवंशेनमहतापर्यवारयन् ॥ विकर्षतश्चपापानिविमृजंतश्चसायकान् ४३ शस्त्राणिचविचित्राणिकुद्धास्तत्रव्यदर्शयन् ॥ छादयंतःशरैःपार्थमेघा
इवदिवाकरम् ४४ अभ्यद्रवंतवेगेनक्षत्रियाःक्षत्रियर्षभम् ॥ नरसिंहंरथोदाराःसिंहंमत्ताइवद्विपाः ४५ तत्रपार्थस्यभुजयोर्महद्वलमदृश्यत ॥ यत्कुद्धोबहुलाः
सेनाःसर्वतःसमवारयत् ४६ अस्त्रैरस्त्राणिसंवार्थद्विषतांसर्वतोविभुः ॥ इषुभिर्बहुभिस्तूर्णैर्गर्जनेवसमावृणोत् ४७ तत्रांतरिक्षेबाणानांप्रगाढानांविशंपते ॥
संधर्षेणमहाचिष्मान्पावकःसमजायत ४८ तत्रतत्रमहेष्वासैःश्वसद्भिःशोणिताक्षितैः ॥ हयैर्नागैश्चसंभिन्नैर्नद्विश्वारिकर्षणैः ४९ संरब्धैश्चारिभिर्वीरैःप्रार्थय
द्विर्जयंमृधे ॥ एकस्थैर्बहुभिःकुद्धैरूष्मेवसमजायत ५० शरोर्मिणंध्वजावर्तनागनकंदुरत्ययम् ॥ पदातिमत्स्यकलिलंशंखदुदुभिनिःस्वनम् ५१ असंख्येयम्
पारंचरथोर्मिणमतीवच ॥ उष्णीषकमठंछत्रपताकाफेनमालिनम् ५२ रणसागरमक्षोभ्यंमातंगंशिलाचितम् ॥ वलाभूतस्तदापार्थःपत्रिभिःसमवारयत् ॥
५३ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ अर्जुनेधरणींप्राप्तेहयहस्तेचकेशवे ॥ एतदंतरमासाद्यकथंपार्थोनचातितः ५४ ॥ संजयउवाच ॥ सद्यःपार्थिवपार्थेननिरुद्धाःसर्व
पार्थिवाः ॥ रथस्थाधरणीस्थेनवाक्यमच्छादसंयथा ५५ सपार्थःपार्थिवान्सर्वान्भूमिस्थोऽपिरथस्थितान् ॥ एकोनिवारयामासलोभःसर्वगुणानिव ५६ ततो
जनादनःसंख्येयंयुधामन्युसत्तमम् ॥ असंभ्रातोमहाबाहुरर्जुनंवाक्यमब्रवीत् ५७ उदपानमिहाश्वानांनलमस्तिरणेऽर्जुन ॥ परीप्संतेजलंचेमेपेयंनत्वगाहनं
५८ इदमस्तीत्यसंभ्रातोवृत्रस्रेणमेदिनीम् ॥ अभिहृत्यार्जुनश्चक्रवाजिपानंसरःशुभम् ५९ हंसकारंढवाकीर्णंचक्रवाकोपशोभितम् ॥ सुविस्तीर्णंप्रसन्नाभःप्र
फुल्लवरपंकजम् ६० कूर्ममत्स्यगणाकीर्णमगाधमृषिसवितम् ॥ आगच्छन्नारदमुनिर्दर्शनार्थंकृतक्षणात् ६१ शरवंशंशरस्थूणंशराच्छादनमजुतम् ॥ शरवेशमा
करोत्पार्थस्त्वष्ट्रेवाहुतकर्मकृत् ६२ ततःप्रहस्यगोविंदःसाधुसाध्वित्यथाब्रवीत् ॥ शरवेशमनिपार्थेनकृतेतस्मिन्महात्मना ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणि
जयद्रथवधपर्वणिर्विदानुविदवधेअर्जुनसरोनिर्माणेचएकोनशततमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ ध्र ॥

रथाएवोर्मयोभंगायत्र ९९ वेलाभूतोमर्यादारूपः ५९ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ अलं पर्याप्तं ५८ अभिहृत्यस्वात्वावाजिपानंभ्रमपानीयं ५९ हंसकारंढवाकीर्णमित्यादियोग्यतयावर्णनं ६०
६१ वंशःशालाधारकाष्ठं रथूणामध्यस्तंभः ६२ । ६३ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामेकोनशततमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥ ध्र ॥

सलिलेहति १ । २ । ३ । ४ पुरुषानतिपुरुषेभ्योऽतिशयः असंभ्रमतउपसर्गात्पूर्वमाषोऽद् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० विदधतुर्दशितवन्तौ ११ । १२ उपावर्तयपरिलोडितवान् १३ श्रमंभनः

संजयउवाच ॥ सलिलेजनितेतस्मिन्कौतेयेनमहात्मना ॥ निस्तारितेद्विषत्सैन्येकृतेचशरवेइमनि १ वासुदेवोरथातूर्णमवतीर्यमहाद्युतिः ॥ मोचयामासतुर
गान्विनुन्नान्वंकपत्रिभिः २ अदृष्टपूर्वतद्दृष्ट्वासाधुवादोमहानभूत् ॥ सिद्धचारणसंधानांसैनिकानांचसर्वशः ३ पदातिनंतुकौतेययुध्यमानंमहारथाः ॥ नाश
कुवन्वारयितुंतदद्भुतमिवाभवत् ४ आपतत्सुरथौघेषुप्रभूतगजवाजिषु ॥ नासंभ्रमतदापार्थस्तदस्यपुरुषानति ५ व्यसृजंतशरौघांस्तेपांडवंप्रतिपार्थिवाः ॥
नचाव्यथतधर्मात्मावासविःपरवीरहा ६ शतानिशरजालानिगदाप्रासांश्वरीर्यवान् ॥ आगतानग्रसत्पार्थःसरितःसागरोयथा ७ अस्त्रवेगेनमहतापार्थोबाहुबले
नच ॥ सर्वेषांपार्थिवेद्राणामग्रसत्तानशरोत्तमान् ८ तत्पार्थस्यविक्रांतंवासुदेवस्यचोभयोः ॥ अपूजयन्महाराजकौरवामहदद्भुतम् ९ किमद्भुततमंलोकेभविता
ऽप्यथवाह्यभूत् ॥ यदश्वान्पार्थगोविंदौमोचयामासतूरणे १० भयंविपुलमस्मासुतावधत्तानरोत्तमौ ॥ तेजोविदधतुश्चोग्रंविस्त्रब्धौरणमूर्धनि ११ अथस्मय
नहृषीकेशःस्त्रीमध्यइवभारत ॥ अर्जुनेनकृतेसंख्येशरगर्भगृहेतथा १२ उपावर्तयदव्यग्रस्तानश्वान्पुष्करेक्षणः ॥ मिषतांसर्वसैन्यानांत्वदीयानांविशांपते ॥
१३ तेषांश्रमंचग्लानिचवमथुंवेपथुंव्रणान् ॥ सर्वव्यपानुदत्कृष्णःकुशलोह्यश्वकर्मणि १४ शल्यानुद्धृत्यपाणिभ्यांपरिमृज्यचतानहयान् ॥ उपावर्त्ययथान्या
यंपाययामासवारिसः १५ सतालैब्धोदकानस्नातानजग्धान्त्रान्निगतकृमान् ॥ योजयामाससंहृष्टःपुनरेवरथोत्तमे १६ सतरथवरंशौरिःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ समा
स्थायमहातेजाःसार्जुनःप्रययौद्भुतम् १७ रथंरथवरस्याजौयुक्तंलब्धादकैर्हयैः ॥ दृष्ट्वाकुरुबलश्रेष्ठाःपुनर्विमनसोऽभवन् १८ विनिःश्वसंतस्तेराजनभग्नदंष्ट्राइ
वोरगाः ॥ धिगहोधिगगतःपार्थःकृष्णश्चेत्यब्रुवन्पृथक् १९ तत्सैन्यंसर्वतोदृष्ट्वाल्लोमहर्षणमद्भुतम् ॥ त्वरध्वमितिचाक्रंदन्नैतदस्तीतिचाब्रुवन् २० सर्वक्षत्रस्य
मिषतोरथेनैकेनदंशितौ ॥ बालःक्रीडनकेनेवकदर्थीकृत्यनोबलम् २१ क्रोशतांयतमानानामसंसक्तौपरंतपौ ॥ दर्शयित्वाऽऽत्मनोवीर्यंप्रयातौसर्वराजसु २२
तौप्रयातौपुनर्दृष्ट्वातदान्येसैनिकाब्रुवन् ॥ त्वरध्वंकुरवःसर्वेवधेकृष्णकिरीटिनोः २३ रथयुक्तोहिदाशाहोमिषतांसर्वधन्विनाम् ॥ जयद्रथाययात्येषकदर्थीकृत्य
नोरणे २४ तत्रकेचिन्मिथोराजन्समभाषंतभूमिपाः ॥ अदृष्टपूर्वसंग्रामेतद्दृष्ट्वामहदद्भुतम् २५ सर्वसैन्यानिराजाचधृतराष्ट्रोत्ययंगतः ॥ दुर्योधनापराधेनक्षत्रं
कृत्स्नाचमेदिनी २६ विलयंसमनुप्राप्तातच्चराजानबुध्यते ॥ इत्येवंक्षत्रियास्तत्रब्रुवंत्यन्येचभारत २७ सिंधुराजस्ययत्कृत्यंगतस्ययमसादनम् ॥ तत्करोतु
वृथादृष्टिर्धार्तराष्ट्रोऽनुपायवित् २८ ततःशीघ्रतरंप्रायात्पांडवःतैधवंप्रति ॥ विवर्तमानेतिग्मांशौहृष्टैःपीतोदकैर्हयैः २९

कायभेदं ग्लानिबलापचयं वमथुंफेनोद्गमं १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३० । ३१ । ३२ प्रावहन् अत्यक्रामन् ३३ । ३४ विद्विषंतं किंचिदवस्थितं ३५ । ३६ । ३७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ॥ ॥ संसंहति १ । २

तंप्रयातंमहाबाहुंसर्वशस्त्रभृतांवरम् ॥ नाशकुवन्वारयितुंयोधाःक्रुद्धमिवांतकम् ३० विद्राव्यतुततःसैन्यंपांडवःशत्रुतापनः ॥ यथामृगगणान्सिंहसैधवार्थे
व्यलोडयत् ३१ गाहमानस्त्वनीकानितूर्णमश्वानचोदयत् ॥ बलाकाभंतुदाशार्हःपांचजन्यंव्यनादयत् ३२ कौतेयेनाग्रतःमृष्टान्यपतन्मृष्टतःशराः ॥ तूर्णा
तूर्णतरंश्वःप्रावहन्वातरंहसः ३३ ततोऽनृपतयःक्रुद्धाःपरिवबुधनंजयम् ॥ क्षत्रियावहवश्चान्येजयद्रथवधैषिणम् ३४ सैन्येषुविप्रयातेषुधोष्टितंपुरुषर्षभम्
दुर्योधनोऽन्वयात्पार्थंत्वरमाणोमहाहवे ३५ वातोद्धृतपताकंतरथंजलदानेःस्वनम् ॥ घोरंकपिध्वजंदृष्ट्वाविषण्णारथिनोऽभवन् ३६ दिवाकरेऽथरजसासर्वतःसं
वृतेभृशम् ॥ शरार्ताश्वरणयोधाःशेकुःकृष्णौनवीक्षितुम् ३७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि सैन्यविस्मयेशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥
॥ संजयउवाच ॥ संसंतइवमज्जानस्तावकानांभयानृप ॥ तौदृष्ट्वासमतिक्रांतौवासुदेवधनंजयौ १ सर्वंतुप्रतिसंरब्धाहामंतःसत्वचोदिताः ॥ स्थिरीभूतामहा
त्मानःप्रत्यगच्छन्धनंजयम् २ येगताःपांडवंयुद्धेरोषामर्षसमन्विताः ॥ तेऽद्यापिननिवर्तितेसिंधवःसागरादिव ३ असंतस्तुन्यवर्तितेदेभ्यइवनास्तिकाः ॥
नरकंभजमानास्तेप्रत्यपद्यंतकिल्बिषम् ४ तावतीत्यरथानीकंविमुक्तौपुरुषर्षभौ ॥ ददृशतेयथाराहोरास्यान्मुक्तौप्रभाकरौ ५ मत्स्याविवमहाजालंवि
दार्यविगतकृमौ ॥ तथाकृष्णावदृश्येतांसेनाजालंविदार्यतत् ६ विमुक्तौशस्त्रसंवाधाद्द्रोणानीकात्सुदुर्भिदात् ॥ अदृश्येतांमहात्मानौकालसूर्याविवोदितौ ७
अस्त्रसंवाधनिर्मुक्तौविमुक्तौशस्त्रसंकटात् ॥ अदृश्येतांमहात्मानौशस्त्रसंवाधकारिणौ ८ विमुक्तौज्वलनस्पर्शान्मकरास्याज्झषाविव ॥ अक्षोभयेतांसेनांतौसमु
द्रंमकराविव ९ तावकास्तवपुत्राश्चद्रोणानीकस्थयोस्तयोः ॥ नैतौतरिष्यतोद्रोणामितिचक्रुस्तदामतिम् १० तौतुदृष्ट्वाव्यतिक्रांतौद्रोणानीकंमहाद्युती ॥
नाशशंसुर्भहाराजसिंधुराजस्यजीवितम् ११ आशाबलवतीराजन्सिंधुराजस्यजीविते ॥ द्रोणहार्दिकययोःकृष्णौनमोक्ष्येतेइतिप्रभो १२ तामाशांविफलीक
ृत्यसंतीर्णौतौपरंतपौ ॥ द्रोणानीकंमहाराजभोजानीकंचदुस्तरम् १३ अथदृष्ट्वाव्यतिक्रांतौज्वलिताविवपावकौ ॥ निराशाःसिंधुराजस्यजीवितंनशशंसिरे
१४ मिथश्चसमभाषेतामभीतौभयवर्धनौ ॥ जयद्रथवधेवाचस्तास्ताःकृष्णधनंजयौ १५ असौमध्येकृतःषड्विधार्तराष्ट्रैर्महारथैः ॥ चक्षुर्विषयसंप्राप्तोनमेमो
क्ष्यतिसैधवः १६ यद्यस्यसमरेगोप्ताशक्रोदेवगणैःसह ॥ तथाऽप्येनंनिहंस्यावइतिकृष्णावभाषताम् १७ इतिकृष्णोमहाबाहूमिथःकथयतांतदा ॥ सिंधुराजम
वेक्षंतौत्वपुत्रावद्भुक्कुशुः १८ अतीत्यमरुधन्वानंप्रयांतौवृषितौगजौ ॥ पीत्वावारिसमाश्वस्तौतथैवास्तामरिंदमौ १९

अमर्षश्चिरानुबद्धःकोपः ३ । ४ प्रभाकरौचंद्रादित्यौ ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ मरुधन्वानंमरुस्थलम् १९

म.भा.टी. २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ द्रोणएवग्राहोयस्मिन् हवइवइहस्तरमातद्रोणानीकादित्यर्थः २६ द्रोणास्त्राभ्येवमेधः २७ सिंधुःषष्ठीयासांताश्च शतद्रुविषाशोरावतीचंद्रपागावितस्ताः
 व्याघ्रसिंहगजाकीर्णानतिक्रम्यचपर्वतान् ॥ वणिजाविवदृश्येतांहीनमृत्यूजरातिगौ २० तथाहिमुखवर्णोऽयमनयोरितिमेनिरे ॥ तावकावीक्ष्यमुक्तौतौविकोशं
 तिस्मसर्वशः २१ द्रोणादाशीविषाकाराज्ज्वलितादिवपावकात् ॥ अन्येभ्यःपार्थिवेभ्यश्चभास्वताविवभास्करो २२ विमुक्तौसागरप्रख्याद्द्रोणानीकादिरिदमौ ॥
 अदृश्येतामुदायुक्तौसमुतीर्यार्णवंयथा २३ अस्त्रौघान्महतोमुक्तौद्रोणहार्दिकयरक्षितात् ॥ रोचमानावदृश्येतामिन्द्राभ्यांशदृशौरणे २४ उद्भिन्नरुधिरौकृष्णौ
 भारद्वाजस्यसायकैः ॥ शितैश्चितौव्यरोचेतांकर्णिकारैरिवाचलौ २५ द्रोणग्राहहृदान्मुक्तौशक्त्याशीविषसंकटात् ॥ अयःसरोग्रमकरात्क्षेत्रियप्रवरांभसः २६
 ज्याघोषतलनिर्हादाद्रदानिस्त्रिंशविद्युतः ॥ द्रोणास्त्रमेघान्निर्मुक्तौसूर्येदूतिमिरादिव २७ बाहुभ्यामिवसंतोणौसिंधुषष्ठाःसमुद्रगाः ॥ तेषांतेसरितःपूर्णमहा
 ग्रहसमाकुलाः २८ इतिकृष्णौमहेष्वासौप्रशस्तौलोकविश्रुतौ ॥ सर्वभूतान्यमन्यंतद्रोणास्त्रबलवारणात् २९ जयद्रथंसमीपस्थमवेक्षंतौजिघांसया ॥ रुह्नि
 पानेलिप्संतौव्याघ्राविवव्यतिष्ठताम् ३० यथाहिमुखवर्णोऽयमनयोरितिमेनिरे ॥ तवयोधामहाराजहतमेवजयद्रथम् ३१ लोहिताक्षौमहाबाहूंसंयुक्तौकृष्ण
 पांडवौ ॥ सिंधुराजमभिप्रेक्ष्यहृष्टौव्यनदतामुहुः ३२ शौरैरभीषुहस्तस्यपार्थस्यचधनुष्मतः ॥ तयोरासीत्प्रभाराजन्सूर्यपावकयोरिव ३३ हर्षएवतयोरासी
 द्रोणानीकप्रमुक्तयोः ॥ समीपेसैध्वं दृष्ट्वाश्येनयोरामिषंयथा ३४ तौतुसैध्वमालोक्यवर्तमानमिवांतिके ॥ सहसापेततुःकुद्धौक्षिप्रंश्येनाविवामिषम् ३५ तौदृष्ट्वा
 तुव्यतिक्रांतौहृषीकेशधनंजयौ ॥ सिंधुराजस्यरक्षार्थंपराक्रांतःसुतस्तव ३६ द्रोणेनावद्धकवचोराजादुयोधनस्ततः ॥ ययावेकरथेनाजौहयसंस्कारवित्प्रभो
 ३७ कृष्णपार्थौमहेष्वासौव्यतिक्रम्याथतेसुतः ॥ अग्रतःपुंडरीकाक्षंप्रतीयायनराधिप ३८ ततःसर्वेषुसैन्येषुवादित्राणिप्रहृष्टवत् ॥ प्रावाच्यंतव्यतिक्रांतेतव
 पुत्रेधनंजयम् ३९ सिंहनादरवाश्वासन्शंखशब्दविमिश्रिताः ॥ दृष्ट्वादुर्योधनंतत्रकृष्णयोःप्रमुखेस्थितम् ४० येचतेसिंधुराजस्यगोसारःपावकोपमाः ॥ तेप्रा
 हृष्यंतसमरेदृष्ट्वापुत्रंतवप्रभो ४१ दृष्ट्वादुर्योधनंकृष्णोव्यतिक्रांतंसहानुगम् ॥ अब्रवीदुर्जुनंराजन्प्राप्तकालमिदंवचः ४२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्र
 थवधपर्वणिदुर्योधनागमेएकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ वासुदेवउवाच ॥ दुर्योधनमतिक्रांतमेतंपश्यधनंजय ॥ अत्यद्भुतमिमंमन्येनास्त्यस्यसदृशोरथः १
 दूरपातीमहेष्वासःकृतास्त्रोयुद्धदुर्मदः॥दृढास्त्रश्चित्रयोधीचधार्तराष्ट्रोमहाबलः २अत्यंतसुखसंवृद्धोमानितश्चमहारथः ॥ कृतीचसततंपार्थनित्यंद्वेष्टिचबांधवान् ३
 तेनयुद्धमहंमन्येप्राप्तकालंतवानघ ॥ अत्रवोदृतमायतंविजयायेतरायवा ४ अत्रक्रोधविषंपार्थविमुंचचिरसंभृतम् ॥ एषमूलमनर्थानांपांडवानांमहारथः ५
 एताद्विनिघातदुस्तराः समुद्रगाहितिसरिताविशेषणमहानदीत्वद्योतनार्थं २८ प्रशस्तौप्रकृष्टतमौ द्रोणास्त्रबलवारणविषयादतिशयनात् २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७
 अग्रतःप्रमुखे ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामेकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ३०१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दुर्योधनमिति नास्तीत्यर्जुनोत्तेजनम् १ । २ । ३ । ४ । ५

आक्षेपंशरगोचरं १ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ कार्यस्यजयद्रथवधरूपस्य १५ । १६ । १७ । १८ कृत्यरूपमत्यंतकरणीयं १९ । २० पदप्रतिपदं २१ । २२ । २३ । २४

सोऽयंप्राप्तस्तवाक्षेपंपश्यसाफल्यमात्मनः ॥ कथं हिराजाराज्यार्थं त्वया गच्छेत संयुगम् ६ दिष्ट्या त्विदानीं संप्राप्त एष ते बाणगोचरम् ॥ यथाऽयं जीवितं ज्ञा
तथा कुरु धनं जय ७ ऐश्वर्यमदसं मूढो नैष दुःखमुपेयिवान् ॥ न च ते संयुगे वीर्यं जानाति पुरुषर्षभ ८ त्वां हिलोकास्त्रयः पार्थ ससुरासुरमानुषाः ॥ नोत्सहं ते रणे जेतुं
किमु तैकः सुयोधनः ९ सदिष्ट्या समनुप्राप्तस्तव पार्थ रथांतिकम् ॥ जह्ये न खं महाबाहो यथा वृत्रं पुरंदरः १० एष ह्यनर्थे स तत्पराक्रांतस्तवानघ ॥ निरुत्या धर्म
राजं च यूते वंचितवानयम् ११ बहूनि सुवृशंसानि कृतान्ये तेन मानद ॥ युष्मास्तु पापमतिना अपापेष्वेव नित्यदा १२ तमनार्यं सदा कुरुद्वंद्वं पुरुषं कामरूपिणम् ॥ आ
र्यां युद्धे मतिं कृत्वा जहि पार्था विचारयन् १३ निरुत्या राज्यहरणं वनवासं च पांडव ॥ परिक्लेशं च कृष्णाया हृदि कृत्वा पराक्रमम् १४ दिष्ट्यैष तव बाणानां गोचरे परि
वर्तते ॥ प्रतिघाताय कार्यस्य दिष्ट्या च यततेऽग्रतः १५ दिष्ट्या जानाति संग्रामे योद्धव्यं हित्व यासह ॥ दिष्ट्या च सफलाः पार्थ सर्वे कामा ह्यकामिताः १६ तस्मा
ज्जहिरणे पार्थ धार्तराष्ट्रं कुलाधमम् ॥ यथेद्रेण हतः पूर्वं जंभो देवासुरेभ्यः १७ अस्मिन्हते त्वया सैन्यमनाथं भिद्यतामिदम् ॥ वैरस्यास्यास्त्ववभृथो मूलं छिधि दुरात्म
नाम् १८ ॥ संजय उवाच ॥ तंतथेत्यब्रवीत्पार्थः कृत्यरूपमिदं मम ॥ सर्वमन्यदनादृत्य गच्छयत्र सुयोधनः १९ येनैतद्दीर्घकालं नोभुक्तं राज्यमकंठकम् ॥ अ
प्यस्य युधिविक्रम्यच्छिद्यां मूर्धानमाहवे २० अपितस्य ह्यनर्हायाः परिक्लेशस्य माधव ॥ कृष्णायाः शक्रुयां गंतुं पदं केशप्रधर्षणे २१ इत्येवंवादिनो कृष्णो हृष्टौ श्वेता
न्हयोत्तमान् ॥ प्रेषयामास तु संख्ये प्रेप्संतौ तं नराधिपम् २२ तयोः समीपं संप्राप्य पुत्रस्ते भरतर्षभ ॥ न च कारभयं प्राप्ते भये महति मारिष २३ तदस्य क्षत्रिया
स्तत्र सर्व एवाभ्यपूजयन् ॥ यदर्जुनहृषीकेशौ प्रत्युद्यातौ न्यवारयत् २४ ततः सर्वस्य सैन्यस्य तावकस्य विशांपते ॥ महानादो ह्यभूत्तत्र दृष्ट्वा राजानमाहवे २५ त
स्मिन्नजनसमुन्नादे प्रवृत्ते भैरवे सति ॥ कदर्थी कृत्यते पुत्रः प्रत्यभिन्नमवारयत् २६ आवारितस्तु कैतेयस्तव पुत्रेण धन्विना ॥ संरंभमगमद्भूयः स च तस्मिन् परंतपः २७
तौ दृष्ट्वा प्रति संरंभौ दुर्योधनधनं जयौ ॥ अभ्यवैक्षंत राजानो भीमरूपाः समंततः २८ दृष्ट्वा तु पार्थं संरंभं वास्तु देवं च मारिष ॥ प्रहसन्नेव पुत्रस्ते यो दुःकामः समाह्व
यत् २९ ततः प्रहृष्टो दाशार्हः पांडवश्च धनं जयः ॥ व्यक्रोशेतां महानादं दध्मत्तुश्चां बुजोत्तमौ ३० तौ हृष्टरूपौ संप्रेक्ष्य कौरवेयास्तु सर्वशः ॥ निराशाः समपद्यंत पु
त्रस्य तव जीविते ३१ शोकमापुः परे चैव कुरवः सर्व एव ते ॥ अमन्यंत च पुत्रं ते वैश्वानरमुखे दुतम् ३२ तथा तु दृष्ट्वा योधास्ते प्रहृष्टौ कृष्णपांडवौ ॥ हतो राजा हतो
राजेत्युचिरे च भयार्दिताः ३३ जनस्य सन्निनादं तु श्रुत्वा दुर्योधनोऽब्रवीत् ॥ व्येतु वो भीरव कृष्णौ प्रेषयिष्यामि सृत्यवे ३४ इत्युक्त्वा सैनिकान्सर्वान् जयापेक्षीनरा
धिपः ॥ पार्थमाभाष्य संरंभादिदं वचनमब्रवीत् ३५

३६ । ३७ स्वामिसत्कारोवीरप्रधानोऽयमिति यदन्धैः सत्कारणं तेन युक्तानियोग्यतांगतानि ३८ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां द्वयधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति । एवमीदृशप्र

पार्थस्यच्छिक्षितं तेऽस्त्रं दिव्यं पार्थिवमेव च ॥ तद्दर्शयमायिक्षिप्रयादिजातोऽसि पांडुना ३६ यद्दलंतववीर्यचकेशवस्य तथैव च ॥ तत्कुरुष्वमयिक्षिप्रपश्यामस्त
वपौरुषम् ३७ अस्मत्परोक्षकर्माणि कृतानि प्रवदंतिते ॥ स्वामिसत्कारयुक्तानि यानि तानि हृदयं ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि दुर्यो
धनवचने द्वयधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा र्जुनं राजा त्रिभिर्मर्मातिगैः शरैः ॥ अभ्याविध्यन्महावेगैश्चतुर्भिश्चतुरो
हयान् १ वासुदेवं च दशभिः प्रत्यविध्यत्स्तनान्तरं ॥ प्रतोदं चास्य भस्त्रेनाच्छित्त्वा भूमावपातयत् २ तंचतुर्दशभिः पार्थश्चित्रपुंखैः शिलाशितैः ॥ अविध्यतूर्णमव्य
ग्रस्ते चाभ्रशयंतवर्मणि ३ तेषां नैष्फल्यमालोक्य पुनर्नवचपंचच ॥ प्राहिणोन्निशितान्बाणांस्ते चाभ्रशयंतवर्मणः ४ अष्टाविंशंस्तुतान्बाणानस्तान् विप्रेक्ष्य निष्फ
लान् ॥ अब्रवीत्परवीरघ्नः कृष्णोऽर्जुनमिदं वचः ५ अदृष्टपूर्वपश्यामिशिलानामिव सर्पणम् ॥ त्वया संप्रेषिताः पार्थ नार्थं कुर्वति पत्रिणः ६ काञ्चिद्ग्राही वज्रप्राण
स्तथैव भरतर्षभ ॥ मुष्टिश्च ते यथा पूर्वभुजयोश्च बलंतव ७ न वा कञ्चिदयं कालः प्राप्तः स्यादद्य पश्चिमः ॥ तत्र चैवास्य शत्रोश्च तन्ममाचक्ष्वपृच्छतः ८ विस्मयो
मेमहान् पार्थ तव दृष्ट्वा शरानि मान् ॥ व्यर्थान्निपतितान् संख्ये दुर्योधन रथं प्राति ९ वज्राशनिसमाघोराः परकायावभेदिनः ॥ शराः कुर्वन्ति ते नार्थं पार्थ काऽद्य विडं
बना १० ॥ अर्जुन उवाच ॥ द्रोणेनैषामतिः कृष्ण धार्तराष्ट्रे निवेशिता ॥ अभेद्या हि ममास्त्राणामेषा कवचधारणा ११ अस्मिन्नंतर्हितं कृष्ण त्रैलोक्यमपि वर्मणि ॥
एको द्रोणो हि वेदैतदहंतस्माच्च सत्तमात् १२ न शक्यमेतत्कवचं बाणैर्भुक्तं च न ॥ अपि वज्रेण गोविंदस्वयं मघवता युधि १३ जानंस्वमपि वै कृष्ण मां विमोहयसे
कथम् ॥ यदृत्तं त्रिषु लोकेषु यच्च केशव वर्तते १४ तथा भविष्यद्यच्चैव तत्सर्वविदितं तव ॥ न त्विदं वेदवै कश्चिद्यथा त्वं मधुसूदन १५ एष दुर्योधनः कृष्ण द्रोणेन वि
हितामिमाम् ॥ तिष्ठत्यभीतवत्संख्ये विभ्रत्कवचधारणाम् १६ यत्त्वन्नविहितं कार्यं नैष तद्वेति माधव ॥ स्त्रीवदेष विभर्त्येतां युक्तां कवचधारणाम् १७ पश्य बाहो
श्वमेवीर्यधनुषश्च जनार्दन ॥ पराजयिष्ये कौरव्यं कवचेनापिरक्षितम् १८ इदमंगिरसे प्रादाद्देवेशो वर्मभास्वरम् ॥ तस्माद्बृहस्पतिः प्रापततः प्राप पुनर्दरः १९
पुनर्ददौ सुरपतिर्मह्यं वर्मसंग्रहम् ॥ देवं यद्यस्य वर्मे तद्ब्रह्मणा वा स्वयंकृतम् २० नैनं गीप्स्यति दुर्बुद्धिर्मद्यबाणहतं मया ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वाऽर्जुनो बाणान्
भिर्मध्यव्यकर्षयत् २१ मानवास्त्रेण मानाहंस्तीक्ष्णावरणभेदिना ॥ विठुष्यमाणांस्ते नैव धनुर्मध्यमताञ्छरान् २२ तानस्यास्त्रेण चिच्छेद द्रौणिः सर्वास्त्रघाति
ना ॥ तान्नि कृतानि पूनरदृष्ट्वा दूरतो ब्रह्मवादिना २३ न्यवेदयत्केशवाय विस्मितः श्वेतवाहनः ॥ नैतदस्त्रं मया शक्यं द्विः प्रयोक्तुं जनार्दन २४

मावं १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ युक्तानि यानि तानि हृदयं १७ । १८ । १९ ससंग्रहं सीपदेशं देवं देवैः कृतं २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ । २७ । २८ निर्देहान् निकृतावयवान् २९ । ३० । ३१ मत्सर्मासांतरेऽपि निरुद्धाविति पूर्वेषामन्वयः संचिरार्थः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ कोशमात्रेणैव वतोऽर्थात् ३७ । ३८ । ३९

अस्त्रं मामेव हन्याद्विह्न्याच्चापि बलं मम ॥ ततो दुर्योधनः कृष्णो नवभिर्नवभिः शरैः २५ अविध्यतरणे राजन शरैराशी विषोपमैः ॥ भूय एवाभ्यवर्षस्त्रसमरे कृष्ण पांडवौ
२६ शरवर्षेण महता ततो हृष्यंततावकाः ॥ चकुर्वादित्रनिनदान् सिंहनादरवांस्तथा २७ ततः कुद्धोरणे पार्थः मृक्किगीपरिसंलिहन् ॥ नापश्यच्च ततो स्यांगं यत्र
स्याद्दर्मरक्षितम् २८ ततोऽस्य निशितैर्बाणैः सुमुक्तैरंतकोपमैः ॥ हयांश्चकार निर्देहानुभौ च पाष्णि सारथी २९ धनुरस्याच्छिनत्तूर्णहस्तावापंचवीर्यवान् ॥
रथंच शकलीकर्तुं सव्यसाची प्रचक्रमे ३० दुर्योधनं च बाणाम्यां तीक्ष्णाम्यां विरथीकृतम् ॥ आविद्धश्च दस्ततलयोरुभयोरर्जुनस्तदा ३१ प्रयत्नज्ञो हि कौंतेयो न ख
मांसांतरेषुभिः ॥ सवेदनाभिराविग्रः पलायनपरायणः ३२ तं कृच्छ्रमापदं प्राप्तं दृष्ट्वा परमधन्विनः ॥ समापेतुः परीप्संतो धनं जयशरादितम् ३३ तं रथैर्बहुसाह
स्रैः कल्पितैः कुंजरैर्हयैः ॥ पदात्यो वैश्च संरब्धैः परिवर्धुर्न जयम् ३४ अथ नार्जुन गोविंदो न रथो वा व्यदृश्यत ॥ अस्त्रवर्षेण महता जनौ वैश्चापि संवृतौ ३५ ततो
ऽर्जुनोऽस्त्रवीर्येण निजघ्नतां विरूथिनीम् ॥ तत्र व्यंगीकृताः पेतुः शतशोऽथ रथद्विपाः ३६ ते हताहन्यमानाश्च न्यगृह्णन्तं रथोत्तमम् ॥ सरथस्तं भितस्तस्थो कोश
मात्रे समंततः ३७ ततोऽर्जुनं वृष्णिभीरस्त्वारितो वाक्यमब्रवीत् ॥ धनुर्विस्फारयत्यर्थमहं ध्मास्यामि चांभुजम् ३८ ततो विस्फार्य बलवद्ग्राही वज्रघ्नान् रिपून् ॥
महता शरवर्षेण तलशब्देन चार्जुनः ३९ पांचजन्यं च बलवान् दध्मौ तारेण केशवः ॥ रजसा ध्वस्तपक्ष्मांतः प्रस्विन्नवदनो भृशम् ४० तस्य शंखस्य नादेन धनुषो
निःस्वनेन च ॥ निःसत्त्वाश्च सत्त्वाश्च क्षितौ पेतुस्तदा जनाः ४१ तैर्विमुक्तोरथो रेजे वायवीरित इवांबुदः ॥ जयद्रथस्य गोसारस्ततः क्षुब्धाः सहानुगाः ४२ ते
दृष्ट्वासहसा पार्थ गोसारैः संधवस्यतु ॥ चकुर्नादान् महेश्वासां कं पयंतो वसुंधराम् ४३ बाणशब्दरवांश्चो ग्रास्त्रिभिरान् शंखानिःस्वनैः ॥ प्रादुश्च कुर्महात्मानः सिंह
नादरवानपि ४४ तं श्रुत्वा निनदं घोरं तावकानां समुत्थितम् ॥ प्रदध्मतुः शंखवरी वासुदेव धनं जयौ ४५ तेन शब्देन महता पूरिते यं वसुंधरा ॥ सशैला मार्गवद्भीषा
सपाताला विशांपते ४६ सशब्दो भरतश्चेष्टव्याप्य सर्वादिशोदश ॥ प्रतिसस्वानतत्रैव कुरुपांडवयोर्बले ४७ तावकारथिनस्तत्र दृष्ट्वा कृष्ण धनं जयौ ॥ संभ्रमं परमं
प्राप्तास्त्वरमाणामहारथाः ४८ अथ कृष्णो महाभागो तावका वीक्ष्य दंशितौ ॥ अभ्यद्रवंतं संकुद्वास्तदुत्तमिवाभवत् ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जय
द्रथवधपर्वणि दुर्योधनपराजयेऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच ॥ तावका हि समीक्ष्यैवं वृष्ण्यं धकुकुरुतमौ ॥ प्रागत्वरनजिघांसंतस्तथै
व विजयः परान् १ सुवर्णाचित्रैर्वैद्याघ्रैः स्वनवाद्भिर्महारथैः ॥ दीपयंतो दिशः सर्वांश्च लद्भि रिव पावकैः २

४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां द्वयधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ तावका इति । प्रागप्रवसमीक्ष्येत्यन्वयः १ वैद्याघ्रैर्वैद्यैश्चर्मचित्रैः २

३ । ४ । १९१ कौलूतकाःकुलूतदेशजाःपार्वतीयसमानलक्षणाः ॥ आजानेयैरिति । गुडगंधाःकायेयेसुष्ठुष्णाःकांतितोजितक्रोधाः ॥ सारसुतजितेंद्रियाःक्षुत्तुडाहितंचापिनोदुःखं ॥ जानंस्याजाने
यानिर्दिष्टावाजिनोधीरैः ॥ बाहास्तुपार्वतीयाबलान्विताःस्निग्धकेशाश्च ॥ वृत्तसुराहृत्पादामहाजवास्तेऽतिविख्याताः । नदीजैनदीतीरजैः । अश्वाःसकाणिकाराःकचननदीतीरजाःसमुद्दिष्टाः ॥
रुक्मपुंखैश्चदुष्प्रेक्ष्यैःकार्मुकैःपृथिवीपते ॥ कूजद्विरतुलान्नादान्कोपितैस्तुरगैरिव ३ भूरिश्रवाःशलःकर्णोवृषसेनोजयद्रथः ॥ कृपश्चमद्रराजश्चद्रौणिश्वरथिनां
वरः ४ तेपिबंतइवाकाशमश्वैरष्टौमहारथाः ॥ व्यराजयन्दशदिशोवैयाघ्रैर्हेमचंद्रकैः ५ तेदांशिताःसुसंरब्धारथैर्मघौघनिःस्वनैः ॥ समावृण्वन्दशदिशःपार्थ
स्यनिशितैःशरैः ६ कौलूतकाहयाश्चित्रावहंतस्तान्महारथान् ॥ व्यशोभंततदाशीघ्रादीपयंतोदिशोदश ७ आजानेयैर्महावेगेर्नानादेशसमुत्थितैः ॥ पार्वती
यैर्नदीजैश्चसैधवैश्चहयोत्तमैः ८ कुरुयोधवराराजंस्तवपुत्रंपरीप्सवः ॥ धनंजयरथंशीघ्रंसर्वतःसमुपाद्रवन् ९ तेप्रगृह्यमहाशंखान्दध्मुःपुरुषसत्तमाः ॥ पूरयं
तोदिवंराजन्पृथिवींचससागराम् १० तथैवदध्मतुःशंखौवासुदेवधनंजयौ ॥ प्रवरौसर्वदेवानांसर्वशंखवरौभुवि ११ देवदत्तंचकौंतेयःपांचजन्यंचकेशवः ॥
शब्दस्तुदेवदत्तस्यधनंजयसमीरितः १२ पृथिवींचांतरिक्षंचदिशश्चैवसमावृणोत् ॥ तथैवपांचजन्योऽपिवासुदेवसमीरितः १३ सर्वशब्दानतिक्रम्यपूरयामा
सरोदसी ॥ तस्मिंस्तथावर्तमानेदारुणेनादसंकुले १४ भीरूणांत्रासजननेशूराणांहर्षवर्धने ॥ प्रवादितासुमेरीपुद्गर्गरेष्वानकेषुच १५ मृदंगेष्वपिरार्जेद्रवाद्य
मानेष्वनेकशः ॥ महारथाःसमाहूतादुर्योधनहितैषिणः १६ अमृष्यमाणास्तंशब्दंक्रुद्धाःपरमधन्विनः ॥ नानादेश्यामहीपालाःस्वसैन्यपरिरक्षिणः १७ अम
र्षितामहाशंखान्दध्मुर्वीरामहारथाः ॥ कृतेप्रतिकरिष्यंतःकेशवस्यार्जुनस्यच १८ बभूवुस्तवतत्सैन्यंशंखशब्दसमीरितम् ॥ उद्विग्ररथनागाश्वमस्वस्थमिववा
विभो १९ तत्प्रविद्धमिवाकाशंशूरैःशंखविनादितम् ॥ बभूवभृशमुद्विग्रंनिर्घातैरिवनादितम् २० सशब्दःसुमहान्राजन्दिशःसर्वाव्यनादयत् ॥ त्रासयामास
तत्सैन्यंयुगांतइवसंभृतः २१ ततोदुर्योधनोऽष्टौचराजानस्तेमहारथाः ॥ जयद्रथस्यरक्षार्थंशंडवंपर्यवारयन् २२ ततोद्रौणिस्त्रिसप्तत्यावासुदेवमताडयत् ॥
अर्जुनंचत्रिभिर्भल्लैर्ध्वजमश्वान्श्वपंचभिः २३ तमर्जुनःपृष्त्कानांशतैःषड्विरताडयत् ॥ अत्यर्थमिवसंकुद्धःप्रतिविद्धेजनार्दने २४ कर्णंचदशभिर्विद्धावृषसेनंच
भिस्तथा ॥ शल्यस्यसशरंचापमुष्टौचिच्छेदवीर्यवान् २५ गृहीत्वाधनुरन्यत्तुशल्योविब्याधपांडवम् ॥ भूरिश्रवास्त्रिभिर्वाणैर्हेमपुंखैःशिलाशितैः २६ कर्णो
द्वात्रिंशताचैववृषसेनश्चसप्तभिः ॥ जयद्रथस्त्रिसप्तत्याकृपश्चदशभिःशरैः २७ मद्रराजश्चदशभिर्विव्यधुःफाल्गुनंरणे ॥ ततःशराणांषष्ट्यातुद्रौणिःपार्थमवा
किरत् २८ वासुदेवंचविंशत्यापुनःपार्थंचपंचभिः ॥ प्रहसंस्तुनरव्याघ्रःश्वेताश्वःकृष्णसारथिः २९ प्रत्यविध्यत्सतान्सर्वान्दर्शयन्पाणिलाघवम् ॥
कर्णद्वादशभिर्विद्धावृषसेनांत्रिभिःशरैः ३०

पूर्वाभिषूदयाः पश्चाभिषेचनताः किंचित् ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ मन्त्रिद्वयमभिमं २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ध्वजानिति १ रूपमाकारः २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० ध्वजाग्रं ध्वजमुखं कांचनं
शल्यस्य सशरं चापं सुष्टिदेशे व्यकृतं ॥ सौमदत्तिं त्रिभिर्विद्धां शल्यं च दशभिः शरैः ३१ शितैरग्निशिखाकारैर्द्रौणि विव्याध चाष्टभिः ॥ गौतमं पंचविंशत्यासैधवं
च शतेन ह ३२ पुनर्द्रौणि च सप्तत्याशराणां सोऽभ्यताडयत् ॥ भूरिश्रवास्तु संकुद्धः प्रतोदं चिच्छिदे हरेः ३३ अर्जुनं च त्रिसप्तत्याबाणानामाजघान ह ॥ ततः शरश
तैस्तीक्ष्णैस्तानरीन् श्वेतवाहनः ३४ प्रत्यषेध द्रुतं कुद्रो महावातो घनानिव ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि संकुलद्युद्धे चतुरधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १०४ ॥ ६ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ ध्वजान् बहुविधाकारान् भ्राजमानानतिश्रिया ॥ पार्थानां मामकानां च तन्ममाचक्ष्व संजय १ ॥ संजय उवाच ॥
ध्वजान् बहुविधाकारान् जृणुतेषां महात्मनाम् ॥ रूपतो वर्णतश्चैव नाम तश्चानिबोधमे २ तेषां तुरथ मुख्यानां रथेषु विविधा ध्वजाः ॥ प्रत्यदृश्यं तराजैर्द्रज्वलिता इव
पावकाः ३ कांचनाः कांचनापीडाः कांचनस्रगलंकृताः ॥ कांचनानीव शृंगानि कांचनस्य महागिरेः ४ अनेकवर्णा विविधा ध्वजाः परमशोभनाः ॥ ते ध्वजाः सं
वृतास्तेषां पताकाभिः समंततः ५ नानावर्णविरागाभिः शुशुभुः सर्वतो वृताः ॥ पताकाश्च ततस्तास्तु श्वसनेन समीरिताः ६ नृत्यमाना व्यदृश्यं तरंगमध्ये विला
सिकाः ॥ इंद्रायुधसवर्णाभाः पताका भरतर्षभ ७ दोधूयमाना रथिनां शोभयंति महारथान् ॥ सिंहलांगूलमुग्रास्यं ध्वजं वानरलक्षणम् ८ धनंजयस्य संग्रामे प्रत्यदृ
श्यत भैरवम् ॥ सवानरवरो राजन् पताकाभिरलंकृतः ९ त्रासयामास तत्सैन्यं ध्वजोर्गाडीव धन्वनः ॥ तथैव सिंहलांगूलं द्रोणपुत्रस्य भारत १० ध्वजाग्रं समप
श्यामबालसूर्यसमप्रभम् ॥ कांचनं पवनोद्धूतं शक्रध्वजसमप्रभम् ११ नंदनं कौरवैर्द्राणां द्रौणे लक्ष्मसमुद्धितम् ॥ हस्तिकक्ष्यापुनर्हं भीमभूवाधिरथे ध्वजः १२ आह
वेखं महाराज ददृशे पूरयन्निव ॥ पताका कांचनी स्रग्वी ध्वजे कर्णस्य संयुगे १३ नृत्यतीव्ररथोपस्थे श्वसनेन समीरिता ॥ आचार्यस्य तु पांडूनां ब्राह्मणस्य तपस्विनः
१४ गोवृषो गौतमस्यासीत् कृपस्य सुपरिष्कृतः ॥ सतेन भ्राजते राजगोवृषेण महारथः १५ त्रिपुरघ्नरथो यद्रुद्रो वृषेण विराजता ॥ मयूरो वृषसेनस्य कांचनो
मणिरत्नवान् १६ व्याहरिष्यन्निवातिष्ठत्सेनाग्रमुपशोभयन् ॥ तेन तस्य रथोभाति मयूरेण महात्मनः १७ यथा स्कंदस्य राजेंद्रमयूरेण विराजता ॥ मद्वराजस्य
शल्यस्य ध्वजाग्रेऽग्निशिखामिव १८ सौवर्णीं प्रतिपश्यामसीताम प्रतिमां शुभाम् ॥ सा सीता भ्राजते तस्य रथमास्थाय मारिष १९ सर्वबीजविक्रुते यथा सीता
श्रिया वृता ॥ वराहः सिंधुराजस्य राजतोऽभिविराजते २० ध्वजाग्रेऽलोहिता कर्माभो हेमजालपरिष्कृतः ॥ शुशुभे केतुना तेन राजतेन जयद्रथः २१ यथा दे
वासुरेद्युद्धे पुरा पूषा स्मशोभते ॥ सौमदत्तेः पुनर्युपोयज्ञशीलस्य धर्मितः २२

कांचनमयम् ११ । १२ स्रग्वीस्रग्विणी १३ । १४ । १५ । १६ व्याहरिण्यन्वदिष्यन् १७ । १८ । १९ । २० अलोहितार्कभोज्युपरक्तस्फटिकवर्णः 'अर्कोक्पणेस्फटिके' इति मेदिनी २१ । २२

॥ ३॥

ध्वजः सूर्य इवाभासो मश्वात्रप्रदृश्यते ॥ सयूपः कांचनो राजन्सौमदत्तेर्विराजते २३ राजसूये मखश्रेष्ठे यथायूपः समुद्रितः ॥ शलस्य तु महाराजराजतो द्विरदो महान् २४ केतुः कांचनचित्रागैर्मयूरैरुपशोभितः ॥ सकेतुः शोभयामास सैन्यते भरतर्षभ २५ यथाश्वेतो महामागो देवराजचमूं यथा ॥ नागो माणिमयो राज्ञो ध्वजः कनकसंवृतः २६ किंकिणी शतसंहादो भ्राजंश्चित्रोरथोत्तमे ॥ व्यभ्राजत भृशं राजन् पुत्रस्तव विशांपते २७ ध्वजेन महता संख्ये कुरूणां मृषमस्तदा ॥ नवैते तव वाहिन्यामुद्रिताः परमध्वजाः २८ व्यदीपयंस्ते पृतनां युगांतादित्य सन्निभाः ॥ दशमस्त्वर्जुनस्यासीदेक एव महाकपिः २९ अदीप्यतार्जुनो येन हिमवानिव वन्दिना ॥ ततश्चित्राणि शुभाणि सुमहांति महारथाः ३० कार्मुकाण्याददुस्तूर्णमर्जुनार्थे परंतपाः ॥ तथैव धनुरायच्छत्पार्थः शत्रुविनाशनः ३१ गांडीवंदिव्यकर्मा तद्राजन्दुर्मंत्रिते तव ॥ तवापराधाद्राजानो निहता बहुशो युधि ३२ नानादिग्भ्यः समाहूताः सहयाः सरथद्विपाः ॥ तेषामासीद्व्यातिक्षेपो गर्जतामि तरेतरम् ३३ दुर्योधनमुखानां च पांडूनां मृषमस्य च ॥ तत्राहुतं परंचक्रे कर्तव्यः कृष्णसारथिः ३४ यदेको बहुभिः सार्धं समागच्छदभीतवत् ॥ अशोभत महाबाहुर्गांडीवं विक्षिपन्धनुः ३५ जिगीषुस्तान्नरव्याघ्रोजिघांसु ध्वजयद्रथम् ॥ तत्रार्जुनो नरव्याघ्रः शरैर्मुक्तैः सहस्रशः ३६ अदृश्यांस्तावकान्यो धान्प्रचक्रेश्चतुतापनः ॥ ततस्तेऽपि नरव्याघ्राः पार्थसर्वे महारथाः ३७ अदृश्यं समरे च कुःसायकौ धैः समंततः ॥ संवृते नरसिंहे स्तुकुरूणां मृषभेऽर्जुने ॥ महानासीत्समुद्रतस्तस्य सैन्यस्य निःस्वनः ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि ध्वजवर्णने पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अर्जुने सैव वंप्राप्ते भारद्वाजेन संवृताः ॥ पंचालाः कुरुभिः सार्धं किमकुर्वत संजय १ ॥ संजय उवाच ॥ अपराह्मे महाराज संग्रामे लोमहर्षणे ॥ पंचालानां कुरूणां च द्रोणयूतमवर्तत २ पंचाला हि जिघांसंतो द्रोणं संहृष्टचेतसः ॥ अभ्यमुचंत गर्जतः शरवर्षाणि मारिष ३ ततस्तु तुमुलस्तेषां संग्रामोऽवर्तताहुतः ॥ पंचालानां कुरूणां च घोरो देवासुरोपमः ४ सर्वे द्रोणरथं प्राप्य पंचालाः पांडवैः सह ॥ तदनीकं विभित्संतो महास्त्राणि व्यदर्शयन् ५ द्रोणस्य रथपर्यंतराथिनो रथमास्थिताः ॥ कंपयंतोऽभ्यवर्तत वेगमास्थाय मध्यमम् ६ तमभ्ययाद्बृहत्क्षत्रः केकयानां महारथः ॥ प्रवपन्निशिताम्बाणान्महेन्द्राशनि सन्निभान् ७ तंतुप्रत्युद्ययौ शीघ्रं क्षेमधूर्तिर्महायशः ॥ विमुंचन्निशिताम्बाणां शतशोऽथ सहस्रशः ८ घृष्टकेतुश्च चेदीनामृषभोऽतिबलोदितः ॥ त्वरितोऽभ्यद्रव द्रोणं महेन्द्र इव शंबरम् ९ तमापतंतं सहसा व्यादितास्यमिवांतकम् ॥ वीरधन्वामहेष्वासस्त्वरमाणः समभ्ययात् १० युधिष्ठिरं महाराजं जिगीषुं समवस्थितम् ॥ सहानीकं ततो द्रोणो न्यवारयत धीर्यवान् ११

॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ ॥ ॥ अर्जुने इति १ । २ । ३ । ४ । ५ कंपयंतो भुवमिति शेषः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ सौमदत्तिः शलः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ हतोरराजेति अभ्यन्यतेत्यनुबंगः २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३

नकुलं कुशलं युद्धे पराक्रांतं पराक्रमी ॥ अभ्यगच्छत्समायांतं विकर्णस्ते सुतः प्रभो १२ सहदेवं तथायांतं दुर्मुखः शत्रुकर्षणः ॥ शरैरनेकसाहस्रैः समवाकिरदाशुगैः १३ सात्यकिं तु नरव्याघ्रं व्याघ्रदत्तस्त्वरयत् ॥ शरैः सुनिशितैस्तीक्ष्णैः कंपयन्मैमुहुर्मुहुः १४ द्रौपदेयान्नरव्याघ्रान्मुंचतः सायकोत्तमान् ॥ संरब्धवाररथिनः श्रेष्ठा न्सौमदत्तिरवारयत् १५ भीमसेनं तदा कुद्वंभीमरूपो भयानकः ॥ प्रत्यवारयदायांतमार्थशृंगैर्महारथः १६ तयोः समभवयुद्धं नरराक्षसयोर्मध्ये ॥ यादगेवपुरा वृत्तरामरावणयोर्नृप १७ ततो युधिष्ठिरो द्रोणं नवत्यानतपर्वणाम् ॥ आजग्रे भरतश्रेष्ठः सर्वमर्मसुभारत १८ तंद्रोणः पंचविंशत्यानि जघानस्तनांतरे ॥ रोषितो भरतश्रेष्ठकौंतेयेन यशस्विना १९ भूय एव तु विंशत्यासायकानां समाचिनोत् ॥ साश्वसूतध्वजं द्रोणः पश्यतां सर्वधन्विनाम् २० तान् शरान् द्रोणमुक्तांस्तु शरवर्षेण पांडवः ॥ अवारयत धर्मात्मा दर्शयन्पाणि लाघवम् २१ ततो द्रोणो भृशं कुद्वोधर्मराजस्य संयुगे ॥ चिच्छेद समरे धन्वी धनुस्तस्य महात्मनः २२ अथैनं छिन्नधन्वानं त्वरमाणो महारथः ॥ शरैरनेकसाहस्रैः पूरयामास सर्वतः २३ अदृश्यांश्च क्षयराजानं भारद्वाजस्य सायकैः ॥ सर्वभूतान्यमन्यत हतमेव युधिष्ठिरम् २४ केचिच्चैनममन्यंत तथैव विमुखोऽकृतम् ॥ हतोरराजेति राजेन्द्र ब्राह्मणेन महात्मना २५ सकृत्परमं प्राप्तो धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ त्यक्त्वा तत्कार्मुकं छिन्नं भारद्वाजेन संयुगे २६ आददेऽन्यदनुर्दिव्यं भास्वरं वेगवतरम् ॥ ततस्तान्सायकांस्तत्र द्रोणनुन्नान्सहस्रशः २७ चिच्छेद समरे वीरस्तदहुतमिवाभवत् ॥ छिन्वा तु तान् शरान् राजन् क्रोधसंरक्तलोचनः २८ शक्तिं जग्राह समरे गिरीणामपि दारिणीं ॥ स्वर्णदंडां महाघोरामष्टघंटां भयावहाम् २९ समुत्क्षिप्य च तां हृष्टो ननाद बलवद्बली ॥ नादेन सर्वभूतानि त्रासयन्निव भारत ३० शक्तिं समुद्यतां दृष्ट्वा धर्मराजेन संयुगे ॥ स्वस्ति द्रोणाय सहसा सर्वभूतान्यथा ब्रुवन् ३१ साराजभुजनिर्मुक्तानि मुक्तोरगमन्निभा ॥ प्रज्वालयंती गगनं दिशः सप्रदिशस्तथा ३२ द्रोणांतिकमनुप्राप्ता दीप्ता स्यापन्नगीयथा ॥ तामापतंतो सहसा दृष्ट्वा द्रोणो विशांपते ३३ प्रादुश्चक्रे ततो ब्राह्ममस्त्रमस्त्रविदां वरः ॥ तदस्त्रं भस्मसात्कृत्वा तां शक्तिं घोरदर्शनाम् ३४ जगाम स्यंदनं तूर्णं पांडवस्य यशस्विनः ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा द्रोणास्त्रं तत्समुद्यतम् ३५ अशामयन् महाप्राज्ञो ब्रह्मास्त्रेणैव मारिष ॥ विद्धातं चरणे द्रोणं पंचभिर्नतपर्वभिः ३६ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन चिच्छेद स्यमहद्धनुः ॥ तदपास्य धनुश्छिन्नं द्रोणः क्षत्रियमर्दनः ३७ गदां चिक्षेप सहसा धर्मपुत्राय मारिष ॥ तामापतंतो सहसा गदां दृष्ट्वा युधिष्ठिरः ३८ गदामेवाग्रहीत् कुद्वध्विषे च परंतप ॥ ते गदे सहसामुक्ते समासाद्य परस्परम् ३९ संघर्षात्पावकं मुक्त्वा समेयातां महीतले ॥ ततो द्रोणो भृशं कुद्वोधर्मराजस्य मारिष ४० चतुर्भिर्निशितैस्तीक्ष्णैर्हयान् जघ्रे शरोत्तमैः ॥ चिच्छेदैकेन भलेन धनुश्चैव ध्वजोपमम् ४१

३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१

केतुमेकेनचिच्छेदपांडवंचादयत्रिभिः ॥ हताश्वात्तुरथातूर्णमवसृत्ययुधिष्ठिरः ४२ तस्थान्वर्धभुजोराजाव्यायुधोभरतर्षभ ॥ विरथंतंसमालोक्यव्यायुधंचवि
शेषतः ४३ द्रोणोव्यमोहयच्छत्रून्सर्वसैन्यानिवाविभो ॥ मुंचंश्चेषुगणांस्तोक्ष्णान्लघुहस्तोदृढव्रतः ४४ अभिदुद्रावराजानंसिंहोष्टगमिवोल्लवणः ॥ तमभिदु
तमालोक्यद्रोणेनामित्रघातिना ४५ दृष्टोत्सहस्राशब्दःपांडूनांसमजायत ॥ हतोराराजहतोराराजाभारद्वाजेनमारिष ४६ इत्यासीत्सुमहान्शब्दःपांडुसैन्यस्यभा
रत ॥ ततस्त्वरितमारुह्यसहदेवरथंनृपः ॥ अपायाज्जवनैरश्वैःकुतोपुत्रोयुधिष्ठिरः ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि युधिष्ठिरापयानेष
डधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ बृहत्क्षत्रमथायातंकैकेयंदृढविक्रमम् ॥ क्षेमधूर्तिर्महाराजविव्याधोरसिमार्गैः १ बृह
त्क्षत्रस्तुतंराजानवत्यानतपर्वणाम् ॥ आजग्रेत्वरितोराजन्द्रोणानीकविभित्सया २ क्षेमधूर्तिस्तुसंकुद्धःकैकेयस्यमहात्मनः ॥ धनुश्चिच्छेदभल्लेनपीतेननिशि
तेनह ३ अथैनंछिन्नधन्वानंशरेणानतपर्वणा ॥ विव्याधसमरतूर्णंप्रवरंसर्वधन्विनम् ४ अथान्यद्वनुरादायबृहत्क्षत्रोहसन्निव ॥ व्यश्वसूतरथंचक्रेक्षेमधूर्तिमहा
रथम् ५ ततोऽपरेणभल्लेनपीतेननिशितेनच ॥ जहारनृपतेःकायाच्छिरोज्वालितकुंडलम् ६ तच्छिन्नंसहसातस्यशिरःकुंचितमूर्धजम् ॥ साकिरीटंमहीप्राप्य
बभौज्योतिरिवांबरात् ७ तंनिहत्यरणेहृष्टाबृहत्क्षत्रोमहारथः ॥ सहसाऽभ्यपतत्सैन्यंतावकंपार्थकारणात् ८ घृष्टकेतुंतथाऽऽयातंद्रोणहेतोःपराक्रमी ॥ वीरधन्वा
महेष्वासोवारयामासभारत ९ तौपरस्परमासाद्यशरदंष्ट्रौतरस्विनौ ॥ शरैरनेकसाहस्रैरन्योन्यमभिजघ्नतुः १० तावुभौनरशार्दूलौयुयुधातेपरस्परम् ॥ महा
वनेतीव्रमदौवारणाविव्यूथपौ ११ गिरिगव्हरमासाद्यशार्दूलाविवरोषितौ ॥ युयुधातेमहावीर्यौपरस्परजिघांसया १२ तद्युद्धमासीत्तुमुलप्रेक्षणीयंविशंपते ॥
सिद्धचारुणसंघानांविस्मयाद्भुतदर्शनम् १३ वीरधन्वाततःक्रुद्धोघृष्टकेतोःशरासनम् ॥ द्विधाचिच्छेदभल्लेनप्रहसन्निवभारत १४ तदुत्सृज्यधनुश्छिन्नंचेदिरा
जोमहारथः ॥ शक्तिंजग्राहविपुलाहिमदंडामयस्मयीम् १५ तांतुशक्तिमहावीर्यादोभ्यामायम्यभारत ॥ चिक्षेपसहसायतोवीरधन्वरथंप्रति १६ तयातुवीरघाति
न्याशक्त्यात्वभिहतोभृशम् ॥ निर्भिन्नहृदयस्तूर्णनिपपातरथान्महीम् १७ तास्मिन्विनिहतेवीरैर्गर्तानामहारथे ॥ बलंतेऽभज्यतविभोपांडवैःसमंततः १८
सहदेवेततःषष्ठिसायकान्दुर्मुखोऽक्षिपत् ॥ ननादचमहानादंतर्जयन्पांडवरणे १९ माद्रेयस्तुततःक्रुद्धोदुर्मखंचशितैःशरैः ॥ भ्राताभ्रातरमायातंविव्याधप्रहस
न्निव २० तंरणेरभसंदृष्ट्वासहदेवंमहाबलम् ॥ दुर्मुखोनवभिर्बाणैस्ताडयामासभारत २१ दुर्मुखस्यतुभल्लेनछित्त्वाकेतुंमहाबलः ॥ जघानचतुरोवाहांश्वतु
भिर्निशितैःशरैः २२ अथापरेणभल्लेनपीतेननिशितेनह ॥ चिच्छेदसारथेःकायाच्छिरोज्वालितकुंडलम् २३ १५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३

२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायां सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ध ॥

शुरप्रेणचतीक्ष्णेनकौरव्यस्यमहद्भुतः ॥ सहदेवोरणेछित्वातंचविव्याधपंचभिः २४ हताश्वतुरथं त्यक्त्वा दुर्मुखो विमनास्तदा ॥ आरुरोहरथं राजत्रिरामित्रस्य
भारत २५ सहदेवस्ततः क्रुद्धो निरमित्रं महाहवे ॥ जघान पृतनामध्ये भल्लेन परवीरहा २६ सपपातरथोपस्थान्निरमित्रो जनेश्वरः ॥ त्रिगर्तराजस्य सुतो व्यथ
यस्तव वाहिनीम् २७ तंतुहत्वामहाबाहुः सहदेवो व्यरोचत ॥ यथा दाशरथीरामः खरं हत्वामहाबलम् २८ हाहाकारो महानामो त्रिगर्तानां जनेश्वर ॥ राजपुत्रं ह
तं दृष्ट्वा निरमित्रं महारथम् २९ नकुलस्ते सुतं राजन्विकर्णं पृथुलोचनम् ॥ मुहूर्ताज्जितवान् लोके तदद्भुतमिवाभवत् ३० सात्यकिं व्याघ्रदत्तस्तु शरैः सन्नतपर्वभिः ॥
चक्रऽदृश्यं साश्वसूतं सध्वजं पृतनांतरे ३१ तान्निवार्य शरानशूरः शैनेयः कृतहस्तवत् ॥ साश्वसूतध्वजं बाणैर्व्याघ्रदत्तमपातयत् ३२ कुमारे निहते तस्मिन् मागध
स्य सुते प्रभो ॥ मागधाः सर्वतो यत्तायुयुधानमुपाद्रवन् ३३ विसृजंतः शरांश्चैव तोमरांश्च सहस्रशः ॥ भिदिपालांस्तथा प्रासान्मुद्गरान्मुसलानपि ३४ अयोधयन्
रणेशूराः सात्वतं युद्धदुर्मदम् ॥ तांस्तु सर्वान्सबलवान् सात्यकिर्युद्धदुर्मदः ३५ नातिच्छादसन्नेव विजिग्ये पुरुषर्षभः ॥ मागधान्द्रवतो दृष्ट्वा हतशेषान्समंततः
३६ बलं तेभ्यज्यत विभो युयुधानशरादितम् ॥ नाशयित्वा रणे सैन्यं त्वदीयं माघवोत्तमः ३७ विधुन्वानोधनुः श्रेष्ठं व्यभ्राजत महायशाः ॥ भज्यमानं बलं राजन्सा
त्वतेन महात्मना ३८ नाभ्यवर्तत युद्धाय त्रासितं दीर्घबाहुना ॥ ततो द्रोणो भृशं क्रुद्धः सहसो दृत्य च क्षुषी ॥ सात्यकिं सत्यकर्माणं स्वयमेवाभिदुद्रुवे ३९ ॥ इति श्री
महाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि संकुलयुद्धे सप्ताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥ संजय उवाच ॥ द्रौपदेयान्महेष्वासान्सौमदतिर्महायशाः ॥ एकैकं पं
चभिर्विद्धा पुनर्विव्याध सप्तभिः १ तेषां डिता भृशं तेन रौद्रेण सहसा विभो ॥ प्रमूढानैव विविदुर्मृधेकृत्यं स्मर्किंचन २ नाकुलिश्च शतानीकः सौमदतिं न र्षभम् ॥
द्वाभ्यां विद्धाऽनददृष्टः शराभ्यां शत्रुकर्शनः ३ तथेते रणे यत्तास्त्रिभिस्त्रिभिरजिह्वैः ॥ विव्यधुः समरे तूर्णं सौमदतिममर्षणम् ४ सतान्प्रतिमहाराजचिक्षेप पंच
सायकान् ॥ एकैकं हृदि चाजग्रे एकैकेन महायशाः ५ ततस्ते भ्रातरः पंचशरैर्विद्धामहात्मना ॥ परिवार्य रणे वीरं विव्यधुः सायकैर्भृशम् ६ आर्जुनिस्तु हयांस्तस्य
चतुर्भिर्निशितैः शरैः ॥ प्रेषयामास संक्रुद्धो यमस्य सदनं प्रति ७ भैमसेनिर्धनुश्छित्वा सौमदतेर्महात्मनः ॥ ननाद बलवन्नादं विव्याध च शितैः शरैः ८ यौधिष्ठि
रिध्वजं तस्य छित्वा भूमावपातयत् ॥ नाकुलिश्चाथ यन्तारं रथनीडादपाहरत् ९ साहदेविस्तु तं ज्ञात्वा भ्रातृभिर्विमुखीकृतम् ॥ शुरप्रेण शिरो राजन्निवकर्तमहात्म
नः १० तच्छिरोन्यपतद्भूमौ तपनीयविभूषितम् ॥ भ्राजयत्तरणोद्देशं बालसूर्यसमप्रभम् ११

२६ आक्षिपत् गृहीतवान् २७ आविध्यभ्रामयित्वा २८ । २९ विस्फारितानिष्ठगभूतानिसर्वांगानियस्य ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ भुवनं स्वर्लोकम् ३७ ॥ इति द्रोणपर्वणि
समीक्ष्य तदवस्थं तं वधायास्य मनोदधे ॥ वेगचक्रमहातं चराक्षसेन्द्रं रथं प्राति २६ दग्धाद्रिकूटशृंगाभं भिन्नां जनचयोपमम् ॥ रथाद्रथमभिद्व्यकुद्वोहैर्दिविराक्षि
पत् २७ उद्वहर्ह रथाञ्चापि पन्नगं रुडो यथा ॥ समुक्षिप्य च बाहुभ्यामाविद्व्यच पुनः पुनः २८ निष्पिपेष क्षितौ क्षिप्रं पूर्णकुंभमिवाश्मानि ॥ बललाघवसंपन्नः
संपन्नो विक्रमेण च २९ भैमसेनारणे कुद्वः सर्वसैन्यान् यभीषयत् ॥ सविस्फारितसर्वांगश्रूणि तास्थिर्विभीषणः ३० घटोत्कचेन वीरेण हतः शालकटंकटः ॥ ततः
सुमनसः पार्था हते तस्मिन्निशाचरे ३१ चुक्रुशुः सिंहनादां श्वासां स्यादुधुधुश्चह ॥ तावकाश्च हतं दृष्ट्वा राक्षसेन्द्रं महाबलम् ३२ अलं बुधं तथा शूरा विशीर्णमिव पर्व
तम् ॥ हाहाकारमकार्षुश्च सैन्यानि भरतर्षभ ३३ जनाश्च तद्दृष्ट्वा शिरे रक्षः कौतूहलान्विताः ॥ यद्दृच्छ्यानि पतितं भूमावंगारकं यथा ३४ घटोत्कचस्तु तद्वत्वा
रक्षो बलवतां वरम् ॥ सुमोच बलवन्नादं बलं हत्वेव वासवः ३५ स पूज्यमानः पितृभिः सर्वाधवैर्घटोत्कचः कर्मणि दुष्करे कृते ॥ रिपुं निहत्या भिननं दवेत दाह्यलं बुधं
पक्वमलं बुधं यथा ३६ ततो निनादः सुमहान्समुत्थितः स शंखनानाविधवाणघोषवान् ॥ निशम्य तं प्रत्यनदंस्तु पांडवास्ततो ध्वनिर्भुवनपथास्पृशद्भृशम् ३७
॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि अलं बुधवधेन वाधिकांशतमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥
भारद्वाजं कथं युद्धे युयुधानो न्यवारयत् ॥ संजया चक्षत तत्त्वेन परं कौतूहलं हि मे १ ॥ संजय उवाच ॥ शृणुराजन्महाप्राज्ञ संग्रामलोमहर्षणम् ॥ द्रोणस्य पांडवैः
सार्धं युयुधानपुरोगमैः २ बध्यमानं बलं दृष्ट्वा युयुधानेन मारिष ॥ अभ्यद्रवत्स्वयं द्रोणः सात्यकिं सत्यविक्रमम् ३ तमापतंतं सहसा भारद्वाजं महारथम् ॥ सात्य
किः पंचविंशत्यास्तु द्रकाणां समार्षयत् ४ द्रोणोऽपि युधिविक्रांतो युयुधानं समाहितः ॥ आविध्यत्पंचभिस्तूर्णहेमपुंखैः शरैः शितैः ५ ते वर्मभित्त्वासु दृढं द्विषत्पि
शितभोजनाः ॥ अभ्ययुर्धरणीं राजन् श्वसंत इव पन्नगाः ६ दीर्घबाहुरभिरुद्धस्तोत्रादित इव द्विपः ॥ द्रोणं पंचाशतां विध्यन्नाराचैरग्निसन्निभैः ७ भारद्वाजं रणे वि
द्वो युयुधानेन सत्वरम् ॥ सात्यकिं बहुभिर्बाणैर्यतमानमविध्यत् ८ ततः कुद्वो महेष्वामोभूय एव महाबलः ॥ सात्वतं पीडयामास शरेणानतपर्वणा ९
स बध्यमानः समरे भारद्वाजेन सात्यकिः ॥ नान्वपद्यत कर्तव्यं किंचिदेव विशांपते १० विषण्णवदनश्चापि युयुधानोऽभवन्नृप ॥ भारद्वाजं रणे दृष्ट्वा विसृजंतं
शितान् शरान् ११ तंतुसंप्रेक्ष्यते पुत्राः सैनिकाश्च विशांपते ॥ प्रहृष्टमनसो भूध्वासिंहवद्व्यनदन्मुहुः १२ तं श्रुत्वा निनदं घोरं पीडयमानं च माधवम् ॥ यु
धिष्ठिरोऽब्रवीद्राजा सर्वसैन्यानि भारत १३ एष वृष्णिवरो वीरः सात्यकिः सत्यविक्रमः ॥ ग्रस्यते युधि वीरेण भानुमानिव राहुणा १४ अभिद्रवत गच्छध्वं
सात्यकिर्यत्र युध्यते ॥ घृष्टमुग्रं च पांचाल्यमिदमाह जनाधिपः १५

टीकायां नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ भारद्वाजमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५

१३। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८ तस्मिन्नवसरे २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०

अभिद्रवदुतं द्रोणं किमुतिष्ठसि पार्षत ॥ न पश्यासि भयं द्रोणाद्धोरनः समुपस्थितम् १६ असौ द्रोणो महेश्वासो युयुधानेन संयुगे ॥ क्रीडते सूत्रवद्देन पक्षिणा बाल
को यथा १७ तत्रैव सर्वे गच्छन्तु भीमसेन पुरोगमाः ॥ त्वयैव सहिताः सर्वे युयुधानरथं प्राप्ति १८ पृष्ठतोऽनुगमिष्यामि त्वामहं सहसैनिकः ॥ सात्यकिं मोक्षय स्वाद्ययम्
दंष्ट्रांतरंगतम् १९ एवमुक्त्वा ततो राजा सर्वसैन्येन भारत ॥ अभ्यद्रव द्रोणे द्रोणं युयुधानस्य कारणात् २० तत्रारावो महानासी द्रोणमेकं युयुत्सताम् ॥ पांडवा
नां च भद्रं ते संजयानां च सर्वशः २१ ते समेत्य नरव्याघ्राभारद्वाजं महारथम् ॥ अभ्यवर्षन् शरैस्तीक्ष्णैः कंकाह्णिण्यजितैः २२ स्मयन्नेव तु तान् वीरान् द्रोणः प्रत्यग्रही
त्स्वयम् ॥ अतिथीना गतान्यद्रवत्सलिलेनासनेन च २३ तर्पितास्ते शरैस्तस्य भारद्वाजस्य धन्विनः ॥ आतिथेयमृहं प्राप्य नृपते प्रतिथयो यथा २४ भारद्वाजं
च ते सर्वे न शोकुः प्रतिवीक्षितुम् ॥ मध्यादिनमनुप्राप्तं सहस्रांशुमिव प्रभो २५ तांस्तु सर्वान् महेश्वासान् द्रोणः शस्त्रभृतां वरः ॥ अतापयच्छरव्रतैर्गभस्तिभिरिवांशु
मान् २६ वध्यमाना महाराज पांडवाः संजयास्तथा ॥ त्रातारं नाध्यगच्छन्तं पंकमग्राहवा द्विपाः २७ द्रोणस्य च व्यदृश्यन्त विसर्पतो महाशराः ॥ गभस्तय इशकस्य
प्रतपन्तः समन्ततः २८ तस्मिन् द्रोणेन निहताः पंचालाः पंचविंशतिः ॥ महारथाः समाख्याता घृष्टयुग्नस्य संमताः २९ पांडूनां सर्वसैन्येषु पंचालानां तथैव च ॥ द्रो
णं स्मददृशुः शूरं विनिघ्नन्तं वरान्वरान् ३० केकयानां शतं हत्वा विद्राव्य च समन्ततः ॥ द्रोणस्तस्थौ महाराज व्यादितास्य इवांतकः ३१ पंचालान् संजयान् नत्स्यान्के
कयांश्च नराधिप ॥ द्रोणोऽजयन् महाबाहुः शतशोऽथ सहस्रशः ३२ तेषां समभवच्छब्दो विद्वानां द्रोणसायकैः ॥ वनौकसां विवारण्ये व्याप्तानां धूमकेतुना ३३ त
त्र देवाः सर्गधर्वाः पितरश्चाब्रुवन् नृप ॥ एते द्रवंति पंचालाः पांडवाश्च ससैनिकाः ३४ तंतथा समरे द्रोणं निघ्नन्तं सोमकानुरणे ॥ न चाप्यभिययुः केचिदपरे नैव वि
व्यधुः ३५ वर्तमाने तथा रौद्रे तस्मिन् वीरवरक्षये ॥ अशृणोत्सहसा पार्थः पांचजन्यस्य निःस्वनम् ३६ पूरितो वासुदेवेन शंखराट् स्वनते भृशम् ॥ युध्यमानेषु वी
रेषु सैधवस्याभिरक्षिपु ३७ न दत्सु धार्तराष्ट्रेषु विजयस्य रथं प्राप्ति ॥ गांडीवस्य च निषेधे विप्रणष्टे समन्ततः ३८ कश्मलाभिहतो राजा चिंतयामास पांडवः ॥ न नूनं
स्वस्ति पार्थाय यथानदति शंखराट् ३९ कौरवाश्च यथा हृष्टा विनदन्ति मुहुर्मुहुः ॥ एवं सार्चितयित्वा तु व्याकुलेन तिरात्मना ४० अजातशत्रुः कौंतेयः सात्वतं प्रत्य
भाषत ॥ बाष्पगद्गदया वाचा मुह्यमानो मुहुर्मुहुः ॥ कृत्यस्यानंतरापेक्षी शिनेयं शिनिपुंगवम् ४१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यः स धर्मः पुरा दृष्टः सद्भिः शिनेयशाश्वतः ॥
सांपराये सुहृत्कृत्येतस्य कालोऽयमागतः ४२ सर्वेष्वपि च यो धेषु चिंतयन् शिनिपुंगव ॥ त्वत्सुहृत्तमं कंचिन्नाभिजानामि सात्यके ४३

कृत्यस्यजयव्रथवधस्यान्तरापेक्षीभविघ्नाकांक्षी ४१ यःसधर्मोभैत्रीलक्षणः सांपरायेआप्तकाले ४२ । ४३

द्रोण. ७
अ०
॥११०॥

म.भा.टी.
॥७७॥

४४ । ४५ । ४६ वयस्यस्यस्त्रिंशस्य सहायार्थसहायप्रयोजनम् ४७ सत्यव्रतोद्वेगनिश्चयः ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६०
योहिप्रीतमनानित्यंयश्चानित्यमनुव्रतः ॥ सकार्येसांपरायेतुनियोज्यइतिमेमतिः ४४ यथाचकेशवो नित्यं पांडवानांपरायणम् ॥ तथात्वमपिवाष्णेयकृष्णतुल्य
पराक्रमः ४५ सोऽहंभारंसमाधास्येत्वयितं वोढुमर्हसि ॥ अभिप्रायंचमेनेत्यनवृथाकर्तुमर्हसि ४६ सत्वंभ्रातुर्वयस्यस्यगुरोरपिचसंयुगे ॥ कुरुकृच्छ्रेसहायार्थमर्जु
नस्यनरर्षभ ४७ त्वंहिसत्यव्रतःशूरोमित्राणामभयंकरः ॥ लोकेविख्यायमेवीरकर्मभिःसत्यवागिति ४८ योहिशैनेयमित्रार्थेयुध्वमानस्यजेतनुम् ॥ पृथिवी
चद्विजातिभ्योयोदद्यात्ससमोभवेत् ४९ श्रुताश्चबहवोऽस्माभीराजानोयेदिवंगताः ॥ दत्वेमांपृथिवीकृत्स्नां ब्राह्मणेभ्योयथाविधे ५० एवंत्वामपिधर्मात्मप्रया
चेऽहंकृतांजलिः ॥ पृथिवीदानतुल्यंस्यादधिकंवाफलांविभो ५१ एकएवसदाकृष्णोमित्राणामभयंकरः ॥ रणेसंयजतिप्राणान्द्वितीयस्त्वंचसात्यके ५२ वि
क्रांतस्यचवीरस्ययुद्धेप्रार्थयतोयशः ॥ शूरएवसहायःस्यान्नेतरःप्राकृतोजनः ५३ ईदृशेतुपरामर्देवर्तमानस्यमाधव ॥ त्वदन्योहिरण्यगोप्ताविजयस्यनविद्यते
५४ श्लाघन्नेवहिकर्माणिशतशस्तवपांडवः ॥ ममसंजनयन्हर्षपुनःपुनरकीर्तयत् ५५ लघुहस्तश्चित्रयोधोतथाऽलघुपराक्रमः ॥ प्राज्ञःसर्वास्त्रावेच्छूरोमुह्यतेन
चसंयुगे ५६ महास्कंधोमहोरस्कोमहाबाहुर्बहाहनुः ॥ महाबलोमहावीर्यःसमहात्मासमहास्यः ५७ शिष्योममसत्वाचैवप्रियोऽस्याहंप्रियश्चमे ॥ युयुधानःसहायो
मेप्रमथिष्यतिकौरवान् ५८ अस्मदर्थंचरजेंद्रसंनह्येद्यदिकेशवः ॥ रामोवाऽप्यनिरुद्धोवाप्रद्युम्नोवामहारथः ५९ गदोवासारणोवाऽपिसांबोवासहवृष्णिभिः ॥
सहायार्थमहाराजसंग्रामोत्तममूर्धनि ६० तथाप्यहंनरव्याघ्रशैनेयसत्यविक्रमम् ॥ साहाय्येविनियोक्ष्यामिनास्तिमेऽन्योऽहितत्समः ६१ इतिद्वैतवनेतातमासुवा
चधनंजयः ॥ परोक्षेत्वहुणांस्तथ्यान्कथयन्नायंसंसदि ६२ तस्यत्वमेवंसंकल्पनवृथाकर्तुमर्हसि ॥ धनंजयस्यवाष्णेयममभीमस्यचोभयोः ६३ यच्चापितीर्था
निचरन्नगच्छंद्वारकांप्रति ॥ तत्राहमपितेभक्तिमर्जुनंप्रतिदृष्टवान् ६४ नतस्मैहृदमन्येषुमयाशैनेयलक्षितम् ॥ यथात्वमस्मान्भजसेवर्तमानानुपप्लवे ६५
सोऽभिजात्याचभक्त्याचसख्यस्याचार्यकस्यच ॥ सौहृदस्यचवीर्यस्यकुलीनत्वस्यमाधव ६६ सत्यस्यचमहाबाहोअनुकंपार्थमेवच ॥ अनुकृपंमहेष्वासकर्म
त्वंकर्तुमर्हसि ६७ सुयोधनोहिसहसागतोद्रोणेनदंशितः ॥ पूर्वमेवानुयातास्तेकौरवाणांमहारथाः ६८ सुमहान्निनदश्चैवश्रूयतेविजयंप्रति ॥ सशैनेय
जवेनाशुगंतुमर्हसिमानद ६९ भीमसेनोवयंचैवसंयताःसहसैनिकाः ॥ द्रोणमावारयिष्यामोयदित्वांप्रतियास्यति ७० पश्यशैनेयसैन्यानिद्रवमाणा
निसंयुगे ॥ महान्तंचरणेशब्दंदीर्घमाणांचभारतीम् ७१

॥७७॥

६१ । ६२ । ६३ । ६४ उपश्लोविमर्दे ६५ सख्यादेरनुरूपमित्यनेनान्वयः ६६ सत्यस्यांगीकारस्यअनुकंपार्थमर्जुनानुपालननिमित्तं ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१

७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३
महामारुतवेगेनसमुद्रमिवपर्वसु ॥ धार्तराष्ट्रबलंतातविक्षिप्तंसव्यसाचिना ७२ रथेर्विपरिधावद्भिर्मनुष्यैश्चहयैश्चह ॥ सैन्यरंजःसमुद्रूतमेतत्संपरिवर्तते ७३
संवृतःसिंधुसौवीरैर्नखरप्रासयोधिभिः ॥ अत्यंतोपचितैःशूरैःफाल्गुनःपरवीरहा ७४ नैतद्वलमसंवार्यंशक्योजेतुंजयद्रथः ॥ एतेहिंसैवस्यार्थेसर्वेसंत्यक्तजी
विताः ७५ शरशक्तिध्वजवरंहयनागसमाकुलम् ॥ पश्यैतद्धारतराष्ट्राणामनीकंसुदुरासदम् ७६ शृणुदुंदुभिनिघोषंशंखशब्दांश्चपुष्कलान् ॥ सिंहनादरवांश्चैव
रथनेमिस्वनांस्तथा ७७ नागानांशृणुशब्दंचपतीनांचसहस्रशः ॥ सादिनांद्रवतांचैवशृणुकंपयतांमहोम् ७८ पुरस्तात्सैवानीकंद्रोणानीकंचपृष्ठतः ॥
बहुत्वाद्धिनरव्याघ्रदेवेंद्रमपिपीडयेत् ७९ अपर्यंतेबलेमग्राजह्यादपिचजीवितम् ॥ तस्मिंश्चनिहतेयुद्धेकथंजीवितमाहशः ८० सर्वथाऽहमनुप्राप्तःसुकृच्छ्रं
यिजीवति ॥ इयामोयुवागुडाकेशोदर्शनीयश्चपांडवः ८१ लघ्वस्त्रश्चित्रयोधोचप्रविष्टस्तातभारतीम् ॥ सूर्योदयेमहाबाहुर्दिवसश्चातिवर्तते ८२ तत्रजाना
मिवाष्णेययदिजीवितिवानवा ॥ कुरूणांचापितस्सैन्यंसागरप्रतिमंमहत् ८३ एकएवचबीभत्सुःप्रविष्टस्तातभारतीम् ॥ अविषह्यामहाबाहुःसुरैरपिमहाहवे
८४ नहिमेवर्ततेबुद्धिरद्युद्धेकथंचन ॥ द्रोणोऽपिरभसोयुद्धेममपीडयतेबलम् ८५ प्रत्यक्षंतेमहाबाहोयथाऽसौचरतिद्रिजः ॥ युगपच्चसमेतानांकार्याणांत्वं
विचक्षणः ८६ महार्थंलघुसंयुक्तंकर्तुमर्हसिमानद ॥ तस्यमेसर्वकार्येषुकार्यमेतन्मतंमहत् ८७ अर्जुनस्यपरित्राणंकर्तव्यमिति संयुगे ॥ नाहंशोचाभिदाशार्हं
गोप्तांरंजगतःपतिम् ८८ सहिशक्तेरनेतातत्रीन्लोकानपिसंगतान् ॥ विजेतुंपुरुषव्याघ्रःसत्यमेतद्ब्रवीमि ते ८९ किंपुनर्धार्तराष्ट्रस्यबलमेतत्सुदुर्बलम् ॥
अर्जुनस्त्वेषवाष्णेयपीडितोबहुभिर्युधि ९० प्रजह्यात्समरेप्राणांस्तस्माद्विदामिकश्मलम् ॥ तस्यत्वंपदवीगच्छगच्छेयुस्त्वादृशायथा ९१ तादृशस्येदृशेका
लेमाहशेनाभिनोदितः ॥ रणेवृष्णिप्रवीराणांद्वावेवातिरथोऽस्मृतौ ९२ प्रद्युम्नश्चमहाबाहुस्त्वंचसात्वतविश्रुतः ॥ अस्त्रेनारायणसमःसंकर्षणसमोबले ९३ वीर
तायांनरव्याघ्रधनंजयसमोह्यसि ॥ भीष्मद्रोणावतिक्रम्यसर्वयुद्धविशारदम् ९४ त्वामेवपुरुषव्याघ्रंलोकेसंतःप्रचक्षते ॥ नाशक्यंविद्यतेलोकेमात्यकेरितिमा
धव ९५ तत्त्वायदभिवक्ष्यामितत्कुरुष्वमहाबल ॥ संभावनाहिलोकस्यममपार्थस्यचोभयोः ९६ नान्यथातामहाबाहोसंप्रकर्तुमर्हसि ॥ परित्यज्याप्रिया
न्प्राणान्नणेचरविभीतवत् ९७ नहिशैनेयदाशाहरिणेरक्षंतिजीवितम् ॥ अयुद्धमनवस्थानंसंग्रामेचपलायनम् ९८ भीरूणामसतांमार्गेनैषदाशार्हसेवितः ॥
तवार्जुनोगुरुस्तातधर्मात्माशिनिपुंगव ९९ वासुदेवोगुरुश्चापितवपार्थस्यधीमतः ॥ कारणद्वयमेतद्विजानंस्त्वामहमब्रुवम् १००

वीरतायामुत्साहकारणत्वे ९४ । ९५ संभावनाऽस्तिताज्ञानंकुलशीलश्रुतादिषु ९६ विभीतवद्भीतः ९७ अनवस्थानमस्यर्थ ९८ । ९९ । १००

माऽवमंस्थावचोमहंगुरुस्तवगुरोर्हहम् ॥ वासुदेवमतंचैवममचैवार्जुनस्यच १०१ सत्यमेतन्मयोक्तंतेयाहियत्रधनंजयः ॥ एतद्वचनमाज्ञायममसत्यपराक्रम
१०२ प्रविशैतद्वलंतातधार्तराष्ट्रस्यदुर्मतेः ॥ प्रविश्यचयथान्यायंसंगम्यचमहारथैः ॥ यथार्हमात्मनःकर्मणेषात्वतदर्शय १०३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणप
र्वणिजयद्रथवधपर्वणियुधिष्ठिरवाक्येदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ ६ ॥ संजयउवाच ॥ प्रीतियुक्तंचहृद्यंचमधुराक्षरमेवच ॥ कल्युक्तंचचित्रंच
न्याय्यंचापिमाषितुम् १ धर्मराजस्यतद्वाक्यंनिश्चयशिरिपुंगवः ॥ सात्यकिर्मरतश्रेष्ठप्रत्युवाचयुधिष्ठिरम् २ श्रुतंतेगदतोवाक्यंसर्वमेतन्मयाऽच्युत ॥
न्याययुक्तंचचित्रंचफाल्गुनार्थेयशस्करम् ३ एवंविधेतथाकालेमादृशंप्रेक्ष्यसंमतम् ॥ वक्तुमर्हसिरार्जेद्रथथापार्थतथैवमाम् ४ नमेधनंजयस्यार्थेप्राणारक्ष्याः
कथंचन ॥ त्वत्प्रयुक्तःपुनरहंकिन्नकुर्यामहाहवे ५ लोकत्रयंयोधयेयंसदेवासुरमानुषम् ॥ त्वत्प्रयुक्तोनरेद्रेहकिमुतैतत्सुदुर्बलम् ६ सुयोधनबलंत्वयोधाये
ष्येसंमततः ॥ विजेष्येचरणेरान्सत्यमेतद्वीमिते ७ कुशल्यहंकुशलिनेसमासाद्यधनंजयम् ॥ हतेजयद्रथेराजन्पुनरेष्यामितेतिकम् ८ अवश्यंतुमयासर्वं
विज्ञाप्यस्त्वनराधिप ॥ वासुदेवस्ययद्वाक्यंफाल्गुनस्यचधीमतः ९ दृष्ट्वभिपरीतोहमर्जुनेनपुनःपुनः ॥ मध्येसर्वस्यसैन्यस्यवासुदेवस्यशृण्वतः १० अ
द्यमाधवराजानमप्रमत्तोऽनुपालय ॥ आर्यायुद्धेमतिं कृत्वायावद्वन्मिजयद्रथम् ११ त्वयिचाहंमहाबाहोप्रयुमेवामहारथे ॥ नृपंनिक्षिप्यगच्छेयंनिरपेक्षोजय
द्रथम् १२ जानीषेहिरणेद्रोणंकुरुषुश्रेष्ठसंमतम् ॥ प्रतिज्ञातंहितेनेदंपश्यमानेनवैप्रभो १३ ग्रहणेधर्मराजस्यभारद्वाजोपिगृह्यति ॥ शक्तश्चापिरणेद्रोणो
निग्रहीतुंयुधिष्ठिरम् १४ एवंत्वयिसमाधायधर्मराजनरोत्तमम् ॥ अहमद्यगमिष्यामि सैधवस्यवधायहि १५ जयद्रथंचहत्वाहंदुतमेष्यामिमाधव ॥ धर्मराजन
चेद्रोणोनिगृहीयाद्रणेबलात् १६ निगृहीतेनरश्रेष्ठेभारद्वाजेनमाधव ॥ सैधवस्यवधोनस्यान्ममाप्रीतिस्तथाभवेत् १७ एवंमतेनरश्रेष्ठेपांडवेसत्यवादिनि ॥
अस्माकंगमनंव्यक्तंवनेप्रतिभवेत्पुनः १८ सोऽयंममजयोव्यक्तंव्यर्थएवमाविष्यति ॥ यदिद्रोणोरणेकुद्वोनिगृहीयायुधिष्ठिरम् १९ सत्वमद्यमहाबाहोप्रियार्थंम
ममाधव ॥ जयार्थंचयशोर्थंचरक्षराजानमाहवे २० सभवान्मयिनिक्षेपोनिक्षिप्तःसव्यसाचिना ॥ भारद्वाजाद्वयंनित्यंमन्यमानेनवैप्रभो २१ तस्यापिचमहा
बाहो नित्यंपश्यामिसंयुगे ॥ नान्यंहिप्रतियोद्धारंरौक्मिणेयादृतेप्रभो २२ माचापिमन्यतेयुद्धेभारद्वाजस्यधीमतः ॥ सोऽहंसंभावनंचैतामाचार्यवचनंचतत्
२३ पृष्ठतो नोत्सहेकर्तुंत्वावात्यक्तुंमहीपते ॥ आचार्योलघुहस्तत्वादभेद्यकवचावृतः २४

१२ । १३ । १४ एवमीदृश्यामपिकार्यगती समाधायानिश्चिप्य १५ । १६ । १७ एवंमतेग्रहणंमाते १८ व्यक्तंकदाचित् १९ । २० । २१ तस्यनिक्षेपणस्यफलंसाध्यंहियस्मात् २२ । २३ । २४

१९१ । २६ वाक्छांमिमिष्यामि अर्जुनसंभक्तमर्जुनविषयम् २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ दैवमनुवर्ता योगमभिज्ञानम् ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ कश्चिस्कस्मिंश्चित्तमनिक्षि
उपलभ्यरणेक्रोडेयथाशकुनिनाशिशुः ॥ यदिकार्णिवनुष्पाणिरिहस्यान्मकरध्वजः २५ तस्मैत्वाविमृजेयंवैसत्वारक्षेयथाऽर्जुनः ॥ कुरुत्वमात्मनोगुप्तिकस्ते
गोप्तागतेमयि २६ यःप्रतीयाद्रणेद्रोणंयावद्वच्छामिपांडवम् ॥ मावतेभयमद्यास्तुराजन्नर्जुनसंभवम् २७ नसजातुमहाबाहुर्भारमुद्यम्यसीदति ॥ येचसो
वीरकायोधास्तथासैधवपौरवाः २८ उदीच्यादाक्षिणात्याश्चयेचान्येप्रपेमहारथाः ॥ येचकर्णमुखाराजनरथोदाराःप्रकीर्तिताः २९ एतेऽर्जुनस्यक्रुद्धस्यक
लानाहंतेषोडशीम् ॥ उद्युक्तापृथिवीसर्वाससुरासुरमानुषा ३० सराक्षसगणाराजन्सकिन्नरमहोरगा ॥ जंगमाःस्थावराःसर्वेनालपार्थस्यसंयुगे ३१ एवंज्ञा
त्वामहाराजव्येतुतेभीधनंजये ॥ यत्रवीरौमहेष्वासौकृष्णौसत्यपराक्रमौ ३२ नतत्रकर्मणोव्यापस्कथंचिदपिविद्यते ॥ दैवकृतास्त्रतायोगममर्षमापेचाहवे ३३
कृतज्ञतांदयांचैवभ्रातृस्त्वमनुचितय ॥ मयिचाप्यपयातेवैगच्छमानेऽर्जुनंप्रति ३४ द्रोणेचित्रास्त्रतांसंख्येराजंस्त्वमनुचितय ॥ आचार्योहिभृशंराजन्निग्रहे
तवगृह्यति ३५ प्रतिज्ञामात्मनोरक्षन्सत्याकर्तुंचभारत ॥ कुरुष्वान्मात्मनोगुप्तिकस्तेगोप्तागतेमयि ३६ यस्याहंप्रत्ययात्पार्थगच्छेयंफाल्गुनंप्रति ॥ नह्य
हंत्वांमहाराजअनिक्षिप्यमहाहवे ३७ क्वचिद्यास्यामिकौरव्यसत्यमेतद्वीमिते ॥ एतद्विचार्यबहुशोबुद्ध्याबुद्धिमतांवर ३८ दृष्ट्वाश्रेयःपरंबुद्ध्याततोराजन्प्र
शाधिमाम् ३९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ एवमेतन्महाबाहोयथावदसिमाधव ॥ नतुमेशुद्धयतेभावःश्वेताश्वंप्रतिमारिष ४० करिष्येपरमंयत्नमात्मनोरक्षणेह्य
हम् ॥ गच्छत्वंसमनुजातोयत्रयातोधनंजयः ४१ आत्मसंरक्षणंसंख्येगमनंचार्जुनंप्रति ॥ विचार्यैतत्स्वर्यंबुद्ध्यागमनंतत्ररोचये ४२ सत्वमातिष्ठयानायय
त्रयातोधनंजयः ॥ ममापिरक्षणंभीमःकरिष्यतिमहाबलः ४३ पार्षतश्चसोदर्यःपार्थिवाश्चमहाबलाः ॥ द्रौपदेयाश्चमातातरक्षिष्यांतिनसंशयः ४४ केक
याभ्रातरःपंचराक्षसश्चघटोत्कचः ॥ विराटोऽपदश्चैवशिखंडीचमहारथः ४५ दृष्टकेतुश्चबलवान्कुंतिभोजश्चमातुलः ॥ नकुलःसहदेवश्चपंचालाःसृजयास्तथा
४६ एतेसमाहितास्तातरक्षिष्यांतिनसंशयः ॥ नद्रोणःसहसैन्येनकृतवर्माचसंयुगे ४७ समासादयितुंशक्तोचमांधर्षयिष्यति ॥ दृष्ट्युग्रश्चसमरेद्रोणंकुद्वं
परंतपः ४८ वारयिष्यतिविक्रम्यवेलवमकरालयम् ॥ यत्रस्थास्यतिसंग्रामेपार्षतःपरवीरहा ४९ द्रोणोनसैन्यंबलवत्कामेत्तत्रकथंचन ॥ एषद्रोणाविनाशाय
समुत्पन्नोदुताशनात् ५० कवचीसशरीखड्गीधन्वीचवरभूषणः ॥ विश्रब्धगच्छशैनेयमाकार्षीर्मयिसंभ्रमम् ॥ दृष्ट्युग्रोरणेकुद्वंद्रोणमावारयिष्यति ५१ ॥
॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि युधिष्ठिरसात्यकिवाक्येएकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ ६ ॥

प्येत्यन्वयः ३८ दृष्ट्वा निश्चित्य ३९ । ४० । ४१ । ४२ आतिष्ठप्रक्रमस्व ४३ । ४४ । ४५ मातुलपुरुजिद्व ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० मयिमासधिकृत्य संभ्रममुद्देगं ५१ ॥ इतिद्रोणपर्व
णिटीकायामेकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥

॥ संजयउवाच ॥ धर्मराजस्यतद्वाक्यंनिशम्यशिनिपुंगवः ॥ सपार्थाद्वयमाशंसन्परित्यागान्महीपतेः १ अपवादं ह्यात्मनश्चलोकात्पश्यन्विशेषतः ॥ तेषां
भीतमिति ब्रूयुर्यातंफाल्गुनंप्रति २ निश्चित्यबहुधैवंससात्यकिर्युद्धदुर्मदः ॥ धर्मराजमिदंवाक्यमब्रवीत्पुरुषर्षभः ३ कृताचिन्मन्यसेरक्षांस्वस्तितेऽस्तुविशां
पते ॥ अनुयास्यामिर्वाभसुंकारिष्येवचनंतव ४ नहिमेपांडवात्कश्चिन्निपुलोकेषुविद्यते ॥ योमेप्रियतरोराजन्सत्यमेतद्व्रीमिते ५ तस्याहंपदवीयास्येसंदे
शात्तवमानद ॥ त्वत्कृतेनचमेकिंचेदकर्तव्यंकथंचन ६ यथाहिमेगुरोर्वाक्यंविशिष्टंदिपदावर ॥ तथातवापिवचनंविशिष्टतरमेवमे ७ प्रियेहितववर्तेतेभ्रातरो
कृष्णपांडवौ ॥ तयोःप्रियेस्थितं चैवविद्धिमांराजपुंगव ८ तवाज्ञांशिरसायुधपांडवार्थमहंप्रभो ॥ भिस्वेदं दुर्मिदं सैम्यं प्रयास्येनरपुंगव ९ द्रोणानीकंविशाम्ये
षकुद्धोऽग्नयवर्णवम् ॥ तत्रयास्यामियत्रासौराजनराजाजयद्रथः १० यत्रसेनांसमाश्रित्यभीतस्तिष्ठतिपांडवात् ॥ गुप्तोरथवरश्रेष्ठैर्द्रौणिकर्णकृपादिभिः ११
इतस्त्रियोजनंमन्येतमध्वानंविशांपते ॥ यत्रतिष्ठतिपार्थोऽसौजयद्रथवधोद्यतः १२ त्रियोजनगतस्यापितस्ययास्याम्यहंपदम् ॥ आसैधववधाद्राजन्सुह
देनांतरात्मना १३ अनादिष्टस्तुगुरुणाकोऽनुयुध्येतमानवः ॥ आदिष्टस्तुयथाराजन्कोनयुध्येतमाहशः १४ अभिजानामितंदेशंयत्रयास्याम्यहंप्रभो ॥ ह
लशक्तिगदाप्रासचर्मखड्गर्षितोमरम् १५ इष्वस्त्रवरसंबाधंक्षोभयिष्येबलार्णवम् ॥ यदेतत्कुंजरानीकंसाहस्रमनुपश्यसि १६ कुलमांजनकनामयत्रैतेवीर्यशा
लिनः ॥ आस्थिताबहुभिर्मल्लैश्चैर्युद्धशौडैःप्रहारिभिः १७ नागभेघनिभाराजनक्षरंतइवतोयदाः ॥ नैतेजातुनिवर्तेरन्प्रेषिताहस्तिसादिभिः १८ अन्यत्र
हिवधादेषानास्तिराजन्पराजयः ॥ अथयान्नरथिनोराजन्सहस्रमनुपश्यसि १९ एतेरुक्मरथानामराजपुत्रामहारथाः ॥ रथेष्वस्त्रेषुनिपुणानामेषुचविशांप
ते २० धनुर्वेदेगताःपारंमुष्टियुद्धेचकोविदाः ॥ गदायुद्धविशेषज्ञानियुद्धकुशलास्तथा २१ खड्गप्रहरणयुक्ताःसंपातेचासिचर्मणोः ॥ शूराश्चकृतविद्याश्चरूप
धैतेचपरस्परम् २२ नित्यंहिसमरेराजन्विजिगीषन्तिमानवान् ॥ कर्णेनविहिताराजन्बुःशासनमनुव्रताः २३ एतांस्तुवासुदेवोऽपिरथोदारान्प्रशंसति ॥
सततंप्रियकामाश्चकर्णस्यैतेवशोस्थिताः १४ तस्यैववचनाद्राजन्निवृत्ताःश्वेतवाहनात् ॥ तेनक्लांतानचश्वांतादृढावरणकार्मुकाः २५ मदर्थेधिष्ठितानूनं
धार्तराष्ट्रस्यशासनात् ॥ एतान्प्रमथ्यसंग्रामेप्रियार्थतवकौरव २६ प्रयास्यामिततःपश्चात्पदवीसव्यसाचिनः ॥ यांस्वेतान्परान्नराजन्नागान्सप्तशता
निमान् २७ प्रेक्षसेवर्मसंछन्नांकिरातैःसमधिष्ठितान् ॥ किरातराजोयान्प्रादाद्विरदान्सव्यसाचिनः २८ स्वलंकृतांस्तदप्रेष्यानिच्छन्जीवितमात्मनः ॥
आसन्नेतेपुराराजंस्तवकर्मकरादृढम् २९ एतेनागाः १०।१८।१९।२०।२१ संपातेविहरणे १२।२५।२४।२५।२६।२७।२८ तदादिग्विजये २९

३०।३१।३२ अंजनस्यअरुणोपवाहस्य 'स्त्रिगुणीलावुदप्रख्याबलिमोत्रिपुलैःकरैः ॥ सुविभक्तमहाशीर्षाःकरिणोऽजन्वराजाः' १३।३३ उत्तरात्पर्वताचहिमाचलादागतैरर्थात् ३५।३६
त्वामेवाद्ययुयुत्संतेपश्यकालस्यपर्ययम् ॥ एषामेतेमहामात्राःकिरतायुद्धदुर्मदाः ३० हस्तिशिक्षाविदश्चैवसर्वेचैवाग्रियोनयः ॥ एतेविनिर्जिताःसंख्येसंग्रामे
सव्यसाचिना ३१ मदर्थमद्यसंयत्तावुर्योधनवशानुगाः ॥ एतान्हत्वाशरैराजन्किरातान्युद्धदुर्मदान् ३२ सैधवस्यवधेयतमनुयास्यामिपांडवम् ॥ येत्वेतेसुमहा
नागाअंजनस्यकुलोद्भवाः ३३ कर्कशाश्चविनीताश्चप्रभिन्नकरटामुखाः ॥ जांबूनदमयैःसर्वैर्वर्मभिःसुविभूषिताः ३४ लब्धलक्षारणेराजन्त्रैरावणसमायुधि ॥ उत्त
रात्पर्वतादेतेतीक्ष्णैर्दस्युभिरास्थिताः ३५ कर्कशैःप्रवरैर्योधिःकाष्ण्यासतनुच्छदैः ॥ संतिगोयोनयश्चात्रसंतिवानरयोनयः ३६ अनेकयोनयश्चान्येतथामानु
षयोनयः ॥ अनीकंसमवेतानांभूषणवर्णमुदीर्यते ३७ म्लेच्छानांपापकर्तृणांहिमवुर्गनिवासिनाम् ॥ एतद्वुर्योधनो लब्ध्वासमग्रंराजमंडलम् ३८ कृपंचसौमदति
चद्रोणंचरथिनांवरम् ॥ सिधुराजंतथाकर्णमवमन्यतपांडवान् ३९ कृतार्थमथचात्मानंमन्यतेकालचोदितः ॥ तेतुसर्वेऽद्यसंप्राप्ताममनाराचगोचरम् ४० नवि
मोक्षयंतिकौंतेययद्यपिस्युर्मनोजवाः ॥ तेनसंभाविता नित्यंपरवीर्योपजीविना ४१ विनाशमुपयास्यन्तिमच्छरौघनिपीडिताः ॥ येत्वेतेराथिनोराजन्हृदयंतेका
चनध्वजाः ४२ एतेदुर्वारणानामकांजो जायदितेश्रुताः ॥ शूराश्चकृतविद्याश्चधनुर्वेदेचनिष्ठिताः ४३ संहताश्चभृशंहेतेअन्योन्यस्यहिनैपिगः ॥ अक्षौहिण्य
श्चसंरब्धाधार्तराष्ट्रस्यभारत ४४ यत्तानदर्थेतिष्ठंतिकुरुवीराभिरक्षिताः ॥ अप्रमत्तामहाराजमामेवप्रत्युपस्थिताः ४५ तानहंप्रमथिष्यामितृणानिवह
शनः ॥ तस्मात्सर्वानुपासंगान्सर्वोपकरणानिच ४६ रथेकुर्वंतुमेराजनयथावद्रथकल्पकाः ॥ अस्मिस्तुकिलसंपदेग्राह्यंविधिवमायुधम् ४७ यथापादिरा
चार्यैःकार्यःपंचगुणोरथः ॥ कांजो जैर्हिसमेष्यामितीक्ष्णैराशीविषोपमैः ४८ नानाशस्त्रसमावायैर्विविधायुधयोधिभिः ॥ किरातैश्चसमेष्यामिविपकल्पैःहना
भिः ४९ लालितैःसततराज्ञावुर्योधनहितेपिभिः ॥ शकैश्चापिसमेष्यामिशक्रनुल्यपराक्रमैः ५० अग्निकल्पैर्दुराधर्षैःप्रदीप्तैरिवपावकैः ॥ तथान्यैर्विविधैश्चतु
कालकल्पैर्दुरासदैः ५१ समेष्यामिरणेराजन्बहुभिर्युद्धदुर्मदैः ॥ तस्माद्वैवाजिनोमुख्याविश्रुताःशुभलक्षणाः ५२ उपावृत्ताश्चपीताश्चपुनर्युज्यंतुमेरथेऽधानो
यउवाच ॥ तस्यसर्वानुपासंगान्सर्वोपकरणानिच ५३ रथंवास्थापयद्राजाशस्त्राणिविविधानिच ॥ ततस्तान्सर्वतोयुक्तान्सदृश्वान्श्वतुरोजनाः ५४ त ॥
ययामासुःपानंमदसमीरणम् ॥ पीतोपवृत्तान्स्नातांश्चजग्धानान्समलंकृतान् ५५ विनीतशल्यांस्तुरगांश्चतुरोहेममालिनः ॥ तान्युक्तान्रुक्मवर्णाभान् ३२
नशीघ्रगामिनः ५६ संहृष्टमनसोव्यग्रान्विधिवत्कल्पितान्तरथे ॥ महाध्वजेनसिंहेनहेमकेसरमालिना ५७ ३७।३८।३९।४० तेनदुर्योधनेनसंभाविताःसंयुक्ताः ॥
४१।४२।४३ तानुद्धितान् ४४।४५ पंचगुणःपंचगुणसामग्रीकः ४८ नानाशस्त्राणांसमावायःप्रमूहोपे ४९।५०।५१।५२ पीताःपावितपेयाः५३।५४।५५।५६ महाध्वजेनेतिविशे। ५३।५४

केतकेःकुंदघटितशलाकाभिः ५८ । ५९ । ६० स्वर्णनिष्कारदीनारान् ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ आयत्यानुनरकोलं तदात्वेतत्क्षणे

संवृतेकेतकेहैमैर्मणिविदुमचित्रितैः ॥ पांडुराभ्रप्रकाशाभिःपताकाभिरलंकृतैः ५८ हेमदंडोच्छ्रितच्छत्रेबहुशस्त्रपरिच्छदे ॥ योजयामासविधिवद्देमभां
तान् ५९ दारुकस्यानुजोभ्रातासूतस्तस्याप्रियःसखा ॥ न्यवेदयद्रथयुक्तंवासवस्येवमातलिः ६० ततःस्नातःशुचिर्भूत्वाकृतकौतुकमंगलः ॥ स्नातव
स्यस्वर्णनिष्कानथोददौ ६१ आशीर्वादैःपरोष्वक्तःसात्यकिःश्रीमतावरः ॥ ततःसमधुपर्काहं पीत्वोकैलातकंमधु ६२ लोहिताक्षोबभौतत्रमदविह्व
नः ॥ आलभ्यवीरकांस्यंचहर्षेणमहताऽन्वितः ६३ द्विगुणोक्ततेजाहिप्रज्वलन्निवपावकः ॥ उत्सर्गेधनुरादायसशरंरथिनावरः ६४ कृतस्वस्त्ययनो
वर्चासमलंकृतः ॥ लाजैर्गंधैस्तथामाल्यैःकन्याभिश्चाभिर्नंदितः ६५ युधिष्ठिरस्यचरणविविधकृतार्जलिः ॥ तेनमूर्द्धन्युपाघ्रातआरुरोहमहारथम् ६
तस्तेवाजिनोहृष्टाःसुपुष्टावातरंहसः ॥ अजैर्ययाजैर्बभूवुस्तंविदुर्वाणाःस्वसंधवाः ६७ तथैवभीमसेनोऽपिधर्मराजेनपूजितः ॥ प्रायात्सात्यकिनासार्धमभि
युधिष्ठिरम् ६८ तौदृष्ट्वाप्रविविक्षंतौतवसेनामरिंदमौ ॥ संयत्तास्पावकाःसर्वैस्तथुद्रोणपुरोगमाः ६९ सन्नद्धमनुगच्छंतं दृष्ट्वाभीमं ससात्यकिः ॥ अभिनंद्या
द्वीरस्तदार्षकंरवचः ७० त्वंभीमरक्षराजानमेतत्कार्यं तमाहते ॥ अहंयिस्वामिप्रवेक्ष्यामिकालपक्रामिदंबलम् ७१ आयत्यांचतदात्वेचश्रेयोराज्ञोऽभिरक्षणम्
जानीषेममवीर्यं त्वंतवचाहमरिंदम ७२ तस्माद्भीमनिवर्तस्वममचेदिच्छसिगियम् ॥ तथोक्तःसात्यकिंप्राहजत्वंकार्यसिद्धये ७३ अहंराज्ञःकरिष्यामिरक्षांपु
रुषसत्तम ॥ एवमुक्तःप्रत्युवाचभीमसेनंसमाधवः ७४ गच्छगच्छधुर्वाणोहिविषयोमम ॥ यन्मेगुणानुरक्तश्चत्वमद्यवशमास्थितः ७५ निमित्तानिचव
न्यानियथाभीमवदंतिमाम् ॥ निहतेसंधवेपापेपांडवेनमहात्मना ७६ परिष्ठाजिष्येराजानंधर्मात्मानंयुधिष्ठिरम् ७७ एतावदुक्ताभीमंतुविसृज्यचमहायशः ॥
संप्रेक्षतावकंसैन्यं व्याघ्रोमृगगणानिव ७८ तं दृष्ट्वाप्रविविक्षंतं सैन्यंतगजनाधिप ॥ भूयस्त्वाभवन्मूर्द्धसुपुष्टं चाप्यकंपत ७९ ततःप्रयातःसहसातवसेन्यंससात्य
किः ॥ दिदृक्षुरर्जुनंराजन्धर्मराजस्यज्ञासनात् ८० ॥ इतिभीमहामारवेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणितात्यकिप्रवेशेद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥
संजयउवाच ॥ प्रयातेतवसैन्यंतुयुयुधानेयुयुत्सया ॥ धर्मराजोमहाराजस्वेनानीकेनसंगुप्तः १ प्रायाप्नोणरथंप्रेप्सुर्युयुधानस्यपृष्ठतः ॥ ततःपांचालराजस्यपुत्रः
समरदुर्मदः २ प्राकोशत्पांडवानीकेवसुदानश्चपार्थिवः ॥ आगच्छतमउरतद्वलंविपरिधावत ३ यथासुखेनगच्छेतसात्यकिर्युद्धदुर्मदः ॥ महारथाहिबहवोयति
व्यंत्यस्यनिर्जये ४ इतिब्रुवंतोवेगेननिपेतुस्तेमहारथाः ॥ वयंप्रतिजिगीषंतस्तत्रतान्समगिहृताः ५

७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥

॥ ७७ ॥

॥ प्रयातेइति १ । २ । ३ । ४ । ५

६ । ७ । ८ । ९ ईशोक्तः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ ऋषमस्येवाक्षीणियेषां १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

ततःशब्दोमहानासीत्युयुधानरथंप्रति ॥ आकीर्यमाणाधावंतीतवपुत्रस्यवाहिनी ६ सात्वतेनमहाराजशतधाऽभिव्यशर्यत ॥ तस्यांविदीर्यमाणार्थांशिनैःपु
त्रोमहारथः ७ सप्तवीरान्महेष्वासानग्रानीकष्वपोथयत् ॥ अथान्यानपिराजेंद्रनानाजनपदेश्वरान् ८ शरैरनलसंकाशैर्निन्येवीरान्यमक्षयम् ॥ शतमेकेनवि
व्याधशतेनैकंचपत्रिणाम् ९ द्विपारोहान्द्विपांश्चैवहयारोहान्हयांस्तथा ॥ रथिनःसाश्वसूतांश्चजघानेशःपशूनिव १० तंतथाहुतकर्माणंशरसंपातवर्षिणम् ॥
नकेचनाभ्यधावन्वैसात्यकितवसैनिकाः ११ तेभीतामृद्यमानाश्चप्रमृष्टादीर्घबाहुना ॥ आयोधनंजहुर्वीरादृष्ट्वातमतिमानिनम् १२ तमेकंबहुधापश्यन्मोहि
तास्तस्यतेजसा ॥ रथैर्विमथितैश्चैवभग्ननीडैश्चमारिष १३ चक्रैर्विमथितैश्चत्रैर्ध्वजैश्चविनिपातितैः ॥ अनुकर्षैःपताकाभिःशिरस्त्राणैःसकांचनैः १४ बाहु
भिश्चंदनादिग्धैःसांगदैश्चविशांपते ॥ हस्तिहस्तोपमैश्चापिभुजंगापोगसन्निभैः १५ ऊरुभिःपृथिवीच्छत्रामनुजानांनराधिप ॥ शशांकसन्निभैश्चैवदनैश्चारु
कुंडलैः १६ पतितैर्ऋषभाक्षाणांसावभावातिमेदिनी ॥ गजैश्चबहुधाछिनैःशयनैःपर्वतोपमैः १७ रराजातिभृशंभूमिर्विकीर्णैरिवपर्वतैः ॥ तपनीयमयैर्योक्त्रैर्मु
क्ताजालविभूषितैः १८ उरश्छदैर्विचित्रैश्चव्यशोभंततुरंगमाः ॥ यतस्तत्त्वान्हीमाप्यप्रहृष्टादीर्घबाहुना १९ नानाविधानिसैन्यानितवहत्वातुसात्वतः ॥ प्रवि
ष्टस्तावकंसैन्यंद्रावयित्वाचमूंभृशम् २० ततस्तेनैवमार्गेणगेनयातोधनंजयः ॥ इयेणसात्यकिर्मृतंततोद्रोणेनवारितः २१ भारद्वाजंसमासाद्ययुयुधानश्चसा
त्यकिः ॥ नन्यवर्ततसंकुद्धोवेलामिवजलाशयः २२ निवार्यतुरणेद्रोणोयुयुधानंमहारथम् ॥ विव्याधनिशितैर्बाणैःपंचभिर्मर्मभेदिभिः २३ सात्यकिस्तुरणेद्रोणंरा
जन्विष्याधसप्तभिः ॥ हेमपुंखैःशिलाधूतैःकंकबर्हिणवाजितैः २४ तंषड्भिःसायकैर्द्रोणःसाश्वयंतारमादयत् ॥ सतंनममृषेद्रोणंयुयुधानोमहारथः २५ सिंहना
दंततःकृत्वाद्रोणंविव्याधसात्यकिः ॥ दशभिःसायकैश्चान्यैःषड्भिरष्टाभिरेवच २६ युयुधानःपुनर्द्रोणंविव्याधदशभिःशरैः ॥ एकेनसारथिंचास्यचतुर्भिश्चतु
रोहयान् २७ ध्वजमेकेनबाणेनविव्याधयुधिमारिष ॥ तंद्रोणःसाश्वयंतारंसरथध्वजमाशुगैः २८ त्वरन्प्राच्छादयद्बाणैःशलभानामिवव्रजैः ॥ तथैवयुयुधानो
ऽपिद्रोणंबहुभिराशुगैः २९ आच्छादयदसंभ्रांतस्ततोद्रोणउवाचह ॥ तवाचार्योरणंहित्वागतःकापुरुषोयथा ३० युध्यमानंचमांहित्वाप्रदक्षिणमवर्तत ॥
त्वंहिमेयुध्यतोनाद्यजीवनयास्यसिमाधव ३१ यदिमांत्वरणेहित्वानयास्याचार्यवहुतम् ॥ सात्यकिरुवाच ॥ धनंजयस्यपदवीधर्मराजस्यज्ञासनात् ३२
गच्छामिस्वस्तितेब्रह्मन्मेकालात्ययोभवेत् ॥ आचार्यानुगतोमार्गःशिष्यैरन्वास्यतेसदा ३३ तस्मादेवव्रजाम्याशुयथामेसगुरुर्गतः ॥ संजयउवाच ॥
एतावदुक्ताशैनेयआचार्यपरिवर्जयन् ३४

२९ । ३० त्वंहित्वमपि ३१ । ३२ । ३३ । ३४

अ०

1199311

11 6 9 11

५८ । ५९ । ६० । ६१ संधायययास्थानमानिय ६२ । ६३

प्रयातःसहसाराजनसारथिचैदमब्रवीत् ॥ द्रोणःकरिष्यतेयत्नसर्वथाममवारणे ३५ यतोयाहिरणेसूतशृणुवेदंवचःपरम् ॥ एतदालोक्यतेसैन्यमावंत्यानामहा
प्रभम् ३६ अस्यानंतरतस्त्वेतद्दाक्षिणात्यमहद्वलम् ॥ तदनंतरमेतच्चबाल्हिकानामहद्वलम् ३७ बाल्हिकाभ्याशतोयुक्तंकर्णस्यचमहद्वलम् ॥ अन्योन्ये
नाहिसैन्यानिभिन्नान्येतानिसारथे ३८ अन्योन्यंसमुपाश्रित्यनत्यक्ष्यन्तिरणाजिरम् ॥ एतदंतरमासाद्यचोदयाश्वान्प्रहृष्टवत् ३९ मध्यमंजवमास्थायवहमाम
भसारथे ॥ बाल्हिकायत्रदृश्यन्तेनानाप्रहरणोद्यताः ४० दाक्षिणात्याश्ववहवःसूतपुत्रपुरोगमाः ॥ हस्त्यश्वरथसंबाधंयच्चानीकंविलोक्यते ४१ नानादेशस
मुत्थैश्चपदातिभिरधिष्ठितम् ॥ एतावमुक्त्वायंतारंब्राह्मणंपरिवर्जयन् ४२ मध्यतोयाहियञ्चोग्रंकर्णस्यचमहद्वलम् ॥ तंद्रोणोऽनुययौक्रुद्धोविकिरन्विशिखान्च
हून् ४३ युयुधानंमहाभागंगच्छंतमनिवर्तिनम् ॥ कर्णस्यसैन्यंसुमहदभिहत्यशितैःशरैः ४४ प्राविशद्भारतीसेनामपर्यन्तांससात्यकिः ॥ प्रविष्टेयुयुधानेतुसै
निकेषुहतेषुच ४५ अमर्षीकृतवर्मातुसात्यकिंपर्यवारयत् ॥ तमापतंतंविशिखैःषड्विराहत्यसात्यकिः ४६ चतुर्भिश्चतुरोऽस्याश्वानाजघानाशुवीर्यवान् ॥
ततःपुनःषोडशभिर्नतपर्वभिराशुगैः ४७ सात्यकिःकृतवर्माणंप्रत्याविध्यस्तनान्तरे ॥ सताड्यमानोविशिखैर्बहुभिस्तिग्मतेजनैः ४८ सात्वतेनमहाराजकृतव
र्मानचक्षमे ॥ सवत्सदंतंसंधायजिह्मगानिलसन्निभम् ४९ आकृष्यराजन्नाकर्णाद्विव्याधोरसिसात्यकिम् ॥ सतस्यदेहावरणमित्त्वादेहंचसायकः ५० सपुंखप
त्रःपृथिवीविवेशरुधिरोक्षितः ॥ अथास्यबहुभिर्बाणैरच्छिनत्परमास्त्रवित् ५१ समार्गणगणंगजन्कृतवर्माशरासनम् ॥ विव्याधचरणेरान्सात्यकिंसत्यविक्रमं
५२ दशभिर्विशिखैस्तीक्ष्णैरभिकुद्धःस्तनान्तरे ॥ ततःप्रशणिंधनुषिशक्त्याशक्तिमतावरः ५३ जघानदक्षिणबाहुंसात्यकिःकृतवर्मणः ॥ ततोऽन्यत्सुदृढंचापं
पूर्णमायम्यसात्यकिः ५४ व्यसृजद्विशिखांस्तूर्णशतशोऽथसहस्रशः ॥ सरथंकृतवर्माणंसमंतात्पर्यवारयत् ५५ छादयित्वारणेरान्हादिक्यंसतुसात्यकिः ॥
अथास्यभल्लेनशिरःसारथेःसमकृतत ५६ सपपातहतःसूतोहादिक्यस्यमहारथात् ॥ ततस्तेयंहरहिताःप्राद्रवन्स्तुरगाभृशम् ५७ अथभोजस्तुसंभ्रांतोनिय
त्यतुरगान्स्वयम् ॥ तस्थौवीरोधनुष्पाणिस्तत्सैन्यान्यभ्यपूजयन् ५८ समुहूर्तमिवाश्वस्यसदश्वान्समनोदयत् ॥ व्यपेतभीरमित्राणामावहत्सुमहद्वयम् ५९
सात्यकिश्चाभ्यगात्स्मात्सतुभीममुपाद्रवत् ॥ युयुधानोऽपिराजेंद्रभोजानीकाद्वेनिःसृतः ६० प्रययौत्वरितस्तूर्णकांबोजानामहाचमूम् ॥ सतत्रबहुभिःशरैः
सन्निरुद्धोमहारथैः ६१ नचचालतदाराजन्सात्यकिःसत्यविक्रमः ॥ संधायचचमूंद्रोणोभोजेभारंनिवेश्यच ६२ अभ्यधावद्रणेयतोयुयुधानंयुयुत्सया ॥
तथातमनुधावंतंयुयुधानस्यपृष्ठतः ६३

६३ । ६५ । ६६ आर्यवत्कुलीनवत् कुलीनत्वादितियावत् ६७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ एवमिति बहुगुणबहुवोगुणाः शौर्यादयः संध्यादयो वाय
स्तिपत्र बलप्रबलं १ नः अभिकाममनुरक्तं प्रोढवृद्धं अत्यद्भुताकारमनुपमसंस्थानं पुरस्तात्प्रागेवदृष्टः परीक्षोत्तीर्णो विक्रमो यस्य २ लघुतोमनोज्ञस्य वृत्तस्यायतमायामः प्रायः प्रचुरं यत्र सारगात्रं
निविडावयवं सारगात्रमसारगून्यमिति वा ३४ आरोहे अधिरुहणे पथवस्कंदे अवरोहणे सरणे प्रसरणे सांतरस्तुतेष्वनांतरितायामतौ यानैः प्रयागे व्यपयानेऽपसरणे ५ वेतनेन दिनमासवर्षदेयेन ध
न्यवारयंतं सहस्राः पांडुसैन्ये बृहत्तमाः ॥ समासाद्य तु हार्दिक्यं रथानां प्रवरं रथम् ६४ पंचाला विगतोत्साहा भीमसेनपुरोगमाः ॥ विक्रम्य वारिताराजन्वीरेण कृत
वर्मणा ६५ यतमानां श्वतान्सर्वानीषद्विगतचेतसः ॥ अभितस्तान् शरीरेण क्लृप्तवाहानकारयत् ६६ निगृहीतास्तुभोजेन भोजानीकेऽपसरोरणे ॥ अति
ष्ठन्नार्यवद्वीराः प्रार्थयंतो महद्यशः ६७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि सात्यकिप्रवेशेत्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ ६४ ॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ एवं बहुगुणसैन्यमेवं प्रविचितं बलम् ॥ व्यूढमेवं यथान्यायमेवं बहुच संजय १ नित्यं पूजितमस्माभिरभिकामं च नः सदा ॥ प्रौढमत्यद्भुता
कारं पुरस्तादृष्टविक्रमम् २ नातिवृद्धमबालं च नाकृशं नातिपीवरम् ॥ लघुवृत्ताय तप्रायं सारगात्रमनामयम् ३ आतसन्नाहं संछन्नं बहुशस्त्रपरिच्छदम् ॥ शस्त्र
ग्रहणविद्यासु बह्वीषु परिनिष्ठितम् ४ आरोहे पथवस्कंदे सरणे सांतरस्तुते ॥ सम्यक्प्रहरणे याने व्यपयाने च कोविदम् ५ नागेष्वस्त्रेषु बहुशोरथेषु च परीक्षितम् ॥
परीक्ष्य च यथान्यायं वेतनेनोपपादितम् ६ नगोष्ठ्यानां पकारेण न संबंधनिमित्ततः ॥ नानाहूतं नाप्यभृतं मम सैन्यं बभूव ह ७ कुलीनार्यजनोपेतं तुष्टपु
ष्टमनुद्धतम् ॥ कृतमानोपचारं च यशस्वि च मनस्वि च ८ सचिवैश्चापरैर्मुखैर्बहुभिः पुण्यकर्मभिः ॥ लोकपालोपमैस्तातपालितं नरसत्तमैः ९ बहुभिः
पार्थिवैर्गुप्तमस्मत्प्रियाचिकीर्षुभिः ॥ अस्मानधिभृतैः कामात्सवलैः सपदानुमैः १० महोदधिमिवापूर्णमापगाभिः समंततः ॥ अपक्षैः पक्षिसंकाशैरथैरश्वै
श्वसंवृतम् ११ प्रभिन्नकरदैश्चैवाद्भिरदैरावृतं महत् ॥ यदहन्यत मे सैन्यं किमन्यद्भागधेयतः १२ यो धाक्षय्यजलं भीमं वाहनोर्भितरंगिणम् ॥ क्षेपण्यसि
गदाशक्तिशरप्रासझषाकुलम् १३ ध्वजभूषणसंवाधरत्नोपलसुसंचितम् ॥ वाहनैरभिधावद्भिर्वायुवेगविकंपितम् १४ द्रोणं गंभीरपातालं कृतवर्ममहाह
दम् ॥ जलसंधमहाग्राहं कर्णं चंद्रोदयोद्धतम् १५ गते सैन्यार्णवं भित्त्वा तरसा पांडवर्षभे ॥ संजयै करधेनै वयुयुधाने च मामकम् १६ तत्र शेषं न पश्या
मि प्रविष्टे सव्यसाचिनि ॥ सात्वते च रथोदारममसैन्यस्य संजय १७ तौ तत्र समतिकांतौ दृष्ट्वा तीवतरस्विनौ ॥ सिंधुराजंतुसं प्रेक्ष्य गांडीवस्ये पुगोचरे १८
किं नुवाकुरवः कृत्यं विदधुः कालचोदिताः ॥ दारुणैकायनेऽकाले कथं वा प्रतिपेदिरे १९

नैन ६ गोष्ठ्यासंलापमात्रेण उपकारेण प्राकृतेन उपपादितमुल्लासस्यापितमित्यनुपगः अनहूतं दृच्छोपगतं ७। ८। ९। १०। ११। १२ वाहनान्येवोर्मितरंगपरंपराविद्यतेयत्र क्षेपणयोयंत्राणि १३ रत्ने
रूपलैश्चसुरं चितं सुष्ठुसंछादितं वाहनाभिधावनान्येववायुवेगतयाकृतितानि १४। १५। १६ ममसैत्यस्यशेषमित्यन्वयः १७। १७ दारुणैकायने अतिभीषणेऽन्यगतिके अकाले अतीतसमये १८

प्रस्तान्हिकौरवान्मन्येष्ट्युनातातसंगतान् ॥ विक्रमोऽपिरणेतैषान्तथादृश्यतेहि वै २० अक्षतौसंयुगेत्तत्रप्रविष्टौकृष्णपांडवौ ॥ नचवारयिताकश्चित्तयोर
स्तीहसंजय २१ भृताश्चबहवोयोधाःपरीक्ष्यैवमहारथाः ॥ वेतोन्मथथायोमप्रियवादेनचापरे २२ असत्कारभृतस्तातममसैन्येनविद्यते ॥ कर्मणाह्यनुरूपेण
लभ्यतेभक्तवेतनम् २३ नचायोधोऽभवत्कश्चिन्ममसैन्येतुसंजय ॥ दाल्पदानभृतस्ताततथाचाभृतकोनरः २४ पूजितोहियथाशक्त्यादानमानासमैर्मया ॥
तथापुत्रैश्चमेतातज्ञातिभिश्चसर्वाधवैः २५ तेचप्राप्त्यैवसंग्रामेनिर्णिताःसैन्यसाक्षिणाः ॥ शैनेयेनपराभृष्टाःकिमन्यद्वागधेयतः २६ रक्ष्यतेयश्चसंग्रामेयेचसं
जयरक्षिणः ॥ एकःसाधारणःपंधारक्ष्यस्यसहरक्षिभिः २७ अर्जुनसरेऽह्यसैववस्याग्रतःस्थितम् ॥ पुत्रोममभृष्टंमूढःकिंकार्यप्रत्यपद्यत २८ सात्यकिं
चरणेदृष्ट्वाप्रविशंतमभीतवत् ॥ किंदुर्योधनःकृत्यंप्राप्तकालमप्ययत् २९ सर्वशरातिगौसेनांप्रविष्टौरभिसतमौ ॥ दृष्ट्वाकांवेष्टितियुद्धेप्रत्यपद्यंतमामकाः ३०
दृष्ट्वाकृष्णतुदाशार्हमर्जुनार्थेव्यवस्थितम् ॥ शिनीनाभृष्टमसैन्येशोचंतिपुत्रकाः ३१ दृष्ट्वासेनांव्यतिक्रांतांसात्वतेनार्जुनेनच ॥ पलायमानांश्चकुरुन्मन्ये
शोचंतिपुत्रकाः ३२ विद्वतान्तराथेनोदृष्ट्वानिरुद्धाहान्द्विषज्जये ॥ पलायनकृतोत्साहान्मन्येशोचंतिपुत्रकाः ३३ शून्यान्कृतान्तरथोपस्थान्सात्वतेनार्जुनेनच ॥
हतांश्चयोधान्संदृश्यमन्येशोचंतिपुत्रकाः ३४ व्यश्चनागरथान्दृष्ट्वातत्रवीरान्सहस्रशः ॥ धावमानान्रणेव्यग्रान्मन्येशोचंतिपुत्रकाः ३५ महानागान्विद्र
वतोदृष्ट्वाजुनशराहतान् ॥ पतितान्पततश्चान्यान्मन्येशोचंतिपुत्रकाः ३६ विहीनाश्चकृतान्श्चान्विरथांश्चकृतान्नरान् ॥ तत्रसात्यकिपार्थाभ्यामन्येशोचं
तिपुत्रकाः ३७ हयौघान्निहतान्दृष्ट्वाद्वामाणांस्ततस्ततः ॥ रणेमाधवपार्थाभ्यामन्येशोचंतिपुत्रकाः ३८ पतिसंबान्रणेदृष्ट्वाधावमानांश्चशसर्वशः ॥ नि
राशाविजयेसर्वेन्येशोचंतिपुत्रकाः ३९ द्रोणस्यसमतिक्रांतावनीकमपराजितौ ॥ क्षणेनदृष्ट्वातौवीरौमन्येशोचंतिपुत्रकाः ४० समूढोऽस्मिभृशंतातश्रुत्वा
कृष्णधनंजयौ ॥ प्रविष्टौमामकंसैन्यंसात्वतेनसहाच्युतौ ४१ तस्मिन्प्रविष्टेष्टतनांशिनीनांप्रवररथे ॥ भोजानीकंव्यतिक्रांतेकिमकुर्वतकौरवाः ४२ तथाद्रो
णेनसमरेनिगृहीतेषुपांडुषु ॥ कथंयुद्धमभूतत्रतन्ममाचक्ष्वसंजय ४३ द्रोणोहिबलवान्श्रेष्ठःकृतास्त्रोयुद्धदुर्मदः ॥ पंचालास्तमहेष्वासंप्रत्यविध्यन्कथंरणे ४४
बद्धवैरास्ततोद्रोणेधनंजयजयैषिणः ॥ भारद्वाजसुतस्तेषुदृढवैरोमहारथः ४५ अर्जुनश्चापियच्चक्रेसिधुराजवधंप्रति ॥ तन्मेसर्वसमाचक्ष्वकुशलोह्यसिसंजय
४६ ॥ संजयउवाच ॥ आत्मापराधात्संभूतंव्यसनंभरतर्षभ ॥ प्राप्यप्राकृतवद्दीरनत्वंशोचितुमर्हसि ४७

२५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७

४८ । ४९ । ५० निर्गुणतांगुणवेषम्यं द्वैधीभावमनिश्चयम् ५१ । ५२ । ५३ सुमहान्प्रविपुलइतिपर्यायाभ्यामहस्वीद्वेकः ५४ । ५५ निर्णयनियतस्वभावं ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१

पुरायदुच्यसेप्राज्ञैःसुहृद्भिर्विवुरादिभिः ॥ माहावीरैःपांडवानराजन्नितितन्नत्वयाश्रुतम् ४८ सुहृदाहितकामानांवाक्यंयोनशृणोतिह ॥ समहृदसर्नप्राप्यशोच
तेवैयथाभवान् ४९ याचितोसिपुराराजन्दाशार्हेणशमंप्रति ॥ नचतलब्धवान्कामंत्वत्तःकृष्णोमहायशः ५० तवनिर्गुणतांज्ञात्वापक्षपातंसुतेषुच ॥ द्वैधीभा
वंतथाधर्मेपांडवेषुचमत्सरम् ५१ तवजिह्वमभिप्रायंविदित्वापांडवान्प्रति ॥ आर्त्तप्रलापांश्चबहून्मनुजाधिपसत्तम ५२ सर्वलोकस्यतत्त्वज्ञःसर्वलोकेश्वरःप्रभुः ॥
वासुदेवस्ततोयुद्धंकुरुणामकरोन्महत् ५३ आत्मापराधात्सुमहान्प्राप्तस्तेविपुलःक्षयः ॥ नैनंदुर्योधनेदोषंकर्तुमर्हसिमानद ५४ नहितेसुकृतंकिंचिदादौमध्ये
चभारत ॥ दृश्यतेपृष्ठतश्चैवत्वन्मूलोहिपराजयः ५५ तस्मादवास्थितोभूत्वाज्ञात्वालोकस्यनिर्णयम् ॥ शृणुयुद्धंयथावृत्तंघोरंदेवासुरोपमम् ५६ प्रविष्टेतत्र
सैन्यंतुशैनेयेसत्यविक्रमे ॥ भीमसेनमुखाःपार्थाःप्रतीयुर्वाहिनीतव ५७ आगच्छतस्तांसहसाकुद्धरूपान्सहानुगान् ॥ दधारैकोरणेपांड्वन्कृतवर्माणमहारथः ५८
यथोद्धृतंवारयतेवेलावैसलिलार्णवम् ॥ पांडुसैन्यंतथासंख्येहार्दिक्यःसमवारयत् ५९ तत्राहुतमपश्यामहार्दिक्यस्यपराक्रमम् ॥ यदेनंसहिताःपार्थानातिचक्रमु
राहवे ६० ततोभीमस्त्रिभिर्विद्धाकृतवर्माणमाशुगैः ॥ शंखंदध्मौमहाबाहुर्हर्षयन्सर्वपांडवान् ६१ सहदेवस्तुविंशत्याधर्मराजश्चपंचभिः ॥ शतेननकुलश्चापिहार्दि
क्यंसमविध्यत ६२ द्रौपदेयास्त्रिसप्तत्यासप्तभिश्चघटोत्कचः ॥ धृष्टद्युम्नस्त्रिभिश्चापिकृतवर्माणमार्दयत् ६३ विराटोदुपदश्चैवयाज्ञसेनिश्चपंचभिः ॥ शिखंडीचैव
हार्दिक्यंविद्धापंचभिराशुगैः ६४ पुनर्विव्याधविंशत्यासायकानांहसन्निव ॥ कृतवर्माततोराजन्सर्वतस्तान्महारथान् ६५ एकैकंपंचभिर्विद्धाभीमंविव्याध
सप्तभिः ॥ धनुर्ध्वजंचास्यतदारथाहूमावपातयत् ६६ अथैनंछिन्नधन्वानंत्वरमाणोमहारथः ॥ आजघानोरसिकुद्धःसप्तत्यानिशितैःशरैः ६७ सगाढविद्धोब
लवान्हार्दिक्यस्यशरोत्तमैः ॥ चचालरथमभ्यस्थःक्षितिकंपेयथाचलः ६८ भीमसेनंतथादृष्ट्वाधर्मराजपुरोगमाः ॥ विमृजंतःशरान्राजन्कृतवर्माणमार्दयन् ६९
तंतथाकोष्ठकीकृत्यरथवंशेनमारिष ॥ विव्यधुःसायकैर्हृष्टारक्षार्थमारुतेर्मृधे ७० प्रतिलभ्यततःसंज्ञांभीमसेनोमहाबलः ॥ शक्तिंजग्राहसमरेहेमदंडामयस्मयीम्
७१ चिक्षेपचरथानूर्णकृतवर्भरथंप्रति ॥ साभीमभुजनिर्मुक्तानिर्मुक्तोरगसन्निभा ७२ कृतवर्माणमभितःप्रज्वालसुदारुणा ॥ तामापतंतिसहसायुगांताग्निस
मप्रभाम् ७३ द्वाभ्यांशराभ्यांहार्दिक्योनिजघानद्विधातदा ॥ साछिन्नापतिताभूमौशक्तिःकनकभूषणा ७४ द्योतयंतीदिशोराजन्महोल्केवनभश्च्युता ॥
शक्तिंविनिहतांदृष्ट्वाभीमश्चक्रोधवैभृशम् ७५

६२ । ६३ । ६४ सर्वतःसर्वान् ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ द्विधास्थानद्वये ७५

ततोऽन्यद्वनुरादायवेगवत्सुमहास्वनम् ॥ भीमसेनोरणेकुद्धोहादिकयंसमवारयत् ७६ अथैनंपंचभिर्बाणैराजघानस्तनांतरे ॥ भीमोभीमबलोराजंस्तवदुर्मंत्रिते
नच ७७ भोजस्तुक्षतसर्वांगोभीमसेनेनमारिष ॥ रक्ताशोकइवोत्फुल्लोव्यभ्राजतरणाजिरे ७८ ततःकुद्धस्त्रिभिर्बाणैर्भीमसेनंहसन्निव ॥ अभिहत्यदृढयुद्धे
तान्सर्वान्प्रत्यविध्यत ७९ त्रिभिस्त्रिभिर्महेष्वासोयतमानान्महारथान् ॥ तेऽपितंप्रत्यविध्यंतसप्तभिःसप्तभिःशरैः ८० शिखंडिनस्ततःकुद्धःक्षुरप्रेणमहारथः ॥
धनुश्चिच्छेदसमरेप्रहसन्निवसात्वतः ८१ शिखंडीतुततःकुद्धश्छिन्नेधनुषिसत्वरः ॥ अर्जिजग्राहसमरेशतचंद्रं चभास्वरम् ८२ भ्रामयित्वा महच्चर्मचामीकरवि
भूषितम् ॥ तमसिप्रेषयामासकृतवर्मरथं प्राते ८३ सतस्यसशरंचापंछित्वाराजन्महानसिः ॥ अभ्यगाद्धरणीराजंश्रुतंज्योतिरिवांबरात् ८४ एतस्मिन्नेवका
लेतुत्वरमाणंमहारथाः ॥ विव्यधुःसायकैर्गाढकृतवर्माणमाहवे ८५ अथान्यद्वनुरादायत्यक्त्वातच्चमहद्वनुः ॥ विशीर्णभरतश्रेष्ठहादिकयःपरवीरहा ८६ विव्याधपां
डवानयुद्धेत्रिभिस्त्रिभिरजिह्वैः ॥ शिखंडिनंचविव्याधत्रिभिःपंचभिरेवच ८७ धनुरन्यत्समादायशिखंडीतुमहायशः ॥ अवारयत्कूर्मनखैराशुभैर्हृदिक्यत्स
जम् ८८ ततःकुद्धोरणेराजन्हृदिकस्यात्मसंभवः ॥ अभिदुद्राववेगेनयाज्ञसेनिमहारथम् ८९ भीष्मस्यसमरेराजन्मृत्योर्हेतुमहात्मनः ॥ विदर्शयन्बलंशूरः
शार्दूलइवकुंजरम् ९० तौदिशांगजसंकाशौज्वलिताविवपावकौ ॥ समापेततुरन्योन्यंशरसंचैररिंदमौ ९१ विधुध्वानौधनुःश्रेष्ठेसंदधानौचसायकान् ॥ विसृजं
तौचशतशांगभस्तीनिवभास्करो ९२ तापयंतौशरैस्तीक्ष्णैरन्योन्यंतौमहारथौ ॥ युगांतप्रतिमौवीरौरेजतुर्भास्कराविव ९३ कृतवर्माचसमरेयाज्ञसेनिमहा
रथम् ॥ विद्धेषुभिस्त्रिसप्तत्यापुनर्विव्याधसप्तभिः ९४ सगाढविद्धोव्यथितोस्थोपस्थउपाविशत् ॥ विसृज्यसशरंचापंमूर्च्छयाभिपरिभुतः ९५ तंविषण्णरणे
दृष्ट्वातावकाःपुरुषर्षभ ॥ हादिकयंपूजयामासुर्वासांस्यादुधुबुध्वह ९६ शिखंडिनंतथाज्ञात्वाहादिकयशरपीडितम् ॥ अपोवाहरणाद्यंतात्वरमाणोमहारथम् ९७
सादितंतुरथोपस्थेदृष्ट्वापार्थाःशिखंडिनम् ॥ परिवभूरथैस्तूर्णकृतवर्माणमाहवे ९८ तत्राहुतंपरंचक्रेकृतवर्माणमहारथः ॥ यदेकःसमरेपार्थान्वारयामाससानु
मान् ९९ पार्थान्जित्वाऽजयच्चेदीनंपंचालान्सृजयानपि ॥ केकयाश्चमहावीर्यान्कृतवर्माणमहारथः १०० तेवध्यमानाःसमरेहादिकयेनस्मपांडवाः ॥ इतश्चेतश्च
धावंतोनैवचकुर्धृतिरणे १ जित्वापांडुसुतान्युद्धेभीमसेनपुरोगमान् ॥ हादिकयःसमरेऽतिष्ठद्विधूमइवपावकः २ तेद्राव्यमाणाःसमरेहादिकयेनमहास्थाः ॥ विमु
खाःसमपद्यंतशरवृष्टिभिरादिताः १०३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिसात्यकिप्रवेशेकृतवर्मापराक्रमेचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥११४॥

१०१ । १०२ । १०३ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांचतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ७ ॥

शृणुष्येति हादिकयेनतावकैरन्यैश्चद्राव्यमाणेइत्युत्तरश्लोकेनसहान्वयः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

संजयउवाच ॥ शृणुष्वैकमनाराजनयन्मत्वंपरिपृच्छसि ॥ द्राव्यमाणेबलेतस्मिन्हादिकयेनमहात्मना १ लज्जयाऽवनतेचापिप्रहृष्टैश्चापितावकैः ॥ द्वीपो
यआसीत्पांडूनामगाधेगाधमिच्छताम् २ श्रुत्वासनिनदंभीमंतावकानामहाहवे ॥ शैनेयस्त्वरितोराजनकृतवर्माणमभ्ययात् ३ उवाचसारथितत्रक्रोधामर्षस
मन्वितः ॥ हादिकयाभिमुखंसूतकुरुमेरथमुत्तमम् ४ कुरुतेकदनंपश्यपांडुमैत्रेयमर्षितः ॥ एनंजित्वापुनःसूतयास्यामिविजयंप्राति ५ एवमुक्तेतुवचनेसूत
स्तस्यमहामते ॥ निमेषांतरमात्रेणकृतवर्माणमभ्ययात् ६ कृतवर्मातुहादिकयःशैनेयंनिशितैःशरैः ॥ अवाकिरत्सुसंकुद्धस्ततोऽकुद्धयत्ससात्यकिः ७ अथाशु
निशितंभल्लंशैनेयःकृतवर्माणः ॥ प्रेषयामाससमरेशरांश्चचतुरोऽपरान् ८ तेतस्यजग्निरेवाहानभल्लेनास्याच्छिनद्धनुः ॥ पृष्ठरक्षंतथासूतमविध्यन्निशितैःशरैः
९ ततस्तंविस्थं कृत्वासात्यकिःसत्यविक्रमः ॥ सेनामस्यार्दयामासशरैःसन्नतपर्वभिः १० अमज्यताथपृतनाशैनेयशरपीडिता ॥ ततःप्रायात्सत्वरितःसात्य
किःसत्यविक्रमः ११ शृणुगजनयदकरोत्तवसैन्येषुवीर्यावान् ॥ अतीत्यसमहाराजद्रोणानीकमहार्णवम् १२ पराजित्यतुसंहृष्टःकृतवर्माणमाहवे ॥ यंतारमब्रवी
च्छूरःशैनेर्याहीत्यसंभ्रमम् १३ दृष्ट्वातुतवतसैन्यंरथाश्चद्विपसंकुलम् ॥ पदातिजनसंपूर्णमब्रवीत्सारथिपुनः १४ यदेतन्मेघसंकाशंद्रोणानीकस्यसव्यतः ॥
सुमहत्कुंजरानीकंस्यरुक्मरथोमुखम् १५ एतेहिबहवःसूतदुर्निवाराश्चसंयुगे ॥ दुर्योधनसमादिष्टामदर्धेत्यक्तजीविताः १६ राजपुत्रामहेष्वासाःसर्वेविक्रांत
योधिनः ॥ त्रिगर्तानारथोदाराःसुवर्णविकृतध्वजाः १७ मामेवाभिमुखावीरायोत्स्यमानाव्यवस्थिताः ॥ अत्रमांप्रापयक्षिप्रमश्वाश्चोदयसारथे १८ त्रिगर्तैः
सहयोत्स्यामिभारद्वाजस्यपश्यतः ॥ ततःप्रायाच्छनैःसूतःसात्वतस्यमतेस्थितः १९ रथेनादित्यवर्णेनभास्वरेणपताकिना ॥ तमूहुःसारथेर्वड्यावलगमाना
हयोत्तमाः २० वायुवेगसमाःसंख्येकुंदंदुरजतप्रभाः ॥ आपतंतंरणेतंतुशंखवर्णैर्हयोत्तमैः २१ परिवभुस्ततःशूरागजानीकेनसर्वतः ॥ किरंतोविविधांस्तीक्ष्णा
न्सायकान्लघुवेधिनः २२ सात्वतोनिशितैर्बाणैर्गजानीकमयोधयत् ॥ पर्वतानिववर्षेणतपांतेजलदोमहान् २३ वज्राशनिसमस्पर्शैर्वध्यमानाःशरैर्गजाः ॥ प्रा
द्रवन्नरणमुत्सृज्यशिनिवीरसमीरितैः २४ शीर्णदंताविरुधिराभिन्नमस्तकपिंडिकाः ॥ विशीर्णकर्णास्यकराविनियंतृपताकिनः २५ संभिन्नमर्मघंटाश्चविनिकृत
महाध्वजाः ॥ हतारोहादिशोराजनभेजिरेभ्रष्टकंबलाः २६ रुवंतोविविधान्नादानजलदोपमनिःस्वनाः ॥ नाराचैर्वत्सदंतैश्चभल्लैरंजलिकैस्तथा २७ क्षुरपैरर्ध
चंद्रैश्चसात्वतेनविदारिताः ॥ क्षरंतोऽसृक्तथामूत्रंपुरीषंचप्रदुद्बुधुः २८ बभ्रमुश्चस्वलुश्चान्येपेतुर्मल्लुस्तथाऽपरे ॥ एवंतत्कुंजरानीकंयुयुधानेनपीडितम्
२९ शरैरग्न्यर्कसंकाशैःप्रदुद्रावसमंततः ॥ तस्मिन्हतेगजानीकेजलसंधोमहाबलः ३०

३१ । ३२ कंठसूत्रं हारं ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ ततोऽग्रहणानंतरं आविध्यधामयित्वा ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ वसुंधराध

यत्तःसंप्रापयन्नाग्रजताश्वरथंप्रति ॥ रुक्मवर्मधरःशूरस्तपनीयांगदःशुचिः ३१ कुंडलीमुकुटीखड्गिरक्तचंदनरूपितः ॥ शिरसाधारयन्दीप्तांतपनीयमयीं
स्रजम् ३२ उरसाधारयन्नेष्कंठसूत्रंचभास्वरम् ॥ चापंचरुक्मविकृतंविधुन्वजसूधनि ३३ अशोभतमहाराजसविद्युदिवतोयदः ॥ तमापतंतंसहसामाग
धस्यगजोत्तमम् ३४ सात्यकिर्वारयामासवेलेवमकरालयम् ॥ नागंनिवारितंदृष्ट्वाशैनेयस्यशरोत्तमैः ३५ अकुद्वयतरणेराजनजलसंधोमहाबलः ॥ ततःकुद्वो
महाराजमार्गणैर्भारसाधनैः ३६ अविध्यतशिनेःपौत्रंजलसंधोमहोरसि ॥ ततोऽपरेणभलेनपीतेननिशितेनच ३७ अस्यतोवृष्णिवीरस्यनिचकर्तेशरासनम् ॥
सात्यकिंछिन्नधन्वानंप्रहसन्निवभारत ३८ अविध्यन्मागधोवीरःपंचभिर्निशितैःशरैः ॥ सविद्वोबहुभिर्वाणैर्जलसंधेनवीर्यवान् ३९ नाकंपतमहाबाहुस्तदहुत
मिवाभवत् ॥ अर्चितयन्वैसशरान्नात्यर्थसंभ्रमाद्वली ४० धनुरन्यत्समादायतिष्ठतिष्ठेत्युवाचह ॥ एतावदुक्ताशैनेयोजलसंधंमहोरसि ४१ विव्याधषष्ठ्यासुष्ठु
शंशराणांप्रहसन्निव ॥ क्षुरप्रेणसुतीक्ष्णेनमुष्टिदेशेमहद्वनुः ४२ जलसंधस्यचिच्छेदविव्याधचत्रिभिःशरैः ॥ जलसंधस्तुतत्त्यक्तासशरंवैशरासनम् ४३ तोम
रंव्यसृजन्तूर्णसात्यकिंप्रतिमारिष ॥ सनिर्भियभुजंसव्यंमाधवस्यमहारणे ४४ अभ्यगाद्धरणीधोरःश्वसन्निवमहोरमः ॥ निर्भिन्नेतुभुजेसव्येसात्यकिःसत्यवि
क्रमः ४५ त्रिंशद्विंशित्वैस्तीक्ष्णैर्जलसंधमताडयत् ॥ प्रगृह्यतुततःखड्गंजलसंधोमहाबलः ४६ आर्षभंचर्मचमहच्छतचंद्रकसंकुलम् ॥ आविध्यचततःख
ड्गंसात्वतायोत्ससर्जह ४७ शैनेयस्यधनुश्छित्त्वासखड्गोन्यपतन्महीम् ॥ अलातक्रवच्चैवव्यरोचतमर्हागतः ४८ अथान्यद्वनुरादायसर्वकायावदारणम् ॥ शा
लस्कंधप्रतीकाशमिंद्राशनिसमस्वनम् ४९ विस्फार्यविव्यधेकुद्वोजलसंधंशरेणह ॥ ततःसाभरणौबाहूक्षुराभ्यामाधवोत्तमः ५० सात्यकिर्जलसंधस्यचिच्छेद
प्रहसन्निव ॥ तौबाहूपरिधप्रख्यौपेततुर्गजसत्तमात् ५१ वसुंधराधराद्धष्टौपंचशीर्षाविवोरगौ ॥ ततःसुदंष्ट्रसुमहच्चारुकुंडलमंडितम् ५२ क्षुरेणास्यतृतीयेन
शिरश्चिच्छेदसात्यकिः ॥ तत्पातितशिरोबाहुकबंधंभीमदर्शनम् ५३ द्विरदंजलसंधस्यरुधिरेणाभ्यर्षित ॥ जलसंधंनिहत्याजौत्वरमाणस्तुसात्वतः ५४
विमानंपातयामासगजस्कंधाद्विशांपते ॥ रुधिरेणावसिकांगोजलसंधस्यकुंजरः ५५ विलंबमानमवहत्संश्लिष्टंपरमासनम् ॥ शरार्दितःसात्वतेनमर्दमानःस्व
वाहिनीम् ५६ घोरमार्तस्वरंकृत्वाविदुद्रावमहागजः ॥ हाहाकारोमहानासीतवसैन्यस्यमारिष ५७ जलसंधंहतंदृष्ट्वावृष्णीनामृषभेणतु ॥ विमुखाश्वा
भ्यधावंततवयोधाःसमंततः ५८ पलायनकृतोत्साहानिरुत्साहाद्विषज्ये ॥ एतस्मिन्नंतरेराजद्रोणःशस्त्रभृतांवरः ५९

रावपर्वतात् ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९

६० । ६१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांपंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तेकिरंतइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ चंदनोरक्तचंदनः १२

अभ्ययाज्जवनैरश्वैर्युयुधानंमहारथम् ॥ तमुदीर्णतथादृष्ट्वाशैनेयंनरपुंगवाः ६० द्रोणेनैवसहकुद्वोःसात्यकिंसमुपाद्रवन् ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंकुद्वोःसात्वतस्य
च ॥ द्रोणस्यचरणराजनघोरंदेवासुरोपमम् ६१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि सात्यकिप्रवेशेजलसंधवधेनामपंचदशाधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ तेकिरंतःशरत्रातान्सर्वेयताःप्रहारिणः ॥ त्वरमाणामहाराजयुयुधानमयोधयन् १ तंद्रोणःसप्तसप्तत्या
जघाननिशितैःशरैः ॥ दुर्मर्षणोद्वादशभिर्दुःसहोदशभिःशरैः २ विकर्णश्चापिनिशितैस्त्रिंशद्विःकंपत्रिभिः ॥ विव्याधसव्येपाश्वैस्तुस्तनाभ्यामंतरेतथा ३ दुर्मु
खोदशभिर्वाणैस्तथादुःशासनोऽष्टभिः ॥ चित्रसेनश्चशैनेयंद्वाभ्यांविव्याधमारिष ४ दुर्योधनश्चमहताशरवर्षेणमाधवम् ॥ अपीडयद्रोणराजनशूराश्वान्येम
हारथाः ५ सर्वतःप्रतिविद्धस्तुतवपुत्रैर्महारथैः ॥ तान्प्रत्यविध्यद्वाष्णेयःपृथक्पृथगजिह्वगैः ६ भारद्वाजंत्रिभिर्वाणैर्दुःसहंनवभिःशरैः ॥ विकर्णंपंचविंशत्या
चित्रसेनंचसप्तभिः ७ दुर्मर्षणंद्वादशभिरष्टाभिश्चविंशतिम् ॥ सत्यव्रतंचनवभिर्विजयंदशभिःशरैः ८ ततोरुक्मांगदंचापंविधुन्वानोमहारथः ॥ अभ्ययात्सा
त्यकिस्तूर्णपुत्रंतवमहारथम् ९ राजानंसर्वलोकस्यसर्वलोकमहारथम् ॥ शरैर्भ्याहनद्वादंततौयुद्धमभूतयोः १० विमुंचतौशरांस्तीक्ष्णान्संदधानौचसाय
कान् ॥ अदृश्यंसमरेऽन्योन्यंचक्रतुस्तौमहारथौ ११ सात्यकिःकुरुराजेननिर्विद्वोबह्वशोभत ॥ अस्रवद्विधिरंभूरिस्वरसंचंदनोयथा १२ सात्वतेनचबाणौघैर्नि
र्विद्धस्तनयस्तव ॥ शातकुंभमयापीडोवभौयूपडवोच्छ्रितः १३ माधवस्तुस्त्रेणराजन्कुरुराजस्यधन्विनः ॥ धनुश्चिच्छेदसमरेक्षुरप्रेणहसन्निव १४ अथैनं
छिन्नधन्वानंशरैर्बहुभिराचिनोत् ॥ निर्भिन्नश्चशरैस्तेनद्विषताक्षिप्रकारिणा १५ नामृष्यतरणेराजाशत्रोर्विजयलक्षणम् ॥ अथान्यद्वनुरादायहेमपृष्ठंदुरास
दम् १६ विव्याधसात्यकिंतूर्णसायकानांशतेनह ॥ सोऽतिविद्वोबलवतातवपुत्रेणधन्विना १७ अमर्षवशमापन्नस्तवपुत्रमपीडयत् ॥ पीडितंनृपतिंदृष्ट्वात
वपुत्रामहारथाः १८ सात्यकिंशरवर्षेणच्छादयामासुरोजसा ॥ सच्छाद्यमानोबहुभिस्तवपुत्रैर्महारथैः १९ एकैकंपंचभिर्विद्धापुनर्विव्याधसप्तभिः ॥ दुर्योध
नंचत्वरितोविव्याधाष्टभिराशुगैः २० प्रहसंश्वास्यचिच्छेदकार्मुकरिपुभीषणम् ॥ नागंमणिमयंचैवशरैर्ध्वजमपातयत् २१ हत्वातुचतुरोवाहांश्चतुर्भिर्निशितैः
शरैः ॥ सारथिपातयामासक्षुरप्रेणमहायशाः २२ एतस्मिन्नंतरेचैवकुरुराजंमहारथम् ॥ अवाकिरच्छरैर्हृष्टोबहुभिर्मर्मभेदिभिः २३ सवध्यमानःसमरेशैनेयस्यश
रोत्तमैः ॥ प्राद्रवत्सहसाराजन्पुत्रोदुर्योधनस्तव २४ आहृतश्चततोयानंचित्रसेनस्यधन्विनः ॥ हाहाभूतंजगच्चासीदृष्ट्वा राजानमाहवे २५ ग्रस्यमानंसात्य
किनाखेसोममिवराहुणा ॥ तंतुशब्दमथश्रुत्वाकृतवर्मामहारथः २६

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

अभ्ययात्सहसातत्रयत्रास्तेमाधवः प्रभुः ॥ विधुन्यानोधनुः श्रेष्ठचोदयंश्चैव वाजिनः २७ भर्तृयन्सारथिचाग्रेयाहियाहीतिसत्वरम् ॥ तमापतंतं संप्रेक्ष्य व्यादि
तास्यमिवांतकम् २८ युयुधानो महाराजयंतारमिदमब्रवीत् ॥ कृतवर्मारथेनैष द्रुतमापततेशरो २९ प्रत्युद्याहिरथेनैनं प्रवरं सर्वधन्विनाम् ॥ ततः प्रजविता
श्वेनविधिवत्कल्पितेन च ३० आससादरणेभोजं प्रतिमानं धनुष्मताम् ॥ ततः परमसंकुद्धौ ज्वलिताविवपावकौ ३१ समेयातानरव्याघ्राव्याघ्राविवतरस्विनौ ॥
कृतवर्मा तु शैनेयं पश्चिंशत्यासमार्पयत् ३२ निशितैः सायकैस्तीक्ष्णैर्यंतारं चास्यपंचभिः ॥ चतुरश्वतुरोवाहांश्चतुर्भिः परमेषुभिः ३३ अविध्यत्साधुदांतान्वैसैधवा
न्सात्वतस्य हि ॥ रुक्मध्वजोरुक्मपृष्ठं महाद्विस्फार्य कार्मुकम् ३४ रुक्मांगदी रुक्मवर्मारुक्मपुंखैरवारयत् ॥ ततोऽशीतिं शिनेः पौत्रः सायकान्कृतवर्मणे ३५
प्राहिणोत्स्वरयायुक्तो द्रष्टुकामो धनं जयम् ॥ सोऽतिविद्धो बलवता शत्रुणा शत्रुतापनः ३६ समकंपत दुर्धर्षः क्षितिकंपेयथाऽचलः ॥ त्रिषष्ट्या चतुरोऽस्याश्वान्स
प्तभिः सारथितथा ३७ विव्याध निशितैस्तूर्णसात्यकिः सत्याविक्रमः ॥ सुवर्णपुंखं विशिखं समाधाय च सात्यकिः ३८ व्यसृजतं महाज्वालं संकुद्धमिव पन्नगम् ॥
सोऽविध्यत्कृतवर्माणं यमदंडोपमः शरः ३९ जांबूनदविचित्रं च वर्मनिभिद्यमानुमत ॥ अभ्यगाद्धरणीमुग्रोरुधरेण समुक्षितः ४० संजातरुधिरश्वाजौ सात्वतेशु
भिरर्दितः ॥ सशरंधनुस्तृज्यन्यपतत्स्यंदनोत्तमात् ४१ ससिंहदंष्ट्रौ जानुभ्यां पतितोऽमितविक्रमः ॥ शरार्दितः सात्यकिनारथोपस्थेन रर्षभः ४२ सहस्रबाहु
सदृशमक्षोभ्यमिव सागरम् ॥ निवार्य कृतवर्माणं सात्यकिः प्रययौ ततः ४३ खड्गशक्तिधनुः कीर्णांगजाश्वरथसंकुलाम् ॥ प्रवर्तितो ग्ररुधिरांशतशः क्षत्रियर्षभैः ४४
प्रेक्षतां सर्वसैन्यानां मध्येन शिनिपुंगवः ॥ अभ्यगाद्वाहेर्नीहित्वा वृत्रहेवासुरांचमूम् ४५ समाश्वस्य च हार्दिक्योगृह्य चान्यन्महद्वनुः ॥ तस्थौ स तत्र बलवान्वा
रयन्युधिपांडवान् ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि सात्यकिप्रवेशे दुर्योधनकृतवर्मपराजये षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥
॥ संजय उवाच ॥ काल्यमानेषु सैन्येषु शैनेयेन ततस्ततः ॥ भारद्वाजः शरव्रतैर्महाद्विः समवाकित् १ संप्रहारस्तुमुलो द्रोणसात्वतयोरभूत् ॥ पश्यतां सर्वसै
न्यानां बलिवासवयोरिव २ ततो द्रोणः शिनेः पौत्रं चित्रैः सर्वायसैः शरैः ॥ त्रिभिराशी विषाकारैर्ललाटे समविध्यत् ३ तैर्ललाटापितैर्बाणैर्युयुधानस्त्वजिह्वगैः ॥
व्यरोचत महाराज त्रिशृंग इव पर्वतः ४ ततोऽस्य बाणानपराणि द्राशनि समस्वनान् ॥ भारद्वाजोऽतरप्रेक्षी प्रेषयामास संयुगे ५ तान् द्रोणचापनिर्मुक्तान् दाशार्हः
पततः शरान् ॥ द्वाभ्यां द्वाभ्यां सुपुंखाभ्यां चिच्छेद परमास्त्रवित् ६ तामस्य लघुतां द्रोणः समवेक्ष्य विशापते ॥ प्रहस्य सहसाऽविध्य त्रिशता शिनिपुंगवम् ७

४४ । ४५ । ४६ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां षोडशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ काल्यमानेष्विति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ रथशक्त्या केतकपत्राकारमुखया शक्त्या २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१
पुनः पंचाशतेषुणां शितेन च समार्पयत् ॥ लघुतां युयुधानस्य लाघवेन विशेषयन् ८ समुत्पतंतं तिवल्मीकाद्यथा कुद्धामहोरगाः ॥ तथा द्रोणरथाद्राजन्नापतंतितनु
च्छिदः ९ तथैव युयुधानेन सृष्टाः शतसहस्रशः ॥ अवाकिरन् द्रोणरथं शरारुधिरभोजनाः १० लाघवाच्चिजमुख्यस्य सात्वतस्य च मारिष ॥ विशेषनाध्यगच्छा
मसमावास्तानरर्षभौ ११ सात्यकिस्तु ततो द्रोणं नवभिर्नतपर्वभिः ॥ आजघान भृशं कुद्धो ध्वजं च निशितैः शरैः १२ सारथिचशतेनैव भारद्वाजस्य पश्यतः ॥ ला
घवं युयुधानस्य दृष्ट्वा द्रोणो महारथः १३ सप्तत्या सारथिं विद्धातुरंगांश्च त्रिभिस्त्रिभिः ॥ ध्वजमेकेन चिच्छेद माधवस्य रथे स्थितम् १४ अथापरेण भलेन हेमपुंखे
न पत्रिणा ॥ धनुश्चिच्छेद समरे माधवस्य महात्मनः १५ सात्यकिस्तु ततः कुद्धो धनुस्त्यक्ता महारथः ॥ गदां जग्राह महतीं भारद्वाजाय चाक्षिपत् १६ तामापतंतो स
हसापट्वद्वा मयस्मयीम् ॥ न्यवारयच्छरैर्द्रोणो बहुभिर्बहुह्रस्विभिः १७ अथान्यद्वनुरादाय सात्यकिः सत्याविक्रमः ॥ विव्याध बहुभिर्वीरं भारद्वाजं शिलाशितैः १८
सविद्धा समरे द्रोणं सिंहनादममुंचत ॥ तंवैनममृषे द्रोणः सर्वशस्त्रधृतावरः १९ ततः शक्तिं गृहीत्वा तु रुक्मदंडामयस्मयीम् ॥ तरसा प्रेषयामास माधवस्य रथं प्र
ति २० अनासाद्य तु शैनेयं साशक्तिः कालसन्निभा ॥ भित्त्वारथं जगामो ग्राधरणीं दारुणस्वना २१ ततो द्रोणं शिनेः पौत्रो राजन् विव्याध पत्रिणा ॥ दक्षिणं भुजमा
साद्य पीडयन् भरतर्षभ २२ द्रोणोऽपि समरे राजन् माधवस्य महद्वनुः ॥ अर्धचंद्रेण चिच्छेद रथशक्त्या च सारथिम् २३ मुमोह सारथिस्तस्य रथशक्त्या समाहतः ॥
सरथोपस्थमासाद्य मुहूर्तं संन्यषादत २४ चकार सात्यकी राजन्सूतकर्मातिमानुषम् ॥ अयोधयच्च द्रोणं रश्मीन् जग्राह च स्वयम् २५ ततः शरशतेनैव युयुधानो
महारथः ॥ अविध्य द्वाङ्गणं संख्ये हृष्टरूपो विशापते २६ तस्य द्रोणः शरान्पंच प्रेषयामास भारत ॥ तेषोराः क्वचं भित्त्वा पपुः शोणितमाहवे २७ निर्विद्धस्तु शरै
र्घोरैरकुद्धयत्सात्यकिर्भृशम् ॥ सायकान्व्यमृजन्नापि वीरो रुक्मरथं प्रति २८ ततो द्रोणस्य यंतारं निपात्यैकेषुणा भुवि ॥ अश्वान् व्यद्रावयद्वाणैर्हतमूतांस्ततस्त
तः २९ सरथः प्रद्रुतः संख्ये मंडलानि सहस्रशः ॥ चकार राजतोरान् राजन् भ्राजमान इवांशुमान् ३० अभिद्रवत गृहीतहयान् द्रोणस्य धावत ॥ इति स्मचुकुशुः सर्वे रा
जपुत्राः सराजकाः ३१ ते सात्यकिमपास्याशुराजन् युधि महारथाः ॥ यतो द्रोणस्त्वतः सर्वे सहसा समुपाद्रवन् ३२ तान् दृष्ट्वा प्रद्रुतान् संख्ये सात्वतेन शरार्दितान् ॥
प्रभग्रं पुनरेवासीत्तव सैन्यं समाकुलम् ३३ व्यूहस्यैव पुनर्द्वारंगत्वा द्रोणो व्यवस्थितः ॥ वातायमानैस्तैरश्वैर्नीतो वृष्णिशरार्दितैः ३४ पांडुपांचालसंभिन्नं व्यूह
मालोक्य वीर्यवान् ॥ शैनेयेनाकरोद्यत् व्यूहमेवाभ्यरक्षत ३५ निवार्य पांडुपंचालान् द्रोणाग्निः प्रदहन्निव ॥ तस्थौ क्रोधे धमसं दीप्तः कालसूर्य इवोद्यतः ३६ ॥
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जय० व० पर्व० सात्यकिप्रवेशे सात्यकिपराक्रमे सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

॥ संजय उवाच ॥ द्रोणं सजित्वा पुरुषप्रवीरस्तथैव हार्दिक्यमुखांस्त्वदीयान् ॥ प्रहस्यसूतं वचनं बभाषे शिनिप्रवीरः कुरुपुंगवाग्र्य १ निमित्तमाश्रयमद्यसूतद
ग्धारयः केशवफाल्गुनाभ्याम् ॥ हताग्निहन्मेहनरर्षभेण वयं सुरेशात्मसमुद्भवेन २ तमेवमुक्त्वा शिनिपुंगवस्तदामहाष्टधेसोऽग्र्यधनुर्वरोऽरिहा ॥ किरन्समंता
त्सहसा शरान्बलीसमापततश्च येन इवामिषं यथा ३ तं यातमश्वैः शशिशंखवर्णैर्विगाह्यसैन्यं पुरुषप्रवीरम् ॥ नाशकुवन्वारयितुं समंतादादित्यराश्मिप्रतिमं रथा
ग्र्यम् ४ असह्यविक्रांतमदीनसत्वं सर्वे गणाभारतयेत्वदीयाः ॥ सहस्रनेत्रप्रतिमप्रभावं दिवीवमूर्यं जलदव्यपाये ५ अमर्षपूर्णस्त्वतिचित्रयोधी शरासनीकांचन
वर्मधारी ॥ सुदर्शनः सात्यकिमापतंतं न्यवारयद्राजवरः प्रसह्य ६ तयोरभूद्भारतसंप्रहारः सुदारुणस्तंसमतिप्रशंसन् ॥ योधास्त्वदीयाश्च हिसोमकाश्च वृत्रेन्द्रयो
र्युद्धमिवामरौघाः ७ शरैः सुतीक्ष्णैः शतशोऽभ्यविध्यत्सुदर्शनः सात्वतमुख्यमाजौ ॥ अनागतानेव तु तान् पृषत्कांश्चिच्छेदराजशिनिपुंगवोऽपि ८ तथैव शक्र
प्रतिमोऽपि सात्यकिः सुदर्शनेनानक्षिपतिस्मसायकान् ॥ द्विधा त्रिधा तानकरोत्सुदर्शनः शरोत्तमैः स्यंदनवर्यमास्थितः ९ तान् वीक्ष्य बाणाग्निहतास्तदानीं सुदर्श
नः सात्यकिबाणवैः ॥ क्रोधाद्दिधक्षन्निवतिग्मतेजाः शरानमुंचतपनीयचित्रान् १० पुनः सबाणैस्त्रिभिरग्निकल्पैराकर्णपूर्णैर्निशितैः सुपुंखैः ॥ विव्याध देहावर
णं विभियते सात्यकेराविविशुः शरीरम् ११ तथैव तस्यावनिपालपुत्रः संधाय बाणैरपरैर्ज्वलाद्भिः ॥ आजग्निर्वास्तान्नरजतप्रकाशाश्चतुर्भिरश्वाश्चतुरः प्रसह्य १२
तथा तु तेनाभिहतस्तरस्वीनसाशिनेरिद्रसमानवीर्यः ॥ सुदर्शनस्येषु गणैः सुतीक्ष्णैर्हयाग्निहत्याशुननादनादम् १३ अथास्यसूतस्य शिरोनिलुत्थभस्त्रेन शकाश
निसन्निभेन ॥ सुदर्शनस्यापि शिनिप्रवीरः क्षुरेण कालानलसंनिभेन १४ सकुंडलं पूर्णं शशिप्रकाशं भ्राजिष्णुवक्रं विचकर्त देहात् ॥ यथापुरावज्रधरः प्रसह्य बलस्य
संख्येति बलस्य राजन् १५ निहत्य तं पार्थिवपुत्रपौत्रं रणे यदूनामृषभस्तरस्वी ॥ मुदा समेतः परयामहात्मारराजराजन्सुरराजकल्पः १६ ततो ययावर्जुन एव येन
निवार्य सैन्यं तव मार्गणौघैः ॥ सदश्वयुक्तेन रथेन राजन् लोकं विसिस्मापयिषुर्नृवीरः १७ ततस्त्यविस्मापयनीयमग्र्यमपूजयन् योधवराः समेताः ॥ प्रवर्तमानानिषु गो
चरे रीन्ददाहबाणैर्हुतभुग्यथैव १८ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि सुदर्शनवधे अष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥ ध ॥
॥ संजय उवाच ॥ ततः ससात्यकिर्धोमान्महात्मा वृष्णिपुंगवः ॥ सुदर्शनं निहत्या जौयंतारं पुनरब्रवीत् १ रथाश्वनागकलिलं शरशक्त्यूर्ध्वमालिनम् ॥ त्वद्गमत्स्यं
गदाग्राहं शूरायुधमहास्वनम् २ प्राणाप्रहारिणं रौद्रं वादित्रोत्कुष्ठनादितम् ॥ योधानामसुखस्पर्शं दुर्धर्मजयैषिणाम् ३ तीर्णाः स्मदुस्तरं तात द्रोणानी
कमहार्णवम् ॥ जलसंधवल्लेनाजौ पुरुषादौ रिवारुतम् ४

तत इति १।२।३।४।५

५।६।७।८।९।१०।११।१२ विश्रंभयन्नाश्वासयन् १३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६ पारयिष्यामि स मापयिष्यामि २७

अतोऽन्यत्पृतनाशेषं मन्ये कुनदिका मिव ॥ तर्तव्यामल्पसलिलांचोदयाश्चानसंभ्रमम् ५ हस्तप्राप्तमहं मन्ये सांप्रतं सव्यसाचिनम् ॥ निर्जित्य दुर्धरं द्रोणं सपदा
नुगमाहवे ६ हार्दिक्यं योधवर्यं च मन्ये प्राप्तं धनं जयम् ॥ नहि मे जायते त्रासो दृष्ट्वा सैन्यान् यनेकशः ७ वक्त्रे रिव प्रदीप्तस्य वने शुष्कवृक्षोलपे ॥ पश्य पांडवमुख्येन
यातां भूमिं किरीटिना ८ पत्यश्वरथनागौघैः पतितैर्विषमीकृताम् ॥ द्रवते तद्यथा सैन्यं तेन भग्नं महात्मना ९ रथैर्विपरिधावद्भिर्गजैरश्वैश्च सारथे ॥ कौशेयारुण
संकाशमेतदुद्भूयते रजः १० अभ्याशस्थमहं मन्ये श्वेताश्वं कृष्णसारथिम् ॥ स एष श्रूयते शब्दो गांडीवस्यामितौजसः ११ यादृशानि निमित्तानि मम प्रादुर्भवन्ति वै ॥
अनस्तंगत आदित्ये हंता सैधवमर्जुनः १२ शनैर्विश्रंभयन्नश्वा नयाहियत्रारिवाहिनी ॥ यत्रैते सतलत्राणाः सुयोधनपुरोगमाः १३ दंशिताः क्रूरकर्माणः कांबोजायु
द्धदुर्मदाः ॥ शरबाणासनधरायवनाश्च प्रहारिणः १४ शकाः किरातादरदाबर्बरास्ताम्रलितकाः ॥ अन्ये च बहवो म्लेच्छा विविधायुधपाणयः १५ यत्रैते सतल
त्राणाः सुयोधनपुरोगमाः ॥ मामेवाभिमुखाः सर्वे तिष्ठन्ति समरार्थिनः १६ एतान्सरथनागाश्चाग्निहत्याजौ सपत्तिनः ॥ इदं दुर्गमहाघोरं तीर्णमेवोपधारय १७
सूत उवाच ॥ न संभ्रमो मे वाष्ण्येय विद्यते सत्यविक्रम ॥ यद्यपि स्यात्तव कुद्धोजामदम्योऽग्रतः स्थितः १८ द्रोणो वारिधिना श्रेष्ठः कृपो मद्रेः श्वरोऽपि वा ॥ तथाऽपि
संभ्रमो न स्यात्त्वामाश्रित्य महाभुज १९ त्वया सुबहवो युद्धे निर्जिताः शत्रुमुदन ॥ दंशिताः क्रूरकर्माणः कांबोजायुद्धदुर्मदाः २० शरबाणासनधरायवनाश्च प्रहा
रिणः ॥ शकाः किरातादरदाबर्बरास्ताम्रलितकाः २१ अन्ये च बहवो म्लेच्छा विविधायुधपाणयः ॥ न च मे संभ्रमः कश्चिद्भूतपूर्वः कथंचन २२ किमु तैतत्समासा
द्यधीरसंयुगगोष्पदम् ॥ आयुष्मन्कतरेण त्वां प्रापयामि धनं जयम् २३ केषां कुद्धोऽसि वाष्ण्ये केषां मृत्युरुपास्थितः ॥ केषां संयमनी मद्यगंतुमुत्सहते मनः २४
केषां युधिपराक्रांतं कालांतकयमोपमम् ॥ दृष्ट्वा विक्रमसंपन्नं विद्रविष्यन्ति संयुगे २५ केषां वैवस्वतो राजा स्मरते दमहाभुज ॥ सात्यकिरुवाच ॥ मुंडानेतान् ह
निष्यामि दानवानि ववासवः २६ प्रतिज्ञां पारयिष्यामि कांबोजानेव मां वह ॥ अद्यैषां कदनं कृत्वा प्रियं यास्यामि पांडवम् २७ अद्य द्रक्ष्यन्ति मे वीर्यं कौरवाः स सुयो
धनाः ॥ मुंडानी केहते सूत सर्वे सैन्येषु चासकृत् २८ अद्य कौरवसैन्यस्य दीर्यमाणस्य संयुगे ॥ श्रुत्वा विरावं बहुधा संतप्स्यति सुयोधनः २९ अद्य पांडवमुख्यस्य
श्वेताश्वस्य महात्मनः ॥ आचार्यस्य कृतं मार्गं दर्शयिष्यामि संयुगे ३० अद्य मद्गणनिहतान्यो धमुख्यान् सहस्रशः ॥ दृष्ट्वा दुर्योधनो राजापश्वात्तापंगमिष्यति ॥
३१ अद्य मे क्षिप्रहस्तस्य क्षिपतः सायकोत्तमान् ॥ अलातचक्रप्रतिमं धनुर्द्रक्ष्यन्ति कौरवाः ३२

२८।२९ श्वेताश्वस्य सकाशे कृतमभ्यस्तं मार्गं मन्त्रशिखामाचार्यस्य द्रोणस्य दर्शयिष्यामीत्यन्वयः अथवा आचार्यस्य विद्योपदेष्टुः श्वेताश्वस्य दर्शयिष्यामीति सामान्यकर्मकं ३०।३१।३२

मत्सायकचितांगानांरुधिरंस्त्रवतामुहुः ॥ सैनिकानांबंधद्वष्टासंतप्स्यतिमुयोधनः ३३ अद्यमेकद्वरूपस्यनिघ्नतश्चवरान्वरान् ॥ द्विरर्जुनमिमंलोकंमंस्यते
ऽद्यमुयोधनः ३४ अद्यराजसहस्राणिनिहतानिमयारणे ॥ दृष्ट्वादुर्योधनोराजासंतप्स्यतिमहामृधे ३५ अद्यस्नेहंचभक्तिंचपांडवेषुमहात्मसु ॥ हत्वारराजसह
स्राणिदर्शयिष्यामिराजसु ३६ बलंवीर्यैकतज्ञत्वंममज्ञास्यंतिकौरवाः ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्तस्तदामृतःशिक्षितान्साधुवाहिनः ३७ शशांकसन्निकाशान्वै
वाजिनोव्यनुददृशम् ॥ तेषपिबंतइवाकाशंयुयुधानंहयोत्तमाः ३८ प्रापयन्त्यवनान्शीघ्रंमनःपवनरंहसः ॥ सात्यकिंतेसमासाद्यपृतनास्वनिवर्तिनम् ३९
बहवोलघुहस्ताश्चशरवर्षैरवाकिरन् ॥ तेषामिष्टूनथास्त्राणिवेगवान्नतपर्वभिः ४० अच्छिनत्सात्यकीराजत्रैनंतेप्राप्नुवन्शराः ॥ रुक्मपुंस्वैःसुनिशितैर्गांध्रपत्रैराजि
ह्नगैः ४१ उच्चकर्तृशिरांस्युग्रोयवनानांभुजानपि ॥ शैक्यायसानिवर्माणिकांस्यानिचसमंततः ४२ भित्वादेहांस्तथातेषांशराजग्मुर्महीतलम् ॥ तेहन्यमा
नार्वाणेण्मलेछाःसात्यकिनारणे ४३ शतशोऽभ्यपतंतस्तत्रव्यसवोवसुधातले ॥ सुपूर्णयितमुक्तैस्तानव्यवाच्छिन्नपिंडितैः ४४ पंचषट्सप्तचाष्टौचविभेदयवना
नशरैः ॥ कांबोजानांसहस्रैश्चशकानांचविशांपते ४५ शबराणांकिरातानांबर्बराणांतथैवच ॥ अगम्यरूपांपृथिवीमांसशोणितकर्दमां ४६ कृतवांस्तत्रशैने
यःक्षपयंस्तावकंबलम् ॥ दस्यूनांसशिरस्त्राणैःशिरोभिर्लूनमूर्धजैः ४७ दीर्घकूर्चैर्महीकीर्णाविवर्हैरंडजैरिव ॥ रुधिरोक्षितसर्वांगैस्तैस्तदायोधनंबभौ ४८
कबंधैःसंवृतंसर्वताम्राभैःखमिवावृतम् ॥ वज्राशनिसमस्पर्शैःसुपर्वभिरजिह्वगैः ४९ तेसात्वतेननिहताःसमावबुर्वसुंधराम् ॥ अल्पावशिष्टाःसंभग्राःकृच्छ्रप्राणा
विचेतसः ५० जिताःसंख्येमहाराजयुयुधानेनदांशिताः ॥ पार्ष्णिभिश्चकशाभिश्चताडयंतस्तुरंगमान् ५१ जवमुत्तममास्थायसर्वतःप्राद्रवन्भयात् ॥ कांबो
जसैन्यंविद्राव्यदुर्जयंयुधिभारत ५२ यवनानांचतत्सैन्यंशकानांचमहद्वलम् ॥ ततःसपुरुषव्याघ्रःसात्यकिःसत्यविक्रमः ५३ प्रविष्टस्तावकान्जित्वासृतंया
हीत्यचोदयत् ॥ तत्तस्यसमरेकर्मदृष्ट्वाऽन्यैरकृतंपुरा ५४ चारणाःसहगंधर्वाःपूजयांचकिरेभृशम् ॥ तंयांतंपृष्ठगोप्तारमर्जुनस्यविशांपते ॥ चारणाःप्रेक्ष्यसंह
ष्टास्त्वदीयाश्चाभ्यपूजयन् ५५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिसात्यकिप्रवेशेयवनपराजयेएकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥
॥ संजयउवाच ॥ जित्वायवनकांबोजान्युयुधानस्ततोऽर्जुनम् ॥ जगामतवसैन्यस्यमध्येनरथिनांवरः १ चारुदंष्ट्रोनरव्याघ्रोविचित्रकवचध्वजः ॥ सृगंव्या
घ्रइवाजिघ्रंस्तवसैन्यमभीषयत् २ सरथेनचरन्मार्गान्धनुरभ्रामयदृशम् ॥ रुक्मपृष्ठंमहावेगंरुक्मचंद्रकसंकुलम् ३

रनवच्छिन्नसंहतैः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायाभेकोनविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ जित्वेति १ । २ । ३

1501

8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30

रुक्मांगदशिरस्त्राणोरुक्मवर्मसमावृतः ॥ रुक्मध्वजधनुःशूरोमेकशृंगमिवावभौ ४ सधनुर्मंडलःसंरुपेतेजोभास्कररश्मिवान् ॥ शरदीवोदितःसूर्योऽनृसूर्योवि
रराजह ५ वृषभस्कंधविक्रांतोवृषभाक्षोनरर्षभः ॥ तावकानांभूमिमध्येगवांमध्येयथावृषः ६ मत्तद्विरदसंकाशंमत्तद्विरदगामिनम् ॥ प्रभिन्नमिवमातंगंयूथम
ध्येव्यवस्थितम् ७ व्याघ्राइवजिघांसंतस्वदीयाःसमुपाद्रवन् ॥ द्रोणानीकमतिक्रांतंभोजानोकंचदुस्तरम् ८ जलसंधार्णवंतीर्त्वाकांबोजानांचवाहिनीम् ॥
हार्दिक्यमकरान्मुक्तंतीर्णवैसैन्यसागरम् ९ परिवन्तुःसुसंकुद्धास्वदीयाःसात्यकिरथाः ॥ दुर्योधनश्चित्रसेनोदुःशासनविंशतो १० शकुनिर्दुःसहश्चैवयुवाधुर्ध
र्षणःक्रथः ॥ अन्येचबहवःशूराःशस्त्रवंतोदुरासदाः ११ पृष्ठतःसात्यकिर्यातमन्वधावेन्नमर्षिणः ॥ अथशब्दोमहानासीतवसैन्यस्यमारिष १२ मारुतोद्धूतवे
गस्यसागरस्येवपर्वणि ॥ तानभिद्रवतःसर्वान्समीक्ष्यशिनिपुंगवः १३ जनैर्याहीतिर्यतारमब्रवीत्प्रहसन्निव ॥ इदमेतत्समुद्धूतंघातंराष्ट्रस्ययद्वलम् १४
मामेवाभिसुखंतूर्णगजाश्वरथपत्तिमत ॥ नादयन्वैदिशःसर्वारथघोषेणसारथे १५ पृथिवीचांतरिक्षंचकंपयन्सागरानपि ॥ एतद्वलार्णवंसूतवारयिष्ये
महारणे १६ पौर्णमास्यामिवोद्धूतंवेलेवमकारलयम् ॥ पश्यमेसूतविक्रांतमिंद्रस्येवमहापृथ्वे १७ एषसैन्यानिशत्रूणांविधमामिशितैःशरैः ॥ निहता
नाहवेपश्यपदात्यश्वरथाद्विपान् १८ मच्छरैरग्निसंकाशैर्विद्धदेहान्सहस्रशः ॥ इत्येवब्रुवतस्तस्यसात्यकेरमितौजसः १९ समीपेसैनिकास्तेतुशीघ्रमीयु
र्युयुत्सवः ॥ जह्याद्रवस्वतिष्ठेतिपश्यपश्येतिवादिनः २० तानेवंब्रुवतोवीरान्सात्याकिर्निशितैःशरैः ॥ जघानत्रिशतानश्चान्कुंजरांश्चचतुःशतान् २१ स
संप्रहारस्तुमुलस्तस्यतेषांचधन्विनाम् ॥ देवासुररणप्रख्यःप्रावर्ततजनक्षयः २२ मेघजालनिभंसैन्यतंवपुत्रस्यमारिष ॥ प्रत्यगृह्णाच्छिन्नेःपौत्रःशरैराशीवि
षोपमैः २३ प्रच्छाद्यमानःसमरेशरजालैःसवीर्यवान् ॥ असंभ्रमन्महाराजतावकानवधीद्वहन् २४ आश्चर्यतत्रराजेंद्रसुमहद्वृष्टवानहम् ॥ नमोघःसायकःक
श्चित्सात्यकेरभवत्प्रभो २५ रथनागाश्वकालिलःपदात्यूर्मिसमाकुलः ॥ जनैर्यवेलामासाद्यस्थितःसैन्यमहार्णवः २६ संभ्रांतनरनागाश्वमावर्ततमुहुर्मुहुः ॥ त
त्सैन्यमिषुभिस्तेनवध्यमानंसमंततः २७ बभ्रामतत्रतत्रैवगावःशीतार्दिताइव ॥ पदातिनंरथंनागंसादिनंतुरगंतथा २८ अविद्धंतत्रनाऽद्राक्षंयुयुधानस्यसा
यकैः ॥ नतादृक्कदनंराजन्कृतवांस्तत्रफाल्गुनः २९ यादृक्क्षयमनीकानामकरोत्सात्यकिर्नृप ॥ अत्यर्जुनंशिनेःपौत्रोयुध्यतेपुरुषर्षभः ३० वीतभीर्लाघवो
पेतःकृतित्वंसंप्रदर्शयन् ॥ ततोदुर्योधनोराजासात्वतस्यत्रिभिःशरैः ३१ विव्याधसूतंनिशितैश्चतुर्भिश्चतुरोहयान् ॥ सात्यकिंचत्रिभिर्विद्धापुनरष्टाभिरेवच
३२ दुःशासनोऽष्टाभिर्विव्याधशिनिपुंगवम् ॥ शकुनिःपंचविंशत्याचित्रसेनश्चपंचभिः ३३

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३

॥८८॥

दुःसहःपंचदशभिर्विव्याधोरसिसात्यकिम् ॥ उत्स्मयनवृष्णिशार्दूलस्तथाबाणैःसमाहतः ३४ तानविध्यमहाराजसर्वानेवभिभिस्त्रिभिः ॥ गाढविद्वानरिच्छत्वा
मार्गणैःसोऽतितेजैः ३५ शैनेयःशयेनवत्संख्येव्यचरल्लघुविक्रमः ॥ सौबलस्यधनुश्छित्वाहस्तावापनिकृत्यच ३६ दुर्योधनंत्रिभिर्बाणैरभ्यविध्यस्तनान्तरे ॥
चित्रसेनंशतेनैवदशभिर्दुःसहंतथा ३७ दुःशासनंतुर्विशत्याविध्याधशिनिपुंगवः ॥ अथान्यद्वनुरादायस्यालस्तवविशांपते ३८ अष्टाभिःसात्यकिंविद्धापुन
र्विव्याधपंचभिः ॥ दुःशासनश्चदशभिर्दुःसहश्चत्रिभिःशरैः ३९ दुर्मुखश्चद्वादशभीराजविव्याधसात्यकिम् ॥ दुर्योधनस्त्रिसप्तत्याविद्धाभारतमाधवम् ४०
ततोऽस्यनिशितैर्बाणैस्त्रिभिर्विव्याधसारथिम् ॥ तान्सर्वान्सहितानश्चुरानयतमानामहाराधान् ४१ पंचभिःपंचभिर्बाणैःपुनर्विव्याधसात्यकिः ॥ ततःसारथि
नाश्रिष्टस्तवपुत्रस्यसारथिम् ४२ आजघानाशुभलेनसहतोऽन्यपतद्भुवि ॥ पतितेसारथौतस्मिस्तवपुत्ररथःप्रभो ४३ वातायमानैस्तैरश्वैरपानीयतसंगरात् ॥
ततस्तवसुतोराजनैसैनिकाश्चविशांपते ४४ राज्ञोरथमभिप्रेक्ष्यविद्वताःशतशोऽभवन् ॥ विद्वतंत्रतत्सैन्यंदृष्ट्वाभारतसात्यकिः ४५ अवाकिरच्छरेस्तीक्ष्णैरु
क्मपुंखैःशिलाशितैः ॥ विद्राव्यसर्वसैन्यानितावकानिसहस्रशः ४६ प्रययौसात्यकीराजनश्चेताश्चस्थरथंप्रति ॥ तंशरानाददानंचरक्षमाणंचसारथिम् ॥ आ
त्मानंपालयानंचतावकाःसमपूजयन् ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिसात्यकिप्रवेशेदुर्योधनपलायनेविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः॥१२०॥
॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ संप्रमृद्यमहत्सैन्यंयांतंशैनेयमर्जुनम् ॥ निर्ह्वाकाममतेपुत्राःकिमकुर्वतसंजय १ कथंवैषांतदायुद्धेघृतिरासीन्मुमूर्षताम् ॥ शैनेयचरि
तंदृष्ट्वायादृशंसव्यसाचिनः २ किंनुक्षयंतितेक्षात्रंसैन्यमध्येपराजिताः ॥ कथंनुसात्यकिर्युद्धेव्यतिक्रांतोमहायशाः ३ कथंचममपुत्राणांजीवतांतत्रसंजय ॥
शैनेयोऽभिययौयुद्धेतन्ममाचक्ष्वसंजय ४ अत्यहुतमिदंतातत्वत्सकाशाच्छृणोम्यहम् ॥ एकस्यबहुभिःसार्धंशत्रुभिस्तैर्महारथैः ५ विपरीतमहंमन्येमदभाग्यं
सुतंप्रति ॥ यत्रावध्यंतसमरेसात्वतेनमहारथाः ६ एकस्यहिनपर्याप्तंयत्सैन्यंतस्यसंजय ॥ कुद्धस्ययुयुधानस्यसर्वेतिष्ठंतुपांडवाः ७ निर्जित्यसमरेद्रोणंकृति
नंचित्रयोधिनम् ॥ यथापशुगणान्सिहस्तद्वदंतासुतान्मम ८ कृतवर्मादिभिःशूरैर्यतैर्बहुभिराहवे ॥ युयुधानोनशकितोहंतुंयत्पुरुषर्षभः ९ नैतदीदृशकंयुद्धं
कृतवांस्तत्रफाल्गुनः ॥ यादृशंकृतवानयुद्धंशिनेर्नष्टामहायशाः १० ॥ संजयउवाच ॥ तवदुर्मित्रितेराजन्दुर्योधनकृतेनच ॥ शृणुष्ववहितोभूत्वायतेवक्ष्या
मिभारत ११ तेषुनःसंन्यवर्ततकृत्वांसंशतकामिथः ॥ परायुद्धेमर्तिकूरांतवपुत्रस्यशासनात् १२

॥१२१॥

॥८८॥

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० दुर्योधनस्यकृतेनकर्मणा ११ मर्तिकृत्वेत्यन्वयः १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ वामनस्ययमोपवाहस्य । 'चंद्राःकांतशिरोऽग्नीवानीचस्कंधामनस्विनः । व्यूढोरस्काःसुनिश्चितावामनान्वयजागजाः' ।
सुप्रतीकस्यईशोपवाहस्य । 'सुविभक्तमहाशीर्षाजीमूतसदृशप्रमाः ॥ प्रभूतहस्ताबलिनःसुप्रतीककुलोद्भवाः' ॥ महापद्मस्यकुमुदस्यकुले । 'चंद्राःसमायतत्वक्काःसुबद्धाबलिनोऽपिच ॥ महापद्मान्वय
प्रीणिसादिसहस्राणिदुर्योधनपुरोगमाः ॥ शककांबोजबाह्वीकायवनाःपारदास्तथा १३ कुलिंदास्तंगणावष्टाःपैशाचाश्चसर्ववराः ॥ पार्वतीयाश्चराजेंद्रकुद्धाःपा
षाणपाणयः १४ अभ्यद्रवंतशैनेयंशलभाःपावकंयथा ॥ युक्ताश्चपार्वतीयानारथाःपाषाणयोधिनाम् १५ शूराःपंचाशताराजमशैनेयंसमुपाद्रवन् ॥ ततोरथस
हस्रेणमहारथशतेनच १६ द्विरदानांसहस्रेणद्विसाहस्रेश्चवाजिभिः ॥ शरणाणिमुचंतोविविधानिमहारथाः १७ अभ्यद्रवंतशैनेयमसंख्येयाश्चपत्तयः ॥ तां
श्चसंचोदयन्सर्वान्प्रतैनमितिभारत १८ दुःशासनोमहाराजसात्यकिपर्यवारयत् ॥ तत्राहुतमपश्यामशैनेयचरितंमहत १९ यदेकोबहुभिःसार्धमसंभ्रांतमयु
ध्यत ॥ अवधीचरथानीकंद्विरदानांचतद्वलय २० सादिनश्चैवतान्सर्वान्दस्यूनपिचसर्वशः ॥ तत्रचकैर्विमथितैर्भगैश्चपरमायुधैः २१ अक्षैश्चबहुधाभगैरी
षादंडकबंधुरैः ॥ कुंजरैर्मथितैश्चापिध्वजैश्चविनिपातितैः २२ वर्मभिश्चतथाऽनीकैर्व्यवकीर्णावसुंधरा ॥ स्रग्भिराभरणैर्वस्त्रैरनुकर्षैश्चमारिष २३ संछत्रावसु
धातत्रद्यौर्ग्रहैरिवभारत ॥ गिरिरूपधराश्चापिपतिताःकुंजरोत्तमाः २४ अंजनस्यकुलेजातावामनस्यचभारत ॥ सुप्रतीककुलेजातामहापद्मकुलेतथा २५ ऐ
रावतकुलेचैवतथाऽन्येषुकुलेषुच ॥ जातादंतिदराराजशेरतेबहवोऽहताः २६ वनायुजानपार्वतीयान्कांबोजान्बाल्हिकानपि ॥ तथाहयवरान्तराजत्रिजघ्रेत
त्रसात्यकिः २७ नानादेशसमुत्थांश्चनानाजार्तीश्चदंतिनः ॥ निजघ्रेतशैनेयःशतशोऽथसहस्रशः २८ तेषुप्रकल्पमानेषुदस्यून्दुःशासनोऽब्रवीत् ॥ निवर्त
ध्वमधर्मज्ञायुध्यध्वंकिंसृतेनवः २९ तांश्चातिभग्नान्संप्रेक्ष्यपुत्रोदुःशासनस्तव ॥ पाषाणयोधिनःशूरान्पार्वतीयानचोदयत् ३० अश्मयुद्धेषुकुशलानेतज्जाना
तिसात्यकिः ॥ अश्मयुद्धमजानंतंहतैनंयुद्धकामुकम् ३१ तथैवदुरवःसर्वेजस्ययुद्धविशारदाः ॥ अभिद्रवतमामैष्टनवःप्राप्स्यतिसात्यकिः ३२ तेषापार्वतीया
राजानःसर्वेपाषाणयोधिनः ॥ अभ्यद्रवंतशैनेयंराजानपिवमंत्रिणः ३३ ततो गजशिरःप्रख्येरुपलैःशैलवासिनः ॥ उद्यतैर्युयुधानस्यपुरतस्तस्थुराहवे ३४
क्षेपणीयैस्तथाऽप्यन्येसात्वतस्यवधैषिणः ॥ चोदितास्तवपुत्रेणसर्वतोरुरुधुर्दिशः ३५ तेषामापततामेवशिलायुद्धंचिकीर्षताम् ॥ सात्यकिःप्रतिसंधायानि
शितान्प्राहिणोच्छरान् ३६ तामश्मघृष्टिमुलांपार्वतीयैःसमीरिताम् ॥ चिच्छेदोरसंकाशैर्नाराचैःशिनिपुंगवः ३७ तैरश्मचूर्णैर्दीप्याद्भिःखद्योतानामिववज्रैः ॥
प्रायःसैन्यान्यहन्त्यंतहाहाभूतानिमारिष ३८ मदागजयुद्धमियागजाः' २९ 'श्वेतवालनखाःशूराःश्वेतत्वक्कामहाबलाः ॥ उदग्रावर्षवंतश्चगजापेरावतोद्भवाः' ॥ अन्येषुकुलेषुपुंडरीकपु
ष्पवंतसर्वभौमीयेषु । 'स्थिराःस्थूलशिरोदंतनिःशंकाबलिनोऽपिच ॥ शुक्लवर्णनखाःशूराःपुंडरीकोद्भवागजाः ॥ इयामत्वग्दशनाश्चंडालंबोष्ठाश्चरुदशनाः ॥ पीनायताननकराःपुष्पदंतोद्भवा
गजाः ॥ मेढलाकृतयःशूराःसुवर्माणःसुदर्शनाः ॥ पीनायतास्याःपीतामाःसार्धभौमकुलोद्भवाः' २५ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ क्षेपणीयैःशस्त्रैः ३५ । ३६ । ३७ । ३८

11-5-50

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

॥१०॥

तेशरैरग्निसंकाशैस्तोमैश्चमहाधनैः ॥ शस्त्रैश्चविविधैराजन्द्रोणमेकमवाकिरन् ३७ निहत्यतान्बाणगणैर्द्रोणोराजन्समंततः ॥ महाजलधरान्वयोभिमातरि
 श्वेवचाबभौ ३८ ततःशरंमहाघोरंसूर्यपावकसन्निभम् ॥ संदधेपरवीरघ्नोर्विरकेतोरथंप्रति ३९ सभित्त्वातुशरोराजन्पांचालकुलनंदनम् ॥ अभ्यगाद्धरणीं
 तूर्णलोहिताद्रोणज्वलिन्व ४० ततोपतद्रथातूर्णपांचालकुलनंदनः ॥ पर्वताग्रादिवमहांश्वपकोवायुपीडितः ४१ तस्मिन्हतेमहेष्वासेराजपुत्रेमहाबले ॥
 पंचालास्वरिताद्रोणसमंतात्पर्यवारयन् ४२ चित्रकेतुःसुधन्वाचचित्रवर्माचभारत ॥ तथाचित्ररथश्चैवभ्रातुर्व्यसनकर्षिताः ४३ अभ्यद्रवंतसहिताभारद्वा
 जंयुयुत्सवः ॥ मुंचंतःशरवर्षाणितपांतेजलदाइव ४४ सवध्यमानोबहुधाराजपुत्रैर्महारथैः ॥ क्रोधमाहारयतेषामभावायद्विजर्षभः ४५ ततःशरमयंजालंद्रो
 णस्तेषामवासृजत् ॥ तेहन्यमानाद्रोणस्यशरैराकर्णचोदितैः ४६ कर्तव्यंनाभ्यजानन्वैकुमाराराजसतम ॥ तान्विमूढानरणेद्रोणःप्रहसन्निभभारत ४७
 व्यश्वसूतरथांश्चक्रेकुमारान्कुपितोरणे ॥ अथापरैःसुनिशितैर्मलैस्तेषामहायशाः ४८ पुष्पाणीवविचिन्वान्हसोतमांगान्यपातयत् ॥ तेरथेभ्योहतापेतुःक्षि
 तौराजन्सुवर्चसः ४९ देवासुरेपुरायुद्धेयथादैतेयदानवाः ॥ तान्निहत्यरणेराजम्भारद्वाजःप्रतापवान् ५० कार्मुकंभ्रामयामासहेमपृष्ठदुरासदम् ॥ पंचालान्निहतान्
 दृष्ट्वादेवकल्पान्महारथान् ५१ दृष्ट्युग्रोभृशोद्विग्नोनेत्राभ्यापातयन्जलम् ॥ अभ्यवर्ततसंग्रामेकुद्धोद्रोणरथंप्रति ५२ ततोहाहेतिसहस्रानादःसमभवत्पृथक् ॥
 पांचाल्येनरणेदृष्ट्वाद्रोणमावारितंशरैः ५३ सच्छाद्यमानोबहुधापार्षतेनमहात्मना ॥ नविव्यथेततोद्रोणःस्मयन्नेवान्वयुध्यत ५४ ततोद्रोणंमहाराजपांचाल्यः
 क्रोधमूर्छितः ॥ आजघानोरसिकुद्धोनवत्यानतपर्वणाम् ५५ सगाढविद्धोबलिनाभारद्वाजोमहायशाः ॥ निषसादरथोपस्थेकश्मलंचजगामह ५६ तंवैतथा
 गतंदृष्ट्वादृष्ट्युग्रःपराक्रमी ॥ चापमुत्सृज्यशीघ्रंतुअसिजग्राहवीर्यवान् ५७ अवहुत्यरथाच्चापित्वरितःसमहारथः ॥ आरुरोहरथंतूर्णभारद्वाजस्यमारिष ५८
 हर्तुमिच्छन्शिरःकायात्क्रोधसंरक्तलोचनः ॥ प्रत्याश्वस्तस्ततोद्रोणोधनुर्गृह्यमहारथम् ५९ आसन्नमागतंदृष्ट्वादृष्ट्युग्रंजिघांसया ॥ शरैर्वैतस्तिकैराजन्वि
 व्याधासन्नवेणिभिः ६० योधयानाससमरेधृष्ट्युग्रमहारथम् ॥ तेदिवैतस्तिकानामशराआसन्नयोधिनः ६१ द्रोणस्यविहिताराजन्येधृष्ट्युग्रमाक्षिणोत् ॥
 सवध्यमानोबहुभिःसायकैस्तैर्महाबलः ६२ अवहुत्यरथातूर्णभग्नवेगःपराक्रमी ॥ आरुह्यस्वरथंवीरःप्रसृज्यचमहद्वनुः ६३ विव्याधसमरेद्रोणंदृष्ट्युग्रोमहा
 रथः ॥ द्रोणश्चापिमहाराजशरैर्विव्याधपार्षतम् ६४ तदहुतमभूद्युद्धंद्रोणपांचालयोस्तदाः ॥ त्रैलोक्यकाक्षिणोरासीच्छक्रप्रह्लादयोरिव ६५ मंडलानिवि
 चित्राणियमकानीतराणिच ॥ चरंतौयुद्धमार्गज्ञौततक्षतुरथेषुभिः ६६

५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६

६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकावांशविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ततोदुःशासनइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

मोहयंतोमनांस्माजौयोधानाद्रोणपार्षतौ ॥ मृजंतौशरवर्षाणिवर्षास्त्रिवबलाहकौ ६७ छादयंतौमहात्मानौशरैर्व्योमदिशोमहीम् ॥ तदहुतंतयोर्युद्धंभूतसं
 घाह्यपूजयन् ६८ क्षत्रियाश्चमहाराजयेचान्येतवसैनिकाः ॥ अवश्यंसमरेद्रोणोदृष्ट्युग्रेनसंगतः ६९ वशमेष्यतिनोराजन्पंचालाहतिचुकुशुः ॥ द्रोणस्तुत्व
 रितोयुद्धेधृष्ट्युग्रस्यसारथेः ७० शिरःप्रच्यावयामासफलपंकंतरोरिव ॥ ततस्तुप्रहृतावाहाराजस्तस्यमहात्मनः ७१ तेषुप्रद्रवमाणेषुपंचालान्सृजयांस्तथा ॥
 अयोधयद्रणेद्रोणस्तत्रतत्रपराक्रमी ७२ विजित्यपांडुपंचालान्भारद्वाजःप्रतापवान् ॥ स्वयंहंपुनरास्थायस्थितोऽभवदरिंदमः ॥ नचैनंपांडवायुद्धेजेतुमु
 त्सेहिरेप्रभो ७३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि सात्यकिप्रवेशेद्रोणपराक्रमेद्रोणविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥
 संजयउवाच ॥ ततोदुःशासनोराजन्शैनेयंसमुपाद्रवत् ॥ किरन्शरसहस्राणिपर्जन्यइववृष्टिमान् १ सविद्धासात्यकिंषष्ठ्यातथाषोडशभिःशरैः ॥ नाकंपय
 स्थितंयुद्धेमैनाकमिवपर्वतम् २ तंतुदुःशासनःशूरसायकैरावृणोद्धृशम् ॥ रथघातेनमहतानानादेशोद्धवेनच ३ सर्वलोभरतश्रेष्ठविसृजन्सायकान्बहून् ॥
 पर्जन्यइवघोषेणनादयन्वैदिशोदश ४ तमापतंतमालोक्यसात्यकिःकौरवरणे ॥ अभिहृत्यमहाबाहुश्छादयामाससायकैः ५ तेच्छाद्यमानावाणौघैर्दुःशासनपु
 रोगमाः ॥ प्राद्रवन्समरेभीतास्तवसैन्यस्यपश्यतः ६ तेषुद्रवत्सुरार्जद्रुपुत्रोदुःशासनस्तव ॥ तस्थौव्यपेतभोराजन्सात्यकिंचार्दयच्छरैः ७ चतुर्भिर्वाजि
 नस्तस्यसारथिचित्रभिःशरैः ॥ सात्यकिंचशतेनाजौविद्धानादमुमोचसः ८ ततःकुद्धोमहाराजमाधवस्तस्यसंयुगे ॥ रथंसूतंध्वजंतंचचक्रेऽदृश्यमजिह्वगैः
 ९ सतुदुःशासनंशूरसायकैरावृणोद्धृशम् ॥ सशंकंसमनुप्राप्तमूर्णनाभिरिवोर्णया १० त्वरन्समावृणोद्वाणैर्दुःशासनमभिजित् ॥ दृष्ट्वादुःशासनंराजातथाशर
 शताचितम् ११ त्रिगतींश्चोदयामासयुयुधानरथंप्रति ॥ तेऽगच्छन्युयुधानस्यसमीपंकूरकर्मणः १२ त्रिगतीनांत्रिसाहस्रारथायुद्धविशारदाः ॥ तेतुंतरथ
 वंशेममहतापर्यवारयन् १३ स्थिरांकृत्वामर्तियुद्धेभूत्वासंशतकामिथः ॥ तेषांप्रपततांयुद्धेशरवर्षाणिमुंचताम् १४ योधानंपंचशतान्मुखान्ग्रयानीकेव्यपो
 थयत् ॥ तेऽपतन्निहतास्तूर्णशिनिप्रवरसायकैः १५ महामारुतवेगेनभग्नाइवनगाहुमाः ॥ नागैश्चबहुधाच्छिन्नैर्ध्वजैश्चैवविशांपते १६ हयैश्चकनकापीडैःप
 तितैस्तत्रमेदिनी ॥ शैनेयशरसंकृतैःशोणितोघपरिप्लुतैः १७ अशोभतमहाराजकिंशुकैरिवपुष्पितैः ॥ तेवध्यमानाःसमरेयुयुधानेनतावकाः १८ त्रातारंना
 ध्यगच्छंतंपंकमग्नाइवद्विपाः ॥ ततस्तेपर्यवर्तंतसर्वेद्रोणरथंप्रति १९ भयात्पतगराजस्यगतीनीवमहोरगाः ॥ हत्वापंचशतान्योधाऊडरैराशोविषोपमैः २०

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

प्रायात्सशनकैवीरोधनंजयप्रति ॥ तंप्रयातंनरश्रेष्ठपुत्रोदुःशासनस्तव २१ विव्याधनवभिस्तूर्णशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ सतुतंप्रतिविव्याधपंचभिर्निशितैः
शरैः २२ रुक्मपुत्रैर्महेश्वासो गार्धपत्रैराजिह्वैः ॥ सात्यकिंतुमहाराजप्रहसन्निवभारत २३ दुःशासनस्त्रिभिर्विद्धापुनर्विव्याधपंचभिः ॥ शैनेयस्तवपुत्रंतुह
त्वापंचभिराशुगैः २४ धनुश्चास्यरणेछित्वाविस्मयन्नर्जुनंययौ ॥ ततोदुःशासनःकुद्वोदृष्टिर्वीरायगच्छते २५ सर्वपारसर्वोशक्तिविससर्जजिघांसया ॥ तांतु
शक्तितदाघोरांतवपुत्रस्यसात्यकिः २६ चिच्छेदशतधाराजनिशितैःकंकपत्रिभिः ॥ अथान्यद्वनुरादायपुत्रस्तवजनेश्वर २७ सात्यकिंचशरैर्विद्धासिंहना
दननर्दह ॥ सात्यकिस्तुरणेकुद्वोमोहयित्वासुतंतव २८ शरैरग्निशिखाकारैराजधानस्तनान्तरे ॥ त्रिभिरेवमहाभागःशरैःसन्नतपर्वभिः २९ सर्वायसैस्तीक्ष्णव
क्रैःपुनर्विव्याधचाष्टभिः ॥ दुःशासनस्तुविशत्यासात्यकिंप्रत्यविध्यत ३० सात्वतोऽपिमहाराजतंविव्याधस्तनान्तरे ॥ त्रिभिरेवमहाभागःशरैःसन्नतपर्वभिः ३१
ततोऽस्यवाहानिशितैःशरैर्जघ्नेमहारथः ॥ सारथिंचसुसंकुद्धःशरैःसन्नतपर्वभिः ३२ धनुरेकेनभलेनहस्तावापंचपंचभिः ॥ ध्वजंचरथशक्तिंचभलाम्यापरमा
स्त्रवित् ३३ चिच्छेदविशिखैस्तीक्ष्णैस्तथोभौपार्णिसारथी ॥ सछिन्नधन्वाविरथोहताश्वोहतसारथिः ३४ त्रिगर्तसेनापतिनास्वरथेनापवाहितः ॥ तमभि
द्व्यशैनेयोमुहूर्तमिवभारत ३५ नजघानमहाबाहुर्भीमसेनवचःस्मरन् ॥ भीमसेनेनतुवधःसुतानांतवभारत ३६ प्रतिज्ञातःसभामध्येसर्वेषामेवसंयुगे ॥ ततो
दुःशासनंजित्वासात्यकिःसंयुगेप्रभो ॥ जगामत्वरितोराजन्येनयातोधनंजयः ३७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि सात्यकिप्रवेशेदुःशासन
पराजयेत्रयोविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कितस्याममसेनायांनासन्केचिन्महारथाः ॥ येतथासात्यकिंयांतनैवाग्ननाप्यवार
यन् १ एकोहिसमरेकर्मकृतवान्सत्यविक्रमः ॥ शक्रतुल्यबल्युद्धेमहेंद्रोदानवेष्टिव २ अथवाशून्यमासीत्तद्येनयातःससात्यकिः ॥ इतभूयिष्ठमथवायेनयातः
ससात्यकिः ३ यत्कृतंवृष्णिवीरेणकर्मशंससिमेरणे ॥ नैतदुत्सहतेकर्तुंकर्मशक्रोऽपिसंजय ४ अश्रद्धेयमर्चित्यंचकर्मतस्यमहात्मनः ॥ वृष्णंधकप्रवीरस्यश्रुत्वा
मेव्यथितंमनः ५ नसंतितस्मात्पुत्रामेयथासंजयभाषसे ॥ एकोबहुलाःसेनाःप्राष्ट्रात्सत्यविक्रमः ६ कथंचयुध्यमानानामपक्रांतोमहात्मनाम् ॥ एकोबहु
नांशैनेयस्तन्ममाचक्ष्वसंजय ७ ॥ संजय उवाच ॥ राजन्सेनासमुद्योगोरथनागाश्वपतिमान् ॥ तुमुलस्तवसैन्यानांयुगांतसदृशोऽभवत् ८ आहूतेषुसमूहेषुतव
सैन्यस्यमानद ॥ नाभूल्लोकेसमःकश्चित्समूहइतिमेमतिः ९ तत्रदेवास्त्वभाषंतचारणाश्चसमागताः ॥ एतदंताःसमूहावैभविष्यांतिमहीतले १०

कशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ कितस्यामिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ लक्ष्म्येतिविशेषणेतृतीया २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

नचवैतादृशोव्यूहआसीत्कश्चिद्विशिष्टः ॥ यादृजयद्रथवधेद्रोणेनविहितोऽभवत् ११ चंडवातविभिन्नानांसमुद्राणामिवस्वनः ॥ रणेऽभवद्वलौघानामन्योन्य
मभिधावताम् १२ पार्थिवानांसमेतानांबहून्यासन्नरोत्तम ॥ त्वद्वलेपांडवानांचसहस्राणिशतानिच १३ संख्यानांप्रवीराणांसमरेदृढकर्मणाम् ॥ तत्रासीत्सुम
हाशब्दस्तुमुलोलोमहर्षणः १४ अथाक्रंदद्भीमसेनोदृष्ट्युग्रश्चमारिष ॥ नकुलःसहदेवश्चधर्मराजश्चपांडवः १५ आगच्छतप्रहरतदुतंविपरिधावत ॥ प्रविष्टा
वरिसेनांहिवीरौमाधवपांडवौ १६ यथासुखेनगच्छेतांजयद्रथवधंप्रति ॥ तथाप्रकुरुतक्षिप्रमितिसेन्यान्यचोदयन् १७ तयोरभावेकुरवःकृतार्थाःस्युर्वयांजि
ताः ॥ तेयूयंसहिताभूत्वातूर्णमेवबलार्णवम् १८ क्षोभयध्वंमहावेगाःपवनःसागरंयथा ॥ भीमसेनेनतेराजन्पांचाल्येनचनोदिताः १९ आजघ्नुःकौरवान्संख्ये
त्यक्त्वाऽसूनात्मनःप्रियान् ॥ इच्छंतोनिधनंयुद्धेश्चैरुतमतेजसः २० स्वर्गेष्वोमित्रकार्येनाभ्यनंदंतजीवितम् ॥ तथैवतावकाराजन्प्रार्थयंतोमहद्यशः २१
आर्यायुद्धेमर्तिकृत्वायुद्धायैवावतस्थिरे ॥ तस्मिन्सुतुमुलेयुद्धेवर्तमानेभयावहे २२ जित्वासर्वाणिसैन्यानिप्रायात्सात्यकिर्जुनम् ॥ कवचानांप्रभास्तत्रसूर्यर
श्मिविराजिताः २३ दृष्टीःसंख्येसैनिकानांप्रतिजघ्नुःसमंततः ॥ तथाप्रयत्मानानांपांडवानांमहात्मनाम् २४ दुर्योधनोमहाराजव्यगाहतमहद्वलम् ॥ सस
न्निपातस्तुमुलस्तेषांतस्यचभारत २५ अभवत्सर्वभूतानामभावकरणोमहान् ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तथायातेषुसैन्येषुतथाकृच्छ्रगतःस्वयम् २६ काञ्चिदुर्योध
नःसूतनाकार्षीत्पृष्ठतोरणम् ॥ एकस्यचबहूनांचसन्निपातोमहाहवे २७ विशेषतो नरपतेर्विषमःप्रतिभातिमे ॥ सोऽप्यंतसुखसंदृढोलक्ष्म्यालोकस्यचेश्वरः २८
एकोबहून्समासाद्यकच्चिन्नासीत्पराङ्मुखः ॥ संजय उवाच ॥ राजन्संश्रामाश्चर्यंतवपुत्रस्यभारत २९ एकस्यबहुभिःसार्धंशृणुष्वगदतोमम ॥ दुर्योधनेनसम
रेपूतनापांडवीरणे ३० नलिनीद्विरेनेवसमंतात्प्रतिलोडिता ॥ ततस्तांप्रहितासेनादृष्ट्वापुत्रेणतेनृप ३१ भीमसेनपुरोगास्तंपंचालाःसमुपाद्रवन् ॥ सभीमसे
नंदशभिःशरैर्विव्याधपांडवम् ३२ त्रिभिस्त्रिभिर्मौवीरौधर्मराजंचसप्तभिः ॥ विराटद्रुपदोषद्विःशतेनचशिखंडिनम् ३३ दृष्ट्युग्रंचविशत्याद्रौपदेयांस्त्रिभिस्त्रि
भिः ॥ शतशश्चापरान्योधान्सद्विपांश्चरथानरणे ३४ शरैरवचकर्तोऽग्रेःकुद्वोऽतकइवप्रजाः ॥ नसंदधन्विमुंचन्वामंडलीकृतकार्मुकः ३५ अदृश्यतरिपून्निघ्राञ्छि
क्षयाऽस्त्रबलेनच ॥ तस्यतान्निघ्नतःशत्रून्हेमपृष्ठमहद्वनुः ३६ अजस्रमंडलीभूतंददृशुःसमरेजनाः ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजाभलाम्यामच्छिनद्वनुः ३७ तवपु
त्रस्यकौरव्ययतमानस्यसंयुगे ॥ विव्याधचैनंदशभिःसम्यगस्तेःशरोत्तमैः ३८ वर्मचाशुसमासाद्यतेभिच्चाक्षितिमाविशन् ॥ ततःप्रमुदिताःपार्थाःपरिवर्तयु
धिष्ठिरम् ३९ यथावृत्रवधेदेवाःपुराशक्रमहर्षयः ॥ ततोऽन्यद्वनुरादायतवपुत्रःप्रतापवान् ४०

३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४०

४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां चतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ अपराह्ण इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

तिष्ठतिष्ठेतिराजानं ब्रुवन्पांडवमभ्ययात् ॥ तमायां तमाभिप्रेक्ष्य तव पुत्रं महाभूवे ४१ प्रत्युद्ययुः समुदिताः पंचालाजयमृद्धिनः ॥ तान्द्रोणः प्रतिजग्राह परीप्सन्
युधिपांडवम् ४२ चंडवातो दुतामेघानगिरिं बुभुक्षो यथा ॥ तत्र राजन्महानासीत्संग्रामोलोमहर्षणः ४३ पांडवानां महाबाहोतावकानां च संयुगे ॥ रुद्रस्या
क्रीडसदृशः संहारः सर्वदेहीनाम् ४४ ततः शब्दो महानासीत्पुनर्येन धनंजयः ॥ अतीव सर्वशब्देभ्योलोमहर्षकरः प्रभो ४५ अर्जुनस्य महाबाहोतावकानां च धन्वि
नाम् ॥ मध्येभारतसैन्यस्य माधवस्य महारणे ४६ द्रोणस्यापि परैः सार्वभौमहृद्द्वारे महारणे ॥ एवमेव क्षयो वृत्तः पृथिव्यां पृथिवीपते ॥ कुद्रेऽर्जुने तथा द्रोणे साव
ते च महारथे ४७ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि सात्यकिप्रवेशे संकुलयुद्धे चतुर्विंशत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ५ ॥
॥ संजय उवाच ॥ अपराह्णे महाराज संग्रामः सुमहानभूत् ॥ पर्जन्यसमनिर्घोषः पुनर्द्रोणस्य सोमकैः १ शोणाश्वं रथमास्थाय नरवीरः समाहितः ॥ समरेऽभ्यद्रवत्पांडु
ज्वमास्थाय मध्यमम् २ तव प्रियहिते युक्तो महेश्वासो महाबलः ॥ चित्रपुंखैः शितैर्बाणैः कलशोत्तमसंभवः ३ वरान्वरान्निहोयानां विचित्रव्रिभारत ॥ आक्रीड
तरणे राजन् भारद्वाजः प्रतापवान् ४ तमभ्यायाद्बृहत्क्षत्रके कयानां महारथः ॥ भाट्णान् पंचानां श्रेष्ठः समरकर्कशः ५ विमुंचन्विशिखां स्तीक्ष्णानां चार्थभृशमा
र्दयत् ॥ महामेघो यथा वर्षं विमुंचन् गंधमादने ६ तस्य द्रोणो महाराजस्वर्णपुंखानां शिलाशितान् ॥ प्रेषयामास संकुदः सायकान् दशपंच ७ तांस्तु द्रोणविनिर्मुक्ता
नक्रुद्धाशी विषसन्निभान् ॥ एकैकं पंचभिर्बाणैर्युधिचिच्छेदहृष्टवत् ८ तदस्य लाघवं दृष्ट्वा प्रहस्य द्विजपुंगवः ॥ प्रेषयामास विशिखान् दशैकं पंच ९ तान्द
ष्ट्वाऽपततस्तूर्णं द्रोणचापच्युतान् शरान् ॥ अवारयच्छरैरेव तावद्विनिर्गतेर्मृधे १० ततोऽभवन्महाराज तव सैन्यस्य विस्मयः ॥ बृहत्क्षत्रेण तत्कर्म कृतं दृष्ट्वा सुदु
ष्करम् ११ ततो द्रोणो महाराज बृहत्क्षत्रं विशेषयन् ॥ प्रादुश्चक्रेणे दिव्यं ब्राह्ममस्त्रं सुदुर्जयम् १२ कैकेयोऽस्त्रं समालोक्य मुक्तं द्रोणेन संयुगे ॥ ब्रह्मास्त्रेणैव राजेन्द्र
ब्राह्ममस्त्रमशातयत् १३ ततोऽस्त्रे निहतं ब्राह्मे बृहत्क्षत्रं तु भारत ॥ विव्याध ब्राह्मणं षष्ठ्या स्वर्णपुंखैः शिलाशितैः १४ तं द्रोणो द्विपदां श्रेष्ठो नाराचेन समार्पयत् ॥
सतस्य कवचं भित्वा प्राविशद्वरणीतलम् १५ कृष्णसर्पो यथा मुक्तो वल्मीकं नृपसत्तम ॥ तथा त्यगन्महीबाणो भित्वा कैकेयमाहवे १६ सोऽतिविद्वो महारजकै
केयो द्रोणसायकैः ॥ क्रोधेन महताऽऽविष्टो व्यामृत्यनयने शुभे १७ द्रोणं विव्याध सप्तत्या स्वर्णपुंखैः शिलाशितैः ॥ सारथिं चास्य बाणेन भृशं मर्मस्वताडयत्
१८ द्रोणस्तु बहुभिर्विद्वो बृहत्क्षत्रेण मारिष ॥ असृजद्विशिखां स्तीक्ष्णान् कैकेयस्य रथं प्रति १९ व्याकुलीकृत्य तं द्रोणो बृहत्क्षत्रं महारथम् ॥ अश्वांश्चतु
र्भिर्न्यवधीचतुरोऽस्य पतत्रिभिः २०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६

सूतं चैकेन बाणेन रथनीडादपातयत् ॥ द्वाभ्यां ध्वजं चच्छत्रं च छित्वा भूमावपातयत् २१ ततः साधुविमृष्टेन नाराचेन द्विजर्षभः ॥ हृद्यविध्यद्बृहत्क्षत्रं सच्छिन्नह
दयोऽपतत् २२ बृहत्क्षत्रे हते राजन्के कयानां महारथे ॥ शैथुपालिभिर्कुद्वोयं तारामिदमब्रवीत् २३ सारथेया हि यत्रैष द्रोणस्तिष्ठति दंशितः ॥ विनिघ्नके कयान्स
र्वान्पंचालानां च वाहिनीम् २४ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सारथी रथिनां वरम् ॥ द्रोणाय प्रापयामास कावो जैर्जवनैर्हयैः २५ घृष्टके तु श्वचेदीनामृषभोऽतिबलोदितः ॥
वधायाभ्यद्रवद्द्रोणं पतंगं इव पावकम् २६ सोऽविध्यत तदा द्रोणं षष्ठ्या साश्वरथध्वजम् ॥ पुनश्चान्यैः शरैस्तीक्ष्णैः सुप्तं व्याघ्रं तु दन्निव २७ तस्य द्रोणो धनुर्मध्ये क्षु
रप्रेण शितेन च ॥ चकर्त गार्धपत्रेण यतमानस्य शुष्मिणः २८ अथान्यद्दुरादाय शैथुपालिर्महारथः ॥ विव्याध सायकैर्द्रोणं कंकवर्हिणवाजितैः २९ तस्य द्रोणो
हयान्दत्त्वा चतुर्भिश्चतुरःशरैः ॥ सारथेश्च शिरःकायाच्च कर्तुं प्रहसन्निव ३० अथैनं पंचविंशत्या सायकानां समार्पयत् ॥ अवपुत्थ्य रथाच्चैद्योगदामादाय सत्वरः ३१
भारद्वाजाय चिक्षेप रुषितामिव पन्नगीम् ॥ तामापतंती मालोक्य कालरात्रिं मिवाचताम् ३२ अश्मसारमयीं गुर्वीतपनीयं विभूषिताम् ॥ शरैरेकसाहस्रैर्भरि
द्वाजोऽच्छिन्नच्छितैः ३३ सा छिन्ना बहुभिर्बाणैर्भारद्वाजेन मारिष ॥ गदापपातकौ रव्यनादयं तीधरातलम् ३४ गदां विनिहतां दृष्ट्वा घृष्टकेतुरमर्षणः ॥ तोमरं
व्यसृजद्दीरः शक्तिचकनकोज्ज्वलाम् ३५ तोमरं पंचभिर्भित्वा शक्तिचिच्छेदपंचभिः ॥ तौ जग्मतुर्महोच्छिन्नौ सर्पाविव गरुत्मता ३६ ततोऽस्य विशिखं तीक्ष्णं व
धाय वधकां क्षिणः ॥ प्रेषयामास समरे भारद्वाजः प्रतापवान् ३७ सतस्य कवचं भित्त्वा हृदयं चाभितौजसः ॥ अभ्यगाद्वरणीबाणो हंसः पद्मवनं यथा ३८ पतंगं हि ग्र
सेचापो यथा क्षुद्रं बुभुक्षितः ॥ तथा द्रोणोऽग्रसच्छूरो घृष्टकेतुं महाहवे ३९ निहते चेदिराजेतु तत्खंडं पित्र्यमाविशत् ॥ अमर्षवशमापन्नः पुत्रोऽस्य परमास्त्रवित् ॥
४० तमपि प्रहसन् द्रोणः शरैर्निन्येयमक्षयम् ॥ महाव्याघ्रो महारण्ये मृगशायं यथा बली ४१ तेषु प्रक्षीयमाणेषु पांडवे येषु भारत ॥ जरासंधसुतो वीरः स्वयं द्रोणमुपा
द्रवत् ४२ स तु द्रोणं महाबाहुः शरधाराभिराहवे ॥ अदृश्यमकारोत्तूर्णजलदोभास्करं यथा ४३ तस्य तल्लाघवं दृष्ट्वा द्रोणः क्षत्रियमर्दनः ॥ व्यसृजत्सायकांस्तूर्ण
शतशोऽथ सहस्रशः ४४ छादयित्वा रणे द्रोणो रथस्थं रथिनां वरम् ॥ जारासंधिं जघानाशुभिषतां सर्वधन्विनाम् ४५ योयः स्मनीयते तत्र तं द्रोणो ह्यंतकोपमः ॥
आदत्त सर्वभूतानि प्राप्ते काले यथाऽतकः ४६ ततो द्रोणो महाराजनाम विश्राव्य संयुगे ॥ शरैरेकसाहस्रैः पांडवेयान्समावृणोत् ४७ ते तु नामांकिता बाणा द्रोणेना
स्ताः शिलाशिताः ॥ नरात्रागान् हयांश्चैव निजघ्नुः शतशो मृधे ४८ ते वध्यमाना द्रोणेन शक्रेणैव महासुराः ॥ समकंपंतं पंचालागावः शीतादिता इव ४९ ततो नि
ष्ठानको घोराः पांडवानामजायत ॥ द्रोणेन वध्यमानेषु सैन्येषु भरतर्षभ ५०

प्रताप्यमानाः सूर्येण हन्यमानाश्च सायकैः ॥ अन्वपद्यंत पंचालास्तदासं त्रस्तचेतसः ५१ मोहिता बाणजालेन भारद्वाजेन संयुगे ॥ ऊरुग्राहगृहीतानां पंचाला
नामहारथाः ५२ चेदयश्च महाराजसंजयाः काशिकोसलाः ॥ अभ्यद्रवंत संहृष्टा भारद्वाजं युयुत्सया ५३ ब्रुवंत श्वरणेऽन्योन्यं चेदिपंचालसंजयाः ॥ हतद्रोणं
हतद्रोणमिति तद्रोणमभ्ययुः ५४ यतंतः पुरुषव्याघ्राः सर्वशक्त्या महायुतिम् ॥ निनीषवोरणे द्रोणं यमस्य सदनं प्रति ५५ यतमानांस्तुतान् वीरान् भारद्वाजः
शिलीमुखैः ॥ यमाथ प्रेषयामास चेदिमुख्यान् विशेषतः ५६ तेषु प्रक्षीयमाणेषु चेदिमुख्येषु सर्वशः ॥ पंचालाः समकंपंत द्रोणसायकपीडिताः ५७ प्राक्रोशन्भी
ममेनंते दृष्टुं च भारत ॥ दृष्ट्वा द्रोणस्य कर्माणितथारूपानि मारिष ५८ ब्राह्मणेन तपोनूनं चरितं दुश्चरं महत् ॥ तथा हि युधिसं कुद्वोदहतिसत्रियर्षभान् ५९
धर्मोयुद्धं क्षत्रियस्य ब्राह्मणस्य परंतपः ॥ तपस्वीकृतविद्यश्च प्रेक्षितेनापि निर्दहेत् ६० द्रोणाग्रिमस्त्रसंस्पर्शं प्रविष्टाः क्षत्रियर्षभाः ॥ बहवो दुस्तरं घोरं यत्रादहतं
भारत ६१ यथा बलं यथोत्साहं यथा सत्वं महायुतिः ॥ मोहयन् सर्वभूतानि द्रोणो हंति बलानि नः ६२ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा क्षत्रधर्मा व्यवस्थितः ॥ अर्धचंद्रेण चि
च्छेदक्षत्रधर्मा महाबलः ६३ क्रोधसंविग्रमनसो द्रोणस्य सशरं धनुः ॥ ससंरब्धतरो भूत्वा द्रोणः क्षत्रियमर्दनः ६४ अन्यत्कार्मुकमादाय भास्वरं वेगवतरम् ॥ तत्रा
धाय शरं तीक्ष्णं परानीकविज्ञातनम् ६५ आकर्णपूर्णमाचार्यो बलवानभ्यवासृजत् ॥ सहत्वा क्षत्रधर्माणं जगाम वरणीतलम् ६६ सभिन्नहृदयो बाहव्यपतन्भेदि
नीतले ॥ ततः सैन्यान्वयकंपंत दृष्टुं सुते हते ६७ अथ द्रोणं समारोह्य चेकितानो महाबलः ॥ स द्रोणं दशभिर्विद्धाप्रत्यविद्धयत्स्तनान्तरे ६८ चतुर्भिः सारथि
चार्यचतुर्भिश्चतुरो हयात् ॥ तमाचार्यस्त्रिभिर्बाणैर्बाह्वोरुसिचार्दयत् ६९ ध्वजं सप्तभिरुन्मथ्य यंतारमवधीत्रिभिः ॥ तस्य सूते हते तेऽश्वारथमादाय विदुताः
७० समरेशरसंवीता भारद्वाजेन मारिष ॥ चेकितानरथं दृष्ट्वा हताश्वं हतसारथिम् ७१ तान्समेतान् रणेशूरांश्चेदिपंचालसंजयान् ॥ समंताद्वा वयं द्रोणो बह्वशो भूत
मारिष ७२ आकर्णपलितश्यामो वयसाऽशीतिपंचकः ॥ रणेऽपर्यचर द्रोणो वृद्धः षोडशवर्षवत् ७३ अथ द्रोणं महाराज विचरंतमभीतवत् ॥ वज्रहस्तमम
न्यंत शत्रवः शत्रुसूदनम् ७४ ततोऽब्रवीन्महाबाहुर्दपदो बुद्धिमानृष ॥ लुब्धोऽयं क्षत्रियान् हंति व्याघ्रः क्षुद्रमृगानिव ७५ कृच्छ्रान् दुयोधनो लोकान्पापः
प्राप्स्यति दुर्भतिः ॥ यस्य लोभादिनिहताः समरक्षत्रियर्षभाः ७६ शतशः शेरते भूमौ निरुक्ता गोवृषा इव ॥ रुधिरेण परीता गाः श्वशृगालादनीकृताः ७७

शौक्यस्य वयसाकालपिडसंयोगेन अशीतिपंचकः चतुःशताब्दः अशीतिकापर इति पाठे अतिद्वयतमः ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७

७८ ॥ इति द्रोणपर्वणि दीकायां पंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ व्यूहेष्विति १ । २ । ३ । ४ वानरर्षभलक्षणं वानरप्रधानं ध्वजं वरवानरकेतनमिति पाठो वा ५ । ६ । ७ । ८ । ९

एवमुक्त्वा महाराजद्वपदोऽशौहिणीपतिः ॥ पुरस्कृत्य रणे पार्थांश्च द्रोणमभ्यद्रव हतम् ७८ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि द्रोणपराक्रमे पंच
विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ व्यूहेष्वालोच्यमानेषु पाण्डवानां ततस्ततः ॥ सुहृमन्वयुः पार्थाः पंचालाः सहसो
मकैः १ वर्तमाने तथारौद्रेसंग्रामेलोमहर्षणे ॥ संक्षये जगत्स्तीव्रियुगांत इव भारत २ द्रोणयुधिपराक्रांतिनर्दमाने सुहृर्मुहुः ॥ पंचालेषु चक्षीणेषु ध्यमानेषु पाण्ड
पु ३ नापश्यच्छरणं किंचिद्धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ चिंतयामास राजेंद्रकथमेतद्विष्यति ४ ततो वीक्ष्य दिशः सर्वाः सव्यसाचिदिदक्षया ॥ युधिष्ठिरो ददर्शार्थनै
व पार्थेन माधवम् ५ सोऽपश्यन्नरशार्दूलवानरर्षभलक्षणम् ॥ गांडीवस्य च निर्वोषमशृण्वन् व्यथितेन्द्रियः ६ अपश्यन् सात्यकिं चापिवृष्णीनां प्रवरं रथम् ॥ चि
ंतयामि परीतां गोधर्मराजो युधिष्ठिरः ७ नाध्यगच्छतदाशांतितावपश्यन्नरोत्तमौ ॥ लोकोपक्रोशभीरुत्वाद्धर्मराजो महामनाः ८ अर्चितयन्महाबाहुः शैनेयस्य
रथं प्रति ॥ पदवीं प्रेषितश्चैव फाल्गुनस्य मयारणे ९ शैनेयः सात्यकिः सत्यो मित्राणामभयंकरः ॥ तदिदं ह्येकमेवासीद्विधा जातं ममाद्य वै १० सात्यकिश्च द्विविज्ञे
यः पाण्डवश्च धनंजयः ॥ सात्यकिं प्रेषयित्वा तु पाण्डवस्य पदानुगम् ११ सात्वतस्यापि कंयुद्धे प्रेषयिष्ये पदानुगम् ॥ करिष्यामि प्रयत्नेन भ्रातुरन्वेषणं यदि १२
युयुधानमनन्विष्य लोको मां गर्हयिष्यति ॥ भ्रातुरन्वेषणं कृत्वा धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः १३ परित्यजति वार्ष्णेयं सात्यकिं सत्यविक्रमम् ॥ लोकापवादभीरुत्वात् सोऽहं
पार्थवो कोदरम् १४ पदवीं प्रेषयिष्यामि माधवस्य महात्मनः ॥ यथैव च मम प्रीतिरर्जुने शत्रुसूदने १५ तथैव वृष्णिवीरेऽपि सात्वते युद्धदुर्मदे ॥ अतिभारोने युक्त
श्च मया शैनेयनंदनः १६ स तु मित्रो परोधेन गौरवात्तु महाबलः ॥ प्रविष्टो भारतीसेनां मकरः सागरं यथा १७ असौ हि श्रूयते शब्दः शूराणामनिवर्तिनाम् ॥ मिथः
संयुध्यमानानां वृष्णिवीरेण धीमता १८ प्राप्तकालं सुबलवन्निश्चितं बहुधा हि मे ॥ तत्रैव पाण्डवेयस्य भीमसेनस्य धन्विनः १९ गमनं रोचते मंह्यत्र यातौ महारथौ ॥
न चाप्यसह्यं भीमस्य विद्यते भुविकिंचन २० शक्तो ह्ये परणेयतः पृथिव्यां सर्वधन्विनाम् ॥ स्वबाहुबलमास्थाय प्रतिव्यूहितुं मंजसा २१ यस्य बाहुबलं सर्वसमाश्रि
त्य महात्मनः ॥ वनवासान्निवृत्ताः स्मनश्च युद्धेषु निर्जिताः २२ इतो गते भीमसेने सात्वतं प्रति पाण्डवे ॥ सनाथौ भवितारौ हि युधिसात्वतफाल्गुनौ २३ कामं त्वशोचनीयौ
तौरणे सात्वतफाल्गुनौ ॥ रक्षितौ वा सुदेवेन स्वयं शस्त्रविशारदौ २४ अवश्यं तु मया कार्यमात्मनः शोकनाशनं ॥ तस्माद्भीमं नियोक्ष्यामि सात्वतस्य पदानुगं २५ ततः प्र
तिकृतं मन्ये विधानं सात्यकिं प्रति ॥ एवं निश्चित्य मनसा धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः २६ यंतारं ब्रवीद्राजाभीमं प्रति नयस्व माम् ॥ धर्मराजवचः श्रुत्वा सारथिर्हयकोविदः २७

सत्यो दृष्टप्रतिज्ञः २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ सात्यकिं प्रति प्रतिविधानं कृतमित्यन्वयः २६ । २७

॥१४॥

रथं हेमपरिष्कारं भीमांतिकमुपानयत् ॥ भीमसेनमनुज्ञाप्य प्रातःकालमर्चितयत् २८ कश्मलं प्राविशद्राजा बहुतप्तसमादिशत् ॥ सकश्मलममाविष्टो भीममाहूय पा
थिवः २९ अब्रवीद्वचनं राजकुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ यः स देवान्सर्गधर्मांश्चैकरथोऽजयत् ३० तस्य लक्ष्मणपश्यामि भीमसेनानुजस्यते ॥ ततोऽब्रवीद्व
र्मराजं भीमसेनस्तथागतम् ३१ नैवाद्राक्षन् चाश्रौषंतव कश्मलमीदृशम् ॥ पुरा गतिदुःखदीर्णानां भवान्गतिरभूद्विनः ३२ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ राजेंद्र शाधिकं करवा
णिते ॥ न ह्यसाध्यमकार्यं वा विद्यते मम मानद ३३ आज्ञापय कुरुश्रेष्ठ माचशोके मनः कृथाः ॥ तमब्रवीद्वश्रुपूर्णः कृष्णसर्प इव श्वसन् ३४ भीमसेनमिदं वाक्यं प्र
म्लानवदनो नृपः ॥ यथा शंखस्य निर्घोषः पांचजन्यस्य श्रूयते ३५ पूरितो वासुदेवेन संरब्धेन यशस्विना ॥ नूनमद्य हतः शेतैतव भ्राता धनं जयः ३६ तस्मि
न्विनिहते नूनं युध्यतेऽसौ जनार्दनः ॥ यस्य सत्त्वतो वीर्यं ह्युपजीवति पांडवाः ३७ यं भयेष्वभिगच्छंति सहस्राक्षमिवामराः ॥ स शूरः सैधवप्रेस्सुरन्वयाद्धारती च
मूम ३८ तस्य वै गमनं विद्वो भीमनावर्तनं पुनः ॥ इयामो युवा गुडाकेशो दर्शनीयो महारथः ३९ व्यूढोरस्को महाबाहुर्मतद्विरदविक्रमः ॥ चकोरनेत्रस्ताम्रास्यो
द्विषतां भयवर्धनः ४० तदिदं मम भद्रं तेशोकस्थानमरिदम् ॥ अर्जुनार्थं महाबाहो सात्वतस्य चकारणात् ४१ वर्धते ह विषे वाग्निरिष्यमानः पुनः पुनः ॥ तस्य ल
क्ष्मणपश्यामि तेन विदामि कश्मलम् ४२ तं विद्धि पुरुष व्याघ्रं सात्वतं च महारथम् ॥ स तं महारथं पश्चादनुयातस्तवानुजम् ४३ तमपश्यन् महाबाहुमहं विदामि
कश्मलम् ॥ पार्थे तस्मिन्हते चैव युध्यते नूनमग्रणीः ४४ सहायो नास्य वै कश्चित्तेन विदामि कश्मलम् ॥ तस्मिन् कृष्णो हते नूनं युध्यते युद्धकोविदः ४५ नहि मे
शुध्यते भावस्तयो रे परंतप ॥ स तत्र गच्छ कौंतेय यत्र यातो धनं जयः ४६ सात्यकिश्च महावीर्यः कर्तव्यं यदि मन्यसे ॥ वचनं मम धर्मज्ञाता ज्येष्ठो भवामिते ४७
न तेऽर्जुनस्तथा ज्ञेयो ज्ञातव्यः सात्यकिर्यथा ॥ चिकीर्षुर्मत्प्रियं पार्थ सयातः सव्यसाचिनः ४८ पदवीं दुर्गमां धोरामगम्यामकृतात्मभिः ॥ दृष्ट्वा कुशलिनी कृष्णौ सात्व
तं चैव सात्यकिम् ॥ संविदं चैव कुर्यात्स्वं सिंहनादेन पांडव ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि युधिष्ठिरचितायां षड्विंशत्यधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १२६ ॥ भीमसेन उवाच ॥ ब्रह्मेशानेन्द्रवरुणानवहयः पुरारथः ॥ तमास्थाय गतौ कृष्णौ न तयोर्विद्यते भयम् १ आज्ञां तु शिरसा बिभ्रदेष गच्छामि
माशुचः ॥ समेत्य तान्न रव्याघ्रांस्तव दास्यामि संविदम् २ ॥ संजय उवाच ॥ एतावदुक्त्वा प्रययौ परिदाय युधिष्ठिरम् ॥ घृष्टुम्राय बलवान्सुहृद्भ्यश्च पुनः पुनः ३
घृष्टुम्रं चेदमाह भीमसेनो महाबलः ॥ विदितं ते महाबाहो यथा द्रोणो महारथः ४ ग्रहणे धर्मराजस्य सर्वोपायेन वर्तते ॥ न च मे गमने कृत्यं तादृक्पार्थ तविद्यते ५

४९ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां षड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ ॥ ॥ ब्रह्मेति १ संविदं ज्ञापनम् १ । ३ । ४ । ५

आत्ययिकमतिशयितं हि शब्दोऽभिमुखीकरणे एव मनसो रक्तम् १ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ अनलोगो हिरण्यचक्षुर्वागोरोचनादृतम् ॥ अक्षतं दधिचेत्यष्टौ मंगलानि प्रचक्षते १४

यादृशं रक्षणे राज्ञः कार्यमात्ययिकं हेनः ॥ एवमुक्तोऽस्मि पार्थेन प्रतिवक्तुं न चोत्सहे ६ प्रयास्येतत्र यत्रासौ मुमुर्षुः सैधवः स्थितः ॥ धर्मराजस्य वचने स्थातव्यमवि
शंकया ७ यास्यामि पदवीं भ्रातुः सात्वतस्य च धीमतः ॥ सोऽयं यत्तोरणं पार्थ परिरक्ष युधिष्ठिरम् ८ एतद्विषयं कार्यं पाण्डवपरमं कृत्यमाहवे ॥ तमब्रवीन्महाराज
घृष्टुम्रावृकोदरम् ९ ईप्सितं ते करिष्यामि गच्छ पार्था विचारयन् ॥ नाहत्वा समरे द्रोणो घृष्टुम्रं कथंचन १० निग्रहं धर्मराजस्य प्रकरिष्यति संयुगे ॥ ततो निक्षे
प्य राजानं घृष्टुम्रे च पांडवम् ११ अभिवाद्य गुरुं ज्येष्ठं प्रययौ येन फाल्गुनः ॥ परिष्वक्तश्च कौंतेयो धर्मराजेन भारत १२ आघ्रातश्च तथा मूर्ध्नि श्रावितश्चाशिवः शु
भाः ॥ कृत्वा प्रदक्षिणान्विप्रानर्चितांस्तुष्टमानसान् १३ आलभ्य मंगलान्यष्टौ पीत्वा कैरातकं मधु ॥ द्विगुणद्रविणो वीरो मदरकांतलोचन १४ विप्रैः कृतस्वस्त्य
यनो विजयोत्पादसूचितः ॥ पश्यन्नेवात्मनो बुद्धिं विजयानंदकारिणीम् १५ अनुलोमानैलश्चाशुप्रदर्शितजयोदयः ॥ भीमसेनो महाबाहुः कवचीशुभकुंडली १६
सांगदी सतलत्राणः सरथीरथिनां वरः ॥ तस्य काष्ण्याय सर्वमहेमचित्रं महर्धिमत् १७ विवभौ सर्वतः श्लिष्टं स विद्युदिवतो यदः ॥ पीतरकासितसितैर्वासोभिश्च सुवेष्टि
तः १८ कंठत्राणेन च बभौ सेंद्रायुध इवांडुदः ॥ प्रयाते भीमसेने तु तव सैन्यं युयुत्सया १९ पांचजन्यरवोधारः पुनरासीद्विशांपते ॥ तं श्रुत्वा निनदं घोरं त्रैलोक्यत्रा
सनं महत् २० पुनर्भीमं महाबाहुं धर्मपुत्रोऽभ्यभाषत ॥ एष वृष्णिप्रवीरेण ध्मातः सलिलजो भृशम् २१ पृथिवीचां तरिक्षं च विनादयति शंखराट् ॥ नूनं व्यसनमा
पन्ने सुमहत्सव्यसाचिनि २२ कुरुभिर्युध्यते सार्धं सर्वैश्चक्रगदाधरः ॥ आहकुंती नूनमार्यापापमद्यनिदर्शनम् २३ द्रौपदी च सुभद्रा च पश्यं त्यौ सहबंधुभिः ॥ स
भीमत्वरया युक्तो याहियत्र धनं जयः २४ मुह्यंती वहिमे सर्वा धनं जयदिदृक्षया ॥ दिशश्च प्रदिशः पार्थ सात्वतस्य च कारणात् २५ गच्छ गच्छेति गुरुणा सोऽनुज्ञातो
वृकोदरः ॥ ततः पांडुसुतो राजन् भीमसेनः प्रतापवान् २६ बद्धगोधां गुलित्राणः प्रगृहीतशरासनः ॥ ज्येष्ठेन प्रहितो भ्रात्रा भ्राता भ्रातुः प्रियंकरः २७ आहत्य दुंदुभिं
भीमः शंखं प्रध्माप्य चासकृत् ॥ विनयसिंहनादेन ज्यां विकर्षन् पुनः पुनः २८ तेन शब्देन वीराणां पातयित्वा मनांस्युत ॥ दर्शयन् घोरमात्मानमभि त्रान्सहसा
ऽभ्ययात् २९ तमूर्ध्वजवनादां ताविरुवंतो हयोत्तमाः ॥ विशोकेनाभिसंपन्ना मनोमारुतरंहसाः ३० आरुजन्विरुजन्मार्थो ज्यां विकर्षंश्च पाणिना ॥
संप्रकर्षन् विकर्षंश्च सेनाग्रं समलोडयत् ३१ तं प्रयातं महाबाहुं पंचालाः सहसो मकाः ॥ पृष्ठतोऽनुग्रयुः शूरामघवंतमिवामराः ३२

विजयोत्पादसूचितः सूचितविजयोत्पादः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ आर्यामान्यामातेतियावत् निर्देशनं निमित्तं २३ । २४ मुह्यंति मोहिना विनयते २५ । २६ । २७

२८ । २९ । ३० आरुजन्विरुजन् विरुजन्विरुजन् विकर्षन् अत्यर्थं कर्षन् संप्रकर्षन् सम्यक् प्रकर्षेण विलिखन् विकर्षन् विक्षिपन् ३१ । ३२

तंसमेत्यमहाराजतावकाःपर्यवारयन् ॥ दुःशलश्चित्रसेनश्चकुंडभेदीविंशतिः ३३ दुर्मुखोदुःसहश्चैवविकर्णश्चशलस्तथा ॥ विंदानुविंदौसुमुखौदीर्घबाहुःसु
दर्शनः ३४ वृंदारकःसुहस्तश्चसुषेणोदीर्घलोचनः ॥ अभयोरौद्रकर्माचसुवर्मादुर्विमोचनः ३५ शोभंतोरथिनांश्रेष्ठाःसहसैन्यपदानुगाः ॥ संयताःसमरेवीरा
भीमसेनमुपाद्रवन् ३६ तैःसमंतादृतःशूरैःसमरेषुमहारथः ॥ तान्समीक्ष्यतुकोतियोभीमसेनःपराक्रमी ॥ अभ्यवर्ततवेगेनसिंहःक्षुद्रमृगानिव ३७ तेमहास्त्रा
णिदिव्यानित्रवीराददर्शयन् ॥ छादयंतःशरैर्भीममेघाःसूर्यमिवोदितम् ३८ सतानतीत्यवेगेनद्रोणानीकमुपाद्रवत् ॥ अग्रतश्चगजानीकंशरवर्षैरवाकिरत् ३९
सोचिरेणैवकालेनतद्रजानीकमाशुगैः ॥ दिशःसर्वाःसमभ्यस्यव्यधमत्पवनात्मजः ४० प्रासिताःशरभस्येवगर्जितेनवनेमृगाः ॥ प्राद्रवन्नादिरदाःसर्वेनदंतोभैरवान्
रवान् ४१ पुनश्चातीववेगेनद्रोणानीकमुपाद्रवत् ॥ तमवारयदाचार्योवेलोदृतमिवार्णवम् ४२ ललाटेताडयच्चैनंनाराचेनस्मयन्निव ॥ ऊर्ध्वराशिमारिवादि
त्योविवर्भौतेनपांडवः ४३ समन्यमानस्त्वाचार्योममायंफाल्गुनोयथा ॥ भीमःकरिष्यतेपूजामित्युवाचवृकोदरम् ४४ भीमसेननतेशक्याप्रवेशुमारिवाहिनी ॥
भामनिर्जित्यसमरेशत्रुमद्यमहाबल ४५ यदितेसोऽनुजःकृष्णःप्रविष्टोऽनुमतेमम ॥ अनीकंनतुशक्यंमेप्रवेशुमिहवैव्या ४६ अथभीमस्तुतच्छ्रुत्वागुरोर्वाक्यम
पेतभीः ॥ क्रुद्धःप्रोवाचवैद्रोणंरक्तताम्रेक्षणस्त्वरन् ४७ तवार्जुनोनानुमतेब्रह्मबंधोरणाजिरम् ॥ प्रविष्टःसहिदुर्धर्षःशक्रस्यापिविशेदलम् ४८ तेनवैपरमांषू
जाकुर्वतामानितोह्यसि ॥ नार्जुनोऽहंघृणीद्रोणभीमसेनोऽस्मितेरिपुः ४९ पितानस्त्वंगुरुर्बधुस्तथापुत्रास्तुतेवयम् ॥ इतिमन्यामहेसर्वेभवंतंप्रणताःस्थि
ताः ५० अद्यतद्विपरीतंतेवदतोऽस्मासुदृश्यते ॥ यदित्वंशत्रुमात्मानंमन्यसेततथाऽस्त्वह ५१ एषतेसदृशंशत्रोःकर्मभीमःकरोम्यहम् ॥ अथोद्गाम्यगदां
भीमःकालदंडमिवांतकः ५२ द्रोणायव्यसृजद्राजन्सरथादवपुङ्गवे ॥ साश्वसूतध्वजंयानंद्रोणस्यापोथयतदा ५३ प्राष्टद्राक्षबहून्योधानवायुर्वृक्षानिवौजसा ॥
तंपुनःपरिवृष्टेतवपुत्रारथोत्तमम् ५४ अन्यंतुरथमास्थायद्रोणःप्रहरतांवरः ॥ व्यूहद्वारंसमासाद्ययुद्धायसमुपस्थितः ५५ ततःक्रुद्धोमहाराजभीमसेनःप
राक्रमी ॥ अग्रतःस्यंदनानीकंशरवर्षैरवाकिरत् ५६ तेवध्यमानाःसमरेतवपुत्रामहारथाः ॥ भीमंभीमबलायुद्धेयोधयंतिजयैषिणः ५७ ततोःदुःशासनःक्रुद्धो
रथशक्तिसमाक्षिपत् ॥ सर्वपारसवीतीक्ष्णांजिघांसुःपांडुनंदनम् ५८ आपतंतीमहाशक्तितवपुत्रप्रणोदिताम् ॥ द्विधाचिच्छेदतांभीमस्तदद्भुतमिवाभवत्
५९ अथान्यैर्विशिखैस्तीक्ष्णैःसंकुद्धःकुंडभेदिनम् ॥ सुषेणोदीर्घनेत्रं च त्रिभिस्त्रिनिवधीदली ६० ततोवृंदारकंवीरंकुहूणांकीर्तिवर्धनम् ॥ पुत्राणांतववीराणां
युध्यतामवधीत्पुनः ६१ अभयोरौद्रकर्माणंदुर्विमोचनमेवच ॥ त्रिभिस्त्रिनिवधीद्रीमःपुनरेवसुतांस्तव ६२ ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२

६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ ॥ समुत्तीर्णमिति १ बलमाययाबला
वध्यमानामहाराजपुत्रास्तवबलीयसा ॥ भीमंप्रहरतांश्रेष्ठंमंतात्पर्यवारयन् ६३ तेशरैर्भीमकर्माणंवर्षुःपांडवंयुधि ॥ मेघाद्वातपापायेधाराभिर्धरणीधरम्
६४ सतद्वाणमयंवर्षमश्मवर्षमिवाचलः ॥ प्रतीच्छन्पांडुदायादोनप्राव्यथतशत्रुहा ६५ विंदानुविंदौसहितौसुवर्माणंचतेसुतम् ॥ प्रहसन्नेवकौतियःशरैर्निन्ये
यमक्षयम् ६६ ततःसुदर्शनंवीरंपुत्रंतेभरतर्षभ ॥ विव्याधसमरेतूर्णसपपातममारच ६७ सोऽचिरेणैवकालेनतद्रथानीकमाशुगैः ॥ दिशःसर्वाःसमालोक्यव्य
धमत्पांडुनंदनः ६८ ततोवैरथघोषेणगर्जितेनमृगाइव ॥ भज्यमानाश्चसमरेतवपुत्राविशंपते ६९ प्राद्रवन्सहसासर्वेभीमसेनभयादिताः ॥ अनुयायाच्चकौं
तेयःपुत्राणांतेमहद्वलम् ७० विव्याधसमरेराजन्कौरवेयान्समंततः ॥ वध्यमानामहाराजभीमसेनेनतावकाः ७१ त्यक्त्वाभीमंरणाज्जग्मुश्चोदयंतोहयोत्तमान् ॥
तांस्तुनिर्जित्यसमरेभीमसेनोमहाबल ७२ सिंहनादरवंचक्रेबाहुशब्दंचपांडवः ॥ तलशब्दंचसुमहत्कृत्वाभीमोमहाबलः ७३ भीषयित्वारथानीकंहत्वायोधान्व
रान्वरान् ॥ व्यतीत्यरथिनश्चापिद्रोणानीकमुपाद्रवत् ७४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिभीमसेनप्रवेशेभीमपराक्रमेसप्तविंशत्याधिकशत
तमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ समुत्तीर्णरथानीकंपांडवंविहसन्नरणे ॥ विवारयिषुराचार्यःशरवर्षैरवाकिरत् १ पिबन्निवशरीरांस्तान्द्रोण
चापपरिच्युतान् ॥ सोऽभ्यद्रवत्सोदर्यान्मोहयन्बलमायया २ तंमृधेवेगमास्थायनृपाःपरमधन्विनः ॥ चोदितास्तवपुत्रैश्चसर्वतःपर्यवारयन् ३ सतैस्तुसंवृ
तोभीमःप्रहसन्निवभारत ॥ उद्यच्छन्सगदांतेभ्यःसुघोरासिंहवन्नदन् ४ अवामृजच्चवेगेनशत्रुपक्षविनाशिनीम् ॥ इंद्राशानिर्वेद्रेणप्रविद्धासंहतात्मना ॥ प्रा
मथ्नात्सामहाराजसैनिकांस्तवसंयुगे ५ घोषेणमहताराजन्पूरयंतीवमेदिनीम् ॥ ज्वलंतीतेजसाभीमात्रासयामासतेसुतान् ६ तांपतंतीमहावेगाद्वृद्धातेजोभि
संवृताम् ॥ प्राद्रवंस्तावकाःसर्वेनदंतोभैरवान्रवान् ७ तंचशब्दमसह्यंवैतस्याःसंलक्ष्यमारिष ॥ प्रापतन्मनुजास्तत्ररथेभ्योरथिनस्तदा ८ तेहन्यमानाभी
मेनगदाहस्तेनतावकाः ॥ प्राद्रवंतरणेभीताव्याघ्रातामृगाइव ९ सतान्विद्राव्यकौतियःसंख्येऽमित्रान्दुरासदान् ॥ सुपर्णइववेगेनपक्षिराडत्यगाच्चमूम् १०
तथातुविप्रकुर्वाणंरथयूथपयूथपम् ॥ भारद्वाजोमहाराजभीमसेनंसमभ्ययात् ११ भीमंतुसमरेद्रोणोवारयित्वाशरोर्मिभिः ॥ अकरोत्सहसानादंपांडुनांभयमा
दधत् १२ तद्युद्धमासीत्सुमहद्वोरिदेवासुरोपमम् ॥ द्रोणस्यचमहाराजभीमस्यचमहात्मनः १३ यदातुविशिखैस्तीक्ष्णैर्द्रोणचापविनिःसृतैः ॥ वध्यंतेसमरे
वीराःशतशोऽथसहस्रशः १४ ततोरथादवपुष्ट्यवेगमास्थायपांडवः ॥ निमील्यनयनेराजन्पदातिद्रोणमभ्ययात् १५

अंसेशिरोभीमसेनः करौकत्वोरसिस्थिरौ ॥ वेगमास्थायबलवान्मनोनिलगरुत्मताम् १६ यथाहिगोवृषोवर्षप्रतिगृह्णाते ललितया ॥ तथाभीमोनरव्याघ्रः शरवर्ष
समग्रहीत् १७ सवध्यमानः समरे रथं द्रोणस्य मारिष ॥ ईषायां पाणिना गृह्य प्रचिक्षेप महाबलः १८ द्रोणस्तु सत्त्वरो राज्ञो भीमेन संयुगे ॥ रथमन्यं समाकृत्
व्यूहद्वारं ययौ पुनः १९ तमायां तं तथा दृष्ट्वा भग्नोत्साहं गुरुतदा ॥ गत्वा वेगात् पुनर्भीमो धुरं गृह्य रथस्य तु २० तमप्यतिरथं भीमश्चिक्षेप भृशरोषितः ॥ एवमष्टौ
रथाः क्षिप्ता भीमसेनेन ललितया २१ व्यदृश्यत निमेषेण पुनः स्वरथमास्थितः ॥ दृश्यते तावैकयोर्धौर्विस्मयोऽफुल्ललोचनैः २२ तस्मिन्क्षणे तस्य यं तातूर्णमश्वान
चोदयत् ॥ भीमसेमस्य कौरव्यतदद्भुतमिवाभवत् २३ ततः स्वरथमास्थाय भीमसेनो महाबलः ॥ अम्यद्रवत वेगेन तव पुत्रस्य वाहिनीम् २४ समृद्रव क्षत्रियानां
जौवातो वृक्षानि वा दहतः ॥ आगच्छ हारयन्ते नासिंधुवेगो न गानिव २५ भोजानीकं समासाद्य हार्दिकेन अभिरक्षितम् ॥ प्रमथ्य तरसा वीरस्तदप्यतिबलोऽभ्य
यात् २६ संत्रासयन्न नीकानि तलशब्देन पांडवः ॥ अजयत् सर्वे सैन्यानि शार्दूल इव गोवृषान् २७ भोजानीकमाति क्रम्य दरदानां च वाहिनीम् ॥ तथाम्लेच्छगणां
नन्यान्बहून् युद्धविशारदान् २८ सात्यकिं चैव संप्रेक्ष्य युध्यमानं महारथम् ॥ रथेन यत्तः कौनेयो वेगेन प्रययौ तदा २९ भीमसेनो महाराज द्रष्टुं कामोधनं जयम् ॥
अतीत्य समरे योधांस्तावकान्पांडुनंदनः ३० सोऽप्यदृष्टुं तत्र युध्यमानं महारथम् ॥ सैधवस्य वधार्थं हि पराक्रांतं पराक्रमी ३१ तं दृष्ट्वा पुरुषव्याघ्रश्चुक्रोश मह
तोरवान् ॥ प्रावृट्काले महाराज नर्दन्निव बलाहकः ३२ तंतस्य निनदं धोरं पार्थः शुश्राव नर्दतः ॥ वासुदेवश्च कौरव्यभीमसेनस्य संयुगे ३३ तौ श्रुत्वा युगपद्गौरो
निनदंतस्य शुष्मिणः ॥ पुनः पुनः प्राणदतां दिदृक्षं तौ वृकोदरम् ३४ ततः पार्थो महानादं मुंचन्वैमाधवश्च ह ॥ अभ्ययातां महाराज नर्दतौ गोवृषा विव ३५ भीम
सेनरवं श्रुत्वा फाल्गुनस्य च धन्विनः ॥ अप्रीयत महाराज धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ३६ विशोकश्चाभवद्वाजा श्रुत्वा तं निनदंतयोः ॥ धनं जयस्य समरे जयमाशास्तवा
न्विभुः ३७ तथा तु नर्दमाने वै भीमसेने मदीकटे ॥ स्मितं कृत्वा महाबाहुर्धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ३८ हृद्रतं मनसा प्राह ध्यात्वा धर्मभृतां वरः ॥ दत्ताभीमत्वया संवित्
तं गुरुवचस्तथा ३९ न हितेषां जयो युद्धे येषां दिष्टाऽसि पांडव ॥ दिष्टया जीवति संग्रामे सव्यसाची धनं जयः ४० दिष्टया च कुशली वीरः सात्यकिः सत्यविक्रमः ॥
दिष्टया जृणोमि गर्जतौ वासुदेव धनं जयौ ४१ येन शक्रं रणे जित्वा तर्पितो हव्यवाहनः ॥ सहंतां द्विषतां संख्ये दिष्टया जीवति फाल्गुनः ४२ यस्य बाहुबलं सर्वव्यमा
श्रित्य जीविताः ॥ सहंतारिपुसैन्यानां दिष्टया जीवति फाल्गुनः ४३ निवातकवचा येन देवैरपि सुदुर्जयाः ॥ निर्जिता धनुषैकेन दिष्टया पार्थः स जीवति ४४ कौरवान्स
हितान् सर्वान् गोमहाधेयं समागतान् ॥ योऽजयन्मत्स्यनगरे दिष्टया पार्थः स जीवति ४५ कालकेयसहस्राणि चतुर्दशमहारणे ॥ योऽधीहुजवीर्येण दिष्टया पार्थः स जीवति ४६

४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६ ॥ इति द्रोणपर्वणि श्रीकायामहाविश्वरथधिशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ ॥ ॥ निनदंतमिति १।२ युयुत्स

गंधर्वराजं बलिनंदुर्योधनकृते च वै ॥ जित्वा न्योऽस्त्रवीर्येण दिष्टया पार्थः स जीवति ४७ किरीटमालीबलवाङ्मुखाश्च कृष्णसारथिः ॥ मम प्रियश्च स तं दिष्टया पा
र्थः स जीवति ४८ पुत्रशोकाभिसंतप्तश्च कीर्षन्कर्मदुष्करम् ॥ जयद्रथवधान्वेषी प्रतिज्ञां कृतवान् हि यः ४९ कश्चित्सैधवं संख्येह निष्यति धनं जयः ॥ कश्चितीर्ण
प्रतिज्ञां हि वासुदेवेन रक्षितम् ५० अनस्तामेत आदित्ये समेष्याम्यहमर्जुनम् ॥ कश्चित्सैधवको राजा दुर्योधनहिते रतः ५१ नंदायेष्यत्यमित्रान् हि फाल्गुनेन निपा
तितः ॥ कश्चिदुर्योधनो राजा फाल्गुनेन निपातितम् ५२ दृष्ट्वा सैधवं संख्ये शममस्मा सुधास्यति ॥ दृष्ट्वा विनिहता भ्रातृ भीमसेनेन संयुगे ॥ कश्चिदुर्योधनो म
दः शममस्मा सुधास्यति ५३ दृष्ट्वा चान्यान् महायोधान् पातितान् धरणीतले ॥ कश्चिदुर्योधनो मदः पश्चात्तापं गमिष्यति ५४ कश्चिद्भीष्मेण नो विरंशमेकेन यास्यति ॥
शेषस्य रक्षणार्थं च संधास्यति सुयोधनः ५५ एवं बहुविधं तस्य राज्ञश्चित्तं यतस्तदा ॥ कृपयाऽभिपरीतस्य धोरं युद्धमवर्तत ५६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि
जयद्रथवधपर्वणि भीमसेनप्रवेशे युधिष्ठिरहर्षेऽष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ घृतराष्ट्रवाचं ॥ निनदंतं तथा तं तु भीमसेनं महाबलम् ॥ मेघस्त
नितनिर्घोषं केवीराः पर्यवारयन् १ न हि पश्याम्यहं तं वीत्रिपुलोके पुं कंचन ॥ क्रुद्धस्य भीमसेनस्य यास्तिष्ठदग्रतोरणे २ गदां युयुत्समानस्य कालस्येव हसं जय ॥ न हि प
श्याम्यहं युद्धे यास्तिष्ठदग्रतः पुमान् ३ रथं रथेन यो हन्यात् कुंजरं कुंजरेण च ॥ कस्तस्य समरे स्थाता साक्षादपि पुरंदरः ४ क्रुद्धस्य भीमसेनस्य मम पुत्रान् राजिघासतः ॥
दुर्योधनहिते युक्ताः समतिष्ठंत केऽग्रतः ५ भीमसेनदवाग्नेस्तु मम पुत्रांस्तृणोपमान् ॥ प्रधक्षतोरणमुखे केऽतिष्ठन्नग्रतो नराः ६ काल्यमानांस्तु पुत्रान् मे दृष्ट्वा भीमेन
संयुगे ॥ कालेनैव प्रजाः सर्वाः केभीमं पर्यवारयन् ७ न मेऽर्जुना द्रयं तादृक् कृष्णात्रापि च सात्वतात् ॥ हुतभुजन्मनो नैव यादृग्भीमा द्रयं मम ८ भीमवद्वेः प्रदीतस्य
मम पुत्रान् दिधक्षतः ॥ केशूराः पर्यवर्तंत तन्ममाचक्ष्वसं जय ९ ॥ संजय उवाच ॥ तथा तु नर्दमानं तं भीमसेनं महाबलम् ॥ तुमुलैर्नैव शब्देन कर्णोऽप्यभ्यद्रवद्
ली १० व्याक्षिपन् सुमहच्चापमातिमात्रममर्षणः ॥ कर्णः सुयुद्धमाकांक्षन् दर्शयिष्यन् बलं मृधे ११ कुरोधमार्गं भीमस्य वातस्येव महीरुहः ॥ भीमोऽपि दृष्ट्वा सावेगं
पुरो वै कर्तनं स्थितम् १२ चुकोपबलवद्दीरश्चिक्षेपास्य शिलाशितान् ॥ तान् प्रत्यष्ट्वा कर्णोऽपि प्रतीपं प्रापयच्छरान् १३ ततस्तु सर्वयोधानां यततां प्रेक्षतां
तदा ॥ प्रावेपन्निव गात्राणि कर्णभीमसमागमे १४ रथिनां सादिनां चैव तयोः श्रुत्वा तलस्वनम् ॥ भीमसेनस्य निनदं श्रुत्वा धोरं रणाजिरे १५ खंचभूर्भिव संरुद्धां
मे निरेक्षत्रियर्षभाः ॥ पुनर्धोरिणनादेन पांडवस्य महात्मनः १६ समरे सर्वयोधानां धनूंष्यभ्यपतन्क्षितौ ॥ शस्त्राणि न्यपतन् दोर्भ्यः केषां चिच्चासवोऽद्रवन् १७

॥१७॥

वित्रस्तानिचसर्वाणिशकृन्मूत्रप्रसुसुबुः ॥ वाहनानिचसर्वाणिबभूवुर्विमनांसिच १८ प्रादुरासन्निमित्तानिधीराणिसुषुहन्त्युत ॥ यध्रकं कषलैश्वासीदंतरिक्षं स
मावृतम् १९ तस्मिन्सुतमुलेराजनकर्णभीमसमागमे ॥ ततःकर्णस्तुर्विशत्याशराणांभीममादयत् २० विठ्याधचास्यत्वरितःसूतपंचभिराशुगैः ॥ प्रहस्यभी
मसेनोऽपिकर्णप्रत्याद्रवद्रणं २१ सायकानांचतुःषष्ट्याक्षिप्रकारीमहायशाः ॥ तस्यकर्णोमहेष्वासःसायकांश्चतुरोऽक्षिपत् २२ असंप्राप्तांश्चतानभीमःसाय
कैर्नतपर्वभिः ॥ चिच्छेदबहुधाराजन्दर्शयन्पाणिलाघवम् २३ तंकर्णश्छादयामासशरवतैरनेकशः ॥ संछाद्यमानःकर्णेनबहुधापांडुनंदनः २४ चिच्छेदचा
पंकर्णस्यमुष्टिदेशेमहारथः ॥ विठ्याधचैनंबहुभिःसायकैर्नतपर्वभिः २५ अथान्यद्वनुरादायसज्यं कृत्वाचसूतजः ॥ विठ्याधसमेभीमंभीमकर्मामहारथः २६ त
स्यभीमोभृशंकुद्वस्त्रीनशरान्नतपर्वणः ॥ निचखानोरसिकुद्वःसूतपुत्रस्यवेगतः २७ तैःकर्णोऽराजतशैरुरोमध्यगतैस्तदा ॥ महीधरइवोदग्रस्त्रिशूंगोभरतपर्वभ
२८ सुस्त्रावचास्यरुधिरंविद्वस्यपरमेषुभिः ॥ धातुप्रस्यंदिनःशैलाद्यथागैरिकधातवः २९ किंचिद्विचलितःकर्णःसुप्रहाराभिपीडितः ॥ आकर्णपूर्णमाकृष्य
भीमंविठ्याधसायकैः ३० चिक्षेपचपुनर्वाणांशतशोऽथसहस्रशः ॥ सशरैर्दितस्तेनकर्णेनदृढधन्विना ॥ धनुर्ध्यामच्छिनत्तूर्णभीमस्तस्यक्षुरेणह ३१ सार
थिंचास्यभल्लेनरथनीडादपातयत् ॥ बाहांश्चचतुरस्तस्यव्यसूंश्चक्रमहारथः ३२ हताश्चातुरथात्कर्णःसमाकृत्यविशंपते ॥ स्यंदनंवृषसेनस्यतूर्णमापुञ्जने
भयात् ३३ निर्जित्यतुरणेकर्णभीमसेनःप्रतापवान् ॥ ननादबलवन्नादंपर्जन्यनिनदोपमम् ३४ तस्यतंनिनदंभुत्वाप्रहृष्टोऽभूद्युधिष्ठिरः ॥ कर्णपराजितंमत्वा
भीमसेनेनसंयुगे ३५ समंताच्छंखनिनदंपांडुसेनाऽकरोत्तदा ॥ शत्रुसेनाध्वनिंश्रुत्वातावकाह्यनदन्ध्रशम् ३६ सशंखबाणनिनदैर्हर्षाद्राजास्ववाहिनीम् ॥ चक्रे
युधिष्ठिरःसंख्येहर्षनादैश्चसंकुलाम् ३७ गार्डीविठ्याक्षिपत्पार्थःकृष्णोऽप्यञ्जमवादयत् ॥ तमंतर्धायनिनदंभीमस्यनदतोध्वनिः ॥ अश्रूयततदाराजन्सर्वसैन्ये
पुदारुणः ३८ ततोव्यायच्छतामक्षैःपृथक्पृथगजिह्वैः ॥ मृदुपूर्वतुराधेयोदृढपूर्वतुपांडवः ३९ ॥ इति श्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि भीमप्रवे
शेकर्णपराजयेएकोनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ संजयउवाच ॥ तस्मिन्विलुलितेसैन्येसैधवायार्जुनेगते ॥ सात्वतेभीमसेनेचपुत्रस्तेद्रोणमभ्य
यात् १ त्वरन्नेकरथेनैवबहुकृत्यंविचितयन् ॥ सरथस्तवपुत्रस्यत्वरयापरयायुतः २ तूर्णमभ्यद्रवद्रोणंमनोमारुतवेगवान् ॥ उवाचचैनंपुत्रस्तेसंभ्राद्रक्तलो
चनः ३ ससंभ्रममिदंवाक्यमब्रवीत्कुरुनंदनः ॥ अर्जुनोभीमसेनश्चात्यकिश्चापराजितः ४ विजित्यसर्वसैन्यानिमुमहांतिमहारथाः ॥ संप्राप्ताःसिंधुरा
जस्यसभीपमनिवारिताः ५

मेकोनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तस्मिन्निमि १। २ संभ्रात्पणयक्रोधात् ३। ४। ५

॥१२९॥

॥१७॥

१। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७ ताम्प्रसिद्धानयानक्षान्अक्षान्मन्यमानः प्राग्गल्हतेस्मद्व्यन्वयः १८। यत्रसभायां सेऽभी १९ दुरोदरंचूतकारिणम् २०
व्यायच्छंतिचतत्रापिसर्वेषुपराजिताः ॥ यदितावद्रणेपार्थोव्यतिक्रांतोमहारथः ६ कथंसात्यकिभीमाभ्यांव्यतिक्रांतोऽसिमानद ॥ आश्चर्यमूतंलोकेऽस्मि
न्समुद्रस्येवशोषणम् ७ निर्जयस्तवविप्राग्रसत्वात्तेनार्जुनेनच ॥ तथैवभीमसेननलोकःसंवदतेभृशम् ८ कथंद्रोणोजितःसंख्येधनुर्वेदस्यपारगः ॥ इत्येवंब्रुवते
योधाअश्रद्धेयमिदंतव ९ नाशएवतुमेतूनंमंदभाग्यस्यसंयुगे ॥ यत्रत्वांपुरुषव्याघ्रंव्यतिक्रांतास्त्रयोरथाः १० एवंगतेतुक्त्येऽस्मिन्ब्रूहियतोविवक्षितम् ॥ य
द्रतंगतमेवेदंशेषांचितयमानद ११ यत्कृत्यंसिंधुराजस्यप्राप्तकालमनंतरम् ॥ तत्संविधीयतांक्षिप्रंसाधुसंचिंत्यनोद्विज १२ ॥ द्रोणउवाच ॥ चिंत्यंबहुविधं
तातयत्कृत्यंतच्छुणुष्वमे ॥ त्रयोहिसमातिक्रांताःपांडवानांमहारथाः १३ यावत्तेषांभयंपश्चात्तावदेषांपुरःसरम् ॥ तद्वरीयस्तरंमन्येयत्रकृष्णधनंजयौ १४ सा
पुरस्ताच्चपश्चाच्चगृहीताभारतीचमूः ॥ तत्रकृत्यमहंमन्येसैधवस्याभिरक्षणम् १५ सनोरक्ष्यतमस्तातकुद्धाद्गीतोधनंजयात् ॥ गतौचसैधवंभीमौयुयुधानवृ
कोदरौ १६ संप्राप्तंतादिदंयुतंयत्तच्छकुनिशुद्धिजम् ॥ नसभायांजयोवृत्तोनापितत्रपराजयः १७ इहानोऽग्लहमानानामद्यतावज्जयाजयौ ॥ यान्स्मृतान्गल्हतेधो
राञ्छकुनिःकुरुसंसदि १८ अक्षान्समन्यमानःप्राक्शरास्तेहिदुरासदाः ॥ यत्रतेबहवस्तातकौरव्याव्यवस्थिताः १९ सेनादुरोदरंविद्विशरानक्षान्विशंपते ॥
ग्लहंचसैधवराजस्तत्रयूतस्यनिश्चयः २० सैधवेतुमहद्यूतंसमासक्तंपरैःसह ॥ अत्रसर्वेमहाराजत्यक्ताजीवितमात्मनः २१ सैधवस्यरणेरक्षाविधिवत्कर्तुमर्हथ ॥
तत्रनोऽग्लहमानानांध्रौजयपराजयौ २२ यत्रतेपरमेष्वासायत्तारक्षंति सैधवम् ॥ तत्रगच्छस्वयंशीघ्रंतांश्चरक्षस्वरक्षिणः २३ इहैवत्वहमासिष्येप्रेषयिष्यामि
चापरान् ॥ निरोक्ष्यामिचपंचालान्सहितान्पांडुसंजयैः २४ ततोदुर्योधनोऽगच्छतूर्णमाचार्यशासनात् ॥ उद्यम्यात्मानमुग्रायकर्मणेसपदानुगः २५ चक्ररक्षौ
तुपांचालयौयुधामन्युतमौजसौ ॥ बाह्येनसेनामभ्येत्यजग्मतुःसव्यसाचिनम् २६ यौतुपूर्वमहाराजवारितौकृतवर्मणा ॥ प्रविष्टेत्वर्जुनेराजंस्तवसैन्यंयुयुत्स
या २७ पार्श्वेभिस्त्वाचमूंवीरौप्रविष्टौतववाहिनीम् ॥ पार्श्वेनसैन्यमायांतौकुराजोददर्शह २८ ताभ्यांदुर्योधनःसार्धमकरोत्संख्यमुत्तमम् ॥ त्वरितस्त्वरमा
णाभ्यांभ्रह्म्यांभारतोबली २९ तावेनमभ्यद्रवतामुभाबुद्यतकामुकौ ॥ महारथसमाख्यातौक्षत्रियप्रवरौयुधि ३० तमविध्ययुधामन्युस्त्रिंशताकंकपत्रिभिः ॥
विशत्यासारथिंचास्यचतुर्भिश्चतुरोहयान् ३१ दुर्योधनोयुधामन्योर्ध्वजमेकेषुणाऽच्छिन्नत् ॥ एकेनकार्मुकंसास्यचकर्ततनयस्तव ३२ सारथिंचास्यभल्लेनरथ
नीडादपाहरत् ॥ ततोऽविध्यच्छरैस्तीक्ष्णैश्चतुर्भिश्चतुरोहयान् ३३ युधामन्युश्चसंकुद्वःशरांस्त्रिंशतमाहवे ॥ व्यसृजतवपुत्रस्यत्वरमाणःस्तनान्तरे ३४

३३

३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ ॥ इति द्रोणपर्वणि दीकार्यां त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ ॥ वर्तमान इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९
 तथोत्तमौजाः संकुद्धः शरैर्हेमविभूषितैः ॥ अविध्यत्सारथिचास्यप्राहिणोद्यमसादनम् ३५ दुर्योधनोऽपिराजेंद्रपांचाल्यस्योत्तमौजसः ॥ जघानचतुरोस्याश्वान्
 भौतौपाणिंसारथी ३६ उत्तमौजाहताश्वस्तुहत्सूतश्वसंयुगे ॥ आरुरोहरथंभ्रातुर्धुधामन्योरभित्वरन् ३७ सरथंप्राप्यतंभ्रातुर्दुर्योधनहयान्शरैः ॥ बहुभिस्ता
 डयामासतेहताःप्रापत्तन्भुवि ३८ ह्येषुपतितेष्वस्यचिच्छेदपरमेषुणा ॥ युधामन्युर्धनुःशौघंशरावापंचसंयुगे ३९ हताश्वसूतात्सरथादवतीर्यनराधिपः ॥
 गदामादायतेपुत्रःपांचाल्यावभ्यधावत् ४० तमापतंतं संप्रेक्ष्यकुद्धंकुरुपतितदा ॥ अवहुतौरथोपस्थाद्युधामन्युतमौजसौ ४१ ततःसहेमचित्रंतंगदयास्यंद
 नंगदी ॥ संकुद्धःपोथयामाससाश्वसूतध्वजंनृप ४२ भंक्त्वारथंसपुत्रस्तेहताश्वोहतसारथिः ॥ मद्रराजरथंतूर्णमारुरोहपरंतपः ४३ पंचालानांततोमुख्यौरा
 जपुत्रौमहारथौ ॥ रथावन्यौसमारुह्यबीभत्सुमभिजग्मतुः ४४ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि दुर्योधनयुद्धे त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥
 ॥ १३० ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ वर्तमाने महाराज संग्रामे लोमहर्षणे ॥ व्याकुलेषु च सर्वेषु पीडयमानेषु सर्वशः १ राधेयो भीममानच्छ्रुद्धाय भरतर्षभ ॥
 यथानागो वनेनागंमतो मतमभिद्रवन् २ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ यौतौ कर्णश्च भीमश्च संप्रयुद्धौ महाबलौ ॥ अर्जुनस्य रथोपाते कीदृशः सोऽभवद्रणः ३ पूर्वे हि निजि
 तः कर्णो भीमसेनेन संयुगे ॥ कथंभूयः सराधेयो भीममागन्महारथः ४ भीमो वासूततनयं प्रत्युद्यातः कथं रणे ॥ महारथं समाख्यातं पृथिव्यां प्रवरं रथम् ५ भीष्म
 द्रोणावतिक्रम्य धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ नान्यतो भयमादत्तविना कर्णान्महारथात् ६ भयाद्यस्य महाबाहो न शोते बहुलाः समाः ॥ चितयन्नित्यशो वीर्यराधेयस्य महा
 त्मनः ॥ तं कथं सूतपुत्रं तु भीमोऽयोधयता हवे ७ ब्रह्मण्यवीर्यसंपन्नं समरेष्वनिवर्तिनम् ॥ कथं कर्णं युधांश्रेष्ठं यो धयामास पांडवः ८ यौतौ समीयतुर्वीरौ वै कर्तनृ
 कोदरौ ॥ कथं तावत्र युध्येतां महाबल पराक्रमौ ९ भ्रातृत्वं दर्शितं पूर्वं घृणां चापि ससूतजः ॥ कथं भीमेन युयुधे कुंत्यावाक्यमनुस्मरन् १० भीमो वासूतपुत्रेण स्म
 रन्वैरं पुराकृतम् ॥ अयुध्यत कथं शूरः कर्णेन सह संयुगे ११ आशास्ते च सदा सूतपुत्रो दुर्योधनो मम ॥ कर्णो जेष्यति संग्रामे समस्तान् पांडवानिति १२ जयाशायत्र
 पुत्रस्य मम मंदस्य संयुगे ॥ सकथं भीमकर्माणं भीमसेनमयोधयत् १३ यं समासाद्य पुत्रैर्मैकतं वैरं महारथैः ॥ तं सूततनयं तात कथं भीमो ह्ययोधयत् १४ अनेका
 नि प्रकारांश्च सूतपुत्रसमुद्रवान् ॥ स्मरमाणः कथं भीमो युयुधे सूतसूनुना १५ योऽजयत् पृथिवीं सर्वारथेनैकेन वीर्यवान् ॥ तं सूततनयं युद्धे कथं भीमो ह्ययोधयत्
 १६ योजातः कुंडलाभ्यां च कवचेन सहैव च ॥ तं सूतपुत्रं समरे भीमः कथमयोधयत् १७

पूर्वमुद्योगे वरितं मुद्रावितं भ्रातृत्वं कुंत्यावाक्यं च पुर्णमवधारय कर्णं चानुस्मरन्नित्यन्वयः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ । १९ । २० । २१ । २२ अभितः संमुखे २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

यथातयोर्युद्धमभूद्यश्वासीद्विजयितयोः ॥ तन्ममाचक्ष्वत्स्वेन कुशलो ह्यसि संजय १८ ॥ संजय उवाच ॥ भीमसेनस्तुराधेयमुत्सृज्य रथिनां वरम् ॥ इयेषां
 तुंयत्रास्तां वीरौ कृष्णधनंजयौ १९ तं प्रयांतमभिद्रुत्य राधेयः कंकपत्रिभिः ॥ अभ्यवर्षन्महाराजमेघो वृष्टयेव पर्वतम् २० फुल्लतापंकजेनेव वक्त्रेण विहसन्बली ॥
 आजुहावरणेयांतं भीममाधिरथिस्तदा २१ ॥ कर्ण उवाच ॥ भीमाहितैस्तवरणः स्वप्रेषपिनविभावितः ॥ तद्दर्शयसि कस्मान्मे पृष्ठं पार्थ दिदृक्षया २२ कुंत्याः
 पुत्रस्य सदृशं नेदं पांडवनंदन ॥ तेन मामभितः स्थित्वा शरवर्षैरवाकिर २३ भीमसेनस्तदाह्वानं कर्णां त्रामर्षयद्युधि ॥ अधेमंडलमावृत्य सूतपुत्रमयोधयत् २४
 अवक्रगामिभिर्बाणैरभ्यवर्षन्महायशाः ॥ दंशितं द्वैरथेयतंसर्वशस्त्रविशारदम् २५ विधित्सुः कलहस्यांतं जिघांसुः कर्णमक्षिणोत् ॥ हत्वा तस्यानुगांस्तंच हंतुं का
 मो महाबलः २६ तस्मै व्यसृजदुग्वाणिविविधानि परंतपः ॥ अमर्षात्पांडवः क्रुद्धः शरवर्षाणि मारिष २७ तस्य तानीषु वर्षाणि मत्तद्विरदगामिनः ॥ सूतपुत्रोऽस्र
 मायाभिरग्रसत्परमास्त्रवित् २८ स यथावन्महाबाहुर्विद्यया वै सुपूजितः ॥ आचार्यवन्महेश्वासः कर्णः पर्यचरद्बली २९ युध्यमानं तु संरंभाद्भीमसेनं हसन्निव ॥
 अभ्यपद्यत कौंतेय कर्णो राजन्वृकोदरम् ३० तन्नामृष्यत कौंतेयः कर्णस्य स्मितमाहवे ॥ युध्यमानेषु वीरेषु पश्यत्सु च समंततः ३१ तं भीमसेनः संप्राप्तं वत्सदंतैः
 स्तनांतरे ॥ विव्याध बलवान् क्रुद्धस्तोत्रैरिव महाद्विपम् ३२ पुनश्च सूतपुत्रं तु स्वर्णपुंखैः शिलाशितैः ॥ सुमुक्तैश्चित्रवर्माणं निर्विभेदत्रिसप्तभिः ३३ कर्णो जांबू
 नदैर्जालैः संछन्नान्वातरंहसः ॥ हयान्विव्याध भीमस्य पंचभिः पंचभिः शरैः ३४ ततो बाणमयं जालं भीमसेनरथं प्रति ॥ कर्णेन विहितं राजन्निमेषार्थाददृश्यत ३५
 सरथः सध्वजस्तत्र समूतः पांडवस्तदा ॥ प्राच्छाद्य तमहाराज कर्णं चापच्युतैः शरैः ३६ तस्य कर्णश्चतुःषष्ट्या व्यध मत्कवचं दृढम् ॥ क्रुद्धश्चाप्यहनत्पार्थनारा
 चैर्मर्मभेदिभिः ३७ ततोऽचित्य महाबाहुः कर्णं कार्मुकानिःसृतान् ॥ समाश्लिष्य दसंभ्रांतः सूतपुत्रं वृकोदरः ३८ सकर्णं चापप्रभवान्निष्पृणाशीविषोपमान् ॥ विभ्र
 द्भीमो महाराज न जगाम व्यथारणे ३९ ततो द्वात्रिंशता भलैर्निशितैस्तिग्मतेजनैः ॥ विव्याध समरे कर्णं भीमसेनः प्रतापवान् ४० अयत्नेनैव तं कर्णः शरैर्भृशमवाकि
 रत् ॥ भीमसेनं महाबाहुं सैधवस्य वधैषिणम् ४१ मृदुपूर्वतुराधेयो भीममाजावयोधयत् ॥ क्रोधपूर्वतथा भीमः पूर्ववैरमनुस्मरन् ४२ तं भीमसेनो नामृष्यदवमान
 ममर्षणः ॥ स तस्मै व्यसृजतूर्णशरवर्षमभिन्ना ४३ तेशराः प्रेषितास्तेन भीमसेनेन संयुगे ॥ निपेतुः सर्वतो वीरे कूजंत इव पक्षिणः ४४ हेमपुंखाः प्रसन्ना ग्राभीम
 सेनधनुश्च्युताः ॥ प्राच्छादयंस्ते राधेयं शलभा इव पावकम् ४५ कर्णस्तुरथिनां श्रेष्ठश्छाद्यमानः समंततः ॥ राजन्व्यसृजदुग्वाणि शरवर्षाणि भारत ४६ तस्य
 तानशनिप्रख्यानिष्पृंसमरशोभिनः ॥ चिच्छेद बहुभिर्भलैः संप्राप्तान् वृकोदरः ४७ पुनश्च शरवर्षेण छादयामास भारत ॥ कर्णो वै कर्तनो युद्धे भीमसेनमरिंदमः ४८

॥ १३१ ॥

तत्रभारतभीमंतुष्टवतःस्मसायकैः ॥ समाचिततनुंसंख्येश्वाविधंशलैरिव ४९ हेमपुंखाच्छिलाधौतान्कर्णचापच्युताञ्छरान् ॥ दधारसमरेवीरःस्वरश्मीनि
वरश्मिमान् ५० रुधिरक्षितसर्वांगोभीमसेनोव्यराजत ॥ समृद्धकुसुमापीडोवसंतोऽशोकवृक्षवत् ५१ तत्तुभीमोमहाबाहोःकर्णस्यचरितरणे ॥ नाष्टप्यतमहा
बाहुःक्रोधादुद्धतलोचनः ५२ सकर्णपंचविंशत्यानाराचानांसमार्पयत् ॥ महीधरमिवश्वेतगूढपादैर्विषोल्बणैः ५३ पुनरेवचविष्याधध्वजिरष्टाभिरेवच ॥ मर्म
स्वमरविक्रांतःसूतपुत्रंतनुत्यजम् ५४ पुनरन्येनबाणेनभीमसेनःप्रतापवान् ॥ चिच्छेदकार्मुकंतूर्णैर्कर्णस्यप्रहसन्निव ५५ जघानचतुरश्वाश्चान्सूतंघत्वारितः
शरैः ॥ नाराचैरर्करश्म्याभैःकर्णविष्याधचोरसि ५६ तेजग्मुर्धरणीमाशुकर्णनिर्भिद्यपत्रिणः ॥ यथाजलधरंभित्त्वादिवाकरमरीचयः ५७ सर्वैरुग्रंमहत्प्राप्य
च्छिन्नधन्वाशराहतः ॥ तथापुरुषमानीसप्रत्यपायाद्रथांतरम् ५८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिकर्णपराजयेएकत्रिंशदधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १३१ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ स्वयंशिष्योमहेशस्यभृगूतमधनुर्धरः ॥ शिष्यत्वंप्राप्तवान्कर्णस्तस्यतुल्योऽस्त्राविद्यया १ तद्विशिष्टोऽपिवाकर्णःशि
ष्यःशिष्यगुणैर्युतः ॥ कुंतीपुत्रेणभीमेननिर्जितःसतुलीलया २ यस्मिन्जयाशामहतीपुत्राणाममसंजय ॥ तंभीमाद्विमुखंदृष्ट्वाकिमुदयोधनोऽब्रवीत् ३ कथंच
युयुधेभीमोवीर्यश्लाघीमहाबलः ॥ कर्णोवासमरेतातकिमकार्षीदतःपरम् ॥ भीमसेनरणेदृष्ट्वाज्वलंतमिवपावकम् ४ ॥ संजय उवाच ॥ रथमन्यंसमास्थायवि
धिवत्कल्पितंपुनः ॥ अभ्ययात्पांडवंकर्णोवातोद्धूतइवार्णवः ५ कुद्धमाधिरथिदृष्ट्वापुत्रास्तवविशांपते ॥ भीमसेनममन्यंतवैश्वानरमुखेदुतम् ६ चापशब्दंत
तःकृत्वातलशब्दंचभैरवम् ॥ अभ्यद्रवतराधेयोभीमसेनरथंप्रति ७ पुनरेवतयोराजन्धोरआसीत्समागमः ॥ वैकर्तनस्यशूरस्यभीमस्यचमहात्मनः ८ संर
ब्धौहिमहाबाहूपरस्परवधैषिणौ ॥ अन्योन्यमीक्षांचक्रातेदहंताविवलोचनैः ९ क्रोधरक्तेक्षणौतीव्रौनिःश्वसंताविवोरगौ ॥ शूरावन्योन्यमासाद्यततक्षतुररि
दमौ १० व्याघ्राविवसुसंरब्धौश्येनाविवचशीघ्रगौ ॥ शरभाविवसंकुद्धौयुयुधातेपरस्परम् ११ ततोभीमःस्मरन्केशानक्षयूतेवनेऽपिच ॥ विराटनगरेचैवदुः
खंप्राप्तमरिंदमः १२ राष्ट्राणांस्फीतरत्नानांहरणंचतवात्मजैः ॥ सततंचपरिक्लेशान्सपुत्रेणव्याकृतान् १३ दग्धुमैच्छच्चयःकुंतीसपुत्रांत्वमनागसम् ॥ कृष्णा
याश्चपरिक्लेशंसभामध्येदुरात्मभिः १४ केशपक्षग्रहंचैवदुःशासनकृतंतथा ॥ परुषाणिचवाक्यानिर्कर्णेनोक्तानिभारत १५ पतिमन्यंपरीप्सस्वनसंतिपतय
स्तव ॥ पतितानरकेपार्थाःसर्वेषंदहतिलोपमाः १६ समक्षंतवकौरव्ययदूषुःकौरवास्तदा ॥ दासीभावेनकृष्णांचभोक्तुकामाःसुतास्तव १७ यच्चापितान्प्रवज
तःकृष्णाजिननिवासिनः ॥ परुषाण्युक्तवान्कर्णःसभायांसन्निधौतव १८

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ कर्कैःश्वेतैरश्वैः ३० । ३१ । ३२ । ३३ समाक्षरं एकस्थैवकस्यचित्रान्यस्य ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटी

तृणीकृत्ययथापार्थीस्तवपुत्रोबल्लगह ॥ विषमस्थान्समस्थोहिसंरब्धोगतचेतनः १९ बाल्यात्प्रभृतिचारिघ्नःस्वानिदुःखानिचितयन् ॥ निरविद्यतधर्मात्मा
जीवितेनवृकोदरः २० ततोविस्फार्यसुमहद्वेमपृष्ठदुरासदम् ॥ चापंभरतशार्दूलस्यक्तात्माकर्णमभ्ययात् २१ ससायकमयैर्जालैर्भीमःकर्णरथंप्रति ॥ भानुम
द्भिःशिलाधौतैर्भानोःप्राच्छादयत्प्रभाम् २२ ततःप्रहस्याधिरथिस्त्पूर्णमस्यशिलाशितैः ॥ व्यधमद्भीमसेनस्यशरजालानिपत्रिभिः २३ महारथोमहाबाहुर्महीबा
णैर्महाबलः ॥ विष्याधधिरथिभीमंनवभिर्निशितैस्तदा २४ सतोत्रैरिवमातंगोवार्धमाणःपतत्रिभिः ॥ अभ्यधावदसंभ्रांतःसूतपुत्रंवृकोदरः २५ तमापतंतंवेगे
नरभसंपांडवर्षभम् ॥ कर्णःप्रच्युद्ययौयुद्धेमतोमत्तमिवादिपम् २६ ततःप्रह्माप्यजलजंभेरीशतसमस्वनम् ॥ अक्षुभ्यतबलंहर्षादुद्धूतइवसागरः २७ तदुद्धूतं
बलंदृष्ट्वा नागाश्चरथपतिमत् ॥ भीमःकर्णसमासाद्यच्छादयामाससायकैः २८ अश्वानृक्षसवर्णांश्चहंसवर्णैर्हयोत्तमैः ॥ व्याभिश्यद्रुणेकर्णःपांडवंछादयच्छरैः
२९ ऋक्षवर्णान्हयान्कैर्मिश्रान्मारुतरंहसः ॥ निरीक्ष्यतवपुत्राणांहाहाकृतमभूदलम् ३० तेहयावहृशोभंतमिश्रितावातरंहसः ॥ सितासितामहाराजयथा
व्योम्निबलाहकाः ३१ संरब्धौक्रोधताम्राक्षौप्रेक्ष्यकर्णवृकोदरौ ॥ संत्रस्ताःसमकंपंतत्वदीयानांमहारथाः ३२ यमराष्ट्रोपमंधोरमासीदायोधनंतयोः ॥ दुर्दर्शभ
रतश्चेष्टप्रेतराजपुरंयथा ३३ समाजमिवतच्चित्रप्रेक्षमाणामहारथाः ॥ नालक्षयन्जयंव्यक्तमेकस्थैवमहारणे ३४ तयोःप्रैक्षंतसंमर्दंसन्निकृष्टमहास्त्रयोः ॥ तव
दुर्मित्रितेराजन्सपुत्रस्यविशांपते ३५ छादयंतौहिशघ्नान्नान्योन्यंसायकैःशितैः ॥ शरजालावृतंव्योमचक्रातेऽहुतविक्रमौ ३६ तावन्योन्यंजिघांसंतौशरैस्ती
क्ष्णैर्महारथौ ॥ प्रेक्षणीयतरावास्तांवाष्टिमंताविवांबुदौ ३७ सुवर्णविकृतान्बाणान्विमुंचंताविरिंदमौ ॥ भास्वरंव्योमचक्रातेमहोल्काभिरिवप्रभो ३८ ताभ्यां
मुक्ताःशराराजनगार्धपत्राश्चकाशिरे ॥ श्रेण्यःशरदिमतानांसारसानामिवांबरे ३९ संसक्तंसूतपुत्रेणदृष्ट्वाभीममरिंदमम् ॥ अतिभारममन्येतांभीमेकृष्णधनंजयौ
४० तन्नाधिरथिभीमाम्यांशरैर्मुक्तैर्दहंताः ॥ इषुपातमतिक्रव्यपेतुरश्वनरद्विपाः ४१ पतद्भिःपतितैश्चान्यैर्गतासुभिरनेकशः ॥ कृतोराजन्महाराजपुत्राणां
तेजनक्षयः ४२ मनुष्याश्चगजानांचशरीरैर्गतजीवितैः ॥ क्षणेनभूमिःसंजज्ञेसंवृताभरतर्षभ ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि भीमकर्ण
युद्धेद्वान्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अत्यदुतमहंमन्येभीमसेनस्यविक्रमम् ॥ यत्कर्णयोधयामाससमरेलघुविक्रमम् १ त्रिदशानपि
वायुक्तान्सर्वशस्त्रधरान्युधि ॥ वारयेद्योरणेकर्णःसयक्षासुरमानुषान् २ सकथंपांडवंयुद्धेभ्राजमानमिवश्रिया ॥ नातरत्संयुगेपार्थतन्ममाचक्ष्वसंजय ३ कथंचयु
द्धंसंभूतंतयोःप्राणदुरोदरे ॥ अत्रमन्येसमायत्तोजयोवाऽजयएवच ४ कायाद्वान्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ अत्यदुतमिति १ । २ । ३ प्राणदुरोदरेप्राणयूते ४

कर्णप्राप्यरणेसूतममपुत्रः सुयोधनः ॥ जेतुमुत्सहतेपार्थः सगोविंदान्ससात्वतान् ५ श्रुत्वातुनिर्जितकर्णमसकृन्मिमकर्णम् ॥ भीमसेनेनसमरेनेने ॥ शरीरं
माम् ६ विनष्टान्कौरवान्मन्येममपुत्रस्यदुर्नयैः ॥ नहिकर्णोमहेष्वासान्पार्थान्जेयतिसंजय ७ कृतवान्यामियुद्धानिकर्णपांडुसुतैः सह ॥ सर्वत्रपांडवाः कर्ण
मजयंतरणाजिरे ८ अजेयाः पांडवास्तातदेवैरपिसवासवैः ॥ नचतद्बुध्यतेमंदः पुत्रोदुर्योधनोमम ९ धनं धनेश्वरस्येव हृत्वापार्थस्यमेसुतः ॥ मधुमेप्सुरिवा
शुद्धिः प्रपातंनावबुध्यते १० निरुत्यानिरुतिप्रज्ञोराज्यं हृत्वा महात्मनाम् ॥ जितमित्येवमन्वानः पांडवानवमन्यते ११ पुत्रस्नेहाभिभूतेनमयाचाप्यकृतात्म
ना ॥ धर्मस्थितामहात्मानो निरुताः पांडुनंदनाः १२ शमकामः ससोदर्यो दीर्घप्रेक्षी युधिष्ठिरः ॥ अशक्त इति मत्वा तु मम पुत्रैर्निराकृतः १३ तानिदुःखान्यनेका
निविप्रकारांश्च सर्वशः ॥ हृदि कृत्वा महाबाहुर्भीमोऽयुध्यत सूतजम् १४ तस्मान्मे संजय बृहिकर्णभीमौ यथारणे ॥ अयुध्येतां युधिष्ठिरैष्ठौ परस्परवधैषिणौ १५ ॥
संजय उवाच ॥ शृणुराजन्यथा वृत्तं संग्रामं कर्णभीमयाः ॥ परस्परवधप्रेस्वोर्वनकुंजरयोरिव १६ राजन्वैकर्तनो भीमं क्रुद्धः क्रुद्धमरिंदमम् ॥ पराकांतपराक्रम्य
विव्याध त्रिशताशरैः १७ महावेगैः प्रसन्नाग्रैः शातकुंभपरिष्ठितैः ॥ अहनद्भरतश्रेष्ठभीमं वैकर्तनः शरैः १८ तस्यास्य तोधनुर्भीमश्च कर्तानिशितैस्त्रिभिः ॥ रथ
नीडाच्चयंतारं भलेनापातयत्क्षितौ १९ सकाक्षन्भीमसेनस्यवधं वैकर्तनो भूशम् ॥ शक्तिकनकवैद्यं चित्रदंडां पराश्रुतम् २० प्रहृष्टाचमहाशक्तिकालशक्तिमि
वापराम् ॥ समुक्षिप्य च राधेयः संधाय च महाबलः २१ चिक्षेप भीमसेनाय जीवितान्तकरीमिव ॥ शक्तिविसृज्य राधेयः पुरंदर इवाशनिम् २२ ननाद सुमहानादं
बलवान्सूतनंदनः ॥ तंचनादंततः श्रुत्वा पुत्रास्ते हर्षिताः भवन् २३ तां कर्णभुजनिर्मुक्तामर्कवैश्वानरप्रभाम् ॥ शक्तिवियतिचिच्छेदभीमः सप्तभिराशुगैः २४
छित्त्वा शक्तिततो भीमो निर्मुक्तो रगसंनिभाम् ॥ मार्गमाण इव प्राणान्सूतपुत्रस्य मारिष २५ प्राहिणोत्कृतसंरंभः शरान्बाह्विण्वा सप्तः ॥ स्वर्णपुंखान् शिलाघौतान्
यमदंडोपमान् मृधे २६ कर्णोऽप्यन्यद्वनुर्गृह्य हेमपृष्ठं दुरासदं ॥ विरुष्य तन्महच्चापं व्यमृजत्सायकांस्तदा २७ तान्पांडुपुत्रश्चिच्छेद नवभिर्नतपर्वभिः ॥ वसुवेगेन
निर्मुक्तान्नवराजन्महाशरान् २८ छित्त्वा भीमो महाराजनादं सिंहवानदत् ॥ तौ वृषाविव नदं तौ बलिनौ वासितांतरे २९ शार्दूलविव चान्योन्यमाभिषार्थेऽभ्यगर्ज
तां ॥ अन्योन्यं प्रजिहीर्षतावन्योन्यस्यांतरेषिणौ ३० अन्योन्यमभिवीक्षंतौ गोष्ठेऽपि वमहर्षमौ ॥ महागजाविवासाद्यविषाणाग्रैः परस्परं ३१ शरैः पूर्णायतोत्सृष्टैरन्यो
न्यमभिजघ्नतुः ॥ निर्दहतौ महाराजशस्त्रवृष्ट्या परस्परं ३२ अन्योन्यमभिवीक्षंतौ कोपाद्विहृतलोचनौ ॥ प्रहसंतौ तथा न्योन्यं भर्त्सयंतौ मुहुर्मुहुः ३३ शंखशब्दं
च कुर्वाणौ युयुधाते परस्परं ॥ तस्य भीमः पुनश्चापमुष्टौ चिच्छेद मारिष ३४ शंखवर्णौ श्वतान् श्वान्बाणैर्नियेय मक्षयम् ॥ सारथिं च तथाऽप्यस्य रथनीडादपातयत् ३५

१।४।०।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५

१४।३७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायां त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ ॥ ॥ सति १।२।३।४।५।६।७।८

ततो वैकर्तनः कर्णश्चितां प्रापदुरत्ययाम् ॥ सच्छाद्यमानः समरे हताश्वो हतसारथिः ३६ मोहितः शरजालेन कर्तव्यं नाभ्यपद्यत् ॥ तथा कृच्छ्रगतं दृष्ट्वा कर्णदुर्योध
नो नृपः ३७ वेपमान इव क्राधाद्यादिदेशाथ दुर्जयम् ॥ गच्छदुर्जयराधेयं पुरोग्रसति पांडवः ३८ जहित्वा बरकं क्षिप्रं कर्णस्य बलमादधत् ॥ एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वा
तव पुत्रं तवात्मजः ३९ अभ्यद्रवद्भीमसेनं व्यासक्तं विकिरञ्छरैः ॥ स भीमं नवाभिर्बाणैरश्वान्प्रभिरार्पयत् ४० षड्विःसूतं त्रिभिः केतुं पुनस्तंचापि सप्तभिः ॥ भी
मसेनोऽपि संक्रुद्धः साश्वयंतारमाशुगैः ४१ दुर्जयं भिन्नमर्माणमनयद्यमसादनम् ॥ खलंकृतं क्षितौ क्षुण्णं चेष्टमानं यथोरगम् ४२ रुदन्नार्तस्तव सुतं कर्णश्चक्रे प्रद
क्षिणम् ॥ स तु तं विरथं कृत्वा स्मयन्नत्यंतवैरिणम् ४३ समाचिनोद्वाणगणैः शतग्रीभिश्च शंकुभिः ॥ तथाऽप्यतिरथः कर्णोऽभिद्यमानोऽस्य सायकैः ४४ नजहौ स
मरे भीमं क्रुद्धरूपं परंतपः ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि कर्णभीमयुद्धेत्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ संजय उवाच ॥ सर्वथा विरथः कर्णः पुनर्भीमेन निर्जितः ॥ रथमन्यं समास्थाय पुनर्विव्याध पांडवम् १ महागजाविवासाद्यविषाणाग्रैः परस्परम् ॥ शरैः पूर्ण
यतोत्सृष्टैरन्योन्यमभिजघ्नतुः २ अथ कर्णः शरव्रतैर्भीमसेनं समार्पयत् ॥ ननाद च महानादं पुनर्विव्याध चोरसि ३ तं भीमो दशभिर्बाणैः प्रत्यविध्यदजिह्वगैः ॥ पु
नर्विव्याध सप्तत्याशराणां नतपर्वणाम् ४ कर्णतु नवभिर्भीमो भित्त्वारजंस्तनांतरे ॥ ध्वजमेकेन विव्याध सायकेन शितेन ह ५ सायकानां ततः पार्थस्त्रिषष्ट्या प्रत्यवि
ध्यत् ॥ तौ त्रैरिव महानागं कशाभिरिव वाजिनम् ६ सोऽतिविद्धो महाराज पांडवेन यशस्विना ॥ सृक्किंगीलेलिहन्वीरः क्रोधरक्तांतलोचनः ७ ततः शरं महाराज सर्व
कायावदारणम् ॥ प्राहिणोद्भीमसेनाय बलायेंद्र इवाशनिम् ८ सनिर्भयरणे पार्थसूतपुत्रधनुश्च्युतः ॥ अमच्छद्धारयन् भूमिं चित्रपुंखः शिलीमुखः ९ ततो भी
मो महाबाहुः क्रोधसंरक्तलोचनः ॥ वज्रकल्पांचतुष्किं कुर्वीरुक्मांगदांगदाम् १० प्राहिणोत्सूतपुत्राय षडस्त्रामविचारयन् ॥ तया जघानाधिरथेः सदश्वान्सा
धुवाहिनः ११ गदया भारतः क्रुद्धो वज्रेणेंद्र इवासुरान् ॥ ततो भीमो महाबाहुः क्षुराभ्यां भरतर्षभ १२ ध्वजमाधिरथेऽछित्त्वा सूतमभ्यहनच्छरैः ॥ हताश्वसूतमु
त्सृज्य सरथं पतितध्वजम् १३ विस्फारयन् धनुः कर्णस्तस्थौ भारतदुर्मनाः ॥ तत्राद्रुतमपश्यामराधेयस्य पराक्रमम् १४ विरथोरथिनां श्रेष्ठो वारयामास यद्रिपुम् ॥
विरथं तं नरश्रेष्ठं दृष्ट्वाऽधिरथिमाहवे १५ दुर्योधनस्ततो राजन्नभ्यभाषत दुर्मुखम् ॥ एष दुर्मुखराधेयो भीमेन विरथीकृतः १६ तं रथेन नरश्रेष्ठं संपादय महारथम् ॥
ततो दुर्योधनवचः श्रुत्वा भारतदुर्मुखः १७ त्वरमाणोऽभ्ययात्कर्णभीमं चावारयच्छरैः ॥ दुर्मुखं प्रेक्ष्य संग्रामे सूतपुत्रपदानुगम् १८

वायुपुत्रः प्रहृष्टोऽभूत्सृक्किणीपरिसंलिहन् ॥ ततः कर्णमहाराजवारयित्वा शिखीमुखैः १९ दुर्मुखाय रथतूर्णं प्रेषयामास पाण्डवः ॥ तस्मिन्क्षणे महाराजनवभिर्नत
पर्वभिः २० सुमुखैर्दुर्मुखं भीमः शरैर्निन्येयमक्षयम् ॥ ततस्तमेवाधिरथिः स्यन्दनं दुर्मुखे हते २१ आस्थितः प्रबभौ राजन्दीप्यमान इवांशुमान् ॥ शयार्थमिब्रम
मीणं दुर्मुखं शोणितोक्षितम् २२ दृष्ट्वा कर्णोऽश्रुपूर्णो क्षोभुर्नानाभ्यवर्तत ॥ तंगता सुमतिक्रम्य कृत्वा कर्णं प्रदक्षिणम् २३ दीर्घमुष्णं श्वसन्वीरो न किंचित्प्रत्यपद्य
त ॥ तस्मिन्स्तु विवरे राजन्नाराचान्गार्धवाससः २४ प्राहिणोऽसूतपुत्राय भीमसेनश्चतुर्दश ॥ ते तस्य कवचं भित्त्वा स्वर्णचित्रं महौजसः २५ हेमपुंखामहाराजव्य
शोभन्तदिशोदश ॥ अपिबन्मृतपुत्रस्य शोणितं रक्तभोजनाः २६ कुद्रा इव मनुष्येन्द्रभुजंगाः कालचोदिताः ॥ प्रसर्पमाणामेदिन्यातिव्यरोचन्तमार्गणाः २७ अ
र्धप्रविष्टाः संरब्धा बिलानीव महोरगाः ॥ तं प्रत्यविध्य द्राघेयोर्जाबूनदविभूषितैः २८ चतुर्दशभिरत्युग्रैर्नाराचैरविचारयन् ॥ ते भीमसेनस्य भुजसंख्यं निर्भिद्यप
त्रिणः २९ प्राविशन्मेदिनीं भीमाः क्रौंचपत्ररथा इव ॥ ते व्यरोचन्त नाराचाः प्रविशन्तो वसुंधराम् ३० गच्छन्त्यस्तं दिनकरे दीप्यमाना इवांशवः ॥ सानिभिर्त्रोरणे
भीमो नाराचैर्ममैदिभिः ३१ सुस्रावरुधिरभूरिपर्वतः सलिलं यथा ॥ स भीमस्त्रिभिरायतः मृतपुत्रं पतत्रिभिः ३२ सुपणं वैर्विव्याध सारथिं चास्य सप्तभिः ॥
सविह्वलो महाराज कर्णो भीमशराहतः ३३ प्राद्रवज्ज्वनैरश्वैरणां हित्वा महाभयात् ॥ भीमसेनस्तु विस्फार्य चापं हेमपरिष्ठितम् ३४ आहवेऽतिरथोऽतिष्ठज्ज्वलन्नि
वहुताशनः ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि कर्णाप्याने चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ दृतराष्ट्र उवाच ॥ देवमेव परं
मन्ये धिक्पौरुषमनर्थकम् ॥ यत्राधिरथिरायतो नातरत्पाण्डवरेणे १ कर्णः पार्थान्सगोविंदान् जेतुमुत्सहतेरणे ॥ न च कर्णसंयोधनं लोके पश्यामि कंचन २ इति
दुर्योधनस्याहमश्रौषं जल्पतो मुहुः ॥ कर्णो हि बलवाञ्छूरो दृढधन्वा जितकृमः ३ इति मामब्रवीत्सूतमंदो दुर्योधनः पुरा ॥ वसुधेन सहार्यमानां लं देवाऽपि संयुगे ४
किं नु पांडुसुताराज न गतसत्त्वा विचेतसः ॥ तत्र तं निर्जितं दृष्ट्वा भुजंगमिव निर्विषम् ५ युद्धात्कर्णमपक्रांतं किं सिद्धयुधो धनोऽब्रवीत् ॥ अहो दुर्मुखमेवैकं युद्धानाम
विशारदम् ६ प्रावेशयद्भुतवहं पतंगमिव मोहितः ॥ अश्वत्थामा मद्राजः कृपः कर्णश्च संगताः ७ न शक्ताः प्रमुखे स्थातुं नूनं भीमस्य संजय ॥ तेऽपि चास्य महाघो
रं बलं नागायुतोपमम् ८ जानंतो व्यवसायं च कूरं मारुततेजसः ॥ किमर्थं कूरकर्माणं यमकालांतकोपमम् ९ बलसंरंभवीर्यज्ञाः कोपयिष्यंति संयुगे ॥ कर्णस्त्वेको
महाबाहुः स्वबाहुबलदर्पितम् १० भीमसेनमनादित्यरणेऽयुध्यत मृतजः ॥ योऽजयत्समरे कर्णं पुरंदर इवा सुरम् ११

अध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ अ ॥ वैवमिति १।२।३।४।५।६।७।८ यमः संयमनवापारः कालः कलमवापारः अंतको मारणवापारस्तदुच्यते ९।१०।११

१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३

न स पांडुसुतो जेतुं शक्यः केनचिदाहवे ॥ द्रोणं यः संप्रमथ्यैकः प्रविष्टो मम वाहिनीम् १२ भीमो धनं जयान्वेषीकस्तमाच्छेज्जिजीविषुः ॥ को हि संजय भीमस्य स्थातु
मुत्सहतेऽग्रतः १३ उद्यताशनिहस्तस्य महेन्द्रस्येव दानवः ॥ प्रेतराजपुरं प्राप्य निवर्तेतापि मानवः १४ न भीमसेनं संप्राप्य निवर्तेत कदाचन ॥ पतंगा इव वह्निं
ते प्राविशन्नल्पचेतसः १५ ये भीमसेनं संकुद्धमन्वधावन्विमोहिताः ॥ यत्समायां भीमेन मम पुत्रवधाश्रयम् १६ उक्तं संरंभिणो ग्रेगकुहूणां शृण्वतां तदा ॥ तन्नू
नमभिसंचित्य दृष्ट्वा कर्णं च निर्जितम् १७ दुःशासनः सहभ्रात्राभयाद्रीमादुपारमत् ॥ यश्च संजयदुर्बुद्धिरेव ब्रवीत्समितौ मुहुः १८ कर्णो दुःशासनोऽहं च जेष्यामो युधि
पांडवान् ॥ स नूनं विरथं दृष्ट्वा कर्णं भीमेन निर्जितम् १९ प्रत्याख्यानाञ्च कृष्णस्य भृशं तप्यति पुत्रकः ॥ दृष्ट्वा भ्रातृन् हतान् संख्ये भीमसेनेन दंशितान् २० आत्माप
राधे सुमहन्नन्तप्यति पुत्रकः ॥ को हि जीवितमन्विच्छन् प्रतीपं पाण्डवं वजेत् २१ भीमं भीमायुधं क्रुद्धं साक्षात्कालमिव स्थितम् ॥ वडवामुखमध्यस्थो मुच्येतापि
हि मानवः २२ न भीममुखं संप्राप्तो मुच्येदिति मतिर्मम ॥ न पार्थानच पंचालानच केशवसात्यकी २३ जानते युधिसंरब्धा जीवितं परिरक्षितुम् ॥ अहो मम सुता
नां हि विपन्नं सूतजीवितम् २४ ॥ संजय उवाच ॥ यस्त्वं शोचसि कौरव्यवर्तमाने महाभये ॥ त्वमस्य जगतो मूलं विना शस्य न संशयः २५ स्वयं वैरं महत्कृत्वा पुत्राणां
वचने स्थितः ॥ उच्यमानो न गृहीषेमर्त्यः पथ्यमिवौषधम् २६ स्वयं पीत्वा महाराज कालकूटं सुदुर्जरम् ॥ तस्येदानीं फलं कृत्स्नमवाप्नुहि नरोत्तम २७ यत्तु कुत्स
यसेयो धान्युध्यमानान् महाबलान् ॥ तत्र ते वर्तयिष्यामि यथा युद्धमवर्तत २८ दृष्ट्वा कर्णं तु पुत्रास्ते भीमसेनपराजितम् ॥ नामृष्यंतमहेष्वासाः सोदर्याः पंचभारत
२९ दुर्मर्षणो दुःसहश्च दुर्मदो दुर्धरो जयः ॥ पाण्डवं चित्रसन्नाहस्तं प्रतीपमुपाद्रवन् ३० ते समन्तान् महाबाहुं परिवार्य वृकोदरम् ॥ दिशः शरैः समावृण्वन्शलभानामि
व व्रजैः ३१ आगच्छतस्तान्सहसा कुमारान् देवरूपिणः ॥ प्रतिजग्राह समरे भीमसेनो हसन्निव ३२ तव दृष्ट्वा तु तनयान् भीमसेनपुरोगमान् ॥ अभ्यवर्ततराघेयो भी
मसेनं महाबलम् ३३ विसृजन् विशिखां स्तीक्ष्णान् स्वर्णपुंखाञ्छिलाशितान् ॥ तंतु भीमोऽभ्ययात्तूर्णवार्यमाणः सुतैस्तव ३४ कुरवस्तु ततः कर्णं परिवार्य समं
ततः ॥ अवाकिरन् भीमसेनं शरैः सन्नतपर्वभिः ३५ तान्वाणैः पंचविंशत्यासाश्चान्नराजन्नरर्षभान् ॥ समूतान् भीमधनुषो भीमो निन्येयमक्षयम् ३६ प्रा
पतन्स्यन्दनेभ्यस्ते सार्धं सूतैर्गतासवः ॥ चित्रपुष्पधराभग्रावातेनेव महादुमाः ३७ तत्राहुतमपश्याम भीमसेनस्य विक्रमम् ॥ संवार्याधिरथिवाणैर्यज्ज
घानतवात्मजान् ३८ सवार्यमाणो भीमेन शितैर्बाणैः समन्ततः ॥ सूतपुत्रो महाराज भीमसेनमवैक्षत ३९

४० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांपंचविंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ तवेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ प्रतिकृतेप्रतिकर्मणिकृतेसतीत्यन्वयः ८ । ९ अवरोहदवाहरत १०
तंभीमसेनःसंरंभात्क्रोधसंरक्तलोचनः ॥ विस्फार्यसुमहच्चापमुहुःकर्णमवैक्षत ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिभीमसेनपराक्रमेपंचविंशद
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ तवात्मजास्तुपतितान्दृष्ट्वाकर्णःप्रतापवान् ॥ क्रोधेनमहताऽऽविष्टोनिर्विण्णोऽभूत्सजीवितात् १
आगस्कृतमिवात्मानंमेनेचाधिरथिस्तदाः ॥ यत्प्रत्यक्षंतवसुताभीमेननिहतारणे २ भीमसेनस्ततःकुद्धःकर्णस्यनिशितानशरान् ॥ निचखानससंभ्रांतःपूर्व
वैरमनुस्मरन् ३ सभूमिपंचभिर्विद्धाराधेयःप्रहसन्निव ॥ पुनर्विव्याधसप्तत्यास्वर्णपुंखैःशिलाशितैः ४ अविचित्याथतान्बाणान्कर्णेनास्तान्द्रुकोदरः ॥ रणेवि
व्याधराधेयंशतेनानतपर्वणाम् ५ पुनश्चविशित्वैस्तीक्ष्णैर्विद्धामर्मसुपंचभिः ॥ धनुश्चिच्छेदमल्लेनसूतपुत्रस्यमारिष ६ अथान्यद्वनुरादायकर्णोभारतदुर्मनाः ॥
इषुभिश्छादयामासभीमसेनंपरंतपः ७ तस्यभीमोहयान्दृष्ट्वाविनिहत्यचसारथिम् ॥ प्रजहासमहाहासंकृतेप्रतिकृतेपुनः ८ इषुभिःकार्मुकंवास्यचकर्तपुरुषं
भः ॥ तत्पपातमहाराजस्वर्णपृष्ठमहास्वनम् ९ अवरोहद्रथात्तस्मादथकर्णोमहारथः ॥ गदांघृहीत्वासमरेभीमायप्राहिणोडुषा १० तामापतंतीमालक्ष्यभीम
सेनोमहागदाम् ॥ शरैरवारयद्राजन्सर्वसैन्यस्यपश्यतः ११ ततोबाणसहस्राणिप्रेषयामासपांडवः ॥ सूतपुत्रवधाकांक्षीत्वरमाणःपराक्रमी १२ तानिष्पूनिषु
भिःकर्णोवारयित्वामहामृधे ॥ कवचंभीमसेनस्यपाटयामाससायकैः १३ अथैनंपंचविंशत्यानाराचानांसमार्पयत् ॥ पश्यतांसर्वसैन्यानांतदद्भुतमिवाभवत्
१४ ततोभीमोमहाबाहुर्नवभिर्नतपर्वभिः ॥ प्रेषयामाससंकुद्धःसूतपुत्रस्यमारिष १५ तेतस्यकवचंभित्त्वातथाबाहुंचदक्षिणम् ॥ अभ्ययुर्ध्वरणीतीक्ष्णावल्मी
कमिवपन्नगाः १६ सच्छाद्यमानोबाणैर्धैर्भीमसेनधनुश्च्युतैः ॥ पुनरेवाभवत्कर्णोभीमसेनात्पराङ्मुखः १७ तंपराङ्मुखमालोक्यपदार्तिमूतनंदनम् ॥ कौ
तेयशरसंछन्नंराजादुर्योधनोऽब्रवीत् १८ ॥ त्वरध्वंसर्वतोयत्ताराधेयस्यरथंप्रति ॥ ततस्तवसुताराजन्श्रुत्वाभ्रातुर्वचोदुतम् १९ अभ्ययुःपांडवंयुद्धेविसृजंतः
शिलीमुखान् ॥ चित्रोपचित्रश्चित्राक्षश्चारुचित्रःशरासनः २० चित्रायुधश्चित्रवर्मासमरेचित्रयोधिनः ॥ तानापततएवाशुभीमसेनोमहारथः २१ एकैकेनश
रेणाजौपातयामासतेसुतान् ॥ तेहतान्यपतन्भूमौवातरुग्णाइवद्रुमाः २२ दृष्ट्वाविनिहतान्पुत्रांस्तवराजन्महारथान् ॥ अश्रुपूर्णमुखःकर्णःक्षतुःसस्मारतद्वचः
२३ रथंचान्यंसमास्थायविधिवत्कल्पितंपुनः ॥ अभ्ययात्पांडवंयुद्धेत्वरमाणःपराक्रमी २४ तावन्योन्यंशरैर्भित्त्वास्वर्णपुंखैःशिलाशितैः ॥ व्यभ्राजेतांयथा
मेघांसंस्यूतौमूर्यरश्मिभिः २५ षट्त्रिंशद्भिस्ततोभलैर्निशितैस्तिग्मतेजनैः ॥ व्यधमत्कवचंकुद्धःसूतपुत्रस्यपांडवः २६ सूतपुत्रोऽपिकौतेयंशरैःसन्नतपर्व
भिः ॥ पंचाशतामहाबाहुर्विव्याधभरतर्षभम् २७

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ चित्रोपनिषः चित्रश्वासापुषचित्रश्चेचित्रोपनिषः २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ ॥ इति त्रैलोक्यपर्वणिटीकायां षट्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ भीमसेनस्येति १

रक्तचंदनादिग्धांगैः शरैः कृतमहाव्रणौ ॥ शोणिताक्तौ व्यराजेतां चंद्रसूर्याविवोदितौ २८ तौ शोणितोक्षितेर्गत्रैः शरैश्छिन्नतनुच्छदौ ॥ कर्णभीमौ व्यराजेतां निर्मुक्ता
विवपन्नगौ २९ व्याघ्राविवनरव्याघ्रादंष्ट्राभिरितरेतरम् ॥ शरधारासृजौ वीरौ मेघाविववर्षतुः ३० वारणाविवचान्योन्यविषाणाभ्यामरिंदमौ ॥ निर्भिदंतौ स्वगा
प्राणिनायकैश्चारुरेजतुः ३१ नादयंतौ प्रहर्षंतौ विक्रीडंतौ परस्परपरम् ॥ मंडलानिविकुर्वाणौ रथाभ्यां रथिभूतमौ ३२ वृषाविवथनदंतौ बलिनौ वासितांतरे ॥
सिंहाविवपराक्रांतौ नरसिंहौ महाबलौ ३३ परस्परं वीक्षमाणौ क्रोधसंरक्तलोचनौ ॥ युयुधाते महावीर्यौ शक्रवैरोचनीयथा ३४ ततो भीमो महाबाहुर्बाहुभ्यां विक्षि
पन्धनुः ॥ व्यराजतरणराजन्सविद्युदिवतोयदः ३५ सनेमिघोषस्तनितश्चापविद्युच्छरांबुभिः ॥ भीमसेनमहामेघः कर्णपर्वतमावृणोत् ३६ ततः शरसहस्रेण
सम्यगस्तेन भारत ॥ पांडवो व्यकिरत्कर्णभीमो भीमपराक्रमः ३७ तत्रापश्यंस्तव सुता भीमसेनस्य विक्रमम् ॥ सुपुंखैः कंकवा सोभिर्यत्कर्णच्छादयन् शरैः ३८ स
नंदयन् रणे पार्थं केशवं च यशस्विनम् ॥ सात्यकिं च क्रूरक्षौचभीमः कर्णमयोधयत् ३९ विक्रमं भुजयोर्वीर्यधैर्यं च विदितात्मनः ॥ पुत्रास्तव महाराज दृष्ट्वा विमनसो
भवन् ४० ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि भीमयुद्धे षट्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ संजय उवाच ॥ भीमसेनस्य राधेयः शु
क्लाज्यातलानिःस्वनम् ॥ नाभ्युपगतयथामतो गजः प्रतिगजस्वनम् १ सोऽपक्रम्य मुहूर्तं तु भीमसेनस्य गोचरात् ॥ पुत्रांस्तव ददर्शाथ भीमसेनेन पातितान् २ ता
न वेक्ष्य नरश्रेष्ठ विमना दुःखितस्तदा ॥ निःश्वसन् दीर्घमुष्णं च पुनः पांडवमभ्ययात् ३ सताम्रनयनः क्रोधाच्छ्रुत् सन्निवमहोरगः ॥ बभौ कर्णः शरानस्य नरश्मीनिव
दिवाकरः ४ किरणैश्च सूर्यस्य महीध्रो भरतर्षभ ॥ कर्णचापच्युतैर्बाणैः प्राच्छाद्य तवृकोदरः ५ ते कर्णचापप्रभवाः शरा बहिर्णिवाससः ॥ विविधैः सर्वतः पार्थवा
सायेवांडजादुमम् ६ कर्णचापच्युता बाणाः संपतंतस्तस्ततः ॥ रुक्मपुंखा व्यराजंत हंसाः श्रेणीकृता इव ७ चापध्वजोपस्करेभ्यश्छत्रादीषामुत्थायुगात् ॥ प्र
भवंतो व्यदृश्यं तराजन्नाधिरथेः शराः ८ खंपूरयन् महावेगात् खगमा मृगप्रवाससः ॥ सुवर्णविकृतांश्चित्रान्मुमोचाधिरथिः शरान् ९ तमंतकमिवायस्तमापतंतं वृ
कोदरम् ॥ त्यक्त्वा प्राणानाति क्रम्याविव्याध निशितैः शरैः १० तस्य वेगमसह्यं स दृष्ट्वा कर्णस्य पांडवः ॥ महतश्च शरैर्घांस्तान्यवारयत वीर्यवान् ११ ततो विघ
म्याधिरथेः शरजालानि पांडवः ॥ विव्याध कर्णं विशत्या पुनरभ्यैः शिलाशितैः १२ यथैव हि सकर्णेन पार्थः प्रच्छादितः शरैः ॥ तथैव सरणे कर्णच्छादयामास
पांडवः १३ दृष्ट्वा तु भीमसेनस्य विक्रमं युधि भारत ॥ अभ्यनंदं स्वदीयाश्च संप्रहृष्टाश्च चारणाः १४ भूरिश्रवाः कृपो द्रौणिर्मद्राजो जयद्रथः ॥ उत्तमौ
जायुधामन्युः सात्यकिः केशवार्जुनौ १५

2 1 3 1 8 1 9 1 6 1 4 1 6 1 8 1 10 1 11 1 12 1 13 1 14

कुरुपांडवप्रवरादशराजन्महारथाः ॥ साधुसाधिविवेगेनसिंहनादमथानदन् १६ तस्मिन्समुत्थितेशब्देतुमुलेलोमहर्षणे ॥ अम्यभाषतपुत्रस्तेराजन्वुर्योधनस्व
रन् १७ राज्ञःसराजपुत्रांश्चसोदर्यांश्चविशेषतः ॥ कर्णगच्छतभद्रवःपरीप्संतोवृकोदरात् १८ पुरानिघ्नतिराधेयभीमचापच्युताःशराः ॥ तेयतध्वंमहेष्वासाः
सूतपुत्रस्यरक्षणे १९ दुर्योधनसमादिष्टाःसोदर्याःसप्तभारत ॥ भीमसेनमभिद्रुत्यसंरब्धाःपर्यवारयन् २० तेसमासाद्यकौंतेयमावृण्वन्नगरवृष्टिभिः ॥ पर्वतवारि
धाराभिःप्रावृषीवबलाहकाः २१ तेषीडयन्भीमसेनकुद्धाःसप्तमहारथाः ॥ प्रजासंहरणेराजन्सोमंसप्तग्रहाइव २२ ततोवेगेनकौंतेयःपीडयित्वाशरासनम् ॥ मु
ष्टिनापांडवोराजनदृढेनसुपरिष्कृतम् २३ मनुष्यसमतांज्ञात्वासप्तसंधायसायकान् ॥ तेभ्योव्यसृजदायस्तःसूर्यरश्मिनिभान्प्रभुः २४ निरस्यन्निवदेहेभ्य
स्तनयानामसंस्तव ॥ भीमसेनोमहाराजपूर्ववैरमनुस्मरन् २५ तेक्षिताभीमसेनेनशराभारतमारतान् ॥ विदार्यखंसमुत्पेतुःस्वर्णपुंखाःशिलाशिताः २६ तेषां
विदार्यचेतांसिशराहेमविभूषिताः ॥ व्यराजंतमहाराजसुपर्णाइवखेचराः २७ शोणितादिग्धवाजाग्राःसप्तहेमपरिष्कृताः ॥ पुत्राणांतवराजेंद्रपीत्वाशोणित
मुद्रताः २८ तेशैर्भिन्नमर्माणोरथेभ्यःप्रापतन्क्षितौ ॥ गिरिसानुरुहाभग्राद्विपेनेवमहाकुमाः २९ शत्रुंजयःशत्रुसहश्चित्रश्चित्रायुधोदृढः ॥ चित्रसेनोविकर्ण
श्चसप्तैतेविनिपातिताः ३० पुत्राणांतवसर्वेषांनिहतानांवृकोदरः ॥ शोचत्यतिभृशंदुःखाद्विकर्णपांडवःप्रियम् ३१ प्रतिज्ञेयमयावृत्तानिहंतव्यास्तुसंयुगे ॥
विकर्णतेनासिहतःप्रतिज्ञाराक्षितामया ३२ त्वमागाःसमरंवीरक्षात्रधर्ममनुस्मरन् ॥ ततोविनिहतःसंख्येयुद्धधर्मोहिनिष्ठुरः ३३ विशेषतोहिनृपतेस्तथास्माकं
हितेरतः ॥ न्यायतोऽन्यायतोवाऽपिहतःशेतेमहायुतिः ३४ अगाधबुद्धिर्गणेशःक्षितौसुरगुरोःसमः ॥ त्याजितःसमरेप्राणांस्तस्माद्युद्धंहिनिष्ठुरम् ३५ ॥
संजयउवाच ॥ तान्निहत्यमहाबाहूराधेयस्यैवपश्यतः ॥ सिंहनादरवंधोरममृजत्पांडुनंदनः ३६ सरवस्तस्यशूरस्यधर्मराजस्यभारत ॥ आचख्याविवतद्युद्धं
विजयंचात्मनोमहत् ३७ तंश्रुत्वातुमहानादंभीमसेनस्यधन्विनः ॥ बभूवपरमाप्रीतिर्धर्मराजस्यधीमतः ३८ ततोहृष्टमनाराजन्वादिप्राणामहास्वनैः ॥ सिं
हनादरवंध्रातुःप्रतिजग्राहपांडवः ३९ हर्षेणमहतायुक्तःकृतसंज्ञोवृकोदरे ॥ अम्ययात्समरेद्रोणंसर्वशस्त्रभृतांवरः ४० एकत्रिंशन्महाराजपुत्रांस्तवनिपाति
तान् ॥ इतान्दुर्योधनोदृष्ट्वाक्षतुःसस्मारतद्वचः ४१ तदिदंसमनुप्राप्तंक्षतुर्निःश्रेयसंवचः ॥ इतिसंचित्यतेपुत्रेनेतंरपत्यपद्यत ४२ यद्व्यूतकालेदुर्बुद्धिरब्रवी
तनयस्तव ॥ सभामानाय्यपांचालीकर्णेनसहितोऽल्पधीः ४३ यच्चकर्णोऽब्रवीत्कृष्णांसभायांपरुषंवचः ॥ प्रमुखेपांडुपुत्राणांतवचैवविशांपते ४४

३३ कृतसंज्ञोऽहोतसंकेतः ३७ । ३९ मिश्रेयसंनिश्चितंश्रेयःसाधनम् ४२ । ४३ । ४४

४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ महानिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

शृण्वतस्तवराजेंद्रकौरवाणांचसर्वशः ॥ विनष्टाःपांडवाःकृष्णेशाश्वतंनरकंगताः ४५ पतिमन्यंतृणीष्वेतितस्येदंफलमागतम् ॥ यच्चषंडातिलादीनिपरुषाणि
तवात्मजैः ॥ श्रावितास्तेमहात्मानःपांडवाःकोपयिष्णुभिः ४६ तंभीमसेनःक्रोधाग्नित्रयोदशसमाःस्थितम् ॥ उद्गिरंस्तवपुत्राणामंतंगच्छतिपांडवः ४७ वि
ल्पंश्चबहुक्षताशमंनलभतत्वयि ॥ सपुत्रोभरतश्रेष्ठतस्यभुंक्ष्वफलोदयम् ४८ त्वयावृद्धेनधीरेणकार्यतत्त्वार्थदर्शिना ॥ नकृतंसुहृदांवाक्यंदेवमत्रपरायणम् ४९
तन्माशुचोनरव्याघ्रतवैवापनयोमहान् ॥ विनाशहेतुःपुत्राणांभवानेवमतोमम ५० हतोविकर्णोराजेंद्रचित्रसेनश्चवीर्यवान् ॥ प्रवराश्चात्मजानांतिसुताश्चान्ये
महारथाः ५१ यानन्यान्दृष्टेभीमश्चक्षुर्विषयमागतान् ॥ पुत्रांस्तवमहाराजत्वरयातान्जघानह ५२ त्वत्कृतेह्यहमद्राक्षंदह्यमानांविह्वलिनीम् ॥ सहस्रशःशरै
र्मुक्तैःपांडवेनवृषेणच ५३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिभीमयुद्धेसप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥
महानपनयःसूतममैवात्रविशेषतः ॥ सद्दानीमनुप्राप्तोमन्येसंजयशोचतः १ यद्रतंतद्रतमितिममासीन्मनसिस्थितम् ॥ इदानीमत्रकिंकार्यंप्रकरिष्या
मिसंजय २ यथाह्येषक्षयोवृत्तोममापनयसंभवः ॥ वीराणांतस्ममाचक्ष्वस्थिरीभूतोऽस्मिसंजय ३ ॥ संजयउवाच ॥ कर्णभीमौमहाराजपराक्रांतौमहाबलौ ॥
बाणवर्षाण्यसृजतांवृष्टिमंताविवांशुदौ ४ भीमनामांकिताबाणाःस्वर्णपुंखाःशिलाशिताः ॥ विविशुःकर्णमासाद्यच्छिंदंतइवजीवितम् ५ तथैवकर्णनिर्मुक्ताःश
राबर्हिणवाससः ॥ छादयांचक्रिरेवीरंशतशोऽथसहस्रशः ६ तयोःशरैर्महाराजसंपतद्भिःसमंततः ॥ बभूवतत्रसैन्यानांसंक्षोभःसागरोत्तरः ७ भीमचापच्युतैर्बा
णैस्तवसैन्यमरिंदम ॥ अवध्यतचमूमध्येघोरैराशीविषोपमैः ८ वारणैःपतितैराजन्वाजिभिश्चनरैःसह ॥ अदृश्यतमहीकीर्णावातभग्नैरिवद्रुमैः ९ तेवध्यमानाः
समरेभीमचापच्युतैःशरैः ॥ प्राद्रवंस्तावकायोधाःकिमेतदितिचाब्रुवन् १० ततोव्युदस्तंतत्सैन्यंसिंधुसौवीरकौरवम् ॥ प्रोत्सारितंमहावेगैःकर्णपांडवयोःश
रैः ११ तेशूराहतभूयिष्ठाहताश्चरथवारणाः ॥ उत्मृज्यभीमकर्णोचसर्वतोव्यद्रवन्दिशः १२ नूनंपार्थार्थमेवास्मान्मोहयंतिदिशैकसः ॥ यत्कर्णभीमप्रभैर्वध्य
तेनोबलंशरैः १३ एवंब्रुवाणायोधास्तेतावकाभयपीडिताः ॥ शरपातंसमुत्सृज्यस्थितायुद्धदिदृक्षवः १४ ततःप्रावर्ततनदीघोररूपारणाजिरे ॥ शूराणांहर्ष
जननीभीरुणांभयवर्धिनी १५ वारणाश्चमनुष्याणांरुधिरौघसमुद्भवा ॥ संवृतागतसत्त्वैश्चमनुष्यगजवाजिभिः १६ सानुकर्षपताकैश्चद्विपाश्वरथभूषणैः ॥स्यं
दनैरपविद्धैश्चभग्नचक्राक्षकूबरैः १७ जातरूपपरिष्कारैर्धनुर्भिःसुमहास्वनैः ॥ सुवर्णपुंखैरिषुभिर्नाराचैश्चसहस्रशः १८

सागरोत्तरः महत्तरः ७ । ८ । ९ । १० शरैर्व्युदस्तमाक्षिप्तं प्रोत्सारितंदूरमपसारितम् ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामष्टात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८॥ ॥ ५॥ ॥ ततश्च १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९॥

कर्णपांडवनिर्मुक्तैर्निमुक्तैरिवपन्नैः ॥ प्राप्तोमरसंघातैःखड्गैश्चसपरश्वधैः १९ सुवर्णवेष्टितैश्चापिगदामुसलपट्टिशैः ॥ ध्वजैश्चविविधाकारैःशक्तिभिःपरिचैरापि २० शतघ्नीभिश्चचित्राभिर्बभौभारतमेदिनी ॥ कनकांगदहारैश्चकुंडलैर्मुकुटैस्तथा २१ वलयैरपविष्टैश्चतत्रैवांगुलिवेष्टकैः ॥ चूडामणिभिरुष्णीषैःस्वर्णसूत्रैश्चमारिष २२ तनुत्रैःसतलत्रैश्चहारैर्निष्कैश्चभारत ॥ वस्त्रैश्चत्रैश्चविध्वस्तैश्चामरव्यजनैरापि २३ गजाश्वमनुजैर्भिन्नैःशोणितकैश्चपत्रिभिः ॥ तैस्तैश्चविविधैर्भिन्नैस्तत्रतत्रवसुंधरा २४ पतितैरपविष्टैश्चविविधैर्भयैरिवग्रहैः ॥ अर्चित्यमहुतंचैवतयोःकर्मातिमानुषम् २५ दृष्ट्वाचारणसिद्धानांविस्मयःसमजायत ॥ अग्रे वायुसहायस्यगतिःकक्षइवाहवे २६ असीद्रीमसहायस्यरौद्रमाधिरथेर्गतम् ॥ निपातितध्वजरथंहतवाजिनरद्विपम् २७ गजाभ्यांसंप्रयुक्ताभ्यामासीन्नलव नयथा ॥ मेघजालनिभंसेन्यमासीत्वनराधिप २८ विमर्दःकर्णभीमाभ्यामासीच्चपरमोरणे २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिभीमकर्णयुद्धे अष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८॥ ॥ ५॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततःकर्णोमहाराजभीमंविद्धात्रिभिःशरैः ॥ सुमोचशरवर्षाणिविचित्राणिबहु निच १ वध्यमानोमहाबाहुःसूतपुत्रेणपांडवः ॥ नविध्यथेभीमसेनोभिद्यमानइवाचलः २ सकर्णकर्णिनाकर्णेपीतेननिशितेनच ॥ विव्याधसुभृशंसंख्येतैलधौते नमारिष ३ सकुंडलमहच्चारुर्णस्यापातयद्वि ॥ तपनीयमहाराजदीप्तंज्योतिरिवांबरात् ४ अथापरेणभलेनसूतपुत्रस्तनांतरे ॥ आजघानभृशंकुद्धोहसन्नि वृकोदरः ५ पुनरस्यत्वरनभीमोनाराचान्दशभारत ॥ रणेप्रेषीन्महाबाहुर्निमुक्ताशीविषोपमान ६ तेललाटंविनिर्भियसूतपुत्रस्यभारत ॥ विविशुश्चोदितास्ते नवलमीकमिवपन्नगाः ७ ललाटस्थैस्ततोबाणैःसूतपुत्रोव्यरोचत ॥ नीलोत्पलमयीमालाधारयन्वैयथापुरा ८ सोऽतिवेदोभृशंकर्णःपांडवेनतरस्विना ॥ रथकूबरमालंब्यन्यमीलयतलोचने ९ समुहूर्तात्पुनःसंज्ञालिभेकर्णःपरंतपः ॥ रुधिरोक्षितसर्वांगःक्रोधमाहारयत्परम् १० ततःकुद्धोरणेकर्णःपीडितोदृढधन्वा ना ॥ वेगंचक्रेमहावेगोभीमसेनरथंप्रति ११ तस्मैकर्णःशतराजत्रिषूणांगार्धवाससाम् ॥ अमर्षीबलवान्कुद्धःप्रेषयामासभारत १२ ततःप्रासूजदुग्ग्राणेशरवर्षा णिपांडवः ॥ समरेतमनादृत्यतस्यवीर्यमर्चितयत् १३ कर्णस्ततोमहाराजपांडवंनवभिःशरैः ॥ आजघानोरसिकुद्धःकुद्धरूपंपरंतप १४ तावुभौनरशार्दूलौ शार्दूलाविवदंष्ट्रिणौ ॥ जीमूताविवचान्योन्यंप्रववर्षतुराहवे १५ तलशब्दरवैश्चैवत्रासयेतांपरस्परम् ॥ शरजालैश्चविविधैश्चासयामासतुर्भवे १६ अन्योन्यं समरेकुद्धौकृतप्रतिकृतौषिणौ ॥ ततोभीमोमहाबाहुःसूतपुत्रस्यभारत १७ क्षुरप्रेणधनुश्छित्त्वा ननादपरवीरहा ॥ तदपास्यधनुश्छिन्नंसूतपुत्रोमहारथः १८

७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८

१९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५

अन्यत्कार्मुकमादत्तभारघ्नवेगवत्तरम् ॥ तदप्यथनिमेषार्धाच्चिच्छेदास्यवृकोदरः १९ तृतीयंचचतुर्थंचपंचमंषष्ठमेवहि ॥ सप्तमंचाष्टमंचैवनवमंदशमंतथा २० एकादशंद्वादशंचत्रयोदशमथापिच ॥ चतुर्दशंपंचदशंषोडशंचवृकोदरः २१ तथासप्तदशंवेगादष्टादशमथापिच ॥ बहूनिभीमश्चिच्छेदकर्णस्यैवंधनूंषिहि ॥ २२ निमेषार्धात्ततःकर्णोधनुर्हस्तोव्यतिष्ठत ॥ दृष्ट्वासकुरुसौवीरसिंधुवीरबलक्षयम् २३ सर्वमध्वजशस्त्रैश्चपतितैःसंवृतामहीम् ॥ हस्त्यश्वरथदेहांश्चगतासून्प्रे क्ष्यसर्वशः २४ सूतपुत्रस्यसंरंभादीप्तंवपुरजायत ॥ सविस्फार्यमहच्चापंकार्तस्वरविभूषितम् २५ भीमंप्रेक्षतराधेयोघोरंघोरेणचक्षुषा ॥ ततःकुद्धःशरानस्य न्मूतपुत्रोव्यरोचत २६ मध्यंदिनगतोऽर्चिष्मान्शरदीवदिवाकरः ॥ मरीचिविकचस्येवराजनभानुमतोवपुः २७ आसीदाधिरथेर्घोरंरिवपुःशरशताचितम् ॥ कराभ्यामाददानस्यसंदधानस्यचाशुगान् २८ कर्षतोमुंचतोबाणान्नांतरंदृशेरणे ॥ अग्निचक्रोपमंघोरंमंडलीकृतमायुधम् २९ कर्णस्यासीन्महीपालसव्यद क्षिणमस्यतः ॥ स्वर्णपुंखाःसुनिशिताःकर्णचापच्युताःशराः ३० प्राच्छादयन्महाराजदिशःसूर्यस्यचप्रभाः ॥ ततःकनकपुंखानांशराणांनतपर्वणाम् ३१ धनु श्रयुतानांविद्यतिदृशेबहुधाव्रजः ॥ बाणासनादाधिरथेःप्रभवतिस्मसायकाः ३२ श्रेणीकृताव्यरोचंतराजनक्रौंचाइवांबरे ॥ गार्धपत्रानशिलाधौतान्कार्तस्वर विभूषितान् ३३ महावेगान्प्रदीप्ताग्रान्मुमोचाधिरथिःशरान् ॥ तेतुचापबलोद्धृताःशातकुंभविभूषिताः ३४ अजस्रमपतन्बाणाभीमसेनरथंप्रति ॥ तेव्योमि रुक्मविकृताव्यकाशंतसहस्रशः ३५ शलभानामिववाताःशराःकर्णसमीरिताः ॥ चापादाधिरथेर्बाणाःप्रपतंतश्चकाशिरे ३६ एकोदीर्घइवात्यर्थमाकाशेसंस्थि तःशरः ॥ पर्वतंवारिधाराभिश्छादयन्निवतोयदः ३७ कर्णःप्राच्छादयत्कुद्धोभीमंसायकवृष्टिभिः ॥ तत्रभारतभीमस्यबलंवीर्यंपराक्रमम् ॥ व्यवसायंचपुत्रा स्तेददृशुःसहसैनिकाः ३८ तांसमुद्रमिवोद्धृतांशरवृष्टिसमुत्थिताम् ॥ अर्चितयित्वाभीमस्तुक्कुद्धःकर्णमुपाद्रवत् ३९ रुक्मपृष्ठमहच्चापंभीमस्यासीद्विशांपते ॥ आकर्षान्मंडलीभूतंशक्रचापमिवापरम् ४० तस्माच्छराःप्रादुरासन्पूरयंतइवांबरम् ४१ सुवर्णपुंखैर्भीमेनसायकेर्नतपर्वभिः ॥ गगनेरचितामालाकांचनीव व्यरोचत ४२ ततोव्योमिषिषक्तानिशरजालानिभागशः ॥ आहतानिव्यशीर्यतभीमसेनस्यपत्रिभिः ४३ कर्णस्यशरजालौघैर्भीमसेनस्यचोभयोः ॥ अग्नि स्फुल्लिगसंस्पर्शैर्जोगतिभिराहवे ४४ तैस्तैःकनकपुंखानांयौरासीत्संवृताव्रजैः ॥ नस्ममूर्यस्तदाभातिनस्मवातिसमीरणः ४५ शरजालावृतेव्योमिनिप्राज्ञा यतर्किंचन ॥ सभीमंछादयन्बाणैःसूतपुत्रःपृथग्विधैः ४६ उपारोहदनादृत्यतस्यवीर्यमहात्मनः ॥ तयोर्विसृजतोस्तत्रशरजालानिमारिष ४७ वायुभूतान्य दृश्यंतसंस्तानीतरेतरम् ॥ अन्योन्यशरसंस्पर्शतियोर्भनुजसिंहयोः ४८

४९ उपारोहस्तन्निर्कर्मणात् ४७ वायुभूतानिवातोद्धृतान्यविवेगवन्तिवा ४८

आकाशेभरतश्रेष्ठपावकः समजायत ॥ तथाकर्णः शिताम्बाणां कर्मपरिमाजितान् ४९ सुवर्णविकृतान् कुद्वः प्राहिणोद्वधकाक्षया ॥ तानंतरिक्षे विशिखैस्त्रिवैकै
कमशातयत् ५० विशेषयन्सूतपुत्रं भीमस्तिष्ठेति चाब्रवीत् ॥ पुनश्चासृजदुग्गाणि शरवर्षाणि पांडवः ५१ अमर्षी बलवान् कुद्वोदिव शत्रिपवकः ॥ ततश्चट्ट
टाशब्दो गोधाघातादभूतयोः ५२ तलशब्दश्च सुमहान्सिंहमादध्वभैरवः ॥ रथनेमिनिनादश्च जयाशब्दश्चैव दारुणः ५३ योधा व्युपारमन्युद्वादिदृष्टतः परा
क्रमम् ॥ कर्णपांडवयोराजन्परस्परवधैषिणोः ५४ देवर्षिसिद्धगंधर्वाः साधुसाधिव्यपूजयन् ॥ मुमुक्षुः पुष्पवर्षे च विद्याधरगणास्तथा ५५ ततो भीमो महाबाहुः
संरंभी दृढविक्रमः ॥ अस्त्रैस्त्राणिसंवार्धशरैर्विव्याधसूतजम् ५६ कर्णोऽपि भीमसेनस्य निवार्येषून्महाबलः ॥ प्राहिणोन्नव नाराचानां शीविषसमावरणे ५७ ताव
द्भिरथ तान् भीमो व्योमिचिच्छेदपत्रिभिः ॥ नाराचान्सूतपुत्रस्य तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ५८ ततो भीमो महाबाहुः शरं कुद्वातकोपमम् ॥ सुमोचाधिरथैर्वीरो यमदं
डमिवापरम् ५९ तमापतंतं चिच्छेदराधेयः प्रहसन्निव ॥ त्रिभिः शरैः शरं राजन्पांडवस्य प्रतापवान् ६० पुनश्चासृजदुग्गाणि शरवर्षाणि पांडवः ॥ तस्य तान् व्या
ददेर्कर्णः सर्वाण्यस्त्राण्यभीतवत् ६१ युध्यमानस्य भीमस्य सूतपुत्रोऽस्त्रमायया ॥ तस्येधुधीधनुज्यां च बाणैः सन्नतपर्वभिः ६२ रश्मीन् योक्राणि चाश्वानां कुद्वः
कर्णोऽच्छिनन्मृधे ॥ तस्याश्वांश्च पुनर्हत्वा सूतं विव्याधपंचभिः ६३ सोऽपसृत्य द्रुतं सूतो युधामन्योरथं ययौ ॥ विहसन्निव भीमस्य कुद्वः कालानलधुतिः ६४ ध्व
जं चिच्छेदराधेयः पताकां च व्यपातयत् ॥ सविधन्वामहाबाहूरथशक्तिपरा मृशत् ६५ ताव्यवासृजदाविध्यकुद्वः कर्णरथं प्रति ॥ तामाधिरथिरायस्तः शक्तिं कां च
नभूषणम् ६६ आपतंतं महीलकां चिच्छेददशभिः शरैः ॥ साऽपततदशधा छिन्ना कर्णस्य निशितैः शरैः ६७ अस्य तः सूतपुत्रस्य मित्रार्थे चित्रयोधेनः ॥
सचर्मादत्तकौतेयोजातरूपपरिष्कृतम् ६८ खड्गचान्यतरप्रेप्सुर्दृष्ट्योरग्रे जयस्यवा ॥ तदस्य तरसा कुद्वोव्यधमर्धमसुप्रभम् ६९ शरैर्बहुभिरत्युग्रैः प्रहसन्निव
भारत ॥ सविचर्ममहाराजविरथः क्रोधमूर्च्छितः ७० अस्मिन् प्रासृजदाविध्यस्वरत्नकर्णरथं प्रति ॥ सधनुः सूतपुत्रस्य सज्यं छित्वा महानसिः ७१ पपात भुविराजं
द्रुकुद्वः सर्पइवांवरात् ॥ ततः प्रहस्याधिरथिरन्यदादाय कर्मुकम् ७२ शत्रुघ्नं समरे कुद्वोद्वज्यं वेगवतरम् ॥ व्यायच्छत्स शरान्कर्णः कुंतीपुत्रजिघांसया ७३
सहस्रशो महाराजरुक्मपुंखान्सुतेजनान् ॥ सवध्यमानो बलवान् कर्णचापच्युतैः शरैः ७४ वैहायसं प्राक्रमद्वैकर्णस्य व्यथयन्मनः ॥ सतस्य चरितं दृष्ट्वा संग्रामे विज
यैषिणः ७५ लयमास्थाय राधेयो भीमसेनमवंचयत् ॥ तंच दृष्ट्वा रथोपस्थे निनीनं व्यथितेन्द्रियम् ७६ ध्वजमस्य समासाद्य तस्थौ भीमो महितले ॥ तदस्य कुरवः
सर्वे चारणाश्चाभ्यपूजयन् ७७ यदि येष रथात्कर्णं हर्तुं ताक्ष्यं इवोरगम् ॥ सच्छिन्नधन्वा विरथः स्वधर्ममनुपालयन् ७८ वैहायसमाकाशं ७९ लयमंगहं कोचं ८० । ७० । ७८

७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ तत्र बाविसाक्षनम् ८८ वज्रगर्भमं हविर्हितां गुडम् ८९ समर्थः समीचीनायौ धर्मापेक्षीति यावत् ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ तूवरकः

स्वरथं पृष्ठतः कृत्वा युद्धायैव व्यवस्थितः ॥ तद्विद्वत्स्यास्य राधेयस्ततः पुनः समभ्ययात् ७९ संरंभात्पांडवं संख्येयुद्धाय समुपस्थितम् ॥ तौ समेतौ महाराजस्पर्धमा
नौ महाबलौ ८० जीमूताविवर्धमानौ ते गर्जमानौ नरर्षभौ ॥ तयोरासीत्सं प्रहारः कुद्वयोर्नरसिंहयोः ८१ अमृष्यमाणयोः संख्येदेव दानवयोरिव ॥ क्षीणशस्त्रस्तु कौं
तेयः कर्णेन समभिद्रुतः ८२ दृष्ट्वाऽर्जुनहताग्नान्पतितान्पर्वतोपमान् ॥ स्थमार्गविधातार्थं व्यायुधः प्रविवेशह ८३ हस्तिनां व्रजमासाद्य रथदुर्गं प्रविश्य च ॥
पांडवो जीविताकांक्षीराधेयं नाभ्यहारयत् ८४ व्यवस्थानमथाकाक्षन्धनं जयशरैर्हतम् ॥ उद्यम्य कुंजरं पार्थस्तस्थौ परपुरंजयः ८५ महौषधिसमायुक्तं हनूमा
निवपर्वतम् ॥ तमस्य विशिखैः कर्णो व्यधमत्कुंजरं पुनः ८६ हस्त्यंगान्यथ कर्णाय प्राहिणोत्पांडुनंदनः ॥ चक्राण्यश्वांस्तथा चान्यद्यत्पश्यतिभूतले ८७ त
तदादाय चिक्षेप कुद्वः कर्णाय पांडवः ॥ तदस्य सर्वं चिच्छेदक्षिप्तं क्षिप्तं शितैः शरैः ८८ भीमोऽपि मुष्टिमुद्यम्य वज्रगर्भासु दारुणम् ॥ हंतुमैच्छत्सूतपुत्रं संस्मरन्नुनं
क्षणात् ८९ शक्तोऽपि नावधीत्कर्णं समर्थः पांडुनंदनः ॥ रक्षमाणः प्रतिज्ञां तां याकृता सव्यसाचिना ९० तमेवं व्याकुलं भीमं भूयो भूयः शितैः शरैः ॥ मूर्च्छयाऽपि
परीतांगमकरोत्सूतनंदनः ९१ व्यायुधं नावधीत्कर्णः कुंत्यावचः स्मरन् ॥ धनुषो ग्रेण तं कर्णः सोऽभिद्रुत्य परामृशत् ९२ धनुषास्पृष्टमात्रेण कुद्वः सर्पइव श्वसन् ॥
आच्छिद्य सधनुस्तस्य कर्णं मूर्धन्यताडयत् ९३ ताडितो भीमसेनेन क्रोधादास्क्तलोचनः ॥ विहसन्निव राधेयो वाक्यमेतदुवाचह ९४ पुनः पुनस्तूवरकमुठऔ
दरिकेति च ॥ अकृतास्त्रकमायोत्सीर्वालसंग्रामकातर ९५ यत्र भोज्यं बहुविधं भक्ष्यं पेयं च पांडव ॥ तत्र त्वं दुर्मते योग्यो न युद्धेषु कदाचन ९६ मूलपुष्पफलाहारो
व्रतेषु नियमेषु च ॥ उचितस्त्वं वने भीमनत्वं युद्धविशारदः ९७ कयुद्धं कमुनि त्वं च वने गच्छ वृकोदर ॥ नत्वं युद्धोचितस्तत्तावनवासरतिर्भवान् ९८ सूदानमृत्य
जनान्दासां स्त्वं गृहे त्वरयन्मृशम् ॥ योग्यस्ताडयितुं क्रोधाद्भोजनार्थं वृकोदर ९९ मुनिर्भूत्वाऽथवा भीमफलान्यादत्स्वदुर्मते ॥ वनाय व्रजकौतेय नत्वं युद्धविशा
रदः १०० फलमूलांशने शक्तस्त्वं तथाऽतिथिपूजने ॥ नत्वांशस्त्रसमुद्योगे योग्यं मन्ये वृकोदर १ कौमारेयानि वृत्तानि विप्रियाणि विशांपते ॥ तानि सर्वाणि चा
प्येव रूक्षाण्यश्रावयन्मृशम् २ अथैनं तत्र संलीनमस्पृशद्वनुषापुनः ॥ प्रहसन् पुनर्वाक्यं भीममाह वृषस्तदा ३ योद्धव्यं मारिषान्यत्र नयोद्धव्यं च मादृशैः ॥ मा
दृशैर्युध्यमानानामेतच्चान्यच्च विद्यते ४ गच्छ वायव्रतौ कृष्णौ तौ त्वारक्षिष्यतोरणे ॥ गृहं वा गच्छ कौतेय किं ते युद्धेन बालक ५ कर्णस्य वचनं श्रुत्वा भीमसेनोऽप्रतेदा
रुणम् ॥ उवाच कर्णं प्रहसन् सर्वेषां शृण्वतां वचः ६

पुंश्चिन्हरहितः पंडितियावत् ।

तूवरकश्चमश्रुपुरुषे इत्युपक्रम्य पुरुषव्यंजनत्यक्ते इति मेदिनी औदरिको बह्वर्शी ९५ । ९९ व्रतेषु नियमेषु आंगुकेषु ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १ । २ संलीनं संकुचितांगम् ३ । ४ । ५ । ६

जितस्त्वमसकृदुष्टकथ्यसे किं वृथाऽऽत्मना ॥ जयाजयौ महेंद्रस्य लोके दृष्टौ पुरातनैः ७ मल्लयुद्धं मया सार्धं कुरुवृष्कुलसंभव ॥ महाबलो महाभोगी कीचको निहतो
 यथा ८ तथा त्वां चातयिष्यामि पश्य त्सु सर्वराजसु ॥ भीमस्य मतमाज्ञाय कर्णो बुद्धिमतो वरः ९ विररामरणात्स्मात्पश्यतां सर्वधन्विनाम् ॥ एवं तं विरथं कृत्वा
 कर्णो राजन्व्यकथयत् ११० प्रमुखे वृष्णि सिंहस्य पार्थस्य च महात्मनः ॥ ततो राजन् शिलाधौ तान् शरान् शाखावृग्ध्वजः ११ प्राहिणोऽसूतपुत्राय केशवेन प्र
 चोदितः ॥ ततः पार्थभूजोत्सृष्टाः शराः कनकभूषणाः १२ गांडीवप्रभवाः कर्णहंसाः क्रौंचमिवाविशन् ॥ सभुजंगैरिवाविष्टैर्गांडीवप्रेषितैः शरैः १३ भीमसेनादपा
 सेधत्सूतपुत्रं धनंजयः ॥ सच्छिन्नधन्वा भीमेन धनंजयशराहतः १४ कर्णो भीमादपायासीद्रथेन महता द्रुतम् ॥ भीमोऽपि सात्यकेर्वाहं समारुह्य नरर्षभः १५ अ
 न्वयाज्जातरं संख्येपांडवं सव्यसाचिनम् ॥ ततः कर्णसमुद्दिश्य त्वरमाणो धनंजयः १६ नाराचं क्रोधताम्राक्षः प्रैषांश्च युमिवांतकः ॥ सगरुत्मानि वाकाशे प्रार्थयन्
 भुजगोत्तमम् १७ नाराचोऽभ्यपतत्कर्णतूर्णगांडीवचोदितः ॥ तमंतरिक्षे नाराचं द्रौणिश्चिच्छेदपत्रिणा १८ धनंजयभयात्कर्णमुजिहीर्षन्महारथः ॥ ततो
 द्रौणिश्चतुःषष्ट्या विठ्ठाधकुपितोऽर्जुनः १९ शिलीमुखैर्महाराजमागास्तिष्ठोतिचाव्रयति ॥ स तु मतगजाकीर्णमनीकं रथसंकुलम् १२० तूर्णमभ्याविश द्रौणिर्ध
 नंजयशरादितः ॥ ततः सुवर्णपृष्ठानां चापानां कूजतारणे २१ शब्दं गांडीवघोषेण कौंतेयोऽभ्यभवद्वली ॥ धनंजयस्तथायातं पृष्ठतो द्रौणिमभ्यगात् २२ ना
 तिदीर्घमिवाध्वानं शरैः संत्रासयन्बलम् ॥ विदार्य देहान्नाराचैर्नरवारणवाजिनाम् २३ कंकवर्हिणवासोभिर्बलं व्यधमदर्जुनः ॥ तद्वलं भरतश्रेष्ठसवाजिद्विपमान
 वम् २४ पाकशासनिरायतः पार्थः सानेजघान ह १२५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि भीमकर्णयुद्धे एकोनचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः
 ॥ १३९ ॥ ॥ धृ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अहं न्यहनि मे दीप्तं यशः पतति संजय ॥ इतामेव हवो यो धामन्ये कालस्य पर्ययम् १ धनंजयः सुसंकुदः प्रविष्टो मामकंबलम् ॥
 राक्षितं द्रौणिकर्णमभ्यामप्रवेष्ट्यं सुरैरपि २ ताभ्यामुजितवीर्याभ्यामाप्यायित पराक्रमः ॥ सहितः कृष्णभीमाभ्यां शिनीनामृषभेण च ३ तदा प्रभृतिमांशो कोदह
 त्यग्निरिवाशयम् ॥ ग्रस्तानि वप्रपश्यामि भूमिपालान्ससैधवान् ४ अभियं सुमहत्कृत्वा सिंधुराजः किरीटिनः ॥ चक्षुर्विषयमापन्नः कथं जीवितमाप्नुयात् ५ अनु
 मानाच्च पश्यामि नास्ति संजय सैव वः ॥ युद्धं तु तद्यथा वृत्तं तन्ममाचक्ष्वतस्वतः ६ यच्च विक्षोभ्य महतीं सेनामालोडय चासकृत् ॥ एकः प्रविष्टः संकुदो नलिनीमि
 वकुंजरः ७ तस्य मे वृष्णि वीरस्य ब्रूहि युद्धं यथा तथम् ॥ धनंजयार्थे यत्तस्य कुशलो ह्यसि संजय ८ ॥ संजय उवाच ॥ तथा तु वेकर्तनपीडितं तं भीमं प्रयातं पुरुषप्र
 वीरम् ॥ समीक्ष्य राजन्न वीरमध्ये शिनिप्रवीरोऽनुययौ रथेन ९ धिक्शततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ अहं न्यहनीति १।२।३।४।५।६।७।८।९

१०।११।१२ प्रेक्षंतः प्रेक्षकाः बभूवेति तथा वचनमनुषज्यते १३ प्रसन्नजनादयः १४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां च

नदन्यथा वज्रधरस्तपांते ज्वलन् यथा जलदांते च सूर्यः ॥ निघ्नन्नभिन्नान्धनुषाद्वेन स कपयंस्तव पुत्रस्य सेनाम् १० तं यातमश्वैरजतप्रकाशैरायोधने वीरतरनंद
 तम् ॥ नाशकुवन्वारयितुं त्वदीयाः सर्वे रथाभारतमाधवाग्र्यम् ११ अमर्षपूर्णस्त्वनिवृत्तयोधीशरासनीकां च नवर्मधारी ॥ अलंबुषः सात्यकिमाधवाग्र्यमवारय
 द्राजवरोऽभिपत्य १२ तयोरभूद्भारतसंप्रहारो यथाविधौ नैव बभूव कश्चित् ॥ प्रेक्षंत एवाहवशो भिनौतौ योधास्त्वदीयाश्च परे च सर्वे १३ आविध्य देनं दशभिः पृषत्कै
 रलंबुषो राजवरः प्रसह्य ॥ अनागतानेव तु तान् पृषत्काश्चिच्छेदबाणैः शिनिपुंगवोऽपि १४ पुनः सबाणैस्त्रिभिरग्निकल्पैराकर्णपूर्णैर्निशितैः सप्तुलैः ॥ विव्याध देहाव
 रणं विदार्य ते सात्यकेराविविशुः शरीरम् १५ तैः कायमस्याभ्यमिलप्रभविर्विदार्य बाणैर्निशितैर्ज्वलद्भिः ॥ आजग्निरास्तान् रजतप्रकाशान् श्वाश्चतुर्भिश्चतुरः प्रस
 ह्य १६ तथा तु तेनाभिहतस्तरस्वीनसाशिनेश्चक्रधरप्रभावः ॥ अलंबुषस्योत्तमवेगवद्भिरश्वाश्चतुर्भिर्निजघान बाणैः १७ अथास्यसूतस्य शिरो निरुक्त्य मल्लेन का
 लानलसन्निभेन ॥ संकुडलं पूर्णशशिप्रकाशं भ्राजिष्णुवक्रं निचकत् देहात् १८ निहत्य तं पार्थिवपुत्रपौत्रं संख्येयदूनामृषभः प्रमाथी ॥ ततोऽन्वयादर्जुनमेव वीरः
 सैन्या निराजंस्तव संनिवार्य १९ अन्वागतं वृष्णि वीरं समीक्ष्य तथाऽरिमध्ये परिवर्तमानम् ॥ घ्रंतं कुरूणामिषुभिर्बलानि पुनः पुनर्वायुमिवाभ्रपूगान् २० ततोऽव
 हन्सैधवाः साधुदांतागोक्षीरकुंदे दुहिमप्रकाशाः ॥ सुवर्णजालावतताः सदश्वायतो यतः कामयते नृसिंहः २१ अथात्मजास्ते सहिताऽभिपेतुरन्ये च योधास्त्वरिता
 स्त्वदीयाः ॥ कृत्वा मुखं भारतयोधमुख्यं दुःशासनं त्वत्सुतमाजमीढ २२ ते सर्वतः संपरिवार्य संख्येयैर्नेयमाजघ्नुरनीकसाहाः ॥ सचापितान् प्रवरः सात्वतानां न्यवा
 रयद्वाणजालेन वीरः २३ निवार्य तांस्तूर्णमभिघ्नातीनसाशिनेः पत्रिभिरग्निकल्पैः ॥ दुःशासनस्याभिजघान बाहानुद्यम्य बाणासनमाजमीढ २४ ततोऽर्जुनो हर्ष
 मवाप संख्येकृष्णश्च दृष्ट्वा पुरुषप्रवीरम् २५ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधप० अलंबुषवधे चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥
 ॥ संजय उवाच ॥ तमुद्यतं महाबाहुं दुःशासनरथं प्रति ॥ त्वरितं त्वरणीयेषु धनंजयजयैषिणम् १ त्रिगर्तानां महेश्वासाः सुवर्णविकृतध्वजाः ॥ सेनासमुद्रमा
 विष्टमनंतं पर्यवारयन् २ अथैनं रथवंशेन सर्वतः सन्निवार्यते ॥ अवाकिरञ्छरवातैः क्रुद्धाः परमधन्विनः ३ अजयद्राजपुत्रास्तान् भ्राजमानान् महारणे ॥ एकः पं
 चाशतं शत्रून् सात्यकिः सत्यविक्रमः ४ संप्राप्य भारतीमभ्यंत लघोषसमाकुलम् ॥ असि शक्तिगदापूर्णमल्लवंसलिलं यथा ५ तत्राहुतमपश्याम शैनेयचरितरणे ॥
 प्रतीच्यां दिशितं दृष्ट्वा प्राच्यां पश्यामिलाघवात् ६

22 1 20 1 22 1 22 1 22 1 22 1 22

शाश्वतीःसमाःसर्वकालं तुरवधारणेनित्यमेवअसौहन्यात् जयपवतस्येत्यर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१ भुजाघातोभुजस्फोटः निग्रहोहस्तधारणं प्रग्रहोहस्तधारणं ४२।४३ भुजयोक्तावधैर्बाहुशवेष्टनैः अवघा
तनैस्ताडनैः ४४ पादशब्दः प्रत्येकसंबध्यते पादावकर्षश्चरणवर्षणैः । पादसंधानैश्चरणच्छंदितकैः । तोमरैरतिस्फोटनैः । अंकुशैरवलंबनैः । पादोदरविवंधैः पादाभ्यामुदर
व्यष्टंभयेतामन्योन्यप्राणयूताभिदेविनौ ॥ एवमुत्तमकर्माणौ कुरुवृष्णि यशस्करो २८ परस्परमयुध्येतां वारणाविव्यूथपौ ॥ तावदीर्घेण कालेन ब्रह्मलोकपुरस्कृ
तौ २९ यियासंतौ परं स्थानमन्योन्यसंजगर्जतुः ॥ सात्यकिः सौमदतिश्च शरवृष्ट्या परस्परम् ३० हृष्टवद्वार्तराष्ट्राणां पश्यतामभ्यवर्षताम् ॥ संप्रैक्षंतजना
स्तौतुयुध्यमानौ युधांपती ३१ यूथपौ वामिताहेतोः प्रयुद्धाविवकुंजरौ ॥ अन्योन्यस्य हयान् हत्वा धनुषी विनिकृत्य च ३२ विरथावसियुद्धाय समेयातां महारणे
आर्षभे चर्मणीचित्रे प्रगृह्य विपुलेशुभे ३३ विकोशौ चाप्यसीकृत्वा समरेतौ विचेरतुः ॥ चरंतौ विविधान् मार्गान् मंडलानि च भागशः ३४ मुहुराजघ्नतुः कुदाबन्योन्य
मरिर्मर्दनौ ॥ सखङ्गौ चित्रवर्माणौ सनिष्कांगदभूषणौ ३५ भ्रातृमुद्धातमा विद्वन्माहुतं विद्वत्सूतम् ॥ संपातंसमुदीर्णं च दर्शयंतौ यशस्विनौ ३६ असिम्यांसं प्र
जहाते परस्परमरिर्मदौ ॥ उभौ छिद्रेषिणौ वीरावुभौ चित्रवल्गुतुः ३७ दर्शयतावुभौ शिखीलावधं सौष्ठवं तथा ॥ रणेरणकृतां श्रेष्ठावन्योन्यपर्यकर्षताम् ३८
मुहूर्तमिव राजेंद्रसमाहृत्य परस्परम् ॥ पश्यतां सर्वसैन्यानां वीरावाश्वसतां पुनः ३९ असिम्यां चर्मणीचित्रेशतचंद्रेन राधिप ॥ निकृत्य पुरुषव्याघ्रौ बाहुयुद्धं प्रच
क्रतुः ४० व्यूढोरस्कौ दीर्घभुजौ नियुद्धकुशलावुभौ ॥ बाहुभिः समसज्जेतामायसैः परिधैरिव ४१ तयो राजन् भुजाघातनिग्रहप्रग्रहास्तथा ॥ शिक्षाबलसमुद्भू
ताः सर्वयोधप्रहर्षणाः ४२ तयोर्द्वे रयो राजन्समरे युध्यमानयोः ॥ भीमोऽभवन् महाशब्दो वज्रपर्वतयोरिव ४३ द्विपाविव विषाणाग्रैः शृंगैरिव महर्षभौ ॥ भुजयोक्ता
वधैश्च शिरोभ्यां चावघातनैः ४४ पादावकर्षसंधानैस्तोमराकुशलासनैः ॥ पादोदरविवंधैश्च भूमावुद्धमणैस्तथा ४५ गतप्रत्यागताक्षेपैः पातनोत्थानसंयुतैः ॥
युयुधाते महात्मानौ कुरुसात्वतपुंगवौ ४६ द्वात्रिंशत्करणानि स्युर्यानि युद्धानि भारत ॥ तान्यदर्शयतां तत्र युध्यमानौ महाबलौ ४७ क्षीणायुधे सात्वते युध्यमाने
ततोऽब्रवीदूर्जुनं वासुदेवः ॥ पश्यस्वैनं विरथं युध्यमानं रणे वरं सर्वधनुर्धराणाम् ४८ प्रविष्टो भारतीभिस्त्वा तव पांडवपृष्ठतः ॥ यो धितश्च महावीर्यैः सर्वैर्भारतभार
तैः ४९ परिश्रांतं युधांश्रेष्ठं संप्राप्तो भूरिदक्षिणः ॥ युद्धाकांक्षी समायातं नैतत्सममिवार्जुन ५० ततो भूरिश्रवाः कुदः सात्यकिं युद्धदुर्मदः ॥ उद्यम्याम्याहन
द्राजन्मतो मतमिव द्विपम् ५१ रथस्थयोर्द्वयोर्युद्धे कुदयोर्धौ धमुख्ययोः ॥ केशवार्जुनयो राजन्समरे प्रेक्षमाणयोः ५२ अथ कृष्णो महाबाहुरर्जुनं प्रत्यभाषत ॥ पश्य
वृष्ण्यंधकव्याघ्रं सौमदतिवशंगतम् ५३ परिश्रांतं गतं भूमीकृत्वा कर्मसुदुष्करम् ॥ तवांतेवासिनं वीरं पालयार्जुन सात्यकिम् ५४ मवशं यज्ञशीलस्य गच्छे
देषवरोऽर्जुन ॥ त्वत्कृते पुरुषव्याघ्रतदाशुक्रियतां विभो ५५

क्रोडीकरणैः । उद्धमणैः परिवर्तनैः ४५ गतैर्मदः । प्रत्यागतैरावर्तनैः ।

आक्षेपैरास्फालनैः । पातनैर्भूमिप्रापणैः । उत्थानैरुत्पतनैः । संयुद्धैर्विस्फारणवधैः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ सममनु रूपं ५० अभ्यहन्त वास्त्रादित्वात् ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५

५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ कुलाल एव कौलालः १२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ महन्वाहं न शक्नोति द्वितीय इव शब्दपर्याये कर्षत्येवेत्यन्वयः ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२
अथाब्रवीद्वृष्टमना वासुदेवं धनंजयः ॥ पश्य वृष्णि प्रवीरेण क्रीडंतं कुरुपुंगवम् ५६ महाद्विपेनेव वने मतेन हरियूथपम् ॥ संजय उवाच ॥ इत्येवं भाषमाणे तु पांड
वे वै धनंजये ५७ हाहाकारो महानासीत् सैन्यानां भरतर्षभ ॥ तदुद्यम्य महाबाहुः सात्यकिं न्यहनदुवि ५८ सतिहृद्वमातंगं विकर्षन् भूरिदक्षिणः ॥ व्यरोचत कुरु
श्रेष्ठ सात्वतप्रवरं युधि ५९ अथ कोशाद्विनिष्कृत्य खड्गं भूरिश्रवारणे ॥ मुद्गे जेषु निजग्राह्यदाचोरस्य ताडयत् ६० ततोऽस्य च्छेतुमारब्धः शिरः कायात्सकुण्ड
लम् ॥ तावत्क्षणात्सात्वतोऽपिशिरः संप्रमयं स्त्वरन् ६१ यथा चक्रंतु कौलालो दंडविद्धं तु भारत ॥ सदैव भूरिश्रवसो बाहुना केशधारिणा ६२ तं तथा परिकृष्य तं
दृष्ट्वा सात्वतमाहवे ॥ वासुदेवस्ततो राजन्भूयोऽर्जुन मभाषत ६३ पश्य वृष्ण्यंधकव्याघ्रं सौमदतिवशंगतम् ॥ तव शिष्यं महाबाहो धनुष्यनवरं त्वया ६४ असत्यो वि
क्रमः पार्थ यत्र भूरिश्रवारणे ॥ विशेषयति वाष्ण्यं सात्यकिं सत्यविक्रमम् ६५ एवमुक्तो महाबाहुर्वासुदेवेन पांडवः ॥ मनसा पूजयामास भूरिश्रवसमाहवे ६६ विक
र्षन्सात्वतश्रेष्ठं क्रीडमानं इवाहवे ॥ संहर्षयति मां भूयः कुरुणां कीर्तिवर्धनः ६७ प्रवरं वृष्णि वीराणां यत्र हन्याद्वि सात्यकिम् ॥ महाद्विपमिवारण्ये मृगेंद्र इव कर्षति
६८ एवं तु मनसाराजन्पार्थः संपूज्य कौरवम् ॥ वासुदेवं महाबाहुरर्जुनं प्रत्यभाषत ६९ सैव वे सक्तदृष्टित्वा त्रैनं पश्यामि माधवम् ॥ एतत्त्वसुकरं कर्म यादवार्थक
रोम्यहम् ७० इत्युक्त्वा बचनं कुर्वन् वासुदेवस्य पांडवः ॥ ततः क्षुरप्रं निशितं गांडीवं समयोजयत् ७१ पार्थ बाहुविमूढः समहोत्केन भञ्जयुता ॥ सखङ्गं यज्ञशी
लस्य सांगदं बाहुमच्छिनत् ७२ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि भूरिश्रवो बाहुच्छेदे द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ ॥
संजय उवाच ॥ सबाहुर्न्यपतद्भूमौ सखङ्गः सशुभांगदः ॥ आदधज्जीव लोकस्य दुःखमद्भुतमुत्तमः १ प्रहरिष्यन् हतो बाहुरदृश्येन किरीटिना ॥ वेगेन न्यपतद्भू
मौ पंचास्य इव पन्नगः २ समोर्ध्वकृतमात्मानं दृष्ट्वा पार्थेन कौरवः ॥ उत्सृज्य सात्यकिं कोधाद्गर्हयामास पांडवम् ३ ॥ भूरिश्रव उवाच ॥ नृशंसंबत कौंतेय कर्मदंष्ट
तवानसि ॥ अपश्यतो विषक्तस्य यन्मे बाहुमचिच्छिदः ४ किं नु वक्ष्यसि राजानं धर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ किं कुर्वाणो मया संख्येहतो भूरिश्रवारणे ५ इदमिद्रेण ते
साक्षादुपदिष्टं महात्मना ॥ अस्त्रं रुद्रेण वा पार्थ द्रोणेनाथ कृपेण वा ६ ननु नामास्त्रधर्मज्ञस्त्वं लोकेऽभ्यधिकः परैः ॥ सोऽयुध्यमानस्य कथं रणे प्रहृतवानसि ७
न प्रमत्ताय भीताय विरथाय प्रयाचते ॥ व्यसने वर्तमानाय प्रहरंति मनस्विनः ८ इदं तु नीचाचरितमस्य पुरुषसेवितम् ॥ कथमाचरितं पार्थ पापकर्मसुदुष्क
रम् ९ आर्येण सुकरं त्वाहुरार्यकर्मधनंजय ॥ अनार्यकर्मत्वार्येण सुदुष्करतमं भुवि १०

॥ इति द्रोणपर्वणि द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ सहाते १ । २ । ३ विषक्तस्यान्यासक्तस्य ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

1190811

येषु ये पुनरव्याघ्रयत्रयत्रचवर्तते ॥ आशुतच्छीलतामेतितदिदं त्वयि दृश्यते ११ कथं हिराजवंश्यस्वं कौरवेयो विशेषतः ॥ क्षत्रधर्मादपक्रांतः सुवृत्तश्चरितवतः १२ इदंतु यदतिक्षुद्रं वाष्पेयार्थं कृतं त्वया ॥ वासुदेवमतनूननैतत्त्वय्युपपद्यते १३ कोहिनामप्रमत्ताय परेण सह युद्धयते ॥ ईदृशं व्यसनं दद्याद्योनकृष्णसखाभवेत् १४ ब्राह्म्याः संक्लिष्टकर्माणः प्रकृत्यैव च गर्हिताः ॥ वृष्ण्यंधकाः कथं पार्थ प्रमाणं भवता कृताः १५ एवमुक्तो रणे पार्थो भूरिश्रवसमब्रवीत् ॥ अर्जुन उवाच ॥ व्यक्तं हि जीर्यमाणोऽपि बुद्धिं जरयते नरः १६ अनर्थकमिदं सर्वं यत्त्वया व्याहृतं प्रभो ॥ जानन्नेव हृषीकेशं गर्हसे मां च पांडवम् १७ संग्रामाणां हि धर्मज्ञः सर्वशास्त्रार्थपारंगः ॥ न चाधर्ममहंकुर्याजानंश्चैव हि मुह्यसे १८ युद्धयंतिक्षत्रियाः शत्रून् स्वैः स्वैः परिवृतानराः ॥ भ्रातृभिः पितृभिः पुत्रैस्तथा संबंधिबांधवैः १९ वयस्यैरथ मित्रैश्च ते च बाहुंसमाश्रिताः ॥ सकथं सात्यकिं शिष्यं सुखसंबन्धिमेव च २० अस्मदर्थे च युद्धयंतं त्यक्त्वा प्राणान्सुदुस्त्यजान् ॥ मम बाहुरणेरान्दक्षिणं युद्धदुर्मदम् २१ न चात्मारक्षितव्यो वै राजन रणगते न हि ॥ यो यस्य युज्यतेऽर्थेषु स वै रक्ष्यो नराधिप २२ तैरक्ष्यमाणैः सन्तपो रक्षितव्यो महापृथगे ॥ यद्यहं सात्यकिं पश्ये वेध्यमानं महारणे २३ ततस्तस्य वियोगेन पापं मेऽनर्थतो भवेत् ॥ रक्षितश्च मया यस्मात्तस्मात्कुध्यसि किं मयि २४ यच्च मे गर्हसे राजन्नन्येन सह संगतम् ॥ अहं त्वया विनिकृतस्तत्र मे बुद्धिविभ्रमः २५ क्वचं धुन्वतस्तुभ्यं रथं चारोहतः स्वयम् ॥ धनुर्ज्यां कर्षतश्चैव युद्धयतः सह शत्रुभिः २६ एव रथगजाकीर्णै हयपत्तिसमाकुले ॥ सिंहनादोद्धतर वेगं भीरुसैन्यसागरे २७ स्वैः परैश्च समेतेभ्यः सात्वतेन च संगमे ॥ एकस्यैकेन हि कथं संग्रामः संभविष्यति २८ बहुभिः सह संगम्य निर्जित्य च महारथान् ॥ श्रान्तश्च श्रान्तवाहश्च विमनाः शस्त्रपीडितः २९ ईदृशं सात्यकिं संरूपे निर्जित्य च महारथम् ॥ अधिकत्वं विजानीषे स्ववीर्यवशमागतम् ३० यदिच्छसि शिरश्चास्य असिना हंतुमाहवे ॥ तथा कृच्छ्रगतं चैव सात्यकिं कक्षमिष्यति ३१ त्वं वै विगर्हयात्मानमात्मानं यो न रक्षसि ॥ कथं करिष्यसे वीरयोवात्वां सश्रयेज्जनः ३२ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तो महाबाहुर्यपकेतुर्महायशः ॥ युयुधानं समुत्सृज्य रणे प्रायमुपाविशत् ३३ शरानास्तीर्य सव्येन पाणिना पुण्यलक्षणः ॥ यिया सुब्रह्मलोकाय प्राणान् प्राणेष्वथ जुहोत् ३४ मूर्धे च क्षुः समाधाय प्रसन्नं सलिले मनः ॥ ध्यायन्महोपनिषदं योगयुक्तोऽभवन्मुनिः ३५ ततः स सर्वसेनायां जनः कृष्णधनंजयौ ॥ गर्हयामास तं चापिशं स पुरुषर्षभम् ३६ निंद्यमानौ तथा कृष्णौ नोचतुः किंचिदप्रियम् ॥ ततः प्रशस्यमानश्च नाहृष्य चूपकेतनः ३७ तांस्तथावादिनो राजन् पुत्रांस्तव धनंजयः ॥ अमृष्यमाणो मनसा तेर्षातस्य च भाषितम् ३८

1908

३१ प्रायमामरणान्कानं जपाविशदप्रारब्धवान् ३२ प्राणानसून्प्राणेषुवायुषु अजुहोदाहितवान् ३३ प्रसन्नमकल्मषम् ३५ । ३६ ३७ । ३८

३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ दक्षिणंकुत्तमात्मनःपाणिंअस्यार्जुनस्यसमीपे ग्राहिणोत्प्रहितवान् ४४ । ४५ । ४६ । ४७ सकृद्विमाताःसहप्रकाशः । गरुडस्योत्तमाग्निपृष्ठेनयानंयस्य ४८

असंकुद्धमनावाचःस्मारयन्निवभारत ॥ उवाचपांडुतनयःसाक्षेपमिवफाल्गुनः ३९ ममसर्वेऽपिराजानोजानंत्येवमहाव्रतम् ॥ नशक्योमामकोहंतुंयोमेस्याद्वा
णगोचरे ४० यूपकेतोनिरीक्ष्यैतन्नमामर्हसिगर्हितुम् ॥ नहिधर्ममविज्ञाययुक्तंगर्हयितुंपरम् ४१ आत्तशस्त्रस्यहिरण्यवृष्णिवीरंजिघांसतः ॥ यदहंबाहुमच्छैत्सं
नसधर्मोविगर्हितः ४२ न्यस्तशस्त्रस्यबालस्यविरथस्यविवर्षणः ॥ अभिमन्योर्वधंतातधार्मिकःकोनपूजयेत् ४३ एवमुक्तःसपार्थेनाशिरसाभूमिमस्पृशत् ॥ पा
णिनाचैवसव्येनप्राहिणोदस्यदक्षिणम् ४४ एतत्पार्थस्यतुवचस्ततःश्रुत्वामहाद्युतिः ॥ यूपकेतुर्महाराजतूष्णीमासीदवाङ्मुखः ४५ ॥ अर्जुनउवाच ॥ या
प्रीतिर्धर्मराजेमेभीमेचबलिनावरे ॥ नकुलेसहदेवेचसामेत्वयिशलाग्रज ४६ मयात्वंसमनुज्ञातःकृष्णेनचमहात्मना ॥ गच्छपुण्यकृतांलोकाञ्छिबिरोशीनरोय
था ४७ ॥ वासुदेवउवाच ॥ येलोकाममविमलाःसकृद्विभाताब्रह्माद्यैःसुरवृषभैरपीष्यमाणाः ॥ तानक्षिप्रंव्रजसतताग्निहोत्रयाजिन्मतुल्योभवगरुडोत्तमांगया
नः ४८ ॥ संजयउवाच ॥ उत्थितःसतुशैनेयोविमुक्तःसौमदत्तिना ॥ खड्गमादायचिच्छित्सुःशिरस्तस्यमहात्मनः ४९ निहतंपांडुपुत्रेणप्रसक्तंभूरिदक्षिणम् ॥
इयेषसात्यकिर्हंतुंशलाग्रजमकल्मषम् ५० निकृत्तभुजमासीनंछिन्नहस्तमिवद्विपम् ॥ क्रोशतांसर्वसैन्यानांनिन्दमानःसुदुर्मनाः ५१ वार्यमाणःसकृष्णेनपार्थेनच
महात्मना ॥ भीमेनचकरक्षाभ्यामश्वत्थामाकृपेणच ५२ कर्णेनवृषसेनेनसैधवेनतथैवच ॥ विक्रोशतांचसैन्यानामवधीतंघृतव्रतम् ५३ प्रायोपविष्टायरणेपा
र्थेनाच्छिन्नबाहवे ॥ सात्यकिःकौरवेयायखड्गेनापाहरच्छिरः ५४ नाभ्यनंदंतसैन्यानिसात्यकिंतेनकर्मणा ॥ अर्जुनेनहतंपूर्वयज्जघानकुरूद्रुहम् ५५ सहस्राक्ष
समंचैवसिद्धचारणमानवाः ॥ भूरिश्रवसमालोक्ययुद्धेप्रायगतंहतम् ५६ अपूजयंततंदेवाविस्मितास्तेऽस्यकर्मभिः ॥ पक्षवादांश्चसुबहून्प्रावदंस्तवसौनि
काः ५७ नवाष्णेयस्यापराधोभवितव्यंहिततथा ॥ तस्मान्मन्युर्मवःकार्यःक्रोधोदुःखतरोनृणाम् ५८ हंतव्यश्चैववीरेणनात्रकार्याविचारणा ॥ विहितोह्यस्य
धात्रैवमृत्युःसात्यकिराहवे ५९ ॥ सात्यकिरुवाच ॥ नहंतव्योनहंतव्यइतियन्मांप्रभाषत ॥ धर्मवादैरधर्मिष्ठाधर्मकंचुकमास्थिताः ६० यदाबालःसुभद्रायाः
सुतःशस्त्रविनाकृतः ॥ युष्माभिर्निहतोयुद्धेतदाधर्मःक्वोगतः ६१ मयात्वेतत्प्रतिज्ञातंक्षेपेकस्मिंश्चिदेवहि ॥ योमांनिष्पिष्यसंग्रामेजीवन्हन्यात्पदारुषा ६२
समेवध्योभवेच्छत्रुर्यद्यपिस्यान्मुनिव्रतः ॥ चेष्टमानंप्रतीघातेसभुजंमांसचक्षुषः ६३ मान्यध्वंमृतइत्येवमेतद्बोधाद्विलाघवम् ॥ युक्तोह्यस्यप्रतीघातःकृतोमे
कुरुपुंगवाः ६४ यत्तुपार्थेनमादृष्ट्वाप्रतिज्ञामभिरक्षता ॥ सखड्गोऽस्यहतोबाहुरेतेनैवास्मिंवंचितः ६५

४९ प्रसक्तमन्यासक्तं ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ क्षेपेर्निन्दया जीवन्नितिविद्वितीयाथेप्रथमा ६२ । ६३ । ६४ । ६५

इवेत्येवार्थे देवमेवेष्वयतीत्यन्वयः ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० वरदस्यापि तावत्प्रदातुः हविर्धानमन्तरेण हविर्द्वयस्य मध्ये ७१ । ७२ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ भवितव्यं हि यद्वा विदेवं चेष्टयतीव च ॥ सोऽयं हतो विमर्देऽस्मिन्किमप्राधर्मचेष्टितम् ६६ अपि चायं पुराणीतः श्लोको वाल्मीकिना भुवि ॥ न हंतव्याः स्त्रिय इति यद्वा वीषिष्णुवंगम ६७ सर्वकालं मनुष्येण व्यवसायवता सदा ॥ पीडाकरमभिप्राणायत्स्यात्कर्तव्यमेव तत् ६८ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्ते महाराज सर्वे कौरवपुंगवाः ॥ न स्मर्किंचिदभाषंत मनसा समपूजयन् ६९ मंत्राभिपूतस्य महाध्वरेषु यशस्विनो भूरि सहस्रदस्य च ॥ मुनेरिवारण्यगतस्य तस्य न तत्र कश्चिदधमम्यनंदत् ७० सुनीलकेशं वरदस्य तस्य शूरस्य पारावतलोहिताक्षम् ॥ अश्वस्य मेघस्य शिरोनिष्ठं तं न्यस्तं हविर्धानमिवांतरेण ७१ स तेजसा शस्त्रकृतेन पूतो महाहवे देहवरं विमृज्य ॥ आक्रामदूर्ध्वं वरदो वराहो व्यावृत्त्यधर्मेण परेण रोदसी ७२ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि भूरिश्रवोवधे त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अजितो द्रोण राधेय विकर्णकृतवर्मभिः ॥ तीर्णः सैन्यार्णवं वीरः प्रतिश्रुत्य युधिष्ठिरे १ सकथं कौरवेयेण समरे ध्वनिवारितः ॥ निगृह्य भूरिश्रवसा बलाद्भुवि निपातितः २ ॥ संजय उवाच ॥ शृणु रान्निहोत्पत्तिं शैनेयस्य यथा पुरा ॥ यथा च भूरिश्रवसो यत्र ते संशयो नृप ३ अत्रेऽपुत्रोऽभवत्सोमः सोमस्य तु बुधः स्मृतः ॥ बुधस्यैकोमहेंद्राभः पुत्र आसीत् पुच्छरवाः ४ पुच्छरवस आयुस्तु आयुषो नहुषः सुतः ॥ नहुषस्य ययातिस्तुराजा देवर्षिसंमतः ५ ययातिर्देवयान्यां तु यदुज्येष्ठोऽभवत्सुतः ॥ यदोरभूदन्ववाये देवमीढ इति स्मृतः ६ यादवस्तस्य तु सुतः शूरस्यै लोक्यसंमतः ॥ शूरस्य शौरिर्नृवरो वसुदेवो महायशः ७ धनुष्यनवरः शूरः कार्तवीर्यसमो युधि ॥ तद्वीर्यं श्वापितत्रैव कुलेशि निरभूत् ८ एतस्मिन्नेव काले तु देवकस्य महात्मनः ॥ दुहितुः स्वयंवरे राजन्सर्वक्षत्रसमागमे ९ तत्र वै देवकीं देवीं वसुदेवार्थमाशु वै ॥ निर्जित्य पार्थिवान्सर्वान् रथमारोपयच्छिनिः १० तां दृष्ट्वा देवकीं शूरो रथस्थां पुरुषर्षभः ॥ नास्मृष्य तमहातेजाः सोमदत्तः शिनेर्नृप ११ तयोर्बुद्धमभूद्राजन्दिनार्धचित्रमद्भुतम् ॥ बाहुयुद्धं सुबलिनोऽप्रसक्तं पुरुषर्षभः १२ शिनिना सोमदत्तस्तु प्रसह्य भुवि पातितः ॥ असिमुद्यम्य केशेषु प्रगृह्य च पदाहतः १३ मध्ये राजसहस्राणां प्रेक्ष्य कार्णां समंततः ॥ कृपया च पुनस्तेन सजीवेति विसर्जितः १४ तदवस्थः कृतस्तेन सोमदत्तोऽथ मारिष ॥ प्रासादयन् महादेवममर्षवशमास्थितः १५ तस्य तुष्टो महादेवो वराणां वरदः प्रभुः ॥ वरेण च्छंदयामास स तु ववे वरं नृपः १६ पुत्रमिच्छामि भगवन् यो निपात्य शिनेः सुतम् ॥ मध्ये राजसहस्राणां पदाहं न्याच्च संयुगे १७ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा सोमदत्तस्य पार्थिव ॥ एवमस्त्विति तत्रोक्त्वा स देवोऽंतरधीयत १८ स ते नवरत्नानेन लब्धवान् भूरि दाक्षिणं ॥ अपातयच्च समरे सोमदत्तिः शिनेः सुतं १९ पश्यतां सर्वसैन्यानां पदाचैनमताडयत् ॥ एतत्ते कथितं राजन्यन्मां त्वं परिपृच्छसि २०

ध्यायः ॥ १४३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ अजित इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

११ परपरिग्रहाः पराधीनाः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ चक्रं प्रतापः २८ । २९ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ तदवस्थ इति १ । २ हेपुंडरीकाक्षसजयद्रथस्त्रिषुधर्मेषु वर्तते इति श्रूयते के पुनस्ते त्रयोधर्माः अत्रोच्यते । यद्युध्यमानो हन्यते तदा तूर्णं स्वर्गप्राप्तिरेव तस्य धर्मः । अथ पलायमानो हन्यते तदा नरकप्राप्तिरेव तस्य धर्मः । न हि शक्यो रणे जेतुं सात्वतो मनुजर्षभैः ॥ लब्धलक्ष्याश्च संग्रामे बहुशश्चित्रयोधिनः २१ देवदानवगंधर्वान्विजेतारो ह्यविस्मिताः ॥ स्ववीर्यविजये युक्तानैते परपरिग्रहाः २२ न तु लयं वृष्णिभिरिह दृश्यते किंचन प्रभो ॥ मृतं भव्यं भविष्यच्च बलेन भरतर्षभ २३ न ज्ञातिमवमन्यंते वृद्धानां शासने रताः ॥ न देवासुरगंधर्वानयक्षोरगराक्षसाः २४ जेतारो वृष्णिवीराणां किंपुनर्मानवारणे ॥ ब्रह्मद्रव्ये गुरुद्रव्ये ज्ञातिस्वे चाप्यहिंसकाः २५ एतेषां रक्षितारश्च ये स्युः कस्यांचिदापदि ॥ अर्थं वतोन चोत्सिक्ता ब्रह्मण्याः सत्यवादिनः २६ समर्था न्नावमन्यंते दीनान् भ्युद्धरंति च ॥ नित्यं देवपरादां तांस्तारश्चाविकल्थनाः २७ तेन वृष्णिप्रवीराणां चक्रं न प्रतिहन्यते ॥ अपि मेरुं वेत्कश्चितरे द्वा मकरालयम् २८ न तु वृष्णिप्रवीराणां समेत्यांतं व्रजे नृप ॥ एतत्ते सर्वमाख्यातं यत्र ते संशयः प्रभो ॥ कुरुराज नरश्रेष्ठ तव व्यपनयो महान् २९ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्वणि सात्यकिप्रशंसायां चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तदवस्थे हते तस्मिन् भूरिश्रवसि कौरवे ॥ यथा भूयोऽभवद्युद्धं तन्ममाचक्ष्व संजय १ ॥ संजय उवाच ॥ भूरिश्रवसि संक्रांतिं परलोकाय भारत ॥ वासुदेवं महाबाहुरर्जुनः समचूचुदत् २ चोदया श्वान् भृशं कृष्णयतो राजा जयद्रथः ॥ श्रूयते पुंडरीकाक्ष त्रिषुधर्मेषु वर्तते ३ प्रतिज्ञां सफलां चापि कर्तुं मर्हसि मेऽनघ ॥ अस्तमेति महाबाहो त्वरमाणो दिवाकरः ४ एतद्विपुरुषव्याघ्रमहद्भ्युद्यतं मया ॥ कार्यं संरक्ष्यते चैष कुरुसे नामहारथैः ५ यथानाभ्येति सूर्योऽस्तं यथा सत्यं भवेद्वचः ॥ चोदया श्वांस्तथा कृष्णयथा हन्यां जयद्रथम् ६ ततः कृष्णो महाबाहूरजतप्रतिमान् हयान् ॥ हयज्ञश्चोदयामास जयद्रथवधं प्रति ७ तं प्रायांतममो वेषु मुत्पतद्भिरिवाशुगैः ॥ त्वरमाणामहाराज सेनाममुख्याः समाद्रवन् ८ दुर्योधनश्च कर्णश्च वृषसेनोऽथ मद्राट् ॥ अश्वत्थामा कृपश्चैव स्वयमेव च सैधवः ९ समासाद्य च बीभत्सुः सैधवं समुपस्थितम् ॥ नेत्राभ्यां क्रोधदीप्ताभ्यां संप्रैक्षन्निर्दहन्निव १० ततो दुर्योधनो राजाराधेयं त्वरितोऽब्रवीत् ॥ अर्जुनं प्रेक्ष्य संयातं जयद्रथवधं प्रति ११ अयं स वै कर्तनयुद्धकालो विदर्शय स्वात्मबलं महात्मन् ॥ यथानवधये तरणेऽर्जुनेन जयद्रथः कर्णतथा कुरुष्व १२ अल्पावशेषो दिवसो नृवीरविघातयस्वाद्य रिपुं शरौघैः ॥ दिनक्षयं प्राप्य नरप्रवीरध्रुवो हिनः कर्णजयो भविष्यति १३ सैधवे रक्ष्यमाणे तु सूर्यस्यास्तमनं प्रति ॥ मिथ्या प्रतिज्ञाः कौंतेयः प्रवेक्ष्यति हुताशनम् १४ अनर्जुनायां च भुवि मुहूर्तमपि मानद ॥ जीवितुं नोत्सहे रन्वै भ्रातरोऽस्य सहानुगाः १५ विनष्टैः पांडवैश्च स शैलवकाननाम् ॥ वसुंधरामिमां कर्णभोक्ष्यामो हतकंटकाम् १६ अथ मद्रयात्स्वदेशं गच्छति दायशः शरीरनाश एव तस्य धर्मः । यावदसौ युद्धाभिमुखः प्रथमधर्मे तिष्ठति तावदेवं तु मुचितः अतः शीघ्रमश्वो दयेति ३ । ४ । ५ । ६ हयज्ञः हयहृदयज्ञः आशुगैर्मां कृतैः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

उपहतो मोहितः विपरीतोऽन्यथाभूतप्रकृतिः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

दैवेनोपहतः पार्थो विपरीतश्च मानद ॥ कार्याकार्यमजानानः प्रतिज्ञाकृतवानरणे १७ नूनमात्मविनाशाय पाण्डवेन किरीटिना ॥ प्रतिज्ञेयं कृताकर्णजयद्रथवधं प्र
ति १८ कथं जीवति दुर्धर्षे त्वयिराधेय फाल्गुनः ॥ अनस्तंगत आदित्ये हन्यात्सैधवं कनूपम् १९ रक्षितं मद्राजेन कृपेण च महात्मना ॥ जयद्रथं रणमुखे कथं ह
न्याद्धनं जयः २० द्रौणिनारक्ष्यमाणं च मया दुःशासनेन च ॥ कथं प्राप्स्यति बीभत्सुः सैधवं कालचोदितः २१ युध्यंते बहवः शूरा लंबते च दिवाकरः ॥ शंके जयद्र
थं पार्थो नैव प्राप्स्यति मानद २२ सत्वं कर्णमया सार्धं शूरैश्चान्यैर्महारथैः ॥ द्रौणिना त्वंहि सहितो मद्रासेन कृपेण च २३ युध्यस्व यत्नमास्थाय परंपार्थेन संयुगे ॥ एव
मुक्तस्तुराधेयस्तव पुत्रेण मारिष २४ दुर्योधनमिदं वाक्यं प्रत्युवाच कुरुतमम् ॥ दृढलक्ष्येण वीरेण भीमसेनेन धन्विना २५ भृशं भिन्नतनुः संख्येशरजालैरनेकशः ॥
स्थातव्यमिति तिष्ठामि रणे संप्रति मानद २६ नांगमि गति किंचिन्मे संतप्तस्य महेषुभिः ॥ योत्स्यामि तु यथा शक्त्या त्वदर्थं जीवितं मम २७ यथा पाण्डवमुख्योऽसौ
न हनिष्यति सैधवम् ॥ नहि मे युध्यमानस्य सायकानस्य तः शितान् २८ सैधवं प्राप्स्यते वीरः सव्यसाची धनं जयः ॥ यत्तु भक्तिमता कार्यं सततं हितं कांक्षिणा २९
तत्कारिष्यामि कौरव्यजयो दैवे प्रतिष्ठितः ॥ सैधवार्थं परं यत्नं करिष्याम्यद्य संयुगे ३० त्वत्प्रियार्थं महाराज जयो दैवे प्रतिष्ठितः ॥ अद्य योत्स्येऽर्जुन महं पौरुषं स्वव्य
पाश्रितः ३१ त्वदर्थं पुरुषव्याघ्र जयो दैवे प्रतिष्ठितः ॥ अद्य युद्धं कुरु श्रेष्ठ मम पार्थस्य चोभयोः ३२ पश्यंतु सर्वे सैन्यानि दारुणं लोमहर्षणम् ॥ कर्णकौरवयोरेवं रणे
संभाषमाणयोः ३३ अर्जुनो निशितैर्बाणैर्जघान तव वाहिनीम् ॥ चिच्छेद निशितैर्बाणैः शूराणामनिवर्तिनाम् ३४ भुजान्परिघसंकाशान् हस्तिहस्तोपमानरणे ॥
शिरोसि च महाबाहुश्चिच्छेद निशितैः शरैः ३५ हस्तिहस्तान् हयग्रीवारथाक्षांश्च समंततः ॥ शोणिताक्तान् हयारोहान् गृहीत प्रासतो मरान् ३६ शूरैश्चिच्छेद बी
भत्सुर्द्विधैकैकं त्रिधैव च ॥ हयान्वारणमुख्यांश्च प्रापतंत समंततः ३७ ध्वजाश्छत्राणि चापानि चामराणि शिरोसि च ॥ कक्षमाग्निरिवोद्धूतः प्रदहंस्तव वाहिनीम् ३८
अचिरेण महीं पार्थश्चकार रुधिरोत्तराम् ॥ हतभूयिष्ठयो धंत कृत्वा तव बलं बली ३९ आससाद दुराधर्षः सैधवं सत्यविक्रमः ॥ बीभत्सुर्भीमसेनेन सात्वतेन च रक्षितः
४० प्रबभौ भरतश्चेष्टज्वलन्निव दुताशनः ॥ तंतथाऽवस्थितं दृष्ट्वा त्वदीया वीर्यसंपदा ४१ नामृष्यंतमहेष्वासाः पाण्डवपुरुषर्षभाः ॥ दुर्योधनश्च कर्णश्च वृषसेनो
ऽथ मद्राट् ४२ अश्वत्थामा कृपश्चैव स्वयमेव च सैधवः ॥ सन्नद्धाः सैधवस्यार्थं समावृण्वन्किरीटिनम् ४३ नृत्यंतं रथमार्गेषु धनुर्ज्यातलनिःस्वनैः ॥ संग्रामको
विदं पार्थसर्वे युद्धविशारदाः ४४ अभीताः पर्यवर्तंत व्यादितास्यमिवांतकम् ॥ सैधवं पृष्ठतः कृत्वा जिघांसंतोऽच्युतार्जुनौ ४५ सूर्यास्तमनमिच्छंतो लोहिताय
तिभास्करे ॥ तेषु जैर्भोगिभोगैर्धनं नृप्यान्म्यसायकान् ४६

३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६

४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८

मुमुक्षुः सूर्यरश्म्याभाञ्छतः शः फाल्गुनं प्रति ॥ ततस्तानस्यमानांश्च किरीटीयुद्धदुर्मदः ४७ द्विधा त्रिधाऽष्टधैकैकं छित्वा विव्याध तान् रथान् ॥ सिंहलांगूलकेतु
रतुदर्शयन् वीर्यमात्मनः ४८ शारद्वतो सुतो राजन्नर्जुनं प्रत्यवारयत् ॥ सविद्धादशभिः पार्थवासुदेवं च सप्तभिः ४९ अतिष्ठद्रथमार्गेषु सैधवं प्रतिपालयन् ॥ अथै
नं कौरवश्रेष्ठाः सर्वे एव महारथाः ५० महतारथवंशेन सर्वतः प्रत्यवारयन् ॥ विस्फारयंतश्चापानि विसृजंतश्च सायकान् ५१ सैधवं पर्यरक्षंतं शासनात्तनयस्यते ॥
ततः पार्थस्य शूरस्य बाहोर्बलमदृश्यत ५२ इषूणामक्षयत्वं च धनुषोणाडिवस्य च ॥ अस्त्रैश्चापि संवार्य द्रौणेः शारद्वतस्य च ५३ एकैकं दशभिर्बाणैः सर्वानेव स
मारपयत् ॥ तं द्रौणिः पंचविंशत्या वृषसेनश्च सप्तभिः ५४ दुर्योधनस्तु विंशत्या कर्णशल्यौ त्रिभिस्त्रिभिः ॥ तएनमभिगर्जंतो विध्वंस्तश्च पुनः पुनः ५५ विधुन्वंतश्च
चापानि सर्वतः प्रत्यवारयन् ॥ श्लिष्टं च सर्वतश्च क्रूरथमंडलमाशुते ५६ सूर्यास्तमनमिच्छंतस्त्वरमाणामहारथाः ॥ तएनमभिर्नर्दंतो विधुन्वानाधनूंषि च ५७
सिपिचुर्मार्गैस्तीक्ष्णैर्गिरिमेघाद्वांशुभिः ॥ ते महास्त्राणि दिव्यानि तत्र राजन्व्यदर्शयन् ५८ धनं जयस्य गात्रे तु शूराः परिघबाहवः ॥ हतभूयिष्ठयो धंत कृत्वा त
व बलं बली ५९ आससाद दुराधर्षः सैधवं सत्यविक्रमः ॥ तं कर्णः संयुगे राजन्प्रत्यवारयदाशुगैः ६० मिषतो भीमसेनस्य सात्वतस्य च भारत ॥ तं पार्थो दशभिर्बा
णैः प्रत्यविध्यद्रुणाजिरे ६१ मृतपुत्रं महाबाहुः सर्वसैन्यस्य पश्यतः ॥ सात्वतश्चात्रिभिर्बाणैः कर्णविध्याधमारिष ६२ भीमसेनस्त्रिभिश्चैव पुनः पार्थश्च सप्तभिः ॥
तान् कर्णः प्रतिविव्याध षष्ठ्या षष्ठ्या महारथः ६३ तद्युद्धमभवद्वाजन्कर्णस्य बहुभिः सह ॥ तत्राहुतमपश्याम मृतपुत्रस्य मारिष ६४ यदेकः समरे कुद्वस्त्रीनरथा
न्पर्यवारयत् ॥ फाल्गुनस्तु महाबाहुः कर्णवैकर्तनरणे ६५ सायकानां शस्तेनैव सर्वमर्मस्वताडयत् ॥ रुधिरोक्षितसर्वाङ्गः मृतपुत्रः प्रतापवान् ६६ शरैः पंचाशता
वीरः फाल्गुनं प्रत्यविध्यत ॥ तस्य तल्लाघवं दृष्ट्वा नापृष्यतरणेऽर्जुनः ६७ ततः पार्थो धनुश्छित्वा विव्याधैनं स्तनान्तरे ॥ सायकैर्नवभिर्वीरस्त्वरमाणो धनं जयः
६८ अथान्यद्दुरादाय मृतपुत्रः प्रतापवान् ॥ सायकैरष्टसाहस्रैश्छादयामास पाण्डवम् ६९ तां घाणवृष्टिमतुलां कर्णचापसमुत्थिताम् ॥ व्यधमत्सायकैः पार्थः
शलभानिव मारुतः ७० छादयामास च तदा सायकैर्जुनो रणे ॥ पश्यतां सर्वयोधानां दर्शयन् पाणि लाघवम् ७१ वधार्थं चास्य समरे सायकं सूर्यवर्चसम् ॥ विशे
पत्वरया युक्तस्त्वरकाले धनं जयः ७२ तमापतंतं वेगेन द्रौणिश्चिच्छेद सायकम् ॥ अर्धचंद्रेण तीक्ष्णेन सच्छिन्नः प्रापतद्भुवि ७३ कर्णोऽपि द्विषतां हंता छादया
मास फाल्गुनम् ॥ सायकैर्बहुसाहस्रैः कृतप्रतिकृतेऽप्यया ७४ तौ वृषाविव नर्दंतौ नरसिंहौ महारथौ ॥ सायकैस्तु प्रतिच्छन्नं चक्रतुः खमजिह्वगैः ७५ अदृश्यौ च श
रौ धैस्तौ निघ्नं तावितरेतरम् ॥ कर्णपार्थोऽस्मिन्तिष्ठत्वं कर्णोऽहं तिष्ठ फाल्गुन ७६

६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६

युधमताप्रेक्षणीयावित्यन्वयः ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ प्राप्ययुद्धमिति लोकाः ९१ । ९२ । ९३ नास्त्यममंस्तः सिद्धः

इत्येवंतर्जयंतौतौवाकशल्यैस्तुदतांतदा ॥ युध्यतांसमरेवीरौचित्रंलघुचसुष्ठुच ७७ प्रेक्षणीयौचामवतांसर्वयोधसमागमे ॥ प्रशस्यमानौसमरेसिद्धचारणयन्त्रौ ७८ अयुध्येतामहाराजपरस्परवधैषिणौ ॥ ततोदुर्योधनोराजंस्तावकानम्यभाषत ७९ यत्नाद्रक्षतराधेयनाहत्वासमरेऽर्जुनम् ॥ निवर्तिष्यतिराधेयइतिमा मुक्तवान्वृषः ८० एतस्मिन्नंतरेराजन्हृद्वाकर्णस्यविक्रमम् ॥ आकर्णमुक्तैरिषुभिःकर्णस्यचतुरोदयान् ८१ जनयत्प्रेतलोकायचतुर्भिःश्वेतवाहनः ॥ सारथि चास्यभल्लेनरथनीडादपातयत् ८२ छादयामाससशरैस्तवपुत्रस्यपश्यतः ॥ संछाद्यमानःसमरेहताश्वोहतसारथिः ८३ मोहितःशरजालेनकर्तव्यंनाम्यप चयत् ॥ तंतथाविस्थंष्टश्वारथमारोप्यतंतदा ८४ अश्वत्थामामहाराजभूयोऽर्जुनमयोधयत् ॥ मद्रराजश्चकौतेयमविध्यत्रिंशताशरैः ८५ शारद्वतस्तुविंशत्या बासुदेवंसमार्पयत् ॥ धनंजयंद्रादशभिराजधानशिलीमुखैः ८६ चतुर्भिःसिंधुराजश्चवृषसेनश्चसप्तभिः ॥ पृथक्पृथक्महाराजविव्यधुःकृष्णपांडवौ ८७ त थैवतान्प्रत्यविध्यत्कुंतीपुत्रोऽधनंजयः ॥ द्रोणपुत्रंचतुःषष्ट्यामद्रराजंशतेनच ८८ सैधवंदशभिर्बाणैर्वृषसेनांभिःशरैः ॥ शारद्वतंचविंशत्याविद्धापार्थोननाद ह ८९ तेप्रतिज्ञाप्रतीघातमिच्छंतःसव्यसाचिनः ॥ सहितास्तावकास्तूर्णमभिपेतुर्धनंजयम् ९० अथार्जुनःसर्वतोवारुणास्त्रंप्रादुश्चक्रेत्रासयन्धार्तधाराश्रान् ॥ तंप्रत्युदीयुःकुरवःपांडुपुत्ररथैर्महार्हैःशरवर्षाण्यवर्षन् ९१ ततस्तुतस्मिस्तुमुलेसमुत्थितेसुदारणेभारतमोहनीये ॥ नोऽमुह्यतप्राप्यसराजपुत्रःकिरीटमाली व्यसृजच्छरौघान् ९२ राज्यप्रेप्सुःसव्यसाचीकुरूणांस्मरन्क्लेशान्द्वादशवर्षवृत्तान् ॥ गांडीवमुक्तैरिषुभिर्महात्मासर्वादिशोव्यावृणोदप्रमेयः ९३ प्रदीप्तोल्कम भवच्चांतरिक्षंसृतेषुदेहेष्वपतन्वयांसि ॥ यत्पिंगलग्न्येनकिरीटमालीकुद्गोरिपूनाजगवेनहांति ९४ ततःकिरीटीमहतामहायशाःशरासनेनास्यशराननीकजित् ॥ हयप्रवेकोत्तमनागधूर्णितान्कुरुप्रवीरानिषुभिर्व्यपातयत् ९५ गदाश्वगुर्वीःपरिधानयस्मयानर्सीश्वशक्तीश्वरणेनराधिपाः ॥ महातिशस्त्राणिचभीमदर्शनाःप्रगृ ह्यपार्थसहसाऽभिदुद्बुधुः ९६ ततोयुगांताभ्रसमस्वनंमहन्महेंद्रचापप्रतिमंचगांडिवम् ॥ चकर्षदोभ्यांविहसन्भृशंययौदहंस्त्वदीयान्यमराष्ट्रवर्धनः ९७ सतानु दीर्णान्सरथान्सवारणान्पदातिसंघांश्चमहाधनुर्धरः ॥ विपन्नसर्वायुधजीवितान्नरणेचकारवीरोयमराष्ट्रवर्धनान् ९८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवध पर्वणि संकुलयुद्धेपंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ ॥ ध ॥ ॥ संजयउवाच ॥ श्रुत्वानिनादंधनुषश्चतस्यविस्फुटमुत्कुप्टमिवांत कस्य ॥ शक्राशनिस्फोटसमंसुघोरंविह्वल्यमाणस्यधनंजयेन १ त्रासोद्विग्रंतथोज्झांतंत्वदीयंतद्वलंनृप ॥ युगांतवातसंक्षुब्धंचलद्वाचितरंगितम् २

११।१६।१७।१८॥ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४१ ॥ ॥ ॥ ॥ भूत्वेति १।१

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

प्रलीनमीनमकरंसागराभइवाभवत् ॥ सरणव्यचरत्पार्थःप्रेक्षमाणोधनंजयः ३ युगपद्विस्तुसर्वासुसर्वाण्यस्त्राणिदर्शयत् ॥ आददानंमहाराजसंदधानंचपांडवम् ४
उत्कर्षतंसृजंतंचनस्मपश्यामलाघवात् ॥ ततःकुट्टोमहाबाहुर्द्रुमसंदुरासदम् ५ प्रादुश्वक्रेमहाराजत्रासयन्सर्वभारतान् ॥ ततःशराःप्रादुरासन्दिव्यास्त्रप्रतिमं
त्रिताः ६ प्रदीप्ताश्चशिखिमुखाःशतशोऽथसहस्रशः ॥ आकर्णपूर्णनिर्मुक्तैरग्न्यर्कांशुनिभैःशरैः ७ नभोऽभवत्तदुष्प्रेक्ष्यमुल्काभिरिवसंवृतम् ॥ ततःशस्त्रांधका
रंतत्कौरवैःसमुदीरितम् ८ अशक्यमनसाऽप्यन्यैःपांडवःसंभ्रमान्निव ॥ नाशयामासविक्रम्यशरैर्दिव्यास्त्रमंत्रितैः ९ नैशंतमोऽशुभिःक्षिप्रंदिनादाविवभास्करः ॥
ततस्तुतावकंसैन्यंदीप्तैःशरगमस्तिभिः १० आक्षिपत्पल्वलांबूनिनिदाघार्कइवप्रभुः ॥ ततोदिव्यास्त्रविदुषाप्रहिताःसायकांशवः ११ समाप्लवन्नद्विषत्सैन्यं
लोकंभानोरिवांशवः ॥ अथापरेसमुत्सृष्टाविशिखास्तिग्मतजेजसः १२ हृदयान्याशुवीराणांविविशुःप्रेयबंधुवत् ॥ यएनमीयुःसमरेत्वद्योधाःशूरमानिनः १३ श
लभाइवलेदीप्तमग्निप्राप्यययुःक्षयम् ॥ एवंसमृद्धनशूणांजीवितानियशांसिच १४ पार्थश्चचारसंग्रामेमृत्युर्विग्रहवानिव ॥ सकिरीटानिवक्राणिसांगदान्विपुलान्
भुजान् १५ सकुंडलयुगान्कर्णान्केषांचिदहरच्छरैः ॥ सतोमरान्गजस्थानांसप्रासान्हयसादिनाम् १६ सचर्मणःपदातीनारथिनांचसधन्वनः ॥ सप्रतोदान्निग्रं
तूणांबाहुंश्चिच्छेदपांडवः १७ प्रदीप्तोग्रशरार्चिष्मान्बभौतत्रधनंजयः ॥ सविस्फुलिंगाग्रशिखोज्ज्वलन्निवहुताशनः १८ तंदेवराजप्रतिमंसर्वशस्त्रभृतांवरम् ॥
युगपद्विस्तुसर्वासुरथस्थंपुरुषर्षभम् १९ निक्षिपंतंमहास्त्राणिप्रेक्षणीयधनंजयम् ॥ नृत्यंतंरथमार्गेषुधनुर्ज्यातलनांदिनम् २० निरीक्षितुंनशेकुस्तेयत्नवंतोऽपि
पार्थिवाः ॥ मध्यंदिनगतंसूर्यप्रतपंतमिवांबरे २१ दीप्तोग्रसंभृतशरःकिरीटीविरराजह ॥ वर्षास्त्रिवोदीर्णजलःसेंद्रधन्वांबुदोमहान् २२ महास्त्रसंभवेतस्मिन्नजि
ष्णुनासंप्रवर्तिते ॥ सुदुस्तरेमहाघोरेममज्जुयोधपुंगवाः २३ उत्कृतवदनैर्देहैःशरीरैःकृतबाहुभिः ॥ भुजैश्चपाणिनिर्मुक्तैःपाणिभिर्व्यंगुलीकृतैः २४ कृताग्रह
स्तैःकारिभिःकृतदंतैर्मदोत्कटैः ॥ हयैश्चविधुरग्रीवैरथैश्चक्रकलीकृतैः २५ निकृतांत्रैःकृतपादैस्तथाऽन्यैःकृतसंधिभिः ॥ निश्चेष्टैर्विस्फुरद्भिश्चशतशोऽथसहस्र
शः २६ मृत्योराघातललितंतत्पार्थायोधनंमहत् ॥ अपश्याममहीपालभीरूणांभयवर्धनम् २७ आक्रीडमिवरुद्रस्यपुराऽन्यर्दयतःपशून् ॥ गजानांक्षुर
निर्मुक्तैःकरैःसभुजगेवभूः २८ कचिद्वभौस्त्रग्विणीववक्रपद्मैःसमाचिता ॥ विचित्रोष्णीषमुकुटैःकेयूरांगदकुंडलैः २९ स्वर्णचित्रतनुत्रैश्चभांडैश्चगजवाजिनाम् ॥
किरीटशतसंकीर्णातत्रतत्रसमाचिता ३० विरराजभृशंचित्रामहीनवधूरिव ॥ मज्जामेदःकर्दमिनींशोणितौघतरंगिणीम् ३१ मर्मास्थिभिरगाधांचकेशशै
वलशाद्वलाम् ॥ शिरोबाहूपलतटांरुग्णक्रोडास्थिसंकटाम् ३२

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ३२

119 9811

11 98 LN

मुक्तकेशाविकवचाक्षरंतक्षतजंक्षतैः ॥ प्रापलायंतसंत्रस्तास्यत्कारणशिरोजनाः ९२ ऊरुग्राहयुहीताश्चकेचितत्राभवन्भुवि ॥ हतानांचापरेमध्योद्विरदानां
निलिलियरे ९३ एवंतववलंराजन्द्रावयित्वाधनंजयः ॥ न्यवधीत्सायकैर्घोरैःसिंधुराजस्यरक्षिणः ९४ द्रौणिकृपंकर्णशल्यौवृषसेनंसुयोधनम् ॥ छादयामास
तीव्रिणशरजालेनपांडवः ९५ नगृह्णन्नक्षिपन्नराजन्मुचन्नापिचसंदधत् ॥ अदृश्यतार्जुनःसंख्येशीघ्रास्त्रत्वात्कथंचन ९६ धनुर्मंडलमेवास्यदृश्यतेस्मास्यतःसदा ॥
सायकाश्चव्यदृश्यंतनिश्चरंतःसमंततः ९७ कर्णस्यतुधनुश्छित्वावृषसेनस्यचैवह ॥ शल्यस्यसूतंभलेनरथनीडादपातयत् ९८ गाढविद्धाबुभौकृत्वाशरैःस्व
स्त्रीयमातुलौ ॥ अर्जुनोजयतांश्रेष्ठोद्रौणिशारद्वतौरणे ९९ एवंतान्व्याकुलीकृत्यत्वदीयानांमहारथान् ॥ उज्जहारशरंघोरंपांडवोऽनलसन्निभम् १०० इंद्राश
निसमप्रख्यंदिव्यमस्त्राभिमंत्रितम् ॥ सर्वभारसहंशश्वद्वंधमाल्यार्चितंमहत १०१ वज्रेणास्त्रेणसंयोज्यविधिवत्कुरुनंदनः ॥ समादधन्महाबाहुर्गांडीवेक्षिप्रमर्जु
नः २ तस्मिन्संधीयमानेतुशरेज्वलनतेजसि ॥ अंतरिक्षेमहानादोभूतानामभवन्नृप ३ अब्रवीच्चपुनस्तत्रत्वरमाणोजनार्दनः ॥ धनंजयशिरश्छिधिसैधवस्य
दुरात्मनः ४ अस्तंमहीधरश्रेष्ठंयियासतिदिवाकरः ॥ शृणुष्वैतच्चवाक्यंमेजयद्रथवर्धप्रति ५ वृद्धक्षत्रःसैधवस्यपिताजगतिविश्रुतः ॥ सकालेनेहमहतासैधवं
प्राप्तवान्सुतम् ६ जयद्रथममित्रघ्नंवागुवाचाशरीरिणी ॥ नृपमंतर्हितावाणीमेघदुंदुभिनिःस्वना ७ तवात्मजोमनुष्येद्रकुलशीलदमादिभिः ॥ गुणैर्भविष्यति
विभोसदृशोवंशयोर्द्वयोः ८ क्षत्रियप्रवरलोकेनित्यंशूराभिसत्कृतः ॥ किंत्वस्ययुध्यमानस्यसंग्रामेक्षत्रियर्षभः ९ शिरश्छेत्स्यतिसंकुदःशत्रुश्चालक्षितोभुवि ॥
एतच्छ्रुत्वासिंधुराजोऽध्यात्वाचिरमरिंदमः ११० ज्ञातीन्सर्वानुवाचेदंपुत्रस्नेहाभिचोदितः ॥ संग्रामेयुध्यमानस्यवहतोमहतीधुरम् ११ धरण्याममपुत्रस्यपा
तयिष्यतियःशिरः ॥ तस्यापिशतधामूर्धाफलिष्यतिनसंशयः १२ एवमुक्त्वाततोराज्येस्थापयित्वाजयद्रथम् ॥ वृद्धक्षत्रोवनंयातस्तपश्चोग्रंसमास्थितः १३
सोऽयंतप्यतितेजस्वीतपोघोरंदुरासदम् ॥ समंतपंचकादस्माद्बहिर्वांनरकेतन १४ तस्माज्जयद्रथस्यत्वंशिरश्छित्त्वामहामृधे ॥ दिव्येनास्त्रेणरिपुहन्घोरेणाहुत
कर्मणा १५ सकुंडलंसिंधुपतेःप्रभंजनसुतानुज ॥ उत्संगेपातयस्वास्यवृद्धक्षत्रस्यभारत १६ अथत्वमस्यमूर्धानंपातयिष्यासिभूतले ॥ तवापिशतधामूर्धा
फलिष्यतिनसंशयः १७ यथाचेदंनजानीयात्सराजातपसिस्थितः ॥ तथाकुरुकुरुश्रेष्ठादिव्यमस्त्रमुपाश्रितः १८ नह्यसाध्यमकार्यंवाविद्यतेतवार्कंचन ॥ सम
स्तेष्वपिलोकेषुत्रिषुवासवनंदन १९ एतच्छ्रुत्वातुवचनंसृक्किणीपरिसंलिहन् ॥ इंद्राशनिसमस्पर्शादिव्यमंत्राभिमंत्रितम् १२० सर्वभारसहंशश्वद्वंधमाल्या
र्चितंशरम् ॥ विससर्जार्जुनस्त्वूर्णसैधवस्यवधेष्टतम् १२१

11 9 9 811

१२२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ॥ इति ब्रह्मसंहितायां पञ्चमोऽध्यायः ॥

सतुगांडोवनिर्मुक्तः शरः श्येनइवाशुगः ॥ छित्वाशिरःसिंधुपतेरुत्पपातविहायसम् १२२ तच्छिरःसिंधुराजस्यशरैरूर्ध्वमवाहयत् ॥ दुर्हदामप्रहर्षायसुहृदाहर्ष
णायच २३ शरैःकदंबकीकृत्यकालेतास्मिंश्चपांडवः ॥ योधयामासतांश्चैवपांडवःषण्महारथान् २४ ततःसुमहदाश्चर्यतत्रापश्यामभारत ॥ समंतपंचकाद्राह्यं
शिरोयद्व्यहरत्ततः २५ एतस्मिन्नेवकालेतुवृद्धक्षत्रोमहीपातिः ॥ संध्यामुपास्तेतेजस्वीसंबंधीतवमारिष २६ उपासीनस्यतस्याथकृष्णकेशंसकुंडलम् ॥ सिं
धुराजस्यमूर्धानमुत्संगेसमपातयत् २७ तस्योत्संगेनेपातितंशिरस्तच्चारुकुंडलम् ॥ वृद्धक्षत्रस्यनृपतेरलक्षितमरिंदम २८ कृतजप्यस्यतस्याथवृद्धक्षत्रस्य
भारत ॥ प्रोत्तिष्ठतस्तत्सहसाशिरोऽगच्छद्वरातलम् २९ ततस्तस्यनरेंद्रस्यपुत्रमूर्धनिभूतले ॥ गतेतस्यापिशतधामूर्धाऽगच्छदरिंदम १३० ततःसर्वा
णिसैन्यानिविस्मयंजग्मुरुत्तमम् ॥ वासुदेवंचबीभत्सुंप्रशशंसुर्महारथम् ३१ ततोविनिहतेराजन्सिंधुराजेकिरीटिना ॥ तमस्तद्वासुदेवेनसंहतंभरतर्षभ ३२
पश्चाज्ज्ञातंमहीपालतवपुत्रैःसहानुगैः ॥ वासुदेवप्रयुक्तेयमायेतिनृपसत्तम ३३ एवंसनिहतोराजन्पार्थेनामिततेजसा ॥ अक्षौहिणीरष्टहत्वाजामातातवसैधवः
३४ हतंजयद्रथंदृष्ट्वातवपुत्रानराधिप ॥ दुःखादश्रूणिमुमुक्षुर्निराशाश्चाभवन्नजये ३५ ततो जयद्रथेराजन्हतेपार्थेनकेशवः ॥ दध्मौशंखंमहाबाहुरर्जुनश्चपरंतपः
३६ भीमश्चवृष्णिर्सिंहश्चयुधामन्युश्चभारत ॥ उत्तमौजाश्चविकांतःशंखान्दध्मुःपृथक्पृथक् ३७ श्रुत्वामहांतंतंशब्दंधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ सैधवंनिहतंमेने
फाल्गुनेनमहात्मना ३८ ततोवादित्रघोषेणस्वान्योधान्पर्यहर्षयत् ॥ अभ्यवर्ततसंग्रामेभारद्वाजंयुयुत्सया ३९ ततःप्रवृत्तेराजन्नस्तंगच्छतिभास्करे ॥ द्रो
णस्यसोमकैःसार्धसंग्रामोलोमहर्षणः १४० तेतुसर्वेप्रयत्नेनभारद्वाजंजिघांसवः ॥ सैधवेनिहतेराजन्नयुध्यंतमहारथाः ४१ पांडवास्तुजयलब्ध्वासैधवंविनिहत्य
च ॥ अयोधयंस्तुतेद्रोणंजयोन्मतास्तस्ततः ४२ अर्जुनोऽपिततोयोधांस्तावकान्तरथसत्तमान् ॥ अयोधयन्महाबाहुर्हत्वासैधवकंनृपम् ४३ सदेवशत्रूनिवदेवरा
जःकिरीटमालीव्यधमत्समंतात् ॥ यथातमांस्यभ्युदितस्तमोग्नःपूर्वप्रतिज्ञांसमवाप्यवीरः १४४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि जयद्रथव
धेष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ तस्मिन्विनिहतेवीरसैधवेसव्यासाचिना ॥ मामकायदकुर्वंततन्ममा
चक्ष्वसंजय १ ॥ संजय उवाच ॥ सैधवंनिहतंदृष्ट्वारणेपार्थेनभारत ॥ अमर्षवशमापन्नःकृपःशारद्वतस्ततः २ महताशरवर्षेणपांडवंसमवाकिरत् ॥ द्रौणि
श्चाभ्यद्रवद्राजनरथमास्थायफाल्गुनम् ३ तावेतौरथिनांश्रेष्ठौरथाभ्यारथसत्तमौ ॥ उभावुभयतस्तीक्ष्णैर्विशिखैरभ्यवर्षताम् ४

अदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ ६३ ॥ तस्मिन्निनिहतेवीरइत्यादे राजन्कर्मस्थितेनरे इत्यंतस्यग्रंथस्य पुरुषेणयत्नःकार्यःफलंतुदैवाधीनमिति तात्पर्यार्थः १ । २ । ३ । ४

५ अजिघांसुर्गुह्यमनिच्छन् आचार्यकगुरोःसमानम् ६ तमेवाह अस्मिरिति मंदवेगान्तर्यनाकृष्टपापत्वादल्पवेगान् ७ तेचापितेबाणास्तथापि ८ अवासीदवसन्नः ९ भर्तारंमारयेरेव १० सतथाशरवर्षाभ्यांसुमहर्द्धामहाभुजः ॥ पीडयमानःपरामार्तिमगमद्रथिनावरः ५ सोऽजिघांसुर्गुह्यसंख्येगुरोस्तनयमेवच ॥ चकाराचार्यकंतत्रकुंतीपुत्रोधनं जयः ६ अस्त्रैरस्त्राणिसंवार्यद्रौणेशारद्वतस्यच ॥ मंदवेगानिघूंस्ताभ्यामाजिघांसुरवामृजत् ७ तेचापिभृशमभ्यघ्नन्विशिखाःपार्थचोदिताः ॥ बहुत्वात्तुपरा मार्तिशराणांतावगच्छताम् ८ अथशारद्वतोरान्नकोतेयशरपीडितः ॥ अवासीदद्रथोपस्थेमूर्छामभिजगामह ९ विह्वलंतमभिज्ञायभर्तारंशरपीडितम् ॥ हतोऽप्यभितेचन्नात्वासारथिस्तमपावहत् १० तस्मिन्मग्नेमहाराजकपेशारद्वतेयुधि ॥ अश्वत्थामाऽभ्यपायासीत्पांडवेयाद्रथांतरम् ११ दृष्ट्वाशारद्वतंपार्थो मूर्छितंशरपीडितम् ॥ रथएवमहेष्वासःसकृत्पर्यदेवयत् १२ अश्रुपूर्णमुखोदीनोवचनंचेदमब्रवीत् ॥ पश्यन्निदंमहाप्राज्ञःक्षताराजानमुक्तवान् १३ कुलांत करणेपापेजातमात्रेसुयोधने ॥ नीयतांपरलोकायसाध्वयंकुलपांसनः १४ अस्माद्विकुरुमुख्यानामहदुत्पत्स्यतेभयम् ॥ तदिदंसमनुप्राप्तंवचनंसत्यवादिनः १५ तत्कृतेह्ययपश्यामिशरतल्पगतंगुरुम् ॥ धिगस्तुक्षात्रमाचारांधिगस्तुबलपौरुषम् १६ कोहिव्राह्मणमाचार्यमभिद्व्येतमादृशः ॥ ऋषिपुत्रोममाचार्यो द्रोणस्यपरमःसखा १७ एषशेतेरथोपस्थेकपोमद्वाणपीडितः ॥ अक्रामयानेनमयाविशिखैरर्दितोभृशम् १८ अवसीदन्नरथोपस्थेप्राणान्पीडयतीवमे ॥ पुत्रशो काभितप्तेनशरैरभ्यर्दितेनच १९ अभ्यस्तोबहुभिर्बाणैर्देशधर्मगतेनच ॥ शोचयत्येषनियतंभूयःपुत्रवधादिमाम् २० कृपणस्वरथेसन्नपश्यकृष्णयथागतम् ॥ उपाकृत्यतुवैविद्यामाचार्येभ्योनरर्षभाः २१ प्रयच्छंतीहयेकामान्देवत्वमुपयांतिते ॥ येचावेद्यामुपादायगुरुभ्यःपुरुषाधमाः २२ प्रतितानेवदुर्वृतास्तेवैनि रयगाभिनः ॥ तदिदंनरकायाद्यकृतंकर्ममयाध्रुवम् २३ आचार्यशरवर्षेणरथेसादयताकृपम् ॥ यत्पूर्वमुपाकुर्वन्नखंमामब्रवीत्कृपः २४ नकथंचनकौरव्यप्र हर्तव्यंगुराविति ॥ तदिदंवचनंसाधोराचार्यस्यमहात्मनः २५ नानुष्ठितंतमेवाजौविशिखैरभिवर्षता ॥ नमस्तस्मैसुपूज्यायगौतमायापलायिने २६ धिग स्तुममवाष्णेययदस्मैप्रहराम्यहम् ॥ तथाविलपमानेतुसव्यसाचिनितंप्रति २७ सैधवंनिहतंदृष्ट्वापार्थोमहारथः २८ प्रहसन्देवकीपुत्रमिदंवचनमब्रवीत् ॥ एषप्रयात्याधिरथिःसात्यकेःस्यंद नंप्रति ३० नमृष्यतिहतंनूनंभूरिश्रवसमाहवे ॥ यत्रयात्येषतत्रत्वंचोदयाश्वान्जनार्दन ३१ नसौमदतिपदवींमयेसात्यकिंवृषः ॥ एवमुक्तोमहाबाहुःकेशवः सव्यसाचिना ३२ प्रत्युवाचमहातेजाःकालयुक्तमिदंवचः ॥ अलमेषमहाबाहुःकर्णायिकोऽपिपांडव ३३

११ । १२ इदंकुलक्षयगुरुद्रोहादिकम् १३ । १४ । १५ शरतल्पगतंशरपंजरगतम् १६ । १७ । १८ । १९ अभ्यस्तोऽसकृन्निहतः दशधर्मगतेनदुरवस्थागतेन शोचयतिशोकंकारयति एषद्रौणः भूयोऽधिकंपुत्रवधात् २० यथागतंयंप्रकारंप्राप्तं उपाकृत्यअधीत्य २१ । २२ । २३ उपाकुर्वन्नआभ्यापयन् २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ वृषः कर्णः ३२ । ३३

३४ वासवीशक्तिरितिशेषः ३५ यथाप्रयातितथाप्रयात्विद्योर्ज्वं ज्ञात्वाभिज्ञापयिष्यामि यत्रकाले ३६ । ३७ । ३८ वर्तयिष्यामि कथयिष्यामि ३९ पूर्वपूर्वैः ४० । ४१ कल्प्यं प्रातः ४२ । ४३ । ४४

किंपुनद्रौपदेयाभ्यांसहितःसात्वतर्षभः ॥ नचतावत्क्षमःपार्थतवकर्णेनसंगरः ३४ प्रज्वलंतीमहोल्केवातिष्ठत्यस्यहिवासवी ॥ त्वदर्थंपूज्यमानेपारक्ष्यतेपरवी रहन् ३५ अतःकर्णःप्रयात्त्रसात्वतस्ययथातथा ॥ अहंज्ञास्यामिकौंतेयकालमस्यदुरात्मनः ॥ यत्रैनंविशिखैस्तीक्ष्णैःपातयिष्यासिभूतले ३६ ॥ घृतरा प्रुवाच ॥ योऽसौकर्णेनवीरस्यवाष्णेयस्यसमागमः ॥ हतेतुभूरिश्रवसिसैधवेचनिपातिते ३७ सात्यकिश्चापिविरथःकंसमारुढवान्रथम् ॥ चक्रक्षौचपांचाल्यौ तन्ममाचक्ष्वसंजय ३८ ॥ संजयउवाच ॥ हंततेवर्तयिष्यामियथावृत्तंमहारणे ॥ शुश्रूषस्वस्थिरोमूत्वादुराचरितमात्मनः ३९ पूर्वमेवहिकृष्णस्यमनोगतामि दंप्रभो ॥ विजेतव्योयथावीरःसात्यकिःसौमदतिना ४० अतीतानागतेराजन्सहिवेतिजनार्दनः ॥ ततःसूतंसमाहूयदारुकंसंदिदेशह ४१ रथोमेयुज्यतांक ल्यमितिराजन्महाबलः ॥ नहिदेवानगंधर्वानयक्षोरगराक्षसाः ४२ मानवावाऽपिजेतारःकृष्णयोःसंतिकेचन ॥ पितामहपुरोगाश्वदेवाःसिद्धाश्वतंविदुः४३ तयोः प्रभावमतुलंशृणुयुद्धंतुततथा ॥ सात्यकिंविरथंदृष्ट्वाकर्णंचाम्युद्यतंरणे ४४ दध्मौशंखंमहानादमार्षभेणाधमाधवः ॥ दारुकोऽवेत्यसदेशंश्रुत्वाशंखस्यचस्वनम् ४५ रथमन्वानयतस्मैसुपर्णोच्छ्रितकेतनम् ॥ सकेशवस्यानुमतेरथंदारुकसंयुतम् ४६ आरुरोहशिनेःपौत्रोज्ज्वलनादित्यसन्निभम् ॥ कामगैःशैव्यसुग्रीवमे घपुष्पबलाहकैः ४७ हयोदग्रैर्महावेगैर्हेमभांडविभूषितैः ॥ युक्तंसमारुह्यचतंविमानप्रतिमंरथम् ४८ अभ्यद्रवतराधेयंप्रवपन्सायकान्बहून् ॥ चक्ररक्षावपित दायुधामन्युतमौजसौ ४९ धनंजयरथंहित्वाराधेयंप्रत्युदीयतुः ॥ राधेयोपिमहाराजशरवर्षंसमुत्सृजन् ५० अभ्यद्रवत्सुसंकुद्धोरणेशैनेयमच्युतम् ॥ नैवदैवंनगां धर्वनासुरंनचराक्षसम् ५१ तादृशंभुविनोयुद्धंदिविवाश्रुतमित्युत ॥ उपारमततस्मैन्यंसरथाश्वनरद्विपम् ५२ तयोर्दृष्ट्वामहाराजकर्मसंभूढचेतसः ॥ सर्वेच समपश्यंततयुद्धमतिमानुषम् ५३ तयोर्नृवरयोराजन्सारथ्यंदारुकस्यच ॥ गतप्रत्यागतावृत्तैर्मंडलैःसन्निवर्तनैः ५४ सारथेस्तुरथस्थस्यकाश्यपेयस्य विस्मिताः ॥ नभस्तलगताश्वैवदेवमंधर्वदानवाः ५५ अतीवावहिताद्रष्टुंकर्णशैनेययोरणम् ॥ मित्रार्थेत्तौपराक्रांतौशुष्मिणौस्पर्धिनौरणे ५६ कर्ण श्वामरसंकाशोयुयुधानश्चसात्यकिः ॥ अन्योन्यंतौमहाराजशरवर्षैरवर्षताम् ५७ प्रममाथशिनेःपौत्रकर्णःसायकवृष्टिभिः ॥ अमृष्यमाणोनिधनंकौरव्यजलसं वयोः ५८ कर्णःशोकसमाविष्टोमहोरगइवश्वसन् ॥ सशैनेयंरणेकुद्धःप्रदहन्निवचक्षुषा ५९ अभ्यधावतवेगेनपुनःपुनररिदम् ॥ तंतुसक्रोधमालोक्यसात्यकिः प्रत्ययुद्धयत् ६० महताशरवर्षेणगजंप्रतिगजोयथा ॥ तौसमेतौनरव्याघ्रौव्याघ्राविवतरास्त्रिनौ ६१

आर्षभेणस्वार्थेतद्वितःऋषभस्वरेण ऋषभपुरोद्भवेनेतिप्राञ्चः ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ काश्यपेयस्यदारुकस्य ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१

६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ अनुयूतेपुनर्युते ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२

अन्योन्यसंततक्षातेरणेऽनुपमविक्रमौ ॥ ततःकर्णीशनेःपौत्रःसर्वपारसवैःशरैः ६२ विनेदसर्वगात्रेषुपुनःपुनरारिंदम ॥ सारथिचास्यभलेनरथनीडादपातयत् ६३ अश्वाश्चतुरःश्वेतान्निजघानशितैःशरैः ॥ छित्त्वाध्वजंरथंचैवशतधापुरुषर्षभ ६४ चकारविरथंकर्णतवपुत्रस्यपश्यतः ॥ ततोविमनसोराजस्तावका स्तेमहारथाः ६५ वृषसेनःकर्णसुतःशल्योमद्राधिपस्तथा ॥ द्रोणपुत्रश्चशैनेयसर्वतःपर्यवारयन् ६६ ततःपर्याकुलंसर्वेनप्राज्ञायतकिंचन ॥ तथासात्यकिना वीरेविरथेसूतजकृते ६७ हाहाकारस्ततोराजन्सर्वसैन्येष्वभून्महान् ॥ कर्णोऽपिविरथोराजन्सात्वतेनकृतःशरैः ६८ दुर्योधनरथंतूर्णमारुरोहविनिःश्वसन् ॥ मानयंस्तवपुत्रस्यबाल्यात्प्रभृतिःसौहृदम् ६९ कृताराज्यप्रदानेनप्रतिज्ञांपरिपालयन् ॥ तथातुविरथंकर्णपुत्रांश्चतवपार्थिव ७० दुःशासनमुखान्वीरान्नावधोऽसा त्यकिर्वशी ॥ रक्षन्प्रतिज्ञांभिमिनपार्थेनचपुराकृताम् ७१ विरथान्विह्वलांश्चकेनतुप्राणैर्व्ययोजयत् ॥ भीमसेनेनतुवधःपुत्राणांतिप्रतिश्रुतः ७२ अनुयूतेच पार्थेनवधःकर्णस्यमंश्रुतः ॥ वधेत्वकुर्वन्त्यतस्तस्यकर्णमुखास्तदा ७३ नाशकुवंस्ततोहंतुंसात्यकिप्रवरारथाः ॥ द्रौणिश्चकृतवर्माचतथैवान्येमहारथाः ७४ निर्जिताधनुषैकेनशतशःक्षत्रियर्षभाः ॥ कांक्षतापरलोकंचधर्मराजस्यचप्रियम् ७५ कृष्णयोःसदृशोवीर्येसात्यकिःशत्रुतापनः ॥ जितवान्सर्वसैन्यानितावका निहसन्निव ७६ कृष्णोवापिभवेल्लोकेपार्थोवापिधनुर्धरः ॥ शैनेयोवानरव्याघ्रचतुर्थस्तुनविद्यते ७७ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ अजयंवासुदेवस्यरथमास्थाय सात्यकिः ॥ विरथंकृतवान्कर्णवासुदेवसमोयुधि ७८ दारुकेणसमायुक्तःस्वबाहुबलदर्पितः ॥ कच्चिदभ्यसमाकृतःसात्यकिःशत्रुतापनः ७९ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुंकुशलोह्यासिभाषितम् ॥ असह्यंतमहंमन्येतन्ममाचक्ष्वसंजय ८० ॥ संजयउवाच ॥ शृणुराजन्यथावृत्तरथमन्यमहामतिः ॥ दारुकस्यानुजस्तूर्णकल्प नाविधिकल्पितम् ८१ आयसैःकांचनैश्चापिपट्टैःसन्नद्धकूबरम् ॥ तारासहस्रत्वचितंसिंहध्वजपताकिनम् ८२ अश्वैर्वातजवैर्युक्तंहेमभांडपरिच्छदैः ॥ सैव वैरिंदुसंकाशैःसर्वशब्दातिगैर्दृढैः ८३ चित्रकांचनसन्नाहैर्वाजिमुखैर्विशांपते ॥ घंटाजालाकुलरवंशक्तिमोरविद्युतम् ८४ युक्तंसांग्रामिकैर्द्रव्यैर्बहुशस्त्रपरि च्छदैः ॥ रथसंपादयामासमेघगंभीरनिःस्वनम् ८५ तंसमारुह्यशैनेयस्तवसैन्यमुपाद्रवत् ॥ दारुकोऽपियथाकामंप्रययौकेशवांतिकम् ८६ कर्णस्यापिरथंरा जनशंखगोक्षीरपांडुरैः ॥ चित्रकांचनसन्नाहैःसदृशैर्वेगवतैः ८७ हेमकक्ष्याध्वजोपेतंरुतयंत्रपताकेनम् ॥ अग्र्यंरथंसुयंतारंबहुशस्त्रपरिच्छदम् ८८ उपाज न्दुस्तमास्थायकर्णोऽप्यभ्यद्रवद्रिपून् ॥ एतत्तेसर्वमारुह्यातंयन्मांत्वंपरिपृच्छसि ८९ भूयश्चापिनिबोधेमंतवापनयजंक्षयम् ॥ एकत्रिंशत्तवसुताभीम सेनेनपातिताः ९० दुर्मुखंप्रमुखेकृत्वास्ततंचित्रयोधिनम् ॥ शतशोनिहताःशूराःसात्वतेनार्जुनेनच ९१

८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८८ । ८९ । ९० । ९१

९१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ॥ ७ ॥ तथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

भीष्मंप्रमुखतःकृत्वाभगदत्तंचभारत ॥ एवमेषक्षयोवृत्तोराजन्दुर्मंत्रितेतव ९२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिकर्णसात्यकियुद्धेसप्तचत्वारिंश दधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ तथागतेषुशूरेषुतेषाममचसंजय ॥ किंवैभीमस्तदाऽकार्षीतन्ममाचक्ष्वसंजय १ ॥ संजयउवाच ॥ विरथाभीमसेनोवैकर्णवाक्शल्यपीडितः ॥ अमर्षवशमापन्नःफाल्गुनंवाक्यमब्रवीत् २ पुनःपुनस्तूबरकमूढऔदारिकेतिच ॥ अकृतास्त्रकमायोत्सीर्बालसंग्राम कातर ३ इतिमामब्रवीत्कर्णःपश्यतस्तेधनंजय ॥ एवंवक्ताचमेवध्यस्तेनचोक्तोऽस्मिभारत ४ एतद्भ्रतंमहाबाहोव्यासहृत्तमया ॥ तथैतन्ममकौत्सेयथातव नसंशयः ५ तद्वधायनरश्रेष्ठस्मरैतद्वचनंमम ॥ यथाभवतितत्सत्यंतथाकुरुधनंजय ६ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यभीमस्यामितविक्रमः ॥ ततोऽर्जुनोऽब्रवीत्कर्णकिंचिदभ्येत्यसंयुगे ७ कर्णकर्णवृथादृष्टेसूतपुत्रात्मसंस्तुत ॥ अधर्मबुद्धेशृणुमेयत्त्वांवक्ष्यामिसांप्रतम् ८ द्विविधंकर्मशूराणांयुद्धेजयपराजयौ ॥ तौचाप्यनित्यौ राधेयवासवस्यापियुध्यतः ९ मुमुर्षुर्युधुधानेनविरथोविकलेन्द्रियः ॥ मद्ध्यस्त्वमितिज्ञात्वाजित्वाजीषन्विसर्जितः १० यदृच्छयारणेभीमंयुध्यमानंमहाबलम् ॥ कथंचिद्विरथंकृत्वायत्त्वंरुक्षमभाषथाः ११ अधर्मस्त्वेषसुमहाननार्यचरितंचतत् ॥ नारिंजित्वाऽतिकथंतेनचजल्पंतिदुर्वचः १२ नचकंचननिंदंतिसंतःशू रानरर्षभाः ॥ त्वंतुप्राकृतविज्ञानस्ततद्वदसिस्तुतज १३ बह्वद्वदमकर्ण्यंचचापलादपरीक्षितम् ॥ युध्यमानंपराक्रांतंशूरमार्यव्रतेरतम् १४ यदवोचोऽप्रियं भीमनैतत्सत्यंवचस्तव ॥ पश्यतांसर्वसैन्यानांकेशवस्यममैवच १५ विरथोभीमसेनेनकृतोऽसिबहुशोरणे ॥ नचत्वांपरुषंकिंचिदुक्तवान्पांडुनंदनः १६ यस्मा तुबहुरूक्षंचश्रावितस्तेवृकोदरः ॥ परोक्षंयच्चसौभद्रोयुष्माभिर्निहतोमम १७ तस्मादस्यावलेपस्यसद्यःफलमवाप्नुहि ॥ त्वयातस्यधनुश्छिन्नमात्मनाशायदु र्भते १८ तस्माद्वध्योऽसिमेमूढसभृत्यसुतबांधवः ॥ कुरुत्वंसर्वकृत्यानिमहतेभयमागतम् १९ हंताऽस्मिंवृषसेनंतेप्रेक्षमाणस्यसंयुगे ॥ येचान्येऽप्युपयास्यं तिबुद्धिमोहेनमांनुपाः २० तांश्चसर्वान्हनिष्यामिसत्येनायुधमालभे ॥ त्वांचमूढाकृतप्रज्ञमतिमानिनमाहवे २१ दृष्ट्वादुर्योधनोमंदोभृशंतप्स्यतिपातितम् ॥ अर्जुमेनप्रतिज्ञातेवधेकर्णसुतस्यतु २२ महान्सुतुमुलःशब्दोबभूवरथिनांतदा ॥ तस्मिन्नाकुलसंग्रामेवर्तमानेमहाभये २३ मंदराश्मिःसहस्रांशुरस्तंगिरिमुपा द्रवत् ॥ ततोराजन्हृषीकेशःसंग्रामशिरसिस्थितम् २४ तीर्णप्रतिज्ञंभीमत्सुंपरिष्वज्यैनमब्रवीत् ॥ दिष्ट्यासंपादिताजिष्णोप्रतिज्ञामहतीत्वया २५ दिष्ट्याविनिहतःपापोवृद्धक्षत्रःसहात्मजः ॥ धार्तराष्ट्रबलंप्राप्यदेवसेनाऽपिभारत २६

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ वृषसेनंतेवपुत्रमितिशेषः बुद्धिमोहेनबुद्धिविभ्रमेण २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

द्रोण. ७
अ.
॥ १४८॥
॥ ११७॥

सीदेतसमरेजिष्णोनात्रकार्याविचारणा ॥ नतंपश्यामिलोकेषुचितयन्पुरुषंकाचित् २७ त्वद्वतेपुरुषव्याघ्रयएतद्योधयेद्वलम् ॥ महाप्रभावाबहवस्त्वयातुल्या
धिकाऽपिवा २८ समेताःपृथिवीपालाधार्तराष्ट्रस्यकारणात् ॥ तेषांप्राप्यरणेरुद्वानाम्यवर्ततदंशिताः २९ तववीर्यबलंचैवरुद्रशक्रांतकोपमम् ॥ नेदृशंशक्रु
यात्कश्चिद्रणेकर्तुंपराक्रमम् ३० यादृशंकृतवानद्यत्त्वमेकःशत्रुतापनः ॥ एवमेवहतेकर्णंसानुबंधेदुरात्मानि ३१ वर्धयिष्यामिभूयस्त्वांविजितारिहतद्विषम् ॥
तमर्जुनःप्रत्युवाचप्रसादात्तवमाधव ३२ प्रतिज्ञेयंमयातीर्णाविबुधैरपिदुस्तरा ॥ अनाश्रयोजयस्तेषांयेषांनाथोऽसिकेशव ३३ त्वत्प्रसादान्महीकृत्स्नांसंप्रा
प्स्यतियुधिष्ठिरः ॥ तवप्रभावोवाष्ण्येतवैवविजयःप्रभो ३४ वर्धनीयास्तववयंसदैवमधुमूदन ॥ एवमुक्तस्ततःकृष्णःशनैर्काहयन्हयान् ॥ दर्शयामासपा
र्थायक्रूरमायोधनंमहत ३५ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ प्रार्थयंतोजयंयुद्धेप्रथितंचमहद्यशः ॥ पृथिव्यांशिरतेशूराःपार्थिवास्त्वच्छरैर्हताः ३६ विकीर्णशस्त्राभरणा
विपन्नाश्वरथद्विपाः ॥ संछिन्नभिन्नमर्माणोवैकृत्यं परमंगताः ३७ ससत्वागतसत्वाश्चप्रभयापरयायुताः ॥ सजीवाइवलक्ष्यतेगतसत्त्वानराधिपाः ३८ तेषांशरैः
स्वर्णपुंखैःशस्त्रैश्चविविधैःशितैः ॥ बाहूनैरायुधैश्चैवसंपूर्णापश्यमेदिनीम् ३९ वर्मभिश्चर्मभिर्हारैःशिरोभिश्चसकुंडलैः ॥ उष्णीषैर्मुकुटैःस्रग्भिश्चूडामणिभिरंबरैः
४० कंठसूत्रैरंगदैश्चनिष्कैरपिचसप्रभैः ॥ अन्यैश्चाभरणैश्चित्रैर्भातिभारतमेदिनी ४१ अनुकर्षैरुपासंगैःपताकाभिर्ध्वजैस्तथा ॥ उपस्करोरधिष्ठानैरीषादंड
कबंधुरैः ४२ चक्रैःप्रमथितैश्चित्रैरक्षैश्चबहुधारणैः ॥ युगैर्योक्रैःकलापैश्चधनुर्भिःसायकैस्तथा ४३ परिस्तोमैःकुथाभिश्चपरिचैरंकुशैस्तथा ॥ शक्तिभिर्भि
दिपालैश्चतूणैःशूलैःपरश्वधैः ४४ प्रासैश्चतोमरैश्चैवकुंतैर्यष्टिभिरेवच ॥ शतघ्नीभिर्भुशुंडीभिःखड्गैःपरशुभिस्तथा ४५ मुसलैर्मुद्गरैश्चैवगदाभिःकुणपैस्तथा ॥
सुवर्णविकृताभिश्चकशाभिर्भरतर्षभ ४६ घंटाभिश्चगजेंद्राणांभांडैश्चविविधैरपि ॥ स्रग्भिश्चनानाभरणैर्वस्त्रैश्चैवमहाधनैः ४७ अपविद्धैर्बभौभूमिर्दृष्ट्यैरिव
शारदी ॥ पृथिव्यांपृथिवीहेतोःपृथिवीपतयोहताः ४८ पृथिवीमुपगुह्यागैःसुप्ताःकांतामिवप्रियाम् ॥ इमांश्चगिरिकूटाभान्नागनैरावतोपमान् ४९ क्षरतः
शोणितंभूरिशस्त्रच्छेददरीमुखैः ॥ दरीमुखैरिवगिरीनगैरिकांशुपरिस्त्रवान् ५० तांश्चबाणहतान्वीरपश्यनिष्ठनतःक्षितौ ॥ हयांश्चपतितान्पश्यस्वर्णभा
ंडविभूषितान् ५१ मंधर्वनगराकारानरथांश्चनिहतेश्वरान् ॥ छिन्नध्वजपताकाक्षान्विचक्रान्हतसारथीन् ५२ निवृत्तकूबरयुगान्भग्रेषान्वंधुरान्प्रभो ॥ पश्य
पार्थहयान्भूमौविमानोपमदर्शनान् ५३ पत्नींश्चनिहतान्वीरशतशोऽथसहस्रशः ॥ धनुर्मृतश्चर्मभृतःशयानानरुधिरोक्षितान् ५४ महीमालिङ्ग्यसर्वाङ्गैःपांसुध्व
स्तशिरोरुहान् ॥ पश्ययोधान्महाबाहोत्वच्छरेभिर्नविग्रहान् ५५

५६। ५७। ५८। ५९ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामष्टत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ तत्तद्वृत्ति १। २। ३। ४। ५। ६। ७ गुप्तेनार्जुनेनेतिशेषः ८। ९। १०। ११। १२
१३। १४। १५। १६ एकार्णवमिति त्वत्प्रसादात्त्वदीक्षावशात्प्राप्तमभिव्यक्तनामकृत्वमितिशेषः १७। १८। १९। २० यत्परमायातोऽपीतिशेषः अतएदपुराणंनित्यसिद्धं । पुरुषंसर्वा
निपातितद्विपरथवाजिसंकुलममृगवसापिशितसमृद्धकर्मम् ॥ निशाचरश्ववृकपिशाचमोदनंमहीतलंनरवरपश्यदुर्दृशम् ५६ इदंमहत्त्वय्युपपद्यतेप्रभोरणा
जिरेकर्मयशोभिवर्धनम् ॥ शतक्रतौचापिचदेवसतमेमहाहवेजघ्नुषिदैत्यदानवान् ५७ ॥ संजयउवाच ॥ एवंसंदर्शयन्कृष्णारणभूमिकिरीटिने ॥ स्वैःसमेतःसमुदि
तैःपांचजन्यंव्यनादयत् ५८ सदृश्यन्नेवकिरीटिनेऽरिहाजनार्दनस्तामरिभूमिर्मजसा ॥ अजातशत्रुंसमुपेत्यपांडवंनिवेदयामासहतंजयद्रथम् ५९ ॥ इतिश्री
महाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वण्यष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ ४४ ॥ संजयउवाच ॥ ततोराजानमभ्येत्यधर्मपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ ववंदे
सप्रहृष्टात्माहतेपार्थेनसैधवे १ दिष्ट्यावर्धसिराजेंद्रहतशत्रुर्नरोत्तम ॥ दिष्ट्यानिस्तीर्णवांश्चैवप्रतिज्ञामनुजस्तव २ सत्वेवमुक्तःकृष्णेनहृष्टःपरपुरंजयः ॥ त
तोयुधिष्ठिरोराजारथादाहृत्यभारत ३ पर्यष्वजतदाकृष्णावानंदाश्रुपरिप्लुतः ॥ प्रमृज्यवदनंशुभ्रंपुंडरीकसमप्रभम् ४ अब्रवीद्वासुदेवंचपांडवंचधनंजयम् ॥
प्रियमेतदुपश्रुत्यत्वत्तःपुष्करलोचन ५ नांतंगच्छामिहर्षस्यतितीर्षुदधेरिव ॥ अत्यहुतमिदंकृष्णकृतंपार्थेनधीमता ६ दिष्ट्यापश्यामिसंग्रामेतीर्णभारौ
महारथौ ॥ दिष्ट्याविनिहतःपापःसैधवःपुरुषाधमः ७ कृष्णदिष्ट्याममप्रीतिर्महतीप्रातिपादिता ॥ त्वयागुप्तेनगोविंदघ्नतापापंजयद्रथम् ७ किंतुनात्यहु
तंतेषांयेषांनस्त्वंसमाश्रयः ॥ नतेषांदुष्कृतंकिंचिन्निपुलोकेषुविद्यते ९ सर्वलोकगुरुर्येषांत्वन्नाथोमधुमूदन ॥ त्वत्प्रसादाद्विगोविंदवयंजेष्यामहेरिपून् १०
स्थितःसर्वात्मनानित्यंप्रियेषुचहितेषुच ॥ त्वांचैवास्माभिराश्रित्यकृतःशस्त्रसमुद्यमः ११ सुरैरिवासुरवधेशक्रंशक्रानुजाहवे ॥ असंभाव्यमिदंकर्मदेवैरापिज
नार्दन १२ त्वद्वद्विबलवीर्येणकृतवानेषफाल्गुनः ॥ बाल्यात्प्रभृतितेकृष्णकर्माणिश्रुतवानहम् १३ अमानुषाणिदिव्यानिमहांतिचबहूनिच ॥ तदैवाज्ञासिषं
शत्रून्हतान्प्राप्तांचमेदिनीम् १४ त्वत्प्रसादसमुत्थेनविक्रमेणारिमुदन ॥ सुरेशत्वंगतःशक्रोहत्वादैत्यान्सहस्रशः १५ त्वत्प्रसादाद्वृषीकेशजगत्स्थावरजंगमम् ॥ स्वव
र्त्मनिस्थितंवीरजपहोमेषुवर्तते १६ एकार्णवमिदंपूर्वसर्वमासीत्तमोमयम् ॥ त्वत्प्रसादान्महाबाहोजगत्प्राप्तंनरोत्तम १७ स्रष्टारंसर्वलोकानांपरमात्मानमव्य
यम् ॥ येषश्यंतिहृषीकेशनतेमुह्यंतिकर्हिचित् १८ पुराणंपरमंदेवंदेवदेवंसनातनम् ॥ येषप्रपन्नाःसुरगुरुंनतेमुह्यंतिकर्हिचित् १९ अनादिनिधनंदेवलोकक
र्तारमव्ययम् ॥ येभक्तास्त्वांहृषीकेशदुर्गाण्यतितरंतिते २० परंपुराणंपुरुषंपराणांपरमंचयत् ॥ प्रपद्यतस्तत्परमंपराभूतिर्विधीयते २१ गायंतिचतुरो
वेदायश्चवेदेषुगीयते ॥ तंप्रपद्यमहात्मानंभूतिमश्राम्यनुत्तमाम् २२
सुपूर्वज्ञानं । पराणांहिरण्यगर्भादीनामपिपरमं माबुद्धिस्ततोऽपिपरं
बुद्धेरविषयमित्यर्थः । तत्परमंसर्वोत्कृष्टमात्मानं प्रपद्यतःप्रसन्नस्यपराभूतिर्महदेश्वर्य 'एषाऽस्यपरमासंपद' इतिश्रुतिप्रसिद्धं प्रत्यक्षतोविधीयतेस्वसंबन्धंभवति २१ चतुरश्रत्वारः २२

1199611

शत्रुसूदन ४६ त्वांहिचक्षुर्हणंवीरंकोपयित्वासुयोधनः ॥ समित्रबंधुःसमरेप्राणांस्त्यक्ष्यतिदुर्मतिः ४७ राजानस्तेषामपीशानोर्ध्वः 'तदेतत्क्षत्रस्यक्षत्रंयद्धर्मः' इति
श्रुतेस्तस्यापिप्रभो'धर्मस्यप्रभुरच्युतः' इतिस्मृतेः सर्वस्यस्वातिरिक्तस्यप्रभवाप्ययजत्पतिप्रलयाधिष्ठानभूत अतएवसर्वात्मन् २१ सखावयस्यः हितः प्रियकृत् गोसादुःखनिवारकः २५ । २६
२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ उत्तीर्णलंघितम् ४५ । ४६ चक्षुर्हणंकोपयित्वाभ्रेणहंतारम् ४७

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामेकोनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ अ ॥
तवक्रोधहतःपूर्वदेवैरपिसुदुर्जयः ॥ शरतल्पगतःशेतेभीष्मःकुरुपितामहः ४८ दुर्लभोविजयस्तेषांसंग्रामेरिपुचातिनाम् ॥ यातामृत्युवशंतेवैयेषांकुद्धोऽसिपां
हव ४९ राज्यप्राणाःश्रियःपुत्राःसौख्यानिविविधानिच ॥ अचिरातस्यनश्यंतियेषांकुद्धोऽसिमानद ५० विनष्टान्कौरवान्मन्येसपुत्रपशुबाधवान् ॥ राज
धर्मपरेनित्यंत्वयिकुद्धेपरंतप ५१ ततोभीमोमहाबाहुःसात्यकिश्चमहारथः ॥ अभिवाद्यगुरुंज्येष्ठमार्गणैःक्षतविक्षतौ ५२ क्षितावास्तामहेष्वासौपांचाल्यपरि
वारितौ ॥ तौदृष्ट्वामुदितोवीरौप्रांजलीचाग्रतःस्थितौ ५३ अम्यनंदतकौतेयस्तावुभौभीमसात्यकी ॥ दिष्ट्यापश्यामिवांश्चरौविमुक्तौसैन्यसागरात् ५४ द्रो
णग्राहदुराधर्षाद्दार्दिक्यमकरालयात् ॥ दिष्ट्याविनिर्जिताःसंख्येष्टृथिव्यांसर्वपार्थिवाः ५५ युवांविजयिनौचापिदिष्ट्यापश्यामिसंयुगे ॥ दिष्ट्याद्रोणोजितः
संख्येहार्दिक्यश्चमहाबलः ५६ दिष्ट्याविकर्णिभिःकर्णोरणेनीतःपरामवम् ॥ विमुखश्चकृतःशल्योयुवान्यांपुरुषर्षभौ ५७ दिष्ट्यायुवांकुशलिनौसंग्रामात्पुन
रागतौ ॥ पश्यामिरथिनश्छिष्टावुभौयुद्धविशारदौ ५८ ममवाक्यकरौवीरौममगौरवयंत्रितौ ॥ सैन्यार्णवंसमुत्तीर्णौदिष्ट्यापश्यामिवामहम् ५९ समरश्लाघिनौ
वीरौसमरेष्वपराजितौ ॥ ममवाक्यसमौचैवदिष्ट्यापश्यामिवामहम् ६० इत्युक्त्वापांडवोराजन्युयुधानवृकोदरौ ॥ सस्वजेपुरुषव्याघ्रौहर्षाद्वाष्पंमुमोचह ६१
ततःप्रमुदितंसर्वबलमासीद्विशापते ॥ पांडवानारणेहृष्टंयुद्धायतुमनोदधे ६२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणियुधिष्ठिरहर्षेएकोनपंचाशद
धिकशततमोऽध्यायः १४९ ॥ ॥ ध ॥ ॥ संजयउवाच ॥सैधवेनिहतेराजनपुत्रस्तवसुयोधनः ॥ अश्रुपूर्णमुखोदीनोनिरुत्साहोद्विषज्जये १ दुर्मनानिः
श्वसनदुष्टोभग्नदंष्ट्रह्वोरगः ॥ आगस्कृत्सर्वलोकस्यपुत्रस्तेऽऽर्तिपरामगात् २ दृष्ट्वातत्कदनंधोरंस्वबलस्यकृतमहत् ॥ जिष्णुनाभीमसेनेनसात्वतेनचसंयुगे ३
सविवर्णःकृशोदीनोवाष्पविष्णुतलोचनः ॥ अमन्यतार्जुनसमोनयोद्धाभुविविद्यते ४ नद्रोणोनचराधेयोनाश्वत्थामाकृपोनच ॥ कुद्वस्यसमरेस्थातुंपर्याप्ताइति
मारिष ५ निर्जित्यहिरण्यपार्थःसर्वान्मममहारथान् ॥ अवधीत्सैधवंसंख्येनचकश्चिदवारयत् ६ अर्धथाहतमेवेदंकौरवाणामहद्वलम् ॥ नह्यस्यविद्यतेत्रातासाक्षा
दपिपुरंदरः ७ यमुपाश्रित्यसंग्रामेकृतःशल्यसमुद्यमः ॥ सकर्णोनिर्जितःसंख्येहतश्चैवजयद्रथः ८ यस्यवीर्यसमाश्रित्यशमंयाचंतमच्युतम् ॥ दृणवत्तमहंमन्ये
सकर्णोनिर्जितोयुधि ९ एवंक्लान्तमनाराजक्षुपायाद्वेणभीक्षितुम् ॥ आगस्कृत्सर्वलोकस्यपुत्रस्तेभरतर्षभ १० ततस्तत्सर्वमाचख्यौकुरुणांविशंसमहत् ॥ प
रान्विजयतश्चापिधार्तराष्ट्रान्निमज्जतः ११ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ पश्यमूर्धाभिषिक्तानामाचार्यकदनमहत् ॥ कृत्वाप्रमुखतःशूरंभीष्मममापितामहम् १२ तंनि
हत्यप्रलुब्धोऽयंशिखंडीपूर्णमानसः ॥ पांचाल्यैःसहितःसर्वैःसेनाग्रमभिवर्तते १३

सैधवेइति १ आर्तिमितिच्छेदः २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२ प्रलुब्धः प्रकृष्टोलुब्धकस्तद्वत्तुं वकत्वात् १३

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ धर्मापचायिनो धर्मक्षेपकस्य १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ आचार्यः पांडु

अपरश्चापि दुर्धर्षः शिष्यस्ते सव्यसाचिना ॥ अक्षौहिणीः सप्तहत्वाह तोराजाजयद्रथः १४ अस्मद्विजयकामानां सुहृदामुपकारिणाम् ॥ गंताऽस्मिकथमानृष्यं
तानां यमसादनम् १५ ये मदर्थं परीप्सन्ते वसुधा वसुधाधिपाः ॥ ते हित्वा वसुधैश्चर्यं वसुधामधिगच्छते १६ सोऽहं कापुरुषः कृत्वा मित्राणां क्षयमादशम् ॥ अश्वमेधस
हस्रेण पावितुं न समुत्सहे १७ मम लुब्धस्य पापस्य तथा धर्मापचायिनः ॥ व्यायामेन जिगीषन्तः प्राप्ता वै वस्वतक्षयम् १८ कथं पतितस्तत्पृथिवी सुहृदां दुःहः ॥
विवरं नाशकदा तुं मम पार्थिव संसदि १९ योऽहं रुधिरसिक्तां गंराज्ञां मध्ये पितामहम् ॥ शयानं नाशकं त्रातुं भीष्ममायोधने हतम् २० तं मामनार्यपुरुषं मित्रदुहम्
धार्मिकम् ॥ किं वक्ष्यति हि दुर्धर्षः समेत्य परलोकजित् २१ जलसंधं महेष्वासं पश्य सात्यकिना हतम् ॥ मदर्थमुद्यतं शूरं प्राणांस्त्यक्त्वा महारथम् २२ कां वोजं नि
हतं दृष्ट्वा तथाऽलं बुभुवे च ॥ अन्यान् बहूँश्च सुहृदो जीवितार्थोऽद्य को मम २३ व्यायच्छंतो हताः शूरामदर्थे येऽपराङ्मुखाः ॥ यतमानाः परं शक्त्या विजेतुमहिता
न्मम २४ तेषां गत्वाऽहमा नृप्यमद्य शक्त्या परंतप ॥ तर्पयिष्यामि तानेव जले नयमुनामनु २५ सत्यं ते प्रतिजानामि सर्वशस्त्रभृतां वर ॥ इष्टापूर्तेन च शपेयी
णच सुतैरपि २६ निहत्य तानरणे सर्वान्पंचालान्पांडवैः सह ॥ शांतिं लब्ध्वा स्मिते पांवारणे गंताऽलोकताम् २७ सोऽहं तत्र गमिष्यामि यत्र ते पुरुषर्षभाः ॥ हता
मदर्थे संग्रामे युद्धयमानाः किरीटिना २८ नहीदानीं सहायामे परीप्सन्त्यनुपस्कृताः ॥ श्रेयो हि पांडून्मन्यन्ते न तथाऽस्मान्महाभुज २९ स्वयं हि मृत्युर्विहितः सत्यसंधे
न संयुगे ॥ भवानुपेक्षां कुरुते शिष्यत्वादर्जुनस्य हि ३० अतो विनिहताः सर्वे येऽस्मज्जयचिकीर्षवः ॥ कर्णमेव तु पश्यामि संप्रत्यस्मज्जयैषिणम् ३१ यो हि भिन्नम
विज्ञाययाथा तथ्येन मंदधीः ॥ मित्रार्थे योजयत्येनं तस्य सोऽर्थोऽवसीदति ३२ तादृगुपकृतमिदं मम कार्यं सुहृतभ्यः ॥ मोहालुब्धस्य पापस्य जिहस्य धनमीहतः
३३ हतो जयद्रथश्चैव सोमदातिश्च वीर्यवान् ॥ अभीषाहाः शूरसेनाः शिवयोऽथ वसातयः ३४ सोऽहमद्य गमिष्यामि यत्र ते पुरुषर्षभाः ॥ हता मदर्थे संग्रामे युद्धयमा
नाः किरीटिना ३५ नहि मे जीवितेनार्थस्तानृते पुरुषर्षभान् ॥ आचार्यः पांडु पुत्राणामनुजाना तु नो भवान् ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि जयद्रथवधपर्व
णि दुर्योधनानुतापेर्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ सिंधुराज हते तात समरे सव्यसाचिना ॥ तथैव भूरिश्रवसि किमासीद्वो मनस्तदा
१ दुर्योधनेन च द्रोणस्तथोक्तः कुरुसंसदि ॥ किमुक्तवान्परंतस्मै तन्ममाचक्ष्व संजय २ ॥ संजय उवाच ॥ निष्ठानको महानासीत्सैन्यानां तव भारत ॥ सैधवं नि
हतं दृष्ट्वा भूरिश्रवसमेव च ३ मंत्रितं तव पुत्रस्य ते सर्वमवमेनिरे ॥ येन मंत्रेण निहताः शतशः क्षत्रियर्षभाः ४

पुत्राणामित्युपाळंभः १५ ॥ इति द्रोणपर्वणि द्वितीयां पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ सिंधुराज इति १ । २ निष्ठानकः सव्ययः शब्दः ३ । ४

५ । ६ । ७ इयं सेनानास्तीत्यस्य नष्टेत्यर्थः ८ । ९ उलहते पातयति १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ नोचेदिति । परलोकेऽधिकः पापिनां क्लेश इह त्वत्त्वेनैव भोगेन निस्तार इति भावः १६

द्रोणस्तु तद्वचः श्रुत्वा पुत्रस्य तव दुर्मनाः ॥ मुहूर्तमिव तद्वचात्वा भृशमार्तोऽभ्यभाषत ५ ॥ द्रोण उवाच ॥ दुर्योधन किमेवं मां वाक्शरैरपि कृतं सति ॥ अजयं सततं
संख्ये ब्रुवाणं सव्यसाचिनम् ६ एते नैवार्जुनं ज्ञातुमलंकौरवसंयुगे ॥ यच्छिखंडं च वधीद्वीष्मं पालयमानः किरीटिना ७ अवध्यं निहतं दृष्ट्वा संयुगे देवदानवैः ॥ तदै
वाज्ञासिषमहं नेयमस्तीति भारती ८ यं पुंसां त्रिषु लोकेषु सर्वशूरममस्महि ॥ तस्मिन्निपतितेशूरे किं शेषं पर्युपास्महे ९ यान्स्मृतान् उलहते तात शकुनिः कुरुसंसदि ॥
अक्षान्न तेऽक्षानि शितावाणास्ते शत्रुतापनाः १० त एते प्रतिनस्तात विशिखाः पार्थ चोदिताः ॥ तांस्तदाऽऽख्यायमानस्त्वं विदुरेण न बुद्धवान् ११ यास्ता वि
जयतश्चापि विदुरस्य महात्मनः ॥ धीरस्य वाचोनाश्रौषीः क्षेमाय वदतः शिवाः १२ तदिदं वर्तते घोरमागतं वैशंसमहत् ॥ तस्यावमानाद्वाक्यस्य दुर्योधनकृते तव
१३ योऽवमन्यवचः पथ्यं सुहृदामात्तकारिणाम् ॥ स्वमतं कुरुते मूढः स शोच्यो न चिरादिव १४ यच्च नः प्रेक्षमाणानां कृष्णामानाद्य तत्सभाम् ॥ अनर्हतीं कुले जातां
सर्वधर्मानुचारिणीम् १५ तस्याधर्मस्य गांधारे फलं प्राप्तमिदं महत् ॥ नोचेत्पापं परलोके त्वमच्छेत्थास्ततोऽधिकम् १६ यच्च तान्पांडवान् द्यूते विषमेण विजित्य ह ॥
प्राव्राजयस्तदाऽरण्ये रौरवाजिनवाससः १७ पुत्राणामिव चैते पांधर्ममाचरतां सदा ॥ दुह्येत्को नु नरो लोके मदन्यो ब्राह्मणबुधः १८ पांडवानामयं कोपस्त्वया शकु
निना सह ॥ आहतो धृतराष्ट्रस्य संमते कुरुसंसदि १९ दुःशासनेन संयुक्तः कर्णेन परिवर्धितः ॥ क्षत्रुर्वाक्यमनादृत्य त्वयाऽभ्यस्तः पुनः पुनः २० यताः सर्वे परा
भूताः पर्यवारयतां र्जुनम् ॥ सिंधुराजानमाश्रित्य सवो मध्ये कथं हतः २१ कथं त्वयि च कर्णे च रूपे शल्ये च जीवति ॥ अश्वत्थामि च कौरव्यनिधनं सैधवोऽगमत् २२
युध्यंतः सर्वराजानस्तेऽस्तिग्ममुपासते ॥ सिंधुराजं परित्रातुं सवो मध्ये कथं हतः २३ मय्येव हि विशेषेण तथा दुर्योधनत्वयि ॥ आशंसत परित्राणमर्जुनात्समही
पतिः २४ ततस्तस्मिन् परित्राणमलब्धवति फाल्गुनात् ॥ न किंचिदनु पश्यामि जीवितस्थानमात्मनः २५ मज्जंतमिव चात्मानं दृष्ट्वा म्रस्य किल्विषे ॥ पश्या
म्यहत्वा पंचालान्सहतेन शिखंडिना २६ तन्मां किमभितप्यंतं वाक्शरैरेव कृतं सति ॥ अशक्तः सिंधुराजस्य भूत्वा त्राणाय भारत २७ सौवर्णीसत्यसंधस्य ध्वजमक्लि
ष्टकर्मणः ॥ अपश्यन् युधिभीष्मस्य कथमाशंससे जयम् २८ मध्ये महारथानां च यत्राहन्यत सैधवः ॥ हतो भूरिश्रवाश्चैव किं शेषं तत्र नन्यसे २९ कृप एव च दुर्धर्षो
यदि जीवति पार्थिव ॥ यो नागात्सिंधुराजस्य वर्त्मतं पूजयाम्यहम् ३० यत्रापश्यं हतं भीष्मं पश्यतस्तेऽनुजस्य वै ॥ दुःशासनस्य कौरव्यकुर्वाणं कर्मदुष्करम् ॥
३१ अवध्यकल्पं संग्रामे देवैरपि सवासवैः ॥ न ते वसुंधरास्तीति तदाऽहं चिंतयेन्मम ३२

इमानिपांडवानांचमृजयानांचभारत ॥ अनीकान्याद्रवन्तेमांसहितान्यद्यभारत ३३ नाहत्वा सर्वपंचालान्कवचस्यविमोक्षणम् ॥ कर्ताऽस्मिसमरेकर्मधार्तराष्ट्र
हितंतव ३४ राजनब्रूयाःसुतमेवमश्वत्थामानमाहवे ॥ नसोमकाःप्रमोक्तव्याजीवितंपरिरक्षता ३५ यच्चपित्रानुशिष्टोऽसितद्वचःपरिपालय ॥ आनृशंस्ये
दमेसत्येचार्जवेचस्थिराभव ३६ धर्मार्थकामकुशलोधर्मार्थावप्यपीडयन् ॥ धर्मप्रधानकार्याणिकुर्याश्चेतिपुनःपुनः ३७ चक्षुर्मनोभ्यांसंतोष्याविप्राःपूज्याश्च
शक्तिः ॥ नचैषांविप्रियंकार्यंतेहिबन्धिनिशिखोपमाः ३८ एषत्वहमनीकानिप्रविशाम्यरिसूदन ॥ रणायमहतेराजंस्त्वयावाक्शरपीडितः ३९ त्वंचदुर्योधनव
लंयदिशक्तोऽसिपालय ॥ रात्रावपिचयोत्स्यंतेसंरब्धाःकुरुमृजयाः ४० एवमुक्त्वाततःप्रायाद्रोणःपांडवमृजयान् ॥ मुष्णनक्षत्रियतेजांसिनक्षत्राणामिवांशुमान्
४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणिद्रोणवाक्येएकपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततोदुर्योधनोराजाद्रो
णेनैवंप्रचोदितः ॥ अमर्षवशमापन्नोयुद्धायैवमनोदधे १ अब्रवीच्चतुर्दशकर्णपुत्रोदुर्योधनस्तव ॥ पश्यकृष्णसहायेनपांडवेनकिरीटिना २ आचार्यविहितंव्यूहं
भित्त्वादेवैःसुदुर्भेदम् ॥ तवव्यायच्छमानस्यद्रोणस्यचमहात्मनः ३ मिषतांयोधमुख्यानांसैधवोविनिपातितः ॥ पश्यराधेयपृथ्वीशाःपृथिव्यांप्रवरायुधि
४ पार्थेनैकेननिहताःसिंहेनेवेतरेमृगाः ॥ ममव्यायच्छमानस्यद्रोणस्यचमहात्मनः ५ अल्पावशेषसैन्यमेकतंशक्रात्मजेनह ॥ कथंनियच्छमानस्यद्रोणस्य
युधिफाल्गुनः ६ भिद्यात्सुदुर्भेदंव्यूहंयतमानोऽपिसंयुगे ॥ प्रतिज्ञायागतःपारंहत्वासैधवमर्जुनः ७ पश्यराधेयपृथ्वीशान्पृथिव्यांपातितान्बहून् ॥ पार्थेन
निहतान्संख्येमहेंद्रोपमविक्रमान् ८ अनिच्छतःकथंवीरद्रोणस्ययुधिपांडवः ॥ भिद्यात्सुदुर्भेदंव्यूहंयतमानस्यशुष्मिणः ९ दयितःफाल्गुनोनित्यमाचार्य
स्यमहात्मनः ॥ ततोऽस्यदत्तवान्द्वारमयुद्धेनैवशत्रुहन् १० अभयंसिंधुराजायदत्त्वाद्रोणःपरंतपः ॥ प्रादात्किरीटिनेद्वारंपश्यनिर्गुणतांमयि ११ यद्यदास्य
दनुजावैपूर्वमेवगृहान्प्रति ॥ प्रस्थातुंसिंधुराजस्यनाभविष्यजनक्षयः १२ जयद्रथोजीवितार्थीगच्छमानोऽगृहान्प्रति ॥ मयाऽनार्येणसंरुद्धोद्रोणात्प्राप्याभयं
सखे १३ अद्यमेभ्रातरःक्षीणाश्चित्रसेनादयोरणे ॥ भीमसेनंसमासाद्यपश्यतांनोदुरात्मनाम् १४ ॥ कर्णउवाच ॥ आचार्यमाविर्गहस्वशक्त्याऽसौयुद्धयते
द्विजः ॥ यथाबलंयथोत्साहंत्यक्काजीवितमात्मनः १५ यद्येनंसमतिक्रम्यप्रविष्टःश्वेतवाहनः ॥ नात्रमूढोऽपिदोषःस्यादाचार्यस्यकथंचन १६ कृतीदक्षोयु
वाशूरःकृतास्त्रोलघुविक्रमः ॥ दिव्यास्त्रयुक्तमास्थायरथंवानरलक्षणम् १७ कृष्णेनचगृहीताश्वमभेद्यकवचावृतः ॥ गांडीवमजरंदिव्यधनुरादायवीर्यवान् १८

१९।२०।२१।२२ अन्यथाभावःपराजयोदेवादिष्टःनतुद्रोणापराधजइतिभावः २३।२४।२५ देवोपमृष्टोदुर्दैवमस्तः २६।२७।२८।२९ दैवमविगणय्यमन्नमेवातिष्ठेत्याह युध्य
स्वेति सुदृढोद्यमादेवमपिमार्गेणानुकूलेनयास्यतीत्यर्थः ३० तेषांजयहेतुःसुकृतंतववापराजयहेतुर्दुष्कृतंनारसीत्याह नतेषामिति ३१ दैवमिति अनन्यकर्मदैवमपिस्वकृतमेवतत्त्वम्यदस्ति । ह्यस्त
प्रवर्षन्निशितान्बाणान्बाहुद्रविणदर्पितः ॥ यदर्जुनोऽभ्ययाद्रोणमुपपन्नंहितस्यतत् १९ आचार्यःस्थविरोराजनशीघ्रयानेतथाऽक्षमः ॥ बाहुव्यायामचेष्टाया
मशक्तस्तुनराधिप २० तेनैवमभ्यतिक्रांतःश्वेताश्वःकृष्णसारथिः ॥ तस्यदोषंनपश्यामिद्रोणस्यानेनहेतुना २१ अजय्यान्पांडवान्मन्येद्रोणेनास्त्रविदामृधे ॥
तथाह्येनमतिक्रम्यप्रविष्टःश्वेतवाहनः २२ देवादिष्टोऽन्यथाभावोनमन्येविद्यतेकचित् ॥ यतो नोयुध्यमानानांपरंशक्त्यासुयोधन २३ सैधवोनिहतोयुद्धेदैव
मत्रपरंस्मृतम् ॥ परंयत्तं कुर्वतांचत्वयासार्धंरणाजिरे २४ हत्वाऽस्माकंपौरुषंवैदैवंपश्चात्करोतिनः ॥ सततंचेष्टमानानानिकृत्याविक्रमेणच २५ दैवोपमृष्टःपुरु
षोयत्कर्मकुरुतेकचित् ॥ कृतंकृतंहितकर्मदैवेनविनिपात्यते २६ यत्कर्तव्यमनुष्येणव्यवसायवत्तासदा ॥ तत्कार्यमविशंकेनसिद्धिदैवैप्रतिष्ठिता २७ निकृ
त्यावंचिताःपार्थाविषयोगैश्चभारत ॥ दग्धाजतुगृहेचापियूतेनचपराजिताः २८ राजनीतिंव्यपाश्रित्यप्रहिताश्चैवकाननम् ॥ यत्नेनचकृतंततदैवेनविनिपा
तितम् २९ युध्यस्वयत्नमास्थायदैवंकृत्वानिरर्थकम् ॥ यतदस्तवतेषांचदैवमार्गेणयास्यति ३० नतेषामितिपूर्वहिसुकृतंदृश्यतेकचित् ॥ दुष्कृतंतववावीर
बुद्ध्याहीनंकुरुद्रह ३१ दैवंप्रमाणंसर्वस्यसुकृतस्येतरस्यवा ॥ अनन्यकर्मदैवंहिजागर्तिस्वपतामपि ३२ बहूनि तवसैन्यानियोधाश्चबहवस्तव ॥ नतथापां
डुपुत्राणामेवंयुद्धमवर्तत ३३ तैरल्पैर्बहवोयूयंक्षयंनीताःप्रहारिणः ॥ शंकेदैवस्यतत्कर्मपौरुष्येननाशितम् ३४ ॥ संजयउवाच ॥ एवंसंभाषमाणानांबहुतत
ज्जनाधिप ॥ पांडवानामनीकानिसमदृश्यंतसंयुगे ३५ ततःप्रवृत्तेयुद्धंव्यतिषक्तरथद्विपम् ॥ तावकानांपरैःसार्धंराजनदुर्मंत्रितेतव ३६ ॥ इतिश्री
महाभारतेद्रोणपर्वणिजयद्रथवधपर्वणि पुनर्युद्धारंभेद्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ समाप्तंचजयद्रथवधपर्व ॥ ॥ ॥ ॥
॥ अथघटोत्कचवधपर्व ॥ संजयउवाच ॥ तदुदीर्णगजानीकंबलंतवजनाधिप ॥ पांडुसेनामतिक्रम्ययोधयामाससर्वतः १ पंचालाःकुरवश्चैवयोधयंतः
परस्परम् ॥ यमराष्ट्रायमहतेपरलोकायदीक्षिताः २ शूराःशूरैःसमागम्यशरतोमरशक्तिभिः ॥ विव्यधुःसमरेऽन्योन्यंनिन्युश्चैवयमक्षयम् ३ रथिनारथिभिः
सार्धैरुधिरस्त्रावदारुणम् ॥ प्रावर्तंतमहयुद्धंनिघ्नतामितरेतरम् ४ वारणाश्चमहाराजसमासाद्यपरस्परम् ॥ विषाणैर्दारयामासुःसुसंकुद्धामदोत्कटाः ५ हयारो
हान्हयारोहाःप्रासशक्तिपरश्वधैः ॥ बिभिदुस्तुमुलेयुद्धेप्रार्थयंतोमहद्यशः ६

नोदोषोऽद्यतनेनगुणविशेषेणनिराकर्तुंशक्यः ।

पर्वदैवमित्यनेनबाधितुंशक्यमित्यर्थः १२ । ३३ देवानांभिद्रियाणामभ्यक्षभूतंविज्ञानं देवधीबलमित्यर्थः पौरुषंशारीरबलम् ३४ । १५ । १६ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांपंचाशद
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ ॥ तदुदीर्णमित्यारभ्यरात्रिपुंजयद्रथवधपर्वणात्कोषधर्षविवशाःकोरवपांडवाइवान्येपिनिर्मयादंप्रवर्ततेइतिप्रदर्शनार्थम् १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७ गोत्रपित्रादिनामशैनेयसात्यकेइत्यादि कुलपांक्षपांषात्येत्यादि ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ प्रातारंदुर्योधनश्च १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४
 पत्नयश्चमहाबाहोशतशःशस्त्रपाणयः ॥ अन्योन्यमार्दयनराजन्नित्यंयताःपराक्रमे ७ गोत्राणानामधेयानांकुलानांचैवमारिष ॥ श्रवणाद्विविजानीमःपंचालान्कुरु
 भिःसह ८ तेऽन्योन्यसमरेयोधाःशरशक्तिपरश्वधैः ॥ प्रेषयन्परलोकायविचरंतोह्यमीतवत् ९ शरादशदिशोराजंस्तेषांमुक्ताःसहस्रशः ॥ नभ्राजंतेयथातस्वभास्क
 रेस्तंगतेऽपिच १० तथाप्रयुध्यमानेषुपांडवेयेषुभारत ॥ दुर्योधनोमहाराजव्यवागाहततद्वलम् ११ सैवस्यवधेनैवभृशंदुःखसमान्वितः ॥ मर्त्यमिति संचित्यप्रा
 विशच्चद्विषद्वम् १२ नादयनरथघोषेणकंपयन्निवमेदिनीम् ॥ अभ्यवर्ततपुत्रस्तेपांडवानामनीकिनीम् १३ ससन्निपातस्तुमुलस्तस्यतेषांचभारत ॥ अभ
 वत्सर्वसैन्यानामभावकरणोमहान् १४ यथामध्यंदिनेसूर्यप्रतपंतंगभस्तिभिः ॥ तथातवसुतंमध्येप्रतपंतंशराचिभिः १५ नशेकुर्भातरंयुद्धेपांडवाःसमुदीक्षि
 तुम् ॥ पलायनकृतोत्साहानिरुत्साहाद्विषज्ये १६ पर्यधावंतपंचालावध्यमानामहात्मना ॥ रुक्मपुत्रैःप्रसन्नाग्रैस्तवपुत्रेणधन्विना १७ अर्धमानाःशरैस्तू
 र्णैरन्यपतन्पांडुसैनिकाः ॥ नतादृशरणेकर्मकृतवंतस्तुतावकाः १८ यादृशंकृतवानराजापुत्रस्तवविशांपते ॥ पुत्रेणतवसासेनापांडवीमथितारणे १९ नलिनी
 द्विरदेनेवसमंतात्फुल्लपंकजा ॥ क्षीणतोयाऽनिलार्काभ्यांहतत्विडिपद्मिनी २० बभूवपांडवीसेनातवपुत्रस्यतेजसा ॥ पांडुसेनाहतादृष्टातवपुत्रेणभारत २१
 भीमसेनपुरोगास्तुपंचालाःसमुपाद्रवन् ॥ समीमसेनं दशभिर्मार्द्रापुत्रौत्रिभिस्त्रिभिः २२ विराट्पुत्रदौषड्विःशतेनचशिखंडिनम् ॥ दृष्टुम्रं च सप्तत्याधर्मपुत्रं च
 सप्तभिः २३ केकयाश्चैवचेदीश्वबहुभिर्निशितैःशरैः ॥ सात्वतंपंचभिर्विद्धाद्रौपदेयास्त्रिभिस्त्रिभिः २४ घटोत्कचंचसमरेविद्धासिंहद्वानदत् ॥ शतशश्चापरा
 न्योधान्सद्विपांश्चमहारणे २५ शरैरवचकर्तोग्रैःकुद्धोऽतकद्वप्रजाः ॥ सातेनपांडवीसेनावध्यमानाशिलीमुखैः २६ तवपुत्रेणसंग्रामेविदुद्रावनराधिप ॥ तं
 तपंतमिवादित्यंकुराजंमहाहवे २७ नाशकन्वाक्षितुराजन्पांडुपुत्रस्यसैनिकाः ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजाकुपितोराजसत्तम २८ अभ्यधावत्कुरुपार्तितवपुत्रांजि
 घांसया ॥ तावुभौयुधिकौरव्यौसभीयतुरारिंदमौ २९ स्वार्थहेतोःपराक्रांतौदुर्योधनयुधिष्ठिरौ ॥ ततोदुर्योधनःकुद्धःशरैःसन्नतपर्वभिः ३० विव्याधदशभिस्तू
 र्णैर्ध्वजंचिच्छेदचेष्टुणा ॥ इंद्रसेनंत्रिभिश्चैवललाटेजघ्निवावृष ३१ सारथिदयितंराज्ञःपांडवस्यमहात्मनः ॥ धनुश्चपुनरन्येनचकर्तास्यमहारथः ३२ चतुर्भि
 श्चतुरश्वैवबाणैर्विव्याधवाजिनः ॥ ततोयुधिष्ठिरःकुद्धोनिमेषादिवकार्मुकम् ३३ अन्यदादायवेगेनकौरवंप्रत्यवारयत् ॥ तस्यतान्निघ्नतःशत्रूरुक्मपृष्ठमहद्ध
 नुः ३४ भल्लाभ्यांपांडवोज्येष्ठस्त्रिधाचिच्छेदमारिष ॥ विव्याधचैनंदशभिःसम्यगस्तैःशितैःशरैः ३५ मर्मभित्त्वातुतेसर्वेसंग्रामक्षितिमाविशन् ॥ ततःपरिवृता
 योधाःपरिवर्तयुधिष्ठिरम् ३६ वृत्रहत्यैयथादेवाःपरिवृत्तःपुरंदरम् ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजातवपुत्रस्यमारिष ॥ शरंचसूर्यरश्म्याभमत्युग्रमनिवारणम् ३७

२९ । २५ । २७ । २८ । २९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ सम्यगस्तैर्दंमक्षितैः २५ । ३५ वृत्रहत्यैइतिवधस्तुर्ये ३०

३८ । ३९ बाणशब्दरवःबाणशब्दसहितोरवःप्राणिशब्दः ४० । ४१ । ४२ रश्मिमुचःसूर्यः इगुपधलक्षणकप्रत्ययांतःशब्दः । बहुवचनमेधेतत्प्रलयसूचकमितिवा ४१ मूरिवर्धनोबहुच्छेदनः ४२

हाहतोऽसीतिराजानमुक्ताऽमुंचयुधिष्ठिरः ॥ सतेनाकर्णमुक्तेनविद्धोबाणेनकौरवः ३८ निषसादरथोपस्थेभृशंसंमूढचेतनः ॥ ततःपांचाल्यसेनानांभृशमासीद्र
 वोमहान् ३९ हतोर्राजेतिराजेंद्रमुदितानांसमंततः ॥ बाणशब्दरवश्चोग्रःशुभ्रवेतत्रमारिष ४० अथद्रोणोदुतंतत्रप्रत्यदृश्यतसंयुगे ॥ हृष्टोदुर्योधनश्चापिदृढ
 मादायकार्मुकम् ४१ तिष्ठतिष्ठेतिराजानंभुवन्पांडवमभ्ययात् ॥ प्रत्युद्ययुस्तंत्वरिताःपंचालाजयगृद्धिनः ४२ तान्द्रोणःप्रतिजग्राहपरीप्सन्कुरुतमम् ॥ चंड
 वातोदुतान्मेघान्निघ्ननरश्मिमुचोयथा ४३ ततोराजन्महानासीत्संग्रामोभूरिवर्धनः ॥ तावकानांपरेषांचसमेतानांयुयुत्सया ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणप
 र्वणिघटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धेदुर्योधनपराभवेत्रिपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ यतदाप्राविशत्पांडूनाचार्यः
 कुपितोबली ॥ उक्तादुर्योधनंमंदंममशास्त्रातिगंसुतम् १ प्रविश्यविचरंतंचरथेशूरमवस्थितम् ॥ कथंद्रोणंमहेष्वासंपांडवाःपर्यवारयन् २ केरक्षन्दक्षिणंचक्र
 माचार्यस्यमहाहवे ॥ केचोत्तरमरक्षंतनिघ्नतःशात्रवान्बहून् ३ केचास्यपृष्ठतोऽन्वासन्वीरावीरस्ययोधिनः ॥ केपुरस्तादवर्तंतरथिनस्तस्यशत्रवः ४ मन्येता
 नस्पृशच्छीतमसिवेलमनार्तवम् ॥ मन्येतेसमवेपंतगावोवैशिशिरेयथा ५ यत्प्राविशन्महेष्वासःपंचालानपराजितः ॥ नृत्यन्सरथमार्गेषुसर्वशस्त्रभृतांवरः ६
 निर्दहन्सर्वसैन्यानिपंचालानारथर्षभः ॥ धूमकेतुरिवकुद्धःकथंमृत्युमुपेयिवान् ७ ॥ संजयउवाच ॥ सायाहंसैधवंहत्वाराज्ञापार्थःसमेत्यच ॥ सात्यकिश्चमहे
 ष्वासोद्रोणमेवाभ्यधावताम् ८ तथायुधिष्ठिरस्तूर्णभीमसेनश्चपांडवः ॥ पृथक्क्रमूभ्यांसंयतौद्रोणमेवाभ्यधावताम् ९ तत्रैवकुलोधीमान्सहदेवश्चदुर्जयः ॥ दृ
 ष्टुम्रःसहानीकोविराटश्चसकेकयः १० मत्स्याःशाल्वाःससेनाश्चद्रोणमेवययुर्धुधि ॥ द्रुपदश्चतथाराजापंचालैरभिरक्षितः ११ दृष्टुम्रपिताराजन्द्रोणमेवा
 भ्यवर्तत ॥ द्रौपदेयामहेष्वासारक्षसश्चघटोत्कचः १२ ससैन्यास्तेन्यवर्ततद्रोणमेवमहायुतिम् ॥ प्रभद्रकाश्चपंचालाःषट्सहस्राःप्रहारिणः १३ द्रोणमेवाभ्य
 वर्ततपुरस्कृत्यशिखंडिनम् ॥ तथेतरेनरव्याघ्राःपांडवानांमहारथाः १४ सहिताःसैन्यवर्ततद्रोणमेवद्विजर्षभम् ॥ तेषुशूरेषुयुद्धायगतेषुभरतर्षभ १५ बभू
 वरजनीघोराभीरूणाभयवर्धिनी ॥ योधानामशिवारौद्राराजन्नंतकगामिनी १६ कुंजराश्चमनुष्याणांप्राणांतकरणीतदा ॥ तस्यांरजन्यांघोरायांदंत्यःसर्व
 तःशिवाः १७ न्यवेदयन्भयघोरंसज्वालकवलैर्मुखैः ॥ उलूकाश्चाप्यदृश्यंतशंसंतोविपुलंभयम् १८ विशेषतःकौरवाणांध्वजिन्यामतिदारुणाः ॥ ततःसैन्येषु
 राजेंद्रशब्दःसमभवन्महान् १९ भेरीशब्देनमहतामृदंगानांस्वनेनच ॥ गजानांघृहितैश्चापितुरंगाणांचहेषितैः २० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांत्रिपंचाशदधिकशततमो
 ऽध्यायः ॥ १५३ ॥ यतदेति । शास्त्रातिगं शास्त्रमाज्ञा १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ धूमकेतुरभिः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ संन्यवर्ततसंसुखंनितरामवर्तत १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इतिद्रोणपर्वणि
 खुरशब्दनिपातैश्चतुमुलःसर्वतोऽभवत् ॥ ततःसमभवद्युद्धं संध्यायामतिदारुणम् २१ द्रोणस्यचमहाराजसृजयानां च सर्वशः ॥ तमसाचावृतेलोकेनप्राज्ञायतर्कि
 चन २२ सैन्येनरजसाचैवसमंतादुत्थितेनह ॥ नरस्याश्वस्यनागस्यसमसज्जतशोणितम् २३ नापश्यामरजोभौमंकश्मलेनाभिसंवृताः ॥ रात्रौवंशवनस्ये
 वदह्यमानस्यपर्वते २४ घोरश्चटचटाशब्दःशस्त्राणांपततामभूत् ॥ मृदंगानकनिर्हार्दश्रृंश्रैःपटैस्तथा २५ फेत्कारैर्होषितैःशब्दैःसर्वमेवाकुलंबभौ ॥ नैवस्वे
 नपरेराजन्प्राज्ञायंततमोवृते २६ उन्मत्तमिवतत्सर्वेभूवरजनीमुखे ॥ भौमंरजोऽथराजेंद्रशोणितेनप्रणाशितम् २७ शातकौभैश्चकवचैर्भूषणैश्चतमोऽभ्य
 गात् ॥ ततःसाभारतीसेनामणिहेमविभूषिता २८ द्यौरिवासीत्सनक्षत्रारजन्याभरतर्षभ ॥ गोमायुबलसंघुष्टाशक्तिध्वजसमाकुला २९ वारणाभिरुताघोरा
 क्ष्वेडितोत्कुष्ठनादिता ॥ तत्राभवन्महाशब्दस्तुमुलोलोमहर्षणः ३० समावृण्वन्दिशःसर्वांमहेन्द्राशनिनिःस्वनः ॥ सानिशीथेमहाराजसेनाऽदृश्यतभारती ३१
 अंगदैःकुंडलैर्निष्कैःशस्त्रैश्चैवावभासिता ॥ तत्रनागारथाश्चैवजांबूनदविभूषिताः ३२ निशायंप्रत्यदृश्यंतमेघादिवसविद्युतः ॥ ऋषिशक्तिगदाबाणमुसलप्रा
 सपाट्टिशाः ३३ संपतंतोव्यदृश्यंतभ्राजमानादवाग्रयः ॥ दुर्योधनपुरोवातारथनागबलाहकाम् ३४ वादित्रघोषस्तनितांचापविद्युद्धजैर्घृताम् ॥ द्रोणपांडवपर्ज
 न्यांखड्गशक्तिगदाशनिम् ३५ शरधारास्त्रपवनांभृशंशीतोष्णसंकुलाम् ॥ घोरांविस्मापनीमुग्रांजीवितच्छिदमप्लवाम् ३६ तांप्राविशन्नतिभयांसेनायुद्धाचिकी
 र्षवः ॥ तस्मिन्नरात्रिमुखेघोरेमहाशब्दनिनादिते ३७ भीरूणांत्रासजननेश्वराणांहर्षवर्धने ॥ रात्रियुद्धेमहाघोरेवर्तमानेसुदारुणे ३८ द्रोणमभ्यद्रवन्कुद्वाः
 सहिताःपांडुसृजयाः ॥ येयेप्रमुखतोरान्नावर्तंतमहारथाः ३९ तान्सर्वान्विमुखांश्चक्रेकांश्चित्रिन्येयमक्षयम् ॥ तानिनागसहस्राणिरथानामयुतानिच ४०
 पदातिहयसंधानांप्रयुतान्यर्बुदानिच ॥ द्रोणेनैकेननाराचैर्निर्भिन्नानिनिशामुखे ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिघटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धेचतुःपंचा
 शदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ४२ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ तस्मिन्प्रविष्टेदुर्धर्षेसृजयानमितौजसि ॥ अमृष्यमाणेसंरब्धेकाषोऽभूद्वैमतिस्तदा १ दुर्योध
 नंतथापुत्रमुक्त्वाशास्त्रातिर्गमम् ॥ यत्प्राविशदमेयात्मार्षार्थःप्रत्यपद्यत् २ निहतेसैधवेवीरेभूरिश्रवसिचैवह ॥ यदाभ्यगान्महातेजाःपंचालानपराजितः ३
 किममन्यतदुर्धर्षेप्रविष्टेशत्रुतापने ॥ दुर्योधनस्तुकिंकृत्यंप्राप्तकालममन्यत ४ केचतंवरदवीरमन्वयुर्दिजसतमम् ॥ केचास्यपृष्ठतोऽगच्छन्वीराःशूरस्ययुध्य
 तः ५ केपुरस्तादवर्तंतनिग्रंतःशात्रवानरणे ॥ मन्येहंपांडवान्सर्वान्भारद्वाजशरादितान् ६ शिशिरेकंपमानवैकुशगावद्वप्रभो ॥ प्रविश्यसमहेष्वासःपंचा
 लानरिमर्दनः ॥ कथंनुपुरुषव्याघ्रःपंचत्वमुपजग्मिवान् ७

दीक्षायांचतुःपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ४२ ॥ तस्मिन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ गवःगाः ७

८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

सर्वेषुयोधेषुचसंगतेषुरात्रौसमेतेषुमहारथेषु ॥ संलोल्यमानेषुपृथग्बलेषुकेवस्तदानीमितिमंतआसन् ८ हतांश्चैवविषक्तांश्चपराभूतांश्चशंससि ॥ रथिनोविरथां
 श्वैवकृतान्युद्धेषुमामकान् ९ तेषांसंलोल्यमानानांपांडवैर्हतचेतसाम् ॥ अंधेतमसिमग्नानामभवत्कामतिस्तदा १० प्रहृष्टांश्चाप्युदग्रांश्चसंतुष्टांश्चैवपांडवान् ॥
 शंससीहाप्रहृष्टांश्चविभ्रष्टांश्चैवमामकान् ११ कथमेषांतदातत्रपार्थानामपलायिनाम् ॥ प्रकाशमभवद्वात्रौकथंकुरुषुसंजय १२ ॥ संजयउवाच ॥ रात्रियुद्धे
 दाराजन्वर्तमानेसुदारुणे ॥ द्रोणमभ्यद्रवन्सर्वेपांडवाःसहसोमकैः १३ ततोद्रोणःकेकयांश्चष्टष्टयुगस्यचात्मजान् ॥ संप्रैषयत्प्रेतलोकंसर्वानिषुभिराशुगैः १४
 तस्यप्रमुखतोरान्येऽवर्तंतमहारथाः ॥ तान्सर्वान्प्रेषयामासपितृलोकंसभारत १५ प्रमथंतंतदावीरान्भारद्वाजमहारथम् ॥ अभ्यवर्तंतसंकुद्धःशिवीराजप्रता
 पवान् १६ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यपांडवानांमहारथम् ॥ विव्याधदशभिर्बाणैःसर्वपारसवैःशितैः १७ तंशिबिःप्रतिविव्याधत्रिंशतानिशितैःशरैः ॥ सारथिंचास्यभ
 छेनस्मयमानोन्यपातयत् १८ तस्यद्रोणोहयान्हत्वासारथिंचमहात्मनः ॥ अथास्यसाशिरस्त्राणांशिरःकायादपाहरत् १९ ततोऽस्यसारथिक्षिप्रमन्यंदुर्योधनो
 ऽदिशत् ॥ सतेनसंगृहीताश्वःपुनरभ्यद्रवद्रिपून् २० कलिगानामनीकेनकालिगस्यसुतोरणे ॥ पूर्वपितृवधात्कुद्वोभीमसेनमुपाद्रवत् २१ सभौमंपंचभिर्विद्धा
 पुनर्विव्याधसप्तभिः ॥ विशोकंत्रिभिरानच्छेद्धजमेकेनपत्रिणा २२ कलिगानांतुतंशूरकुद्वंकुद्वोवृकोदरः ॥ रथाद्रथमभिदुत्यमुष्टिनाभिजघानह २३ तस्यमु
 ष्टिहतस्याजौपांडवेनबलीयसा ॥ सर्वाण्यस्थीनिसहसाप्रापतन्वैपृथक्पृथक् २४ तंकर्णोभ्रातरश्चास्यनामृष्यंतपरंतप ॥ तेभीमसेनंनाराचैर्जघुराशीविषो
 पमैः २५ ततःशत्रुरथंत्यक्त्वाभीमोभ्रुवरथंगतः ॥ भ्रुवंचास्यंतमनिशंमुष्टिनासमपोथयत् २६ सतथापांडुपुत्रेणबलिनाऽभिहतोऽपतत् ॥ तंनिहत्यमहाराजभी
 मसेनोमहाबलः २७ जयरातरथंप्राप्यमुहुःसिंहइवानदत् ॥ जयरातमथाक्षिप्यनदन्सव्येनपाणिना २८ तलेननाशयामासकर्णस्यैवाग्रतःस्थितः ॥ कर्णस्तु
 पांडवेशक्तिंकांचनींसमवासृजत् २९ ततस्तामेवजग्राहप्रहसन्पांडुनंदनः ॥ कर्णायैवचदुर्धर्षश्चिक्षेपाजौवृकोदरः ३० तामापतंतींचिच्छेदशकुनिस्तैलपायि
 ना ॥ एतत्कृत्यामहत्कर्मरणेऽहुतपराक्रमः ३१ पुनःस्वरथमास्थायदुद्रावतववाहिनीम् ॥ तमायांतंजिघांसंतंभीमंकुद्धमिवांतकम् ३२ न्यवारयन्महाबाहुंतवपु
 त्राविशांपते ॥ महताशरवर्षेणच्छादयंतोमहारथाः ३३ दुर्मदस्तुततोभीमःप्रहसन्निवसंयुगे ॥ सारथिंचहयांश्चैवशरैर्निन्येयमक्षयम् ३४ दुर्मदस्तुततोयानं
 दुष्कर्णस्यावचक्रमे ॥ तावेकरथमारूढौभ्रातरौपरतापनौ ३५ संग्रामशिरसोमध्येभीमंद्वावप्यधावताम् ॥ यथांबुपतिमित्रौहितारकंदैत्यसतमम् ३६ ततस्तु
 दुर्मदश्चैवदुष्कर्णश्चतवात्मजौ ॥ रथमेकंसमारूढ्यभीमंबाणैरविध्यताम् ३७

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

द्रोण. ७
अ०
॥ १५५ ॥

॥ १२३ ॥

म.भा.टी.
॥ १२३ ॥

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ कमलविबुद्धलोचनोविलसत्पद्मनेत्रः ४३ । ४४ गुरुणाद्रोणेन ४५ तिमिराण्येवघनास्तीः ४६ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायां पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥
ततः कर्णस्यमिषतोद्रौणेर्दुर्योधनस्यच ॥ कृपस्यसोमदत्तस्यबाल्हीकस्यचपांडवः ३८ दुर्मदस्यचवीरस्यदुष्कर्णस्यचतंत्रथम् ॥ पादप्रहारेणधरांप्रावेशयदरि
दमः ३९ ततः सुतौतेबलिनौशूरोदुष्कर्णदुर्मदौ ॥ मुष्टिनाऽऽहत्यसंकुद्धोममर्दचननर्दच ४० ततोहाहाकृतेसैन्येदृष्ट्वाभीमंतृपाब्रुवन् ॥ रुद्रोऽयंभीमरूपेणघातं
राष्ट्रेषुयुध्यति ४१ एवमुक्त्वापलायंतेसर्वेभारतपार्थिवाः ॥ विसंज्ञावाहयन्वाहान्नचद्रौसहधावतः ४२ ततोबलेभृशलुलितेनिशामुखेसुपूजितोऽनृपवृषभैर्दृको
दरः ॥ महाबलःकमलविबुद्धलोचनोयुधिष्ठिरंनृपतिमपूजयद्वली ४३ ततोयमौहृपदविराटकेकयायुधिष्ठिरश्चापिपरांमुदंययुः ॥ वृकोदरंभृशमनुपूजयंश्चतेय
थांऽधकेप्रतिनिहतेहरंसुराः ४४ ततःसुतास्तेवरुणात्मजोपमारुषान्विताःसहगुरुणामहात्मना ॥ वृकोदरंरथपदातिकुंजरायुयुत्सवोभृशमभिपर्यवारयन्
४५ ततोऽभवतिमिरघनैरिवावृतेमहाभयेभयदमतीवदारुणम् ॥ निशामुखेवृकबलघ्नमोदनंमहात्मनांनृपवरयुद्धमद्भुतम् ४६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभा
रतेद्रोणपर्वणिघटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धेभीमपराक्रमेपंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५५ ॥ ॥ ध ॥ ॥ संजयउवाच ॥ प्रायोपविष्टेतुहते
पुत्रेसात्यकिनातदा ॥ सोमदत्तोभृशंकुद्धःसात्यकिंवाक्यमब्रवीत् १ क्षत्रधर्मःपुरादृष्टोयस्तुदेवैर्महात्मभिः ॥ तंत्वंसात्वतसंत्यज्यदस्युधर्मैकथंरतः २ पराङ्मु
खायदीनायन्यस्तशस्त्रायसात्यके ॥ क्षत्रधर्मतरःप्राज्ञःकथंनुप्रहरेद्रणे ३ द्वावेवकिलवृष्णीनांतत्रख्यातौमहारथौ ॥ प्रद्युम्नश्चमहाबाहुस्त्वंचैवयुधिसात्वत ४
कथंप्रायोपविष्टायपार्थेनच्छिन्नबाहवे ॥ नृशंसंपतनीयंचतादृशंकृतवानसि ५ कर्मणस्तस्यदुर्वृत्तफलंप्राप्नुहिंसंयुगे ॥ अद्यछेत्स्यामितेमूढशिरोविक्रम्यपत्रि
णा ६ शपेसात्वतपुत्राभ्यामिष्टेनसुकृतेनच ॥ अनतीतामिमारात्रियदित्वावीरमानिनम् ७ अरक्ष्यमाणंपार्थेनजिष्णुनाससुतानुजम् ॥ नहन्यान्नरकेघोरे
पतेयंवृष्णिपांसन ८ एवमुक्त्वासंकुद्धःसोमदत्तोमहाबलः ॥ दध्मौशंखंचतारेणसिंहनादननादच ९ ततःकमलपत्राक्षःसिंहदंष्ट्रोदुरासदः ॥ सात्यकिर्मृशंसं
क्रुद्धःसोमदत्तमथाब्रवीत् १० कौरवेयनमेत्रासःकथंचिदपिविद्यते ॥ त्वयासार्धमथान्यैश्चयुध्यतोहृदिकश्चन ११ यदि सर्वेणसैन्येनगुप्तोमांयोधयिष्यसि ॥ त
थापिनव्यथाकाचित्त्वयिस्यान्ममकौरव १२ युद्धसारेणवाक्येनअसतांसंमतेनच ॥ नाहंभीषयितुंशक्यःक्षत्रवृत्तेस्थितस्त्वया १३ यदितेऽस्तियुयुत्साऽद्यम
यासहनराधिप ॥ निर्दयोनिशितैर्बाणैःप्रहरप्रहरामिते १४ हतोभूरिश्रवावीरस्तवपुत्रोमहारथः ॥ शलश्चैवमहाराजभ्रातृव्यसनकर्षितः १५ त्वांचाप्यद्य
वधिष्यामिसहपुत्रंसबांधवम् ॥ तिष्ठेदानींरणेयतःकौरवोऽसिमहास्थः १६

प्रायइति १ । २ । ३ । ४ पतनीयं पातहेतुः पापम् ५ । ६ । ७ । ८ तारेणोच्चस्वरेण ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

दानंस्वद्रव्यस्यपरस्वत्वापादनं । दमोमनसोयथेष्टांविनिमोगयोग्यता । शौचंसंकरवर्जनं । अहिंसासर्वभूतानामनभिद्रोहः । न्हीरकर्तव्यान्निवर्तकोधर्मः । क्षमाऽपकारिण्यकोपः १७ । १८ कृष्ण
यस्मिन्दानंदमःशौचमहिंसाहोर्धृतिःक्षमा ॥ अनपायानिसर्वाणिनित्यंराज्ञियुधिष्ठिरे १७ मृदंगकेतोस्तस्यत्वंतेजसानेहतःपुरा ॥ सकर्णसौबलःसंख्येविना
शमुपयास्यसि १८ शपेऽहंकृष्णचरणैरिष्टापूर्तेनचैवह ॥ यदित्वांससुतंपार्पणहन्यायुधिरोषितः १९ अपयास्यसिचेत्त्युक्त्कारणमुक्तोभविष्यसि ॥ एवमाभा
ष्यचान्योन्यंक्रोधसंरक्तलोचनौ २० प्रवृत्तौशरसंपातंकर्तुंपुरुषसत्तमौ ॥ ततोऽरथसहस्रेणनागानामयुतेनच २१ दुर्योधनःसोमदत्तंपरिवार्यसंमंततः ॥ शकु
निश्चसुसंकुद्धःसर्वशस्त्रभृतांवर २२ पुत्रपौत्रैःपरिवृतोभ्रातृभिश्चैद्रविक्रमैः ॥ स्यालस्तवमहाबाहुर्वज्रसंहननोयुवा २३ साग्रंशतसहस्रंतुहयानांतस्यधीमतः ॥
सोमदत्तंमहेष्वासंसंमंतात्पर्यरक्षत २४ रक्ष्यमाणश्चबलिभिश्छादयामाससात्यकिम् ॥ तंछाद्यमानंविशिखैर्दृष्ट्वासन्नतपर्वभिः २५ घृष्टद्युम्नोऽभ्ययात्कुद्धःप्रगृह्य
महर्तोचमूम् ॥ चंडवाताभिसृष्टानामुदधीनामिवस्वनः २६ आसीद्राजम्बलौघानामन्योन्यमभिनिघ्नताम् ॥ विव्याधसोमदत्तस्तुसात्वतंनवाभिःशरैः २७ सात्य
किर्नवाभिश्चैनमवधीत्कुरुपुंगवम् ॥ सोऽतिविद्धोबलवतासमरेदृढधान्विना २८ रथोपस्थंसमासाद्यमुमोहगतचेतनः ॥ तंविमूढंसमालक्ष्यसारथिस्वरयायुतः २९
अपोवाहरणाद्वीरंसोमदत्तंमहारथम् ॥ तं विसंज्ञंसमालक्ष्ययुयुधानशरादितम् ३० अभ्यद्रवततोद्रोणोयदुवीरजिघांसया ॥ तमायांतमभिप्रेक्ष्ययुधिष्ठिरपुरो
गमाः ३१ परिवर्तुर्महात्मानंपरीप्संतोयदूतमम् ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंद्रोणस्यसहपांडवैः ३२ बलेरिवसुरैःपूर्वत्रैलोक्यजयकांक्षया ॥ ततःसायकजालेनपांडवा
नीकमावृणोत् ३३ भारद्वाजोमहातेजाविव्याधचयुधिष्ठिरम् ॥ सात्यकिंदशभिर्बाणैर्विशत्यापार्षतशरैः ३४ भीमसेनंचनवभिर्नकुलंपंचभिस्तथा ॥ सहदेवं
तथाऽष्टाभिःशतेनचशिखंडिनम् ३५ द्रौपदेयान्महाबाहुःपंचभिःपंचभिःशरैः ॥ विराटंमत्स्यमष्टाभिर्हृपदंदशभिःशरैः ३६ युधामन्युंत्रिभिःषड्विंशतमौजस
माहवे ॥ अन्यांश्चसैनिकान्विद्धायुधिष्ठिरमुपाद्रवत् ३७ तेवध्यमानाद्रोणेनपांडुपुत्रस्यसैनिकाः ॥ प्राद्रवन्वैभयाद्राजनसार्तनादादिशोदश ३८ काल्यमा
नंतुतत्सैन्यंदृष्ट्वाद्रोणेनफाल्गुनः ॥ किंचिदागतसंरंभोगुरुंपार्थोऽभ्ययाद्भुतम् ३९ दृष्ट्वाद्रोणस्तुबीभत्सुमभिधावंतमाहवे ॥ संन्यवर्तततत्सैन्यंपुनर्यौधिष्ठिरं
बलम् ४० ततोयुद्धमभूद्भूयोभारद्वाजस्यपांडवैः ॥ द्रोणस्तवसुतैराजन्सर्वतःपरिवारितः ४१ व्यधमत्पांडुसैन्यानि तूलराशीमिवानलः ॥ तंज्वलंतमिवादित्यं
दीप्तानलसमयुतिम् ४२ राजन्ननिशमत्यंतंदृष्ट्वाद्रोणंशराधिपम् ॥ मंडलीकृतधन्वानंतपंतमिवभास्करम् ४३ दहंतमहितान्सैन्येनैकंश्विदवारयत् ॥
योयोहिप्रमुखेतस्यतस्थौद्रोणस्यपुरुषः ४४ तस्यतस्यशिरश्छित्वायुद्रोणशराक्षितिम् ॥ एवंसापांडवीसेनावध्यमानामहात्मना ४५

चरणैःकृष्णयोश्चरणैः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५

४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ काष्णायसंतीक्ष्णलोहमय ५७ । ५८ मह्येनापिवारणैर्मजैः किंतु पिशाचैः ५९ । ६०

प्रदुद्रावपुनर्भीतापश्यतः सव्यसाचिनः ॥ संप्रभग्रं बलं दृष्ट्वा द्रोणेन निशिमारत ४६ गोविंदमन्त्रवीजिष्णुर्गच्छद्रोणरथं प्रति ॥ ततो रजतगोक्षीरकुंदे दुसदृशप्र
मान् ४७ चोदयामास दाशार्हो हयान् द्रोणरथं प्रति ॥ भीमसेनोऽपितं दृष्ट्वा यातं द्रोणाय फाल्गुनम् ४८ स्वसारथिमुवाचे दं द्रोणानीकायमावह ॥ सोऽपितस्य व
चः श्रुत्वा विशोको वाहयद्वयान् ४९ पृष्ठतः सत्यसंधस्य जिष्णोर्भरतसत्तम ॥ तौ दृष्ट्वा भ्रातरौ यतौ द्रोणानीकमभिदुतौ ५० पंचालाः संजयामस्याश्चेदिका रूष
कोसलाः ॥ अन्वगच्छन्महाराजकेकयाश्चमहारथाः ५१ ततो राजन्नभूद्वोरः संग्रामोलोमहर्षणः ॥ बीभत्सुर्दक्षिणपार्श्वमुत्तरंचक्रोदरः ५२ मह्यारथं दंदा
भ्यां बलं जगदुस्तव ॥ तौ दृष्ट्वा पुरुषव्याघ्रौ भीमसेनधनं जयौ ५३ दृष्ट्वा प्रोऽभ्ययाद्राजन्सात्यकिश्चमहाबलः ॥ चंडवाताभिपन्नानामुदधीनामेव स्वनः ५४
आसीद्राजन्बलौ घानांतदाऽन्योन्यमभिघ्नताम् ॥ सौमदत्तिवधात्कुद्वो दृष्ट्वा सात्यकिमाहवे ५५ द्रौणिरभ्यद्रवद्राजन्वधायकृतनिश्चयः ॥ तमापतंतं संप्रेक्ष्य
शैनेयस्य रथं प्रति ५६ भैमसेनिः सुसंक्रुद्धः प्रत्यभिन्नमवारयत् ॥ काष्णायसं महाघोरमृक्षचर्मपरिच्छदम् ५७ महान्तरथमास्थाय त्रिशूलं वांतरांतरम् ॥ विक्षि
प्तयंत्रसन्नाहं महामेघौघानिः स्वनम् ५८ युक्तं गजनिभैर्वाहैर्नह्यैर्नापिवारणैः ॥ विक्षिप्तपक्षचरणविवृताक्षेण कूजता ५९ ध्वजेनोच्छ्रितदंडेन मृधराजेन राजितम् ॥
लोहितार्द्रपताकं तु अंत्रमालाविभूषितम् ६० अष्टचक्रसमायुक्तमास्थाय विपुलं रथम् ॥ शूलमुद्वरधारिण्या शैलपादपहस्तया ६१ रक्षसांघोररूपाणामक्षौहि
ण्या समावृतः ॥ तमुद्यतमहाचापं निशम्य व्यथिता नृपाः ६२ युगांतकालसमये दंडहस्तमिवांतकम् ॥ ततस्तंगिरिशृंगाभं भीमरूपं भयावहम् ६३ दंष्ट्राकरा
लग्नमुखं शंकुर्णमहाहनुम् ॥ ऊर्ध्वकेशं विरूपाक्षं दीप्तास्यं निम्रितोदरम् ६४ महाश्वभ्रगलद्वारं किरीटच्छन्नमूर्धजम् ॥ त्रासनं सर्वभूतानां व्याताननामिवांत
कम् ६५ वीक्ष्य दीप्तमिवायांतरिपुर्विक्षोभकारिणम् ॥ तमुद्यतमहाचापं राक्षसेन्द्रं घटोत्कचम् ६६ भयार्दिताप्रचुक्षोभपुत्रस्य तव वाहिनी ॥ वायुना क्षोभिता
वर्तांगे वोर्ध्वतरंगिणी ६७ घटोत्कचप्रयुक्तेन सिंहनादेन भीषिताः ॥ प्रसुखुर्बुर्गजामूर्धं विव्यथुश्चनराभृशम् ६८ ततोऽश्मवृष्टिरव्यर्थमासीत् तत्र समंततः ॥
संध्याकालाधिकबलैः प्रयुक्ता राक्षसैः क्षितौ ६९ आयसानिचचक्राणि भुशुंडचः प्रासतो मराः ॥ पतंत्य विरताः शूलाः शतघ्न्यः पट्टिशास्तथा ७० तदुग्रम
तिरौद्रं च दृष्ट्वा युद्धं नराधिपाः ॥ तनयास्तव कर्णश्च व्यथिताः प्राद्रवन्दिशः ७१ तत्रैकोऽस्त्रबलश्लाघी द्रौणिर्मानिनिविव्यथे ॥ व्यधमच्च शरैर्मायां घटोत्कच
विनिर्मिताम् ७२ विहतायां तु मायायाममर्षी स घटोत्कचः ॥ विससर्ज शरान्घोरांस्तेऽश्वत्थामानमाविशन् ७३ भुजंगाद्ववेगेन वल्मीकिं क्रोधमुच्छिताः ॥
तेशरारुधिराकां गाभित्वा शारद्वतीसुतम् ७४

४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४

७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ गच्छवत्सेति पुत्रेणेति च भीमसेनसंबन्धात् ९३ । ९४ आत्मानमपि हन्या

विविशुर्धरणीं शीघ्रा रुक्मपुंखाः शिलाशिताः ॥ अश्वत्थामा तु संक्रुद्धो लघुहस्तः प्रतापवान् ७५ घटोत्कचमभिक्रुद्धं विभेददशभिः शरैः ॥ घटोत्कचोऽतिविद्वस्तु
द्रोणपुत्रेण मर्मसु ७६ चक्रं शतसहस्रारमगृह्णाद्व्यथितो भृशम् ॥ क्षुरांतं बालसूर्याभं मणिवज्रविभूषितम् ७७ अश्वत्थामि सचिक्षेप भैमसेनिर्जिघांसया ॥ वेगेन
महता गच्छद्वि क्षिप्तं द्रौणिना शरैः ७८ अभाग्यस्येव संकल्पस्तन्मोघमपतदुवि ॥ घटोत्कचस्ततस्तूर्णं दृष्ट्वा चक्रं निपातितम् ७९ द्रौणिं प्राच्छादयद्वाणैः स्व
भानुरिव भास्करम् ॥ घटोत्कचसुतः श्रीमान् भिन्नां जनचयोपमः ८० रुरोध द्रौणिमायां तं प्रभं जनमिवाद्रिराट् ॥ पौत्रेण भीमसेनस्य शरैरंजनपर्वणा ८१ बभौ
मेघेन धाराभिर्गिरिर्मेरुरिव आवृतः ॥ अश्वत्थामा त्वसंभ्रांतो रुद्रोर्पेद्रं द्रविक्रमः ८२ ध्वजमेकेन बाणेन चिच्छेदां जनपर्वणः ॥ द्वाभ्यां तुरथयंतारौ त्रिभिश्चास्य त्रिवे
णुकम् ८३ धनुरेकेन चिच्छेदचतुर्भिश्चतुरो हयान् ॥ विरथस्योद्यतं हस्ताद्वेमर्षिदुभिराचितम् ८४ विशिखेन सुतीक्ष्णेन खड्गमस्य द्विधाऽकरोत् ॥ गदाहेमां
गदां राजंस्तूर्णं हर्षिबिसूनुना ८५ भ्राम्योत्क्षिप्ता शरैः साऽपि द्रौणिनाऽभ्याहताऽपतत् ॥ ततोऽंतरिक्षमुन्मत्त्य कालमेघइवोन्नदन् ८६ ववर्षां जनपर्वसद्वमवर्षेन
भस्तलात् ॥ ततो मायाधरं द्रौणिं घटोत्कचसुतां दिवि ८७ मार्गणैरभिविव्याध घनं सूर्यइवां शुभिः ॥ सोऽवतीर्य पुरस्तस्थौ रथे हेमविभूषिते ८८ महीगतइवात्यु
ग्रः श्रीमानं जनपर्वतः ॥ तमयस्मयवर्माणं द्रौणिर्भीमात्मजात्मजम् ८९ जघानां जनपर्वणं महेश्वरइवांधकम् ॥ अथ दृष्ट्वा हतं पुत्रमश्वत्थामामहाबलम् ९० द्रौ
णेः सकाशमभ्येत्य रोषात्प्रज्वलितांगदः ॥ प्राहवाक्यमसंभ्रांतो वीरं शारद्वतीसुतम् ९१ दहतं पांडवानीकं वनमग्निमिवोच्छ्रितम् ॥ घटोत्कच उवाच ॥ तिष्ठति
ष्ठनमेजीवन् द्रोणपुत्रगमिष्यसि ९२ त्वामद्यानिह निष्यामि कौचमग्निसुतो यथा ॥ अश्वत्थामोवाच ॥ गच्छवत्स सहान्यैस्त्वं युध्यस्वामरविक्रम ९३ नहिपुत्रेण हे
र्षिबेपितान्याय्यः प्रवाधितुम् ॥ कामं खलु न रोषो मे हेर्षिबे विद्यते त्वयि ९४ किंतु रोषान्वितो जंतुर्हन्त्यादात्मानमप्युत ॥ संजय उवाच ॥ श्रुत्वैतत्क्रोधताम्राक्षः
पुत्रशोकसमन्वितः ९५ अश्वत्थामानमायस्तो भैमसैनिरभाषत ॥ किमहं कातरो द्रौणिपृथग्जनइवाहवे ९६ यन्मां भीषयसे वाग्भिरसदेतद्वचस्तव ॥ भीमात् ख
लुसमुत्पन्नः कुरूणां विपुलेकुले ९७ पांडवानामहं पुत्रः समरेष्वनिवर्तिनाम् ॥ रक्षसामधिराजोऽहं दशग्रीवसमो बले ९८ तिष्ठतिष्ठनमेजीवन् द्रोणपुत्रगमिष्यसि ॥
युद्धश्रद्धामहं तेऽद्य विनेष्यामिरणाजिरे ९९ इत्युक्त्वा क्रोधताम्राक्षो राक्षसः सुमहाबलः ॥ द्रौणिमभ्यद्रवत्कुद्वोगर्जेद्रभिवकेसरी १०० रथाक्षमात्रैरिषुभिरभ्यव
र्षद्वटोत्कचः ॥ रथिनामृषभं द्रौणिंधाराभिरिव तोयदः १ शरवृष्टिं शरैर्द्रौणिरप्राप्तां तां व्यशातयत् ॥ ततोऽंतरिक्षे बाणानां संग्रामोऽन्यइवाभवत् १०२

३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०
 अथास्त्रसंमर्दकृतैर्विस्फुल्लिगैस्तदाबभौ ॥ विभावरीमुखेव्योमखद्योतैरिवाचित्रितम् १०३ निशाम्यनिहतामायां द्रौणिनारणमानिना ॥ घटोत्कचस्ततोमायांसस
 जातहितः पुनः ४ सोऽभवद्विरिरित्युच्चः शिखरैस्तुरुसंकटैः ॥ शूलप्रासासिमुसलजलप्रस्रवणोमहान् ५ तमंजनगिरिप्रख्यं द्रौणिद्वैद्वामहीधरम् ॥ प्रपतद्विश्व
 हुभिः शस्त्रसंघैर्न विव्यथे ६ ततोहसन्निव द्रौणिर्वज्रमस्त्रमुदैरयत् ॥ सतेनास्त्रेण शैलेन्द्रः क्षिप्तः क्षिप्रं व्यनश्यत् ७ ततः सतोयदो भूत्वानीलः सेंद्रायुधोदिवि ॥ अ
 स्मष्टिभिरित्युग्रो द्रौणिमाच्छादयद्रणे ८ अथसंधायवायव्यमस्त्रमस्त्रविदांवरः ॥ व्यधमद्द्रोणतनवोनीलमेघंसमुत्थितम् ९ समार्णगणैर्द्रौणिर्दिशः प्रच्छाद्य
 सर्वशः ॥ शतरथसहस्राणां जघान द्विपदांवरः ११० सहस्रापुनरायांतरथनायतकार्मुकम् ॥ घटोत्कचमसंभ्रांतराक्षसैर्बहुभिर्वृतम् ११ सिंहशार्ङ्गलसदृशैर्मताद्वि
 रदविक्रमैः ॥ गजस्थैश्चरथस्थैश्चवाजिपृष्ठगतैरपि १२ विकृतास्थिशिरोग्रीवैर्हिडिबानुचरैः सह ॥ पौलस्त्यैर्यातुधानैश्चतामसैश्चेंद्रविक्रमैः १३ नानाशस्त्रधरै
 र्वैरैर्नानाकवचभूषणैः ॥ महाबलैर्भीमरथैः संरंभोद्धतलोचनैः १४ उपास्थितैस्ततोयुद्धेराक्षसैर्युद्धदुर्मदैः ॥ विषण्णमभिसंप्रेक्ष्य पुत्रं ते द्रौणिरब्रवीत् १५ तिष्ठदुर्यो
 धनाद्यत्वं न कार्यः संभ्रमस्त्वया ॥ सैहभिर्भ्रातृभिर्वैरैः पार्थिवैश्चेंद्रविक्रमैः १६ निहनिष्याम्यभिर्नास्तेन तवास्ति पराजयः ॥ सत्यं ते प्रतिजानामि पर्याश्वसयवा
 हिनीम् १७ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ न त्वेतदहुतं मन्येयते महदिदं मनः ॥ अस्मासु च पराभक्तिस्तव गौतमि नंदन १८ ॥ संजय उवाच ॥ अश्वत्थामानमुक्त्वैव
 ततः सौबलमब्रवीत् ॥ वृतरथसहस्रेण हयानारणशोभिनाम् १९ षष्ठ्यारथसहस्रैश्च प्रयाहित्वं धनं जयम् ॥ कर्णश्च वृषसेनश्च कृपोनीलस्तथैव च १२० उदी
 च्याः कृतवर्मा च पुरुमित्रः सुतापनः ॥ दुःशासनो निकुंभश्च कुंडभेदी पराक्रमः २१ पुरंजयो दृढरथः पताकी हेमकंपनः ॥ शल्यारुणी द्रुसेनाश्च संजयो विजयोजयः
 २२ कमलाक्षः परक्राथी जयवर्मा सुदर्शनः ॥ एते त्वामनुयास्यंति पत्नीनाम युतानि षट् २३ जहिभीमं यमौ चोभौ धर्मराजं च मातुल ॥ असुरानिव देवैर्द्रो जयाशामे
 त्वायि स्थिता २४ दारितान् द्रौणिना बाणैर्भृशं विक्षतविग्रहान् ॥ जहिमातुलकौ ते यानसुरानिव पावकिः २५ एवमुक्तो ययौ शीघ्रं पुत्रेण तव सौबलः ॥ पिप्रीषुस्ते सु
 तानराजन्दिधसुश्चैव पांडवान् २६ अथ प्रवृत्ते युद्धं द्रौणिराक्षसयोर्मृधे ॥ विभावरी सुतमुलं शक्रप्रह्लादयोरिव २७ ततो घटोत्कचो बाणैर्दिशभिर्गौतमी सुतम् ॥
 जघानोरसि संकुद्धो विषाग्निप्रतिमैर्ददैः २८ स तैरभ्याहतो गाढं शैर्भीम सुतेरितैः ॥ चचाल रथमध्यस्थो वातोद्धूत इव द्रुमः २९ भूयश्चांजलिकेनाथ मार्गणेन महा
 प्रभम् ॥ द्रौणिहस्तस्थितं चापं चिच्छेदाशु घटोत्कचः १३० ततोऽन्यद्रौणिरादाय धनुर्भारं सहं महत् ॥ ववर्ष विशिखां स्तीक्ष्णान्वारिधारा इवांबुदः ३१ ततः शा
 रद्वती पुत्रः प्रेषयामास भारत ॥ सुवर्णपुंखान्छत्रान् खचरान् खचरं प्रति ३२ तद्वाणैरर्दितं यूथं रक्षसां पीनवक्षसाम् ॥ सिंहैरिव बभौ मतंगजानामाकुलं कुलम् १३३
 ३१ शारद्वती कृपी खचरान्बाणान् खचरं राक्षसं ३२ ॥ १३३

१३४ । १३५ वसुल्लवणः अग्निः प्रलयकालिकः १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९
 विधम्यराक्षसान्बाणैः साश्वसूतरथद्विपान् ॥ ददाहभगवान्वह्निर्भूतानीव युगक्षये १३४ सदग्ध्वाऽक्षौहिणीबाणैर्नैर्ऋतोरुरुचेनृप ॥ पुरेव त्रिपुरं दग्ध्वादिविदेवोमहे
 श्वरः ३५ युगांते सर्वभूतानि दग्ध्वेव वसुल्लवणः ॥ राजजयतां श्रेष्ठो द्रोणपुत्रस्तवाहितान् ३६ ततो घटोत्कचः कुद्धो रक्षसां भीमकर्मणाम् ॥ द्रौणिहतेति मह
 ती चोदयामास तां च मूम् ३७ घटोत्कचस्य तामाज्ञां प्रतिगृह्याथ राक्षसाः ॥ दंष्ट्रो ज्ज्वलामहावक्राघोररूपाभयानकाः ३८ व्याताननाघोरजिह्वाः क्रोधताम्रेक्षणा
 भृशम् ॥ सिंहनादेन महतानादयंतो वसुंधराम् ३९ हंतुमन्यद्रवन् द्रौणिनानां प्रहरणा युधाः ॥ शक्तीः शतग्रीः परिधानशनीः शूलपाट्टिशान् १४० खड्गान् गदा
 भिदिपालान्मुसलानि परश्वधान् ॥ प्रासानसींस्तोमरांश्च कणपान्कंपनाञ्छितान् ४१ स्थूलान्भुशुंडश्च श्मगदास्थूणान्काष्णायसांस्तथा ॥ मुद्गरांश्च महाघो
 रान्समरेश्च दारणान् ४२ द्रौणिमूर्धन्यसंभ्रंस्ताराक्षसां भीमविक्रमाः ॥ चिक्षिपुः क्रोधताम्राक्षाः शतशोऽथ सहस्रशः ४३ तच्छस्त्रवर्षं सुमहद्द्रोणपुत्रस्य मूर्धनि ॥
 पतमानं समीक्ष्य यथोधास्ते व्यथिताऽभवन् ४४ द्रोणपुत्रस्तु विक्रांतस्तद्वर्षघोरमुच्छ्रितम् ॥ शरैर्विध्वंसयामास वज्रकल्पैः शिलाशितैः ४५ ततोऽन्यैर्विशिखै
 र्स्तूर्णैस्वर्णपुंखैर्महामनाः ॥ निजघ्ने राक्षसान् द्रौणिर्दिव्यास्त्रप्रतिमंत्रितैः ४६ तद्वाणैरर्दितं यूथं रक्षसां पीनवक्षसाम् ॥ सिंहैरिव बभौ मतंगजानामाकुलं कुलम् ॥
 ४७ ते राक्षसाः सुसंकुद्धा द्रोणपुत्रेण ताडिताः ॥ कुद्धाः संप्राद्रवन् द्रौणिजिघांसंतो महाबलाः ४८ तत्राहुतमिमं द्रौणिर्दर्शयामास विक्रमम् ॥ अशक्यं कर्तुमन्येन
 सर्वभूतेषु भारत ४९ यदेको राक्षसीं सेनां क्षणाद्द्रौणिर्भहास्त्रवित् ॥ ददाहज्वलितैर्बाणैराक्षसैर्द्रस्य पश्यतः १५० सहत्वारक्षसानीकरराजद्रौणिराहवे ॥ युगांते
 सर्वभूतानि संवर्तक इवानलः ५१ तदहंत मनीकानि शरैराशीविषोपमैः ॥ तेषुराजसहस्रेषु पांडवेषु भारत ५२ नैनं निरीक्षितुं कश्चिदशक्रो द्रौणिमाहवे ॥ ऋते
 घटोत्कचाद्वीराद्राक्षसैर्द्रान्महाबलात् ५३ सपुनर्भरतश्रेष्ठक्रोधादुद्धातलोचनः ॥ तलंतलेन संहत्य संदश्य दशनच्छदम् ५४ स्वं मृतमब्रवीत् कुद्धो द्रोणपुत्राय
 मां वह ॥ सययौघोररूपेण सुपताकेन भास्वता ५५ द्वैरथं द्रोणपुत्रेण पुनरप्यरिसूदनः ॥ सविनद्य महानादं सिंहवद्वीमविक्रमः ५६ चिक्षेपा विध्यसंग्रामे द्रोणपुत्रा
 यराक्षसः ॥ अष्टघंटां महाघोरामशनिं देवनिर्मिताम् ५७ तामवहृत्य जग्राह द्रौणिर्न्यस्य रथे धनुः ॥ चिक्षेप चैनां तस्यैव स्यंदनात् सोऽवपुष्टुवे ५८ साश्वमृतध्व
 जं यानं भस्मकृत्वामहाप्रभा ॥ विवेश वसुधां भित्त्वा साऽशनिर्भृशदारुणा ५९ द्रौणेस्तत्कर्म दृष्ट्वा तु सर्वभूतान्यपूजयन् ॥ यदवहृत्य जग्राह घोरं शंकरनिर्मिताम्
 १६० दृष्ट्युग्ररथं गत्वा भैमसेनिस्ततो नृप ॥ धनुर्घोरं समादाय महर्दिद्रायुधोपमम् ॥ मुमोच निशितान्बाणान् पुनर्द्रौणिर्महोरसि ६१ दृष्ट्युग्रस्त्वसंभ्रांतो मुमोचा
 शीविषोपमान् ॥ सुवर्णपुंखान्विशिखान् द्रोणपुत्रस्य वक्षसि ६२ ततो मुमोच नाराचान् द्रौणिस्तांश्च सहस्रशः ॥ तावप्यग्निशिखप्रख्यैर्जघ्नतुस्तस्य मार्गणान् १६३
 १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३

१६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० ॥ इतिद्रोण
अतितीव्रमहद्युद्धंतयोः पुरुषसिंहयो ॥ योधानांप्रीतिजननंद्रौणेश्वभरतर्षभ १६४ ततोऽथसहस्रेणद्विरदानांशतैस्त्रिभिः ॥ षड्विर्वाजिसहस्रैश्चभीमस्तदेशमाग
मत् ६५ ततोभीमात्मजंरक्षोघृष्टद्युम्नंचसानुगम् ॥ अयोधयतधर्मात्माद्रौणिरक्लिष्टविक्रमः ६६ तत्राहुततमंद्रौणिर्दर्शयामासविक्रमम् ॥ अशक्यंकर्तुमन्ये
नसर्वभूतेषुभारत ६७ निमेषांतरमात्रेणसाश्वसूतरथद्विपाम् ॥ अक्षौहिर्गिराक्षसानांशितैर्वाणैरशातयत् ६८ मिषतोभीमसेनस्यहैडिबेःपार्षतस्यच ॥ यम
योर्धर्मपुत्रस्यविजयस्याच्युतस्यच ६९ प्रगाढमंजोगतिभिर्नाराचैरभिताडिताः ॥ निपेतुर्द्विरदाभूमौसंशृंगाद्वपर्वताः १७० निकृतैर्हस्तिहस्तैश्चविचल
द्विरितस्ततः ॥ रराजवसुधाकीर्णाविसर्पद्विरिवोरगैः ७१ क्षितैःकांचनदंडैश्चनृपच्छत्रैःक्षितिर्बभौ ॥ द्यौरिवोदितचंद्रार्काग्रहाकीर्णायुगक्षये ७२ प्रवृद्धध्व
जमंडूकांभेरीविस्तीर्णकच्छपाम् ॥ छत्रहंसावलीजुष्टाफेनचामरमालिनीम् ७३ कंकटप्रमहाग्राहानैकायुधझषाकुलाम् ॥ विस्तीर्णजपाषाणांहताश्वमकरा
कुलाम् ७४ रथक्षिप्तमहावप्रापताकारुचिरदुमाम् ॥ शरमीनामहारौद्रांप्रासशक्त्यृष्टिदुडुभाम् ७५ मज्जामांसमहापंकाकबंधावर्जितोडुपाम् ॥ केशशैवलक
ल्माषांभीरूणांकश्मलावहाम् ७६ नागैर्द्रहययोधानांशरीरव्ययसंभवाम् ॥ शोणितौघमहाघोरांद्रौणिःप्रावर्तयन्नदीम् ७७ योधार्तरवनिर्घोषाक्षतजोर्मिसमाकु
लाम् ॥ श्वापदातिमहाघोरांयमराष्ट्रमहोदधिम् ७८ निहत्यराक्षसान्बाणैर्द्रौणिर्हैडिबिमादयत् ॥ पुनरप्यतिसंकुद्धःसवृकोदरपार्षतान् ७९ सनाराचगणैःपा
थान्द्रौणिर्विद्धामहाबलः ॥ जघानसुरथंनामदुपदस्यसुतंविभुः १८० पुनःशत्रुंजयंनामदुपदस्यात्मजंरणे ॥ बलानीकंजयानीकंजयाश्वंचाभिजघ्निवान् ८१
श्रुताह्वयंचराजानंद्रौणिर्निन्येयमक्षयम् ॥ त्रिभिश्चान्यैःशरैस्तीक्ष्णैःसुपुंखैर्हेममालिनम् ८२ जघानसपृषधंचंद्रसेनंचमारिष ॥ कुंतिभोजसुतांश्चासौद
शभिर्दशजघ्निवान् ८३ अश्वत्थामासुसंकुद्धःसंधायोग्रमजिह्वगम् ॥ मुमोचाकर्णपूर्णंनधनुषाशरमुत्तमम् ८४ यमदंडोपमंघोरमुद्दिश्याशुघटोत्कचम् ॥ सभि
त्वाहृदयंतस्यराक्षसस्यमहाशरः ८५ विवेशवसुधांशीघ्रंसुपुंखःपृथिवीपते ॥ तंहतंपतितंज्ञात्वाघृष्टद्युम्नोमहारथः ८६ द्रौणेःमकाशाद्राजेंद्रव्यपनिन्येरथोत्त
मम् ॥ ततःपराङ्मुखनृपसैन्यंयौधिष्ठिरंनृप ८७ पराजित्यरणेवीरोद्रोणपुत्रोननादह ॥ पूजितःसर्वभूतेषुतवपुत्रैश्चभारत ८८ अथशरशतभिन्नकृतदेहैर्हतप
तितैःक्षणदाचरैःसमंतात् ॥ निधनमुपगतैर्महीकृताःश्रुद्गिरिशिखरैरिवदुर्गमाऽतिरौद्रा ८९ तंसिद्धगंधर्वपिशाचसंधानागाःसुपर्णाःपितरोवयांसि ॥ रक्षोगणा
भूतगणाश्चद्रौणिमपूजयन्नप्सरसःसुराश्च १९० ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिघटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धेषट्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५६ ॥
संजयउवाच॥दुपदस्यात्मजान्दृष्ट्वाकुंतिभोजसुतांस्तथा ॥ द्रोणपुत्रेणनिहतानराक्षसांश्चसहस्रशः १ पर्वणिटीकायाषट्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥१५६॥ दुपदस्येति१

२ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

युधिष्ठिरोभीमसेनोघृष्टद्युम्नश्चपार्षतः ॥ युयुधानश्चसंयत्तायुद्धयैवमनोदधुः २ सोमदत्तःपुनःकुद्रोदृष्ट्वासात्यकिमाहवे ॥ महताशगवर्षेणच्छादयामासभारत
३ ततःसमभवद्युद्धमतीवभयवर्धनम् ॥ खदीयानांपरेषांचघोरंविजयकांक्षिणाम् ४ तं दृष्ट्वासमुपायांतंरुक्मपुंखैःशिलाशितैः ॥ दशभिःसात्वतस्यार्थेभीमोवि
व्याधसायकैः ५ सोमदत्तोऽपितंवीरंशतेनप्रत्यविध्यत् ॥ सात्वतस्त्वभिसंकुद्धःपुत्राधिभिरभिभुतम् ६ वृद्धं वृद्धगुणैर्युक्तंययातिमिवनाहुषम् ॥ विव्याधदश
भिस्तीक्ष्णैःशरैर्वज्रनिपातनैः ७ शक्त्याचैर्नविनिर्भियपुनर्विव्याधसप्तभिः ॥ ततस्तुसात्येकरथेभीमसेनोनवंदृढम् ८ मुमोचपरिघंघोरंसोमदत्तस्यमूर्धनि ॥
सात्वतोऽप्यग्निसंकाशंमुमोचशरमुत्तमम् ९ सोमदत्तोरसंकुद्धःसुपुत्रंनिशितंयुधि ॥ युगपत्पेततुर्वीरघोरौपरिघमार्गणौ १० शरीरेसोमदत्तस्यसपपातमहार
थः ॥ व्यामोहितेतुतनयेबाह्लीकस्तमुपाद्रवत् ११ विसृजच्छरवर्षाणिकालवर्षीवतोयदः ॥ भीमोऽथसात्वतस्यार्थेबाह्लीकंनवभिःशरैः १२ प्रपीडयन्महात्मा
नंविव्याधरणमूर्धनि ॥ प्रातिपेयस्तुसंकुद्धःशक्तिंभीमस्यवक्षसि १३ निचखानमहाबाहुःपुरंदरइवाशनिम् ॥ सतथाऽभिहतोभीमश्चकंपेचमुमोहच १४ प्राप्य
चेतश्चबलवान्गदामस्मैससर्जह ॥ सापांडवेनप्रहिताबाह्लीकस्याशिरोऽहरत् १५ सपपातहतःपृथ्व्यावज्जाहतइवाद्विराट् ॥ तस्मिन्विनिहतोवीरेबाह्लीकेपुरुष
र्षभ १६ पुत्रास्तेऽभ्यर्दयन्भीमं दशदाशरथैःसमाः ॥ नागदत्तोदरथोमहाबाहुरयोभुजः १७ दृढःसुहस्तोविरजाःप्रमाथ्युग्रोऽनुयाय्यपि ॥ तान्दृष्ट्वाचुकुवे
भीमोजगृहेभारसाधनान् १८ एकमेकंसमुद्दिश्यपातयामासमर्मसु ॥ तेविद्धाव्यसवःपेतुःस्यंदनेभ्योहतौजसः १९ चंडवातप्रभग्रास्तुपर्वताग्रान्महीरुहाः ॥ ना
राचैर्दशभिर्भीमस्तात्रिहत्यतवात्मजान् २० कर्णस्यदयितंपुत्रंवृषसेनमवाकिरत् ॥ ततोवृकरथोनामभ्राताकर्णस्यविश्रुतः २१ जघानभीमंनाराचैस्तमप्यभ्य
द्रवद्वली ॥ ततःसप्तथान्वीरःस्यालानांतवभारत २२ निहत्यभीमोनाराचैःशतचंद्रमपोधयत् ॥ अमर्षयंतोनिहतंशतचंद्रमहारथम् २३ शकुनेर्भ्रातरोवी
रागवाक्षःशरभोविभुः ॥ सुभगोभानुदत्तश्चशूराःपंचमहारथाः २४ अभिहत्यशरस्तीक्ष्णैर्भीमसेनमताडयन् ॥ सताडयमानोनाराचैर्वृष्टिवेगैरिवाचलः २५
जघानपंचभिर्बाणैःपंचैवातिरथान्वली ॥ तान्दृष्ट्वा निहतान्वीरान्विचेलुर्नृपसत्तमाः २६ ततोयुधिष्ठिरःकुद्धस्तवानीकमशातयत् ॥ मिषतःकुंभयोनेस्तुपु
त्राणांतवचानघ २७ अंबष्ठान्मालवाञ्छूरांस्त्रिगर्तान्सशिबीनपि ॥ प्राहिणोन्मृत्युलोकायकुद्रोयुद्धेयुधिष्ठिरः २८ अभीषाहाञ्छूरसेनान्बाह्लीकान्सवसाति
कान् ॥ निकृत्यपृथिवीराजाचक्रेशोणितकर्दमाम् २९ यौधेयान्मालवान्मालवराजन्मद्रकाणांगणान्युधि ॥ प्राहिणोन्मृत्युलोकायशूरान्बाणैर्युधिष्ठिरः ३०

३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ पतिःकुरुणांशुधिष्ठिरः ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तपंचाशद
हताहरतृतीतविध्यतव्यवकृतत ॥ इत्यासीत्तुमुलःशब्दोयुधिष्ठिररथंप्रति ३१ सैन्यानिद्रावयंतंतद्रोणोदृष्टायुधिष्ठिरम् ॥ चोदितस्तवपुत्रेणसायकैरभ्य
वाकिरत् ३२ द्रोणस्तुपरमकुद्वोवायव्यास्त्रेणपार्थिवम् ॥ विव्याधसोऽपितद्विव्यमस्त्रमस्त्रेणजघ्निवान् ३३ तस्मिन्विनिहतेचास्त्रेभारद्वाजोयुधिष्ठिरे ॥ वारुणं
याम्यमाग्नेयंत्वाष्ट्रंसावित्रमेवच ३४ चिक्षेपपरमकुद्वोजिघांसुःपांडुनंदनम् ॥ क्षिप्तानिक्षिप्यमाणानितानिचास्त्राणिधर्मजः ३५ जघानास्त्रैर्महाबाहुःकुंभयोनेरवि
त्रसन् ॥ सत्यांचिकीर्षमाणस्तुप्रतिज्ञांकुंभसंभवः ३६ प्रादुश्चक्रेऽस्त्रमैद्रवंप्राजापत्यंचभारत ॥ जिघांसुर्धर्मतनयंतवपुत्रहितेरतः ३७ पतिःकुरुणांगजसिंहगामी
विशालवक्षाःपृथुलोहिताक्षः ॥ प्रादुश्चकारास्त्रमहीनतेजामाहेंद्रमन्यत्सजघानतेन ३८ विहन्यमानेष्वस्त्रेषुद्रोणःक्रोधसमन्वितः ॥ युधिष्ठिरवधंप्रेप्सुर्ब्राह्मणमस्त्रमुदै
रयत् ३९ ततोनाज्ञासिषकिंचिद्धोरेणतमसावृते ॥ सर्वभूतानिचपरंत्रासंजग्मुर्महीपते ४० ब्रह्मास्त्रमुद्यतंदृष्ट्वाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ ब्रह्मास्त्रेणैवराजेंद्रतदस्त्रं
प्रत्यवारयत् ४१ ततःसैनिकमुख्यास्तेप्रशशंसुर्नरर्षभौ ॥ द्रोणपार्थौमहेष्वासौसंवयुद्विशारदौ ४२ ततःप्रमुख्यकौतेयद्रोणोऽपदवाहिनीम् ॥ व्यधमक्रोध
ताम्राक्षोवायव्यास्त्रेणभारत ४३ तेहन्यमानाद्रोणेनपंचालाःप्राद्वन्भयात् ॥ पश्यतोभीमसेनस्यपार्थस्यचमहात्मनः ४४ ततःकिरीटीभीमश्चसहसामन्यव
र्तताम् ॥ महर्ष्यारथवंशाभ्यांपरिगृह्यबलंतदा ४५ बीभत्सुर्दक्षिणपार्श्वमुत्तरंचवृकोदरः ॥ भारद्वाजंशरौघाभ्यामहस्यामभ्यवर्षताम् ४६ केकयाःसृजयाश्चै
वपंचालाश्चमहौजसः ॥ अन्वगच्छन्महाराजमत्स्याश्चसहसात्वतैः ४७ ततःसाभारतीसेनावध्यमानाकिरीटिना ॥ तमसामिद्रयाचैवपुनरेवव्यदीर्यत ४८
द्रोणेनवार्यमाणास्तेस्वयंतवसुतेनच ॥ नाशक्यंतमहाराजयोधावारयितुंतदा ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिघटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धेद्रोणयुधि
ष्ठिरयुद्धेसप्तपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥ संजयउवाच ॥ उदीर्यमाणंतदृष्ट्वापांडवानांमहद्वलम् ॥ आविषह्यंचमन्वानःकर्णदुर्योधनोऽब्रवीत् १
अयंसकालःसंप्राप्तोभिन्नाणामित्रवत्सल ॥ त्रायस्वसमरेकर्णसर्वान्योधान्महारथान् २ पंचालैर्मत्स्यकैकेयैःपांडवैश्चमहारथैः ॥ वृत्तान्संभतास्संकुद्वैर्निःश्वसद्भि
रिवोरगैः ३ एतेनदंतिसंहृष्टाःपांडवाजितकाशिनः ॥ शक्रोपमाश्चबहवःपंचालानारथव्रजाः ४ ॥ कर्णउवाच ॥ परित्रातुमिहप्राप्तोयदिपार्थपुरंदरः ॥ तम
प्याशुपराजित्यततोहंताऽस्मिपांडवम् ५ सत्यंतेप्रतिजानामिसमाश्वसिहिभारत ॥ हंताऽस्मिपांडुतनयान्पंचालांश्चसमागतान् ६ जयंतेप्रतिदास्यामिवास
वस्येवपावकिः ॥ प्रियंतवमयाकार्यमितिजीवामिपार्थिव ७ सर्वेषामेवपार्थानांफाल्गुनोबलवत्तरः ॥ तस्यामोघाविमोक्ष्यामिशक्तिंशक्रविनिर्मिताम् ८

धिकशततमोऽध्यायः ॥ १५७ ॥

॥ ७ ॥

॥ उदीर्यमाणंतदृष्ट्वा तथापुरुषितंदृष्ट्वातेच स्पष्टार्थाविधायी १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

तस्मिन्हतेमहेष्वासेभ्रातरस्तस्यमानद ॥ तववश्यामविष्यंतिवनंयास्यंतिवापुनः ९ मयिजीवतिकौरव्यविषादंमाकृथाःकचित् ॥ अहंजेष्यामिसमरेसहिता
न्सर्वपांडवान् १० पंचालान्केकयांश्चैववृष्णींश्चापिसमागतान् ॥ बाणौघैःशकलीकृत्यतवदास्यामिमेदिनीम् ११ ॥ संजयउवाच ॥ एवंब्रुवाणंकर्णतुष्टपःशा
रद्वतोऽब्रवीत् ॥ स्मयन्निवमहाबाहुःसूतपुत्रमिदंवचः १२ शोभनंशोभनंकर्णसनाथःकुरुपुंगवः ॥ क्षयानाथेनराधेयवचसायदिसिध्यति १३ बहुशःकथसेरु
र्णकौरवस्यसमीपतः ॥ नतुतेविक्रमःकश्चिद्दृश्यतेफलमेववा १४ समागमःपांडुसुतैर्दृष्टस्तेबहुशोयुधि ॥ सर्वत्रनिर्जितश्चासिपांडवैःसूतनंदन १५ हियमाणेत
दाकर्णगंधर्वैर्धृतराष्ट्रजे ॥ तदाऽयुध्यंतसैन्यानिस्त्वमेकोऽग्रेऽपलायिथाः १६ विराटनगरेचापिसमेताःसर्वकौरवाः ॥ पार्थेनानिर्जितायुद्धेत्वंचकर्णसहानुजः १७
एकस्याप्यसमर्थस्त्वंफाल्गुनस्यरणाजिरे ॥ कथमुत्सहसेजेतुंसकृष्णान्सर्वपांडवान् १८ अश्ववन्कर्णयुध्वस्वकथसेबहुसूतज ॥ अनुक्त्वाविक्रमेद्यस्तुतद्वैसत्पुरुष
व्रतम् १९ गर्जित्वासूतपुत्रत्वंशारदाभ्रमिवाफलम् ॥ निष्फलोदृश्यसेकर्णतच्चराजानबुध्यते २० तावद्गर्जस्वराधेययावत्पार्थनपश्यसि ॥ आरात्पार्थाहितेदृ
ष्ट्वादुर्लभंगर्जितंपुनः २१ क्षमनासाद्यतान्बाणान्फाल्गुनस्यविगर्जसि ॥ पार्थसायकविद्धस्यदुर्लभंगर्जितंतव २२ बाहुभिःक्षत्रियाःशूरावाग्भिःशूरादिजात
यः ॥ धनुषाफाल्गुनःशूरःकर्णःशूरोमनोरथैः २३ तोषितोयेनरुद्रोऽपेकःपार्थंप्रतिघातयेत् ॥ एवंसरुषितस्तेनतदाशारद्वतेनह २४ कर्णःप्रहरतांश्रेष्ठःकृपं
वाक्यमथाब्रवीत् ॥ शूरागर्जतिसततंप्रावृषीवबलाहकाः २५ फलंचाशुप्रयच्छंतिबीजमुसमृताविव ॥ दोषमत्रनपश्यामिशूराणारणसुर्वनि २६ ततद्विकथ्य
मानानांभारंचोद्वहतांमृधे ॥ यंभारंपुरुषोवोढुंमनसाहिव्यवस्यति २७ देवमस्यध्रुवंतत्रसाहाय्यायोपपद्यते ॥ व्यवसायद्वितीयोहंमनसाभारमुद्वहन् २८ ह
त्वापांडुसुतानाजौसकृष्णान्सहसात्वतान् ॥ गर्जामियद्यहंप्रतवर्कितत्रनश्यति २९ वृथाशूरानगर्जतिशारदाइवतोयदाः ॥ सामर्थ्यमात्मनोज्ञात्वाततोगर्जतिपं
डिताः ३० सोऽहमद्यरणेयत्तौसहितौकृष्णपांडवौ ॥ उत्सहेमनसाजेतुंततोगर्जामिगौतम ३१ पश्यत्वंगर्जितस्यास्यफलंमेविप्रसानुगान् ॥ हत्वापांडुसुताना
जौसहकृष्णान्ससात्वतान् ३२ दुर्योधनायदास्यामिपृथिवींहतकंटकाम् ॥ कृपउवाच ॥ मनोरथप्रलापामेनग्राह्यास्तवसूतज ३३ सदाऽक्षिपसिवैकृष्णौधर्म
राजंचपांडवम् ॥ ध्रुवस्तत्रजयःकर्णयत्रयुद्विशारदौ ३४ देवगंधर्वयक्षाणामनुष्योरगरक्षसाम् ॥ दंशितानामपिरणेअजेयौकृष्णपांडवौ ३५ ब्रह्मण्यःसत्य
वाग्दांतोगुरुदैवतपूजकः ॥ नित्यंधर्मरतश्चैवकृतास्त्रश्चविशेषतः ३६ घृतिमांश्चकृतज्ञश्चधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ भ्रातरश्चास्यबालिनःसर्वास्त्रेषुकृतश्रमाः ३७

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

80 | 81 | 82 | 83 | 84 | 85 | 86

॥ ११३० ॥

9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23

युध्यस्वसहितोऽस्माभिर्दुरात्मनुरुषाधम ॥ अन्येतुद्वाराधेयंक्रोधरक्तेक्षणाऽब्रुवन् २४ हन्यतामयमुत्सिक्तःसूतपुत्रोऽल्पचेतनः ॥ सर्वैःपार्थिवशार्दूलैर्नानिना
थोऽस्तिजिविता २५ अत्यंतवैरीपार्थानांसततंपापपूरुषः ॥ एषमूलमनर्थानांदुर्योधनमतेस्थितः २६ प्रतैनमितिजल्पंतःक्षत्रियाःसमुपाद्रवन् ॥ महताश
रवर्षेणच्छादयंतोमहारथाः २७ वधार्थंसूतपुत्रस्यपांडवेयेनचोदिताः ॥ तांस्तुसर्वास्तथादृष्ट्वाधावमानान्महारथान् २८ नविव्यथेसूतपुत्रोनचत्रासमग
च्छत ॥ दृष्ट्वासंहारकल्पंतमुद्धूतंसैन्यसागरम् २९ पिप्रीषुस्तवपुत्राणांसंग्रामेष्वपराजितः ॥ सायकौघेनबलवानक्षिप्रकारीमहाबलः ३० वारयामासतस्मै
न्यंसमंताद्भरतर्षभ ॥ ततस्तुशरवर्षेणपार्थिवास्तमवारयन् ३१ धनूंषितेविधुन्वानाःशतशोऽथसहस्रशः ॥ अयोधयंतराधेयंशक्रंदैत्यगणाइव ३२ शरवर्षेतुत
त्कर्णःपार्थिवैःसमुदीरितम् ॥ शरवर्षेणमहतासमंताद्व्यकिर्यभो ३३ तद्युद्धमभवत्तेषांकृतप्रतिकृतैषिणाम् ॥ यथादेवासुरेयुद्धेशक्रस्यसहदानवैः ३४ तत्राहुत
मपश्यामसूतपुत्रस्यलाघवम् ॥ यदेनंसर्वतोयतानाश्रुवांतिपरेयुधि ३५ निवार्यचशरौघास्तान्पार्थिवानांमहारथः ॥ युगेष्वीषासुच्छत्रेषुध्वजेषुचहयेषुच
३६ आत्मनामांकितान्घोरानराधेयःप्राहिणोच्छरान् ॥ ततस्तेव्याकुलीभूताराजानःकर्णपीडिताः ३७ बभ्रुस्तत्रतत्रैवगावःशीतार्दिताइव ॥ हयानांवध्य
मानानांगजानारथिनांतथा ३८ तत्रतत्राम्यवेक्षामसंचान्कर्णेनताडितान् ॥ शिरोभिःपतितैराजन्बाहुभिश्चसमंततः ३९ आस्तीर्णावसुधासर्वाश्चूराणामनि
वर्तिनाम् ॥ हतैश्चहन्यमानैश्चनिष्ठनद्विश्चसर्वशः ॥ बभूवायोधनरोद्रवैस्वतपुरोपमम् ॥ ततोदुर्योधनोराजादृष्ट्वाकर्णस्यविक्रमम् ४० अश्वत्थामानमासा
द्यवाक्यमेतदुवाचह ॥ युध्यतेऽसौरणेकर्णोदंशितःसर्वपार्थिवैः ४१ पश्यैताद्रवतींसेनांकर्णसायकपीडिताम् ॥ कार्तिकेयेनाविध्वस्तामासुरीपृतनामिव ४२
दृष्ट्वैतानिर्जितांसेनारणेकर्णेनधीमता ॥ अभियात्येषवीभत्सुःसूतपुत्रजिघांसया ४३ तद्यथाप्रेक्षमाणानांसूतपुत्रंमहारथम् ॥ नहन्यात्पांडवःसंख्येतथानीति
विधीयताम् ४४ ततोद्रौणिःकृपःशल्योहादिक्यश्चमहारथः ॥ प्रत्युद्ययुस्तदापार्थसूतपुत्रपरीप्सया ४५ आयातंवीक्ष्यकौतेयंशक्रंदैत्यचमूमिव ॥ बीभत्सु
रपिराजेन्द्रपंचालैरभिसंवृतः ४६ प्रत्युद्ययौतदाकर्णयथावृत्रंशतक्रतुः ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ संरब्धंफाल्गुनंदृष्ट्वाकालांतक्यमोपमम् ४७ कर्णोवेकर्तनःसूत
प्रत्यपद्यात्किमुत्तरम् ॥ योह्यस्पर्धतपार्थेननित्यमेवमहारथः ४८ आशंसतेचबीभत्सुःयुद्धेजेतुंसुदारुणम् ॥ सतुतंसहस्राप्राप्तानित्यमत्यंतवैरिणम् ४९ कर्णोवेक
र्तनःसूतकिमुत्तरमपद्यत ॥ संजयउवाच ॥ आयातंपांडवंदृष्ट्वागजंप्रतिगजोयथा ५० असंभ्रांतोरणेकर्णःप्रत्युदीयाद्धनंजयम् ॥ तमापतंतंवेगेनवैकर्तनमजि
ह्वगैः ५१ छादयामासपार्थोऽथकर्णस्तुविजयंशरैः ॥ सकर्णशरजालेनच्छादयामासपांडवः ५२ ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३

ततःकर्णःसुसंरब्धःशरैस्त्रिभिरविध्यत ॥ तस्यतच्छाघवंपार्थोनामृष्यतमहाबलः ५४ तस्मैबाणानाशिलाधोताम्रसन्नाथानजिह्वगान् ॥ प्राहिणोत्सूतपुत्रायत्रि
शतंशत्रुतापनः ५५ विव्याधचैनंसंरब्धोबाणेनैकेनवीर्यवान् ॥ सव्येभुजाग्रेबलवान्माराघेनहसन्निव ५६ तस्यविद्धस्यबाणेनकराश्चापंपपातह ॥ पुनरादाय
तश्चापंनिमेषार्थान्महाबलः ५७ छादयामासबाणौघैःफाल्गुनंकृतहस्तवत् ॥ शरदृष्टितुतामुक्तांसूतपुत्रेणभारत ५८ व्यधमच्छरवर्षेणस्मयन्निवधनंजयः ॥
तौपरस्परमासाद्यशरवर्षेणपार्थिव ५९ छादयेतांमहेष्वासौकृतप्रतिकृतैषिणौ ॥ तदद्भुतंमहद्युद्धंकर्णपांडवयोर्मध्ये ६० कुद्वयोर्वासिताहेतोर्वन्ययोर्गजयोरिव ॥
ततःपार्थोमहेष्वासोदृष्ट्वाकर्णस्यविक्रमम् ६१ मुष्टिदेशेधनुस्तस्याचिच्छेदत्वरयान्वितः ॥ अर्वाश्चतुरोभक्षैरनयद्यमसादनम् ६२ सारथेश्वशिरःकायादहर
च्छत्रुतापनः ॥ अथैनांछिन्नधन्वानंहताश्वंहतसारथिम् ६३ विव्याधसायकैःपार्थश्चतुर्भिःपांडुनंदनः ॥ हताश्वानुरथान्तूर्णमवब्रुत्यनरर्षभः ६४ आरुरोहरथं
तूर्णकृपस्यशरपीडितः ॥ सनुन्नोऽर्जुनबाणौघैराचितःशल्यकोयथा ६५ जीवितार्थमभिप्रेप्सुःकृपस्यरथमारुहत् ॥ राधेयनिर्जितंदृष्ट्वातावकाभरतर्षभ ६६ धनं
जयशरैर्नुन्नाःप्राद्रवंतदिशोदश ॥ द्रवतस्तान्समालोक्यराजादुर्योधनोऽप ६७ निवर्तयामासतदावाक्यमेतदुवाचह ॥ अलंहुतेनवःशूरास्तिष्ठध्वंक्षत्रियर्षभाः
६८ एषपार्थवधायाहंस्ययंगच्छामिसंयुगे ॥ अहंपार्थान्हनिष्यामिसंपंचालान्ससोमकान् ६९ अद्यमेयुध्यमानस्यसहगांडीवधन्वना ॥ द्रक्ष्यंतिविक्रमंपार्थाः
कालस्येवयुगक्षये ७० अद्यमद्वाणजालानिविमुक्तानिसहस्रशः ॥ द्रक्ष्यंतिसमरेयोधाःशठभानामिवायतीः ७१ अद्यबाणमयंवर्षमृजतोममधन्विनः ॥ जी
सूतस्येवधर्मातिदृक्ष्यंतियुधिसैनिकाः ७२ जेष्याम्यद्यरणेपार्थसायकैर्नतपर्वभिः ॥ तिष्ठध्वंसमरेशूराभयत्यजतफाल्गुनात् ७३ नहिमद्वीर्यमासाद्यफाल्गुनः
प्रसहिष्याति ॥ यथावेलांसमासाद्यसागरोमकरालयः ७४ इत्युक्त्वाप्रययौराजासैन्येनमहतावृत्तः ॥ फाल्गुनंप्रतिदुर्धर्षःक्रोधात्संरक्तलोचनः ७५ तंप्रयातंम
हाबाहुंदृष्ट्वाशरद्वतस्तदा ॥ अश्वत्थामानमासाद्यवाक्यमेतदुवाचह ७६ एषराजामहाबाहुरमर्षीक्रोधमुर्द्ध्वैच्छतः ॥ पतंगवृत्तिमास्थायफाल्गुनंयोडुमिच्छति
७७ यावन्नःपश्यमानानांप्राणान्पार्थेनसंगतः ॥ नजह्यात्पुरुषव्याघ्रस्तावदारयकौरवम् ७८ यावत्फाल्गुनबाणानांगोचरंनाद्यगच्छति ॥ कौरवःपार्थिवो
वीरस्तावदारयसंयुगे ७९ यावत्पार्थशरैर्घोरैर्निर्मुक्तोरगसन्निभैः ॥ नभस्मीक्रियतेराजातावद्युद्धानिषार्यताम् ८० अयुक्तमिवपश्यामितिष्ठस्वस्मासु
मानद ॥ स्वयंयुद्धाययद्राजापार्थयात्यसहायवान् ८१ दुर्लभजीवितंमन्येकौरव्यस्यकिरीटिना ॥ युद्धयमानस्यपार्थेनशार्दूलेनेवहस्तिनः ८२ मातुलेनैवमुक्त
स्तुद्रौणिःशस्त्रधृतावरः ॥ दुर्योधनमिदंवाक्यंत्वारितःसममाषत ८३ मयिजीवतिगांधारेनयुद्धंगंतुमर्हसि ॥ मामनाद्व्यकौरव्यतवानित्याहितैषिणम् ८४

छादसामासचशरैर्निःश्वसन्पन्नगोयथा ॥ सच्छायमानःसमरेद्रौणिनाराजसत्तम ४१ सर्वपांचालसेनाभिःसंवृतोरथसत्तमः ॥ नाकांतमहाबाहुःस्ववीर्यं
समुपाश्रितः ४२ सायकांश्चैवविविधानश्वत्थामिमुमोचह ॥ तौपुनःसंन्यवर्तेतांप्राणयूतपणेरणे ४३ निपीडयंतौबाणौघैःपरस्परममर्षिणौ ॥ उत्सृजंतौ
महेष्वासौशरवृष्टीःसमंततः ४४ द्रौणिपार्षतयोर्युद्धंघोररूपंभयानकम् ॥ दृष्ट्वासंपूजयामासुःसिद्धचारणवातिकाः ४५ शरौघैःपूरयंतौतावाकाशंच
दिशस्तथा ॥ अलक्ष्यौसमयुध्येतामहत्कृत्वाशरैस्तमः ४६ नृत्यमानाविवरणेमंडलीकृतकार्मुकौ ॥ परस्परवधेयतौसर्वभूतभयंकरो ४७ आयुध्येतामहा
बाहुचित्रंलघुचसुष्ठुच ॥ संपूज्यमानौसमरेयोधमुख्यैःसहस्रशः ४८ तौप्रबुद्धौरणेदृष्ट्वावनेवन्यौगजाविव ॥ उभयोःसेनयोर्हर्षस्तुमुलःसमपद्यत ४९ सिं
हनादरवाश्वासन्दध्मुःशंखांश्चसैनिकाः ॥ वादित्राण्यभ्यवाद्यंतशतशोऽथसहस्रशः ५० तस्मिंस्तुतुमुलेयुद्धेभीरूणांभयवर्धने ॥ मुहूर्तमपितयुद्धंसमरूपंतदा
भवत् ५१ ततोद्रौणिर्नहाराजपार्षतस्यमहात्मनः ॥ ध्वजंधनुस्तथाछत्रमुभौचपार्ष्णिसारथी ५२ मृतमश्वांश्चचतुरोनिहत्याभ्यद्रवद्रवणे ॥ पंचालांश्चैव
तान्सर्वान्बाणैःसन्नतपर्वभिः ५३ व्यद्रावयदमेयात्माशतशोऽथसहस्रशः ॥ ततस्तुविव्यथेसेनापांडवीभरतर्षभ ५४ दृष्ट्वादौर्णैर्महत्कर्मवासवस्येवसंयुगे ॥
शतेनचशतंहत्वापंचालानांमहारथः ५५ त्रिभिश्चनिशितैर्बाणैर्हत्वात्रीन्वैमहारथान् ॥ द्रौणिर्द्वपदपुत्रस्यफाल्गुनस्यचपश्यतः ५६ नाशयामासपंचालान्भू
यिष्ठयेव्यवस्थिताः ॥ तेवध्यमानाःपंचालाःसमरेसहस्रंजयैः ५७ अगच्छन्द्रौणिमुत्सृज्यविप्रकीर्णरथध्वजाः ॥ सजित्वासमरेशत्रून्द्रोणपुत्रोमहारथः ५८ न
नादसुमहानादंतपांतेजलदोयथा ॥ सनिहत्यबहूञ्छूरानश्वत्थामाव्यरोचत ॥ युगांतैर्सर्वभूतानिभस्मकृत्वेवपावकः ५९ संपूज्यमानोयुधिकौरवेयैर्निर्जित्यसं
ख्येऽरिगणान्सहस्रशः ॥ व्यरोचतद्रोणसुतःप्रतापवानयथासुरेंद्रोऽरिगणान्निहत्यैव ६० ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिघटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धेअश्वत्था
मपराक्रमेषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ ४१ ॥ संजयउवाच ॥ ततोयुधिष्ठिरश्चैवभीमसेनश्चपांडवः ॥ द्रोणपुत्रंमहाराजसमंतात्पर्यवारयन् १
ततोदुर्योधनोराजाभारद्वाजेनसंवृतः ॥ अभ्ययात्पांडवान्संख्येततोयुद्धमवर्तत २ घोररूपंमहाराजभीरूणांभयवर्धनम् ॥ अंबष्ठान्मालवान्वंमाच्छिर्बस्त्रिगर्त
कानपि ३ प्राहिणोन्मृत्युलोकायगणान्कुद्धोदृकोदरः ॥ अभीषाहाञ्छूरसेनान्क्षत्रियान्युद्धदुर्मदान् ४ निकृत्यपृथिवीचक्रेभीमःशोणितकर्दमाम् ॥ यौधेया
नद्रिजान्महाबलान्द्रकाम्मालवानपि ५ प्राहिणोन्मृत्युलोकायकिरीटीनिशितैःशरैः ॥ प्रगाढमंजोगतिभिर्नाराचैरभिताडिताः ६ निपेतुर्दिरदाभूमौद्विशृंगा
इवपर्वताः ॥ निकृतैर्हस्तिहस्तैश्चषष्ठमानैरितस्ततः ७

तद्वति १ । १ । १ । ४ । ५ । ६ । ७

८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामेकषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ४१ ॥ सोमदत्तमित्यध्यायःस्पष्टार्थः १ । २

रराजवसुधाकीर्णाविसर्पद्विरिवोरगैः ॥ क्षितैःकनकचित्रैश्चनृपच्छत्रैःक्षितिर्बभौ ८ द्यौरिवादित्यचंद्राद्यैर्ग्रहेःकीर्णायुगक्षये ॥ हतप्रहरताभीताविध्यतव्यवर्तं
तत ९ इत्यासीत्तुमुलःशब्दःशोणाश्वस्यरथंप्रति ॥ द्रोणस्तुपरमकुद्धोवायव्यास्त्रेणसंयुगे १० व्यधमत्तान्महावायुमेषानिवदुरत्ययः ॥ तेहन्यमानाद्रोणेनपं
चालाःप्राद्रवन्भयात् ११ पश्यतोभीमसेनस्यपार्थस्यचमहात्मनः ॥ ततःकिरीटीभीमश्चसहसासंन्यवर्तताम् १२ महतारथवंशेनपरिगृह्यबलंमहत ॥ बी
मस्तुर्दक्षिणपार्श्वमुत्तरंतुदृकोदरः १३ भारद्वाजंशरौघाभ्यामहद्भयामभ्यवर्षताम् ॥ तौतथासंपूजयाश्चैवपंचालाश्चमहौजसः १४ अन्वगच्छन्महाराजमत्स्यै
श्चसहस्रोमकैः ॥ तथैवतवपुत्रस्यरथोदाराःप्रहारिणः १५ महत्यासेनयाराजन्जमुद्रोणरथंप्रति ॥ ततःसाभारतीसेनाहन्यमानाकिरीटिना १६ तमसानि
द्रयाचैवपुनरेवव्यदीर्यत ॥ द्रोणेनवार्यमाणास्तेस्वयंतवसुतेनच १७ नाशक्यंतमहाराजयोधावारयितुंतदा ॥ सापांडुपुत्रस्यशरैर्दीर्यमाणामहाचमूः १८
तमसासंवृतेलोकेव्यद्रवत्सर्वतोमुखी ॥ उत्सृज्यशतशोवाहांस्तत्रकेचिन्नराधिपाः ॥ प्राद्रुतंमहाराजभयाविष्टाःसमंततः १९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रो
णपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धेसंकुलयुद्धे एकषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ४१ ॥ संजयउवाच ॥ सोमदत्तंतुसंप्रेक्ष्यविधुन्वानं
महद्भनुः ॥ सात्यकिःप्राहयंतारंसोमदत्तायमावह १ नह्यहत्वारणेशत्रुंसोमदत्तंमहाबलम् ॥ निवर्तिष्येरणात्सूतसत्यमेतद्वचोमम २ ततःसंप्रेषयद्यंतसैधवां
स्तान्मनोजवान् ॥ तुरंगमाञ्छंखवर्णान्सर्वशब्दातिमानरणे ३ तेऽवहनयुयुधानंतुमनोमारुतरंहसः ॥ यथेन्द्रहरयोराजन्पुरादैत्यवधोद्यतम् ४ तमापतंतंसंप्रे
क्ष्यसात्वतंरभसंरणे ॥ सोमदत्तोमहाबाहुरसंभ्रांतोन्यवर्तत ५ विमुंचञ्छरवर्षाणिपर्जन्यइववृष्टिमान् ॥ छामयामासशैनेयंजलदोभास्करयथा ६ असंभ्रांतश्च
समरेसात्यकिःकुरुपुंगवम् ॥ छादयामासबाणौघैःसमंताद्भरतर्षभ ७ सोमदत्तस्तुतंषष्ठ्याविव्याधोरसिमाधवम् ॥ सात्यकिश्चापितंराजन्नाविध्यत्सायकैःशितैः
८ तावन्योन्यंशरैःकृतौव्यराजेतानरर्षभौ ॥ सुपुष्पौपुष्पसमयेपुष्पिताविवर्किशुकौ ९ रुधिरोक्षितसर्वांगौकुरुवृष्णिपशस्करो ॥ परस्परमवेक्षेतांदहंतावि
वलोचनैः १० रथमंडलमार्गेषुचरंतावरिमर्दनौ ॥ घोररूपौहितावास्तांष्टृष्टिमंताविवांबुदौ ११ शरसंभिन्नगात्रौतुसर्वतःशकलीकृतौ ॥ श्वाविधाविधराजेंद्र
दृश्येतांशरविक्षतौ १२ सुवर्णपुंखैरिषुभिराचितौतौव्यराजताम् ॥ खद्योतैरावृताजन्प्रावृषीववनस्पती १३ संप्रदीपितसर्वांगौसायकैस्तैर्महारथौ ॥ अदृ
श्येतारणेकुद्धाबुल्काभिरिवकुंजरौ १४ ततोयुधिष्ठिरमहाराजसोमदत्तोमहारथः ॥ अधचंद्रेणचिच्छेदमाधवस्यमहद्भनुः १५ अथैनंपंचविंशत्यासायकानांसमार्प
यत् ॥ त्वरमाणस्त्वरालेपुनश्चदशभिःशरैः १६

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ बाल्हीकस्यसोमदत्तस्य १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२

अथान्यद्वनुरादायसात्यकिर्गेवत्तरम् ॥ पंचभिःसायकैस्तूर्णसोमदत्तमविध्यत १७ ततोऽपरेणभल्लेनध्वजंचिच्छेदकांचनम् ॥ बाल्हीकस्यरणेरान्सा
त्यकिःप्रहसन्निव १८ सोमदत्तस्त्वसंभ्रांतोदृष्टाकेतुनिपातितम् ॥ जैनेयंपंचविंशत्यासायकानांसमाचिनोत् १९ सात्वतोऽपिरणेकुद्धःसोमदत्तस्यधन्विनः ॥ ध
नुश्चिच्छेदभल्लेनक्षुरप्रेणशितेनह २० अथैनंरुक्मपुंखानांशतेननतपर्वणाम् ॥ आचिनोद्बहुधाराजन्मग्रदंष्ट्रमिवद्विपम् २१ अथान्यद्वनुरादायसोमदत्तोमहा
रथः ॥ सात्यकिंछादयामासशरवृष्ट्यामहाबलः २२ सोमदत्तंतुसंक्रुद्धोरेणविव्याधसात्यकिः ॥ सात्यकिंशरजालेनसोमदत्तोऽप्यपीडयत् २३ दशभिःसात्वत
स्याथेभीमोऽहन्बाल्हिकात्मजम् ॥ सोमदत्तोऽप्यसंभ्रांतोभीममाच्छिच्छितैःशरैः २४ ततस्तुसात्वतस्याथेभीमसेनोनवदंढम् ॥ मुमोचपरिघंघोरंसोमदत्तस्य
वक्षसि २५ तमापतंतवेगेनपरिघंघोरदर्शनम् ॥ द्विधाचिच्छेदसमरेप्रहसन्निवकौरवः २६ सपपातद्विधाच्छिन्नआयसःपरिघोमहान् ॥ महीधरस्येवमहाच्छि
खरंवमदारीतम् २७ ततस्तुसात्यकीराजन्सोमदत्तस्यसंयुगे ॥ धनुश्चिच्छेदभल्लेनहस्तावापंचपंचभिः २८ ततश्चतुर्भिश्चशरैस्तूर्णतांस्तुरगोत्तमान् ॥
समीपंप्रेषयामासप्रेतराजस्यभारत २९ सारथेश्चाशिरःकायाद्वल्लेननतपर्वणा ॥ जहारनरशार्दूलःप्रहसञ्छिनिपुंगवः ३० ततःशरंमहाघोरंज्वलंतमि
वपावकम् ॥ मुमोचसात्वतोराजन्स्वर्णपुंखंशिलाशितम् ३१ सविमुक्तोबलवताजैनेयेनशरोत्तमः ॥ घोरस्तस्योरसिविभोनिपपाताशुभारत ३२
सोऽतिविद्धोमहाराजसात्वतेनमहारथः ॥ सोमदत्तोमहाबाहुर्निपपातममारच ३३ तदृष्ट्वा नेह तंतत्रसोमदत्तंमहारथाः ॥ महताशरवर्षेणयुयुधानमुपाद्र
वन् ३४ छाद्यमानंशरैर्दृष्ट्वायुयुधानंयुधिष्ठिरः ॥ पांडवाश्चमहाराजसहस्रैःप्रभद्रकैः ॥ महत्यासेनयासार्धद्रोणानिमुपाद्रवन् ३५ ततोयुधिष्ठिरःकुद्धस्ता
वकानांमहाबलम् ॥ शरैर्विद्रावयामासभारद्वाजस्यपश्यतः ३६ सैन्यानिद्रावयंतंतुद्रोणोदृष्ट्वायुधिष्ठिरम् ॥ अभिदुद्राववेगेनक्रोधसंरक्तलोचनः ३७ ततःसुनि
शितैर्बाणैःपार्थिविव्याधसप्तभिः ॥ युधिष्ठिरोऽपि संक्रुद्धःप्रतिविव्याधपंचभिः ३८ सोतिविद्धोमहाबाहुःसृक्किगीपरिसंलिहन् ॥ युधिष्ठिरस्याचिच्छेदध्वजंकार्मुक
मेवच ३९ सच्छिन्नधन्वात्वरितस्वराकालेनृपोत्तमः ॥ अन्यदादत्तवेगेनकार्मुकंसमरेदंढम् ४० ततःशरसहस्रंघ्नद्रोणंविद्याधपार्थिवः ॥ साश्वसूतध्वजरथं
तदद्भुतमिवाभवत् ४१ ततोमुहूर्तव्यथितःशरपातप्रपीडितः ॥ निषसादरथोपस्थेद्रोणोभरतसत्तम ४२ प्रतिलभ्यततःसंज्ञांमुहूर्ताद्विजसत्तमः ॥ क्रोधेनमह
ताऽऽविष्टोवायव्यास्त्रमवासृजत् ४३ असंभ्रांतस्ततःपार्थोधनुराकृष्यवीर्यवान् ॥ ततस्तदस्त्रमस्त्रेणस्तंभयामासभारत ४४ चिच्छेदचधनुर्दीर्घबाह्वणस्यचपा
डवः ॥ ततोऽन्यद्वनुरादायद्रोणःक्षत्रियमर्दनः ४५ तदप्यस्यशितैर्भल्लैश्चिच्छेदकुरुपुंगवः ॥ ततोऽब्रवीद्वासुदेवःकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ४६ ४७ । ४८ । ४९ । ५०

४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांदिपष्टध्वजंशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॥ वर्तमानहति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ अंधेआध्यहेतो

युधिष्ठिरमहाबाहोयत्त्वावक्ष्यामि तच्छृणु ॥ उपारमस्वयुद्धेत्वंद्रोणाद्ररतसत्तम ४७ यततेहिसदाद्रोणोग्रहणे तवसंयुगे ॥ नानुरूपमहंमन्येयुद्धमस्यत्वयासह
४८ योऽस्यसृष्टोविनाशायसएवैनंहनिष्यति ॥ परिवर्ज्यगुरुयाहियत्रराजासुयोधनः ४९ राजाराज्ञाहियोद्धव्योनाराज्ञायुद्धमिष्यते ॥ तत्रत्वंगच्छकौंतेय
हस्त्यश्वरथसंवृतः ५० यावन्मात्रेणचमयासहायेनधनंजयः ॥ भीमश्चरथशार्दूलोयुध्यतेकौरवैःसह ५१ वासुदेववचःश्रुत्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ मुहूर्तंचित
यित्वातुततोदारुणमाहवम् ५२ प्रायादुतममित्रघ्नोयत्रभीमोव्यवस्थितः ॥ विनिघ्नस्तावकान्योधान्व्यादितास्यइवांतकः ५३ रथघोषेणमहतानादयन्वसु
धातलम् ॥ पर्जन्यइवधर्मातेनादयन्वैदिशोदश ५४ भीमस्यानिघ्नतःशत्रून्बाष्णिजग्राहपांडवः ॥ द्रोणोऽपिपांडुपंचालान्व्यधमद्रजनीमुखे ५५ ॥ इति
श्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिघटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धेद्विषष्टयधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ४७ ॥ संजयउवाच ॥ वर्तमानेतथायुद्धेघोररूपेभयावहे ॥
तमसासंवृतेलोकेरजसाचमहीपते १ नापश्यंतरणेयोधाःपरस्परमवस्थिताः ॥ अनुमानेनसंज्ञाभिर्युद्धंतद्वृद्धेमहत् २ नरनागाश्चमथनंपरमंलोमहर्षणम् ॥
द्रोणकर्णकृपावीराभीमपार्षतसात्यकाः ३ अन्योन्यंक्षोभयामासुःसैन्यानिनृपसत्तम ॥ वध्यमानानिसैन्यानिसमंतातैर्भहारथैः ४ तमसासंवृतेचैवसमंताद्विप्र
बुधुः ॥ तेसर्वतोविद्रवंतोयोधाविध्वस्तचेतनाः ५ अहन्यंतमहाराजधावमानाश्चसंयुगे ॥ महारथसहस्राणिजहुरन्योन्यमाहवे ६ अंधेतमसिमूढानिपुत्रस्यत
वमंत्रिते ॥ ततःसर्वाणिसैन्यानिसेनागोपाश्चभारत ७ व्यमुह्यंतरणेतत्रतमसासंवृतेसति ७ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ तेषांसंलोक्यमानानांपांडवैर्बिहतौजसाम् ॥
अंधेतमसिमग्रानामासीत्किंमनस्तदा ८ कथंभ्रकाशस्तेषांममसैन्यस्यवापुनः ॥ बभूवलोकेतमसातथासंजयसंवृते ९ ॥ संजयउवाच ॥ ततःसर्वाणिसै
न्यानिहतशिष्टानियानिवै ॥ सेनागोष्ठनथादिश्यपुनर्व्यूहमकल्पयत् १० द्रोणःपुरस्ताज्जघनेतुशल्यस्तथाद्रौणिःकृतवर्मासौबलश्च ॥ स्वयंतुसर्वाणिबला
निराजन्नराजाभ्ययाद्रोपयन्वैनिशायाम् ११ उवाचसर्वाश्चपदातिसंचान्दुर्योधनःपार्थिवसात्वपूर्वम् ॥ उत्सृज्यसर्वपरमायुधानिगृहीतहस्तैर्ज्वलितान्प्रदी
पान् १२ तेचोदिताःपार्थिवसत्तमेनततःप्रहृष्टाजगृहुःप्रदीपान् ॥ देवर्षिगंधर्वसुरर्षिसंचाविद्याधराश्चाप्सरसांगणाश्च १३ नागाःसयक्षोरगकिराश्चहृष्टादेवि
स्थाजगृहुःप्रदीपान् ॥ दिग्दैवतेभ्यश्चसमापतंतोऽहश्यंतदीपाःससुगंधितैलाः १४ विशेषतो नारदपर्वताभ्यांसंबोध्यमानाःकुरुपांडवार्थम् ॥ साभूयएवध्वजिनी
विभक्ताव्यरोचताग्निप्रभयानिशायाम् १५

७ वीर्यमत्संबंधिनामनः किंकिविधंकातरंरुष्टवेत्यर्थः ८ । ९ ततइति द्रोणइत्यपकृष्यते तेषांसैन्यानांव्यूहमित्यध्या
हृत्ययोऽप्ययम् १० । ११ । १२ देवर्षीति भुविपदातिभिर्दीपेषुगृहीतेषुदिविस्थदिवाअपिदीपान्जगृहुर्दुष्टोत्सवमेतकाः १३ दिग्दैवतेभ्यइत्यंतरिक्षस्थानामपिदेवानामागमनमुक्तम् १४ । १५

महाधनैराभरणैश्चदिव्यैः शस्त्रैश्चदीप्तैरपिसंपतद्भिः ॥ रथेरथेपंचविदीपकास्तुप्रदीपकास्तत्रगजेत्रयश्च १६ प्रत्यश्वमेकश्चमहाप्रदीपः कृतास्तुतैः पांडवैः कौरवैः ॥ क्षणेन सर्वे विहीताः प्रदीपाव्यादीपयंतो ध्वजिनीतवाशु १७ सर्वास्तु सेनाव्यतिसेव्यमानाः पदातिभिः पावकतैलहस्तैः ॥ प्रकाशयमाना ददृशुर्निशायां यथांतरिक्षे जलदास्तडिद्धिः १८ प्रकाशितायां तु ततो ध्वजिन्यां द्रोणोऽग्निकल्पः प्रतपस्समंतात् ॥ रराज राजेंद्रसुवर्णवर्मा मध्यगतः सूर्यइवां शुमाली १९ जांबून देष्वाभरणेषु चैव निष्केषु शुद्धेषु शरासनेषु ॥ पीतेषु शस्त्रेषु च पावकस्य प्रतिप्रभास्तत्र तदा बभूवुः २० गदाश्च शैक्याः परिघाश्च शुभ्रारथेषु शक्तयश्च विवर्तमानाः ॥ प्रतिप्रभारश्मिभिराजमीढपुनः पुनः संजनयंति दीपान् २१ छत्राणि वालव्यजनानि खट्वादीनामहोल्काश्च तथैव राजन् ॥ व्यापूर्णमानाश्च सुवर्णमालाव्यायच्छ तां तत्र तदा विरेजुः २२ शस्त्रप्रभाभिश्च विराजमानं दीपप्रभाभिश्च तदा बलंतत् ॥ प्रकाशितं चाभरणप्रभाभिर्भृशं प्रकाशं नृपते बभूव २३ पीतानि शस्त्राण्यसृगु क्षितानि वीरावधूतानि तनुच्छदानि ॥ दीप्तां प्रभां प्राजनयंत तत्र तपाय्यये विद्युदिषां तरिक्षे २४ प्रकंपितानामभिघातवंगैरभिघ्नतां चापततां जवेन ॥ वक्राण्य काशं ततदानराणां वाय्वीरितानीव महां बुजानि २५ महावनेदारुमये प्रदीप्ते यथा प्रभाभास्करस्यापि नश्येत् ॥ तथा तदाऽऽसीद्धजिनी प्रदीप्ता महाभयाभारतभी मरूपा २६ तत्संप्रदीप्तं बलमस्मदीयं निश्म्य पार्थास्त्वरितास्तथैव ॥ सर्वेषु सैन्येषु पदातिसंघानचोदयंस्तेऽपि चक्रुः प्रदीपान् २७ गजे गजे सप्तकृताः प्रदीपारथेरथे चैव दशप्रदीपाः ॥ द्वावश्च पृष्ठे परिपार्श्वतोऽन्ये ध्वजेषु चान्ये जघनेषु चान्ये २८ सेनासु सर्वासु च पार्श्वतोऽन्ये पश्चात्पुरस्ताच्च समंततश्च ॥ मध्ये तथाऽन्ये ज्वलि ताग्निहस्ता व्यदीपयन् पांडुसुतस्य सेनाम् २९ मध्ये तथाऽन्ये ज्वलिताग्निहस्ताः सेनाद्वयेऽपि स्मनरा विचेरुः ॥ सर्वेषु सैन्येषु पदातिसंघाविमिश्रिता हास्तिरथा श्ववृंदैः ३० व्यदीपयंस्ते ध्वजिनीं प्रदीप्तास्तथा बलं पांडवेयाभिगुप्तम् ॥ तेन प्रदीप्तेन तथा प्रदीप्तं बलं तवासीद्वलवद्वलेन ३१ भाः कुर्वता भानुमता शतेन दिवा करे णाग्निरिवाभिगुप्तः ॥ तयोः प्रभाः पृथिवीमंतरिक्षं सर्वाव्यतिक्रम्य दिशश्चष्टद्वाः ३२ तेन प्रकाशेन भृशं प्रकाशं बभूवतेषां तव चैव सैन्यम् ॥ तेन प्रकाशेन दिग्गतेन सं बोधिता देवगणाश्च राजन् ३३ गंधर्वयक्षासुरसिद्धसंघाः समागमन्त्स रसश्च सर्वाः ॥ तद्देवगंधर्वाः समाकुलं च यक्षासुरेन्द्राप्सरसांगणैश्च ३४ हतैश्च शूरैर्दिवमारुहद्भि रायोधनं दिव्यकल्पं बभूव ॥ रथाश्च नागाकुलदीपदीप्तं संरब्धयोधं हतविभ्रुताश्चम् ३५ महद्वलं व्यूढ रथाश्च नागं सुरासुरव्यूहसमं बभूव ॥ तच्छक्तिसंघाकुलं च उवातं महारथाभ्रं गजवाजिघोषम् ३६ शस्त्रैश्च वर्षैरुधिरां बुधारं निशि प्रवृत्तं रथदुर्दिनं तत् ॥ तस्मिन् महाग्निप्रतिमो महात्मा संतापयन् पांडवान् विप्रमुख्यः ३७ गभस्ति मिर्मध्यगतो यथाऽर्को वर्षात्ययेत द्रुपदभूत्रैर्द्रुपदः ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणवर्षणिषट्चविकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥

प्रकाशितेति १ । २ । ३ । ४ लोकानामभावे प्रलय इव । ५ । ६ तुरगास्तुरगसाधिनः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

॥ संजय उवाच ॥ प्रकाशिते तदालोके रजसा तमसा वृते ॥ समाजग्मुरथो वीराः परस्परवधैषिणः १ ते समेत्थरणे राजन् शस्त्रप्रासासिधारिणः ॥ परस्परमुदैक्षं तपरस्परकृतागसः २ प्रदीपानां सहस्रैश्च दीप्यमानैः समंततः ॥ रत्नाचितैः स्वर्णदंडैर्गंधतैलावसिंचितैः ३ देवगंधर्वदीपाद्यैः प्रभाभिरधिकोज्ज्वलैः ॥ विर राजत्तदा भूमिर्ग्रहेद्यौरिव भारत ४ उल्काशतैः प्रज्वलितैरणभूमिर्व्यराजत् ॥ दह्यमानेवलोकानामभावे च वसुंधरा ५ व्यदीप्यंत दिशः सर्वाः प्रदीपैस्तैः समं ततः ॥ वर्षाप्रदोषे खद्योतैर्वृता वृक्षा इवाबभूवुः ६ असंजतततो वीरावीरेष्वेव पृथक् पृथक् ॥ नागानागैः समाजग्मस्तुरगा हयसादिभिः ७ रथारथवरैरेव समाज ग्मुर्मुदायुताः ॥ तस्मिन् ररात्रिमुखे घोरितवपुत्रस्य शासनात् ८ चतुरंगस्य सैन्यस्य संपातश्च महानभूत् ॥ ततोऽर्जुनो महाराज कौरवाणामनीकिनी ९ व्यध मत्स्वरया युक्तः क्षपयन् सर्वपार्थिवान् ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ तस्मिन् प्रविष्टे संरब्धे मम पुत्रस्य वाहिनीम् १० अमृष्यमाणे दुर्धर्षे कथमासीन् मनोहिवः ॥ किमकुर्वत सैन्यानि प्रविष्टे परपीडने ११ दुर्योधनश्च किंकृत्यं प्राप्तकालमन्यत ॥ केचैनं समरे वीरं प्रत्युद्युररिदमाः १२ द्रोणं च केव्यरक्षंतं प्रविष्टे तवाहने ॥ केऽरक्षन्द क्षिणं च क्रंके च द्रोणस्य सव्यतः १३ केपृष्ठतश्चाप्यभवन् वीरावीरान्विनिघ्नतः ॥ केपुरस्तादगच्छंतं निघ्नतः शात्रवानरणे १४ यत्प्राविशन्महेष्वासः पंचालानप राजितः ॥ नृत्यन्निवनरव्याघ्रोरथमार्गेषु वीर्यवान् १५ यो ददाह शरैर्द्रोणः पंचालानां रथवान् ॥ धूमकेतुरिव क्रुद्धः कथं मृत्युमुपेयिवान् १६ अव्यग्रानेव हि प रान्कथयस्य पराजितान् ॥ हृष्टानुदीर्णान्संग्रामेन तथा सूतमामकान् १७ हतांश्चैव विदीर्णांश्च विप्रकीर्णांश्च संसि ॥ रथिनो विरथांश्चैव कृतान् युद्धेषु मामकान् १८ ॥ संजय उवाच ॥ द्रोणस्य मतमाज्ञाय यो दुकामस्य तां निशाम् ॥ दुर्योधनो महाराज वश्यान् भ्रातृनुवाचह १९ कर्णं च वृषसेनं च मद्वराजं च कौरव ॥ दुर्धर्षं दी र्घबाहुं च ये च तेषां पदानुगाः २० द्रोणयताः पराक्रांताः सर्वैरक्षंतु पृष्ठतः ॥ हार्दिक्यो दक्षिणं चक्रं शल्यश्चैवोत्तरं तथा २१ त्रिगर्तानां च येशूराहतशिष्टामहारथाः ॥ तांश्चैव पुरतः सर्वान् पुत्रस्ते समचोदयत् २२ आचार्यो हि सुसंयतो भृशं यताश्च पांडवाः ॥ संरक्षत सुसंयतानि घ्नंतं शात्रवानरणे २३ द्रोणो हि बलवान् युद्धे क्षिप्रह स्तः प्रतापवान् ॥ निर्जयेन्निदशान्युद्धे किमु पार्थान्ससोमकान् २४ ते यूयं सहिताः सर्वे भृशं यतामहारथाः ॥ द्रोणं रक्षत पांचाला दृष्ट्युग्रान् महारथात् २५ पांड वीयेषु सैन्येषु न तं पश्यामकंचन ॥ यो यो ध्ये द्रुणे द्रोणं पृष्ठयुग्राद्वेत्तुषः २६ तस्मात्सर्वात्मना मन्ये भारद्वाजस्य रक्षणम् ॥ सुगुप्तः पांडवान् हन्यात्सृजयांश्च ससो मकान् २७ संजयेष्वथ सर्वेषु निहतेषु च ममुखे ॥ घृष्टयुग्रेण द्रौणिर्हनिष्यति न संशयः २८ तथाऽर्जुनं च राधेयो हनिष्यति महारथः ॥ भीमसेनमहं चा पियुद्धे जेष्यामि दीक्षितः २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांचतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वर्तमानेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

शेषां धर्माणां योधाः प्रसभंहीनतेजसः ॥ सोऽयं मजयोव्यक्तो दीर्घकालं भविष्यति ३० तस्माद्रक्षतसंग्रामे द्रोणमेव महारथम् ॥ इत्युक्त्वा भरतश्चेष्टपुत्रोदुर्यो
धनस्तव ३१ व्यादिदेश तथैव तस्मिन्स्तमसिदारुणे ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं रात्रौ भरतसत्तम ३२ उभयोः सेनयोर्धोरि परस्परजिगीषया ॥ अर्जुनः कौरवसैन्य
मर्जुनं चापिकौरवाः ३३ नानाशस्त्रसमावायैरन्योन्यं समपीडयन् ॥ द्रौणिः पंचालराजं च भारद्वाजश्च संजयान् ३४ छादयांचक्रिरे संख्येशैः सन्नतपर्वभिः ॥ पांडु
पांचालसैन्यानां कौरवाणां च भारत ३५ आसीन्निष्ठानको घोरो निघ्नतामितरेतरम् ॥ नैवास्माभिस्तथा पूर्वैर्दृष्टपूर्वतथा विधम् ३६ श्रुतं वायादृशं युद्धमासीद्रौ
द्रंभयानकम् ३७ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणिघटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धे संकुल्युद्धे चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच ॥
वर्तमाने तदारौ द्रौणियुद्धे विशांपते ॥ सर्वभूतक्षयकरे धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः १ अब्रवीत्पांडवांश्चैव पंचालांश्चैव सोमकान् ॥ अभिद्रवत संयात द्रोणमेव जिघांसया २
राज्ञस्तेव च नाद्राजं पंचालाः संजयास्तथा ॥ द्रोणमेवाभ्यवर्तत न दंतो भैरवान्नरवान् ३ तंतुते प्रतिगर्जतः प्रत्युद्यातास्त्वमर्षिताः ॥ यथाशक्तियथोत्साहं यथासत्त्वं
च संयुगे ४ कृतवर्मा तु हार्दिक्यो युधिष्ठिरमुपाद्रवत् ॥ द्रोणं प्रतिसमायातं मतो मतामिवादिपम् ५ शैनेयं शरवर्षाणि विकिरंतं समंततः ॥ अभ्ययात्कौरवो राजन् भू
रिः संग्राममूर्धनि ६ सहदेवमथायातं द्रोणप्रेप्सुं महारथम् ॥ कर्णो वै कर्तनो राजन् वारयामास पांडवम् ७ भीमसेनमथायातं व्यादितास्यमिवांतकम् ॥ स्वयंदुर्यो
धनो राजा प्रतीपं मृत्युमाव्रजत् ८ नकुलं च युधांश्चेष्टं सर्वयुद्धविशारदम् ॥ शकुनिः सौबलो राजन् वारयामास सत्वरः ९ शिखंडिनमथायातं रथेन रथिनां वरम् ॥
कृपः शारद्वतो राजन् वारयामास संयुगे १० प्रतिविध्यमथायातं मयूरसदृशैर्हयैः ॥ दुःशासनो महाराज यतो यतमवारयत् ११ भैमसेनिमथायातं मायाशतविशा
रदम् ॥ अश्वत्थामा महाराजराक्षसं प्रत्यवेधयत् १२ द्रुपदं वृषसेनस्तु ससैन्यं सपदानुगम् ॥ वारयामास समरे द्रोणप्रेप्सुं महारथम् १३ विराटं द्रुतमायातं द्रोण
स्य निधनं प्रति ॥ मद्राजः सुसंकुद्धो वारयामास भारत १४ शतानीकमथायातं नाकुलिरभ संरणे ॥ चित्रसेनो रुरोधाशुशैर्द्रोणं परीप्सया १५ अर्जुनं च युधां
श्चेष्टं प्राद्रवंतं महारथम् ॥ अलंबुषो महाराजराक्षसे द्रोण्यवारयत् १६ तथा द्रोणं महेश्वरं निघ्नतं शात्रवानरणे ॥ दृष्ट्युग्रोऽथ पांचाल्यो हृष्टरूपमवारयत् १७
तथाऽन्यान्पाण्डुपुत्राणां समायातान् महारथान् ॥ तावकारथिनो राजन् वारयामासुरोजसा १८ गजारोहा गजैस्तूर्णसन्निपत्य महाभूधे ॥ योधयंतश्च मृदंतः शत
शोऽथ सहस्रशः १९ निशीथेतुरगाराजन् द्रावयंतः परस्परम् ॥ समदृश्यंत वेगेन पक्षवंतो यथा द्रव्यः २० सादिनः सादिभिः सार्धं प्रासशस्तृष्टिपाणयः ॥ समाग
च्छन्महाराजविनदंतः पृथक्पृथक् २१

१० । ११ भैमसेनिघटोत्कचं १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ माधवः कृतवर्मा २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांचतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ ७ ॥

नरास्तु बहस्तत्र समाजग्मुः परस्परम् ॥ गदाभिर्मुसलैश्चैव नानाशस्त्रैश्च संयुगे २२ कृतवर्मा तु हार्दिक्यो धर्मपुत्रो युधिष्ठिरम् ॥ वारयामास संकुद्धो विलेवो द्रुत
मर्णवम् २३ युधिष्ठिरस्तु हार्दिक्यं विद्धापंचभिराशुगैः ॥ पुनर्विव्याध विशत्यातिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् २४ कृतवर्मा तु संकुद्धो धर्मपुत्रस्य मारिष ॥ धनुश्चिच्छे
दमच्छेन तंच विव्याध सप्तभिः २५ अथान्यद्वनुरादाय धर्मपुत्रो महारथः ॥ हार्दिक्यं दशभिर्बाणैर्बाह्वोरुरसि चार्पयत् २६ माधवस्तुरणे विद्धो धर्मपुत्रेण मारिष ॥
प्राकंपतचरोषेण सप्तभिश्चार्दयच्छरैः २७ तस्य पार्थो धनुश्छित्त्वा हस्तावापं निहत्य च ॥ प्राहिणोन्निशितान्बाणान्पंचराजच्छिलाशितान् २८ ते तस्य कवचं
भित्त्वा हेमचित्रं महाधनम् ॥ प्राविशन्धरणीं भित्त्वा वल्मीकमिव पन्नगाः २९ अक्ष्णोर्निमेषमात्रेण सोऽन्यदादाय कार्मुकम् ॥ विव्याध पांडवं षष्ठ्या मृतं च नवभिः
शैः ३० तस्य शक्तिममेयात्पांडवो भुजगोत्तमाम् ॥ चिक्षेप भरतश्चेष्टरथेन्यस्य महद्भुजः ३१ साहेमचित्रामहती पांडवेन प्रवेरिता ॥ निर्भिद्य दक्षिणं बाहुं प्रा
विशद्वरणीतलम् ३२ एतस्मिन्नेव काले तु गृह्यपार्थः पुनर्धनुः ॥ हार्दिक्यं छादयामास शरैः सन्नतपर्वभिः ३३ ततस्तु समरेश्वरो वृष्णीनां प्रवरो रथी ॥ व्यश्वसूत
रथं चक्रे निमेषार्धाद्युधिष्ठिरम् ३४ ततस्तु पांडवो ज्येष्ठः खड्गचर्मसमाददे ॥ तदस्य निशितैर्बाणैर्व्यध मन्माधवोरणे ३५ तोमरं तु ततो गृह्य स्वर्णदंडं दुरासदम् ॥
अप्रेषीत्समरतूर्णं हार्दिक्यस्य युधिष्ठिरः ३६ तमापतंतं सहसा धर्मराजभुजच्युतम् ॥ द्विधा चिच्छेद हार्दिक्यः कृतहस्तः स्मयन्निव ३७ ततः शरशतेनाजोधर्म
पुत्रमवाकिरत् ॥ कवचंचास्य संकुद्धः शरैस्तीक्ष्णैरदारयत् ३८ हार्दिक्यशरसं छत्रं कवचं तन्महाधनम् ॥ व्यशीर्य तरणे राजंस्ताराजालमिवांबरात् ३९ सच्छिन्न
धन्वा विरथः शीर्णवर्मा शरार्दितः ॥ अपायासीद्रणान्तूर्णधर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ४० कृतवर्मा तु निमित्त्य धर्मात्मानं युधिष्ठिरम् ॥ पुनर्द्रोणस्य जुगुपे चक्रमेव महात्मनः
४१ ॥ इति श्रीम ० द्रोणप ० घटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धे युधिष्ठिरापयानं नाम पंचषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ संजय उवाच ॥ भूरिस्तु समरे राजन् शै
नेयं रथिनां वरम् ॥ आपतंतं मपासे धत्प्रयाणादिव कुंजरम् १ अथैनं सात्यकिः कुद्धः पंचभिर्निशितैः शरैः ॥ विव्याध हृदये तस्य प्रास्त्रवत्तस्य शोणितम् २ तथैव
कौरवो युद्धे शैनेयं युद्धदुर्मदम् ॥ दशभिर्निशितैस्तीक्ष्णैरविध्यत भुजांतरे ३ तावन्त्योन्यं महाराज ततश्चाते शरैर्भृशम् ॥ क्रोधसंरक्तनयनौ क्रोधाद्विस्फार्य कार्मुके
४ तयोरासीन्महाराजशस्त्रवृष्टिः सुदारुणा ॥ कुद्धयोः सायकमुचोर्य मांतकनिकाशयोः ५ तावन्त्योन्यं शरैराजन्संछाद्य समवस्थितौ ॥ मुहूर्तं चैव तदुद्धंसमरूपमि
वाभवत् ६ ततः कुद्धो महाराज शैनेयः प्रहसन्निव ॥ धनुश्चिच्छेद समरे कौरवस्य महत्मानः ७

धिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ भूरिरिति प्रयाणाद्यामस्थानात् प्रवणादिति पाठे प्रवणं प्रकृष्टं बलं जलं १ तस्य सात्यकेः तस्य तस्माद्भूदयात् २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

संजयउवाच ॥ सहदेवमथायांतद्रोणप्रेप्सुंविशंपते ॥ कर्णोवैतकर्तनीयुद्धेवारयामासभारत १ सहदेवस्तुराधेयंविद्वानवभिराशुगैः ॥ पुनर्विध्याधदशभिर्वि
शिखैर्नतपर्वभिः २ संकर्णःप्रतिविध्याधशतेननतपर्वणाम् ॥ सज्यंचास्यधनुःशीघ्रचिच्छेदलघुहस्तवत् ३ ततोऽन्यद्वनुरादायमाद्रीपुत्रःप्रतापवान् ॥ कर्णवि
व्याधविशत्यातदहुतमिवाभवत् ४ तस्यकर्णोहयान्हत्वाशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ सारथिचास्यमह्येनहुतानिन्येयमक्षयम् ५ विरथःसहदेवस्तुखड्गचर्मसमाददे ॥
तदप्यस्यशरैःकर्णोव्यधमत्प्रहसन्निव ६ अथगुर्वीमहाघोराहिमचित्रांमहामदाम् ॥ प्रेषयामाससंकुदोवैकर्तनरथंप्रति ७ तामापततीसहसासहदेवप्रचोदिताम् ॥
व्यष्टमयच्छरैःकर्णोभूमौचैनामपातयत् ८ गदांविनिहतांदृष्ट्वासहदेवस्त्वरान्वितः ॥ शक्तिचिक्षेपकर्णायतामप्यस्याच्छिनच्छरैः ९ ससंभ्रमतस्तूर्णमवस्रु
त्यरथोत्तमात् ॥ सहदेवोमहाराजदृष्ट्वाकर्णव्यवस्थितम् १० रथचक्रंप्रगृह्णाजौमुमोचाधिरथंप्रति ॥ तदापतद्वैसहसाकालचक्रमिवोद्यतम् ११ शरैरेकसाहस्रै
राच्छिनत्सूतनंदनः ॥ तस्मिंस्तुनिहतेचक्रेसूतजेनमहात्मना १२ ईषादंढकयोक्तांश्चयुगानिविविधानिच ॥ हस्त्यंगानितथाऽश्वान्श्वपुत्रान्बहून् १३
चिक्षेपकर्णमुद्दिश्यकर्णस्तान्व्यधमच्छरैः ॥ सनिरायुधमात्मानंज्ञात्वामाद्रवतीसुतः १४ वार्यमाणस्तुविशिखैःसहदेवोऽग्नंजहौ ॥ तमभिद्व्यराधेयोमुहूर्ताद्
रतर्षभ १५ अब्रवीत्प्रहसन्वाक्यंसहदेवंविशंपते ॥ मायुध्यस्वरणेऽधीरविशिष्टैरथिभिःसह १६ सहशैर्युध्यमाद्रेयवचोमेमाविशंकिथाः ॥ अधैनंधनुषोऽग्रेणतुदन्भू
योऽब्रवीद्वचः १७ एषोऽर्जुनोरणेतूर्णयुध्यतेकुरुभिःसह ॥ तत्रगच्छस्वमाद्रेयगृहंवायदिमन्यसे १८ एवमुक्त्वातुतंकर्णोरथेनरथिनांवरः ॥ प्रायात्पांचालपां
डूनांसैन्यानिप्रदहन्निव १९ वधंप्राप्तंतुमाद्रेयनावधीत्समरेऽरिहा ॥ कुंत्याःस्मृत्वावचोराजस्तत्संधोमहायशाः २० सहदेवस्ततोराजन्विमनाःशरपीडितः ॥
कर्णवाक्शरतप्तश्चजीवितान्निरविद्यत २१ आरुरोहरथंचापिपांचाल्यस्यमहात्मनः ॥ जनमेजयस्यसमरेत्वरायुक्तोमहारथः २२ विराटंसहसेनंतुद्रोणवैदुतमा
गतम् ॥ मद्रराजःशरौघेणच्छादयामासधन्विनम् २३ तयोःसमभवद्युद्धंसमरेदृढधन्विनोः ॥ यादृशंक्षमभवद्राजनर्जंभवासवयोःपुरा २४ मद्रराजोमहाराजवि
राट्वाहिनीपतीम् ॥ आजप्रेत्वरितस्तूर्णशतेननतपर्वणाम् २५ प्रतिविध्याधतंराजन्नवभिर्निशितैःशरैः ॥ पुनश्चैनंत्रिसप्तत्याभूयश्चैवशतेनतु २६ तस्य
मद्राधिपोहत्वाचतुरोरथवाजिनः ॥ सूतध्वजंचसमरेशराभ्यांसंन्यपातयत् २७ हताश्वातुरथातूर्णमवस्रुत्यमहारथः ॥ तस्थौविस्फारयंश्चापंविमुंचंश्चाशि
ताञ्छरान् २८ शतानीकस्ततोदृष्ट्वाभ्रातरंहतवाहनम् ॥ रथेनाभ्यपततूर्णसर्वलोकस्यपश्यतः २९ शतानीकमथायांतंमद्रराजोमहापृथे ॥ विशिखैर्बहुभिर्वि
द्धाततोनिन्येयमक्षयम् ३०

१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०

११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तपद्यधिकश

तस्मिंस्तुनिहतेवीरेविराटोरथसत्तमः ॥ आरुरोहरथंतूर्णतमेवध्वजमालिनम् ३१ ततोविफार्यनयनेक्रोधाद्विगुणविक्रमः ॥ मद्रराजरथंतूर्णछादयामासपात्रि
भिः ३२ ततोमद्राधिपःक्रुद्धःशरेणानतपर्वणा ॥ आजघानोरसिदंढविराट्वाहिनीपातिम् ३३ सोतिविद्धोमहाराजरथोपस्थउपाविशत् ॥ कश्मलंचाविशती
व्रविराटोभरतर्षभ ३४ सारथिस्तमपोवाहसमरेशरविक्षतम् ॥ ततःसामहतीसेनाप्राद्रवन्निशिभारत ३५ वध्यमानाशरशतैःशल्येनाहवशोभिना ॥ तां दृष्ट्वा
विदुतांसेनांवासुदेवधनंजयौ ३६ प्रयातौतत्रराजेंद्रयत्रशल्योव्यवस्थितः ॥ तौतुप्रत्युद्ययौराजनराक्षसेद्रोहलंबुषः ३७ अष्टचक्रसमायुक्तमास्थायप्रवरं
थम् ॥ तुरंगममुखैर्युक्तंपिशाचैर्घोरदर्शनैः ३८ लोहितार्द्रपताकंतरक्तमाल्यविभूषितम् ॥ कार्ष्ण्यसमर्थघोरमृक्षचर्मसमावृतम् ३९ रोद्रेणचित्रपक्षेणविवृता
क्षेणकूजता ॥ ध्वजेनोच्छ्रितदंडेनगृध्रराजेनराजता ४० सबभौराक्षसोराजम्भिन्नाजनचयोपमः ॥ रुरोधार्जुनमायांतंप्रभंजनमिवाद्रिराट् ४१ किरन्बाणग
णान्राजनशतशोऽर्जुनमूर्धनि ॥ अतितीव्रमहद्युद्धंनरराक्षसयोस्तदा ४२ द्रष्टुणांप्रीतिजननंसर्वेषांतत्रभारत ॥ गृध्रकाकबलोलूककंकगोमायुहर्षणम् ४३ त
मर्जुनःशतेनैवपत्रिणांसमताडयत् ॥ नवभिश्चशितैर्बाणैर्ध्वजचिच्छेदभारत ४४ सारथिचत्रिभिर्बाणैस्त्रिभिरेवत्रिवेणुकम् ॥ धनुरेकेनचिच्छेदचतुर्भिश्चतुरो
हयान् ४५ पुनःसज्यंकृतंचार्पतदप्यस्यद्विधाऽच्छिन्नत् ॥ विरथस्योद्यतंखड्गंशरेणास्यद्विधाऽकरोत् ४६ अथैनंनिशितैर्बाणैश्चतुर्भिर्भरतर्षभ ॥ पार्थोऽविध्य
द्राक्षसेंद्रंसविद्धःप्राद्रवद्भयात् ४७ तंविजित्यार्जुनस्तूर्णद्रोणांतिकमुपाययौ ॥ किरनशरगणान्राजनरवारणवाजिषु ४८ वध्यमानामहाराजपांडवेनयशस्विना ॥
सैनिकान्यपतन्नुर्व्यावातनुन्नाडवहुमाः ४९ तेषुतूत्साद्यमानेषुफाल्गुनेनमहात्मना ॥ संप्राद्रवदलंसर्वपुत्राणांतेविशंपते ५० ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्व
णिषटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धेअलंबुषपराभवेसप्तपद्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ संजयउवाच ॥ शतानीकंशरैस्तूर्णनिर्दहतंचमृतव ॥ चित्रसेनस्तव
सुतोवारयामासभारत १ नाकुलिश्चित्रसेनंतुविद्धापंचभिराशुगैः ॥ सतुतंप्रतिविध्याधदशभिर्निशितैःशरैः २ चित्रसेनोमहाराजशतानीकंपुनर्युधि ॥ नवभि
र्निशितैर्बाणैराजघानस्तनांतरे ३ नाकुलिस्तस्यविशिखैर्वर्मसन्नतपर्वभिः ॥ गात्रात्संच्यावयामासतदहुतमिवाभवत् ४ सोऽपेतवर्मापुत्रस्तेविरराजभृशंनृप
उत्सृज्यकालेराजेंद्रनिर्मोकमिवपन्नगः ५ ततोऽस्यनिशितैर्बाणैर्ध्वजंचिच्छेदनाकुलिः ॥ धनुश्चैवमहाराजयतमानस्यसंयुगे ६ सच्छिन्नधन्वासमरेविवर्मा
चमहारथः ॥ धनुरन्यन्महाराजजग्राहारिविदारणम् ७ ततस्तूर्णचित्रसेनोनाकुलिंनवभिःशरैः ॥ विध्याधसमरेक्रुद्धोभरतानांमहारथः ८ शतानीकोऽथसं
क्रुद्धश्चित्रसेनस्यमारिष ॥ जघानचतुरोवाहान्सारथिचनरोत्तमः ९ तत्रमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ अ ॥ ॥ शतानीकमिति ॥ १।२।३।४।५।६।७।८।९

अवस्यत्यरथात्तस्माच्चित्रसेनोमहारथः ॥ नाकुलिंपंचविंशत्याशराणामार्दयद्वली १० तस्यतत्कुर्वतः कर्मनकुलस्यसुतोरणे ॥ अर्धचंद्रेणचिच्छेदचापंरत्नविभू
षितम् ११ सच्छिन्नधन्वाविरथोहताश्वोहतसारथिः ॥ आरुरोहरथंतूर्णहार्दिक्यस्यमहात्मनः १२ द्रुपदंतुसहानीकंद्रोणप्रेप्सुमहारथम् ॥ वृषसेनोऽभ्यया
तूर्णीकिरन्शरशतैस्तदा १३ यज्ञसेनस्तुसमरेकर्णपुत्रमहारथम् ॥ षष्ठ्याशराणाविव्याधबाह्वोरुसिचानघ १४ वृषसेनस्तुसंकुद्धोयज्ञसेनरथेस्थितम् ॥ व
हृभिःसायकैस्तीक्ष्णैराजघानस्तनांतरे १५ तावुभौशरनुव्रांगौशरकंटकिनौतदा ॥ व्यभ्राजेतामहाराजश्वाविधौशलैरिव १६ रुक्मपुंखैःप्रसन्नाग्रैःशरैश्छि
न्नतनुच्छदौ ॥ रुधिरौघपरिक्लिन्नौव्यभ्राजेतामहामृधे १७ तपनीयनिभौचित्रौकल्पवृक्षाविवाहुतौ ॥ किंशुकाविवचोत्फुल्लौव्यकाशेतराणाजिरे १८ वृषसे
नस्ततोराजन्दुपदनवभिःशरैः ॥ विद्धाविव्याधसप्तत्यापुनरन्यैस्त्रिभिस्त्रिभिः १९ ततःशरसहस्राणिविमुंचन्विबभौतदा ॥ कर्णपुत्रोमहाराजवर्षमाणइवांबुदः
२० द्रुपदस्तुततःकुद्धोवृषसेनस्यकार्मुकम् ॥ द्विधाचिच्छेदभलेनपीतेननिशितेनच २१ सोऽभ्यत्कार्मुकमादायरुक्मबद्धंनवंदम् ॥ तूणादाकृष्यविमलंभ
लंपीतशितंदम् २२ कार्मुकेयोजयित्वातंदुपदंसन्निरीक्ष्यच ॥ आकर्णपूर्णमुमुचेन्नासयन्सर्वसोमकान् २३ हृदयंतस्याभित्त्वाचजगामवसुधातलम् ॥ कश्मलंप्रा
विशद्राजावृषसेनशराहतः २४ सारथिस्तमपोवाहस्मरन्सारथिचोष्ठितम् ॥ तस्मिन्प्रभग्रेराजेन्द्रपंचालानामहारथे २५ ततस्तुद्रुपदानीकंशरैश्छिन्नतनुच्छ
दम् ॥ संप्राद्रवत्तदाराजन्निशीथेभैरवेसाति २६ प्रदीपैरपरित्यक्तैर्ज्वलद्भिस्तैःसमंततः ॥ व्यराजतमहीराजन्वीताभ्राद्यौरिवग्रहैः २७ तथाऽगदैर्निपातितैर्व्य
राजतवसुंधरा ॥ प्रावृट्कालेमहाराजविद्युद्भिरिवतोयदः २८ ततःकर्णसुतावस्ताःसोमकाविप्रदुग्धुः ॥ यथेन्द्रभयवित्रस्तादानवास्तारकामये २९ तेनार्थ
मानाःसमरेद्रवमाणाश्चसोमकाः ॥ व्यराजंतमहाराजप्रदीपैरवभासिताः ३० तांस्तुनिर्जित्यसमरेकर्णपुत्रोऽप्यरोचत ॥ मध्यंदिनमनुप्राप्तोधर्माशुरिवभारत
३१ तेषुराजसहस्रेषुतावकेषुपरेषुच ॥ एकएवज्वलंस्तस्थौवृषसेनःप्रतापवान् ३२ सविजित्यरणेशूरान्सोमकानामहारथान् ॥ जगामत्वरितस्तत्रयत्रराजायु
धिष्ठिरः ३३ प्रतिविध्यमथकुद्धंप्रदहंतंरणेरिपून् ॥ दुःशासनस्तवसुतःप्रत्यगच्छन्महारथः ३४ तयोःसमागमोराजंश्चित्ररूपोबभूवह ॥ व्यपेतजलदेव्यो
मिषुधभास्करयोरिव ३५ प्रतिविध्यंतुसमरेकुर्वाणकर्मदुष्करम् ॥ दुःशासनस्त्रिभिर्बाणैर्ललाटेसमविध्यत ३६ सोऽतिविद्धोबलवतातवपुत्रेणधन्विना ॥ विररा
जमहाबाहुःसंशृंगइवपर्वतः ३७ दुःशासनंतुसमरेप्रतिविध्योमहारथः ॥ नवभिःसायकैर्विद्धापुनर्विव्याधसप्तभिः ३८ तत्रभारतपुत्रस्तेलतवान्कर्भुदुष्करम् ॥
प्रतिविध्यहयानुग्रैःपातयामाससायकैः ३९

३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९

४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः । १६८ । । ७१ । । नकुलमिति । १ । १ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

सारथिचास्यभलेनध्वजंचसमपातयत् ॥ रथंचतिलशोराजन्व्यधमतस्यधन्विनः ४० पताकाश्चसतूणीरारश्मीन्योक्राणिचप्रभो ॥ चिच्छेदतिलशःकुद्धः
शरैःसन्नतपर्वभिः ४१ विरथःसतुधर्मात्माधनुष्पाणिरवस्थितः ॥ अयोधयत्तवसुतंकिरन्शरशतान्वहन् ४२ क्षुरप्रेणधनुस्तस्यचिच्छेदतनयस्तव ॥ अथेनं
दशभिर्बाणैश्छिन्नधन्वानमार्दयत् ४३ तंछ्वाविरथंतत्रभ्रातरोऽस्यमहारथाः ॥ अन्ववर्तंतवेगेनमहत्यासेनयासह ४४ आसुतःसततोयानंसुतसोमस्यभास्व
रम् ॥ धनुर्गृह्यमहाराजविव्याधतनयंतव ४५ ततस्तुतावकाःसर्वेपरिवार्यसुतंतव ॥ अभ्यवर्तंतसंग्रामेमहत्यासेनयावृताः ४६ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतवतेषांच
भारत ॥ निशीथेदारुणेकालेयमराष्ट्रविवर्धनम् ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिघटोऽष्टात्रिंशद्विंशतानीकादियुद्धेअष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥
संजयउवाच ॥ नकुलंरभसंयुद्धेनिघ्नंतंवाहिनीतव ॥ अभ्ययात्सौबलःकुद्धस्तिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् १ कृतवैरौतुतौवीरावन्योन्यवधकांक्षिणौ ॥ शरैःपूर्णयतो
त्सृष्टैरन्योन्यमभिजघ्नतुः २ यथैवनकुलोराजन्शरवर्षाण्यमुंचत ॥ तथैवसौबलश्चापिशिक्षासंदर्शयन्युधि ३ तावुभौसमरेशूरोशरकंटकिनौतदा ॥ व्यराजेतां
महाराजश्वाविधौशलैरिव ४ रुक्मपुंखैरजिह्वाग्रैःशरैश्छिन्नतनुच्छदौ ॥ रुधिरौघपरिक्लिन्नौव्यभ्राजेतामहामृधे ५ तपनीयनिभौचित्रौकल्पवृक्षाविवाहुतौ ॥
किंशुकाविवचोत्फुल्लौप्रकाशेतेरणाजिरे ६ तावुभौसमरेशूरोशरकंटकिनौतदा ॥ व्यराजेतामहाराजकंटकैरिवशाल्मली ७ सुजिह्वंप्रेक्षमाणौचराजन्वितलो
चनौ ॥ क्रोधसंरक्तनयनौनिर्दहंतौपरस्परम् ८ स्यालस्तुतवसंकुद्धोमाद्रीपुत्रंहसन्निव ॥ कर्णिनैकेनविव्याधहृदयेनिशितेनह ९ नकुलस्तुभृशंविद्धःस्यालेन
तवधन्विना ॥ निषसादरथोपस्थेकश्मलंचाविशन्महत १० अत्यंतवैरिणंदहंश्चाशत्रुंतथागतम् ॥ ननादशकुनीराजंस्तपांतेजलदोयथा ११ प्रतिलभ्यत
तःसंज्ञानकुलःपांडुनंदनः ॥ अभ्ययात्सौबलंभूयोव्यात्ताननइवांतकः १२ संकुद्धःशकुर्निषष्ट्याविव्याधभरतर्षभ ॥ पुनश्चैनंशतेनैवनाराचानांस्तनांतरे ॥
१३ अथास्यसशरंचापमुष्टिदेशेऽच्छिनत्तदा ॥ ध्वजंचत्वरितंछित्त्वाशरथाहूमावपातयत् १४ विशिखेनचतीक्ष्णेनपीतेननिशितेनच ॥ ऊरूनिर्भिद्यचैकेनन
कुलःपांडुनंदनः १५ श्येनंसपक्षंव्याधेनपातयामासतंतदा ॥ सोऽतिविद्धोमहाराजरथोपस्थउपाविशत् १६ ध्वजयष्टिपरिक्लिश्यकामुकःकामिनीयथा ॥ तं
विसंज्ञनिपातितंदृष्ट्वास्यालंतवानघ १७ अपोवाहरथेनाशुसारथिर्ध्वजिनीमुखात् ॥ ततःसंचुक्रुशुःपार्थायेचतेषांपदानुगाः १८ निर्जित्यचरणेशत्रुंनकुलःशत्रु
तापनः ॥ अब्रवीत्सारथिंकुद्धोद्रोणानीकायमांवह १९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ ऊरूइति मंडलंचरतः शकुनेर्द्वारूपकेनैवबाणेनवि

भेद १९ यथाक्षेप्येनपक्षाभ्यांसहितवामदक्षिणगामिनंपातयेदेवमितिलुप्तोपमा व्याधेनबाणेन विध्यत्यनेनेतिव्याधोबाणः । १६ परिक्लिश्यकेशेनध्वजयष्टिश्चित्तिरोषः १७ । १८ । १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ रथिन इति प्रवृत्तारथिनो विगवत्तरं रथमारुह्य तत्पतिमयुद्धम् शालमानिवाय
 तस्य तद्वचनं श्रुत्वामाद्रीपुत्रस्य सारथिः ॥ प्रायतेन तदाराजन्यत्रद्रोणो व्यवस्थितः २० शिखंडिनं तु समरे द्रोणप्रेप्सुं विशांपते ॥ कृपः शारद्वतो यत्तः प्रत्यग
 च्छत्सवे गितः २१ गौतमं तु तमायां तद्रोणानीकमरिंदमम् ॥ विव्याध नवभिर्भलैः शिखंडी प्रहसन्निव २२ तमाचार्यो महाराज विद्धापंचभिराशुगैः ॥ पुनर्विव्या
 धविंशत्या पुत्राणां प्रियकृतव २३ महद्युद्धं तयोरासीद्धोरूपं भयानकम् ॥ यथा देवासुरे युद्धे शंभुरामराजयोः २४ शरजालावृतं व्योमचक्रतुस्तौ महारथौ ॥
 मेघाविवतपापायेवौ स मरुर्मुदौ २५ प्रकृत्या घोररूपं तदासीद्धोरतरं पुनः ॥ रात्रिश्च भरतश्चेष्टयो धानां युद्धशालिनाम् २६ कालरात्रिनिभा ह्यासीद्धोररूपा भ
 यानका ॥ शिखंडी तु महाराज गौतमस्य महद्वनुः २७ अर्धचंद्रेण चिच्छेद सज्यं सविशिखं तदा ॥ तस्य कुट्टः कपोराजं शक्तिं चिक्षेप दारुणाम् २८ स्वर्णदंडामकुं
 ठाग्रां कर्मरपरिमाजिताम् ॥ तामापतंतीं चिच्छेद शिखंडी बहुभिः शरैः २९ साऽपतन्मेदिनीं दीप्ताभा सयंती महाम्भा ॥ अथान्यद्वनुरादाय गौतमोरथिनां वरः ॥
 ३० प्राच्छादयच्छित्तैर्बाणैर्महाराज शिखंडिनम् ॥ सच्छाद्यमानः समरे गौतमेन यशस्विना ३१ न्यषीद तरथोपस्थे शिखंडी रथिनां वरः ॥ सीदंतं चैनमालोक्य
 कृपः शारद्वतो युधि ३२ आजघ्रे बहुभिर्बाणैर्जिघांसन्निव भारत ॥ विमुखं तुरणे दृष्ट्वा याज्ञसेनिं महारथम् ३३ पंचालाः सोमकाश्चैव परिवन्तुः समंततः ॥ तथैव तव
 पुत्राश्च परिवन्तुर्द्विजोत्तमम् ३४ महत्या सेनया सार्धं ततो युद्धमवर्तत ॥ रथानां चरणे राजन्मन्योन्यमभिधावताम् ३५ बभूवतु मुखः शब्दो मेघानां गर्जतामिव ॥
 द्रवतांसादिनां चैव गजानां च विशांपते ३६ अन्योन्यमभितो राजन्कूरमायो धनं वभौ ॥ पत्नीनां द्रवतां चैव पादशब्देन मेदिनी ३७ अकंपत महाराज भयत्रस्तेव
 चांगना ॥ रथिनोरथमारुह्य प्रवृत्तावेगवतरम् ३८ अगृह्णन् बहवो राजन्शालभां व्यासा इव ॥ तथा गजान् प्रभिन्नांश्च संप्रभिन्नामहागजाः ३९ तस्मिन्नेव पदे यता
 निगृह्णन्ति स्म भारत ॥ सादीप्तादिनमासाद्य पतयश्च पदातिनम् ४० समासाद्य रणेऽन्योन्यं संरंधानां तिस्रः क्रमुः ॥ धावतां द्रवतां चैव पुनरावर्ततामपि ४१
 बभूवतु तत्र सैन्यानां शब्दः सुविपुलो निशि ॥ दीप्यमानाः प्रदीपाश्च रथवारणवाजिषु ४२ अदृश्यं तमहाराजमहोल्का इव खाद्व्युताः ॥ सानिशा भरतश्चेष्टप्रदीपैरव
 मासिता ४३ दिवसप्रतिमाराजन्बभूव रणमूर्धानि ॥ आदित्येन यथा व्यासं तमोलोके प्रणश्यति ४४ तथानष्टं तमोघोरं दीपैर्दीप्तैरितस्ततः ॥ दिवं च पृथिवीं चैव
 दिशश्च प्रदिशस्तथा ४५ रजसा तमसा व्यासाद्योत्तिताः प्रभया पुनः ॥ अस्त्राणां कवचानां च मणीनां च महात्मनाम् ४६ अंतर्दधुः प्रभाः सर्वा दीपैस्ते रवमा
 सिताः ॥ तस्मिन्कोलाहले युद्धे वर्तमाने निशामुखे ४७ न किंचिद्विदुरात्मानमयमस्मीति भारत ॥ अवधीत्समरे पुत्रं पिता भरतसत्तम ४८

साहित्यतरेषु सहस्रं रथं रथिनोरथपतीमिति वा ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

१९ । ५० ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायामूनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ॥ ॥ ॥ तस्मिन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

पुत्रश्च पितरं मोहात्सखायं च सखा तथा ॥ स्वस्त्रीयमातुलश्चापि स्वस्त्रीयश्चापि मातुलम् ४९ स्वस्वाम्परे परांश्चापि निजहुरितरेतरम् ॥ निर्मर्यादमभूद्युद्धं रात्रौ भी
 रुभयानकम् ५० ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणिघटोत्कचवधपर्वणिराप्रियुद्धे संकुलयुद्धे ऊनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ संजय उवाच ॥ तस्मि
 न्सुतमुले युद्धे वर्तमाने भयावहे ॥ दृष्टुमुग्रो महाराज द्रोणमेवाभ्यवर्तत १ संदधामो धनुः श्रेष्ठं ज्यां विकर्षन् पुनः पुनः ॥ अभ्यद्रवत द्रोणस्य रथं रुक्मविभूषितम् २
 दृष्टुमुग्रमथायां तद्रोणस्यांतचिकीर्षया ॥ परिवर्तुर्महाराज पंचालाः पांडवैः सह ३ तथा परिवर्तत दृष्ट्वा द्रोणमाचार्यसत्तमम् ॥ पुत्रास्ते सर्वतो यत्तारक्षुर्द्रोणमाहवे
 ४ बलार्णवौ ततस्तौ तु समेयातां निशामुखे ॥ वातोद्धूतौ क्षुब्धसत्त्वौ भैरवौ सागराधिप ५ ततो द्रोणं महाराज पंचाल्यः पंचभिः शरैः ॥ विव्याध हृदये तूर्णं सिंहनादं
 ननादच ६ तद्रोणः पंचविंशत्या विद्धा भारतसंयुगे ॥ चिच्छेदाम्भ्येन भल्लेन धनुरस्य महास्वनम् ७ दृष्टुमुग्रस्तु निर्विद्धो द्रोणेन भरतर्षभ ॥ उत्समर्जधनुस्तूर्णं
 संदश्यदशनच्छदम् ८ ततः कुद्धो महाराज दृष्टुमुग्रः प्रतापवान् ॥ आददेऽन्यद्वनुः श्रेष्ठं द्रोणस्यांतचिकीर्षया ९ विह्वल्य च धनुश्चित्रमाकर्ण्य परवीरहा ॥ द्रो
 णस्यांतकरं घोरं व्यसृजत्सायकं ततः १० सविसृष्टो बलवता शरो घोरो महामृधे ॥ भासयामास तत्सैन्यं दिवाकर इवोदितः ११ तंतुदृष्ट्वा शरं घोरं देवगंधर्वमानवाः ॥
 स्वस्त्यस्तु समरे राजन् द्रोणायेत्यह्वन्वचः १२ तंतुसायकमायां तमाचार्यस्य रथं प्रति ॥ कर्णो द्वादशधाराजंश्चिच्छेद कृतहस्तवत् १३ सच्छिनो बहुधाराज
 न्मृतपुत्रेण धन्विना ॥ निपपात शरस्तूर्णं निर्विषो भुजगो यथा १४ दृष्टुमुग्रं ततः कर्णो विव्याध दशभिः शरैः ॥ पंचभिर्द्रोणपुत्रस्तु स्वयं द्रोणस्तु सप्तभिः १५ श
 ल्यश्च दशभिर्बाणैस्त्रिभिर्दुःशासनस्तथा ॥ दुर्योधनस्तु विंशत्या शकुनिश्चापि पंचभिः १६ पंचाल्यं त्वरयाऽविध्यन् सर्वेष्वमहारथाः ॥ सविद्धः सप्तभिर्घोरैर्द्रो
 णस्यार्थमहाहवे १७ सर्वानसंभ्रमाद्राजन्प्रत्यविद्ध च त्रिभिस्त्रिभिः ॥ द्रोणं द्रौणिचं कर्णं च विव्याध चतुर्वात्मजम् १८ तेभिन्ना धन्विना तेन दृष्टुमुग्रं पुनर्मृधे ॥ वि
 व्यधुः पंचभिस्तूर्णमेकैकोरथिनां वरः १९ इमसेनस्तु संकुद्धो राजन्विव्याध पत्रिणा ॥ त्रिभिश्चान्यैः शरैस्तूर्णं तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् २० सतु तं प्रति विव्याध त्रि
 भिस्तीक्ष्णैरजिह्वैः ॥ स्वर्णपुल्वैः शिलाधौतैः प्राणांतकरणैर्युधि २१ भल्लेनान्येन तु पुनः सुवर्णोऽवलकुंडलम् ॥ निचकर्त शिरः काया इमसेन स्यवीर्यवान् २२
 तच्छिरोन्यपतद्भूमौ संदष्टौष्ठपुटं रणे ॥ महावातसमुद्धूतं पकं तालफलं यथा २३ तान्सविद्धा पुनर्यो धाम्नीरः सुनिशितैः शरैः ॥ राधेयस्याच्छिनद्भल्लैः कार्मुकां च
 त्रयोधिनः २४ न तु तन्मृषे कर्णो धनुषश्छेदन्तथा ॥ निकर्तनमिवायुर्ब्रह्मांगूलस्य महाहरिः २५

११ षड्वर्षमाः दुर्योधनदुःशासनद्रोणकर्णशल्यशकुनयः २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२

सौजन्यद्वनुःसमादायक्रोधरक्तेक्षणःश्वसन् ॥ अभ्यद्रवच्छरौघैस्तंष्टृष्टद्युम्नमहाबलम् २६ दृष्ट्वाकर्णतुसंरब्धतेवीराःषड्वर्षमाः ॥ पांचाल्यपुत्रंत्वरिताःपरिवशु
जिघांसया २७ षण्णांयोधप्रवीराणांतावकानांपुरस्कृतम् ॥ मृत्योरास्यमनुप्राप्तंष्टृष्टद्युम्नमस्महि २८ एतस्मिन्नेवकालेतुदाशाहोविकिरञ्छरान् ॥ दृष्टद्युम्नं
पराक्रांतंसात्यकिःप्रत्यपद्यत २९ तमायांतमहेष्वासंसात्यकिंयुद्धदुर्मदम् ॥ राधेयोदशभिर्बाणैःप्रत्यविध्यदजिह्वैः ३० तंसात्यकिर्महाराजविष्याधदशभिः
शरैः ॥ पश्यतां सर्ववीराणांमागास्तिष्ठेतिचाब्रवीत् ३१ ससात्यकेस्तुबलिनःकर्णस्यचमहात्मनः ॥ आसीत्समागमोराजन्बलिवासवयोरिव ३२ त्रासयन्रथ
घोषेणक्षत्रियानक्षत्रियर्षभः ॥ राजीवलोचनंकर्णसात्यकिःप्रत्यविध्यत ३३ कंपयन्निवघोषेणधनुषोवसुधांबली ॥ मृतपुत्रोमहाराजसात्यकिंप्रत्ययोधयत् ३४
विपाठकर्णिनाराचैर्वत्सदंतैःक्षुरैरपि ॥ कर्णःशरशतैश्चापिशैनेयंप्रत्यविध्यत ३५ तथैवयुद्धयमानोऽपिपृष्णीनांप्रवरोयुधि ॥ अभ्यवर्षच्छरैःकर्णतद्युद्धमभव
त्समम् ३६ तावकाश्चमहाराजकर्णपुत्रश्चदंशितः सात्यकिंविष्यधुस्तूर्णसमंतान्निशितैःशरैः ३७ अस्त्रैरस्त्राणिसंवार्धतेषांकर्णस्यवाविभो ॥ अविध्यत्सात्यकिः
क्रुद्धोवृषसेनंस्तनांतरे ३८ तेनबाणेननिर्विद्धोवृषसेनोविशंपते ॥ न्यपत्सरथेसूढोधनुरुत्सूज्यवीर्यवान् ३९ ततःकर्णोहतंमत्वावृषसेनंमहारथम् ॥ पुत्रशो
काभिसंतप्तःसात्यकिंप्रत्यपीडयत् ४० पीडयमानस्तुकर्णेनयुयुधानोमहारथः ॥ विष्याधबहुभिःकर्णत्वरमाणःपुनःपुनः ४१ सकर्णदशभिर्विद्धावृषसेनं
चसप्तभिः ॥ सहस्तावापधनुषीतयोश्चिच्छेदसात्वतः ४२ तावन्येधनुषीसज्येकृत्वाशत्रुमयंकरे ॥ युयुधानमाविध्येतांसमंतान्निशितैःशरैः ४३ वर्त
मानेतुसंग्रामेतस्मिन्वीरवरक्षये ॥ अतीवशुश्रुवेराजन्गांडीवस्यमहास्वनः ४४ भ्रुत्वातुरथनिर्घोषंगांडीवस्यचनिःस्वनं ॥ मृतपुत्रोऽब्रवीद्राजन्दुर्योधनमिदंवचः ४५
एषसर्वांचमूंहत्वामुख्यांश्चैवनरर्षभान् ॥ पौरवांश्चमहेष्वासोविक्षिपन्नुत्तमंधनुः ४६ पार्थोविजयतेतत्रगांडीवनिनदोमहान् ॥ श्रूयतेरथघोषश्चवासवस्येवनर्दतः
४७ करोतिपांडवोव्यक्तंकर्मापयिकमात्मनः ॥ एषाविदार्यतेराजन्बहुधाभारतीचमूः ४८ विप्रकीर्णान्यनेकानिनहितिष्ठंतिकर्हिचित् ॥ वातेनेवसमुद्धूतमभ्र
जालंविदीर्यते ४९ सव्यसाचिनमासाद्यभिन्नानौरिवसागरे ॥ द्रवतांयोधमुखानांगांडीवप्रेषितैःशरैः ५० विद्वानांशतशोराजन्श्रूयतेनिःस्वनोमहान् ॥ शृणु
दुंदुभिनिर्घोषमर्जुनस्यरथंप्रति ५१ निशीथेराजशार्दूलस्तनयित्नोरिवांशरे ॥ हाहाकररवांश्चैवसिंहनादांश्चपुष्कलान् ५२ शृणुशब्दान्बहुविधानर्जुनस्यरथंप्र
ति ॥ अयंमध्येस्थितोऽस्माकंसात्यकिःसात्वतांवरः ५३ इहचेल्लभ्यतेलक्ष्यंकृत्स्नान्जेष्यामहेपरान् ॥ एषपांचालराजस्यपुत्रोद्रोणेनसंगतः ५४

४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ औपयिकं युक्तम् ४८ । ४९ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ इह सात्यकिरूपं लब्धं भवते चेत्तदभयं वशीक्रियते चेदित्यर्थः ५४

सात्यकिष्टष्टयुग्रीपांडवसेनायांसारमूताविमन्वुवद्वहुभिर्भिलित्वाहंतव्याकित्याह सात्यकिमित्यादिना ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ माधवोमधुवंशजःसात्यकिः ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४
सर्वतःसंवृतोयोधैःशूरैश्चरथसत्तमैः ॥ सात्यकिंयदिहम्यामष्टष्टयुग्रीं चपार्षतम् ५५ असंशयंमहाराजध्रुवनोविजयोभवेत् ॥ सौभद्रवदिमौवीरौपरिवार्यमहारथौ
५६ प्रयतामोमहाराजनिहंतुंवृष्णिपार्षतौ ॥ सव्यसाचीपुरोऽभ्येतिद्रोणानीकायभारत ५७ संसक्तंसात्यकिंज्ञात्वाबहुभिःकुरुपुंगवैः ॥ तत्रगच्छंतुबहवःप्रव
रारथसत्तमाः ५८ यावत्पार्थोनजानातिसात्यकिंबहुभिर्वृतम् ॥ तेत्वरध्वंतथाशूराःशराणांमोक्षणेभृशम् ५९ यथाविव्रजत्येषपरलोकायमाधवः ॥ तथाकुरुमहा
राजसुनीत्यासुप्रयुक्तया ६० कर्णस्यमतमास्थायपुत्रस्तेप्राहसौबलम् ॥ यथेद्रःसमरेगजन्प्राहविष्णुंयशस्विनम् ६१ वृतःसहस्रैर्दशभिर्गजानामनिवर्तिनाम् ॥
रथैश्चदशसाहस्रैस्तूर्णयाहिधनंजयम् ६२ दुःशासनोदुर्विषहःसुबाहुर्दुःप्रधर्षणः ॥ एतेत्वामनुयास्यंतिपतिभिर्बहुभिर्वृताः ६३ जहिकृष्णोमहाबाहोधर्मराजं
चमातुल ॥ नकुलंसहदेवंचभीमसेनंतथैवच ६४ देवानामिवदेवेंद्रेजयाशात्वयिमेस्थिता ॥ जहिमातुलकौंतेयानसुरानिवपावकिः ६५ एवमुक्तोययौपा
थ्यंनुप्रेणतवसौबलः ॥ महत्यासेनयासार्धंसहपुत्रैश्चतोविभो ६६ प्रियार्थंतवपुत्राणांदिधक्षुःपांडुनंदनान् ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतावकानांपरैःसह ६७ प्रयातेसौव
लेराजन्पांडवानामनीकिनीम् ॥ बलेनमहतायुक्तःसुतपुत्रस्तुसात्वतम् ६८ अभ्ययात्त्वारितोयुद्धेकिरनशरशतान्बहून् ॥ तथैवपार्थिवाःसर्वेसात्यकिंपर्यवार
यन् ६९ भारद्वाजस्ततोगत्वाष्टष्टयुग्रींरथंप्रति ॥ महयुद्धंतदासीनुद्रोणस्यनिशिभारत ॥ षष्टयुग्रींनवीरेणपंचालैश्चसहाश्रुतम् ७० ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्व
णिघटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धेसंकुलयुद्धेसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततस्तेप्राद्रवन्सर्वेत्वारितायुद्धदुर्मदाः ॥
अमृष्यमाणाःसंरब्धायुयुधानरथंप्रति १ तेरथैःकल्पितैराजन्हेमरूप्यविभूषितैः ॥ सादिभिश्चगजैश्चैवपरिवृष्टःसमंततः २ अथैनंकोष्ठकीकृत्यसर्वतस्तेमहा
रथाः ॥ सिंहनादांस्ततश्चक्रुस्तर्जयंतिस्मसात्यकिं ३ तेऽभ्यवर्षञ्छरैस्तीक्ष्णैःसात्यकिंसत्यविक्रमम् ॥ त्वरमाणामहावीरामाधवस्यवधैषिणः ४ तान्दृष्ट्वा
ऽऽपततस्तूर्णैर्शैनेयःपरवीरहा ॥ प्रत्यगृह्णान्महाबाहुःप्रमुंचन्विशिखान्बहून् ५ तत्रवीरोमहेष्वासःसात्यकिर्युद्धदुर्मदः ॥ निचकर्तेशिरांस्युग्रैःशरैःसन्नतपर्व
भिः ६ हस्तिहस्तान्हयग्रीवाबाहून्पिचसायुधान् ॥ क्षुरप्रैःशातयामासतावकानांसमाधवः ७ पतितैश्चामरैश्चैवश्वेतच्छत्रैश्चभारत ॥ बभूवधरणीपूणानक्षत्रै
र्यौरिवप्रभो ८ एतेषांयुयुधानेनयुध्यतांयुधिभारत ॥ बभूवतुमुलःशब्दःप्रेतानांकंदतामिव ९ तेनशब्देनमहतापूरिताभूद्रसुंधरा ॥ रात्रिःसमभवच्चैवती
व्रूपाभयावहा १० दीर्यमाणंबलंदृष्ट्वायुयुधानशराहतम् ॥ श्रुत्वाचविपुलंनादंनिशीथेलोमहर्षणे ११

पावाकिःस्कंदः ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तस्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ २७० ॥

सुतस्तवाब्रवीद्राजन्सारथिरथिनांवरः ॥ यत्रैषशब्दस्तत्राश्वाश्चोदयेतिपुनःपुनः १२ तेनसंचोद्यमानस्तुततस्तांस्तुरगोत्तमान् ॥ सूतःसंचोदयामासयुयुधान
रथंप्रति १३ ततोदुर्योधनःकुद्धोदृढधन्वाजितक्लमः ॥ शीघ्रहस्तश्चित्रयोधीयुयुधानमुपाद्रवत् १४ ततःपूर्णायतोत्सृष्टैःशरैःशोणितभोजनैः ॥ दुर्योधनंद्वाद
शभिर्माधवःप्रत्यविध्यत १५ दुर्योधनस्तेनतथापूर्वमेवादितःशरैः ॥ शैनेयंदशभिर्बाणैःप्रत्यविध्यदमर्षितः १६ ततःसमभवयुद्धंतुमुलंभरतर्षभ ॥ पंचाला
नांचसर्वेषांभरतानांचदारुणम् १७ शैनेयस्तुरण्णकुद्धस्तवपुत्रंमहारथम् ॥ सायकानामशीत्यातुविष्याधोरसिभारत १८ ततोऽस्यवाहान्समरेशरैर्निन्येयमक्ष
यम् ॥ सारथिंचरथात्तूर्णपातयामासपत्रिणा १९ हताश्वेतुरथेतिष्ठन्पुत्रस्तवविशांपते ॥ मुमोचनिशितान्बाणान्शैनेयस्यरथंप्रति २० शरान्पंचाशतांस्तां
स्तुशैनेयःकृतहस्तवत् ॥ चिच्छेदसमरेराजन्प्रेषितांस्तनयेनते २१ अथापरेणभस्त्रेणमुष्टिदेशेमहद्धनुः ॥ चिच्छेदतरसायुद्धेतवपुत्रस्यमाधवः २२ विरथो
विधनुष्कश्चसर्वलोकेश्वरःप्रभुः ॥ आरुरोहरथंतूर्णभास्वरंकृतवर्षणः २३ दुर्योधनेपरावृत्तेशैनेयस्तववाहिनीम् ॥ द्रावयामासविशिखैर्निशामध्येविशांपते २४
शकुनिश्चाजुनंराजन्परिवार्यसमंततः ॥ रथैरनेकसाहस्रैर्गजैश्चापिसहस्रशः २५ तथाहयसहस्रैश्चनानाशस्त्रैरवाकिरत् ॥ तेमहास्त्राणिसर्वाणिविकिरंतोऽर्जुनंप्र
ति २६ अर्जुनंयोधयंतिस्मक्षत्रियाःकालचोदिताः ॥ तान्यर्जुनःसहस्राणिरथवारणवाजिनाम् २७ प्रत्यवारयदायस्तःप्रकुर्वन्विपुलक्षयम् ॥ ततस्तुसमरे
शूरःशकुनिःसौबलस्तदा २८ विव्याधनिशितैर्बाणैरर्जुनंप्रहसन्निव ॥ पुनश्चैवशतेनास्यसंरुधमहारथम् २९ तमर्जुनस्तुविशत्याविव्याधयुधिभारत ॥ अ
थेतरान्महेष्वासांस्त्रिभिस्त्रिभिरविध्यत ३० निवार्यतान्बाणगणैर्धुधिराजन्धनंजयः ॥ जघानतावकान्योधान्वज्रपाणिरिवासुरान् ३१ भुजैश्छिन्नैर्महीपालह
स्तिहस्तोपमैर्मृधे ॥ समाकीर्णामहीभातिपंचास्यैरिवपन्नगैः ३२ शिरोभिःसकिरीटैश्चसुनसैश्चारुकुंडलैः ॥ संदष्टौष्ठपुटैःकुद्धैस्तथैवोद्धृतलोचनैः ३३ निष्क
चूडामणिधरैःक्षत्रियाणांप्रियंवदैः ॥ पंकजैरिवविन्यस्तैःपर्वतैर्विबभौमही ३४ कृत्वातत्कर्मबीभत्सुरुग्रमुग्रपराक्रमः ॥ विव्याधशकुनिंभूयःपंचभिर्नतपर्वभिः ३५
अताडयदुलूकंचत्रिभिरेवतथाशरैः ॥ उलूकस्तुतथाविद्धोवासुदेवमताडयत् ३६ ननादचमहानादंपूरयन्निवमोदिनीम् ॥ अर्जुनःशकुनेश्चापंसायकैरच्छिन्नद्रणे
३७ निन्येचचतुरोवाहान्यमस्यसदनंप्रति ॥ ततोऽथादवहृत्यसौबलोभरतर्षभ ३८ उलूकस्यरथंतूर्णमारुरोहविशांपते ॥ तावेकरथमाहूढौपितापुत्रौमहा
रथौ ३९ पार्थसिषिचतुर्बाणैर्गिरिर्मेघाविवांभुभिः ॥ तौतुविद्धामहाराजपांडवोनिशितैःशरैः ४० विद्रावयंस्तवचमूंशतशोव्यधमच्छरैः ॥ अनिलेनयथा
ऽग्निविच्छिन्नानिसमंततः ४१ विच्छिन्नानितथाराजन्बलान्धासन्विशांपते ॥ तद्वलंभरतश्रेष्ठवध्वमानंतदानिशि ४२

४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामेकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥ अ ॥ ॥ विदुतमिति १।२।३

प्रदुद्रावदिशःसर्वावीक्षमाणंभयादितम् ॥ उत्तमृज्यवाहान्समरेचोदयंतस्तथाऽपरे ४३ संभ्रांताःपथेधावंततस्मिंस्तमसिदारुणे ॥ विजित्यसमरेयोधांस्तावकान्
भरतर्षभ ४४ दध्मत्सुर्मुदितौशंखौवासुदेवधनंजयौ ॥ घृष्टयुग्नोमहाराजद्रोणंविद्धात्रिभिःशरैः ४५ चिच्छेदधनुषस्तूर्णज्यांशरेणशितेनह ॥ तन्निधायधनुर्ध
मौद्रोणःक्षत्रियमर्दनः ४६ आददेऽन्यद्धनुःशूरोवेगवत्सारवतरम् ॥ घृष्टयुग्नंततोद्रोणोविद्धासप्तभिराशुगैः ४७ सारथिंपंचभिर्बाणैराजन्विव्याधसंयुगे ॥ तं
निवार्यशरैस्तूर्णघृष्टयुग्नोमहारथः ४८ व्यधमत्कौरवीसेनामासुर्गमघवानिव ॥ वध्यमानेबलेतस्मिंस्तवपुत्रस्यमारिष ४९ प्रावर्ततनदीधोराशोणितौघतरं
गिणी ॥ उभयोःसेनयोर्मध्येनराश्वद्विपवाहिनी ५० यथावैतरणीराजन्यमराजपुरंप्रति ॥ द्रावयित्वातुतत्सैन्यंघृष्टयुग्नप्रतापवान् ५१ अभ्यराजततेजस्वी
शक्रोदेवगणेष्विव ॥ अथदध्मर्मुहाशंखान्घृष्टयुग्नशिखंडिनौ ५२ यमौचयुयुधानश्चपांडवश्चवृकोदरः ॥ जित्वारथसहस्राणितावकानांमहारथाः ५३ सिंह
नादरवांश्चकुःपांडवाजितकाशिनः ॥ पश्यतस्तवपुत्रस्यकर्णस्यचरणोत्कटाः ॥ तथाद्रोणस्यशूरस्यद्रोणेश्चैवविशांपते ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणि
घटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धेसंकुलयुद्धेएकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥ अ ॥ संजयउवाच ॥ विदुतंस्वबलंदृष्ट्वावध्यमानंमहात्माभिः ॥ क्रोधेनमह
ताऽऽविष्टःपुत्रस्तवविशांपते १ अभ्येत्यसहसाकर्णद्रोणंचजयतांवरम् ॥ अमर्षवशमापन्नोवाक्यज्ञोवाक्यमब्रवीत् २ भवज्यामिहसंग्रामःकुद्धाभ्यांसंप्रवर्तितः ॥
आहवेनिहतंदृष्ट्वासैधवंसव्यसाचिना ३ निहन्यमानांपांडुनांबलेनममवाहिनीम् ॥ भूत्वातद्विजयेशक्तावशक्ताविवपश्यतः ४ यद्यहंभवतोस्त्याज्योनवाच्यो
ऽस्मितदैवहि ॥ आवांपांडुसुतान्संख्येजेष्वावइतिमानदौ ५ तदैवाहंवचःश्रुत्वाभवज्यामनुसंमतम् ॥ नाकरिष्यमिदंपार्थैर्वैरयोधविनाशनम् ६ यदिनाहंप
रित्याज्योभवज्यांपुरुषर्षभौ ॥ युध्यतामनुरूपेणविक्रमेणसुविक्रमौ ७ वाक्प्रतोदेनतौवीरौप्रणुनौतनयेनते ॥ प्रावर्तयेतांसंग्रामंघट्टिताविवपन्नगौ ८
ततस्तौरथिनांश्रेष्ठौसर्वलोकधनुर्धरौ ॥ शैनेयप्रमुखान्पार्थानभिदुक्कृतूरणे ९ तथैवसहिताःपार्थाःसर्वसैन्येनसंवृताः ॥ अभ्यवर्तततौवीरौनर्दमानौमुहुर्मुहुः
१० अथद्रोणोमहेष्वासोदशभिःशिनिपुंगवम् ॥ अविध्यत्वरितंकुद्धःसर्वशस्त्रभृतांवरः ११ कर्णश्चदशभिर्बाणैःपुत्रश्चतवसप्तभिः ॥ दशभिर्वृषसेनश्चसौबल
श्चापिसप्तभिः १२ एतेकौरवसंक्रंदेशैनेयंपर्यवाकिरन् ॥ दृष्ट्वाचसमरेद्रोणंनिघ्नंतंपांडवींचमूम् १३ विव्यधुःसोमकास्तूर्णसमंताच्छरवृष्टिभिः ॥ तत्रद्रोणो
ऽहरत्प्राणान्क्षत्रियाणांविशांपते १४ रश्मिभिर्भास्करोराजस्तमांसीवसमंततः ॥ द्रोणेनवध्यमानानांपंचालानांविशांपते १५ शुश्रुवेतुमुलःशब्दःक्रोशतामि
तरेतरम् ॥ पुत्रानन्येपितूनन्येभ्रातूनन्येचमातुलान् १६

॥ इतिब्रह्मण्यर्षिणीटीकायां द्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ तत इति १ । २ । २ । २ ।

24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34

श्रीवासुदेवउवाच ॥ पश्यामि कर्णकौंतेय देवराजमिवाहवे ॥ विचरंतं नरव्याघ्रमतिमानुषविक्रमम् ३५ नैतस्यान्योऽस्ति संग्रामे प्रत्युद्याता धनंजय ॥ ऋतेत्वा
पुरुषव्याघ्रराक्षसाद्वाघटोत्कचात् ३६ ननु तावदहं मन्ये प्राप्तकालं तवानघ ॥ समागमं महाबाहो सूतपुत्रेण संयुगे ३७ दीप्यमाना महोल्केव तिष्ठत्यस्य हिवासवी ॥
त्वदर्थं हि महाबाहो सूतपुत्रेण संयुगे ३८ रक्ष्यते शक्तिरेषा हि रौद्रं रूपं बिभर्ति च ॥ घटोत्कचस्तुराधेयं प्रत्युद्यातु महाबलः ३९ सहिभीमेन बालिना जातः सुरपरा
क्रमः ॥ तस्मिन् न स्त्राणि दिव्यानि राक्षसान्यासुराणि च ४० सततं चानुरक्तो धीहितैषी च घटोत्कचः ॥ विजेष्यति रणे कर्णमिति मेनात्र संशयः ४१ एवमुक्तो महाबा
हुः पार्थः पुष्करलोचनः ॥ आजुहावाथ तद्रक्षस्तच्चासीत् प्रादुरग्रतः ४२ कवची सशरः खट्वासीधन्वा च विशांपते ॥ अभिवाद्य ततः कृष्णं पांडवं च धनंजयम् ॥ अ
ब्रवीच्च तदा कृष्णमयमस्म्यनुशाधि माम् ४३ ततस्तं मेघसंकाशं दीप्तास्यं दीप्तकुंडलम् ॥ अभ्यभाषत हैडिर्बिंदाशार्हः प्रहसन्निव ४४ ॥ वासुदेवउवाच ॥ घटो
त्कचविजानीहियत्वां वक्ष्यामि पुत्रक ॥ प्राप्तो विक्रमकालोऽयं तव नान्यस्य कस्यचित् ४५ स भवान्मज्जमानानां बंधूनां त्वं ह्यवोभव ॥ विविधानि तवास्त्राणि सान्ति मा
याचराक्षसी ४६ पश्य कर्णेन हैडिर्बिंदाशार्हः पांडवानां मनीकिनी ॥ काल्यमानायथागावः पालेन रणमूर्धनि ४७ एष कर्णो महेश्वासो मतिमान् दृढविक्रमः ॥ पांडवानां
नीकेषु निहंति क्षत्रियर्षभान् ४८ किरंतः शरवर्षाणि महंति दृढधन्विनः ॥ न शक्नुवंत्यवस्थातुं पीडयमानाः शराचिषा ४९ निशीथे सूतपुत्रेण शरवर्षेण पीडिताः ॥
एते द्रवंति पंचालाः सिंहेनैवार्दिता मृगाः ५० एतस्यैव प्रवृद्धस्य सूतपुत्रस्य संयुगे ॥ निषेद्धा विद्यते नान्यस्त्वास्मृते भीमविक्रम ५१ सत्वं कुरु महाबाहो कर्णयुक्तमिहा
त्मनः ॥ मातुलानां पितृणां च तेजसोऽस्त्रबलस्य च ५२ एतदर्थं हैडिर्बिंदाशार्हः पुत्रानिच्छंति मानवाः ॥ कथं नस्तारयेदुःखात् सत्वं तारय बांधवान् ५३ इच्छंति पि
तरः पुत्रान् स्वार्थहेतोर्घटोत्कच ॥ इह लोकात् परे लोके तारयिष्यंति ये हिताः ५४ तव ह्यत्र बलं भीममाया श्वतवदुस्तराः ॥ संग्रामे युध्यमानस्य सततं भीमनंदन ५५
पांडवानां प्रभग्नानां कर्णेन निशिसायकैः ॥ मज्जतां धार्तराष्ट्रेषु भवपारंपरं तप ५६ रात्रौ हिराक्षसाभूयो भवंत्यमितविक्रमाः ॥ बलवंतः सुदुर्धर्षाः शूराविक्रांतचारि
णः ५७ जहिकर्णो महेश्वासं निशीथे माययारणे ॥ पार्थाद्रोणं वधिष्यंति दृष्टुमुग्रपुरोगमाः ५८ ॥ संजयउवाच ॥ केशवस्य वचः श्रुत्वा भीमसुरपिराक्षसम् ॥ अ
भ्यभाषत कौरव्यघटोत्कचमरिदमम् ५९ घटोत्कच भवांश्चैव दीर्घबाहुश्च सात्यकिः ॥ मत्तौ मे सर्वसैन्येषु भीमसेनश्च पांडवः ६० तद्रवान्यातु कर्णेन द्वैरथं युध्य
तां निशि ॥ सात्यकिः पृष्ठगोपस्तेभ्यो विष्यति महारथः ६१ जहिकर्णं रणेशूरं सात्वतेन सहायवान् ॥ यथेन्द्रस्तारकं पूर्वस्कंदेन सह जग्निवान् ६२ ॥ ॥ घटोत्क
चउवाच ॥ ॥ अलमेवास्मि कर्णाय द्रोणाया लंच भारत ॥ अन्येषां क्षत्रियाणां च कृतास्त्राणां महात्मनाम् ६३

१८ ॥ इति द्रोणपर्वणि टीकायां षट्षष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥ ॥ इत्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

अद्य दास्यामि संग्रामं सूतपुत्राय तं निशि ॥ यं जनाः संप्रवक्ष्यंति यावद्भूमिर्धरिष्यति ६४ नचात्र शूरान्मोक्ष्यामि न भीतान् कृतांजलीन् ॥ सर्वानेव वधिष्यामि रा
क्षसंधर्ममास्थितः ६५ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुर्हैडिर्बिर्वरवीरहा ॥ अभ्ययात्तु मुले कर्णं तव सैन्यं विभीषयन् ६६ तमापतंतं संकुदं दीप्तास्यं
दीप्तमूर्धजम् ॥ प्रहसन्पुरुषव्याघ्रः प्रतिजग्राह सूतजः ६७ तयोः समभवदुद्वेगं कर्णराक्षसयोर्मृधे ॥ गर्जतो राजशार्ङ्गलशक्रप्रह्लादयोरिव ६८ ॥ इति श्रीमहाभार
ते द्रोणपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धे घटोत्कचप्रोत्साहने त्रिसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥ ४४ ॥ संजयउवाच ॥ दृष्ट्वा घटोत्कचं राजन्सूत
पुत्ररथं प्रति ॥ आयातंतु तथा युक्तां जिघांसुं कर्णमाहवे १ अब्रवीत्तत्र पुत्रस्ते दुःशासनमिदं वचः ॥ एतद्रक्षो रणे तूर्णं दृष्ट्वा कर्णस्य विक्रमम् २ अभियाति दुतं क
र्णं तद्धारय महारथम् ॥ वृत्तः सैन्येन महताया हियत्र महाबलः ३ कर्णो विकर्तनो युद्धे राक्षसेन युयुत्सति ॥ रक्षकर्णं रणे यत्तो वृत्तः सैन्येन मानद ४ माकर्णं राक्षसो घो
रः प्रमादनाशयिष्यति ॥ एतस्मिन् तरे राजन् जटासुरसुतो बली ५ दुर्योधनमुपागम्य प्राह प्रहरतां वरः ॥ दुर्योधनतवामित्रान् प्रख्यातान् युद्धदुर्मदान् ६ पांड
वान् हंतुमिच्छामि त्वयाऽऽज्ञाः सहानुगान् ॥ जटासुरो मम पितारक्षसां ग्रामणीः पुरा ७ प्रयुज्य कर्मरक्षो ब्रह्मद्रैः पार्थैर्निपातितः ॥ तस्यापचितिं मिच्छामि शत्रुशो
णितपूजया ॥ शत्रुमांश्चैश्वराजेंद्रमामनुज्ञातुमर्हसि ८ तमब्रवीत्ततो राजा प्रीयमाणः पुनः पुनः ॥ द्रोणकर्णादिभिः सार्धं पर्याप्तोऽहं द्विषद्वधे ९ त्वंगुच्छमयाऽ
ज्ञां जहि युद्धे घटोत्कचम् ॥ राक्षसं क्रूरकर्माणं रक्षोमानुषसंभवम् १० पांडवानां हितं नित्यं हस्त्यश्वरथघातिनम् ॥ वैहायसगतं युद्धे प्रेषयेर्यमसादनम् ११ तथेत्यु
क्त्वा महाकायः समाहूय घटोत्कचम् ॥ जाटासुरिभैर्मसेर्निनाशस्त्रैरवाकिरत् १२ अलंबुषं च कर्णं च कुरु सैन्यं च दुस्तरं ॥ हैडिर्बिः प्रममाथैको महावातोऽबुदानिव
१३ ततो मायाबलं दृष्ट्वा रक्षस्तूर्णमलंबुषः ॥ घटोत्कचं शरवातैर्नाना लिंगैः समार्षयत् १४ विद्धाच बहुभिर्बाणैर्भैर्मसेर्निमहाबलः ॥ व्यद्रावयच्छरवातैः पांड
वानामनीकिनीम् १५ तेन विद्राव्यमाणानि पांडुसैन्यानि भारत ॥ निशीथे विप्रकिर्यते वातनुन्नाघनाइव १६ घटोत्कचशरैर्नुन्नातथैव तव वाहिनी ॥ निशीथे
प्राद्रवद्राजशुत्सृज्यो लकाः सहस्रशः १७ अलंबुषस्ततः क्रुद्धो भैर्मसेर्निमहामृधे ॥ आजग्रे दशभिर्बाणैस्तोत्रैरिव महाद्विपम् १८ तिलशस्तस्य संवाहं सूतं सर्वायुधा
नि च ॥ घटोत्कचः प्रचिच्छेद प्रणदंश्चातिदारुणम् १९ ततः कर्णशरवातैः कुरूनन्यान् सहस्रशः ॥ अलंबुषं चाभ्यवर्षन् मेघो मेरुमिवाचलम् २० ततः संबुधुभैर्न्य
कुरूणाराक्षसादितम् ॥ उपर्युपरि चान्योन्यं चतुरंगममर्दह २१ जाटासुरिर्महाराजविरथो हतसाराथिः ॥ घटोत्कचं रणे क्रुद्धो मुष्टिनाऽभ्यहनदृढम् २२ मुष्टिना
ऽभ्याहतस्तेन प्रचचाल घटोत्कचः ॥ क्षितिकंपेयथा शैलः सवृक्षस्तृणगुल्मवान् २३

२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ निष्ठानाशम् ४२ । ४३ । ४४ । ४५
 ततःसपरिघाभेनद्विद्वंसघनेनबाहुना ॥ जाटासुरिभैमसेनिरवधीन्मुष्टिनाभृशम् २४ तंमध्यततःकुद्धस्तूर्णैर्द्विबिराक्षिपत् ॥ दोभ्यार्मिद्रध्वजाभाभ्यानि
 ष्पिपेषचभूतले २५ जाटासुरिर्मोक्षयित्वाआत्मानंचघटोत्कचात् ॥ पुनरुत्थायवेगेनघटोत्कचमुपाद्रवत् २६ अलंबुषोऽपिविक्षिप्यसमुक्षिप्यचराक्षसम् ॥
 घटोत्कचंरणेरौषान्निष्पिपेषचभूतले २७ तयोःसमभवद्युद्धंजर्जतोरतिकाययोः ॥ घटोत्कचालंबुषयोस्तुमुल्लोमहर्षणम् २८ विशेषयंतावन्योन्यमायाभि
 रतिमायिनौ ॥ युयुधातेमहावीर्याविद्रवैरोचनाविव २९ पावकांबुनिधीभूत्वापुनर्गरुडतक्षकौ ॥ पुनर्मैघमहावातौपुनर्वज्रमहाचलौ ३० पुनःकुंजरशार्दूलौ
 पुनःस्वर्भानुभास्करो ॥ एवंमायाशतसृजावन्योन्यवधकाक्षिणौ ३१ भृशंचित्रमयुध्येतामलंबुषघटोत्कचौ ॥ परिवैश्वगदाभिश्चप्रासमुद्गरपाद्विशैः ३२ मुस
 लैःपर्वताग्रैश्चतावन्योन्यंविजघ्नतुः ॥ हयाभ्यांचगजाभ्यांचरथाभ्यांचपदातिभिः ३३ युयुधातेमहामायौराक्षसप्रवरौयुधि ॥ ततोघटोत्कचोराजत्रलंबुषवधे
 प्सया ३४ उत्पपातभृशंकुद्धःश्येनवन्निपपातच ॥ गृहीत्वाचमहाकायंराक्षसेन्द्रमलंबुषम् ३५ उद्यम्यन्यवधीद्रूमौमयंविष्णुरिवाहवे ॥ ततोघटोत्कचःखड्ग
 मुहृत्याहुतदर्शनम् ३६ रौद्रस्यकायाद्विशिरोभीमंविहृतदर्शनम् ॥ स्फुरतस्तस्यसमरेनदतश्चातिभैरवम् ३७ निचकर्तमहाराजशत्रोरमितविक्रमः ॥ शिर
 स्तच्चापिसंगृह्यकेशेषुरुधिरौक्षितम् ३८ ययौघटोत्कचस्तूर्णदुर्योधनरथंप्रति ॥ अभ्येत्यचमहाबाहुःस्मयमानःसराक्षसः ३९ शिरोरथेऽस्यनिक्षिप्यविकृता
 ननमूर्धजम् ॥ प्राणदंष्ट्रैरवनादंप्रावृषीवबलाहकः ४० अब्रवीच्चततोराजन्दुर्योधनमिदंवचः ॥ एषतेनिहतोर्बधुस्त्वयादृष्टोऽस्यविक्रमः ४१ पुनर्द्रष्टासिकर्ण
 स्यनिष्ठामेतांतथाऽऽत्मनः ॥ स्वधर्ममर्थकामंचत्रितयंयोऽभिवांच्छति ४२ रिक्तपाणिर्नपश्येतराजानंन्वाङ्मणंस्त्रियम् ॥ तिष्ठस्वतावत्सुप्रीतोयावत्कर्णवधा
 म्यहम् ४३ एवमुक्ताततःप्रायात्कर्णप्रतिनरेश्वर ॥ किरञ्छरगणांस्तीक्ष्णानुरुषितोरणमूर्धनि ४४ ततःसमभवद्युद्धंघोररूपंभयानकम् ॥ विस्मापनंमहारा
 जनरराक्षसयोर्मृधे ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणि घटोत्कचः ० रात्रियुद्धेअलंबुषवधेचतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७४ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥
 यत्तद्वैकर्तनःकर्णोराक्षसश्चघटोत्कचः ॥ निशीथेसमसज्जेतांतयुद्धमभवत्कथम् १ कीदृशंचाभवद्रूपंतस्यघोरस्यरक्षसः ॥ रथश्चकीदृशस्तस्यहयाःसर्वायुधानि
 च २ किंप्रमाणाहयास्तस्यरथकेतुर्धनुस्तथा ॥ कीदृशंवर्मचैवास्यशिरस्त्राणंचकीदृशम् ३ पृष्ठस्त्वमेतदाचक्ष्वकुशलोह्यसिसंजय ॥ संजयउवाच ॥ लोहि
 ताक्षोमहाकायस्ताम्रास्योनिम्नितोदरः ४ ऊर्ध्वरोमाहरिश्मश्रुःशंकुकर्णोमहाहनुः ॥ आकर्णदारितास्यश्चतीक्ष्णदंष्ट्रःकरालवान् ५ सुदीर्घताम्राजिह्वोष्ठोलंबभूः
 स्थूलनासिकः ॥ नीलांगोलोहितग्रीवो गिरिवर्ष्माभयंकरः ६
 यदिति १ । २ वर्षेतिपाठेशरीरम् ३ निम्नितोदरः निम्नोपपृष्ठवंशसंलग्नमङ्गलहीनस्थेवोदरंस्थेयर्थः ४ करालवान्उग्रतंतुचतुष्कः । ४ । ५ ।

विकचश्चासावुद्धपिंडोद्वेगांगःकोमूर्धायस्यसविकचोद्धपिंडकः पाठांतरेविकटविकृतेउद्धेद्वेद्वेपिंडकेजंघोर्ध्वप्रदेशौयस्यसविकटोद्धपिंडकः ० स्थूलस्फिक्शिथिलोपचयः स्फिक्प्रदेशेष्व
 शिथिलः श्लथुपचयोद्धादिर्यस्य पाठांतरेशिथिलःशिखावान्उपचयोललाटप्रांतोयस्येत्यर्थः । अंगदीतिसाहचर्याद्विस्तारणीकटकमुद्रिकादिमान् ८ । ९ । १० । ११ नल्वोहस्तवतुःशतम्
 महाकायोमहाबाहुर्महाशीर्षोमहाबलः ॥ विकृतःपरुषस्पर्शोविकचोद्धपिंडकः ७ स्थूलस्फिग्गूढनाभिश्चशिथिलोपचयोमहान् ॥ तथैवहस्ताभरणोमहामा
 योऽगदीतथा ८ उरसाधारयन्निष्कमग्निमालायथाऽचलः ॥ तस्यहेममयंचित्रंबहुरूपांगशोभितम् ९ तोरणप्रतिमंशुभ्रंकिरीटंमूर्ध्वशोभितम् ॥ कुंडलेवालसूर्या
 भेमालाहेममयीशुभाम् १० धारयन्विपुलंकांस्यंकवचंचमहाप्रभम् ॥ किंकिणीशतनिर्घोषंरक्तध्वजपताकिनम् ११ ऋक्षचर्मावनद्वांगंनल्वमात्रंमहारथम् ॥
 सर्वायुधवरोपेतमास्थितंध्वजमालिनम् १२ अष्टचक्रसमायुक्तंमेघगंभीरनिःस्वनम् ॥ मत्तमातंगसंकाशालोहिताक्षाविभीषणाः १३ कामवर्णजवायुक्ताबलवं
 तःशतंहयाः ॥ बहंतोराक्षसंघोरंवालवंतोजितश्रमाः १४ विपुलाभिःसटाभिस्तेहेषमाणामुहुर्मुहुः ॥ राक्षसोऽस्यविरूपाक्षःसूतोदीप्तास्यकुंडलः १५ रश्मि
 भिःसूर्यरश्म्याभैःसंजग्राहहयानरणे ॥ सतेनसहितस्तथावरुणेनयथारविः १६ संसक्तइवचाग्नेयथाद्रिर्महतामहान् ॥ दिवःस्पृकुसुमहान्केतुःस्यंदनेऽस्यस
 मुल्लितः १७ रक्तोत्तमांगःक्रव्यादोद्यध्रःपरमभीषणः ॥ वासवाशनिनिर्घोषंदृढज्यमतिविक्षिपन् १८ व्यक्तंकिष्कुपरीणाहंद्वादशारत्निकामुकम् ॥ रथाक्षमात्रै
 रिषुभिःसर्वाःप्रच्छादयन्दिशः १९ तस्यांवीरापहारिण्यानिशायांकर्णमभ्ययात् ॥ तस्यविक्षिपतश्चापंरथेविष्टम्यतिष्ठतः २० अश्रूयतधनुर्घोषोविस्फूर्जित
 मिवाशनेः ॥ तेनवित्रास्यमानानितवसैन्यानिभारत २१ समकंपंतसर्वाणिसिंघोरिवमहोर्मयः ॥ तमापतंतंसंप्रेक्ष्यविरूपाक्षंविभीषणम् २२ उत्स्मयन्निवराधे
 यस्त्वरमाणोऽभ्यवारयत् ॥ ततःकर्णोऽभ्ययादेनमस्यन्नस्यंतमंतिकात् २३ मातंगइवमातंगंयूथर्षभमिवर्षभः ॥ ससन्निपातस्तुमुलस्तयोरासीद्विशांपते २४
 कर्णराक्षसयोराजन्निद्रशंखरयोरिव ॥ तौप्रगृह्यमहावेगेधनुषीभीमनिःस्वने २५ प्राच्छादयेतामन्योन्यंतक्षमाणौमहेषुभिः ॥ ततःपूर्णायतोत्सृष्टैरिषुभिर्नतप
 र्वभिः २६ न्यवारयेतामन्योन्यंकांस्येनिर्भिद्यवर्मणी ॥ तौनखैरिवशार्दूलौदंतैरिवमहाद्विपौ २७ रथशक्तिभिरन्योन्यंविशिखैश्चततक्षतुः ॥ संहिंदंतौचगा
 त्राणिसंदधानौचसायकान् २८ दहंतौचशरोल्काभिर्दुष्प्रेक्ष्यौचबभूवतुः ॥ तौतुविक्षतसर्वांगौरुधिरौचपरिभ्रुतौ २९ विभ्राजेतांयथावारिस्त्रवंतौगैरिकाचलौ ॥
 तौशराग्रविनुत्रांगौनिर्भिदंतौपरस्परम् ३० नाकंपयेतामन्योन्यंतमानौमहायुती ॥ तत्प्रवृत्तंनिशायुद्धंचिरंसममिवाभवत् ३१ प्राणयोर्दीव्यतोराजन्कर्ण
 राक्षसयोर्मृधे ॥ तस्यसंदधतस्तीक्ष्णाञ्छरांश्चासक्तमस्यतः ३२ ११ । १३ बालाः स्कंधबालाः केशराणीति यावत् १४ । १५ । १६ । १७ । १८ किष्कुर्हस्तस्तन्मितः
 परीणाहोविस्तारोयस्य अरतिर्निरष्टमांशःकरः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ रथशक्तिभिः रथाक्षमात्रैरिति प्रागुक्तैः रथाक्षतुल्यैरित्यर्थः । 'रथःस्यंदनदेहयोः'
 इतिकोशादेहानुकूलशक्तिमद्भिरितिवा २८ । २९ । ३० । ३१ तस्यघटोत्कचस्य आसक्तमन्योन्यंसंसक्तंयथास्यात्तथाशरानस्यतः आशकमितिपाठेयावच्छक्ति आर्षाचप्रत्ययःसमासांतः ३२

घनुर्घोषेणवित्रस्ताःस्वेपरेचतदाऽभवन् ॥ घटोत्कचंयदाकर्णोविशेषयतिनोत्प ३३ ततःप्रादुष्करोदिव्यमस्त्रमस्त्रविदावरः ॥ कर्णेनसंधितंदृष्टादिव्यमस्त्रं च
टोत्कचः ३४ प्रादुश्चेकमहामायांराक्षसीपांडुनंदनः ॥ शूलमुद्रधारिण्याशैलपादपहस्तया ३५ रक्षसांघोररूपाणामहत्यासेनयावृतः ॥ तमुद्यतमहाचारं
दृष्टातेव्यथितानृपाः ३६ भूतांतकमिवायांतकालदंडोग्रधारिणम् ॥ घटोत्कचप्रयुक्तेनसिंहनादेनभीषिताः ३७ प्रसुखुर्गजामुत्रंविष्यथुश्चनराभृशम् ॥ त
तोऽश्मवृष्टिरत्युग्रामहत्यासीत्समंततः ३८ अर्धरात्रेऽधिकबलैर्विमुक्तारक्षसांबलैः ॥ आयसानिचक्राणिभुशुब्धःशक्तितोमराः ३९ पतंत्यविरलाःशूलाःशत
द्वयःपट्टिशास्तथा ॥ तदुग्रमतिरौद्रं चदृष्ट्वायुद्धंनराधिप ४० पुत्राश्चतवयोधाश्चव्यथिताविप्रदुःखः ॥ तत्रकोऽस्त्रबलश्चाधीकर्णोमानीनविष्यथे ४१ व्यधम
च्चशरैर्मायांतांघटोत्कचनिर्मिताम् ॥ मायायांतुप्रहीणायाममर्षाच्चघटोत्कचः ४२ विससर्जशरानघोरान्भूतपुत्रंतआविशन् ॥ ततस्तेरुधिगम्यतामित्राक
र्णमहाहवे ४३ विविशुर्धरणीबाणाःसंकुद्धाद्वपन्नगाः ॥ सूतपुत्रस्तुसंकुद्धोऽलघुहस्तःप्रतापवान् ४४ घटोत्कचमतिक्रम्यविभेदशभिःशरैः ॥ घटोत्कचोविनि
र्भिन्नःसूतपुत्रेणमर्मसु ४५ चक्रंदिव्यंसहस्रारमगृह्णाद्व्यथितोभृशम् ॥ क्षुरांतंबालसूर्याभंगणिरत्नविभूषितम् ४६ चिक्षेपाधिरथेःकुद्धोभैमसेनिर्जिघांसया ॥
प्रविद्धमतिवेगेनविक्षिप्तकर्णसायकैः ४७ अभाग्यस्येवसंकल्पस्तन्मोघमपतद्भुवि ॥ घटोत्कचस्तुसंकुद्धोदृष्ट्वाचक्रंनिपातितम् ४८ कर्णं प्राच्छादयद्वाणैःस्व
र्भानुरिवभास्करम् ॥ सूतपुत्रस्त्वसंभ्रांतोरुद्रोपेंद्रद्रविक्रमः ४९ घटोत्कचरथंतूर्णैश्छादयामासपत्रिभिः ॥ घटोत्कचेनकुद्धेनगदाहेमांगदातदा ५० क्षिताभ्रा
म्यशरैःसाऽपिकर्णेनाभ्याहताऽपतत् ॥ ततोऽतरिक्षमुत्पत्यकालमेघइवोन्नदन् ५१ प्रववर्षमहाकायोऽहमवर्षेनभस्तलात् ॥ ततोमायाविनंकर्णोभीमसेनसुतांदिवि
५२ मार्गणैरभिविव्याधघनंसूर्यइवांशुभिः ॥ तस्यसर्वान्हयान्हत्वासांछिद्यशतधारथम् ५३ अभ्यवर्षच्छरैःकर्णःपर्जन्यइववृष्टिमान् ॥ नचास्यासीदनिर्भि
न्नंगत्रेद्व्यंगुलमंतरम् ५४ सोऽदृश्यतमुहूर्तेनश्वाविच्छललतोयथा ॥ नहयान्नरथंतस्यनध्वजनंघटोत्कचम् ५५ दृष्ट्वंतःस्मसमरेशरौघैरभिसंवृतम् ॥ सतुक
र्णस्यतदिव्यमस्त्रमस्त्रेणशातयन् ५६ मायायुद्धेनमायावीसूतपुत्रमयोधयत् ॥ सोयोधयतदाकर्णमाययालाघवेनच ५७ अलक्ष्यमाणानिदिविशरजालानिचा
पतन् ॥ भैमसेनिर्महामायोमाययाकुरुसतम् ५८ विचचारमहाकायोमोहयन्निबभारत ॥ सतुकत्वाविकृपाणिबदनान्यशुभानिच ५९ अग्रसत्सूतपुत्रस्यदिव्या
न्यस्त्राणिमायया ॥ पुनश्चापिमहाकायःसंछिन्नःशतधारणे ६० गतसत्वोनिरुत्साहःपतितःखाद्व्यदृश्यत ॥ तंहतंमन्यमानाःस्मप्राणदन्कुरुपुंगवाः ६१ अथ
देहैर्नैवरन्यैर्दिक्षुसर्वास्वदृश्यत ॥ पुनश्चापिमहाकायःशतशीर्षःशतोदरः ६२ व्यदृश्यतमहाबाहुर्मैनाकइवपर्वतः ॥ अंगुष्ठमात्रोभूत्वाचपुनरेवसराक्षसः ६३

सागरोर्मिरिवोद्धूतस्तिर्यग्ध्वमवर्तत ॥ वसुधांदारयित्वाचपुनरप्सुममज्जत ६४ अदृश्यततदातत्रपुनरुन्मज्जितोऽन्यतः ॥ सोऽवतीर्यपुनस्तस्थौरयेहेमप
रिष्कते ६५ क्षितिखंचदिशश्चैवमाययाऽभ्येत्यदंशितः ॥ गत्वाकर्णरथाभ्याशंभ्यचरत्कुंडलाननः ६६ प्राहवाक्यमसंभ्रांतःसूतपुत्रंविशंपते ॥ तिष्ठदानीक
मेजीवन्सूतपुत्रगमिष्यसि ६७ युद्धश्रद्धामहतेऽव्यविनेष्यामिरणाजिरे ॥ इत्युत्कारोपताम्राक्षरक्षःकूरपराक्रमम् ६८ उत्पपातांतरिक्षंचजहासचसुविस्तरम् ॥
कर्णमभ्यहनच्चैवगजेन्द्रमिवकेसरी ६९ रथाक्षमात्रैरिषुभिरभ्यवर्षद्धटोत्कचः ॥ रथिनामृषभंकर्णधारामिरिवतोयदः ७० शरवृष्टिचतांकर्णोदूरात्प्राप्तमशातयत् ॥
दृष्ट्वाचविहतांमायांकर्णेनभरतर्षभ ७१ घटोत्कचस्ततोमायांससर्जांतर्हितःपुनः ॥ सोभवद्विरिरत्युच्चःशिवरैस्तरुसंकटैः ७२ शूलप्रासासिमुसलजलप्रस्रवणो
महान् ॥ तमंजनचयप्रख्यंकर्णोदृष्ट्वामहीधरम् ७३ प्रपातैरायुधान्युग्राण्युद्धहंतंनचुक्षुभे ॥ स्मयन्निवततःकर्णोदिव्यमस्त्रमुदैरयत् ७४ ततःसोऽस्त्रेणशैलेंद्रो
विक्षिप्तोवैव्यनश्यत् ॥ ततःसतोयदोभूत्वानीलःसेंद्रायुधोदिवि ७५ अश्मवृष्टिमिरत्युग्रःसूतपुत्रमवाकिरत् ॥ अथसंघायवायव्यमस्त्रमस्त्रविदावरः ७६ व्य
धमत्कालमेघंतंकर्णोवैकर्तनोवृषः ॥ समार्गणगणैःकर्णोदिशःप्रच्छाद्यसर्वशः ७७ जघानास्त्रमहाराजघटोत्कचसमीरितम् ॥ ततःप्रहस्यसमरेभैमसेनिर्महाबलः
७८ प्रादुश्चेकमहामायांकर्णप्रतिमहारथम् ॥ सदृष्ट्वापुनरायांतरथेनरथिनावरम् ७९ घटोत्कचमसंभ्रांतराक्षसैर्बहुभिर्वृतम् ॥ सिंहशार्दूलसदृशैर्मतमातंगवि
क्रमैः ८० गजस्थैश्चरथस्थैश्चवाजिपृष्ठगतैस्तथा ॥ नानाशस्त्रधरैर्घोरैर्नानाकवचभूषणैः ८१ वृत्तंघटोत्कचंकूरैर्मरुद्भिरिववासवम् ॥ दृष्ट्वाकर्णोमहेष्वासोयोध
यामासराक्षसम् ८२ घटोत्कचस्ततःकर्णविद्धापंचभिराशुगैः ॥ मनादैर्भर्वनादैर्भीषयन्सर्वपार्थिवान् ८३ भूयश्चाजलिकेनाथसमार्गणगणमहत् ॥ कर्णह
स्तस्थितंचापंचिच्छेदाशुघटोत्कचः ८४ अथान्यद्वनुरादायदृढंभारसहंमहत् ॥ विचकर्षबलात्कर्णंइंद्रायुधमिवोच्छिद्यत् ८५ ततःकर्णोमहाराजप्रेषयामास
सायकान् ॥ सुवर्णपुंखाच्छुघ्रानखेचरानराक्षसान्प्रति ८६ तद्वाणैर्दितंयूथंरक्षसांपीनवक्षसाम् ॥ सिंहेनेवादितंवन्धंगजानामाकुलंकुलम् ८७ विधम्यरा
क्षसान्बाणैःसाश्वसूतगजान्विभुः ॥ ददाहभगवान्वह्निभूतानीवयुगक्षये ८८ सहत्वारक्षसीसेनांशुभेसूतनंदनः ॥ पुरेवत्रिपुरंदग्ध्वादिविदेवोमहेश्वरः ८९
तेषुराजसहस्रेषुपांडवेषुमारिष ॥ नैनंनिरीक्षितुमपिकश्चिच्छक्रोतिपार्थिव ९० ऋतेघटोत्कचाद्राजन्राक्षसेंद्रान्महाबलात् ॥ भीमवीर्यबलोपेता
त्कुद्धाद्वैवस्वतादिव ९१ तस्यकुद्धस्यनेत्राभ्यांपावकःसमजायत ॥ महोत्काभ्यांयथाराजन्सार्षिषःस्नेहविंदवः ९२ तलंतलेनसंहत्यसंदश्यदशनच्छ
दम् ॥ रथमास्थायचपुनर्माययानिर्मितंतदा ९३

युक्तं गजनिभैर्वाहैः पिशाचवदनैः खरैः ॥ समूतमब्रवीत्कुद्धः सूतपुत्रायमावह १४ सययौघोरूपेण रथेन रथिनां वरः ॥ द्वैरथं सूतपुत्रेण पुनरेव विशांपते १५
 सचिक्षेप पुनः कुद्धः सूतपुत्राय राक्षसः ॥ अष्टचक्रां महाघोरामशनिं रुद्रनिर्मिताम् १६ द्वियोजनसमुत्सेधां योजनायामविस्तराम् ॥ आयसीं निशितां शूलैः क
 दंबमिव केसरैः १७ तामवष्टुत्य जग्राह कर्णो न्यस्य महद्वनुः ॥ चिक्षेप चैनां तस्यैव स्यंदनात् सोऽवपुष्टुवे १८ साश्वसूतध्वजं यानं भस्मकृत्वा महाप्रभा ॥ विवेश वसु
 धां भित्वा सुरास्तत्र विसिस्मियुः १९ कर्णं तु सर्वभूतानि पूजयामासुरं जसा ॥ यदवष्टुत्य जग्राह देवमृष्टां महाशनिम् १०० एवं कृत्वारणे कर्णं आरुरोहरथं पुनः ॥ ततो
 मुमोच नाराचान् सूतपुत्रः परंतपः १ अशक्यं कर्तुं मन्येन सर्वभूतेषु मानद ॥ यदकार्षीत् तदा कर्णः संग्रामे भीमदर्शने २ सहन्यमानो नाराचैर्धाराभिरिव पर्वतः ॥ गंध
 र्वनगराकारः पुनरंतरधीयत ३ एवं स वै महाकायो मायया लाघवेन च ॥ अस्त्राणितानि दिव्यानि जघान रिपुसूदनः ४ निहन्यमानेष्वस्त्रेषु मायया तेन राक्षसा ॥ अ
 संभ्रांतस्तदा कर्णस्तद्रक्षः प्रत्ययुध्यत १०५ ततः कुद्धो महाराज भैमसेनिर्महाबलः ॥ चकार बहुधाऽऽत्मानं भीषयाणो महारथान् ६ ततो दिग्भ्यः समापेतु सिंह
 व्याघ्रतरक्षवः ॥ अग्निजिह्वाश्च भुजगा विहगाश्चाप्ययो मुख्याः ७ सकीर्यमाणो विशिखैः कर्णचापयुतैः शरैः ॥ नागराडिव दुष्प्रेक्ष्यस्तत्रैवांतरधीयत ८ राक्षसा
 श्वपिशाचाश्च यातुधानास्तथैव च ॥ शालावृकाश्च बहवो वृकाश्च विकृताननाः ९ ते कर्णं क्षपयिष्यतः सर्वतः समुपाद्रवन् ॥ अथैनं वाग्भिरुग्राभिस्त्रासयांचक्रिरेत
 दा ११० उद्यतैर्बहुभिर्घोरैरायुधैः शोणितोक्षितैः ॥ तेषामनेकैरेकैकं कर्णो विव्याध सायकैः ११ प्रतिहत्य तु तामायां दिव्येनास्त्रेण राक्षसीम् ॥ आजघान हयान
 स्य शरैः सन्नतपर्वभिः १२ तेभ्यो विक्षतां गाश्च भिन्नपृष्ठाश्च सायकैः ॥ वसुधामश्वपद्यंत पश्यतस्तस्य राक्षसः १३ स भग्नमायो हृदि बिः कर्णं वै कर्तनं तदा ॥ एष
 ते विदधे मृत्युमित्युक्त्वाऽंतरधीयत ११४ ॥ इति श्रीम० द्रो० घटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धे कर्णघटोत्कचयुद्धे पंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ ॥
 ॥ संजय उवाच ॥ तस्मिंस्तथावर्तमाने कर्णराक्षसयोर्मृधे ॥ अलायुधो राक्षसे द्रोवीर्यवानभ्यवर्तत १ महत्यासेन यायुको दुर्योधनमुपागमत् ॥ राक्षसानां विरू
 पाणां सहस्रैः परिवारितः २ नानारूपधरैर्वीरैः पूर्ववैरमनुस्मरन् ॥ तस्य ज्ञातिर्हि विक्रांतो ब्राह्मणादो बकोदतः ३ किमीरश्च महातेजा हिडिंबश्च सखा तदा ॥ स दी
 र्घकालाध्युषितं पूर्ववैरमनुस्मरन् ४ विज्ञायैतन्निशायुद्धं जिघांसुर्भीममाहवे ॥ समतद्भवमातंगः संकुद्ध इव चोरगः ५ दुर्योधनमिदं वाक्यमब्रवीद्युद्धलालसः ॥ वि
 दितं ते महाराज यथाभीमेन राक्षसाः ६ हिडिंबककिमीरानि हताममबांधवाः ॥ परामर्शश्च कन्याया हिडिंबायाः कृतः पुरा ७ किमन्यद्राक्षसानन्यानस्मांश्च परि
 भूयह ॥ तमहंसगणं राजन्सवाजिरथकुंजरम् ८

५७५ ॥ ७ ॥ तस्मिंस्तथेति स्पष्टार्थोऽध्यायः १।२।३।४।५।६।७।८

१।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांपंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥ ॥ अ ॥ ॥ तमिति १।२।३

हैडिंबिंचसहामात्यं हंतुमभ्यागतः स्वयम् ॥ अद्यकुंतीसुतान्सर्वान्वासुदेवपुरोगमान् १ हत्वा संमक्षयिष्यामि सर्वैरनुचरैः सह ॥ निवारय बलं सर्ववयं योत्स्यामपां
 डवान् १० तस्यैतद्वचनं श्रुत्वा हृष्टो दुर्योधनस्तदा ॥ प्रतिगृह्याब्रवीद्वाक्यं भ्रातृभिः परिवारितः ११ त्वां पुरस्कृत्य सगणं वयं योत्स्यामहे परान् ॥ न हि वैरांतमन
 सः स्थास्यंति मम सैनिकाः १२ एवमस्त्वितिराजानमुक्त्वा राक्षसपुंगवः ॥ अभ्ययात्त्वरितो भैमि सहितः पुरुषादकैः १३ दीप्यमानेन वपुषा रथेनादित्यवर्चसा ॥
 तादृशेनैव राजेन्द्र यादृशेन घटोत्कचः १४ तस्याप्यतुलनिर्घोषो बहुतोरणचित्रितः ॥ ऋक्षचर्मा वनद्धांगो नल्वमात्रो महारथः १५ तस्यापि तुरगाः शीघ्राहास्ति
 कायाः खरस्वनाः ॥ शतं युक्ता महाकायामांसशोणितभोजनाः १६ तस्यापि रथनिर्घोषो महामेघरवोपमः ॥ तस्यापि सुमहत्पापं दृढज्यंकनकोज्ज्वलम् १७ त
 स्याप्यक्षसमावाणारुक्मपुंखाः शिलाशिताः ॥ सोऽपि वीरो महाबाहुर्धैवसघटोत्कचः १८ तस्यापि गोमायुबलाभिगुप्तो बभूव केतुर्ज्वलनार्कतुल्यः ॥ सचापिरू
 पेण घटोत्कचस्य श्रीमत्तमो व्याकुलदीपितास्यः १९ दीप्तांगदो दीप्तकिरीटमाली बद्धस्त्रगुष्णीषनिबद्धखड्गः ॥ गदीभुशुंडीमुसलीहलीचशरासनीवारणतुल्यव
 र्ष्मा २० रथेन तेनानलवर्चसा तदा विद्रावयन्पांडववाहिनीं ताम् ॥ रराज संख्ये परिवर्तमानो विद्युन्माली मेघद्वारांतरिक्षे २१ तेचापि सर्वप्रवरानरेन्द्रा महाबलाव
 र्भिणश्चर्मिणश्च ॥ हर्षान्विता युयुधुस्तस्य राजन्समततः पांडवयोधवीराः २२ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धे अलायुधयुद्धे षडस
 तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्य भीमकर्माणमाहवे ॥ हर्षमाहारयांचक्रुः कुरवः सर्व एव ते १ तथैव तव पु
 त्रास्ते दुर्योधनपुरोगमाः ॥ अम्लवाः प्लवमासाद्य तर्तुकामा इवार्णवम् २ पुनर्जातमिवात्मानं मन्वानाः पुरुषर्षभाः ॥ अलायुधं राक्षसे द्रं स्वागतेनाभ्यपूजयन् ३
 तस्मिंस्त्वमानुषेयुद्धे वर्तमाने महाभये ॥ कर्णराक्षसयोर्नक्तं दारुणप्रतिदर्शने ४ उपप्रेक्षंतं पंचालाः स्मयमानाः सराजकाः ॥ तथैव तावकाराजन्वीक्षमाणास्तत
 स्ततः ५ चुकुशुर्नंदमस्तीति द्रोणद्रौणिकपादयः ॥ तत्कर्मदृष्ट्वा संभ्रांता हैडिंबस्य रणाजिरे ६ सर्वमाविग्रमभवद्वाहाभूतमचेतनम् ॥ तव सैन्यं महाराज निराशं
 कर्णजीविते ७ दुर्योधनस्तु संप्रेक्ष्य कर्णमार्तं परांगतम् ॥ अलायुधं राक्षसे द्रं समाहूये दमब्रवीत् ८ एष वै कर्तनः कर्णो हैडिंबेन समागतः ॥ कुरुते कर्मसु महद्यदस्यौ
 पयिकं मृधे ९ पश्यैतान्पार्थिवान् शूरान्निहतान् भैमसेनिना ॥ नानाशस्त्रैरभिहतान्पादपानिवदंतिना १० तवैषभामः समरे राजमध्ये मया कृतः ॥ त
 वैवानुमते वीरतं विक्रम्य निबर्हय ११ पुरा वै कर्तनं कर्णमेषपापो घटोत्कचः ॥ मायाबलं समाश्रित्य कर्षयत्यरिकर्शन १२ एवमुक्तः सराज्ञा तुराक्षसो भीम
 विक्रमः ॥ तथेत्युक्त्वा महाबाहुर्घटोत्कचमुपाद्रवत् १३

४।५ इदमस्मत्सैन्यम् ६।७।८।९।१०।११।१२।१३

ततःकर्णसमुत्सृज्यभैमसेनिरपिप्रभो ॥ प्रत्यभिन्नमुपायांतमर्दयामासमार्गैः १४ तयोःसमभवद्युद्धं कुद्वयोराक्षसैर्द्रयोः ॥ मत्तयोर्वासिताहेतोर्दिपयोरिवकानने
१५ रक्षसाविप्रमुक्तस्तुकर्णोऽपिरथिनावरः ॥ अभ्यद्रवद्भीमसेनरथेनादित्यवर्चसा १६ तमायांतमनादित्यदृष्ट्वाग्रस्तंघटोत्कचम् ॥ अलायुधेनसमरेसिंहेनेव
गर्वापतिम् १७ रथेनादित्यवपुषाभीमःप्रहरतावरः ॥ किरञ्छरौघान्प्रययावलायुधरथं प्रति १८ तमायांतमभिप्रेक्ष्यसतदाऽलायुधःप्रभो ॥ घटोत्कचंसमु
त्सृज्यभीमसेनंसमाह्वयत् १९ तंभीमःसहसाभ्येत्यराक्षसांतकरःप्रभो ॥ सगणराक्षसैर्द्रतंशरवर्षैरवाकिरत् २० तथैवालायुधोराजनाशिलाधौतैरजिह्वैः ॥ अ
भ्यवर्षतकौतैयंपुनःपुनररिंदम २१ तथातेराक्षसाःसर्वेभीमसेनमुपाद्रवन् ॥ नानाप्रहरणाभीमास्त्वत्सुतानांजयैषिणः २२ सताड्यमानोबहुभिर्भीमसेनोमहा
बलः ॥ पंचभिःपंचभिःसर्वीस्तानविध्याच्छितैःशरैः २३ तेवध्यमानाभीमेनराक्षसाःकूरुद्वयः ॥ विनेदुस्तुमुलाभ्रादान्दुह्वुस्तेदिशोदश २४ तांस्त्रास्य
मानांभीमेनदृष्ट्वाक्षोमहाबलम् ॥ अभिदुद्राववेगेनशरैश्चैनमवाकिरत् २५ तंभीमसेनःसमरेतीक्ष्णायैरक्षिणोच्छरैः ॥ अलायुधस्तुतानस्तानभीमेनाविशि
खानरणे २६ चिच्छेदकांश्चित्समरेत्वरयाकांश्चिदग्रहीत् ॥ सतदृष्ट्वाक्षसैर्द्रभीमोभीमपराक्रमः २७ गदांचिक्षेपवेगेनवज्रपातोपमातदा ॥ तामापतंतीवेगेन
गदांज्वालाकुलांततः २८ गदयाताडयामाससागदाभीममावजत् ॥ सराक्षसैर्द्रकौतैयःशरवर्षैरवाकिरत् २९ तानप्यस्याकरोन्मोघानराक्षसोनिशितैःशरैः ॥
तेचापिराक्षसाःसर्वैरजन्वाभीमरूपिणः ३० शासनाद्राक्षसैर्द्रस्यनिजब्रूथकुंजरान् ॥ पंचालाःसंजयाश्चैववाजिनःपरमादिपाः ३१ नशांतिलेभिरेतत्रराक्षसे
र्भृशपीडिताः ॥ तंतुदृष्ट्वामहाघोरंवर्तमानंमहाहवम् ३२ अब्रवीत्पुंडरीकाक्षोघनंजयमिदंवचः ॥ पश्यभीर्ममहाबाहुंराक्षसैर्द्रवशंगतम् ३३ पदमस्यानुगच्छत्वं
माविचारयपांडव ॥ दृष्ट्युग्रःशिखंडीचयुधामन्यूतमौजसौ ३४ साहेतौद्रौपदेयाश्चकर्णयांतुमहारथाः ॥ नकुलःसहदेवश्चयुयुधानश्चवीर्यवान् ३५ इतरान्
राक्षसान्घ्नंतुशासनात्तवपांडव ॥ त्वमपीमामहाबाहोचमुद्रोऽप्युरस्कृताम् ३६ वारयस्वनरठ्याग्रमहादिभयमागतम् ॥ एवमुक्तेतुकृष्णेनयथोद्दिष्टामहारथाः
३७ जग्मुर्वैर्कर्तनंकर्णराक्षसांश्चैवतानरणे ॥ अथपूर्णयतोत्सृष्टैःशरैराशीविषोपमैः ३८ घनुश्चिच्छेदभीमस्यराक्षसैर्द्रःप्रतापवान् ॥ हयांश्चास्यशितैर्बाणैः
सारथिचमहाबलः ३९ जघानमिषतःसंख्येभीमसेनस्यराक्षसः ॥ सोऽवतीर्यथोपस्थाद्वताश्वोहतसारथिः ४० तस्मैगुर्वीगदांघोरांविनदनुत्ससर्जह ॥
ततस्तांभीमनिर्घोषामापतंतीमहागदाम् ४१ गदयाराक्षसौघोरीनिजघानननादच ॥ तदृष्ट्वाक्षसैर्द्रस्यघोरं कर्मभयावहम् ४२ भीमसेनःप्रहृष्टात्मागदाम्
शुपरामृशत् ॥ तयोःसमभवद्युद्धंतुमुलंनररक्षसोः ४३ गदानिपातसंहर्षैर्भुवंपयतोर्भृशम् ॥ गदाविमुक्तौतौभूयःसमासाद्येतरतरम् ४४

४५ । ४६ । ४७ । ४८ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ संदश्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०
मुष्टिभिर्वज्रसंहर्षादैन्योन्यमभिजघ्नतुः ॥ रथचक्रैर्युगैरक्षैराधिष्ठानैरुपस्करीः ४५ यथासन्नमुपादायनिजघ्नतुरमर्षणौ ॥ तौविक्षरंतौरुधिरंसमासाद्येतरतरम्
४६ मत्ताविवमहानागौचकृषातेपुनःपुनः ॥ तदपश्यदृषीकेशःपांडवानांहितेरतः ४७ सभीमसेनरक्षार्थेहैर्दिविपर्यचोदयत् ४८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोण
पर्वणिघटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धे अलायुधयुद्धे सप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ संजयउवाच ॥ संदश्यसमरेभीमंरक्षसाग्रस्तमंति
कात् ॥ वासुदेवोऽब्रवीद्राजनघटोत्कचमिदंवचः १ पश्यभीर्ममहाबाहोरक्षसाग्रस्तमाहवे ॥ पश्यतांसर्वेसैन्यानांतवचैवमहायुते २ सकर्णंत्वंसमुत्सृज्यराक्षसैर्द्र
मलायुधम् ॥ जहिक्षिप्रमहाबाहोपश्चात्कर्णविध्यासि ३ सवाष्णेयवचःश्रुत्वाकर्णमुत्सृज्यवीर्यवान् ॥ युयुधेराक्षसैर्द्रेणवकभ्रात्राघटोत्कचः ४ तयोःसुतुमुलंयु
द्धंभूवनिशिरक्षसोः ॥ अलायुधस्यचैवोर्ग्रहैर्दिवेश्वापिभारत ५ अलायुधस्ययोधांश्चराक्षसान्भीमदर्शनान् ॥ वेगेनापततःशूरान्प्रगृहीतशरासनान् ६ आ
त्तायुधःसुसंकुद्धोयुयुधानोमहारथः ॥ नकुलःसहदेवश्चचिच्छिदुर्निशितैःशरैः ७ सर्वाश्चसमरेराजन्किरीटीक्षत्रियर्षभान् ॥ परिचिक्षेपवीभत्सुःसर्वतःप्रकिर
ञ्छरान् ८ कर्णश्चसमरेराजनव्यद्रावयतपार्थिवान् ॥ दृष्ट्युग्रःशिखंड्यादीन्पंचालानांमहारथान् ९ तान्वध्यमानान्दृष्ट्वाऽथभीमोभीमपराक्रमः ॥ अभ्यया
त्वरितःकर्णविशिखान्प्रकिरन्रणे १० ततस्तेऽप्याययुहंत्वाराक्षसान्प्रभूतजः ॥ नकुलःसहदेवश्चसात्यकिश्चमहारथः ११ तेकर्णयोधयामासुःपंचालाद्रोण
मेवतु ॥ अलायुधस्तुसंकुद्धोघटोत्कचमरिंदमम् ॥ परिवेणातिकायेनताडयामासमूर्धनि १२ सतुतेनप्रहारेणभैमसेनिर्महाबलः ॥ ईषन्मूर्च्छितमात्मानमस्तंभ
यतवीर्यवान् १३ ततोदीप्ताग्निसंकाशांशतघंटामलंकृताम् ॥ चिक्षेपतस्मैसमरेगदांकांचनभूषिताम् १४ साहयांश्चरथंचास्यसारथिचमहास्वना ॥ चूर्णया
मासवेगेनविसृष्टाभीमकर्मणा १५ सभग्रहयचक्राक्षादिशीर्णध्वजकूबरात् ॥ उत्पपातरथानूर्णमायामास्थायराक्षसाम् १६ ससमास्थायमायांनुववर्षरुधिरंबहु ॥
विद्युद्भिभ्राजितंचासीतुमुलाभ्राकुलंनभः १७ ततोवज्रनिपाताश्चसाशनिस्तनयित्त्वः ॥ महाश्चटचटाशब्दस्तत्रासीच्चमहाहवे १८ तांप्रेक्ष्यमहर्तामायांराक्षसो
राक्षसस्यच ॥ ऊर्ध्वमुत्पत्यहैर्दिविस्तांमायांमाययाऽवधीत् १९ सोऽभिवीक्ष्यहतांमायांमायावीमाययैवहि ॥ अश्मवर्षसुतुमुलंविससर्जघटोत्कचे २० अश्म
वर्षसंतघोरंशरवर्षेणवीर्यवान् ॥ दिक्षुविध्वंसयामासतदुतमिवाभवत् २१ ततोनानाप्रहरणैरन्योन्यमभिवर्षताम् ॥ आयसैःपरिधैःशूलैर्गदामुसलमुद्गरैः २२
पिनाकैःकरवालैश्चतोमरप्रासकंपनैः ॥ नाराचैर्निशितैर्भल्लैःशरैश्चकैःपरश्वधैः ॥ अयोगुडैर्भिदिपालैर्गोशीर्षोलूखलैरपि २३ उत्पाटितैर्महाशस्त्रैर्विविधैर्जग
तीरुहैः ॥ शमीपीलुकदंबैश्चपकैश्चैवभारत २४ इंगुदैर्बंदरीभिश्चकोविदारैश्चपुष्पितैः ॥ पलाशैश्चारिमेदैश्चमुक्तान्यग्रोधपिप्पलैः २५

२६ । २७ हरीद्रयोः सिंहमुखयोः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायामष्टमोऽध्यायः
 महाद्भिः समरेतस्मिन्नन्योन्यमभिजघ्नतुः ॥ विपुलैः पर्वताग्रैश्च नानाधातुभिराचितैः २६ तेषां शब्दो महानासीद्वज्राणां भिद्यतामिव ॥ युद्धं सममवद्वोरभैम्यला
 युधयोर्नृप २७ हरीद्रयो रथाराजन्वालि सुग्रीवयोः पुरा ॥ तौ युद्धाविविधैर्वैरा युधैर्विशिखैस्तथा ॥ प्रयुह्य च शितौ खड्गावन्योन्यमभिपेततुः २८ तावन्व्यो
 न्यमभिद्व्यकेशेषु सुमहाबलौ ॥ भुजाभ्यां पर्यगृहीतां महाकायौ महाबलौ २९ तौ स्विन्नगात्रौ प्रस्वेदसुस्रुवाते जनाधिप ॥ रुधिरं च महाकायावतिष्ठति विवांशुदौ
 ३० अथाभिपत्य वेगेन समुद्राम्य चराक्षसम् ॥ बलेनाक्षिप्य दैर्घ्यं विश्वकर्तास्य शिरोमहत ३१ सोऽप्यहृत्य शिरस्तस्य कुंडलाभ्यां विभूषितम् ॥ तदा सुतुमुलं
 नादं ननाद सुमहाबलः ३२ हतं दृष्ट्वा महकायं वक्रजातिमार्दमम् ॥ पंचालाः पांडवाश्चैव सिंहनादां विनेदिरे ३३ ततो भेरीसहस्राणि शंखानामयुतानि च ॥
 अवादनं पांडवेयाराक्षसे निहतं युधि ३४ अतीवसानि शातेषां भूव विजयावहा ॥ विद्योतमाना विबभौ समंताद्दीपमालिनी ३५ अलायुधस्य तु शिरोभेगे
 र्महाबलः ॥ दुर्योधनस्य प्रमुखे चिक्षेप गतचेतसः ३६ अथ दुर्योधनो राजा दृष्ट्वा हतमलायुधम् ॥ बभूव परमोद्भिन्नः सहसैन्येन भारत ३७ तेन ह्यस्य प्रतिज्ञातं
 भीमसेनमहं युधि ॥ हंतंति स्वयमागम्य स्मरता वैरमुत्तमम् ३८ ध्रुवं स तेन हंतव्य इत्यमन्यत पार्थिवः ॥ जीवितं चिरकालं हि भ्रातृणां चाप्यमन्यत ३९ सतं दृष्ट्वा
 विनिहतं भीमसेनात्मजेन वै ॥ प्रतिज्ञां भीमसेनस्य पूर्णामेवाभ्यमन्यत ४० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि घ० रात्रियुद्धे अलायुधवधे अष्टमोऽध्यायः
 ततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ निहत्या लायुधं रक्षः प्रहृष्टात्मा घटोत्कचः ॥ ननाद विविधान्नादान्वाहिन्याः प्रमुखे तव १ तस्य तंतुमुलं शब्दं
 श्रुत्वा कुंजरकंपनम् ॥ तावकानां महाराज भयमासीत् सुदारुणम् २ आलायुधविषक्तं तु भीमसेनं महाबलम् ॥ दृष्ट्वा कर्णो महाबाहुः पंचालान्समुपाद्रवत् ३ दश
 भिर्दशभिर्बाणैर्घृष्ट्युग्रशिखंडिनौ ॥ दृष्टैः पूर्णायतोत्सृष्टैर्विभेदनतपर्वभिः ४ ततः परमनाराचैर्धुधामन्युत्तमौ जसौ ॥ सात्यकिश्च रथोदारं कंपयामास मार्गणैः ५
 तेषामप्यस्य तां संख्ये सर्वेषां सव्यदक्षिणम् ॥ मंडलान्येव चापानिव्यदृश्यंत जनाधिप ६ तेषां ज्यातलनिर्घोषोरथनेमिस्वनश्च ॥ मेघानां भिवधमतिं बभूव
 तुमुलो निशि ७ ज्यानेमिघोषस्तनयिस्तुमान्वैधनुस्तडिन्मंडलकेतुशृंगः ॥ शरौघवर्षाकुलवृष्टिमांश्च संग्राममेघः स बभूव राजन् ८ तदनुतं शैल इवाप्रकंपो वर्षमहा
 शैलसमानसारः ॥ विध्वंसयामासरणेन रैर्द्रवैर्कर्तनः शत्रुगणावमर्दी ९ ततोऽतुलैर्वज्रनिपातकल्पैः शितैः शरैः कांचनचित्रपुंखैः ॥ शत्रून् व्यपोहत् समरे महात्मवि
 कर्तनः पुत्रहितैरतस्ते १० संछिन्नभिन्नवज्रिभ्यश्चेत्किंचिच्छरैर्दितभिन्नदेहाः ॥ केचिद्विसृता विहयाश्चेत्किंचिद्वैकर्तनेनाशुक्ता बभूवुः ११ अविदमानास्व
 थशर्मसंख्येयौ धिष्ठिरतेबलमन्यपयन् ॥ तान्प्रेक्ष्य भग्नान् विमुखीकृतांश्च घटोत्कचो रोषमतीव चक्रे १२
 तमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ॥ ॥ ॥ निहत्येति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । केतुशृंगं ध्वजशिरः । मृगं मुखे शिरः इति वेदिनी ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ तिर्थगताभिरिषु पंक्तिभिरिति शेषः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ प्रतिपन्नं कर्तव्यत्वेन ज्ञातमनुष्ठितं च २० । २१ । २२ अदृश्यत् अदृश्यत् २३ । २४ । २५ । २६

आस्थाय तं कांचनरत्नचित्रं रथोत्तमं सिंहवत्सननाद ॥ वैकर्तनं कर्णमुपेत्य चापिविव्याध वज्रप्रतिमैः पृषत्कैः १३ तौ कर्णिनाराचशिलीमुखैश्च नालीकंदंडासनव
 त्सदंतैः ॥ वराहकर्णैः सविपाठशृंगैः क्षुरप्रवर्षैश्च विनेदतुः खम् १४ तद्वाणधारावृत्तमंतरिक्षं तिर्यग्गताभिः समरे राज ॥ सुवर्णपुंखज्ज्वलितप्रभाभिर्विचित्रपु
 ष्पाभिरिव प्रजामिः १५ समाहितावप्रतिमप्रभावाव न्योन्यमाजघ्नतु रुतमास्त्रैः ॥ तयोर्हिंशीरोत्तमयोर्नकाश्चिददृशतस्मिन् समरे विशेषम् १६ अतीव तस्मिन्मतु
 ल्यरूपं बभूव युद्धं रविभीमसूनुः ॥ समाकुलं शस्त्रनिपातघोरं दिवी वराहं शुमतोः प्रमत्तम् १७ ॥ संजय उवाच ॥ घटोत्कचं यदा कर्णो न विशेषयते नृप ॥ ततः
 प्रादुश्चकारोग्रमस्त्रमस्त्रविदावरः १८ तेनास्त्रेणावधीतस्य रथसहस्रसारथिम् ॥ विरथश्चापि हंडि विक्षिप्रमंतरधीयत १९ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ तस्मिन् तर्हिते
 तूर्णकूटयोधिनिराक्षसे ॥ मामकैः प्रतिपन्नं यत्तममाचक्ष्व संजय २० ॥ संजय उवाच ॥ अंतर्हितं राक्षसे द्रविदित्वासं प्राक्रोशं कुरवः सर्वेषु ॥ कथं नायं राक्षसः
 कूटयोधी हन्यात्कर्णं समरे दृश्यमानः २१ ततः कर्णो लघुचित्रास्त्रयोधी सर्वादिशः प्रावृणोद्वाणजालैः ॥ नवैर्किंचिप्रापत तत्र भूतं तमोभूते सायकैरंतरिक्षे २२
 नैवाददानो न च संदधानो न चेषु धीस्पृश्यमानः कराग्रैः ॥ अदृश्यद्वैलाघवात्सूतपुत्रः पूर्वबाणैश्छादयानोऽंतरिक्षम् २३ ततो मायां दारुणामंतरिक्षघोरां
 भीमां विहितं राक्षसेन ॥ अपश्यामलोहिताभ्रप्रकाशादिदीप्यंतीमग्निशिखामिवोग्राम् २४ ततस्तस्यां विद्युतः प्रादुरासमुलकाश्चापि ज्वलिताः कोरवेन्द्र ॥ घो
 षश्चास्याः प्रादुरासीत् सुघोरः सहस्रशो न दतां दुंदुभीनाम् २५ ततः शराः प्रापत नरुकमपुंखाः शक्त्युष्टिप्रासमुलान्यायुधानि ॥ परश्वधास्तैलघौताश्च खड्गाः
 प्रदीप्ताग्नास्तोमराः पद्भिः २६ मयूखिनः परिचालो हवद्वागदाश्चित्राः शितधाराश्च भूलाः ॥ गुर्व्यागदाहे मपट्टावनद्धाः शतद्वयश्च प्रादुरासन्समंतात् २७
 महाशिलाश्चापतंस्तत्र तत्र सहस्रशः साशनयश्च वज्राः ॥ चक्राणि चानेकशतक्षुराणि प्रादुर्बभूवुर्ज्वलनप्रभाणि २८ तां शक्तिपाषाणपरश्वधानां प्रासासिवज्राश
 निमुद्गराणाम् ॥ वृष्टिं विशालां ज्वलितां पतंतौ कर्णः शरौघैर्न शशाकहंतुम् २९ शराहतानां पततां हयानां वज्राहतानां च तथा गजानाम् ॥ शिलाहतानां च म
 हारथानां महात्रिनादः पततां बभूव ३० सुभीमनानां विधशस्त्रपातैर्घटोत्कचेनाभिहतं समंतात् ॥ दुर्योधनं वै बलमार्तरूपमावर्तमानं ददृशे भ्रमतम् ३१ हाहा कृतं
 संपरिवर्तमानं संलीयमानं च विषण्णरूपम् ॥ तेष्वार्यभावात्पुरुषप्रवीराः पराङ्मुखानो बभूवुस्तदानीम् ३२ ताराक्षसी भीमरूपां सुघोरां वृष्टिं महाशस्त्रमयीं
 पतंतीम् ॥ दृष्ट्वा बलौघांश्च निपात्यमानान्महद्भयं तव पुत्रान्विवेश ३३ शिवाश्चैश्वानरदीप्तजिह्वाः सुभीमनादाः शतशो न दंतीः ॥ रक्षोगणा नृदंतश्चा
 पि विक्ष्यन्ते रैर्द्रयो धाव्यथिता बभूवुः ३४

३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ उरसाहार्दबलेन ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५

तेदीप्तजिह्वानलतीक्ष्णदंष्ट्राविभीषणाः शैलनिकाशकायाः ॥ नभोगताः शक्तिविषक्तहस्तामेघाढ्यमुंचन्निवृष्टिमुग्राम् ३५ तैराहतास्ते शरशक्तिशूलैर्गदाभिरुग्रैः प
रिघैश्च दीप्तैः ॥ वज्रैः पिनाकैरशनिप्रहारैः शतघ्निकैर्मथिताश्चपेतुः ३६ शूलाभुशुंडयोऽहमगुडाः शतघ्न्यः स्थूलाश्चकार्णायसपद्मनद्धाः ॥ तेऽवाकिरंस्तवपुत्रस्य
सैन्यंततोरोद्रं कश्मलं प्रादुरासीत् ३७ विकीर्णात्राविहृतैरुतमांगैः संभग्रांगाः शिशियरेतत्र शूराः ॥ छिन्नाहयाः कुंजराश्चापिमग्राः संचूर्णिताश्चैव रथाः शिलाभिः
३८ एवमहच्छस्त्रवर्षसृजंतस्ते यातुधानाभुविघोररूपाः ॥ मायाः सृष्टास्तत्र घटोत्कचेन नामुंचन्वैयाचमानं नभीतम् ३९ तस्मिन् घोरैरुहरीरावमर्दे कालोत्सृष्टेक्ष
त्रियाणामभावे ॥ ते वै भग्राः सहसा व्यद्रवंत प्राकाशंतः कौरवाः सर्वे एव ४० पलायध्वं कुरवो नैतदस्ति सैद्रादेवा प्रीतिनः पांडवार्थे ॥ तथा तेषां मज्जतां भारतानां त
स्मिन् द्वीपः सूतपुत्रो बभूव ४१ तस्मिन् संक्रंदेतुमुले वर्तमाने सैन्ये मग्रे लीयमाने कुरूणाम् ॥ अनीकानां प्रविभागे प्रकाशेनाज्ञायंते कुरवो नैतरे च ४२ निर्मघादेवि
द्रवघोररूपे सर्वादिशः प्रेक्षमाणाः स्मशून्याः ॥ तांश्च दृष्टिमुत्सागाहमानं कर्णं स्मैकं तत्र राजन्नपश्यन् ४३ ततो वाणैरावृणोदं तरिक्षं दिव्यां मायां बोधयन् राक्षस
स्य ॥ ह्रीमान् कुर्वन् दुष्करं चार्यकर्म नैवामुह्य संयुगे सूतपुत्रः ४४ ततो भीताः समुदेक्षंत कर्णं राजन् सर्वे सैधवा बालिहकाश्च ॥ असंमोहं पूजयंतोऽस्य संख्ये संपश्यं
तो विजयं राक्षसस्य ४५ तेनोऽसृष्टाचक्रयुक्ता शतघ्नी समं सर्वाश्चतुरोऽश्वात्तजघान ॥ ते जानुभिर्जगतीमन्वपयन् गताः सवो निर्देशनाक्षि जिह्वाः ४६ ततो हता
श्चादव रुह्ययानादं तर्जनाः कुरुषु प्राद्रवत्सु ॥ दिव्ये चास्त्रे मायया बध्यमाने नैवामुह्य चिंतयन् प्राप्तकालम् ४७ ततोऽभुवन कुरवः सर्वे एव कर्णं दृष्ट्वा घोररूपां च मायाम् ॥
शक्त्यारक्षो जहिकर्णाद्यतूर्णं नश्यंत्येते कुरवो धार्तराष्ट्राः ४८ करिष्यत किंच नो भूमिपार्थो तपंतमेनं जहि पापं निशीथे ॥ योनः संग्रामाद्घोररूपादिमुंचेत्सनः
पार्थान्सबलान्योधयेत् ४९ तस्मादेनं राक्षसं घोररूपं शक्त्या जहत्त्वं दत्तया वासवेन ॥ माकौरवाः सर्वे एवैद्रकल्पारात्रियुद्धे कर्णेनेशुः सयोधाः ५० सवध्य
मानो राक्षसवै निशीथे दृष्ट्वा राजंस्त्रास्यमानं बलं च ॥ महच्छ्रुत्वानिनदं कौरवाणामतिदग्धे शक्तिमोक्षाय कर्णः ५१ सर्वैरुद्धः सिंह इवात्यमर्षी नामर्षयन् प्रतिघातं रणे
ऽसौ ॥ शक्तिं श्रेष्ठां वैजयंतीमसह्यां समाददेत्स्य वधं चिकीर्षन् ५२ याऽसौ राजन्निहिता वर्षपूमानवधायाजौ सत्कृता फाल्गुनस्य ॥ यां वै प्रादात्सूतपुत्राय शक्रः
शक्तिं श्रेष्ठां कुंडलाभ्यां निमाय ५३ तां वै शक्तिले लिहानां प्रदीप्तां पाशैर्युक्तां तं कस्येव जिह्वाम् ॥ मृत्योः स्वसारं ज्वलितामिवोल्कावैकर्तनः प्राहिणो द्राक्षसाय ५४
तामुत्तमां परकायावहं त्रीदृशं शक्तिं बाहुसंस्थां ज्वलंतीम् ॥ भीतिं रक्षो विप्रदुद्राव राजन् कृत्वाऽऽत्मानं विध्य तु ह्यप्रमाणम् ५५

५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायामुनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ७ ॥ हैडिबिभिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

दृष्ट्वा शक्तिं कर्णबाह्वंतरस्थाने दुर्भूतान्यंतरिक्षे नरेन्द्र ॥ ववुर्वातास्तुमुलाश्चापिराजन्सनिर्घाताचाशनिर्गजिगाम ५६ सातां मायां भस्मकृत्वा ज्वलंतीमिच्छागाढं ह
दयं राक्षसस्य ॥ ऊर्ध्वययौ दीप्यमाना निशायानक्षत्राणामंतराण्याविवेश ५७ सनिर्भिन्नो विविधैरस्त्रपूगैर्दिव्यैर्नागैर्मानुषैराक्षसैश्च ॥ नदन्नादान्विविधान्भैरवां
श्च प्राणानिष्ठांस्त्याजितः शक्रशक्त्या ५८ इदं चान्यच्चित्रमाश्चर्यरूपं चकारासौ कर्मशत्रुक्षयाय ॥ तस्मिन्काले शक्तिनिर्भिन्नमर्मा बभौ राजन् शैलमेघप्रकाशः ५९
ततोऽतरिक्षादपतद्गतासुः सराक्षसैर्द्रोभुविभिन्नदेहः ॥ अवाकशिराः स्तब्धगात्रो विजिह्वाघटोत्कचो महदास्थायरूपम् ६० सतद्रूपं भैरवं भीमकर्मा भीमकृत्वा भै
मसेनिःपपात ॥ हतोऽप्येवं तव सैन्यैकदेशमपोथयत्स्वेन देहेन राजन् ६१ पतद्रक्षः स्वेन कायेन तूर्णमतिप्रमाणेन विवर्धता च ॥ प्रियं कुर्वन् पांडवानां गतासुरक्षो
हिर्णीतवतूर्णजघान ६२ ततो मिश्राः प्राणदन्तिं सहनादैर्भैर्यः शंखामुरजाश्चानकाश्च ॥ दग्धां मायां निहतं राक्षसं च दृष्ट्वा हृष्टाः प्राणदन्तकौरवेयाः ६३ ततः कर्णः कु
रुभिः पूज्यमानो यथा शक्रो वृत्रवधे मरुद्भिः ॥ अन्वारूढस्तवपुत्रस्य यानं हृष्टश्चापि प्राविशत्स्वसैन्यम् ६४ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणि
रात्रियुद्धे घटोत्कचवधे उनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ हैडिबिनिहतं दृष्ट्वा विशीर्णमिव पर्वतम् ॥ बभूवुः पांडवाः
सर्वे शोकबाष्पाकुलेक्षणाः १ वासुदेवस्तु हर्षेण महताऽभिपरिभुतः ॥ ननादसिंहनादं वै पर्यष्वजत फाल्गुनम् २ सविनद्यमहानादमभीष्टून्सन्नियम्य च ॥ ननर्त
हर्षसंवीतो वातोद्भूत इव द्रुमः ३ ततः परिष्वज्य पुनः पार्थमास्फोट्य चासकृत् ॥ रथोपस्थगतो धीमान् प्राणदत्पुनरच्युतः ४ प्रहृष्टमनसं ज्ञात्वा वासुदेवं महाबलः ॥
अर्जुनोऽथा ब्रवीद्राजन्नातिहृष्टमना इव ५ अतिहर्षोऽयमस्थाने तवाद्यमधुसूदन ॥ शोकस्थाने तु संप्राप्ते हैडिबस्य वधेन तु ६ विमुखानीह सैन्यानिहतं दृष्ट्वा घटो
त्कचम् ॥ वयं च भृशमुद्विग्ना हैडिबेस्तु निपातनात् ७ नैतत्कारणमल्पं हि भविष्यति जनार्दन ॥ तदद्य शंसमेष्टुः सत्यं सत्यवतांवर ८ यद्येतन्नरहस्यं ते वक्तुमर्ह
स्य रिदम ॥ धैर्यस्यैकतं ब्रूहि त्वमद्य मधुसूदन ९ समुद्रस्येव संशोषं भेरोरिव विसर्पणम् ॥ तथैतदद्य मन्येऽहं तव कर्म जनार्दन १० ॥ वासुदेव उवाच ॥ अति
हर्षमिमं प्राप्तं शृणु मे त्वं धनं जय ॥ अतीव मनसः सद्यः प्रसादकरमुत्तमम् ११ शक्तिं घटोत्कचेन मां व्यंसयित्वा महायुते ॥ कर्णे निहतमेवाजौ विद्विष्यो धनं जय १२ श
क्तिहस्तं पुनः कर्णकोलोकेऽस्ति पुमानिह ॥ य एनमभितस्तिष्ठेत्कार्तिकेयमिवाहवे १३ दिष्ट्याऽपनीतकवचो दिष्ट्याऽपहृतकुंडलः ॥ दिष्ट्या साव्यं सिताशक्ति
रमोघाऽस्य घटोत्कचे १४ यदि हि स्यात्स कवचस्तथैव स्यात्स कुंडलः ॥ सामरामपिलोकांस्त्रीनेकः कर्णोजयेद्रणे १५ वासवो वाकुबेरो वावरुणो वाजलेश्वरः ॥ यमो
वानोत्सहेत्कर्णरणे प्रतिसमासितुम् १६

धैर्यस्यैकतं अस्मत्पक्षेण तव हर्षोऽस्मद्भैर्यविनाशक इत्यर्थः ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ । २० । २१ कुंडलाभ्यानिमायाविनिमयं कृत्वा २२ । २३ वृषो धर्मप्रधानः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ ॥ इति प्रोक्तं पर्वणि टीकायामशी
गांढीवमुद्यम्य भवांश्चक्रं चाहं सुदर्शनम् ॥ न शक्तौ स्वोरणे जेतुं तथा युक्तं न रर्षभम् १७ त्वद्विद्वत्तु शक्रेण माया पट्टत कुंडलः ॥ विहीन कवचं श्वार्य कृतः परपुरंजयः
१८ उत्कृत्य कवचं यस्मात् कुंडले विमले च ते ॥ प्रादाच्छक्राय कर्णे वितेन वै कर्तनः स्मृतः १९ आशी विष इव कुद्रोर्जु भितो मंत्र तेजसा ॥ तथाऽद्य भाति कर्णो मे शीत
ज्वाल इवानलः २० यदा प्रभृति कर्णाय शक्तिर्दत्ता महात्मना ॥ वासवेन महाबाहो क्षितायाऽसौ घटोत्कचे २१ कुंडलाभ्यानि मायायाऽदिव्येन कवचेन च ॥ तां प्रा
प्यामन्यत वृषः सततं त्वां हतरणे २२ एवंगतोऽपि शक्योऽयं हंतुं नान्येन केनचित् ॥ ऋते त्वां पुरुष व्याघ्रशपे सत्येन चानघ २३ ब्रह्मण्यः सत्यवादी च तपस्वी नय
तवतः ॥ रिपुष्वपि दयावांश्च तस्मात्कर्णो वृषः स्मृतः २४ युद्धशौडो महाबाहुर्नित्योद्यतशरासनः ॥ केसरी वनेन दर्दन्मातंग इव यूथपान् २५ विमदान् रथशार्दू
लान् कुरुतेरणमूर्धनि ॥ मध्यगत इवा दित्यो यो न शक्यो निरीक्षितुम् २६ त्वदीयैः पुरुष व्याघ्रयोधमुख्यैर्महात्मभिः ॥ शरजालसहस्रांशुः शरदीव दिवाकरः २७
तपांते जलदोयद्वच्छरधाराः क्षरन्मुहुः ॥ दिव्यास्त्रजलदः कर्णः पर्जन्य इव वृष्टिमान् २८ त्रिदशैरपि चास्याद्विः शरवर्षं समंततः ॥ अशक्यस्तदयं जेतुं स्रज्जिमांस
शोणितम् २९ कवचेन विहीनश्च कुंडलाभ्यां च पांडव ॥ सोऽद्य मानुषतां प्राप्नो विमुक्तः शक्रदत्तया ३० एको हियोगोऽस्य भवेद्दद्याच्छिद्रे ह्येन स्वप्रमतः प्रमतम् ॥
कच्छप्राप्तं रथचक्रे विमग्रे हन्याः पूर्वत्वं तु संज्ञां विचार्य ३१ न ह्युद्यतास्त्रयुधिहन्त्या दजय्य मप्येकवीरो बलमित्सवन्नः ॥ जरासंधश्चेदिराजो महात्मा महाबाहुश्चैकल
व्योनिषादः ३२ एकैकशो निहताः सर्वपुते योगैस्तैस्तैस्त्वद्विद्वत्तु मयैव ॥ अथापरे निहताराक्षसेन्द्रा हि डिंबकिर्मीरषकप्रधानाः ॥ अलायुधः परचक्रावमर्दीघ
टोत्कचश्चोग्रकर्मांतरस्वी ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धे घटोत्कचवधे श्रीकृष्णहर्षे अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥
अर्जुन उवाच ॥ कथमस्मद्विद्वत्तु तैकैश्च योगैर्जनार्दन ॥ जरासंधप्रभृतयो घातिताः पृथिवीश्वराः १ ॥ वासुदेव उवाच ॥ जरासंधश्चेदिराजो नैषादिश्च महाबलः ॥
यदि स्युर्न हताः पूर्वमिदानीं स्युर्भयंकराः २ ॥ दुर्योधनस्तानवश्यं वृणुयाद्रथमतमान् ॥ तेऽस्मासु नित्यविद्विष्टाः संश्रयेयुश्च कौरवान् ३ ॥ ते हि वीरामहेष्वासाः कृता
स्त्रादृढयोधिनः ॥ घातं राष्ट्रचमूकं त्वां रक्षेयुरमरा इव ४ ॥ सूतपुत्रो जरासंधश्चेदिराजो निषादजः ॥ सुयोधनं समाश्रित्य जयेयुः पृथिवीमिमाम् ५ ॥ योगैरपि हता ये
स्ते तन्मेशुण्धनं जय ॥ अजय्या हि विना योगैर्भृधेते दैवतैरपि ६ ॥ एकैको हि पृथक् कृतेषां समस्तां सुरवाहिनीम् ॥ योधयेत्समरे पार्थ लोकपालाभिरक्षिताम् ७ ॥ ज
रासंधो हि रुषितो रौहिणेयप्रधर्षितः ॥ अस्मद्वदार्थं चिक्षेप गदां वि सर्वघातिनीम् ८

त्यधिकवातसमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ कथमिति योगेष्टपादैः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ सगदयागदासाहितयाराक्षस्याविनाभूतः अयमावः । गदयैवसदुर्जयः कदाचिज्जितश्चेत्पुनराक्षस्यासंघातुंशक्यइत्युभयनाशेनजरासंधो नष्ट

सीमंतमिवकुर्वाणानभसःपावकप्रभाम् ॥ अदृश्यतापतंतीसाशक्रमुक्तायथाऽऽग्निः ९ तामापतंतीदृष्ट्वैवगदारोहिणिनंदनः ॥ प्रतिघातार्थमस्त्रैस्थूणाकर्णमवा
मृजत् १० अस्त्रवेगप्रतिहतासागदाप्रापतकुवि ॥ दारयंतधिरादेवीकंपयंतविपर्वतान् ११ तत्रसाराक्षसीघोराजरानाम्रीसुविक्रमा ॥ संदधेसाहिसंजातंजरा
संधमरिंदमम् १२ द्वाभ्यांजातोहिमातृभ्यामर्धदेहःपृथक्पृथक् ॥ जरयासंधितोयस्माज्जरासंधस्ततोऽभवत् १३ सातुभूमिगतापार्थहताससुतबांधवा ॥ गदया
तेनचास्त्रेणस्थूणाकर्णेनराक्षसी १४ विनाभूतःसगदयाजरासंधोमहासृधे ॥ निहतोभीमसेनेनपश्यतस्तेधनंजय १५ यदिहिस्याद्गदापाणिर्जरासंधःप्रताप
वान् ॥ सेंद्रादेवानतंहंतुरणेशक्तानरोत्तम १६ त्वाद्वितार्थचनैषादिरंगुष्ठेनवियोजितः ॥ द्रोणेनाचार्यकंकृत्वाछद्मनासत्यविक्रमः १७ सतुबद्धांगुलित्राणोनै
षादिदृढविक्रमः ॥ अतिमानीवनचरोबभौरामइवापरः १८ एकलव्यंहिसांगुष्ठमशक्तादेवदानवाः ॥ सराक्षसोरगाःपार्थविजेतुंयुधिकर्हिचित् १९ किमुमानुष
मात्रेणशक्यःस्यात्प्रतिवीक्षितुम् ॥ दृढमुष्टिःकृतीनित्यमस्यमानोदेवानिशम् २० त्वाद्वितार्थतुसमयाहतःसंग्रामसूर्धनि ॥ चेदिराजश्चविक्रांतःप्रत्यक्षानिहत
स्तव २१ सचाप्यशक्यःसंग्रामेजेतुंसर्वसुरासुरैः ॥ वधार्थतस्यजातोऽहमन्येषांचसुराद्विषाम् २२ त्वत्सहायोनरव्याघ्रलोकानांहितकाम्यया ॥ हिडिंबबक
किर्मीराभीमसेनेनपातिताः २३ रावणेनसमप्राणाब्रह्मयज्ञविनाशनाः ॥ हतस्तथैवमायावीहैडिंबेनाप्यलायुधः २४ हैडिंबश्चाप्युपायेनशक्त्याकर्णेनघातितः ॥
यदिह्येनंनाहनिष्यत्कर्णःशक्त्यामहासृधे २५ मयावध्योभविष्यत्सभैमसेनिर्घटोत्कचः ॥ मयाननिहतःपूर्वमेषयुष्मत्प्रियेप्सया २६ एषहिब्राह्मणद्वेषयज्ञद्वेषचरा
क्षसः ॥ धर्मस्यलोत्तापापात्मातस्मादेषनिपातितः २७ व्यंसिताचाप्युपायेनशक्रदत्तामयाऽनघ ॥ येहिधर्मस्यलोत्तारोवध्यास्तेममपांडव २८ धर्मसंस्था
पनार्थंहिप्रतिज्ञैषाममाव्यया ॥ ब्रह्मसत्यंदमःशौचंधर्मोहीःश्रीर्घृतिःक्षमा २९ यत्रतत्ररमेनित्यमहंसत्येनतेशपे ॥ नविषादस्त्वयाकार्यःकर्णवैकर्तनंप्रति ३०
उपदेक्ष्याम्युपायंतेयेनतंप्रसहिष्यसि ॥ सुयोधनंचापिरणेहानिष्यतिवृकोदरः ३१ तस्यापिचवधोपायंवक्ष्यामि तवपांडव ॥ वर्धतेतुमुलस्त्वेषशब्दःपरचमूं
प्रति ३२ विद्रवंतिचसैन्यानि त्वदीयानिदिशोदश ॥ लब्धलक्ष्याहिकौरव्याविधमंतिचमूंतव ॥ दहत्येषचवःसैन्यंद्रोणःप्रहरतांवरः ३३ ॥ इति
श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणि रात्रियुद्धे कृष्णवाक्ये एकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

इति १९ । १९ । १७ १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ व्यसिताव्यर्थीकृताशक्तिरिति शेषः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२
३३ ॥ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायामेकाशीत्यधिकशततयोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ॥ ॥ छ ॥ ॥ ॥ छ ॥ ॥ ॥ छ ॥ ॥ ॥ छ ॥

धृतराष्ट्र उवाच ॥ एकवीरवधेमोघाशक्तिः सूतात्मजेयदा ॥ कस्मात्सर्वान्समुत्सृज्यसतांपार्थेनमुक्तवान् १ तस्मिन्हतेहताहिस्युःसर्वेपांडवसंजयाः ॥ एकवीर
वधेकस्माद्युद्धेनजयमादधे २ आहूतोनिवर्तयामितितस्यमहाव्रतम् ॥ स्वयंमार्गयितव्यःसमूतपुत्रेणफाल्गुनः ३ ततोद्वैरथमानीयफाल्गुनंशक्रदतया ॥
जघाननवृषःकस्मात्तन्ममाचक्ष्वसंजय ४ नूनं बुद्धिविहीनश्चाप्यसहायश्चमेसुतः ॥ शत्रुभिर्व्यसितःपापःकथंनुसजयेदरीन् ५ याह्यस्यपरमाशक्तिर्जयस्यच
परायणम् ॥ साशक्तिर्वासुदेवेनव्यसिताचघटोत्कचे ६ कुणेर्यथाहस्तगतं हियेत्फलंबलीयसा ॥ तथाशक्तिरमोघासामोघीभूताघटोत्कचे ७ यथावराहस्य
शुनश्चयुध्यतोस्तयोरभावेष्वपचस्यलाभः ॥ मन्येविद्वन्वासुदेवस्यतद्वयुद्धेलाभःकर्णहैडिंबयोर्वै ८ घटोत्कचोयदिहन्त्याद्विकर्णपरोलाभःसभवेत्पांडवानाम् ॥
वैकर्तनोवायदितंनिहन्त्यात्थाऽपिकृत्यशक्तिनाशात्कृतंस्यात् ९ इतिप्राज्ञःप्रज्ञयैतद्विचिंत्यघटोत्कचंसूतपुत्रेणयुद्धे ॥ अघातयद्वासुदेवोवृत्तिःप्रियं कुर्वन्पा
ंडवानांहितं च १० ॥ संजय उवाच ॥ एतच्चिकीर्षितंज्ञात्वाकर्णस्यमधुसूदनः ॥ नियोजयामासतदाद्वैरथैराक्षसेश्वरम् ११ घटोत्कचंमहावीर्यमहाबुद्धिर्जना
र्दनः ॥ अमोघायाविघातार्थैराजन्दुर्मंत्रितेतव १२ तदैवकृतकार्याहिवयंस्यामकुरुद्वह ॥ नरक्षयदिष्ठस्तं पार्थ कर्णान्महारथात् १३ साश्वध्वजरथःसंख्ये
धृतराष्ट्रपतेऽबुवि ॥ विनाजनार्दनं पार्थोयोगानामीश्वरं प्रभुम् १४ तैस्तैरुपायैर्बहुभीरक्षयमाणःसपार्थिव ॥ जयत्यभिमुखःशत्रून्पार्थःकृष्णेनपालितः १५ स
विशेषात्त्वमोघायाःकृष्णोऽरक्षतपांडवम् ॥ हन्यात्क्षिप्रं हि कौंतेयं शक्तिवृक्षमिवाशनिः १६ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ विरोधीचकुमंतीचप्राज्ञमानीममात्मजः ॥ य
स्यैषसमातिक्रांतोवधोपायोजयंप्रति १७ सवाकर्णोमहाबुद्धिःसर्वशस्त्रभृतावरः ॥ नमुक्तवान्कथं सूतताममोघांधनंजये १८ तवापिसमातिक्रांतमेतद्वावल्गणे
कथम् ॥ एतमर्थंमहाबुद्धेयत्त्वयानावबोधितः १९ ॥ संजय उवाच ॥ दुर्योधनस्यशकुनेर्ममदुःशासनस्यच ॥ रात्रौरात्रौभवत्येषानित्यमेवसमर्थना २० श्वः
सर्वसैन्यानुत्सृज्यजहिकर्णधनंजयम् ॥ प्रेष्यवत्पांडुपंचालानुपभोक्ष्यामहेततः २१ अथवानिहतेपार्थेपांडवान्यतमंततः ॥ स्थापयेद्यादिवाष्णैर्यस्तस्मात्क
ष्णोहिहिन्यताम् २२ कृष्णोहिमुलं पांडूनांपार्थःस्कंधवोद्धतः ॥ शाखाइवेतरेपार्थाःपंचालाःपत्रसंज्ञिताः २३ कृष्णाश्रयाःकृष्णबलाःकृष्णनाथाश्चपांडवाः ॥
कृष्णःपरायणंचैषाज्योतिषामिवचंद्रमाः २४ तस्मात्पर्णानिशाखाश्चस्कंधंचोत्सृज्यसूतज ॥ कृष्णं हि विद्धि पांडूनां मुलं सर्वत्र सर्वदा २५ हन्याद्यदिहिदाशार्ह
कर्णोयादवनंदनम् ॥ कृत्स्नावसुमतीराजन्वशेतस्यनसंशयः २६ यदिहिसनिहतःशयीतभूमौयदुकुलपांडवनंदनोमहात्मा ॥ ननुतववसुधानरेंद्रसर्वागिरि
समुद्रवनावशंव्रजेत २७

१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७

२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७ निरमयोऽग्निविनामुलहीनाइवेत्यर्थः ३८।३९ अहमेवेत्यादिप्रयोगोभगवतोभक्तपक्षपातित्वप्रदर्शनार्थो न केवल

सातुबुद्धिःकृताप्येवंजाग्रतित्रिदशेश्वरे ॥ अप्रमेयेहृषीकेशेयुद्धकालेऽप्यमुह्यत २८ अर्जुनंचापिराधेयात्सदारक्षतिकेशवः ॥ नह्येनमैच्छत्प्रमुखेसौतेःस्थाप
यितुरणे २९ अन्यांश्चास्मैरथोदारानुपास्थापयदच्युतः ॥ अमोघांतांकथंशक्तिमोघांकुर्यामितिप्रभो ३० यश्चैवंरक्षतेपार्थकर्णकृष्णोमहामनाः ॥ आत्मा
नंसकथंराजन्नरक्षेत्पुरुषोत्तमः ३१ परिचिंत्यतुपश्यामिचक्रायुधमरिंदमम् ॥ नसोऽस्तित्रिषुलोकेषुयोजयेतजनार्दनम् ३२ ॥ संजय उवाच ॥ ततःकृष्णं
महाबाहुंसात्यकिःसत्यविक्रमः ॥ पप्रच्छरथशार्दूलःकर्णं प्रतिमहारथः ३३ अयंचप्रत्ययःकर्णेशक्तिश्चामितविक्रमा ॥ किमर्थंसूतपुत्रेणनमुक्ताफाल्गुनेतुसा
३४ ॥ वासुदेव उवाच ॥ दुःशासनश्चकर्णश्चशकुनिश्चससैधवः ॥ सततंभ्रमयंतिस्मदुर्योधनपुरोगमाः ३५ कर्णकर्णमहेष्वासरणेऽमितपराक्रम ॥ नान्यस्य
शक्तिरेषातेमोक्तव्याजयतावर ३६ ऋतेमहारथात्कर्णकुंतीपुत्राद्धनंजयात् ॥ सहितेषामतियशदेवानामिववासवः ३७ तस्मिन्विनिहतेपार्थेपांडवाःसंजयैः
सह ॥ भविष्यंतिगतात्मानःसुराइवनिरग्रयः ३८ तथेतिचप्रतिज्ञातंकर्णेनशिनिपुंगव ॥ हृदिनित्यंचकर्णस्यवधोगांडोवधन्वनः ३९ अहमेवतुराधेयंमोहया
मियुधावर ॥ ततोनावामृजच्छक्तिपांडवेश्वेतवाहने ४० फाल्गुनस्यहिमासृष्ट्युरितिचिंतयतांशनेशम् ॥ नानेद्रानचमेहर्षोमनसोऽस्तियुधावर ४१ घटो
त्कचेव्यसितांतुदृष्ट्वातांशिनिपुंगव ॥ मृत्योरास्यांतरान्मुक्तपश्याम्यद्यधनंजयम् ४२ नापितानचमेमातानययंभ्रातरस्तथा ॥ नचप्राणास्तथारक्षयायथा
बीभत्सुराहवे ४३ त्रैलोक्यराज्याद्यत्किंचिद्वेदन्यत्सुदुर्लभम् ॥ नेच्छेयंसात्वताहंतदिनापार्थधनंजयम् ४४ अतःप्रहर्षःसुमहान्ययुयुधानाद्यमेऽभवत् ॥
मृतं प्रत्यागतमिवदृष्ट्वापार्थधनंजयम् ४५ अतश्चप्रहितोयुद्धेमयाकर्णायराक्षसः ॥ नह्यन्यःसमरेरात्रौशक्तःकर्णप्रवाधितुम् ४६ ॥ संजय उवाच ॥ इति सा
त्यक्येप्राहतदादेवकिनंदनः ॥ धनंजयहितेयुक्तस्तत्प्रियेसतर्तरतः ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणि घटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धेकृष्णवाक्येद्व्यशीत्यधि
कशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ कर्णदुर्योधनादीनांशकुनेःसौबलस्यच ॥ अपनीतंमहताततवचैवविशेषतः १
यदिजानीथतांशक्तिमेकर्षीसततंरणे ॥ अनिवार्यामसह्याचदेवैरपिसवासवैः २ साकिमर्थलुकर्णेनप्रवृत्तेसमरेपुरा ॥ नदेवकीसुतेमुक्ताफाल्गुनेवाऽपिसंजय ३
॥ संजय उवाच ॥ संग्रामाद्दिनिवृत्तानांसर्वेषांनोविशांपते ४ रात्रौकुरुकुलश्रेष्ठमंत्रोऽयंसमजायत ॥ प्रभातमात्रेश्वोभूतेकेशवायार्जुनायवा ॥ शक्तिरेषाहि
मोक्तव्याकर्णकर्णेतिनित्यशः ५

मर्जुनार्थइतिभावः ४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६ हितेआमुष्मिकेश्वेयसि प्रियेपेहिकेकल्याणे

४७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांश्रीत्यधिकशतमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥

कर्णेति महज्ज्यालंबनममोघशक्तिरूपमितिशेषः अपनीतंनशितं महदपनीतंअन्यायइतिवा १।२।३।४।५

५।६।७।८।९।१० दुष्प्रणीतेन दुर्मेयेन ११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००

ततःप्रभातसमयेराजःकर्णस्यदेवतैः ॥ अन्येषांचैवयोधानांसाबुद्धिर्नाश्यतेपुनः ६ देवमेवपरमम्येयत्कर्णोहस्तसंस्थया ॥ नजघानरणेपार्थकृष्णवादेवकी
सुतम् ७ तस्यहस्तस्थिताशक्तिःकालरात्रिरिवोद्यता ॥ देवोपहतबुद्धित्वात्रतांकर्णोविमुक्तवान् ८ कृष्णवादेवकीपुत्रेमोहितोदेवमायया ॥ पार्थवाशक्रकल्पे
वैवधार्थवासर्वाप्रभो ९ ॥ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ ॥ दैवेनोपहतायूयंस्वबुद्ध्याकेशवस्यच ॥ गताहिवासवीहत्वातृणभूतंघटोत्कचम् १० कर्णश्चममपुत्रा
श्चसर्वेचान्येषपार्थिवाः ॥ तेनवैदुष्प्रणीतेनगतावैवस्वतक्षयम् ११ भूयएवतुमेशंसयथायुद्धमवर्तत ॥ कुरूणांपांडवानांचहेडिंबौनिहतेतदा १२ येचते
ऽभ्यद्रवन्द्रोणंव्यूढानीकाःप्रहारिणः ॥ संजयाःसहपंचालैस्तेऽप्यकुर्वन्कथंरणम् १३ सौमदत्तेर्वधाद्रोणमायांतंसेधवस्यच ॥ अमर्षाज्जीवितंत्यक्त्वागाहमानं
वक्रुथिनीम् १४ जृम्भमाणमिवव्याघ्रंव्यात्ताननमिवांतकम् ॥ कथंप्रत्युद्ययुद्रोणमस्यंतंपांडुसंजयाः १५ आचार्ययेचतेऽरक्षन्दुर्योधनपुरोगमाः ॥ द्रोणि
कर्णकृपास्ताततेवाकुर्वन्किमाहवे १६ भारद्वाजंजिघांसंतौसव्यसाचिवृकोदरौ ॥ समाच्छन्मामकायुद्धेकथंसंजयशंसमे १७ सिंधुराजवधेनेमेघटोत्कचवधेन
ते ॥ अमर्षिताःसुसंकुद्धारणंचकुःकथंनिशि १८ ॥ संजयउवाच ॥ हतेघटोत्कचेराजःकर्णेननिशिराक्षसे ॥ प्रणदत्सुचहृष्टेषुतावकेषुयुयुत्सुषु १९ आपत
त्सुचवेगेनवध्यमानेबलेऽपिच ॥ विगाढायांरजन्यांचराजादेन्यंपरंगतः २० अब्रवीच्चमहाबाहुर्भीमसेनमिदंवचः ॥ आवारयमहाबाहोधार्तराष्ट्रस्यवाहिनीम्
२१ हेडिंबेश्वैवघातेनमोहोमामाविशन्महान् ॥ एवंभीमंसमादिश्यस्वरथेसमुपाविशत् २२ अश्रुपूर्णमुखोराजानिःश्वसंश्वपुनःपुनः ॥ कश्मलंप्राविशद्दोरंढ
ष्ठाकर्णस्यविक्रमम् २३ तंतथाव्यथितंढष्ठाकृष्णोवचनमब्रवीत् ॥ माव्यथांकुरुकौतयेनैतत्स्वय्युपपद्यते २४ वैकुण्ठभरतश्रेष्ठयथाप्राकृतपुरुषे ॥ उत्तिष्ठ
राजन्युध्यस्ववहगुर्वीधुरंविभो २५ त्वयिवैकुण्ठमापन्नेसंशयोविजयेभवेत् ॥ श्रुत्वाकृष्णस्यवचनंधर्मराजोयुधिष्ठिरः २६ विमृज्यनेत्रेपाणिभ्यांकृष्णंवचनम्
ब्रवीत् ॥ विदितामेमहाबाहोधर्माणांपरमागतिः २७ ब्रह्महत्याफलंतस्ययःकृतंनावबुध्यते ॥ अस्माकंहिवनस्थानांहैडिंबेनमहात्मना २८ बालेनापिसताते
नकृतंसाह्यंजनार्दन ॥ अस्त्रहेतोर्गतंज्ञात्वापांडवंश्वेतवाहनम् २९ असौकृष्णमहेष्वासःकाम्यकेमामुपस्थितः ॥ उषितश्चसहास्माभिर्यावन्नासीद्वनंजयः ३०
गंधमादनयात्रायांदुर्गेभ्यश्चस्मतारिताः ॥ पांचालीचपरिश्रांतापृष्ठेनोढामहात्मना ३१ आरंभाच्चैवयुद्धानांयदेषकृतवान्प्रभो ॥ मदर्थेदुष्करंकर्मकृतंतेनम
हाहवे ३२ स्वभावाद्याचमेप्रीतिःसहदेवेजनार्दन ॥ सैवमेपरमाप्रीतिराक्षसेंद्रेघटोत्कचे ३३ भक्तश्चमेमहाबाहुःप्रियोऽस्याहंप्रियश्चमे ॥ तेनविदामिवाष्णे
यकश्मलंशोकतापितः ३४

३५ एतस्मैन्यप्रमर्दितं एतयोःसैन्याभ्यामप्रमर्दितामिति विग्रहः ३५ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १००

पश्यसैन्यानिवाष्णेयद्राव्यमाणानिकौरवैः ॥ द्रोणकर्णौतुसंयतौपश्ययुद्धेमहारथौ ३५ निशीथेपांडवंसैन्यमेतत्सैन्यप्रमर्दितम् ॥ गजाम्यामिवमत्ताभ्यांय
थानलवनंमहत् ३६ अनाहत्यबलंवाहोर्भीमसेनस्यमाधव ॥ चित्रास्त्रतांचपार्थस्यविक्रमंतिस्मकौरवाः ३७ एषद्रोणश्चकर्णश्चराजाचैवसुयोधनः ॥ निहत्य
राक्षसंयुद्धेहृष्टानर्दितसंयुगे ३८ कथंवाऽस्मासुजीवत्सुत्वयिचैवजनार्दन ॥ हेडिंबिःप्राप्तवान्मृत्युंसूतपुत्रेणसंगतः ३९ कदर्थीकृत्यनःसर्वान्पश्यतःसव्यसाचि
नः ॥ निहतोराक्षसःकृष्णभैमसेनिर्महाबलः ४० यदाऽभिमन्युर्निहतोधार्तराष्ट्रेदुरात्मभिः ॥ नासीत्त्ररणेकृष्णसव्यसाचीमहारथः ४१ निरुद्धाश्चवयंसर्वेसैध
वेनदुरात्मना ॥ निमित्तमभवद्द्रोणःसपुत्रस्तत्रकर्मणि ४२ उपदिष्टोवधोपायःकर्णस्यगुरुणास्वयम् ॥ व्यायच्छतश्चखड्गेनद्विधाखड्गंचकारह ४३ व्यसनेवर्त
मानस्यकृतवर्मानृशंसवत् ॥ अश्वान्जघानसहसातथोभौपार्णिशारथी ४४ तथेतरेमहेष्वासाःसौभद्रंयुध्यपातयन् ॥ अल्पेचकारणेकृष्णहतोर्गांडीवधन्वना
४५ सैधवोयादवश्रेष्ठतच्चनातिप्रियंमम ॥ यदिशत्रुवधोन्याय्योभवेत्कुर्तुंहिपांडवैः ४६ कर्णद्रोणौरणपूर्वहतव्यावितिमेमतिः ॥ एतौहिमूलंदुःखानामस्मा
कंपुरुषर्षभ ४७ एतौरणेसमासाद्यसमाश्वस्तःसुयोधनः ॥ यत्रवध्योभवेद्द्रोणःसूतपुत्रश्चसानुगः ४८ तत्रावधीन्महाबाहुःसैधवंदूरवासिनम् ॥ अवश्यंतुम
याकार्यःसूतपुत्रस्यनिग्रहः ४९ ततोयास्याम्यहंवीरस्वयंकर्णजिघांसया ॥ भीमसेनोमहाबाहुर्द्रोणानीकेनसंगतः ५० एवमुक्ताययौतूर्णत्वरमाणोयुधिष्ठि
रः ॥ सविस्कार्यमहच्चापंशंखंप्रध्माप्यभैरवम् ५१ ततोरथसहस्रेणगजानांचशतैस्त्रिभिः ॥ वाजिभिःपंचसाहस्रैःपंचालैःसप्रभद्रकैः ५२ वृतःशिवंडीत्वारि
तोरानंष्टुष्टतोऽन्वयात् ॥ ततोभेरीःसमाजघ्नुःशंखान्दध्मुश्चदंशिताः ५३ पंचालाःपांडवाश्चैवयुधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ ततोऽब्रवीन्महाबाहुर्वासुदेवोयधनंज
यम् ५४ एषप्रयातिस्त्वारितःक्रोधाविष्टोयुधिष्ठिरः ॥ जिघांसुःसूतपुत्रस्यतस्योपेक्षानयुज्यते ५५ एवमुक्ताहृषीकेशःशीघ्रमश्वानचोदयत् ॥ दूरंप्रयांतरा
जानमन्वगच्छज्जनार्दनः ५६ तंढष्ठासहसायांतंसूतपुत्रजिघांसया ॥ शोकोपहतसंकल्पंदह्यमानमिवाग्निना ५७ अभिगम्याब्रवीद्वासोधर्मपुत्रंयुधिष्ठि
रम् ॥ व्यासउवाच ॥ कर्णमासाद्यसंग्रामोदिष्टयाजीवतिफाल्गुनः ५८ सव्यसाचिवधाकांक्षीशक्तिरक्षितवान्हिसः ॥ नचागाहैरथंजिष्णुर्दिष्टयातेनमहारणे
५९ सृजेतांस्पर्धिनावेतौदिव्यान्यस्त्राणिसर्वशः ॥ वध्यमानेषुचास्त्रेषुपीडितःसूतनंदनः ६० वासर्वासमरेशक्तिंभ्रुवंमुंचेयुधिष्ठिर ॥ ततोभवेत्तेव्यसनंधोरंभर
तसत्तम ६१ दिष्टयारक्षोहतंयुद्धेसूतपुत्रेणमानद ॥ वासर्वाकारणंकृत्वाकालेनोपहतोह्यसौ ६२ तवैवकारणाद्रक्षोनिहतंतातसंयुगे ॥ माक्रुधोभरतश्रेष्ठमाच
शोकेमनःकृथाः ६३

५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३

६४ । ६५ । ६६ । ६७ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांअष्टमीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ ॥ व्यासेनैवमितिततोदुर्योधनइतिवाच्यायी स्पष्टार्थो ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८
 प्राणिनामिहसर्वेषामेषानिष्ठायुधिष्ठिर ॥ आत्माभिःसहितःसर्वैःपार्थिवैश्चमहात्मभिः ६४ कौरवान्समरेराजन्प्रतियुध्यस्वभारत ॥ पंचमोदिवसेतातपुथिभीतेभ
 विष्यति ६५ नित्यंचपुरुषव्याघ्रधर्ममेवानुचितय ॥ आनृशंस्यंतपोदानंक्षमांसत्यंचपांडव ६६ सेवेथाःपरमप्रीतोयतोधर्मस्ततोजयः ॥ इत्युक्त्वापांडवं
 व्यासस्तत्रैवांतरधीयत ६७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिघटोत्कचवधपर्वणिरात्रियुद्धेव्यासवाक्येअष्टमीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ ॥ समाप्तं
 चघटोत्कचवधपर्व ॥ अथद्रोणवधपर्व ॥ ॥ संजयउवाच ॥ व्यासेनैवमथोक्तस्तुधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ स्वयंकर्णवधाद्विरोनिवृत्तोभरतर्षभ १ घटोत्कचेतुनिहते
 मृतपुत्रेणतानिशाम् ॥ दुःखामर्षवशंप्राप्तोधर्मराजोयुधिष्ठिरः २ दृष्ट्वाभीमेनमहर्षीवार्यमाणंमृतं ॥ घृष्टयुग्ममुवाचेदंकुंभयोर्निनिवारय ३ त्वंहिद्रो
 णविनाशायसमुत्पन्नोदुताशनात् ॥ सशरःकवचीस्वङ्कोधन्वीचपरतापनः ४ अभिद्रवरणेदृष्टोमाचतेभीःकथंचन ॥ जनमेजयःशिखंडीचदौर्मुखिश्चयशो
 धरः ५ अभिद्रवंतुसंहृष्टाःकुंभयोर्निसमंततः ॥ नकुलःसहदेवश्चद्रौपदेयाःप्रभद्रकाः ६ रुपदश्चविराटश्चपुत्रभ्रातृसमन्वितौ ॥ सात्यकिःकेकयाश्चैवपांडवश्च
 धनंजयः ७ अभिद्रवंतुवेगेनकुंभयोनिवधेप्सया ॥ तथैवरथिनःसर्वेहस्त्यश्चयश्चकिंचन ८ पदाताश्चरणेद्रोणपातयंतुमहारथम् ॥ तथाऽऽज्ञप्तास्तुतेसर्वेपांड
 वेनमहात्मना ९ अभ्यद्रवंतवेगेनकुंभयोनिवधेप्सया ॥ आगच्छतस्तान्सहसासर्वोद्योगेनपांडवान् १० प्रतिजग्राहसमरेद्रोणःशस्त्रभृतांवरः ॥ ततोदुर्योधनो
 राजासर्वोद्योगेनपांडवान् ११ अभ्यद्रवत्सुसंकुद्धइच्छन्द्रोणस्यजीवितम् ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंश्रांतवाहनसैनिकम् १२ पांडवानांकुहूणांचगर्जतामितरेत
 रम् ॥ निद्रांधास्तेमहाराजपरिश्रांताश्चसंयुगे १३ नाभ्यपद्यंतसमरेकांचिच्चेष्टामहारथाः ॥ त्रियामारजनीचैषाघोररूपाभयानका १४ सहस्रयामप्रतिमा
 बभूवप्राणहारिणी ॥ वध्यतांचतथातेषांक्षतानांचविशेषतः १५ अर्धरात्रिःसमाजज्ञेनिद्रांधानांचविशेषतः ॥ सर्वेह्यासन्निरुत्साहाःक्षत्रियादीनचेतसः १६
 तवचैवपरेषांचगतास्त्राविमतेषवः ॥ तेतदापारयंतश्चहीमंतश्चविशेषतः १७ स्वधर्ममनुपश्यंतोनजहुःस्वामनीकिनीम् ॥ अस्त्राण्यन्येसमुत्सृज्यनिद्रांधाःशेर
 तेजनाः १८ रथेष्वन्येगजेष्वन्येहयेष्वन्येचभारत ॥ निद्रांधानोडुडुधिरैकांचिच्चेष्टानराधिप १९ तानन्येसमरेयोधाःप्रेषयंतोयमक्षयम् ॥ स्वप्रायमानांस्त्वप
 परेपरानतिविचेतसः २० आत्मानंसमरेजहुःस्वानेवचपरानपि ॥ नानावाचोविमुंचंतोनिद्रांधास्तेमहारणे २१ अस्माकंचमहाराजपरेभ्योबहवोजनाः ॥
 योद्धव्यमितितिष्ठंतोनिद्रांसंरक्तलोचनाः २२ संसर्पंतोरणेकेचित्रिद्रांधास्तेतथाऽपरान् ॥ जघ्नुःशूरारणेशूरांस्तस्मिंस्तमसिदारुणे २३ हन्यमानमथात्मा
 नंपरेभ्योबहवोजनाः ॥ नाभ्यजानंतसमरेनिद्रयामोहिताभृशम् २४ १ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३

तेषामेतादृशींचेष्टांविज्ञायपुरुषर्षभः ॥ उवाचवाक्यंवीभत्सुरुच्चैःसन्नादयन्दिशः २५ श्रांताभवंतोनिद्रांधाःसर्वेएवसवाहनाः ॥ तमसाचावृतेसैन्येरजसाबहु
 लेनच २६ तेयूयंयदिमन्यध्वमुपारमतसैनिकाः ॥ निमीलयतचात्रैवरणभूमौमुहूर्तकम् २७ ततोविनिद्राविश्रांताश्चंद्रमस्युदितेपुनः ॥ संसाधयिष्यथा
 न्योन्यंसंग्रामंकुरुपांडवाः २८ तद्वचःसर्वधर्मज्ञाभार्मिकस्यविशांपते ॥ अरोचयंतसैन्यानिताचान्योन्यमब्रुवन् २९ चुकुशुःकर्णकर्णेतितादुर्योधनेतिच ॥
 उपारमतपांडूनांविरताहिवरूथिनी ३० तथाविक्रीशमानस्यफालगुनस्यततस्ततः ॥ उपारमतपांडूनांसेनातवचभारत ३१ तामस्यवाचंदेवाश्चक्रुष्य
 श्वमहात्मनः ॥ सर्वसैन्यानिचाक्षुद्रांप्रहृष्टाःप्रत्यपूजयन् ३२ तत्संपूज्यवचोऽकूरंसर्वसैन्यानिभारत ॥ मुहूर्तमस्वपन्नराजन्श्रांतानिभरतर्षभ ३३ सातुसं
 प्राप्यविश्रामंध्वजिनीतवभारत ॥ सुखमाप्तवतीवीरमर्जुनंप्रत्यपूजयत् ३४ त्वयिवेदास्तथाऽस्त्राणित्वयिबुद्धिपराक्रमौ ॥ धर्मस्त्वयिमहाबाहोदयाभूतेषु
 चानघ ३५ यच्चाश्चस्तास्तवेच्छामःशर्मपार्थतदस्तुते ॥ मनसश्चप्रियानर्थान्वीरक्षिप्रमवामुहि ३६ इतितेतंनरव्याघ्रंप्रशंसंतोमहारथाः ॥ निद्रयासमवा
 क्षिप्तास्तूष्णीमासान्विशांपते ३७ अश्वपृष्ठेषुचाप्यन्येथनीडेपुचापरे ॥ गजस्कंधगताश्चान्येऽशेरतेचापरेक्षितौ ३८ सायुधाःसगदाश्चैवसखङ्गाःसपरश्वधाः ॥
 सप्रासकवचाश्चान्येनराःसुप्ताःपृथक्पृथक् ३९ गजास्तेपन्नगाभोगेहस्तैर्भूरेणुगुंठितैः ॥ निद्रांधावसुधांचकुर्घ्वाणिनिःश्वासशीतलाम् ४० सुप्ताःशुशुभिरे
 तत्रनिःश्वासंतोमहीतले ॥ विकीर्णागिरयोयद्वन्निःश्वासद्विर्महोरगैः ४१ समांचविषमांचकुःखुराग्रैर्विकृतांमहीम् ॥ हयाःकांचनयोक्तास्तेकेसरालंबिभिर्युगैः ४२
 सुषुपुस्तत्रराजेंद्रयुक्तावाहेषुसर्वशः ॥ एवंहयाश्चनागाश्चयोधाश्चभरतर्षभ ॥ युद्धादिरम्यसुषुपुःश्रमेणमहतान्विताः ४३ ततथानिद्रयामग्नमबोधंप्रास्व
 पद्दशम् ॥ कुशलैःशिलिपिभिर्यस्तंपटेचित्रमिवाहुतम् ४४ तेक्षत्रियाःकुंडलिनोयुवानःपरस्परंसायकविक्षतांगाः ॥ कुंभेषुलीनाःसुषुपुर्गजानांकुचेपुलगाइव
 कामिनीनाम् ४५ ततःकुमुदनाथेनकामिनीगंडपांडुना ॥ नेत्रानंदेनचंद्रेणमार्हेद्रीदिगलंकृता ४६ दशशताक्षककुब्जरिनिःसृतःकिरणकेसरभासुरापिंजरः ॥
 तिमिरवारणयूथविदारणःसमुदियादुदयाचलकेसरी ४७ हरवृषोत्तमगात्रसमद्युतिःस्मरशरासनपूर्णसमप्रभः ॥ नववधूस्मितचारुमनोहरःप्रविसृतःकुमुदाकर
 बांधवः ४८ ततोमुहूर्ताद्भगवान्पुरस्ताच्छशलक्षणः ॥ अरुणदर्शयामासग्रसनज्योतिःप्रभांप्रभुः ४९ अरुणस्यतुतस्यानुजातरूपसमप्रभम् ॥ रश्मिजालं
 महच्चंद्रोमंदमंममामृजत् ५० उत्सारयंतःप्रभयातमस्तेचंद्रश्मयः ॥ पर्यगच्छच्छनैःसर्वादिशःखंचक्षितितथा ५१ ततोमुहूर्ताद्भुवनंज्योतिर्भूतमिवाभ
 वत् ॥ अपरुख्यमप्रकाशंचजगामाशुतमस्तथा ५२ प्रातिप्रकाशितेलोकेदिवाभूतेनिशाकरे ॥ विचेरुर्नविचेरुश्चराजन्नकंचरास्ततः ५३

५४।५५।५६ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांचतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥ ॥ तत इति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६

बोध्यमानंतुतसैन्यराजंश्चंद्रस्यरश्मिभिः ॥ बुधपेशतपत्राणांवनंसूर्याशुभिर्यथा ५४ यथाचंद्रोदयोदृतःक्षुभितःसागरोऽभवत् ॥ तथाचंद्रोदयोदृतःसबभूव
बलार्णवः ५५ ततःप्रवृत्तेयुद्धं पुनरेवविशंपते ॥ लोकलोकविनाशायपरलोकमभीप्सताम् ५६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणवधपर्वणिरात्रियुद्धेसैन्य
निद्रायांचतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततोदुर्योधनोद्रोणमभिगम्याब्रवीदिदम् ॥ अमर्षवशमापन्नोजनयन्हर्षतेजसी १
॥ दुर्योधनउवाच ॥ नमर्षणीयाःसंग्रामेविश्रमंतःश्रमान्विताः ॥ सपत्नाग्लानमनसोलब्धलक्षाविशेषतः २ यत्तुमर्षितमस्माभिर्भवतःप्रियकाम्यया ॥ तएते
परिविश्रांताःपांडवाबलवतराः ३ सर्वथापरिहीनाःस्मतेजसाचबलेनच ॥ भवतापाल्यमानास्तेविवर्धतेपुनःपुनः ४ दिव्यान्यस्त्राणिसर्वाणिब्राह्मादीनिचया
निह ॥ तानिसर्वाणितिष्ठंतिभवत्येवविशेषतः ५ नपांडवेयानवयंनान्येलोकेधनुर्धराः ॥ युध्यमानस्यतेतुल्याःसत्यमेतद्ब्रवीमि ते ६ ससुरासुरगंधर्वानिर्माळो
काद्विजोत्तम ॥ सर्वास्त्रविद्वान्हन्यादिव्यैरस्त्रैर्नसंशयः ७ सभवान्मर्षयत्येतांस्त्वतीभीतान्विशेषतः ॥ शिष्यत्वंवापुरस्कृत्यममवामंदभाग्यताम् ८
॥ संजयउवाच ॥ एवमुद्धर्षितोद्रोणःकोपितश्चसुतेनते ॥ समन्युरब्रवीद्राजन्वुर्योधनमिदंवचः ९ स्थविरःसन्परंशक्तयाघटेदुर्योधनाहवे ॥ अतःपरमयाकार्यंक्षु
द्रंविजययुद्धिना १० अनस्त्रविदयंसर्वोदंतव्योऽस्त्रविदाजनः ॥ यद्भवान्मन्यतेचापिशुभंवायदिवाऽशुभम् ११ तद्वैकर्ताऽस्मिकौरव्यवचनातवनान्यथा ॥ नि
हत्यसर्वपंचालान्युद्धेकत्वापराक्रमम् १२ विमोक्षेकवचंराजन्सत्येनायुधमालभे ॥ मन्यसेयच्चकौंतेयमर्जुनंश्रांतमाहवे १३ तस्यवीर्यमहाबाहोऽगुप्त्येनकौ
रव ॥ तंनदेवानगंधर्वानयक्षानचराक्षसाः १४ उत्सहंतरेणेजेतुंकुपितंसव्यसाचिनम् ॥ खांडवेयेनभगवान्प्रत्युद्यातःसुरेश्वरः १५ सायकैर्वारितश्चापिवर्ष
माणोमहात्मना ॥ यक्षानागास्तथादैत्यायेचान्येबलगर्विताः १६ निहताःपुरुषंद्रेणतच्चापिविदितंतव ॥ गंधर्वाघोषयात्रायांचित्रसेनादयोजिताः १७ यूयं
तैर्हियमाणाश्चमोक्षितादृढधन्वना ॥ निवातकवचाश्चापिदेवानांशप्रवस्तथा १८ सुरैरवध्याःसंग्रामेतेनवीरेणनिर्जिताः ॥ दानवानांसहस्राणिहिरण्यपुरवा
सिनाम् १९ विजिग्येपुरुषव्याघ्रःसशक्योमानुषैःकथम् ॥ प्रत्यक्षं चैवतेसर्वयथाबलमिदंतव २० क्षपितंपांडुपुत्रेणचेष्टतानोविशंपते ॥ संजयउवाच ॥
तंतदाभिमप्रशंसंतमर्जुनंकुपितस्तदा २१ द्रोणंतवसुतोराजन्पुनरेवेदमब्रवीत् ॥ अहंदुःशासनःकर्णःशकुनिर्मातुलश्चमे २२ हनिष्यामोऽर्जुनंसंख्येद्विधाकृत्वा
ऽयभारतीम् ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाभारद्वाजोहसन्निव २३ अन्ववर्ततराजानंस्वस्तितेऽस्त्वितिचाब्रवीत् ॥ कोहिगांडीवधन्वानंज्वलंतमिवतेजसा २४
अक्षयंक्षपयेत्कश्चित्क्षत्रियःक्षत्रियर्षभम् ॥ तंनवितपतिर्नेद्रोनयमोनजलेश्वरः २५ १७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५

१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांचतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ ॥ त्रिभागमात्रो

नासुरोरगरक्षांसि क्षपयेयुःसहायुधम् ॥ मूढास्वेतानिभाषंतेयानीमान्यात्थभारत २६ युद्धेह्यर्जुनमासाद्यस्वस्तिमान्कोव्रजेद्वहान् ॥ त्वंतुसर्वाभिशंकित्वान्नि
ष्ठुरःपापनिश्चयः २७ श्रेयसस्त्वाद्वितेयुक्तांस्ततद्रकुमिहेच्छसि ॥ गच्छत्वमपिकौंतेयमात्माथंजाहेमाचिरम् २८ त्वमप्याशंससेयोद्धुकुलजःक्षत्रियोह्यसि ॥
इमान्किंक्षत्रियान्सर्वान्घातयिष्यस्यनागसः २९ त्वमस्यमूलंवेरस्यतस्मादासादयार्जुनम् ॥ एषतेमातुलःप्राज्ञःक्षत्रधर्ममनुव्रतः ३० दुर्धृतदेवीगांधारेप्रयात्वं
र्जुनमाहवे ॥ एषोऽक्षकुशलो जिह्मोयूतकृत्कितवःशठः ३१ देवितानिकृतिप्रहोयुधिजेष्यतिपांडवान् ॥ त्वयाकथितमत्यर्थंकर्णेनसहहृष्टवत् ३२ असकृच्छून्य
वन्मोहाद्वृतराष्ट्रस्यशृण्वतः ॥ अहंचतातकर्णश्चभ्रातादुःशासनश्चमे ३३ पांडुपुत्रान्हनिष्यामःसहिताःसमरेत्रयः ॥ इतितेकथ्यमानस्यश्रुतंसंसादिसंसादि ३४
अनुतिष्ठप्रतिज्ञांतांसत्यवाग्भवतैःसह ॥ एषतेपांडवःशत्रुरविशंकोऽग्रतःस्थितः ३५ क्षत्रधर्ममवेक्षस्वश्चाध्यस्तववधोजयात् ॥ दत्तंभुक्तमधीतंचप्राप्तमैश्व
र्यमीप्सितम् ३६ कृतकृत्योऽनृणश्चासिमाभैर्युध्यस्वपांडवम् ॥ इत्युक्त्वासमरेद्रोणोन्यवर्ततयतःपरे ॥ द्वैधीकृत्यततःसेनायुद्धंसमभवत्तदा ३७ ॥ इतिश्रीम
हाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणवधपर्वणि द्रोणदुर्योधनभाषणेपंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ त्रिभागमात्रशेषायांरात्र्यायु
द्धमवर्तत ॥ कुरूणांपांडवानांचसंहृष्टानांविशंपते १ अथचंद्रप्रभांमुष्णन्नादित्यस्यपुरःसरः ॥ अरुणोऽभ्युदयांचक्रेताम्रीकुर्वन्निवांबरम् २ प्राच्यांदिशिस
हस्त्रांशोररुणेनारुणीकृतम् ॥ तापनीयंयथाचक्रंभ्राजतेरविमंडलम् ३ ततोऽथाश्वांश्चमनुष्ययानान्युत्सृज्यसर्वंकुरुपांडुयोधाः ॥ दिवाकरस्याभिमुखंजपंतः
संध्यागताःप्रांजलयोबभूवुः ४ ततोद्वैधीकृतैस्सैन्येद्रोणःसोमकपांडवान् ॥ अभ्यद्रवत्सपंचालान्दुर्योधनपुरोगमः ५ द्वैधीकृतान्कुरूनृद्वामाधवोऽर्जुनमब्रवीत् ॥
सपत्नान्सव्यतःकृत्वाअपसव्यमिमंकुरु ६ समाधममनुज्ञायकुरुष्वेतिधनंजयः ॥ द्रोणकणामहेष्वासौसव्यतःपर्यवर्तत ७ अभिप्रायंतुकृष्णस्यज्ञात्वापरपुरंज
यः ॥ आजिशिर्षगतंपार्थभीमसेनोऽभ्युवाचह ८ ॥ भीमसेनउवाच ॥ अर्जुनार्जुनवीभत्सोऽगुण्यैतद्वचोमम ॥ यदर्थंक्षत्रियासूतेतस्यकालोऽयमागतः ९
अस्मिंश्चेदागतंकालेश्रेयोऽनप्रतिपत्स्यसे ॥ असंभावितरूपस्त्वंसुनृशंसंकरिष्यसि १० सत्यश्रीधर्मयशसांवीर्येणानृण्यमासृहि ॥ भिंध्यनीकंयुधांश्रेष्ठअपस
व्यमिमान्कुरु ११ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ॥ ससव्यसाचीभीमेनचोदितःकेशेनच ॥ कर्णद्रोणावातिक्रम्यसमंतात्पर्यवारयत् १२ तमाजिशिर्षि
मायांतंदहतंक्षत्रियर्षभान् ॥ पराक्रांतंपराक्रम्यततःक्षत्रियपुंगवाः १३

षायांमूर्ध्वत्रयावशिष्टायां तत्रसूर्योदयोत्तरंत्रयोदश्यांद्रोणस्यनाशः त्रयोदश्यां
शुक्लायायुद्धारंभस्य 'हेमंतेप्रथमेभासेशुकपक्षेत्रयोदर्शा ॥ प्रवृत्तंभारतंयुद्धम्' इतिभारतसावित्र्यामुक्तस्यचोपपत्तिःसिद्ध्यति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३

नाशकुवन्वारयितुं वर्धमानमिवानलम् ॥ अथ दुर्योधनः कर्णः शकुनिश्चापिसौबलः १४ अभ्यवर्षच्छरवातैः कुंतीपुत्रं धनं जयम् ॥ तेषामस्त्राणिसर्वेषामुत्तमास्त्रविदा
वरः १५ कदर्थी कृत्यराजेंद्रशरवर्षैरवाकिरत् ॥ अस्त्रैस्त्राणिसंवार्य लघुहस्तोजितैर्द्रियः १६ सर्वानविध्यन्निशितैर्दशभिर्दशभिः शरैः ॥ उद्धूतारजसो वृष्टिः शरवृष्टि
स्तथैव च १७ तमश्च घोरं शब्दश्च तदा समभवत् महान् ॥ नद्यौर्नभूमिर्न दिशः प्राज्ञायन्त तथा गते १८ सैन्येन रजसामूढं सर्वमंधमिवामवत् ॥ नैव तेन वयं राजन् प्रा
ज्ञासिष्म परस्परम् १९ उद्देशेन हितेन स्मसमयुध्यन्त पार्थिवाः ॥ विरथारथिनो राजन्समासाद्य परस्परम् २० केशेषु समसज्जन्त कवचेषु भुजेषु च ॥ हताश्चाहत
सूताश्च निश्चेष्टारथिनो हताः २१ जीवंत इव तत्र स्मरन्त्यदृश्यन्त मया दिताः ॥ हतान्गजास्समाश्लिष्य पर्वतानि ववाजिनः २२ गतस्त्वाव्यदृश्यन्त तथैव सहसा दि
भिः ॥ ततस्त्वभ्यवसृत्यैव संग्रामादुत्तरां दिशम् २३ आतिष्ठदा हवे द्रोणो विधूमोऽग्निरिव ज्वलन् ॥ तमाजिशीर्षादेकां तमपकां तं निशम्य तु २४ समकंपन्त सैन्यानि
पांडवानां विशांपते ॥ भ्राजमानं श्रिया युक्तं ज्वलन्तमिव तजसा २५ द्रोणं दृष्ट्वा परे त्रे सुश्वे रुर्मन्त्रुश्च भारत ॥ आह्वयन्त परानीकं प्रभिन्नमिव वारणम् २६ नैनमाशंसि
रे जेतुं दानवा वासवं यथा ॥ केचिदासप्रिरुसाहाः केचित्कुद्रामनस्विनः २७ विस्मिताश्चाभवन् केचित्केचिदासन्नमर्षिताः ॥ हस्तैर्हस्ताग्रमपरे प्रत्यर्पिषन्नराधिपाः
२८ अपरे दशनैरोष्ठान दशनक्रोधमूर्छिताः ॥ व्याक्षिपन्ना युधामन्यु मष्टदुश्वापरे भुजान् २९ अन्ये चान्वपतन् द्रोणं त्यक्त्वा मानोमहोजसः ॥ पंचालास्तु विशेषे
ण द्रोणसायकपीडिताः ३० समसज्जन्तराजेंद्रसमरे भृशवेदनाः ॥ ततो विराट् हुपदो द्रोणं प्रतिययूरणे ३१ तथा चरन्तं संग्रामे भृशं समरदुर्जयम् ॥ हुपदस्य ततः
पौत्रास्त्रय एव विशांपते ३२ चेदयश्च महेष्वासा द्रोणमेवाभ्ययुर्युधि ॥ तेषां हुपदपौत्राणां त्रयाणां निशितैः शरैः ३३ त्रिभिर्द्रोणोऽहरम्प्राणां स्ते हतान्वपतन् भुवि ॥
ततो द्रोणोऽजययुद्धे चेदिकैकेयसृजयान् ३४ मत्स्यांश्चैवाजयत्कृत्स्नान् भारद्वाजो महारथान् ॥ ततस्तु हुपदः क्रोधाच्छरवर्षमवासृजत् ३५ द्रोणं प्रति महाराज
विराटश्चैव संयुगे ॥ तन्निहत्येषु वर्षतु द्रोणः क्षत्रियमर्दनः ३६ तौ शरैश्छादयामास विराट् हुपदाभौ ॥ द्रोणेन च्छाद्यमानौ तु कुद्वौ संग्राममूर्धनि ३७ द्रोणं शरैर्वि
व्यधतुः परमं क्रोधमास्थितौ ॥ ततो द्रोणो महाराजक्रोधमर्षसमन्वितः ३८ भल्लाभ्यां भृशतीक्ष्णाभ्यां चिच्छेद धनुषीतयोः ॥ ततो विराटः कुपितः समरे तोमरा
न्दश ३९ दशचिक्षेप च शरान् द्रोणस्य वधकांक्षया ॥ शक्तिं च हुपदो घोरा मायसीं स्वर्णभूषिताम् ४० चिक्षेप भुजगैर्द्राभां कुद्वौ द्रोणरथं प्रति ॥ ततो भल्लैः सुनि
शितैश्छिच्छातांस्तोमरान् दश ४१ शक्तिं कनकवैदूर्यां द्रोणश्चिच्छेद सायकैः ॥ ततो द्रोणः सुपीताभ्यां भल्लाभ्यामरिमर्दनः ४२ हुपदं च विराटं च प्रेषयामास मृ
त्यवे ॥ हते विराटे हुपदे केकेयपुत्रतथैव च ४३ तथैव चेदिमत्स्येषु पंचालेषु तथैव च ॥ हतेषु त्रिषु वीरेषु हुपदस्य च नमृषु ४३

शशापशपथं कृतवान् ४५ इष्टापूर्ता तथा क्षात्रादिति इष्टं वागहोमादि आपूर्तिश्चेन्नारायणादि क्षात्रं हुपदकुलोत्पन्नत्वात् ब्राह्मण्यं याजोपयाजयोर्ब्राह्मणयोस्तत्प्राज्ञाज्ञा कृपादमेव जातत्वात्
पतत्सर्वतः स्य नश्यतु यस्य शत्रुद्रोणो न मुच्येत मरणं न प्राप्नुवात् यं वामां वा द्रोणो यदपरा मवेदिति ४५ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ अवस्थितमरिमुकविंशपथं शपित्वाऽपिकः

द्रोणस्य कर्मतद्दृष्ट्वा कोपदुःखसमन्वितः ॥ शशापरथिनां मध्ये घृष्टयुग्नो महामनाः ४५ इष्टापूर्ता तथा क्षात्राद्ब्राह्मण्याच्च स नश्यतु ॥ द्रोणो यस्य आद्यमुच्येत
यं वा द्रोणः पराभवेत् ४६ इति तेषां प्रतिश्रुत्य मध्ये सर्वधनुष्मताम् ॥ आया द्रोणं सहानीकः पांचाल्यः परवीरहा ४७ पंचालास्त्वेकतो द्रोणमभ्यग्नन्पांडवैः सह ॥
दुर्योधनश्च कर्णश्च शकुनिश्चापिसौबलः ४८ सोदर्याश्च यथामुखास्तेऽरक्षन् द्रोणमाहवे ॥ रक्ष्यमाणं तथा द्रोणं सर्वैस्तैस्तु महारथैः ४९ यतमानास्तु पंचालान्
शेकुः प्रतिवीक्षितुम् ॥ तत्राकुध्यद्भीमसेनो घृष्टयुग्नस्य मारिष ५० स एनं वाग्भिरुग्राभिस्ततः क्षपुरुषर्षभः ॥ भीमसेन उवाच ॥ हुपदस्य कुले जातः सर्वास्त्रेष्वस्त्र
वित्तमः ५१ कः क्षत्रियो मन्यमानः प्रेक्षेता रिमवास्थितम् ॥ पितृपुत्रवधं प्राप्य पुमान्कः परिपालयेत् ५२ विशेषतस्तु शपथं शपित्वाराजसंसदि ॥ एष वै
श्वानर इव समिद्धः स्वेन तेजसा ५३ शरचपैधनो द्रोणः क्षत्रं दहति तेजसा ॥ पुरा करोति निःशेषां पांडवानामनीकिनीम् ५४ स्थिताः पश्यत मे कर्म द्रोणमे
व व्रजाम्यहम् ॥ इत्युक्त्वा प्राविशत् कुद्वौ द्रोणानि कंठकोदरः ५५ शरैः पूर्णायतोत्सृष्टैर्द्रावयंस्तव वाहिनीम् ॥ घृष्टयुग्नोऽपि पांचाल्यः प्रविश्य महतीं चमूम् ५६
आससादरणे द्रोणं तदा सीतुमुलं महत् ॥ नैव नस्तादृशं युद्धं दृष्टुं पूर्वं न च श्रुतम् ५७ यथामूर्योदये राजन्समुत्पिजोऽभवन्महान् ॥ संसक्तान्येव चादृश्यन् रथवृन्दा
नि मारिष ५८ हतानि च विकीर्णानि शरीराणि शरीरिणाम् ॥ केचिदन्यत्र गच्छन्तः पथि चान्यैरुपद्रुताः ५९ विमुखाः पृष्ठतश्चान्येताड्यन्ते पार्श्वतः परे ॥ तथा सं
सक्तयुद्धं तदभवद्भृशदारुणम् ॥ अथ संध्यागतः सूर्यः क्षणेन समपद्यत ६० ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणवधपर्वणि संकुलयुद्धे षडशीत्यधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १८६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तेषां वैवमहाराज दंशितारणमूर्धनि ॥ संध्यागतं सहस्रांशुमादित्यमुपतस्थिरे १ उदिते तु सहस्रांशौ तत्तत्कांचनसप्रभे ॥
प्रकाशितेषु लोकेषु पुनर्युद्धमवर्तत २ द्वा द्वानितत्रयान्यासन्संस्कानि पुरोदयात् ॥ तान्येवाभ्युदिते सूर्ये समसज्जन्त भारत ३ रथैर्हयाहयैर्नागाः पादातैश्चापिकुं
जराः ॥ हयैर्हयाः समाजग्मुः पादाताश्च पदातिभिः ४ रथारथैरिभैर्नागास्तथैव भरतर्षभ ॥ संसक्ताश्च वियुक्ताश्च योधाः संन्यपतन् रणे ५ तेरात्रौ कृतकर्माणः श्रांताः
सूर्यस्य तेजसा ॥ क्षुत्पिपासापरीतांगाः विसंज्ञा बहवोऽभवन् ६ शंखभेरीमृदंगानां कुंजराणां च गर्जताम् ॥ विस्फारितविकृष्टानां कर्मुकाणां च कूजताम् ७ शब्दः
समभवद्वाजन्दि विस्पृग्भरतर्षभ ॥ द्रवतां च पदातीनां शस्त्राणां पततामपि ८ हयानां हिषतां चापिरथानां च निवर्तताम् ॥ क्रोशतां गर्जतां चैव तदा सीतुमुलं महत् ९

परिपालयेत्कस्तद्धनं न कुर्यादपितुसर्वोपितद्धनं न कुर्यादेवेति सार्धः श्लोकः ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० ॥ इति द्रोणपर्वणि षडशीत्य
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥ ॥ अ ॥ ॥ तेषां वैवेति सहस्रांशुविकीर्णकरसहस्रं उदेष्यन्तमित्यर्थः आदित्यसूर्यम् १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० । ११ स्वेकौरवाःस्वान्स्वभृत्यान्परेपांडवाःस्वान्स्वभृत्यान् स्वेष्ट्यनुवर्तते परेषांपांडवानांस्वान्स्वेकौरवाःपरेषांपांडवानांपरान्कौरवान्परेपांडवाजघ्निरित्यन्वयः परेषामित्युभयप्रसं
 वध्यते स्वपरविभागोवक्तुं संजयस्यानुरोधतः १२ वीरेति निज्यतेप्रक्षाल्यतेवासांसियेषुतेप्रदेशानेजनानि तेषुयथावाससाराशयोमवंत्येवमुद्यतानांप्रतिकूलं पिष्टानांचखड्गानाराशयःप्रत्यह
 विवृद्धस्तुमुलःशब्दोद्यामगच्छन्महांस्तदा ॥ नानायुधनिकृतानांचिष्टतामातुरःस्वनः १० भूमावश्रूयतमहांस्तदासीत्कृपणमहत् ॥ पततांपात्यमानानांपत्त्य
 श्वरथदंतिनाम् ११ तेषुसर्वेष्वनीकेषुव्यतिषक्तेष्वनेकशः ॥ स्वेस्वान्जघ्नुःपरेस्वांश्चस्वान्परेषांपरेपरान् १२ वीरबाहुविमृष्टाश्वयोधेषुचगजेषुच ॥ राशयः
 प्रत्यहश्यंतवाससनिजनेष्विव १३ उद्यतप्रतिपिष्टानांखड्गानांवीरबाहुभिः ॥ सएवशब्दस्तद्रूपोवाससांनिज्यतामिव १४ अर्धांसिभिस्तथाखड्गैस्तोमरैःसप
 रश्वधैः ॥ निष्ठयुद्धंसंसक्तमहदासीत्सुदारुणम् १५ गजाश्वकायप्रभवानरदेहप्रवाहिनीम् ॥ शस्त्रमत्स्यसुसंपूर्णामांसशोणितकर्दमाम् १६ आर्तनादस्वन
 वर्तीपताकाशस्त्रफेनिलाम् ॥ नदीप्रावर्तयन्वीराःपरलोकौघगामिनीम् ॥ शरशक्त्यर्दिताःक्लान्तात्रिमुढाल्पचेतसः ॥ विष्टभ्यसर्वगात्राणिव्यतिष्ठन्गजवा
 जिनः १८ बाहुभिःकवचैश्चित्रैःशिरोभिश्चारुकुंडलैः ॥ युद्धोपकरणैश्चान्यैस्तत्रतत्रचकाशिरैः १९ क्रव्यादसंचैराकीर्णैर्मृतैरर्धमृतैरपि ॥ नासीद्रथपथस्तत्र
 सर्वमायोधनंप्रति २० मज्जत्सुचक्रेषुरथान्सत्वमास्थायवाजिनः ॥ कथंचिदवहनश्रांतावेपमानाःशरादिताः २१ कुलसत्वबलोपेतावाजिनोवारणोपमाः ॥ वि
 ह्वलंतूर्णमुद्धांतंसभयंभारतातुरम् २२ बलमासीत्तदासर्वमृतेद्रोणार्जुनाबुधौ ॥ तावेवास्तानिलयनंतावार्तायनमेवच २३ तावेवान्येसमासाद्यजग्मुर्वेवस्वतक्ष
 यम् ॥ आविग्रमभवत्सर्वैकैरवाणामहदलम् २४ पंचालानांचसंसक्तंनप्राज्ञायतर्किचन ॥ अंतकाक्रीडसदृशंभीरूणांभयवर्धनम् २५ पृथिव्यांराजवंश्या
 नामुत्थितेमहतिक्षये ॥ नतत्रकर्णद्रोणवानार्जुनंनयुधिष्ठिरम् २६ नभीमसेनंनयमौनपांचाल्यनसात्यकिम् ॥ नचदुःशासनंद्रौणिनदुर्योधनसौबलौ २७ न
 कृपंमद्राजंचकृतवर्माणमेवच ॥ नचान्यात्रैवचात्मानंनक्षितिंनदिशस्तथा २८ पश्यामराजन्संसक्तान्सैन्येनरजसाऽऽवृत्तान् ॥ संभ्रांतमुलेचोरेरजोमेघेस
 मुत्थिते २९ द्वितीयामिवसंप्राप्तममन्यंतनिशांतदा ॥ नज्ञायंतैकौरवेयानपंचालानपांडवाः ३० नदिशोद्यौर्नचोर्वीचनसमंविषमंतथा ॥ हस्तसंस्पर्शमाप
 न्नान्परानप्यथवास्वकान् ३१ न्यपातयंस्तदायुद्धेनराःस्मविजयैषिणः ॥ उद्धूतत्वात्तुरजसःप्रसेकाच्छोणितस्यच ३२ प्राशाम्यतरजोभौमंशीघ्रत्वादनिलस्य
 च ॥ तत्रनामाहयायोधारथिनोऽथपदातयः ३३ पारिजातवनानीवव्यरोचमरुधिरोक्षिताः ॥ बतोदुर्योधनःकर्णोद्रोणोदुःशासनस्तथा ३४ पांडवैःसमस
 जंतचतुर्भिश्चतुरोऽथः ॥ दुर्योधनःसहभ्रात्रायमाभ्यांसमसज्जत ३५ वृकोदरेणराधेयोभारद्वाजेनचार्जुनः ॥ तद्धोरमहदाश्वर्यसर्वेप्रैक्षंतसर्वतः ३६

इयंत निज्यतांक्षालयन्त्योद्यम्यशिलायांस्फाल्यमानानां श्लोकद्वयम् १३ । १४ अर्धांसिभिरेकधारैः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ निलयनमाश्रयः आर्तायनमार्ता
 नांभयवारणंस्वीयानां शत्रूणांपुतावेवमप्युकरावित्यर्थः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ चतुरश्वत्वारः भ्रात्रादुःशासनेन ३५ । ३६

३० । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्ताशीतीत्यधिकशततमो
 रथर्षभाणामुग्राणांसन्निपातममानुषम् ॥ रथमार्गैर्विचित्रैस्तैर्विचित्ररथसंकुलम् ३७ अपश्यन्नरथिनोयुद्धंविचित्रांचित्रयोधिनाम् ॥ यतमानाःपराक्रांताःपर
 स्परजिगीषवः ३८ जीमूताइववर्मातिशरवर्षैरवाकिरन् ॥ तेरथान्सूर्यसंकाशानास्थिताःपुरुषर्षभाः ३९ अशोभंतयथामेघाःशारदाश्वलविद्युतः ॥ योधास्ते
 तुमहाराजक्रोधावर्षसमन्विताः ४० स्पर्धिनश्चमहेष्वासाःकृतयत्नाधनुर्धराः ॥ अभ्यगच्छंस्तथान्योन्यंमत्तागजवृषाइव ४१ ननूनंदेहभेदोऽस्तिकालेराज
 न्ननागते ॥ यत्रसर्वेनयुगपद्वशीर्यंतमहारथाः ४२ बाहुभिश्चरणैश्छिन्नैःशिरोभिश्चसंकुंडलैः ॥ कर्मुकैर्विशिखैःप्रासैःखड्गैःपरशुपट्टिशैः ४३ नालीकैःक्षुद्र
 नाराचैर्नखरैःशक्तिंतोमरैः ॥ अन्यैश्चविविधाकारैर्धैतैःप्रहरणोत्तमैः ४४ विचित्रैर्विविधाकारैःशरीरावरणैरपि ॥ विचित्रैश्चरथैर्भग्नैर्हतैश्चगजवाजिभिः ४५
 शून्यैश्चैव नगाकारैर्हतयोधध्वजैरथैः ॥ अमनुष्यैर्हयैस्त्रस्तैःकृष्यमाणैस्ततस्ततः ४६ वातायमनैरसकृद्धतवीरैरलंकृतैः ॥ व्यजनैःकंकटैश्चैवध्वजैश्चविनि
 पातितैः ४७ छत्रैराभरणैर्वस्त्रैर्माल्यैश्चससुगंधिभिः ॥ हारैःकिरीटैर्मुकुटैरुष्णीषैःकिंकिणीगणैः ४८ उरस्थैर्मणिभिर्निष्कैश्चूडामणिभिरेवच ॥ आसीदायोधनं
 तत्रनभस्तारागणैरिव ४९ ततोदुर्योधनस्यासीन्नकुलेनसमागमः ॥ अमर्षितेनकुद्धस्यक्रुद्धेनामर्षितस्यच ५० अपसव्यंचकाराथमाद्रीपुत्रस्तवात्मजम् ॥
 किरञ्छरशतैर्हृष्टस्तत्रनादोमहानभूत् ५१ अपसव्यंकृतंसंख्येभ्रातृव्येनात्यमर्षिणा ॥ नामृष्यततमप्याजौप्रतिचक्रेऽपसव्यतः ५२ पुत्रस्तवमहाराजरा
 जादुर्योधनोद्धतम् ॥ ततःप्रतिचिकीर्षतमपसव्यंतुतेसुतम् ५३ न्यवारयततेजस्वीनकुलश्चित्रमार्गवित् ॥ ससर्वतोनिवार्यैनंशरजालेनपीडयन् ५४ विमुखं
 नकुलश्चक्रेतसैन्याःसमपूजयन् ॥ तिष्ठतिष्ठेतिनकुलोबभाषेतनयंतव ॥ संस्मृत्यसर्वदुःखानितवदुर्मंत्रितंचतत् ५५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणवध
 पर्वणि नकुलयुद्धेसप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततोदुःशासनःक्रुद्धःसहदेवमुपाद्रवत् ॥ रथवेगेनतीव्रेणकंपयन्निवमोदेनीम्
 १ तस्यापततएवाशुभल्लेनामित्रकर्शनः ॥ माद्रीपुत्रःशिरोयंतुःसशिरस्त्राणमच्छिनत् २ नैनंदुःशासनःसूतंनापिकश्चनसैनिकः ॥ कृतोत्तमांगमाशुत्वात्सहदेवे
 नबुद्धवान् ३ यदात्वसंगृहीतत्वात्प्रयात्यश्वायथासुखम् ॥ ततोदुःशासनःसूतंबुधेगतचेतसम् ४ सहयान्सन्निगृह्याजौस्वयंहयविशारदः ॥ युयुधेर
 थिनांश्रेष्ठोलघुचित्रंचसुष्ठुच ५ तदस्यापूजयन्कर्मस्वेपरेषापिसंयुगे ॥ हतसूतरथेनाजौव्यचरद्यदभीतवत् ६ सहदेवस्तुतानश्वांस्तीक्ष्णैर्बाणैरवाकिरत् ॥
 पीडयमानाःशरैश्चाशुप्राद्रवंस्तेततस्ततः ७ सरश्मिषुविषक्तत्वादुत्ससर्जशरासनम् ॥ धनुषाकर्मकुर्वंस्तुरश्मिंश्चपुनरुत्सृजत् ८ छिद्रेष्वेतेषुतंवाणैर्मा
 द्रीपुत्रोऽभ्यवाकिरत् ॥ परीप्संस्त्वसुतंकर्णस्तदंतरमवापतत् ९ वृकोदरस्ततःकर्णत्रिभिर्भल्लैःसमाहितः ॥ आकर्णपूर्वैरभ्यघ्नन्बाह्वोरुरसिचानदत् १०

सूचीकणिसजातीयोबहुकटकः कपिशस्तुल्योमर्कटास्थिमयोवेतिप्राञ्चः कर्णाथसमयः सद्यद्वैज्याघातेऽतर्कदुप्रविशति । 'कपिशस्त्रिपुण्यामे' इतिभेदिनी । गवास्थिजोगजास्थिजस्तन्मय
नसूचीकपिशोनैवनगवास्थिर्गजास्थिजः ॥ इषुरासीन्नसंश्लिष्टोनपूतिर्नचजिह्मगः १२ ऋजून्येवविशुद्धानिसर्वेशस्त्राण्यधारयन् ॥ सुयुद्धेनपराङ्मोकानीप्सतः
कीर्तिमेवच १३ तदासीत्तुमुलंयुद्धंसर्वदोषविवर्जितम् ॥ चतुर्णां तवयोधानां तैस्त्रिभिः पाण्डवैः सह १४ घृष्टयुद्धस्तुतान्दृष्ट्वा तवराजनरथर्षभान् ॥ यमाभ्यां वा
रितान्वीराञ्छीघ्रास्त्रोद्रोणमभ्ययात् १५ निवारितास्तुतेवीरास्तयोः पुरुषसिंहयोः ॥ समसज्जंत चत्वारोवाताः पर्वतयोरिव १६ द्वाभ्यां द्वाभ्यां यमौ सार्धं
थाभ्यां रथपुंगवौ ॥ समासकौ ततोद्रोणं घृष्टयुद्धोऽभ्यवर्तत १७ दृष्ट्वा द्रोणाय पांचाल्यं व्रजंतं युद्धदुर्मदम् ॥ यमाभ्यां तांश्च संसर्त्तास्तदंतरमुपाद्रवत् १८ तु
र्योधनो महाराजकिरञ्छोणितभोजनान् ॥ तं सात्यकिः शीघ्रतरं पुनरेवाभ्यवर्तत १९ तौ परस्परमासाद्य समीपे कुरुमाधवौ ॥ हसमानौ नृशार्दूलावभीतौ समस
ज्जताम् २० बाल्यवृत्तानि सर्वाणि प्रीयमाणौ विचिंत्यतौ ॥ अन्योन्यं प्रेक्षमाणौ च स्मयमानौ पुनः पुनः २१ अथ दुर्योधनो राजा सात्यकिं समभाषत ॥ प्रियं स
त्वायंस ततंगर्हयन् वृत्तमात्मन २२ धिक्क्रोधं धिक् सखेलोभं धिक् क्रोधां धिग्मर्षितम् ॥ धिगस्तु क्षात्रमाचारं धिगस्तु बलमौरसम् २३ यत्र मामभिसंधत्से त्वांचाहं
शिनिपुंगव ॥ त्वंहि प्राणैः प्रियतरो ममाहं च सदा तव २४ स्मरामितानि सर्वाणि बाल्यवृत्तानि यानि नौ ॥ तानि सर्वाणि जीर्णानि संप्रतं नोरणाजिरे २५ किम
न्यत्क्रोधलोभाभ्यां युद्धमेवाद्यसात्वत ॥ तंतथावादिनंतत्र सात्यकिः प्रत्यभाषत २६ प्रहसन् विशिखांस्तीक्ष्णानुद्यम्य परमास्त्रवित् ॥ नेयं सभाराज पुत्रनाचा
र्यस्य निवेशनम् २७ यत्र क्रीडितमस्माभिस्तदाराजन्समागतैः ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ ॥ कसाक्रीडा गताऽस्माकं बाल्ये वै शिनिपुंगव २८ क्वचयुद्धमि
दं भूयः कालो हि दुरतिक्रमः ॥ किन्तु नो विद्यते कृत्यं धनेन धनलिप्सया २९ यत्र युद्धमहे सर्वे धनलोभात्समागताः ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ॥ तंतथावादिनंत
त्र राजानं माधवोऽब्रवीत् ३० एवं वृत्तं सदा क्षात्रं युध्यंतीह गुरूनपि ॥ यदि तेऽहं प्रियो राजन् जहि मां माचिरं कथाः ३१ त्वत्कृते सुकृतां लोकान् गच्छेयं भरतर्षभ ॥
या ते शक्तिर्बलं यच्च तत्क्षिप्रं मयि दर्शय ३२ नेच्छामि तदहं द्रष्टुं मित्राणां व्यसनं महत् ॥ इत्येवं व्यक्तमाभाष्य प्रतिभाष्य च सात्यकिः ३३ अभ्ययात्तूर्णमव्यग्रो दयां
नाकुरुतात्मनि ॥ तमायां तं महाबाहुं प्रत्यगृह्णात्तवात्मजः ३४ शैश्वावाकिरद्राजन् शैनेयं तनयस्तव ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं कुरु माधव सिंहयोः ३५ अन्योन्यं
क्रुद्धयोर्धोरं यथा द्विरदसिंहयोः ॥ ततः पूर्णाय तोत्सृष्टैः सात्वतं युद्धदुर्मदम् ३६ दुर्योधनः प्रत्यविध्यत्कुपितो दशभिः शरैः ॥ तं सात्यकिः प्रत्यविध्यत्तथैवावाकि
रच्छरैः ३७ पंचाशता पुनश्चाजौ त्रिशता दशभिश्च ॥ सात्यकिस्तुरणो राजन् प्रहसंस्तनयस्तव ३८

फलकश्च बाणो विषलिसवज्ज्ञेयः । श्लिष्टो द्विशल्यः क्षतद्वयकरत्वाद्येयः । पूतिर्भलिनशल्यः सोऽपि क्षतपोषकश्चर्चितो वा । जिह्मगोऽन्यलक्ष्यत्वेन प्रदर्शयन् यत्र पातितः १२ । १३ । १४
१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३
आकर्णपूर्णैर्निशितैर्विव्याध त्रिशताशरैः ॥ ततोऽस्य सशरं चापं क्षुरप्रेण द्विधाऽच्छिनत् ६९ सोऽन्यत्कार्मुकमादाय लघुहस्तस्ततो दृढम् ॥ सात्यकिर्व्यसृजन् चा
पिशरश्रेणीं सुतस्य ते ४० तामापतंतीं सहसा शरश्रेणीं जिघांसया ॥ चिच्छेद बहुधाराजातत उक्कुथुर्जनाः ४१ सात्यकिश्च त्रिसप्तत्या पीडयामास वेगितः ॥
स्वर्णपुंखैः शिलाधौतैराकर्णपूर्णैः सृत्तैः ४२ तस्य संवधतश्चेष्टुं संहितेषु च कार्मुकम् ॥ आच्छिनत् सात्यकिस्तूर्णं शरैश्चैवाप्यवीविधत् ४३ सगाढविद्धो व्यथि
तः प्रत्यपाया द्रथांतरे ॥ दुर्योधनो महाराजदाशार्हशरपीडितः ४४ समाश्वस्य तु पुत्रस्ते सात्यकिं पुनरभ्ययात् ॥ विसृजन्निपुजालानि युयुधानरथं प्रति ४५
तथैव सात्यकिर्बाणान् दुर्योधनरथं प्रति ॥ सततं विसृजन् राजंस्तत्संकुलमवर्तत ४६ तत्रेषुभिः क्षिप्यमाणैः पतद्भिश्च शरीरिषु ॥ अग्रेरिव महाक्षैः शब्दः समभव
न्महान् ४७ तयोः शरसहस्रैश्च संछन्नं वसुधातलम् ॥ अगम्य रूपं च शैराकाशं समपद्यत ४८ तत्राप्यधिकमालक्ष्य माधवं रथसतमम् ॥ क्षिप्रमभ्यपतत्कर्णः प
रीप्संस्तनयंतव ४९ न तु तं मर्षयामास भीमसेनो महाबलः ॥ सोऽभ्ययात्त्वरितः कर्णो विसृजन् सायकान् बहून् ५० तस्य कर्णः शितान्वाणान् प्रतिहन्य हसन्निव ॥
धनुःशरांश्च चिच्छेद सूतं चाभ्याहनच्छरैः ५१ भीमसेनस्तु संक्रुद्धो गदामादाय पाण्डवः ॥ ध्वजं धनुश्च सूतं च सममर्दा हवेरिपोः ५२ रथचक्रं च कर्णस्य बभंज सम
हाबलः ॥ भग्नचक्रेरथेतिष्ठदकंपः शैलराडिव ५३ एकचक्रं रथं तस्य तमुहुः सुचिरं हयाः ॥ एकचक्रमिवार्कस्य रथं सतहया यथा ५४ अमृष्यमाणः कर्णस्तु भीम
सेनमयुध्यत ॥ विविधैरिषु जालैश्च नानाशस्त्रैश्च संयुगे ५५ भीमसेनस्तु संक्रुद्धः सूतपुत्रमयोधयत् ॥ तस्मिंस्तथावर्तमाने कुद्धो धर्मसुतोऽब्रवीत् ५६ पंचाला
नानरव्याग्रान्मत्स्यांश्च पुरुषर्षभान् ॥ येनः प्राणाः शिरो ये च येनो यो धामहारथाः ५७ त एते धार्तराष्ट्रेषु विषक्ताः पुरुषर्षभाः ॥ किंतिष्ठत यथामूढाः सर्वे विगतचे
तसः ५८ तत्र गच्छत यत्रैते युध्यंते मामकारथाः ॥ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्य सर्वे एव गतज्वराः ५९ जयंतो वध्यमानाश्च गतिमिष्टां गमिष्यथ ॥ जित्वा वा बहुभिर्यज्ञैर्य
जध्वं भूरिदक्षिणैः ६० हतावादेव साहूत्वा लोकान् प्राप्स्यथ पुष्कलान् ॥ ते राज्ञा चोदिता वीरा योत्स्यमाना महारथाः ६१ क्षात्रधर्मपुरस्कृत्य त्वरिता द्रोणमभ्य
युः ॥ पंचालास्त्वेकतो द्रोणमभ्यग्ननिशितैः शरैः ६२ भीमसेनपुरोगाश्चाप्येकतः पर्यवारयन् ॥ आसंस्तु पाण्डुपुत्राणां त्रयोजिह्मामहारथाः ६३ यमौ च भीमसे
नश्च प्राक्रोशं स्ते धनं जयम् ॥ अभिद्रवार्जुनक्षिप्रं क्रुद्धो द्रोणादपानुद ६४ तत एनं हनिष्यंति पंचाला हतरक्षिणम् ॥ कौरवेयांस्ततः पार्थः सहसा समुपाद्रवत्
६५ पंचालानेव तु द्रोणो घृष्टयुद्धपुरोगमान् ॥ ममर्दुस्तरसा वीराः पंचमेऽहनि भारत ६६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणवधपर्वणि संकुल युद्धे ऊननवत्य
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ संजय उवाच ॥ पंचालानां ततो द्रोणोऽप्यकरोत्कदनं महत् ॥ यथा कुद्धोरणेशक्रोदानवानां क्षयं पुरा १

६१ । ६४ । ६५ । ६६ ॥ इति द्रोणपर्वणि दीकायामूननवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ ॥ अ ॥ ॥ पंचालानामिति १

द्रोणास्त्रेणमहाराजवध्यमानाः परेयुधि ॥ नात्रसंतरणेद्रोणात्सत्त्वन्तोमहारथाः २ युध्यमानामहाराजपंचालाः सृजयास्तथा ॥ द्रोणमेवाभ्ययुर्युद्धेयोधयंतोम
हारथाः ३ तेषांतुच्छाद्यमानानांपंचालानांसमंततः ॥ अभवद्भैरवोनादोवध्यतांशरवृष्टिभिः ४ वध्यमानेषुसंग्रामेपंचालेषुमहात्मना ॥ उदीर्यमाणेद्रोणास्त्रे
पांडवान्भयमाविशत् ५ दृष्ट्वाऽश्वनरयोधानांविपुलंचक्षयंयुधि ॥ पांडवेयामहाराजनाशंशुर्जयंतदा ६ कच्चिद्रोणोननःसर्वानक्षपयेत्परमास्त्रवित् ॥ समिद्धः
शिशिरापायेदहन्कक्षमिवानलः ७ नचैनंसंयुगेकश्चित्समर्थःप्रतिवीक्षितुम् ॥ नचैनमर्जुनोजातुप्रतियुध्येतधर्मवित् ८ प्रस्तान्कुंतीसुतान्दृष्ट्वाद्रोणसायकपी
डितान् ॥ मतिमान्श्रेयसेयुक्तःकेशवोऽर्जुनमब्रवीत् ९ नैषयुद्धेनसंग्रामेजेतुंशक्यःकथंचन ॥ सधनुर्वन्विनाश्रेष्ठोदेवैरपिसवासवैः १० न्यस्तशस्त्रस्तुसंग्रामे
शक्योहंतुंभवेष्टुभिः ॥ आस्थीयतांजयेयोगोधर्ममुत्सृज्यपांडवाः ११ यथानसंयुगेसर्वान्नहन्त्याहुक्मवाहनः ॥ अश्वत्थामिहतेनैषयुध्येदितिमतिर्मम १२ तं
हतंसंयुगेकश्चिदस्मैशंसतुमानवः ॥ एतन्नारोचयद्राजन्कुंतीपुत्रोधनंजयः १३ अन्येत्त्वरोचयन्सर्वेकच्छ्रेणतुयुधिष्ठिरः ॥ ततोभीमोमहाबाहुरनीकेस्वेमहा
गजम् १४ जघानगदयाराजन्नश्वत्थामानमित्युत ॥ परप्रमथनंघोरंमालवस्येद्रवर्मणः १५ भीमसेनस्तुसब्रीडमुपेत्यद्रोणमाहवे ॥ अश्वत्थामाहतइतिशब्द
मुच्चैश्चकारह १६ अश्वत्थामेतिहिगजःख्यातोनाम्नाहतोऽभवत् ॥ कृत्वामनसितंभीमोमिथ्याव्याहृतवांस्तदा १७ भीमसेनवचःश्रुत्वाद्रोणस्तत्परमाप्रियम् ॥
मनसासन्नगात्रोऽभूद्यथासैकतमंभसि १८ शंकमानःसतन्मिथ्यावीर्यज्ञःस्वसुतस्यवै ॥ हतःसइतिचश्रुत्वानैवधैर्यादकंपत १९ सलब्ध्वाचेतनांद्रोणःक्षणेनैवस
माश्वसत् ॥ अनुचित्यात्मनःपुत्रमविषह्यमरातिभिः २० सपार्षतमभिद्रुत्यजिघांसुर्मुत्युमात्मनः ॥ अवाकिरत्सहस्रेणतीक्ष्णानांकंकपत्रिणाम् २१ तंविशति
सहस्राणिपंचालानांनरर्षभाः ॥ तथाचरंतसंग्रामेसर्वतोऽवाकिरच्छरैः २२ शरैस्तैराचितंद्रोणनापश्याममहारथम् ॥ भास्करंजलदैरुद्धंवर्षास्विवविशांपते
२३ विधूयतान्बाणगणान्पंचालानांमहारथः ॥ प्रादुश्चक्रेततोद्रोणोब्राह्ममखं परंतपः २४ वधायतेषांशूराणांपंचालानाममर्षितः ॥ ततोव्यरोचतद्रोणोविनि
घ्नन्सर्वसैनिकान् २५ शिरांस्यपातयन्नापिपंचालानांमहापृथ्वे ॥ तथैवपरिधाकारान्बाहून्कनकभूषणान् २६ तेवध्यमानाःसमरेभारद्वाजेनपार्थिवाः ॥ मेदि
न्यामन्वकीर्यतवातनुन्नाहवद्रुमाः २७ कुंजराणांचपततांहयौघानांचभारत ॥ अगम्यरूपापृथिवीमांसशोणितकर्दमा २८ इत्वार्विशतिसहस्रान्पंचालानांरथव
जान् ॥ अतिष्ठदाहवेद्रोणोविधूमोऽग्निरिवज्वलन् २९ तथैवचपुनःक्रुद्धोभारद्वाजःप्रतापवान् ॥ वसुदानस्यभलेनशिरःकायादपाहरत् ३० पुनःपंचशतान्मत्स्यान्
षट्सहस्रांश्चसृजयान् ॥ हस्तिनामयुतंहत्वाजघानाश्चायुतंपुनः ३१ क्षत्रियाणामभावायदृष्ट्वाद्रोणमवस्थितम् ॥ ऋषयोऽभ्यागतास्तूर्णहव्यवाहपुरोगमाः ३२

१९।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३॥ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायानवत्यधिकशत

विश्वामित्रोजमदग्निर्भरद्वाजोऽथगौतमः ॥ वसिष्ठःकश्यपोऽत्रिश्चब्रह्मलोकंनिनीषवः ३३ सिकताःपृश्नयोगर्गावालखिल्याःमरीचिपाः ॥ भृगवोऽगिरसश्चैवसू
क्ष्माश्चान्येमहर्षयः ३४ तदुनमब्रुवन्सर्वेद्रोणमाहवशोभिनम् ॥ अधर्मतःकृतंयुद्धंसमयोनिधनस्यते ३५ न्यस्यायुधंरणेद्रोणसमीक्षास्मानवस्थितान् ॥ ना
तःकूरतरंकर्मपुनःकर्तुमिहार्हसि ३६ वेदवेदांगविदुषःसत्यधर्मरतस्यते ॥ ब्राह्मणस्यविशेषेणतवैतन्नोपपद्यते ३७ त्यजायुधममोघेषोतिष्ठवर्त्मनिशाश्वते ॥
परिपूर्णश्चकालस्तेवस्तुलोकेऽद्यमानुषे ३८ ब्रह्मास्त्रेणत्वयादग्धाजनस्रज्ज्ञानराशुवि ॥ यदेतदीदृशंविप्रकृतंकर्मनसाधुतत् ३९ न्यस्यायुधंरणेविप्रद्रोणमात्वं
चिरंकथाः ॥ मापापिष्ठतरंकर्मकरिष्यसिपुनर्द्विज ४० इतितेषांवचःश्रुत्वाभीमसेनवचश्चतत् ॥ दृष्ट्युग्रंचसंप्रेक्ष्यरणेसविमनाऽभवत् ४१ संदिह्यमानोव्य
थितःकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ अहतंवाहतंवेतिपप्रच्छसुतमात्मनः ४२ स्थिराबुद्धिर्हिद्रोणस्यनपार्थोवक्ष्यतेऽनृतम् ॥ त्रयाणामपिलोकानामैश्वर्यार्थेकथंचन
४३ तस्मात्परिपप्रच्छनान्यंकंचिद्विजर्षभः ॥ तस्मिन्स्तस्यहिसत्याशाबाल्यात्प्रभृतिपांडवे ४४ ततोनिष्पांडवासुर्वीकरिष्यंतंयुधांपतिम् ॥ द्रोणंज्ञात्वा
धर्मराजंगोविंदोव्याधितोब्रवीत् ४५ यद्यर्षदिवसंद्रोणोयुध्यतेमन्युमास्थितः ॥ सत्यंब्रवीमितेसेनाविनाशंसमुपैष्यति ४६ सभवांस्त्रातुनोद्रोणात्सत्याज्या
योऽनृतंवचः ॥ अनृतंजीवितस्यार्थेवदन्नस्पृश्यतेऽनृतैः ४७ तयोःसंवदतोरेवंभीमसेनोऽब्रवीदिदम् ४८ श्रुत्वैवंतुमाहाराजवधोपायंमहात्मनः ॥ गाहमान
स्यतेसेनांमालवस्येद्रवर्मणः ४९ अश्वत्थामेतिविख्यातो गजःशक्रमजोपमः ॥ निहतोयुधिविक्रम्यततोऽहंद्रोणमब्रुवम् ५० अश्वत्थामाहतोब्रह्मन्निवर्तस्वाह
वादिति ॥ नूननाश्रद्धद्वक्वमेषमेषपुरुषर्षभः ५१ सत्वंगोविंदवाक्यानिमानयस्वजयैषिणः ॥ द्रोणायनिहतंशंसराजन्शरद्वतिसुतम् ५२ त्वयोक्तो नैवयुध्ये
तजातुराजन्निजर्षभः ॥ सत्यवान्हि त्रिलोकेऽस्मिन्भवान्ख्यातो जनाधिप ५३ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाकृष्णवाक्यप्रचोदितः ॥ भावित्वाञ्चमहाराजवक्तुंसमुपचक्र
मे ५४ तमतथ्यभयेमग्नोजयेसक्तोयुधिष्ठिरः ॥ अव्यक्तमब्रवीद्राजन्हतःकुंजरइत्युत ५५ तस्यपूर्वरथःपृथ्व्याश्चतुरंगुलमुच्छ्रितः ॥ बभूवैवंचतेनोक्तेतस्य
वाहाःस्पृशन्महीम् ५६ युधिष्ठिराचुतद्राक्यंश्रुत्वाद्रोणोमहारथः ॥ पुत्रव्यसनसंतप्तोनिराशोजीवितेऽभवत् ५७ आगस्कृतमिवात्मानंपांडवानांमहात्मनाम् ॥
ऋषिवाक्येनमन्वानःश्रुत्वाचनिहतंसुतम् ५८ विचेताःपरमोद्विग्नोदृष्ट्युग्रमवेक्ष्यच ॥ योहुंनाशक्रुवद्राजन्यथापूर्वमरिंदमः ५९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणप
र्वणि द्रोणवधप०युधिष्ठिरासत्यकथनेनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ तंदृष्ट्वापरमोद्विग्नंशोकोपहतचेतसम् ॥
पंचालराजस्यसुतोदृष्ट्युग्रःसमाद्रवत् १

गदेशेषु भ्रामणं भारतं स्मृतं ॥ ६ ॥ विचित्रखड्गसंचारदर्शनं कौशिकं स्मृतं ॥ निलीयचर्मणि क्षेपीयदंसेः सात्वतंहितम् ॥ ७ ॥ ३९ । ४० । ४१ संवाधेरणसंकटे वैतस्तिकाः वितस्तिप्रमाणाः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इति द्रोणपर्वणि दीकायाभेकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ॥ सात्वतस्येति १ । २

३१४।५।६।७।८।९।१०।११।१२ एषोहीतिसंधिर्वाः १३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१ ब्रह्मवादानांवेदगुल्यानां वचनानां द्वितीयाध्यायशेषः

ब्रौण. ७

अ०

॥३९२॥

॥३९२॥

युधिष्ठिरस्ततो राजामाद्रीपुत्रौ च पांडवौ ॥ भीमसेनश्च बलवान्सात्यकिं पर्यवारयन् ३ कर्णश्च शरवर्षेण गौतमश्च महारथः ॥ दुर्योधनादयस्ते च शैनेन पर्यवारयन् ४ तांष्ट्रिंशहसाराजमुत्थितां धोरूपिणीम् ॥ वारयामास शैनेनो यो योधयंस्तान् महारथान् ५ तेषामस्त्राणि दिव्यानि संहितानि महात्मनाम् ॥ वारयामास विधिवद्विष्यैरस्त्रैर्महाभूधे ६ क्रूरमायो धनं जज्ञे तस्मिन् राजसमागमे ॥ रुद्रस्येव हि कुद्रस्य निघ्नतस्तान् पशून्पुरा ७ हस्तानामुत्तमांगानां कर्मुकाणां च भारत ॥ छत्राणां चापविद्वानां चामराणां च संचयैः ८ राशयः स्मर्य दृश्यं तत्र तत्र रणाजिरे ॥ भग्नचक्रैश्चैवापि पातितैश्च महाध्वजैः ९ सादिभिश्च हतैः शूरैः संकीर्णविमुधाऽभवत् ॥ बाणपातनिरुक्तास्तु योधास्ते कुरुसत्तम १० चेष्टतो विविधाश्चेष्टाव्यदृश्यं तमहाहवे ॥ वर्तमाने तथा युद्धे धोरैर्देवासुरोपमे ११ अब्रवीत्क्षत्रियास्तत्र धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ अभिद्रवत संयताः कुंभयोर्निमहारथाः १२ एषोहि पार्षतो वीरो भारद्वाजेन संगतः ॥ घटते च यथा शक्तिभारद्वाजस्य नाशने १३ यादृशानि हिरूपाणि दृश्यंतेऽस्य महारणे ॥ अद्य द्रोणं रणे कुद्रोधातयिष्यति पार्षतः १४ ते यूयं संहिताभूत्वा युध्यध्वं कुंभसंभवम् ॥ युधिष्ठिरसमाज्ञताः सृजयानां महारथाः १५ अभ्यद्रवंत संयता भारद्वाजजिघांसवः ॥ तान्समापततः सर्वान् भारद्वाजो महारथः १६ अभ्यवर्तत वेगेन मर्तव्यमिति निश्चितः ॥ प्रयाते सत्यसंधे तु समकंपत मेदिनी १७ ववुर्वाताः सनिर्घातास्त्रासयानावहू धिनीम् ॥ पपात महति चोल्का आदित्यानिश्चरंत्युत १८ दीपयंती उभे सेने शंसीव महद्वयम् ॥ जज्वलुश्चैव शस्त्राणि भारद्वाजस्य मारिष १९ रथाः स्वनंति चात्यर्थं हयाश्चाशूण्यवा सृजन् ॥ हतौ जाइव चाप्यासीद्भारद्वाजो महारथः २० प्रास्फुरन्नयनं चास्य वामबाहुस्तथैव च ॥ विमनाश्चाभवुर्दृष्ट्वा पार्षतमग्रतः २१ ऋषीणां ब्रह्मवादानां स्वर्गस्य गमनं प्रति ॥ सुयुद्धेन ततः प्राणानुत्सृष्टुमुपचक्रमे २२ ततश्चतुर्दिशं सैन्यैर्दुपदस्याभिसंवृतः ॥ निर्दहनक्षत्रियवातान् द्रोणः पर्यचरद्रणे २३ हत्वा विंशतिसाहस्रान् क्षत्रियान् रिमर्दनः ॥ दशायुतानि करिणामवधीद्विशिखैः शितैः २४ सोऽतिष्ठ दाहवेयतो विधूमोऽग्निरिव ज्वलन् ॥ क्षत्रियाणामभावाय ब्राह्मणसंस्थितः २५ पांचाल्यं विरथं भीमो हतसर्वायुधं बली ॥ सुविषण्णं महात्मानं त्वरमाणः समभ्ययात् २६ ततः स्वरथमारोप्य पांचाल्यमरिमर्दनः ॥ अब्रवीदभिसंप्रेक्ष्य द्रोणमस्यंतमं तिकात् २७ न त्वदन्यद्वाचा रथोऽयमुत्सहते पुमान् ॥ त्वरस्व प्राग्वथायैव त्वयि भारः समाहितः २८ सतथोक्तो महाबाहुः सर्वभारसहं धनुः ॥ अभिपत्याददेक्षि प्रमायुधप्रवरं दृढम् २९ संरब्धश्च शरानस्यन् द्रोणं दुर्वारं रणे ॥ विवारयिषु राचार्यं शरवर्षैरवाकिरत् ३० तौ न्यवारयतां श्रेष्ठौ संरब्धौ रणशोभिनौ ॥ उदीरयेतां ब्राह्मणाणि दिव्यानि स्त्राण्यनेकशः ३१ समहास्त्रैर्महाराज द्रोणमाच्छादयद्रणे ॥ निहत्य सर्वाण्यस्त्राणि भारद्वाजस्य पार्षतः ३२

२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२

३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५० मुखमिति उरमुरः अग्रतः अधरह्नोरग्रेण विष्टम्य हृदिधारणं विषयाणां स्मरणं निक्षिप्य

सवसातीं शिबींश्चैव बाह्लीकान् कौरवानपि ॥ रक्षिष्यमाणान्संग्रामे द्रोणं व्यधमदच्युतः ३३ घृष्टयुग्नस्तथाराज नगमस्तिभिरिवांशुमान् ॥ बभौ प्रच्छादयन्नाशः शरजालैः समंततः ३४ तस्य द्रोणो धनुश्छित्वा विद्धाचैनां शिलीमुखैः ॥ मर्माण्यभ्यहन हूयः सव्यथा परमामगात् ३५ ततो भीमो दृढक्रोधो द्रोणस्याश्लिष्यंतरथम् ॥ शनकैरिव राजेन्द्र द्रोणं वचनमब्रवीत् ३६ यदि नाम न युध्येन्न शिक्षिता ब्रह्मबंधवः ॥ स्वकर्मभिरसंतुष्टान् स्मक्षत्रं क्षयं वजेत् ३७ अहिंसां सर्वभूतेषु धर्मज्यायस्तरं विदुः ॥ तस्य च ब्राह्मणो मूलं भवांश्च ब्रह्मवित्तमः ३८ श्वपाकवन्मलेच्छगणान् हत्वा चान्यान् पृथग्विधान् ॥ अज्ञानान् मूढवद्ब्रह्मन् पुत्रदारधनेप्सया ३९ एकस्यार्थे बहून् हत्वा पुत्रस्याधर्मविद्यया ॥ स्वकर्मस्थान्विकर्मस्थो न व्यपन्नपसेकथम् ४० यस्यार्थे शस्त्रमादाय यमपेक्ष्य च जीवति ॥ स चाद्यपि तितः शेते पृष्ठेना वेदितस्तव ४१ धर्मराजस्य तद्वाक्यं नाभिं शंकितुमर्हसि ॥ एवमुक्तस्ततो द्रोणो भीमेनोत्सृज्य तदनुः ४२ सर्वाण्यस्त्राणि धर्मात्मा हातुकामोऽभ्यभाषत ॥ कर्णकर्महेष्वासकृपदुर्योधनेति च ४३ संग्रामे क्रियतां यत्नो ब्रवीम्येष पुनः पुनः ॥ पांडवेभ्यः शिबं वोऽस्तु शस्त्रमभ्युत्सृजाम्यहम् ४४ इति तत्र महाराज प्राकोशद्वौणिमेव च ॥ उत्सृज्य चरणेशस्त्रं रथोपस्थे निविश्य च ४५ अभयं सर्वभूतानां प्रददौ योगमीयिवान् ॥ तस्य तच्छिद्रमाज्ञाय घृष्टयुग्नः प्रतापवान् ४६ स शरंतदनुर्वोरं संन्यस्याथ रथेततः ॥ खड्गैरथा दवज्जुत्य सहसा द्रोणमभ्ययात् ४७ हाहाकृतानि भूतानि मानुषाणीतराणि च ॥ द्रोणं तथा गतं दृष्ट्वा घृष्टयुग्नवशंगतम् ४८ हाहाकारं भृशं च कुरहो धिगिति चाब्रुवन् ॥ द्रोणोऽपि शस्त्राण्युत्सृज्य परमं सारुयमास्थितः ४९ तथोक्त्वा योगमास्थाय ज्योतिर्भूतो महातपाः ॥ पुराणं पुरुषं विष्णुं जगाम मनसा परम् ५० सुखं किंचित्समुन्नाम्य विष्टम्य उरमग्रतः ॥ निमीलितक्षः सत्वस्थो निक्षिप्य हृदिधारणम् ५१ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म ज्योतिर्भूतो महातपाः ॥ स्मरित्वा देवदेवेशमक्षरं परमं प्रभुम् ५२ दिवमाकामदाचार्यः साक्षात्सद्भिर्दुराक्रमाम् ॥ द्वौ सूर्याविति नो बुद्धिरासीत् तस्मिंस्तथागते ५३ एकाग्रमिव चासीच्च ज्योतिर्भिः पूरितं नमः ॥ समपद्यत चार्कं भारद्वाज दिवाकरे ५४ निमेषमात्रेण च तज्ज्योतिरंतरधीयत ॥ आसीत् किल किलाशब्दः प्रहृष्टानां दिवौकसाम् ५५ ब्रह्मलोकगते द्रोणे घृष्टयुग्रे च मोहिते ॥ वयमेव तदाऽद्राक्षमपंचमानुषयो नयः ५६ योगयुक्तं महात्मानं गच्छंतं परमांगतिम् ॥ अहं धनं जयः पार्थो भारद्वाजस्य चात्मजः ५७ वासुदेवश्च वाष्णेयो धर्मपुत्रश्च पांडवः ॥ अन्येतु सर्वेनापश्यन् भारद्वाजस्य धीमतः ५८ महिमानं महाराजयोगयुक्तस्य गच्छतः ॥ ब्रह्मलोकं महादिव्यं देवगुह्यं हितत्परम् ५९ गतिं परमिकां प्राप्तमजायंतो नृयो नयः ॥ नापश्यन् गच्छमानं हितं सार्धं मृषिपुंगवैः ६० निरस्य अतएव सत्वस्थः रजस्तमो मलगून् ये शुद्धे सत्वे स्फटिकरूपे स्थितः तत्र स्थितो भूत्वा ओमित्यनेन प्रतीकेन एकाक्षरं वासुदेवाख्यं ब्रह्म स्मरित्वा स्मृत्वा तद्बलेनाचार्यो दिवमाकामदितिसार्धं योर्द्वयोः संबंधः ५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०

५१ । ५२ । ५३ अशीतीनांपंचकमस्यास्तीतिविग्रहः चतुःशतवार्षिकहृत्यर्थः यद्वातत्कालोचितस्यपुरुषायुषस्यविंशत्यभक्तस्यभागत्रयोनवयस्कहृत्यर्थः ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९
आचार्ययोगमास्थायब्रह्मलोकमरिंदमम् ॥ वितुन्नांगंशरव्रातैर्न्यस्तायुधमसूक्ष्मम् ६१ धिक्कृतःपार्षतस्तंतुसर्वभूतैःपरासृशत् ॥ तस्यमूर्धानमालंब्यगत
सत्वस्यदेहिनः ६२ किंचिदब्रुवतःकायाद्विचकर्तासिनाशिरः ॥ हर्षेणमहतायुक्तोभारद्वाजेनिपातिते ६३ सिंहनादरवंचक्रेभ्रामयन्त्वङ्गमाहवे ॥ आकर्णपलि
तश्यामोवयसाऽशीतिपंचकः ६४ त्वत्कृतेव्यचरत्संख्येसतुषोडशवर्षवत् ॥ उक्तवांश्चमहाबाहुःकुंतीपुत्रोऽधनंजयः ६५ जीवंतमानयाचार्यमावधीर्हृपदात्मज ॥
नहंतव्योनहनंन्यद्व्यदितेसैनिकाश्चह ६६ उक्कोशन्नर्जुनश्चैवसानुक्रोशस्तमावजत् ॥ क्रोशमानेऽर्जुनेचैवपार्थिवेषुचसर्वशः ६७ धृष्टद्युम्नोऽवधीर्द्वोणंरथतल्पे
नरर्षभम् ॥ शोणितेनपरिक्लिन्नोरथारूमिमथापतत् ६८ लोहितांगइवादिन्योदुर्ध्वःसमपद्यत ॥ एवंतंनिहतंसंख्येददृशेसैनिकोजनः ६९ धृष्टद्युम्नस्तुतद्राज
म्भारद्वाजशिरोऽहरत् ॥ तावकानामहेष्वासःप्रमुखेतत्समाक्षिपत् ७० तेतुदृष्ट्वाशिरोराजम्भारद्वाजस्यतावकाः ॥ पलायनकृतोत्साहादुद्वुःसर्वतोदिशम् ७१
द्रोणस्तुदिवमास्थायनक्षत्रपथमाविशत् ॥ अहमेवतदाऽद्राक्षंद्रोणस्यनिधनंनृप ७२ ऋषेःप्रसादात्कृष्णस्यसत्यवत्याःसुतस्यच ॥ विधूमामिहसंयांतीमुल्कां
प्रज्वलितामिव ७३ अपश्यामदिवंस्तब्ध्वागच्छंतंतमहायुतिम् ॥ हतेद्रोणेनिरुत्साहाःकुरुपांडवसंजयाः ७४ अभ्यद्रवन्महावेगास्ततःसैन्यंव्यदीर्यत ॥ नि
हताहतभूयिष्ठाःसंग्रामेनिशितैःशरैः ७५ तावकानिहतेद्रोणेगतासवइवाभवन् ॥ पराजयमथावाप्यपरत्रचमहद्भयम् ७६ उभयेनैवतेहीनानाविंदनघृतिमात्म
नः ॥ अन्विच्छंतःशरीरंतुभारद्वाजस्यपार्थिवाः ७७ नान्वगच्छन्महाराजकबंधायुतसंकुले ॥ पांडवास्तुजयंलब्ध्वापरत्रचमहद्वयशः ७८ बाणशंखरवां
श्चक्रुःसिंहनादांश्चपुष्कलान् ॥ भीमसेनस्ततोराजन्धृष्टद्युम्नश्चपार्षतः ७९ वरूथिन्यामनृत्येतांपरिष्वज्यपरस्परम् ॥ अब्रवीच्चतदाभीमःपार्षतंशत्रुताप
नम् ८० भूयोऽहंत्वांविजयिनंपरिष्वज्यामिपार्षत ॥ सूतपुत्रेहतेपापेधार्तराष्ट्रेचसंयुगे ८१ एतावदुक्ताभीमस्तुहर्षेणमहतायुतः ॥ बाहुशब्देनपृथिवीकंप
यामासपांडवः ८२ तस्यशब्देनवित्रस्ताःप्राद्रवंस्तावकायुधि ॥ क्षत्रधर्मसमुत्सृज्यपलायनपरायणाः ८३ पांडवास्तुजयंलब्ध्वाहृष्टाह्वासान्विश्रापते ॥ अ
रिर्क्षयंचसंग्रामेतेनतेसुखमाप्नुवन् ८४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिद्रोणवधपर्वणि द्रोणवधेद्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ समाप्तंचद्रोणवधपर्व ॥
॥ अथनारायणास्त्रमोक्षपर्व ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततोद्रोणेहतेराजन्कुरवःशस्त्रपीडिताः ॥ हतप्रवीराविध्वस्ताभृशंशोकपरायणाः १ उदीर्णांश्चपरान्दृष्ट्वाकंप
मानाःपुनःपुनः ॥ अश्रुपूर्णेक्षणास्त्रस्तादीनास्त्वासन्विशापते २ विचेतसोहतोत्साहाःकश्मलाभिहतौजसः ॥ आर्तस्वरेणमहतापुत्रंतंपर्यवारयन् ३
७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ परत्रचमहद्भयमिति पलायनस्यपरलोकविरुद्धत्वात् ७६ उभयेनलोकद्वयेनहीनारहिताः ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४
॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायाद्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३

1196211

୪ । ୫ । ୬ । ୭ । ୮ । ୯ । ୧୦ । ୧୧ । ୧୨ । ୧୩ । ୧୪ । ୧୫ । ୧୬ । ୧୭ । ୧୮ । ୧୯ । ୨୦ । ୨୧ । ୨୨ । ୨୩ । ୨୪ । ୨୫ । ୨୬ । ୨୭ । ୨୮ । ୨୯ । ୩୦ । ୩୧ । ୩୨ । ୩୩

रजस्वलावेपमानावीक्षमाणादिशोदश ॥ अश्रुकंठायथादैत्याहिरण्याक्षेपुराहते ४ सतैःपरिवृतोराजात्रस्तैःक्षुद्रमृगैरिव ॥ अशकुवन्नवस्थातुमपायातनयस्त
व ५ क्षुत्पिपासापरिम्लानास्तेयोधास्तवभारत ॥ आदित्येनेवसंतप्ताभृशंविमनसोऽभवन् ६ भास्करस्येवपतनंसमुद्रस्येवशोषणम् ॥ विपर्यासंयथामरोर्वास
वस्येवनिर्जयम् ७ अमर्षणीयंतदृष्ट्वाभारद्वाजस्यपातनम् ॥ त्रस्तरूपतराराजनकौरवाःप्राद्रवन्भयात् ८ गांधारराजःशकुनिस्त्रस्तस्त्रस्ततरैःसह ॥ हतंरु
क्मरथंश्रुत्वाप्राद्रवत्सहितोरथैः ९ वरूथिर्नीवेगवर्तीविद्वतांसपताकिनीम् ॥ परिगृह्यमहासेनांसूतपुत्रोऽपयाद्गयात् १० रथनागाश्वकलिलांपुरस्कृत्यतुवाहि
नीम् ॥ मद्राणामीश्वरःशल्योवीक्ष्यमाणोऽपयाद्गयात् ११ हतप्रवीरेभूयिष्ठैर्ध्वजैर्बहुपताकिभिः ॥ वृतःशारदतोऽगच्छत्कण्टकमितिब्रुवन् १२ भोजानीकेन
शिष्टेनकलिंगारद्वबाह्निकैः ॥ कृतवर्मावृतोराजन्प्रायात्सुजवनैर्हयैः १३ पदातिगणसंयुक्तस्त्रस्तोराजन्भयार्दितः ॥ उलूकःप्राद्रवत्तदृष्ट्वाद्रोणंनिपातितम् १४
दर्शनीयोयुवाचैवशौर्येणकृतलक्षणः ॥ दुःशासनोभृशोद्विग्नःप्राद्रवद्भजसंवृतः १५ रथानामयुतंगृह्यत्रिसाहसंचदंतिनाम् ॥ वृषसेनोययौतूर्णदृष्ट्वाद्रोणंनिपाति
तम् १६ गजाश्वरथसंयुक्तोवृतश्चैवपदातिभिः ॥ दुर्योधनोमहाराजप्रायात्तत्रमहारथः १७ संशप्तकगणान्गृह्यहतशेषान्किरीटिना ॥ सुशर्माप्राद्रवद्वाजन्तदृष्ट्वा
द्रोणंनिपातितम् १८ गजान् रथान्समारुह्यव्युदस्यचहयान्जनाः ॥ प्राद्रवन्सर्वतःसंख्येदृष्ट्वा रुक्मरथंहतम् १९ त्वरयंतःपितृनन्येभ्रातृनन्येऽथमातुलान् ॥
पुत्रानन्येवयस्यांश्चप्राद्रवन्कुरवस्तदा २० चोदयंतश्चसैन्यानिस्वस्त्रीयांश्चतथाऽपरे ॥ संबन्धिनस्तथाऽन्येचप्राद्रवंतदिशोदश २१ प्रकीर्णकेशाविध्वस्ता
नद्वावेकत्रधावतः ॥ नेदमस्तीतिमन्वानाहतोत्साहाहतौजसः २२ उत्सृज्यक्वचानन्येप्राद्रवंस्तावकाधिभो ॥ अन्योन्यंतेसमाक्रोशन्सैनिकाभरतर्षभ २३
तिष्ठतिष्ठेतिनचतेस्वयंतत्रावतस्थिरे ॥ धुर्यानुन्मुच्यचरथाद्धतमूतात्स्वलंकृतान् ॥ अधिरुह्यहयान्योधाःक्षिप्रंपद्मिरचोदयन् २४ द्रवमाणेतथासैन्येत्रस्त
रूपेहतौजसि ॥ प्रतिस्रोतइवग्राहोद्रोणपुत्रःपरानियात् २५ तस्यासीत्सुमहद्युद्धंशिवंडिप्रमुखैर्गणैः ॥ प्रभद्रकैश्चपंचालैश्चेदिभिश्चसकेकयैः २६ हत्वाबहु
विधाःसेनाःपांडूनांयुद्धदुर्मदः ॥ कथंचित्संकटान्मुक्तोमतद्विरदविक्रमः २७ द्रवमाणंबलं दृष्ट्वापलायनकृतक्षणम् ॥ दुर्योधनंसमासाद्यद्रोणपुत्रोऽब्रवीदिदम्
२८ किमियंद्रवतेसेनात्रस्तरूपेवभारत ॥ द्रवमाणांचराजेंद्रनावस्थापयसेरणे २९ त्वंचापिनयथापूर्वंप्रकृतिस्थोनराधिप ॥ कर्णप्रभृतयश्चेमेनावतिष्ठंति
पार्थिव ३० अन्येष्वपिचयुद्धेषुनैवसेनाद्रवतदा ॥ कञ्चित्क्षेममहाबाहोतवसैन्यस्यभारत ३१ कस्मिन्निदंहतेराजनरथसिंहेबलंतव ॥ एतामवस्थांसंप्राप्तंतन्म
माचक्ष्वकौरव ३२ तनुदुर्योधनःश्रुत्वाद्रोणपुत्रस्यभाषितम् ॥ घोरमप्रियमाख्यातुंनाशक्रोत्पार्थिवर्षभः ३३

३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३

भिन्नानौरिवतेपुत्रोमग्रःशोकमहार्णवे ॥ बाष्पेणापिहितोद्वह्नाद्रोणपुत्रंस्थितम् ३४ ततःशारद्वतंराजासवीडमिदमब्रवीत् ॥ शंसात्रभद्रंतेसर्वयथासैन्यमि
दंद्रुतम् ३५ अथशारद्वतोरान्नार्तिमाच्छन्पुनःपुनः ॥ शशंसद्रोणपुत्राययथाद्रोणोनिपातितः ३६ ॥ कृपउवाच ॥ वयंद्रोणंपुरस्कृत्यपृथिव्याप्रवरंरथम् ॥
प्रावर्तयामसंग्रामंपंचालैरेकेवलम् ३७ ततःप्रवृत्तेसंग्रामेविमिश्राःकुरुसोमकाः ॥ अन्योन्यमभिगर्जतःशस्त्रैर्देहानपातयन् ३८ वर्तमानेतथायुद्धेक्षीयमाणेषु
संयुगे ॥ धार्तराष्ट्रेषुसंकुद्धःपितातेऽस्त्रमुदैरयत् ३९ ततोद्रोणोब्राह्ममस्त्रंविश्वकर्माणोरर्षभः ॥ व्यहनच्छात्रवान्मल्लैःशतशोऽथसहस्रशः ४० पांडवाःकेकयाम
त्स्याःपंचालाश्चविशेषतः ॥ संख्येद्रोणरथंप्राप्यव्यनशंकालचोदिताः ४१ सहस्रंनरसिंहानादिसाहस्रंचर्दतेनाम् ॥ द्रोणोब्रह्मास्त्रयोगेनप्रेषयामासमृत्यवे
४२ आकर्णपलितश्यामोवयसाऽशीतिपंचकः ॥ रणेपर्यचरद्रोणोवृद्धःषोडशवर्षवत् ४३ क्लिश्यमानेषुसैन्येषुबध्यमानेषुराजसु ॥ अमर्षवशमापन्नाःपंचाला
विमुखाऽभवन् ४४ तेषुकिंचित्प्रभग्रेषुविमुखेषुसपत्नजित् ॥ दिव्यमस्त्रंविश्वकर्णोबभूवार्कहोदितः ४५ समध्यंप्राप्यपांडूनांशररश्मिःप्रतापवान् ॥ मध्यंग
तइवादित्योदुष्प्रेक्ष्यस्तेपिताऽभवत् ४६ तेदह्यमानाद्रोणेनसूर्येणैवविराजता ॥ दग्धवीर्यानिरुत्साहाबभूवुर्गतचेतसः ४७ तान्दृष्ट्वापीडितान्बाणैर्द्रोणेनम
धुसूदनः ॥ जयैषीपांडुपुत्राणामिदंवचनमब्रवीत् ४८ नैषजातुनरैःशक्योजेतुंशस्त्रभृतांवरः ॥ अपिवृत्रहणासंख्येरथयूथपयूथपः ४९ तेषूयंधर्ममुत्सृज्यज
यरक्षतपांडवाः ॥ यथावःसंयुगेसर्वान्नहन्त्याद्रुक्मवाहनः ५० अश्वत्थामिहतेनैषयुध्येदितिमतिर्मम ॥ हतंतंसंयुगेकश्चिदाख्यात्वस्मैष्टवानरः ५१ एतन्नारोच
यद्वाक्यंकुंतीपुत्रोधनंजयः ॥ अरोचयंस्तुसर्वेऽन्येकच्छेणतुयुधिष्ठिरः ५२ भीमसेनस्तुसवीडमब्रवीत्पितरंतव ॥ अश्वत्थामाहतइतितंनानुबुध्यततेपिता ५३
सशंकमानस्तन्मिथ्याधर्मराजमपृच्छत् ॥ हतंवाऽप्यहतंवाऽऽजौत्वापितापुत्रवत्सलः ५४ तमतथप्रभयेमग्नोजयेसकोयुधिष्ठिरः ॥ अश्वत्थामानमायोधेहतं
दृष्ट्वामहागजम् ५५ भीमेनगिरिवर्ष्माणंमालवस्थेन्द्रवर्मणः ॥ उपसृत्यतदाद्रोणमुच्चैरिदमुवाचह ५६ यस्यार्थेशस्त्रमादत्सेयमवेक्ष्यचजीवसि ॥ पुत्रस्तेदधि
तोनित्यंसोऽश्वत्थामानिपातितः ५७ शेतेविनिहतोभूमौवनेसिंहशिथुर्यथा ५८ जानन्नप्यनृतस्याथदोषान्सदिजसतमम् ॥ अव्यक्तमब्रवीद्राजाहतंकुंजर
इत्युत ५९ सत्त्वानिहतमाक्रंदेश्रुत्वासंतापतापितः ॥ नियम्यदिव्यान्यस्त्राणिनायुध्यतयथापुरा ६० तंदृष्ट्वापरमोद्विग्नशोकातुरमचेतसम् ॥ पांचालराज
स्यसुतःक्रूरकर्मासमाद्रवत् ६१ तंदृष्ट्वाविहितंमृत्युलोकतत्स्वविचक्षणः ॥ दिव्यान्यस्त्राण्यथोत्सृज्यवरणेप्रायमुपाविशत् ६२ ततोऽस्यकेशान्सव्येनसृहीत्वापा
णिनातदा ॥ पार्षतःक्रोशमानानांवीराणामाच्छिन्नच्छिरः ६३

६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांभिनवत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अधर्मेणेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

नहंव्योनहतव्यइतितेसर्वतोऽब्रुवन् ॥ तथैवचार्जुनोवाहादवरुह्येनमाद्रवत् ६४ उद्यम्यत्वरितोषाहुंभुवाणश्चपुनःपुनः ॥ जीवंतमानयाचार्यमाऽवधीरितिध
र्मवित् ॥ ६५ तथानिवार्यमाणेनकौरवैरर्जुनेनच ॥ हतपुवनृशंसेनपितातवनरर्षभ ६६ सैनिकाश्चततःसर्वेप्राद्रवंतभयादिताः ॥ वयंचापिनिरुत्साहाहतेपि
तरितेऽनघ ६७ ॥ संजयउवाच ॥ तच्छ्रुत्वाद्रोणपुत्रस्तुनिधनंपितुराहवे ॥ क्रोधमाहारयतीर्षपदाहतइवोरगः ६८ ततःक्रुद्धोरणेद्रोणिर्भृशंजञ्जालमारिष ॥
यथेधनंमहत्प्राप्यप्राज्वलद्वयवाहनः ६९ तलंतलेननिष्पिष्यदतैर्दतानुपास्पृशत् ॥ निःश्वसन्नुरगोयद्वल्लोहिताक्षोभवत्तदा ७० ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रो
णपर्वणिनारायणास्त्रमोक्षपर्वण्यश्वत्थामक्रोधेत्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ अधर्मेगहतंश्रुत्वाष्ट
ष्टयुग्मेनसंजय ॥ ब्राह्मणंपितरंवृद्धमश्वत्थामाकिमब्रवीत् १ मानवंवारुणाग्रेयंब्राह्ममस्त्रंचवीर्यवान् ॥ ऐंद्रंनारायणंचैवयस्मिन्नित्यंप्रतिष्ठितम् २ तमधर्मेणधर्मि
ष्ठंष्टष्टयुग्मेनसंयुगे ॥ श्रुत्वानिहतमाचार्यसोऽश्वत्थामाकिमब्रवीत् ३ येनरामादवाप्येहधनुर्वेदंमहात्मना ॥ प्रोक्तान्यस्त्राणिदिव्यानिपुत्रायगुणकाक्षिणा ४ ए
कमेवहिलोकेऽस्मिन्नात्मनोगुणवत्तरम् ॥ इच्छंतिपुरुषाःपुत्रंलोकेनान्यकथंचन ५ आचार्याणांभवत्येवरहस्यानिमहात्मनाम् ॥ तानिपुत्रायवादयुःशिष्याया
नुगतायवा ६ सशिष्यःप्राप्यतत्सर्वसंविशेषंचसंजय ॥ शूरशारद्वतीपुत्रःसंख्येद्रोणादनंतरः ७ रामस्यतुसमःशस्त्रेपुरंदरसमोयुधि ॥ कार्तवीर्यसमोवीर्येवृह
स्पतिसमोमतौ ८ महीधरसमःस्थैर्येतेजसाऽग्निसमोयुवा ॥ समुद्रइवगांभीर्येकोधेचाशीविषोपमः ९ सरथीप्रथमोलोकेदृढधन्वाजितक्लमः ॥ शीघ्रोऽनिलइवा
क्रंदेचरन्क्रुद्धइवांतकः १० अस्यतायेनसंग्रामेधरण्याभिनिपीडिता ॥ योनव्यथतिसंग्रामेवीरःसत्यपराक्रमः ११ वेदस्नातोव्रतस्नातोधनुर्वेदेचपारगः ॥ महो
दाधिरिवाक्षोभ्योरामोदाशरथिर्यथा १२ तमधर्मेणधर्मिष्ठंष्टष्टयुग्मेनसंयुगे ॥ श्रुत्वानिहतमाचार्यमश्वत्थामाकिमब्रवीत् १३ धृष्टयुम्नस्ययोमृत्युःसृष्टस्तेनम
हात्मना ॥ यथाद्रोणस्यपांचालयोयज्ञसेनसुतोऽभवत् १४ तंनृशंसेनपापेनक्रूरेणादीर्घदर्शिना ॥ श्रुत्वानिहतमाचार्यमश्वत्थामाकिमब्रवीत् १५ ॥ इतिश्रीमहा
भारतेद्रोणपर्वणिनारायणास्त्रमोक्षपर्वणिधृतराष्ट्रप्रश्नेचतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ छद्मनानिहतंश्रुत्वापितरंपापकर्म
णा ॥ बाष्पेणापूर्यतद्रौणीरोषेणचनरर्षभ १ तस्यक्रुद्धस्यराजेंद्रवपुर्दीप्तमदृश्यत् ॥ अंतकस्येवभूतानिजिहीर्षोःकालपर्यये २ अश्रुपूर्णेततोनेत्रेव्यपष्ट
ज्यपुनःपुनः ॥ उवाचकोपान्निःश्वस्यदुर्योधनमिदंवचः ३ पिताममयथाक्षुद्रैर्न्यस्तशस्त्रेनिपातितः ॥ धर्मध्वजवतापापंकृतंतदिदितंमम ४

११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांचतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ छद्मेनेति १ । २ । ३ धर्मध्वजवतादामिकेन तदअनृतवचनकंपापप ४

898.471

हसाम्ब्रह्मन्प्रयोक्तव्यंकथंचन ॥ नह्येतदस्त्रमन्यत्रवधाच्छत्रोर्निर्वर्तते ३४ १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ मयूखानामयूखवता २५
२६ । २७ । २८ । २९ कल्यःप्रयोगः निर्वर्तनमुपसंहारः ३० ब्रह्मरूपोवेदरूपः वेदिकैर्मन्त्रैःस्तुतवानित्यर्थः उपस्थितइतितदन्यस्योपहारस्यतदानीमभावोदर्शितः ३१ । ३२ । ३३ । ३४

पितृबन्धुनामया ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ जाल्मकोमूर्खः ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० ॥ इति त्रोगणपर्वणि टीकायां पञ्चनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥ ॐ ॥

१५ । मग्ननीडैरिति स्पर्शैरिति पाठेऽतिस्पृहणीयैः १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ यस्मिन्निदं दशकतवित्पुत्रेन सर्वगोष
केचिद्भ्रातैरथैस्तूष्णीं निहतैः पार्ष्णिण्यं हृदिभिः ॥ विपता कध्वजच्छत्रैर्पार्थिवः शीर्णकूरुः १२ भग्ननीडैराकुलाश्वैः प्रारुह्यान्पान्विवचेत्सः ॥ भीताः पादैर्हयान्के
चित्स्वरयंतः स्वयं रथान् १३ भग्नाक्षयुगचक्रैश्च व्याकृत्य तं समंततः ॥ रथान्विश्रीणानुत्सृज्य पाद्भिः केचिच्च विद्रुताः १४ हयपृष्ठगताश्चान्ये कृत्य तेऽर्थं व्युतास
नाः ॥ गजस्कंधेषु संस्यूतानां राक्षसाश्च लिता सनाः १५ शरार्ते विद्रुतैर्नागैर्हताः केचिद्दिशो दश ॥ विशस्त्रकवचाश्चान्ये वाहनेभ्यः क्षितिं गताः १६ संछिन्नानेमि
भिश्चैव मृदिताश्च हयद्विपैः ॥ क्रोशंतस्तात पुत्रेति पलायंते परे भयात् १७ नाभिजानंति चान्योन्यं कश्मलाभिहतौ जसः ॥ पुत्रान्पितृन्सखीन्प्रातृन्समारोप्य वृ
द्धतान् १८ जलेन क्लेदयंत्यन्ये विमुच्य कवचान्यपि ॥ अवस्थां तादृशीं प्राप्नुवहेद्रोणे दुतंबलम् १९ पुनरावर्तितं केन यदि जानासि शंसमे ॥ इयानां हेषतां शब्दः
कुंजराणांच वृंहताम् २० रथनेमिस्वनैश्चात्र विमिश्रः श्रूयते महान् ॥ एतेशब्दाभ्युद्यंतीवाः प्रवृत्ताः कुरुसागरे २१ मुहुर्मुहुर्ददीर्यते कंपयंत्यपि मामकान् ॥ यएष
तुमुलः शब्दः श्रूयते लोमहर्षणः २२ सेन्द्रानप्येष लोकांस्त्रीनग्रसेदिति मतिर्मम ॥ मन्येव अघोरस्यैष निनादो मे रवस्वनः २३ द्रोणे हते कौरवार्थं व्यक्तमभ्येति वास
वः ॥ प्रहृष्टरोमकूपाश्च संविग्रारथपुंगवाः २४ धनं जयगुरुं धृत्वा तत्र नादं सुभीषणम् ॥ कएष कौरवान् दीर्णानवस्थाप्य महारथः २५ निवर्तयति युद्धार्थं मृदे देवं
श्वरो यथा ॥ अर्जुन उवाच ॥ उद्यम्यात्मानमुग्राय कर्मणे वीर्यमास्थिताः २६ धर्मं ति कौरवाः शंखान्यस्य वीर्यं समाश्रिताः ॥ यत्र ते संशयो राज्ञ्यस्तशस्त्रे गुरो ह
ते २७ धार्तराष्ट्रानवस्थाप्य कएष नदतीति हि ॥ हीमंतं तं महाबाहुं मतदिरदगामिनम् २८ व्याघ्रास्य मुग्रकर्माणं कुरूणामभयं करम् ॥ यस्मिन् जाते ददौ द्रोणो ग
वां दशशतं धनम् २९ ब्राह्मणेभ्यो महाहैभ्यः सोऽश्वत्थामैष गर्जति ॥ जातमात्रेण वीरेण येनोच्चैः श्रवसा यथा ३० हेषतां कपितामूलिकांश्च सकलांश्च यः ॥ त
च्छ्रुत्वांस्तर्हितं भूतं नाम तस्या करोत दा ३१ अश्वत्थामेति सोऽद्यैष शूरो नदति पांडव ॥ यो ह्यनाथ इवाकम्य पार्षतेन हतस्तथा ३२ कर्मणा सुवृशं सेन तस्य नाथो
व्यवस्थितः ॥ गुरुमेव त्रपांचाल्यः केशपक्षे परासृजत् ३३ तत्र जातु क्षमेद्ब्रूणिर्जानन्पौरुषमात्मनः ॥ उपचीर्णो गुरुर्मिथ्या भवताराज्यकारणात् ३४ धर्मज्ञेन
सतानामसोऽधर्मः सुमहान्कृतः ॥ विरंस्थास्यति चाकीर्तिश्चैलोक्ये सचराचरे ३५ रामे वालिवधाद्यद्देवद्रोणे निपातिते ॥ सर्वधर्मोपपन्नोऽयं सवेशिष्यश्च
पांडवः ३६ नायं वदति मिथ्येति प्रत्ययंकृतवांस्त्वयि ॥ समत्यकं बुक्कं माप्रविष्टेन ततोऽनृतम् ३७ आचार्य उक्ती भवता हतः कुंजर इत्युत ॥ ततः शखं समुत्सृज्य
निर्ममोगतचेतनः ३८ आसीत्सुविह्वलो राजन्यथा दृष्टस्त्वया बिभुः ॥ स तु शोकसमाविष्टो विमुखः पुत्रवत्सलः ३९ शाश्वतं धर्ममुत्सृज्य गुरुः शस्त्रेण घातितः ॥
न्यस्तशस्त्रमधर्मेण घातयित्वा गुरुं भवान् ४०

नंददावित्तिज्ञेयं अन्यथाएकधेन्वर्थेदुपदं प्रतिद्रोणगमनस्यासंभवः । यद्वा

माविर्नीसंपदमभिलक्ष्येतद्वान्द्रष्टव्यं पुत्रोत्पत्तिकालेतस्यनिर्धनस्योक्तेः ३९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ सत्यकंपुंसस्तस्याभासमनृतस्य ३७ । ३८ । ३९ । ४०

४१ । ४२ । ४३ । ४४ सौहार्दाद्धर्मयोगुरुत्वाद्वा द्विगुणः पितृस्तिर्यः ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इति द्रोणपर्वणिटीकायां षण्णवत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥

रक्षस्विदानीं सामात्यो यद्विशक्तोऽसि पार्षतम् ॥ ग्रस्तमाचार्यपुत्रेण कुद्रेन हतबन्धुना ४१ सर्वव्यं परित्रातुं न शक्यामोऽद्य पार्षतम् ॥ सौहार्दं सर्वभूतेषु यः करोत्य-
तिमानुषः ॥ सोऽयं केशग्रहं श्रुत्वा पितुर्धक्ष्यति नोरणे ४२ विक्रोशमाने हि मयि भृशमाचार्ययुद्धिनि ॥ अपाकीर्य स्वयं धर्मं शिष्येण निहतो गुरुः ४३ यदा गतं
वयोभूयः शिष्टमल्पतरंचनः ॥ तस्येदानीं विकारोऽयमधर्मोऽयं कृतो महान् ४४ पिते वनित्यं सौहार्दात्पिते वहि च धर्मतः ॥ सोऽल्पकालस्य राज्यस्य कारणाद्वा-
तितो गुरुः ४५ धृतराष्ट्रेण भीष्माय द्रोणाय च विशापते ॥ विसृष्टा पृथिवी सर्वासह पुत्रैश्च तत्परैः ४६ संप्राप्य तादृशीं वृत्तिं सत्कृतः स तत्तत्परैः ॥ अत्रणीत सदा
पुत्रान् मामेवाभ्यधिकं गुरुः ४७ अवेक्षमाणस्त्वां मां च न्यस्तात् त्वश्वाहवेहतः ॥ न त्वेनं युध्यमानं वै हन्यादपि शतक्रतुः ४८ तस्याचार्यस्य वृद्धस्य द्रोहो नित्योप-
कारिणः ॥ कृतो ह्यनार्यैरस्माभीराज्यार्थं लुब्धबुद्धिभिः ४९ अहो बत महत्पापं कृतं कर्म सुदारुणम् ॥ यद्वाज्यसुखलोभेन द्रोणोऽयं साधुवातितः ५० पुत्रान् भ्रातृ-
न्पितृन्दारान् जीवितं चैव वासविः ॥ त्यजेत्सर्वं मम प्रेम्णा जानात्येवं हि मे गुरुः ५१ समयाराज्यकामेन हन्यमानो ह्युपेक्षितः ॥ तस्मादर्वाक्षिराराजन् प्राप्नोऽस्मि-
न रकंप्रभो ५२ ब्राह्मणं वृद्धमाचार्यं न्यस्तशस्त्रं महासुनिम् ॥ घातयित्वाऽद्य राज्यार्थं मृतं श्रेयो न जीवितम् ५३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि नाराय-
णास्त्रमोक्षपर्वणि अर्जुनवाक्ये षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ अर्जुनस्य वचः श्रुत्वा नोचुस्तत्र महारथाः ॥ अप्रियं वा प्रि-
यं वाऽपि महाराज धनं जयम् १ ततः क्रुद्धो महाबाहुर्भीमसेनोऽभ्यभाषत ॥ कुत्सयन्निव कौंतेय मर्जुनं भरतर्षभ २ मुनिर्यथाऽऽरण्यगतो भाषते धर्मसंहितम् ॥ न्य-
स्तदंडो यथा पार्थ ब्राह्मणः संशितव्रतः ३ क्षतत्राता क्षताज्जीवनः क्षंतास्त्रीष्वपि साधुषु ॥ क्षत्रियः क्षेतिमाप्नोति क्षिप्रं धर्मयशः श्रियः ४ स भवानक्षत्रियगुणैर्युक्तः
सर्वैः कुलोद्भवः ॥ अविपश्चिद्यथा वाचं व्याहरन्नाद्यशोभसे ५ पराक्रमस्ते कौंतेय शक्ये व शचीपतेः ॥ मचातिवर्तसे धर्मवेलाभिः प्रमहोदाधिः ६ न पूजयेत्त्वांको न्व-
द्यत्रयोदशवार्षिकम् ॥ अमर्षं पृष्ठतः कृत्वा धर्ममेवाभिकांक्षसे ७ दिष्ट्या तात मनस्तेऽद्य स्वधर्ममनुवर्तते ॥ आनृशं स्ये च ते दिष्ट्या बुद्धिः स ततमच्युत ८ यत्तु
धर्मप्रवृत्तस्य हतं राज्यमधर्मतः ॥ द्रौपदी च परासृष्टा स भामानीय शत्रुभिः ९ वनं प्रवाजिताश्चास्मवल्ललाजिनवाससः ॥ अनर्हमाणास्तं भावं त्रयोदशसमा-
परैः १० एतान्यमर्षस्थानानि मर्षिता निमयाऽनघ ॥ क्षत्रधर्मप्रसक्तेन सर्वमेतदनुष्ठितम् ११ तमधर्ममपाकृष्टं स्मृत्वाऽद्य सहितस्त्वया ॥ सानुबन्धान् हनिष्या-
मि क्षुद्रान् राज्यहरानहम् १२ त्वया हि कथितं पूर्वयुद्धायाभ्यागता वयम् ॥ घटामहे यथा शक्तिं त्वं तु नोऽद्य जुगुप्ससे १३ धर्ममन्विच्छसि ज्ञातुं मिथ्या वचनमेव ते ॥
भयार्दितानामस्माकं वाचा मर्माणि कुंतसि १४ अर्जुनस्येति सामावेदाहतिचाध्यायो स्पष्टार्थो १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४

अर्जुनस्येति सांगवेदाइतिचाध्यायो स्पष्टार्थो १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४

१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

वपनवणेश्वरमिवक्षतानांशत्रुकर्शन ॥ विदीर्यतेमेहदयंत्वयावाक्शल्यपीडितम् १५ अधर्ममेनंविपुलंधार्मिकःसन्नबुध्यसे ॥ यत्त्वमात्मानमस्मांश्चप्रशंस्यान्न
प्रशंससि १६ वासुदेवेस्थितेचापिद्रोणपुत्रप्रशंससि ॥ यःकलांशोडशीपूर्णाधनंजयनतेऽर्हति १७ स्वयमेवात्मनोदोषाननुवाणःकिन्नलज्जसे ॥ दारयेयंमहीं
क्रोधादिकिरेयंचपर्वतान् १८ आविध्यैतांगदांगुर्वीभीमांकांचनमालिनीम् ॥ गिरिप्रकाशानक्षितिजान्भजेयमनिलोयथा १९ द्रावयेयंशरैश्चापिसेन्द्रान्देवा
न्समागतान् ॥ सराक्षसगणान्पार्थसासुरोरगमानवान् २० सत्वमेवंविधंजानन्नधातरंमानरर्षभ ॥ द्रोणपुत्राद्भयंकर्तुंनार्हस्यमितविक्रम २१ अथवातिष्ठवी
भत्सोसहसर्वैःसहोदरैः ॥ अहमेनंगदापाणिर्जेष्याम्येकोमहाहवे २२ ततःपांचालराजस्यपुत्रःपार्थमथाब्रवीत् ॥ संकुद्धमिवनदंतंहिरण्यकशिपुर्हरिम् २३
॥ घृष्टयुग्नउवाच ॥ बीभत्सोविप्रकर्माणिविदितानिमनीषिणाम् ॥ याजनाध्यापनेदानंतथायज्ञप्रतिग्रहौ २४ षष्ठमध्ययनंनामतेषांकस्मिन्प्रतिष्ठितः ॥
हतोद्रोणोमयाहोर्वर्किर्मापार्थविगर्हसे २५ अपक्रांतःस्वधर्माच्चक्षत्रधर्मव्यपाश्रितः ॥ अमानुषेणहंत्यस्मान्छेणक्षुद्रकर्मकृत् २६ तथामायांप्रयुंजा
नमसह्यंब्राह्मणब्रुवम् ॥ माययैवानिहन्त्याद्योनयुक्तंपार्थतत्रकिम् २७ तस्मिन्स्तथामयाशस्तेयदिद्रोणायनीरुषा ॥ कुरुतेभैरवंनादंतत्रकिंममहीयते २८
नचाहुतमिदंमन्येयद्रौणिर्युद्धसंज्ञया ॥ घातायिष्यतिकौरव्यान्परित्रातुमशक्नुवन् २९ यच्चमांधार्मिकोभूत्वाब्रवीषिगुरुघातिनम् ॥ तदर्थमहमुत्पन्नःपांचाल्य
स्यसुतोऽनलात् ३० यस्यकार्यमकार्यंवायुध्यतःस्यात्समरणे ॥ तंकथंब्राह्मणब्रूयाःक्षत्रियंवाधनंजय ३१ योह्यनस्त्रविदोहन्त्याद्ब्रह्मास्त्रैःक्रोधमूर्छितः ॥ सर्वो
पायैर्नसकथंवध्यःपुरुषसत्तमः ३२ विधर्मिणधर्मविद्धिःप्रोक्तंतेषांविषोपमम् ॥ जानन्धर्मार्थतत्त्वज्ञकिंमामर्जुनगर्हसे ३३ नृशंसःसमयाऽऽक्रम्यरथएवनिपा
तितः ॥ तन्मामनिद्यंबीभत्सोकिमर्थंनाभिनंदसे ३४ कालानलसमं पार्थज्वलानार्कविषोपमम् ॥ भीमद्रोणशिराइच्छन्नं प्रशंससिमेकथम् ३५ योऽसौममेवना
न्यस्यबांधवान्युधिजग्निवान् ॥ छित्त्वाऽपितस्यमूर्धानंनैवास्मिन्विगतज्वरः ३६ तच्चमेकंततेमर्मयन्नतस्यशिरोमया ॥ निषादविषयेक्षितंजयद्रथशिरोयथा ३७
अथावधश्चशत्रूणामधर्मःश्रूयतेऽर्जुन ॥ क्षत्रियस्यहिधर्मोऽयंहन्याद्वन्येतवापुनः ३८ सशस्त्रुर्निहतःसख्येमयाधर्मेणपांडव ॥ यथात्वयाहतःशूरोभगदत्तःपितुःस
खा ३९ पितामहंरणेहत्वामन्यसेधर्ममात्मनः ॥ मयाशत्रौहतेकस्मात्पापेधर्मनमन्यसे ४० संबन्धावनतं पार्थनमात्वंवक्तुमर्हसि ॥ स्वगात्रकृतसोपानंनिषण्ण
मिवदंतिनम् ४१ क्षमामितेसर्वमेववाग्व्यतिक्रममर्जुन ॥ द्रौपद्याद्रौपदेयानांकृतेनान्येनहेतुना ४२ कुलक्रमागतं वैरंममाचार्येणविश्रुतम् ॥ तथाजानात्ययं
लोकोनयूयं पांडुनंदनाः ४३

४४ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायांसप्तमवस्थधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥ ॥ ॥ सांगीति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५

नानृतीपांडवो ज्येष्ठोनाहंवाऽधार्मिकोऽर्जुन ॥ शिष्यद्रोहीहतःपापोयुध्यस्वविजयस्तव ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेद्रोणपर्वणिनारायणास्त्रमोक्षपर्वणि घृष्टयुग्न
वाक्येसप्तमवस्थधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ सांगवेदायथान्यायंयेनाधोतामहात्मना ॥ यस्मिन्साक्षादनुर्वेदोहीनिषेवेप्रति
ष्ठितः १ यस्यप्रसादात्कुर्वीतिकर्माणिपुरुषर्षभाः ॥ अमानुषाणिसंग्रामेदेवैरसुकराणिच २ तस्मिन्नाकुश्यतिद्रोणसमक्षं पापकर्मणा ॥ नीचात्मनानृशंसेनक्षु
द्रेणगुरुघातिना ३ नामर्षतत्रकुर्वीतिधिक्षात्रंधिगमर्षिताम् ॥ पार्थाःसर्वेचराजानःपृथिव्यांयेधनुर्धराः ४ श्रुत्वाकिमाहुःपांचाल्यंतन्ममाचक्ष्वसंजय ॥
॥ संजयउवाच ॥ श्रुत्वाहुपदपुत्रस्यतावाचःकूरकर्मणः ५ तूष्णीं बभूवुराजानःसर्वएवविशंपते ॥ अर्जुनस्तुकटाक्षेणजिह्वाविप्रेक्ष्यपार्षतम् ६ सबाष्पमतिनिः
श्चस्यधिग्धिगित्येवचान्ब्रवीत् ॥ युधिष्ठिरश्चभीमश्चयमौलुष्णस्तथाऽपरे ७ आसन्सुवीडिताराजन्सात्यकिस्त्वब्रवीदिदम् ॥ नेहास्तिपुरुषःकश्चिद्यदमपाप
पुरुषम् ८ भाषमाणमकल्याणंशीघ्रंहन्यान्नराधमम् ॥ एतेत्वापांडवाःसर्वेकुत्सर्यतिविविक्तसया ९ कर्मणातेनपापेनश्चपाकंब्राह्मणाइव ॥ एतत्कृत्वामहत्पापं
निंदितःसर्वसाधुभिः १० नलज्जमेकथं वक्तुंसमितिप्राप्यशोभनाम् ॥ कथंचनतथाजिह्वानतेमूर्धाचदीर्यते ११ गुरुमाक्रोशतःक्षुद्रनचाधर्मेणपात्यसे ॥ वाच्य
स्त्वमसिपार्थैश्चसर्वैश्चांधकवृष्णिभिः १२ यत्कर्मकलुषं कृत्वाश्लाघसेजनसंसदि ॥ अकार्यतादृशंकृत्वापुनरेवगुरुंक्षिपन् १३ वध्यस्त्वंनत्वयार्थोऽस्तिमुहूर्तमपि
जीवता ॥ कस्त्वेतद्व्यवसेदार्थस्त्वदन्यःपुरुषाधम १४ निगृह्यकेशेषुवधंगुरोर्धर्मात्मनःसतः ॥ सप्तावरेतथापूर्वेबांधवास्तेनिमज्जिताः १५ यज्ञसाचपरित्य
क्तास्त्वांप्राप्यकुलपांसनम् ॥ उक्तवांश्चापियत्पार्थभीष्मंप्रतिनरर्षभ १६ तथाऽतोविहितस्तेनस्वयमेवमहात्मना ॥ तस्यापितवसोदर्योनिहंतापापकृतमः १७
नान्यःपांचालपुत्रेभ्योविद्यतेभुविपापकृत् ॥ सचापिसृष्टःपित्रातेभीष्मस्यांतकरःकिल १८ शिखंडीरक्षितस्तेनसचमृत्युर्महात्मनः ॥ पंचालाश्चालिताधर्मा
त्क्षुद्रामित्रगुरुदुहः १९ त्वांप्राप्यसहसोदर्यंधिक्कृतंसर्वसाधुभिः ॥ पुनश्चेदीदृशीवाचंमत्समीपेवदिष्यसि २० शिरस्तेपोथयिष्यामिगदयावज्जकल्पया ॥ त्वांचब्र
ह्महणंहृद्वाजनःसूर्यमवेक्षते २१ ब्रह्महत्याहितेपापंप्रायश्चित्तार्थमात्मनः ॥ पांचालकसुदुर्वृतममैवगुरुमग्रतः २२ गुरोर्गुरुंचभूयोऽपिक्षिपन्नैवहिलज्जसे ॥ तिष्ठ
तिष्ठसहस्वैकंगदापातमिमंमम २३ तवचापिसहिष्येऽहंगदापाताननेकशः ॥ सात्वतेनैवमाक्षिप्तःपार्षतःपुरुषाक्षरम् २४ सरब्धंसात्यकिंप्राहसंकुद्धःप्रहसन्निव
॥ घृष्टयुग्नउवाच ॥ श्रूयतेश्रूयतेचेतिक्षम्यतेचेतिमाधव २५ सदाऽनार्योशुभःसाधुपुरुषक्षेममिच्छति ॥ क्षमाप्रशस्यतेलोकेनतुपापोऽर्हतिक्षमाम् २६ क्ष
मावंतंहिपापात्माजितोऽयमितिमन्यते ॥ सत्वंक्षुद्रसमाचारोनीचात्मापापनिश्चयः २७

आकेशाग्रान्नखाग्रान्नवक्तव्योवक्तुमिच्छसि ॥ यःसभूरिश्रवाश्छिन्नभुजःप्रायगतस्त्वया २८ वार्यमाणेनाहिहतस्ततःपापतरंनुकिम् ॥ गाहमानोमयाद्रोणोदि
व्येनास्त्रेणसंयुगे २९ विसृष्टशस्त्रोनिहतःकिंतन्नकूरुवृष्टतम् ॥ अयुध्यमानंयस्वाजौतथाप्रायगतंमुनिम् ३० छिन्नबाहुंपरैर्हन्त्यात्सात्यकेसकथंयदेत् ॥ निह
त्यत्वापदाभूमौसविकर्षतिवीर्यवान् ३१ किंतदाननिहंस्वेनभूत्वापुरुषसतमः ॥ त्वयापुनरनार्येणपूर्वपार्थेननिर्जितः ३२ यदातदाहतःशूरभूमौमदतिःप्रताप
वान् ॥ यत्रयत्रतुपांडूनांद्रोणोद्रावयतेचमूम् ३३ किरञ्छरसहस्राणितत्रतत्रप्रयाम्यहम् ॥ सत्वमेवंविधंकृत्वाकर्मचांडालवस्त्वयम् ३४ वक्तुमर्हसिवक्तव्यः
कस्मात्त्वंपुरुषाण्यथ ॥ कर्तात्वंकर्मणोह्यस्यनाहंष्टृष्णिकुलाधम ३५ पापानांचत्वमावासःकर्मणांमापुनर्वद ॥ जोषमास्वनमांभूयोवक्तुमर्हस्यतःपरम् ३६ अ
धरोत्तरमेतद्वियन्मांस्वक्तुमर्हसि ॥ अथवक्ष्यामिमांमौर्याभूयःपुरुषमिदंशम् ३७ गमयिष्यामिबाणैस्त्वायुधिवैवस्वतक्षयम् ॥ नचैवंमूर्खधर्मेणकेवलेनैवशक्य
ते ३८ तेषामपिह्यधर्मेणचेष्टितंशृणुयादशम् ॥ वंचितःपांडवःपूर्वमधर्मेणयुधिष्ठिरः ३९ द्रौपदीचपरिक्लिष्टातथाऽधर्मेणसात्यके ॥ प्रवाजितावनसर्वेपांड
वाःसहकृष्णया ४० सर्वस्वमपकृष्टंचतथाऽधर्मेणबालिश ॥ अधर्मेणापकृष्टश्चमद्राजःपरैरितः ४१ अधर्मेणतथाबालःसौमद्रोविनिपातितः ॥ इतोऽप्यध
र्मेणहतोभीष्मःपरपुरंजयः ४२ भूरिश्रवाह्यधर्मेणत्वयाधर्मविदाहतः ॥ एवंपरेराचरितंपांडवेयैश्चसंयुगे ४३ रक्षमाणैर्जयवीरैर्धर्मज्ञैरपिसात्वत ॥ कुर्जेयःसपरो
धर्मस्तथाऽधर्मश्चदुर्विदः ४४ युध्यस्वकौरवैःसार्धमागाःपितृनिवेशनम् ॥ संजयउवाच ॥ एवमादीनिवाक्यानि कूराणिपुरुषाणिच ४५ श्रावितःसात्यकिः
श्रीमानाकंपितइवाभवत् ॥ तच्छ्रुत्वाक्रोधताम्राक्षःसात्यकिस्त्वाददेगदाम् ४६ विनिःश्वस्ययथासर्पःप्रणिधायरथेधनुः ॥ ततोऽभिपत्यपांचाल्यंसंरभेगेदम्
ब्रवीत् ४७ नत्वावक्ष्यामिपुरुषहंनिष्येत्वांधक्षमम् ॥ तमापंतंतंसहसामहाबलममर्षणम् ४८ पांचालयायाभिंसंकुद्वमंतकायांतकोपमम् ॥ चोदितोवासुदेवे
नभीमसेनोमहाबलः ४९ अवस्रुत्यरथात्तूर्णबाहुभ्यांसमवारयत् ॥ द्रवमाणंतथाकुद्वंसात्यकिंपांडवोबली ५० प्रस्पंदमानमादायजगामबालेनंबलात् ॥ स्थि
त्वाविष्टभ्यचरणौभीमेनशिनिपुंगवः ५१ नियुहीतःपदेष्वेवलेनबलिनावरः ॥ अवरुह्यरथात्तूर्णध्रियमाणंबलीयसा ५२ उवाचश्लक्ष्णयावाचासहदेवोविशंपते ॥
अस्माकंपुरुषव्याघ्रमित्रमन्यन्नविद्यते ५३ परमंधकृष्णिभ्यःपंचालेभ्यश्चमारिष ॥ तथैवांधकृष्णीनांतथैवचविशेषतः ५४ कृष्णस्यचतथाऽस्मत्तोमित्र
मन्यन्नविद्यते ॥ पंचालानांचवाष्णेयसमुद्रांतांविचिन्वताम् ५५ नान्यदस्तिपरमित्रंयथापांडववृष्णयः ॥ सभवानीदृशंमित्रमन्यतेचयथाभवान् ५६ भवंतश्चय
थाऽस्माकंभवतांचतथावयम् ॥ सुएवंसर्वधर्मज्ञमित्रधर्ममनुस्मरन् ५७ नियच्छमभ्युपांचाल्यात्प्रशाम्यशिनिपुंगव ॥ पार्षतस्यक्षमत्वंवैक्षमतांपार्षतश्चते ५८

५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

वयंक्षमयितारश्चकिमन्यन्नशमाद्भवेत् ॥ प्रशाम्यमानेनेनेयेसहदेवेनमारिष ५९ पांचालराजस्यसुतःप्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ मुंचमुंचशिनेःपौत्रंभीमयुद्धमदान्वि
तम् ६० आसादयतुमामेषधराधरमिवानिलः ॥ यावदस्यशितैर्बाणैःसंरंभंविनयाम्यहम् ६१ युद्धश्रद्धांचकौंतेयजीवितंचास्यसंयुगे ॥ किंनुशक्यंमयाकर्तुं
कार्यंयदिदमुद्यतम् ६२ सुमहत्पांडुपुत्राणामायांत्येतेहिकौरवाः ॥ अथवाफाल्गुनःसर्वान्वारयिष्यतिसंयुगे ६३ अहमप्यस्यमूर्धानंपातयिष्यामिसायकैः ॥
मन्यतेच्छिन्नबाहुंमांभूरिश्रवसमाहवे ६४ उत्सृजेनमहंचैनमेषवामांहनिष्यति ॥ शृण्वन्पांचालवाक्यानि सात्यकिःसर्ववच्छ्रुत्वा ६५ भीमबाहुंतरेसकोविस्फु
रत्यनिशंबली ॥ तौष्टषाविवनदंतौबलिनीबाहुशालिनौ ६६ त्वरयावासुदेवश्चधर्मराजश्चमारिष ॥ यत्नेनमहतावीरौवारयामासतुस्ततः ६७ निवार्यपरमे
ष्वासौकोपसंरक्तलोचनौ ॥ युयुत्सूनपरान्संरुयेप्रतीयुःक्षत्रियर्षभाः ६८ ॥ इतिश्रीमहामहाभारतेद्रोणपर्वणिनारायणास्त्रमोक्षपर्वणि दृष्टद्युम्नसात्यकिकोधेअ
ष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९८ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततःसकदनंचक्रेरिपूणांद्रोणनंदनः ॥ युगांतिसर्वभूतानांकालसृष्टइवांतकः १ ध्वजद्वमंश
स्त्रशृंगंहतनागमहाशिलम् ॥ अश्वकिंपुरुषाकीर्णशरासनलतावृतम् २ क्रव्यादपक्षिंसंघुष्टंभूतयक्षगणाकुलम् ॥ निहत्यशात्रवानभलैःसोऽचिनोदेहपर्वतम् ३
ततोवेगेनमहताविनद्यसनरर्षभः ॥ प्रतिज्ञांश्रावयामासपुनरेवतवात्मजम् ४ यस्माद्युध्यंतमाचार्यधर्मकंचुकमास्थितः ॥ मुंचशस्त्रमितिप्राहकुंतीपुत्रोयुधिष्ठि
रः ५ तस्मात्संपश्यतस्तस्यद्रावयिष्यामिवाहिनीम् ॥ विद्राव्यसर्वान्हंताऽस्मिजालंपांचाल्यमेवतु ६ सर्वानेतान्हनिष्यामियदियोत्स्यंतिमारणे ॥ सत्यं
तेप्रतिजानामिपरिवर्तयवाहिनीम् ७ तच्छ्रुत्वातवपुत्रस्तुवाहिनीपर्यवर्तयत् ॥ सिंहनादेनमहताव्यपोह्यसुमहद्वयम् ८ ततःसमागमोराजन्कुरुपांडवसेनयोः ॥
पुनरेवाभवत्तीव्रःपूर्णसागरयोरिव ९ संरब्धाहिस्थिरीभूताद्रोणपुत्रेणकौरवाः ॥ उदग्राःपांडुपंचालाद्रोणस्यनिधनेनच १० तेषांपरमहृष्टानांजयमात्मनिप
श्यताम् ॥ संरब्धानांमहावेगःप्रादुरासीद्विशंपते ११ यथाशिलोच्चयेशैलःसागरैःसागरोयथा ॥ प्रतिहन्येतरार्जेद्रतथाऽऽसन्कुरुपांडवाः १२ ततःशंखसह
स्राणिभेरीणामयुतानिच ॥ अवादयंतसंहृष्टाःकुरुपांडवसैनिकाः १३ यथानिर्मथ्यमानस्यसागरस्यतुनिःस्वनः ॥ अभवत्तवसैन्यस्यसुमहानहुतोपमः १४ प्रा
दुश्चक्रेततोद्रौणिरस्त्रंनारायणंतदा ॥ अभिसंधायपांडूनांपंचालानांचवाहिनीम् १५ प्रादुरासंस्ततोबाणादीप्ताग्राःखेसहस्रशः ॥ पांडवानक्षपयिष्यंतोदीप्ता
स्याःपन्नगाइव १६ तेदिशःखंचसैन्यंचसमावृण्वन्महाहवे ॥ मुहूर्ताद्वास्करस्येवलोकेराजन्गभस्तयः १७ तथापरेद्योतमानाज्योतीषीवामलांबरे ॥ प्रादुरास
न्महाराजकाष्णायसमयागुडाः १८ चतुश्चक्राद्विचक्राश्चशतद्वयोबहुलागदाः ॥ चक्राणिचक्षुरांतांनिमंडलानीवमास्रतः १९ १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

अस्माकृतिभिराकीर्णमतीवपुरुषर्षभ ॥ दृष्ट्वाऽतरिक्षमाविश्राः पांडुपंचालसृजयाः २० यथायथाह्युध्यंतपांडवानां महारथाः ॥ तथातथातदस्त्रैर्वैद्यवर्धतज
नाधिप २१ वध्यमानास्तदाऽस्त्रेण तेन नारायणेन वै ॥ दह्यमानाऽनलेनैव सर्वतोऽभ्यर्दितारणे २२ यथा हि शिशिरापाये दहेत्कक्षं हुताशनः ॥ तथा तदस्त्रं पा
ंडुनां ददाह ध्वजिनीं प्रभो २३ आपूर्यमाणेनास्त्रेण सैन्ये स्त्रीयति च प्रभो ॥ जगाम परमं त्रासं धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः २४ द्रवमाणं तु तस्मै न्यदृष्ट्वा विगतचेतनम् ॥ म
ध्यस्थतां च पार्थस्य धर्मपुत्रोऽब्रवीदिदम् २५ दृष्ट्युग्रपलायस्व सह पांचालसेनया ॥ सात्यके त्वंच गच्छ स्ववृष्ण्यं धकृतो महान् २६ वासुदेवोऽपि धर्मात्मा करि
ष्यत्यात्मनः क्षमम् ॥ श्रेयो ह्युपदिशत्येष लोकस्य किमु तात्मनः २७ संग्रामस्तु न कर्तव्यः सर्वसैन्यान् ब्रवीमि वः ॥ अहं हि सहसो दयैः प्रवेक्ष्ये हव्यवाहनम् २८
भीष्मद्रोणार्णवं तीर्त्वा संग्रामे भीरुदुस्तरे ॥ विमज्जिष्यामि सलिले स गणो द्रौणिगोष्पदे २९ कामः संपद्यतामस्य बीभत्सो राशुमां प्रति ॥ कल्याणवृत्तिराचार्यो म
या युधिनिपातितः ३० येन बालः ससौ भद्रो युद्धानां विशारदः ॥ समर्थैर्बहुभिः कूरैर्वा तितोनाभिपालितः ३१ येन विब्रुवती प्रश्रंतथा कृष्णा स भांगता ॥ उ
पेक्षिता स पुत्रेण दासभावं नियच्छती ३२ जिघांसुर्धातराष्ट्रश्च श्रान्तिं स्वन्धे पुफालगुनः ॥ कवचेन तथा गुप्तोरक्षार्थं सैधवस्य च ३३ येन ब्रह्मास्त्रविदुषा पंचालाः
सत्यजिन्मुखाः ॥ कुर्वाणामज्जयेयत्नं समूला विनिपातिताः ३४ येन प्रवाज्यमानाश्च राज्या द्वयमधर्मतः ॥ निवार्यमाणेनास्माभिरनुगंतुं तदेषिताः ३५ योऽ
सावत्थ्यं तमस्मा सुकुर्वाणः सौहृदं परम् ॥ हतस्तदर्थं मरणं गमिष्यामि सर्वाध्वः ३६ एवं ब्रुवति कौंतेये दाशार्हस्त्वरितस्ततः ॥ निवार्य सैन्यं बाहुभ्यामिदं वचनम्
ब्रवीत् ३७ शीघ्रं न्यस्य तशस्त्राणि वाहेभ्यश्चावरोहत ॥ एष योगोऽत्र विहितः प्रतिषेधे महात्मना ३८ द्विपाश्वस्य दनेभ्यश्च क्षितिं सर्वेऽवरोहत ॥ एवमेतन्नवो
हन्यादस्त्रं भूमौ निरायुधान् ३९ यथा यथा हि युध्यंते यो धाह्यस्त्रमिदं प्रति ॥ तथा तथा भवत्येते कौरवा बलवतराः ४० निक्षेप्यंति च शस्त्राणि वाहनेभ्यो वरुह्ये ॥
तान्नैतदस्त्रं संग्रामे निहनिष्यति मानवान् ४१ यस्त्वेतत्प्रतियोत्स्यंति मनसाऽपीह केचन ॥ निहनिष्यति तान्सर्वान् रसातलगतानपि ४२ तेव चस्तस्य तच्छ्रुत्वा
वासुदेवस्य भारत ॥ ईषुः सर्वे समुत्सृष्टुं मनोभिः करणेन च ४३ तत उत्सृष्टुं कामांस्तान् स्त्राण्यालक्ष्य पांडवः ॥ भीमसेनोऽब्रवीद्राजन्निदं सहर्षयन्वचः ४४ न कथं
च न शस्त्राणि मोक्तव्यानीह केनचित् ॥ अहमावारायिष्यामि द्रोणपुत्रास्त्रमाशुगैः ४५ गदयाप्यनया गुर्व्याहिमविग्रहयारणे ॥ कालवत्प्रहरिष्यामि द्रोणे रस्त्रं विशा
तयन् ४६ नहि मे विक्रमे तुल्यः कश्चिदस्ति पुमानिह ॥ यथैव सवितुस्तुल्यं ज्योतिरन्यत्र विद्यते ४७

अनुमतानुप्रतिषिद्धा इत्यर्थः १५ सौहृदं कुर्वाणाह विज्ञानुशयम् ३५ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

पश्यते मौहिमे बाहूनागराजकरोपमौ ॥ समर्थोऽपर्वतस्यापिशैशिरस्य निपातने ४८ नागायतसमप्राणो ह्यहमेको नरेष्विह ॥ शक्रो यथाऽप्रतिद्वंद्वो दिवि देवेषु
विश्रुतः ४९ अद्य पश्यत मे वीर्यं बाह्वोः पीनां सयोर्युधि ॥ ज्वलमानस्य दीप्तस्य द्रौणे रस्त्रस्य वारणे ५० यद्दिनारायणास्त्रस्य प्रतियोद्धान विद्यते ॥ अद्यैतत्प्र
तियोत्स्यामि पश्यत्सुकुरुपांडुषु ५१ अर्जुनार्जुनबीभत्सो न्यस्यं गां डिवं त्वया ॥ शशांकस्येव ते पंको नैर्मल्यं पातयिष्यति ५२ ॥ अर्जुन उवाच ॥ भीमना
रायणास्त्रेण गोषु च ब्राह्मणेषु च ॥ एतेषु गां डिवं न्यस्य मे तद्विवृतमुत्तमम् ५३ एवमुक्तस्ततो भीमो द्रोणपुत्रमरिदमम् ॥ अभ्ययान् मे घोषेण रथेनादित्यवर्च
सा ५४ स एनमिषु जालेन लघुत्वाच्छीघ्रविक्रमः ॥ निमेषमात्रेणासाद्य कुंतीपुत्रोऽभ्यवाकिरत् ५५ ततो द्रौणिः प्रहस्यै न द्रवंतमभिभाष्य च ॥ अवाकिरत्प्रदी
प्ताग्निः शरैस्तैरभि मंत्रितैः ५६ पन्नगैरिव दीप्तास्यैर्वमद्विज्वलनं रणे ॥ अवकीर्णोऽभवत्पार्थः स्फुल्लिगैरिव कांचनैः ५७ तस्य रूपमभूद्राजन्भीमसेनस्य संयुगे ॥
खद्योतैरावृतस्येव पर्वतस्य दिनक्षये ५८ तदस्त्रं द्रोणपुत्रस्य तस्मिन्प्रतिसमस्यति ॥ अवर्धत महाराज यथाग्नेरनिलोद्धतः ५९ विवर्धमानमालक्ष्य तदस्त्रं भी
मविक्रमम् ॥ पांडुसैन्यमृते भीमं सुमहद्वयमाविशत् ६० ततः शस्त्राणिते सर्वे समुत्सृज्य महीतले ॥ अवरोहनरथेभ्यश्च हस्त्यश्वेभ्यश्च सर्वशः ६१ तेषु निक्षिप्त
शस्त्रेषु वाहनेभ्यश्च युतेषु च ॥ तदस्त्रवीर्यं विपुलं भीममूर्धन्यथापतत् ६२ हाहा कृतानि भूतानि पांडवाश्च विशेषतः ॥ भीमसेनमपश्यंत ते जसा संवृतं तथा ६३
॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि नारायणास्त्रमोक्षपर्वणि पांडवसैन्यास्त्रत्यागेन वनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ भीमसेनं
समाकीर्णं दृष्ट्वाऽस्त्रेण धनं जयः ॥ तेजसः प्रतिघातार्थं वारुणेन समावृणोत् १ नालक्ष्य तत्कश्चिद्धारुणास्त्रेण संवृतम् ॥ अर्जुनस्य लघुत्वाच्च संवृतत्वाच्च तेजसः २
साश्वसूतरथो भीमो द्रोणपुत्रास्त्रसंवृतः ॥ अग्रावग्निरिव न्यस्तो ज्वालामाली सुदुर्दशः ३ यथारात्रिक्षये राजन् ज्योतींष्यस्तगिरिं प्रति ॥ समापेतुस्तथा बाणाभी
मसेनरथं प्रति ४ सहिभीमोरथश्चास्य हयाः सूतश्चमारिष ॥ संवृता द्रोणपुत्रेण पावकांतर्गताऽभवन् ५ यथाजग्ध्वाजगत्कृत्स्नं समये सचराचरम् ॥ गच्छेद्वान् हि
विभोरास्यं तथा स्त्रं भीममावृणोत् ६ सूर्यमग्निः प्रविष्टः स्याद्यथा चाग्निदिवाकरः ॥ तथा प्रविष्टं तज्जो न प्राज्ञाय तपांडवम् ७ विकीर्णमस्त्रं तदृष्ट्वा तथा भीमरथं प्र
ति ॥ उदीर्यमाणं द्रौणिं च निष्प्रतिद्वंद्वमाहवे ८ सर्वसैन्यं च पांडुनान्यस्तशस्त्रमचेतनम् ॥ युधिष्ठिरपुरोगांश्च विमुखांस्तान् महारथान् ९ अर्जुनो वासुदेवश्च त्व
रमाणौ महायुतौ ॥ अवष्टुत्य रथाद्वीरौ भीममाद्रवतां ततः ११ ततस्तद्द्रोणपुत्रस्य तेजो बलसंभवम् ॥ विगाह्यतौ सुबालिनौ मायया विशतां तथा ११ न्यस्त
शस्त्रौ ततस्तौ तुनादहत्सास्त्रजोऽनलः ॥ वारुणास्त्रप्रयोगाच्च वीर्यवत्त्वाच्च कृष्णयोः १२ भीमसेनामिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००
 तं नागमिव सिंहेन दृष्ट्वा राजशरार्दितम् ॥ जवेनाभ्यद्रवच्छूराः पंचपांडवतोरथाः ७२ किरीटीभीमसेनश्च वृद्धशत्रुश्च पौरवः ॥ युवराजश्च चेदीनां मालवश्च सुदर्शनः ७३ एते हाहाकृताः सर्वे प्रहृष्टाः शरासनाः ॥ वीरंद्रौणा यन्निवीराः सर्वतः पर्यवारयन् ७४ ते विंशतिपदेयतागुरुपुत्रममर्षणम् ॥ पंचभिः पंचभिर्बाणैरभ्यग्नं सर्वतः समम् ७५ आशीविषाभैर्विशत्यापंचभिस्तु शितैः शरैः ॥ चिच्छेदयुगपद् द्रौणिः पंचविंशतिसायकम् ७६ सप्तभिस्तु शितैर्बाणैः पौरवंद्रौणिरार्दयत् ॥ मालवंत्रिभिरेकेन पार्थषड्विंशति कोदरम् ७७ ततस्ते विव्यधुः सर्वे द्रौणिराजन्महारथाः ॥ युगपच्च पृथक् क्रैवरुक्मपुंखैः शिलाशितैः ७८ युवराजश्च विशत्याद्रौणिं विव्याध पत्रिभिः ॥ पार्थश्च पुनरष्टाभिस्तथा सर्वे त्रिभिस्त्रिभिः ७९ ततोऽर्जुनं षड्विंशतिजघान द्रोणायानेर्दशभिर्वासुदेवम् ॥ भीमं दशार्धयुवराजं चतुर्भिर्द्व्यांघ्र्यां द्वाभ्यां मालवं पौरवं च ८० सूतं विद्धा भीमसेनस्य षड्विंशत्यां विद्धा कार्मुकं च ध्वजं च ॥ पुनः पार्थं शरवर्षेण विद्धा द्रौणिर्घोरं सिंहनादननाद ८१ तस्यास्य तस्तां निशितान् पीतधारान् द्रौणेशरान् पृष्ठतश्चाग्रतश्च ॥ धराविधौः प्रविशो दिशश्च च्छन्ना बाणैरभवन् घोररूपैः ८२ आसन्नस्य स्वरथं तीव्रतेजाः सुदर्शनस्येंद्रकेतुप्रकाशौ ॥ भुजौ शिरश्चेंद्रसमानवीर्यस्त्रिभिः शरैर्युगपत्संचक्रे ८३ स पौरवं रथशक्त्या निहत्य च्छित्त्वारथं तिलशश्चास्य बाणैः ॥ छित्त्वा च बाहुवरचंदनात् कौमलेन कायाच्छिरउच्चक्रे ८४ युवानमिदीवरदामवर्णचेदि प्रभुं युवराजं प्रसह्य ॥ बाणैस्त्वेरावान् प्रज्वलिताग्नि कल्पैर्विद्धा प्रादान् मृत्यवे साश्वसूतम् ८५ मालवं पौरवं चैव युवराजं च चेदिपम् ॥ दृष्ट्वा समक्षं निहतं द्रोणपुत्रेण पांडवः ८६ भीमसेनो महाबाहुः क्रोधमाहारयत् परम् ॥ ततः शरशतैस्तीक्ष्णैः संकुद्धाशीविषोपमैः ८७ छादयामास समरे द्रोणपुत्रं परंतपः ॥ ततो द्रौणिर्महातेजाः शरवर्षे निहत्य तम् ८८ विव्याध निशितैर्बाणैर्भीमसेनममर्षणः ॥ ततो भीमो महाबाहुर्द्रौणिर्युधि महाबलः ८९ क्षुरप्रेण धनुश्छित्त्वा द्रौणिं विव्याध पत्रिणा ॥ तदपास्य धनुश्छिन्नं द्रोणपुत्रो महामनाः ९० अन्यत् कार्मुकमादाय भीमं विव्याध पत्रिभिः ॥ तौ द्रौणिर्भीमौ समरे पराक्रांतौ महाबलौ ९१ अवर्षतां शरवर्षे वृष्टिमंता विवांबुदौ ॥ भीमनामांकिता बाणाः स्वर्णपुंखाः शिलाशिताः ९२ द्रौणिं संछादयामासुर्वनौ चाह वभास्करम् ॥ तथैव द्रौणिर्निर्मुक्तैर्भीमः सन्नतपर्वभिः ९३ अवाकीर्य तस्य क्षिप्रं शरैः शतसहस्रशः ॥ सच्छाद्यमानः समरे द्रौणिनारणशालिना ९४ न विव्यथे महाराजस्तदुत्तमिवाभवत् ॥ ततो भीमो महाबाहुः कार्त्तस्वरविभूषितान् ९५ नाराचान् दशसंप्रैषीद्य मदंडनिभां छित्तान् ॥ तेजमुद्देशमासाद्य द्रोणपुत्रस्य मारिष ९६ निर्भिद्य विविधुस्तूर्णवल्मीकमिव पन्नगाः ॥ सोऽतिविद्धो भृशं द्रौणिः पांडवेन महात्मना ९७ ध्वजयष्टिं समासाद्य न्यमीलयतलोचने ॥ समुहूर्ता पुनः संज्ञालब्ध्वा द्रौणिर्नराधिप ९८ क्रोधं परममातस्थौ समरे रुधिरोक्षितः ॥ दृढं सोऽभिहतस्तेन पांडवेन महात्मना ९९ वेगचक्रे महाबाहुर्भीमसेनरथं प्रति ॥ तत आकर्णं पूर्णा नां शराणां तिग्मतेजसाम् १००

१०१। १०२। १०३। १०४। १०५। १०६। १०७। १०८। १०९। ११०। १११। ११२। ११३। ११४। ११५। ११६। ११७। ११८। ११९। १२०। १२१। १२२। १२३। १२४। १२५। १२६। १२७। १२८। १२९। १३०

शतमाशीविषाभानां प्रेषयामास भारत ॥ भीमोऽपि समरश्लाघीतस्य वीर्यमर्चितयत् १०१ तूर्णं प्रासृजदुग्धाणि शरवर्षाणि पांडवः ॥ ततो द्रौणिर्महाराजश्छित्त्वाऽस्य विशिखैर्धनुः २ आजघानोरसिकुद्धः पांडवं निशितैः शरैः ॥ ततोऽन्यद्वनुरादाय भीमसेनो ह्यमर्षणः ३ विव्याध निशितैर्बाणैर्द्रौणिं पंचभिराहवे ॥ जीमूताविवध मीते तौ शरौघप्रवर्षिणौ ४ अन्योन्यक्रोधताम्राक्षौ छादयामास तुर्युधि ॥ तलशब्दैस्ततो घोरे स्त्रासयंतौ परस्परम् ५ अयुध्येतां सुसंरब्धौ कृतप्रतिकृतैः षिणौ ॥ ततो विस्फार्य सुमहत्त्वापं रुक्मविभूषितम् ६ भीमं प्रैक्षत स द्रौणिः शरानस्यंतमं तिकात् ॥ शरचर्हर्मध्यगतो दीप्ताचिरिव भास्करः ७ आददानस्य विशिखान्संदधानस्य चाशुगान् ॥ विकर्षतो मुंचतश्च नान्तरं ददृशुर्जनाः ८ अलातचक्रप्रतिमं तस्य मंडलमायुधम् ॥ द्रौणेरासीन् महाराज बाणान्विसृजतस्तदा ९ धनुश्च्युताः शरास्तस्य शतशोऽथ सहस्रशः ॥ आकाशे प्रत्यदृश्यं तं शलभानां मिवायतीः ११० ते तु द्रौणिर्विनिर्मुक्ताः शराहेमविभूषिताः ॥ अजस्रमन्वकीर्यत घोराभीमरथं प्रति ११ तत्राहुतमपश्याम भीमसेनस्य विक्रमम् ॥ बलवीर्यं प्रभावं च व्यवसायं च भारत १२ तां समेधादिवो हूतां बाणवृष्टिं समंततः ॥ जलवृष्टिं महाघोरांतपांत इव चिंतयन् १३ द्रोणपुत्रवधप्रेप्सुर्भीमो भीमपराक्रमः ॥ अमुंचच्छरवर्षाणि प्रावृषीव बलाहकः १४ तद्रुक्मपृष्ठं भीमस्य धनुर्वोरिमहारणे ॥ विकृष्यमाणं विबभौ शक्रचापमिवापरम् १५ तस्माच्छराः प्राबुरासं छतशोऽथ सहस्रशः ॥ संछादयंतः समरे द्रौणिमाहवशो भिनम् १६ तयोर्विसृजतोरें वंशरजाला निमारिष ॥ वायुरप्यंतराराजन्नाशक्रोत्प्रतिसर्पितुम् १७ तथा द्रौणिर्महाराज शरान्हेमविभूषितान् ॥ तैलघौतान् प्रसन्नाग्रान् प्राहिणोद्धकांशया १८ तानंत रिक्षे विशिखैस्त्रिधैकैकमशायत् ॥ विशेषयन् द्रोणसुतं तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् १९ पुनश्च शरवर्षाणि घोराण्युग्धाणि पांडवः ॥ व्यसृजद्वलवान् कुद्धो द्रोणपुत्रवधेऽप्यया १२० ततोऽस्त्रमायया तूर्णं शरवृष्टिं निवार्यताम् ॥ धनुश्चिच्छेद भीमस्य द्रोणपुत्रो महास्रवित् २१ शरैश्चैनं सुबहुभिः कुद्धः संख्येपराभिनत् ॥ सच्छिन्नधन्वा बलवान् रथशक्तिं सुदारुणाम् २२ वेगेनाविध्यक्षिपे द्रोणपुत्ररथं प्रति ॥ तामापतंतीं सहसामहोलकाभां शितैः शरैः २३ चिच्छेद समरे द्रौणिर्दर्शयन् पाणिलाघवम् ॥ एतस्मिन्नंतरे भीमो दृढमादाय कार्मुकम् २४ द्रौणिं विव्याध विशिखैः स्मयमानो वृकोदरः ॥ ततो द्रौणिर्महाराज भीमसेनस्य सारथिम् २५ ललाटेदारया मासशरेणानतपर्वणा ॥ सोऽतिविद्धो बलवता द्रोणपुत्रेण सारथिः २६ व्यामोहमगमद्राजनरश्मीनुत्सृज्य वाजिनः ॥ ततोऽश्वाः प्राद्वंस्तूर्णमोहिते रथसारथौ २७ भीमसेनस्य राजेंद्रपश्यतां सर्वधन्विनाम् ॥ तं दृष्ट्वा प्रहृतैरश्वैरपकृष्टं रणाजिरात् २८ दध्मौ प्रमुदितः शंखं ब्रूतं तमपराजितः ॥ ततः सर्वचपंचालाभीमसेनश्च पांडवः २९ घृष्टयुग्मरथं त्यक्त्वा भीताः संप्राद्वान् दिशः ॥ तान् प्रभग्रांस्ततो द्रौणिः पृष्ठतो विकिरन् शरान् ३०

१३१ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ यथाशिवमयोविष्णुरेवंविष्णुमयजगदितिस्मृतौ दार्ष्टान्तिकं जगतो विष्णुमयत्वं पूर्वयोः पर्वणोर्विष्णोर्विश्वरूपप्रकाशनेन व्याख्यातं । अथ दृष्टान्तीकृतां विष्णोः शिवमयत्वं व्याचिख्यासुः शतरुद्रियमामरते । तदुपोद्धातत्वेनाश्वत्थामास्त्राभिमवन्तावदृशयति तत्प्रभवं बलं दृष्टव्यादिना १ ततस्तेतव २ सोमकाव अभ्यवर्तत वेगेन कालयन्पांडुवाहिनीम् ॥ तेवध्यमानाः समरेद्रोणपुत्रेण पार्थिवाः ॥ द्रोणपुत्रमयाद्राजन्दिशः सर्वाश्वमेजिरे १३१ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि नारायणास्त्रमोक्षपर्वण्यश्वत्थामपराक्रमे द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तत्प्रभवं बलं दृष्ट्वा कुंती पुत्रो धनंजयः ॥ न्यवारय दमेयात्मा द्रोणपुत्रजयेप्सया १ ततस्ते सैनिकाराजत्रैव तत्रावतस्थिरे ॥ संस्थाप्यमानायत्नेन गोविंदेनार्जुनेन च २ एक एव च बीभत्सुः सोमकावयवैः सह ॥ मत्स्यैरन्यैश्च संघाय कौरवान्संन्यवर्तत ३ ततो द्रुतमतिक्रम्य सिंहलांगुलकेतनम् ॥ सव्यसाचीमहेष्वासमश्वत्थामानमब्रवीत् ४ या शक्तिर्यच्च विज्ञानं यद्द्वितीयं च पौरुषम् ॥ धार्तराष्ट्रेषु या प्रीतिर्द्वेषोऽस्मासु च यच्च ते ५ यच्च भूयोऽस्ति ते जस्ते तत्सर्वमपि दर्शय ॥ स एव द्रोणं हंता तेदर्पेच्छेत्स्यति पार्षतः ६ कालानल समप्रख्यं द्विषतामंतकोपमम् ॥ समासादय पांचाल्यं मांचापि सह केशवम् ॥ दर्पनाशयिताऽस्म्यद्य तवोद्धृतस्य संयुगे ७ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ आचार्य पुत्रो मा नाहो बलवांश्चापि संजय ॥ प्रीतिर्धनं जयेचास्य प्रियश्चापि महात्मनः ८ नभूतपूर्वो बीभत्सो वाक्यं परुषमिदं श्रुत्वा ॥ अथ कस्मात्सकौंतेयः सत्वायं रूक्षमुक्तवान् ९ ॥ संजय उवाच ॥ युवराजे हते चैव वृद्धक्षत्रे च पौरवे ॥ इष्वस्त्रविधिसंपन्ने मालवे च सुदर्शने १० घृष्टयुग्मे सात्यकौ च भीमे चापि पराजिते ॥ युधिष्ठिरस्य तैर्वाक्यैर्मर्म ण्यपि च घटिते ११ अंतर्भेदे च संजाते दुःखं संस्मृत्य च प्रभो ॥ अभूतपूर्वो बीभत्सो दुःखान्मन्युरजायत १२ तस्मादनर्हमश्लीलमप्रियं द्रौणिमुक्तवान् ॥ मान्यमा चार्यतनयं रूक्षं कापुरुषं यथा १३ एवमुक्तः श्वसन्नक्रोधान्महेष्वासतमो नृप ॥ पार्थेन परुषं वाक्यं सर्वमर्मभिदागिरा १४ द्रौणिशुकोपपार्थीयकृष्णाय च विशेषतः ॥ स तु यत्तोरथे स्थित्वा वार्युपस्पृश्य वीर्यवान् १५ देवैरपि सुदुर्धर्मस्त्रमाग्रेयमाददे ॥ दृश्यादृश्या नरिगणानुद्दिश्याचार्यनंदनः १६ सोऽभिमन्युशरं दीप्तं विधूममिव पावकम् ॥ सर्वतः क्रोधमाविश्य चिक्षेप परवीरहा १७ ततस्तु मुलमाकाशेशरवर्षमजायत ॥ पावकार्चिः परीतं तत्पार्थमेवाभिपुष्टुवे १८ उल्काश्च गगनात्पेतुर्दि शश्च न च काशिरे ॥ तमश्च सहस्रारौ द्रं च मुमवततारताम् १९ रक्षांसि च पिशाचाश्च विनेदुरतिसंगताः ॥ ववुश्चाशिशिरावाताः सूर्यो नैव तताप च २० वायसाश्चापि चाक्रंदन्दिक्षु सर्वासु भैरवं ॥ रुधिरं चापि वर्षतो विनेदुस्तोयदादिवि २१ पक्षिणः पशवो गावो विनेदुश्चापि सुवताः ॥ परमं प्रयत्नात्मानो न शांतिमुपलेभिरे २२ भ्रांत सर्वमहाभूतमावर्तितदिवाकरं ॥ त्रैलोक्यमभिसंततं ज्वराविष्टमिवाभवत् २३ अस्त्रतेजोभिसंततानागाभूमिशयास्तथा ॥ निःश्वसंतः समुत्पेतुस्तेजोघोरं मुमुक्षवः २४ यवैः सोमकानामवयवरूपैर्मांडलिकैः २५ ४५ ५५ उद्धृतस्य उच्छास्त्रवर्तिनः ७५ ८५ ९५ युवराजे चेदिपती १०५ ११५ अंतर्भेदे हृदयवैकल्ये दुःखं प्रवधादिजम् १२५ अश्लीलं जुगुप्सितं अभियं परुषम् १३५ १४५ १५५ १६५ १७५ १८५ १९५ २०५ २१५ प्रयत्नात्मानो बोधिनोऽपि समाधिच्युता बभूवुरित्यर्थः २२५ आवर्तितदिवाकरं विश्वं सर्वत्र भ्रमतीति व्यत्ययः २३५ २४५

२५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ त्रेसुः शब्दं चक्रुः यथावने इति संबन्धः २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ युगादिप्रलये संवर्तकः संहारकः ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ तमोनुदौ चंद्रसूर्यौ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ जलजानिचसत्त्वानि दह्यमानानि भारत ॥ नशांतिमुपजग्मुर्हितप्यमानैर्जलाशयैः २५ दिग्न्यः प्रदिग्न्यः स्वाहूमेः सर्वतः शरदृष्टयः ॥ उच्चावचानि पेतुर्वै गरुडा निलरंहसः २६ तैः शरैर्द्रोणपुत्रस्य वज्रवेगैः समाहताः ॥ प्रदग्धारिपवः पेतुरग्निदग्धा इव द्रुमाः २७ दह्यमाना महानागाः पेतुरुर्व्यासमंततः ॥ नदंतो भैरवान्ना दानजलदोपमनिःस्वनान् २८ अपरे प्रहृतानागा भयत्रस्ता विशांपते ॥ त्रेसुर्दिशो यथा पूर्ववने दावाग्रिसंवृताः २९ द्रुमाणां शिखराणीव दावदग्धानि मारिष ॥ अश्वद्वंद्वान्यदृश्यं तथ दृष्टानि भारत ३० अपतंतरथौघाश्च तत्र तत्र सहस्रशः ॥ तत्सैन्यं भयसंविग्रहं ददाहयुधि भारत ३१ युगांते सर्वभूतानि संवर्तक इवानलः ॥ दृष्ट्वा तु पांडवो सेनां दह्यमानां महाहवे ३२ प्रहृष्टास्तावकाराजन् सिंहनादान्विनेदिरे ॥ ततस्तूर्यसहस्राणि नाना लिंगानि भारत ३३ तूर्णमाजगिरे दृष्ट्वास्तावका जितकाशिनः ॥ कृत्स्ना ह्यक्षौहिणी राजन्सव्यसाची च पांडवः ३४ तमसा संवृते लोके नादृश्यंत महाहवे ॥ नैव नस्तादृशं राजन् दृष्ट्वा पूर्वमचश्रुतम् ३५ यादृशं द्रो णपुत्रेण सृष्टमस्त्रममर्षिणा ॥ अर्जुनस्तु महाराज ब्राह्ममस्त्रमुदैरयत् ३६ सर्वास्त्रप्रतिघातार्थं विहितं पद्मयोनिना ॥ ततो मुहूर्तादिव ततमो व्युपशशाम ह ३७ प्रववौ चानिलः शीतो दिशश्च विमला बभूवुः ॥ तत्राहुतमपश्याम कृत्स्नामक्षौहिणीं हताम् ३८ अनभिज्ञेय रूपां च प्रदग्धामस्त्रतेजसा ॥ ततो वीरौ महेष्वासौ विमुक्तौ केशवार्जुनौ ३९ सहितौ प्रत्यदृश्येतां नभसीव तमोनुदौ ॥ ततो गांडीवधन्वा च केशवश्चाक्षतावुभौ ४० सपताकध्वजहयः सानुकर्षवरायुधः ॥ प्रबभौ सरथोयु कस्तावकानां भयंकरः ४१ ततः किल किला शब्दः शंखभेरीस्वनैः सह ॥ पांडवानां प्रहृष्टानां क्षणेन समजायत ४२ हतावितितयोरासीत्सेनयो रूभयोर्मतिः ॥ तरसाऽभ्यागतौ दृष्ट्वा सहितौ केशवार्जुनौ ४३ तावक्षतौ प्रमुदितौ दध्मतुर्वारिजोत्तमौ ॥ दृष्ट्वा प्रमुदितान् पार्थीस्त्वदीया व्यथिताभृशम् ४४ विमुक्तौ च महात्मानौ दृष्ट्वा द्रौणिः सुदुःखितः ॥ मुहूर्तं चिंतयामास किं वेतादिति मारिष ४५ चिंतयित्वा तुराजेंद्रं ध्यानशोकपरायणः ॥ निःश्वसन् दीर्घमुष्णं च विमनाश्चाभवत्ततः ४६ ततो द्रौणिर्धनुस्त्यक्त्वा रथात्प्रस्कंद्य वेगितः ॥ धिग्धक् सर्वमिदं मिथ्येत्युक्त्वा संप्राद्वद्रणात् ४७ ततः स्निग्धां बुदाभासं वेदावासमकल्मषम् ॥ वेदव्यासं सरस्व त्यावासं व्यासं ददर्श ह ४८ तं द्रौणिर्ग्रतो दृष्ट्वा स्थितं कुरुकुलोद्ग्रहम् ॥ सन्नकंठोऽब्रवीद्वाक्यमभिवाद्य सुदीनवत् ४९ भो भो मायायदृच्छावानविग्रहः किमिदं भवेत् ॥ अस्त्रं त्विदं कथं मिथ्याममकश्च व्यतिक्रमः ५० अधरोत्तरमेतद्वालोकानां वा पराभवः ॥ यदि मौ जीवतः कृष्णो कालो हि दुरतिक्रमः ५१ नासुरानच गंधर्वानपि शा चानराक्षसाः ॥ न सर्पा यक्षपतंगानमनुष्याः कथंचन ५२ उत्सहंतेऽन्यथा कर्तुमेतदस्त्रमयोरितम् ॥ तदिदं केवलं हत्वा शांतमक्षौहिणीं ज्वलत् ५३

तयोर्विषये ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ वेदानां व्यासं शाखाप्रशाखाभेदेन विभाजकं सरस्वत्या अंगोपवेदस्मृत्यादि रूपाया आवासं व्यासमिति पाठविस्तारम् ४८ कुरवो घृतराष्ट्राद्यास्तेषां कुलोद्ग्रहम् ४९ मायानष्टयोरन्यनष्टत्वेन दर्शनं यदृच्छा अस्त्रशक्तेरनियमः ५० अधरोत्तरं विपरीतम् ५१ ५२ ५३

५४ । ५५ । ५६ । ५७ शिशिरंगिरिहिमाचलम् ५८ । ५९ । ६० ब्रह्मसूतो ब्रह्मवत्स्यंतिर्लेखः ईश्वरं निमित्तं मोहिमुपादानं पतिपालवितारम् ६१ । ६२ ईशानानां ब्रह्मादीनामपि वृषमंश्रेष्ठं कप
विनंजटाजूटवंतं चेकितानं चेतयंतं पराप्रकृष्टां योनिमधिष्ठानं तिष्ठतः स्थावरस्य गच्छतो जगमस्य ६३ दुर्वारणं दुर्भिक्षं दुर्दृशं विकृपाक्षं तिग्ममन्युतीव्रकोपं दुष्टेषु । प्रचेतसमुदारचित्तसाधुषु ६४

सर्वधातिमयामुक्तमस्त्रं परमदारुणम् ॥ केनेमौमर्त्यधर्माणौ नावधीतकेशवार्जुनौ ५४ एतत्प्रब्रूहि भगवन्मया पृष्ठो यथा तथम् ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्त्वेन सर्वमेतन्म
हामुने ५५ ॥ व्यास उवाच ॥ महांतमेवमर्थं मां यत्वं पृच्छसि विस्मयात् ॥ तं प्रवक्ष्यामि ते सर्वं समाधाय मनःशृणु ५६ योऽसौ नारायणो नाम पूर्वेषामपि पूर्वजः ॥
अजायत च कार्यार्थं पुत्रो धर्मस्य विश्वकृत् ५७ स तपस्तीव्रमातस्थे शिशिरंगिरिमास्थितः ॥ ऊर्ध्वबाहुर्महातेजा ज्वलनादित्यसन्निभः ५८ षष्टिवर्षसहस्राणि ता
वन्त्येव शतानि च ॥ अशोषयत्तदाऽऽत्मानं वायुभक्षोऽबुजक्षणः ५९ अथापरंतपस्तप्त्वा द्विस्ततोऽन्यत्पुनर्महत् ॥ द्यावापृथिव्योर्विवरं तेजसा समपूरयत् ६०
स तेन तपसा तात ब्रह्मभूतो यदाऽभवत् ॥ ततो विश्वेश्वरं यो निविश्वस्य जगत्पतिम् ६१ ददर्श भृशदुर्धर्षं सर्वदेवैरभिष्टुतम् ॥ अणीयां समणुभ्यश्च ब्रह्मद्वयश्च ब्रह्मत
मम् ६२ रुद्रमीशानवृषभं हरं शंभुकपर्दिनम् ॥ चेकितानं परां यो निविश्वस्य जगत्पतिम् ६३ दुर्वारणं दुर्दृशं तिग्ममन्युं महात्मानं सर्वहरं प्रचेतसम् ॥ दिव्यं चा
पमिषुधीचाददानं हिरेण्यवर्माणमनंतवीर्यम् ६४ पिनाकिनं वज्रिणं दीप्तशूलं परश्वधिनं गदिनं चायतासिम् ॥ शुभ्रं जटिलं मुसलिनं चंद्रमौलिं व्याघ्राजिनं परिधिणं
दंडपाणिम् ६५ शुभांगदं नागयज्ञोपवीतं विश्वैर्गणैः शोभितं भूतसंघैः ॥ एकीभूतं तपसा सन्निधानं वयोतिगैः सुष्टुतमिष्टवाग्भिः ६६ जलं दिशं स्वं क्षितिं चंद्रसूर्यौ
तथा वाय्वग्नीप्रमिमाणं जगच्च ॥ नालं द्रष्टुं यजनाभिन्नवृत्ता ब्रह्मद्विषममृतस्य योनिम् ६७ यं पश्यंति ब्राह्मणाः साधुवृत्ताः क्षीणे पापे मनसा वीतशोकाः ॥ तं निष्प
तंतं तपसा धर्ममोडयंतं दत्तयैव विश्वरूपं ददर्श ॥ दृष्ट्वा चैनं वाङ्मनो बुद्धिदेहैः संहृष्टात्मा मुमुदेवा सुदेवः ६८ अक्षमालापरिक्षिप्तं ज्योतिषां परमं निधिम् ॥ ततो
नारायणो दृष्ट्वा वंदे विश्वसंभवम् ६९ वरदं पृथुचारं वयापार्वत्या सहितं प्रभुम् ॥ क्रीडमानं महात्मानं भूतसंघगैर्दृतम् ७० अजमीशानमव्यक्तं कारणं मानमच्यु
तम् ॥ अभिवाद्याथ रुद्राय सद्योऽधकनिपातिने ॥ पद्माक्षस्तं विरूपाक्षमभितुष्टावभक्तिमान् ७१ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ त्वत्संभूता भूतकृतो वरेण्यगोप्ता
रोऽस्य भुवनस्यादिदेव ॥ आविश्ये मां धरणीयेऽभ्यरक्षन् पुरापुराणी तव देव सृष्टिम् ७२ सुरासुरान्नागरक्षः पिशाचान्नरान्सुपर्णानथ गंधर्वयक्षान् ॥ पृथग्विधा
न्भूतसंघांश्च विश्वांस्त्वत्संभूतान् विद्वत्सर्वांस्तथैव ॥ ऐंद्र्याम्यं वारुणं वेतपाल्यं पैत्रं त्वाष्ट्रं कर्मसौम्यं चतुभ्यम् ७३

परश्वधिनं परश्वधवंतम् ५५ वयोतिगैः वृद्धैः ६६ जगत्प्रमिमाणं परिमाणयंतं कालं यं निब्रूता दुराचाराद्रष्टुनाकं यतो ब्रह्मद्विषमं अमृतस्य मोक्षस्य चो निंकारणम् ६७ ददर्श वासुदेवः सुतरे
ण संबंधः ६८ । ६९ । ७० । ७१ भूतकृतः प्रजापत्यः हे वरेण्यमोक्षकामैर्वरणीय ७२ ऐंद्रमिन्द्रदेवत्वं कर्म तुभ्यं त्वत्वं मेव सर्वेषां देवानां नाम्ना त्वमेव तर्पणीय इत्यर्थः ७३

आकाश इति लुप्तविभक्तिकं स्वाद्यं रसः ब्रह्मवेदाः यज्ञाश्च स्थासु स्थावरं चरिणु जंगमं ७४ अद्रव्यं समुद्रं भस्मस्तोकावर्षं विद्वः संक्षेपे प्रत्येकार्णवे सायुज्यमैक्यं ७५ रूपं ज्योतिरिति द्वाभ्यां श्लोका
भ्यां सर्वस्य ब्रह्म प्रभवत्वं ब्रह्म प्रलयत्वं चोक्तमिह सर्वस्मादन्यद्ब्रह्मणो रूपं विविनक्ति दिव्येति विविहार्वाकाशो भवो दिव्यांशुद्वाशुद्वासत्त्वप्रधानायां गूलप्रकृतौ माया विद्या रुपायां चित्प्रतिबिंबावितिया
वत् तोचता वावृत्तौ दिव्यावृत्ता बीश्वरजीवौ । अथापि मानसौ मनस्येव शास्त्रशास्त्रभावेनाभिव्यक्तौ द्वौ सुपर्णौ पक्षिवदुपाध्यसन्निनौ तयोरपि धेयाः सप्तपिप्पला अश्वत्थाः वाचाशाखाः वाङ्मात्रेण
शाखावत्त्वे आकाशे शेरते तेषां शाखाः शाखाः त्रया इति यास्कः । वाचारं भर्णविकार इति श्रुतेरनुतादयर्थः महदहंकारं च तन्मात्राख्याः प्रकृती मानसौ प्रागुक्तौ ताभ्यां सहैकादश तथा दशौ त्रिया
णि तेषां मेकादशानां गोसारः गोप्तेति पाठे एकवचनमात्रं तानि हि संसारजाश्च मूला बासनावर्धयन्ति केते दश येषु रं पांचभौतिकं शरीरं धारयति तेभ्यश्च षड्विंशते रन्यः परमात्मा सप्तविंशस्त्वमसीत्यर्थः

रूपं ज्योतिः शब्द आकाशवायुः स्पर्शः स्वाद्यं सलिलं गंध उर्वी ॥ कालो ब्रह्मा ब्रह्म च ब्राह्मणाश्च त्वत्संभूतं स्थासु चरिणु चेदम् ७४ अद्रव्यः स्तोकायां तियथा पृथक्कंता
भिश्चैक्यं संक्षेपे यांति भूयः ॥ एवं विद्वान्प्रभवंचाप्ययंच मत्वा भूतानां तव सायुज्यमेति ७५ दिव्यावृत्तौ मानसौ द्वौ सुपर्णौ वाचाशाखाः पिप्पलाः सप्तगोपाः ॥ द
शाप्यन्ये ये पुरंधारयंति त्वया सृष्टास्त्वं हितेभ्यः परोहि ७६ भूतं भव्यं भविता चाप्यधृष्यं त्वत्संभूता भुवनानीह विश्वा ॥ भक्तं च मां भजमानं भजस्व मारीरिषो मामहिता
हितेन ७७ आत्मानं त्वामात्मनो नन्यबोधं विद्वानेवं गच्छति बलशुक्रम् ॥ अस्तौषं त्वां तव संमानमिच्छन् विचिन्वन्वै स दशदेववर्य ॥ सुदुर्लभां देहि वरान्ममैष्टान
भिष्टुतः प्रविकार्षींश्च मायाम् ७८ ॥ व्यास उवाच ॥ तस्मै वरान् चित्यात्मानं लंकंठः पिनाकं पृक् ॥ अर्हते देव मुख्याय प्रायच्छद्विषंस्तुतः ७९ ॥ श्रीभगवा
नुवाच ॥ मत्प्रसादान्मनुष्येषु देव गंधर्वयोनिषु ॥ अप्रमेय बलात्मा त्वं नारायण मविष्यसि ८० न च त्वां प्रसहिष्यंति देवा सुरमहोरगाः ॥ न पिशाचान गंधर्वानय
क्षानचराक्षसाः ८१ न सुपर्णास्तथानागानच विश्वे वियोनिजाः ॥ न काश्चिन्वांच देवोपि समरेषु विजेष्यति ८२ न शस्त्रेण न वज्रेण नाग्निना न च वायुना ॥ न चाद्रै
ण न शुष्केण न त्रसेन स्थावरेण च ८३ काश्चित्तरुजां कर्ता मत्प्रसादात्कथंचन ॥ अपि वै समरं मत्वा मविष्यसि ममाधिकः ८४ एवमेते वरालब्धाः पुरस्ताद्विद्विशौरि
णा ॥ स एष देवश्चरति मायया मोहयन् जगत् ८५ तस्यैव तपसा जातं नरं नाम महासुनिम् ॥ तुल्यमेतेन देवेन तं जानीह्यर्जुन सदा ८६

७६ भूतमिति संभूता संभूतानि विश्वा विश्वानि उभयत्र सुपुच्छां दसोऽहं देशः भजस्व इष्टकामपूरणेन पालय मारीरिषः माहिंसी मां केन अहिता हितेन अहितानां कामादीनामाहितमाधानं मचेतसि प्र
वेशनं तेनेत्यर्थः ७७ आत्मानमिति आत्मनो जीवस्य आत्मानं निरुपाधिस्वरूपं प्रत्यक्षं अतएवानन्यबोधनास्ति अन्योऽहंकारादिबोधोयस्मिन्स्तनन्यबोधं अनन्यभावमिति पाठेऽपि स एवार्थः
पतादृशं त्वां विद्वान् शुक्रमुपाध्य संपर्काभिरवयं ब्रह्म गच्छति प्राप्नोत्युपाधिप्रहाणेन अर्हंतु अहंकारविशिष्टस्त्वर्गभोः संमानमर्चनं कर्तुमिच्छंस्त्वा मस्तौषंस्तुतवानस्मि कीदृशं सदृशंस्तुतियोग्यं त्वां
विचिन्वन्वेषयन् स्ववृषमिति पाठे स्वधर्मरूपं स्वधर्मप्राप्यं हे देववर्य ईशस्यापि त्वं दुरधिगम इत्यर्थः मायां च प्रविकार्षीः प्रकर्षेण विरुतवानसि तामामुद्दिश्य मा प्रविकार्षीरित्यनुवर्णनान्वयः ७८
अर्हते योग्याय ऋषिणानारायणेन संस्तुतः ७९ । ८० । ८१ वियोनिजाः सिंहव्याघ्रादयः ८२ त्रसेन जंगमेन ८३ मत्वा प्राप्य ८४ । ८५ । ८६

पूर्वदेवानां ब्रह्मविष्णुरुद्राणां मध्ये एतौ विष्णुरुद्राणां पृथ्वीनरनारायणीपरमोचितावत्यंततपःसंपन्ना ८७। ८८ देववत्नारायणवत् अवाकर्षः अवमत्कृतशंकृतवानासि आत्मानं शरीरम् ८९ शुभ्रं दी
सिमत् ९०। ९१ तयोर्नरनारायणयोः अथापि तवतयोश्च विशेषहेतुं गृण्वित्याह ताभ्यामिति लिंगे सूक्ष्मशरीरे अर्चायां प्रतिमायां अयं भावः । 'चतुर्णां सन्निधानेन यत्फलं तदशाश्वतं ॥ द्वयोस्तु
सन्निधानेन शाश्वतं प्राप्यते पदम्' इति दक्षस्मृतेः । प्रतिमायां शिवार्चकस्य आत्ममनसं द्विविषयाणां चतुर्णां सन्निध्यमस्ति । लिंगे तदर्थकस्य तु आत्ममनसोर्द्वयोरेव सान्निध्यमस्तीति तयो
रर्चकत्वमाभ्येऽपि प्रकारभेदात्फलभेदभागितेति ९२ लिंगार्चनादेव सर्वब्रह्मेति जानातीत्याह सर्वेति ज्ञात्वा शास्त्रात् पूर्वज्ञात्वापश्चादनुभवेनापि जानातीत्यर्थः अतएव कृष्णे आत्मयोगाख्यं
तावेतौ पूर्वदेवानां परमोपचितावृषी ॥ लोकयात्राविधानार्थं संजायेते युगे युगे ८७ तथैव कर्मणा कृत्स्नं महत्तपसोऽपि च ॥ तेजोमन्युंच विभ्रंस्त्वं जातो रौद्रो महा
मते ८८ स भवान् देववत्प्राज्ञो ज्ञात्वा भवमयं जगत् ॥ अवाकर्षस्त्वमात्मानं नियमैस्तत्प्रियेऽस्य ८९ शुभ्रमत्र हविः कृत्वा महापुरुषविग्रहम् ॥ ईजिवांस्त्वं जपेहो
मैरुपहारैश्च मानद ९० स तथा पूज्यमानस्ते पूर्वदेहेऽप्यतुष्टवत् ॥ पुष्कलांश्चरान् प्रादात्तव विद्वन्हुदिस्थितान् ९१ जन्मकर्मतपोयोगास्तयोस्तव च पुष्क
लाः ॥ ताभ्यां लिंगेऽर्चितो देवस्त्वयाऽर्चायां युगे युगे ९२ सर्वरूपं भवं ज्ञात्वा लिंगे योऽर्चयति प्रभुम् ॥ आत्मयोगाश्च तस्मिन् वैशाख्ययोगाश्च शाश्वताः ९३ एवं
देवाय जंतो हि सिद्धाश्च परमर्षयः ॥ प्रार्थयंतं परं लोके स्थाणुमेकं सर्वकृत् ९४ स एष रुद्र भक्तश्च केशवो रुद्रसंभवः ॥ कृष्ण एव हि यष्टव्यो यज्ञैश्चैव सनातनः ९५
सर्वभूतभवं ज्ञात्वा लिंगमर्चयति यः प्रभोः ॥ तस्मिन् न भ्यधिकां प्रीतिकरोति वृषभध्वजः ९६ ॥ संजय उवाच ॥ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा द्रोण पुत्रो महारथः ॥ नमश्च का
रुद्राय बहुमेने च केशवम् ९७ हृष्टो माच वश्यात्मा सोऽभिवाद्य महर्षये ॥ वरूथिनीमभिप्रेक्ष्य ह्यवहारमकारयत् ९८ ततः प्रत्यवहारोऽभूत्पांडवानां विशांप
ते ॥ कौरवाणां च दीनानां द्रोणे युधिनिपातिते ९९ युद्धं कृत्वा दिनान्पंच द्रोणो हत्वा वरूथिनीम् ॥ ब्रह्मलोकं गतो राजन् ब्राह्मणो वेदपारगः १०० ॥ इति श्री
महाभारते द्रोणपर्वणि नारायणसामोक्षपर्वणि व्यासवाक्येशत रुद्रीये एकाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ तस्मिन्निति
रथे द्रोणे निहते पार्षते नैव ॥ मामकाः पांडवाश्चैव किमकुर्वतः परम् १ ॥ संजय उवाच ॥ तस्मिन्नतिरथे द्रोणे निहते पार्षते नैव ॥ कौरवेषु च भग्रेषु कुंतीपुत्रो धनं
जयः २ दृष्ट्वा सुमहदाश्चर्यमात्मनो विजयावहम् ॥ यदृच्छायां मत्तं व्यासं प्रच्छ भरतर्षभ ३ ॥ अर्जुन उवाच ॥ संग्रामे न्यहनं शत्रून् शरीरैर्विमलैरहम् ॥ अग्रतो
लक्षयेयां तं पुरुषं पावकप्रभम् ४ ज्वलंतं शूलमुद्यम्य यां दिशं प्रतिपद्यते ॥ तस्यां दिशि विदीर्य तेशत्रवो मे महामुने ५ तेन भग्नान् रीन्सर्वान् मद्भग्नान् मन्यते जनः ॥
तेन भग्नानि सैन्यानि पृष्ठतोऽनुव्रजाम्यहम् ६

जीवब्रह्मैक्यविज्ञानं शास्त्रयोगाख्यं परोक्षज्ञानं च तत्कारणी

भूतं पुष्कलमस्तीत्याह आत्मेति ९३। ९४ कृष्णः भक्तानां सहेतुकं संसारं कर्षतीति योगात्स एवाराध्यः ९५। ९६। ९७। ९८ महर्षये व्यासाय ९९। १०० ॥ इति द्रोणपर्वणि दीकायामेका
धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ तदेवं विष्णोः शिवमयत्वं व्याख्याय विष्णुत्राणां तन्मयस्य जगत्स्वाणमपि शिवमेव कर्मेत्युक्तं । तस्मिन्नित्यत आरभ्य पर्वसमाप्तिपर्यंतस्य ग्रं
थस्य तात्पर्यमपि भूभारावतारहेतुरपि शिवपूजेति १। २ यदृच्छया देवेन ३ न्यहनं शत्रून् इत्यत्र निघ्नतः शत्रून् इति पाठेशरीरैः शत्रून् निघ्नतो ममाग्रतो यां तं पुरुषमहं लक्षये इत्यन्वयः ४। ५। ६

७। ८ प्रजानां सर्गस्थित्यंतकर्तृत्वेन पतीनां ब्रह्मविष्णुरुद्राणां प्रययितारं कारणमित्यर्थः तेजसंस्वायेतादितः चिन्मात्ररूपं पुरुषं सर्वपूर्वशरीरगुहासुशयानं अतएव प्रमुक्तं योमित्येव शास्तरं
भुवनं योः भूः पृथिवी भुवमंतरिक्षं त्रैलोक्यशरीरमित्यर्थः देव्योतमानं सर्वलोकेश्वरं प्रभुमिति राजबद्धिः स्थित्वाऽपि नियमयंतमित्यर्थः ९ ईशानमनन्याधिपतिं वरदं श्रेष्ठानामपि त्वं दधि
तारं भुवनेश्वरं भुवनव्यापिनम् १० जटिलं शिखिनमिति रूपभेदाभिप्रायेण विशेषणद्वयं योज्यम् ११ जगत्प्रीतिजगदानंदकरं अधीश्वरं ईश्वरादधिकं निरुपाधिचिन्मात्रमित्यर्थः १२
जगद्योनिजगद्बीजमिति जगतां मातृपितृरूपम् १३ विश्वनरं विश्वस्य नेतारं भूतस्य भवस्य भवस्य वर्तमानस्य चोद्भवम् १४ योगं कर्मयोगादिरूपं योगेश्वरं योगिनामीशं योगानां फलप्रदं वा

भगवंस्तन्ममाचक्ष्वको वै स पुरुषोत्तमः ॥ शूलपाणिर्मया दृष्टस्तेजसा सूर्यसन्निभः ७ न पद्म्यास्पृशते भूमिं न च शूलं विमुंचति ॥ शूलाच्छूलसहस्राणि निष्पेतुस्त
स्य तेजसा ८ ॥ व्यास उवाच ॥ प्रजापतीनां प्रथमतैजसं पुरुषं प्रभुम् ॥ भुवनं भूर्भुवदेवं सर्वलोकेश्वरं प्रभुम् ९ ईशानं वरदं पार्थ दृष्टवानशिर्शं करम् ॥ तं गच्छ श
रणं देवं वरदं भुवनेश्वरम् १० महादेवं महात्मानमशानं जटिलं विभुम् ॥ अक्षं महाभुजं रुद्रं शिखिनं चीरवाससम् ११ महादेवं हरं स्थाणुं वरदं भुवनेश्वरम् ॥ जग
त्प्रधानमजितं जगत्प्रीतिमधीश्वरम् १२ जगद्योनिजगद्बीजं जयिनं जगतोगतिम् ॥ विश्वात्मानं विश्वसृजं विश्वमूर्तियशस्विनम् १३ विश्वेश्वरं विश्वनरं कर्मणा
मीश्वरं प्रभुम् ॥ शंभुं स्वयंभुं भूतेशं भूतभव्यभवोद्भवम् १४ योगं योगेश्वरं सर्वसर्वलोकेश्वरेश्वरम् ॥ सर्वश्रेष्ठं जगच्छ्रेष्ठं वरिष्ठं परमेश्वरम् १५ लोकत्रयविधाता
रमेकं लोकत्रयाश्रयम् ॥ शुद्धात्मानं भवं भीमं शशांकं कृतशेखरम् १६ शाश्वतं भूधरं देवं सर्ववागीश्वरेश्वरम् ॥ सुदुर्जयं जगन्नाथं जन्ममृत्युजरातिगम् १७ ज्ञा
नात्मानं ज्ञानगम्यं ज्ञानश्रेष्ठं सुदुर्विदम् ॥ दातारं चैव भक्तानां प्रसादविहितान्वरान् १८ तस्य पारिषदादिव्याकृपैर्नानाविधैर्विभोः ॥ वामनाजटिलमुंडाहस्वग्री
वामहोदराः १९ महाकायामहोत्साहामहाकर्णास्तथापरे ॥ आननैर्विकृतैः पादैः पार्थ वेषैश्चैकैः २० ईदृशैः समहादेवः पूज्यमानो महेश्वरः ॥ साशिवस्तात ते
जस्वी प्रसादाद्याति तेऽग्रतः २१ तस्मिन् चोरे सदा पार्थ संग्रामेलो महर्षणे ॥ द्रौणिकर्णरूपैर्गुप्तं महेश्वरसैः प्रहारिभिः २२ कस्तांसेनां तदा पार्थ मनसाऽपि प्रधर्ष
येत् ॥ ऋते देवान् महेश्वरासाद्गुरुपान् महेश्वरात् २३ स्थातुमुत्सहते काश्चिन्न तस्मिन् ग्रतः स्थिते ॥ न हि भूतं समं तेन त्रिषु लोकेषु विद्यते २४ गंधेनापि हि संग्रामेत
स्य क्रुद्धस्य शत्रवः ॥ विसंज्ञाहतभूयिष्ठावेपंति च पतंति च २५ तस्मै नमस्तु कुर्वतो देवास्तिष्ठंति वैदिवि ॥ ये चान्ये मानवा लोके ये च स्वर्गजितो नराः २६ ये भक्ता
वरदं देवं शिवं रुद्रमुपापतिम् ॥ अनन्यभावेन सदा सर्वेशं समुपासते २७ इह लोके सुखं प्राप्यते यांति परमां गतिम् ॥ नमस्कुरुष्वकौतियतस्मै शांताय वै सदा २८
रुद्राय शितिकंठाय कनिष्ठाय सुवर्चसे ॥ कपर्दिने करालाय हर्यक्षवरदाय च २९

सर्वसर्वात्मकम् १९। १९ सुदुर्जयमत्यंतं दुष्प्रापमनाधिकारिभिः १०

ज्ञानात्मानं ज्ञानस्वरूपं ज्ञानगम्यं परविद्याप्राप्यं ज्ञानश्रेष्ठं चिन्मात्ररूपत्वेनैव प्रशस्यतमं अतएव सुदुर्विदमिति विषयत्वाद्भूतं १८ पारिषदागणाः १९। २०। २१। २२ प्रधर्षयेदभिभवेत्
२३। २४। २५। २६ भक्ताः भजंत इति भक्ताः २७ नमस्करणं प्रह्वीभावस्त्वं कुरुष्व शितिकंठाय नीलग्रीवाय कनिष्ठाय सूक्ष्मायेति प्राश्नः कनीदीप्तो दीप्ततमाय २८ हर्यक्षः पिगाक्षः कुबेरः २९

याम्यायामकर्मकालाय अव्यक्तकेशाय अव्यक्तमायाशबलकेशवप्रशिनमात्रंस्मृतं सद्गतेमकेशंकराय सुलोकस्य ३० मुंडाय यजमानमूर्तिस्त्वात् कृशाय तपोनिष्ठस्त्वात् उत्तरायामसंसारवि
तिरोषः रंभसेवेगवते ३१ सर्वेभ्याः शुभावहाविधयः प्रियाय स्यतस्मै सर्वाय प्रियाय प्रियवाससे सोमाय वाससा सोमदैवस्य स्वात् उष्णीषिणे शिरोवेष्टनवते मीढुषेष्टिकर्त्रे ३२ गिरिशाय प्र
तशायिने चीरं वल्कलं हिरण्यबाहवे सुवर्णालंकृतभुजाय ३३ ॥ ३४ वृक्षैर्वृक्षनयोग्यैर्देहेरावृतकायाय आच्छादितस्वरूपाय मध्यमाय अंतर्यामिणे सुवहस्ताय अध्वर्यवे भार्गवाय रामाय ३५
मुंजीवल्कलं तृणतंतवो वातमयवाससे ३६ ॥ ३७ अव्यग्रमना कुलम् ३८ कपर्दिनं जटाजूटवंतं वृषावर्तवृषाणां श्रेष्ठानां ब्रह्मादीनामावर्तयितारं तानपि ब्रामयंतं माययेत्यर्थः वृषनाभं सर्वलोकाश्च यत्वे
न प्रशस्ततमगर्भं वृषध्वजं नंदिवाहनं वृषदर्पवृषः समर्थं लोकाय संहारक्षमो दर्पोऽहंकारो यस्य तं वृषस्य धर्मस्य पतिं तत्फलप्रदानत्वेन वृषो धर्मपरापररूपो विश्वपुष्पः शृंगभूत उच्चतरो यस्य तं अत

याम्याय अव्यक्तकेशाय सद्गते शंकराय च ॥ काम्याय हरिनेत्राय स्थानवे पुरुषाय च ३० हरिकेशाय मुंडाय कृशायोत्तराय च ॥ भास्कराय सुतीर्थाय देवदेवाय रंभसे
३१ बहुरूपाय सर्वाय प्रियाय प्रियवाससे ॥ उष्णीषिणे सुवक्राय सहस्राक्षाय मीढुषे ३२ गिरिशाय प्रशांताय पतये चीरवाससे ॥ हिरण्यबाहवे राजन्नाय पतये दि
शाम् ३३ पर्जन्यपतये चैव भूतानां पतये नमः ॥ वृक्षाणां पतये चैव गवां च पतये नमः ३४ वृक्षैरावृतकायाय सेनान्ये मध्यमाय च ॥ सुवहस्ताय देवाय धन्वि
ने भार्गवाय च ३५ बहुरूपाय विश्वस्य पतये मुंजवाससे ॥ सहस्रशिरसे चैव सहस्रनयनाय च ३६ सहस्रबाहवे चैव सहस्रचरणाय च ॥ शरणं गच्छ कौतियवरदं भुव
नेश्वरम् ३७ उमापतिं विरूपाक्षं दक्षयज्ञनिवर्हणम् ॥ प्रजानां पतिमव्यग्रं भूतानां पतिमव्यग्रम् ३८ कपर्दिनं वृषावर्तवृषनाभं वृषध्वजम् ॥ वृषदर्पवृषपतिं
वृषशृंगं वृषर्षभम् ३९ वृषां कं वृषभोदारं वृषभं वृषभेक्षणम् ॥ वृषायुधं वृषशरं वृषभूतं वृषेश्वरम् ४० महोदरं महाकायं द्वीपि चर्मनिवासिनम् ॥ लोकेशं वरदं मुंडं
ब्रह्मण्यं ब्राह्मणप्रियम् ४१ त्रिशूलपाणिं वरदं खड्गचर्मधरं प्रभुम् ॥ पिनाकिनं खड्गधरं लोकानां पतिमीश्वरम् ४२ प्रपद्ये शरणं देवं शरण्यं चीरवाससम् ॥ नमस्त
स्मै सुरेशाय यस्य वै श्रवणः सखा ४३ सुवाससे नमस्तुभ्यं सुवताय सुधन्विने ॥ धनुर्धराय देवाय प्रियधन्वाय धन्विने ४४ धन्वंतराय धनुषे धन्वाचार्याय ते नमः ॥
उग्रायुधाय देवाय नमः सुरवराय च ४५ नमोऽस्तु बहुरूपाय नमोऽस्तु धन्विने ॥ नमोऽस्तु स्थानवे नित्यं नमस्तस्मै तपस्विने ४६ नमोऽस्तु त्रिपुरघ्नाय भगघ्नाय
चैव नमः ॥ वनस्पतीनां पतये नराणां पतये नमः ४७ मातृणां पतये चैव गणानां पतये नमः ॥ गवां च पतये नित्यं यज्ञानां पतये नमः ४८

एव वृषर्षभं वृषाणां फलवर्षिणं भिद्रादीनामृषभं श्रेष्ठम् ३९ वृषो बलीवर्हो केवले यस्य तं वृषार्कं वृषभोदारं वृषभेष्टमृषभेण भासमाने पुंडारं बहुफलप्रदं अतएव वृषभं वृषेण धर्मेण निमित्तं नमानं साक्षात्का
रो यस्य तं वृषभं योगधर्मे कर्मण्यं वृषभेक्षणं स्पष्टार्थं वृषायुधं श्रेष्ठप्रहरणं वृषो विष्णुः शरो यस्य तं वृषशरं वृषभूतं धर्मे कर्मण्यं वृषस्य दक्षयज्ञस्येश्वरं नियंतारम् ४० महदनेककोटिब्रह्माद्याश्च नूतनमुदरं
यस्य तं महोदरं महाकायं त्रैलोक्यशरीरं द्वीपि चर्मनिवासिनं व्याघ्रचर्मणानितराच्छादितम् ४१ खड्गधरं खड्गमात्रधरम् ४२ ॥ ४३ सुधन्विने शोभनाय धन्विने धनुर्धराः पार्थदा अस्य संतितस्मै स्वयम्
पि धनुर्धराय अतएव प्रियधन्वाय धनुः प्रियाय धन्वधनुः प्रेरकत्वेनास्यास्तीति तस्मै ब्रह्मण्यं ४४ धन्वंतराय धनुर्धरं धन्वेऽस्तीति धन्वंतरं मौर्वीतदूपाय संभिरार्थः धनुषे धनुः स्वरूपाय धन्वाचा
र्याय धनुर्वेदगुरवे ४५ ॥ ४६ भगघ्नाय भगनेत्रभिदे ४७ ॥ ४८

४९ ॥ ५० ॥ ५१ मुहागताः पातालगतता अपीत्यर्थः न सुखमेवंतीत्युक्तं देवाह वक्ष्ये स्यादिना ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ तमसा संवृत्तान प्राकाशं तन प्राज्ञायंत ५७ चक्रं कर्मय इति संबन्धः
५८ पूषाणं पूषणम् ५९ मतालीनाः संतो निश्चक्रमुयं जज्ञदेशादपक्राताः देवानां लीनानां पविष्यायेति शेषः ६० तं शरान्मुंचंतमिति शेषः ६१ ॥ ६२ ॥ अतिकोपेन अतिक्रांतकोपेन शांतेनेत्यर्थः

अपांचपतये नित्यं देवानां पतये नमः ॥ पूष्णोदंतविनाशाय ज्यक्षाय वरदाय च ४९ नीलकंठाय पिगाय स्वर्णकेशाय वै नमः ॥ कर्माणियानि दिव्यानि महादेवस्य धी
मतः ५० तानिते कीर्तयिष्यामि यथा प्रज्ञं यथा श्रुतम् ॥ न सुरानासुरालोके न गंधर्वानराक्षसाः ५१ सुखमेधंति कुपिते तस्मिन् अपि मुहागताः ॥ दक्षस्य यजमा
नस्य विधिवत्संभृतं पुरा ५२ विव्याध कुपितो यज्ञं निर्दयस्त्वभवत्तदा ॥ धनुषाबाणमुत्सृज्य स योषं विननाद च ५३ तेन शर्मकुतः शांतिं लेभिरे स्म सुरास्तदा ॥
विद्रुते सहसा यज्ञे कुपिते च महेश्वरे ५४ तेन ज्यातलघोषेण सर्वलोकाः समाकुलाः ॥ बभूवुर्वशगाः पार्थनिपेतुश्च सुरासुराः ५५ आपश्चुक्षुभिरे सर्वाश्च कं पेचवसुंधरा ॥
पर्वताश्च व्यशीर्यत दिशो नागाश्च मोहिताः ५६ अंधेन तमसालोका न प्राकाशं तसंवृताः ॥ जघ्निवान्सहसूयेण सर्वेषां ज्योतिषां प्रभाः ५७ चुक्षुर्भुर्भयभीताश्च शां
तिं चक्रुस्तथैव च ॥ ऋषयः सर्वभूतानां मात्मनश्च सुखैषिणः ५८ पूषाणमभ्यद्रवत शंकरः प्रहसन्निव ॥ पुरोडाशं भक्षयतो दशनान्वैव्यशातयत् ५९ ततो निश्च
क्रमुर्देवा वेपमानानताः स्मते ॥ पुनश्च संदधे दीप्तान् देवानां निशितान् शरान् ६० सधूमान्सस्फुलिगांश्च विद्युतो यदसन्निभान् ॥ तं दृष्ट्वा तु सुराः सर्वे प्राणिपत्यमहेश्व
रम् ६१ रुद्रस्य यज्ञभागं च विशिष्टं ते त्वकल्पयन् ॥ भयेन त्रिदशाराजच्छरणं च प्रपदिरे ६२ तेन चैवातिकोपेन स यज्ञः संधितस्तदा ॥ भग्नाश्चापि सुरा आसनभी
ताश्चाद्यापितं प्रति ६३ असुराणां पुराण्या संस्त्रीणि वीर्यवतां दिवि ॥ आयसं राजतं चैव सौवर्णं परमं महत् ६४ सौवर्णं कमलाक्षस्य तारकाक्षस्य राजतम् ॥ तृती
यं तु पुरं तेषां विद्युन्मालिन आयसम् ६५ न शक्तस्तानि मघवान् भेतुं सर्वायुधैरपि ॥ अथ सर्वे सुरा रुद्रं जग्मुः शरणमर्दिताः ६६ ते तमूचुर्महात्मानं सर्वदेवाः सवास
वाः ॥ ब्रह्मदत्तवराहो ते घोरास्त्रिपुरवासिनः ६७ पीडयंत्यधिकं लोकं यस्मात्ते वरदपिताः ॥ त्वद्वदे देवदेव शनान्यः शक्तः कथंचन ६८ हंतुं दैत्यान् महादेव जहितां
स्त्वं सुरद्विषः ॥ रुद्ररौद्रा भविष्यंति पशवः सर्वकर्मसु ६९ निपातयिष्यसे चैतान् सुरान् भुवनेश्वर ॥ सतथोक्तस्तथेत्युक्त्वा देवानां हितं काम्यया ७० गंधमादनं विध्यौ
च कृत्वा वंशध्वजौ हरः ॥ पृथ्वीं ससागरवनारं कृत्वा तु शंकरः ७१ अक्षं कृत्वा तु नागिंद्रं शेषनाम त्रिलोचनः ॥ चक्रे कृत्वा तु चंद्राकौ देवदेवः पिनाकधृक् ७२ अणीकृत्वा
लपत्रं च पुष्पदंतं च त्र्यंबकः ॥ यूपं कृत्वा तु मलयमवनाहं च तक्षकम् ७३ योक्रां गानि च सत्वानि कृत्वा शर्वः प्रतापवान् ॥ वेदान् कृत्वाऽथ चतुरश्वतुरश्वान् महेश्वरः ७४

ततः प्रभृति पूर्वभग्नाः संतोऽद्यापि भीताः संतीत्यर्थः ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० वंशध्वजौ अर्जुनौ ध्वजौ पार्श्वद्वयस्य महाध्वजस्तु भेरि रतिवक्ष्यते ७१ ॥ ७२ अणीयुगांतबंधनेद्वौ
नागौ यूपयुगं अवनाहं त्रिवेणुयुगबंधनं ज्जुम् ७३ योक्राणि अंगानि चाकर्षादीनि सत्वानि सरीसृपपर्वतादीनि च ७४

उपवेदान् आयुर्वेदधनुर्वेदगांधर्ववेदपाश्चिमाश्रयान् खलीनान् कडीयाकीतिप्रसिद्धान् गायत्रीसावित्रीप्रमहेश्वरीन् ७५७६ वाजाभ्यां पक्षाभ्यां पक्षयोरित्यर्थः ७० विद्युत्तविद्युत्तं निश्चाणां वि
शितम् ७८ । ७९ स्थानस्थीयतेऽस्मिन्नित्योगाद्वशूहम् ८० स्थानुरचलः समेतानिसमसूत्रगतानि ८१ त्रिपर्वणात्रीणि विष्णुवायुवैवस्वताख्यानि शरपक्षपुंखरूपाणि पर्वणि यस्य तेन त्रिशल्येन
गार्हपत्यदक्षिणाद्याहवनीयरूपाग्नित्रयशल्येन ८२ पुराणीत्यादिसार्धः पूर्वदक्षयज्ञविध्वंसनमुक्तं तस्य तात्पर्यमीश्वरेऽर्जो तोयज्ञो विध्वंसते । ततश्च यज्ञकर्ता ऋत्विजश्चनश्यतीत्युक्तं तेनेश्वर

उपवेदान् खलीनां श्वकृत्वा लोकत्रयेश्वरः ॥ गायत्रीप्रमहेश्वरकृत्वा सावित्रीचमहेश्वरः ७५ कृत्वाकारं प्रतोदं च ब्रह्माणं चैव साराथिम् ॥ गांडीवं मंदरं कृत्वा गुणं कृत्वा तु
वासुकिम् ७६ विष्णुं शरोत्तमं कृत्वा शल्यमग्निं तथैव च ॥ वायुं कृत्वाऽथ वाजाम्यां पुंखैवैव स्वतं यमम् ७७ विद्युत्कृत्वाऽथ निश्चाणं मेरुं कृत्वा च वैध्वजम् ॥ आरुह्य
सरथं दिव्यं सर्वदेवमयं शिवः ७८ त्रिपुरस्य वधार्थाय स्थाणुः प्रहरतावरः ॥ असुराणामंतकरः श्रीमानतुलविक्रमः ७९ स्तूयमानः सुरैः पार्थक्राविभिश्च तपोधनैः ॥
स्थानं माहेश्वरं कृत्वा दिव्यमप्रतिमं प्रभुः ८० अतिष्ठत् स्थाणुभूतः स सहस्रं परिवत्सरान् ॥ यदा त्रीणिसमेतानि अंतरिक्षे पुराणि च ८१ त्रिपर्वणा त्रिशल्येन तदा
तानि विभेदसः ॥ पुराणि न च तं शेकुर्दानवाः प्रतिवीक्षितुम् ८२ शरं कालाग्निं संयुक्तं विष्णुसोमसमायुतम् ॥ पुराणि दग्धवंतं तं देवीयाता प्रवीक्षितुम् ८३ बाल
मंकगतं कृत्वा स्वयं पंचाशत्खं पुनः ॥ उमाजिज्ञासमाना वै कोऽयमित्यब्रवीत्सुरान् ८४ असूयतश्च शक्रस्य वज्रेण प्रहरिष्यतः ॥ बाहुंसवग्रंतं तस्य क्रुद्धस्यास्तं भ
यत्प्रभुः ८५ प्रहस्य भगवांस्तूर्णं सर्वलोकेश्वरो विभुः ॥ ततः सस्तं भित्तुजः शक्रो देवगणैर्वृतः ८६ जगाम स सुरस्तूर्णं ब्रह्माणं प्रभुमभ्ययम् ॥ ते तं प्रणम्य शिरसा
प्रोक्षुः प्रांजलयस्तदा ८७ किमप्यंकगतं ब्रह्म पार्वत्या भूतमहुतम् ॥ बालरूपधरं दृष्ट्वा नास्माभिरभिलक्षितः ८८ तस्मात्त्वां प्रष्टुमिच्छामो निर्जिता येन वै वयम् ॥
अयुध्यता हि बालेन लीलया स पुरंदराः ८९ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा ब्रह्मा ब्रह्मविदावरः ॥ ध्यात्वा स शंभुं भगवान्बालं चामित तेजसम् ९० उवाच भगवान्ब्रह्मा शक्रादीं
श्वसुरोत्तमान् ॥ चराचरस्य जगतः प्रभुः स भगवान्हरः ९१ तस्मात्परतरं नान्यत्किंचिदस्ति महेश्वरात् ॥ यो दृष्टोऽस्य मया सार्धं युष्माभिरमित्युतिः ९२ स पार्व
त्याः कृतेशर्वः कृतवान्बालरूपताम् ॥ ते मया सहिता यूयं प्रापद्यध्वंतमेव हि ९३ स एष भगवान्देवः सर्वलोकेश्वरः प्रभुः ॥ न संबुधुधिरैवैनं देवास्तं भुवनेश्वरम्
९४ स प्रजापतयः सर्वे बालार्कसदृशप्रभम् ॥ अथाभ्येत्यत तो ब्रह्मा दृष्ट्वा स च महेश्वरम् ९५

प्रीत्यर्थं कर्माणि कार्याणीति दर्शितं । ततस्त्रिपुरवधोक्तस्तस्य तात्पर्यं स्थूलसूक्ष्मकारणानि त्रीणि शरीराणि पुराणिकमाद्रुप्रीत्यल्पसुखकरत्वाभ्यां मोहमयत्वेन च सौवर्णराजतावसानि । कामाद
योऽसुराः । शमादयो देवास्तेषां प्रीतिकरो रुद्र आत्मा शरीरं पृथिव्याख्यं रथमास्थाय तस्य चालके चंद्रसूर्याख्ये मनश्चक्षुः । वेदाश्च गम्यस्थानमापकत्वेन हयाः । शरो विष्णवधिष्ठितासूक्ष्मव
द्विस्तदैकाग्र्येण शरीरत्रयमेवेतुर्ब्रह्मणिसाक्षात्कृतैस्तिकामादयोनश्चैतिलभूताश्च शमादयो वर्धते । तेषु वर्धमानेषु रुद्रो बालवद्रागद्वेषभूयो ब्रह्मविद्यापरनाम्न्या उमाया वशगोभवतीत्येतद्
प्रमदयते ८३ । ८४ असूयतश्च शक्रस्येत्यादितात्पर्यं ब्रह्मभूतं द्विषंतः कर्मदास्तेन योगमहिम्ना निर्जिताः संतस्तमेव शरणं गच्छन्तीति ८५ । ८६ १८० । ८८ ८९ १९० । ९१ । ९२ ९३ ९४ ९५

गतिः पालकः परायणं लयस्थानम् ९६ भवउत्पत्तिकारणं ९७ ईशः शिक्षकः मायोनायकः पतिः पालकः ९८ । ९९ । १०० । १ सवैरुद्रहत्यादिना पुनरेव सार्वात्म्यमुच्यते २ । ३ । ४ । ५ । ६
७ । ८ । ९ । ११० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ द्वेतनूहृत्युकेतनपुनर्न्याख्याति तस्य देवस्येति वडवामुखेति विख्याता चोरातनुः १६ एष चैवेति अधोराशमशानाख्याकाशी । 'याते रुद्रशिवातनु
रचोराऽपापकाशिनी' इति लिङ्गादपापस्य ब्रह्मणः प्रकाशकत्वात् । एतच्चान्यत्राप्यविमुक्ताख्यातामेव मकृत्या प्राप्तं । अत्र हि जंतोः प्राणेषूत्क्रममाणेषु रुद्रस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावमृतीभूत्वा मोक्षी

अयं श्रेष्ठ इति ज्ञात्वा वदंतेऽपि तामहः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ त्वं यज्ञो भुवनस्यास्य त्वं गतिस्त्वं परायणम् ९६ त्वं भवस्त्वं महादेवस्त्वं धाम परमं पदम् ॥ त्वया सर्वमिदं व्या
संजगत्स्थावरजंगमम् ९७ भगवन्भूतमव्येशलोकनाथ जगत्पते ॥ प्रसादं कुरु शक्रस्य त्वया क्रोधादितस्य वै ९८ ॥ व्यास उवाच ॥ पद्मयोनिवचः श्रुत्वा ततः प्री
तो महेश्वरः ॥ प्रसादाभिमुखो भूत्वा अट्टहासमथाकरोत् ९९ ततः प्रसादयामासुरुमां रुद्रं च ते सुराः ॥ अभवच्च पुनर्बाहुयथा प्रकृतिवज्रिणः १०० तेषां प्रसन्नो भग
वान्सपत्नीको वृषध्वजः ॥ देवानां त्रिदशश्रेष्ठो दक्षयज्ञविनाशनः १ सवैरुद्रः सचाशिवः सोऽग्निः सर्वश्च सर्ववित् ॥ सचंद्रश्चैव वायुश्च सोऽश्विनौ च सविद्युतः २ सभवः
सचपर्जन्यो महादेवः सनातनः ॥ सचंद्रमाः सचेशानः ससूर्यो वरुणश्च सः ३ सकालः सोऽतको मृत्युः सयमो रात्र्यहानितु ॥ मासार्धमासाः क्रतवः संध्ये संवत्सरश्च सः ४
धाता च सविधाता च विश्वात्मा विश्वकर्मकृत् ॥ सर्वासां देवतानां च धारयत्यवपूर्वपुः ५ सर्वदेवैः स्तुतो देवः सैकधा बहुधा च सः ॥ शतधा सहस्रधा चैव भूयः शतसहस्रधा
६ द्वेतनूतस्य देवस्य वेदज्ञा ब्राह्मणाविदुः ॥ घोराचान्या शिवाचान्या ते तनू बहुधा पुनः ७ घोरातु यातु धानस्य सोऽग्निर्विष्णुः सभास्करः ॥ सौम्यातु पुनरेवास्य
आपो ज्योतीषि चंद्रमाः ८ वेदाः सांगोपनिषदः पुराणा ध्यात्मनिश्चयाः ॥ यदत्र परमं गुह्यं सर्वदेवो महेश्वरः ९ ईदृशश्च महादेवो भूयांश्च भगवानजः ॥ न हि सर्वमया
शक्या वक्तुं भगवतो गुणाः ११० अपि वर्षसहस्रेण सततं पांडुनंदन ॥ सर्वं ग्रहेर्हृतीतान्वै सर्वपापसमन्वितान् ११ समोचयति सुप्रीतः शरण्यः शरणागतान् ॥ आयु
रारोग्यमैश्वर्यवित्तकामांश्च पुष्कलान् १२ सददाति मनुष्येभ्यः सचैवाक्षिपते पुनः ॥ सेंद्रादिषु च देवेषु तस्य चैश्वर्यमुच्यते १३ सचैव व्याप्तो लोके मनुष्याणां शु
भाशुभे ॥ ऐश्वर्याच्चैव कामानामीश्वरश्च स उच्यते १४ महेश्वरश्च महतां भूतानामीश्वरश्च सः ॥ बहुभिर्बहुधा रूपैर्विश्वं व्याप्नोति वै जगत् १५ तस्य देवस्य यद्रक्तं
समुद्रे तदा धिष्ठितम् ॥ वडवामुखेति विख्यातं पिबतो यमं हविः १६ एष चैव इमशानेषु देवो वसति नित्यशः ॥ यजंत्येनं जनास्तत्र वीरस्थान इतीश्वरम् ११७

भवति । तस्मादविमुक्तमेव निषेवेता विमुक्तं न विमुक्तं चेदिति । तत्र इमशानेकाश्यापनं रुद्रं जनाउपासकाय जंति आराधयति एतदपि तत्रैव श्रुतं । येषोऽर्जतोऽव्यक्त आत्मा सोऽविमुक्त उपास्यः सोऽवि
मुक्ते प्रतिष्ठित इति । वीरस्थाने वीराणां पद्मं जयिनां संन्यासिनां स्थाने अविमुक्ते यथोक्तं यतीन्द्रकृत्यस्मृतिषु । 'अष्टो मासान् विहारः स्याद्धार्षिकं च तुरो वसेत् । अविमुक्ते प्रविष्टानां विहारो नैव विद्यते'
इति । नचात्र इमशानशब्दार्थो लोकप्रसिद्धो ग्रहीतुं युक्तः तस्याशुचित्वेन यागभूमित्वासंभवेन यजंत्येन जनास्तत्रेति वाक्यशेषविरोधात् । नच वीरस्थाने इत्युक्ते सुराणां नित्यमार्गजुषां तदपि
यजनस्थानमिति वाक्यं । आनुशासनिके उमा महेश्वरसंवादे इमशानसदृशं पवित्रं स्थानं त्रैलोक्येनास्तीति महेश्वरवचसेवस्थापितत्वात् तस्मात्सह इमशानमिति लोकप्रसिद्धेः पवित्रं देवयजनस्थानं

इमशानाख्यं वाराणस्येव । अत्रैव संवर्तो दीनामज्ञातवासोजाबालादौ भूयमाणोदानप्रभेदेभ्योऽपि विज्ञाया माश्रयेभ्योऽपि संवर्तमरुतमिषोपश्रुतिरिति सर्वमनवयम् १७ अस्येति प्राक्तन्येदाणि १८ निरुच्यते 'देव्याश्चैव कामानामीश्वरश्च स उच्यते ॥ महेश्वरश्च महतोऽस्तानामीश्वरश्च सः' इत्येवंजातीयकेऽश्लोकेऽप्युच्यते १९ शतरुद्रिचं 'नमस्ते रुद्रसन्ध्या' इति याजुषः प्रपाठकः । उपस्थानं रुद्रोपस्थानं मंत्रभूतम् १२० कामानां दिव्यानां मानुषाणां च सप्रमुदाता विभुर्गोपकः विश्वं व्याप्नोति कनककुण्डलवदनत्वाकाशवद्विभुमात्रं नापि प्रधानवत् २१ यतः प्रसुरीश्वरश्चेतन इति यावत् ज्येष्ठं प्रशस्ततमं त्रिविधपरिच्छेदशून्यं भूतं नित्यसिद्धं एष एव प्रथमः प्रजापतिः २२ पशून्जीवान् अत्रपातिपालयति पिबति सादरं पश्यति शोषयति चेत्यर्थानभिप्रेत्य इत्यंतस्य पातिः पतिशब्दोऽप्यत्र स्तेनपशुपतिशब्दस्याप्यर्थप्रयमित्यपेक्षितम् २३ ब्रह्मचर्येण दिव्यत्वात् यथास्थितत्वाच्च लिंगमित्यप्यस्य नाम आलिंगत्ययं मर्पचंसत्तास्फूर्तिप्रदानेनालिंगत्येनं मर्पचः म

अस्य दीप्तानिरूपाणि घोराणि च बहूनि च ॥ लोकेयान्यस्य पूज्यं ते मनुष्याः प्रवर्दति च ११८ नामधेयानि लोकेषु बहुभ्यस्य यथार्थवत् ॥ निरुच्यंते महत्त्वाच्च विभुत्वात् कर्मणस्तथा १९ वेदेचास्य समाप्नातं शतरुद्रियमुत्तमम् ॥ नाम्ना चानंतरुद्रेति ह्युपस्थानं महात्मनः २० सकामानां प्रभुर्देवो ये दिव्या ये च मानुषाः ॥ स विभुः स प्रभुर्देवो विश्वं व्याप्नोति वै महत् २१ ज्येष्ठं भूतं वदं त्येनं ब्राह्मणमुनयस्तथा ॥ प्रथमो ह्येष देवानां मुखदस्यानलोऽभवत् २२ सर्वथा यत्पशून्पाति तैश्च यद्रमते पुनः ॥ तेषामधिपतिर्यच्च तस्मात्पशुपतिः स्मृतः २३ दिव्यं च ब्रह्मचर्येण लिंगमस्य यथास्थितम् ॥ महयस्यैष लोकांश्च महेश्वर इति स्मृतः २४ ऋषयश्चैव देवाश्च गर्धर्वाप्सरसस्तथा ॥ लिंगमस्यार्चयंति स्म तच्चाप्यूर्ध्वं समास्थितम् २५ पूज्यमाने ततस्तस्मिन् मोदते समहेश्वरः ॥ सुखी प्रीतश्च भवति प्रहृष्टश्चैव शंकरः २६ यदस्य बहुधा रूपं भूतं भव्यं भवत्स्थितम् ॥ स्थावरं जंगमं चैव बहु रूपस्ततः स्मृतः २७ एकाक्षो जाज्वलन्नास्ते सर्वतोक्षिमयोऽपि वा ॥ क्रोधाद्यश्चाविश लोकांस्तस्मात्सर्व इति स्मृतः २८ धूम्ररूपं च यतस्य धूर्जटिस्तेन चोच्यते ॥ विश्वे देवाश्च यतस्मिन् विश्वरूपस्ततः स्मृतः २९ तिस्रो देवीर्यदा चैव मजते भुवने श्वरः ॥ द्यामपः पृथिवी चैव त्र्यम्बकश्च ततः स्मृतः १३० समेधयति यन्नित्यं सर्वाथान्सर्वकर्मसु ॥ शिवमिच्छन्मनुष्याणां तस्मादेष शिवः स्मृतः १३१

लीयमान इति हेतोरप्यलिंगपदवाच्यः दिव्यत्वात् सगत्वा यथास्थितत्वात् कूटस्थत्वाच्च प्रधानादन्वत् इत्यर्थः महयः पूज्यः नृसत्तासौ ईश्वरश्चेति महेश्वरः २४ लिंगवतिसर्वान् कामान् गमयति अतः सर्वोत्कृष्टत्वात् ऊर्ध्वं ऊर्ध्वत्वाच्च ऋष्यादीनामर्थः लिंगमिति कसमर्पितं पशून्पातिमिति प्राप्नोतीत्यनेन हेतुना लिंगमित्युत्तरार्थः २५ । २१ मर्पचर्तमानम् २७ एकमव्यस्यव न्निमयं जाज्वलन् इत्यंतं दीप्तमास्ते यत्र प्रविष्टं सर्वतत्तादात्म्यं प्राप्नोतीत्यनेन सरस्येन भूतानीति वासरस्यं सर्वान् भूतान् यनंतलोचनत्वादिति वा सर्वः जाज्वलन्नित्यस्यैव विवरणं क्रोधादेति सर्व इति ता लव्यादिपाठेऽपि शृणोति हि नस्तीति सर्व इति निर्वचनम् २८ धूम्राक्रोषवती जटिः स्वरूपमस्येति विग्रहे वर्णलोपात् धूर्जटिरित्याह धूमेति रूपशब्दो देववाचीत्यभिप्रेत्याह विश्वे इति २९ त्रैलोक्यं मजते पालयतीति त्र्यम्बक इत्याह तिस्र इति ३० समेधयतीति यस्माद्ब्रह्मादिवर्धनेन लोकानां शिवं करस्तस्माच्छिव इत्यर्थः १११

महातिपुरुषभेदेन बहुत्वाच्च भुत्वाच्चाप्यपकारव्यानि देवशब्दितानां त्रियाण्यस्येति वामहो विश्वस्य देवो राजा वामहादेव इत्याभिप्रेत्याह सहस्रेति १३२ सर्वज्ञां चक्रे स प्राणमसृजत् प्राणाच्छ्रद्धामित्यादिना श्रुतौ ईक्षणकर्ता ईश्वरो महानुक्तः प्राणोजीवोपाधिस्तेन जीवउक्तः अद्वादिकं जीवस्य लिंगशरीरं चरमं कार्यं तत्र महत ईशात् प्रागुपाध्यस्पृष्टेन रूपेण तत उपहितेन साक्षिरूपेण तदुपाध्यभिमानिना कर्मादिरूपेण चास्थितोऽपि स्थितलिंगः अविक्रियस्वरूपतया तिष्ठतीति योगात् स्यात्पुनरित्युच्यत इत्याह महदिति ३३ सूर्याचंद्रमसोरित्यग्रेरप्युपलक्षणं रुषो दीप्तयः ज्योत्सूर्यचंद्राग्निनेत्रे व्योम्निकेशारश्मयो यस्येति विग्रहः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ शरीरेषु विषभेर्देशविधेरूपैस्तिष्ठतीति विषमस्यः प्राणिनां देहाभिमानिनां सर्वेषां समः प्रियत्वात् न ह्यात्मनिकदाचिदप्यप्रियत्वं कस्यापि दृष्टं स एव शिव एव वायुरूपी प्राणापानादिभेदेन विषमस्येषु पुण्यपापिषु शरीरेषु जीवेषु स्थितः सर्वसम इत्यर्थः ३९ विग्रहं प्रतिमाय ४० ऊरुभ्यामित्यादि श्लोकत्रयेण पुनस्तनूद्वयं विमजते ऊरुभ्यामिति तत्राद्यश्लोकेऽभिरिति भोक्ता सोम इति च भोग्यमुच्यते अत्र मुखबाहुरूपादेभ्यो जाताश्च त्वारोवर्णाः कर्मफलभूतवृष्ट्यादिचारेण समस्तप्राणिक

सहस्राक्षोऽयुताक्षो वा सर्वतोक्षिमयोऽपि वा ॥ यच्च विश्वं महत्पाति महादेवस्ततः स्मृतः १३२ महत्पूर्वं स्थितो यच्च प्राणोत्पत्तिस्थितश्च यत् ॥ स्थितलिंगश्च यन्नि त्यंतस्मात्स्थाणुरिति स्मृतः ३३ सूर्याचंद्रमसोर्लोके प्रकाशं ते रुचश्च याः ॥ तां केशसंज्ञिता रुच्यक्षेव्यो मकेशस्ततः स्मृतः ३४ भूतं भव्यं भविष्यं च सर्वजगदशेषतः ॥ भव एव ततो यस्माद्भूतं भव्यं भवोद्भवः ३५ कपिः श्रेष्ठ इति प्रोक्तो धर्मश्च वृष उच्यते ॥ स देवदेवो भगवान्कीर्त्यतेऽतो वृषा कपिः ३६ ब्रह्माणमिंद्रं वरुणं यमं धनदमेव च ॥ निरुह्य हरते यस्मात्तस्माद्भर इति स्मृतः ३७ निमीलिताभ्यां नेत्राभ्यां बलादेवो महेश्वरः ॥ ललाटे नेत्रमसृजते न त्र्यक्षः स उच्यते ३८ विषमस्थः शरीरेषु समश्च प्राणिनामिह ॥ स वायुर्विषमस्येषु प्राणोऽपानः शरीरेषु ३९ पूजयेद्विग्रहं यस्तु लिंगं चापि महात्मनः ॥ लिंगं पूजयित्वा नित्यं महतीं श्रियमश्नुते १४० ऊरुभ्यामर्धमाग्रेयं सोमार्धं च शिवातनुः ॥ आत्मनोऽर्धं तथा चाग्निः सोमोर्धं पुनरुच्यते ४१ तैजसी महती दीप्ता देवेभ्योऽस्य शिवातनुः ॥ भास्वती मानुषे ष्वस्य तनुर्घोराऽग्निरुच्यते ४२ ब्रह्मचर्यं चरत्येष शिवायाऽस्य तनुस्तथा ॥ याऽस्य चोरतरामूर्तिः सर्वानति तये श्वरः १४३

स्याणकरत्वाद्ब्रह्मस्य शिवातनुरित्युच्यते तत्र ऊरुशब्देन तदारभ्याधस्तनः प्रदेश उच्यते तत्रार्धमाग्रेयं परिशेषार्धं सोमः वैश्यो भोक्ता शूद्रो भोज्य इत्यर्थः आत्मनो रुद्रस्य तथा च ऊरुभ्यामुपार्धं शिरोभागो ब्राह्मणोऽग्निर्भोक्ता परिशेषार्धं बाहुभागः क्षत्रियः सोमो भोज्यं तथा पुनरप्येतदुच्यते अर्धमाग्रेयमर्धं सोम इति तेन ब्रह्मक्षत्रेभोक्तारौ वैश्यशूद्रो भोज्यौ तथा च भोक्ता भोज्यं रक्ष्यं भोज्येन च भोक्ता वर्धनीय इति तथा च चातुर्वर्ण्यत्रैलोक्यस्थितिहेतुत्वादात्मनो रुद्रस्य शिवातनुरित्यर्थः ४१ तैजसीति 'न ह वै देवा अभंति नापि बन्त्येते देवा मृतं दृष्ट्वा तृप्यंति' इति श्रुतेर्देवानां भोग्या सोमरूपाऽस्या शिवातनुः स्वर्गेऽस्ति तथा भुवि मानुषेषु घोरा भोक्त्री जठराग्निरूपा सर्वानर्थनिदानभूताऽस्तीति भावः ४२ ब्रह्मचर्यमिति एष मानुषस्तथा तन्वा ब्रह्मचर्यं चरति याऽस्य शिवातनुर्देवी संपत्तश मदमादिरूपा सर्वानर्थनिदानं घोरतरा कामक्रोधादिरूपा याऽस्य शिवस्य मूर्तिस्तथा स सर्वानति क्रोधाद्याविष्टो हि पित्रा दीनपि दिनस्तीति प्रसिद्धम् १४३

एवमस्यैवकारयितुत्वाद्यमेवाराध्योऽस्माद्वेतव्यमित्याशयेनाह यन्निर्दहतीति निर्दहत्वमिषत् तर्हिणःशब्दवत् उग्रोयमवत् प्रतापवान्काकवच्चभूत्वासर्वान्रोदयतिरुणद्धिवासर्वग्रासि
त्वावुग्रहृत्युच्यते अयमेवमयकृद्भयनाशनश्चेत्याराधनीयोनतुहेलनीयइतिभावः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ चतुर्विधंलुद्धशबलसूत्रविराट्मेदेन भगवत्पुत्रस्यबाहु

यन्निर्दहतियतीक्ष्णोयदुग्रोयत्प्रतापवान् ॥ मांसशोणितमज्जादोयततोरुद्रउच्यते १४४ एषदेवोमहादेवोयोऽसौपार्थतवाग्रतः ॥ संग्रामेशात्रवाग्निघ्नंस्त्वयादृष्टः
पिनाकघृक् ४५ सिंधुराजवधार्थीयप्रतिज्ञातेत्वयाऽनघ ॥ कृष्णेनदर्शितःस्वमेयस्तुशैलेंद्रमूर्धनि ४६ एषवैभगवान्देवःसंग्रामेयातितेऽग्रतः ॥ येनदत्तानितेस्त्रा
णियैस्त्वयादानवाहताः ४७ धन्यंयशस्यमायुष्यंपुण्यंवेदैश्चसंमितम् ॥ देवदेवस्यतेपार्थव्याख्यातंशतरुद्रियम् ४८ सर्वार्थसाधनंपुण्यंसर्वाकिल्बिषना
शनम् ॥ सर्वपापप्रशमनंसर्वदुःखभयापहम् ४९ चतुर्विधमिदंस्तोत्रंयःशृणोतिनरःसदा ॥ विजित्यशत्रून्सर्वान्सरुद्रलोकेमहीयते १५० चरितंमहात्मनोनित्यं
सांग्रामिकमिदंस्मृतम् ॥ पठन्वैशतरुद्रीयंशृण्वंश्चसततोत्थितः ५१ भक्तोविश्वेश्वरंदेवंमानुषेषुचयःसदा ॥ वरान्कामान्सलभतेप्रसन्नेऽयंबकेनरः ५२
गच्छयुद्धयस्वकौंतेयनतवास्तिपराजयः ॥ यस्यमंत्रीचगोप्ताचपार्श्वस्थोहिजनार्दनः ५३ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्तवार्जुनंसख्येपराशरसुतस्तदा ॥
जगामभरतश्रेष्ठयथागतमरिंदम ५४ युद्धं कृत्वामहद्वोरंपचाहानिमहाबलः ॥ ब्राह्मणोनिहतोराजनब्रह्मलोकमवाप्तवान् ५५ स्वधीतेयत्फलंवेदेतदस्मिन्नपि
पर्वणि ॥ क्षत्रियाणामभीरूणांयुक्तमत्रमहद्यशः ५६ यद्दं पठतेपर्वशृणुयाद्वाऽपिनित्यशः ॥ समुच्यतेमहापापैःकृतैर्घोरैश्चकर्मभिः ५७ यज्ञावातिर्ब्राह्मणस्ये
हनित्यंघोरेयुद्धेक्षत्रियाणांयशश्च ॥ शेषौवर्णौकाममिष्टंलभेतेपुत्रान्पौत्रान्नित्यमिष्टास्तथैव १५८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यांसंहितायांवैयासक्याद्रो
णपर्वणिनारायणास्त्रमोक्षपर्वणिद्व्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ समाप्तंनारायणास्त्रमोक्षपर्व ॥ ॥ द्रोणपर्वसमाप्तम् ॥ अस्यानं
तरंकर्णपर्वमविष्यति तस्यायमाद्यःश्लोकः ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोद्रोणेहतेराजन्दुर्योधनमुखानृपाः ॥ भृशमुद्विग्नमनसोद्रोणपुत्रमुपाद्रवन् १

विध्यात्स्तोत्रमप्यस्यचतुर्विधम् ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । १५८ ॥ ॥ इति द्रोणपर्वणि द्व्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ॥ ४ ॥

अत्र पर्वणि आदिपर्वोक्ताध्यायश्लोकसंख्यातो न्यूनाधिकत्वं लेखकादिप्रमादादेव बोध्यम् ॥

॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते कर्णपर्व प्रारभ्यते ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ नरनारायणोत्सवाप्राचीनाचार्यवर्त्मना ॥ कर्णपर्वार्यविद्योतीभावदीपोवितम्बते ॥ १ ॥ ननुविराट्पर्वपुत्रपुत्र्यतात्पर्यक्रमेणार्थलुप्तानामर्थःसेवयानीत्याकपट
पर्वकेणकुलवृद्धवधेनृशंसानृतपूर्वकेणमहागुरुवधेनचसिध्यतीत्युक्तं तावतैवार्थनिरूपणसमाप्तं । अतःपरंकाममोक्षावेवनिरूपणीयावितिकर्णपर्वदित्रयंनारंभणीयमितिचेत्तस्य । यथाधर्मा
र्थनिरूपितोपेवंधर्माभासोऽर्थाभासश्चनिरूपणीयःपरिहाराय । एवमधर्मानर्थोअधर्माभासानर्थोभासोचनिरूपणीयोहानायापोदानायच तदर्थमुत्तरग्रंथःकाममोक्षयोःप्रागावश्यकः । तत्र
चोरभ्यःकार्पटिकमार्गमुपविशतःसत्यवादिनःसत्यवदनधर्माभासएवमविचार्यप्राणचतुर्वराक्षसंघतोऽप्याधस्यहित्त्वमधर्माभासः । तथाशोकहेतुनाकुलक्षयेणप्राप्तोऽर्थोऽर्थाभासः । सुप्तानाह्न
॥ श्रीकृष्णायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैवनरोत्तमम् ॥ देवीसरस्वतींचैवततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
ततोद्रोणेहतेराजनदुर्योधनमुखानृपाः ॥ भृशमुद्दिग्रमनसोद्रोणपुत्रमुपागमन् १ तेद्रोणमनुशोचंतःकश्मलाभिहतौजसः ॥ पर्युपासंतशोकार्तास्त्वतःशारद
तीसुतम् २ तेमुहूर्तसमाश्वस्यहेतुभिःशास्त्रसंमितैः ॥ रात्र्यागमेमहीपालाःस्वानिवेशमानिमेजिरे ३ तेवेशमस्वपिकौरव्यपृथ्वीशानामुबन्सुखम् ॥ चिंतयंतः
क्षयंतीवंदुःखशोकसमन्विताः ४ विशेषतःसूतपुत्रोराजाचैवसुयोधनः ॥ दुःशासनश्चशकुनिःसौबलश्चमहाबलः ५ उषितास्तेनिशांतांतुदुर्योधननिवेशने ॥
चिंतयंतःपरिक्लेशान्पांडवानांमहात्मनाम् ६ यत्तद्व्यूतेपरिक्लिष्टाकृष्णाचानापितासभाम् ॥ तत्स्मरंतोऽनुशोचंतोभृशमुद्दिग्रचेतसः ७ तथातुसंचिंतयतां
तान्क्लेशान्द्यूतकारितान् ॥ दुःखेनक्षणदाराजनजगामाब्दशतोपमा ८ ततःप्रभातेविमलेस्थितादिष्टस्यशासने ॥ चक्रुरावश्यकंपर्वेविधिदृष्टेनकर्मणा ९ ते
कृत्वाऽवश्यकार्याणिसमाश्वस्यचभारत ॥ योगमाज्ञापयामासुर्युद्धायचविनिर्ययुः १० कर्णेसेनापतिं कृत्वाकृतकौतुकमंगलाः ॥ पूजयित्वाद्विजश्रेष्ठान्दधि
पात्रघृताक्षतैः ११ गोभिरश्वैश्चनिष्कैश्चवासोभिश्चमहाधनैः ॥ वंद्यमानाजयाशीभिःसूतमागधवंदिभिः १२ तथैवपांडवाराजनकृतपूर्वाह्निकक्रियाः ॥ शिविरा
त्रिर्ययुस्तूर्ण्युद्धायकृतनिश्चयाः १३ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतुमुल्लोमहर्षणम् ॥ कुरूणांपांडवानांचपरस्परजयैषिणाम् १४ तयोर्द्वौदिवसौयुद्धं कुरुपांडवसेनयोः ॥
कर्णेसेनापतौराजनवभूवाहुतदर्शनं १५ ततःशत्रुक्षयंकृत्वासुमहांतरणेवृषः ॥ पश्यतांधार्तराष्ट्राणांफाल्गुनेननिपातितः १६ ततस्तुसंजयःसर्वगत्वानागपुरंद
रम् ॥ आचष्टतृष्टराष्ट्राययदृत्तंकुरुजांगले १७ ॥ जनमेजयउवाच ॥ आपगेयंहतंश्रुत्वाद्रोणंचापिमहारथम् ॥ आजगामपरामार्तिवृद्धोराजांबिकासुतः १८
नमधर्मः । तत्कृतोऽश्वत्थाम्नोऽभिभवोऽनर्थः । शरणागतस्वसैनिकत्राणार्थमन्यायेनापिकृतोब्रह्मवधोनइतरब्रह्मवधवदनयोऽपित्वनर्थाभासएव । नचतेनब्रह्महामवेदित्याततायिवधेदो
षाभावस्मरणात् । इत्येषामर्थानांनिरूपणार्थउत्तरःसंदर्भः । आख्यायिकातुसुखप्रतिपत्त्ययां । तस्मादिदमपिपर्वत्रयमावश्यकमेव । ततोद्रोणेहतेराजनिति १ कश्मलाभिहतौजसः तीव्र
शोकाभिघातजव्यामोहननिरस्तसामर्थ्याः शारद्वतीसुतद्रोणिम् २ समाश्वस्यसावधानामूत्रा रात्र्यागमेप्रदोषकाले ३ पृथ्वीशाराजानः क्षयं भूतंभाविनंचिंतयंतःपरामृशंतः ४ ५ । ६ । ७
क्लेशान्कषप्रहणादीन् क्षणदारात्रिः ८ आवश्यकंनिर्ययुः ९ योगसंनहनम् १० । ११ निष्कैः सुवर्णहारेः । महाधनैर्बहुभूत्यैः । वंद्यमानाः स्तूयमानाः । सूतवंशानुक्रम
॥ ११ साविस्वतिकाः । वंदिनः स्तुतिपाठकाः १२ । १३ । १४ । १५ दुःकर्णः पश्यतांजनादरेवही १६ । १७ । १८

१९ सममन्यतसम्यगवद्वृत्तवान् २० दुर्मरं दुःखेनाविर्मुक्तमशक्यं स्वेच्छया २१ । २२ तन्मरणं दुष्करं मन्ये २३ । २४ ॥ इतिकर्णपर्वणि नीलकंठो ये भारतभावादीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥
 हते इति १ अयं गृहम् २ । ३ हाकष्टमिति खेदातिशयसूचकं वाक्पुष्पापश्वाद्युचनं वक्तव्यमाददे ४ आस्तेतिष्ठति ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० दंशितानां सन्नद्धानां वधुसंभवो वसूनामंशोऽयः
 सश्रुत्वानिहतं कर्णं दुर्योधनहितैषिणम् ॥ कथं द्विजवरप्राणानधारयत दुःखितः १९ यस्मिन् जयाशां पुत्राणां सममन्यत पार्थिवः ॥ तस्मिन् हते स कौरव्यः कथं प्रा
 णानधारयत् २० दुर्मरं तदहं मन्ये नृणां कृच्छ्रेऽपि वर्तताम् ॥ यत्र कर्णं हतं श्रुत्वानात्यजजीवितं नृपः २१ तथा शांतनवं दृष्टं ब्रह्मन्वाक्कीकमेव च ॥ द्रोणं च सोमद
 तं च भूरिश्रवसमेव च २२ तथैव चान्यान्सुहृदः पुत्रानपौत्रांश्च पातितान् ॥ श्रुत्वा यन्नाजहात्प्राणांस्तन्मन्ये दुष्करं द्विज २३ एतन्मे सर्वमाचक्ष्व विस्तरेण महामु
 ने ॥ न हितृप्यामि पूर्वेषां शृण्वानश्चरितं महत् २४ ॥ इति श्रीम० कर्णपर्वणि जनमेजयवाक्यं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ हते कर्णे
 महाराज निशि गावल्गणिस्तदा ॥ दीनो ययौ नागपुरमश्वैर्वातसमैर्जवे १ सहास्तिनपुरं गत्वा भृशमुद्विग्वेत्तनः ॥ जगाम घृतराष्ट्रस्य क्षयं प्रक्षीणबांधवम् २
 सतमुद्दीक्ष्य राजानं कश्मलाभिहतौजसम् ॥ वंदे प्रांजलिभूत्वा मूर्ध्ना पादौ नृपस्य ह ३ संपूज्य च यथान्यायं घृतराष्ट्रं महीपतिम् ॥ हाकष्टमिति चोक्त्वा स ततो वचन
 माददे ४ संजयोऽहं क्षितिपते कश्चिदास्ते सुखं भवान् ॥ स्वदोषैरापदं प्राप्य कश्चिन्नाद्यविमुह्यति ५ हितान्युक्तानि विदुरद्रोणगंगेयकेशवैः ॥ अगृहीतान्यनु
 स्मृत्य कश्चिन्नकुरुषे व्यथाम् ६ रामनारदकण्वाद्यैर्हितमुक्तं सभातले ॥ न गृहीतमनुस्मृत्य कश्चिन्नकुरुषे व्यथाम् ७ सुहृदस्त्वद्वितेयुक्तान् भीष्मद्रोणमुखान् परैः ॥
 निहतान्युधिसंस्मृत्य कश्चिन्नकुरुषे व्यथाम् ८ तमेवंवादिनं राजा मृतपुत्रं कृतं जलिम् ॥ सुदीर्घमथ निःश्वस्य दुःखार्तहृदमब्रवीत् ९ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ आ
 पगे ये हतेश्वरे दिव्यास्त्रवतिसंजय ॥ द्रोणे च परमेष्वामेभृशं मे व्यथितं मनः १० योरथानां सहस्राणि दंशितानां दशैव तु ॥ अहन्यहनि तेजस्वीनि जघ्नेऽसुसंभवः ११
 तंहतं यज्ञसेनस्य पुत्रेण हशिखंडिना ॥ पांडवे याभिगुप्तेन श्रुत्वामे व्यथितं मनः १२ भार्गवः प्रददौ यस्मै परमास्त्रं महाहवे ॥ साक्षाद्रामेण यो बाल्ये धनुर्वेद उपाकृतः
 १३ यस्य प्रसादात्कौंतेयाराजपुत्रामहारथाः ॥ महारथत्वं संप्राप्तास्तथान्येव सुधाधिपाः १४ तं द्रोणं निहतं श्रुत्वा घृष्टयुग्मेन संयुगे ॥ सत्यसंधं महेष्वामेभृशं मे
 व्यथितं मनः १५ ययोलोके पुमानस्त्रेन समोऽस्ति चतुर्विधे ॥ तौ द्रोणभीष्मौ श्रुत्वा तु हतौ मे व्यथितं मनः १६ त्रैलोक्ये यस्य चास्त्रेषु न पुमान्विद्यते समः ॥ तं द्रो
 णं निहतं श्रुत्वा किमकुर्वत मामकाः १७ संशतकानां च बले पांडवेन महात्मना ॥ धनं जयेन विक्रम्य गमिते यमसादनम् ॥ नारायणास्त्रे च हते द्रोणपुत्रस्य धीमतः
 १८ विप्रदुतेष्वनीकेषु किमकुर्वत मामकाः ॥ विप्रदुतानहं मन्ये निमग्नान् शोकसागरे १९

संभूतः ११ । १२ भार्गवोरामः यस्मै भीष्माय धनुर्वेद उपाकृतः स्वीकृतः शिष्यत्वेन १३ यस्य द्रोणस्य १४ सत्यसंधमवितथप्रतिज्ञम् १५ चतुर्विधे मुक्तं वाणादि । अमुक्तं सङ्गादि । यंत्रमुक्तं
 गोलादि । मुक्तामुक्तं सोपसंहारमस्त्रम् १६ । १७ गमिते सति किमकुर्वतेत्युत्तरेण संबन्धः १८ निमग्नान् पिडयमानान् जीवितेष्वप्याचेष्टां कुर्वाणानि त्युत्तरसंबन्धः १९

२० । २१ । २२ । २३ दिष्टे देवोपाहते अमाविनः सुखस्य प्राप्तिमाविनो दुःखस्य प्राप्तिबाधुधोनव्ययते तद्विपर्ययेवानुह्यतीत्यर्थः २४ दिष्टमवश्यं भावि २५ ॥ इतिकर्णप० नी० भारतभावादीपे
 द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ हते इति अस्वस्थमुखाः दीनवदनाः १ । २ ऊर्ध्वमूर्ध्वगमनमेव न त्वधोवस्थानं १ । ३ हस्तस्यानां भ्रंशोऽरिष्टसूचक उक्त एव ब्रह्मनां बंधशैथिल्यमपीत्याह तानीति
 प्लवमानान् हते द्रोणे सन्ननौकानि वार्ष्णे ॥ दुर्योधनस्य कर्णस्य भोजस्य कृतवर्मणः २० मदराजस्य शल्यस्य द्रौणे चैव रूपस्य च ॥ मत्पुत्रस्य च शेषस्य तथाऽन्येषां
 च संजय २१ विप्रदुतेष्वनीकेषु मुखवर्णोऽभवत्कथम् ॥ एतत्सर्वं यथावृत्तं तथा गावल्गणे मम २२ आचक्ष्व पांडवेयानां मामकानां च विक्रमम् ॥ संजय उवाच ॥ तवा
 पराधाद्यद्वृत्तं कौरवेयेषु मारिष २३ तच्छ्रुत्वा माव्यथा कार्षीर्दिष्टेन व्यथते बुधः ॥ यस्मादभावी भावी वा भवेदर्थो नरं प्रति ॥ अप्राप्तौ तस्य वा प्राप्तिनो कश्चिद्यथते बुधः
 २४ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ न व्यथाऽभ्यधिका काचिद्विद्यते मम संजय ॥ दिष्टमेतत्पुरामन्ये कथयस्व यथेच्छकम् २५ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि घृतराष्ट्र
 संजयसंवादे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ हते द्रोणे महेष्वामेभृशं मे व्यथितं मनः १ सहास्तिनपुरं गत्वा भृशमुद्विग्वेत्तनः २ अवाङ्मुखाः
 शस्त्रभृतः सर्व एव विशांपते ॥ अवेक्षमाणाः शोकार्त्तानां भयभाषनपरस्परम् ३ तान् दृष्ट्वा व्यथिताकारा न सैन्यानि तव भारत ॥ ऊर्ध्वमेवानिरेक्षंत दुःखत्रस्तान्यने
 कशः ४ शस्त्राण्येषां तुराजेंद्रशोणिताक्तानि सर्वशः ॥ प्राभ्रश्यंत करेभ्यो दृष्ट्वा द्रोणं हतं युधि ५ तानि बद्धान्यरिष्टानि लंबमानानि भारत ॥ अदृश्यंत महारा
 जनक्षत्राण्यथादिवि ६ तथा तु स्तिमितं दृष्ट्वा गतसत्त्वमवस्थितम् ॥ बलंतव महाराज राजा दुर्योधनोऽब्रवीत् ७ भवतां बाहुवीर्यं हि समाश्रित्य मया युधि ॥ पांड
 वेयाः समाहूता युद्धं चेदं प्रवर्तितम् ८ तदिदं निहते द्रोणे विषण्णमिव लक्ष्यते ॥ युध्यमानाश्च समरे योधा वध्यंति सर्वशः ९ जयो वापि वधो वापि युध्यमानस्य संयुगे ॥
 भवेत्किमत्र चित्रं वै युध्यध्वं सर्वतो मुखः १० पश्य ध्वं च महात्मानं कर्णं वैकर्तनं युधि ॥ प्रचरंतं महेष्वामेभृशं मे व्यथितं मनः ११ यस्य वै युधिसंत्रासात्कुंतीपुत्रो धनं
 जयः ॥ निवर्तते स दामंदः सिंहात् क्षुद्रमृगो यथा १२ येन नागा युतप्राणो भीमसेनो महाबलः ॥ मानुषेणैव युद्धेन तामवस्थां प्रवेशितः १३ येन दिव्यास्त्रविच्छूरो मा
 यावी स घटोत्कचः ॥ अमोघयारणे शक्त्या निहतो भैरवं दनु १४ तस्य दुर्वारवीर्यस्य सत्यसंधस्य धीमतः ॥ बाह्वोर्द्रविणमक्षय्यमद्यद्रक्ष्यथ संयुगे १५ द्रोणपु
 त्रस्य विक्रांतं राधेयस्यैव चोभयोः ॥ पश्यंतु पांडुपुत्रास्ते विष्णुवासवयोरिव १६ सर्व एव भवंतश्च शक्ताः प्रत्येकशोऽपि वा ॥ पांडुपुत्रात्रणे हंतुं सैन्यान् किमु सं
 हताः ॥ वीर्यवंतः कृतास्त्राश्च द्रक्ष्यथाद्य परस्परम् १७ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्त्वा ततः कर्णं चक्रे सेनापतिस्तदा ॥ तव पुत्रो महावीर्यो भ्रातृभिः सहितोऽनघ
 १८ सैन्यापत्यमथावाप्यकर्णो राजन्महारथः ॥ सिंहनादं विनद्योच्चैः प्रायुध्य तरणोत्कटः १९

दिवि स्थितानि पतमानानि नक्षत्राणीवाधो मुखान्यदृश्यंत इत्यर्थः ९ स्तिमितं स्तब्धं यतो मतसत्त्वमुद्विग्वेत्तनम् ६ । ७ वध्यंति वध्यंते परैरिति शेषः ८ किमत्र चित्रं क्षणं पांडवैर्जितं चेन्नैतदाश्चर्यं ९
 अस्माकमसकृज्जयोजात इत्याह पश्य ध्वमित्यादिना १० । ११ तां द्रोणपर्वप्रसिद्धां १२ । १३ द्रविणं बलं १४ । १५ द्रक्ष्यथ दर्शयिष्यथ १६ । १७ । १८

१९ अग्रेपुंखेपुंसंस्काःप्रेथमाणस्यशरस्याग्रेणपुंखेपुंरेरितेपुंखेनसंस्काःपुधाराः पूर्वोत्तरेषुसंधानादविच्छिन्नप्रवाहादित्यर्थः २० पीडयित्वाहस्वेत्यनेककर्तृकेऽपिक्काप्रत्ययश्छादसः अन्येभ्योपि दृश्यतेइतिवनिर्बतंवाशब्दद्वयं दृशिग्रहणादाद्येतुगपि पीडयन्निघ्नन्नितिवाच्यः २१ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेपृतीयोऽध्यायः ॥ २॥ एतदिति १ विह्वलः चलनासमर्थः काष्ठ

समृजयानांसर्वेषांपंचालानांचमारिष ॥ केकयानांविदेहानांचकारकदर्ममहत् १९ तस्येषुधाराःशतशःप्रादुरासञ्छरासनात् ॥ अग्रेपुंखेपुंसंस्कायथाभ्रमरपं कयः २० सपीडयित्वापंचालानपांडवांश्चतरस्विनः ॥ हत्वासहस्रशोयोधानर्जुनेननिपातितः २१ ॥ इति श्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि संजयवाक्यंनामष्ट तीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वामहाराजघृतराष्ट्रोऽबिकासुतः ॥ शोकस्यातमपश्यन्वैहतंमेनेसुयोधनम् १ विह्वलःपतितोभूमौनष्टचेताइवद्विपः ॥ तस्मिन्निपतितेभूमौविह्वलेराजसत्तमे २ आर्तनादोमहानासीत्स्त्रीणांभरतसत्तम ॥ सशब्दःपृथिवीकृत्स्नांपूरयामास सर्वशः ३ शोकार्णवेमहाघोरेनिमग्राभरतस्त्रियः ॥ रुरुदुर्दुःखशोकार्ताभिशुद्धिग्रचेतसः ४ राजानंचसमासाद्यगांधारीभरतर्षभ ॥ निःसंज्ञापतिताभूमौसर्वा प्यंतःपुराणिच ५ ततस्ताःसंजयराजन्समाश्वासयदातुराः ॥ मुह्यमानाःसुबहुशोमुंचंत्योवारिनेत्रजम् ६ समाश्वस्ताःस्त्रियस्तास्तुवेपमानामुदुर्मुहुः ॥ कद ल्यइववातेनधूयमानाःसमंततः ७ राजानंविदुरश्चापिप्रज्ञाचक्षुषमीश्वरम् ॥ आश्वासयामासतदासिंचंस्तोयेनकौरवम् ८ सलब्ध्वाशनकैःसंज्ञांताश्चदृष्ट्वा स्त्रियोत्तपः ॥ उन्मत्तइवराजेंद्रस्थितस्तूष्णींविशंपते ९ ततोध्यात्वाचिरंकालंनिःश्वस्यचपुनःपुनः ॥ स्वान्पुत्रानगर्हयामासबहुमेनेचपांडवान् १० गर्हयं श्वात्मनोबुद्धिशकुनेःसौबलस्यच ॥ ध्यात्वातुसुचिरंकालंवेपमानोमुदुर्मुहुः ११ संस्तम्यचमनोभूयोराजाधैर्यसमन्वितः ॥ पुनर्गवल्गणिंसूतंपर्यपृच्छतसं जयम् १२ यत्त्वयाकथितंवाक्यंश्रुतंसंजयतन्मया ॥ कच्चिदुर्योधनःसूतनगतोवैयमक्षयम् १३ जयेनिराशःपुत्रोमेसतंतंजयकामुकः ॥ ब्रूहिसंजयतत्त्वेन पुनरुक्तांकथामिमाम् १४ एवमुक्तोऽब्रवीत्सूतोराजानंजनमेजय ॥ हतोवैकर्तनोराजन्सहपुत्रैर्महारथः १५ भ्रातृभिश्चमहेष्वासैःसूतपुत्रैस्तनुत्यजैः ॥ दुःशासनश्चनिहतःपांडवेनयशस्विना ॥ पीतंचरुधिरंकोपाद्भीमसेनेनसंयुगे १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि घृतराष्ट्रोकोनाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ इतिश्रुत्वामहाराजघृतराष्ट्रोऽबिकासुतः ॥ अब्रवीत्संजयंसूतंशोकसंविग्रमानसः १ दुष्प्रणीतेनमेतातपुत्रस्यादीर्घजीविनः ॥ हतंवैकर्तनंश्रुत्वाशोकोमर्माणिकृतंति २ तस्यमेसंशयंछिधिदुःखपारंतितीर्षतः ॥ कुरूणामृजयानांचकेचजीवंतिकेष्टताः ३

वत्पतितः २ । ३ । ४ अंतःपुराणिस्त्रियः ५ । ६ कदल्यइववेपमानाभासन्नितिशेषः ७ । ८ दृष्ट्वा मनसैवात्मप्रत्ययेनदुःखवतीज्ञात्वा ९ । १० । ११ । १२ 'जीवन्नरोमद्रशतानिपश्येत्' इतिम नसिनिधायह यत्त्वयेति १३ जयेइति इष्टवियोगमात्रेणदशरथाविमृतः अस्यतुजयेनेराइयमधिकंमरणकारणमस्तीतिभावः उक्तांक्षेपेण पुनर्ब्रूहि विस्तरेण १४ । १५ । १६ ॥ इतिकर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ इतीति १ दुष्प्रणीतेनदुर्भयेनअदीर्घजीविनोऽप्यायुषः मयेवदुर्नित्यापुत्रोभरणोन्मुखःकृतइतिभावः २ । ३

हत्वानिघ्न ४ निहत्येवदुर्द्धर्षइत्यन्वयः जातइतिशेषः ५ हतोगतःपरलोकमितिशेषः एवमग्रेऽपियोज्यम् ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

संजयउवाच ॥ हतःशांतनवोराजन्दुराधर्षःप्रतापवान् ॥ हत्वापांडवयोधानामर्जुदंशभिर्दिनैः ४ तथाद्रोणोमहेष्वासःपंचालानारथव्रजान् ॥ निहत्ययुधि दुर्धर्षःपश्चाद्भुक्मरथोहतः ५ हतशेषस्यभीष्मेणद्रोणेनचमहात्मना ॥ अर्धंनिहत्यसैन्यस्यकर्णोवैकर्तनोहतः ६ विविंशतिर्महाराजराजपुत्रोमहाबलः ॥ आनर्तयोधानशतशोनिहत्यनिहतोरणे ७ तथापुत्रोविकर्णस्तेक्षत्रव्रतमनुस्मरन् ॥ क्षीणवाहायुधःशूरःस्थितोऽभिमुखतःपरान् ८ घोररूपान्परिक्रेशान्दुर्यो धनकृतान्बहून् ॥ प्रतिज्ञांस्मरताचैवभीमसेनेनपातितः ९ विद्वानुविदावावंत्यौराजपुत्रोमहारथो ॥ कृत्वात्वसुकरंकर्मगतौवैवस्वतक्षयम् १० सिंधुराष्ट्रमुखा नीहदशराष्ट्राणियानिह ॥ वशेतिष्ठतिवीरस्ययःस्थितस्तवशासने ११ अक्षौहिणीर्दशैकांचविनिर्जित्यशितैःशरैः ॥ अर्जुनेनहतोराजन्महावीर्योजयद्रथः १२ तथादुर्योधनसुतस्तरस्वीयुद्धदुर्मदः ॥ वर्तमानःपितुःशास्त्रेसौभद्रेणनिपातितः १३ तथादौःशासनिःशूरोबाहुशालीरणोत्कटः ॥ द्रौपदेयेनसंगम्यग मितोयमसादनम् १४ किरातानामधिपतिःसागरानूपवासिनाम् ॥ देवराजस्यधर्मात्माप्रियोबहुमतःसखा १५ भगदत्तोमहीपालःक्षत्रधर्मरतःसदा ॥ धनं जयेनविक्रम्यगमितोयमसादनम् १६ तथाकौरवदायादोन्यस्तशस्त्रोमहायशः ॥ हतोभूरिश्रवाराजन्शूरःसात्यकिनायुधि १७ श्रुतायुरपिचांबष्ठःक्षत्रियाणां धुरंधरः ॥ चरन्नभीतवत्संख्येनिहतःसव्यसाचिना १८ तवपुत्रःसदाऽमर्षीकृतास्त्रोयुद्धदुर्मदः ॥ दुःशासनोमहाराजभीमसेनेनपातितः १९ यस्यराजन्गजा नीकंबहुसाहस्रमश्रुतम् ॥ सुदक्षिणःससंग्रामेनिहतःसव्यसाचिना २० कोसलानामधिपतिर्हत्वाबहुमतान्परान् ॥ सौभद्रेणेहविक्रम्यगमितोयमसादनम् २१ बहुशोयोधयित्वातुभीमसेनमहारथम् ॥ चित्रसेनस्तवसुतोभीमसेनेनपातितः २२ मद्रराजात्मजःशूरःपरेषांभयवर्द्धनः ॥ असिचर्मधरःश्रीमान्सौभद्रेणनिपा तितः २३ समःकर्णस्यसमेरेयःसकर्णस्यपश्यतः ॥ वृषसेनोमहातेजाःशीघ्रास्त्रोद्विक्कमः २४ अभिमन्योर्वधंश्रुत्वाप्रतिज्ञामपिचात्मनः ॥ धनंजयेनविक्र म्यगमितोयमसादनम् २५ नित्यंप्रसक्तवैरोयःपांडवैःपृथिवीपतिः ॥ विश्राव्यवैरंपार्थेनश्रुतायुःसनिपातितः २६ शल्यपुत्रस्तुविक्रांतःसहदेवेनमारिष ॥ हतोरुक्मरथोराजन्प्रातामातुलजोयुधि २७ राजाभगिरथोवृद्धोबृहत्क्षत्रश्चकेकयः ॥ पराक्रमंतौविक्रांतौनिहतौवीर्यवत्तरौ २८ भगदत्तसुतोराजन्कृतप्रज्ञोम हाबलः ॥ इयेनवच्चरतासंख्येनकुलेननिपातितः २९ पितामहस्तवतथाबाह्लीकःसहबाह्लीकैः ॥ निहतोभीमसेनेनमहाबलपराक्रमः ३० जयत्सेनस्तथारा जन्जारासंधिर्महाबलः ॥ मागधीनिहतःसंख्येसौभद्रेणमहात्मना ३१ पुत्रस्तेदुर्मुखोराजन्दुःसहश्चमहारथः ॥ गदयाभीमसेनेननिहतौशूरमानिनौ ३२

म.भा.टी. ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ अपावृत्तकवीराः अपगतमावृत्तककुत्सितसंग्रामात्परावर्तनयेवातेसंशतकसहस्ररागोपालकाः १९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ खरबधुरयानवान्

॥ ३ ॥

दुर्मर्षणोदुर्विषहोदुर्जयश्चमहारथः ॥ कृत्वात्वसुकरं कर्मगतवैवस्वतक्षयम् ३३ उभौ कलिगवृषकौ भ्रातरौ युद्धदुर्मदौ ॥ कृत्वाचासुकरं कर्मगतवैवस्वतक्षयम् ३४
सचिवो वृषवर्मातिशूरः परमवीर्यवान् ॥ भीमसेनेन विक्रम्य गमितो यमसादनम् ३५ तथैव पौरवो राजानां गायुतबलो महान् ॥ समरे पांडुपुत्रेण निहतः सव्यसाचि
ना ३६ वसातयो महाराजद्विसाहस्राः प्रहारिणः ॥ शूरसेनाश्च विक्रांताः सर्वे युधिनिपातिताः ३७ अभीषाहाः क्वचिन् प्रहरंतोरणोत्कटाः ॥ शिवयश्चरथोदा
राः कालिगसहिताहताः ३८ गोकुलेनित्यसंवृद्धायुद्धे परमकोपनाः ॥ तेषां वृत्तकवीराश्च निहताः सव्यसाचिना ३९ श्रेणयो बहुसाहस्राः संशतकगणाश्च ये ॥ ते
सर्वे पार्थमासाद्य गतावैवस्वतक्षयम् ४० स्यालौ तव महाराज राजानो वृषकाचलौ ॥ त्वदर्थमतिविक्रांतौ निहतौ सव्यसाचिना ४१ उग्रकर्मा महेष्वासो नाम तः कर्म
तस्तथा ॥ शाल्वराजो महाबाहुर्भीमसेनेन पातितः ४२ ओघवांश्च महाराज बृहंतः सहितौरणे ॥ पराक्रमंतौ मित्रार्थे गतौ वैवस्वतक्षयम् ४३ तथैव रथिनां श्रेष्ठः
क्षेमधूर्तिर्विशांपते ॥ निहतो गदयाराज न भीमसेनेन संयुगे ४४ तथाराज महेष्वासो जलसंधो महाबलः ॥ सुमहत्कदनं कृत्वा हतः सात्यकिनारणे ४५ अलंबुषो राक्ष
सेन्द्रः खरबधुरयानवान् ॥ घटोत्कचेन विक्रम्य गमितो यमसादनम् ४६ राधेयः सुतपुत्रश्च भ्रातरश्च महारथाः ॥ केकयाः सर्वशश्चापि निहताः सव्यसाचिना ४७
मालवामद्रकाश्चैव द्राविडाश्चोग्रकर्मिणः ॥ यौधेयाश्च ललिताश्च सुद्रकाश्चाप्युशीनराः ४८ मावेल्हकास्तुंडिकेराः सावित्रीपुत्रकाश्च ये ॥ प्राच्योदीच्याः प्रतीच्या
श्च दाक्षिणात्याश्च मारिष ४९ पत्नीनां निहताः संवाहयानां प्रयुतानि च ॥ रथवजाश्च निहताहताश्च वरवारणाः ५० सध्वजाः सायुधाः शूराः सर्वमांबरभूषणाः ॥
कालेन महताऽऽयस्ताः कुशलैर्ये च वर्धिताः ५१ ते हताः समरे राजन पार्थेना क्लिष्टकर्मणा ॥ अन्ये तथाऽमितबालाः परस्परवधै विभिनः ५२ एते चान्ये च बहवो
राजानः सगणारणे ॥ हताः सहस्रशो राजन्यन्मां त्वं परिपृच्छसि ५३ एवमेष क्षयो वृत्तः कर्णार्जुनसमागमे ॥ महेंद्रेण यथा वृत्रो यथारामेण रावणः ५४ यथा कृष्णे
न नरको मुरुश्च नरकारिणा ॥ कार्तवीर्यश्च रामेण भार्गवेण यथा हतः ५५ स ज्ञातिबांधवः शूरः समरे युद्धदुर्मदः ॥ रणे कृत्वामहद्युद्धं चोरं त्रैलोक्यमोहनम् ५६ यथा
स्कंदेन महिषो यथा रुद्रेण चांधकः ॥ तथाऽर्जुनेन सह तो द्वैरथे युद्धदुर्मदः ५७ सामात्यबांधवो राजन कर्णः प्रहरतां वरः ॥ जयाशाधार्तराष्ट्राणां वैरस्य च मुखं यतः
५८ तीर्णस्तत्पांडवो राजन्यत्पुरा नावबुध्यसे ॥ उच्यमानो महाराज बंधुभिर्हितकाक्षिभिः ५९

संतीक्ष्यं बंधुरं रम्यं यानं विद्यते यस्य खरेर्गर्दभैर्बधुरयानमस्यास्तीतिसः गर्दभसंयुत रथवान्वा ४९ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ कृष्णेन नरकारिणानरको मुरुश्च यथे
त्यन्वयः ५५ । ५६ कर्णस्तथा हत इत्यनुकृष्यते ५७ । ५८ । ५९

कर्ण. ६

अ०

॥ ५ ॥

॥ ३ ॥

६० ॥ इति क० नी० भा० भा० पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ अ० खयाता इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ षड्विंशोऽध्यायः ॥ ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ॥

इयेन हंतुमिति शेषः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ॥

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाष्येवीर्यश्रेष्ठोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ मामकस्येति इतोस्तेकस्यैवदारा
प्रतिप्रापितोदकस्यधुस्रसहवावशेषंनपश्यामि ककुदेप्रधानपुरुषसमूहेभीष्मद्रोणकर्णकपेमुदितेनाशितेसति १ असतिपुच्छे २ शतंशतंसहस्रदशकं आपोविभक्तिव्यस्ययः कुंजाराणामयुते
नतुल्यंबाहोर्बलंयस्यतस्यापिवधंनमृष्याभीतिनअपितुमृष्यान्वेव । मृत्युजयिनोभीष्मस्यक्षात्रब्राह्मीभयबलवतोद्रोणस्यचवधंकुर्वतांपरेषांकर्णवधस्येषत्करत्वादितिभावः ३ । ४ मृताःमृतप्रा
प्रचरंतौमहावीरौद्रोणेननिहतौरणे ॥ वार्धक्षेमिर्महाराजसमुद्रइवपर्वणि २८ आयुधक्षयमासाद्यप्रशान्तिपरमांगतः ॥ सेनाविदुसुतःश्रेष्ठःशस्त्रवानप्रवरोयुधि
२९ बाह्निकेनमहाराजकौरवेद्रेणपातितः ॥ धृष्टकेतुर्महाराजचेदीनांप्रवरोरथः ३० कृत्वानसुकरंकर्मगतोवैवस्वतक्षयम् ॥ तथासत्यधृतिर्वीरःकृत्वाकदनमा
हवे ३१ पांडवार्थेपराक्रांतोगमितोयमसादनम् ॥ सेनाविदुःकुरुश्रेष्ठःकृत्वाकदनमाहवे ३२ पुत्रस्तुशिथुपालस्यसुकेतुःपृथिवीपतिः ॥ निहत्यशात्रवान्संख्ये
द्रोणेननिहतोयुधि ३३ तथासत्यधृतिर्वीरोमदिराश्वश्ववीर्यवान् ॥ सूर्यदत्तश्चविकांतोनिहतोद्रोणसायकैः ३४ श्रेणिर्माश्वमहाराजयुध्यमानःपराक्रमी ॥ कृत्वान
सुकरंकर्मगतोवैवस्वतक्षयम् ३५ तथैवयुधिविकांतोमागधःपरमास्त्रवित् ॥ भीष्मेणनिहतोराजशेतेऽद्यपरवीरहा ३६ विराटपुत्रःशंखस्तुउत्तरश्चमहारथः ॥
कुर्वंतौसुमहत्कर्मगतौवैवस्वतक्षयम् ३७ वसुदानश्चकदनंकुर्वाणोऽतीवसंयुगे ॥ भारद्वाजेनविक्रम्यगमितोयमसादनम् ३८ एतेचान्येचबहवःपांडवानामहा
रथाः ॥ हताद्रोणेनविक्रम्ययन्मांत्वंपरिपृच्छसि ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिसंजयवाक्येषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ मामकस्या
स्यसैन्यस्यहृतोस्तेकस्यसंजय ॥ अवशेषंनपश्यामिककुदेमुदितेसति १ तौहिवीरौमहेष्वासौमदर्थेकुरुसत्तमौ ॥ भीष्मद्रोणौहतौश्रुत्वानार्थोवैजीवितेऽसति २
नचशोचामिराधेयंहतमाहवशोभनम् ॥ यस्यबाहोर्बलंतुल्यंकुंजराणांशतंशतम् ३ हतप्रवरसैन्यमेयथाशंससिसंजय ॥ अहतानपिमेशंसकेत्रऽजीवितिकेचन ४
एतेषुहिमृतेष्वयमेवयापरिकीर्तिताः ॥ येऽपिजीवितितेसर्वेमृताइतिमतिर्मम ५ ॥ संजयउवाच ॥ यस्मिन्महास्त्राणिसमर्पितानिचित्राणिशुभ्राणिचतुर्विधा
नि ॥ दिव्यानिराजन्विहितानिचैवद्रोणेनवीरेद्विजसत्तमेन ६ महारथःकृतिमानक्षिप्रहस्तोदृढायुधोदृढमुष्टिर्दंष्ट्रेषु ॥ सवीर्यवान्द्रोणपुत्रस्तरस्वीव्यवस्थितो
योदुकामस्त्वदर्थे ७ आनर्तवासीहृदिकात्मजोऽसौमहारथःसात्वतानांवरिष्ठः ॥ स्वयंभोजःकृतवर्माकृतास्त्रोव्यवस्थितोयोदुकामस्त्वदर्थे ८ आर्तायनिःसम
दुष्प्रकंप्यःसेनाग्रणीःप्रथमस्तावकानाम् ॥ यःस्वस्त्रीयान्पांडवेयान्विसृज्यसत्यांवाचंस्वांचिकीर्षुस्तरस्वी ९

याः ९ चित्राणिअनेकनानायुधप्रसवक्षमाणि शुभ्राणिदीप्तिमंति चतुर्विधानिदृढदूरसूक्ष्मशब्दवेधीनि विहितानिधनुर्वेदोदितानि । चित्रशुभ्रदिव्यविहितान्येववाचतुर्विधानि । अत्रविहितानि
कृत्रिमाणीतिप्राञ्चः । अस्त्रांतरनिवर्त्यमाप्रेयादि । नतिमात्रनिवर्त्यनारायणास्त्रादि । प्रयोक्तृनिवर्त्यब्रह्माशिरभादि । सर्वथाऽप्यनिवर्त्यपाशुपतादि । एवंचतुर्विधानिबीरेनिहितानिसम
र्पितानि ९ कृतिमान्अवध्ययनः ० । ८ आर्तायनिःशल्यः स्वस्त्रीयान्भागिनेयान् । उभयोरेवभागिनेयस्वेऽपिलिंगसमवायात्सर्वेषांभागिनेयत्वम् ९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ अणभोजीशीघ्रभोजी १८ । १९ नागपतिप्रयाचीनागैःपतिभिश्चप्रयातुंशीकमस्य नागरथप्रयाचीतिपाठांतरम् २० । २१ । २२ । २३

तेजोवधंसूतपुत्रस्यसंख्येप्रतिश्रुत्याजातशत्रोःपुरस्तात् ॥ दुराधर्षशक्रसमानवीर्यःशल्यःस्थितोयोदुकामस्त्वदर्थे १० आजानेयैःसैधवैःपार्वतीयैर्नदीजकांबो
जवनायुजैश्च ॥ गांधारराजःस्वबलेनयुक्तोव्यवस्थितोयोदुकामस्त्वदर्थे ११ शारद्वतोगौतमश्चापिराजनमहाबाहुर्बहुचित्रास्त्रयोधी ॥ धनुश्चित्रंसुमहद्वारसाहं
व्यवस्थितोयोदुकामःप्रगृह्य १२ महारथःकेकयराजपुत्रःसदश्वयुक्तंचपताकिनंच ॥ रथंसमारुह्यकुरुप्रवीरव्यवस्थितोयोदुकामस्त्वदर्थे १३ तथासुतस्तेज्वल
नार्कवर्णरथंसमास्थायकुरुप्रवीरः ॥ व्यवस्थितःपुरुमित्रोनरेद्रव्यभ्रेमूर्योभ्राजमानोयथास्त्रे १४ दुर्योधनोनामकुलस्यमध्येव्यवस्थितःसिंहइवावभासे ॥ रथेन
जांबूनदमूषणेनव्यवस्थितःसमरेयोत्स्यमानः १५ सराजमध्येपुरुषप्रवीरोरराजजांबूनदचित्रवर्मा ॥ पद्मप्रभोवह्निरिवालपधूमोमेघांतरेसूर्यइवप्रकाशः १६
तथासुषेणोऽप्यसिचर्मपाणिस्तवात्मजःसत्यसेनश्चवीरः ॥ व्यवस्थितोचित्रसेनेनसार्धंहृष्टात्मानोसमरेयोदुकामो १७ हीनिषेवोभारतराजपुत्रउग्रायुधःक्षण
भोजीसुदर्शः ॥ जारासंधिःप्रथमश्चादृढश्चचित्रायुधःश्रुतवर्माजयश्च १८ शलश्चसत्यव्रतदुःशलौचव्यवस्थिताःसहसैन्यानराश्याः ॥ कैतव्यानामधिपःशूर
मानीरणेरणेशत्रुहाराजपुत्रः १९ रथीहयोनागपतिप्रयाचीव्यवस्थितोयोदुकामस्त्वदर्थे ॥ वीरःश्रुतायुश्चघृतायुश्चचित्रांगदश्चित्रसेनश्चवीरः २० व्यवस्थि
तायोदुकामानराश्याःप्रहारिणोमानिनःसत्यसंधाः ॥ कर्णात्मजःसत्यसंधोमहात्माव्यवस्थितःसमरेयोदुकामः २१ अथापरौकर्णसुतौवरास्त्रौव्यवस्थितौलघु
हस्तौनरेद्र ॥ महद्वलंदुर्भिमलपवीर्यैःसमन्वितौयोदुकामौत्वदर्थे २२ एतैश्चमुखैरपरैश्चराजनयोधप्रवीरैरमितप्रभावैः ॥ व्यवस्थितोनागकुलस्यमध्येय
थामहेद्रःकुरुराजोजयाय २३ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ आख्याताजीवमानायेपरेसैन्यायथायथम् ॥ इतीदमवगच्छामिव्यक्तमर्थाभिपत्तितः २४ ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ एवंब्रुवन्नेवतदाधृतराष्ट्रोऽबिकासुतः ॥ हतप्रवीरंविध्वस्तंकिंचिच्छेषंस्वकंबलम् २५ श्रुत्वाव्यामोहमागच्छच्छोकव्याकुलितेन्द्रियः ॥ मुह्यमानो
ऽब्रवीच्चापिमुहूर्तंतिष्ठसंजय २६ व्याकुलंमेमनस्तातश्रुत्वासुमहदप्रियम् ॥ मनोमुह्यतिचांगानिनचशक्रोमिधारितुम् २७ इत्येवमुक्त्वावचनंधृतराष्ट्रोऽबिका
सुतः ॥ भ्रांतचित्तस्ततःसोऽथबभूवजगतीपतिः २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिसंजयवाक्यंनामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ जनमेजयउवाच ॥ श्रुत्वाकर्णहंतं
युद्धेपुत्रांश्चैवनिपातितान् ॥ नरेद्रःकिंचिदाश्वस्तोद्विजश्रेष्ठकिमब्रवीत् १ प्राप्तवान्परमंदुःखंपुत्रव्यसनजंमहत ॥ तस्मिन्त्यदुक्तवान्कालेतन्ममाचक्ष्वपृच्छतः २

सैन्याःसेनामहंतितेराजानः यथायथंपक्षद्वयेऽपिजीवमानाआख्याताः । इदंभाविजयपराजयादिकंदृश्यनेनपक्षद्वयबलतोलनेनव्यक्तंस्पष्टमाभिगच्छामिजाजामि अर्थाभिपत्तितःफलोपपत्तितः ।
तेनजयोमदीयानांस्तीतिनिश्चिनोमीतिभावः २४ । १५ । २६ अंमानिचमुरादीनिमनश्चमुह्यति २७ । २८ ॥ इतिकर्णप० मी० भा० मा० सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ॥ श्रुत्वोति १ । २

१ भगवत्स्य रामस्य शुक्रस्य वा १ । ५ । ६ कर्णस्य वधं संचितं मनस्य लोचनं दंष्ट्रं संचितं नयनानां स्तीति संचितं संचितं विस्तारं विस्तारं पेशितं नृपिणं संचितं ७ प्राणिनां अवयवार्कणान् संचितं
हृत्पुलकानां मंदत्वात् रूपीर्यत्वात् इति अनेनैव प्रकारेण विनाशं संचितं दपीति हेतोराजवेष्टेति धर्म्यमान इव विस्तारः । यथा प्राप्ते धर्म्यमानः पाषाणादिः शीर्यते तद्विशीर्ण इत्यर्थः ८ । ९ । १०
वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा कर्णस्य निधनमश्रद्धेयमिवाहुतम् ॥ भूतसंमोहनं भीममेरोः संसर्पणं यथा ३ चित्तमोहमित्राद्युक्तं भार्गवस्य महामतेः ॥ पराजयमिवेंद्र
स्य द्विषद्भीमकर्मणः ४ दिवः प्रपतनं भानोरुर्व्यामिव महाद्युते ॥ संशोषणमिवाचित्यं समुद्रस्याक्षयांभसः ५ महीवियद्विगंबूनां सर्वनाशमिवाहुतम् ॥ कर्म
णोरिवैव फल्यमुभयोः पुण्यपापयोः ६ संचित्यनिपुणं बुद्ध्या धृतं राष्ट्रोजनेश्वरः ॥ नेदमस्तीति संचित्य कर्णस्य समरे वधम् ७ प्राणिनामेव मन्येषां स्यादपीति वि
नाशनम् ॥ शोकाग्निना दह्यमानो धम्यमान इवाशये ८ विस्त्रस्तांगः श्वसनदीनो हादेत्युक्त्वा सुदुःखितः ॥ विललापमहाराज धृतं राष्ट्रं विक्लसुतः ९ ॥ धृतं रा
ष्ट्र उवाच ॥ संजयाभिरथिर्वीरः सिंहाद्विरदविक्रमः ॥ वृषभप्रतिमस्कंधो वृषभाक्षगतिश्चरन् १० वृषभो वृषभस्येव यो युद्धेन निवर्तते ॥ शत्रोरपि महेंद्रस्य वज्र
संहननो युवा ११ यस्य ज्यातलशब्देन शरवृष्टिरवेण च ॥ रथाश्वनरमातंगानां वतिष्ठंति संयुगे १२ यमाश्रित्य महाबाहुं विदिषां जयकाक्षया ॥ दुर्योधनोऽकरो
द्वैरपांडुपुत्रं महारथैः १३ सकथं रथिनां श्रेष्ठः कर्णः पार्थेन संयुगे ॥ निहतः पुरुषव्याघ्रः प्रसह्या स ह्यविक्रमः १४ यीनामन्यत वै नित्यमच्युतं च धनं जयम् ॥ न वृ
ष्णीं संहिता न न्यान्स्वबाहुबलदर्पितः १५ शार्ङ्गगाडी वधन्वानौ संहिता वपराजितौ ॥ अहं दिव्याद्रथादेकपातयिष्यामि संयुगे १६ इति यः स न तं मदमवोचल्लो
भमो हितम् ॥ दुर्योधनमवाचीनं राज्यकामुकमातुरम् १७ योऽजयत्सर्वकां वोजानां वंत्पान् कर्केयैः सह ॥ गांधारान् मदकान् मत्स्यांश्चिगतांस्तं गणान् शकान् १८
पंचालांश्च विदेहांश्च कुलिंदान् काशिकोसलान् ॥ सुहानंगांश्च वंगांश्च निषादांश्च पुंड्रचीरकान् १९ वत्सान् कलिंयांस्तरलान्श्च मकान् वृषिकानपि ॥ जिवैतान् समरे
वीरश्च कबलिभृतः पुरा २० शरवातैः सुनिशितैः सुतीक्ष्णैः कंकपत्रिभिः ॥ दुर्योधनस्य वृद्धयर्थं रथयो रथिनां वरः २१ दिव्यास्त्रविन्महातेजाः कर्णो वैकर्तनो वृषः ॥
सेनागोपश्च सकथं शत्रुभिः परमास्त्रवित् २२ घातितः पांडवैः शूरैः समरे वीर्यशालिभिः ॥ वृषो महेंद्रो देवेषु वृषः कर्णो नरेष्वपि २३ तृतीयमन्यलोकेषु वृषं नैवानुशु
श्रुम् ॥ उच्चैः श्रवावरोऽश्वानां राजा वैश्रवणो वरः २४ वरो महेंद्रो देवानां कर्णः प्रहरतां वरः ॥ योजितः पार्थिवैः शूरैः समर्थैर्वीर्यशालिभिः २५ दुर्योधनस्य वृद्धयर्थं कृत्वा
सुवीरमथाजयत् ॥ यं लब्ध्वा मागधो राजा सांत्वमानोऽथ सौहृदैः २६ अरौत्सीत् पार्थिवं क्षत्रघ्नं तेयादव कौरवान् ॥ तं श्रुत्वा निहतं कर्णं द्वैरथे स व्यसाचिना २७ शोकाग्निं
वैनिमग्नोऽहं भिन्नानौरिव सागरे ॥ तं वृषं निहतं श्रुत्वा द्वैरथे रथिनां वरम् २८ शोकाग्निं वैनिमग्नोऽहं मल्लवः सागरे यथा ॥ ईदृशैर्यद्यहं दुःखैर्न विनश्यामि संजय २९

ननिवर्ततेइतिच्छेदः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ अवाचीनंचितयाधोमुखम् १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ जलवर्षित्वादेवेषुमहेन्द्रोवृषः । धनवर्षित्वान्मनुष्येषुकर्णोवृषः २३
 मृषीयमेवमभितोवृष्टिकर्तारंवृषम् २४ अजितइतिच्छेदः योजितोविद्योजितोभयेतिवा २५ यमिदि मागधीप्यस्यैवबलेनप्रलवानितिभावः २६ । २७ । २८ अष्टवः नौकाहीनः २९

३० । २१ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ श्रियेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ दुःखाद्भीष्मद्रोणवधजातः दुःखं व्यवस-
नंचतदुभयं दुःखं कर्णवधजं व्यवसने शेषनाशजम् १२ तदेवाह भीष्मेत्यादिना १३ पार्यपारप्रदं नौकास्थानीयम् १४ । १५ । १६ । १७ प्रतिमानं ध्वजभूतम् १८ यथापंगो
वज्राह्वतरं मन्ये हृदयं मम दुर्भेदम् ॥ ज्ञातिसंबन्धि मित्राणामिर्मम श्रुत्वा पराभवम् ३० कोमदम्यः पुमाल्लोके न जह्यात्सूतजीवितम् ॥ विषमग्निं प्रपातं च पर्वताग्राद-
हं वृणे ॥ न हि शक्यामि दुःखानि सोढुं कष्टानि संजय ३१ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि धृतराष्ट्रवाक्ये षष्ठोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ संजय उवाच ॥ श्रिया कु-
लेन यशसा तपसा च श्रुतेन च ॥ त्वामद्य संतो मन्यंते ययातिमिव नाहुषम् १ श्रुते महर्षिप्रतिमः कृतकृत्योऽसि पार्थिव ॥ पर्यवस्थापय त्वामं माविषादे मनः कृथाः २
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ दैवमेव परमं न्येधि कृपौरुषमनर्थकम् ॥ यत्र शालप्रतीकाशः कर्णोऽहन्यत संयुगे ३ इत्वा युधिष्ठिरानीकं पंचालानां रथव्रजान् ॥ प्रताप्य-
शरवर्षेणादिशः सर्वामहारथः ४ मोहयित्वा रणे पार्थान् वज्रहस्त इवा सुरान् ॥ सकथं निहतः शैते वायुरुग्ण इव द्रुमः ५ शोकस्यांतं न पश्यामि पारंजलनिधेरिव ॥ चिं-
तामेव धत्तेऽतीव मुमूर्षा चापि जायते ६ कर्णस्य निधनं श्रुत्वा विजयं फाल्गुनस्य च ॥ अश्रद्धेयमहं मन्ये वधं कर्णस्य संजय ७ वज्रसारमयं नूनं हृदयं दुर्भेदं मम ॥
यत्तु त्वापुरुषव्याघ्रं हतं कर्णं न दीर्यते ८ आयुर्नूनं सुदीर्घं मे विहितं दैवतैः पुरा ॥ यत्र कर्णं हतं श्रुत्वा जीवाभीह सुदुःखितः ९ धिग्जीवितमिदं चैव सुहृद्भिनस्य संजय ॥
अद्य चाहं दशमे तां गतः संजय गर्हिताम् १० कृपणं वर्तयिष्यामि शोच्यः सर्वस्य भेदधीः ॥ अहमेव पुरा भूत्वा सर्वलोकस्य सत्कृतः ११ परिभूतः कथं सूतपरैः शक्या-
मि जीवितुम् ॥ दुःखात्सु दुःखव्यसनं प्राप्तवानस्मि संजय १२ भीष्मद्रोणवधेनैव कर्णस्य च महात्मनः ॥ नावशेषं प्रपश्यामि सूतपुत्रे हते युधि १३ सहिपार्थमहा-
नासीत्पुत्राणामम संजय ॥ युद्धे हि निहतः शूरो विमृजन्सायकान् बहून् १४ कोहि मे जीवितेनार्थस्तस्मृते पुरुषर्षभम् ॥ रथादाधिरथिर्नूनं न्यपतत्सायकादितः १५
पर्वतस्येवाशिखरं वज्रपाताद्विदारितम् ॥ स शेते पृथिवीं नूनं शोभयन् रूधिरोक्षितः १६ मातंग इव मत्तेन द्विपेद्रेणानिपातितः ॥ यो बलं धार्तराष्ट्राणां पांडवानां य-
तोभयम् १७ सोऽर्जुनेन हतः कर्णः प्रतिमानं धनुष्मताम् ॥ सहि वीरो महेश्वासो मित्राणामभयंकरः १८ शेते विनिहतो वीरो देवेद्रेण इवाचलः ॥ पंगोरिवाध्वगम-
नं दरिद्रस्येव कामितम् १९ दुर्योधनस्य चाकूतं तटपितस्येव विप्रुषः ॥ अन्यथार्चितं तत्कार्यमन्यथा तत्तु जायते २० अहो नु बलवदैवं कालश्च दुरतिक्रमः ॥ प-
लायमानः कृपणो दीनात्मा दीनपौरुषः २१ कच्चिद्विनिहतः सुतपुत्रो दुःशासनो मम ॥ कच्चिन्नदीनाचरितं कृतवांस्तात संयुगे २२ कच्चिन्ननिहतः शूरो यथाऽन्ये-
क्षत्रियर्षभाः ॥ युधिष्ठिरस्य वचनं मायुध्यस्वेति सर्वदा २३ दुर्योधनो नाभ्यगृह्णान्मूढः पथ्यमिवौषधम् ॥ शरतल्पे शयानेन भीष्मेण सुमहात्मना २४ पानीयं
याचितः पार्थः सोऽविध्यन्मे दिनीतलम् ॥ जलस्य धारां जनितां दृष्ट्वा पांडुसुतेन च २५

रश्मिगमनंदुर्घटमेवदुर्घटयोर्धनस्याकृतमभिप्रायोदुर्घटः

तृषितस्थविप्रबोजलविंदवोयथातृष्णोपशमायनभवंति एवंदुर्योधनभेष्टितमपीष्टसिद्धयर्थेनपर्याप्तमित्यर्थः १९ । २० दीनपौरुषःनष्टपराक्रमः २१ । २२ अन्येक्षुप्राः २३ । २४ । २५

अब्रवीत्समहाबाहुस्तातसंशाम्यपांडवैः ॥ प्रशमाद्धिभवेच्छांतिर्मदंतयुद्धमस्तुवः २६ आतृभावेनपृथिवीभुंक्ष्वपांडुसुतैःसह ॥ अकुर्वन्वचनंतस्यनूनशोच
तिपुत्रकः २७ तदिदंसमनुप्राप्तं वचनं दीर्घदर्शिनः ॥ अहंतुनिहतामात्यो हतपुत्रश्च संजय २८ द्यूततः कृच्छ्रमापन्नो लूनपक्षइव द्विजः ॥ यथा हि शकुनिं दृष्ट्वा च्छि
त्वापक्षौ च संजय २९ विसर्जयंतिसंहृष्टास्ताड्यमानाः कुमारकाः ॥ लूनपक्षतया तस्य गमनं नोपपद्यते ३० तथाहमपि संप्राप्तो लूनपक्षइव द्विजः ॥ क्षीणः सर्वा
र्थहीनश्च निज्ञातिर्विधुवर्जितः ॥ कांदिशंप्रतिपत्स्यामि दीनः शत्रुवशंगतः ३१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवं घृतराष्ट्रोऽथ विलप्य बहु दुःखितः ॥ प्रोवाच संजयं
भूयः शोकव्याकुलमानसः ३२ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ योऽजयत्सर्वकां बोजानं बध्नात्के कयैः सह ॥ गांधारांश्चाविदेहांश्च जित्वा कार्यार्थमाहवे ३३ दुर्योधनस्य वृद्धयर्थं
योऽजयत्पृथिवीं प्रभुः ॥ सजितः पांडवैश्चैः समरे बाहुशालिभिः ३४ तस्मिन् हते महेश्वासे कर्णे युधिकिरीटिना ॥ केवीराः पर्यतिष्ठंत तन्ममाचक्ष्व संजय ३५ क
च्चिन्नैकः परित्यक्तः पांडवैर्निहतो रणे ॥ उक्तं त्वया पुरा तात यथा वीरो निपातितः ३६ भीष्ममप्रतिपुद्गलं तं शिखंडी सायकोत्तमैः ॥ पातयामास समरे सर्वशस्त्रभृतां
वरम् ३७ तथा द्रौपदिना द्रोणो न्यस्तसर्वायुधो युधि ॥ युक्तयोगो महेश्वासः शरैर्बहुभिराचितः ६८ निहतः खड्गमुद्यम्य दृष्टयुग्मेन संजय ॥ अंतरेण हतावेतौ
छलेन च विशेषतः ३९ अश्रौषमहमेतद्वै भीष्मद्रोणौ निपातितौ ॥ भीष्मद्रोणौ हि समरे न हन्याद्वज्रभृत्स्वयम् ४० न्यायेन युध्यमानौ हितद्वै सत्यं ब्रवीमि ते ॥ कर्णं
त्वस्यंतमस्त्राणि दिव्यानि च बहुनिच ४१ कथमिद्रोपमं वीरं मृत्युर्युद्धे समस्पृशत् ॥ यस्य विद्युत्प्रभां शक्तिं दिव्यां कनकभूषणाम् ४२ प्रायच्छद्विषतां हि त्रीं कुंडला
भ्यां पुरंदरः ॥ यस्य सर्पमुखो दिव्यः शरः कांचनभूषणः ४३ अशेत निहतः पत्नीचंदनेष्वरिसूदनः ॥ भीष्मद्रोणमुखान्वीरान्योऽयमन्ये महारथान् ४४ जाम
दग्न्यान्महाघोरं ब्राह्ममस्त्रमशिक्षत् ॥ यश्च द्रोणमुखान् दृष्ट्वा विमुखान् दितान् शरैः ४५ सौभद्रस्य महाबाहुर्वधमत्कार्मुकं शितैः ॥ यश्च नागायुतप्राणं वज्ररंहसम्
च्युतम् ४६ विरथं सहस्राकृत्वा भीमसेनमथा हसत् ॥ सहदेवं च निजित्य शरैः सन्नतपर्वभिः ४७ कृपया विरथं कृत्वा नाहनद्धर्मचितया ॥ यश्च मायासहस्राणि विकुर्वा
णं जयैषिणम् ४८ घटोत्कचं राक्षसेंद्रं शक्यं शक्त्या निजगृहान् ॥ एतांश्च दिवसान्यस्य युद्धे भीतो धनंजयः ४९ नागमहैरथं वीरः सकथं निहतो रणे ॥ संशप्तकानां
यो धाये आह्वयंत सदा ज्यतः ५० एतान् हत्वा हनिष्यामि पश्चाद्वै कर्तनं रणे ॥ इति व्यपदिशन्पार्थो वर्जयन् सूतजं रणे ५१ सकथं निहतो वीरः पार्थेन परवीरहा ॥
रथभंगो न चेत्तस्य धनुर्वानव्यशीर्यत ५२ न चेदस्त्राणि निर्णेशुः सकथं निहतः परैः ॥ को हि शक्नोति कर्णं विधुन्वानं महद्भुः ५३

४१ । ४२ कुंडलाभ्यां सकवचाभ्यामर्थं तावथ्येचतुर्थी ४३ अवमन्ये अवमेने ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ रथेति रथभंगाद्यमभितस्य मृत्युर्भवेदिति भावः ५२ । ५३

५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ प्रतीपमप्रतिपद्येन अभिधावद्विः सर्वदिग्भ्यः समागतैः ६८ अधिरथेः आधिरथपुत्रस्य सोमसूर्यसाहचर्या

विमुंचंतं शरान् चोरान् दिव्यान् यस्त्राणि चाहवे ॥ जेतुं पुरुषशार्दूलशार्दूलमिव वेगिनम् ५४ ध्रुवं तस्य धनुश्छिन्नं रथोवापिमर्ही गतः ॥ अस्त्राणि वा प्रणष्टानि यथाशंससि
मेहतम् ५५ न ह्यन्यदपि पश्यामि कारणं तस्य नाशने ॥ न ह्यस्मिन् फालगुनं यावत्तावत्पादौ न धावये ५६ इति यस्य महाघोरं वतमासीन्महात्मनः ॥ यस्य भीतो रणे
निद्राधर्मराजो युधिष्ठिरः ५७ त्रयोदशसमानित्यं नाभजत्पुरुषर्षभम् ॥ यस्य वीर्यवतो वीर्यमुपाश्रित्य महात्मनः ५८ मम पुत्रः सभाभार्यापांडूनां नीतवान्बलात् ॥
तत्रापि च सभामध्ये पांडवानां च पश्यताम् ५९ दासभार्येति पांचालीमब्रवीत्कुरुसन्निधौ ॥ न संति पतयः कृष्णे सर्वेषां तलैः समाः ६० उपातिष्ठस्व भर्तारमन्यवा
वरवर्णिनि ॥ इत्येवं यः पुरावाचो रुक्माः संश्रावयन् रुषा ६१ सभायां सूतजः कृष्णां सकथं निहतः परैः ॥ यदि भीष्मो रणश्लाघी द्रोणो वा युधिर्मुदः ६२ न हनिष्य
तिकैते यान्पक्षपातात्सुयोधन ॥ सर्वानेव हनिष्यामि व्येतुते मानसो ज्वरः ६३ किं करिष्यति गांडीवमक्षय्यौ च महेषुधी ॥ स्निग्धचंदनदिग्धस्य मच्छरस्याभि
धावतः ६४ समूहं मृषभस्कंधो ह्यर्जुनेन कथं हतः ॥ यश्च गांडीवमुक्तानां स्पर्शमुग्रमचितयम् ६५ अपतिह्यसि कृष्णेति ब्रुवन्पार्थानवैक्षत ॥ यस्य नासीद्वयं पा
थैः सपुत्रैः स जनार्दनैः ६६ स्वबाहुबलमाश्रित्य मुहूर्तमपि संजय ॥ तस्य नाहं वधं मन्ये देवैरपि सवासवैः ६७ प्रतीपमभिधावद्विः किंपुनस्तात पांडवैः ॥ न हि
ज्यांसं स्पृशानस्य तलत्रे वापि कृतः ६८ पुमानाधिरथेः स्थातुं कश्चित्प्रमुखतोऽर्हति ॥ अपि स्यान्मेदिनी हीना सोमसूर्यप्रभांश्शुभिः ६९ न वधः पुरुषेद्रस्य संयु
गेष्वपलायिनः ॥ येन मंदः सहायेन भ्रात्रा वुः शासनेन च ७० बासुदेवस्य दुर्बुद्धिः प्रत्याख्यानमरोचत ॥ स नूनं वृषभस्कंधं कर्णं दृष्ट्वा निपातितम् ७१ दुःशासनं च
निहतं मन्ये शोचति पुत्रकः ॥ हतं वै कर्तनं श्रुत्वा द्वैरथे सव्यसाचिना ७२ जयतः पांडवान् दृष्ट्वा किंस्विदुर्योधनोऽब्रवीत् ॥ दुर्मर्षणं हतं दृष्ट्वा वृषसेनं च संयुगे ७३ प्रभ
ग्रं च बलं दृष्ट्वा वध्यमानं महारथैः ॥ पराङ्मुखांश्च राज्ञस्तु पलायनपरायणान् ७४ विद्वतान् रथिनो दृष्ट्वा मन्ये शोचति पुत्रकः ॥ अनेयश्चाभिमानी च दुर्बुद्धिराजि
तेंद्रियः ७५ हतोत्साहं बलं दृष्ट्वा किंस्विदुर्योधनोऽब्रवीत् ॥ स्वयं वैरं महकृत्वा वार्यमाणः सुहृद्गणैः ७६ प्रधने हतभूयिष्ठैः किंस्विदुर्योधनोऽब्रवीत् ॥ आतरं निह
तं दृष्ट्वा भीमसेनेन संयुगे ७७ रुधिरेपीयमाने च किंस्विदुर्योधनोऽब्रवीत् ॥ सह गांधारराजेन सभायां यदभाषत ७८ कर्णोऽर्जुनं रणे हंता हते तस्मिन् किमब्रवीत् ॥
द्यूतं कृत्वा पुरा हृष्टो वंचयित्वा च पांडवान् ७९ शकुनिः सौबल्यस्तात हते कर्णे किमब्रवीत् ॥ कृतवर्मा महेश्वासः सात्वतानां महारथः ८०

स्पर्कधेनमातीतियोगाच्च प्रभावद्विस्तेषां त्रयाणां भृशं भिर्मयूतैः १९ मंदोदुर्योधनः ७० । ७१ । ७२ । ७३ प्राङ्मुखानिति पाठे निवर्तितं मुखान् प्रत्यङ्मुखः कौरवादिपलायतेतदामाङ्मुख
एव भवतीत्यर्थः ७४ अनेयः अशिक्षणीयः यतोऽभिमानी विद्वत्त्वाभिमानी अतएव दुर्बुद्धिः हितमजानन् ७५ । ७६ प्रधने रणे ७७ । ७८ । ७९ । ८०

८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ कामिवाक्यनीतिशेषः ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० मनुहीयुः कथमिति शेषः ९१ । ९२ हतौस्तेष्वप्यविनष्टोत्कर्षस्य ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ ॥ इति क
 हतवैकर्तनं दृष्ट्वा हार्दिक्यः किमभाषत ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्यायस्य शिक्षामुपासते ८१ धनुर्वेदं चिकीर्षतो द्रोणपुत्रस्य धीमतः ॥ युवारूपेण संपन्नो दर्शनीयो महा
 यशः ८२ अश्वत्थामा हते कर्णे किमभाषत संजय ॥ आचार्यो यो धनुर्वेदे मौलमोरथसत्तमः ८३ कृपः शारद्वत्स्तात हते कर्णे किमब्रवीत् ॥ मद्राजो महेश्वासः श
 स्यः समिति शोभनः ८४ दृष्ट्वा विनिहतं कर्णसारथ्ये राथिनां वरः ॥ किमभाषत सौवीरो मद्राणामधिपो बली ८५ दृष्ट्वा विनिहतं सर्वे यो धावारणदुर्जयाः ॥ ये च केच
 न राजानः प्रथिव्यां यो दुर्मागताः ॥ वैकर्तनं हतं दृष्ट्वा कान्यभाषत संजय ८६ द्रोणे तु निहतो वीर रथव्याघ्रे न रर्षभे ॥ केवासुखमनीकामामास न संजय भागशः ८७
 मद्राजः कथं शल्यो नियुक्तो राथिनां वरः ॥ वैकर्तनस्य सारथ्ये तन्ममाचक्ष्व संजय ८८ केऽरक्षन् दक्षिणं चक्रं मृतपुत्रस्य युध्यतः ॥ वामं चक्रं रक्षुर्वा केवा वीरस्य वृ
 ष्तः ८९ के कर्णे न जहुः शूराः केशु द्राः प्राद्वंस्ततः ॥ कथंचनः समेतानां हतः कर्णो महारथः ९० पांडवाश्च स्वयं शूराः प्रत्युदीयुर्महारथाः ॥ सृजंतः शरवर्षाणि वा
 रिधारा इवांबुदाः ९१ सच सर्पमुखो दिव्यो महेश्वा प्रवरस्तदा ॥ व्यर्थः कथं समभवत् तन्ममाचक्ष्व संजय ९२ मामकस्यास्य सैन्यस्य हतोऽस्तेऽस्य संजय ॥ अवशेषं
 न पश्यामि ककुदेष्टुदिते सति ९३ तौ हि वीरौ महेश्वासौ मदर्थे त्यक्तजीवितौ ॥ भीष्मद्रोणौ हतौ शूर्याको न्वर्थो जीविते न मे ९४ पुनः पुनर्ममृष्यामि हतं कर्णं च पांड
 वैः ॥ यस्य बाहोर्बलं तुल्यं कुंजराणां शतं शतैः ९५ द्रोणे हते स यदृतं कौरवाणां परैः सह ॥ संग्रामे न रवीराणां तन्ममाचक्ष्व संजय ९६ यथा कर्णश्च कौंतेयैः सह युद्ध
 मयोजयत् ॥ तथा च द्विषतां हंतारणेशां तस्तदुच्यताम् ९७ ॥ इति श्रीम० भा० कर्णपर्वणि धृतराष्ट्रप्रश्ने नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ हते
 द्रोणे महेश्वासे तस्मिन्नहनि भारत ॥ कृते च मोघसंकल्पे द्रोणपुत्रे महारथे १ द्रवमाणे महाराज कौरवाणां बलार्णवे ॥ व्यूहपार्थः स्वकं सैन्यमतिष्ठद्वा त्वाभिर्दृतः २
 तमवस्थितमाज्ञाय पुत्रस्ते भरतर्षभ ॥ विदुतं स्वबलं दृष्ट्वा पौरुषेण न्यवारयत् ३ स्वमनीकमवस्थाप्य बाहुवीर्यमुपाश्रितः ॥ युद्धाच सुचिरं कालं पांडवैः सह भा
 रत ४ लब्धलक्षैः परैर्हृष्टैर्व्यायच्छाद्विश्विरंतदा ॥ संध्याकालं समासाद्य प्रत्यहारमकारयत् ५ कृत्वा वहारं सैन्यानां प्रविश्य शिविरं स्वकम् ॥ कुरवः सुहितं मंत्रं
 त्रयांचकिरे मिथः ६ पर्यंकेषु पराध्येषु स्पृह्यां स्तरणवत्सु च ॥ वरासनेषुषविष्टाः सुखं शय्यास्विषामराः ७ ततो दुर्योधनो राजा साम्राज्यपरमबल्युना ॥ तानाभा
 ष्य महेश्वासान् प्राप्तकालमभाषत ८ मतं मतिमतां श्रेष्ठाः सर्वे प्रवृत्तमाचिरम् ॥ एवंगते तु किं कार्यं किंच कार्यं तरं वृषाः ९ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्ते नरेन्द्रेण नर
 सिंहायुत्सवः ॥ चकुर्नानाविधा श्रेष्ठाः सिंहासनगतास्तदा १०

पर्वणि नीलकण्ठी भारतभाषादीपेन वमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ हते द्रोणे इति १ । २ स्वबलं प्रतिविदुतं व्रतं दृष्ट्वा १ । ३ लब्धलक्षैः प्राप्तजयैः व्यायच्छाद्विश्विरंतमानैः प्रत्यहारं प्रत्यवहारं प्रत्याहारमिति
 वापाठः ५ । ६ पर्यंकेषु वरासनेषु ७ साम्राज्यवचसा परमबल्युना अतिमधुरेण ८ कार्यतरं यावद्व्यक्तं रं वत्कार्यं कर्तव्यं परमं तं संमतं तत्प्रवृत्त ९ चेष्टाः शौर्याभिनयरूपाः भुजास्फालनाद्याः १०

निशाम्य आलोच्य वर्षसंछादसष्ट् ११ रागः स्वामिमाक्तिः योगो देशकालादित्यं पतिः दास्यं बलं नयोनीतिः १२ । १३ । १४ सर्वार्थैः रागादिभिः सुनीतैः देवमनुलोम्यतेऽनुकूलं क्रियते न केवलं रागा
 यपेक्षया देवस्य प्राबल्यमपि तु देवापेक्षयाऽपि सुप्रणीतारागादयः प्रबला इत्यर्थः १५ । १६ । १७ बहुमती बाहुल्यवतां अतिशयिता मितियावत् १८ । १९ शुभं वचः श्रुत्वा मनः समवस्थाप्य समाधा
 तेषां निशाम्ये गितानि युद्धे प्राणान् जुह्वताम् ॥ समुदीक्ष्य मुखं राज्ञो बालकं समवर्चसम् ११ आचार्यपुत्रो मेधाविवाक्यज्ञो वाक्यमाददे ॥ रागो योगस्तथा दाक्ष्यं न
 यश्चेत्यर्थसाधकाः १२ उपायाः पंडितैः प्रोक्तास्ते तु देवमुपाश्रिताः ॥ लोकप्रवीरा येऽस्माकं देवकल्पामहारथाः १३ नीतिमंतस्तथा युक्ता दक्षारक्ताश्च ते हताः ॥
 न त्वेव कार्यं नैराश्यमस्माभिर्विजयं प्रति १४ सुनीतैरिह सर्वार्थैर्देवमप्यनुलोम्यते ॥ ते वयं प्रवरं नृणां सर्वैर्गुणगणैर्युतम् १५ कर्णमेवाभिषेक्ष्यामः सैन्यापत्येन भारत ॥
 कर्णसेनापतिं कृत्वा प्रमथिष्यामहेरिपून् १६ एष ह्यतिबलः शूरः कृतास्त्रो युद्धदुर्मदः ॥ वैवस्वत इवास ह्यः शक्तो जेतुं रणे रिपून् १७ एतदाचार्यतनयाच्छुत्वा राजं
 स्तवात्मजः ॥ आशां बहुमतीं च कर्णं प्रति सवैतदा १८ हते भीष्मे च द्रोणे च कर्णे जिष्यति पांडवान् ॥ तामाशां हृदये कृत्वा समाश्वस्य च भारत १९ ततो दुर्योध
 नः प्रीतः प्रियं श्रुत्वाऽस्य तद्वचः ॥ प्रीतिस्कारसंयुक्तं तथ्यमात्महितं शुभम् २० स्वमनः समवस्थाप्य बाहुवीर्यमुपाश्रितः ॥ दुर्योधनो महाराज राधेयमिदमब्र
 वीत् २१ कर्णजानामिते वीर्यसौ हृदं परमं मयि ॥ तथापि त्वामहाबाहो प्रवक्ष्यामि हितं वचः २२ श्रुत्वा यथेष्टं च कुरु वीरयत्तव रोचते ॥ भवान्प्राज्ञतमो नित्यं मम चैव
 परागतिः २३ भीष्मद्रोणावतिरथौ हतौ सेनापती मम ॥ सेनापतिर्भवानस्तु ताभ्यां द्रविणवतरः २४ वृद्धौ च तौ महेश्वासौ सापेक्षौ च धनंजये ॥ माने तौ च मया
 वीरौ राधेयवचनात् २५ पितामहत्वं संप्रेक्ष्य पांडुपुत्रामहारणे ॥ रक्षितास्ता तभीष्मेण दिवसानि दशैव तु २६ न्यस्तशस्त्रे च भवति हतो भीष्मः पितामहः ॥ शिखं
 दिनं पुरस्कृत्य फाल्गुने न महाहवे २७ हते तस्मिन् महेश्वासे शरतल्पगते तथा ॥ त्वयोक्ते पुरुषव्याघ्र द्रोणो ह्यासीत् पुरःसरः २८ तेनापि रक्षिताः पार्थाः शिष्यत्वा
 दिति मे मतिः ॥ सचापि निहतो वृद्धो घृष्टुघ्नेन सत्वरम् २९ निहताभ्यां प्रधानाभ्यां ताभ्यां न मितविक्रम ॥ त्वत्समं समरे योधनान्यं पश्यामि चितयन् ३० भवा
 नेव तु नः शक्तो विजयाय न संशयः ॥ पूर्वमध्ये च पश्चाच्च तथैव विहितं हितम् ३१ स भवान्धुर्यवत्संख्येधुरमुद्रोद्धमर्हति ॥ अभिषेचय सैन्यान् ये स्वयमात्मानमात्मना
 ३२ देवतानां यथास्कंदः सेनानीः प्रभुरव्ययः ॥ तथा भवानिमांसेनां धार्तराष्ट्रीं विभर्तुवै ३३ जहि शत्रुगणान्सर्वान्महेंद्रो दानवानिव ॥ अवस्थितं रणे दृष्ट्वा पांडवा
 स्वां महारथाः ३४ द्रविष्यंति च पंचाला विष्णुं दृष्ट्वा दानवाः ॥ तस्मात्त्वं पुरुषव्याघ्र प्रकर्षेतां महाचक्रम् ३५ भवत्यवस्थिते यते पांडवामंदचेतसः ॥ द्रविष्यंति
 सहामात्याः पंचालाः संजयाश्च ह ३६ यथा ह्यभ्युदितः सूर्यः प्रतपन् खेन तेजसा ॥ व्यपोहतितमस्तीव्रं तथा शत्रून् प्रतापय ३७

यावद्वीदितिवयोः संबंधः २० । २१ । २२ । २३ ताभ्यां सकाशात् द्रविणवतरः बलवत्तरः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ताभ्यामपि न मितः सम्यक्ज्ञातो विक्रमो यस्य ३० विहितं त्वयेति
 शेषः ३१ सेनान्ये सेनानी त्वेसेनापत्ये ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

३८ कर्णमेवंतदाऽब्रवीत्तदुयोधनइतिशेषः नसंयुत्सतियुद्धेच्छामपिनकरिष्यतिकिंपुनर्युद्धमितिभावः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ शातकुंभमयैःसौवर्णैर्माहेयैर्महीमयैश्चकुंभैः ४४ विषाणैर्द्वि-
पस्यगजस्यदंतमयैःपात्रैःखड्गस्यगंडकस्यमहर्षमस्यगवयस्यचर्मैः । विषाणंदंतशृंगयोरितिविश्वः । द्विपखड्गमहर्षभीयैरितितद्विलोपआर्षः ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० नहीति

॥ संजयउवाच ॥ आशाबलवतीराजनपुत्रस्यतवयाऽभवत् ॥ हतेभीष्मेचद्रोणेचकर्णोजेष्यतिपांडवान् ३८ तामाशाहृदयेकृत्वाकर्णमेवंतदाऽब्रवीत् ॥ सूत
पुत्रनतेपार्थःस्थित्वाऽग्रेसंयुयुत्सति ३९ ॥ कर्णउवाच ॥ उक्तमेतन्मयापूर्वगांधारेतवसन्निधौ ॥ जेष्यामिपांडवान्सर्वान्सपुत्रान्सजनार्दनान् ४० सेनाप
तिर्भविष्यामितवाहंनान्नसंशयः ॥ स्थिरोभवमहाराजजितान्निवेद्विचपांडवान् ४१ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्तोमहाराजततोदुर्योधनोऽनृतपः ॥ उत्तस्थौ
राजभिःसार्द्धदेवैरिवशतक्रतुः ४२ सैनापत्येनसत्कर्तुंकर्णंस्कंदमिवामराः ॥ ततोऽभिषिषिचुःकर्णविधिदृष्टेनकर्मणा ४३ दुर्योधनमुखाराजन्राजानोविजयै
षिणः ॥ शातकुंभमयैःकुंभैर्माहेयैश्चाभिमंत्रितैः ४४ तोयपूर्णविषाणैश्चद्विपखड्गमहर्षभैः ॥ मणिमुक्तायुतैश्चान्यैःपुण्यगंधैस्तथौषधैः ४५ औदुंबरेसुखा
सीनमासनेक्षौमसंवृतं ॥ शास्त्रदृष्टेनविधिनासंभारैश्चसुसंभृतैः ४६ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्यास्तथाशूद्राश्चसंभृताः ॥ तुष्टुस्तंमहात्मानमभिषिक्तंवरासने ४७
ततोऽभिषिक्तेराजेंद्रनिष्कैर्गोभिर्धनेनच ॥ वाचयामासविप्राग्र्यान्राधेयःपरवीरहा ४८ जयपार्थान्सगोविंदान्सानुगांस्तान्महामृधे ॥ इतितंबंदिनःप्राहुर्द्वि
जाश्चपुरुषर्षभम् ४९ जहिपार्थान्सपंचालान्नाधेयविजयायनः ॥ उद्यन्निवसदाभानुस्तमांस्युग्रैर्गभस्तिभिः ५० नह्यलंत्वद्विसृष्टानांशराणांवैसकेशवाः ॥ उ
लूकाःसूर्यरश्मीनांज्वलतामिवदर्शने ५१ नहिपार्थाःसपंचालाःस्थातुंशक्तास्तवाग्रतः ॥ आतशस्त्रस्यसमरेमहेंद्रस्वेवदानवाः ५२ अभिषिक्तस्तुराधेयःप्रभ
यासोऽमितप्रभः ॥ अत्यरिच्यतरूपेणदिवाकरद्ववापरः ५३ सैनापत्येतुराधेयमभिषिच्यसुतस्तव ॥ अमन्यततदाऽऽत्मानंकृतार्थकालचोदितः ५४ कर्णो
पिराजन्संप्राप्यसैनापत्यमरिंदमः ॥ योगमाज्ञापयामाससूर्यस्योदयनंप्रति ५५ तवपुत्रैर्वृतःकर्णःशुभेतत्रभारत ॥ देवैरिवयथास्कंदःसंग्रामेतारकामये ५६
॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिकर्णाभिषेकेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ सैनापत्यंतुसंप्राप्यकर्णोवैकर्तनस्तदा ॥ तथोक्तश्चस्वयंराज्ञास्निग्धं
भ्रातृसमंवचः १ योगमाज्ञापयसेनानामादित्येऽभ्युदितेतदा ॥ अकरोत्किमहाप्राज्ञस्तन्ममाचक्ष्वसंजय २ ॥ संजयउवाच ॥ कर्णस्यमतमाज्ञायपुत्रास्ते
भरतर्षभ ॥ योगमाज्ञायामासुर्नदितूर्यपुरःसरम् ३ महत्यपररात्रेचतवसैन्यस्यमारिष ॥ योगोयोगेतिसहस्राप्रादुरासीन्महास्वनः ४ कल्पतानागमुख्यानां
रथानांचवह्नीनाम् ॥ सन्नह्यतानराणांचवाजिनांचविशांपते ५ क्रोशतांचैवयोधानांत्वरितानांपरस्परम् ॥ बभूवतुमुलःशब्दोदिवस्पृक्सुमहांस्ततः ६

शराणांदर्शनेऽपिनालंकिमुतस्पर्शेइत्यर्थः ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्येदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ सैनेति १ । २ मंदितूर्यमानं
दवाचम् ३ । ४ कल्पतानंनह्यमानानांचवह्नीनां सन्नह्यमानानांगजादीनांचवह्नीनांबभूवेतिद्वयोःसंबंधः ५ । ६

श्वेतस्यादिविशेषणद्वयंरथेनेत्यस्य ७ । ८ अभिपताकेनवायोःप्रातिकूल्यादिभिमुत्पताकेनवत्तत्पराजयसूचकम् ९ । १० भिन्नमभिघ्नंतं घ्नंतमितिवापाठः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६
ततःश्वेतपताकेनबलाकावर्णवाजिना ॥ हेमपृष्ठेनधनुषानागकक्षेणकेतुना ७ तूणीरशतपूर्णैर्नसगदेनवरूथिना ॥ शतग्रीकिंकिणीशक्तिशूलतोमरधारिणा ८
कार्मुकैरुपपन्नेनविमलादित्यवर्चसा ॥ रथेनाभिपतकेनसूतपुत्रोऽभ्यदृश्यत् ९ ध्मापयन्वारिजंराजनहेमजालविभूषितम् ॥ विधुन्वानोमहच्चापंकार्तस्वरविभू
षितम् १० दृष्ट्वाकर्णमहेष्वासंरथस्थंरथिनांवरम् ॥ भानुमंतमिवोद्यंतंतमोनिघ्नदुरासदम् ११ नभीष्मव्यसनंकेचिन्नापिद्रोणस्यमारिष ॥ नान्येषांपुरुषव्या
घ्रमेनिरेतत्रकौरवाः १२ ततस्तुत्वरयनयोधानशंखशब्देनमारिष ॥ कर्णोनिष्कर्षयामासकौरवाणामहद्वलम् १३ व्यूहंव्यूह्यमहेष्वासोमकरंशत्रुतापनः ॥ प्र
त्युद्ययौतथाकर्णःपांडवानविजिगीषया १४ मकरस्यतुतुंढेवैकर्णोराजन्व्यवस्थितः ॥ नेत्राभ्यांशकुनिःशूरलूकश्चमहारथः १५ द्रोणपुत्रस्तुशिरसिग्रीवायां
सर्वसोदराः ॥ मध्येदुर्योधनोराजाबलेनमहतावृतः १६ वामपादेतुराजेंद्रकृतवर्माव्यवस्थितः ॥ नारायणबलैर्युक्तो गोपालैर्युद्धदुर्मदैः १७ पादेतुदक्षिणेरा
जनगौतमःसत्यविक्रमः ॥ त्रिगर्तैःसुमहेष्वासैर्दक्षिणात्यैश्चसंवृतः १८ अनुपादेतुयोवामस्तत्रशल्योव्यवस्थितः ॥ महत्यासेनयासार्द्धमद्रदेशसमुत्थया १९
दक्षिणेतुमहाराजसुषेणःसत्यसंगरः ॥ वृत्तोरथसहस्रेणदंतिनांचत्रिभिःशतैः २० पुच्छेह्यास्तांमहावीर्योभ्रातरौपार्थिवौतदा ॥ चित्रश्चचित्रसेनश्चमहत्यासे
नयावृतौ २१ तथाप्रयातेराजेंद्रकर्णेनरवरोत्तमे ॥ धनंजयमभिप्रेक्ष्यधर्मराजोऽब्रवीदिदम् २२ पश्यपार्थयथासेनाधार्तराष्ट्रीहसंयुगे ॥ कर्णेनविहितावीरगु
प्तावीरैर्महारथैः २३ हतवीरतमाह्वेषांधार्तराष्ट्रीमहाचमूः ॥ फल्गुशेषामहाबाहोवृणैस्तुल्यामतामम २४ एकोह्यत्रमहेष्वासःसूतपुत्रोविराजते ॥ सदेवासुर
गंधर्वैःसकिन्नरमहोरगैः २५ चराचरैस्त्रिभिर्लोकैर्योऽजय्योरथिनांवरः ॥ तंहत्वाऽयमहाबाहोविजयस्तवफाल्गुन २६ उद्धृतश्चभवेच्छल्योममद्वादशवार्षिकः ॥
एवंज्ञात्वामहाबाहोव्यूहंव्यूहयथेच्छसि २७ भ्रातुरेतद्वचःश्रुत्वापांडवःश्वेतवाहनः ॥ अर्धचंद्रेणव्यूहेनप्रत्यव्यूहततांचमूम् २८ वामपार्श्वेतुतस्याथभीमसे
नोव्यवस्थितः ॥ दक्षिणेचमहेष्वासोदृष्ट्युग्रोव्यवस्थितः २९ मध्येव्यूहस्यराजातुपांडवश्चधनंजयः ॥ नकुलःसहदेवश्चधर्मराजस्यपृष्ठतः ३० चक्ररक्षौतु
पांचाल्यौयुधामन्यूतमौजसौ ॥ नार्जुनंजहतुर्युद्धेपाल्यमानौकिरीटिना ३१ शेषानृपतयोवीराःस्थिताव्यूहस्यदंशिताः ॥ यथाभागंयथोत्साहंयथायत्नंच
भारत ३२ एवमेतन्महाव्यूहंव्यूह्यभारतपांडवाः ॥ तावकाश्चमहेष्वासायुद्धायैवमनोदधुः ३३ दृष्ट्वाव्यूहांतवचमूंमूतपुत्रेणसंयुगे ॥ निहतान्पांडवान्मेने
धार्तराष्ट्रःसबांधवः ३४ तथैवपांडवीसेनांव्यूहांदृष्ट्वायुधिष्ठिरः ॥ धार्तराष्ट्रान्हतान्मेनेसकर्णान्वैजनाधिपः ३५ ततःशंखाश्चभेर्यश्चपणवानकदुंदुभिः ॥
डिंडिमाश्चाप्यहन्त्यंतद्गजराश्चसमंततः ३६

१७ । १८ अनुपादेपादस्थानस्यापिपश्चाद्भागे १९ दक्षिणेअनुपादे २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ व्यूहरचय २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३ ॥ इतिकर्णपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावर्षीये कादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ तेसेनेहति प्रगृह्यत्वाभावश्चादसः १ देहानां पाप्मनामसूनां च नाशना २
सेनयोरुभयोरान्नप्रावाद्यंतमहास्वनाः ॥ सिंहनादश्च संज्ञेश्वराणां जयशृङ्गिनाम् ३७ हयहोषितशब्दाश्च वारणानां च वृंहताम् ॥ रथनेमिस्वनाश्चोग्राः संबभू-
वुर्जनाधिप ३८ नद्रोणव्यसनं काश्चिज्जानीते तत्र भारत ॥ दृष्ट्वा कर्णमहेष्वासं मुखे व्यूहस्य दंशितम् ३९ उभे सैन्ये महाराजप्रहृष्टनरसंकुले ॥ योद्धुकामे स्थिते
राजन हंतुमन्योन्यमोजसा ४० तत्र यत्तौ सुसंरब्धौ दृष्ट्वाऽन्योन्यं व्यवस्थितौ ॥ अनीकमध्ये राजेन्द्रचरतुः कर्णपांडवौ ४१ नृत्यमाने च ते सेने समयातां परस्परम् ॥
तेषां पक्षैः प्रपक्षैश्च निर्जग्मुस्ते युयुत्सवः ४२ ततः प्रवृत्ते बुद्धं नरवारणवाजिनाम् ॥ रथानां च महाराजान्योऽन्यमभिनिघ्नताम् ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते क-
र्णपर्वणि व्यूहनिर्माणे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ते सेनेऽन्योन्यमासाद्य प्रहृष्टाश्च नरद्विपे ॥ बृहत्सु संप्रजहाते देवासुरसमप्रभे १
ततो नररथाश्चैः पतयश्चोग्रविक्रमाः ॥ संप्रहारान्मुञ्चन् कुदं हपाप्मासु नाशनाम् २ पूर्णचंद्रार्कपद्मानां कांतिभिर्गंधतः समैः ॥ उत्तमैर्गैर्नृसिंहानां नृसिंहास्त-
स्तरुर्महीम् ३ अर्धचंद्रैस्तथा भलैः सुरपैरसिपट्टिजैः ॥ परश्वधैश्चाप्यकृतं श्रुतमांगानियुध्यताम् ४ व्यायताय तबाहुनां व्यायताय तबाहुभिः ॥ बाहवः पा-
तितारे जुर्धरण्यां सायुधांगदैः ५ तैः स्फुरद्भिर्महीभातिरक्तांगुलितलैस्तथा ॥ गरुडप्रहितैरुग्रैः पंचास्यैरुग्रैरिव ६ द्विरदस्य दनाश्वेभ्यः पेतुर्वीराद्विषद्वताः ॥
विमानेभ्यो यथाक्षिणे पुण्ये स्वर्गसदस्तथा ७ गदाभिरन्ये गुर्वीभिः परिधैर्मुसलैरपि ॥ पोथिताः शतशः पेतुर्वीरा वीरतरैरणे ८ रथारथैर्विमाथिता मतामतेर्द्विपाद्वि-
पैः ॥ सादिनः सादिभिश्चैव तस्मिन् परमसंकुले ९ रथैर्नररथानां गैरश्वारोहाश्च पतिभिः ॥ अश्वारोहैः पदाताश्च निहता युधि शेरते १० रथाश्च पतयो नागैरथाश्च
भाश्च पतिभिः ॥ रथपतिद्विपाश्चैवैश्चापिनरद्विपाः ११ रथाश्चैनराणां तु नराश्चैव भरथैः कृतम् ॥ पाणिपादैश्च शस्त्रैश्चैव कदनं महत् १२ तथा तस्मिन्
लेशुरैर्वध्यमाने हतेऽपि च ॥ अस्मान्भ्याययुः पार्थावृकोदरपुरोगमाः १३ दृष्ट्वा युद्धः शिखंडी च द्रौपदेयाः प्रभद्रकाः ॥ सात्यकिश्चैकितानश्च द्राविडैः सैनिकैः सह
१४ वृता व्यूहेन महता पांड्याश्चोलाः सकेरलाः ॥ व्यूढोरस्कादीर्धृजः प्राशवः पृथुलोचनाः १५ आपीडिनोरक्तदंता मत्तमातंगविक्रमाः ॥ नानाविरागवसना
गंधचूर्णावचूर्णिताः १६ बद्धासयः पाशहस्ता वारणप्रतिवारणाः ॥ समानसूत्रवो राजन्नात्यजंत परस्परम् १७ कलापिनश्चापहस्ता दीर्घकेशाः प्रियंवदाः ॥ प-
तयः सादिनश्चान्ये धोरूपपराक्रमाः १८ अथापरे पुनः शूराश्चेदिपंचालकेकयाः ॥ कारुषाः कोसलाः कांच्यामागधाश्चापि दुद्रुवुः १९ तेषां रथाश्च नागाश्च प्रवरा-
श्चोग्रपतयः ॥ नानावाद्यधरैर्दृष्टानृत्यंति च हसंति च २० तस्य सैन्यस्य महतो महामात्रवरैर्वृतः ॥ मध्ये वृकोदरोभ्यायात्त्वदीयाग्रागधूर्गतः २१

पूर्णचंद्रार्कपांकांतिभिः समैः पद्मानां गंधतः समैस्तस्तरुः आस्तीर्णवतः १।३ व्यायताः पुष्टाः आयताः दीर्घाः ५ प्रहितैर्भिरस्तैः ओहाकुर्यात् ६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४
१५ आपीडिनः मृषावतः नानाव्यक्विविधरागाणिवसना निषेधा विरागवसनाः १६।१७।१८।१९।२० महासाग्रैरिति पाठे श्रेष्ठरथैः गजधूर्गतः गजस्कंधगतः २१

उदयाग्राद्रिभवनं उदयाग्रेरग्रभवनं अग्राग्रीत्यग्रशब्दस्य पूर्वनिपातार्थः उदयनामा अग्राद्रिः पूर्वपर्वतः स एव भवनमिति वा । उदयाग्राद्रिभवनमिति पाठे उदयाचलस्याग्रेण अत्रैरर्कभूत-
स्य भवनम् २१ शारदस्य शरदा उपलक्षितस्य २३ चारुमौलिः रम्यकिरीटः २४ द्विपस्थितो द्विपाकडः प्रमनाः प्रकृष्टमनाः प्रमनस्तरं प्रसन्नतरमनसम् २५।२६।२७।२८।२९।३०
विनेदतुः सन्निहितौ भूवतुर्वृषतुरित्यर्थः २१ अपरैस्तोमरैरेव ३२ स भीमसेनो भवैः सप्तसप्तिरिवांशुमान् यथा मेघांतिर्हितस्य सूर्यस्य मरीचयोरश्मिरूपेण सर्वतः प्रचरंति एवं रश्मिस्थानीयास्तौ

सनागप्रवरोऽयुग्रो विधिवत्कल्पितो बभौ ॥ उदयाग्राद्रिभवनं यथाऽभ्युदितभास्करम् २२ तस्यायसं वर्मवरं वररत्नविभूषिम् ॥ ताराव्याप्तस्य नभसः शारदस्य
समाविषम् २३ सतोमरव्यग्रकरश्चारुमौलिः स्वलंकृतः ॥ चरन्मध्यादिना कर्णभस्तेजसा व्यदहाद्रिपूना २४ तं दृष्ट्वा द्विरदं दूरात् क्षेमधूर्तिर्द्विपस्थितः ॥ आह्वयन्न
भिदुद्रावप्रमनाः प्रमनस्तरम् २५ तयोः समभवयुद्धं द्विपयोरुग्ररूपयोः ॥ यदृच्छया हुमवतोर्महापर्वतयोरिव २६ संसक्तनागौ तौ वीरौ तोमरैरिहरेतरम् ॥ बल-
वत्सूर्यरश्म्याभिरभित्वाऽन्योन्यं विनेदतुः २७ व्यपसृत्य तु नागाभ्यां मंडलानि विचरतुः ॥ प्रगृह्य चोभौ धनुषाजिघ्रतुर्वै परस्परम् २८ क्षेपेडिता स्फोटितरवैर्वा-
णशब्दैस्तु सर्वतः ॥ तौ जनहर्षयंतौ च सिंहनादं प्रचक्रतुः २९ समुद्यतकराभ्यां तौ द्विपाभ्यां कृतिनावुभौ ॥ वातोद्धूतपताकाभ्यां युयुधाते महाबलौ ३० ताव-
न्योन्यस्य धनुषी छित्त्वाऽन्योन्यं विनेदतुः ॥ शक्तितोमरवर्षेण प्रावृण्मेघाविवांशुभिः ३१ क्षेमधूर्तिस्तदा भीमं तोमरेण स्तनान्तरे ॥ निर्बिभेदातिवेगेन षड्विधा-
प्यपरैर्न दत्त ३२ स भीमसेनः शुशुभे तोमरैर्गमाश्रितैः ॥ क्रोधदीप्तवपुर्मेघैः सप्तसप्तिरिवांशुमान् ३३ ततो भास्करवर्णा भिमं जोगतिमयस्मयम् ॥ ससर्ज तोमरं
भीमः प्रत्यमित्राय यत्नवान् ३४ ततः कुलूताधिपतिश्चापमानम्यसायकैः ॥ दशभिस्तोमरं भित्त्वा षष्ठ्या विव्याध पांडवम् ३५ अथ कार्मुकमादाय भीमोजल-
दनिःस्वनम् ॥ रिपोरभ्यर्दयन्नागमुन्नदन्पांडवः शरैः ३६ सशरौ चार्दितो नागो भीमसेनेन संयुगे ॥ गृह्यमाणोऽपि नातिष्ठ दातोद्धूतइवांबुदः ३७ तमभ्यधाव-
द्विरदं भीमो भीमस्य नागराट् ॥ महावातेरितं मेघं वातोद्धूतइवांबुदः ३८ सन्निवार्यात्मनो नागं क्षेमधूर्तिः प्रतापवान् ॥ विव्याधाभिद्रुतं बाणैर्भीमसेनस्य कुंजरम्
३९ ततः साधुविसृष्टेन सुरेणानतपर्वणा ॥ छित्त्वा शरासनं शत्रोर्नागमा मित्रमार्दयत् ४० ततः क्रुद्धो रणे भीमं क्षेमधूर्तिः पराभिनत् ॥ जवानचास्याद्विरदं नाराचैः सर्व-
मर्मसु ४१ सपपात महानागो भीमसेनस्य भारत ॥ पुरानागस्य पतनादवहृत्य स्थितो महीम् ४२ तस्य भीमोऽपि द्विरदं दयासमपोथयत् ॥ तस्मात्प्रमथि-
तान्नामा तक्षेमधूर्तिमवहृतम् ४३ उद्यतायुधमायां तंगदयाऽहन् वृकोदरः ॥ सपपातहतः सासिर्व्यसुस्तमभितो द्विपम् ४४ वज्रप्रभग्रमचलं सिंहो वज्रहतो यथा ॥
तंहतं नृपतिं दृष्ट्वा कुलूतानां यशस्करम् ॥ प्राद्रव्यथिता सेना त्वदीया भरतर्षभ ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि क्षेमधूर्तिवधे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

मराः २३ अंजोगतिः क्रजुगतिम् ३४।३५।३६ गृह्यमाणः निगृह्यमाणः क्षेमधूर्तिना ३७।३८।३९ आमित्रं शत्रुसंबन्धिनं सामित्रमिति पाठोत्तरम् ४०।४१।४२।४३ अहन् हत-
वान् हतोगदयाशकलीकृतः अतएव अभितो द्विपं द्विपस्याभिन्नः पपात ४४।४५ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावर्षीये द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥

तत इति १।२।३।४।५ त्रौणिमभ्यद्रवत् ६।७।८ कृपेणयुधेइतिशेषः ९ माद्रीपुत्रःसुतंतवेत्यस्यव्याख्यादुःशासनमिति १०।११।१२।१३।१४।१५।१६

॥ संजयउवाच ॥ ततःकर्णोमहेष्वासःपांडवानामनीकिनीम् ॥ जघानसमरेशूरःशरैःसन्नतपर्वभिः १ तथैवपांडवाराजस्तवपुत्रस्यवाहिनीम् ॥ कर्णस्यप्रसु
खेकुद्धानिजघ्रुस्तेमहारथाः २ कर्णोऽपिराजन्समरेव्यहनत्पांडवीचमूम् ॥ नाराचैरर्करश्म्याभैःकर्मारपरिमार्जितैः ३ तत्रभारतकर्णेननाराचैस्ताडितागजाः ॥
नेदुःसंदुश्चमम्लुश्चबभ्रमुश्चदिशोदश ४ वध्यमानेबलेतस्मिन्सूतपुत्रेणमारिष ॥ नकुलोऽभ्यद्रवसूर्णसूतपुत्रमहारणे ५ भीमसेनस्तथाद्रौणिर्कुर्वाणकर्मदुष्क
रम् ॥ विंदानुविंदौकैकेयौसात्यकिःसमवारयत् ६ श्रुतकर्माणमायांतंचित्रसेनोमहीपतिः ॥ प्रतिविध्यस्तथाचित्रंचित्रकेतनकार्मुकम् ७ दुर्योधनस्तुराजानं
धर्मपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ संशक्तगणानक्रुद्धोह्यभ्यधावद्धनंजयः ८ घृष्टयुग्मःकृपेणायतस्मिन्वीरवरक्षये ॥ शिखंडीकृतवर्माणंसमासादयदच्युतम् ९ श्रुतकीर्ति
स्तथाशल्यमाद्रीपुत्रःसुतंतव ॥ दुःशासनंमहाराजसहदेवःप्रतापवान् १० कैकेयौसात्यकिंयुद्धेशरवर्षेणभास्वता ॥ सात्यकिःकैकेयौचापिच्छादयामासभारत
११ तावेनंभ्रातरौवीरौजघ्रुतुर्हृदयेभृशम् ॥ विषाणाम्यायथानागौप्रतिनागंमहावने १२ शरसंभिन्नवर्माणौताडुभौभ्रातरौरणे ॥ सात्यकिंसत्यकर्माणराजन्वि
व्यधतुःशरैः १३ तौसात्यकिर्महाराजप्रहसनसर्वतोदिशः ॥ छादयच्छरवर्षेणवारयामासभारत १४ वार्यमाणौततस्तौहिशैनेयशरवृष्टिभिः ॥ शैनेयस्यरथंतूर्ण
छादयामासतुःशरैः १५ तयोस्तुधनुषीचित्रेछित्त्वाशौरिर्महायशाः ॥ अथतौसायकैस्तीक्ष्णैर्वारयामाससंयुगे १६ अथान्येधनुषीचित्रेप्रगृह्यचमहाशरान् ॥
सात्यकिंछादयंतौतौचैरतुर्लघुसुष्टुच १७ ताभ्यामुक्तामहाबाणाःकंकवर्हिणवाससः ॥ द्योतयंतोदिशःसर्वांसंपेतुःस्वर्णभूषणाः १८ बाणांधकारमभवतयोराज
न्महासृष्टे ॥ अन्योन्यस्यधनुश्चैवचिच्छिदुस्तेमहारथाः १९ ततःकुद्धोमहाराजसात्वतोयुद्धदुर्मदः ॥ धनुरन्यत्समादायसज्यंकृत्वाचसंयुगे २० क्षुरप्रेण
सुतीक्ष्णेनअनुविंदशिरोऽहरत् ॥ अपततच्छिरोराजन्कुंडलोपचितंमहत २१ शंबरस्यशिरोयद्वन्निहतस्यमहारणे ॥ शोचयन्केकयान्सर्वान्जगामाशुवसुंध
राम् २२ तंदृष्ट्वानिहतंशूरंभ्रतातस्यमहारथः ॥ सज्यमन्यद्वनुःकृत्वाशैनेयंपर्यवारयत् २३ सषष्ठ्यासात्यकिंविद्धास्वर्णपुंखैःशिलाशितैः ॥ ननादबलवन्ना
दंतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् २४ सात्यकिंचततस्तूर्णकैकयानांमहारथः ॥ शरैरेकसाहस्रैर्वाहोरसिचार्पयत् २५ सशरैःक्षतसर्वांगःसात्यकिःसत्यविक्रमः ॥
रराजसमरेराजन्सपुष्पहवर्किंशुकः २६ सात्यकिःसमरेविद्धःकैकेयेनमहात्मना ॥ कैकेयंपंचविंशत्याविध्याधप्रहसन्निव २७ तावन्योन्यस्यसमरेसंछिद्यधनुषी
शुभे ॥ हत्वाचसारथीतूर्णहयांश्चरथिनांवरो २८ विरथावसियुद्धायसमाजग्मतुराहवे ॥ शतचंद्रचितेगृह्यचर्मणीसुशुजौतथा २९

लघुशीघ्रं सुष्ठुशोभनम् १७।१८।१९।२० उपचितमलंकृतम् २१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९

३०।३१।३२।३३।३४ अपहस्तेनतिर्यग्घस्तेन ३५।३६।३७।३८ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीवेभारतमावदीवेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ श्रुतकर्मेति १ अभिसारोऽभिसाराधिपति

विरोचेतांमहारंगेनिस्त्रिंशवरधारिणौ ॥ यथादेवासुरेयुद्धेजंभशक्रौमहाबलौ ३० मंडलानिततस्तौतुविचरंतौमहारणे ॥ अन्योन्यमभितस्तूर्णसमाजग्मतुरा
हवे ३१ अन्योन्यस्यवधेचैवचक्रतुर्थतमुत्तमम् ॥ कैकेयस्यद्विधाचर्मततश्चिच्छेदसात्वतः ३२ सात्यकेस्तुतथैवासौचर्मचिच्छेदपार्थिवः ॥ चर्मच्छित्त्वातु
कैकेयस्तारागणशतैर्वृतम् ३३ चचारमंडलान्येवगतप्रत्यागतानिच ॥ तंचरंतंमहारंगेनिस्त्रिंशवरधारिणम् ३४ अपहस्तेनचिच्छेदशैनेयस्वरयाजन्वितः ॥
सवर्माकैकयोराजन्निधाछिन्नोमहारणे ३५ निपपातमहेष्वासोवज्राहतइवाचलः ॥ तंनिहत्यरणेशूरःशैनेयोरथसत्तमः ३६ युधामन्युरथंतूर्णमारुरोहपरंतपः ॥
ततोऽन्यंरथमास्थायविधिवत्कल्पितंपुनः ३७ कैकयानांमहत्सैन्यंव्यधमत्सात्यकिःशरैः ॥ सावध्यमानासमरेकैकयानांमहाचमूः ॥ तमुत्सृज्यरणेशत्रुंप्रदुद्रा
वदिशोदश ३८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिर्विंदानुविंदवधेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ संजयउवाच ॥ श्रुतकर्माततोर्राजंश्चित्रसेनंमहीपतिम् ॥ आज
घ्नसमरेकुद्धःपंचाशद्विःशिलीमुखैः १ अभिसारस्तुतंराजन्नवभिर्नतपर्वभिः ॥ श्रुतकर्माणमाहृत्यसूतंविध्याधपंचभिः २ श्रुतकर्माततःकुद्धश्चित्रसेनंचमूमुखे ॥
नाराचेनसुतीक्ष्णेनमर्मदेशेसमार्पयत् ३ सोऽतिविद्धोमहाराजनाराचेनमहात्मना ॥ मूर्छामभिययौवीरःकश्मलंचाविवेशह ४ एतस्मिन्नंतरेचैनंश्रुतकीर्तिर्महा
यशाः ॥ नवत्याजगतीपालंछादयामासपत्रिभिः ५ प्रतिलभ्यततःसंज्ञांचित्रसेनोमहारथः ॥ धनुश्चिच्छेदभलेनतंचविध्याधसप्तभिः ६ सोऽन्यत्कार्मुकमा
दायवेगग्रंरुवमभूषितम् ॥ चित्ररूपधरंचक्रेचित्रसेनंशरोर्मभिः ७ सशरैश्चित्रितोराजाचित्रमाल्यधरोयुवा ॥ युवेवसमरेऽशोभद्गोष्ठीमध्येस्वलंकृतः ८ श्रु
तकर्माणमथवैनाराचेनस्तनांतरे ॥ बिभेदतरसाशूरस्तिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ९ श्रुतकर्माऽपिसमरेनाराचेनसमर्पितः ॥ सुस्त्रावरुधिरंतत्रगैरिकाद्रंइवाचलः १०
ततःसरुधिराक्तांगोरुधरेणकृतच्छविः ॥ रराजसमरेवीरःसपुष्पहवर्किंशुकः ११ श्रुतकर्माततोर्राजन्शत्रुणासमाभिदुतः ॥ शत्रुसंवारणंकुद्धोद्विधाचिच्छेदका
र्मुकम् १२ अथैनंछिन्नधन्वानंनाराचानांशतैस्त्रिभिः ॥ छादयन्समरेराजन्विध्याधचसुपत्रिभिः १३ ततोऽपरेणभलेनतीक्ष्णेनानिशितेनच ॥ जहारसशिर
स्त्राणंशिरस्तस्यमहात्मनः १४ तच्छिरोन्यपतद्भूमौचित्रसेनस्यदीप्तिमत् ॥ यदृच्छयायथाचंद्रऋयुतःस्वर्गान्महीतलम् १५ राजानंनिहतंदृष्ट्वातेऽभिसारं
तुमारिष ॥ अभ्यद्रवंतवेगेनचित्रसेनस्यसैनिकाः १६ ततःकुद्धोमहेष्वासस्तत्सैन्यंप्राद्रवच्छरैः ॥ अंतकालेयथाक्रुद्धःसर्वभूतानिप्रेतराट् १७

श्रित्रसेनः आहृत्यसंताड्य २।३ मूर्छांअर्धनिद्रांकश्मलमचित्तत्वं ४ एनंश्रुतकर्माणं ५ तंश्रुतकर्माणं ६।७ सशरैरिति गोष्ठीगोयूथपःसांडोमहोक्षः सयथाशृंगादावलंकृतपवंसश
रैरलंकृतइत्यर्थः ८।९।१० कृतच्छविः आहितशोभः ११।१२ सुपत्रिभिः शोभनपुंखवद्विर्नाराचानांशतैः १३।१४।१५।१६ प्रेतराज्यमः १७

000000

ततोद्रौणिर्णेभीमोयतमानंपराक्रमी ॥ त्रिभिर्विव्याधनाराचैर्ललाटेविस्मयन्निव ७ ललाटस्थैस्तोबाणैर्ब्राह्मणोऽसौव्यशोभत ॥ प्रावृषीवयथासितकस्त्रिशृंगः
पर्वतोत्तमः ८ ततःशरशतैर्द्रौणिरदयामासपांडवम् ॥ नचैनंकंपयामासमातरिश्वेवपर्वतम् ९ तथैवपांडवोयुद्धेद्रौणिंशरशतैःशितैः ॥ नाकंपयतसंक्षुब्धोवा
योघडवपर्वतम् १० तावन्योन्यंशरैर्घोरैश्छादयानौमहारथौ ॥ रथवर्गगतौवीरौशुशुभातेबलोत्कटौ ११ आदित्याविवसंदीप्तौलोकक्षयकराबुभौ ॥ स्वरश्मि
भिरिवान्योन्यंतापयंतौशरोत्तमैः १२ ततःप्रतिकृतेयत्नंकुर्वाणौतौमहारणे ॥ कृतप्रतिकृतेयत्नौशरसंघैरभीतवत् १३ व्याघ्राविवचसंग्रामेचेरतुस्तौनरोत्तमौ ॥
शरदंष्ट्रौदुराधर्षौचापवक्रौभयंकरौ १४ अभूतांतावदृश्यौचशरजालैःसमंततः ॥ मेघजालैरिवच्छन्नौगगनेचंद्रभास्करो १५ चकाशेतेमुहूर्तेनततस्तावप्य
रिंदमौ ॥ विमुक्तावभ्रजालेनअंगारकबुधाविव १६ अथतत्रैवसंग्रामेवर्तमानेसुदारुणे ॥ अपसव्यंततश्चक्रेद्रौणिस्तत्रवृकोदरम् १७ किरञ्छरशतैरुग्रैर्धाराभि
रिवपर्वतम् ॥ नतुतन्मष्टुषेभीमःशत्रोर्विजयलक्षणम् १८ प्रतिचक्रेततोराजनपांडवोऽप्यपसव्यतः ॥ मंडलानांविभागेषुगतप्रत्यागतेषुच १९ बभूवतुमुलं
युद्धंतयोःपुरुषसिंहयोः ॥ चरित्वाविविधान्मार्गानमंडलस्थानमेवच २० शरैःपूर्णायतोत्सृष्टैरन्योन्यमभिजघ्नतुः ॥ अन्योन्यस्यवधेचैवचक्रतुर्यतमुत्तमम्
२१ ईषतुर्विरथंचैवकर्तुमन्योन्यमाहवे ॥ ततोद्रौणिर्महास्त्राणिप्रादुश्चक्रेमहारथः २२ तान्यस्त्रैरेवसमरेप्रतिजघ्नेऽथपांडवः ॥ ततोघोरंमहाराजअस्त्रयुद्धमव
र्तत २३ ग्रहयुद्धंयथाघोरंप्रजासंहरणेह्यभूत् ॥ तेबाणाःसमसज्जंतमुक्तास्ताभ्यांबुभारत २४ द्योतयंतोदिशःसर्वास्तवसैन्यंसमंततः ॥ बाणसंवैर्घृतंचोरमा
काशंसमपद्यत २५ उल्कापातावृतंयुद्धंप्रजानांसंक्षयेनृप ॥ बाणाभिघातात्संजज्ञेतत्रभारतपावकः २६ सविस्फुलिङ्गोदीप्तार्चिर्योऽदहद्वाहिनीद्वयम् ॥ त
त्रसिद्धामहाराजसंपतंतोऽब्रुवन्वचः २७ युद्धानामतिसर्वेषांयुद्धमेतदितिप्रभो ॥ सर्वयुद्धानिचैतस्यकलानांर्हतिषोडशीम् २८ नेदृशंचपुनर्युद्धंभविष्यति
कदाचन ॥ अहोज्ञानेनसंपन्नावुभौब्राह्मणक्षत्रियौ २९ अहोशौर्येणसंपन्नावुभौचोग्रपराक्रमौ ॥ अहोभीमबलोभीमएतस्यचक्रताम्रता ३० अहोवीर्यस्यसा
रत्वमहोसौष्ठवमेतयोः ॥ स्थितावेतौहिसमरेकालांतकयमोपमौ ३१ रुद्रौद्राविवसंभूतौयथाद्राविवभास्करो ॥ यमौवापुरुषव्याघ्रौघोररूपाबुभौरणे ३२ इ
तिवाचःस्मश्रूयंतोसिद्धानांविमुहुर्मुहुः ॥ सिंहनादश्चसंजज्ञेसमेतानांदिशौकसाम् ३३ अहुतंचाप्यर्चित्यंचदृष्ट्वाकर्मतयोरणे ॥ सिद्धचारणसंचानांविस्मयःसम
पद्यत ३४ प्रशंसंतितदादेवाःसिद्धाश्चपरमर्षयः ॥ साधुद्रौणेमहाबाहोसाधुभीमेतिचाब्रुवन् ३५ तौशूरौसमरेराजनपरस्परकृतागसौ ॥ परस्परमुदीक्षे
तांक्रोधादुद्धृत्यचक्षुषी ३६

न्यायिमुखं पातास्तेरावृतमिवेति लुप्तोपमा २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

तथैवदशनच्छदौकोधात्संदष्टोष्टौ १७।३८।१९।४०।४१ तौबाणौमृशाहताविहिहोः शराभ्यामग्रमाणाभ्यातयोस्तदीयोरथयोरुपस्थेमुख्यदेशेरथनीहतातिवावत् ४३।४३
 ४४ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठायेभारतभावदीपेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ अ ॥ ॥ यथेति १।१।३।४।५।६।७ सरत्नान् रत्नागुलीयकादियुक्तान् । सरत्नमिति
 क्रोधरक्तेक्षणौतौतुक्रोधात्प्रस्फुरिताधरौ ॥ क्रोधात्संदष्टदशनौतथैवदशनच्छदौ ३७ अन्योन्यंछादयंतौस्मशरवृष्ट्यामहारथौ ॥ शरांबुधारौसमरेशस्त्रविद्यु
 त्प्रकाशिनौ ३८ तावन्योन्यंघ्वजंविद्धासारथिंचमहारणे ॥ अन्योन्यस्यहयान्विद्धाविभिदातेपरस्परम् ३९ ततःकुद्वौमहाराजबाणौगृह्यमहाहवे ॥ उभौ
 चिक्षिपतुस्तूर्णमन्योन्यस्यवधेषिणौ ४० तौसायकौमहाराजद्योतमानौचमुमुखे ॥ आजघ्नतुःसमासाद्यवज्रवेगौदुरासदौ ४१ तौपरस्परवेगाच्चशराभ्यांच
 भृशाहतौ ॥ निपेततुर्महावीर्यौरथोपस्थेतयोस्तदा ४२ ततस्तुसारथिर्जात्वाद्रोणपुत्रमचेतनम् ॥ अपोवाहरणाद्राजन्सर्वसैन्यस्यपश्यतः ४३ तथैवपांड
 वंराजन्विह्वलंतमुहुर्मुहुः ॥ अपोवाहरथेनाजौसारथिःशत्रुतापनम् ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिअश्वत्थामर्भामसेनयोर्युद्धेपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥
 ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ यथासंशतकैःसार्धमर्जुनस्याभवद्रणः ॥ अन्येषांचमहीपानांपांडवैस्तद्भवीहिमे १ अश्वत्थामस्तुयद्युद्धमर्जुनस्यचसंजय ॥ अन्येषांचमही
 पानांपांडवैस्तद्भवीहिमे २ संजयउवाच ॥ शृणुराजन्यथावृत्तसंग्रामंभूवतोमम ॥ वीराणांशत्रुभिःसार्धदेहपाप्मासुनाशनम् ३ पार्थःसंशतकबलंप्रविश्याणव
 सन्निभम् ॥ व्यक्षोभयदमित्रघ्नोमहावातइवार्णवम् ४ शिरांस्युन्मथ्यवीराणांशितैर्मल्लैर्वनंजयः ॥ पूर्णचंद्राभवक्राणेस्वल्लिभूदशनानिच ५ संतस्तारक्षितिं
 क्षिप्रंविनालैर्नलिनैरिव ॥ सुवृत्तानायतान्पुष्टान्चंदनागुरुभूषितान् ६ सायुधान्सतलत्रांश्वपंचास्योरगसन्निभान् ॥ बाहून्सुरैरभिघ्राणांचिच्छेदसमरेऽर्जुनः
 ७ धुर्यान्धुर्येतरान्सूतान्ध्वजांश्चापानिसायकान् ॥ पाणीन्सरत्नान्सकृद्भल्लैश्चिच्छेदपांडवः ८ रथान्द्विपान्हयांश्चैवसारोहान्जुनोयुधि ॥ शरैरनेकसाहस्रै
 र्निन्येराजन्यमक्षयम् ९ तंप्रवीराःसुसंरब्धानर्दमानाइवर्षभाः ॥ वासितार्थमिवकुद्वमाभिदुत्यमदोक्तदाः १० निघ्नंतमभिजघ्नुस्तेशरैःशृंगैरिवर्षभाः ॥ तस्य
 तेषांचतद्युद्धमभवलोमहर्षणम् ११ त्रैलोक्यविजयेयद्वद्वैत्यानांसहवज्रिणा ॥ अस्त्रैस्त्राणिसंवार्थद्विषतांसर्वतोऽर्जुनः १२ इषुभिर्वहुभिस्तूर्णविद्धाप्राणान्जहार
 सः ॥ छिन्नत्रिवेणुचक्राक्षानहतयोधान्ससारथीन् १३ विध्वस्तायुधतूणीरान्समुन्मथितकेतनान् ॥ संछिन्नयोक्ररश्मीकान्विवरूथान्विकूबरान् १४ विस्रस्तबंधु
 रयुगान्विस्रस्ताक्षप्रमंडलान् ॥ रथान्विशकलीकुर्वन्महाभ्राणविमारुतः १५ विस्मापयन्प्रेक्षणीयंद्विषतांभयवर्धनम् ॥ महारथसहस्रस्यसमंकर्माकरोज्जयः १६
 पाठे रत्निः कुरपरादाकनिष्ठांतःकरस्तत्सहितान्पाणीन् ८ । ९ सुसंरब्धाइत्यत्रसुसंमर्दाइतिपाठे शोभनःस्वर्गवःसंमर्दोयेषांतथाभूताः वासितापुष्पवतीगीस्तदर्थम् १० । ११ । १२
 छिन्नेति त्रिवेणुः उभयतःकाष्ठद्वयसहितोर्ध्वदंडः अक्षश्चक्राधारदंडः ११ योक्ताणिबंधनरज्जवः रश्मयःप्रग्रहाः विवरूथान् रथगुप्तिरहितान् कूबरस्त्रिवेणोरग्रभागः १४ बंधुरंरथतल्पः
 युगंधूरप्रकाष्ठं अक्षप्रमंडलंरथपीडाक्षयोःसंधानकाष्ठजातं विशकलीकुर्वन्विशेषेणशकलीकुर्वन् १५ । १६

१७ चंद्रादीनांकात्यादीन्प्रथासंख्यविभक्तुः १८ । १९ । २० अमिप्रमांकराकारमयफलकंयेषांताम्रमिप्रप्रकरणम् २१ अर्हपूजयितुंयोगः २२ । अनंतरं २३ । २४ प्रथमम् २५ । २६

सिद्धदेवर्षिसंधाश्चचारणाश्चापितुष्टुः ॥ देवदुंभयोनेदुःपुष्पवर्षाणिचापतन् १७ केशवार्जुनयोर्मूर्ध्निप्राहवाक्राशरीरिणौ ॥ चंद्राग्रनिलसूर्याणांकांतिदीप्ति
 बलद्युतीः १८ यौसदाविभ्रतुर्वीराविमौलौकेशवार्जुनौ ॥ ब्रह्मेशानाविवाजय्यौवीरावेकरथेस्थितौ १९ सर्वभूतवरौवीरौनरनारायणाविमौ ॥ इत्येतन्महदा
 श्वर्यदृष्ट्वाश्रुत्वाचभारत २० अश्वत्थामासुसंयतःकृष्णावभ्यद्रवद्रणे ॥ अथपांडवमस्यंतममित्रघ्नकराच्छरान् २१ सेषुणापाणिनाऽऽह्वयप्रहसन्द्रौणिरब्रवीत् ॥
 यदिमामन्यसेवीरप्राप्तमर्हमिहातिथिम् २२ ततःसर्वात्मनात्वद्युद्धातिथ्यप्रयच्छमे ॥ एवमाचार्यपुत्रेणसमाहूतोयुयुत्सया २३ बहुमेनेऽर्जुनोऽऽत्मानमिति
 चाहजनार्दनम् ॥ संशतकाश्वमेवध्याद्रौणिराह्वयतेचमाम् २४ यदत्रानंतरंप्राप्तंसंशमेतद्विमाधव ॥ आतिथ्यकर्माभ्युत्थायदीयतांयदिमन्यसे २५ एवमुक्तोऽ
 वहत्पार्थकृष्णोद्रोणात्मजांतिके ॥ जैत्रेणविधिनाऽऽहूतंवायुरिद्रमिवाध्वरे २६ तमामंयैकमनसंकेशवोद्रौणिमब्रवीत् ॥ अश्वत्थामन्स्थिरोभूत्वाप्रहराशुसह
 स्वच २७ निर्वेष्टुंभर्तृपिंडंहिकालोऽयमुपजीविनाम् ॥ सूक्ष्मोविवादोविप्राणांस्थूलौक्षात्रौजयाजयौ २८ यामभ्यर्थयसेमोहादिव्यापार्थस्यसत्क्रियाम् ॥ ता
 मामुमिच्छन्युध्यस्वस्थिरोभूत्वाऽद्यपांडवम् २९ इत्युक्तोवासुदेवेनतथेत्युक्तादिजोतमः ॥ विव्याधकेशवंषष्ठ्यानाराचैरर्जुनंत्रिभिः ३० तस्यार्जुनःसुमंकु
 द्दस्त्रिभिर्बाणैःशरासनम् ॥ चिच्छेदचान्यदादत्तद्रौणिर्घोरतरंधनुः ३१ सज्यंकृतवानिमेषाच्चविव्याधार्जुनकेशवौ ॥ त्रिभिःशतैर्वासुदेवंसहस्रेणचपांडवम् ३२
 ततःशरसहस्राणिप्रयुतान्यर्बुदानिच ॥ ससृजेद्रौणिरायस्तःसंस्तभ्यचरणेऽर्जुनम् ३३ इषुधेर्वनुषश्चैवज्यायाश्चैवाथमारिष ॥ बाह्वोःकराभ्यामुरसोवदनघ्रा
 णनेत्रतः ३४ कर्णाभ्यांशिरसौगेभ्योलोमवर्मभ्यएवच ॥ रथध्वजेभ्यश्चशरानिष्पेतुर्ब्रह्मवादिनः ३५ शरजालेनमहताविद्धामाधवपांडवौ ॥ ननादमुदितो
 द्रौणिर्महामेघौघनिःस्वनम् ३६ तस्यतंनिनदंश्रुत्वापांडवोऽच्युतमब्रवीत् ॥ पश्यमाधवदौरात्म्यंगुरुपुत्रस्यमांप्रति ३७ वधंप्राप्तौमन्यतेनौप्रावेश्यशरवेश्म
 नि ॥ एषोऽस्मिहन्मिसंकल्पंशिक्षयाचबलेनच ३८ अश्वत्थामःशरानस्तांश्छिन्नैकैकंत्रिधात्रिधा ॥ व्यधमद्भरतश्रेष्ठोनीहारभिवमारुतः ३९ ततःसंशतकान्
 भूयःसाश्वसूतरथद्विपान् ॥ ध्वजपतिगणानुग्रैर्बाणैर्विव्याधपांडवः ४० येयेदहशिरैतत्रयद्यहूपास्तदाजनाः ॥ तेतेतत्रशरैर्व्याप्तमेनिरेऽऽत्मानमात्मना ४१
 तेगांडीवप्रमुक्तास्तुनानारूपाःपतत्रिणः ॥ कोशेसाग्रेस्थितान्प्रतिद्विपांश्चपुरुषान् ४२ भल्लैश्छिन्नाःकराःपेतुःकरिणांमदवर्षिणाम् ॥ यथावनेपरशुभिर्नि
 कृत्ताःसुमहाहमाः ४३ पश्चात्तुशैलवत्पेतुस्तेगजाःसहसादिभिः ॥ वज्रिवज्रप्रमथितायथैवाद्विचयास्तथा ४४

२० । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

आयस्तोयत्नवान् ३३ । ३४ इषुधिप्रभृतिभ्यःशराःपेतुर्लोकभ्योऽपिर्वर्मभ्योऽपिचपेतुस्तत्रदेतुर्ब्रह्मवादिनःयोगबलवत्इत्यर्थः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

४९ । ४९ । ४९ महत्तुल्यशिलासमूहोयस्मिन्तमहाशैलपर्वतमिव ४८ । ४९ चोद्विष्ठाणीत्यत्र कांडकोशानितिपाठे बाणानांकोशभूतानिर्वाणान्यवेदयत् ४० । ४१ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकं
 टीयेभारतभावदीपेबोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ अ ॥ ॥ ततइति नक्षत्रमभितःनक्षत्रंलक्ष्मीकृत्य १ विमार्गस्योवक्रातिचारगी २ । ३ कृष्णोऽङ्गुणार्जुनो आसतुःदीपमात्रकतुः ३ सर्वतोभारं
 गंधर्वनगराकारान्तरथांश्चैवसुकल्पितान् ॥ विनीतैर्जवनैर्युक्तानास्थितान्युद्धुर्मदेः ४५ शरैर्विशकलीकुर्वन्नामित्रानभ्यववृषत् ॥ स्वलंकृतानश्वसादीनपतींश्चा
 हनन्धनंजयः ४६ धनंजययुगांतार्कःसंशतकमहार्णवम् ॥ व्यशोषयतदुःशोषंतीक्ष्णैःशरगभस्तिभिः ४७ पुनर्द्रौणिमहाशैलंनाराचैर्वज्रसन्निभैः ॥ निर्विभेदम
 हावेगैस्त्वरन्वच्चैवपर्वतम् ४८ तमाचार्यसुतःकुदःसाश्वयंतरमाशुमैः ॥ युयुत्सुरागमयोद्धुं पार्थस्थानच्छिनच्छरान् ४९ ततःपरमसंकुदःपांडवेऽस्त्राण्यवा
 मृजत् ॥ अश्वत्थामाऽभिरूपायगृहानतिथयेयथा ५० अथसंशतकांस्त्यक्त्वापांडवोद्रौणिमभ्ययात् ॥ अपांक्त्यानिवत्यक्त्वादातापांक्त्यमर्थिनम् ५१ ॥ इति
 श्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिअश्वत्थामार्जुनसंवादेबोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ अ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततःसमभवद्युद्धंशुक्रांगिरसवर्चसोः ॥ नक्षत्रमभितो
 व्योमिशुक्रांगिरसयोरिव १ संतापयंतावन्योन्यंदीप्तैःशरगभस्तिभिः ॥ लोकत्रासकरावास्तांविमार्गस्थौग्रहाविव २ ततोऽविध्यद्भुवोर्मध्येनाराचेनार्जुनोभृ
 शम् ॥ सतेनविवभौद्रौणिहृध्वरश्मिर्यथारविः ३ अथकृष्णोशरशतैरश्वत्थामाऽर्दितोभृशम् ॥ स्वरश्मिजालविकचोयुगांतार्कविवासतुः ४ ततोऽर्जुनःसर्वतो
 धारमस्त्रमवामृजद्वासुदेवोऽभिभूते ॥ द्रोणायनिचाभ्यहनत्प्रपत्कैर्ज्राग्निवैवस्वतदंडकल्पैः ५ सकेशं चार्जुनं चातितेजाविद्याधमर्मस्वातिरौद्रकर्मा ॥ बाणैः
 सुयुक्तैरतितीव्रैर्गैराहतोमृत्युरपिव्यथेत ६ द्रोणेरिषूनर्जुनःसन्निवार्यव्यायच्छतस्तद्विगुणैःसंपुल्लैः ॥ तंसाश्वसूतध्वजमेकवीरमावृत्यसंशतकसैन्यमाच्छत
 ७ धनूंषिबाणानिषुधीधनुर्ज्याःपाणीनभुजान्पाणिगतंचशस्त्रम् ॥ छत्राणिकेतूंस्तुरगान्रणेषां वस्त्राणिमाल्यान्यथभूषणानि ८ चर्माणिवर्माणिमनोरमाणि
 प्रियाणिसर्वाणिशिरांसिचैव ॥ चिच्छेदपार्थोद्विषतांसुयुक्तैर्बाणैःस्थितानामपराङ्मुखानाम् ९ सुकल्पिताःस्यंदनवाजिनागाःसमास्थितायत्नकृतैर्नृवीरैः ॥
 पार्थैरितैर्बाणशतैर्निरस्तास्तैरेवसाद्धंनृवरानिपेतुः १० पद्मार्कपूर्णैर्दुनिभाननानिकिरीटमाल्याभरणोज्ज्वलानि ॥ भल्लार्धचंद्रक्षुरकर्तितानिप्रपेतुरुव्यांशु
 रांस्यजस्त्रम् ११ अथद्विपैर्देवरिपुद्विपामैर्देवारिदर्पापहमत्युदग्रम् ॥ कलिगवंगांगनिषादवीराजिघांसवःपांडवमभ्यधावन् १२ तेषांद्विपानांनिचकर्तपार्थोवर्मा
 णिचर्माणिकरात्रियंतु ॥ ध्वजान्पताकाश्वततःप्रपेतुर्वज्राहतानीवगिरेःशिरांसि १३ तेषुप्रभग्नेषुगुरोस्तनूजंबाणैःकिरीटीनवसूर्यवर्णैः ॥ प्रच्छादयामासम
 हाभ्रजालैर्बायुःसमुद्यंतमिवांशुमंतम् १४ ततोऽर्जुनेषूनिषुभिर्निरस्यद्रौणिःशितैरर्जुनवासुदेवौ ॥ प्रच्छादयित्वादिविचंद्रसूर्यौननादसोऽभोदइवातपांते १५
 सर्वतोऽस्त्रधारावर्षकं वज्रकल्पैःअमोघैः अग्निकल्पैःदाहकैः वैवस्वतदंडकल्पैःमाणहरैः ५ । ६ व्यायच्छतोयतमानस्य आच्छतगतवान् ७ । ८ । ९ सुकल्पिताःसुसन्नद्धाःयत्नकृतैःकृतयत्नैः
 तैरेवबाणैरेव देवरिपुश्चासौद्विपश्चेतिगजासुरगुल्लैरित्यर्थः १२ करान्शुंढाः १३ । १४ । १५

तंअश्वत्थामानं तान्ततदन्यान् तैःकृतंबाणांधकारंरुक्वांछित्वा कृतीच्छेदने १५ संस्थूताःअभ्योन्यसंघर्षतः १७ । १८ समासविद्येनसमग्रधनुर्वेदविदा १९ अक्रियावान्प्रतिकाररहितः २० । २१
 अविकर्णैःअविकर्णतुल्याग्रैः २२ अंगिरसांअंगिरोगोत्राणामध्ये २३ । २४ । २५ ओघनादिनाजलीधवन्नादवता २६ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंटीयेभारतभावदीपेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥
 तमर्जुनस्तांश्चपुनस्त्वदीयानभ्यर्दितस्तैरभिमृत्यशस्त्रैः॥बाणांधकारंसहसैवकृत्वाविद्याधसर्वाणिषुभिःसुपुल्लैः १६ नाप्याददत्संदधन्नैवमुंचन्वाणान्नयेऽदृश्यतस
 व्यसाची ॥ रथांश्चनागांस्तुरगान्पदातीन्संस्यूतदेहान्ददृशुर्हतांश्च १७ संधायनाराचवरान्दशाशुद्रौणिस्त्वरन्नेकमिवोत्ससर्ज ॥ तेषांचपंचार्जुनमभ्यवेध्य
 न्पंचाच्युतंनिर्विभिदुःसुपुल्लैः १८ तैराहतौसर्वमनुष्यमुख्यावमूकस्त्रवंतौधनर्देद्रकल्पौ ॥ समासविद्येनतथाभिभूतोहतौरणेतावितिमेनिरेऽन्ये १९ अथार्जुनं
 प्राहदशार्हनाथःप्रमाद्यसेकिंजह्रियोधमेतम् ॥ कुर्याद्विदोषंसमुपेक्षितोऽयंकष्टोभवेद्याधिरिवाक्रियावान् २० तथेतिचोक्त्वाऽच्युतमप्रमादीद्रौणिप्रयत्नादिषुभिस्त
 तक्ष ॥ भुजौवरौचंदनसारदिग्धौवक्षःशिरोऽथाप्रतिमौतथोरू २१ गांडीवमुक्तैःकुपितोविकर्णैर्द्रौणिशरैःसंयतिनिर्विभेद ॥ छित्त्वातुरङ्गमस्तुरगानविध्य
 तेतरणादूहुरतीवदूरम् २२ सतैर्हतोवातजवैस्तुरंगैर्द्रौणिर्दंष्टपार्थशराभिभूतः ॥ इयेषनावृत्यपुनस्तुयोद्धुं पार्थेनसाद्धंमतिमान्विमृश्य ॥ जानन्नजयंनिततंवृ
 णिवीरेधनंजयेचांगिरसांवरिष्ठः २३ नियम्यसहयान्द्रौणिःसमाश्वस्यचमारिष ॥ रथाश्वनरसंवाधंकर्णस्यप्राविशद्वलम् २४ प्रतीपकारिणिरणादश्वत्थामि
 हतेहयैः ॥ मंत्रीषधिक्रियायोगैर्व्याधौदेहादिवाहते २५ संशतकानभिमुखौप्रयातौकेशवार्जुनौ ॥ वातोद्धूतपताकेनस्यंदनेनौघनादिना २६ ॥ इतिश्रीमहा
 भारतेकर्णपर्वणिअश्वत्थामपराजयेसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ अथोत्तरेणपांडूनांसेनायांभ्वनिरुत्थितः ॥ रथनागाश्वपतीनांदंडधा
 रेणवध्यताम् १ निवर्तयित्वातुरथंकेशवोऽर्जुनमब्रवीत् ॥ वाहयन्नेवतुरगान्गरुडानिलरंहसः २ मागधोऽप्यतिविकांतोद्विरदेनप्रमाथिना ॥ भगदत्तादनवरः
 शिक्षयाचबलेनच ३ एनंहत्वानिहंताऽसिपुनःसंशतकानिति ॥ वाक्यांतेप्रापयत्पार्थदंडधारांतिकंप्रति ४ समागधानांप्रवरोकुशग्रहेग्रहेप्रसह्योविकचोयथा
 ग्रहः ॥ सपत्नसेनांप्रममाथदारुणोमहींसमग्रांविकचोयथाग्रहः ५ सुकल्पितंदानवनागसन्निभंमहाभ्रनिर्हादमभिन्नमर्दनम् ॥ रथाश्वमातंगगणान्सहस्रशःसमा
 स्थितोहंतिशैर्नरानपि ६ रथानधिष्ठायसवाजिसारथीन्नरांश्चपादैर्द्विरदोव्यपोथयत् ॥ द्विपांश्चपश्याममृदेकरेणद्विपोतमोहंतिचकालचक्रवत् ७ नरांस्तुका
 र्णांसर्वमभूषणान्निपात्यसाश्वानंपिपातिभिःसह ॥ व्यपोथयदंतिवरेणशुष्मिणासशब्दवत्स्थूलनलंयथातथा ८

अथेति उत्तरेणउत्तरतः वध्यतांवध्यमानानाम् १ । २ अनवरःअहीनः ३ । ४ अंकुशग्रहेअंकुशधारणेहस्तिपुद्गेइत्यर्थः ग्रहेआदित्यादिग्रहसमूहेयुद्धपरिग्रहेचअप्रसह्यःविकचःकचोपल
 क्षितशिरोरहितःकेतुरूपीग्रहइवाविकचोविस्तीर्णोग्रहोधूमकेतुरूपीउत्पातग्रहः ५ दानवनागसन्निभंगजासुरोपमं गजमित्यर्थात्समास्थितःसहंतीत्यन्वयः ६ रथान्पादैरधिष्ठायक्रम्यममृदेमर्द
 यामासेत्युत्तरार्द्धस्यानुकर्षः । एवंकरेणशुंढयानरादीनपोथयदिति । एवंद्विपोहंतिरथादीनित्यर्थात् ७ शुष्मिणाबलवता स्थूलंशुषिरंनलंतृणविशेषम् ८

संकुलेरणदेशेइतिसामर्थ्यात् ९।१० सगुणेषुकार्मुकमौर्वीबाणसहितधनुः निबन्धनमिदं ११ 'घनाघनोवाणुकमतदतिनो' इतिविश्वः १२ सहैवयुगपत् १३ । १४ चरनगच्छन्म
मन्त्रातिप्राप्तवन्नतएवप्रखलितांतरः मध्येस्खलन्नित्यर्थः सनियंतुकः महामात्रसहितपपात तथापाद्योग्यंयथास्यात्तथागुणःपीडितोयथैवमृतःपपातेतिपद्यगन्वयः १५ इन्द्रावरजंविष्णुं
अथाऽर्जुनोज्यातलनेमिनिःस्वनेमृदंगमेरीबहुशंखनादिते ॥ रथाश्वमातंगसहस्रसंकुलेरथोत्तमेनाभ्यपताद्विपोतमम् ९ ततोऽर्जुनंद्वादशभिःशरोत्तमैर्जनार्दनं
षोडशभिःसमर्पयन् ॥ सदंडधारस्तुरगांस्त्रिभिस्त्रिभिस्ततोनादप्रजहासचासकृत् १० ततोऽस्यपार्थःसगुणेषुकार्मुकंचकर्तभलैर्ध्वजमप्यलंकृतम् ॥ पुनार्निबन्धं
न्सहपादगोमूस्ततःसचक्रोधगिरिवजेश्वरः ११ ततोऽर्जुनंभिन्नकटेनदंतिनाघनाघनेनानिलतुल्यवर्चसा ॥ अतीवचुक्षोभयिषुर्जनार्दनंघनंजयंचामिजघानतो
मरैः १२ अथास्यबाहूद्विपहस्तसन्निभौशिरश्चपूर्णेदुनिभाननंत्रिभिः ॥ क्षुरैःप्रचिच्छेदसहैवपांडवस्ततोद्विपंबाणशतैःसमर्पयत् १३ सपार्थबाणैस्तपनीयभू
षणैःसमाचितःकांचनवर्मभृद्विपः ॥ तथाचकाशोनिशिपर्वतोयथादावाग्निनाप्रज्वलितौषधिद्रुमः १४ सवेदनात्तौडुदनिःस्वनोनदंश्चरन्भ्रमन्प्रखलितांतरोऽ
द्रवत् ॥ पपातरुग्णःसनियंतुकस्तथायथागिरिर्वज्राविदारितस्तथा १५ हिमावदातेनसुवर्णमालिनाहिमाद्रिकूटप्रतिमेनदंतिना ॥ हतेरणेभ्रातरिदंडआव्रज
जिघांसुरिन्द्रावरजंधनंजयम् १६ सतोमरैरर्करप्रभैस्त्रिभिर्जनार्दनंपंचभिर्जुनंशितैः ॥ समर्पयित्वाविननादनदंयस्ततोऽस्यबाहूनिचकर्तपांडवः १७ क्षुर
प्रकृतौसुभृशंसतोमरौशुभांगदौचंदनरूपितौभुजौ ॥ गजात्पतंतौयुगपद्विरेजतुर्यथाद्रिशृंगाडुचिरौमहोरगौ १८ तथाऽर्धचंद्रेणहतंकिरीटिनापपातदंडस्याशि
रक्षितिद्विपात् ॥ सशोणितार्द्रात्रिपतन्विरेजेदिवाकरोस्तादिवपश्चिमांदिशम् १९ अथद्विपंश्वेतवराभसन्निभंदिवाकरांशुप्रतिमैःशरोत्तमैः ॥ बिभेदपार्थःसप
पातनादयन्हिमाद्रिकूटंकुलिशाहतंयथा २० ततोऽपरेतत्प्रतिमागजोत्तमाजिगीषवःसंघातिसव्यसाचिना ॥ तथाकृतास्तेचयथैवतौद्विपोततःप्रभग्रंसुमहाद्रि
पोर्बिलम् २१ गजारथाश्वाःपुरुषाश्चसंघशःपरस्परघ्नाःपरिपेतुराहवे ॥ परस्परंप्रखलिताःसमाहिताभृशंनिपेतुर्बहुभाषिणोहताः २२ अथार्जुनंस्वेपरिवार्य
सैनिकाःपुरंदरंदेवमणाइवाब्रुवन् ॥ अमैष्मयस्मान्मरणादिवप्रजाःस्त्रीरदिष्टयानिहतस्त्वयारिपुः २३ नचेदरक्षिष्यइमंजनंमयाद्विषाद्विरेवंबलिभिःप्रपीडितम् ॥
तथाभविष्यद्विषतांप्रमोदनंयथाहतेष्वेव्हिनोऽरिस्तदन २४ इतीवभूयश्चसुहाद्विरीडितानिशम्यवाचःसुमनास्ततोऽर्जुनः ॥ यथानुरूपंप्रतिपूज्यतंजनंज
गामसंशक्तसंघहापुनः २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिदंडवधेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ प्रत्यागत्यपुनर्जिष्णुर्जघ्रेसंशक्तकान्बहून् ॥
वक्रातिवक्रगमनादंगारकइवग्रहः १ पार्थबाणहताराजन्नराश्वरथकुंजराः ॥ विचेलुर्बभ्रमुर्नेशुःपेतुर्मल्लुश्चभारत २

कृष्णमित्यर्थः धनंजयंचजिघांसुर्दंडआव्रजत् दंतिनासहेतिशेषः १४ नर्दयन्शब्दकारयन् १७ । १८ अस्तात्अस्ताचलात् १९ । २० गजोत्तमाः महागजाकृताः तौदंडधारतएवभ्रात्रौ
द्विपोसाध्यौकृतौछत्रौ तथातेऽपि कृताश्छत्राः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ प्रत्येति १ । २

धुर्यान्श्रेष्ठानधुर्यगतान्वाहान्वाहादीन् अभिप्रवीराणांचिच्छेदेतिद्वयोः संबंधः ३ । ४ वासितार्थेस्त्रीनिमित्तं । 'वासिताकरिणीनार्योर्वासितंस्त्रमीकृते' इतिविश्वः । यथास्वयंवरस्थां
स्त्रियंप्राप्तुंवृषभाश्चवृषभाश्चतेषांयूथं वृषभावृषभंश्रेष्ठोश्रेष्ठयोधकुलमहंपूर्विकयानिपततिपर्वयुद्धेऽर्जुनंप्राप्तुराजानइत्यर्थः । वासितंअतिश्रेष्ठंराज्याविकंवावस्तु ५ । ६ तस्यउग्रायुधसुतस्य
धुर्यान्धुर्यगतान्सूतान्ध्वजांश्चापानिसायकान् ॥ पाणीन्पाणिगतंशस्त्रंवाहनपेशिरांसिच ३ भलैःक्षुरैरर्धचंद्रैर्वत्सदंतैश्चपांडवः ॥ चिच्छेदामित्रवीराणांसम
रेप्रतियुध्यताम् ४ वासितार्थेयुयुत्संतोवृषभावृषभंयथा ॥ निपतंत्यर्जुनंशूराःशतशोऽथसहस्रशः ५ तेषांतस्यचतयुद्धमभवल्लोमहर्षणम् ॥ त्रैलोक्यावेजये
यादृग्दैत्यानांसहवज्रिणा ६ तमाविध्यत्रिभिर्बाणैर्दंशुकैरिवाहिभिः ॥ उग्रायुधसुतस्तस्यशिरःकायादपाहरत् ७ तेऽर्जुनंसर्वतःकुद्धानानाशस्त्रैरवीवृषन् ॥ मरु
द्विःप्रेरितामेघाहिमवंतमिवोष्णगे ८ अस्त्रैरस्त्राणिसंवार्यद्विषतांसर्वतोऽर्जुनः ॥ सम्यगस्तैःशरैःसर्वानाहितानहनद्बहून् ९ छिन्नत्रिवेणुसंघातान्हताश्वान्पाणि
सारथीन् ॥ विस्त्रस्तहस्ततूणीरान्विचक्ररथकेतनान् १० संछिन्नरश्मियोक्ताक्षानव्यनुकर्षयुगात्रथान् ॥ विध्वस्तसर्वसन्नाहान्बाणैश्चक्रेऽर्जुनस्तदा ११ ते
रथास्तत्रविध्वस्ताःपराद्धर्चाभांत्यनेकशः ॥ धनिनामिववेश्मानिहत्तान्यम्यनिलांबुभिः १२ द्विपाःसंभिन्नमर्माणोवज्राशनिसमैःशरैः ॥ पेतुर्गिर्यग्रवेश्मानि
वज्रपाताग्निभिर्यथा १३ सारोहास्तुरगाःपेतुर्बहवोऽर्जुनताडिताः ॥ निर्जिह्वाप्राःक्षितौक्षीणारुधिरार्द्राःसुदुर्दशः १४ नराश्वनागानाराचैःसंस्पृताःसव्यसा
चिना ॥ बभ्रमुश्चस्त्वलुःपेतुर्नेदुर्मल्लुश्चमारिष १५ अनेकैश्चशिलाधौतैर्वज्राशनिविषोपमैः ॥ शरैर्निजग्निवान्पार्थोमहेंद्रइवदानवान् १६ महार्हवर्माभिरणा
नानारूपांबरायुधाः ॥ सरथाःसध्वजावीराहताःपार्थेनश्वरेते १७ विजिताःपुण्यकर्माणोविशिष्टाभिजनश्रुताः ॥ गताःशरीरैर्वसुधामूर्जितैःकर्माभिर्दिवम् १८
अथार्जुनंरथवरंत्वदीयाःसमभिद्रवन् ॥ नानाजनपदाध्यक्षाःसगणाजासमन्यवः १९ उह्यमानारथाश्चभैःपतयश्चजिघांसवः ॥ समभ्यधावन्नस्यंतोविविधं
क्षिप्रमायुधम् २० तदायुधमहावर्षमुक्तंयोधमहांबुदैः ॥ व्यधमन्निशितैर्बाणैःक्षिप्रमर्जुनमारुतः २१ साश्वपतिद्विपरथंमहाशस्त्रौघसंप्लवम् ॥ सहसासंतितीर्षं
तंपार्थंशस्त्रास्त्रसेतुना २२ अथाब्रवीद्वासुदेवःपार्थकिंक्रीडसेऽनघ ॥ संशक्तकान्प्रमथ्यैनांस्ततःकर्णवधेत्वर २३ तथेत्युक्त्वाऽर्जुनःकृष्णंशिष्टान्संशक्तकांस्तदा ॥
आक्षिप्यशस्त्रेणबलाहैत्यानिद्रइवावधीत् २४ आददत्संदधन्नेषून्दृष्टःकैश्चिद्रणेऽर्जुनः ॥ विमुंचन्वाशरान्शीघ्रंदृश्यतेऽवहितैरपि २५ आश्चर्यमितिगोविंदःस
ममन्यतभारत ॥ हंसांशुगौरास्तेसेनांहंसाःसरइवाविशन् २६ ततःसंग्रामभूमिंचवर्तमानेजनक्षये ॥ अवेक्षमाणोऽगोविंदःसव्यसाचिनमब्रवीत् २७ एषपार्थमहा
रौद्रोवर्ततेभरतक्षयः ॥ पृथिव्यांपार्थिवानांविदुर्योधनकृतेमहान् २८

अपाहरदंर्जुनइतिशेषः ७ उष्णगेग्नीष्मेगतेसतिप्रावृषीत्यर्थः । उष्णोग्नीष्मोगतोऽस्तीतोयत्रसउष्णगःकालविशेषइतिविग्रहः ८ अस्तैःक्षिप्तैः ९ । १० अनुकर्षःरथाघस्यंदारु ११ । १२
१३ निर्जिह्वाप्राःनिर्गताजिह्वाःअत्राणिचयेषांते १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

कलापानलिकरान् २९।२० आकीर्णान्तर्वतोविशितान् ३१।३२।३३।३४।३५।३६ वाजीनांशरीरैरितिसंबंधः देव्यर्वा ३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४

पश्यभारतचापानिरुक्मपृष्ठानिधन्विनाम् ॥ महतांचापविद्वानिकलापानिधुर्ध्वस्तथा २९ जातरूपमयैःपुंखैःशरांश्चनतपर्वणः ॥ तैलधौतांश्चनाराचानवि
मुक्तानिवपन्नगान् ३० आकीर्णास्तोमरांश्चापिविचित्रान्रहेमभूषितान् ॥ चर्माणिचापविद्वानिरुक्मपृष्ठानिभारत ३१ सुवर्णविकृतान्प्रासान्शक्तीःकनकभूषि
ताः ॥ जांबूनदमयैःपट्टैर्बद्धाश्चविपुलागदाः ३२ जातरूपमयीश्चर्माःपट्टिशान्रहेमभूषितान् ॥ दंडैःकनकाचित्रैश्चविप्रविद्वान्परश्वधान् ३३ परिधानभिर्दिपा
लांश्चभुशुंडीःकुणपानपि ॥ अयस्कृतांश्चपतितान्मुसलानिगुरुणिच ३४ नानाविधानिशस्त्राणिप्रगृह्यजयगृद्धिनः ॥ जीवंतद्वदृश्यतेगतसत्त्वास्तरास्वि
नः ३५ गदाविमथितैर्गात्रैर्मुसलैर्भिन्नमस्तकान् ॥ गजवाजिरथैःक्षुण्णान्पश्ययोधान्सहस्रशः ३६ मनुष्यगजवाजीनांशरशक्त्युष्टितोमरैः ॥ निर्विशैःपट्टिशैः
प्रासैर्नखैर्लगुडैरपि ३७ शरीरैर्बहुधाछिन्नैःशोणितौघपरिभुतैः ॥ गतासुभिरमित्रप्रसंवृतारणभूमयः ३८ बाहुभिश्चंदनादिग्धैःसांगदैःशुभभूषणैः ॥ सतल
त्रैःसकेयूरैर्भातिभारतमेदिनी ३९ सांगुलित्रैर्भुजैश्चविप्रविद्वैरलंकृतैः ॥ हस्तिहस्तोपमैश्छिन्नैर्हस्तभिरुत्तरास्विनाम् ४० बद्धचूडामणिवरैःशिरोभिश्चसकुं
डलैः ॥ रथांश्चबहुधाभग्नान्रहेमकिंकिणिनःशुभान् ४१ अश्वांश्चबहुधापश्यशोणितेनपरिभुतान् ॥ अनुकर्षानुपासंगान्पताकाविविधानध्वजान् ४२ योधानां
चमहाशंखान्पांडुरांश्चप्रकीर्णकान् ॥ निरस्तजिह्वान्मातंगान्शयानान्पर्वतोपमान् ४३ वैजयंतीर्विचित्राश्चहतांश्चगजयोधिनः ॥ वारणानांपरिस्तोमान्सं
युक्तानेककंबलान् ४४ विपाटितविचित्राश्चरूपचित्राःकुथास्तथा ॥ भिन्नाश्चबहुधाघटाःपतद्भिश्चूर्णितागजैः ४५ वैदूर्यमणिदंडांश्चपतितांश्चाकुशान्भुवि ॥
अश्वानांचयुगापीडान्रत्नचित्रानुरश्छदान् ४६ विद्धाःसादिध्वजाग्रेषुसुवर्णविकृताःकुथाः ॥ विचित्रान्मणिचित्रांश्चजातरूपपरिष्ठितान् ४७ अश्वास्तरप
रिस्तोमान्राकवान्पतितान्भुवि ॥ चूडामणीन्त्रैर्द्राणांविचित्राःकांचनस्रजः ४८ छत्राणिचापविद्वानिवामरव्यजनानिच ॥ चंद्रनक्षत्रभासैश्चवदनैश्चारु
कुंडलैः ४९ क्लृप्तश्मश्रुभिराकीर्णापूर्णचंद्रानिर्भैर्महीम् ॥ कुमुदोत्पलपद्मानांखंडैःकुल्लयथासरः ५० तथामहीभृतांवक्रैःकुमुदोत्पलसन्निभैः ॥ तारागणाविचि
त्रस्यनिर्मलेद्युतिस्त्रिषु ५१ पश्येमानभस्तुल्यांशरक्षत्रमालिनीम् ॥ एतत्तवैवानुरूपंकर्माजुनमहाहवे ५२ दिविवादेवराजस्यत्वयायत्कृतमाहवे ॥ एवं
तांदर्शयन्कृणोयुद्धभूमिकिरीटिने ५३ गच्छन्नेवाशृणोच्छब्दंदुर्योधनबलेमहत् ॥ शंखदुंदुभिर्निर्घोषंभेरीपणवनिःस्वनम् ५४ रथाश्चगजनादांश्चशस्त्रशदां
श्चदारुणान् ॥ प्रविश्यतद्वलंकृष्णस्तुरगैर्वातवेगितैः ५५ पांडचेनाभ्यर्दितसैन्यंत्वदीयंवीक्ष्यविस्मितः ॥ सहिनानाविधैर्बाणैरिष्वस्त्रप्रवरौयुधि ५६ न्यहन
द्विषतांपूगान्गतामूनंतकोयथा ॥ गजवाजिमनुष्याणांशरीराणिशितैःशरैः ५७

४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७

५८ ॥ इति कर्णपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ प्रोक्तवति १।२।३।४।५ पराभूतः प्रकोपितः ६।७।८।९ सपांडवःव्य
सूनकरोदितिद्वयोःसंबंधः १०।११।१२।१३।१४ मुष्टिश्छिष्टायतज्यं मुष्टिदेशोच्छिष्टाचआयताचज्यायस्यतज्याया एकस्मिन्नेवक्षणेयदनुर्मंडलाकारंचिपिटाकारंचदृश्यतइतिभावः १५
वर्षतःमत्तमत्तः १६ प्रमथसेप्रमथनासि १७ सस्यहाअतिवृष्ट्याधान्यहा ह्वादीगर्जन १८।१९ तादृशःद्रौणिना मलयवत्कृत्रिमोध्वजोयस्यमलयध्वजइतिप्रवीरस्यैवनामांतरंभा २०।२१
भित्त्वाप्रहरतांश्चविदेहासूनपातयत् ॥ शत्रुप्रवीरैरस्त्राणिनानाशस्त्राणिसायकैः ॥ छित्वातानवधीच्छन्नपांडवःशक्रइवासुरान् ५८ ॥ इति श्रीमहाभारते
कर्णपर्वणि संकुलयुद्धे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ घृतराष्ट्रवाच ॥ प्रोक्तस्त्वयापूर्वमेवप्रवीरोलोकविश्रुतः ॥ नत्वस्यकर्मसं
ग्रामेत्वयासंजयकीर्तितम् १ तस्यविस्तरशोबूहिप्रवीरस्याद्यविक्रमम् ॥ शिक्षांप्रभावंवीर्यंचप्रमाणंदर्पमेवच २ ॥ संजयउवाच ॥ भीष्मद्रौणरुपद्रौणिकर्णा
जुनजनार्दनान् ॥ समाप्तविद्यान्धनुषिश्रेष्ठान्यान्मन्यसेरथान् ३ योह्याक्षिपतिवीर्येणसर्वानेतान्महारथान् ॥ नमेनेचात्मनातुल्यंकंचिदेवनरेश्वरम् ४ तुल्य
तांद्रोणभीष्माभ्यामात्मनोयोनमृष्यते ॥ वासुदेवार्जुनाभ्यांचन्यूनतानैच्छतात्मनि ५ सपांडवोन्पतिश्रेष्ठःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ कर्णस्यानीकमहनत्पराभूत
इवांतकः ६ तदुदीर्णरथाश्चंचपतिप्रवरसंकुलम् ॥ कुलालचक्रवर्द्धांतपांडचेनाभ्याहतंबलात् ७ व्यश्मूतध्वजरथान्विप्रविद्धायुधदिपान् ॥ सम्यगस्तैःशरैः
पांडवोवायुर्मेघानिवाक्षिपत् ८ द्विरदानाद्विरदारोहान्विपताकायुधध्वजान् ॥ सपादरक्षानहनद्वज्रेणाद्रौनिवाद्रिहा ९ सशक्तिप्रासतूणीरानश्वारोहान्हया
नपि ॥ पुलिंदखसबाह्नीकनिषादांध्रकुंतलान् १० दाक्षिणात्यांश्चभोजांश्चशूरान्संग्रामकर्कशान् ॥ विशस्त्रकवचान्बाणैःकृत्वाचैवाकरोद्वामून ११ चतुरंगबलंवा
णैर्निघ्नंतपांडवमाहवे ॥ दृष्ट्वाद्रौणिरसंभ्रांतमसंभ्रांतस्ततोऽभ्ययात् १२ आभाष्यचैनंमधुरमभीतंतमभीतवत् ॥ प्राहप्रहरतांश्चस्मितपूर्वसमाह्वयत् १३
राजन्कमलपत्राक्षविशिष्टाभिजनश्रुत ॥ वज्रसंहननप्रख्यप्रख्यातबलपौरुष १४ मुष्टिश्छिष्टायतज्यंचव्यायताभ्यामहद्वनुः ॥ दोभ्यांविस्फुरयन्भासिमहाज
लदवदृशम् १५ शरवर्षैर्महावेगैरमित्रानभिवर्षतः ॥ मदस्यनानुपश्यामिप्रतिवीरंतवाहवे १६ रथद्विरदपत्यश्वानेकःप्रमथसेबहून् ॥ मृगसंचानिवारण्येवि
भीर्भीमबलोहरिः १७ महतारथघोषेणदिवंभूमिंचनादयन् ॥ वर्षातिसस्यहामेघोभासिह्लादीवपार्थिव १८ संस्पृशानःशरांस्तीक्ष्णांस्तूणादाशीविषोपमान् ॥
मयैवैकेनयुध्यस्वयंबकेनांधकोयथा १९ एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वाप्रहरेतिचताडितः ॥ कर्णिनाद्रौणतनयंविद्याधमलयध्वजः २० मर्मभेदिभिरत्युग्रैर्बाणैराग्निशि
खोपमैः ॥ समयन्नभ्यहनद्रौणिःपांडवमाचार्यसत्तमः २१ ततोऽपरान्सुतीक्ष्णाग्रान्नाराचान्मर्मभेदिनः ॥ गत्यादशम्यासंयुक्तानश्चत्थामाऽप्यवासूजत् २२
गत्यादशम्या । 'उन्मुख्यभिमुखीतिर्ध्वंदागोमूत्रिकाभ्या ॥ स्खलितायमकाक्रांताकुष्टीषुगतीविदुः' । शिरोहृदयपार्श्वदेशस्पृशस्तिस्रः । मंदांषद्रिन्नस्वक् गोमूत्रिकाकवचनिकुंतनी सव्या
पसव्यगामिनी । ध्रुवानियमेनलक्ष्यभेदिनी । स्खलितालक्ष्यच्युता । यमकाक्रांतालक्ष्यंभित्त्वाऽतकृत्रिगता । कुशलक्ष्यैकदेशस्यबाह्वादेर्द्वीतिनवगतयः । दशमीगतिस्तुशिरसासहदूरपा
तिनीकुष्ठानाम तयागत्याप्रक्षिप्तानपिशरान्नवसंख्याकान्नवभिःशरैरच्छिनदितिसंबंधः २९

२१ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ पूषानुजः पर्जन्यः पूषात्मज इति पाठेऽपि सप्तवार्यः दृष्टेः सूर्यप्रभवत्वदर्शनात् २९ अष्टवृषभवाह्यानि अष्टौ शकटानियदायुधसंमारुजः वहति तत्सर्वम्
होष्टमभागेन यामाधेन क्षीणमित्यर्थः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ हतेश्वरो यः कश्चित् तं पांडवं ४० मलयध्वजः पांडवस्तं यदृच्छया गतं वारणं समम्यति
तान् शरान् चिच्छन् पांडवो नवभिर्निशितैः शरैः ॥ चतुर्भिर्दयच्चाश्वानां शुते व्यसवोऽभवन् २३ अथ द्रोण सुतस्येष्टं स्तांश्चिच्छत्वा निशितैः शरैः ॥ धनुर्ज्यां वि
ततां पांडवश्चिच्छेदादित्य तेजसः २४ दिव्यं धनु रथाधिज्यं कृत्वा द्रौणि रमित्रहा ॥ प्रेक्ष्य चाशुरथे युक्तान्नैरन्यान् हयोत्तमान् २५ ततः शरसहस्राणि प्रेषयामास
वेद्विजः ॥ इषु संबाधमाकाशमकरो दिश एव च २६ ततस्तानस्यतः सर्वान् द्रौणेर्बाणान् महात्मनः ॥ जानानोऽप्यक्षयान् पांडवो शातयत्पुरुषर्षभः २७ प्रयुक्तां
स्तान् प्रयत्नेन चिच्छत्वा द्रौणेरिषूनारिः ॥ चक्रक्षौरणे तस्य प्राणदन्निशितैः शरैः २८ अथारेर्लाघवं दृष्ट्वा मंडलीकृतकार्मुकः ॥ प्रास्य द्रोण सुतो बाणान् वृष्टिपूर्वा
नुजो यथा २९ अष्टावष्टगवान् यूहुः शकटानियदायुधम् ॥ अहस्तदष्टभागेन द्रौणिश्चिक्षेप मारिष ३० तमंतकमिव कुद्धमंतकस्यांतकोपमम् ॥ ये ये ददृशिरेत
प्रविसंज्ञाः प्रायशोऽभवन् ३१ पर्जन्य इव धर्मातेष्टया साद्रिद्रुमामहीम् ॥ आचार्यपुत्रस्तांसेनां बाणवृष्ट्या व्यवीवृषत् ३२ द्रौणि पर्जन्यमुक्तां तां बाणवृष्टिं सु
दुःसहाम् ॥ वायव्यास्त्रेण संक्षिप्य मुदा पांडवानि लोऽनुदत् ३३ तस्य नानदतः केतुं च दना गुरुकृषितम् ॥ मलयप्रतिमं द्रौणिश्चिच्छत्वाऽश्वांश्चतुरोऽहनत् ३४
सूतमेकेषुणाहत्वा महाजलदनिःस्वनम् ॥ धनुश्चिच्छत्वाऽर्धचंद्रेण तिलशो व्यधमद्रथम् ३५ अक्षैरस्त्राणि संवार्य चिच्छत्वा सर्वायुधानि च ॥ प्राप्तमप्याहितं द्रौणि
र्नजघान रणे पसया ३६ एतस्मिन्नंतरे कर्णो गजानीकमुपाद्रवत् ॥ द्रावयामास सतदा पांडवानां महद्वलम् ३७ विरथान् राथिनश्चक्रे गजान्श्चाश्वभारत ॥ गजा
न्बहुभिरानर्च्छच्छरैः सन्नतपर्वभिः ३८ अथ द्रौणिर्महेष्वासः पांडवं शत्रुनिबर्हणम् ॥ विरथं राथिनां श्रेष्ठं नाहन युद्धकांक्षया ३९ हतेश्वरो दंतिवरः सुकल्पितस्त्व
राभिसृष्टः प्रतिशब्दगोबली ॥ तमाद्रव द्रौणि शराहतस्त्वरन् जवेन कृत्वा प्रतिहस्ति गर्जितम् ४० तं वारणं वारणयुद्धकोविदो द्विपोत्तमं पर्वतसानुसन्निभम् ॥ सम
भ्यतिष्ठन् मलयध्वजस्त्वरन् यथाद्रिशृंगं हरिरुन्नदंस्तथा ४१ सतो मरंभास्कररश्मिर्वर्चसंबलास्त्रसर्गोत्तमयत्नमन्युभिः ॥ ससर्ज शीघ्रं परिपीडयन् गजं गुरोः सुताया
द्रिपतीश्वरो नदन् ४२ मणिप्रवेकोत्तमवज्रहाटकैरलंकृतं चांशुकमाल्यमौक्तिकैः ॥ हतो हतोऽसीत्यसकृन्मुदानदन् पराहन द्रौणि वरांगभूषणम् ४३ तदर्कचंद्र
ग्रहपावकत्विषं भृशं तिपातात्पतितं विचूर्णितम् ॥ महेंद्रवज्राभिहतं महास्वनं यथाद्रिशृंगं घरणीतले तथा ४४ ततः प्रज्ज्वाल परेण मन्युना पादाहतो नागपतिर्य
था तथा ॥ समाददे चांतकदंडसन्निभानि पूनमित्रार्तिकरांश्चतुर्दश ४५ द्विपस्य पादाग्रकरान्संपंचभिर्नृपस्य बाहू च शिरोऽथ च त्रिभिः ॥ जघान बाङ्गिः पडनुत्तम
त्विषः स पांडव राजानुचरान् महारथान् ४६

४७ । ४८ बलेनास्त्रसर्गे पडनुत्तमो

यत्नस्तेन मन्युना चतैः परिपीडयन् कुशेन कोपयन् त्रिपतिर्मलयस्तस्येश्वरः पांडवः ४२ द्रौणेर्वरांगभूषणं किरीटं तोमरेण पराहनत् ४३ । ४४ इषून् समाददे द्रौणि रिति शेषः ४५ । ४६

४७ । ४८ चतुरश्वतुरंशः एवं सगजो दशभाभक्तो यथा दशहविष्कायामिष्टौ पिष्टपिष्टो दशधा क्रियते तथेत्यर्थः ४९ पांडवोऽश्वादीन् पादशः प्रवाय खंडयित्वा प्रशांतो द्रौणि बाणैरिविशेषः यथा स्वर्वा
प्रेतशरीररूपं हविः प्राप्य पितृप्रियो ज्वलनः इमं शानाग्निर्जलेन शांयति तद्वदित्यर्थः ५० समासविद्यं सन्ध्यासाविद्यं समासकर्माणं कृतकृत्यम् ५१ ॥ इतिकर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे विशो
सुदीर्घवृत्तौ वरचंदनोक्षितौ सुवर्णमुक्तामणिवज्रभूषणौ ॥ भुजौ धरायां पतितौ नृपस्य तौ विचेष्टुस्ताक्षर्यहता विवोरमौ ४७ शिरश्चतत्पूर्णशशिप्रभाननं सरोषता
म्रायतनेत्रमुन्नसम् ॥ क्षितावपि भ्राजतितत्सकुंडलं विशाखयोर्मध्यगतः शशीयथा ४८ सतु द्विपः पंचभिर्कृतमेषुभिः कृतः षडंशश्चतुरो नृपस्त्रिभिः ॥ कृतो दशां
शः कुशलेन युध्यता यथा हविस्तदशदेवतं तथा ४९ सपादशोराक्षसभोजनान्बहून् प्रदाय पांडवोऽश्वमनुध्यकुंजरान् ॥ स्वधामिवाप्यज्वलनः पितृप्रियस्ततः प्र
शांतः सलिलप्रवाहतः ५० समासविद्यं तु गुरोः सुतं नृपः समासकर्माणमुपेत्य ते सुतः ॥ सुहृद्वृतो त्यर्थमपूजयन् मुदा जिते बलौ विष्णुमिवामरेश्वरः ५१ ॥ इति श्रीम
हाभारते कर्णपर्वणि पांडवध्वनिशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ पांडवे हते किमकरो दर्जुनो युधिसंजय ॥ एकवीरेण कर्णेन द्राविते
षु परेषु च १ समासविद्यो बलवान्युक्तो वीरः स पांडवः ॥ सर्वभूतेष्वनुज्ञातः शंकरेण महात्मना २ तस्मान्महद्वयं तीव्रममित्रघ्नाद्धनं जयात् ॥ स यत्तत्राकरोत्पार्थ
स्तन्ममाचक्ष्व संजय ३ ॥ संजय उवाच ॥ हते पांडवेऽर्जुनं कृष्णस्त्वरत्नाहवचो हितम् ॥ पश्यामि नाहं राजानमपयातांश्च पांडवान् ४ निवृत्तैश्च पुनः पार्थैर्भग्नं
शत्रुबलं महत् ॥ अश्वत्थामश्च संकल्पाद्धताः कर्णेन संजयाः ५ तथाऽश्वरथनामानां कृतं चकदनं महत् ॥ सर्वमाख्यातवान् वीरो वासुदेवः किरीटिने ६ एतच्छ्रुत्वा
च दृष्ट्वा च भ्रातुर्वोरं महद्वयम् ॥ बाह्याश्चान्हृषीकेशक्षिप्रमित्याह पांडवः ७ ततः प्रायादृषीकेशोरथेनाप्रतियोधिना ॥ दारुणश्च पुनस्तत्र प्रादुरासीत् समागमः ८
ततः पुनः समाजग्मु रभीताः कुरुपांडवाः ॥ भीमसेनमुखाः पार्थाः सूतपुत्रमुखा वयम् ९ ततः प्रवावृते भूयः संग्रामो राजसत्तम ॥ कर्णस्य पांडवानां च यमराष्ट्रविवर्ध
नः १० धनूंषि बाणान्परिधानसिपट्तिशतो मरान् ॥ मुसलानि भुशुंडीश्च सशक्तयष्टिपरश्वधान् ११ गदाः प्रासान् शितान् कुंतान् भिदिपालान् महाकुशान् ॥ प्रसृज्य
क्षिप्रमापेतुः परस्परजिघांसया १२ बाणज्यातलशब्देन द्यां दिशः प्रदिशो वियत् ॥ पृथिवीनेमिघोषेण नादयंतोऽभ्ययुः परान् १३ तेन शब्देन महतां सहस्रांश्च कुरु
राहवम् ॥ वीरावीरैर्भहाघोरकलहांतंति तीर्षवः १४ ज्यातलत्रधनुःशब्दः कुंजाराणां च बृंहताम् ॥ पादातानां च पततां नृणानां दोमहान्भूत् १५ तालशब्दांश्च वि
विधानशूराणां चाभिगर्जताम् ॥ श्रुत्वा तत्र भृशं त्रेसुः पेतुर्मल्लुश्च सैनिकाः १६ तेषां निनदतां चैव शस्त्रवर्षं च मुंचताम् ॥ बहूनाधिरथिर्वीरः प्रममाथेषुभिः परान्
१७ पंचपंचालवीराणां रथान्दशचपंचच ॥ साश्वमूतध्वजान्कर्णः शरैर्निन्येयमक्षयम् १८ योधमुख्यामहावीर्याः पांडूनां कर्णमाहवे ॥ शीघ्रास्त्रास्तूर्णमावृ
त्त्यपरिवृष्टुः समंततः १९

५७ । ५८ ॥ २० ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ पांडव इति १ अनुज्ञात

स्त्वमज्योभविष्यसीत्यनुहृष्टः २ । ९ राजानं युधिष्ठिरम् ४ । ५ । ६ भ्रातृयुधिष्ठिरस्य ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ द्यां स्वर्गं विवदंत रिक्षम् १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

अंडजैर्जलपक्षिभिःसारसादिभिराकीर्णव्यासाम् २० अवस्कंदानिपत्य उन्मथ्यमार्गादभ्यगच्छदूरैर्यः २१।२२ असुमथनैः असवःप्राणाउन्मथ्यंयेभिस्तैः मौर्व्यामौर्वीच्युतैःशरैर्बाणैस्तलत्रेज्या
घातवारणस्थानेन्यहमत यथातैःशरसंधातुंशकुवंतितथाचकारेत्यर्थः २३।२४।२५ व्यावच्छमानेषुपतमानेषु २६।२७।२८ विमस्तिष्केक्षणायुधाःमस्तिष्कंशिरोभागस्थमांसपिंडः २९

ततःकर्णोद्विषत्सेनांशरवर्षैर्विलोडयन् ॥ विजगाहंजकाकीर्णपिभिनीमिवयूथपः २० द्विषन्मध्यमवस्कंद्यराधेयोधनुरुत्तमम् ॥ विधुन्वानशितैर्बाणैः
शिरांस्युन्मथ्यपातयत् २१ चर्मवर्माणिसंछिन्नान्यपतन्भुविदेहिनाम् ॥ विषेदुर्नास्यसंस्पर्शाद्वितीयस्यपतत्रिणः २२ वर्मदेहासुमथनैर्धनुषःप्रच्युतैः
शरैः ॥ मौर्व्यातलत्रेन्यहनत्कशयावाजिनोयथा २३ पांडुमृजयपंचालानशरगोचरमागतान् ॥ ममर्दतरसाकर्णसिंहोमृगगणानिव २४ ततःपांचालराजश्च
द्रौपदेयाश्चमारिष ॥ यमौचयुयुधानश्चसहिताःकर्मभ्ययुः २५ तेषुव्यावच्छमानेषुकुरुपंचालपांडुषु ॥ प्रियानसूनरणेत्यक्तायोधाजघुःपरस्परम् २६ सुसन्न
द्धाःक्वचिनःसशिरस्त्राणभूषणाः ॥ गदाभिर्मुसलैश्चान्येपरिवैश्वमहाबलाः २७ समभ्यधावंतभृशंकालदंडैरिवोद्यतैः ॥ नर्दतश्चाह्वयंतश्चप्रवृणंतश्चमारिष २८
ततोनिजघुरन्योन्यपेतुश्चान्योन्यताडिताः ॥ वमंतोरुधिरंगत्रैर्विमस्तिष्केक्षणायुधाः २९ दंतपूर्णैःसरुधिरैर्वैक्रैर्दाडिमसन्निभैः ॥ जीवंतइवचाप्येकेतस्थुःशस्त्रो
पबंहिताः ३० परश्वधैश्चाप्यपरेपट्टिशैरसिभिस्तथा ॥ शक्तिभिर्भिदिपालैश्चनखरप्रासतोमरैः ३१ ततश्चश्चिच्छिदुश्चान्येविभिदुश्चिक्षिपुस्तथा ॥ संचकर्तुं
श्वजघुश्चक्रुद्धारणमहार्णवे ३२ पेतुरन्योन्यनिहताव्यसवोरुधिराक्षिताः ॥ क्षरंतःसुरसंरक्तंप्रकृताश्चंदनाइव ३३ रथैरथाविनिहताहस्तिभिश्चापिहास्तिनः ॥
नरैर्नराहताःपेतुरश्वाश्चाश्वैःसहस्रशः ३४ ध्वजाःशिरांसिच्छत्राणिद्विपहस्तानृणांभुजाः ॥ क्षुरैर्भल्लार्धचंद्रैश्चच्छिन्नाःपेतुर्महीतले ३५ नरांश्चनागान्स्रथा
नहयान्ममृदुराहवे ॥ अश्वारोहैर्हताःशूराश्छिन्नहस्ताश्चदंतिनः ३६ सपताकाध्वजाःपेतुर्विशीर्णाइवपर्वताः ॥ पतिभिश्चसमाहृत्यद्विरदाःस्यंदनास्तथा ३७
हताश्चहन्यमानाश्चपतिताश्चैवसर्वशः ॥ अश्वारोहाःसमासाद्यत्वरिताःपतिभिर्हताः ३८ सादिभिःपतिसंघाश्चनिहतायुधिशेरते ॥ घृदितानीवपद्मानिप्रम्ला
नाइवचस्रजः ॥ हतानांविदनान्यासनगात्राणिचमहाहवे ३९ रूपाण्यत्यर्थकांतानिद्विरदाश्चनृणांनृप ॥ समुन्नानीववल्गुणिययुर्दुर्दर्शतांपराम् ४० ॥ इतिश्री
महाभारतेकर्णपर्वणिसकुलयुद्धेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ध ॥ ॥ संजयउवाच ॥ हस्तिभिस्तुमहामात्रास्तवपुत्रेणचोदिताः ॥ घृष्टयुग्मंजिघांसंतः
कुद्धाःपार्षतमभ्ययुः १ प्राच्याश्चदाक्षिणात्याश्चप्रवरागजयोधिनः ॥ अंगावंगाश्चपुंड्राश्चमागधास्ताम्रलितकाः २

३० परश्वधैस्ततः १ पट्टिशैरसिभिश्च
चिच्छिदुः । शक्तिभिर्विभिदुः । भिदिपालैश्चिक्षिपुः । नखरैःसंचकर्तुः । प्रासतोमरैर्जघुः ३१ । ३२ सुरसंस्पर्शं प्रकृताश्छिन्नाश्चंदनाःरक्तचंदनाः ३३ । ३४ । ३५ । ३६ समाहृत्यपसंमुखमुत्सृत्य
३७ । ३८ पद्मानांविदनानि स्रजइवगात्राणि ३९ समुन्नानीववल्गुणिययुर्दुर्दर्शतांपराम् ४० ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाददीपेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ हस्तिभिरिति १ । २

१ । ४ पार्षणिःपादस्यपश्चाद्भागः । अंगुष्ठःप्रसिद्धः । अंकुशःप्रतोदः । पाण्यकुशःअंगुष्ठाकुशश्चेतिद्वौकेवलाकुशश्चेतः ५ । ६ प्रच्छाद्यमानंघृष्टयुग्मम् ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२
मेकलाःकोशलामद्रादशार्णानिषधास्तथा ॥ गजयुद्धेषुकुशलाःकलिंगैःसहमारत ३ शरतोमरनाराचैर्दृष्टिमतइवांबुदाः ॥ सिषिचुस्तेततःसर्वेपांचालबलमा
हवे ४ तान्संमिमर्दिषून्नागान्पाण्यगुष्ठाकुशैर्भृशम् ॥ चोदितान्पार्षतोबाणैर्नाराचैरभ्यवीवृषत् ५ एकैकंदशभिःषड्विरष्टाभिरपिमारत ॥ द्विरदानमिवि
व्याधक्षितैर्गिरिनिभान्शरैः ६ प्रच्छाद्यमानंद्विरदैर्मघैरिवादिवाकरम् ॥ प्रययुःपांडुपंचालानदंतोनिशितायुधाः ७ तान्नागानभिवर्षतोज्यातंत्रीतलना
दितैः ॥ वीरनृत्यंप्रनृत्यंतःशूरतालप्रचोदितैः ॥ नकुलःसहदेवश्चद्रौपदेयाःप्रभद्रकाः ८ सात्यकिश्चशिखंडीचचेकितानश्चवीर्यवान् ॥ समंतात्सिषिचुर्वीरा
मेघास्तोयैरिवाचलान् ९ तेम्लेच्छैःप्रेषितानागानरानश्चान्तरथानपि ॥ हस्तैराक्षिप्यममृदुःपट्टिशैश्चाप्यतिमन्यवः १० विभिदुश्चविषाणाग्रैःसमाक्षिप्यचाचि
क्षिपुः ॥ विषाणलग्नाश्चाप्यन्येपरिपेतुर्विभीषणाः ११ प्रमुखैर्वर्तमानंतुद्विपमंगस्यसात्यकिः ॥ नाराचेनोग्रवेगेनभित्त्वामर्माण्यपातयत् १२ तस्यावर्जितका
यस्यद्विरदादुत्पतिष्यतः ॥ नाराचेनाहनद्वक्षःसात्यकिःसोऽपतहुवि १३ पुंड्रस्यापततोनागंचलंतमिवपर्वतम् ॥ सहदेवःप्रयत्नास्तैर्नाराचैरहनत्रिभिः १४
विपताकंविद्यंतारंविर्मध्वजजीवितम् ॥ तंरुद्धाद्विरदंभूयःसहदेवोऽगमम्ययात् १५ सहदेवंतुनकुलोवारयित्वांगमार्दयत् ॥ नाराचैर्यमदंडाभौस्त्रिभिर्नागंशते
नतम् १६ दिवाकरकरप्रख्यानंगश्चक्षेपतोमरान् ॥ नकुलायशतान्यष्टौत्रिधैकैकंतुसोऽच्छिनत् १७ तथाऽर्धचंद्रेणशिरस्तस्यचिच्छेदपांडवः ॥ सपपात
हतोम्लेच्छस्तेनैवसहदंतिना १८ अथांगपुत्रेनिहतेहस्तिशिक्षाविशारदे ॥ अंगाःकुद्धामहामात्रानागैर्नकुलमभ्ययुः १९ चलत्पताकैःसुमुखैर्हमकक्षातनुच्छ
दैः ॥ मिमर्दिषंतस्त्वरिताःप्रदीप्तैरिवपर्वतैः २० मेकलोत्कलकालिगानिषधास्ताम्रलितकाः ॥ शरतोमरवर्षाणिविसुंचंतोजिघांसवः २१ तैश्छाद्यमानंनकु
लंदिवाकरमिवांबुदैः ॥ परिपेतुःसुसंरब्धाःपांडुपंचालसोमकाः २२ ततस्तदभवद्युद्धंरथिनाहस्तिभिःसह ॥ सृजतांशरवर्षाणितोमरांश्चसहस्रशः २३ नागा
नांप्रास्फुटनकुंभामर्माणिविविधानिच ॥ दंताश्चैवातिविद्वानांनाराचैर्भूषणानिच २४ तेषामष्टौमहानागांश्चतुःषष्ठ्यासुतेजनैः ॥ सहदेवोजघानाशुतेऽपतन्
सहसादिभिः २५ अंजोगातिभिरायम्यप्रयत्नाद्धनुरुत्तमम् ॥ नाराचैरहनन्नागात्रकुलःकुलनंदनः २६ ततःपांचालशैनेयौद्रौपदेयाःप्रभद्रकाः ॥ शिखंडीच
महानागान्सिषिचुःशरवृष्टिभिः २७ तेषांयुधांबुधरैःशत्रुद्विरदपर्वताः ॥ बाणवर्षैर्हताःपेतुर्वज्रवर्षैरिवाचलाः २८ एवंहत्वातवगजांस्तेपांडुरथकुंजराः ॥
दुतांसेनामवैक्षंतभिन्नकूलामिवापगाम् २९ तांसेनांसमालोडयपांडुपुत्रस्यसैनिकाः ॥ विक्षोभयित्वाचपुनःकर्णसमभिदुद्भुः ३० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभा
रतेकर्णपर्वणिसकुलयुद्धेद्विंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ध ॥

आवर्जितःप्रहारवंचनेनरक्षितःकायोयेनतरय

१९ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ २० । २८ । २९ । ३० ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाददीपेद्विंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥

सहेति १ आदुधुप्रामितवतः । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ पिपीलिकपुटं पिपीलिकावा

॥ संजयउवाच ॥ सहदेवंतथाकुदं दहंतं तववाहिनीम् ॥ दुःशासनो महाराज भ्राता भ्रातरमभ्ययात् १ तौ समेतौ महायुद्धे दृष्ट्वा तत्र महारथाः ॥ सिंहनादरवांश्च
कुर्वासां स्यादुधुश्च २ ततो भारतकुद्रेन तव पुत्रेण धन्विना ॥ पांडुपुत्रस्त्रिभिर्बाणैर्वक्षस्यभिहतो बली ३ सहदेवस्ततो राजन्नाराचेन तवात्मजम् ॥ विद्धावि
व्याधसप्तत्या सारथिचित्रिभिः शरैः ४ दुःशासनस्ततश्चापं छित्त्वा राजन्महाहवे ॥ सहदेवं त्रिसप्तत्या बाहोरुसिचार्पयत् ५ सहदेवस्तु संकुदः खड्गं गृह्य महा
हवे ॥ आविध्य प्रासृजतूर्णं तव पुत्ररथं प्रति ६ समार्गण गुणं चापं छित्त्वा तस्य महानसिः ॥ निपपात ततो भूमौ च्युतः सर्प इवांबरात् ७ अथान्यद्वनुरादाय सह
देवः प्रतापवान् ॥ दुःशासनाय चिक्षेप बाणमंतकरंततः ८ तमापतंतं विशिखं यमदंडोपमत्विषम् ॥ खड्गेन शितधारेण द्विधा चिच्छेद कौरवः ९ ततस्तं निशि
तं खड्गमाविध्य युधिसत्वरः ॥ धनुश्चान्यत्समादाय शरं जग्राह वीर्यवान् १० तमापतंतं सहस्रानि स्त्रिंशं निशितैः शरैः ॥ पातयामास समरे सहदेवो हसन्निव ११
ततो बाणांश्चतुःषष्टितव पुत्रो महारथः ॥ सहदेवरथं तूर्णं प्रेषयामास भारत १२ ताञ्छरान्समरे राजन्वेगेनापततो बहून् ॥ एकैकं पंचभिर्बाणैः सहदेवो न्यक्तंत
१३ संनिवार्य महाबाणांस्तव पुत्रेण प्रेषितान् ॥ अथास्मै सुबहून् बाणान् प्रेषयामास संयुगे १४ तान्बाणांस्तव पुत्रोऽपि चिच्छेत् कैकं त्रिभिः शरैः ॥ ननाद सुमहा
नादं दारयाणो वसुंधराम् १५ ततो दुःशासनो राजन् विद्धापांडुसुतरं ॥ सारथिनवभिर्बाणैर्माद्रेयस्य समार्पयत् १६ ततः क्रुद्धो महाराज सहदेवः प्रतापवान् ॥
समाधत्त शरं घोरं मृत्युकालांतकोपमम् १७ विरुष्य बलवच्चापं तव पुत्राय सोऽसृजत् ॥ सतं निभिद्य वेगेन भित्त्वा चकवचं महत् १८ प्राविशद्वरणीं राजन् वल्मीकमि
वपन्नगः ॥ ततः संमुमुहे राजंस्तव पुत्रो महारथः १९ मूढं चैनं समालोक्य सारथिस्त्वरितोरथम् ॥ अपोवाह मृशं त्रस्तो वध्यमानः शितैः शरैः २० पराजित्यरणेतं
तु कौरव्यं पांडुनंदनः ॥ दुर्योधनबलं दृष्ट्वा प्रममाथ समंततः २१ पिपीलिकपुटं राजन् यथा मृद्वन्नरोरुषा ॥ तथा साकौरवी सेना मृदिता तेन भारत २२ ॥ इति
श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि सहदेवदुःशासनयुद्धे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ नकुलं रभसं युद्धे द्रावयंतं वरूथिनीम् ॥ कर्णो वैकर्तनो
राजन्वारयामास वैरुषा १ नकुलस्तु ततः कर्णं प्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ चिरस्य बतदृष्टोऽहं देवतैः सौम्यचक्षुषा २ पश्य मां त्वरणे पापक्षुर्विषयमागतम् ॥ त्वंहि
मूलमनर्थानां वैरस्य कलहस्य च ३ त्वद्वोषात्कुरवः क्षीणाः समासाद्य परस्परम् ॥ त्वामद्य समरे हत्वा कृतकृत्योऽस्मि विज्वरः ४ एवमुक्तः प्रत्युवाच नकुलं सूतनं
दनः ॥ सहशं राजपुत्रस्य धन्विनश्च विशेषतः ५ प्रहरस्व च मे धीरपश्यामस्तव पौरुषम् ॥ कर्मकृत्वारणेशूरततः कथितुमर्हसि ६

सपटलम् २२ ॥ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदपि त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ॥ ॥ नकुलमिति । रभसं रणोत्सुकं १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

अनुक्ता समरे तातशूरा युध्यंति शक्तिः ॥ प्रयुध्य स्वमया शक्त्या हनिष्ये दर्पमेव ते ७ इत्युक्त्वा प्राहरत्तूर्णं पांडुपुत्राय सूतजः ॥ विव्याध चैनं समरो त्रिसप्तत्या शिली
मुखैः ८ नकुलस्तु ततो विद्धः सूतपुत्रेण भारत ॥ अशीत्याऽऽशी विषप्रसूयैः सूतपुत्रमविध्यत् ९ तस्य कर्णो धनुश्छित्त्वा स्वर्णपुंखैः शिलाशितैः ॥ त्रिंशतापर
मेष्वासः शरैः पांडवमर्दयत् १० ते तस्य कवचं भित्त्वा पपुः शोणितमाहवे ॥ आशी विषायथानागा भित्त्वा गांसलिलं पपुः ११ अथान्यद्वनुरादाय हेमपृष्ठं दुरास
दम् ॥ कर्णो विव्याध सप्तत्या सारथिचित्रिभिः शरैः १२ ततः क्रुद्धो महाराज नकुलः परवीरहा ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन कर्णस्य धनुराच्छिनत् १३ अथैनं छिन्नधन्वानं
सायकानां शतैस्त्रिभिः ॥ आजघ्रे प्रहसन्वीरः सर्वलोकमहारथम् १४ कर्णमभ्यर्दितं दृष्ट्वा पांडुपुत्रेण मारिष ॥ विस्मयं परमं जग्मुराथिनः सहदेवतैः १५ अथान्य
द्वनुरादाय कर्णो वैकर्तनस्तदा ॥ नकुलं पंचभिर्बाणैर्जघ्नुदेशे समार्पयत् १६ तत्र स्थैर्यतैर्बाणैर्माद्रीपुत्रो व्यरोचयत् ॥ स्वराश्चिभिरिवादित्यो भुवने विमृजन् प्र
भाम् १७ नकुलस्तु ततः कर्णो विद्धासप्तभिराशुगैः ॥ अथास्य धनुषः कोटिपुनश्चिच्छेद मारिष १८ सोऽन्यत्कार्मुकमादाय समरे वेगवत्तरम् ॥ नकुलस्य ततो
बाणैः समंताच्छादय दिशः १९ संछाद्य मानः सहसा कर्णचापच्युतैः शरैः ॥ चिच्छेद सशरांस्तूर्णं शरैरेव महारथः २० ततो बाणमयं जालं विततं व्योमिदृश्यते ॥
खद्योतानां मिव व्रातैः संपतद्भिर्यथानभः २१ तैर्विमुक्तैः शरशतैश्छादितं मम नंतदा ॥ शलभानां यथा व्रातैस्तद्वदासीद्विशपते २२ तेशराहेमविहताः
संपतंतो मुहुर्मुहुः ॥ श्रेणीकृता व्यकाशंत कौचाः श्रेणीकृता इव २३ बाणजालवृते व्योमिच्छादिते च दिवाकरे ॥ नस्मसंपतते भूम्यां किंचिदप्यंतरिक्षमम् २४
निरुद्धे तत्र मार्गे च शरसंघैः समंततः ॥ व्यरोचेतां महत्मानो कालसूर्या विबोदितौ २५ कर्णचापच्युतैर्बाणैर्वध्यमानास्तु सोमकाः ॥ अवालीयं तराजं द्रवेदनार्ता
भृशार्दिताः २६ नकुलस्य तथा बाणैर्हन्यमाना च मूर्खस्तव ॥ व्यशीर्यत दिशो राजन्वातनुना इवांशुदाः २७ ते सेने हन्यमाने तु ताभ्यां दिव्यैर्महाशरैः ॥ शरपातम
पाक्रम्य तस्थतुः प्रेक्षिकेतदा २८ प्रोत्सारितजनेतास्मिन् कर्णपांडवयोः सरैः ॥ अविध्येतां महात्मानां वन्यो न्यंशरवृष्टिभिः २९ विदर्शयंतौ दिव्यानि शस्त्राणि
बलमूर्धनि ॥ छादयंतौ च सहसा परस्परवधैषिणौ ३० नकुलेन शरामुक्ताः कंकवर्हिणवांससः ॥ सूतपुत्रमवच्छाद्य व्यतिष्ठंत यथाऽबरे ३१ तथैव सूतपुत्रेण प्रे
षिताः परमाहवे ॥ पांडुपुत्रमवच्छाद्य व्यतिष्ठंत बांबरे शराः ३२ शरवेडमप्रविष्टौ तौ ददृशातेन कैश्चन ॥ सूर्याचंद्रमसौ राजन् छाद्यमानौ बनैरिव ३३ ततः क्रुद्धो
रणे कर्णः कृत्वा घोरतरं वपुः ॥ पांडवं छादयामास समंताच्छरवृष्टिभिः ३४ सोऽतिच्छनो महाराज सूतपुत्रेण पांडवः ॥ न च कारव्यथाराजन्मास्करो जलदैर्यथा
३५ ततः प्रहस्याधिरथिः शरजालानि मारिष ॥ प्रेषयामास समरेशतशोऽथ सहस्रशः ३६

एकच्छायमभूत्सर्वतस्यबाणैर्महात्मनः ॥ अमृच्छायेवसंजज्ञेसंपतद्भिःशरोत्तमैः ३७ ततःकर्णोमहाराजधनुश्छित्त्वामहात्मनः ॥ सारथिपातयामासरथनीडा
द्वसन्निव ३८ ततोऽश्वाश्चतुरश्वास्यचतुर्भिर्निशितैःशरैः ॥ यमस्यभवनंतूर्णप्रेषयामासभारत ३९ अथास्यतरंथंदिव्यंतिलशोव्यधमच्छरैः ॥ पताकांचकर
क्षांश्चगदांखड्गंचमारिष ४० शतचंद्रचतुर्धर्मसर्वोपकरणानिच ॥ हताश्वेविरथश्चैवविवर्माचविशंपते ४१ अवतीर्यरथात्तूर्णपरिवंष्टुह्यधिष्ठितः ॥
तमुद्यतमहाघोरंपरिघंतस्यसूतजः ४२ व्यहनत्सायकैराजन्सतीक्ष्णैर्मरिसाधनैः ॥ व्यायुधंचैनमालक्ष्यशरैःसन्नतपर्वभिः ४३ आर्पयद्बहुभिःकर्णोनचैनंसम
पीडयत् ॥ सहन्यमानःसमरेकतास्त्रेणबलीयसा ४४ प्राद्रवत्सहसाराजन्नकुलोव्याकुलेंद्रियः ॥ तमभिद्व्यराधेयःप्रहसन्वैपुनःपुनः ४५ सज्यमस्यधनुःकंठे
व्यवासृजतभारत ॥ ततःसशुभेराजन्कंठासक्तमहाधनुः ४६ परिवेषमनुप्राप्तोयथास्याद्व्योमिचंद्रमाः ॥ यथैवचासितोमेघःशक्रचापेनशोभितः ४७ तमब्र
वीत्ततःकर्णोव्यर्थंव्याहृतवानसि ॥ वदेदानीपुनर्हृष्टोवध्यमानःपुनःपुनः ४८ मायोत्सीःकुरुभिःसार्धंबलवद्विश्वपांडव ॥ सदृशैस्तातयुध्यस्वव्रीडांमाकुरुपांड
व ४९ गृहेवागच्छमाद्रेययत्रवाळुष्णफाल्गुनौ ॥ एवमुक्तामहाराजव्यसर्जयततंतदा ५० वधप्राप्तंतुतंशूरोनाहनद्धर्मवितदा ॥ स्मृत्वाकुंत्यावचोराजंस्ततए
नंव्यसर्जयत् ५१ विसृष्टःपांडवोराजन्सूतपुत्रेणधन्विना ॥ व्रीडान्निवजगामाथयुधिष्ठिररथंप्राति ५२ आरुरोहरथंचापिसूतपुत्रप्रतापितः ॥ निःश्वसन्नदुःख
संतप्तःकुंभस्थइवपन्नगः ५३ तंविजित्याथकर्णोऽपिपंचालांस्वरितोययौ ॥ रथेनातिपताकेनचंद्रवर्णहयेनच ५४ तत्राक्रंदोमहानासीत्पांडवानांविशंपते ॥
दृष्ट्वासेनापतिंयातंपंचालानारथवजान् ५५ तत्राकरोन्महाराजकदनंसूतनंदनः ॥ मध्यंप्राप्तेदिनकरेचक्रवद्विचरन्प्रभुः ५६ भग्नचक्रैरथैःकोश्चिच्छिन्नध्वजप
ताकिभिः ॥ हताश्वैर्हतसूतैश्चभग्राक्षैश्चैवमारिष ५७ हियमाणानपश्यामपंचालानारथवजान् ॥ तत्रतत्रचसंभ्रांताविचेरुथकुंजराः ५८ दावाग्निपरिदग्धां
गायथैवस्युर्महावने ॥ भिन्नकुंभार्द्ररुधिराश्छिन्नहस्ताश्चवारणाः ५९ छिन्नगात्रावराश्चैवच्छिन्नवालधयोऽपरे ॥ छिन्नाभ्राणीवसंपेतुर्हन्यमानामहात्मना ६०
अपरेत्रासितानागानाराचशरतोमरैः ॥ तमेवाभिमुखंजग्मुःशलभाइवपावकम् ६१ अपरेनिष्ठनंतश्चव्यहृश्यंतमहाद्विपाः ॥ क्षरंतःशोणितंगात्रैर्नगाइवजल
स्रवाः ६२ उरश्छदैर्वियुक्तांश्चवालबंधैश्चवाजिनः ॥ राजतैश्चतथाकांस्यैःसौवर्णैश्चैवभूषणैः ६३ हीनांश्चाभरणैश्चैवखलीनैश्चविवर्जितान् ॥ चामरैश्चकुथाभि
श्चतूणीरैःपतितैरपि ६४ निहतैःसादिभिश्चैवशूरैराहवशोभितैः ॥ अपश्यामरणेतत्रभ्राम्यमाणान्हयोत्तमान् ६५ प्रासैःखड्गैश्चरहितानृष्टिभिश्चापिभारत ॥
हयसादीनपश्यामकंचुकोष्णीषधारिणः ६६ निहतान्वध्यमानांश्चवेपमानांश्चभारत ॥ नामांगावयवैर्हीनांस्तत्रतत्रैवभारत ६७

५५ । ६६ । ६७

कर्ण. ८

अ०

॥२४॥

॥१९॥

१८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १००

रथान्हेमपरिष्कारान्संयुक्तानजवर्णैर्हयैः ॥ भ्राम्यमाणानपश्यामहतेपुरधिषुहुतम् ६८ भग्राक्षकूबरान्कांश्चिद्भग्नचक्रांश्चभारत ॥ विपताकध्वजांश्चान्यानृष्टिने
षादंडबंधुरान् ६९ विहतानुरथिनस्तत्रधावमानांस्ततस्ततः ॥ सूतपुत्रशरैस्तीक्ष्णैर्हन्यमानान्विशंपते ७० विशस्त्रांश्चतथैवान्यानसशस्त्रांश्चहतान्वहन् ॥ ता
रकाजालसंच्छन्नान्वरचंटाविशोभितान् ७१ नानावर्णविचित्राभिःपताकाभिरलंकृतान् ॥ वारणाननुपश्यामधावमानान्समंततः ७२ शिरांसिबाहुनूतंश्चच्छि
न्नानन्यांस्तथैवच ॥ कर्णचापच्युतैर्बाणैरपश्यामसमंततः ७३ महान्व्यतिकरोरौद्रोयोधानामन्वपद्यत ॥ कर्णसायकनुन्नानांयुध्यतांचशितैःशरैः ७४ तेवध्य
मानाःसमरेसूतपुत्रेणसृजयाः ॥ तमेवाभिमुखंयातिपतंगाइवपावकम् ७५ तंदहतममीकानितत्रतत्रमहारथम् ॥ क्षत्रियावर्जयामासुर्युगांताग्निमिवोल्बणम्
७६ हतशेषास्तुयेवीराःपंचालानांमहारथाः ॥ तान्प्रभग्नान्द्रुतान्वीरःपृष्ठतोविकिरच्छरैः ७७ अभ्यधावततेजस्वोविशीर्णकवचध्वजान् ॥ तापयामासता
न्बाणैःसूतपुत्रोमहाबलः ॥ मध्यंदिनमनुप्राप्तोभूतानीवतमोनुदः ७८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिकर्णयुद्धेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥
युयुत्सुंतवपुत्रस्यद्रावयंतंबलमहतम् ॥ उलूकोन्यपततूर्णीतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् १ युयुत्सुश्चततोराजनाशितधारेणपत्रिणा ॥ उलूकंताडयामासवज्रेणमहाब
लम् २ उलूकस्तुततःक्रुद्धस्तवपुत्रस्यसंयुगे ॥ क्षुरप्रेणधनुश्छित्त्वाताडयामासकर्णिना ३ तदपास्यधनुश्छिन्नयुयुत्सुर्वेगवतरम् ॥ अन्यदादत्तसुमहच्चापं
संरक्तलोचनः ४ शाकुनिंतुततःषष्ठचाविव्याधभरतर्षभ ॥ सारथिंत्रिभिरानर्छंतंचभूयोन्यविध्यत ५ उलूकस्तंतुर्विशत्याविद्धास्वर्णविभूषितैः ॥ अथास्य
समरेक्रुद्धोध्वजंचिच्छेदकांचनम् ६ सच्छिन्नयष्टिःसुमहान्शर्यमाणोमहाध्वजः ॥ पपातप्रमुखेराजन्युयुत्सोःकांचनध्वजः ७ ध्वजमुन्मथितंदृष्ट्वायुयुत्सुःको
धमूर्च्छितः ८ उलूकंपंचभिर्बाणैराजघानस्तनांतरे ९ उलूकस्तस्यसमरेतैलघौतेनमारिष ॥ शिराश्चच्छेदभस्त्रेणयंतुर्भरतसतम १० तच्छिन्नमपतहूमौयुयुत्सोः
सारथेस्तदा ॥ तारारूपंयथाचित्रंनिपपातमहीतले ११ जघानचतुरोश्वाश्चतंचविव्याधपंचभिः ॥ सोऽतिविद्धोबलवताप्रत्यपायाद्रथांतरम् १२ तंनिर्जि
त्यरणेराजन्लूकस्वरितोययौ ॥ पंचालान्सृजयांश्चैवावेनिघ्ननिशितैःशरैः १३ शतानीकंमहाराजश्रुतकर्मासुतस्तव ॥ व्यश्वसूतरथंचक्रेनिमेषार्धादिसं
भ्रमः १४ हताश्वेतुरथेतिष्ठनशतानीकोमहारथः ॥ गदांचिक्षेपसंकुद्धस्तवपुत्रस्यमारिष १५ साकृत्वास्यंदनंमस्महयांश्चैवससारथीन् ॥ पपातधरणीतूर्णं
दारयंतीवभारत १६ तावुभौविरथौवीरौकुरुणांकीर्तिवर्धनौ ॥ व्यपाक्रमेतांयुद्धातुमेक्षमाणौपरस्परम् १७

१७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३० मंडलानिभ्रांतमुद्रातमित्यादीन्मार्गान् अनुलोमविलोमभेदेन द्विगुणतया चतुर्विंश ३१। ३२। ३३। ३४। ३५

पुत्रस्तुतवसंभ्रांतो विविशोरथमारुहत् ॥ शतानीकोऽपित्वरितः प्रतिविध्यरथंगतः १७ सुतसोमंतुशकुनिर्विद्धातुनिशितैः शरैः ॥ नाकंपयतसंकुद्धो वार्यो वड
वपर्वतम् १८ सुतसोमस्तुतं दृष्ट्वा पितुरत्यंतवैरिणम् ॥ शरैरेकेसाहस्रैश्छादयामास भारत १९ तान् शरान् शकुनिस्तूर्णचिच्छेदान्यैः पतात्रिभिः ॥ लघ्वस्त्राश्च
त्रयोधीचजितकाशीचसंयुगे २० निवार्य समरे चापिशरांस्तान्निशितैः शरैः ॥ आजघान सुसंकुद्धः सुतसोमं त्रिभिः शरैः २१ तस्याश्वात्केतनं सुतं तिलशो व्य
धमच्छरैः ॥ स्यालस्तव महाराज तत्तुच्छुर्जनाः २२ हताश्वो विरथश्चैव च्छिन्नकेतुश्चमारिष ॥ धन्वी धनुर्वरं गृह्यथा हूमावतिष्ठत २३ व्यमृजत्सायकांश्चै
व स्वर्णपुंखान् शिलाशितान् ॥ छादयामास समरे तव स्यालस्य तं रथम् २४ शलभानामिव ब्रातान् शरव्रातान् महारथः ॥ रथोपगान्समीक्ष्यैवं विव्यथेनैव सौबलः २५
प्रममाथ शरांस्तस्य शरव्रातैर्महायशाः ॥ तत्रातुष्यंतयोधाश्च सिद्धाश्चापि दिवि स्थिताः २६ सुतसोमस्य तत्कर्म दृष्ट्वा श्रद्धेयमहुतम् ॥ रथस्थं शकुनिं यस्तु पदा
तिः समयोधयत् २७ तस्य तीक्ष्णैर्महावैर्गैर्भलैः सन्नतपर्वभिः ॥ व्यहनत्कार्मुकं राजन् तूणीरांश्चैव सर्वशः २८ सच्छिन्नधन्वा विरथः खड्गमुद्यम्य चानदत् ॥ वैदूर्यो
त्पलवर्णा भिंदंति दंतमयत्सरुम् २९ भ्राम्यमाणं तत्तत्तंतुविमलांबरवर्चसम् ॥ कालदंडोपमं नेने सुतसोमस्य धीमतः ३० सोऽचरत्सहसा खड्गमंडलानि सहस्र
शः ॥ चतुर्दशमहाराज शिक्षाबलसमन्वितः ३१ भ्रांतमुद्रांतमाविद्धमाधुतं विभुतं सृतम् ॥ संपातसमुदीर्णं च दर्शयामास संयुगे ३२ सौबलस्तु तत्तत्स्य शरां
श्चिक्षेप वीर्यवान् ॥ तानापतत एवाशुचिच्छेद परमासिना ३३ ततः कुद्धो महाराज सौबलः परवीरहा ॥ प्राहिणोत्सुतसोमाय शरानाशी विषोपमान् ३४ चिच्छे
दतांस्तु खड्गेन शिक्षया च बलेन च ॥ दर्शयन् लाघवं युद्धे तां क्ष्यतुल्य पराक्रमः ३५ तस्य संचरतो राजन् मंडलावर्तने तदा ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन खड्गं चिच्छेद सुप्र
भम् ३६ सच्छिन्नः सहसा भूमौ निपपात महानसिः ॥ अर्धमस्य स्थितं हस्ते सुत्सरोस्तत्र भारत ३७ छिन्नमाज्ञाय निस्त्रिंशमवष्टुपदानि षट् ॥ प्राविध्य तत्ततः
शेषं सुतसोमो महारथः ३८ तच्छिन्त्वा सगुणं चापं रणे तस्य महात्मनः ॥ पपात धरणी तूर्णं स्वर्णवज्रविभूषितम् ३९ सुतसोमस्ततोऽगच्छुत्तकीर्तं महारथम् ॥
सौबलोऽपि धनुर्गृह्यधोरमन्यत्सुदुर्जयम् ४० अभ्ययात्पांडवानीकं निघ्नन् शत्रुगणान् बहून् ॥ तत्र नादो महानासीत्पांडवानां विज्ञापते ४१ सौबलं समरे दृष्ट्वा विच
रंतमभीतवत् ॥ तान्यनीकानि दृष्टानि शस्त्रवंति महाति च ४२ द्राव्यमाणान्यदृश्यंत सौबलेन महात्मना ॥ यथा दैत्यचमूं राजन् देवराजो ममर्दह ॥ तथैव पांडवी
सेनां सौबलेन व्यनाशयत् ४३ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि सुतसोमसौबलयुद्धे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

मंडलानामावर्तने अनुलोमविलोमाभ्यासे ३६ अस्वजतेः सुत्सरोः शोभनमुष्टेः १७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतभावे दीपे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

पृष्ठेति । शरभोष्टपादः सिंहघाती पशुपतिशरीरो नृसिंहवत् आत्मा १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९

॥ संजय उवाच ॥ दृष्टुम्रं कपोराजन् वारयामास संयुगे ॥ यथा दृष्ट्वा ने सिंहं शरभो वारयेयुधि १ निरुद्धः पार्षतस्तेन गौतमेन बलीयसा ॥ पदात्पदं विचालितुं ना
शक्त तत्र भारत २ गौतमस्य रथं दृष्ट्वा दृष्टुम्रं रथं प्रति ॥ वित्रे सुः सर्वभूतानि क्षयं प्राप्सं च मे निरे ३ तत्रावोचन् विमनसो रथिनः सादिनस्तथा ॥ द्रोणस्य निधना
भूनं संकुद्धो द्विपदां वरः ४ शारद्वतो महातेजा दिव्यास्त्रविदुदारधीः ॥ अपि स्वास्ति भवेदद्य दृष्टुम्रस्य गौतमात् ५ अपीयं वाहिनीकृत्स्नामुच्येत महतोभयात् ॥
अप्ययं ब्राह्मणः सर्वान्नोहन्यात्समागतान् ६ यादृशं दृश्यते रूपमंतकप्रतिभं भृशम् ॥ गमिष्यत्यद्य पदवीं भारद्वाजस्य गौतमः ७ आचार्यः क्षिप्रहस्तश्च विजयी
च सदा युधि ॥ अस्त्रवान् वीर्यसंपन्नः क्रोधेन च समन्वितः ८ पार्षतश्च महायुद्धे विमुखोऽभ्याभिलक्ष्यते ॥ इत्येवं विविधा वाचस्तावकानां परैः सह ९ व्यश्रूयंत महारा
जतयोस्तत्र समागमे ॥ विनिःश्वस्य ततः क्रोधात्कृपः शारद्वतो नृप १० पार्षतं चार्दयामास निश्चेष्टं सर्वमर्मसु ॥ सहन्यमानः समरे गौतमेन महात्मना ११ कर्तव्यं
न स्मजानाति मोहेन महावृत्तः ॥ तमब्रवीत्तोयं ताकश्चित्क्षेमंतु पार्षत १२ ईदृशं व्यसनं युद्धेन ते दृष्टं मया क्वचित् ॥ दैवयोगात्तु ते बाणानापतन्मर्मभेदिनः १३
प्रेषिता द्विजमुख्येन मर्माण्युद्दिश्य सर्वतः ॥ व्यवर्तयेरथं तूर्णं नदीवैममिवार्णवात् १४ अवध्यं ब्राह्मणं मन्ये येन ते विक्रमोहतः ॥ दृष्टुम्रस्ततो राजन् शनकैरब्रवीद्
चः १५ मुह्यते मे मनस्तात गात्रस्वेदश्च जायते ॥ वेपथुश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च सारथे १६ वर्जयन् ब्राह्मणं युद्धे नैर्याहियतोऽर्जुनः ॥ अर्जुनं भीमसेनं वा समरे प्राप्य
सारथे १७ क्षेममद्य भवेदेव मेषामेनैषिकीमतिः ॥ ततः प्रायान् महाराज सारथिस्त्वरयन् हयान् १८ यतो भीमो महेष्वसो युयुधेतव सैनिकैः ॥ प्रदुतं च रथं दृष्ट्वा दृष्ट
ुम्रस्य मारिष १९ किरन् शरशतान्येव गौतमोऽनुययौ तदा ॥ शंखं च पूरयामास मुहुर्मुहुर्दुरिदमः २० पार्षतं त्रासयामास महद्रोणमुचिं यथा ॥ शिखंडिनं तु सम
रे भीष्ममृत्युंदुरासदम् २१ हार्दिक्यो वारयामास स्मयन्निवमुहुर्मुहुः ॥ शिखंडी तु समासाद्य हृदिकानां महारथम् २२ पंचभिर्निशितैर्भलैर्जत्रुदेशे समाहनत् ॥ क
तवर्मा तु संकुद्धो भित्त्वा षष्ठ्या पतत्रिभिः २३ धनुरेकेन चिच्छेद हसनराजन् महारथः ॥ अथान्यद्वनुरादाय दुपदस्यात्मजो बली २४ तिष्ठातेष्ठाते संकुद्धो हार्दिक्यं
प्रत्यभाषत ॥ ततोऽस्य नवतिं बाणान् रुक्मपुंखान्सुतेजनान् २५ प्रेषयामास राजेन्द्र तेऽस्याभ्रशयंत वर्मणः ॥ वितथांस्तान्समालक्ष्य पतितांश्च महीतले २६
क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन कार्मुकं चिच्छिदे भृशम् ॥ अथैनं छिन्नधन्वानं भग्नशृंगमिव वर्षभम् २७ अशीत्यामार्गणैः कुद्धो बाहोरुरासि चार्पयत् ॥ कृतवर्मा तु संकुद्धो मार्गणैः
क्षतविक्षतः २८ ववामरुधिरंगान्नैः कुंभवक्रादिवोदकम् ॥ रुधरेण परिक्लिन्नः कृतवर्मा त्वराजत २९

२०। २१। २२। २३। २४। २५ वर्मणः वर्मप्राप्य अभ्रशयंत ब्रह्माः वर्मनचिच्छिदुरित्यर्थः १६। २७। २८ ववामवांतवान् २९

वर्षेण क्लेदितो राजन्यथा गैरिकपर्वतः ॥ अथान्यद्वनुरादाय समार्गणगुणं प्रभुः ३० शिखंडिर्न बाणगणैः स्कंधदेशे व्यताडयत् ॥ स्कंधदेशस्थितैर्बाणैः शिखंडी
तुव्यराजत ३१ शाखाप्रशाखाविपुलः सुमहान्पादपोयथा ॥ तावन्न्योन्यं भृशं विद्धारुधिरेण समुक्षितौ ३२ अन्योन्यं शृंगाभिहतौ रेजतुर्वृषभा विव ॥ अन्यो
न्यस्य वधेयत्नं कुर्वाणौ तौ महारथौ ३३ रथान्यांचिरतुस्तत्र भंडलानि सहस्रशः ॥ कृतवर्मा महाराजपार्षतं निशितैः शरैः ३४ रणे विव्याध सप्तत्यास्वर्णपुंखैः शिला
शितैः ॥ ततोऽस्य समरे बाणभोजः प्रहरतां वरः ३५ जीवितांतकरं घोरं व्यसृजत्वरयाऽन्वितः ॥ सतेनाभिहतो राजनमूर्च्छामाशु समाविशत् ३६ ध्वजयष्टिं च स
हसां शिश्रियेकश्मलावृतः ॥ अपोवाहरणात्तूर्णसारथी रथिनां वरम् ३७ हार्दिक्यशरसंतर्पतिः श्वसंतं पुनः पुनः ॥ पराजिते ततः शूरे हृदस्यात्मजे प्रभो ॥ व्य
द्रवत्पांडवी सेनाव्यधमाना समंततः ३८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलयुद्धे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ संजय उवाच ॥
श्वेताश्वोऽथ महाराज व्यधमतावकंबलम् ॥ यथा वायुः समासाद्य तूलराशिसमंततः १ प्रत्युद्ययुस्त्रिगतास्तं शिष्यः कौरवैः सह ॥ शाल्वाः संशप्तकाश्चैव नारायणव
लंचतत् २ सत्यसेनश्चंद्रदेवो मित्रदेवः सुतं जयः ॥ सौश्रुतिश्चित्रसेनश्च मित्रवर्मा च भारत ३ त्रिगर्त राजः समरे भ्रातृभिः परिवारितः ॥ पुत्रैश्चैव महेष्वसैर्नाना
शस्त्रविशारदैः ४ व्यसृजंत शरवातान्किरंतोऽर्जुनमाहवे ॥ अभ्यवर्तंत सहसा वार्यो धावसागरम् ५ ते त्वर्जुनं समासाद्य योधाः शतसहस्रशः ॥ अगच्छन् वि
लयं सर्वे ताक्ष्यं दृष्ट्वेव पन्नगाः ६ ते हन्यमानाः समरे नाजहुः पांडवरणे ॥ हन्यमाना महाराज शलभा इव पावकम् ७ सत्यसेनस्त्रिभिर्बाणैर्विव्याध युधिपांडवम् ॥ मि
त्रदेवस्त्रिषष्ट्या तु चंद्रसेनस्तु सप्तभिः ८ मित्रवर्मा त्रिसप्तत्या सौश्रुतिश्चापि सप्तभिः ॥ शत्रुं जयस्तु विशत्या सुशर्मानवभिः शरैः ९ सविद्धो बहुभिः संख्ये प्रतिविव्या
ध तानृपान् ॥ सौश्रुतिं सप्तभिर्विद्धा सत्यसेनां त्रिभिः शरैः १० शत्रुं जयं च विशत्या चंद्रदेवं तथाऽष्टभिः ॥ मित्रदेवं शतेनैव श्रुतसेनां त्रिभिः शरैः ११ नवभिर्भित्रवर्मा
णं सुशर्माणं तथाऽष्टभिः ॥ शत्रुं जयं च राजानं हत्वा तत्र शिलाशितैः १२ सौश्रुतैः साशिरस्त्राणां शिरः कायादपाहरत् ॥ त्वरितश्चंद्रदेवं च शरैर्निन्येयमक्षयम्
१३ तथेतरान् महाराज यतमानान् महारथान् ॥ पंचभिः पंचभिर्बाणैरेकैकं प्रत्यवारयत् १४ सत्यसेनस्तु संकुद्धस्तो मरं व्यसृजन्महत् ॥ समुद्दिश्य रणे कृष्णं
सिंहनादननाद च १५ सनिर्भद्य भुजं सव्यं माधवस्य महात्मनः ॥ अयस्मद्योहिमदंडो जगाम धरणीतदा १६ माधवस्य तु विद्धस्य तोमरेण महारणे ॥ प्रतोदः प्रापत्
द्धस्ताद्रश्मयश्च विशांपते १७ वासुदेवं विभिन्नांगं दृष्ट्वा पार्थो धनं जयः ॥ क्रोधमाहारयत्तीव्रं कृष्णं चेदमुवाच ह १८ प्रापयाश्चान्महाबाहो सत्यसेनं प्रति प्रभो ॥
यावदेनं शरैस्तीक्ष्णैर्नयामियमसादनम् १९

31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45

112911

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । ध्वजादीनां शब्दोऽभ्युपेतोऽप्येतेनाभ्युपेतः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ हस्त्यश्वचास्यतः छिदतः स्या

प्रतोदं गृह्यसोऽभ्यस्तुरशमीनपियथापुरा ॥ बाह्यामासतानश्चान्सत्यसेनरथंप्रति २० विष्वक्सेत्रंतुनिभिर्ग्रहद्वापार्थो धनंजयः ॥ सत्यसेनशरेस्तीक्ष्णैर्वारयि
त्वामहारथः २१ ततः सुनिशितैर्मल्लैराज्ञस्तस्य महाच्छिरः ॥ कुंडलोपचितं कायाश्च कर्तृवृत्तनांतरे २२ तन्निष्ठव्यशितैर्बाणैर्मित्रवर्माणमाक्षिपत् ॥ वत्सदंते
नतीक्षणेन सारथिं चास्यमारिष २३ ततः शरशतैर्भूयः संशतकगणान्बली ॥ पातयामास संक्रुद्धः शतशोऽथ सहस्रशः २४ ततो रजतपुंखेन राजनशीर्षं महात्म
नः ॥ मित्रसेनस्य चिच्छेदक्षुरप्रेणमहारथः २५ सुशर्माणं सुसंक्रुद्धो जघ्नुदेशे समाहनत् ॥ ततः संशतकाः सर्वे परिवार्य धनंजयम् २६ शखौ चैर्मृदुः कुद्धानाद
यंतो दिशो दश ॥ अभ्यर्दितस्तुतज्जिष्णुः शक्रतुल्यपराक्रमः २७ ऐंद्रमस्त्रममेयात्मा प्रादुश्चक्रे महारथः ॥ ततः शरसहस्राणि प्रादुरासन्विशापते २८ ध्वजानां
छिद्यमानानां कार्मुकाणां चमारिष ॥ रथानां सपताकानां तूणीराणां युगैः सह २९ अक्षाणामथ चक्राणां योक्राणां रश्मिभिः सह ॥ कूबराणां वरूथानां पृषत्कानां
च संयुगे ३० अश्वानां पततां चापि प्रासानामृष्टिभिः सह ॥ गदानां परिघाणां च शक्तितोमरपट्टिशैः ३१ शतघ्नीनां स चक्राणां भुजानां चोरुभिः सह ॥ कंठसूत्रां
गदानां च केयूराणां चमारिष ३२ हाराणामथ निष्काणां तनुत्राणां च भारत ॥ छत्राणां व्यजनानां च शिरसां मुकुटैः सह ३३ अश्रूयत महान् शदस्तत्र तत्र विशां
पते ॥ स कुंडलानि स्वक्षीणि पूर्णचंद्रनिभानि च ३४ शिरां स्युर्व्यामदृश्यं तताराजालमिवांबरे ॥ सुस्त्रावीणि सुवासांसि चंदनेनोक्षितानि च ३५ शरीराणि व्य
दृश्यंतानि हतानां महीतले ॥ गंधर्वनगराकारं घोरमायो धनं तदा ३६ निहतैराजपुत्रैश्च क्षत्रियैश्च महाबलैः ॥ हास्तिभिः पतितैश्चैव तुरंगैश्च भवन्मही ३७ अगम्य
रूपा समरे विशीर्णैरिव पर्वतैः ॥ नासीच्चक्रपथस्तत्र पांडवस्य महात्मनः ३८ निघ्नतः शत्रवान् भल्लैर्हस्त्यश्च चास्य तोमहत ॥ स्वानुगा इव सीदंति रथचक्राणि मा
रिष ३९ चरतस्तस्य संग्रामे तस्मिन् लोहितकर्दमे ॥ सीदमानानि चक्राणि समूहस्तुरगाभ्रशम् ४० श्रमेण महता युक्तामनो मारुतरंहसः ॥ वध्यमानं तु तस्मै
न्यं पांडुपुत्रेण धन्विना ४१ प्रायशो विमुखं सर्वना वतिष्ठत भारत ॥ तानाजित्वासमरे जिष्णुः संशतकगणान्बहून् ॥ विरराजत दापार्थो विधूमोऽग्निरिव ज्वलन् ४२
॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संशतकजये सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ध ॥ ॥ संजय उवाच ॥ युधिष्ठिरं महाराज विमृजंतं शरान्बहून् ॥ स्व
यंदुर्योधनो राजा प्रत्यगृह्णादभीतवत् १ तमापतंतं सहसा तव पुत्रं महारथम् ॥ धर्मराजो दुतं विद्धातिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् २ स तु तं प्रति विव्याध नवभिर्निशितैः
शरैः ॥ सारथिं चास्य भल्लेन भृशं कुद्धोऽभ्यताडयत् ३

नृगाइव यथास्वस्मिन्नष्टेऽनुचराःसीदंत्येवंरथानांभंगं हृष्ट्वाचक्राणि नश्यंत्यक्षभंगादिति भावः ।

आतंकादिनेतिपाठेचितयेवेत्युपचारः ३९ सीदमानानिपंकमज्जनात् ४० । ४१ । ४२ ॥ इति क०नी०भा०सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ४३ ॥ युधिष्ठिरमिति १ । २ । ३

१।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३ आमरणमववधुः अवगत्यवृत्तवतः २४ निमित्तजयहेतुं महातो ग
ततोयुधिष्ठिरो राजन्स्वर्णपुंखानशिलीमुखान् ॥ दुर्योधनायचिक्षेपत्रयोदशशिलाशितान् ४ चतुर्भिश्चतुरोवाहांस्तस्यहत्वामहारथः ॥ पंचमेनाशिरःकायात्सा
रथेश्वसमाक्षिपत् ५ षष्ठेनतुध्वजंराज्ञःसप्तमेनतुकार्मुकम् ॥ अष्टमेनतथाखड्गंपातयामासभूतले ६ पंचभिर्नृपतिंचापिधर्मराजोऽर्दयद्दृशम् ॥ हताश्चातुरथा
तस्मादवष्टुत्यसुतस्तव ७ उत्तमं व्यसनं प्राप्नोभूमावेवावतिष्ठत् ॥ तंतुच्छृङ्गं तं दृष्ट्वा कर्णद्रौणिकपादयः ८ अभ्यवर्तत सहसापरीप्संतोनराधिपम् ॥ अथपां
दुसुताः सर्वे परिवार्य युधिष्ठिरम् ९ अन्वयुः समरे राजंस्ततोयुद्धमवर्तत ॥ ततस्तूर्यसहस्राणि प्रावाच्यं तमहामृधे १० ततः किल किलाशब्दाः प्रादुरासन्महीपते ॥
यत्राभ्यगच्छन्समरे पंचालाः कौरवैः सह ११ नरानरैः समाजग्मुर्वारणावरवारणैः ॥ रथाश्चरथिभिः सार्धं हयाश्च हयसादिभिः १२ द्वंद्वान्यासन्महाराजप्रेक्षणी
यानिसंयुगे ॥ विविधान्यप्यर्चित्यानि शस्त्रवन्त्युत्तमानि च १३ तैश्चराः समरे सर्वे चित्रं लघुच सुधुच ॥ अयुध्यंत महावेगाः परस्परवधैषिणः १४ अन्वोन्वयं समरे
जघ्न्यो धव्रतमनुष्ठिताः ॥ नहिते समरंचक्रुः पृष्ठतो वै कथंचन १५ मुहूर्तमेव तयुद्धमासीन्मधुरदर्शनम् ॥ ततउन्मत्तवद्राजनिर्मर्यादमवर्तत १६ रथीनागंसमा
साद्यदारयन्निशितैः शरैः ॥ प्रेषयामास कालाय शरैः सघ्नतपर्वभिः १७ नागाहयान्समासाद्य विक्षिपंतो बह्वरणे ॥ दारयामासुरत्युग्रं तत्र तत्र तदा तदा १८ हया
रोहाश्च बहवः परिवार्य हयोत्तमान् ॥ तलशब्दरवांश्चक्रुः संपतंतस्ततस्ततः १९ धावमानास्ततस्तांस्तुद्रवमाणान्महागजान् ॥ पार्श्वतः पृष्ठतश्चैव निजघ्न्य
सादिनः २० विद्राव्य च बहून्श्वात्रागाराजन्मदोत्कटाः ॥ विषाणैश्चापरेजघ्नुर्मृदुश्चापरेभृशम् २१ साश्वारोहांश्चतुरगान् विषाणैर्विव्यधूरुषा ॥ अपरेचि
क्षिपुर्वेगात्प्रगृह्यातिबलास्तदा २२ पादातैराहतानागाविवरेषु समंततः ॥ चक्रुर्गर्तस्वरंधोरं दुद्रुवुश्चदिशोदश २३ पदातीनां तु सहसा प्रदुतानां महाहवे ॥ उ
त्सुज्यभरणं तूर्णमववृणाजिरे २४ निमित्तमन्यमानास्तु परिणाम्य महागजाः ॥ जघ्नुर्बिभिदुश्चैव चित्राण्याभरणानि च २५ तांस्तु तत्र प्रसक्तान्वै परिवार्य प
दातयः ॥ हस्त्यारोहान्निजघ्नुस्ते महावेगा बलोत्कटाः २६ अपरेहस्तिभिर्हस्तैः खं विक्षिप्तमहाहवे ॥ निपतंतो विषाणाग्रैर्भृशं विद्धाः सुशिक्षितैः २७ अपरेसह
सागृह्यविषाणैरेव सूदिताः ॥ सेनांतरं समासाद्य केचित्त्रमहागजैः २८ क्षुण्णमात्रमहाराजविक्षिप्य च पुनः पुनः ॥ अपरे व्यजनानि विविभ्राम्यनिहतामृधे २९
पुरःसराश्च नागानामपरेषां विशांपते ॥ शरीराण्यतिविद्वानितत्र तत्र रणाजिरे ३० प्रतिमानेषु कुम्भेषु दंतवेषेषु चापरे ॥ निगृहीता भृशं नागाः प्रासतो मरशक्ति
भिः ३१ निगृह्य च गजाः केचित् पार्श्वस्थैर्भृशदारुणैः ॥ रथाश्च सादिभिस्तत्र संभिन्नाभ्यपतन्भुवि ३२

जायेषां ते महागजा गजारोहा जघ्नुर्हस्तिभिर्ग्राहयामासुः परिणाम्य हस्तिमिति शेषः विभिदुश्च शत्रुनृपजैरेव १५।२६।१७।१८।२९।३० प्रतिमानेषु गजदंतांतरालेषु प्रासैः कुम्भेषु तोमरे
दंतवेषेषु शक्तिभिश्च निगृहीताः 'प्रतिमानं प्रतिच्छायागजदंतांतरालयोः' इति मेदिनी ११।३२

३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥

सहयाः सादिनस्तत्र तोमरेण महामृधे ॥ भूमावमृद्वन्वेगेन सचर्मणि पदातिनम् ३३ तथा सावरणान्कांश्चित् तत्र तत्र विशांपते ॥ रथाग्राः समासाद्य परिगृह्य च मा
रिष ३४ व्याक्षिपन्सहसा तत्र घोररूपेभयानके ॥ नाराचैर्निहताश्चापि गजाः पेतुर्महाबलाः ३५ पर्वतस्येव शिखरं वज्ररुण्महीतले ॥ योधा योधान्समासा
द्यमुष्टिभिर्व्यहनन् युधि ३६ केशेष्वन्योन्यमाक्षिप्य चिक्षिपुर्बिभिदुश्चह ॥ उद्यम्य च भुजानन्ये निक्षिप्य च महीतले ३७ पदाचोरः समाक्रम्य स्फुरतोऽपाहरच्छि
रः ॥ पततश्चापरो राजन्विजहारासिनाशिरः ३८ जीवन्श्चतथैवान्यः शस्त्रकायेभ्यमजयत् ॥ मुष्टियुद्धं महासाधो धानां तत्र भारत ३९ तथा केशग्रहश्चोभोवाहु
युद्धंच भैरवम् ॥ समासक्तस्य चान्येन अविज्ञातस्तथाऽपरः ४० जहार समरे प्राणात्रानाशस्त्रैरनेकधा ॥ संसक्तेषु च योधेषु वर्तमानेषु संकुले ४१ कबंधान्युत्थि
तानि स्युः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ शोणितैः सिच्यमानानि शस्त्राणि कच्चानि च ४२ महारागात्तुरक्तानि वस्त्राणीव च काशिरे ॥ एवमेतन्महयुद्धं दारुणं शस्त्रसंकुलम्
४३ उन्मत्तगंगाप्रतिमं शब्देना पूरयज्जगत् ॥ नैव स्वेन परे राजन्विज्ञायंते शरादुराः ४४ योद्धव्यमिति युध्यंते राजानो जयमृद्धिनः ॥ स्वान्स्वे जघ्नुर्महाराज
परांश्चैव समागतान् ४५ उभयोः सेनयोर्धिरैर्व्याकुलं समपद्यत् ॥ स्थैर्भग्नैर्महाराजवारणैश्च निपातितैः ४६ हयैश्च पतितैस्तत्र नरैश्च विनिपातितैः ॥ अगम्य रू
पापृथिवीक्षणेन समपद्यत् ४७ क्षणेनासीन्महीपालक्षतजौघप्रवर्तिनी ॥ पंचालानहनत्कर्णास्त्रिगतींश्च धनं जयः ४८ भीमसेनः कुरूराज इह स्तनीकंच सर्वशः ॥
एवमेष क्षयो वृत्तः कुरुपांडवसेनयोः ॥ अपराक्ते गते सूर्ये कांक्षतां विपुलं यशः ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलयुद्धे द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ ॥ ७ ॥
॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ अतितीव्राणि दुःखानि दुःसहानि बहूनि च ॥ त्वतोऽहं संजयाश्रौषं पुत्राणां चैव संक्षयम् १ यथा त्वं मे कथयसे यथा युद्धमवर्तत ॥ न संति सूतकौर
व्या इति मे निश्चितामतिः २ दुर्योधनश्च विरथः कृतस्तत्र महारथः ॥ धर्मपुत्रः कथंचक्रे तस्य वानुपतिः कथम् ३ अपराक्ते कथं युद्धमभवत् लोमहर्षणम् ॥ तन्ममाच
क्ष्वतत्त्वेन कुशलो ह्यसि संजय ४ ॥ संजय उवाच ॥ संसक्तेषु तु सैन्येषु वध्यमानेषु भागशः ॥ रथमन्यं समास्थाय पुत्रस्तव विशांपते ५ क्रोधेन महता युक्तः स
विषोभुजगो यथा ॥ दुर्योधनः समालक्ष्य धर्मराजं युधिष्ठिरम् ६ प्रोवाच सूतं त्वरितो याहियाहीति भारत ॥ तत्र मां प्रापय क्षिप्रं सारथेय त्रपांडवः ७ प्रियमाणा तप
त्रेण राजा राजतिदंशितः ॥ समूतश्चोदितो राज्ञा राज्ञः स्यंदनमुत्तमम् ८ युधिष्ठिरस्याभिमुखं प्रेषयामास संयुगे ॥ ततो युधिष्ठिरः क्रुद्धः प्रभिन्न इव कुंजरः ९
सारथिंचोदयामास याहियत्र सुयोधनः ॥ तौ समाजग्मुर्वीरौ भ्रातरौ रथसत्तमौ १०

अतीति १।२ विरथः कृतस्तत्र युद्धे धर्मपुत्रः कथंच विरथंचक्रे तस्य तंच नृपतिर्दुर्योधनः कथमयुध्यतेति शेषः ३।४।५।६।७।८।९।१०

११ । १२ अपविध्यत्यक्ता १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ सर्वपारसर्वातीक्षणांमहोल्काप्रतिमांतदा । तिरस्कारविनाशेषुसिपारसवपुमान् इति मेदिनी २३
 समेत्यचमहावीरौसंरब्धौयुद्धदुर्मदौ ॥ ववर्षतुर्महेष्वासौशरैरन्योन्यमाहवे ११ ततोदुर्योधनोराजाधर्मशीलस्यमारिष ॥ शिलाशितेनभस्त्रेनधनुश्चिच्छेदसंयु
 गे १२ तंनानृष्यतसंकुद्धोह्यमानंयुधिष्ठिरः ॥ अपविध्यधनुश्छिन्नक्रोधसंरक्तलोचनः १३ अन्यत्कार्मुकमादायधर्मपुत्रश्चमूमुखे ॥ दुर्योधनस्यचिच्छेदध्व
 जंकार्मुकमेवच १४ अथान्यद्वनुरादायप्राविध्यतयुधिष्ठिरम् ॥ तावन्योन्यंसंकुद्धौशस्त्रवर्षाण्यमुंचताम् १५ सिंहाविवसुसंरब्धौपरस्परजिगीषया ॥ ज
 प्रतुस्तौरणेऽन्योऽन्यनर्दमानौवृषाविव १६ अंतरंमार्गमाणौचचेरतुस्तौमहारथौ ॥ ततःपूर्णायतोत्सृष्टैःशरैस्तौतुल्यतवणौ १७ विरेजतुर्महाराजकिंशुकावि
 वपुष्पितौ ॥ ततोराजन्विमुंचतौसिंहनादान्मुहुर्मुहुः १८ तलयोश्चतथाशब्दानधनुषश्चमहाहवे ॥ शंखशब्दवराश्चैवचक्रतुस्तौनरेश्वरौ १९ अन्योन्यंतौम
 हाराजपीडयांचक्रतुर्भृशम् ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजापुत्रंतवशरैस्त्रिभिः २० आजवानोरसिकुद्धोवज्रवेगैर्दुरासदैः ॥ प्रतिविध्याधतंतूर्णतवपुत्रोमहीपातिः २१ पं
 चाभिर्निशितैर्बाणैःस्वर्णपुंखैःशिलाशितैः ॥ ततोदुर्योधनोराजाशक्तिचिक्षेपभारत २२ सर्वपारसर्वातीक्षणांमहोल्काप्रतिमांतदा ॥ तामापतंतौसहसाधर्मरा
 जशितैःशरैः २३ त्रिभिश्चिच्छेदसहसातंचविध्याधपंचभिः ॥ निपपातततःसांस्थस्वर्णदंडामहास्वना २४ निपतंतौमहोल्केवव्यराजच्छिखिसन्निभा ॥ श
 क्तिविनिहतांश्चापुत्रस्तवविंशंपते २५ नवभिर्निशितैर्भस्त्रैर्निजघानयुधिष्ठिरम् ॥ सोतिऽविद्धोबलवताशत्रुणाशत्रुतापनः २६ दुर्योधनंसमुद्दिश्यबाणंजग्रा
 हसत्वरः ॥ समाधत्तचतंबाणधनुर्मध्येमहाबलः २७ चिक्षेपचमहाराजततःक्रुद्धःपराक्रमी ॥ सतुबाणःसमासाद्यतवपुत्रंमहारथम् २८ व्यामोहयतराजानंधर
 णीचददारह ॥ ततोदुर्योधनःक्रुद्धोऽगदामुद्यम्यवेगितः २९ विधित्सुःकलहस्यातंधर्मराजमुपाद्रवत् ॥ तमुद्यतगदंश्चादंडहस्तमिवांतकम् ३० धर्मराजोमहा
 शक्तिप्राहिणोत्तवसूनवे ॥ दीप्यमानांमहावेगांमहोल्कांज्वलितामिव ३१ रथस्थःसतयाविद्धोवर्मभित्त्वास्तनांतरे ॥ भृशंसंविग्रहदयःपपातचमुमोहच ३२ भीम
 स्तमाहचततःप्रतिज्ञामनुचितयन् ॥ नायंवध्यस्तवपुत्रपुत्रपुत्रःसन्ववर्तत ३३ ततस्त्वरितमागम्यकृतवर्मातवात्मजम् ॥ प्रत्यपद्यतराजानंनिमग्नव्यस
 नार्णवे ३४ गदामादायभीमोऽपिहेमपट्टपरिष्कृताम् ॥ अभिदुद्रावगेनकृतवर्माणमाहवे ३५ एवंतदभवयुद्धंत्वदीयानांपरैःसह ॥ अपराह्मेमहाराजकाक्षतां
 विजयंयुधि ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिसंकुलयुद्धेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ६४ ॥ संजयउवाच ॥ ततःकर्णपुरस्कृत्यत्वदीयायुद्धदुर्मदाः ॥ पुन
 रावृत्यसंग्रामंचक्रुर्देवासुरोपमम् १ द्विरदनररथाश्चशंखशब्दैःपरिहृषिताविविधैश्चशस्त्रपातैः ॥ द्विरदरथपदातिसादिसंघाःपरिकुपिताभिमुखाःप्रजघ्निरेते २

२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीमे भारतमावदीपिकोऽनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ततइति १ । १

३ । ४ । ५ । ६ । ७ लवणजलःक्षारसमुद्रः ८ त्रिदशवरावरजोपमं विष्णुतुल्यम् ९ । १० । ११ । १२ सृतावागती १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३
 शितपरश्वधसासिपट्टिशैरिषुभिरनेकविधैश्चसूदिताः ॥ द्विरदरथहयामहाहवेवरपुरुषैःपुरुषाश्चवाहनैः ३ कमलदिनकरैंदुसन्निभैःसितदशनैःसुमुखाक्षिना
 सिकैः ॥ रुचिरमुकुटकुंडलैर्महीपुरुषशिरोभिरुपस्तृताबभौ ४ परिघमुसलशक्तितोमरैर्नखरभुशुंडिगदाशतैर्हताः ॥ द्विरदनरहयाःसहस्रशोरुधिरनदीप्रव
 हास्तदाऽमवन ५ प्रहतरथनराश्चकुंजरंप्रतिभयदर्शनमुल्बणवणम् ॥ तदहितहतमावभौबलंपितृपतिराष्ट्रमिवप्रजाक्षये ६ अथतवनरदेवसैनिकास्तवचसुताः
 सुरसूनुसन्निभाः ॥ अमितबलपुरःसरारणेकुरुषभाःशिनिपुत्रमभ्ययुः ७ तदतिरुधिरभीममावभौपुरुषवराश्वरथद्विपाकुलम् ॥ लवणजलसमुद्धतस्वनंबलम
 सुरामरसैन्यसप्रभम् ८ सुरपतिसमविक्रमस्ततस्त्रिदशवरावरजोपमंयुधि ॥ दिनकरकिरणप्रभैःपृष्कैरवितनयोऽभ्यहनाच्छिनिप्रवीरम् ९ तमपिसरथवाजि
 सारथिंशिनिवृषभोविविधैःशरैस्त्वरन् ॥ भुजगविषसमप्रभैरणेपुरुषवरंसमवास्तृणोत्तदा १० शिनिवृषभशरैर्निपीडितंतवसुहृदोवसुषेणमभ्ययुः ॥ त्वरितम
 तिरथारथर्षभंद्विरदरथाश्चपदातिभिःसह ११ तदुदधिनिभमाद्रवद्वलंत्वरिततरैःसमभिद्धतंपरैः ॥ द्रुपदसुतमुत्तदाऽभवत्पुरुषरथाश्चगजक्षयोमहान् १२
 अथपुरुषवरौकृतान्हिकौभवमभिपूज्ययथाविधिप्रभुम् ॥ अरिवधकृतनिश्चयौद्धतंतवबलमर्जुनकेशवौमृतौ १३ जलदनिनदनिःस्वनंरथंपवनाविधूतपताकके
 तनम् ॥ सितहयमुपयांतमंतिकंकृतमनसोददृशुस्तदाऽरयः १४ अथविस्फार्यगांडीवरंथेनृत्यन्निवारुनः ॥ शरसंबाधमकरोत्त्वंदिशःप्रदिशस्तथा १५
 रथान्विमानप्रतिमान्मज्जयन्सायुधध्वजान् ॥ ससारथीस्तदाबाणैरभाणीवानिलोऽवधीत् १६ गजानगजप्रयंतुंश्चैजयंत्यायुधध्वजान् ॥ सादिनोऽश्वाश्चपती
 श्वशरैर्निन्येयमक्षयम् १७ तमंतकमिवक्रुद्धमनिवार्यमहारथम् ॥ दुर्योधनोऽभ्ययादेकोनिघ्नन्बाणैरजिह्वगैः १८ तस्यार्जुनोधनुःसूतमश्वान्केतुंचसायकैः ॥
 हत्वासप्तभिरेकेनच्छत्रंचिच्छेदपत्रिणा १९ नवमंचसमाधायव्यसृजत्प्राणघातिनम् ॥ दुर्योधनायेषुवरंतद्रौणिःसप्तधाऽच्छिनत् २० ततोद्रौणेधनुश्छि
 त्वाहत्वाचाश्वरथान्शरैः ॥ कृपस्यापितदत्युग्रधनुश्चिच्छेदपांडवः २१ हादिक्यस्यधनुश्छित्वाध्वजंचाश्वास्तदाऽवधीत् ॥ दुःशासनस्येष्वसनंछित्त्वाराधे
 यमभ्यययात् २२ अथसात्यकिमुत्सृज्यत्वरन्कर्णोऽर्जुनंत्रिभिः ॥ विद्धाविध्याधविंशत्याकृष्णपार्थपुनःपुनः २३ नग्लानिरासीत्कर्णस्याक्षिपतःसायका
 न्वहन् ॥ रणेविनिघ्नतःशत्रून्क्रुद्धस्येवशतक्रतोः २४ अथसात्यकिरामथ्यकर्णंविद्धाशितैःशरैः ॥ नवत्यानवभिश्चोग्रैःशतेनपुनरार्पयत् २५ ततःप्रवीराः
 पार्थानांसर्वेकर्णमपीडयन् ॥ युधामन्युःशिखंडीचद्रौपदेयाःप्रभद्रकाः २६ उत्तमौजायुयुत्सुश्चयमौपार्षतएवच ॥ चेदिकारूपमत्स्यानांकैकयानांचयद्वलम्
 २७ चेकितानश्चबलवान्धर्मराजश्चसुवतः ॥ एतेरथाश्चद्विरदैःपतिभिश्चोग्रविक्रमैः २८ परिवार्यरणेकर्णनानाशस्त्रैरवाकिरन् ॥ भाषंतोवाग्भिरुग्राभिःसर्वे
 कर्णवधेधृताः २९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ निष्कैवल्यनिश्चितकैवल्यमरणयस्मिस्तथा २६ प्रत्यपद्यतप्रविष्टः ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीये
भारतमावदीपे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ७ ॥ स्वेनच्छेदेनहच्छया आततायिनःशत्रुपाणेः १ भद्रासुभद्रा बलिभुवःकरदान २ । ३ अरक्षतघोषयात्रायां भरतानुदयोधनादीन् ४
तांशस्त्रवृष्टिबहुधाकर्णश्छित्त्वाशितैःशरैः ॥ अपोवाहास्त्रवीर्येणद्रुमभंक्तेवमारुतः ३० रथिनःसमहामात्रानगजानश्वान्ससादिनः ॥ पतिव्रातांश्चसंकुडोनि
घ्ननकर्णोव्यदृश्यत ३१ तद्वध्यमानंपांडुनाबलंकर्णास्त्रतेजसा ॥ विशस्त्रपत्रदेहासुप्रायआसीत्पराङ्मुखम् ३२ अथकर्णास्त्रमस्त्रेणप्रतिहत्यार्जुनःस्मयन् ॥ दि
शंखंचैवभूमिचप्रावृणोच्छरवृष्टिभिः ३३ सुसलानीवसंपेतुःपरिघाद्वचेषवः ॥ शतघ्न्यद्वचप्यन्येवज्राण्युग्राणिचापरे ३४ तैर्वध्यमानंतत्सैन्यंसपत्त्यश्वरथ
द्विपम् ॥ निमीलिताक्षमत्यर्थवभ्रामचननादच ३५ निष्कैवल्यंतदायुद्धंप्रापुरश्वनरद्विपाः ॥ हन्यमानाःशरैरातास्तदाभीताःप्रदुदुः ३६ त्वदीयानांतदा
युद्धेसंसक्तानांजयैषिणाम् ॥ गिरिमस्तंसमासाद्यप्रत्यपद्यतभानुमाच ३७ तमसाचमहाराजरजसाचविशेषतः ॥ नर्किचित्प्रत्यपश्यामशुभंवायादिषाऽशुभम् ३८
तेत्रस्थंतोमहेष्वासारात्रियुद्धस्यभारत ॥ अपयानंततश्चक्रुःसहिताःसर्वयोधिभिः ३९ कौरवेष्वपयातेषुतदाराजन्दिनक्षये ॥ जयंसुमनस प्राप्यपार्थाःस्वाशि
विरंययुः ४० वादित्रशब्दैर्विविधैःसिंहनादैःसगर्जितैः ॥ परासुपहसंतश्चस्तुवंतश्चाच्युतार्जुनौ ४१ कृतेऽवहारेतैर्वीरैःसैनिकाःसर्वएवते ॥ आशीर्वाचःपां
डवेषुप्रायुजंतनरेश्वराः ४२ ततःकृतेऽवहारेचप्रहृष्टास्तत्रपांडवाः ॥ निशायांशिविरंगत्वान्यवसंतनरेश्वराः ४३ ततोरक्षःपेशाचाश्चश्वापदाश्चैवसंघशः ॥
जग्मुरायोधनंधोरंरुद्रस्याक्रीडसन्निभम् ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारते कर्णपर्वणिप्रथमेयुद्धादिवसेत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ स्वेनच्छेदेननः
सर्वानवधीह्यक्तमर्जुनः ॥ नह्यस्यसमरेमुच्येदंतकोप्याततायिनः १ पार्थश्चैकोऽहरद्भद्रामेकश्चाग्निमतर्पयत् ॥ एकश्चेमामर्हीजिवाचक्रेबालिभृतोनुपान् २
एकोनिवातकवचानहनदिव्यकार्मुकः ॥ एकःकिरातरूपेणस्थितंशर्वमयोधयत् ३ एकोह्यरक्षद्भरतानेकोभवमतोषयत् ॥ तेनैकेनजिताःसर्वमर्हीपाह्युग्रतेजसा
४ नतेर्निद्याःप्रशस्यास्तेयत्तेचक्रुर्बवीहितत् ॥ ततोदुर्योधनःसूतपश्चात्किमकरोत्तदा ५ ॥ संजयउवाच ॥ हतप्रहतविध्वस्ताविवर्मायुधवाहनाः ॥ दीन
स्वरादूयमानामानिनःशत्रुनिर्जिताः ६ शिविरस्थाःपुनर्मंत्रमंत्रयन्तिस्सकौरवाः ॥ भयदंष्ट्राहतविषाःपादाक्रांताइवोरगाः ७ तानब्रवीततःकर्णःकुद्धःसर्वद्व
श्वसन् ॥ करंकरेणनिष्पीड्यप्रेक्षमाणस्तवात्मजम् ८ यतोदृढश्चक्षुश्चक्षुतिमानर्जुनस्तदा ॥ संबोधयतिचाप्येनंयथाकालमधोक्षजः ९ सहसाऽस्त्राविसर्गेणवयं
तेनाद्यवांचिताः ॥ श्वस्त्वहंतस्यसंकल्पंसर्वहंतामहीपते १० एवमुक्तस्तथेत्युक्तासोऽनुजज्ञेनृपोत्तमान् ॥ तेऽनुज्ञातानृपाःसर्वेस्वानिवेश्मानिभेजिरे ११
तेअस्मदीयानर्निद्याः तेशद्भस्याभ्यासाद्वाक्यप्रयमिदं तथादुर्योधनोऽपिनर्निद्याः अपिदुष्टहविस्तूतः शास्त्रंशत्रुंमाभ्यारुणातिगतहृत्पर्यः ५ हतास्ताडिताः प्रहतादिच्छिन्नावयवाः विध्वस्ताः
वाहनेभ्योऽघःपातिताः ६ । ७ । ८ । ९ सहसाअकस्मात् १० । ११

१२ मतेस्त्रितेनेतिशेषः प्रतीपकर्तारंशत्रूणांछेतारं प्रवीरंप्रकृष्टवीरं १३ । १४ आत्ययिकेषुप्राणसंकटेषु १५ । १६ अप्यपश्यतअपिःप्रभे १७ । १८ । १९ मत्तःकर्णाश्रयेणमूढः भाविनाशा
नवधानात् २० । २१ । २२ । २३ निष्ठाविपाकः २४ । २५ कर्णश्चनीतिमानितिमन्यतइतिपूर्वेणान्वयः २६ । २७ स्त्रीमध्यमिवगाहंते सेनामृद्वंतीत्यर्थः निमित्तानिच्यूतादीनि धर्मिष्ठानीति
सुखोषितास्तांरजनींहृष्टायुद्धायनिर्ययुः ॥ तेऽपश्यन्विहितंयूहंधर्मराजेनवर्जयम् १२ प्रयत्नात्कुरुमुख्येनबृहस्पत्युशनोमते ॥ अथप्रतीपकर्तारंप्रवीरंपर
वीरहा १३ सस्मारवृषभस्कंधंकर्णदुर्योधनस्तदा ॥ पुरंदरसमंयुद्धेमरुद्गणसमंबले १४ कार्त्तवीर्यसमंवीर्येकर्णराज्ञोऽगमन्मनः ॥ सर्वेषांचैवसैन्यानांकर्णमेवागम
न्मनः ॥ सूतपुत्रंमहेष्वासंबंधुमात्ययिकेष्विव १५ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ ततोदुर्योधनःसूतपश्चात्किमकरोत्तदा ॥ यद्वोऽगमन्मनोमंदाःकर्णवैकर्त्तनंप्रति १६
अप्यपश्यतराधेयंशीतार्तइवभास्करम् ॥ कृतेऽवहारेसैन्यानांप्रवृत्तेचरणेषुनः १७ कथंवैकर्त्तनःकर्णस्तत्रायुध्यतसंजय ॥ कथंचपांडवाःसर्वेयुयुधुस्तत्रसूत
जम् १८ कर्णोह्येकोमहाबाहुर्हन्यात्पार्थान्ससृजयान् ॥ कर्णस्यभुजयोर्वीर्यशक्रविष्णुसमंयुधि १९ तस्यशस्त्राणिघोराणिविक्रमश्चमहात्मनः ॥ कर्णमाश्रित्य
संग्रामेतोदुर्योधनोनुपः २० दुर्योधनंततोदृष्ट्वापांडवेनभृशार्दितम् ॥ पराक्रांतान्पांडुसुतान्दृष्ट्वाचापिमहारथः २१ कर्णमाश्रित्यसंग्रामेमंदोदुर्योधनः
पुनः ॥ जेतुमुत्सहतेपार्थान्सपुत्रान्सहकेशवान् २२ अहोवतमहदुःखंयत्रपांडुसुतान् ॥ नातरद्रभसःकर्णोदैवंनूनंपरायणम् २३ अहोचूतस्यनिष्ठेयंघो
रासंप्रतिवर्तते ॥ अहोतीव्राणिदुःखानिदुर्योधनकृतान्यहम् २४ सोढाघोराणिबहुशःशल्यभूतानिसंजय ॥ सौबलंचतदातातनातिमानितिमन्यते २५ कर्ण
श्चरभसोनित्यंराजातंचाप्यनुव्रतः ॥ यदेवंवर्तमानेषुमहायुद्धेषुसंजय २६ अश्रौषंनिहतान्पुत्रान्निधमेवाविनिर्जितान् ॥ नपांडवानांसमरेकश्चिदस्तिनिवारकः
२७ स्त्रीमध्यमिवगाहंतेदैवंतुबलवत्तरम् ॥ ॥ संजयउवाच ॥ राजन्पूर्वानिमित्तानिधर्मिष्ठानिविचिंतय २८ अतिक्रांतंहियकार्यपश्चाच्चिंतयतेनरः ॥ तस्मात्स्य
नभवेत्कार्यंचिंतयाचविनश्यति २९ तदिदंतवकार्यंतुदूरप्राप्तंविजानता ॥ तदुत्तमंस्वयापूर्वंप्राप्ताप्राप्तविचारणम् ३० उक्तोसिबहुधाराजन्मायुध्यस्वेतिपां
डवैः ॥ गृहीषेनचतन्मोहाद्वचनंचविशंपते ३१ त्वयापापानिघोराणिसमाचीर्णानिपांडुषु ॥ त्वत्कृतेवर्ततेघोरःपार्थिवानांजनक्षयः ३२ तत्स्विदानीमाति
क्रांतमाशुचोभरतर्षभ ॥ शृणुसर्वंयथावृत्तंधोरंरैशसमुच्यत ३३ प्रभातायारजन्यांतुकर्णोराजानमभ्ययात् ॥ समेत्यचमहाबाहुर्दुर्योधनमथाब्रवीत् ३४ ॥ कर्ण
उवाच ॥ अद्यराजन्समेष्यामिपांडवेनयशस्विना ॥ निहनिष्यामितंवीरंसवामांनिहनिष्याति ३५ बहुत्वान्ममकार्याणांतथापार्थस्यभारत ॥ नाभूत्समागमो
राजन्ममचैवार्जुनस्यच ३६ इदंतुमेयथाप्रज्ञंशृणुवाक्यंविशंपते ॥ अनिहत्यरणेपार्थनाहमेष्यामिभारत ३७ हतप्रवीरेसैन्येऽस्मिन्नायिचावस्थितेयुधि ॥
अभियास्यतिमार्थःशक्रशक्तिविनाकृतम् ३८ सोपालंभं विरुद्धानीत्यर्थः ३८ । ३९ कार्यराज्यलाभारुयंदूरप्राप्तंअत्यंतदुर्लभं यद्यतोविजानताऽपित्वयाप्राप्ता
प्राप्तविचारणंयुक्तयुक्तपरीक्षणंकृतमित्यन्वयः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ शक्रशक्तीति स्वस्याजुनवधेसामर्थ्याभावंद्योतयति ३८

श्रेयस्करमात्मजाणकरवीर्यसमानमिति शेषः ३९ कार्यस्य कर्तव्यस्य परकीयस्य भेदे विनाशो लाघवे शौच्ये सौष्ठवे कौशले ४० प्राणेशरीरबले । शौर्ये मानसबले । विज्ञाने अज्ञानशिक्षायाम् । विक्रमे फलोपधानेऽस्त्राणां । निमित्तज्ञानयोगे लक्ष्यसंबंधावधारणे ४१ महामात्रं श्रेष्ठं विजयाख्यं नाम प्रसिद्धम् ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ सिद्धिर्मोक्षः आत्मवतो
ततः श्रेयस्करं यच्च तन्निबोधजनेश्वर ॥ आयुधानां च मेवीर्यदिव्यानामर्जुनस्य च ३९ कार्यस्य महतो भेदे लाघवे दूरपातने ॥ सौष्ठवे चास्त्रपाते च सव्यसाचीनमत्स
मः ४० प्राणेशौर्येऽथ विज्ञाने विक्रमे चापि भारत ॥ निमित्तज्ञानयोगे च सव्यसाचीनमत्समः ४१ सर्वायुधमहामात्रं विजयं नाम तदनुः ॥ इन्द्रार्थं प्रियकामेन निर्मि
तं विश्वकर्मणा ४२ येन दैत्यगणान् राजन् जितवान्वै शतक्रतुः ॥ यस्य घोषेण दैत्यानां व्यामुह्यंत दिशो दश ४३ तद्गर्भवाय प्रायच्छच्छक्रः परमसंमतम् ॥ तद्दि
व्यं भार्गवो मम दददनु रुरुतमम् ४४ तेन योत्स्ये महाबाहु मर्जुनं जयतां वरम् ॥ यथेन्द्रः समरे सर्वांश्च दैत्यान्वै समागतान् ४५ धनुर्वीरं रामदत्तं गांडीवात्तद्विशिष्य
ते ॥ त्रिस्तसक्तत्वं पृथिवीधनुषायेन निर्जिता ४६ धनुषो ह्यस्य कर्माणि दिव्यानि प्राह भार्गवः ॥ तद्रामो ह्यददम्ह्यं तेन योत्स्यामि पांडवम् ४७ अद्य दुर्योध
नाहं त्वानंदयिष्ये सर्वांश्च वरम् ॥ निहत्य समरे वीरमर्जुनं जयतां वरम् ४८ सपर्वतवनद्वीपाहतवीराससागरा ॥ पुत्रपौत्रप्रतिष्ठाते भविष्यत्यद्य पार्थिव ४९ ना
शक्यं विद्यते मेऽप्यत्प्रियाथं विशेषतः ॥ सम्यग्धर्मानुरक्तस्य सिद्धिरात्मवतो यथा ५० नहि मां समरे सोढुं संशक्तोऽग्निर्तुर्यथा ॥ अवश्यं तु मया वाच्यं येन हीनोऽ
स्मि फाल्गुनात् ५१ ज्यातस्य धनुषो दिव्या तथाऽक्षय्ये महेषु धो ॥ साराथिस्तस्य गोविंदो मम तादृक् विद्यते ५२ तस्य दिव्यं धनुः श्रेष्ठं गांडीवमजितं युधि ॥ वि
जयं च महद्विव्यं ममापि धनुरुत्तमम् ५३ तत्राहमधिकः पार्था द्धनुषातेन पार्थिव ॥ येन चाप्यधिको वीरः पांडवस्तन्निबोध मे ५४ राक्षसग्राहश्च दाशार्हः सर्वलोकन
मस्कृतः ॥ अग्निदत्तश्च वै दिव्यो रथः कांचनभूषणः ५५ अच्छेद्यः सर्वतो वीरवाजिनश्च मनोजवाः ॥ ध्वजश्च दिव्यो द्युतिमान् वानरो विस्मयंकरः ५६ कृष्णश्च स्रष्टा जग
तो रथं तमभिरक्षति ॥ एतैर्द्रव्यैरहं हीनो यो दुमिच्छामि पांडवम् ५७ अयं तु सदृशः शौरेः शल्यः समिति शो मनः ॥ सारथ्यं यदि मे कुर्याद्भुवस्ते विजयो भवेत् ५८
तस्य मे साराथिः शल्यो भवत्वसुकरः परैः ॥ नाराचान्गार्धपत्रांश्च शकटानिवहंतु मे ५९ रथाश्च मुख्या राजेंद्रयुक्ता वाजिभिर्भुतमैः ॥ आयांतु पश्चात्स ततं मामेव भ
रतर्षभ ६० एवमभ्याधिकः पार्था द्धविष्यामि गुणैरहम् ॥ शल्योऽप्यभ्याधिकः कृष्णादर्जुनादपि चाप्यहम् ६१ यथाऽश्वहृदयं वेद दाशार्हः परवीरहा ॥ तथा श
ल्यो विजानीते हयज्ञानं महारथः ६२ बाहुवीर्ये समो नास्ति मद्राजस्य कश्चन ॥ तथाऽस्त्रमत्समो नास्ति कश्चिदेव धनुर्वरः ६३ तथा शल्यसमो नास्ति हयज्ञानो हि
कश्चन ॥ सोऽयमभ्याधिकः कृष्णाद्भविष्यति रथो मम ६४ एवं कृते रथस्थोऽहं गुणैरभ्याधिकोऽर्जुनात् ॥ भवेद्युधि जयेयं च फाल्गुनं कुरुसतम् ६५
जितचित्तस्य ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ शक्यः कृष्णतुल्यः बाणशकटबहुलतया बाणानामस्य त्वं ज्ञेयं एवं बह्वश्वत्वेन दिव्याश्वजय इत्याह भयमित्यादिना
५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ भवेभवेयं भवेदिति पाठः प्रामादिकः ६५

६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतमावक्षीपे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ पुत्रहति । विनयेन नत्या प्रणयात् प्रकृष्टात् स्यात्
समुद्यातुं न शक्यं ति देवा अपि सवासवाः ॥ एतच्छतं महाराजत्वयेच्छामि परंतप ६६ कियता मेषकामो मे मावः कालोऽप्यगादयम् ॥ एवं कृते कृतं संह्यं सर्वकामैर्म
विष्यति ६७ ततो द्रक्ष्यसि संग्रामे त्करिष्यामि भारत ॥ सर्वथा पांडवान्संख्ये विजेष्ये वै समागतान् ६८ नहि मे समरेशक्ताः समुद्यातुं सुरासुराः ॥ किमु पांडुसुता
राजन् रणे मानुषयोनयः ६९ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तस्तव सुतः कर्णेनाहवशोभिना ॥ संपूज्य संप्रहृष्टात्मा ततो राधेयमब्रवीत् ७० ॥ दुर्योधन उवाच ॥ एव
मेतत्करिष्यामि यथा त्वं कर्णमन्यसे ॥ सोपासंगारथाः साश्वाः स्वनुयास्यंति संयुगे ७१ नाराचान्गार्धपत्रांश्च शकटानिवहंतु मे ॥ अनुयास्याम कर्णत्वां वयं सर्वे च
पार्थिवाः ७२ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्ता महाराज तव पुत्रः प्रतापवान् ॥ अभिगम्या ब्रवीद्राजामद्राजमिदं वचः ७३ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णदुर्यो
धनसंवादे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ पुत्रस्तव महाराज मद्राजं महारथम् ॥ विनयेनोपसंगम्य प्रणयाद्वाक्यमब्रवीत् १ स
त्यव्रतमहाभाग द्विषतां तापवर्धन ॥ मद्रेश्वर रणेश्वर परसैन्यभयंकर २ श्रुतवानासि कर्णस्य ब्रुवतो वदतां वर ॥ यथानृपतिर्निहानां मध्ये त्वां वरये स्वयम् ३ तत्त्वा
मप्रतिवीर्याद्यश्नुपक्षयावह ॥ मद्रेश्वर प्रयाचेऽहं शिरसा विनयेन च ४ तस्मात्पार्थ विनाशार्थं हितार्थं मम चैव हि ॥ सारथ्यं रथिनां श्रेष्ठं प्रणयात् कर्तुमर्हसि
५ त्वयि यंत रिराधेयो विद्विषो भवे विजेष्यते ॥ अभीषूणां हि कर्णस्य गृहीताऽन्योन विद्यते ६ ऋते हित्वां महाभाग वासुदेव संयुधि ॥ सपाहिसर्वथा कर्णं यथा
ब्रह्मामहेश्वरम् ७ यथा च सर्वथा पत्सुवाष्णैः पाति पांडवम् ॥ तथामद्रेश्वराद्यत्वं राधेयं प्रतिपालय ८ भीष्मो द्रोणः कृपः कर्णो भवान् भोजश्च शीर्यशान् ॥
शकुनिः सौबलो द्रौणिरहमेव च नो बलम् ९ एवमेष कृतो भागो न वधा पृथिवीपते ॥ न च भागोऽत्र भीष्मस्य द्रोणस्य च महात्मनः १० ताभ्यामतीत्य तौ भागौ
निहता मम शत्रवः ॥ वृद्धौ हितौ महेष्वसौ छलेन निहतौ युधि ११ कृत्वानसुकरं कर्म गतौ स्वर्गमिति नृप ॥ तथाऽन्ये पुरुषव्याघ्राः परैर्विनिहता युधि १२
अस्मदीयाश्च बहवः स्वर्गायोपगतारणे ॥ त्यक्त्वा प्राणान्यथा शक्तिचेष्टां कृत्वा च पुष्कलाम् १३ तदिदं हतभूयिष्ठं बलं मनराधिप ॥ पूर्वमप्यल्पकैः पार्थैर्हतं किं
मुत्सांप्रतम् १४ बलवंतो महात्मानः कैतेयाः सत्यविक्रमाः ॥ बलं शेषं न हन्युर्मैयथा तत्कुरु पार्थिव १५ हतवीरमिदं सैन्यं पांडवैः समरे विभो ॥ कर्णो ह्येको महाबा
हुरस्मत्प्रियहिते रतः १६ भवांश्च पुरुषव्याघ्रसर्वलोकमहारथः ॥ शल्यकर्णोऽर्जुनेनाद्ययो दुमिच्छति संयुगे १७ तस्मिन् जयाशा विपुलामद्राज नराधिप ॥
तस्याभीषुग्रहवरो नान्योऽस्ति भुविकश्चन १८ पार्थस्य समरे कृष्णो यथाऽभीषुग्रहो वरः ॥ तथा त्वमपि कर्णस्य रथे भीषुग्रहो भव १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ज्ञातुत्रायत्ता २८ । २९ । ३० । ३१ विश्वकर्मनिःशंक्यमास्तातया ३२ । ३३ । ३४ । ३५ निधायत्वत्कृतमपमानमिद्विशेषः प्रवर्ततेत्यक्त

कर्ण. ८

अ०

॥३२॥

॥२६॥

तेनयुक्तोरणेपार्थोरक्ष्यमाणश्चपार्थिव ॥ यानिकर्माणिकुरुतेप्रवक्ष्यामिधैवतत् २० पूर्वनःसमरेहोवमवधीर्जुनोरिपूत् ॥ इदानींविक्रमोह्यस्यकृष्णेनसहि
तस्यच २१ कृष्णेनसहितःपार्थोधार्तराष्ट्रीमहाचमूम् ॥ अहन्महन्निमद्रेक्षद्राव्यनृद्वयतेयुधि २२ भागोऽवशिष्टःकर्णस्यतवचैवमहायुते ॥ तंभागंसहकर्णेन
युगपन्नाशयाद्यहि २३ अरुणेनयथासाद्धैतमःसूर्योव्यपोहति ॥ तथाकर्णेनसहितोजहिपार्थमहाहवे २४ उद्यंतौचयथासूर्यौबालसूर्यसमप्रभौ ॥ कर्णशल्यौरणे
दृष्ट्वाविद्रवंतुमहारथाः २५ सूर्यारुणौयथादृष्ट्वातमोनश्यतिमारिष ॥ तथानश्यंतुकौतेयाःसंपंचालाःसमृजयाः २६ रथिनांप्रवरःकर्णोयंतृणांप्रवरोभवान् ॥
संयोगोयुवयोर्लोकेनाभून्नचभविष्यति २७ यथासर्वास्ववस्थासुवाष्णोयःपातिपांडवम् ॥ तथाभवान्परित्रातुकर्णवैकर्तनंरणे २८ त्वयासारथिनाहोषअप्रष्टुष्यो
भविष्यति ॥ देवतानामपिरणेसशक्राणांमहीपते ॥ किंपुनःपांडवेद्यानांमाविशंकीर्षचोमम २९ ॥ संजयउवाच ॥ दुर्योधनवचःश्रुत्वाशल्यःक्रोधसमन्वितः ॥
त्रिशिखांशुकुट्टिकृत्वाधुन्वनहस्तौपुनःपुनः ३० क्रोधरक्तेमहानेत्रेपरिवृत्त्यमहाभुजः ॥ कुलैश्वर्यश्रुतबलैर्दृष्टःशल्योऽब्रवीदिदम् ३१ ॥ शल्यउवाच ॥ अवम
न्यसिगांधारेध्रुवंचपरिशंकसे ॥ यन्मांब्रवीषिविश्रब्धंसारथ्यंक्रियतामिति ३२ अस्मतोऽभ्यधिकंकर्णमन्यमानःप्रशंससि ॥ नचाहंयुधिराधेयंगणयेतुल्यमा
त्मनः ३३ आदिश्यतामभ्यधिकोममांशःपृथिवीपते ॥ तमहंसमरेज्जिह्वागमिष्यामिथगतम् ३४ अथवाऽप्येकएवाहंयोस्यामिकुरुनंदन ॥ पश्यवीर्यम
माचक्ष्वंसंग्रामेदहतोरिपूत् ३५ यथाभिमानंकौरव्यनिधायहृदयेपुमान् ॥ अस्मद्विधःप्रवर्ततेमामांस्वमभिशंकिथाः ३६ युधिवाऽप्यवमानोमेनकर्तव्यःकथं
चन ॥ पश्यपीनौममभुजौवज्रसंहननोपमौ ३७ धनुःपश्यचमेचित्रंशरांश्चाशीविषोपमान् ॥ रथंपश्यचमेकृतंसदशैर्वातवेगितैः ३८ गदांचपश्यगांधारे
हेमपट्टविभूषिताम् ॥ दारयेयंमर्हीकृत्स्नांविकिरेयंचपर्वतान् ३९ शोषयेयंसमुद्रांश्चतेजसास्वेनपार्थिव ॥ तंमामेवंविधंराजनसमर्थमरिनिग्रहे ४० कस्माद्युन
क्षिसारथ्येनीचस्याधिरथेरणे ॥ नमामधुरिराजेद्रनियोकुंस्वमिहार्हसि ४१ नहिपापीयसःश्रेयान्भूत्वाप्रेष्यत्वमुत्सहे ॥ योह्यभ्युपगतंप्रीत्यागरीयांसंवज्ञेस्थि
तम् ४२ वशेपापीयसोधत्तेतत्पापमधरोत्तरम् ॥ ब्रह्मणाब्राह्मणाःसृष्टासुखावक्षत्रंचबाहुतः ४३ ऊरुभ्यामसृजद्वैश्यान्शूद्रान्पश्यामितिभ्रुतिः ॥ तेभ्योवर्णवि
शेषाश्चप्रतिलोमानुलोमजाः ४४ अथान्योन्यस्यसंयोगाच्चातुर्वर्ण्यस्यभारत ॥ गोक्षारःसंयुहीतारोदातारःक्षत्रियाःसृष्टाः ४५ याजनाध्यापनैर्विप्राविशुद्धै
श्चप्रतिग्रहैः ॥ लोकस्यानुग्रहार्थायस्थापिताब्राह्मणाभुवि ४६

मितिशेषः ३३।३७।३८।३९।४० अधुरिनीचेकर्मणि ४१ पापीयसःनीचयोनेःप्रेष्यत्वंकस्यत्वंकुरुभित्तिशेषः ४२ वशेऽन्त्यायां अभरोत्तरंनीचोऽयोर्वैपरीत्यकरणजंमहत्पापं ४३।४४। ४५ । ४६

४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ ऋतमिति ऋतमेवायचमाश्रयोविषतिःकृतायनास्तेषांमोप्रापत्यमार्तायमिस्त्वम् ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ मन्त्रेश्वरेत्य

कृषिश्चपाशुपाल्यंचविशंदानंचधर्मतः ॥ ब्रह्मक्षत्रविशंशूद्राविहिताःपरिचारकाः ४७ ब्रह्मक्षत्रस्यविहिताःसूतावैपरिचारकाः ॥ नक्षत्रियोवैसूतानांशृणुयाच्च
कथंचन ४८ अहंमूर्धाभिषिक्तोहिराजर्षिकुलजोनुपः ॥ महारथःसमारुह्यातःसेव्यःस्तुत्यश्चवंदिनाम् ४९ सोऽहमेतादृशोभूत्वानेहारिबलसूदनः ॥ सूतपु
त्रस्यसंग्रामेसारथ्यंकर्तुमुत्सहे ५० अवमानमहंप्राप्यनयोत्स्यामिकथंचन ॥ आपृच्छेत्वाऽद्यगांधारेगमिष्यामिद्यहायवै ५१ ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्ताम
हाराजशल्यःसमितिशोभनः ॥ उत्थायप्रययौतूर्णराजमध्यादमर्षितः ५२ प्रणयाद्बहुमानाच्चतंनियह्यसुतस्तव ॥ अब्रवीन्मधुरंवाक्यंसाम्रासर्वार्थसाधकम्
५३ यथाशल्यविजानीषेएवमेतदसंशयम् ॥ अभिप्रायस्तुमेकश्चित्तंनिबोधजनेश्वर ५४ नकर्णोऽभ्यधिकस्त्वतो नशंकेत्वांचपार्थिव ॥ नहिमद्रेश्वरोराजाकु
र्याद्यदनुत्तंभवेत् ५५ ऋतमेवहिपूर्वास्तेवदंतिपुरुषोत्तमाः ॥ तस्मादार्तायनिःप्रोक्तोभवानितिमतिर्मम ५६ शल्यभूतस्तुशत्रूणांयस्मात्त्वंयुधिमानद ॥ त
स्माच्छल्योहितेनामकथ्यतेपृथिवीतले ५७ यदेतद्वाहृतंपूर्वभवताभूरिदक्षिण ॥ तदेवकुरुधर्मज्ञमदर्थयद्यदुच्यते ५८ नचत्वतोहिराधेयो नचाहमपिवीर्य
वान् ॥ वृणेहंत्वांहयाग्र्याणांयंतारमिहसंयुगे ५९ मन्येचाभ्यधिकंशल्यगुणैःकर्णधनंजयात् ॥ भवंतंवासुदेवाच्चलोकोऽयमितिमन्यते ६० कर्णोह्यभ्यधिकः
पार्थादस्त्रैरेवनरर्षभ ॥ भवानभ्यधिकःकृष्णादश्वज्ञानेबलेतथा ६१ यथाऽश्वहृदयंवेदवासुदेवोमहामनाः ॥ द्विगुणंत्वंतथावेत्तिमद्राजेश्वरात्मज ६२
॥ शल्यउवाच ॥ यन्मांब्रवीषिगांधारेमध्येसैन्यस्यकौरव ॥ विशिष्टंदेवकीपुत्रात्प्रीतिमानस्म्यहंत्वयि ६३ एषसारथ्यमातिष्ठेराधेयस्ययशस्विनः ॥ युध्य
तःपांडवाग्र्येणयथात्वंवीरमन्यसे ६४ समयश्चहिमेवीरकाश्चिद्वैकर्तनंप्रति ॥ उत्सृजेयंयथाश्रद्धमहंवाचोऽस्यसन्निधौ ६५ ॥ संजयउवाच ॥ तथेतिराजन्पु
त्रस्तेसहकर्णेनभारत ॥ अब्रवीन्मद्राजस्यमतंभरतसत्तम ६६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि शल्यसारथ्येद्वात्रिशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ॥ ॥
॥ दुर्योधनउवाच ॥ भूयएवतुमद्रेक्षयतेवक्ष्यामिचच्छृणु ॥ यथापुरावृत्तमिदंयुद्धेदेवासुरेविभो १ यदुक्तवानपितुर्मह्यंमार्कण्डेयोमहानृषिः ॥ तदशेषेणब्रुवतो
ममराजर्षिसत्तम २ निबोधमनसाचात्रनतेकार्याविचारणा ॥ देवानामसुराणांचपरस्परजिगीषया ३ बभूवप्रथमोराजनसंग्रामस्तारकामयः ॥ निर्जिताश्चत
दादैत्यादैवतैरितिनःश्रुतम् ४ निर्जितेषुचदैत्येषुतारकस्यसुतास्त्रयः ॥ ताराक्षःकमलाक्षश्चवियुन्मालीचपार्थिव ५

श्वोत्पत्तिदेशजत्वाद्विशेषेणतद्गुणाभिज्ञत्वंसूच्यते ६२। ६३ । ६४ वाचउत्सृजेयं ताअनेनक्षंतव्याहृतिभावः ६५ । ६६ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेद्वात्रिशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥
भूयइति १ पितुःपुरतः मह्यंमम २ । ३ तारकामयःतारकासुरपुत्रमथोरोगवत्परामवहेतुर्ब्रह्मवत्तथा ४ । ५

६ दमेनबाह्यं द्वियजयेन तपसाचित्तस्यैकाग्र्येण नियमेनशौचादिना समाधिनाअव्युत्थानेन ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७ चक्रस्थंआज्ञावशं यथेष्टसंचारी
तपउग्रंसमास्थानियमेपरमोस्थिताः ॥ तपसाकर्षयामासुर्देहान्स्वानशश्रुतापन ६ दमेनतपसाचैवनियमेनसमाधिना ॥ तेषांपितामहःप्रतिविरदःप्रददौ
वरम् ७ अवध्यत्वंचतेराजनसर्वभूतस्यसर्वदा ॥ सहितावरयामासुःसर्वलोकपितामहम् ८ तानब्रवीत्तदादेवलोकानांप्रभुरीश्वरः ॥ नास्तिसर्वामरत्वंवैनिव
र्तध्वमितोऽसुराः ९ अन्यंवरंवृणीध्वंवैयादृशंसंप्रोचते ॥ ततस्तेसहिताराजनसंप्रधार्यासकृत्प्रभुम् १० सर्वलोकेश्वरंवाक्यंप्रणम्येदमथाब्रुवन् ॥ अस्मभ्यं
त्वंवरंदेवसंप्रयच्छापितामह ११ वयंपुराणित्रीण्येवसमास्थायमहीमिमाम् ॥ विचरिष्यामलोकेऽस्मिंस्त्वत्प्रसादपुरस्कृताः १२ ततोवर्षसहस्रेतुसमेष्यामःपर
स्परम् ॥ एकीभावंगमिष्यांतिपुराण्येतानिचानघ १३ समागतानिचैतानियोहम्याद्भगवंस्तदा ॥ एकेषुणादेववरःसनोमृत्युर्भविष्याति १४ एवमस्त्विति
तान्देवःप्रत्युक्त्वाप्राविशद्विवम् ॥ तेतुलब्धवराःप्रीताःसंप्रधार्यपरस्परम् १५ पुरत्रयविसृष्ट्यर्थमयंवब्रुर्महासुरम् ॥ विश्वकर्माणमजरंदैत्यदानवपूजितम् ॥
१६ ततोमयःस्वतपसाचक्रेधीमान्पुराणिच ॥ त्रीणिकांचनमेकंवैरौप्यंकाष्ण्यायसंतथा १७ कांचनंदिवितत्रासीदंतरिक्षेचराजतम् ॥ आयसंचाभवद्भौमंचक्र
स्थंपृथिवीपते १८ एकैकंयोजनशतंविस्तारायामतःसमम् ॥ गृहाड्डालकसंयुक्तंबहुप्राकारतोरणम् १९ गृहप्रवरसंवाधमसंवाधमहापथम् ॥ प्रासादैर्विवि
धैश्चापिद्वारैश्चैवोपशोभितम् २० पुरेषुचाभवन्नराजनराजानोवैपृथक्पृथक् ॥ कांचनंतारकाक्षस्यचित्रमासीन्महात्मनः २१ राजतंकमलाक्षस्यविद्युन्मालि
नआयसम् ॥ त्रयस्तेदैत्यराजानस्त्रीलोकानस्त्रतेजसा २२ आक्रम्यतस्थुरुचुश्चकश्चनामप्रजापतिः ॥ तेषांदानवमुख्यानांप्रयुतान्यर्बुदानिच २३ कोट्य
श्चाप्रतिवीराणांसमाजग्मुस्ततस्ततः ॥ मांसाग्निःसुहृत्ताश्चसुरैर्विनिहृताःपुरा २४ महदैश्वर्यमिच्छंतस्त्रिपुरंदुर्गमाश्रिताः ॥ सर्वेषांचपुनश्चेषांसर्वयोगवहो
मयः २५ तमाश्रित्यहितेसर्वेवर्तयन्तेऽकुतोभयाः ॥ योहियन्मनसाकामंदध्यौत्रिपुरसंश्रयः २६ तस्मैकामंमयस्तंतंविदधेमाययातदा ॥ तारकाक्षसुतोवीरोह
रिर्नाममहाबलः २७ तपस्तेपेपरमकंयेनातुष्यत्पितामहः ॥ संतुष्टमवृणोद्देवंवापीभवतुनःपुरे २८ शस्त्रैर्विनिहतायत्राक्षिताःस्युर्बलवत्तराः ॥ सतुलब्ध्वावरं
वीरस्तारकाक्षसुतोहरिः २९ समृजेतत्रवापींतामृतानांजीविनींप्रभो ॥ येनरूपेणदैत्यस्तुयेनवेषेणचैवह ३० मृतस्तस्यांपरिक्षिप्तस्तादृशेनैवजाज्ञिवान् ॥
तांप्राप्यतेपुनस्तांस्तुलोकान्सर्वान्बबाधिरे ३१ महतातपसासिद्धाःसुराणांभयवर्धनाः ॥ नतेषामभवद्वाजनक्षयोयुद्धेकदाचन ३२ ततस्तेलोभमोहाभ्याम
भिभूताविचेतसः ॥ निहीकाःसंस्थिताःसर्वेस्थापिताःसमलूलुपन् ३३ विद्राव्यसगणान्देवांस्तत्रतत्रतदातदा ॥ विचेरुःस्वेनकामेनवरदानेनदर्पिताः ३४

त्यर्थः । चक्रस्थमित्यत्रतृतीयमितिपाठःप्रामादिकः १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ आदित्यादेवाः ४५ । ४६ । ४७ उग्राभीरक्षोभीभिः आसंख्यातं आत्मनाजनौपाधिकेन ४८ आत्मनोमनसः योगसंबद्ध
तिनिरोधं सांख्यसंन्यक्रयापनं आत्मनोजडवर्गात्पृथग्ग्रहणं आत्मामनः वक्षे आह्वायाम् ४९ । ५० भगवंतं ऋषिं वैश्वर्यवतं एकमपि ते 'तं यथा यथोपासत' इति श्रुतेर्यथाभावनं शिवविष्णु
देवोद्यानानि सर्वाणि प्रियाणि च दिवौकसाम् ॥ ऋषीणामाश्रमान् पुण्यान् रम्यान् जनपदांस्तथा ३५ व्यनाशयन्नमर्यादादानवादुष्टचारिणः ॥ पीडयमानेषु लो
केषु ततः शक्रो मरुद्वृतः ३६ पुराण्यायोधयांचक्रे वज्रपातैः समंततः ॥ नाशकताम्यभेद्यानि यदाभेतुं पुरंदरः ३७ पुराणि वरदत्तानि धात्रा तेन नराधिप ॥ तदा
भीतः सुरपतिर्मुक्तातानि पुराण्यथ ३८ तैरेव विबुधैः सार्धं पितामहमरिंदम ॥ जगामाथ तदाख्यातुं विप्रकारं सुरैरैः ३९ ते तत्त्वं सर्वमाख्याय शिरोभिः संप्रणम्य
च ॥ वधोपायमपृच्छंत भगवंतं पितामहम् ४० श्रुत्वा तद्भगवान् देवो देवानि दमुवाच ह ॥ ममापि सोऽपराधो तियो युष्माकमसौम्यकृत् ४१ असुरा हि दुरात्मानः
सर्वे एव सुराद्विषः ॥ अपराध्यंति सततं ये युष्मान् पीडयंत्युत ४२ अहं हि तुल्यः सर्वेषां भूतानां नात्र संशयः ॥ अधार्मिकास्तु हंतव्या इति मेव तमाहितम् ४३ एके
षुणा विभेद्यानि तानि दुर्गाणि नान्यथा ॥ न च स्थाणुमृतेशको भेतुमेकेषुणा पुरः ४४ ते यूयं स्थाणुमीशानं जिष्णुमक्लिष्टकारिणम् ॥ योद्धारं वृणुतादित्याः सताम्
हंता सुरैरान् ४५ इति तस्य वचः श्रुत्वा देवाः शक्रपुरोगमाः ॥ ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा वृषांकं शरणं ययुः ४६ तपो नियममास्थाय गृणंतो ब्रह्मशाश्वतम् ॥ ऋषिभिः
सह धर्मज्ञा भवं सर्वात्मना गताः ४७ तुष्टुर्बुर्वाग्भिरुग्राभिर्भयेष्वभयदंष्ट्रप ॥ सर्वात्मानं महात्मानं येनासं सर्वमात्मना ४८ तपो विशेषैर्विधिवैर्योगं यो वेद चात्मनः ॥
यः सांख्यमात्मनो वेतियस्य चात्मावशे सदा ४९ तं ते ददृशु रीशानं तेजो राशिमुमापतिम् ॥ अनन्यसदृशं लोके भगवंतमकल्मषम् ५० एकं च भगवंतं तेनाना
पमकल्पयन् ॥ आत्मनः प्रतिरूपाणि रूपाण्यथ महात्मनि ५१ परस्परस्य चापश्यन् सर्वे परमविस्मिताः ॥ सर्वभूतमयं दृष्ट्वा तमजं जगतः पतिम् ५२ देवा ब्र
ह्मर्षयश्चैव शिरोभिर्धरणीगताः ॥ तान् स्वस्तिवादेनाभ्यर्च्य समुत्थाप्य च शंकरः ५३ ब्रूत ब्रूतेति भगवान् स्मयमानोऽभ्यभाषत ॥ त्र्यंबकेणाभ्यनुज्ञातास्ततस्ते
स्वस्थचेतसः ५४ नमोनमोनमस्तेऽस्तु प्रभो इत्यब्रुवन् वचः ॥ नमो देवाधिदेवाय धाम्निने वनमालिने ५५ प्रजापतिमखघ्नाय प्रजापतिभिरीड्यते ॥ नमः स्तु
ताय स्तुत्याय स्तूयमानाय शंभवे ५६ विलोहिताय रुद्राय नीलग्रीवाय भूलिने ॥ अमोघाय मृगाक्षाय प्रवरायुधयोधिने ५७ अर्हाय चैव शुद्धाय क्षयाय कथना
य च ॥ दुर्वारणाय क्राथाय ब्रह्मणे ब्रह्मचारिणे ५८ ईशानाया प्रमेयाय नियंत्रे चर्मवाससे ॥ तपोरथाय पिगाय व्रतिने कृतिवाससे ५९ कुमारपित्रे त्र्यक्षाय प्रवरायुध
धारिणे ॥ प्रपन्नार्तिविनाशाय ब्रह्मद्विट्संघघातिने ६० वनस्पतीनां पतये नराणां पतये नमः ॥ गवांचपतये नित्यं यज्ञानां पतये नमः ६१

धारिण ॥ प्रपन्नातिवनाशायब्रह्माद्वैतसंघातिन ६० वनस्पतानापतयमराणिपतयममः ॥ नवापतयानपतयसा ॥ ५१ ॥
द्रादिवेषेणनानारूपमकल्पयन् । आत्मनश्चित्तस्यप्रतिरूपाणिसंकल्पानुसारीणिप्रतिबिंबानिवा । परस्परस्यचेतिह्रस्वरस्वरूपेसर्वेआत्मानंपरांश्चापश्यन्नितीसार्धश्लोकएकवाक्यम् ५१
५२ । ५३ । ५४ । ५५ ईदृश्यतेईदृश्यमानाय कर्मणीदमपीरुषम् ५६ । ५७ क्रयनायहिंसाय ५८ । ५९ । ६० । ६१

मजस्वइष्टैः कामैः पूरयस्व १२ ऋते तु व्यपगच्छतु १३ ॥ ॥ इति कर्णपर्वणि श्रीलक्ष्मीविरचिते महाभारतस्य अष्टादशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पिप्रिति अभयेतिच्छेदः १ । २
वधेनिमित्ते प्रत्यरिः प्रतिकूलः शत्रुः ३ । ३ पेशत अवर्धत ते प्रसिद्धावयं शरणं गतास्वामिति शेषः ५ । १ संहता एकीभूता यूयम् ७ तेषां ते जोऽस्मत्तेजस्तो द्विगुणं दृष्ट्वेभ्यः ८ । ९ । १० । ११ । १२
अर्धं तेजसः १२ । १२ महता सर्वातिशयाग्निना बलेन दीव्यति प्रकाशते इति महादेवः १४ । १५ मूर्तीस्त्वेवमात्राः समाधाय एकीकृत्य १५ विहितं अपूर्वज्ञापितं यथा तथैव विश्वकर्मणा कृतम्
नमोऽस्तु ते सैन्याय श्रयं बकायामितौ जसे ॥ मनोवाक्कर्मभिर्देवत्वात्प्रपन्नान्महास्वनः ६२ ततः प्रसन्नो भगवान्स्वागतेनाभिर्नय च ॥ प्रोवाच व्ये तु वत्सा सोऽब्रूत
किं कर्वाणिवः ६३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि त्रिपुरारव्याने अष्टादशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ पितृदेवर्षिसंघेभ्योऽभ
येदते महात्मना ॥ सत्कृत्य शंकरं प्राह ब्रह्मालोकहितं वचः १ तवाति सर्गदिवेश प्राजापत्यमिदं पदम् ॥ मयाऽधितिष्ठता दत्तो दानवेभ्यो महान्वरः २ तानतिक्रांत
मर्यादाननान्यः संहर्तुमर्हति ॥ त्वामृतेभूतभव्येश त्वं ह्येषां प्रत्यरिर्वधे ३ सत्त्वं देवमपन्नानां याचतां च दिवौकसाम् ॥ कुरु प्रसादं देवेश दानवान्जहि शंकर ४ त्वत्प्र
सादाज्जगत्सर्वं सुखं मैधतमानद ॥ शरण्यस्त्वं हिलोकेश ते वयं शरणं गताः ५ ॥ स्थाणु उवाच ॥ हंतव्याः शत्रवः सर्वे युष्माकमिति मेमतिः ॥ न त्वेक उत्सहे हंतुं
बलस्था हि सुरद्विषः ६ ते यूयं संहताः सर्वे मदीयेनार्धं तेजसा ॥ जयश्वं युधिष्ठिरान्शत्रून्संहता हि महाबलाः ७ ॥ देवा ऊचुः ॥ अस्मत्तेजो बलं यावतावद्विगुणमा
हवे ॥ तेषामिति हि मन्यामो दृष्टतेजो बलाहिते ८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ब्रह्मास्ते सर्वतः पापा ये युष्मास्व पराधिनः ॥ मम तेजो बलार्धेन सर्वांस्त्रिघ्नतः शत्रवान् ९
॥ देवा ऊचुः ॥ विभर्तुं भवतोर्धेतु न शक्यामो महेश्वर ॥ सर्वेषां नो बलार्धेन त्वमेव जहि शत्रवान् १० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यदि शक्तिर्न वः काचिद्विभर्तुं मामक्रं
बलम् ॥ अहमेतान् हनिष्यामि युष्मत्तेजोर्ध्वं हितः ११ ततस्तथेति देवेश स्तैरुक्तो राजसूतम् ॥ अर्धमादाय सर्वेषां तेजसाऽभ्यधिकोऽभवत् १२ स तु देवो बले
नासीत्सर्वेभ्यो बलवत्तरः ॥ महादेव इति ख्यातस्ततः प्रभृतिशंकरः १३ ततोऽब्रवीन्महादेवो धनुर्बाणधरो ह्यहम् ॥ हनिष्यामि रथेनाजौ तान् रिरूपन्वो दिवौकसः
१४ ते यूयं मे रथं चैव धनुर्बाणं तथैव च ॥ पश्य ध्वं यावदद्यै तान् पातयामि महीतले १५ ॥ देवा ऊचुः ॥ मूर्तीः सर्वाः समाधाय त्रैलोक्यस्य ततस्ततः ॥ रथं ते क
ल्पयिष्यामो देवेश्वर सुवर्चसम् १६ तथैव बुद्ध्या विहितं विश्वकर्म कृतं शुभम् ॥ ततो विबुधशार्दूलास्ते रथं समकल्पयन् १७ विष्णुं सोमं हताशं च तस्येष्टं समकल्प
यन् ॥ शृंगमग्निर्वभूवास्य भल्लः सोमो विशांपते १८ कुड्मलश्चाभवद्विष्णुस्तस्मिन्निष्ठुरेतदा २० रथं वसुधरां देवीं विशालपुरमालिनीम् ॥ सपर्वतवनद्रीपांचक
भूतधरां तदा ॥ मंदरः पर्वतश्चाक्षो जंघा तस्य महानदी २० दिशश्च प्रादिशश्चैव परिवारो रथस्य तु ॥ ईषानक्षत्रवंशश्च युगः कृतयुगोऽभवत् २१
१७ शृंगं शृंगाकारस्तटिकायुक्तं कांडं भल्लः शल्यः कुड्मलस्तस्याग्रभागस्तस्यैव तीक्ष्णभागः । 'सोमः शल्यो विष्णुस्तोजत्र' इति श्रुतेः १८ । १९ अक्षश्चक्राधारदंडः जंघा अक्षाधारकाण्डं महानदी
गंगा २० ईषा युगाक्षसं धानं त्रिवेणुमयं काण्डं युगोर्ध्वयोजनदंडः २१

कूबरोयुगंधरः अपस्करंपश्चात्काष्ठं भुजगोत्तमःशेषः अधिष्ठानेचक्रे अधिष्ठानेचक्राधारी । 'अधिष्ठानंपुरेचक्रेप्रभावेध्यासनेऽपिच'इतिमेदिनी २२ अक्षबंधनपाशसमुदायःसमुद्रः जलमयत्वेन
चिक्षणत्वात् परिष्करःचक्ररक्षादिः २३ सिंधुर्यमुनाख्यानदी तिसृभिस्त्रिवेणुस्थानीयाभिःसहितमाकाशंधुरंधूर्भागः उपस्करोबंधादिसामग्री २४ अनुकर्षरथाधःस्थितदारु वरुणरथगुप्तिम् २५
धर्मादयस्त्रिवेणुसदृशाबंधुररथतल्पम् २६ पूर्वहिमवद्विध्यपर्वतौचक्रत्वेनोक्तावन्नसूर्यचंद्रौचक्रत्वेनदृष्टावतश्चतुश्चक्रोरथइतिगम्यते । अतःसमुद्रोऽप्यक्षांतरमितिऋजुरेवार्थः । पूर्वपक्षःपूर्वांगरात्रिः
अपरःपक्षोऽपरांतमहः २७ । २८ द्वांद्वितीयंयुगंचतुश्चक्रत्वाद्रथस्य संवर्तकबलाहकान्नुयुगचर्माणिधुर्यस्कंधयुगयोरंतरस्थानिकशिपूनि २९ बालबंधनाअश्वकेसरबंधना ३० नभस्तलंचर्म

कूबरश्चरथस्यासीद्वासुकिर्भुजगोतमः ॥ अपस्करमाधिष्ठानेहिमवान्विन्ध्यपर्वतः ॥ उदयास्तावधिष्ठानेगिरिचक्रुःसुरोत्तमाः २२ समुद्रमक्षममृजन्दानवाल
यमुत्तमम् ॥ सप्तर्षिमंडलंचैवरथस्यासीत्परिष्करः २३ गंगासरस्वतीसिंधुर्धुरमाकाशमेवच ॥ उपस्करोरथस्यासन्नापःसर्वाश्वनिघ्नगाः २४ अहोरात्रंकला
श्वैवकाष्ठाश्चक्रतवस्तथा ॥ अनुकर्षग्रहादीप्तावरूथंचापितारकाः २५ धर्मार्थकामंसंयुक्तंत्रिवेणुंदारुबंधुरम् ॥ ओषधीर्वीरुधश्चैवघंटाःपुष्पफलोपगाः २६
सूर्याचंद्रमसौकृत्वाचक्रेरथवरोत्तमे ॥ पक्षौपूर्वापरौतत्रकृतेराव्यहनीशुभे २७ दशनागपतीनीषांघृतराष्ट्रमुखांस्तदा ॥ योक्राणिचक्रुर्नागांश्वनिःश्वसंतोमहो
रगान् २८ द्यायुगंयुगचर्मणिंसंवर्तकबलाहकान् ॥ कालपृष्ठोऽथनहुषःकर्कोटकधनंजयौ २९ इतरेचामवन्नागाहयानांवालबंधनाः ॥ दिशश्चप्रदिशश्चैवरश्म
योरथवाजिनाम् ३० संध्यांघृतिंचमेधांचस्थितिसन्नतिमेवच ॥ ग्रहनक्षत्रताराभिश्चर्मचित्रंनभस्तलम् ३१ सुरांबुप्रेतवित्तानांपतीन्लोकेश्वरान्हयान् ॥
सिनीवालीमनुमतिकुहूराकांचसुवताम् ३२ योक्राणिचक्रुर्वाहानांरोहकांस्तत्रकंटकान् ॥ धर्मःसत्यंतपोऽर्थश्चविहितास्तत्ररश्मयः ३३ अधिष्ठानंमनश्वासी
त्परिरथ्यासरस्वती ॥ नानावर्णाश्चचित्राश्चपताकाःपवनेरिताः ३४ विद्युर्दिद्रधनुर्नद्धंरथंदीप्तंव्यदीपयन् ॥ वषट्कारःप्रतोदोऽभूद्वायत्रीशीर्षबंधना ३५
योयज्ञेविहितःपूर्वमीशानस्यमहात्मनः ॥ संवत्सरोधनुस्तद्वैसावित्रीज्यामहास्वना ३६ दिव्यंचवर्मविहितंमहार्हरत्नभूषितम् ॥ अभेद्यंविरजस्कंवैकालचक्र
बहिष्कृतम् ३७ ध्वजयष्टिरभून्मेरुःश्रीमानकनकपर्वतः ॥ पताकाश्चाभवन्मेघास्तडिद्धिःसमलंकृताः ३८ रेजुरध्वर्युमध्यस्थाज्वलंतइवपावकाः ॥ क्लृप्तंतुतं
रथंहृष्टाविस्मितादेवताऽभवन् ३९ सर्वलोकस्यतेजांसिदृष्ट्वैकस्थानिमारिष ॥ युक्तंनिवेदयामासुर्देवास्तस्मैमहात्मने ४० एवंतस्मिन्महाराजकल्पितेरथस
त्तमे ॥ देवैर्मनुजशार्दूलद्विषतामभिमर्दने ४१ स्वान्यायुधानिमुख्यानिन्यदधाच्छंकरोरथे ॥ ध्वजयष्टिंवियत्कृत्वास्थापयामासगोवृषम् ४२

रथस्य बाह्यमावरणं तच्च संध्यादिभिर्ग्रहादिभिश्च चित्रम् ३१ सिनीवालीपूर्वाभावास्यां अनुमतिपूर्वपौर्णमासीं कुहूमृत्तराभावास्यां राकामृत्तरांपौर्णमासीं ३२ रोहकान्नसिनीवाल्याद्याधि
ष्ठातृनृपित्रादीन् कंटकान्प्रकीलकान् धर्मादयस्तत्र कंटकेषु रश्मयः ३३ मनःअधिष्ठानं रथाधारभूः मनोमयोरथ इत्यर्थः परिरथ्याप्रचारमार्गः सरस्वतीवाग्देवीकल्पितः शब्दमात्रशरीर
इत्यर्थः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ अध्वरूणां मृत्विजां मध्ये स्थिताः पावकाः धिष्ण्यगाः ३९ । ४० । ४१ गोवृषंध्वजत्वेन स्थापयामास ४१

परिस्कंदाः पार्श्वगोपाः ४३ । ४४ । ४५ । ४६ छायापूर्वोक्तासावित्रीशब्दद्वयपर्यादात्मनस्तुत्याम् ४७ । ४८ । ४९ धनुर्ज्योत्कालरात्रिरुपातस्याः संस्पर्शनमेहिरे तेऽसुराः ५० तिग्म
ब्रह्मदंडः कालदंडोरुद्रदंडस्तथाज्वरः ॥ परिस्कंदारथस्यासनसर्वतोदिशमुद्यताः ४३ अथवांगिरसावास्तांचक्रक्षौमहात्मनः ॥ ऋग्वेदः सामवेदश्चपुराणंच
पुरःसराः ४४ इतिहासयजुर्वेदौष्टरक्षौबभूवतुः ॥ दिव्यावाचश्चविद्याश्चपरिपार्श्वचराः स्थिताः ४५ स्तोत्रादयश्चराजैर्द्रवषट्कारस्तथैवच ॥ ओंकार
श्चमुखेराजत्रतिशोभाकरोऽभवत् ४६ विचित्रमृतुभिः षड्विः कृत्वा संवत्सरंधनुः ॥ छायामेवात्मनश्चक्रधनुर्ज्यामक्षयारणे ४७ कालोहिभगवानरुद्रस्तस्यसंव
त्सरोधनुः ॥ तस्माद्रौद्रीकालरात्रिर्ज्याकृताधनुषोऽजरा ४८ इषुश्चाप्यभवद्विष्णुर्ज्वलनः सोमएवच ॥ अग्नीषोमौजगत्कृत्स्नवैष्णवंचोच्यतेजगत् ४९ वि
ष्णुश्चात्माभगवतोभवस्यामिततेजसः ॥ तस्माद्धनुर्ज्यासंस्पर्शनविषेर्दुर्हरस्यते ५० तस्मिन्शरेतिग्ममन्युमुमोचासह्यमीश्वरः ॥ भृग्वंगिरोमन्युभवक्रोधा
ग्रिमतिदुःसहम् ५१ सनीललोहितो धूम्रः कृतिवासाऽभयंकरः ॥ आदित्यायुतसंकाशस्तेजोज्वालावृतोज्ज्वलन् ५२ दुश्श्यावच्यावनोजेताहंताब्रह्मद्विषांहरः ॥
नित्यं त्राताचहंताचधर्माधर्माश्रितान्नरा ५३ प्रमाथिभिर्भीमबलैर्भीमरूपैर्मनोजवैः ॥ विभातिभगवान्स्थाणुस्तैरेवात्मगुणैर्वृतः ५४ तस्यांगानिसमाश्रित्य
स्थितं विश्वमिदं जगत् ॥ जंगमाजंगमं राजन्शुभेऽद्भुतदर्शनम् ५५ दृष्ट्वा तु तं रथं युक्तं कवचीसशरासनी ॥ बाणमादाय तं दिव्यं सोमविष्णवाग्निसंभवम् ५६ त
स्य राजस्तदा देवाः कल्पयांचक्रिरे प्रभो ॥ पुण्यगंधर्वराजन्श्वसनं देवसत्तमम् ५७ तमास्थाय महादेवस्त्रासयन् देवतान्यपि ॥ आरुरोहतदायतः कंपयन्निवमे
दिनीम् ५८ तमारुरुक्षुर्देवेशं तुष्टुः परमर्षयः ॥ गंधर्वादेवसंचाश्चतथैवाप्सरसांगणाः ५९ ब्रह्मर्षिभिः स्तूयमानो वंद्यमानश्च बंदिभिः ॥ तथैवाप्सरसां वृंदैर्नृत्य
द्विर्नृत्यकोविदैः ६० सशोभमानो वरदः खड्गीबाणशिरासनी ॥ हसन्निवाब्रवीद्देवान्सारथिः कोभविष्यति ६१ तमब्रुवन् देवगणार्यभवान्संनियोक्ष्यते ॥ सभविष्य
ति देवेश सारथिस्तेन संशयः ६२ तानब्रवीत्पुनर्देवो मत्तः श्रेष्ठतरो हि यः ॥ तं सारथिं कुरुध्वं मे स्वयं संचित्य माचिरम् ६३ एतच्छ्रुत्वा ततो देवा वाक्यमुक्तं महात्म
ना ॥ गत्वा पितामहं देवाः प्रसाद्येदं वचोऽब्रुवन् ६४ यथा त्वत्काथितं देव त्रिदशारिविनिग्रहे ॥ तथा चकृतमस्माभिः प्रसन्नो नो वृषध्वजः ६५ रथश्च विहितोऽस्मा
भिर्विचित्रायुधसंवृतः ॥ सारथिं च न जानीमः कः स्यात्तस्मिन् रथोत्तमे ६६ तस्माद्विधीयतां कश्चित्सारथिर्देवसत्तम ॥ सफलां तां गिरं देव कर्तुमर्हसि नो विभो ६७
एवमस्मासु हि पुरा भगवन्नुक्तवानसि ॥ हितकर्ताऽस्मि भवतामिति तत्कर्तुमर्हसि ६८ स देवयुक्तो रथसत्तमो नो दुराधरो द्रावणः शत्रवाणाम् ॥ पिनाकपाणिर्वि
हितोऽत्र योद्धा विभीषयन् दानवानुद्यतोऽसौ ६९

मन्युतीक्ष्णसंकल्पं ५१ अमयमितिच्छेदः सधिरार्षः ५२ । ५३ तेरथादिभूतैरात्मगुणैरात्मनोभीकुर्मणभूतैर्भोग्यैः ५४ । ५५ बाणमादायस्थितं दृष्ट्वा देवास्तस्यानुकूलं जयावहं श्वसनं कल्पयांचक्रि
रे इत्यन्वयः ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९

७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८

तथैव वेदाश्चतुरो हयाश्च धरासशैलाचरथो महात्मनः ॥ नक्षत्रवंशानुगतो वरूथी हरो योद्धा सारथिर्नाभिलक्ष्यः ७० तत्र सारथिरेष्टव्यः सर्वैरेतैर्विशेषवान् ॥ तत्प्र
तिष्ठोरथो देवहया योद्धा तथैवच ७१ कवचानिसशस्त्राणिकार्मुकंच पितामह ॥ त्वामृते सारथितत्र नान्यं पश्यामहेवयम् ७२ त्वंहि सर्वगुणैर्युक्तो देव तेभ्योऽधिकः
प्रभो ॥ सरथं तूर्णमारुह्य संयच्छ परमानुहयान् ७३ जयाय त्रिदिवेशानां वचाय त्रिदशद्विषाम् ॥ इति ते शिरसा गत्वा त्रिलोकेशं पितामहम् ॥ देवाः प्रसादयामासुः
सारथ्यायेति नः श्रुतम् ७४ ॥ पितामह उवाच ॥ नात्र किंचिन्मृषा वाक्यं ग्रह्यते त्रिदिवौकसः ॥ संयच्छामि हयानेषु ध्यतो वैकपदिनः ॥ ततः स भगवान् देवो
लोकस्रष्टा पितामहः ७५ सारथ्ये कल्पितो देवैरीशानस्य महात्मनः ॥ तस्मिन्नारोहति क्षिप्रं स्यंदने लोकपूजिते ७६ शिरोभिरगमन्भूमिं ते हयावातरंहसः ॥
आरुह्य भगवान् देवो दीप्यमानः स्वतेजसा ७७ अभीष्टुर्गृहीतो दंष्ट्रसंजग्राह पितामहः ॥ तत उत्थाय भगवांस्तान् हयाननिलोपमान् ७८ बभाषे च तदा स्थाणुमा
रोहेति सुरोत्तमः ॥ ततस्तमिषु मादाय विष्णुसोमाग्निसंभवम् ७९ आरुरोहतदा स्थाणुर्धनुषा कंपयन्परान् ॥ तमारुरुक्षुर्देवेशं तुष्टुः परमर्षयः ८० गंधर्वादे
वसंचाश्चतथैवाप्सरसांगणाः ॥ सशोभमानो वरदः खड्गीबाणशिरासनी ८१ प्रदीपयन् रथेन स्थौत्री न लोकान् स्वेन तेजसा ॥ ततोभूयोऽब्रवीद्देवानिन्द्रपुरोम
मान् ८२ न हन्यादिति कर्तव्यो न शोको वः कथंचन ॥ हतानित्येव जानीत वाणिनानेन चासुरान् ८३ ते देवाः सत्यमित्याहुर्निहता इति चाब्रुवन् ॥ न च तद्वचनं मि
थ्यायदाह भगवान् प्रभुः ८४ इति संचित्य वै देवाः परांतुष्टिमवाप्नुवन् ॥ ततः प्रयातो देवेशः सर्वैर्देवगणैर्वृतः ८५ रथेन महताराजनुपमानास्तियस्यह ॥ स्वैश्च पा
रिषदैर्देवैः पूज्यमानो महायशाः ८६ नृत्याद्विरपरैश्चैव मांसभक्षैर्दुरासदैः ॥ धावमानैः समंताच्च तर्जमानैः परस्परम् ८७ ऋषयश्च महाभागास्तपोयुक्ता महा
गुणाः ॥ आशंसुर्वैजनादेवामहादेवस्य सर्वशः ८८ एवं प्रयाते देवेशे लोकानामभयंकरे ॥ तुष्टमासीजगत्सर्वदेवताश्च नरोत्तम ८९ ऋषयस्तत्र देवेशं स्तुवंतो बहु
भिः स्तवैः ॥ तेजश्चास्मैवर्धयंतो राजन्नासन्पुनः पुनः ९० गंधर्वाणां सहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च ॥ वादयंति प्रयाणेऽस्य वाद्यानि विविधानि च ९१ ततोऽधि
रूढे वरदे प्रयाते चासुरान्प्रति ॥ साधुसाध्विति विश्वेशः स्मयमानोऽभ्यभाषत ९२ याहि देव यतो दैत्याश्चोदयाश्चानतंद्रितः ॥ पश्य बाहोर्बलं मेऽयनिघ्नतः शा
त्रवान्रणे ९३ ततोऽश्वाश्चोदयामास मनोमारुतरंहसः ॥ येन तत्रिपुरं राजन् दैत्यदानवरक्षितम् ९४ पिबद्विरिव चाकाशं तैर्हयैर्लोकपूजितैः ॥ जगाम भगवान्
क्षिप्रं जयाय त्रिदिवौकसाम् ९५ प्रयाते रथमास्थाय त्रिपुराभिमुखे भवे ॥ ननाद सुमहानादं वृषभः पूरयन्दिशः ९६ वृषभस्यास्य निनदं श्रुत्वा भयकरं महत् ॥
विनाशमगमंस्तत्र तारकाः सुरशत्रवः ९७ अपरेऽवस्थितास्तत्र युद्धाय अभिमुखास्तदा ॥ ततः स्थाणुर्महाराजश्च लष्टक्रोधमूर्छितः ९८

१९। १००। १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८

म.भा.टी.

॥ ३० ॥

त्रस्तानि सर्वभूतानि त्रैलोक्यं भूः प्रकंपते ॥ निमित्तानि च घोरानि तत्र संदधतः शरम् १९ तस्मिन् सोमाग्निविष्णूनां क्षोभेण ब्रह्मरुद्रयोः ॥ सरथोधनुषः क्षोभाद
तीव्रह्यवसीदति १०० ततो नारायणस्तस्माच्छरभागाद्विनिःसृतः ॥ वृषरूपं समास्थाय उज्जहार महारथम् १०१ सीदमाने रथं चैव नर्दमाने पुनश्च ॥ ससं
भ्रमात्तु भगवान्नादं चक्रे महाबलः २ वृषभस्य स्थितो मूर्ध्नि हयपृष्ठे च मानद ॥ तदा स भगवान् रुद्रो निरेक्ष दानवं पुरम् ३ वृषभस्यास्थितो रुद्रो हयस्य च नरोत्तम ॥
स्तनांस्तदाऽशातयत् सुरांश्चैव द्विधा करोत् ४ ततः प्रभृते भद्रं ते गवां द्विधीकृताः सुराः ॥ हयानां च स्तनाराजं स्तदा प्रभृतिना भवन् ५ पीडितानां बलवतारु
द्रेणाद्भुतकर्मणा ॥ अथाधिज्यं धनुः कृत्वा शर्वः संधाय तं शरम् ६ युक्त्वा पाशुपतास्त्रेण त्रिपुरं समर्चितयत् ॥ तस्मिन् स्थिते महाराज रुद्रे विष्टत कार्मुके ७ पुराणि
तानि कालेन जग्मुरे वै कर्ता तदा ॥ एकीभावं गते चैव त्रिपुरत्वमुपागते ८ बभूव तु मलो हर्षो देवतानां महात्मनाम् ॥ ततो देवगणाः सर्वे सिद्धाश्च परमर्षयः ९ जयेति
वाचो मुमुक्षुः संस्तुवंतो महेश्वरम् ॥ ततोऽग्रतः प्रादुरभून्निपुरं निघ्नतोऽसुरान् ११० अनिर्देश्यो ग्रवपुषो देवस्यासह्यतेजसः ॥ सताद्विकृष्य भगवान् दिव्यलोके
श्वरोधनुः ११ त्रैलोक्यसारं तमिषुं मुमोच त्रिपुरं प्रति ॥ उत्सृष्टे वै महाभाग तस्मिन्निषु वरेतदा १२ महानार्तस्वरो ह्यासीत् पुराणां पततां भुवि ॥ तान्सोऽसुरग
णान् दुग्ध्वा प्राक्षिपत् पश्चिमार्णवे १३ एवं तु त्रिपुरं दग्धं दानवाश्चाप्यशेषतः ॥ महेश्वरेण कुद्धेन त्रैलोक्यस्य हितैषिणा १४ सचात्मक्रोधजो वह्निर्हाहेत्युत्क्रान्तिवा
रितः ॥ माकार्षीं भस्मसां लोकानिति श्यक्षोऽब्रवीच्च तम् १५ ततः प्रकृतिमापन्ना देवा लोकास्त्वथर्षयः ॥ तुष्टुर्बुर्वाग्भिरग्न्याभिः स्थाणुमप्रतिमौजसम् १६ तेऽनु
ज्ञाता भगवता जग्मुः सर्वे यथागतम् ॥ कृतकामाः प्रयत्नेन प्रजापतिमुखाः सुराः १७ एवं स भगवान् देवलोकं स्रष्टामहेश्वरः ॥ देवासुरगणाध्यक्षो लोकानां विदधे
शिवम् १८ यथैव भगवान् ब्रह्मालोकधातापितामहः ॥ सारथ्यमकरोत् प्ररुद्रस्य परमोऽव्ययः १९ तथा भवानपि क्षिप्रं रुद्रस्यैव पितामहः ॥ संयच्छतुहयान
स्य राधेयस्य महात्मनः २० त्वंहि कृष्णाञ्च कर्णाञ्च फाल्गुनाञ्च विशेषतः ॥ विशिष्टो राजशार्दूलनास्ति तत्र विचारणा २१ युद्धे ह्ययं रुद्रकल्पस्त्वं च ब्रह्मसमो
नये ॥ तस्माच्छक्तो भवान् जेतुं मच्छत्रं स्तानि वासुरान् २२ यथाशल्वाद्यकर्णोऽयं श्वेताश्वं कृष्णसारथिम् ॥ प्रमथ्य हन्यात्कौंतेयं तथा शीघ्रं विधीयताम् २३
त्वयिमद्रे शराज्याशाजीविताशातथैव च ॥ विजयश्च तथैवाद्यकर्णसाचिव्यकारितः २४ त्वयि कर्णश्च राज्यं च वयं चैव प्रतिष्ठिताः ॥ विजयश्चैव संग्रामे संयच्छाद्य
हयोत्तमान् २५ इमं चाप्यपरं भूय इति हासं निबोध मे ४ पितुर्मम सकाशे यद्वाह्मणः प्राह धर्मवित् २६ श्रुत्वा चैतद्वचश्चित्रं हेतुकार्यार्थं संहितम् ॥ कुरुशल्यविनि
श्चित्य माभूत्त्रविचारणा २७ भार्गवाणां कुले जातो जमदग्निर्हायशाः ॥ तस्य रामेति विख्यातः पुत्रस्तेजो गुणान्वितः २८

१९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

सतीव्रंतप आस्थाय प्रसादयितवान् भवम् ॥ अस्रहेतोः प्रसन्नात्मानियतः संयतैर्द्रियः २९ तस्य तुष्टो महादेवो भक्त्या च प्रशमेन च ॥ हृदतं चास्या विज्ञाय दर्शया
मासं शंकरः ॥ महेश्वर उवाच ॥ राम तुष्टोऽस्मि भद्रं ते विदितं मे तवेषि स तम् ॥ कुरुष्व पूतमात्मानं सर्वमेतदवाप्स्यसि १३० दास्यामि ते तदाऽस्त्राणि यदा पूतो
भविष्यसि ॥ अपात्रमसमर्थं च दहंत्य स्त्राणि भार्गव ३१ इत्युक्तो जामदग्न्यस्तु देवदेवेन शूलिना ॥ प्रत्युवाच महात्मानं शिरसाऽवनतः प्रभुम् ३२ बदाजानाति
देवेशः पात्रं मामस्त्रधारणे ॥ तदा शुश्रूषवेऽस्त्राणि भवान्मे दातुमर्हति ३३ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ ततः स तपसा चैव दमेन नियमेन च ॥ पूजोपहारबलिभिर्होममंत्र
पुरस्कृतैः ३४ आराधयितवान् शर्वं बहून्वर्षगणांस्तदा ॥ प्रसन्नश्च महादेवो भार्गवस्य महात्मनः ३५ अब्रवीत्स्य बहुशो गुणान् देव्याः समीपतः ॥ भक्तिमानेष
स ततं मयिरामो दृढव्रतः ३६ एवं तस्य गुणान् प्रीतो बहुशोऽकथयत् प्रभुः ॥ देवतानां पितॄणां च समक्षमरिमुद न ३७ एतस्मिन्नेव काले तु दैत्या ह्यासन् महाबलाः ॥
तैस्तदा दर्पमोहाद्यैरबाध्यं तदिवौकसः ३८ ततः संभूय विबुधास्तान् हंतुं कृतनिश्चयाः ॥ चक्रुः शत्रुवधेयं न शो कुर्जेतुमेव तान् ३९ अभिगम्य ततो देवामहेश्वर
मुमापतिम् ॥ प्रासादयंस्तदा भक्त्या जहिशृङ्गणानिति ४० प्रतिज्ञाय ततो देवो देवतानां रिपुक्षयम् ॥ रामं भार्गवमाहूय सोऽभ्यभाषत शंकरः ४१ रिपून् भार्ग
वदेवानां जहिसर्वांन्समागतान् ॥ लोकानां हितकामार्थं मत्प्रीत्यर्थं तथैव च ४२ एवमुक्तः प्रत्युवाच ज्यं वकं वरदं प्रभुम् ॥ राम उवाच ॥ काशक्तिर्मम देवेश अकृता
स्त्रस्य संयुगे ४३ निहंतुं दानवान् सर्वान् कृतास्त्रान् युद्धदुर्मदान् ॥ महेश्वर उवाच ॥ गच्छ त्वं मदनुज्ञातो निहानिष्यसि शात्रवान् ४४ विजित्य च रिपून् सर्वान् गुणान् प्रा
प्स्यसि पुष्कलान् ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं प्रतिगृह्य च सर्वशः ४५ रामः कृतस्वस्त्ययनः प्रययौ दानवान् प्रति ॥ अब्रवीद्देवशत्रून् स्तान् महादर्पबलान्वितान् ४६ मम
युद्धं प्रयच्छध्वं दैत्या युद्धमदोत्कटाः ॥ प्रेषितो देवदेवेन वो विजेतुं महासुराः ४७ इत्युक्ता भार्गवेणार्थदैत्या युद्धं प्रचक्रमुः ॥ सतान्निहत्य समरे दैत्यान् भार्गव नंदनः
४८ वज्राशनिसमस्पर्शैः प्रहारैरेव भार्गवः ॥ सदानवैः क्षततनुर्जामदग्न्यो द्विजोत्तमः ४९ संस्पृष्टः स्थाणुना सद्यो निर्वर्णः समजायत ॥ प्रीतश्च भगवान् देवः कर्मणा
तेन तस्य वै ५० वरान् प्रादाद्बहुविधान् भार्गवाय महात्मने ॥ उक्तश्च देवदेवेन प्रीतियुक्तेन शूलिना ५१ निपातात्तव शस्त्राणां शरीरेयाऽभवद्बुजा ॥ तथा ते मानुषं
कर्म व्यपोढं भृगुनंदन ५२ गृहाणास्त्राणि दिव्यानि मत्सकाशाद्यथेषि स तम् ॥ दुर्योधन उवाच ॥ ततोऽस्त्राणिसमस्तानि वरांश्च मनसेप्सितान् ५३ लब्ध्वा बहु
विधान् रामः प्रणम्य शिरसा भवम् ॥ अनुज्ञां प्राप्य देवेशाज्जगाम समहातपाः ५४ एवमेतत्पुरा वृत्तं तदा कथितवानृषिः ॥ भार्गवोऽपि ददौ दिव्यं धनुर्वेदं महात्मने
५५ कर्णाय पुरुषव्याघ्रसुप्रीतेनांतरात्मना ॥ वृजिनं हि भवेत्किंचिद्वादि कर्णस्य पार्थिव ५६

मास्मैह्यस्त्राणिदिव्यानिप्रादास्यद्गुणंदनः ॥ नापिमृतकुलेजातंकर्णमन्येकथंचन १५७ देवपुत्रमहंमन्येक्षत्रियाणांकुलोद्भवम् ॥ विसृष्टमवबोधार्थंकुलस्ये
तिमतिर्मम ५८ सर्वथानह्यंशल्यकर्णःसूतकुलोद्भवः ॥ सकुंडलंसकवचंदीर्घबाहुमहारथम् ५९ कथमादित्यसदृशंमृगीव्याघ्रंजनिष्यति ॥ यथाह्यस्यभुजौ
पीनौनागराजकरोपमौ १६० वक्षःपश्यविशालंचसर्वशत्रुनिबर्हणम् ॥ नखेषप्राकृतःकश्चित्कर्णेवैकर्तनोवृषः ६१ महात्माह्येषराजेंद्ररामशिष्यःप्रतापवान्
१६२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि त्रिपुरवधोपाख्याने चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ एवंसभगवानदेवःसर्वलोकपि
तामहः ॥ सारथ्यमकरोत्तत्रब्रह्मारुद्रोऽभवद्रथी १ रथिनोऽभ्यधिकोवीरकर्तव्योरथसारथिः ॥ तस्मात्त्वंपुरुषव्याघ्रनियच्छतुरगानयुधि २ यथादेवगणैस्त
त्रवृत्तोयत्नात्पितामहः ॥ तथाऽस्माभिर्भवानयत्नात्कर्णादभ्यधिकोवृत्तः ३ यथादेवैर्महाराजैश्वरादधिकोवृत्तः ॥ तथाभवानपिक्षिप्ररुद्रस्येवपितामहः ४
नियच्छतुरगानयुद्धेराधेयस्यमहायुते ॥ शल्यउवाच ॥ मयाऽप्येतन्नरश्रेष्ठबहुशोनरसिंहयोः ५ कथ्यमानंश्रुतंदिव्यमाख्यानमतिमानुषम् ॥ यथाचचक्रे
सारथ्यंभवस्यप्रपितामहः ६ यथाऽसुराश्चनिहताइषुणैकेनभारत ॥ कृष्णस्यचापिविदितंसर्वमेतत्पुराह्यभूत् ७ यथापितामहोज्ञेभगवान्सारथिस्तदा ॥
अनागतमतिक्रांतंवेदकृष्णोऽपितत्त्वतः ८ एतदर्थंविदित्वाऽपिसारथ्यमुपजग्मिवान् ॥ स्वयंभूरिवरुद्रस्यकृष्णःपार्थस्यभारत ९ यदिहन्याच्चकौतेयंसूतपु
त्रःकथंचन ॥ दृष्ट्वापार्थंहिनिहतंस्वयंयोत्स्यतिकेशवः १० शंखचक्रगदापाणिर्षक्ष्यतेतववाहिनीम् ॥ नचापितस्यकुद्वस्यवाष्णेयस्यमहात्मनः ११ स्था
स्यतेप्रत्यनीकेषुकश्चिदत्रवृत्तस्तव ॥ संजयउवाच ॥ तंतथाभाषमाणंलुमद्राजमरिदमः १२ प्रत्युवाचमहाबाहुरदीनात्मासुतस्तव ॥ मावमंस्थामहाबाहो
कर्णवैकर्तनंरणे १३ सर्वशस्त्रभृतांश्रेष्ठंसर्वशास्त्रार्थपारगम् ॥ यस्यज्यातलनिघोषंश्रुत्वाभयकरंमहत् १४ पांडवेयानिसैन्यानिविद्रवंतिदिशोदश ॥ प्रत्यक्षंते
महाबाहोयथारात्रौघटोत्कचः १५ मायाशतानिकुर्वाणोहतोमायापुरस्कृतः ॥ नचातिष्ठतबीभत्सुःप्रत्यनीकेकथंचन १६ एतांश्चदिवसान्सर्वानभयेनमहता
वृत्तः ॥ भीमसेनश्चबलवानधनुष्कोट्याऽभिचोदितः १७ उक्तश्चसंज्ञयाराजन्मूढऔदरिकोयथा ॥ माद्रीपुत्रौतथाशूरोयेनजित्वामहारणे १८ कमप्यर्थंपुरस्कृ
त्यनहतौयुधिमारिष ॥ येनवृष्णिप्रवीरस्तुसात्यकिःसात्वतावरः १९ निर्जित्यसमरेशूरोविरथश्चबलात्कृतः ॥ संजयाश्चेतरेसर्वेदृष्टद्युम्नपुरोगमाः २० असकृन्निर्जि
ताःसंख्येस्मयमानेनसंयुगे ॥ तंकथंपांडवायुद्धेविजेष्यंतिमहारथम् २१ योहन्यात्समरेकुद्वोवज्रहस्तंपुरंदरम् ॥ त्वंचसर्वास्त्रविद्वीरःसर्वविद्यास्त्रपारगः २२

सांख्यममकीर्तिकरमेवेतिभावः । पुरसिंहयोरितिपादेरुद्रपितामहयोः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ । २५ किमर्थमिति सारथ्यमात्रं प्रतिज्ञायमातिभयंवेत्कृष्णःकुर्यात्तर्हिस्वयंयुध्यंस्तद्वन्मिथ्याप्रतिज्ञो नमविष्यसीतिभावः २६ पदवीमानुष्यम् २७ । २८ । २९ । ३० । ३१
बाहुवीर्येणतेतुल्यःपृथिव्यानास्तिकश्चन ॥ त्वंशल्यभूतःशत्रूणामविषह्यःपराक्रमे २३ ततस्त्वमुच्यसेराजन्शल्यइत्यरिसूदन ॥ तवबाहुबलंप्राप्यनशेकु
सर्वसात्वताः २४ तवबाहुबलाद्राजन्किंतुकृष्णोबलाधिकः ॥ यथाहिकृष्णेनबलंधार्यवैफाल्येनेहते २५ तथाकर्णात्ययीभावित्वयाधार्यमहद्वलम् ॥ किमर्थस
मरेसैन्यवासुदेवोऽन्यवारयत् २६ किमर्थंचभवान्सैन्यंनहनिष्यतिमारिष ॥ त्वत्कृतेपदवीगंतुमिच्छेयंयुधिमारिष ॥ सोदराणांचवीराणांसर्वेषांचमहीक्षि
ताम् २७ ॥ शल्यउवाच ॥ यन्मां ब्रवीषिगांधारेअग्रेसैन्यस्यमानद ॥ विशिष्टं देवकीपुत्रात्प्रीतिमानस्म्यहंत्वयि २८ एषसारथ्यमातिष्ठेराधेयस्ययशस्वि
नः ॥ युध्यतःपांडवाग्रेणयथात्वंवीरमन्यसे २९ समयश्चाहिमेवीरकश्चिद्वैकर्तनंप्रति ॥ उत्सृजेयंयथाश्रद्धमहंवाचोऽस्यसन्निधौ ३० ॥ संजयउवाच ॥
तथेतिराजन्पुत्रस्तेसहकर्णेनमारिष ॥ अब्रवीन्मद्राजानंसर्वक्षत्रस्यसन्निधौ ३१ सारथ्यस्याभ्युपगमाच्छल्येनाश्वासितस्तदा ॥ दुर्योधनस्तदाहृष्टःकर्णं
तमभिषस्वजे ३२ अब्रवीच्चपुनःकर्णस्तूयमानःसुतस्तव ॥ जहिपार्थात्रणेसर्वान्महेंद्रोदानवानिव ३३ सशल्येनाभ्युपगतेहयानांसंनियच्छने ॥ कर्णोदृष्टम
नाभूयोदुर्योधनमभाषत ३४ नातिहृष्टमनाह्येषमद्राजोऽभिभाषते ॥ राजन्मधुरयावाचापुनरेनंब्रवीहि ३५ ततोराजामहाप्राज्ञःसर्वास्त्रकुशलोबली ॥ दुर्यो
धनोऽब्रवीच्छल्यंमद्राजंमहीपतिम् ३६ पूरयन्निघोषेणमेघगंधीरयागिरा ॥ शल्यकर्णोऽर्जुनेनाद्योद्व्यमितिमन्यते ३७ तस्यत्वंपुरुषव्याघ्रनियच्छ
तुरगानयुधि ॥ कर्णोहत्वेतरान्सर्वान्फाल्गुनंहंतुमिच्छति ३८ तस्याभीषुग्रहेराजन्प्रयाचेत्वापुनःपुनः ॥ पार्थस्यसचिवःकृष्णोयथाऽभीषुग्रहोवरः ॥ तथा
त्वमपिराधेयंसर्वतःपरिपालय ३९ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ॥ ततःशल्यःपरिष्वज्यसुतंतेवाक्यमब्रवीत् ॥ दुर्योधनमभिप्रपन्नंप्रीतोमद्राधिपस्तदा ४०
॥ शल्यउवाच ॥ एवंचेन्मन्यसेराजन्गांधारेप्रियदर्शन ॥ तस्मात्तेयप्रियंकिंचित्सर्वंकरवाण्यहम् ४१ यत्रास्मिभरतश्रेष्ठयोग्यःकर्मणिकर्हिचित् ॥ तत्रस
र्वात्मनायुक्तोवक्ष्येकार्यंपरंतप ४२ यत्तुकर्णमहंभूयांहितकामःप्रियाप्रिये ॥ ममतत्क्षमतांसर्वमवान्कर्णश्चसर्वशः ४३ ॥ कर्णउवाच ॥ ईशानस्ययथाब्रह्माय
थापार्थस्यकेशवः ॥ तथानित्यंहितेयुक्तोमद्राजभवस्वनः ४४ ॥ शल्यउवाच ॥ आत्मनिंदाऽत्मपूजाचपरनिंदापरस्तवः ॥ अनाचरितमार्याणांवृत्तमेत
च्चतुर्विधम् ४५ यत्तुविद्वन्प्रवक्ष्यामिप्रत्ययार्थमहंतव ॥ आत्मनःस्तवसंयुक्तंतन्निबोधयथातथम् ४६ अहंशकस्यसारथ्येयोग्योमातलिवत्प्रभो ॥ अप्र
मादात्प्रयोगाच्चज्ञानविद्याचिकित्सनैः ४७

१२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ वक्ष्ये वोढाऽस्मि ४२ । ४३ । ४४ आत्मनिंदापरस्तवावपिश्रेयसानिद्यौकिमुतात्मपूजापरनिंदे तदुभयमहं करोमीतिभावः
४५ । ४६ अममादोऽवधानं प्रयोगोऽश्वप्रेरणं ज्ञानमागाभिदोषावेक्षणं विद्यातत्परिहारज्ञानं चिकित्सनं दोषपरिहारसामर्थ्यम् ४७

४८ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपे पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ अथमिति १ हरिहयैरिन्द्रपुरगैर्बुकरं २ । ३ अधुषितेप्रातःकाले ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२
ततःपार्थेनसंग्रामेयुध्यमानस्यतेऽनघ ॥ वाहयिष्यामितुरगानविज्वरोभवसूतज ४८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि शल्यसारथ्यस्वीकारे पंचत्रिंशो
ऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ अयंतेकर्णसारथ्यमद्रराजःकरिष्यति ॥ कृष्णादभ्यधिकोयंतादेवेशस्येवमातलिः १ यथाहरि
हयैर्युक्तंसंगृह्णातिसमातलिः ॥ शल्यस्तथातवाद्यायंसंयंतारथवाजिनाम् २ योधेत्ययिरथस्थेचमद्रराजेचसारथौ ॥ रथश्रेष्ठोभुवंसंख्येपार्थानभिभविष्यति
३ ॥ संजयउवाच ॥ ततोदुर्योधनोभूयोमद्रराजंतरस्विनम् ॥ उवाचराजन्संग्रामेऽधुषितेपर्युपस्थिते ४ कर्णस्ययच्छसंग्रामेमद्रराजहयोतमान् ॥ त्वया
ऽभिगुप्तोराधेयोविजेष्यतिधनंजयम् ५ इत्युक्तोरथमास्थायतथेतिप्राहभारत ॥ शल्येऽभ्युपगतेकर्णःसारथिसुमनाऽब्रवीत् ६ त्वंसूतस्यंदनमह्यंकल्पयेत्य
सकृत्त्वरन् ॥ ततो जैत्रंरथवरंगंधर्वनगरोपमम् ७ विधिवत्कल्पितंभद्रंजयेत्युक्त्वान्यवेदयत् ॥ तंरथंरथिनांश्रेष्ठःकर्णोऽभ्यर्च्ययथाविधि ८ संपादितंब्रह्मवि
दापूर्वमेवपुरोधसा ॥ कृत्वाप्रदक्षिणंयत्नादुपस्थायचभास्करम् ९ समीपस्थंमद्रराजमारोहत्वमथाब्रवीत् ॥ ततःकर्णस्यदुर्धर्षस्यंदनप्रवरंमहत १० आरुरो
हमहातेजाःशल्यःसिंहइवाचलम् ॥ ततःशल्यश्रितंदृष्ट्वाकर्णःस्वंरथमुत्तमम् ११ अध्यातिष्ठयथाऽभोदंविद्युदंतंदिवाकरः ॥ तावेकरथमाकृढावादित्याग्निसम
त्विषौ १२ अग्राजेतायथामेघंमूर्याग्नीसहितौदिवि ॥ संस्तूयमानौतौवीरौतदाऽऽस्तांयुतिमत्तमौ १३ ऋत्विक्सदस्यैरिन्द्राग्नीस्तूयमानाविवाध्वरे ॥ सश
ल्यसंगृहीताश्वरथेकर्णःस्थितोबभौ १४ धनुर्विस्फारयन्घोरंपरिवेषीवभास्करः ॥ आस्थितःसरथश्रेष्ठंकर्णःशरगमस्तिमान् १५ प्रबभौपुरुषव्याघ्रोमंदर
स्थइवांशुमान् ॥ तंरथस्थंमहाबाहुंयुद्धायामितजेजसम् १६ दुर्योधनस्तुराधेयमिदंवचनमब्रवीत् ॥ अकृतंद्रोणभीष्माभ्यांदुष्करंकर्मसंयुगे १७ कुरुष्वधि
रथेवीरमिषतांसर्वधन्विनाम् ॥ मनोगतंममह्यासीद्भीष्मद्रोणौमहारथौ १८ अर्जुनंभीमसेनंचनिहतारावितिभुवम् ॥ ताम्यायदकृतंवीरवीरकर्ममहामृधे १९
तत्कर्मकुराधेयवज्रपाणिरिवापरः ॥ गृहाणधर्मराजंवाजहिवात्वंधनंजयम् २० भीमसेनंचराधेयमाद्रीपुत्रौयमावपि ॥ जयश्चतेऽस्तुभद्रंतेप्रयाहिपुरुषर्षभ
२१ पांडुपुत्रस्यसैन्यानिकुरुसर्वाणिभस्मसात् ॥ ततस्तूर्यसहस्राणिभेरीणामयुतानिच २२ वाद्यमानान्धरोचंतमेवशब्दोयथादिवि ॥ प्रतिगृह्यतुतद्वाक्यं
रथस्थोरथसत्तमः २३ अभ्यभाषतराधेयःशल्यंयुद्धविशारदम् ॥ चोदयाश्चान्महाबाहोयावद्वन्मिधनंजयम् २४ भीमसेनंयमौचोभौराजानंचयुधिष्ठिरम् ॥
अद्यपश्यतुमेशल्यबाहुवीर्यंधनंजयः २५ अस्यतःकंकपत्राणांसहस्राणिशतानिच ॥ अद्यक्षेप्स्याम्यहंशल्यशरान्परमतेजनान् २६ पांडवानांविनाशाय
दुर्योधनजयायच ॥ शल्यउवाच ॥ सूतपुत्रकथंनुत्वंपांडवानवमन्यसे २७ १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७

४८ । १२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ इति १ सरस्विनामन्वादीनां २ । ३ ववाशशब्दं चकार ररासेतिपाठेऽपि संप्रसार्यः
सर्वास्त्रज्ञान्महेष्वासान्सर्वानेवमहाबलान् ॥ अनिवर्तिनोमहाभागानजयान्सत्यविक्रमान् २८ अपिसंतनयेयुर्येभ्यसाक्षाच्छतक्रतोः ॥ यदाश्रोष्यसिनिर्घोषं
विस्फूर्जितमिवाशनेः २९ राधेयगांडिवस्याजौतदानैवंवादेष्यसि ॥ यदाद्रक्ष्यसिभीमेनकुंजरानीकमाहवे ३० विशीर्णदंतंनिहतंतदानैवंवादिष्यसि ॥ यदा
द्रक्ष्यसिसंग्रामेधर्मपुत्रंयमौतथा ३१ शितैःपृषत्कैःकुर्वाणानभ्रच्छायामिवांबरे ॥ अस्यतःक्षिप्यतश्चारीनलघुहस्तान्दुरासदान् ॥ पार्थिवानपिचान्यास्त्वंत
दानैवंवादिष्यसि ३२ ॥ संजयउवाच ॥ अनादृत्यतुतद्वाक्यंमद्रराजेनभाषितम् ॥ याहीत्येवाब्रवीत्कर्णोमद्रराजंतरस्विनम् ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते क
र्णपर्वणि शल्यसंवादेपंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ दृष्ट्वाकर्णमहेष्वासंयुयुत्सुंसमवास्थितम् ॥ चुक्रुशुःकुरवःसर्वेहृष्टरूपाःसमंततः
१ ततोदुर्धुभिनिर्घोषैर्भेरीणांनिनदेनच ॥ बाणशब्दैश्चविविधैर्गजैश्चतरस्विनाम् २ निर्ययुस्तावकायुद्धेमृत्युंकृत्वानिवर्तनम् ॥ प्रयातेतुततःकर्णेयोधेषु
मुदितेषुच ३ चचालपृथिवीराजनववाशचसुविस्तरम् ॥ निःसरंतोव्यदृश्यंतमूर्यांसमहाग्रहाः ४ उल्कापाताश्चसंजहृदिशांदाहास्तथैवच ॥ शुष्काश
न्यश्चसंपेतुर्वुर्वाताश्चभैरवाः ५ मृगपक्षिगणाश्चैवपृतनांबहुशस्तव ॥ अपसव्यंतदाचकुर्वेदयंतोमहामयम् ६ प्रथितस्यचकर्णस्यनिपेतुस्तुरगाभुवि ॥ अ
स्थिवर्षेचपतितमंतरिक्षाद्रयानकम् ७ जज्वलुश्चैवशस्त्राणिध्वजाश्चैवचकंपिरे ॥ अश्रूणिचव्यमुंचंतवाहनानिविशांपते ८ एतेचान्येचबहवउत्पातास्तत्र
दारुणाः ॥ समुत्पेतुर्विनाशायकौरवाणांसुदारुणाः ९ नचतान्गणयामासुःसर्वेदेवेनमोहिताः ॥ प्रस्थितंसूतपुत्रंचजयेत्युचुर्नराधिपाः ॥ निर्जितान्पांडवां
श्चैवमेनिरेतत्रकौरवाः १० ततोरथस्थःपरवीरहंताभीष्मद्रोणावतिवीर्यौसमीक्ष्य ॥ समुज्ज्वलन्भास्करपावकाभोवैकर्तनोऽसौरथकुंजरोत्तप ११ सशल्यमाभा
ष्यजगादवाक्यंपार्थस्यकर्मातिशयंविचिंत्य ॥ मानेनदर्पेणविदह्यमानःक्रोधेनदीप्यन्निवनिःश्वसंश्च १२ नाहंमहेंद्रादपिवज्रपाणःकुद्धादिभेम्यायुधवात्रथस्थः ॥
दृष्ट्वाहिभीष्मप्रमुखान्शयानानतीवमांहास्थिरताजहाति १३ महेंद्रविष्णुप्रतिमावनिंदितौरथाश्वनागप्रवरप्रमाथिनौ ॥ अवध्यकल्पौनिहतौयदापरैस्ततो
नमेऽप्यस्तिरणेऽद्यसाध्वसम् १४ समीक्ष्यसंख्येऽतिबलान्नराधिपान्ससूतमातंगरथान्परैर्हतान् ॥ कथंनसर्वानहितान्रणेऽवधीन्महास्त्रविद्राहणपुंगवोगुरुः
१५ ससंस्मरन्द्रोणमहंमहाहवेब्रवीमिसत्यंकुरुवोनिबोधत ॥ नवामदन्यःप्रसहेद्रणेऽर्जुनंसमागतंमृत्युमिवोग्ररूपिणम् १६ शिक्षाप्रसादश्चबलंघृतिश्चद्रोणेमहा
स्त्राणिचसंनतिश्च ॥ सचेदगान्मृत्युवशंमहात्मासर्वानन्यानातुरानद्यमन्ये १७

निःसरंतोयुद्धार्थमिति शेषः सूर्यास्तूर्यमारभ्य सूर्यादयोऽन्योन्यं युध्यन्तीत्यर्थः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० भीष्मद्रोणौ अतिकांतवीर्यययोस्तावतिवीर्यौ समीक्ष्य स्वकृत्यमालोच्य जगादे
त्युत्तरणान्वयः ११ आभाष्य भो शल्य इति संबोध्य १२ अस्थिरताजहातीत्यर्थं च लोस्मीत्यर्थः १३ ततोऽपि मेऽद्य साध्वसंभयनास्तीति योजना १४ । १५ । १६ आतुरानासन्नमृत्युम् १७

विद्याजामीयां भावंश्चोऽहस्यास्याभीतिनिश्चयं १८ अस्त्रादीनिमनुष्यस्यसुखायवर्तितुं नालमिति संबन्धः १९ उशानोऽशनसोऽपास्तउपातिष्ठत प्रातुमिति शेषः अस्त्रमस्त्रादि २० संप्रा-
कृष्टे सस्यगाक्रोशवति पराभूतेनिरस्ते धार्तराष्ट्रेष्टतराष्ट्रपुत्रसंबन्धिनि पौरुषेयत्वे २१ । २२ द्रोणपथाद्रोणपथेन २३ तेषांभीष्मादीनामभ्येनगमिष्यामीतिनापितुगमिष्याम्येवेत्यर्थः संप्रामात्प

॥ ३३॥

नेहधुर्वकिंचिदपिप्रचितयनविद्यालोकेकर्मणोदैवयोगात् ॥ सूर्योदयेकोहिविमुक्तसंशयोभावंकुर्वीताद्यगुरौनिपातिते १८ ननूनमस्त्राणिबलंपराक्रमःक्रियाःसुनी-
तंपरमायुधानिवा ॥ अलंमनुष्यस्यसुखायवर्तितुं तथाहियुद्धेनिहतःपरैर्गुरुः १९ हुताशनादित्यसमानतेजसंपराक्रमेविष्णुपुरंदरोपमम् ॥ नयेवृहस्पत्युशनोः
सदासमंनचैनमस्त्रंतदुपास्तदुःसहम् २० संप्राकृष्टेरुदितस्त्रीकुमारेपराभूतेपौरुषेधार्तराष्ट्रे ॥ मयाकृत्यमितिजानामिशल्यप्रयाहितस्माद्विषतामनीकम् २१
यत्रराजापांडवःसत्यसंधोव्यवस्थितोभीमसेनार्जुनौच ॥ वासुदेवःसात्यकिःसंजयाश्वयमौचकस्तानविषहेन्मदन्यः २२ तस्मात्क्षिप्रंमद्रपतेप्रयाहिरणेपंचाला-
न्पांडवान्संजयाश्च ॥ तान्वाहनिष्यामिसमेत्यसंख्येयास्यामिवाद्रोणपथायमाय २३ नन्वेवाहंगमिष्यामिमध्येतेषांशूराणामितिमांशल्यविद्धि ॥ मित्रद्रोहो
मर्षणीयोनमेऽयं त्यक्त्वाप्राणाननुयास्यामिद्रोणम् २४ प्राज्ञस्यमूढस्यचजीवितांतेनास्तिप्रमोक्षोत्कसत्कृतस्य ॥ अतोविद्वन्नभियास्यामिपार्थान्दिष्टंनश-
क्यंव्यतिवर्तितुं वै २५ कल्याणवृत्तःसततंहिराजवैचित्रवीर्यस्यसुतोममासीत् ॥ तस्यार्थसिद्धयर्थमहंत्यजामीप्रियान्भोगान्दुस्त्यजंजीवितंच २६ वैद्याघ्रचर्मा-
णमकूजनाक्षहेमात्रिकोशंरजतत्रिवेणुम् ॥ रथप्रवर्हंतुरगप्रवर्हंत्युक्तंप्रादान्मह्यमिमंहरामः २७ धनूंषिचित्राणिनिरीक्ष्यशल्यध्वजान्गदाःसायकांश्चोग्ररूपान् ॥
असिचदीपंपरमायुधंचशंखंचशुभ्रंस्वनवंतमुग्रम् २८ पताकिनं वज्रनिपातनिःस्वनंक्षिताश्वयुक्तंशुभतूणशोभितम् ॥ इमंसमास्थायरथंरथर्षभंरणेहनिष्या-
म्यहमर्जुनबलात् २९ तंचेन्मृत्युःसर्वहरोऽभिरक्षेत्सदाऽप्रमत्तःसमरेपांडुपुत्रम् ॥ तंवाहनिष्यामिरणेसमेत्ययास्यामिवाभीष्ममुखोयमाय ३० यमवरुणकुबेर-
वासवावायदियुगपत्सगणामहाहवे ॥ जुगुपिषवइहाद्यपांडवंकिंबहुनासहतैर्जयामितम् ३१ ॥ संजयउवाच ॥ इतिरणभसस्यकथ्यतस्तदुतनिशम्यवचःस-
मद्राष्ट ॥ अवहसदवमन्यवीर्यवान्प्रतिषिषिधेचजगादचोत्तरम् ३२ ॥ शल्यउवाच ॥ विरमविरमकर्णकथ्यनादतिरभसोऽप्यतिवाचमुक्तवान् ॥ कवहि-
नरवरोधनंजयःकपुनरहोपुरुषाधमोभवान् ३३ यदुसदनमुपेद्रपालितंत्रिदशमिवामरराजरक्षितम् ॥ प्रसभमतिविलोड्यकोहरेत्पुरुषवरावरजामृतेऽर्जुनात्
३४ त्रिभुवनविभुमीश्वरेश्वरंकइहपुमान्भवमाह्वयेद्युधि ॥ मृगवधकलहेकृतेऽर्जुनात्सुरपतिवीर्यसमप्रभावतः ३५

लायनेहिमिप्रस्यदुर्योधनस्यद्रोहःकृतःस्यात्तत्रासह्यम् २४ जीवितांतेआयुषःसमाप्ता प्रमोक्षोमृत्युनिवर्तनं २५ । २६ वैद्याघ्रचर्मणोऽप्याघ्रचर्मपरिहृतं २७ । २८ । २९ अग्रमतइतिच्छेदः
भीष्ममुखोभीष्मामिमुखः ३० जुगुपिषवोगोमुमिच्छवः ३१ रणभसस्मरणोत्कटस्व ३२ अतिरभसोऽपित्वमतिवाचंस्वसामर्थ्यवर्धिका ३३ पुरुषवरस्यकृष्णस्यावरजानीयसीत्सुभद्रा २७।२९

३६ स्मरसीतिविषमंछंदः ३७ खचरगणान्गंधर्वान् ३८ । १९ । ३० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ श्वेतयुजाश्वेताश्वयुजा ४५ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठोये भारतभाषादीपेसप्तत्रिंशो
ऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ प्रयाणेइति १ । २ अभिमन्येतअल्पमित्यवजानीत ३ । ४ । ५ अंजमकेशीभिःकृष्णकेशीभिरश्वतरीभिर्दुवसीभिर्वायुक्तं ६ हस्तिषड्गवंहस्तिषट्कं

असुरसुरमहोरगात्ररान्गरुडपिशाचसयक्षराक्षसान् ॥ इषुभिरजयदग्निगौरवात्स्वभिलषितंचहविर्वदौजयः ३६ स्मरसिननुयदापरैर्हृतःसचष्टतराष्ट्रसुतोऽपि
मोक्षितः ॥ दिनकरसदृशैःशरोतमैर्युधाकुरुषुबहून्विनिहत्यतानरीन् ३७ प्रथममपिपलायितेत्यायिप्रियकलहाष्टतराष्ट्रसूनवः ॥ स्मरसिननुयदाप्रमोचिताः
खचरगणान्वाजित्यपांडवैः ३८ समुदितबलवाहनाःपुनःपुरुषवरेणजिताःस्थगोग्रहे ॥ सगुरुगुरुसुताःसभीष्मकागकिमुनजितःसतदात्वयाऽर्जुनः ३९ इदमपर-
मुपस्थितंपुनस्तवनिधनायसुयुद्धमद्यै ॥ यदिनरिपुभयात्पलायसेसमरगतोऽह्यहतोऽसिसूतज ४० ॥ संजयउवाच ॥ इतिबहुपरुषंप्रभाषतिप्रमनसिमद्र-
पतौरिपुस्तवम् ॥ भृशमभिरुषितःपरंतपःकुरुपृतनापतिराहमद्रपम् ४१ ॥ कर्णउवाच ॥ भवतुभवतुकिंविकथ्यसेननुममतस्याहियुद्धमुद्यतम् ॥ यदिसजयति
मामिहाहवेततइदमस्तुसुकथितंतव ४२ ॥ संजयउवाच ॥ एवमस्त्वितिमद्देशउक्कानोत्तरमुक्तवान् ॥ याहिशल्येतिचाप्येनंकर्णःप्राहयुयुत्सया ४३ सरथः
प्रययौशत्रून्श्वेताश्वःशल्यसारथिः ॥ निघ्नन्नमित्रान्समरेतमोघ्नन्सवितायथा ४४ ततःप्रायात्प्रीतिमान्धैर्येनैवैवाघ्रेणश्वेतयुजाऽथकर्णः ॥ सचालोक्यध्व-
जिनींपांडवानांधनंजयंत्वरयापर्यपृच्छत् ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारते कर्णपर्वणिकर्णशल्यसंवादे सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ संजयउवाच ॥
प्रयाणेचततःकर्णोर्हर्षयन्वाहिनींतव ॥ एकैकंसमरेदृष्ट्वापांडवान्पर्यपृच्छत् १ योमामद्यमहात्मानंदर्शयेच्छेतवाहनम् ॥ तस्मैदद्यामभिप्रेतंधनंयन्मनसेच्छ-
ति २ नचेत्तदभिमन्येततस्मैदद्यामहंपुनः ॥ शकटंरत्नसंपूर्णयोमेब्रूयाद्धनंजयम् ३ नचेत्तदभिमन्येतपुरुषोऽर्जुनदर्शिवान् ॥ शतंदद्यांगवांतस्मैनैत्यकंकां-
स्यदोहनम् ४ शतंग्रामवरांश्चैवदद्यामर्जुनदर्शिने ॥ तथातस्मैपुनर्दद्यांश्चेतमश्वतरीरथम् ५ युक्तभंजनकेशीभिर्योमेब्रूयाद्धनंजयम् ॥ नचेत्तदभिमन्येतपु-
रुषोऽर्जुनदर्शिवान् ६ अन्यंवास्मैपुनर्दद्यांसीवर्णहस्तिषड्गवम् ॥ तथाऽप्यस्मैपुनर्दद्यांस्त्रीणांशतमलंकृतम् ७ इयामानानिष्ककंठीनांगीतवाद्यविपश्चि-
ताम् ॥ नचेत्तदभिमन्येतपुरुषोऽर्जुनदर्शिवान् ८ तस्मैदद्यांशतंनानागान्शतंग्रामान्शतंरथान् ॥ सुवर्णस्यचमुख्यस्यहयाग्याणांशतंशतान् ९ ऋद्धया
गुणैःसुदातांश्चधुर्यवाहान्सुशिक्षितान् ॥ तथासुवर्णशृंगीणांशतंशतान् १०

'हस्तिषड्गवमिच्छतिवीराःषट्केचदंतिनाम'इतिप्राञ्चः अन्यंवासोवर्णरथमिति शेषः हस्तिहस्त्याःषट्गावउत्सांणोयस्मिन्तत्षट्हस्तिनएवभोवत्बोढारोयस्यतादृशम् ७ इयामानामप्रजातानां
निष्कमुरोभूषणम् ८ शतंशतान्दशसहस्राणि ९ ऋद्धयापुष्ट्या सुदातान्विनीतान् धुर्यवाहान्परयोद्धनप्रमान् १०

दद्यात्तस्मै सवत्सानां यो मे ब्रूयाद्धनं जयम् १ नचेत्तदभिमन्येत पुरुषोऽर्जुनदर्शिवान् ११ अन्यदस्मै वरं दद्यात् श्वेतान् पंचशतान् हयान् ॥ हेमभांडपरिच्छन्नान्सुष्ठु
ष्टमणिभूषणान् १२ सुदांतानपि चैवाहं दद्यामष्टादशापरान् ॥ रथं च शुभ्रं सौवर्णं दद्यात् तस्मै खलं कृतम् १३ युक्तं परमकां वोजैर्यो मे ब्रूयाद्धनं जयम् ॥ नचेत्तदभिमन्ये
तपुरुषोऽर्जुनदर्शिवान् १४ अन्यदस्मै वरं दद्यात् कुंजराणां शतानि षट् ॥ कांचनैर्विविधैर्भांडैराच्छन्नान् हेममालिनः १५ उत्पन्नान् परतिषु विनीतान् हास्तांश्चिक्षकैः ॥
नचेत्तदभिमन्येत पुरुषोऽर्जुनदर्शिवान् १६ अन्यदस्मै वरं दद्यात् वैश्यग्रामांश्चतुर्दश ॥ सुस्फीतान् धनसंयुक्तान् प्रत्यासन्नवनोदकान् ॥ अकुतोभयान्सुसंपन्नान्
राजभोज्यांश्चतुर्दश १७ दासीनां निष्ककंठीनां मागधीनां शतं तथा ॥ प्रत्यग्रवयसां दद्यात् यो मे ब्रूयाद्धनं जयम् १८ नचेत्तदभिमन्येत पुरुषोऽर्जुनदर्शिवान् ॥ अन्यं
तस्मै वरं दद्यात् यमसौकामयेत्स्वयम् १९ पुत्रदारां विहारांश्च यदभ्यद्वितमस्ति मे ॥ तच्च तस्मै पुनर्दद्यात् यच्च मनसेच्छति २० हत्वा च सहितौ कृष्णौ तयोर्वितानि
सर्वशः ॥ तस्मै दद्यामहं यो मे प्रब्रूयात् केशवार्जुनौ २१ एतावाच सुबहुशः कर्ण उच्चारयन् युधि ॥ दध्मौ सागरसंभूतं सुखं शंखमुत्तमम् २२ तावाच सुत पुत्रस्य तथा
युक्तानि शन्यतु ॥ दुर्योधनो महाराजसंहृष्टः सानुगोऽभवत् २३ ततो दुंदुभिनिर्घोषो मृदंगानां च सर्वशः ॥ सिंहनादः सवादित्रः कुंजराणां च निःस्वनः २४ प्रादुरा
सीत्तदाराजसैन्येषु पुरुषर्षभ ॥ योधानां संप्रहृष्टानां तथा समभवत्स्वनः २५ तथा प्रहृष्टे सैन्ये तु ह्यवमानं महारथम् ॥ विकृत्यमानं च तदाराधेयमरिकर्षणम् ॥ म
द्राजः प्रहस्येदं वचनं प्रत्यभाषत २६ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णवलेपे षष्ठिः शोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ॥ ॥ शल्य उवाच ॥ मासूतपुत्रदाने
न सौवर्णं हस्तिषड्गवम् ॥ प्रयच्छ पुरुषायाद्यद्रक्ष्यसि त्वं धनं जयम् १ बाल्यादिह त्वं यजसि वसुवैश्रवणो यथा ॥ अयत्नेनैव राधेयद्रष्टास्य धनं जयम् २ परा
सृजसि यद्विदं किंचित्त्वं बहुमूढवत् ॥ अपात्रदाने ये दोषास्तान् मोहान्नावबुध्यसे ३ यत्स्वंप्रेरयसे वित्तं बहुतेन खलु त्वया ॥ शक्यं बहुविधैर्यज्ञैर्यष्टुस्तयजस्वतैः ४
यच्च प्रार्थयसे हंतुं कृष्णौ मोहाद्बुधैव तत् ॥ न हि शुभ्रमसंमदं क्रोष्टासि हौनिपातितौ ५ अपार्थितं प्रार्थयसे सुहृदो न हि संतिते ॥ येषां निवारयं त्याशु प्रपतंतं दुताशने ६
कार्याकार्यं न जानीषे कालपकोऽस्य संशयम् ॥ बह्वबद्धमकर्णीयं को हि ब्रूयाज्जिजीविषुः ७ समुद्रतरणं दोर्म्यां कंठे बद्धायथाशिलाम् ॥ गिर्यग्राधानि पतनं तादृकृत
वचि कीर्षितम् ८ सहितः सर्वयोधैस्त्वं व्यूढानीकैः सुरक्षितः ॥ धनं जयेन्मुष्यस्व श्रेयश्चेत्प्राप्नुमिच्छसि ९ हितार्थं धार्तराष्ट्रस्य ब्रवीमि त्वान्हिंसया ॥ श्रद्धस्वै
वंमया प्रोक्तं यदि तेऽस्ति जिजीविषा १०

॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीपे षष्ठिः शोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ॥ ॥ मासूतेति १ वसुवित्तं द्रष्टा
सिद्धयसि २ परासृजसि दृष्ट्या त्यजसि ३ । ४ । ५ । ६ अबद्धमनर्थकं अकर्णीयम् नाकर्णनीयम् ७ । ८ सहितो युध्यस्व न त्वेकाकी ९ एवं श्रद्धस्व यदि जिजीविषातेऽस्त्यन्यथामरिष्यसि १०

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ भोगीसर्पः पातेपतनार्थं २३ अर्षेर्भोगीसमंताद्युत्तं नवायुतं अक्षयः बाहुभ्यामित्यर्थः २४ दुंदुभिर्ग्रीवं दुंदुभिस्त्वन

कर्ण उवाच ॥ स्वबाहुवीर्यमाश्रित्य प्रार्थयाम्यर्जुनं रणे ॥ त्वं तु मित्रमुखः शत्रुर्माभीषयितुमिच्छसि ११ नमामस्मादभिप्रायात्कश्चिदद्यनिवर्तयेत् ॥ अपीद्रोव
जमुद्यम्य किमुमर्त्यः कथंचन १२ ॥ संजय उवाच ॥ इति कर्णस्य वाक्यांशे शल्यः प्राहोत्तरं वचः ॥ चुकोपयिषुरत्यर्थं कर्णमद्रेः श्वरः पुनः १३ यदा वै त्वां फाल्गुन
वेगयुक्ता ज्याचोदिता हस्तवता विसृष्टाः ॥ अन्वेतारः कंकपत्राः शिताग्रास्तदा तस्य स्यर्जुनस्यानुयोगात् १४ यदा दिव्यं धनुरादाय पार्थः प्रतापयन् प्रतनां सव्य
साची ॥ त्वामर्दयिष्यन्निशितैः पृषकैस्तदा पश्चात् तस्य सेसूतपुत्र १५ बालश्चंद्रमातुरं केशयानो यथा कश्चित्प्रार्थयतेऽपहर्तुम् ॥ तद्धन्मोहाद्व्योतमानं रथस्थं
संप्रार्थयस्यर्जुनं जेतुमद्य १६ त्रिशूलमाश्रित्य सुतीक्ष्णधारं सर्वाणि गात्राणि विघर्षसित्वम् ॥ सुतीक्ष्णधारोपमकर्मणा त्वं युयुत्ससे योऽर्जुने नाद्यकर्ण १७ कुदं सि
हं केशरिणं बृहंतं बालो मूढः क्षुद्रमृगस्तरस्वी ॥ समाह्वयेत द्वेदत्तवाद्यसमाह्वानं सूतपुत्रार्जुनस्य १८ मासूतपुत्राह्वयराजपुत्रं महावीर्यं केशरिणं यथैव ॥ वने शृगालः
पिशितेन तृप्तो मापार्थमासाद्य विनक्ष्यसित्वम् १९ ईषादंतं महानागं प्रभिन्नकरटामुखम् ॥ शशकोह्वयसे युद्धे कर्णपार्थं धनं जयम् २० बिलस्थं कृष्णसर्पं त्वं वा
ल्यात्काष्ठेन विभ्यसि ॥ महाविषं पूर्णकोपं यत्पार्थयो दुमिच्छसि २१ सिंहं केशरिणं क्रुद्धमतिक्रम्याभिनर्दसे ॥ शृगाल इव मुढस्त्वं नृसिंहं कर्णपांडवम् २२ सुपर्ण
पक्षगश्रेष्ठं वै न ते यंतरस्विनम् ॥ भोगीवाह्वयसे पाते कर्णपार्थं धनं जयम् २३ सर्वाभसानि विभीमं मूर्तिमंतं ह्यषायुतम् ॥ चंद्रोदये विवर्धतमं स्रवः संस्तितीर्षसि २४
ऋषभं दुंदुभिर्ग्रीवं तीक्ष्णशृंगं प्रहारिणम् ॥ वत्स आह्वयसे युद्धे कर्णपार्थं धनं जयम् २५ महामेघं महाघोरं ददुर्ः प्रतिनर्दसि ॥ कामतोयप्रदं लोके न रपर्जन्यमर्जु
नम् २६ यथा च स्वगृहस्थः श्वाव्याघ्रं वनगतं भवेत् ॥ तथा त्वं भषसे कर्णं न रव्याघ्रं धनं जयम् २७ शृगालोऽपि वने कर्णशशैः परिवृतो वसन् ॥ मन्यते सिंहमात्मानं
यावत्सिंहं न पश्यति २८ तथा त्वमपि राधेय सिंहमात्मानमिच्छसि ॥ अपश्यन् शत्रुदमनं न रव्याघ्रं धनं जयम् २९ व्याघ्रं त्वं मन्यसेऽऽत्मानं यावत्कृष्णौ न पश्य
सि ॥ समास्थिता वेकरथे सूर्याचंद्रमसाविव ३० यावद्गांडीवचोषं त्वं न शृणोषि महाहवे ॥ तावदेव त्वया कर्णशक्यं वक्तुं यथेच्छसि ३१ रथशब्दधनुःशब्दैर्नादयंतं
दिशो दश ॥ नर्दतमिव शार्दूलं दृष्ट्वा क्रोष्टाभविष्यसि ३२ नित्यमेव शृगालस्त्वं नित्यं सिंहो धनं जयः ॥ वीरप्रद्वेषणान्मूढतस्मात्क्रोष्टे वलक्ष्यसे ३३ यथाऽऽखुः स्या
द्विडालश्च श्वाव्याघ्रश्च बलाबले ॥ यथा शृगालः सिंहश्च यथा च शशकुंजरो ३४ यथाऽनृतं च सत्यं च यथा चापि विषामृते ॥ तथा त्वमपि पार्थश्च प्रख्यातावात्म
कर्मभिः ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णशलयाधिक्षेपे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ॥ ॥

कंठम् २९ । २९ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतभाषदीपे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ॥ ॥

अधीति वाक्शल्यत्वादेवायंशल्यनामेतिनिश्चिन्वन् १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ आहियःसर्वमयः ७ । ८ नास्येयं नक्षिपेयम् ९ । १० । ११ । १२ सुजातंशोभनंजन्म १३ प्रोतौएकसूत्रे ॥ संजयउवाच ॥ अधिक्षिप्तस्तुराधेयःशल्येनामिततेजसा ॥ शल्यमाहसुसंकुद्धोवाक्शल्यमवधारयन् १ ॥ कर्णउवाच ॥ गुणान्गुणवताशल्यगुणवा न्वेतिनागुणः ॥ त्वंतुशल्यगुणैर्हीनःकिंज्ञास्यसिगुणागुणम् २ अर्जुनस्यमहास्त्राणिकोधंवीर्यधनुःशरान् ॥ अहंशल्यभिजानामिविक्रमंचमहात्मनः ३ तथाकृष्णस्यमहात्म्यमृषभस्यमहीक्षिताम् ॥ यथाऽहंशल्यजानामिनत्वंजानासिततथा ४ एवमेवात्मनोवीर्यमहंवीर्यंचपांडवे ॥ जानन्नेवाह्वयेयुद्धेशल्यगांडी वधारिणम् ५ अस्तिवाऽयमिषुःशल्यसुपुंखोरक्तभोजनः ॥ एकतूष्णीशयःपत्नीसुधौतःसमलंकृतः ६ शेतेचंदनचूर्णेषुपूजितोबहुलाःसमाः ॥ आहियोविषवानुग्रोनराश्वद्विपसंघहा ७ घोररूपोमहारौद्रस्तनुत्रास्थिविदारणः ॥ निर्भिच्यायेनरुष्टोहमपिमेरुमहागिरिम् ८ तमहंजातुनास्येयमन्यस्मिन्फालगुनादते ॥ कृष्णाद्वादेवकीपुत्रास्त्यंचापिशृणुष्वमे ९ तेनाहमिषुणाशल्यवासुदेवधनंजयौ ॥ योत्स्येपरमसंकुद्धस्तत्कर्मसदृशंमम १० सर्वेषांवृष्णिवीराणांकृष्णेलक्ष्मीः प्रतिष्ठिता ॥ सर्वेषांपांडुपुत्राणांजयःपार्थेप्रतिष्ठितः ११ उभयंतुसमासाद्यकोनिवर्तितुमर्हति ॥ तावेतौपुरुषव्याघ्रौसमेतौस्यंदनेस्थितौ १२ मामेकमभिसंयातौसुजातंपश्यशल्यमे ॥ पितृष्वसामातुलजौभ्रातरावपराजितौ १३ मणीसूत्रइवप्रोतौद्रष्टासिनिहतौमया ॥ अर्जुनेगांडिवंकृष्णेचक्रंताक्षर्यकपिध्वजौ १४ भीरूणांत्रासजननंशल्यहर्षकरंमम ॥ त्वंतुदुष्प्रकृतिर्मूढोमहायुद्धेष्वकोविदः १५ भयावदीर्णःसंत्रासादबद्धंबहुभाषसे ॥ संस्तौषितौतुकेनापिहेतुनात्वंकुदेशज १६ तौहत्वासमरेहंतात्वामद्यसहबांधवम् ॥ पापदेशजदुर्बुद्धेक्षुद्रक्षत्रियपांसन १७ सुहृद्भूत्वारिपुःकिंमांकृष्णाभ्यांभीषयिष्यसि ॥ तौवामामद्यहंतारौहनिष्येवाऽपितावहम् १८ नाहंविभेमिकृष्णाभ्यांविजानन्नात्मनोबलम् ॥ बासुदेवसहस्रंवाफालगुनानांशतानिवा १९ अहमेकोहनिष्यामिजोषमास्वकुदेशज ॥ स्त्रियोबालाश्चवृद्धाश्चप्रायःक्रीडागताजनाः २० यागाथाःसंप्रगायंतिकुर्वंतोऽभ्ययनंयथा ॥ तागाथाःशृणुमेशल्यमद्रकेषुदुरात्मसु २१ ब्राह्मणैःकथिताःपूर्वयथावद्राजसन्निधौ ॥ श्रुत्वाचैकमनामूढक्षमवाबूहिचोत्तरम् २२ मित्रधृष्टमद्रकोनित्यंथोनोद्वेष्टिसमद्रकः ॥ मद्रकेसंगतंनास्तिक्षुद्रवाक्येनराधमे २३ दुरात्मासद्रकोनित्यंनित्यमानृतिकोऽनृजुः ॥ यावदंत्यंहिदौरात्म्यंमद्रकोष्वितिनःश्रुतम् २४ पितापुत्रश्चमाताचश्वशूश्वशुरमातुलाः ॥ जामातादुहिताभ्रातानसाऽन्येतेचबांधवाः २५ वयस्याभ्यागताश्चान्येदासीदासंचसंगतम् ॥ एभिर्विमिश्रानार्यश्चज्ञाताज्ञाताःस्वयेच्छया २६

मणीश्वमेसंबद्धौ १४ ब्राह्मजननमितिसमुदायापेक्षया सामान्येन निर्देशः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ जौषन्पूर्णा आस्वतिष्ठ क्रीडागताः लीलया आगताः २० मद्रकेषु कस्तिषु मद्रदेशेषु
२१ । २२ । २३ अट्टतेन चरतीत्यानृतिकः यावदंत्यं भंत्यजपर्यंतं मरणावधीति वा २४ । २५ पुंभिः पुच्छैः विमिश्राः संगताः इच्छया सैधुनिनोक्ता तव वज्रात्ता अप्यविगीता इत्यर्थः २६

येषां मद्रकाणां सक्तुमिष्टमस्मादिनां सीधुमद्यम् २७ । २८ । २९ मद्रकेषु सप्तमं हं हं वं गांधारकेषु शौचं नष्टं भवेत् ३० राजायाजकोयस्य तस्मिन्वाज्ये हविर्नष्टं भवेत् ३१ यथैवेति यथामद्र
कैः संगतं कृत्वा पतति यथा वामद्रके संगतं नारितं हेतुश्चिकतया ते विषं दत्तमिदं पुत्रेण संबन्धः यद्येव तत्सत्यं तर्हि तव विषं न हयत्विमं त्रेण सर्वथा विषं न हयतीत्यर्थः ३२ मयेत्यात्मानुभवसिद्धिदमिति
येषां गृहेष्वशिष्टानां सक्तुमस्मादिनां तथा ॥ पीत्वा सीधुसगोमांसं क्रंदंति च हसंति च २७ गायंति चाप्यबद्धानि प्रवर्तते च कामतः ॥ कामप्रलापिनोऽन्योन्यं तेषु
धर्मः कथं भवेत् २८ मद्रकेष्ववलितेषु प्रख्याता शुभकर्मसु ॥ नापि वैरं न सौहार्दं मद्रकेण समाचरेत् २९ मद्रके संगतं नास्ति मद्रको हि सदा मलः ॥ मद्रकेषु च संमृष्टं
शौचं गांधारकेषु च ३० राजायाजकयाज्ये च नष्टं दत्तं हविर्भवेत् ॥ शूद्रसंस्कारको विप्रो यथायाति पराभवम् ३१ यथा ब्रह्माद्विषो नित्यं गच्छंतीह पराभवम् ॥ यथे
व संगतं कृत्वा नरः पतति मद्रकैः ३२ मद्रके संगतं नास्ति हतं वृश्चिकते विषम् ॥ आथर्वणेन मंत्रेण यथाशांतिः कृता मया ३३ इति वृश्चिकदष्टस्य विषवेगहतस्य
च ॥ कुर्वति भेषजं प्राज्ञाः सत्यं तच्चापि दृश्यते ३४ एवं विद्वन्जोषमास्व शृणुवात्रोत्तरं वचः ॥ वासांस्युत्सृज्य नृत्यंति स्त्रियो यामद्य मोहिताः ३५ मैथुनेऽसंयता
श्चापि यथा कामवराश्च ताः ॥ तासां पुत्रः कथं धर्मं मद्रको वक्तुमर्हति ३६ यास्तिष्ठंत्यः प्रमेहांति यथैवोष्ट्रदेशरकाः ॥ तासां विभ्रष्टधर्माणाम् निर्लज्जानां ततस्ततः ३७
त्वं पुत्रस्तादृशीनां हि धर्मं वक्तुमिहेच्छसि ॥ सुवीरकं याच्यमाना मद्रिका कर्षति स्फिचौ ३८ प्रदातुकामा वचनमिदं वदति दारुणम् ॥ मामां सुवीरकं कश्चिद्याच
तां दयितं मम ३९ पुत्रं दद्यात्पतिं दद्यात्तु दद्यात्सुवीरकम् ॥ गौर्यो बृहद्व्योनिर्हीना मद्रिकाः कंबलावृताः ४० घस्मरानष्टशौचाश्च प्राय इत्यनुशुश्रुम ॥ एवमा
दिमयाऽन्यैर्वा शक्यं वक्तुं भवेद्बहु ४१ आकेशाग्रान्नाखाग्रान् च वक्तव्येषु कुकर्मसु ॥ मद्रकाः सिंधुसौवीरा धर्मं विदुः कथं त्विह ४२ पापदेशोद्भवान्लेच्छाधर्माणामवि
चक्षणाः ॥ एष मुख्यतमो धर्मः क्षत्रियस्येति नः श्रुतम् ४३ यदा जौनिहतः शेते सद्भिः समभिपूजितः ॥ आयुधानां सांपरायेयं मुच्येयमहंततः ४४ ममैष प्रथमः
कल्पो निधने स्वर्गमिच्छतः ॥ सोऽयं प्रियः सखा चास्मि धार्तराष्ट्रस्य धीमतः ४५ तदर्थं हि मम प्राणायज्ञमे विद्यते वसु ॥ व्यक्तं त्वमप्युपाहितः पांडवैः पापदेशज
४६ यथा चामित्रवत्सर्वं त्वमस्मात्प्रवर्तसे ॥ कामं न खलु शक्योऽहं त्वद्विधानां शतैरपि ४७ संग्रामाद्विमुखः कर्तुं धर्मज्ञ इव नास्ति कैः ॥ सारंग इव धर्मार्तः कामं वि
लपशुष्य च ४८ नाहं भीषयितुं शक्यः क्षत्रवृत्ते व्यवस्थितः ॥ तनुत्यजां नृसिंहानामाहवेष्वनिवर्तिनाम् ४९ यागतिर्गुरुणा प्रोक्ता पुरारामेण तां स्मरे ॥ तेषां
त्राणार्थमुद्यंतं वधार्थं द्विषतामपि ५० विद्धि मामास्थितं वृत्तं पौरुषवत्समुत्तमम् ॥ न तद्रूतं प्रपश्यामि त्रिषु लोकेषु मद्रप ५१

द्योतयति ३३ । ३४ । ३५ यथाकामं वरयंति ताः असंयता इतिच्छेदः तासां पुत्रसंकरजात इत्यर्थः ३६ प्रमेहंति मूत्रयन्ते दशेरकाः गर्दमाः ३७ सुवीरकं कांजिकं स्फिचौकटिप्रोथौ ३८ । ३९
निर्झिकाः निर्लज्जाः ४० घस्मराः बहुमक्षकाः ४१ वक्तव्येषु गर्हणीयेषु ४२ । ४३ सांपराये समूहे संग्रामे इत्यर्थः मुच्येयं जीवितमिति शेषः ४४ । ४५ उपहितः उपजप्तः ४६ । ४७ । ४८ । ४९
तेषां धार्तराष्ट्राणाम् ५० । ५१

५२ इत्याजनेनघातायित्वा मित्रप्रतीक्षयाभिप्रकार्यवेक्षणैर्नचाहुर्व्यवस्य तयोरेवोभयोः ५३ अपवादोर्निदातितिक्षाचैस्त्रिभिर्हेतुभिः ५४ । ५५ । ५६ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीये
भारतभावादीपे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ७ ॥ मारिषदेराजन् १ । २ वृषःमहोक्षः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ आयुधस्यास्तिनवेतिज्ञानपरिज्ञानं कृतंजयपराजयसूचकं अतिभारोदुर्बलत्वम् ८
योमामस्मादभिप्रायाद्वारयेदितिमेमतिः ॥ एवंविद्वन्जोषमास्त्रासात्किंबहुभाषसे ५२ नत्वाहत्वाप्रदास्यामिकव्याज्योमद्रकाधम ॥ मित्रप्रतीक्षयाशल्यघृ
तराष्ट्रस्यचोभयोः ५३ अपवादतितिक्षाभिस्त्रिभिरेतैर्हिजीवसि ॥ पुनश्चेदीदृशंवाक्यंमद्राजवदिष्यसि ५४ शिरस्तेपातयिष्यामिगदयावज्रकल्पया ॥ श्रो
तारस्त्वदमद्येहद्रष्टारोवाकुदेशज ५५ कर्णवाजघ्नतुःकृष्णौकर्णोवानिजघानतौ ॥ एवमुक्त्वातुराधेयःपुनरेवविशंपते ॥ अब्रवीन्मद्राजानंयाहियाहृत्यसंभ्र
मम् ५६ ॥ इतिश्रीम० क० प० कर्णमद्राधिपसंवादेचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ मारिषाधिरथेःश्रुत्वावाचोयुद्धाभिनंदि
नः ॥ शल्योऽब्रवीत्पुनःकर्णेनिदर्शनामिदंवचः १ जातोऽहंयज्वनविंशेसंग्रामेष्वभिवर्तिनाम् ॥ राज्ञांमूर्धाभिषिक्तानांस्वयंधर्मपरायणः २ यथैवमतोमद्येनत्वं
तथालक्ष्यसेवृष ॥ तथाऽद्यत्वांप्रमाद्यंतंचिकित्सेयंसुहृतया ३ इमांकाकोपमांकर्णप्रोच्यमानानिबोधमे ॥ श्रुत्वायथेष्टंकुर्यास्त्वंनिहीनकुलपांसन ४ नाहमात्म
निकिंचिद्वैकिलिषंकर्णसंस्मरे ॥ येनमांत्वंमहाबाहोहंतुमिच्छस्यनागसम् ५ अवश्यंतुमयावाच्यंबुद्धयतात्वद्विताहितम् ॥ विशेषतोरथस्थेनराज्ञश्चैवहितै
षिणा ६ समंचविषमंचैवरथिनश्चबलाबलम् ॥ श्रमःखेदश्चसततंहयानाराथिनासह ७ आयुधस्यपरिज्ञानंरुतंचमृगपक्षिणाम् ॥ भारश्चाप्यतिभारश्चशल्य
नांचप्रतिक्रिया ८ अस्रयोगश्चयुद्धंचनिमित्तानितथैवच ॥ सर्वमेतन्मयाज्ञेयंरथस्यास्यकुटुंबिना ९ अतस्त्वांकथयेकर्णनिदर्शनमिदंपुनः ॥ वैश्यःकिलसमु
द्रांतेप्रभूतधनधान्यवान् १० यज्वादानपतिःक्षांतःस्वकर्मस्थोऽभवच्छुचिः ॥ बहुपुत्रःप्रियापत्यःसर्वभूतानुकंपकः ११ राज्ञोधर्मप्रधानस्यराष्ट्रेवसतिनिर्म
यः ॥ पुत्राणांतस्यबालानांकुमाराणांयशस्विनाम् १२ काकोबहूनामभवदुच्छिष्टकृतभोजनः ॥ तस्मैसदाप्रयच्छतिवैश्यपुत्राःकुमारकाः १३ मांसोदनंदाधि
क्षीरंपायसंमधुसर्पिषी ॥ सचोच्छिष्टमृतःकाकोवैश्यपुत्रैःकुमारकैः १४ सदृशान्पक्षिणोदृष्टःश्रेयसश्चाधिविचक्षिपे ॥ अथहंसाःसमुद्रांतिकदाचिदतिपाति
नः १५ गरुडस्यगतौतुल्याश्चक्रांगाहृष्टचेतसः ॥ कुमारकास्तदाहंसान्दृष्ट्वाकामथाब्रुवन् १६ भवानेवविशिष्टोहिपतात्रिभ्योविहंगम ॥ प्रतार्यमाणस्तैःसर्वै
रल्पबुद्धिभिर्हजः १७ तद्वचःसत्यमित्येवमौख्यादपश्चिमन्यते ॥ तान्सोऽभिपत्यजिज्ञासुःकृष्णश्रेष्ठभागिति १८ उच्छिष्टदर्पितःकाकोबहूनांदूरपाति
नाम् ॥ तेषांयंप्रवरंमेनेहंसानांदूरपातिनाम् १९ तमाह्वयतबुद्धिःपतावहतिपक्षिणम् ॥ तच्छ्रुत्वाप्राहसहंसयेतत्रासन्समागताः २०
निमित्तानिदिव्यातरिक्षभीमानि ग्रहाद्यानुकूल्यप्रातिकूल्यादिनि ९ निदर्शनंदृष्ट्वातम् १० । ११ । १२ । १३ । १४ अतिपातिनःगत्यातिशयगामिनः १५ चक्रांगाःमानसचारिणः १६
पतत्रिभ्योऽन्येभ्यःप्रतार्यमाणोऽन्यथाप्रत्याद्यमानः १७ श्रेष्ठमाक्षुःश्रेष्ठमंभोजते १८ । १९ पतावःगच्छावः २०

२१ कूरपातेनदूरगमनेन २२ । २३ पतितापतिष्यसि कथनःगुणश्लाघी २४ पतितास्मिन्नतिष्यामि २५ पातानांशतमेकंगणयति उड्डीनमित्यादिना । 'उड्डीनमूर्ध्वगमनमवड्डीनमधोगतिः ॥
प्रड्डीनंसर्वतोयानंडीनंगमनमात्रकम् ॥ निड्डीनंशनकैर्यांसंडीनंललितंगतम् ॥ तिर्यग्गड्डीनंगतंमहादुस्तरःप्रचरंगुधाः ॥ तान्याशाभेदभिन्नानिचत्वारिप्रतिजानते' ॥ तानितिर्यग्गड्डीनानि २६
'विडंबितंविड्डीनंस्यात्परिड्डीनंतुसर्वतः ॥ पश्चाद्वतिःपराड्डीनंस्वर्गंतुलुड्डीनकम् ॥ आभिमुख्येनगमनमभिड्डीनंप्रचक्षते ॥ यानंमहाड्डीनमाहुःपवित्रामूर्जितांगतिम् ॥ निड्डीनंनिश्चलंयानंप्रचंडमति
डीनकम्' ॥ विडंबितंमल्लवदुड्डीयोड्डीयगमनम् २७ अवरोहोऽवड्डीनंस्यात्प्रड्डीनंचित्रमुच्यते ॥ गत्याललितयापूर्वमुपक्रम्यसमंततः ॥ परिक्रम्यप्रपतनंसंडीनंडीनडीनकम् ॥ संडीनोड्डीनडीनंस्या

भाषतोबहुकाकस्यबालिनःपततावराः ॥ इदमूचुःस्मचक्रांगावचःकार्कविहंगमाः २१ ॥ हंसाऊचुः ॥ वयंहंसाश्चरामेमांपृथिवीमानसौकसः ॥ पक्षिणांचवयं
नित्यंदूरपातेनपूजिताः २२ कथंहंसनुबालिनंचक्रांगंदूरपातिनम् ॥ काकोभूत्वानिपतनेसमाह्वयसिदुर्मते २३ कथंत्वंपतिताकाकसहास्माभिर्ब्रवीहितत् ॥ अ
थहंसवचोमूढःकुत्सयित्वापुनःपुनः ॥ प्रजगादोत्तरंकाकःकथनोजातिलाघवात् २४ ॥ काकउवाच ॥ शतमेकंचपातानांपतितास्मिनसंशयः ॥ शतयोजन
मेकैकंविचित्रंविधितथा २५ उड्डीनमवड्डीनंचप्रड्डीनंडीनमेवच ॥ निड्डीनमथसंडीनंतिर्यग्गड्डीनगतानिच २६ विड्डीनंपरिड्डीनंचपराड्डीनंसुड्डीनंकम् ॥ अ
भिड्डीनंमहाड्डीनंनिड्डीनमतिडीनकम् २७ अवड्डीनंप्रड्डीनंचसंडीनंडीनडीनकम् ॥ संडीनोड्डीनडीनंचपुनर्डीनविड्डीनकम् २८ संपातंसमुदीषंचततोऽन्यद्व्य
तिरिक्तकम् ॥ गतागतंप्रतिगतंबह्वीश्चनिकुलीनकाः २९ कर्तास्मिमिषतांविद्यततोद्रक्ष्यथमेबलम् ॥ तेषामन्यतमेनाहंपतिष्यामिविहायसम् ३० प्रदि
शध्वंयथान्यायंकेनहंसाःपताम्यहम् ॥ तेवैधुवंविनिश्चित्यपतध्वनमयासह ३१ पातैरेभिःखलुत्वगाःपतितुंखेनिराश्रये ॥ एवमुक्तेतुकाकेनप्रहस्यैकोविहंग
मः ३२ उवाचकार्कराधेयवचनंतन्निबोधमे ॥ हंसउवाच ॥ शतमेकंचपातानांत्वंकाकपतिताधुवम् ३३ एकमेवतुयंपातंविदुःसर्वेविहंगमाः ॥ तमहंपतिता
काकनान्यंजानामिकंचन ३४ पतध्वमपिताप्राक्षयेनपातेनमन्यसे ॥ अथकाकाःप्रजहसुर्येतत्रासन्समागताः ३५ कथमेकेनपातेनहंसःपातशतंजयेत् ॥ ए
केनैवशतस्यैषपातेनाभिपतिष्यति ३६ हंसस्यपतितंकाकोबलवानाशुविक्रमः ॥ प्रपेततुःस्पर्धयाचततस्तौहंसवायसौ ३७ एकपातीचचक्रांगःकाकःपातश
तेनच ॥ पतितावाऽथचक्रांगःपतितावाथवायसः ३८ विसिस्मापयिषुःपातैराचक्षाणोऽत्मनःक्रियाः ॥ अथकाकस्यचित्राणिपतितानिमुहुर्मुहुः ३९ दृष्ट्वाप्र
मुदिताःकाकाविनेदुरधिकैःस्वरैः ॥ हंसांश्चावहंसतिस्मप्रावदन्नप्रियाणिच ४०

सदेवोर्ध्वप्रकल्पनात् । गतामत्यंतरोद्धेदोभवेड्डीनविड्डीनकम्' २८
'क्षणात्संगत्यनिष्क्रम्यपक्षसंपातमुच्यते ॥ ऊर्ध्वाधोगतिसंभेदःसमुदीषंप्रचक्षते ॥ संकल्प्यपक्षगमनमुच्यतेत्यतिरिक्तकम् ॥ पक्षिशतैरमीभेदाःपातानमिहदर्शिताः ॥ महाड्डीनंविहायैषांपाता
नांत्रिविधागतिः ॥ गततत्रयथोद्दिष्टमागतंपुनरागमः ॥ प्रत्यावृत्तिःप्रतिगतिरितिषड्सप्ततिःस्मृताः ॥ तेषानिपाताःकथ्यंतेप्रत्येकंपंचविंशतिः' ॥ निकुलीनकाःनिपाताः २९ मिषतांपश्यताम्
३० केनपातेन पतध्वनेतिशिरश्चालनेनकिंपतध्वमपितुपतध्वमेवेतिकाकूतयापरिहासः संपतध्वमितिवापाठः ३१ । ३२ । ३३ एकमुख्यम् ३४ । ३५ एकेनपातेन ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४०

संबन्धिनस्तोयस्य ४८ । ४९ अपसर्पितुं त्यक्त्वा गंतुं दयावशत्वाच्चाशकत्वं ५० मामनुलक्ष्येति शेषः ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ दुष्टात्मन्नितिकर्णसंबोधनं ५६ । ५७ काकवाशिकाः काका इति
वाशं तांशब्दं कुर्वतः ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ तमानं आत्मानम् ६४ । ६५ । ६६ । ६७

पद्मधामुत्क्षिप्यवेगेनपृष्ठमारोपयच्छत्रैः ॥ आरोप्यपृष्ठहंसस्तंकाकंतूर्णीविचेतनम् ६८ आजगामपुनर्द्विपिंस्पधेयापेततुर्यतः ॥ संस्थाप्यतंचापिपुनःसमा
श्वास्यचखेचरम् ६९ गतोयथेप्सितंदेशंहंसोमनइवाशुगः ॥ एवमुच्छिष्टपुष्टःसकाकोहंसपराजितः ७० बलंवीर्यमहत्कर्णव्यक्काक्षातिमुपागतः ॥ उच्छि
ष्टभोजनःकाकोयथावैश्यकुलेपुरा ७१ एवंत्वमुच्छिष्टभृतोधातृरार्षेनसंशयः ॥ सदृशान्श्रेयसश्चापिसर्वान्कर्णावमन्यसे ७२ द्रोणद्रौणिकृपैर्गुप्तोभीष्मेणा
न्यैश्चकौरवैः ॥ विराटनगरेपार्थमेकंकिनावधीस्तदा ७३ यत्रव्यस्ताःसमस्ताश्चनिर्जिताःस्थकिरीटिना ॥ मृगालाइवसिंहेनकृतेवीर्यमभूत्तदा ७४ भ्रात
रनिहतंदृष्ट्वासमरेसव्यसाचिना ॥ पश्यतांकुरुवीराणांप्रथमंत्वंपलायितः ७५ तथाद्वैतवनेकर्णगंधर्वैःसमभिद्रुतः ॥ कुरून्समग्रानुत्सृज्यप्रथमंत्वंपलायितः
७६ हत्वाजित्वाचगंधर्वींश्चित्रसेनमुखात्रणे ॥ कर्णदुर्योधनंपार्थःसभार्यैसममोक्षयत् ७७ पुनःप्रभावःपार्थस्यपौराणःकेशवस्यच ॥ कथितःकर्णरामेणसभायां
राजसंसदि ७८ सततंचत्वमश्रौषीर्वचनंद्रोणभीष्मयोः ॥ अवध्यौवदतःकृष्णौसन्निधौचमहीक्षिताम् ७९ कियत्तत्प्रवक्ष्यामियेनयेनधनंजयः ॥ त्वतो
तिरिक्तःसर्वेभ्योभूतेभ्योब्राह्मणोयथा ८० इदानीमेवद्रष्टासिप्रधानेस्यंदनेस्थितौ ॥ पुत्रंचवसुदेवस्यकुंतीपुत्रंचपांडवम् ८१ यथाश्रयतचक्रांगंवायसोबुद्धि
मास्थितः ॥ तथाश्रयस्ववाष्णेयंपांडवंचधनंजयम् ८२ यदात्वंयुधिविक्रांतौवासुदेवधनंजयौ ॥ द्रष्टास्येकरथेकर्णतदानैवंवदिष्यसि ८३ यदाशरशतैःपा
थोदर्पंतववाधिष्यति ॥ तदात्वमंतरंद्रष्टाआत्मनश्चार्जुनस्यच ८४ देवासुरमनुष्येषुप्रख्यातौयौनरोत्तमौ ॥ तौमाऽवमंस्थामौख्यात्वंखद्योतइवरोचनौ ८५
सूर्याचंद्रमसौयद्वत्तद्वदर्जुनकेशवौ ॥ प्राकाशयेनाभिविख्यातौत्वंतुखद्योतवशृषु ८६ एवंविद्वन्माऽवमंस्थाःमृतपुत्राच्युताजुंनौ ॥ नृसिंहौतौमहात्मानौजो
षमास्वविकल्थने ८७ ॥ इति श्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि कर्णशल्यसंवादेहंसकाकीयोपारुयाने एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ संजयउवाच ॥
मद्राधिपस्याधिरथिर्महात्मावचोनिशम्याप्रियमप्रतीतः ॥ उवाचशल्यंविदितंममैतद्यथाविधावर्जुनवासुदेवौ १ शौरैरथंवाहयतोऽर्जुनस्यबलंमहास्त्राणिचपां
डवस्य ॥ अहंविजानामियथावदद्यपरोक्षभूतंतवतनुशल्य २ तौचाप्यहंशस्त्रभृतांवरिष्ठौव्यपेतभीर्योधिष्यामिकृष्णौ ॥ संतापयत्यभ्यधिकंनुरामाच्छापो
ऽद्यमांब्राह्मणसत्तमाच्च ३ अवसंवैब्राह्मणच्छन्ननाहरामेपुरादिव्यमस्त्रंचिकीर्षुः ॥ तत्रापिमेदेवराजेनविघ्नोहितार्थिनाफालगुनस्यैवशल्य ४ कृतोविभेदेनममो
रुमेत्यप्रविश्यकीटस्यतनुंविह्वलाम् ॥ ममोरुमेत्यप्रविभेदकीटःसुप्तेगुरौतत्रशिरोनिधाय ५ उरुप्रभेदाच्चमहान्बभूवशरीरतोमेघनशोणितौघः ॥ गुरोर्भया
च्चापिनचेलिवानहततोविबुद्धोददृशेसविप्रः ६ एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मद्रेति १ । २ । ३ । ४ । ५ चेलिवान्चलितवान् ७

७ सूतोपधां सूतस्वपिधाननिमित्तं कर्मकालेस्वप्रतिज्ञारक्षणकाले ८ पर्याप्तं समाप्तं विस्मृतमित्यर्थः ९ । १० । ११ अस्त्रंतो रामदत्तादस्त्रादन्यत्रप्रतिपन्नप्राप्तं अहिबाणाख्यमित्यर्थः १२

सधैर्ययुक्तं प्रसमीक्ष्यमावेनत्वं विप्रः कोऽसि सत्यं वदेति ॥ तस्मै तदाऽऽत्मानमहं यथावदाख्यातवान् सूतवदेत्यश्लय ७ समांनिशम्याथ महातपस्वी सशतवानरोष
परीतचेताः ॥ सूतोपधावाप्तमिदं तवास्त्रं न कर्मकाले प्रतिभास्यति त्वाम् ८ अन्यत्र तस्मात्तव मृत्युकालादब्राह्मणे ब्रह्म न हि ध्रुवं स्यात् ॥ तदद्य पर्याप्तमतीव चास्त्र
मस्मिन् संग्रामे तु मुलेऽतीव भीमे ९ योऽयं शल्यभरतेषूपपन्नः प्रकर्षणः सर्वहरोतिभीमः ॥ सोभिमन्येक्षत्रियाणां प्रवीरान् प्रतापिता बलवान्वै विमर्दः १० शल्योऽग्र
धन्वानमहं वरिष्ठं तरस्विनं भीममसह्यवीर्यम् ॥ सत्यप्रतिज्ञं युधिपांडवे यं धनं जयं मृत्युमुखं नयिष्ये ११ अस्त्रंतो न्यत्र प्रतिपन्नमद्येन क्षेप्स्ये समरेश्चतुर्गुणान् ॥
प्रतापिनं बलवंतं कृतास्त्रं तमुग्रधन्वानममि तौ जसंच १२ कूरं शूरं रौद्रमभिन्नसाहं धनं जयं संयुगेऽहं निष्ये ॥ अपां पतिर्वेगवान् प्रमेयो निमज्जयिष्यन् बहुलाः प्रजाश्च
१३ महावेगं संकुरुते समुद्रो वेलाचैनं धारयत्यप्रमेयम् ॥ प्रमुंचंतं बाणसंधानमेयान् मर्मच्छिदो वीरहणः सुपन्नान् १४ कुंती पुत्रं यत्र योऽस्यामि युद्धेऽप्यकर्षतामुतम
मद्यलोके ॥ एवं बलेनातिबलं महास्त्रं समुद्रकल्पं सुदुरापमुग्रम् १५ शरौ धिगं पार्थिवान् मज्जयंतं वेलेव पार्थमिषुभिः संसहिष्ये ॥ अद्याहवेयस्य न तुल्यमन्यं मन्ये
मनुष्यं धनुराददानम् १६ सुरासुरान्युधिवै योजयेत्तेनाद्यमेपश्य युद्धं सुधोरम् ॥ अतीव मानी पांडवो युद्धकामो ह्यमानुषैरेष्यति मे महासैः १७ तस्यास्त्रमस्त्रैः
प्रतिहत्य संख्येबाणोत्तमैः पातयिष्यामि पार्थम् ॥ सहस्ररश्मिप्रतिमं ज्वलंतं देशश्च सर्वाः प्रतपंतमुग्रम् १८ तमो नुदं मेघइवातिमात्रं धनं जयं छादयिष्यामि वा
णैः ॥ वैश्वानरं धूमशिखं ज्वलंतं तेजस्विनं लोकमिदं दहंतम् १९ पर्जन्यभूतः शरवर्षैर्यथाग्निं तथा पार्थं शमयिष्यामि युद्धे ॥ आशीविषं दुर्धरमप्रमेयं सुतीक्ष्णं दंष्ट्रं ज्व
लनप्रभावम् २० क्रोधप्रदीप्तं त्वहितं महातं कुंती पुत्रं शमयिष्यामि भल्लैः ॥ प्रमाथिनं बलवंतं प्रहारिणं प्रभंजनं मातरिश्चान्मुग्रम् २१ युद्धे स हिष्ये हिमवानिवाचलो
धनं जयं कुद्रममृष्यमाणम् ॥ विशारदं रथमार्गेषु शक्तं धुर्यं नित्यं समरेषु प्रवीरम् २२ लोके वरं सर्वधनुर्धराणां धनं जयं संयुगे संसहिष्ये ॥ अद्याहवेयस्य न तुल्यमन्यं मन्ये
न्ये मनुष्यं धनुराददानम् २३ सर्वाभिमां यः पृथिवीं विजिग्ये तेन प्रयोद्धास्मि समेत्य संख्ये ॥ यः सर्वभूतानि सदैव कानि प्रस्थेऽजयत्वाऽवस्यसाची २४ को जी
वितं रक्षमाणो हितेन युयुत्सेद्वै मानुषो मा मृतेऽन्यः ॥ मानि कृतास्त्राः कृतहस्तयोगो दिव्यास्त्रविच्छेदहयः प्रमाथी २५ तस्याहमद्यातिरथस्य कायाच्छिरोहरिष्या
मिशितैः पृषक्कैः ॥ योऽस्याम्येनं शल्यधनं जयं वै मृत्युं पुरस्कृत्यरणे जयं वा २६ अन्यो हि न ह्येकरथेन मर्त्यो युध्येत यः पांडवमिद्रकल्पम् ॥ तस्याहवे पौरुषं पांडव
स्य ब्रूयाद्दृष्टः समितौ क्षत्रियाणाम् २७ किं त्वं मूर्खः प्रसभं मूढचेताममावोचः पौरुषं फाल्गुनस्य ॥ अप्रियो यः पुरुषो निष्ठुरो हि क्षुद्रः क्षेताक्षमिणश्चाक्षमावान् २८

१३ । १४ । १५ । १६ मेमाप्रति पश्यति १७ अस्त्रैरस्त्रतुल्यैः १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ सांडवे सांडवदाहे २४ । २५ । २६ । २७ । २८

२९ आर्जवे कर्तव्ये सति ३० अहं सिद्धिं कांक्षमाणोऽस्मि त्वं तु तन्मन्यसे यत्र देकांत्यं संख्यं नास्ति अस्मत्पक्षी योऽप्यन्यत्र स्नेहवानसीत्यर्थः तदेवाह मित्रमिति मिदयति स्नेहयति वा स्नेहार्थं
मिदं मिदेव मित्रमिति रूपं नंदते रित्यत्र नंदते रिति पाठः मदीहर्षे इत्यस्य वारूपं मादयति तर्पयतीति वा मादयतेभिर्भूमिदत्ते स्त्राणां रथस्यामिदेरिदं रूपं नंदयतेः प्रीयतेः संत्रायते वाऽर्थवत्
मानस्य मिदेमिदं मित्रमिति वार्थः मिनुते मानं करोति सर्वहितमस्य संगृह्णातीति वा मोदतेऽस्य सुखेनेति वा मित्रमित्येतेऽर्थमपि संतीत्यर्थः ३१ शत्रुरिति शदेः शातनायादशास्तेः शासनार्थादय

हन्त्यामहं त्वाद्दशानां शतानि क्षमाम्यहं क्षमया कालयोगात् ॥ अवीचस्त्वं पांडवार्थे प्रियाणि प्रधर्षयन्मां मूढवत्पापकर्मन् २९ मयार्जवे जिह्ममतिर्हतस्त्वं मित्रद्रोही सात
पदं हि मे त्रम् ॥ कालस्त्वयं प्रत्युपयाति दारुणो दुर्योधनो युद्धमुपागमद्यत् ३० अस्यार्थसिद्धित्वमिकांक्षमाणस्तन्मन्यसे यत्र नैकांत्यमस्ति ॥ मित्रं मिदेन दतेः प्रीय
ते वा संत्रायते मिनुते मोदते वा ३१ ब्रवीमि ते सर्वमिदं ममास्ति तच्चापि सर्वमवेति राजा ॥ शत्रुः शदेः शासते वा श्यते वा शृणाते वा श्वसतेः सीदते वा ३२ उपसर्गाद्
हुधामूदतेश्च प्रायेण सर्वं वयितं च मद्यम् ॥ दुर्योधनार्थं तव च प्रियार्थं यशोर्थं मात्मार्यं मपीश्वरार्थम् ३३ तस्मादहं पांडववासुदेवो योऽस्येयत्नात्कर्म तत्पश्य मेऽद्य ॥
अस्त्राणि पश्याद्यमोत्तमानि ब्राह्मणि दिव्यान्यथ मानुषाणि ३४ आसादयिष्याम्यहमुग्रवीर्यं द्विपो द्विपं मतमिवातिमतः ॥ अस्त्रं ब्राह्मणमनसा युद्धय जेयं क्षेप्स्ये पा
र्थया प्रमेयं जयाय ॥ तेनापि मे नैव मुच्येत युद्धेन चेत्पतेद्विषमे मेऽद्य चक्रम् ३५ वैवस्वताहं हस्ताद्वरुणाद्वापि पाशिनः ॥ सगदाद्वा धनपतेः सवज्राद्वाऽपि वास
वात् ॥ अन्यस्मादपि कस्माच्चिदमित्रादा ततायिनः ३६ इति शल्यविजानीहियथानाहं विभेम्यतः ॥ तस्मान्न मे भयं पार्था त्रापि चैव जनार्दनात् ३७ सह युद्धं हि
मेताभ्यां सांपराये भविष्यति ॥ कदाचिद्विजयस्याहमस्त्रहेतोरेतद्वृत् ३८ अज्ञानाद्विषि पन्बाणान् घोररूपान् भयानकान् ॥ होमधेन्वावत्समस्य प्रमतइषुगा
ऽहनम् ३९ चरंतं विजने शल्यततोऽनुव्याजहारमाम् ॥ यस्मात्त्वया प्रमत्तेन होमधेन्वाहतः सुतः ४० श्वभ्रेते पततां चक्रमेति मां ब्राह्मणोऽब्रवीत् ॥ युध्यमान
स्य संग्रामे प्राप्तस्यैकायनं भयम् ४१ तस्माद्विभेमि बलवद्ब्राह्मणव्याहतादहम् ॥ एते हि सोमराजान ईश्वराः सुखदुःखयोः ४२ अदां तस्मै गोसहस्रं बलीवर्दी श्वषट्
शतान् ॥ प्रसादं न लभे शल्यब्राह्मणान्मद्रकेश्वर ४३ ईषादं तान्सप्तशतान् दासीदासशतानि च ॥ ददतो द्विजमुख्यो मे प्रसादं न चकार सः ४४ कृष्णानां श्वेतव
त्सानां सहस्राणि चतुर्दश ॥ आहरं न लभे तस्मात्प्रसादं द्विजसप्तमात् ४५ ऋद्धं गृहं सर्वकामैर्यज्ञमेव सुकिंचन ॥ तत्सर्वमस्मै सत्कृत्य प्रयच्छामि न चेच्छति ४६

तेस्तनूकरणार्थात् शृणाते हि सार्थात् श्वसते कृष्णसार्थात् वंतां वितप्यार्थात् सीदतेः सूदते वा दंत्यस्थाने तालव्रस्योपसर्जनात् शत्रुरिति शब्द उत्पन्नस्तदर्थश्च सर्वस्त्वय्यस्तीत्यर्थः ३२ दुर्योधनस्य त
वममचपीति र्जयलाभेन यशसश्च प्राप्तिसंख्याणामपि ईश्वरप्रीतिः स्वधर्मचरणेनेत्यर्थः ३३ अस्त्राणि इति कालेऽस्त्रं प्रतिभास्यतीति पूर्वमुक्ताऽप्यावेशात् स्वस्य विद्यमानामस्त्रसंपदमभिप्रेत्याह ब्रा
ह्मणि ब्रह्मशिरादीनि दिव्यानि पेंद्रवारुणगांधर्वादीनि । मानुषाणि भौमानि दिव्यधनुरादीनि ३४ अस्त्रमिति यत्पादं हि प्रसिद्धं क्षेप्स्येता हि नैव मुच्येत शत्रुः परं युयुधिष्वक्रं विषमेन पतेदि
त्ययमपि द्वितीयो दोषो दाशितः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ अहनं हतवानस्मि ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६

४७ । ४८ समाप्तिशेषमनुभवस्वेत्यर्थः ४९ । ५० ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपेचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ततः अनंतरं शल्येन वक्तव्यं वचः संनिवार्य स्वयमेवाहेत्यर्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ॥

ततोऽब्रवीन्मायाचंतमपराधं प्रयत्नतः ॥ व्याहृतं यन्मया सूततत्तथानतदन्यथा ४७ अनृतोक्तं प्रजाह्न्यात्ततः पापमवाप्नुयाम् ॥ तस्माद्दर्माभिरक्षार्थं नावृतं वक्तुमुत्सहे ४८ मात्वं ब्रह्मगतिर्हि स्याः प्रायश्चित्तं कृतं त्वया ॥ मद्राक्यं नानृतं लोके काश्चित्कुर्यात्समाप्नुहि ४९ इत्येतत्तेमया प्रोक्तं क्षिप्तेनापि सुहृतया ॥ जानामि त्वां विक्षिपंतं जोषमास्वोत्तरं शृणु ५० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णशल्यसंवादे द्वाचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ततः पुनर्महाराज मद्राजमरिंदमः ॥ अभ्यभाषतराधेयः संनिवार्योत्तरं वचः १ यत्स्वं निदर्शनार्थं मां शल्यजलिपतवानसि ॥ नाहं शक्यस्त्वया वाचा विभीषयितु माहवे २ यदि मां देवताः सर्वा योधयेयुः सवासवाः ॥ तथापि मे भयं न स्यात्किमुपार्थात्सकेशवात् ३ नाहं भीषयितुं शक्यो वा इमात्रेण कथंचन ॥ अन्यं जानीहि यः शक्यस्त्वया भीषयितुं रणे ४ नीचस्य बलमेतावत्पारुष्यं यत्त्वमात्थमाम् ॥ अशक्तो मद्रुणान् वक्तुं बलसेव दुर्दुर्मते ५ नाहिकर्णः समुद्रतो भयार्थं मिह मद्रक ॥ विक्रमार्थं महं जातो यशोर्थं च तथाऽऽत्मनः ६ सखिभावेन सौहार्दान् मित्रभावेन चैव हि ॥ कारणैस्त्रिभिरेतैस्त्वं शल्यजीवासि सांप्रतम् ७ राज्ञश्च धार्तराष्ट्रस्य कार्यं सुमह दुद्यतम् ॥ मयितच्चाहितं शल्यतेन जीवसि मेक्षणम् ८ कृतश्च समयः पूर्वक्षतव्यं विप्रियं तव ॥ ऋतेशल्यसहस्रेण विजयेयमहं परान् ॥ मित्रद्रोहस्तु पापीयानिति जीवसि सांप्रतम् ९ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णशल्यसंवादे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ शल्य उवाच ॥ ननु प्रलापाः कर्णतेयान् ब्रवीषि परान्प्रति ॥ ऋते कर्णसहस्रेण शक्या जेतुं परेयुधि १ ॥ संजय उवाच ॥ तथा ब्रुवंतं परुषं कर्णो मद्राधिपंतदा ॥ परुषं द्विगुणं भूयः प्रोवाचा प्रियदर्शनम् २ ॥ कर्ण उवाच ॥ इदं तु ते स्वमेकाग्रः शृणु मद्रजनाधिप ॥ संनिधौ धृतराष्ट्रस्य प्रोच्यमानं मया श्रुतम् ३ देशाश्च विविधांश्चित्रान् पूर्ववृत्तांश्च पार्थिवान् ॥ ब्राह्मणाः कथयंति स्म धृतराष्ट्रनिवेशने ४ तत्र वृद्धः पुरावृत्ताः कथाः कश्चिद्विजोत्तमः ॥ वाहीकदेशं मद्रांश्च कुत्सयन्वाक्यमब्रवीत् ५ बहिष्कृता हि मवता गंगया च बहि ष्कृताः ॥ सरस्वत्याय मुनया कुरुक्षेत्रेण चाप्रिय ६ पंचानां सिंधुषष्ठानां नदीनां येऽतराश्रिताः ॥ तान् धर्मबाह्यान् शुचीन्वाहीकान्पि वर्जयेत् ७ गोवर्धनो नाम वटः सुभद्रं नाम चत्वरम् ॥ एतद्राजकुलद्वारमाकुमारात्स्मराम्यहम् ८ कार्येणात्थर्थगूढेन वाहीकेषुषितं मया ॥ तत एषां समाचारः संवासाद्विदितो मम ९

कृत इति शल्यसहस्रतुल्योऽहमेवास्मीत्यर्थः ९ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपेचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ५० ॥ नन्विति कर्णसहस्रेण विनाऽपि परे जेतुं शक्याः मयेति शेषः कर्णसहस्रतुल्योऽहमेक एवास्मीति भावः १ भूयः द्विगुणं अधिकं गुणम् २ । ३ । ४ । ५ । ६ पंचानां वक्ष्यमाणानां सिंधुषष्ठीयासां अंतरमवकाशमाश्रिताः ७ गोवर्धनः गवाले दनस्थानं सुभद्रं चत्वरं पुरा मां डाश्रयभूतं एतदुभयं राजकुलस्य राजगृहद्वारस्योपलक्षणम् ८ । ९

वृत्तं चरित्रम् १० धानागौड्यासं वसुराविशेषं वाटयं यवात्रं क्रीतांत्रवा । 'वाटो वृत्तौ च मां च वरं देगात्रं मे दयोः' इति विश्वः स्वार्थे ष्वञ् आशिनाः भक्षणशीलाः ११ वप्रेषु प्राकारमितिषु १२ अवगीतेः भगलिगादि विगतिशब्दैः अनावृताः स्वपरपुरुषविवेकहीनाः कामचाराय धेष्टचारिण्यः १३ लूकानि विना दवचनानि हेहते भोलिगतादिते इत्याकोशे द्वित्वं संधिच्छादसः स्वामिहते शाकलं नाम नगरमापगानामनिमगा ॥ जर्तिकानामवाहीकास्तेषां वृत्तं सुनिर्दिष्टम् १० धानागौड्यासं वपीत्वा गोमांसं लथुनैः सह ॥ अपूपमांसवाद्यानामाशिनः शीलवर्जिताः ११ गायं त्यथ च नृत्यं तिस्त्रियो मता विवाससः ॥ नगराणां वप्रेषु बहिर्माल्यानुलेपनाः १२ मतावगीतैर्विविधैः खरोष्ट्रनिनदोपमैः ॥ अनावृता मथुनेताः कामचाराश्च सर्वशः १३ आहुरन्योन्यसूक्तानि प्रब्रुवाणामदोक्तदाः ॥ हेहते हेहते त्येवं स्वामिभर्तृहतेति च १४ आक्रोशं त्यः प्रनृत्यं तिवात्याः परस्वसंय ताः ॥ तासां किलावलिप्तानां निवसन्कुरुजांगले १५ कश्चिद्वाहीकदुष्टानां नातिहृष्टमना जगौ ॥ सातृनं बृहती गौरीसूक्ष्मकंबलवासिनी १६ मामनुस्मरती शिते वाहीकंकुरुजांगले ॥ शतद्रुकामहंतीर्त्वा तां चरम्यामिरावतीम् १७ गत्वा स्वदेशं द्रक्ष्यामि स्थूलशंखाः शुभाः स्त्रियः ॥ मनःशिलोज्ज्वलापांग्योगैर्यस्त्रिकुर्दाज नाः १८ कंबलाजिनसंवाताः क्रंदंत्यः प्रियदर्शनाः ॥ मृदंगानकशंखानां मर्दलानां च निःस्वनैः १९ खरोष्ट्राश्च तैश्चैव मतायास्यामहे सुखम् ॥ शमीपीलु करीराणां वनेषु सुखवर्त्मसु २० अपूपान्सक्तुपिंडांश्च प्राश्रंतो मथितान्वितान् ॥ पथिसु प्रबलाभूत्वा कदा संपततोऽध्वगान् २१ चेलापहारं कुर्वाणास्ताडयिष्यामभूय सः ॥ एवं शीलेषु वात्येषु वाहिकेषु दुरात्मसु २२ कश्चेतयानो निवसेन्मुहूर्तमपि मानवः ॥ ईदृशा ब्राह्मणेनोक्ता वाहीकामोचचारिणः २३ येषां षड्भागहर्ता त्वमुभयोः शुभपापयोः ॥ इत्युक्त्वा ब्राह्मणः साधुरुत्तरं पुनरुक्तवान् २४ वाहीकेषु विनीतिषु प्रोच्यमानं निबोधत ॥ तत्र स्मराक्षसी गीतिः सदा कृष्णचतुर्दशीम् २५ न गरीशकले रूफते आहत्य निशि दुंदुभिम् ॥ कदावा हेयिका गाथाः पुनर्गास्यामि शाकले २६ गव्यस्य वृत्तामांसस्य पीत्वा गौडं सुरासवम् ॥ गौरीभिः सह नारीभिर्बृहतीभिः स्वलंकृता २७ पलाङ्गुलपुत्रान् खादंती चैडकान् बहुन् ॥ वाराहं कौकुटं मांसं गव्यं गार्दभमौष्टिकम् २८ ऐडं च येन खादंति तेषां जन्म निरर्थकम् ॥ इति गायंति ये मताः सीधुना शाकलाश्च ये २९ सवालवृद्धाः क्रंदंतस्तेषु धर्मः कथं भवेत् ॥ इति शल्यविजानीहि हंत भूयो ब्रवीमि ते ३० यदन्योऽप्युक्तवानस्मान् ब्राह्मणः कुरुसंसदि ॥ पंचनद्यो वहंत्येता यत्र पीलुवनान्युत ३१ शतद्रुश्च विपाश च वृत्तीयैरावती तथा ॥ चंद्रभागा वितस्ता च सिंधुषष्ठा बहिर्गिरिः ३२ आरुद्रानाम ते देशान् पृथग्मानतान् व्रजेत् ॥ वात्यानां दासमीयानां वाहीकानामयज्वनाम् ३३

मर्त्रहते इति चतुर्दश १४ पर्वण्युत्सवदिनेषु आक्रोशं त्यः मालयंत्यः तासां पतिरिति शेषः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ खरादियानैः २० मथितं तक्रम् २१ भूयसः बहुन् २२ । २३ । २४ । २५ बहो वृषभस्तस्येदं वधपर्ववाहंतं चोचितावाहेयिका गाथागीतीः २६ । २७ खादंती बलिपानपदकान् मेघान् वाराहं विदुराहजं २८ शाकलाः शाकलपुरवासिनः २९ । ३० । ३१ गिरिर्हिमाद्रेः ३२ वात्यानामुपनयनादिसंस्कारहीनानां दासमीयानां दसपदेशोद्भवानां दासगृहगृहं भिमेमानं यंति यैः शुभार्थिन्यस्तादासस्यस्तज्जानां दासमीयानां वा ३३

३४ कुंभेषुमहोदरपात्रेषु ३९ । ३९ सर्वमन्नमदनीयंक्षीरंभोजनयेति ३७ । ३८ युगंधरेनमरेऔष्टादिकमपिक्षीरंपीयते मध्याभक्ष्यविवेकाभावात्तत्रावश्यमभक्ष्यमक्षणमापत्तयेव एवमच्युतस्य लेनग रेउषितस्यागम्यागमनमवश्यंभावितादृशानामेवतत्रसत्वात् ३९ भूतिलयेहिचंडालब्राह्मणसाधारणकोजलाशयस्तत्रचस्नातःकथंस्वर्गगच्छेन्नकथंचिदित्यर्थः ४० ग्रहमित्येकरात्रवासेन दोषइत्यर्थः ४१ । ४२ कारस्करादयोदेशाः ४१ एकरात्रशयीएकरात्रशाविनंब्राह्मणमितिद्वितीयार्थेप्रथमा ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीये भारतमा

नदेवाःप्रतिष्ठांतिपितरोब्राह्मणास्तथा ॥ तेषांप्रणष्टधर्माणांवाहीकानामितिश्रुतिः ३४ ब्राह्मणेमतथाप्रोक्तंविदुषासाधुसंसदि ॥ काष्ठकुंडेषुवाहीकासृन्मयेषु चभुंजते ३५ सक्तुमद्यावलिष्ठेषुश्वावलीठेषुनिर्घृणाः ॥ आविकंचौष्ट्रिकंचैवक्षीरंगार्दभमेवच ३६ तद्विकारांश्चवाहीकाःखादंतिचपिबंतिच ॥ पुत्रसंकरिणो जालमाःसर्वात्रक्षीरभोजनाः ३७ आरहानामवाहीकावर्जनीयाविपाश्चिता ॥ हंतशल्यविजानीहिहंतभूयोब्रवीमि ३८ यदन्योऽप्युक्तवान्मह्यंब्राह्मणःकुरुसं सदि ॥ युगंधरेपयःपीत्वाप्रोष्यचाप्यच्युतस्थले ३९ तद्रूतिलयेस्नात्वाकथंस्वर्गगमिष्यति ॥ पंचनद्योवहंत्येतायत्रनिःसृत्यपर्वतात् ४० आरहानामवा हीकानतेष्वायोद्वहंसेत् ॥ वहिश्चनामहीकश्चविपाशायांपिशाचकौ ४१ तयोरपत्यंवाहीकानैषामृष्टिःप्रजापतेः ॥ तेकथंविबिधानधर्मानज्ञास्यंतेहीनयोनयः ४२ कारस्करान्माहिषकान्कालिङ्गान्केरलांस्तथा ॥ कर्कोटकान्वरिकांश्चदुर्धर्मांश्चविवर्जयेत् ४३ इतितीर्थानुसर्तारक्षसीकाचिदब्रवीत् ॥ एकरात्रशयी मेहेमहोदूखलमेखला ४४ आरहानामतेदेशावाहीकनामतज्जलम् ॥ ब्राह्मणापसदायत्रतुल्यकालाःप्रजापतेः ४५ वेदानतेषांवेद्यश्चयज्ञायजनमेवच ॥ वा त्यानांदासमीयानामन्नंदेवानभुंजते ४६ प्रस्थलामद्रगांधाराआरहानामतःखशाः ॥ वसातिसिंधुसौवीराइतिप्रायोऽतिकुत्सिताः ४७ ॥ इतिश्रीम० क० प० कर्णशल्यसंवादेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ कर्णउवाच ॥ हंतशल्यविजानीहिहंतभूयोब्रवीमि ॥ उच्यमानंमयासम्यक्त्वमेकाग्रमनाःशृणु १ ब्रा ह्मणःकिलनोगेहमध्यगच्छत्पुराऽतिथिः ॥ आचारंतत्रसंप्रेक्ष्यप्रीतोवचनमब्रवीत् २ मयाहिमवतःजृंगमेकेनाध्युषितंचिरम् ॥ दृष्टाश्चबहवोदेशानानाधर्मसमावृ ताः ३ नचकेनचधर्मेणविरुध्यंतेप्रजाइमाः ॥ सर्वहितेब्रुवन्धर्मयदुक्तंवेदपारगैः ४ अटतातुततोदेशान्नानाधर्मसमाकुलान् ॥ आगच्छतामहाराजवाहीकेषु निशामितम् ५ तत्रैवब्राह्मणोभूत्वाततोभवतिक्षत्रियः ॥ वैश्यःशूद्रश्चवाहीकस्ततोभवतिनापितः ६ नापितश्चततोभूत्वापुनर्भवतिब्राह्मणः ॥ द्विजोभूत्वा चतत्रैवपुनर्दासोऽभिजायते ७ भवंत्येककुलेविप्राःप्रसूयाःकामचारिणः ॥ गांधारामद्रकाश्चैववाहीकाश्चाल्पचेतसः ८

वक्षीये चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ हंतेति १ । २ । ३ इमाअनुभूतपूर्वाःप्रजाः केनचकेनाप्यर्थकामादिनानिभित्तेनधर्मेणसहनविरुध्यंते नकेन चिदधर्मेणेतिपाठेकेनाप्यधर्मेणैतानविरुध्यंते नकंचिदप्यधर्मकृत्वाशास्त्रेणविरुध्यंतेइत्यर्थः ८ निशामितंश्रुतम् ९ ब्राह्मणोभूत्वेत्यादितज्जातीयकर्माचरणनिबन्धनम् ६ । ७ कुलेएकए वविप्रोभवत्यन्येभ्रातरःप्रसूयाःसंकीर्णक्रियाइत्यर्थः ८

तत्रवाहीकेषु धर्मसंकरकारकोविपर्ययःश्रुतइतिलिङ्गविपरिणयेन विपर्ययोविहितवेपरीत्यं ९ । १० । ११ बंधकयोवेद्याः पंचमेवमिचारेबंधकयः १२ नचैवेति उत्तरत्रेदंबंधकीत्वंसर्वप्रानुवर्तिष्य ते यस्मात्तमातुर्धनेदुहिताहरतिपितुःपुत्रइतिनियमात् यद्यपिपुत्रीपुत्रश्चद्वारपिआरजोतथापिपितृवइवमातृत्वमिंसंवादाभावात्तदौहित्रएवारिकथहारीभवतिनपुत्रइतिभावः यतस्तेभगिनीष्वेवा पत्यानिजनयंतिनस्वदारेष्वतस्तेषामाग्निनेयाभागहराइतिव्याख्यानंप्राचा १३ । १४ असंतश्चात्संतश्चवर्तते परंतुवाह्यनयादृतेवाहीकनीतिविना तत्रकेवलमसंतएववर्ततेइत्यर्थः १५ । १६

एतन्मयाश्रुतंतत्रधर्मसंकरकारकम् ॥ कृत्स्नामटित्वापृथिवीवाहीकेषुविपर्ययः ९ हंतशल्यविजानीहिहंतभूयोब्रवीमि ॥ यदप्यन्योऽब्रवीद्वाक्यंवाहीकानांच कुत्सितम् १० सतीपुराहताकाचिदारह्णात्किलदस्युभिः ॥ अधर्मतश्चोपयातासातानभ्यशपत्ततः ११ बालांबंधुमर्तीयन्मामधर्मेणोपगच्छय ॥ तस्मात्ता योभविष्यतिबंधकयोवैकुलस्यच १२ नचैवास्मात्प्रमोक्षध्वंघोरात्पापान्नराधमाः ॥ तस्मात्तेषांभागहराभागिनेयानमूनवः १३ कुरवःसहपंचालाःशाल्वाम तस्याःसुनैमिषाः ॥ कोसलाःकाशपौंड्राश्चकालिङ्गामागधास्तथा १४ चेदयश्चमहाभागधर्मजानंतिशाश्वतम् ॥ नानादेशेष्वसंतश्चप्रायोवाह्यनयादृते १५ आ मत्स्येभ्यःकुरुपंचालदेश्याआनैमिषाच्चेदयोयेऽविशिष्टाः ॥ धर्मपुराणमुपजीवंतिसंतोमद्रादृतेपांचनदांश्चजिह्मन् १६ एवंविद्वान्वर्मकथासुराजंस्तूष्णींभूतो जडवच्छल्यभूयः ॥ त्वंतस्यगोप्ताचजनस्यराजाषड्भागहर्ताशुभदुष्कृतस्य १७ अथवादुष्कृतस्यत्वंहर्तातेषामरक्षिता ॥ रक्षितापुण्यभागाजप्रजानांत्वंह्यपु ण्यभाक् १८ पूज्यमानेपुराधर्मसर्वदेशेषुशाश्वते ॥ धर्मपांचनदंद्वाधिगित्याहपितामहः १९ ब्रात्यानांदासमीयानांकृतेऽप्यशुभकर्मणाम् ॥ ब्रह्मणानिंदितेष मंसत्वंलोकेकिमब्रवीः २० इतिपांचनदंधर्ममवमेनेपितामहः ॥ स्वधर्मस्थेषुवर्णेषुसोऽप्येतान्नाभ्यपूजयत् २१ हंतशल्यविजानीहिहंतभूयोब्रवीमि ॥ कल्मा षपादःसरसिनिमज्जन्नाक्षसोऽब्रवीत् २२ क्षत्रियस्यमलंमैक्ष्यंब्राह्मणस्यावतंमलम् ॥ मलंपृथिव्यावाहीकाःस्त्रीणामद्रस्त्रियोमलम् २३ निमज्जमानमुद्धृत्यक श्विद्राजानिशाचरम् ॥ अपृच्छतेनचारुयातंप्रोक्तवांस्तन्निबोधमे २४ मानुषाणामलंम्लेच्छाम्लेच्छानामौष्ट्रिकामलम् ॥ औष्ट्रिकाणामलंपंडाःपंडानाराज याजकाः २५ राजयाजकयाज्यानामद्रकाणांचयन्मलम् ॥ तद्रवेद्वैतवमलयस्मान्नविमुंचसि २६ इतिरक्षोपसृष्टेषुविषवीर्यहतेषुच ॥ राक्षसंभैषजंप्रोक्तंसं सिद्धवचनोत्तरम् २७ ब्राह्मपंचालाःकौरवेयास्तुधर्म्यसत्यमत्स्याःशूरसेनाश्चयज्ञम् ॥ प्राच्यादासावृषलादाक्षिणात्याःस्तेनावाहीकाःसंकरावैसुराष्ट्राः २८

१० । १८ पूज्यमानेप्रशस्यमाने १९ कृतेकृतयुगेऽपिधर्मे वाहीकानामितिशेषः सवाहीकस्त्वय २० नाभ्यपूजयत्तत्रप्रशंसितवान् २१ । २२ । २३ । २४ म्लेच्छाःपापरताधर्माधर्मविचार हीनाः 'म्लेच्छःपापरतेजातिमेदेस्यादपभाषणे' इतिविश्वः 'औष्ट्रिकामृत्तिकामांडमेदेऽपिकरमस्त्रियाय' इतिविश्वः औष्ट्रिकःस्नेहमांडजीवीतैलिकइत्यर्थः पंडाःवर्षवराः राजयाजकाःक्षत्रियस्य याज्यास्तेषामपियाज्याः राजपुरोहितयाज्यावा २५ । २६ रक्षोपसृष्टेषुरक्षसाउपहृतेषु राक्षसंरक्षसानाशकमिदंराक्षसम् २७ ब्राह्मवेदसमूहं धर्मधर्मादनपेतकर्ममानयंतीतिशेषः प्राच्यादासाःशूद्रधर्माणः दाशाइतिपाठेमत्स्यजीविनः वृषधर्मलांतिआदृतेतेवृषलाः धर्मसंग्रहपराः धर्मद्रोहिणइतिवा २८

बहिर्गोहारात्रिचर्याप्रच्छन्नचौर्यपारदार्यादि २९ आपांचालयेभ्यो धर्मज्ञाः उदीच्याद्यास्तुस्वर्धर्मस्वरूपमजानतोऽपिशिष्टानुगामिनइत्यर्थः आरुह्यास्तुभयप्रष्टाहतिभावः ३० प्रार्चीमि
त्यत्रजातवेदइत्यनेनाग्नेयीसहिताप्राचीदेवानामाश्रयादक्षिणापितृणांतथैवश्राद्धादिधर्मोद्वयते ३१ एवं प्रतीचीवरुणः उदीचीसोम इति कुबेरेशानयोर्ग्रहणं परिशेषात्त्रैर्कृत्यावा
यव्याचवाहीकाश्रयायानैर्कृतास्त्वाहशावातूलाश्चसंतीत्यर्थः ३२ तथारक्षःपिशाचाश्चहिमवतस्तुभ्यप्रशस्यजनाश्रयत्वमुक्तं गंधमादनस्तुभोगलोलुपानांगुह्यकादीनामाश्रयः ३३ एवमपि

कृतप्रतापरवितापहारोमद्यपानं गुरुदारावमर्दः ॥ वाक्पारुष्यं गोवधोरात्रिचर्याबहिर्गोहपरवस्त्रोपभोगः २९ येषां धर्मस्तान्प्रतिनास्त्यधर्मो ह्यारुह्यानां पंचनदा
नधिगस्तु ॥ आपांचालयेभ्यः कुरवो नैमिषाश्चमत्स्याश्चैतेऽप्यथजानंति धर्मम् ॥ अथोदीच्याश्चांगकामागधाश्चाशिष्ठानधर्मानुपजीवंति वृद्धाः ३० प्रार्चीदि
शंश्रिता देवाजातवेदः पुरोगमाः ॥ दक्षिणां पितरो गुप्ताय मेन शुभकर्मणा ३१ प्रतीचीवरुणः पातिपालयानः सुरान्वली ॥ उदीचीं भगवान्सोमो ब्राह्मणैः सहरक्ष
ति ३२ तथारक्षः पिशाचाश्च हिमवतं तं गोतमम् ॥ गुह्यकाश्च महाराजपर्वतं गंधमादनम् ३३ ध्रुवः सर्वाणि भूतानि विष्णुः पाति जनार्दनः ॥ इंगितज्ञाश्चमगधाः
प्रेक्षितज्ञाश्च कोसलाः ३४ अधोक्ताः कुरुपंचालाः शाल्वाः कृत्स्नानुशासनाः ॥ पार्वतीयाश्च विषमायथैव शिवस्तथा ३५ सर्वज्ञाय वनाराज न शूराश्चैव विशेषतः ॥
म्लेच्छाः स्वसंज्ञानियतानां नुक्तमितरे जनाः ३६ प्रतिरथास्तुवाहीकानच केचन मद्रकाः ॥ सत्वमेतादृशः शल्यनोतरं वक्तुमर्हसि ॥ पृथिव्यां सर्वदेशानां मद्रको
मलमुच्यते ३७ सीधोः पानं गुरुतलपावमर्दो भूगहत्या परवितापहारः ॥ येषां धर्मस्तान्प्रतिनास्त्यधर्मो ह्यारुह्यानां पंचनदानधिगस्तु ३८ एतज्ज्ञात्वा जोषमा
स्वप्रतीपं मास्म वै कथाः ॥ मात्वा पूर्वमहं हत्वा हनिष्ये केशवार्जुनौ ३९ ॥ शल्य उवाच ॥ आतुराणां परित्यागः स्वदारसुतविक्रयः ॥ अंगे प्रवर्तते कर्णयेषामधिपति
र्भवान् ४० रथातिरथसंख्यायां यत्त्वा भीष्मस्तदाऽब्रवीत् ॥ तान्विदित्वाऽत्मनो दोषान्निर्मन्युर्भवमाकुधः ४१ सर्वत्र ब्राह्मणाः संतिसंति सर्वत्र क्षत्रियाः ॥ वैश्याः
शूद्रास्तथा कर्णस्त्रियः साध्व्यश्च सुव्रताः ४२ रमंते चोपहासेन पुरुषाः पुरुषैः सह ॥ अन्योन्यमवरक्षंतो देशे देशे समैथुनाः ४३ परवाच्येषु निपुणः सर्वो भवति सर्वदा ॥
आत्मवाच्यं न जानीते जानन्नपि च मुह्यति ४४ सर्वत्र संति राजानः स्वस्वधर्ममनुव्रताः ॥ दुर्मनुष्यान्निगृह्णंतिसंति सर्वत्र धार्मिकाः ४५ न कर्णदेशसामान्यात् सर्वः पापं
निषेवते ॥ यादृशाः स्वस्वभावेन देवा अपि न तादृशाः ४६ ॥ संजय उवाच ॥ ततो दुर्योधनो राजा कर्णशल्याववारयत् ॥ साखिभावेन राधेयं शल्यं स्वांजल्यकेन च ४७

सवाहीकान्सनैर्कृतान् देशान् विष्णुः पाति पर्जन्यवत् न देशांतरेष्विववाहीकेषु विशेषतो देवतानुग्रहीच्छयतइत्यभिप्रायः अतएव तेषां मोक्षयं व्रणवति इंगितज्ञाश्चेति २४ विषमाः दुःखसाध्याः २५
सर्वजानंतोऽपि यवनम्लेच्छाश्च स्वसंज्ञायां स्वीयैः कृतो यो धर्मसंकेतस्तत्रैव नियताः वैदिकधर्मममानयंतीत्यर्थः । इतरे त्वनुकंठितं नावबुध्यंते ३६ प्रतिरथाः हितवादिनिप्रतिकूलाः गुरुद्रो
हिणइत्यर्थः तादृशाश्च स्वहितोपदेशारंभा निंदसीत्यर्थः ३७ । ३८ प्रतीपं प्रतिकूलं तेजोवधारयत् ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ देवा अपीति वृत्तेन देवानप्यति
क्रामंतीत्यर्थः ४६ स्वांजल्यकेन स्वस्य अंजलिकर्मणा ४७

४८ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥ ॥ १०१ ॥ ॥ १०२ ॥ ॥ १०३ ॥ ॥ १०४ ॥ ॥ १०५ ॥ ॥ १०६ ॥ ॥ १०७ ॥ ॥ १०८ ॥ ॥ १०९ ॥ ॥ ११० ॥ ॥ १११ ॥ ॥ ११२ ॥ ॥ ११३ ॥ ॥ ११४ ॥ ॥ ११५ ॥ ॥ ११६ ॥ ॥ ११७ ॥ ॥ ११८ ॥ ॥ ११९ ॥ ॥ १२० ॥ ॥ १२१ ॥ ॥ १२२ ॥ ॥ १२३ ॥ ॥ १२४ ॥ ॥ १२५ ॥ ॥ १२६ ॥ ॥ १२७ ॥ ॥ १२८ ॥ ॥ १२९ ॥ ॥ १३० ॥ ॥ १३१ ॥ ॥ १३२ ॥ ॥ १३३ ॥ ॥ १३४ ॥ ॥ १३५ ॥ ॥ १३६ ॥ ॥ १३७ ॥ ॥ १३८ ॥ ॥ १३९ ॥ ॥ १४० ॥ ॥ १४१ ॥ ॥ १४२ ॥ ॥ १४३ ॥ ॥ १४४ ॥ ॥ १४५ ॥ ॥ १४६ ॥ ॥ १४७ ॥ ॥ १४८ ॥ ॥ १४९ ॥ ॥ १५० ॥ ॥ १५१ ॥ ॥ १५२ ॥ ॥ १५३ ॥ ॥ १५४ ॥ ॥ १५५ ॥ ॥ १५६ ॥ ॥ १५७ ॥ ॥ १५८ ॥ ॥ १५९ ॥ ॥ १६० ॥ ॥ १६१ ॥ ॥ १६२ ॥ ॥ १६३ ॥ ॥ १६४ ॥ ॥ १६५ ॥ ॥ १६६ ॥ ॥ १६७ ॥ ॥ १६८ ॥ ॥ १६९ ॥ ॥ १७० ॥ ॥ १७१ ॥ ॥ १७२ ॥ ॥ १७३ ॥ ॥ १७४ ॥ ॥ १७५ ॥ ॥ १७६ ॥ ॥ १७७ ॥ ॥ १७८ ॥ ॥ १७९ ॥ ॥ १८० ॥ ॥ १८१ ॥ ॥ १८२ ॥ ॥ १८३ ॥ ॥ १८४ ॥ ॥ १८५ ॥ ॥ १८६ ॥ ॥ १८७ ॥ ॥ १८८ ॥ ॥ १८९ ॥ ॥ १९० ॥ ॥ १९१ ॥ ॥ १९२ ॥ ॥ १९३ ॥ ॥ १९४ ॥ ॥ १९५ ॥ ॥ १९६ ॥ ॥ १९७ ॥ ॥ १९८ ॥ ॥ १९९ ॥ ॥ २०० ॥ ॥ २०१ ॥ ॥ २०२ ॥ ॥ २०३ ॥ ॥ २०४ ॥ ॥ २०५ ॥ ॥ २०६ ॥ ॥ २०७ ॥ ॥ २०८ ॥ ॥ २०९ ॥ ॥ २१० ॥ ॥ २११ ॥ ॥ २१२ ॥ ॥ २१३ ॥ ॥ २१४ ॥ ॥ २१५ ॥ ॥ २१६ ॥ ॥ २१७ ॥ ॥ २१८ ॥ ॥ २१९ ॥ ॥ २२० ॥ ॥ २२१ ॥ ॥ २२२ ॥ ॥ २२३ ॥ ॥ २२४ ॥ ॥ २२५ ॥ ॥ २२६ ॥ ॥ २२७ ॥ ॥ २२८ ॥ ॥ २२९ ॥ ॥ २३० ॥ ॥ २३१ ॥ ॥ २३२ ॥ ॥ २३३ ॥ ॥ २३४ ॥ ॥ २३५ ॥ ॥ २३६ ॥ ॥ २३७ ॥ ॥ २३८ ॥ ॥ २३९ ॥ ॥ २४० ॥ ॥ २४१ ॥ ॥ २४२ ॥ ॥ २४३ ॥ ॥ २४४ ॥ ॥ २४५ ॥ ॥ २४६ ॥ ॥ २४७ ॥ ॥ २४८ ॥ ॥ २४९ ॥ ॥ २५० ॥ ॥ २५१ ॥ ॥ २५२ ॥ ॥ २५३ ॥ ॥ २५४ ॥ ॥ २५५ ॥ ॥ २५६ ॥ ॥ २५७ ॥ ॥ २५८ ॥ ॥ २५९ ॥ ॥ २६० ॥ ॥ २६१ ॥ ॥ २६२ ॥ ॥ २६३ ॥ ॥ २६४ ॥ ॥ २६५ ॥ ॥ २६६ ॥ ॥ २६७ ॥ ॥ २६८ ॥ ॥ २६९ ॥ ॥ २७० ॥ ॥ २७१ ॥ ॥ २७२ ॥ ॥ २७३ ॥ ॥ २७४ ॥ ॥ २७५ ॥ ॥ २७६ ॥ ॥ २७७ ॥ ॥ २७८ ॥ ॥ २७९ ॥ ॥ २८० ॥ ॥ २८१ ॥ ॥ २८२ ॥ ॥ २८३ ॥ ॥ २८४ ॥ ॥ २८५ ॥ ॥ २८६ ॥ ॥ २८७ ॥ ॥ २८८ ॥ ॥ २८९ ॥ ॥ २९० ॥ ॥ २९१ ॥ ॥ २९२ ॥ ॥ २९३ ॥ ॥ २९४ ॥ ॥ २९५ ॥ ॥ २९६ ॥ ॥ २९७ ॥ ॥ २९८ ॥ ॥ २९९ ॥ ॥ ३०० ॥ ॥ ३०१ ॥ ॥ ३०२ ॥ ॥ ३०३ ॥ ॥ ३०४ ॥ ॥ ३०५ ॥ ॥ ३०६ ॥ ॥ ३०७ ॥ ॥ ३०८ ॥ ॥ ३०९ ॥ ॥ ३१० ॥ ॥ ३११ ॥ ॥ ३१२ ॥ ॥ ३१३ ॥ ॥ ३१४ ॥ ॥ ३१५ ॥ ॥ ३१६ ॥ ॥ ३१७ ॥ ॥ ३१८ ॥ ॥ ३१९ ॥ ॥ ३२० ॥ ॥ ३२१ ॥ ॥ ३२२ ॥ ॥ ३२३ ॥ ॥ ३२४ ॥ ॥ ३२५ ॥ ॥ ३२६ ॥ ॥ ३२७ ॥ ॥ ३२८ ॥ ॥ ३२९ ॥ ॥ ३३० ॥ ॥ ३३१ ॥ ॥ ३३२ ॥ ॥ ३३३ ॥ ॥ ३३४ ॥ ॥ ३३५ ॥ ॥ ३३६ ॥ ॥ ३३७ ॥ ॥ ३३८ ॥ ॥ ३३९ ॥ ॥ ३४० ॥ ॥ ३४१ ॥ ॥ ३४२ ॥ ॥ ३४३ ॥ ॥ ३४४ ॥ ॥ ३४५ ॥ ॥ ३४६ ॥ ॥ ३४७ ॥ ॥ ३४८ ॥ ॥ ३४९ ॥ ॥ ३५० ॥ ॥ ३५१ ॥ ॥ ३५२ ॥ ॥ ३५३ ॥ ॥ ३५४ ॥ ॥ ३५५ ॥ ॥ ३५६ ॥ ॥ ३५७ ॥ ॥ ३५८ ॥ ॥ ३५९ ॥ ॥ ३६० ॥ ॥ ३६१ ॥ ॥ ३६२ ॥ ॥ ३६३ ॥ ॥ ३६४ ॥ ॥ ३६५ ॥ ॥ ३६६ ॥ ॥ ३६७ ॥ ॥ ३६८ ॥ ॥ ३६९ ॥ ॥ ३७० ॥ ॥ ३७१ ॥ ॥ ३७२ ॥ ॥ ३७३ ॥ ॥ ३७४ ॥ ॥ ३७५ ॥ ॥ ३७६ ॥ ॥ ३७७ ॥ ॥ ३७८ ॥ ॥ ३७९ ॥ ॥ ३८० ॥ ॥ ३८१ ॥ ॥ ३८२ ॥ ॥ ३८३ ॥ ॥ ३८४ ॥ ॥ ३८५ ॥ ॥ ३८६ ॥ ॥ ३८७ ॥ ॥ ३८८ ॥ ॥ ३८९ ॥ ॥ ३९० ॥ ॥ ३९१ ॥ ॥ ३९२ ॥ ॥ ३९३ ॥ ॥ ३९४ ॥ ॥ ३९५ ॥ ॥ ३९६ ॥ ॥ ३९७ ॥ ॥ ३९८ ॥ ॥ ३९९ ॥ ॥ ४०० ॥ ॥ ४०१ ॥ ॥ ४०२ ॥ ॥ ४०३ ॥ ॥ ४०४ ॥ ॥ ४०५ ॥ ॥ ४०६ ॥ ॥ ४०७ ॥ ॥ ४०८ ॥ ॥ ४०९ ॥ ॥ ४१० ॥ ॥ ४११ ॥ ॥ ४१२ ॥ ॥ ४१३ ॥ ॥ ४१४ ॥ ॥ ४१५ ॥ ॥ ४१६ ॥ ॥ ४१७ ॥ ॥ ४१८ ॥ ॥ ४१९ ॥ ॥ ४२० ॥ ॥ ४२१ ॥ ॥ ४२२ ॥ ॥ ४२३ ॥ ॥ ४२४ ॥ ॥ ४२५ ॥ ॥ ४२६ ॥ ॥ ४२७ ॥ ॥ ४२८ ॥ ॥ ४२९ ॥ ॥ ४३० ॥ ॥ ४३१ ॥ ॥ ४३२ ॥ ॥ ४३३ ॥ ॥ ४३४ ॥ ॥ ४३५ ॥ ॥ ४३६ ॥ ॥ ४३७ ॥ ॥ ४३८ ॥ ॥ ४३९ ॥ ॥ ४४० ॥ ॥ ४४१ ॥ ॥ ४४२ ॥ ॥ ४४३ ॥ ॥ ४४४ ॥ ॥ ४४५ ॥ ॥ ४४६ ॥ ॥ ४४७ ॥ ॥ ४४८ ॥ ॥ ४४९ ॥ ॥ ४५० ॥ ॥ ४५१ ॥ ॥ ४५२ ॥ ॥ ४५३ ॥ ॥ ४५४ ॥ ॥ ४५५ ॥ ॥ ४५६ ॥ ॥ ४५७ ॥ ॥ ४५८ ॥ ॥ ४५९ ॥ ॥ ४६० ॥ ॥ ४६१ ॥ ॥ ४६२ ॥ ॥ ४६३ ॥ ॥ ४६४ ॥ ॥ ४६५ ॥ ॥ ४६६ ॥ ॥ ४६७ ॥ ॥ ४६८ ॥ ॥ ४६९ ॥ ॥ ४७० ॥ ॥ ४७१ ॥ ॥ ४७२ ॥ ॥ ४७३ ॥ ॥ ४७४ ॥ ॥ ४७५ ॥ ॥ ४७६ ॥ ॥ ४७७ ॥ ॥ ४७८ ॥ ॥ ४७९ ॥ ॥ ४८० ॥ ॥ ४८१ ॥ ॥ ४८२ ॥ ॥ ४८३ ॥ ॥ ४८४ ॥ ॥ ४८५ ॥ ॥ ४८६ ॥ ॥ ४८७ ॥ ॥ ४८८ ॥ ॥ ४८९ ॥ ॥ ४९० ॥ ॥ ४९१ ॥ ॥ ४९२ ॥ ॥ ४९३ ॥ ॥ ४९४ ॥ ॥ ४९५ ॥ ॥ ४९६ ॥ ॥ ४९७ ॥ ॥ ४९८ ॥ ॥ ४९९ ॥ ॥ ५०० ॥ ॥ ५०१ ॥ ॥ ५०२ ॥ ॥ ५०३ ॥ ॥ ५०४ ॥ ॥ ५०५ ॥ ॥ ५०६ ॥ ॥ ५०७ ॥ ॥ ५०८ ॥ ॥ ५०९ ॥ ॥ ५१० ॥ ॥ ५११ ॥ ॥ ५१२ ॥ ॥ ५१३ ॥ ॥ ५१४ ॥ ॥ ५१५ ॥ ॥ ५१६ ॥ ॥ ५१७ ॥ ॥ ५१८ ॥ ॥ ५१९ ॥ ॥ ५२० ॥ ॥ ५२१ ॥ ॥ ५२२ ॥ ॥ ५२३ ॥ ॥ ५२४ ॥ ॥ ५२५ ॥ ॥ ५२६ ॥ ॥ ५२७ ॥ ॥ ५२८ ॥ ॥ ५२९ ॥ ॥ ५३० ॥ ॥ ५३१ ॥ ॥ ५३२ ॥ ॥ ५३३ ॥ ॥ ५३४ ॥ ॥ ५३५ ॥ ॥ ५३६ ॥ ॥ ५३७ ॥ ॥ ५३८ ॥ ॥ ५३९ ॥ ॥ ५४० ॥ ॥ ५४१ ॥ ॥ ५४२ ॥ ॥ ५४३ ॥ ॥ ५४४ ॥ ॥ ५४५ ॥ ॥ ५४६ ॥ ॥ ५४७ ॥ ॥ ५४८ ॥ ॥ ५४९ ॥ ॥ ५५० ॥ ॥ ५५१ ॥ ॥ ५५२ ॥ ॥ ५५३ ॥ ॥ ५५४ ॥ ॥ ५५५ ॥ ॥ ५५६ ॥ ॥ ५५७ ॥ ॥ ५५८ ॥ ॥ ५५९ ॥ ॥ ५६० ॥ ॥ ५६१ ॥ ॥ ५६२ ॥ ॥ ५६३ ॥ ॥ ५६४ ॥ ॥ ५६५ ॥ ॥ ५६६ ॥ ॥ ५६७ ॥ ॥ ५६८ ॥ ॥ ५६९ ॥ ॥ ५७० ॥ ॥ ५७१ ॥ ॥ ५७२ ॥ ॥ ५७३ ॥ ॥ ५७४ ॥ ॥ ५७५ ॥ ॥ ५७६ ॥ ॥ ५७७ ॥ ॥ ५७८ ॥ ॥ ५७९ ॥ ॥ ५८० ॥ ॥ ५८१ ॥ ॥ ५८२ ॥ ॥ ५८३ ॥ ॥ ५८४ ॥ ॥ ५८५ ॥ ॥ ५८६ ॥ ॥ ५८७ ॥ ॥ ५८८ ॥ ॥ ५८९ ॥ ॥ ५९० ॥ ॥ ५९१ ॥ ॥ ५९२ ॥ ॥ ५९३ ॥ ॥ ५९४ ॥ ॥ ५९५ ॥ ॥ ५९६ ॥ ॥ ५९७ ॥ ॥ ५९८ ॥ ॥ ५९९ ॥ ॥ ६०० ॥ ॥ ६०१ ॥ ॥ ६०२ ॥ ॥ ६०३ ॥ ॥ ६०४ ॥ ॥ ६०५ ॥ ॥ ६०६ ॥ ॥ ६०७ ॥ ॥ ६०८ ॥ ॥ ६०९ ॥ ॥ ६१० ॥ ॥ ६११ ॥ ॥ ६१२ ॥ ॥ ६१३ ॥ ॥ ६१४ ॥ ॥ ६१५ ॥ ॥ ६१६ ॥ ॥ ६१७ ॥ ॥ ६१८ ॥ ॥ ६१९ ॥ ॥ ६२० ॥ ॥ ६२१ ॥ ॥ ६२२ ॥ ॥ ६२३ ॥ ॥ ६२४ ॥ ॥ ६२५ ॥ ॥ ६२६ ॥ ॥ ६२७ ॥ ॥ ६२८ ॥ ॥ ६२९ ॥ ॥ ६३० ॥ ॥ ६३१ ॥ ॥ ६३२ ॥ ॥ ६३३ ॥ ॥ ६३४ ॥ ॥ ६३५ ॥ ॥ ६३६ ॥ ॥ ६३७ ॥ ॥ ६३८ ॥ ॥ ६३९ ॥ ॥ ६४० ॥ ॥ ६४१ ॥ ॥ ६४२ ॥ ॥ ६४३ ॥ ॥ ६४४ ॥ ॥ ६४५ ॥ ॥ ६४६ ॥ ॥ ६४७ ॥ ॥ ६४८ ॥ ॥ ६४९ ॥ ॥ ६५० ॥ ॥ ६५१ ॥ ॥ ६५२ ॥ ॥ ६५३ ॥ ॥ ६५४ ॥ ॥ ६५५ ॥ ॥ ६५६ ॥ ॥ ६५७ ॥ ॥ ६५८ ॥ ॥ ६५९ ॥ ॥ ६६० ॥ ॥ ६६१ ॥ ॥ ६६२ ॥ ॥ ६६३ ॥ ॥ ६६४ ॥ ॥ ६६५ ॥ ॥ ६६६ ॥ ॥ ६६७ ॥ ॥ ६६८ ॥ ॥ ६६९ ॥ ॥ ६७० ॥ ॥ ६७१ ॥ ॥ ६७२ ॥ ॥ ६७३ ॥ ॥ ६७४ ॥ ॥ ६७५ ॥ ॥ ६७६ ॥ ॥ ६७७ ॥ ॥ ६७८ ॥ ॥ ६७९ ॥ ॥ ६८० ॥ ॥ ६८१ ॥ ॥ ६८२ ॥ ॥ ६८३ ॥ ॥ ६८४ ॥ ॥ ६८५ ॥ ॥ ६८६ ॥ ॥ ६८७ ॥ ॥ ६८८ ॥ ॥ ६८९ ॥ ॥ ६९० ॥ ॥ ६९१ ॥ ॥ ६९२ ॥ ॥ ६९३ ॥ ॥ ६९४ ॥ ॥ ६९५ ॥ ॥ ६९६ ॥ ॥ ६९७ ॥ ॥ ६९८ ॥ ॥ ६९९ ॥ ॥ ७०० ॥ ॥ ७०१ ॥ ॥ ७०२ ॥ ॥ ७०३ ॥ ॥ ७०४ ॥ ॥ ७०५ ॥ ॥ ७०६ ॥ ॥ ७०७ ॥ ॥ ७०८ ॥ ॥ ७०९ ॥ ॥ ७१० ॥ ॥ ७११ ॥ ॥ ७१२ ॥ ॥ ७१३ ॥ ॥ ७१४ ॥ ॥ ७१५ ॥ ॥ ७१६ ॥ ॥ ७१७ ॥ ॥ ७१८ ॥ ॥ ७१९ ॥ ॥ ७२० ॥ ॥ ७२१ ॥ ॥ ७२२ ॥ ॥ ७२३ ॥ ॥ ७२४ ॥ ॥ ७२५ ॥ ॥ ७२६ ॥ ॥ ७२७ ॥ ॥ ७२८ ॥ ॥ ७२९ ॥ ॥ ७३० ॥ ॥ ७३१ ॥ ॥ ७३२ ॥ ॥ ७३३ ॥ ॥ ७३४ ॥ ॥ ७३५ ॥ ॥ ७३६ ॥ ॥ ७३७ ॥ ॥ ७३८ ॥ ॥ ७३९ ॥ ॥ ७४० ॥ ॥ ७४१ ॥ ॥ ७४२ ॥ ॥ ७४३ ॥ ॥ ७४४ ॥ ॥ ७४५ ॥ ॥ ७४६ ॥ ॥ ७४७ ॥ ॥ ७४८ ॥ ॥ ७४९ ॥ ॥ ७५० ॥ ॥ ७५१ ॥ ॥ ७५२ ॥ ॥ ७५३ ॥ ॥ ७५४ ॥ ॥ ७५५ ॥ ॥ ७५६ ॥ ॥ ७५७ ॥ ॥ ७५८ ॥ ॥ ७५९ ॥ ॥ ७६० ॥ ॥ ७६१ ॥ ॥ ७६२ ॥ ॥ ७६३ ॥ ॥ ७६४ ॥ ॥ ७६५ ॥ ॥ ७६६ ॥ ॥ ७६७ ॥ ॥ ७६८ ॥ ॥ ७६९ ॥ ॥ ७७० ॥ ॥ ७७१ ॥ ॥ ७७२ ॥ ॥ ७७३ ॥ ॥ ७७४ ॥ ॥ ७७५ ॥ ॥ ७७६ ॥ ॥ ७७७ ॥ ॥ ७७८ ॥ ॥ ७७९ ॥ ॥ ७८० ॥ ॥ ७८१ ॥ ॥ ७८२ ॥ ॥ ७८३ ॥ ॥ ७८४ ॥ ॥ ७८५ ॥ ॥ ७८६ ॥ ॥ ७८७ ॥ ॥ ७८८ ॥ ॥ ७८९ ॥ ॥ ७९० ॥ ॥ ७९१ ॥ ॥ ७९२ ॥ ॥ ७९३ ॥ ॥ ७९४ ॥ ॥ ७९५ ॥ ॥ ७९६ ॥ ॥ ७९७ ॥ ॥ ७९८ ॥ ॥ ७९९ ॥ ॥ ८०० ॥ ॥ ८०१ ॥ ॥ ८०२ ॥ ॥ ८०३ ॥ ॥ ८०४ ॥ ॥ ८०५ ॥ ॥ ८०६ ॥ ॥ ८०७ ॥ ॥ ८०८ ॥ ॥ ८०९ ॥ ॥ ८१० ॥ ॥ ८११ ॥ ॥ ८१२ ॥ ॥ ८१३ ॥ ॥ ८१४ ॥ ॥ ८१५ ॥ ॥ ८१६ ॥ ॥ ८१७ ॥ ॥ ८१८ ॥ ॥ ८१९ ॥ ॥ ८२० ॥ ॥ ८२१ ॥ ॥ ८२२ ॥ ॥ ८२३ ॥ ॥ ८२४ ॥ ॥ ८२५ ॥ ॥ ८२६ ॥ ॥ ८२७ ॥ ॥ ८२८ ॥ ॥ ८२९ ॥ ॥ ८३० ॥ ॥ ८३१ ॥ ॥ ८३२ ॥ ॥ ८३३ ॥ ॥ ८३४ ॥

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । अग्निरिति योऽयं वैश्वानरो विष्वक् स्यनेता अग्निः संप्रह्मा ब्राह्मणप्रजापतिमुद्वेष्टवत्साम्यात् स एव इन्द्रः जनतीति व्युत्पत्तेर्जलाधी
शः सोमरसश्च स एव सप्तितामश्वत्वं गतः । 'वारुणो वा अश्वः' इति श्रुतेः सोमोऽप्यश्वत्वेन स्तुयते अत्यं मृजंति कलशे दशसिपइत्यादौ अत्यं अश्वं कलशे घोणे कलशे क्षिपेऽगुल्यः तमश्वं देवा ब्रा
ह्मणाश्च विदुः स एव पृथुर्धाऽऽत्मानं व्युह्य जिनरथं वाहयतीत्यर्थः ब्रह्मेद्वेद इति पाठे ब्राह्मणावेदेन इन्द्रः स्तुत्या मदीयः स एवाश्वत्वं गत इत्यर्थः ३८ एवमश्वान् स्तुत्वा रथं स्तौति ब्रह्मेति ३९ । ४०
तस्य पक्षप्रपक्षेभ्यो निष्पतंति युयुत्सवः ॥ हस्त्यश्वरथमातंगाः प्रावृषीव बलाहकाः २८ ततः सेनामुखे कर्णद्वारा जायुधिष्ठिरः ॥ धनं जयममित्रघ्नमेकवीरमुवा
च ह २९ पश्यार्जुन महाव्यूहं कर्णेन विदितं रणे ॥ युक्तं पक्षैः प्रपक्षैश्च परानीकं प्रकाशते ३० तदेतद्वै समालोक्य प्रत्यमित्रं महद्बलम् ॥ यथानाभिभवत्यस्मांस्त
थानीति विधीयताम् ३१ एवमुक्तोऽर्जुनो राज्ञा प्राजलिर्नृपमब्रवीत् ॥ यथाभवानाहतथा तत्सर्वं न तदन्यथा ३२ यस्त्वस्य विहितो घातस्तं करिष्यामि मारुत ॥
प्रधानवध एवास्य विनाशस्तं करोम्यहम् ३३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तस्मात्त्वमेव राधेयं भीमसेनः सुयोधनम् ॥ वृषसेनं च नकुलः सहदेवोऽपि सौबलम् ३४
दुःशासनं शतानीको हार्दिक्यं शिनिपुंगवः ॥ दृष्ट्युम्नो द्रोणसुतं स्वयं योत्स्याम्यहं कृपम् ३५ द्रौपदेया धार्तराष्ट्रान् शिष्टान्सहस्रं खड्गिना ॥ ते ते च तांस्तानहि
तानस्माकं घ्नंतु मामकाः ३६ ॥ संजय उवाच ॥ इत्युक्तो धर्मराजेन तथेत्युक्त्वा धनं जयः ॥ व्यादिदेश स्वसैन्यानि स्वयं चागाधमूखम् ३७ अग्निर्वैश्वानरः
पूर्वो ब्रह्मेदुः सप्तितां गतः ॥ तस्माद्यः प्रथमं जातस्तं देवा ब्राह्मणा विदुः ३८ ब्रह्मेशानेन्द्रवरुणान् क्रमशो योऽवहत्पुरा ॥ तमाद्यं रथमास्थाय प्रयातौ केशवार्जुनौ ३९
अथ तं रथमायातं दृष्ट्वा त्यहुत दर्शनम् ॥ उवाचाधिरथिंशल्यः पुनस्तं युद्धदुर्मदम् ४० अयं सरथ आयातः श्वेताश्वः कृष्णसारथिः ॥ दुर्वारः सर्वसैन्यानां विपाकः
कर्मणामिव ४१ निघ्नन्नमित्रान् कौंतेयो यं कर्णपरिपृच्छसि ॥ श्रूयते तु मुलः शब्दो यथामेघस्वनो महान् ४२ ध्रुवमेतौ महात्मानौ वासुदेव धनंजयौ ॥ एषरेणुः स
मुद्धूतो दिवमावृत्य तिष्ठति ४३ चक्रनेमिप्रणुनेव कं पते कर्णमेदिनी ॥ प्रवात्येष महावायुरभितस्तव वाहिनीम् ४४ क्रव्यादा व्याहरंत्येते मृगाः क्रंदंति भैरवम् ॥
पश्य कर्णमहाघोरं भयदं लोमहर्षणम् ४५ कबंधं मेघसंकाशं भानुमावृत्य संस्थितम् ॥ पश्य यूथैर्बहुविधैर्मृगाणां सर्वतो दिशम् ४६ बलिभिर्दंष्ट्रशार्दूलैरादित्योभि
निरीक्ष्यते ॥ पश्य कंकांश्च गृध्रांश्च समवेतान्सहस्रशः ४७ स्थितानभिमुखान् घोरान् मन्योन्यमभिभाषतः ॥ रंजिताश्चामरा युक्तास्तव कर्णमहारथे ४८ प्रवराः
प्रज्वलंत्येते ध्वजश्चैव प्रकंपते ॥ सवेपथून् हयान् पश्य महाकायान् महाजवान् ४९ प्लवमानान् दर्शनीयानाकाशे गरुडानिव ॥ ध्रुवमेषु निमितेषु भूमिमाश्रित्य पार्थिवाः
५० स्वप्स्यंति निहताः कर्णशतशोऽथ सहस्रशः ॥ शंखानां तु मुलः शब्दः श्रूयते लोमहर्षणः ५१ आनकानां चराधेयमृदंगानां च सर्वशः ॥ बाणशब्दान् बहुविधा
घ्नराश्वगजवाजिनाम् ५२
अयं सरथः कौंतेय आयात इति द्वयोः संबधः ४१ शब्दो रथस्येति शेषः ४२ । ४३ प्रवातीत्यादि पराजयलक्षणमाह
तेजो भगार्थमेव ४४ । ४५ कबंधं कर्णं मृगादिभिरादित्यावेक्षणं क्रियमाणं मृत्युसूचकम् ४६ । ४७ चामरा रथेऽवलंबंतोरयास्त्रचक्रयोः संघर्षजैः स्फुल्लिगैर्बलंतीत्यर्थः ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२

ज्यातलत्रेषुकर्णानितिपाठेकर्णोवाद्यविशेषः तेषां ध्वनीन् शिल्पिनोरंजकाः ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ अथवर्धनोदुःखस्यवर्धयिता ५९ । ६० । ६१ । ६२
ज्यातलत्रेषुशब्दांश्चशृणुकर्णमहात्मनाम् ॥ हेमरूप्यप्रसृष्टानांवाससांशिल्पिनिर्मिताः ५३ नानावर्णीरथेभातिश्वसनेनप्रकंपिताः ॥ सहेमचंद्रतारार्कापता
काःकिंकिणीयुताः ५४ पश्यकर्णार्जुनस्यैताःसौदामन्यइवांबुदे ॥ ध्वजाःकणकणायंतेवातेनाभिसमीरिताः ५५ विभ्राजंतिरथेकर्णविमानेदेवतेयथा ॥ सपता
कारथाश्चतेपंचालानांमहात्मनाम् ५६ पश्यकुंतीसुतंवीरंभीमत्सुमपराजितम् ॥ प्रधर्षयितुमायांतंकपिप्रवरकेतनम् ५७ एषध्वजाग्रेपार्थस्यप्रेक्षणीयःस
मंततः ॥ दृश्यतेवानरोभीमोद्विषतामघवर्धनः ५८ एतच्चक्रंगदाशाङ्कशंखःकृष्णस्यधीमतः ॥ अत्यर्थंभ्राजतेकृष्णेकौस्तुभस्तुमणिस्ततः ५९ एषशाङ्का
दापाणिर्वासुदेवोऽतिवीर्यवान् ॥ बाहयन्नेतितुरगान्पांडुरान्वातरंहसः ६० एतत्कूजतिगांडीवांविकृष्टंसव्यसाचिना ॥ एतेहस्तवतामुक्ताग्रंत्यमित्रानाशिताः
शराः ६१ विशालायतताम्राक्षैःपूर्णचंद्रनिभाननैः ॥ एषाभूःकीर्यतेराज्ञांशिरोभिरपलायिनाम् ६२ एतेसुपरिचाकाराःपुण्यगंधानुलेपनाः ॥ उद्यतायुध
शौडानांपात्यंतेसायुधाभुजाः ६३ निरस्तनेत्रजिह्वाश्चवाजिनःसहसादिभिः ॥ पतिताःपात्यमानाश्चक्षितौक्षीणाश्चशेरते ६४ एतेपर्वतशृंगाणांतुल्यरूपा
हताद्विपाः ॥ संछिन्नभिन्नाःपार्थेनप्रचरंत्यद्रयोयथा ६५ गंधर्वनगराकारारथाहतनरेश्वराः ॥ विमानानीवपुण्यानिस्वर्गिणानिपतंत्यमी ६६ व्याकुलीकृ
तमत्यर्थंपश्यसैन्यंकिरीटिना ॥ नानासृगसहस्राणांयूथंकेसरिणायथा ६७ ग्रंत्येत्तेषार्थिवान्वीराःपांडवाःसमभिद्रुताः ॥ नागाश्वरथपत्न्यौघांस्तावकान्समभि
घ्नन्तः ६८ एषसूर्यइवांभोदैश्छन्नःपार्थेनदृश्यते ॥ ध्वजाग्रंदृश्यतेत्वस्यज्याशब्दश्चापिश्रूयते ६९ अद्यद्रक्ष्यासितंवीरंश्चेताश्चकृष्णसारथिम् ॥ निघ्नंतंशा
श्रवान्संख्येयंकर्णपरिपृच्छसि ७० अद्यतौपुरुषव्याघ्रौलोहिताक्षौपरंतपौ ॥ वासुदेवार्जुनौकर्णद्रष्टास्येकरथोस्थतौ ७१ सारथिर्यस्यवाष्णेयोगांडीवंयस्य
कार्मुकम् ॥ तंचेद्धंताऽसिराधेयत्वंनोराजाभविष्यसि ७२ एषसंशप्तकाहूतस्तानेवाभिसुखोगतः ॥ करोतिकदनंचैषांसंग्रामेद्विषतांबली ७३ इतिब्रुवाणं
मद्रेशंकर्णःप्राहातिमन्युना ॥ पश्यसंशप्तकैःक्रुद्धैःसर्वतःसमभिद्रुतः ७४ एषसूर्यइवांभोदैश्छन्नःपार्थेनदृश्यते ॥ एतदंतोऽर्जुनःशल्यनिमग्नोयोधसागरे ७५
॥ शल्यउवाच ॥ वरुणंकोऽभसाहन्यादिधनेनचपावकम् ॥ कोवाऽनिलंनिगृहीयात्पिबेदाकोमहार्णवम् ७६ ईदृगूपमहंमन्येपार्थस्ययुधिविग्रहम् ॥ नहिश
क्योऽर्जुनोजेतुंयुधिसेंद्रैःसुरासुरैः ७७ अथवापरितोषस्तेवाचोक्त्वासुमनाभव ॥ नसशक्योयुधाजेतुमन्यंकुरुमनोरथम् ७८ बाहुभ्यामुद्धरेद्भूमिंदहेत्कुद्वह
माःप्रजाः ॥ पातयेन्निदिवादेवान्योऽर्जुनंसमरेजयेत् ७९ पश्यकुंतीसुतंवीरंभीममक्लिष्टकारिणम् ॥ प्रभासंतंमहाबाहुंस्थितंमेरुमिवापरम् ८०

अमर्षीनित्यसंरब्धश्चिरं वैरमनुस्मरन् ॥ एषभीमोजयप्रेप्सुर्धुधितिष्ठतिवीर्यवान् ८१ एषधर्मभृतांश्रेष्ठो धर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ तिष्ठत्यसुकरः संख्ये परेः परपुरं
जयः ८२ एतौ च पुरुषव्याघ्रावश्विनाविवसोदरौ ॥ नकुलः सहदेवश्च तिष्ठतो युधेर्जयौ ८३ अमीस्थिताद्रौपदेयाः पंचपंचाचला इव ॥ व्यवस्थिता योदुका
माः सर्वेऽर्जुनसमायुधि ८४ एतेऽप्यपुत्राश्चष्टुष्टुमुरोगमाः ॥ स्फीताः सत्यजितो वीरास्तिष्ठन्ति परमौजसः ८५ असाविद्रुवा सद्यः सात्यकिः सात्वतावरः ॥
युयुःसुरूपयात्यस्मान्कुद्धांतकसमः पुरः ८६ इति संवदतो रेवतयोः पुरुषसिंहयोः ॥ ते सेने समसज्जेतांगाय मुनवदृशम् ८७ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि
कर्णशल्यसंवादे षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ तथा व्यूढेष्वनीकेषु संसक्तेषु च संजय ॥ संशतकान् कथं पार्थो गतः कर्ण
श्वपांडवान् १ एतद्विस्तरशो युद्धं प्रब्रूहि कुशलो ह्यसि ॥ न हि त्वप्यामि वीराणां शृण्वानो विक्रमात्रणे २ ॥ संजय उवाच ॥ तदा स्थितमवज्ञाय प्रत्यमित्रबलमहत् ॥
अव्यूहतां नो व्यूहं पुत्रस्य तव दुर्नये ३ तत्सादिना गकलिलं पदातिरथ संकुलम् ॥ घृष्टयुग्ममुखं व्यूहमशोभत महद्वलम् ४ पारावतसवर्णाश्च श्वद्रादित्यसमयु
तिः ॥ पार्षतः प्रबभौ धन्वी कालो विग्रहवानिव ५ पार्षतं जुगुप्सु सर्वेद्रौपदेया युयुत्सवः ॥ दिव्यवर्मा युधधराः शार्दूलसमविक्रमाः ६ सानुगादी तव पुषश्चंद्रंतारा
गणा इव ॥ अथ व्यूढेष्वनीकेषु प्रेक्ष्य संशतकात्रणे ७ क्रुद्धोऽर्जुनोऽभिदुद्राव व्याक्षिपन् गार्धिवधनुः ॥ अथ संशतकाः पार्थमभ्यधावन्वधैषिणः ८ विजये घृतसं
कल्पा मृत्युं कृत्वाऽनिवर्तनम् ॥ तन्नराश्चौघबहुलं मत्तनागरथाकुलम् ९ पतिमच्छूरवीरौ घृष्टतमर्जुनमार्दयत् ॥ संप्रहारस्तुमुलस्तेषामासीत्किरीटिना १०
तस्यैव नः श्रुतो यादृङ्घ्रिना त कवचैः सह ॥ स्थानश्चान्ध्वजान्नागान्पतीन्त्रणगतानपि ११ इषून्धनुषिखड्गांश्चक्राणि च परश्वान् ॥ सायुधानुद्यतान्बाहून्वि
विधान्या युधानि च १२ चिच्छेदद्विषतां पार्थः शिरांसि च सहस्रशः ॥ तस्मिन्सैन्यमहावर्ते पातालतलसन्निभे १३ निमग्नं तं रथं मत्त्वानेदुःसंशतकास्तथा ॥ सपुन
स्तानरीन्हत्वा पुनरुत्तरतोऽवधीत् १४ दक्षिणेन च पश्चाच्चक्रुद्धोरुद्रः पशूनि च ॥ अथ पंचालचेदीनां सृजयानां च मारिष १५ त्वदीयैः सह संग्रामासीत्परमदा
रुणः ॥ कृपश्च कृतवर्मा च शकुनिश्चापिसौबलः १६ हृष्टसेनाः सुसंरब्धारथानां किप्रहारिणः ॥ कोसलैः काश्यपमत्स्यैश्च कारुषैः केकयैरपि १७ शूरसेनैः शूरवरैर्युयु
धुर्धुदुर्भदाः ॥ तेषामंतकं रयुद्धं देहपाप्मा सुनाशनं १८ क्षत्रविद्रुद्रवीराणां धर्म्यस्वर्ग्यशस्करम् ॥ दुर्योधनोऽथ सहितो भ्रातृभिर्भरतर्षभ १९ गुप्तः कुरुप्रवी
रैश्च मद्राणां च महारथैः ॥ पांडवैः सह पंचालैश्चैदिभिः सात्यकेन च २० युध्यमानं रणे कर्णं कुरुवीरोऽभ्यपालयत् ॥ कर्णोऽपि निशितैर्बाणैर्विनिहत्य महाचमूम् २१

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ क्षत्रविद्रुद्रवीराणामित्यनेन ब्राह्मणः दत्ते युद्धं सर्वेषां श्रेयस्करमित्यर्थः १९ । २० । २१

२२ युक्तायोजयित्वा ॥ २३ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये षष्ठ्यारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ यतविति अभ्येत्ययदकरोत्सन्ममाचक्ष्वेत्यन्वयः १ । २ । ३ । ४ । ५

प्रमृद्य चरथश्रेष्ठान्युधिष्ठिरमपीडयत् ॥ विवस्त्रायुवदेहासूनुकृत्वा शत्रून्सहस्रशः २२ युक्तास्वर्गयशोभ्यां च स्वेभ्यो मुदमुदावहत् ॥ एवं मारिषसंग्रामो न रवाजि
गजक्षयः ॥ कुरूणां सृजयानां च देवासुरसमो भवत् २३ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलयुद्धे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ यत्प्र
विश्य पार्थानां सैन्यं कुर्वन् जनक्षयम् ॥ कर्णो राजानमभ्येत्य तन्ममाचक्ष्व संजय १ केच प्रवीराः पार्थानां युधिकर्णमवारयन् ॥ कांश्च प्रमथ्याधिरथिर्युधिष्ठिरमपी
डयत् २ ॥ संजय उवाच ॥ घृष्टयुग्ममुखान् पार्थान् दृष्ट्वा कर्णो व्यवस्थितान् ॥ समभ्यधावत्त्वरितः पंचालाञ्छत्रकर्षिणः ३ तंतूर्णमभिधावंतं पंचालाजितकाशि
नः ॥ प्रत्युद्ययुर्महात्मानं हंसा इव महार्णवम् ४ ततः शंखसहस्राणां निःस्वनो हृदयंगमः ॥ प्रादुरासीदुभयतो भिरीशब्दश्च दारुणः ५ नानाबाणनिपाताश्च द्विपा
श्वरथनिःस्वनः ॥ सिंहनादश्च वीराणामभवद्दारुणस्तदा ६ साद्रिद्रुमाणवाभूमिः सवातां बुदमंवरम् ॥ साकैर्दुग्रहनक्षत्राद्यैश्च व्यक्तं विघूर्णिता ७ इति भूतानि
तं शङ्खमेनिरेते च विव्यथुः ॥ यानि चाप्यल्पसत्त्वानि प्रायस्तानि मृतानि च ८ अथ कर्णो भृशं क्रुद्धः शीघ्रमस्त्रमुदीरयन् ॥ जघान पांडवीसेनामासुरीमघवानिव ९
सपांडवबलं कर्णः प्रविश्य विसृजञ्छरान् ॥ प्रभद्रकाणां प्रवरानहनत्सप्तसप्ततिम् १० ततः सुपुंखैर्निशितैरथश्रेष्ठोरथेषुभिः ॥ अवधीत् पंचविंशत्या पंचालान् पंच
विंशतिम् ११ सुवर्णपुंखैर्नाराचैः परकायविदारणैः ॥ चेदिकानवधीद्वीरः शतशोऽथ सहस्रशः १२ तंतथा समरे कर्मकुर्वाणमतिमानुषम् ॥ परिवर्तुर्मुहाराज पंचा
लानां रथवजाः १३ ततः संधाय विशिखान् पंचभारतदुःसहान् ॥ पंचालानवधीत् पंचकर्णवैकर्तनो वृषः १४ भानुदेवं चित्रसेनं सेनाबिंदुं च भारत ॥ तपनं शूरसे
नं च पंचालानहनद्रणे १५ पंचालेषु च शूरेषु व्यमानेषु सायकैः ॥ हाहाकारो महानासीत् पंचालानां महाहवे १६ परिवर्तुर्मुहाराज पंचालानां रथादश ॥ पुनरेव च
तान् कर्णो जघानाशुपतत्रिभिः १७ चक्ररक्षौ तु कर्णस्य पुत्रौ मारिषदुर्जयौ ॥ सुषेणः सत्यसेनश्च त्यक्त्वा प्राणान्युध्यताम् १८ पृष्ठगोप्ता तु कर्णस्य ज्येष्ठपुत्रो महार
थः ॥ वृषसेनः स्वयं कर्णं पृष्ठतः पर्यपालयत् १९ घृष्टयुग्मः सात्यकिश्च द्रौपदेया वृकोदरः ॥ जनमेजयः शिखंडी च प्रवीराश्च प्रभद्रकाः २० चेदिके कय पंचालाय
मौमत्स्याश्च दंशिताः ॥ समभ्यधावन् राराधेयं जिघांसंतः प्रहारिणम् २१ त एनं विविधैः शस्त्रैः शरधाराभिरेव च ॥ अभ्यवर्षन् विमर्दंतं प्रावृषीवां बुदागिरिम् २२ पि
तरंतु परीप्संतः कर्णपुत्राः प्रहारिणः ॥ त्वदीयाश्चापरे राजन् वीरा वीरानवारयन् २३ सुषेणो भीमसेनस्य च्छित्त्वा भलेन कार्मुकम् ॥ नाराचैः सप्तभिर्विच्छादितभिर्भि
ननादह २४ अथान्यद्वनुरादाय सुदृढं भीमविक्रमः ॥ सज्जं वृकोदरः कृत्वा सुषेणस्याच्छिनद्धनुः २५ विव्याध चैनं दशभिः क्रुद्धो मृत्युनिवेष्टुभिः ॥ कर्णं च तूर्णं वि
व्याध त्रिसप्तत्या शितैः शरैः २६ ५ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ विमर्दंतं विमर्दं २२ । २३ । २४ । २५ । २६

भानुसेनचदशभिःसाश्वसूतायुधध्वजम् ॥ पश्यतां सुहृदामध्ये कर्णपुत्रमपातयत् २७ क्षुरप्रणुन्नततस्यशिरश्चन्द्रनिभाननम् ॥ शुभदर्शनमेवासीन्नालप्रष्टमि
वांभुजम् २८ हत्वाकर्णसुतंममिस्तावकान्पुनरादयत् ॥ कृपहार्दिक्ययोश्छिच्छाचापौतावप्यथार्दयत् २९ दुःशासनंत्रिभिर्विद्धाशकुनिषद्विरायसैः ॥ उरू
कंचपतत्रिचचकारविरथाबुधौ ३० सुषेणंचहतोऽसीतिबुवन्नादतसायकम् ॥ तमस्यकर्णाश्चिच्छेदत्रिभिश्चैनमताडयत् ३१ अथान्यपरिजग्राहसुपर्वाणिसुतेज
नम् ॥ सुषेणायासृजद्भीमस्तमप्यस्याच्छिनदृषः ३२ पुनःकर्णस्त्रिसप्तत्याभीमसेनमथेषुभिः ॥ पुत्रंपरीप्सन्विष्याधकूरंकूरैर्जिघांसया ३३ सुषेणस्तुधनुर्गृह्य
भारसाधनमुत्तमम् ॥ नकुलंपंचभिर्बाणैर्बाहोरुरसिचार्पयत् ३४ नकुलस्तंतुर्विशत्याविद्धाभारसहैर्ददौ ॥ ननादबलवन्नादंकर्णस्यभयमादधत् ३५ तंसुषेणो
महाराजविद्धादशभिराशुभिः ॥ चिच्छेदचधनुःशीघ्रंक्षुरप्रेणमहारथः ३६ अथान्यद्वनुरादायनकुलःक्रोधमूर्छितः ॥ सुषेणंनवभिर्बाणैर्वारयामाससंयुगे ३७ स
तुबाणैर्दिशोराजन्नाच्छाद्यपरवीरहा ॥ आजप्रेसारथिंचास्यसुषेणंचततस्त्रिभिः ३८ चिच्छेदचास्यसुहृदधनुर्भलैस्त्रिभिस्त्रिधा ॥ अथान्यद्वनुरादायसुषेणः
क्रोधमूर्छितः ३९ आविध्यन्नकुलंषष्ठ्यासहदेवंचसप्तभिः ॥ तयुद्धंसुमहद्वोरमासीद्देवासुरोपमम् ४० निघ्नतांसायकैस्तूर्णमन्योन्यस्यवधंप्राति ॥ सात्यकिर्व
षसेनस्यसूतंहत्वात्रिभिःशैरैः ४१ धनुश्चिच्छेदभलेनजघानाश्वान्श्वसप्तभिः ॥ ध्वजमेकेषुणोन्मथ्यात्रिभिस्तंहयताडयत् ४२ अथावसन्नःस्वरथेसुहृतांपुनरु
स्थितः ॥ सरण्युयुधानेनविमूताश्वरथध्वजः ४३ कृतोजिघांसुःशैनेर्यत्नङ्गचर्मघृगम्ययात् ॥ तस्यचापततःशीघ्रंवृषसेनस्यसात्यकिः ४४ वाराहकर्णैर्दशभिर
विध्यदसिचर्मणी ॥ दुःशासनस्तुतंहत्वाविरथंवायुधंछतम् ४५ आरोप्यस्वरथंतूर्णमपोवाहरणातुरम् ॥ अथान्यरथमास्थायवृषसेनोमहारथः ४६ द्रौपदे
यास्त्रिसप्तत्यायुयुधानंचपंचभिः ॥ भीमसेनंचतुःषष्ठ्यासहदेवंचपंचभिः ४७ नकुलंत्रिशताबाणैःशतानीकंचसप्तभिः ॥ शिखंडिनंचदशभिर्महाराजंशतेनच
४८ एतांश्चान्यांश्चराजेंद्रप्रवीरानजयद्युद्धिनः ॥ अभ्यर्दयन्महेष्वासःकर्णःपुत्रोविशांपते ४९ कर्णस्ययुधिदुर्धर्षस्ततःपृष्ठमपालयत् ॥ दुःशासनंचशैनेयो
नवैनवभिरायसैः ५० विमूताश्वरथंछत्वाललाटेत्रिभिरार्पयत् ॥ सत्वन्यरथमास्थायविधिवत्कल्पितंपुनः ५१ युयुधेपांडुभिःसार्धंकर्णस्याप्याययन्बलम् ॥ घृ
ष्टयुग्मस्ततःकर्णमविध्यदशभिःशैरैः ५२ द्रौपदेयास्त्रिसप्तत्यायुयुधानस्तुसप्तभिः ॥ भीमसेनश्चतुःषष्ठ्यासहदेवंचसप्तभिः ५३ नकुलंत्रिशताबाणैःशतानीक
स्तुसप्तभिः ॥ शिखंडीदशभिर्वीरोधर्मराजःशतेनतु ५४ एतेचान्येचराजेंद्रप्रवीराजयद्युद्धिनः ॥ अभ्यर्दयन्महेष्वासंसूतपुत्रंमहापृथे ५५ तान्सूतपुत्रोविशि
खैर्दशभिर्दशभिःशैरैः ॥ रथेनानुचरन्वीरःप्रत्यविध्यदरिंदमः ५६ तत्रास्त्रवीर्यकर्णस्यलाघवंचमहात्मनः ॥ अपश्याममहाभागतदहुतमिवाभवत् ५७

५८। ५९। ६० विवरमंतरेन्दुः प्रसूताहस्यर्थः ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ७ ॥

नह्याददानंददृशुःसंदधानंचसायकान् ॥ विमुंचंतंचसरंभादपश्यंतहतानरीन् ५८ द्यौर्विद्यदृदिशश्चैवप्रपूर्णानिशितैःशैरैः ॥ अरुणाभ्रावृताकारंतास्मिन्देशे
बभौवियत् ५९ नृत्यान्निवहिराधेयश्चापहस्तःप्रतापवान् ॥ यैर्विद्धःप्रत्यविध्यतानेकैकंत्रिगुणैःशैरैः ६० शतैश्चदशभिश्चैतान्पुनर्विद्वाननादच ॥ साश्वसू
तरथाश्छन्नास्ततस्तेविवरंददुः ६१ तान्प्रमथ्यमहेष्वासान्पराधेयःशरवृष्टिभिः ॥ गजानीकमसंबाधंप्राविशच्छन्नकर्शनः ६२ सरथांस्त्रिशतंहत्वाचेदीनामनि
वर्तिनाम् ॥ राधेयोनिशितैर्बाणैस्ततोऽभ्याछ्युधिष्ठिरम् ६३ ततस्तेपांडवाराजश्छिखंडीचससात्यकिः ॥ राधेयात्परिरक्षंतोराजानंपर्यवारयन् ६४ तथैव
तावकाःसर्वेकर्णदुर्वारणरणे ॥ यत्ताःशूरामहेष्वासःपर्यरक्षंतसर्वशः ६५ नानावादित्रघोषाश्चप्रादुरासन्विशांपते ॥ सिंहनादश्चसंजज्ञेश्वराणामभिगर्जताम्
६६ ततःपुनःसमाजग्मुर्भीताःकुरुपांडवाः ॥ युधिष्ठिरमुखाःपार्थाःसूतपुत्रमुखावयम् ६७ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलयुद्धे अष्टचत्वा
रिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ विदार्यकर्णस्तसिनायुधिष्ठिरमथाद्रवत् ॥ रथहस्त्यश्वपतीनांसहस्रैःपरिवारितः १ नानायुधस
हस्राणिप्रेरितान्यरिभिर्घृषः ॥ छित्त्वाबाणशतैरुग्रैस्तानविध्यदसंभ्रमात् २ निचकर्तशिरास्येषांबाहून्तून्श्चसूतजः ॥ तेहतावसुधापेतुर्भग्राश्चान्येविदुर्बुधः
३ द्राविडास्तुनिषादास्तुपुनःसात्यकिचोदिताः ॥ अभ्यद्रवन्जिघांसंतःपतयःकर्णमाहवे ४ तेविबाहुशिरस्त्राणाःप्रहताःकर्णसायकैः ॥ पेतुःपृथिव्यायुगप
च्छिन्नंशालवनंयथा ५ एवंयोधशतान्याजौसहस्राण्ययुतानिच ॥ हतानीयुर्महीदेहैर्यशसाऽपूरयन्दिशः ६ अथैकैर्नकर्णरणेरुद्धमिवांतकम् ॥ रुरुधु पांडुपं
चालाव्याधिर्मंत्रौषधैरिव ७ सतान्प्रमृद्याभ्यपतत्पुनरेवयुधिष्ठिरम् ॥ मंत्रौषधिक्रियातीतोव्याधिर्युल्लवणोयथा ८ सराजगृद्धिभीरुद्वःपांडुपंचालकेकयैः ॥
नाशकतानतिक्रांतुंमृत्युर्ब्रह्मविदोयथा ९ ततोयुधिष्ठिरःकर्णमदूरस्थंनिवारितम् ॥ अब्रवीत्परवीरप्रकोधसरंरक्तलोचनः १० कर्णकर्णवृथादृष्टेसूतपुत्रवचःश्रुणु ॥
सदास्पर्धसिसंग्रामेफाल्गुनेनतरस्विना ११ तथाऽस्मान्बाधसेनित्यंघातैराष्ट्रमतोस्थितः ॥ यद्वलंयच्चतेवीर्यप्रदेषोयस्तुपांडव १२ तत्सर्वदर्शयस्वाद्यपौरुषं
महदास्थितः ॥ युद्धश्रद्धांचतेऽद्याहंविनेष्यामिमहाहवे १३ एवमुक्तामहाराजकर्णपांडुसुतस्तदा ॥ सुवर्णपुंखैर्दशभिर्विव्याधायस्मयैःशैरैः १४ तंसूतपुत्रो
दशभिःप्रत्यविध्यदरिंदमः ॥ वत्सदंतैर्महेष्वासःप्रहसन्निवभारत १५ सोऽवज्ञायतुनिर्विद्धःसूतपुत्रेणमारिष ॥ प्रजज्वालततःक्रोधाद्विषेवहुताशनः १६
ज्वालामालापरिक्षिप्तोराज्ञोदेहोव्यदृश्यत ॥ युगांतेदग्धुकामस्यसंवर्ताग्रेरिवापरः १७

विदार्येति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७

ततोविस्फार्यसुमहच्चापंहेमपरिष्कृतम् ॥ समाधत्तशितंबाणंगिरीणामपिदारणम् १८ ततःपूर्णायतोत्कृष्टंयमदंडानिभंशरम् ॥ सुमोचत्वरितोराजासूतपुत्रजि
घांसया १९ सतुवेगवतामुक्तोबाणोवज्राशनिस्वनः ॥ विवेशसहसार्कणसव्येपार्श्वमहारथम् २० सतुतेनप्रहारेणपीडितःप्रमुमोहवै ॥ स्रस्तगात्रोमहाबाहुर्ध
नुरुत्तमृज्यस्यंदने २१ गतासुरिवनिश्चेताःशल्यस्याभिमुखोऽपतत् ॥ राजाऽपिभूयोनाजप्रेकर्णपार्थहितेऽसया २२ ततोहाहाकृतंसर्वधार्तराष्ट्रबलमहत ॥
विवर्णमुखभूयिष्ठकर्णदृष्टातथागतम् २३ सिंहनादश्चसंजज्ञेक्ष्वेलाःकिललिलास्तथा ॥ पांडवानांमहाराजद्वाराज्ञःपराक्रमम् २४ प्रतिलभ्यतुराधेयःसंज्ञाना
तिचिरादिव ॥ दध्नेराजविनाशायमनःकूरपराक्रमः २५ सहेमविकृतंचापांविस्फार्यविजयमहत ॥ अवाकिरदमेयात्मापांडवांनिशितैःशरैः २६ ततःक्षुराभ्यां
पांचालपौचकरक्षौमहात्मनः ॥ जघानचंद्रदेवंचदंडधारंचसंयुगे २७ तावुभौधर्मराजस्यप्रवीरौपरिपार्श्वतः ॥ रथाभ्यांशेचकाशेतेचंद्रस्येवपुनर्वसू २८ यु
धिष्ठिरःपुनःकर्णमविद्धयत्रिंशताशरैः ॥ सुषेणंसत्यसेनंचात्रिभिस्त्रिभिस्ताडयत् २९ शल्यंनवत्याविव्याधत्रिसप्तत्याचसूतजम् ॥ तांस्तस्यगोष्ठ्विव्याध
त्रिभिस्त्रिभिरजिह्वगैः ३० ततःप्रहस्याधिरथिर्विधुन्वानःसकार्मुकम् ॥ भित्त्वाभलेनराजानंविद्धाषष्ठ्याऽनदत्तदा ३१ ततःप्रवीराःपांडूनामभ्यधावन्नम
र्षिताः ॥ युधिष्ठिरंपरीप्संतःकर्णमभ्यर्दयच्छरैः ३२ सात्यकिश्चेकितानश्चयुयुत्सुःपांडवएवच ॥ घृष्टयुग्मःशिखंडीचद्रौपदेयाःप्रभद्रकाः ३३ यमौचभीम
सेनश्चाशिशुपालस्यचात्मजः ॥ कारुषामत्स्यशेषाश्चकेकयाःकाशिकोसलाः ३४ एतेचत्वरितावीरावसुषेणमताडयन् ॥ जनमेजयश्चपांचाल्यःकर्णविव्या
धसायकैः ३५ वाराहकर्णनाराचैर्नालीकैर्निशितैःशरैः ॥ वत्सदंतैर्विपाठैश्चक्षुरप्रैश्चटकामुखैः ३६ नानाप्रहरणैश्चोग्रैरथहस्त्यश्वसादिभिः ॥ सर्वतोऽभ्यद्रव
त्कर्णपरिवार्यजिघांसया ३७ सपांडवानांप्रवरैःसर्वतःसमभिद्रुतः ॥ उदीरयन्ब्राह्ममस्त्रंशरैरापूरयन्दिशः ३८ ततःशरमहाज्वालोवीर्योष्माकर्णपावकः ॥ निर्द
हन्पांडववनवीरःपर्यचरद्रुणे ३९ संसंधायमहास्त्राणिमहेष्वासोमहामनाः ॥ प्रहस्यपुरुषेद्रस्यशरैश्चिच्छेदकार्मुकम् ४० ततःसंधायनवर्तिनिमेषान्नतपर्व
णाम् ॥ बिभेदकवचंराज्ञोरणेकर्णःशितैःशरैः ४१ तद्रमहेमविकृतंरत्नचित्रंबभौपतत् ॥ सवियुद्धंसवितुःश्लिष्टंवातहतंयथा ४२ तदंगात्पुरुषेद्रस्यभ्रष्टंवर्भ
व्यरोचत ॥ रत्नैरलंकृतंचित्रैर्व्यभ्रंनिशियथानभः ४३ छिन्नवर्माशरैःपार्थोरुधिरेणसमुक्षितः ॥ ततःसर्वायसीशक्तिचिक्षेपाधिरथिंप्रति ४४ तांज्वलंतीमिवा
काशेशरैश्चिच्छेदसप्तभिः ॥ साछिन्नाभूमिमगमन्महेष्वासस्यसायकैः ४५ ततोबाव्होर्ललाटेचहृदिचैवयुधिष्ठिरः ॥ चतुर्भिस्तोमरैःकर्णताडयित्वाऽनदन्मु
दा ४६ उद्भिन्नरुधिरःकर्णःक्रुद्धःसर्पहवश्चसन् ॥ ध्वजंचिच्छेदभलेनात्रिभिर्विव्याधपांडवम् ४७

इषुधीचास्यचिच्छेदरथंचातिलशोऽच्छिनत् ॥ कालवालास्तुयेपार्थदंतवर्णाऽवहन्महयाः ५८ तैर्युक्तरथमास्थायप्रायाद्राजापराङ्मुखः ॥ एवंपार्थोऽभ्युपा
यात्सनिहतःपार्ष्णिसारथिः ५९ अशक्नुवन्प्रमुखतःस्थातुंकर्णस्यदुर्मनाः ॥ अभिद्रुत्यतुराधेयःपांडुपुत्रंयुधिष्ठिरम् ५० वज्रच्छत्रांकुशैर्मत्स्यैर्ध्वजकूर्मांबुजा
दिभिः ॥ लक्षणैरुपपन्नेनपांडुनापांडुनंदनम् ५१ पवित्रीकर्तुमात्मानंस्कंधेसंसृष्टयपाणिना ॥ ग्रहीतुमिच्छन्सबलात्कुंतीवाक्यंचसोऽस्मरत् ५२ तंशल्यः
प्राहमाकर्णगृहीथाःपार्थिवोत्तमम् ॥ गृहीतमात्रोहत्वात्वांमाकरिष्यतिभस्मसात् ५३ अब्रवीत्प्रहसन्प्राजन्कुत्सयन्निवपांडवम् ॥ कथंनामकुलेजातःक्षत्रधर्मेव्य
वस्थितः ५४ प्रजह्यात्समरंभीतःप्राणात्रक्षन्महाहवे ॥ नभवानक्षत्रधर्मेपुकुशलोहीतिमेमतिः ५५ ब्राह्मेबलेभवान्युक्तःस्वाध्यायेयज्ञकर्मणि ॥ मास्मयुद्धयस्व
कौंतेयमास्मवीरान्समासदः ५६ माचैतानप्रियंभूहिमावैव्रजमहारणम् ॥ वक्तव्यामारिषान्येतुनवक्तव्यास्तुमादृशाः ५७ मादृशान्विब्रुवन्युद्धेएतदन्यत्रल
प्स्यसे ॥ स्वगृहंगच्छकौंतेययत्रतौकेशवार्जुनौ ५८ नहित्वांसमरेराजनहन्त्यात्कर्णःकथंचन ॥ एवमुक्त्वाततःपार्थविसृज्यचमहाबलः ५९ न्यहनत्पांडवीसेनां
वज्रहस्तइवासुरीम् ॥ ततोऽपायाद्भुतंराजन्वीडान्निवनरेश्वरः ६० अथापयातंराजानंमत्वाऽन्वीयुस्तमच्युतम् ॥ चेदिपांडवपंचालाःसात्यकिश्चमहारथः
६१ द्रौपदेयास्तथाशूरामाद्रीपुत्रौचपांडवौ ॥ ततोयुधिष्ठिरानीकंदृष्ट्वाकर्णःपराङ्मुखम् ६२ कुरुभिःसहितोवीरःप्रहृष्टःपृष्ठतोऽन्वगात् ॥ भेरीशंखमृदंगा
नांकार्मुकाणांचनिःस्वनः ६३ बभूवधार्तराष्ट्राणांसिंहनादरवस्तथा ॥ युधिष्ठिरस्तुकोरव्यरथमारुह्यसत्वरम् ६४ श्रुतकीर्तेर्महाराजदृष्टवान्कर्णविक्रमम् ॥
काल्यमानंबलंदृष्ट्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ६५ स्वान्योधानब्रवीत्कुदोनिघ्नतैतान्किमासत ॥ ततोराज्ञाऽभ्यनुज्ञाताःपांडवानांमहारथाः ६६ भीमसेनमुखाः
सर्वेपुत्रांस्तेप्रत्युपाद्रवन् ॥ अभवत्तुमुलःशब्दोयोधानांतत्रभारत ६७ रथहस्त्यश्वपतीनांशस्त्राणांचततस्ततः ॥ उत्तिष्ठतप्रहरतप्रेताभिपततेतिच ६८
इतिब्रुवाणाह्वान्योन्यजघुर्योधामहारणे ॥ अभ्रच्छायेवतत्रासीच्छरवृष्टिभिर्बरे ६९ समावृत्तैर्नरवरैर्निघ्नद्विरितरेतरम् ॥ विपताकध्वजच्छत्राव्यश्वमूतायु
धारणे ७० व्यंगां गावयवापेतुःक्षितौक्षीणाःक्षितौश्वराः ॥ प्रवणादिवशैलानांशिखराणिद्विपोतमाः ७१ सारोहानिहताःपेतुर्वज्रभिन्नाइवाद्रयः ॥ छिन्नभिन्न
विपर्यस्तैर्वर्मालंकारभूषणैः ७२ सारोहास्तुरगाःपेतुर्हतवीराःसहस्रशः ॥ विप्रविद्धायुधाश्चैवविरथाश्चरथैर्हताः ७३ प्रतिवीरैश्चसंमर्देपतिसंघाःसहस्रशः ॥
विशालायतताम्राक्षैःपद्भेदुसदृशाननैः ७४ शिरोभिर्युद्धशौडानांसर्वतःसंवृतामही ॥ यथाभुवितथाव्योमिनिःस्वनंशुश्रुवुर्जनाः ७५ विमानैरप्सरःसंघैर्गीतवा
दित्रनिःस्वनैः ॥ हतानभिमुखान्वीरान्वीरैःशतसहस्रशः ७६ आरोप्यारोप्यगच्छंतिविमानेष्वप्सरोगणाः ॥ तदृष्ट्वामहदाश्चर्यंप्रत्यक्षंस्वर्गलिप्सया ७७

२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।

२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ सुदुष्करमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

सकार्मुकेमहावेगंभारसाधनमुत्तमम् ॥ गिरीणामपिभेत्तारंसायकंसमयोजयत् ४४ विकृष्यबलवच्चापमाकर्णादतिमारुतिः ॥ तंमुमोचमहेष्वासःकुद्धःकर्णजिघांस
या ४५ सविसृष्टोबलवताबाणोवज्राशनिस्वनः ॥ अदारयद्रणेकर्णवज्रवेगोयथाऽचलम् ४६ सभिमसेनाभिहतःसूतपुत्रःकुरुद्वह ॥ निषसादरथोपस्थेविसंज्ञः
पृतनापतिः ४७ ततोमद्राधिपोट्टाविसंज्ञंमुतनंदनम् ॥ अपोवाहरथेनाजौकर्णमाहवशोभिनम् ४८ ततःपराजितेकर्णेधार्तराष्ट्रीमहाचमूम् ॥ व्यद्रावयद्री
मसेनोयर्थेद्रोदानवानपुरा ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिकर्णपयानेपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ सुदुष्करमिदंकर्मकृतंभीमेनसंजय ॥
येनकर्णोमहाबाहुरथोपस्थेनिपातितः १ कर्णोह्येकोरणेहंतापांडवान्सृजयैःसह ॥ इतिदुर्योधनःसूतप्राब्रवीन्मांमुहुर्मुहुः २ पराजितंतुराधेयंदृष्ट्वाभीमेनसंयुगे ॥
ततःपरंकिमकरोत्पुत्रोदुर्योधनोमम ३ ॥ संजयउवाच ॥ विमुखंप्रेक्ष्यराधेयंसूतपुत्रमहाहवे ॥ पुत्रस्तवमहाराजसोदर्यान्समभाषत ४ शीघ्रंगच्छतभद्रंवीरा
धेयंपरिरक्षत ॥ भीमसेनभयागाधेमज्जंतंव्यसनार्णवे ५ तेतुराज्ञासमादिष्टाभीमसेनंजिघांसवः ॥ अभ्यवर्तंतसंकुद्धाःपतंगाःपावकंयथा ६ श्रुतवोर्दुर्धरःकाथो
विवित्सुर्विकटःसमः ॥ निषंगीकवचीपाशीतथानंदोपनंदकौ ७ दुष्प्रधर्षःसुबाहुश्चातवेगसुवर्चसौ ॥ धनुर्ग्रीहोर्दुर्मदश्चजलसंधःशलःसहः ८ एतैरथैःपरिहृता
वीर्यवंतोमहाबलाः ॥ भीमसेनंसमासाद्यसमंतात्पर्यवारयन् ९ तेव्यमुचञ्छरवातान्नानालिंगान्समंततः ॥ सतैरभ्यर्च्यमानस्तुभीमसेनोमहाबलः १० तेषामा
पततांक्षिप्रंसुतानांतेजनाधिप ॥ रथैःपंचदशैःसार्द्धंपंचाशदहनद्रथान् ११ विवित्सोस्तुततःकुद्धोभल्लेनापाहरच्छिरः ॥ भीमसेनोमहाराजतत्पपातहतंभुवि
१२ सकुंडलशिरस्त्राणंपूर्णचंद्रोपमंतथा ॥ तंदृष्ट्वानिहतंशूरंभ्रातरःसर्वतःप्रभो १३ अभ्यद्रवंतसमरेभीमंभीमपराक्रमम् ॥ ततोऽपराभ्यांभल्लाभ्यांपुत्रयोस्ते
महाहवे १४ जहारसमरेप्राणान्भीमोभीमपराक्रमः ॥ तौधरामनुपद्येतांवातरुग्णाविवहुमौ १५ विकटश्चसहश्रोभौदेवपुत्रोपमीनृप ॥ ततस्तुत्वरितोभीमःका
थंनिन्येयमक्षयम् १६ नाराचेनसुतीक्ष्णेनसहतोन्यपतद्भुवि ॥ हाहाकारस्ततस्तीव्रःसंबभूवजनेश्वर १७ वध्यमानेषुवीरेषुतवपुत्रेषुधन्विषु ॥ तेषांसुलुलि
तेसैन्येपुनर्भीमोमहाबलः १८ नंदोपनंदौसमरेप्रेषयद्यमसादनम् ॥ ततस्तेप्राद्रवन्भीताःपुत्रास्तेविह्वलीकृताः १९ भीमसेनरणेदृष्ट्वाकालांतकयमोपमम् ॥
पुत्रास्तेनिहतान्दृष्ट्वासूतपुत्रःसुदुर्मनाः २० हंसवर्णान्हयान्भूयःप्रेषयद्यत्रपांडवः ॥ तेप्रेषितामहाराजमद्राजेनवाजिनः २१ भीमसेनरथंप्राप्यसमसज्जंतवे
गिताः ॥ ससन्निपातस्तुमुलोघोररूपोविशांपते २२ आसीद्रौद्रोमहाराजकर्णपांडवयोर्मृधे ॥ दृष्ट्वाभ्यद्रवन्भीतौसमेतौमहारथौ २३ आसीद्दृष्ट्वाकथंयुद्धमे
तदद्यभविष्यति ॥ ततोभीमोरणश्लाघीच्छादयामासपान्निभिः २४

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ हरीन्द्रयोर्वानरेद्रयोर्वालिसुग्रीवयोरित्यर्थः २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१

कर्णरणेमहाराजपुत्राणांतवपश्यताम् ॥ ततःकर्णोभृशंकुद्धोभीमंनवभिरायसैः २५ विव्याधपरमास्त्रज्ञोभल्लैःसंनतपर्वभिः ॥ आहतःसमहाबाहुर्भीमोभीमपरा
क्रमः २६ आकर्णपूर्णैर्विशिखैःकर्णविव्याधसप्तभिः ॥ ततःकर्णोमहाराजआशीविषइवश्वसन् २७ शरवर्षेणमहताच्छादयामासपांडवम् ॥ भीमोऽपेतशरवातै
श्छादयित्वामहारथम् २८ पश्यतांकौरवेयाणांविननर्दमहाबलः ॥ ततःकर्णोभृशंकुद्धोदृढमादायकार्मुकम् २९ भीमंविव्याधदशभिःकंकपत्रैःशिलाशितैः ॥
कार्मुकंचास्यचिच्छेदभल्लेननिशितेनच ३० ततोभीमोमहाबाहुर्हेमपट्टविभूषितम् ॥ परिधंवोरमादायमृत्युदंडमिवापरम् ३१ कर्णस्यनिधनाकांक्षीचिक्षेपा
तिबलोनदन् ॥ तमापतंतंपरिधंवज्राशनिसमस्वनम् ३२ चिच्छेदबहुधाकर्णःशरैराशीविषोपमैः ॥ ततःकार्मुकमादायभीमोदृढतरंतदा ३३ छादयामासवि
शिखैःकर्णपरबलार्दनम् ॥ ततोयुद्धमभूद्रोरंकर्णपांडवयोर्मृधे ३४ हरीन्द्रयोरिवमुहुःपरस्परवधैषिणोः ॥ ततःकर्णोमहाराजभीमसेनंत्रिभिःशरैः ३५ आकर्णमू
लंविव्याधदृढमायम्यकार्मुकम् ॥ सोऽतिविद्धोमहेष्वासःकर्णेनबलिनावरः ३६ घोरमादतविशिखंकर्णकायावदारणम् ॥ तस्यभित्त्वातनुत्राणंभित्त्वाकायंचसा
यकः ३७ प्राविशद्वरणीराजन्बल्मीकमिवपन्नगः ॥ सतेनातिप्रहारेणव्यथितोविह्वलान्नैव ३८ संचचालरथेकर्णःक्षितिकंपेयथाऽचलः ॥ ततःकर्णोमहाराजरो
षामर्षसमन्वितः ३९ पांडवंपंचविंशत्यानाराचानांसमार्पयत् ॥ आजघ्रेबहुभिर्बाणैर्ध्वजमेकेषुणाऽहनत् ४० सारथिंचास्यभल्लेनप्रेषयामासमृत्यवे ॥ छित्त्वा
चकार्मुकंतूर्णंपांडवस्याशुपत्रिणा ४१ ततोमुहूर्ताद्राजेंद्रनातिकृच्छ्राद्धसन्निव ॥ विरथंभीमकर्माणंभीमंकर्णश्चकारह ४२ विरथाभरतश्रेष्ठप्रहसन्ननिलोपमः ॥
गदांयुद्धमहाबाहुरपतत्स्यंदनोत्तमात् ४३ अवहृत्यचवेगेनतवसैन्यंविशांपते ॥ व्यधमद्गदयाभीमःशरन्मेघानिवानिलः ४४ नागान्सप्तशतान्नाजत्रीषादंता
न्प्रहारिणः ॥ व्यधमत्सहसाभीमःकुद्धरूपःपरंतपः ४५ दंतवेष्टेषुनेत्रेषुकुम्भेषुचकटेषुच ॥ मर्मस्वपिचमर्मज्ञस्तान्नागानवधीद्वली ४६ ततस्तेप्राद्रवन्भीताः
प्रतीपंप्रहिताःपुनः ॥ महामात्रैस्तमावबुर्मेघाइवादिवाकरम् ४७ तान्सप्तशतान्नागान्सारोहायुधकेतनान् ॥ भूमिष्ठोगदयाजघ्रेवज्रेणेंद्रइवाचलान् ४८ ततः
सुबलपुत्रस्यनागानतिबलान्पुनः ॥ पोथयामासकौतेयोद्विपंचाशदरिंदमः ४९ तथारथशतंसाग्रंपर्तीश्वशतशोऽपरान् ॥ न्यहनत्पांडवोयुद्धेतापयंस्तववाहि
नीम् ५० प्रताप्यमानंसूर्येणभीमेनचमहात्मना ॥ तवसैन्यंसंचुकोचचर्मग्रावाहितंयथा ५१ तेभीमभयसंनृतास्तावकाभरतर्षभ ॥ विहायसमरेभीमिदु
हुर्वैदिशोदश ५२ रथाःपंचशताश्चान्येहादिनश्चर्मवर्भिणः ॥ भीममभ्यद्रवन्ग्रंतःशरपूगैःसमंततः ५३ तान्संपंचशतान्वीरान्सपताकध्वजायुधान् ॥
पोथयामासगदयाभीमोविष्णुरिवासुरान् ५४

४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४

118-118

८१ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकण्ठ्ये भारतभावदीपे एकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ क्षत्रियादिति १

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२७ । २८ । २९ । ३० धनुःशरगदापवभास्वरत्वादुडुवन्नक्षत्रसदृशीः पातित्युडुगाः धनुर्गादिवदुडुपः शोभायासां तादृतिवा । 'उडुपस्तुल्यवेचं प्रतापेस्वेदतेजसोः । शोभायांच' इति विश्वः ३१

मांसशोणितपंकिन्योघोररूपाः सुदारुणाः ॥ नदीः प्रवर्तयामासुः शोणितौघविवर्धिनीः ३२ भीरुवित्रासकारिण्यः शूराणां हर्षवर्धनाः ॥ तानद्योघोररूपा
स्तुनयंत्योयमसादम् ३३ अवगाढान्मज्जयंत्यः क्षत्रस्याजनयनभयम् ॥ क्राव्यादानानरव्याघ्रनर्दतातत्रतत्रह ३४ घोरमायोधनं जज्ञे प्रेतराजपुरोपमम् ॥ उ
त्थितान्यगणयानिकबंधानिसमंततः ३५ नृत्यंति वैभूतगणाः सुहृत्तामांसशोणितैः ॥ पीत्वा च शोणितं तत्र वसां पीत्वा च भारत ३६ मेदोमज्जावसामतास्तु
त्तामांसस्य चैव ह ॥ धावमानाः स्मदृश्यंते काकगृध्रवकास्तथा ३७ शूरास्तु समरे राजनभयं त्यक्त्वा सुदुस्त्यजम् ॥ यो धृतसमाख्याताश्च कुः कर्माण्यभीतवत् ३८
शरशक्तिसमाकीर्णैः क्राव्यादगणसंकुले ॥ व्यचरंतरणे शूराः ख्यापयंतः स्वपौरुषम् ३९ अन्योन्यं श्रावयंति स्म नाम गोत्राणि भारत ॥ पितृनामानि चरणे गोत्रना
मानि वा विभो ४० श्रावयाणां श्ववहवस्तत्र योधा विशांपते ॥ अन्योन्यमवमृद्वंतः शक्तितो मरपाद्विशैः ४१ वर्तमाने तथा युद्धे घोररूपे सुदारुणे ॥ व्यषीदत्कौ
रवीसेनाभिन्नानौरिवसागरे ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणिसंकुलयुद्धे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ वर्तमाने तथा
युद्धे क्षत्रियाणां निमज्जने ॥ गांडीवस्य महाघोषः श्रूयते युधिमारिष १ संशप्तकानां कदनमकरोद्यत्र पांडवः ॥ कोसलानां तथाराजन्नारायणबलस्य च २ संशप्त
कास्तु समरेश्वरवृष्टीः समंततः ॥ अपातयन् पार्थमूर्ध्नि जयगृद्धाः प्रमन्यवः ३ तावृष्टीः सहसाराजं स्तरसाधारयन् प्रभुः ॥ व्यगाहतरणे पार्थो विनिघ्नत्रयिनां वरान्
४ विगाह्य तद्रथानीकं कपत्रैः शिलाशितैः ॥ आससाद ततः पार्थः सुशर्माणं वरायुधम् ५ स तस्य शरवर्षाणि वर्षरथिनां वरः ॥ तथा संशप्तकाश्चैव पार्थबाणैः स
मार्पयन् ६ सुशर्मा तु ततः पार्थं विद्धादशभिराशुगैः ॥ जनार्दनं त्रिभिर्बाणैरहनदक्षिणे भुजे ७ ततोऽपरेण भलेन केतुं विव्याध मारिष ॥ सवानरवरो राजन् विश्वक
र्मकृतो महान् ८ ननाद सुमहानादं भीषयाणो जगर्ज च ॥ कपेस्तु निनदं श्रुत्वा सं त्रस्ता तव वाहिनी ९ भयं विपुलमाधाय निश्चेष्टा समपद्यत ॥ ततः साशुशुभे सेना
निश्चेष्टावस्थिता नृप १० नाना पुष्पसमाकीर्णं यथा चैत्ररथं वनम् ॥ प्रतिलभ्यत तः संज्ञां योधास्ते कुरुसत्तम ११ अर्जुनं सिषिचुर्बाणैः पर्वतजलदा इव ॥ परिव
मुस्ततः सर्वे पांडवस्य महारथम् १२ निगृह्य तं प्रचुक्षुर्वध्यमानाः शितैः शरैः ॥ ते ह यात्रयचक्रे च रथेषां चापि मारिष १३ निग्रहीतुमुपाक्राम न क्रोधा विष्टाः समं
ततः ॥ निगृह्य तं रथं तस्य योधास्ते तु सहस्रशः १४ निगृह्य बलवत्सर्वे सिंहनादमथानदन् ॥ अपरे जगृधुश्चैव केशवस्य महाभुजौ १५ पार्थमन्ये महाराज रथस्थं
जगृधुर्मुदा ॥ केशवस्तु ततो बाहू विधुन्वन्नमूर्धनि १६ पातयामास तान्सर्वान् दुष्टहस्तीवहस्तिपान् ॥ ततः क्रुद्धो रणे पार्थः संवृतस्ते महारथैः १७

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६

निगृहीतं रथं दृष्ट्वा केशवं चाप्यभिद्रुतम् ॥ रथारूढास्तु सुबहून्पदातींश्चाप्यपातयत् १८ आसन्नांश्च तथा योधान् शरैरासन्नयोधिभिः ॥ छादयामास समरे केश
वंचेदमब्रवीत् १९ पश्य कृष्ण महाबाहो संशप्तकगणान्वहन् ॥ कुर्वाणं दारुणं कर्म वध्यमानां सहस्रशः २० रथबंधमिमं घोरं पृथिव्यानां स्तिकश्चन ॥ यः सहेतु
मौल्लोके मदन्यो यदुपुंगव २१ इत्येवमुक्त्वा भीमस्तु देवदत्तमथाधमत् ॥ पांचजन्यं च कृष्णोऽपि पूरयन्निवरोदसी २२ तंतुशंखस्वनं श्रुत्वा संशप्तकवक्त्रिणी ॥ सं
चचाल महाराज विप्रस्ताचाद्रवहृशम् २३ पादबंधं ततश्चक्रे पांडवः परवीरहा ॥ नागमस्रं महाराजसंप्रकीर्य मुहुर्मुहुः २४ ते बद्धाः पादबंधेन पांडवेन महात्मना ॥
निश्चेष्टाश्चाभवन् राजन्नश्मसारमया इव २५ निश्चेष्टास्तु ततो योधानवधीत्पांडुनंदनः ॥ यथेन्द्रः समरे दैत्यांस्तारकस्य वधे पुरा २६ ते वध्यमानाः समरे मुमुक्षु
स्तं रथोत्तमम् ॥ आयुधानि च सर्वाणि विस्त्रुमुपचक्रमुः २७ ते बद्धाः पादबंधेन न शो कुश्चेष्टितुं नृप ॥ ततस्तानवधीत्पार्थः शरैः सन्नतपर्वभिः २८ सर्वयोधा हि
समरे भुजगैर्वोष्टिता भवन् ॥ यानुद्दिश्य रणे पार्थः पादबंधं चकार ह २९ ततः सुशर्मारार्जे द्रुहीतां वीक्ष्य वाहिनीम् ॥ सौपर्णमस्रं त्वरितः प्रादुश्चक्रे महारथः ३०
ततः सुपर्णाः संपेतुर्भक्षयंतो भुजंगमान् ॥ ते वै विदुर्बुधुर्नागा दृष्ट्वा तान् खचरान् नृप ३१ बभौ बलंतद्रिमुक्तं पादबंधादिशांपते ॥ मेघवृंदाद्यथा मुक्तो भास्करस्ताप
यन्प्रजाः ३२ विप्रमुक्तास्तु ते योधाः फाल्गुनस्य रथं प्रति ॥ समृजुर्बाणसंधांश्च शस्त्रसंधांश्च मारिष ३३ विविधानि च शस्त्राणि प्रत्यविध्यंत सर्वशः ॥ तामहास्त्रम
यीवृष्टीं संछिद्य शरवृष्टिभिः ३४ न्यवधीच्च ततो योधान् वासविः परवीरहा ॥ सुशर्मा तु ततो राजन्वाणेनानतपर्वणा ३५ अर्जुनं हृदये विद्धा विव्याधान्यैस्त्रिभिः
शरैः ॥ सगाढविद्धो व्यथितो रथोपस्थ उपविशत् ३६ तत उचुक्षुः सर्वे हतः पार्थ इति स्मह ॥ ततः शंखनिनादाश्च भेरीशब्दाश्च पुष्कलाः ३७ नानावादित्रानि
नदाः सिंहनादाश्च जज्ञिरे ॥ प्रतिलभ्यत ततः संज्ञां श्वेताश्वः कृष्णसारथिः ३८ ऐंद्रमस्रममेयात्मा प्रादुश्चक्रे त्वरान्वितः ॥ ततो बाणसहस्राणि समुत्पन्नानि मारिष
३९ सर्वादिक्षु व्यदृश्यंत निघ्नंतितव वाहिनीम् ॥ हयान् रथांश्च समरेश्वरैः शतसहस्रशः ४० वध्यमाने ततः सैन्ये भयं सुमहदा विशत् ॥ संशप्तकगणानां च गोपालानां
च भारत ४१ न हितत्र पुमान् कश्चिद्योर्जुनं प्रत्यविध्यत ॥ पश्यतां तत्र वीराणामहन्यत बलंतव ४२ हन्यमानमपश्यंश्च निश्चेष्टं संपराक्रमे ॥ अयुतं तत्र योधानां
हत्वा पांडुसुतोरणे ४३ व्यभ्राजत महाराज विधूमो गिरिवज्ज्वलन् ॥ चतुर्दशसहस्राणि यानि शिष्टानि भारत ४४ रथानामयुतं चैव त्रिसहस्राश्च दंतिनः ॥ ततः
संशप्तकाभूयः परिवबुध्नं जयम् ४५ मर्त्यमिति निश्चित्य जयं वाऽप्यनिवर्तनम् ॥ तत्र युद्धं महच्चासीत्तावकानां विशांपते ॥ शूरेण बलिना सार्धं पांडवेन किरीटि
ना ४६ ॥ इति श्रीमहा० कर्णप० संकुलयुद्धे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥

॥ संजय उवाच ॥ कृतवर्मा कृपौ द्रौणिः सूतपुत्रश्चमारिषः ॥ उलूकः सौबलश्चैव राजा च सहसोदरैः १ सीदमानां च मूढध्वापां दुपुत्रभयादिताम् ॥ समुज्ज्वलः स्मवे
गेन भित्रानां विवाणवे २ ततो युद्धमतीवासीन्सुहृत्तमिव भारत ॥ भीरुणां त्रासजननं शूराणां हर्षवर्धनम् ३ कृपेण शरवर्षाणि प्रतिमुक्तानि संयुगे ॥ मृजया इच्छा
दयामासुः शलभानां विजाइव ४ शिखंडी च ततः क्रुद्धो गौतमं त्वरितो ययौ ॥ वर्षशरवर्षाणि समंताद्विजपुंगवम् ५ कृपस्तु शरवर्षतद्दिनिहयमहास्रवित् ॥ शि
खंडिनं रणे क्रुद्धो विव्याध दशभिः शरैः ६ ततः शिखंडी कुपितः शरैः सप्तभिराहवे ॥ कृपं विव्याध कुपितं कंकपत्रैरजिह्वैः ७ ततः कृपः शरैस्तीक्ष्णैः सोऽतिविद्धो म
हारथः ॥ व्यश्वसूतं रथं च केशिखंडिनमथो द्विजः ८ हताश्वात्ततो यानादवपुत्यमहारथः ॥ खड्गं चर्म तथा गृह्य सत्वरं ब्राह्मणं ययौ ९ तमापतंतं सहसा शरैः सन्न
तपर्वभिः ॥ छादयामास समरे तदद्भुतामिषा भवत् १० तत्राद्भुतमपश्याम शिलानां प्लवनं यथा ॥ निश्चेष्टस्तद्रणे राजञ्छिखंडी समतिष्ठत् ११ कृपेण च्छादितं द
ध्वात्तपोतमशिखंडिनम् ॥ प्रत्युद्ययौ कृपं तूर्णं दृष्टुमो महारथः १२ दृष्टुमंत्रतो यांतं शारद्वतरथं प्रति ॥ प्रतिजग्राह वेगेन कृतवर्मा महारथः १३ युधिष्ठिर
मथायांतं शारद्वतरथं प्रति ॥ सपुत्रं सहसैन्यं च द्रोणपुत्रो न्यवारयत् १४ नकुलं सहदेवं च त्वरमाणौ महारथौ ॥ प्रतिजग्राहते पुत्रः शरवर्षेण वारयन् १५ भीमसेनं
कृष्णांश्च केकयान् सहसृजयैः ॥ कर्णो वै कर्तनो युद्धे वारयामास भारत १६ शिखंडिनस्ततो बाणान् कृपः शारद्वतो युधि ॥ प्राहिणो च्चरया युक्तो दिधुरिवमारिष
१७ ताच्छरान्प्रेषितांस्तेन समंतात्स्वर्णभूषितान् ॥ चिच्छेद खड्गमा विध्यभ्रामयंश्च पुनः पुनः १८ शतचंद्रं च तच्चर्म गौतमस्तस्य भारत ॥ व्यधमत्सायकैस्तू
र्णैस्तत उचुकुशुर्जनाः १९ सविचर्म महाराज खड्गपाणि रूपाद्रवत् ॥ कृपस्य वशमापन्नो मृत्प्योरास्यमिवातुरः २० शारद्वतशरीरं स्तं क्लिश्यमानं महाबलः ॥ चि
त्रकेतुस्तोराजं सुकेतुस्त्वरितो ययौ २१ विकिरन् ब्राह्मणं युद्धे बहुभिर्निशितैः शरैः ॥ अम्यापतदमेयात्मा गौतमस्य रथं प्रति २२ दृष्ट्वा च युक्तं तं युद्धे ब्राह्मणं चरित
व्रतम् ॥ अपयातस्ततस्तूर्णं शिखंडी राजसत्तम २३ सुकेतुस्तु ततो राजन् गौतमं नवभिः शरैः ॥ विद्धा विव्याध सत्तया पुनश्चैनं त्रिभिः शरैः २४ अथास्य सश
रं चापं पुनश्चिच्छेदमारिष ॥ सारथिं च शरेणास्य भृशं मर्मस्वताडयत् २५ गौतमस्तु ततः क्रुद्धो धनुर्गृह्य नवं दृढम् ॥ सुकेतुं त्रिशतावणैः सर्वमर्मस्वताडयत् २६
सविह्वलितसर्वांगः प्रचचाल रथोत्तमे ॥ भूमिकं पेयथापृक्षश्च चालकं पीतोद्दृशम् २७ चलतस्तस्य काया तु शिरोऽवलितकुंडलम् ॥ सोष्णीषं सशिरसांश्चुरप्रे
णत्वपातयत् २८ तच्छिरः प्रापत् भूमौ श्येनाहृतमिषामिषम् ॥ ततोऽस्य कायो वसुधां पश्चात्प्रापत् दह्युत २९ तस्मिन् हते महाराज प्रस्तास्तस्य पुरोगमाः ॥
गौतमं समरे त्यक्त्वा दुह्युस्ते दिशो दश ३० दृष्टुमन्तु समरे संनिवार्य महारथः ॥ कृतवर्मा स्ववीरुष्टिष्ठतिष्ठेति भारत ३१

३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकण्ठीये भारवमावदीये षष्ठ्युपचाशतमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ द्रौणिरिति १।२।३।४।५

तदभूत्सुमुल्लंघ्य दृष्ट्वा णिपार्षतयोरणे ॥ अमिषार्थे यथा युद्धं श्येनयोः क्रुद्धयोर्दृप ३२ दृष्टुमन्तु समरे हादिकं यनवभिः शरैः ॥ आजघानोरासि क्रुद्धः पीडयन् हृदिका
न्मजम् ३३ कृतवर्मा तु समरे पार्षतेन दृढायतः ॥ पार्षतं सरथं साश्वं छादयामास सायकैः ३४ सरथं इच्छादितो राजन् दृष्टुमन् न दृश्यते ॥ मेघैरिव पारिच्छन्नो भास्क
रो जलधारिभिः ३५ विधूयते बाणगणं शरैः कनकभूषणैः ॥ व्यरोचत रणे राजन् दृष्टुमन् कृतव्रणः ३६ ततस्तु पार्षतः क्रुद्धः शस्त्रवृष्टिं सुदारुणाम् ॥ कृतवर्माणमा
सायव्यसृज्य तनापतिः ३७ तमापतंतं सहसा शस्त्रवृष्टिं सुदारुणाम् ॥ शरैरनेकसाहसैर्हादिक्योऽवारय युधि ३८ दृष्ट्वा तु वारितां युद्धे शस्त्रवृष्टिं दुरासदाम् ॥ कृत
वर्माणमासाय वारयामास पार्षतः ३९ सारथिं चास्य तरसा प्राहिणोद्यमसादनम् ॥ भल्लेन शितधारेण सहतः प्रापत् द्रथात् ४० दृष्टुमन्स्तु बलवान् जिह्वाशत्रुं महा
बलम् ॥ कौरवान् समरे तूर्णं वारयामास सायकैः ४१ ततस्ते तावका योधा दृष्टुमन्मुपाद्रवन् ॥ सिंहनादं वक्तुं तातयुद्धमवर्तत ४२ ॥ इति श्रीम. भा. क.
प. संकुल युद्धे चतुष्पंचाशतमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ४४ ॥ संजय उवाच ॥ द्रौणिर्युधिष्ठिरं दृष्ट्वा शैनेनेनाभिरक्षितम् ॥ द्रौपदेयैस्तथा शरैरभ्यवर्तत दृष्टवत् १
किरन्निषुगणान्धोरांस्वर्णपुंखान् शिलाशितान् ॥ दर्शयन् विविधान् मार्गान् शिक्षाश्च लघुहस्तवत् २ ततः खं पूरयामास शरैर्दिव्यास्त्रमंत्रितैः ॥ युधिष्ठिरं च समरे प
रिवार्य महास्रवित् ३ द्रौणाय निशरच्छन्नं प्राज्ञाय तर्किकं च ॥ बाणभूतमभूत्सर्वमायोधनशिरोमहत् ४ बाणजालं दिविच्छन्नं स्वर्णजाला विभूषितम् ॥ शुशुभे
भरतश्रेष्ठ वितानमिव धिष्ठितम् ५ तेन च्छन्नं नभोराजन् बाणजालेन भास्वता ॥ आभ्रच्छाये वसं जज्ञे बाणरुद्धेन भस्तले ६ तत्राश्चर्यमपश्याम बाणभूते तथा विधे ॥
नस्मसंपतते भूतं किंचिदेवांतरिक्षगम् ७ सात्यकिर्यतमानस्तु धर्मराजश्च पांडवः ॥ तथेतराणि सैन्यानि नस्मचक्रुः पराक्रमम् ८ लाघवं द्रोणपुत्रस्य दृष्ट्वा तत्र म
हारथाः ॥ व्यस्मयंतं महाराजं चैनं प्रत्युदीक्षितम् ९ शेकुस्ते सर्वराजानस्तपंतमिव भास्करम् ॥ वध्यमाने ततः सैन्ये द्रौपदेयामहारथाः १० सात्यकिर्धर्मराजश्च
पंचालाश्चापि संगताः ॥ त्यक्त्वा मृत्युभयं चोर्द्रौणाय निमुपाद्रवन् ११ सात्यकिः सप्तविंशत्या द्रौणि विद्धा शिलीमुखैः ॥ पुनर्विव्याध नाराचैः सप्तभिः स्वर्णभूषितैः
१२ युधिष्ठिरस्त्रिसप्तत्या प्रतिविध्यश्च सप्तभिः ॥ श्रुतकर्मां त्रिभिर्बाणैः श्रुतकीर्तिश्च सप्तभिः १३ सुतसोमस्तु नवभिः शतानीकश्च सप्तभिः ॥ अन्ये च बहवः शूरा वि
व्यधुस्ते समंततः १४ सतु क्रुद्धस्ततो राजन्नाशी विषइव श्वसन् ॥ सात्यकिं पंचविंशत्या प्राविध्य तशिलीमुखैः १५ श्रुतकीर्तिं च नवभिः सुतसोमं च पंचभिः ॥
अष्टभिः श्रुतकर्माणं प्रतिविध्यं त्रिभिः शरैः १६ शतानीकं च नवभिर्धर्मपुत्रं च पंचभिः ॥ तथेतरांस्ततः शूरान् द्वाभ्यां द्वाभ्यामताडयत् १७ श्रुतकीर्तंस्तथा चापं
चिच्छेद निशितैः शरैः ॥ अथान्यद्वनुरादाय श्रुतकीर्तिं महारथः १८

१९ २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ २२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावादीपिपंचपंचाशत
 द्रौणायनित्रिभिर्विद्धाविव्याधान्यैः शैतैः शरैः ॥ ततोद्रौणिर्महाराजशरवर्षेणमारिष १९ छादयामासतत्सैन्यं समंताद्भरतर्षभ ॥ ततः पुनरमेयात्माधर्मराजस्य
 कार्मुकं २० द्रौणिश्चिच्छेदविहसन्विव्याधचशरैस्त्रिभिः ॥ ततोधर्मसुतोराजप्रद्युहान्यन्महद्वनुः २१ द्रौणिर्विव्याधसत्त्याबाहोरसिचार्पयत् ॥ सात्याकिस्तुत
 तः क्रुद्धोद्रौणेः प्रहरतोरणे २२ अर्धचंद्रेणतीक्ष्णेनधनुश्छित्वाऽनदृशं ॥ छिन्नधन्वाततोद्रौणिः शक्त्याशक्तिमतांवरः २३ सारथिपातयामासशैनेयस्यरथा
 द्रुतम् ॥ अथान्यद्वनुरादायद्रौणपुत्रः प्रतापवान् २४ शैनेयंशरवर्षेणच्छादयामासभारत ॥ तस्याश्वाः प्रदुताः संख्येपतितेरथसारथौ २५ तत्रतत्रैवधावंतः
 समदृश्यंतभारत ॥ युधिष्ठिरपुरोगास्तुद्रौणिंशस्त्रभृतांवरं २६ अभ्यवर्षतवेगेनविसृजंतः शिताञ्छरान् ॥ आमच्छमानांस्तान्दृष्ट्वाकुद्वरुपान्परंतपः २७ प्रह
 सन्प्रतिजग्राहद्रौणपुत्रोमहारणे ॥ ततः शरशतज्वालः सेनाकक्षमहारथः २८ द्रौणिर्देहाहसमरेकक्षमग्रिर्यथावने ॥ तद्वलं पांडुपुत्रस्यद्रौणपुत्रप्रतापितम् २९
 चुक्षुभेभरतश्रेष्ठतिमिनेवनदीमुखम् ॥ दृष्ट्वाचैवमहाराजद्रौणपुत्रपराक्रमम् ३० निहतान्मेनिरेसर्वान्पांडुनद्रौणसुतेनैव ॥ युधिष्ठिरस्तुत्वरितोद्रौणाशिष्योमहा
 रथः ३१ अब्रविद्रौणपुत्रायरोषामर्षसमन्वितः ॥ नैवनामतवप्रीतिर्नैवनामरुतज्ञता ३२ यतस्त्वं पुरुषव्याघ्रमामेवाद्याजिघांससि ॥ ब्राह्मणेनतपः कार्यदानम
 ध्ययनंतथा ३३ क्षत्रियेणधनुर्नाम्यंसभवान्ब्राह्मणब्रुवः ॥ भिषतस्तेमहाबाहोयुधिजेप्यामिकौरवान् ३४ कुरुष्वसमरेकर्मब्रह्मबंधुरसिधुवं ॥ एवमुक्तोमहाराज
 द्रौणपुत्रः स्मयन्निव ३५ युक्तं तत्त्वं चसंचित्यनोत्तरं किंचिदब्रवीत् ॥ अनुक्त्वाचततः किंचिच्छरवर्षेणपांडवम् ३६ छादयामाससमरेक्रुद्धोऽतकइवप्रजाः ॥ स
 च्छाद्यमानस्तुतदाद्रौणपुत्रेणषारिष ३७ पार्थोऽपयातः शीघ्रं वैविहायमहर्ताचमुम् ॥ आपयातेततस्तस्मिन्धर्मपुत्रेयुधिष्ठिरे ३८ द्रौणपुत्रस्ततोराजप्रत्यगा
 त्समहामनाः ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजस्त्यक्वाद्रौणिमहाहवे ॥ प्रययौतावकंसैन्यं युक्तः कूरायकर्मणे ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिपार्थापयानेपंचपंचाशतमो
 ऽध्यायः ॥ ५५ ॥ संजयउवाच ॥ भीमसेनचपांचाल्यंचेदिकेकयसंवृतम् ॥ वैकर्तनः स्वयं रुद्धावारयामाससायकैः १ ततस्तुचेदिकारूपान्मृजयांश्चमहार
 थान् ॥ कर्णोजघानसमरेभीमसेनस्यपश्यतः २ भीमसेनस्ततः कर्णं विहायरथसतमम् ॥ प्रययौकौरवंसैन्यं कक्षमग्रिरिवज्वलन् ३ सूतपुत्रोऽपिसमरेपंचालाङ्के
 कयांस्तथा ॥ सृजयांश्चमहेष्वासान्निजघानसहस्रशः ४ संशतकेषुपार्थश्चकौरवेषुवृकोदरः ॥ पंचालेषुतथाकर्णः क्षयंचक्रुर्भारथाः ५ तेक्षत्रियादह्यमानास्त्रि
 भिस्तैः पावकोपमैः ॥ जग्मुर्विनाशंसमरेराजन्दुर्मन्त्रितेतव ६ ततोदुर्योधनः क्रुद्धो नकुलंनवभिः शरैः ॥ विव्याधभरतश्रेष्ठचतुरश्रास्यवाजिन ७ ततः पुनरमे
 यात्मातवपुत्रो जनाधिप ॥ क्षुरेणसहदेवस्यध्वजंचिच्छेदकांचनम् ८

मोऽध्यायः ॥ ५५ ॥

॥ ५५ ॥

भीमसेनमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५
 नकुलस्तुततः क्रुद्धस्तवपुत्रंचसप्तभिः ॥ जघानसमरेराजसहदेवश्चपंचभिः ९ तावुभौभरतश्रेष्ठौ ज्येष्ठौ सर्वधनुष्मताम् ॥ विव्याधोरसिसंकुद्धः पंचभिः पंचभिः
 शरैः १० ततोऽपराभ्यांभल्लाभ्यांधनुषीसमकृतत ॥ यमयोः सहसाराजान्विव्याधचान्निसप्तभिः ११ तावन्धेधनुषीश्रेष्ठेशक्रचापनिभेशुभे ॥ प्रद्युहरेजतुः शूरोदे
 वपुत्रसमौयुधि १२ ततस्तौरभसौयुद्धेभ्रातरौभ्रातरंयुधि ॥ शरैर्वृषतुर्धोरैर्महामेघौयथाऽचलम् १३ ततः क्रुद्धोमहाराजतवपुत्रोमहारथः ॥ पांडुपुत्रोमहे
 ष्वासौवारयामासपत्रिभिः १४ धनुर्मंडलमेवास्यदृश्यतेयुधिभारत ॥ सायकाश्चैवदृश्यंतेनिश्चरंतः समंततः १५ आच्छादयन्दिशः सर्वाः सूर्यस्येवांशवोयथा ॥
 बाणभूतेततस्तस्मिन्संछन्नेचनभस्तले १६ यमाभ्यांदृशेरूपकालांतकयमोपमम् ॥ पराक्रमंतुतं दृष्ट्वातवसूनोर्महारथाः १७ मृत्योरुपांतिकंप्राप्तौमाद्रीपु
 त्रौस्ममेनिरे ॥ ततः सेनापतीराजन्पांडवस्यमहारथः १८ पार्षतः प्रययौतत्रयत्रराजासुयोधनः ॥ माद्रीपुत्रौततः शूरोव्यतिक्रम्यमहारथौ १९ दृष्टुमस्तव
 सुतंवारयामाससायकैः ॥ तमविध्यदमेयात्मातवपुत्रोह्यमर्षणः २० पांचाल्यंपंचविंशत्याप्रहसन्पुरुषर्षभः ॥ ततः पुनरमेयात्मातवपुत्रोह्यमर्षणः २१ विद्वान्
 नादपांचाल्यंषष्ठ्यापंचभिरेवच ॥ तथाऽस्यसशरंचापंहस्तावापंचमारिष २२ क्षुरेणसुतीक्ष्णेनराजाचिच्छेदसंयुगे ॥ तदपास्यधनुश्छिन्नपांचाल्यः शत्रुक
 र्शनः २३ अन्यदादत्तवेगेनधनुर्भारसहंनवम् ॥ प्रज्वलन्निववेगेनसरंभाद्रुधिरक्षणः २४ अशोभतमहेष्वासोष्ट्रयुग्नः कृतव्रणः ॥ सपंचदशनाराचान्धसतः प
 न्नगानिव २५ जिघांसुर्भरतश्रेष्ठंष्ट्रयुग्नोव्यपासृजत् ॥ तेवर्महेमविकृतंभित्त्वारजः शिलाशिताः २६ विविशुर्वसुधाविगात्कंकवर्हिणवाससः ॥ सोऽतिविद्धोम
 हाराजपुत्रस्तेऽतिव्यराजत २७ वसंतकालेसुमहान्प्रफुल्लइवकिंशुकः ॥ सच्छिन्नवर्मानाराचप्रहारैर्जर्जरीकृतः २८ दृष्टुमस्तवभलेनक्रुद्धश्चिच्छेदकार्मुकम् ॥
 अथैनच्छिन्नधन्वानंवरमाणोमहीपतिः २९ सायकैर्दशभिराजन्ध्रुवोर्मध्येसमार्पयत् ॥ तस्यतेऽशोभयन्वक्रं कर्मरपरिमार्जिताः ३० प्रफुल्लंपंकजंयद्वद्भराम
 धुलिप्सवः ॥ तदपास्यधनुश्छिन्नंष्ट्रयुग्नोमहामनाः ३१ अन्यदादत्तवेगेनधनुर्मल्लांश्चषोडश ॥ ततोदुर्योधनस्याश्वान्दह्वासूतंचपंचभिः ३२ धनुश्चिच्छे
 दभलेनजातरूपपरिष्कृतम् ॥ रथंसोपस्करंछत्रंशक्तिंखड्गंदाध्वजम् ३३ भल्लैश्चिच्छेददशभिः पुत्रस्यतवपार्षतः ॥ तपनीयांगदंचित्रं नागंमणिमयंशुभम्
 ३४ ध्वजंकुरुपतेश्छिन्नं दृष्टुः सर्वपार्थिवाः ॥ दुर्योधनं दुर्विरथंछिन्नवर्मायुधरणे ३५ भ्रातरः पर्यरक्षंतसोदराभरतर्षभ ॥ तमारोप्यरथेराजन्दं दधारोजनाधिपः
 ३६ अपाहरदसंभ्रातोष्ट्रयुग्नस्यपश्यतः ॥ कर्णस्तुसात्यकिंजित्वाराजयुद्धमिहाबलः ३७ द्रौणहंतारमुग्रेषुससाराभिमुखोरणे ॥ तंष्ट्रुतोऽभ्ययात्तूर्णशै
 नेयोवितुदृशरैः ३८ वारणंजघनोपांतेविषाणाभ्यामिवादिपः ॥ सभारतमहानासीद्योधानांसुमहात्मनाम् ३९ कर्णपार्षतयोर्मध्येत्वदीयानांमहारणः ॥
 नपांडवानांनास्माकंयोधः कश्चित्पराङ्मुखः ४०

१०२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ किकरवदंशंविमर्ति किकरनामानंवावंशंविमर्तितः ११०
ततोविद्युत्प्रमैवाणैःकार्तस्वरविभूषितैः ॥ निरंतरमिवाकाशमासीच्छत्रांकिरीटिना १०२ किरीटिभुजनिमुक्तैःसंपताद्रिमहाशरैः ॥ समाच्छन्नंभवभौसर्वकाद्रवेयैरिव
प्रभो ३ रुक्मपुंखान्प्रसन्नाग्राञ्छरान्सन्नतपर्वणः ॥ अवाप्तृजदमेयात्मादिस्तुसर्वासुपांडवः ४ महीवियद्विशःसर्वाःसमुद्रागिरयोऽपिवा ॥ स्फुटंतीतिजनाजह्वः
पार्थस्यतलनिःस्वनात् ५ हत्वादशसहस्राणिपार्थिवानामहारथः ॥ संशक्तानांकीर्तयःप्रत्यक्षंस्वरितोऽभ्ययात् ६ प्रत्यक्षंज्ञसमासाद्यपार्थःकांबोजरक्षितम् ॥
प्रममाथबलाद्वाणैर्दानवानिववासवः ७ प्रचिच्छेदाशुभल्लेनाद्विषतामाततायिनाम् ॥ शस्त्रंपाणितथाबाहुंतथापिचशिरांस्युत ८ अंगांगावयवैश्छिन्नैर्व्याधु
धास्तेऽपतन्भुवि ॥ विष्वग्वाताभिसंभग्राबहुशाखाइवद्रुमाः ९ हस्त्यश्वरथपत्नीनांवातान्निघ्नंतमर्जुनम् ॥ सुदक्षिणादवरजःशरवृष्ट्याऽभ्यवीवृषत् ११० त
स्यास्यतोऽर्द्धचंद्राभ्यांबाहूपरिघसन्निभौ ॥ पूर्णचंद्राभवक्रंचक्षुरेणाभ्यहरच्छिरः ११ सपपातततोवाहात्सुलोहितपरिस्त्रवः ॥ मनःशिलागिरेःशृंगवज्रेणेवावदा
रितम् १२ सुदक्षिणादवरजंकांबोजंददृशुर्हतम् ॥ प्राशुंकमलपत्राक्षमत्यर्थप्रियदर्शनम् १३ कांचनस्तंभसदृशंभिन्नंहेमगिरिरियथा ॥ ततोऽभवत्पुनर्युद्धंघोरमत्य
र्थमद्भुतम् १४ नानावस्थाश्वयोधानांबभूवुस्तत्रयुद्धयताम् ॥ एकेषुनिहतैरश्वैःकांबोजैर्यवनैःशकैः १५ शोणितकैस्तदारक्तंसर्वमासीद्विशपते ॥ रथैर्हताश्व
सूतैश्चहतारोहैश्चवाजिभिः १६ हिरदैश्चहतारोहैर्महामात्रैर्हतद्विपैः ॥ अन्योन्येनमहाराजकृतोघोरोजनक्षयः १७ तस्मिन्प्रपक्षेपक्षेचनिहतेसव्यसाचिना ॥
अर्जुनंजयतांश्रेष्ठंत्वारितोद्रौणिरभ्ययात् १८ विधुन्वानोमहच्चापंकार्तस्वरविभूषितम् ॥ आददानःशरात्घोरान्स्वरश्मीनिवभास्करः १९ क्रोधामर्षविवृता
स्योलोहिताक्षोबभौबली ॥ अंतकालेयथाक्रुद्धोमृत्युःकिंकरदंडभृत् १२० ततःप्राप्तृजदुग्राणिशरवर्षाणिसंघशः ॥ तैर्विसृष्टैर्महाराजव्यद्रवत्पांडवीचमूः २१
सदृष्टैवतुदाशार्हस्यंदनस्थंविशंपते ॥ पुनःप्राप्तृजदुग्राणिशरवर्षाणिमारिष २२ तैःपतद्भिर्महाराजद्रौणिमुक्तैःसमंततः ॥ संछादितौरथस्थौतावुभौकृष्णधनं
जयौ २३ ततःशरशतैस्तीक्ष्णैरश्वत्थामाप्रतापवान् ॥ निश्चेष्टौतावुभौयुद्धेकृत्वामाधवपांडवौ २४ हाहाकृतमभूत्सर्वस्थावरंजंगमंतथा ॥ चराचरस्यगोतारौ
दृष्ट्वासंछादितौशरैः २५ सिद्धचारणसंघाश्चसंपेतुस्तेसमंततः ॥ चितयंतोभवेदयलोकानांस्वस्त्यपीतिच २६ नमयातादृशोराजवृष्टपूर्वःपराक्रमः ॥ संग्रा
मेयादृशोद्रौणेःकृष्णौसंछादयिष्यतः २७ द्रौणेस्तुधनुषःशब्दमहितत्रासनंरणे ॥ अश्रौषंबहुशोराजन्सिंहस्यनिनदोयथा २८ ज्याचास्यचरतोयुद्धेसव्यद
क्षिणमस्यतः ॥ विद्युदंबुदमध्यस्थाभ्राजमानेवसाऽभवत् २९ सतथाक्षिप्रकारीचदृढहस्तश्चपांडवः ॥ प्रभोहंपरमंगत्वाप्रेक्ष्यतंद्रौणजंततः ३० विक्रमंविहतं
मेनेआत्मनःसमहायशाः ॥ तस्यास्यसमरेराजन्वपुरासीत्सुदुर्दृशम् ३१ द्रौणिपांडवयोरेवंवर्तमानेमहारणे ॥ वर्धमानेचराजेंद्रद्रौणपुत्रेमहाबले ३२

२१ | २२ | २३ | २४ | २५ | २६ | २७ | २८ | २९ | ३० | ३१ | ३२

३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभाष्येऽष्टाध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥

हीयमानेचकौंतेयेऋष्णेरोषःसमाविशत् ॥ सरोषान्निःश्वसन्नराजन्निदं हन्निवचक्षुषा ३३ द्रोणिं ह्यपश्यत्संग्रामेफालगुनंचमुहुर्मुहुः ॥ ततःकुद्धोऽऽब्रवीत्ऋष्णःपा
र्थसंप्रणयंतदा ३४ अत्यद्भुतमिदंपार्थतवपश्यामिसंयुगे ॥ अतिशेतेहियत्रत्वाद्रोणपुत्रोऽयमभारत ३५ कच्चिद्वीर्ययथापूर्वंभुजयोर्बाबलंतव ॥ कच्चितेगाडिवं
हस्तेरथेतिष्ठसिचार्जुन ३६ कच्चिक्कुशलिनोबाहूमुष्टिर्वानव्यशीर्यत ॥ उदीर्यमाणंहिरणेपश्यामिद्रौणिमाहवे ३७ गुरुपुत्रइतिह्येनमानयन्नभरतर्षभ ॥ उपेक्षां
कुरुमापार्थनायंकालउपेक्षितुम् ३८ एवमुक्तस्तुऋष्णेनगृह्यभल्लांश्चतुर्दश ॥ त्वरमाणस्त्वरकालेद्रौणेर्धनुरथाच्छिनत् ३९ ध्वजंछत्रंपताकाश्चरथंशक्तिंगदां
तथा ॥ जञ्जुदेशेचसुभृशंवत्सदंतैरताडयत् ४० समूर्च्छीपरमांगत्वाध्वजयष्टिसमाश्रितः ॥ तंविस्मंमहाराजशत्रुणाभृशपीडितम् ४१ अपोवाहरणात्सूतोरक्ष
माणोधनंजयात् ॥ एतस्मिन्नेवकालेचविजयःशत्रुतापनः ४२ व्यहनत्तावकंसैन्यंशतशोऽथसहस्रशः ॥ पश्यतस्तस्यवीरस्यतवपुत्रस्यभारत ४३ एवमेष
क्षयोवृत्तस्तावकानांपरैःसह ॥ कुरोविशसनोघोरोराजनृदुर्भ्रितेतव ४४ संशप्तकांश्चकौंतेयःकुहंश्चापिवृकोदरः ॥ वसुषेणश्चपंचालानक्षणेनव्यधमद्रणे ४५
वर्तमानेतथारौद्रेराजन्वीरवरक्षये ॥ उत्थितान्यगणेषानिकबंधानिसमंततः ४६ युधिष्ठिरोऽपिसंग्रामेप्रहारैर्गाढवेदनः ॥ क्रोशमात्रमपक्रम्यतस्थौभरतस
त्तम् ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिसंकुलयुद्धेष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ दुर्योधनस्ततःकर्णमुपेत्यभरतर्षभ ॥
अब्रवीन्मद्रराजंचतथैवान्यांश्चपार्थिवान् १ यदृच्छयैतत्संप्राप्तंस्वर्गद्वारमपावृतम् ॥ सुखिनःक्षत्रियाःकर्णलभंतैयुद्धमीदृशम् २ सदृशैःक्षत्रियैःशूरैःशूराणांयु
ध्यतांयुधि ॥ इष्टंभवतिराधेयतदिदंसमुपास्थितम् ३ हत्वाचपांडवान्युद्धेस्फीतामुर्वीमवाप्स्यथ ॥ निहतावापरैर्युद्धेवीरलोकमवाप्स्यथ ४ दुर्योधनस्यतच्छ्रु
त्वावचनंक्षत्रियर्षभाः ॥ हृष्टानादानुदक्रोशन्वादित्राणिचसर्वशः ५ ततःप्रमुदितेतस्मिन् दुर्योधनबलेतदा ॥ हर्षयंस्तावकान्योधान्द्रौणिर्वचनमब्रवीत् ६
प्रत्यक्षंसर्वसैन्यानांभवतांचापिपश्यताम् ॥ न्यस्तशस्त्रोममपिताष्टष्टयुग्मेनपातितः ७ सतेनाहममर्षेणमित्रार्थेचापिपार्थिवाः ॥ सत्यंवःप्रतिजानामितद्वाक्यं
मेनिबोधत ८ दृष्टद्युम्नमहत्वाऽहंनविमोक्ष्यामिदंशनम् ॥ अनृतायांप्रतिज्ञायांनाहंस्वर्गमवाप्नुयाम् ९ अर्जुनोभीमसेनश्चयोधोयोरक्षितारणे ॥ दृष्टद्युम्नस्यतं
संख्येनिहनिष्यामिसायकैः १० एवमुक्तेततःसर्वासहिताभारतीचमूः ॥ अभ्यद्रवतकौंतेयास्तथातेचापिपांडवाः ११ ससंनिपातोरथयूथपानांबभूवराजन्न
तिभीमरूपः ॥ जनक्षयःकालयुगांतकल्पःप्रावर्तताग्रेकुरुमंजयानाम् १२ ततःप्रवृत्तैयुधिसंप्रहारेभूतानिसर्गाणिसदैवतानि ॥ आसन्समेतानिसहाप्सरोभि
र्दिदक्षमाणानिनरप्रवीरान् १३

दुर्योधनहति १।२।२।४।५।६।७।८।९।१० पांडवाजपिकौरवानभ्यद्रवंतेशिषः ११ कालयुगात्महामलयः १२।१३

स्वकर्मभूमिमुख्येनप्रहारसहनादि उद्धृतोनिर्वाहः १४ समीरणःसिधेर्वैद्यः परस्परंघृष्टितेपरस्परेणमारिताइत्यर्थः १५ । १६ । १७ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीविभारतमावदीपिसप्त
दिव्यैश्चमाल्यैर्विविधैश्चर्मैर्दिव्यैश्चरत्नैर्विविधैर्नराग्र्यान् ॥ रणेस्मकर्मोद्धृतःप्रवीरानवाकिरन्नप्सरसःप्रहृष्टाः १४ समीरणस्तांश्चनिषेव्यगंधानसिषेवसर्वानपि
योधमुख्यान् ॥ निषेव्यमाणास्त्वनिलेनयोधाःपरस्परघ्राधरणीनिपेतुः १५ सादिव्यमाल्यैरवकीर्यमाणासुवर्णपुंखैश्चशरैर्विचित्रैः ॥ नक्षत्रसंवैरिवचित्रिता
द्यौःक्षितिर्बभौयोधवैर्विचित्रा १६ ततोऽतरिक्षादपिसाधुवादैर्वादित्रयोपैःसमुदीर्यमाणः ॥ ज्याघोषनेमिस्वननादचित्रःसमाकुलःसोऽभवत्संप्रहारः ॥ १७
॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिअश्वत्थामप्रतिज्ञायांसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ संजयउवाच ॥ एवमेषमहानासीत्संग्रामःपृथिवीक्षिताम् ॥
क्रुद्धेऽर्जुनेतथाकर्णेभीमसेनेचपांडवे १ द्रोणपुत्रंपराजित्यजित्वाचान्यान्महार्थान् ॥ अब्रवीदर्जुनोराजन्वासुदेवमिदंवच २ पश्यकृष्णमहाबाहोद्रवंतीपांडवी
चमूम् ॥ कर्णेपश्यचसंग्रामेकालयंतमहार्थान् ३ नचपश्यामिदाशार्हधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ॥ नापिकेतुर्युधांश्रेष्ठधर्मराजस्यदृश्यते ४ त्रिभागश्चावाशेष्टोऽयंदि
वसस्यजनार्दन ॥ नचमांधार्तराष्ट्रेषुकश्चियुध्यतिसंयुगे ५ तस्मात्स्वमाप्त्रियंकुर्वन्त्याहियत्रयुधिष्ठिरः ॥ दृष्ट्वाकुशलिर्नयुद्धेधर्मपुत्रंसहानुजम् ६ पुनर्योद्धाऽस्मि
वाष्पेयशत्रुभिःसहसंयुगे ॥ ततःप्रायाद्रथेनाशुबीभत्सोर्वचनाद्धरिः ७ यतोयुधिष्ठिरोराजासृजयाश्चमहार्थाः ॥ अयुध्यंस्तावकैसार्यमृत्युंकृत्वानिवर्तनम् ८
ततःसंग्रामभूमितंविर्तमानेजनक्षये ॥ अवैक्षमाणोगोविंदःसव्यसाचिनमब्रवीत् ९ पश्यपार्थमहारौद्रीवर्ततेभरतक्षयः ॥ पृथिव्याक्षत्रियाणांविदुर्योधनकृतेम
हान् १० पश्यभारतचापानिरुक्मपृष्ठानिधन्विनाम् ॥ मृतानामपविद्धानिकलापाश्चमहाधनान् ११ जातरूपमयैःपुंखैःशरांश्चानतपर्वणः ॥ तैलवीताश्च
नाराचान्निर्मुक्तान्पद्मगानिव १२ हस्तिदंतस्तस्करनखद्वान्जातरूपपरिष्कृतान् ॥ वर्मानिचापविद्धानिरुक्मगर्भाणिभारत १३ सुवर्णविकृतान्प्रासान्शक्तीः
कनकभूषणाः ॥ जांबूनदमयैःपट्टैर्बद्धाश्चविपुलागदाः १४ जातरूपमयीश्चष्ठीःपट्टिशान्हेमभूषणान् ॥ दंडैःकनकाचित्रैश्चविप्रविद्धान्परश्वान् १५ अयःकुं
तांश्चपतितान्सुसलानिगुरूणिच ॥ शतघ्नाःपश्यचित्राश्चविपुलान्पारिधांस्तथा १६ चक्राणिचापविद्धानितीमरांश्चमहारणे ॥ नानाविधानिशस्त्राणिप्रगृह्य
जयगृद्धिनः १७ जीवंतइवदृश्यंतैगतसत्त्वास्तरास्विनः ॥ गदाविमथितैर्गात्रैर्मुसलैर्भिन्नमस्तकान् १८ गजवाजिरथक्षुण्णान्पश्ययोधान्सहस्रशः ॥ मनुष्यहय
नागानांशरशक्तयष्टिपाट्टिशैः १९ परिवैरायसैर्घोरैरस्यस्कुंतैःपरश्वधैः ॥ शरीरैर्बहुभिश्छिन्नैःशोणितौवपरिहृतेः २० गतासुभिरमित्रघ्नसंवृतारणमूमयः ॥ बा
हुभिश्चंदनादिग्धैःसागदैर्हेमभूषितैः २१ सतलत्रैःसकेयूरैर्भातिभारतमेदिनी ॥ सांगुलित्रैर्भुजाग्रैश्चविप्रविद्धैरलंकृतैः २२

पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ । किंकिणिनः किंकिणीमंतः व्रीह्यादिस्वादिनिः २५ । २६ । प्रकीर्णकानूषामरान् 'प्रकीर्णकेषामरेस्याद्विस्तरेनानुरंगमे' इति मेदिनी २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ ।

हस्तिहस्तोपमैश्छिन्नैरुभिश्वतरस्विनाम् ॥ बद्धचूडामणिवरैःशिरोभिश्चसकुंडलैः २३ पतितैर्ऋषभाक्षणाविराजतिवसुंधरा ॥ कबंधैःशोणितादिग्धैश्छि
न्नगात्रशिरोधरैः २४ भूर्भातिभरतश्चेष्टशोताधिभिरवाग्निभिः ॥ रथाश्चबहुधामग्रानहेमकिंकिणिनःशुभान् २५ वाजिनश्चहतान्पश्यनिष्कीर्णात्रान्शराह
तान् ॥ अनुकर्षानुपासंगान्पताकाविविधध्वजान् २६ रथिनाश्चमहाशंखान्पांडुरांश्चप्रकीर्णकान् ॥ निरस्तजिह्वान्मार्तगान्शयानान्पर्वतोपमान् २७ वैजय
तीर्विचित्राश्चहतांश्चगजवाजिनः ॥ वारणानांपरिस्तोमास्तथैवाजिनकंबलान् २८ विपाटितविचित्रांश्चरूप्यचित्रान्कुर्याकुशान् ॥ भिन्नाश्चबहुधावटामह
द्भिःपतितैर्गजैः २९ वैदूर्यदंढांश्चशुभान्पतितान्कुशान्भुवि ॥ बद्धाःसादिभुजाग्रेषुसुवर्णविकृताःकशाः ३० विचित्रमणिचित्रांश्चजातरूपपरिष्कृतान् ॥ अ
श्वास्तरपरिस्तोमान्नाकवान्पतितान्भुवि ३१ चूडामणीर्ऋद्राणांविचित्राःकाचनस्रजः ॥ छत्राणिवापविद्वानिचामरव्यजनानिच ३२ चंद्रनक्षत्रमासैश्च
दनैश्चारुकुंडलैः ॥ क्लृप्तश्मश्रुभिरत्यर्थवीराणांसमलंकृतैः ३३ वदनैःपश्यसंछत्रांमहीशोणितकर्दमाम् ॥ सजीवांश्चापरान्पश्यकूजमानान्समंततः ३४ उपा
स्यमानान्बहुशोन्यस्तशस्त्रैर्विशांपते ॥ ज्ञातिभिःसहितांस्तत्ररीदमानैर्मुहुर्मुहुः ३५ व्युक्तांतानपरान्योर्धाश्छादयित्वातरस्विनः ॥ पुनर्युद्धायगच्छंतिजय
युद्धाःप्रमन्यवः ३६ अपरेतत्रतत्रैवपरिधावंतिमानवाः ॥ ज्ञातिभिःपतितैःशूरैर्याच्यमानास्तथोदकम् ३७ जलार्थंचगताःकेचिन्निष्प्राणाबहवोऽर्जुन ॥ स
न्निवृत्ताश्चतेशूरास्तान्वैद्वान्विचेतसः ३८ जलं त्यक्त्वा प्रधावंतिक्रोशमानाःपरस्परम् ॥ जलं पीत्वा मृतान्पश्यपिबतोऽन्यांश्चमारिष ३९ परित्यज्यप्रियानन्ये
बांधवान्बांधवप्रियाः ॥ व्युक्तांताःसमदृश्यंततत्रतत्रमहारणे ४० तथाऽपरान्नरश्चेष्टसंदष्टौष्ठपुटान्पुनः ॥ मुकुटीकुटीर्लैर्वक्रैःप्रेक्षमाणान्समंततः ४१ एवंबुवं
स्तदाकृष्णोययौयत्रयुधिष्ठिरः ॥ अर्जुनश्चापिमृपतेर्दर्शनार्थमहारणे ४२ याहियाहीतिगोर्विदंमुहुर्मुहुरचोदयत् ॥ तांयुद्धभूमिंपार्थस्यदर्शयित्वाचमाधवः ४३
त्वरमाणस्ततःकृष्णःपार्थमाहशनैरिदम् ॥ पश्यपांडवराजानमुपयातांश्चपार्थिवान् ४४ कर्णं पश्यमहारंगेज्वलंतमिवपावकम् ॥ असौभीममहेष्वासःसन्निवृत्तोर
णंप्रति ४५ तमेतेविनिवर्ततेष्टष्टुम्रपुरोगमाः ॥ पंचालमृजयानांचपांडवानांचयेमुखम् ४६ निवृत्तैश्चपुनःपार्थैर्मग्नंशत्रुबलमहत् ॥ कौरवान्द्रवतोह्येषक
र्णोरोधयतेऽर्जुन ४७ अंलकप्रतिमोर्वेगेशक्रतुल्यपराक्रमः ॥ असौगच्छतिकौरव्यद्रौणिःशस्त्रभृतांवरः ४८ तमेवप्रदुतंसंख्येष्टष्टयुम्नोमहारथः ॥ अनुप्रया
तिसंग्रामेहतान्पश्यचसृजयान् ४९ सर्वमाहसुदुर्ध्वोवासुदेवःकिरीटिने ॥ ततोराजन्महाघोरःप्रादुरासीन्महारणः ५०

३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५०

सिंहनादरवाश्चैव प्रादुरासन्समागमे ॥ उभयोः सेनयोराजन्मृत्युं कृत्वानिवर्तनम् ५१ एवमेष क्षयो वृत्तः पृथिव्यां पृथिवीपते ॥ तावकानां परेषां च राजन् दुर्मित्रिते
तव ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि वासुदेववाक्ये अष्टपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ततः पुनः समाजमुरभीताः कुरुसृजयाः ॥
युधिष्ठिरमुखाः पार्थाः सूतपुत्रमुखा वयम् १ ततः प्रवृत्ते भीमः संग्रामोलोमहर्षणः ॥ कर्णस्य पाण्डवानां च यमराष्ट्रविवर्धनः २ तस्मिन् प्रवृत्ते संग्रामे तु मुलेशोणितो
दके ॥ संशप्तकेषु शूरैः पुर्वाङ्गीचिच्छिष्टेषु भारत ३ दृष्टुं नो महाराज सहितः सर्वराजभिः ॥ कर्णमेवाभिदुद्राव पाण्डवाश्च महारथाः ४ आगच्छमानांस्तान्संख्ये
प्रहृष्टान्विजयैषिणः ॥ दधारैः कोरणे कर्णो जलौघानिवपर्वतः ५ समासाद्य तु ते कर्णव्यशीर्यत महारथाः ॥ यथाऽचलं समासाद्य वार्योधाः सर्वतो दिशम् ६ तयोरा
सीन् महाराज संग्रामोलोमहर्षणः ॥ दृष्टुं नो मस्तुराधेयं शरेणानतपर्वणा ७ ताडयामास समरे तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ॥ विजयं च धनुः श्रेष्ठं विधुन्वानो महारथः ८
पार्षतस्य धनुश्छित्त्वा शरांश्चाशीविषोपमान् ॥ ताडयामास संकुद्धः पार्षतं नवभिः शरैः ९ तेवर्महेमविकृतं भित्त्वा तस्य महात्मनः ॥ शोणिताक्ताव्यराजं तं शक्रो
पाइवानघ १० तदपास्य धनुश्छिन्नं दृष्टुं नो महारथः ॥ अथान्यद्वनुरादाय शरांश्चाशीविषोपमान् ११ कर्णं विव्याध सप्तत्या शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ तथैव राज
न्कर्णोऽपि पार्षतं शत्रुतापनम् १२ छादयामास समरे शरैराशीविषोपमैः ॥ द्रोणशत्रुर्महेष्वासो विव्याध निशितैः शरैः १३ तस्य कर्णो महाराज शरं कनकभूषणम् ॥
प्रेषयामास संकुद्धो मृत्युदंडमिवापरम् १४ तमापततं सहसा घोररूपं विशांपते ॥ चिच्छेद शतधाराज न शैनेयः कृतहस्तवत् १५ दृष्ट्वा विनिहतं बाणं शरैः कर्णो
विशांपते ॥ सात्यकिश्च रवर्षेण समं तात्पर्यवारयत् १६ विव्याध चैनं समरे नाराचैस्तत्र सप्तभिः ॥ तं प्रथमं विव्याध चैनैः शरैर्हेमपरिष्कृतैः १७ ततो युद्धं महाराज
चक्षुःश्रोत्रभयानकम् ॥ आसीद्वोरंच चित्रं च प्रेक्षणीयं समंततः १८ सर्वेषां तत्र भूतानां लोमहर्षोऽभ्यजायत ॥ तदृष्ट्वा समरे कर्म कर्णशैनेययोर्दृष्ट्वा १९ एतस्मि
न्नंतरे द्रौणिरभ्ययात्सु महाबलम् ॥ पार्षतं शत्रुदमनं शत्रुवीर्यासु नाशनम् २० अभ्यभाषत संकुद्धो द्रौणिः परपुरंजयः ॥ तिष्ठतिष्ठाद्य ब्रह्मघ्नं मे जीवन् विमोक्षयसे
२१ इत्युक्त्वा सुभृशं वीरं शीघ्रं कृत्रिणितैः शरैः ॥ पार्षतं छादयामास घोररूपैः सुतेजैः २२ यतमानं परं शक्त्या यतमानो महारथः ॥ यथा हि समरे द्रोणः पार्षतं
वीक्ष्य मारिष २३ तथा द्रौणिरणे दृष्ट्वा पार्षतः परवीरहा ॥ नातिहृष्टमना भूत्वा मन्यते मृत्युमात्मनः २४ स ज्ञात्वा समरेऽऽत्मानं शस्त्रेणावध्यमेव तु ॥ जवेना
भ्याययौ द्रौणिकालः कालमिव क्षये २५ द्रौणिस्तु दृष्ट्वा राजेन्द्रं दृष्टुं नो मवस्थितम् ॥ क्रोधेन निःश्वसन् वीरः पार्षतं समुपाद्रवत् २६ तावन् योन्यंतु दृष्ट्वैव संरंभंज
ग्मस्तुः परम् ॥ अथाब्रवीन् महाराज द्रोणपुत्रः प्रतापवान् २७ १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

दृष्टुं नो मवस्थितम् ॥ पंचालापसदाद्यत्वां प्रेषयिष्यामि मृत्यवे २८ पापं हियत्त्वया कर्मघ्नता द्रोणं पुरा कृतम् ॥ अद्यत्वां तप्स्यते तद्वै यथानकुशलं तथा
२९ अरक्ष्यमाणः पार्थेन यदि तिष्ठसि संयुगे ॥ नापक्रामसि वामूढसत्यमेतद्ब्रवीमि ते ३० एवमुक्तः प्रत्युवाच दृष्टुं नो मवस्थितम् ॥ प्रतिवाक्यं स एवासिर्मांमकोदा
स्यते तव ३१ येनैव ते पितुर्दंतं यतमानस्य संयुगे ॥ यदि तावन्मया द्रोणो निहतो ब्राह्मणबुधः ३२ त्वामिदानीं कथं युद्धेन हनिष्यामि विक्रमात् ॥ एवमुक्त्वा महाराजसे
नापतिरमर्षणः ३३ निशितेनातिबाणेन द्रौणिं विव्याध पार्षतः ॥ ततो द्रौणिः सुसंकुद्धः शरैः सन्नतपर्वभिः ३४ आच्छदयद्दिशो राजन् दृष्टुं नो मवस्थितम् ॥ नै
वांतरिक्षं न दिशो नापियोधाः समंततः ३५ दृश्यंते वै महाराज शरैश्छन्नाः सहस्रशः ॥ तथैव पार्षतो राजन् द्रौणिमाहवशोभिनं ३६ शरैः संछादयामास सूतपुत्रस्य पश्य
तः ॥ राधेयोऽपि महाराज पंचालान्सहपाण्डवैः ३७ द्रौपदेयान्युधामन्युं सात्यकिं च महारथम् ॥ एकः संवारयामास प्रेक्षणीयः समंततः ३८ दृष्टुं नो मवस्थितम् ॥ ततो द्रौणिः
श्विच्छेदकार्मुकम् ॥ तदपास्य धनुर्द्राणिरन्यदादाय कार्मुकम् ३९ वेगवान्समरे घोरेशरांश्चाशीविषोपमान् ॥ स पार्षतस्य राजेन्द्रधनुः शक्तिं गदां ध्वजम् ४० हया
न्सूतरथं चैव निमेषाद्वधमच्छरैः ॥ सच्छिन्नधन्वा विरथो हताश्वो हतसारथिः ४१ खड्गमादत्तविपुलं शतचंद्रं च भानुमतम् ॥ द्रौणिस्तदपिराजेन्द्रमल्लैः क्षिप्रं महारथः
४२ चिच्छेद समरे वीरः क्षिप्रं हस्तो दृढायुधः ॥ रथादनवरूढस्य तदद्भुतमिवाभवत् ४३ दृष्टुं नो मवस्थितम् ॥ शरैश्च बहुधा विद्धमस्त्रैश्च शकलीकृतम्
४४ नाशकं द्रुतं श्रेष्ठयतमानो महारथः ॥ तस्यांतमिषु भीराजन् यदा द्रौणिर्नजग्मिवान् ४५ अथ त्यक्त्वा धनुर्वीरः पार्षतं त्वरितोऽन्वगात् ॥ आसीदाप्लवतो वेगस्त
स्य राजन् महात्मनः ४६ गरुडस्येव पततो जिघृक्षोः पन्नगोत्तमं ॥ एतस्मिन्नेव काले तु माधवोऽर्जुनमब्रवीत् ४७ पश्य पार्थ यथा द्रौणिः पार्षतस्य वधं प्रति ॥ यत्नं क
रोति विपुलं हन्याच्चैनं न संशयः ४८ तं मोचय महाबाहो पार्षतं शत्रुर्क्षन् ॥ द्रौणेरास्य मनुप्राप्तं मृत्योरास्य गतं तथा ४९ एवमुक्त्वा महाराज वासुदेवः प्रतापवान् ॥
प्रेषयत्तुरगांस्तत्र यत्र द्रौणिर्व्यवस्थितः ५० ते हयाश्चंद्रसंकाशाः केशवेन प्रचोदिताः ॥ आपि बन्त इव व्योमजग्मुर्द्रौणिरथं प्रति ५१ दृष्ट्वाऽऽयातौ महावीर्यावुभौ कृष्ण
धनंजयौ ॥ दृष्टुं नो मवस्थितम् ५२ विरुष्यमाणं दृष्ट्वैव दृष्टुं नो मवस्थितम् ॥ शरांश्चिक्षेप वै पार्थो द्रौणिं प्रति महाबलः ५३ तेशराहेमविकृता गांडीवप्रेषि
ताभृशम् ॥ द्रौणिमासाद्य विविधैर्बल्मीकमिव पन्नगाः ५४ स विद्धस्तैः शरैर्घोरैर्द्रौणपुत्रः प्रतापवान् ॥ उत्सृज्य समरे राजन् पांचाल्यममि तौ जसम् ५५ रथमारुरुहे
वीरो धनंजय शरादितः ॥ प्रगृह्य च धनुः श्रेष्ठं पार्थं विव्याध सायकैः ५६ एतस्मिन्नंतरे वीरः सहदेवो जनाधिप ॥ अपोवाहरथेनाजौ पार्षतं शत्रुतापनम् ५७

५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ ॥ इति क० प० नी० भा० भा० उन्नपष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ एतस्मिन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ नरोत्तमवदान्धं रत्नोत्तम
अर्जुनोऽपि महाराजद्रौणिविष्याधपत्रिभिः ॥ तंद्रोणपुत्रः संकुडोवाहोरसिचार्ययत् ५८ क्रोधितस्तुरणे पार्थो नाराचंकालसंमितम् ॥ द्रोणपुत्राय चिक्षेप काल
दंडमिवापरम् ५९ ब्राह्मणस्यांसदेशे सनिपपातमहाद्युतिः ॥ सविहलो महाराजशरवेगेन संयुगे ६० निषसादस्थो पस्थे वैकृव्यं च परं ययौ ॥ ततः कर्णो महाराजव्या
क्षिपद्विजयं धनुः ६१ अर्जुनं समरे कुदः प्रेक्षमाणो मुहुर्मुहुः ॥ द्वैरथं चापि पार्थेन कामयानो महारणे ६२ विह्वलं तं तु वीक्ष्याथ द्रोणपुत्रं च सारथिः ॥ अपोवाहस्थेना
जौत्वरमाणोरणाजिरात् ६३ अथोत्कुष्टं महाराजपंचालैर्जितकाशिभिः ॥ मोक्षितं पार्थं तं दृष्ट्वा द्रोणपुत्रं च पीडितम् ६४ वादित्राणि च दिव्यानि प्रावाद्यंत सहस्रशः ॥
सिंहनादांश्च कुस्ते दृष्ट्वा संख्येत ददुतम् ६५ एवं कृत्वाऽब्रवीत् पार्थो वासुदेवं धनंजयः ॥ याहि संशक्तान् कृष्णकार्यमेतत्परमम् ६६ ततः ॥ यातो दाशार्हः श्रुत्वा पांड
वभाषितम् ॥ रथेनातिपताकेन मनोमारुतं रहसा ६७ ॥ इति श्रीम० भा० क० प० द्रौप्यपयाने उन्नपष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ एत
स्मिन्नंतरे कृष्णः पार्थं वचनमब्रवीत् ॥ दर्शयन्निवर्तयं धर्मराजं युधिष्ठिरम् १ एष पांडवो ब्रह्माधार्तराष्ट्रैर्महाबलैः ॥ जिघांसुभिर्महेष्वासैर्दुतं पार्थोऽनुसार्यते २
तंचानुयातिसंख्यां चालायुद्धदुर्मदाः ॥ युधिष्ठिरं महात्मानं परीप्संतो महाबलाः ३ एष दुर्योधनः पार्थरथानीकेन दंशितः ॥ राजा सर्वस्य लोकस्य राजानमनुधा
वति ४ जिघांसुः पुरुषव्याघ्रभ्रातृभिः सहितो बली ॥ आशीविषसमस्पर्शैः सर्वयुद्धविशारदैः ५ एते जिघृक्षुर्वांति द्विपाश्वरथपतयः ॥ युधिष्ठिरं धार्तराष्ट्रानरोत्तम
मिवार्थिनः ६ पश्य सात्वतभीमान्यानि रुद्धाधिष्ठिताः पुनः ॥ जिहीर्षवोऽमृतदैत्याः शक्राग्निभ्यामिवासकृत् ७ एते बहुत्वाच्चरिताः पुनर्गच्छंति पांडवम् ॥ समुद्र
मिव वार्यो धाः प्रावृट्काले महारथाः ८ नर्दंतः सिंहनादांश्च धमंतश्चापिवारिजान् ॥ बलवंतो महेष्वासा विधुन्वन्तो धनुंषि च ९ मृत्योर्मुखं गतं मन्ये कुंती पुत्रं युधिष्ठिरम् ॥
दुतमग्राचकौ ते यं दुर्योधनवशंगतम् १० यथाविधमनीकं तु धार्तराष्ट्रस्य पांडव ॥ नास्य शक्रोऽपि मुच्येत संप्राप्तो वाणगोचरम् ११ दुर्योधनस्य वीरस्य शरौघान् शीघ्र
मस्यतः ॥ संकुटः स्यात्तस्य द्रोणे संसहे द्रोणे १२ दुर्योधनस्य वीरस्य द्रौणिः शरद्वतस्य च ॥ कर्णस्य चेष्टुर्गोवैपर्वतानपि शतयेत् १३ कर्णेन च कृतो राजा विमु
खः शशुतापनः ॥ बलवांस्तु हस्तश्च कृती युद्धविशारदः १४ राधेयः पांडवश्चेष्टं शक्तः पीडयितुं रणे ॥ सहितो दृतराष्ट्रस्य पुत्रैः शूरैर्महाबलैः १५ तस्यैभिर्युध्यमान
स्य संग्रामे संशितात्मनः ॥ अन्यैरपि च पार्थस्य कृतं कर्म महारथैः १६ उपवासकृशो राजा भृशं भरतसत्तमः ॥ ब्राह्मे बले स्थितो ह्येष न क्षात्रे हि बले विभुः १७ कर्णेन चा
भियुक्तोऽयं भूपतिः शशुतापनः ॥ संशयं समनुप्राप्तः पांडवो वै युधिष्ठिरः १८

मिति पाठे काचन तद्विदुः कृष्णानामधेऽप्युत्तमम् ६ जिहीर्षवो युधिष्ठिरं हर्षुमिच्छंतः निरुद्धाः संतोऽपि अधिष्ठिताः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ तस्य युधिष्ठिरस्य कर्म
कर्तव्यं पराजयाख्यं एभिर्दुर्योधनादिभिः कृतं निष्पादितम् १६ तत्र हेतुः ब्राह्मे बले क्षमायां क्षात्रे बले निष्ठुस्त्वे १७ । १८

१९ । २० इतनाशयते किं कर्णश्चोदयतीति संबंधः २१ स्थूणाकर्णो गंधर्वस्तस्यास्त्रं स्थूणाकर्णं गांधर्वं इंद्रजालमयं तत् २२ निषेव्यश्च किं स कैराराध्यः सनिषण्ण इति पाठे अवसन्नः २३ । २४ । २५

न जीवति महाराजो मन्ये पार्थ युधिष्ठिरः ॥ यद्गीमसेनः सह ते सिंहनादममर्षणः १९ नर्दतां धार्तराष्ट्राणां पुनः पुनरर्दमः ॥ धमतां च महाशंखान् संग्रामे जितकाशि
नाम् २० युधिष्ठिरं पांडवेयं हतेति भरतर्षभ ॥ संचोदयत्यसौ कर्णो धार्तराष्ट्रान् महाबलान् २१ स्थूणाकर्णो इंद्रजालेन पार्थपाशुपतेन च ॥ प्रच्छादयंति राजानं शस्त्रजा
लैर्महारथाः २२ आतुरो हि कृतो राजा संनिषेव्यश्च भारत ॥ यथैनमनुवर्तते पंचालाः सह पांडवैः २३ त्वरमाणास्त्वरकाले सर्वशस्त्रधृता वराः ॥ मज्जंतमिव पाताले
बलिनोऽप्युज्जिहीर्षवः २४ न केतुर्दृश्यते राज्ञः कर्णेन निहतः शरैः ॥ पश्य तोर्यमयोः पार्थसात्यकेश्वशिखंडिनः २५ दृष्टुं प्रस्यमीमस्य शतानीकस्य वा विभो ॥ पं
चालानां च सर्वेषां चिदीनां चैव भारत २६ एष कर्णो रणे पार्थ पांडवानामनीकिनीम् ॥ शरैर्विध्वंसयति वै नलिनीमिव कुंजरः २७ एते द्रवंति रथिनस्त्वदीयाः पांडुनंद
न ॥ पश्य पश्य यथा पार्थ गच्छंत्येते महारथाः २८ एते भारतमातंगाः कर्णेनाभिहताः शरैः ॥ आर्तनादान् विकुर्वाणा विद्रवंति दिशो दश २९ रथानां द्रवते दृढमेतच्चै
व समंततः ॥ द्राव्यमाणं रणे पार्थ कर्णेनामित्रकर्षिणा ३० हस्तिकक्ष्यारणे पश्य चरंतीं तत्र तत्र ह ॥ रथस्थं सूतपुत्रस्य केतुं केतुमतां वर ३१ असौ धावति राधेयो
भीमसेन रथं प्रति ॥ किरनशरशतान्येव विनिघ्नंस्तव वाहिनीम् ३२ एतान् पश्य च पंचालान् द्राव्यमाणान् महारथान् ॥ शक्रेण वयथा दैत्यान् हन्यमानान् महाहवे ३३
एष कर्णो रणे जित्वा पंचालान् पांडुसृजयान् ॥ दिशो विप्रेक्षते सर्वास्त्वदर्थमिति मेमतिः ३४ पश्य पार्थ धनुः श्रेष्ठं विकर्षन्साधुशोभते ॥ शत्रुं जित्वा यथा शक्रो देवसंचैः स
मावृतः ३५ एतेन र्दतिकौरव्या दृष्ट्वा कर्णस्य विक्रमम् ॥ त्रासयंतो रणे पांडून् सृजयांश्च समंततः ३६ एष सर्वात्मना पांडूंन् स्त्रासयित्वा महारणे ॥ अभिभाषति राधेयः
सर्वसैन्यानि मानद ३७ अभिद्रवत भद्रं वो दृष्टं द्रवत कौरवाः ॥ यथा जीवन्नवः कश्चिन्मुच्येत युधिष्ठिजयः ३८ तथा कुरुत संयत्ता वयं यास्याम पृष्ठतः ॥ एवमुक्त्वा गतो
ह्येष पृष्ठतो विकिरञ्छरान् ३९ पश्य कर्णो रणे पार्थं श्वेतच्छत्रविराजितम् ॥ उदयं पर्वतं यद्वच्छाकिना भिशोभितम् ४० पूर्णचंद्रनिकाशेन मूर्ध्नि च्छत्रेण भारत ॥
ध्रियमाणेन समरे श्रीमच्छतशलाकिना ४१ एष त्वां प्रेक्षते कर्णः सकटाक्षं विशांपते ॥ उत्तमं जवमास्थाय ध्रुवमेप्यातिसंयुगे ४२ पश्य ह्येनं महाबाहो विधुन्वानं मह
द्भनुः ॥ शरांश्चाशीविषाकारान्विसृजंतं महारणे ४३ असौ निवृत्तो राधेयो दृष्ट्वा तेवानरध्वजम् ॥ प्रार्थयन् समरे पार्थ त्वया सह परंतप ४४ वधाय चात्मनोऽभ्येति दी
प्तास्यं शलभो यथा ॥ कर्णमेकाकिनं दृष्ट्वा रथानीकेन भारत ४५ रिरक्षिषुः सुसंवृत्तो धार्तराष्ट्रो निवर्तते ॥ सर्वैः सहैभिर्दृष्ट्वा त्मावध्यतां च प्रयत्नतः ४६ त्वया यश
श्च राज्यं च सुखं चोत्तममिच्छता ॥ अदीनयोर्विश्रुतयोर्युवयोर्योऽस्य मानयोः ४७

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० हस्तिकक्ष्यां केतुमिति संबंधः ३१

३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० छत्रेणोपलक्षितः ४१ । ४२ । ४३ प्रार्थयन्पुद्गमिति शेषः ४४ । ४५ । ४६ युवयोः कर्णाजुनयोः ४७

देवासुरेपार्थमृधेदेवदानवयोरिव ॥ पश्यंतुकौरवाःसर्वे तवपार्थपराक्रमम् ४८ त्वांचदृष्ट्वाऽतिसंरब्धं कर्णं च भरतर्षभ ॥ असौ दुर्योधनः कुद्वोनोत्तरं प्रतिपद्यते ४९ आ
त्मानं च कृतात्मानं समीक्ष्य भरतर्षभ ॥ कृतागसंचराधेयं धर्मात्मनियुधिष्ठिरे ॥ प्रतिपद्यस्व कौंतेय प्राप्तकालमनंतरम् ५० आर्यायुद्धे मर्ति कृत्वा प्रत्येहिरथयूथपम्
पंचह्येतानि मुख्यानि रथानां रथसत्तम ५१ शतान्यायांति समरे बलिनांति गते जसाम् ॥ पंचनागसहस्राणि द्विगुणावाजिनस्तथा ५२ अभिसंहत्य कौंतेय पदाति
प्रयुतानि च ॥ अन्योन्यरक्षितं वीरबलं त्वामभिवर्तते ५३ द्रोणपुत्रं पुरस्कृत्य तच्छीघ्रं संनिषूदय ॥ निकृत्यैतद्रथानीकं बलिनं लोकविश्रुतम् ५४ सूतपुत्रं महेश्वा
संदर्श्यात्मानमात्मना ॥ उत्तमं जवमास्थाय प्रत्येहि भरतर्षभ ५५ असौ कर्णः सुसंरब्धः पंचालानभिधावति ॥ केतुमस्य हि पश्यापि दृष्टुमर्थं प्रति ५६ समुपैष्य
तिपंचालानिति मन्ये परंतप ॥ आचक्षे प्रियं पार्थ तवेदं भरतर्षभ ५७ राजाऽसौ कुशली श्रीमान् धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ असौ भीमो महाबाहुः सन्निवृत्तश्च मूमुखे ५८
वृतः संजयसैन्येन शैने येन च भारत ॥ वध्यं त एते समरे कौरवानि शितैः शरैः ५९ भीमसेनेन कौंतेय पंचालैश्च महात्मभिः ॥ सेनाहि धार्तराष्ट्रस्य विमुखा विक्षरद्वणा ६०
विप्रधावति वेगेन भीमस्याभिहता शरैः ॥ विपन्नसस्यैव महीरुधिरेण समुक्षिता ६१ भारती भरतश्रेष्ठ सेनाकृपणदर्शना ॥ निवृत्तं पश्य कौंतेय भीमसेनं युधांति ६२
आशीविषमिव कुद्वंद्रावयंतं वरूथिनीम् ॥ पीतरक्तासितसितास्ताराचंद्रार्कमंडिताः ६३ पताकाविप्रकीर्यते छत्राण्येतानि चार्जुन ॥ सौवर्णाराजताश्चैव तैजसाश्च
पृथग्विधाः ६४ केतवोऽभिनिपात्यंते हस्त्यश्वं च प्रकीर्यते ॥ रथेभ्यः प्रपतंत्येते रथिनो विगतासवः ६५ नानावर्णैर्हता बाणैः पंचालैरपलायिभिः ॥ निर्मनुष्या नृग
जानश्चात्र तथाश्चैव धनंजय ६६ समाद्रवंति पंचाला धार्तराष्ट्रांस्तरस्विनः ॥ विष्ट्रंति नरव्याघ्रा भीमसेनबलाश्रयात् ६७ बलं परेषां दुर्द्धर्षास्त्यक्त्वा प्राणानरिंदम ॥
एतेन दंति पंचाला ध्मापयंति च वारिजान् ६८ अभिद्रवंति चरणेष्ट्रं तः सायकैः परान् ॥ पश्य स्वैषां च माहात्म्यं पंचाला हि पराक्रमात् ६९ धार्तराष्ट्रान्विनिघ्नंति कु
द्धाः सिंहा इव द्विपान् ॥ शस्त्रमाच्छिद्य शत्रूणां सायुधानां निरायुधाः ७० तेनैवैतानमोघास्त्रानिघ्नंति च नदंति च ॥ शिरांस्येतानि पात्यंते शत्रूणां बाहवोपि च ७१ र
थनागहयावीरायशस्याः सर्व एव च ॥ सर्वतश्चाभिपन्नैषा धार्तराष्ट्री महाचमूः ७२ पंचालैर्मानसादेत्यहं सैर्गोवेगितैः ॥ सुभृशं च पराक्रांताः पंचालानां निवारणे ७३
कृपकर्णादयो वीराः ऋषभाणामिव र्षभाः ॥ भीमास्त्रेण सुनिर्भग्नान् धार्तराष्ट्रान्महारथान् ७४ दृष्टुम्रमुखा वीराघ्नंति शत्रून् सहस्रशः ॥ पंचालेष्वभिभूतेषु द्वि
षद्विरपभीर्नदन् ७५ शत्रुपक्षमवस्वद्यशरानस्यति मारुतिः ॥ विषण्णभूयिष्ठतरा धार्तराष्ट्री महाचमूः ७६ रथाश्चैते सुवित्रस्ता भीमसेनभयार्दिताः ॥
पश्य भीमेन नाराचैर्भिन्नानागाः पतंत्यमी ७७

४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ७ ॥

वज्रिवज्राहतानी विशिखराणि धराभृताम् ॥ भीमसेनस्य निर्विद्धा बाणैः सन्नतपर्वभिः ७८ स्वान्यनीकानि द्रुतं तोद्रवंत्येते महागजाः ॥ अभिजानीहि भीमस्य सिंह
नादं सुदुःसहम् ७९ नदतोऽर्जुन संग्रामे वीरस्य जितकाशिनः ॥ एष नैषादिरभ्येति द्विपमुख्येन पांडवम् ८० जिघांसुस्तोमैः कुद्वोदं डपाणि रिवांतकः ॥ सतोम
रावस्य भुजौ छिन्नौ भीमेन गर्जतः ८१ तीक्ष्णैरग्निरविप्रख्यैर्नाराचैर्दशभिर्हतः ॥ हत्वैनं पुनरायाति नागानन्यान्प्रहारिणः ८२ पश्य नीलांबुदनिभान्महामात्रैरधि
ष्ठितान् ॥ शक्तितोमरसंघातैर्विनिघ्नं तं वृकोदरम् ८३ सप्तसप्तचनागांस्तान्वैजयंतीश्च सध्वजाः ॥ निहत्य निशितैर्बाणैश्छिन्नाः पार्थाग्रजेन ते ८४ दशभिर्दशभि
श्चैकोनाराचैर्निहतो गजः ॥ नचासौ धार्तराष्ट्राणां श्रूयते निनदस्तथा ८५ पुरंदरसमे कुद्वे निवृत्ते भरतर्षभ ॥ अक्षौ हि प्यस्तथा तिस्रो धार्तराष्ट्रस्य संहताः ॥ कुद्वेन
भीमसेनेन नरसिंहेन वारिताः ८६ नशकुवंति वै पार्थ पार्थिवाः समुदीक्षितम् ॥ मर्ध्यादिनगतं सूर्ययथा दुर्बलचक्षुषः ८७ एते भीमस्य संत्रस्ताः सिंहस्येव तरेष्टगाः ॥
शरैः संत्रासिताः संख्येन लभंते सुखं कचित् ८८ ॥ संजय उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा महाबाहुर्वासुदेवाद्धनंजयः ॥ भीमसेनेन तत्कर्म कृतं दृष्ट्वा सुदुष्करम् ८९ अर्जुनो व्य
धमच्छिष्टानहिताग्निशितैः शरैः ॥ तेष्वध्यमानाः समरे संशतकगणाः प्रभो ९० प्रभगाः समरे भीतादिशो दशमहाबलाः ॥ शक्रस्यातिथितां गत्वा विशोका ह्यभवं
स्तदा ९१ पार्थश्च पुरुषव्याघ्रः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ जघान धार्तराष्ट्रस्य चतुर्विधबलां चमूम् ९२ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कृष्णार्जुनसंवादे षष्ठितमो
ऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ दृतराष्ट्र उवाच ॥ निवृत्ते भीमसेने च पांडवे च युधिष्ठिरे ॥ वध्यमाने बले चापि मामके पांडुसंजयैः १ द्रवमाणे बलौघे च निरानंदे मुहुर्मुहुः ॥
किमकुर्वंत कुरुवस्तन्ममाचक्ष्व संजय २ ॥ संजय उवाच ॥ दृष्ट्वा भीमं महाबाहुं सूतपुत्रः प्रतापवान् ॥ क्रोधरक्तेक्षणो राजन् भीमसेनमुपाद्रवत् ३ तावकं तु बलं दृष्ट्वा
भीमसेनात्पराङ्मुखम् ॥ यत्नेन महताराजन्पर्यवस्थापयद्वली ४ व्यवस्थाप्य महाबाहुस्तव पुत्रस्य वाहिनीम् ॥ प्रत्युद्ययौ तदा कर्णः पांडवान्युद्धदुर्मदान् ५ प्रत्यु
द्युस्तुराधेयं पांडवानां महारथाः ॥ धुन्वानाः कार्मुकाण्याजौ विक्षिपंतश्च सायकान् ६ भीमसेनः शिनेर्न ताशिखंडी जनमेजयः ॥ दृष्टुम्रश्च बलवान्सर्वेषां पि प्रभद्रकाः
७ जिघांसंतो नरव्याघ्राः समं तां तव वाहिनीम् ॥ अभ्यद्रवंत संकुद्धाः समरे जितकाशिनः ८ तथैव तावकाराजन् पांडवानां मनीकिनीम् ॥ अभ्यद्रवंत त्वारिता जिघांसं
तो महारथाः ९ रथनागाश्च कलिलं पतिष्वजसमाकुलम् ॥ बभूव पुरुषवाग्रसैन्यमदुतदर्शनम् १० शिखंडी च ययौ कर्णं दृष्टुम्रः सुतंतव ॥ दुःशासनं महाराजमहत्या
सेनया वृतम् ११ नकुलो वृषसेनं तु चित्रसेनं युधिष्ठिरः ॥ उलूकं समरे राजन्सहदेवः समभ्ययात् १२ सात्याकिः शकुनिं चापि द्रौपदेयाश्च कौरवान् ॥ अर्जुनं चरणेयतो
द्रोणपुत्रो महारथः १३

युधामन्युमहेष्वासंगौतमोऽन्यपतद्रणे ॥ कृतस्त्रिभुजमौजसमाद्रवत् १४ भीमसेनः कुरुन्सर्वान्पुत्रांश्चतवमारिष ॥ सहानीकान्महाबाहुरेकएवव्यवार
यत् १५ शिखंडीतुततःकर्णविचरतमभीतवत् ॥ भीष्महंतामहाराजवारयामासपत्रिभिः १६ प्रतिरुद्धस्ततःकर्णोरोपात्प्रस्फुरिताधरः ॥ शिखंडिनंत्रिभिर्वा
णैर्ध्रुवोर्मध्येऽन्यताडयत् १७ धारयस्तुसतान्बाणान्शिखंडीबह्वशोभत ॥ राजतःपर्वतोयद्वित्रिभिःशृंगैरिवोत्थितैः १८ सोऽतिविद्धोमहेष्वासःसूतपुत्रेणसंयुगे ॥
कर्णविव्याधसमरेनवत्यानिशितैःशरैः १९ तस्यकर्णोहयान्हत्वासारथिचत्रिभिःशरैः ॥ उन्मथध्वजंचास्यसुरप्रेणमहारथः २० हताश्वानुततोयानादवहृत्य
महारथः ॥ शक्तिचिक्षेपकर्णायसंकुद्धःशत्रुतापनः २१ तांछित्वासमरेकर्णस्त्रिभिर्भारतसायकैः ॥ शिखंडिनमथाविध्यन्नवभिर्निशितैःशरैः २२ कर्णचापच्युता
न्बाणान्वर्जयंस्तुनरोत्तमः ॥ अपयातस्ततस्तूर्णशिखंडीभृशविक्षतः २३ ततःकर्णोमहाराजपांडुसैन्यान्यशातयत् ॥ तूलराशिसमासाद्यथावायुर्महाबलः
२४ घृष्टद्युम्नोमहाराजतवपुत्रेणपीडितः ॥ दुःशासनंत्रिभिर्बाणैःप्रत्यविध्यत्स्तनान्तरे २५ तस्यदुःशासनोबाहुंसव्यंविव्याधमारिष ॥ सतेनरुक्मपुंखेनभस्मेना
नतपर्वणा २६ घृष्टद्युम्नस्तुनिर्विद्धःशरंधोरममर्षणः ॥ दुःशासनायसंकुद्धःप्रेषयामासभारत २७ आपतंतमहावेगंघृष्टद्युम्नसमीरितम् ॥ शरैश्चिच्छेदपुत्रस्ते
त्रिभिरेवविशांपते २८ अथापरैःसतदशैर्भलैःकनकभूषणैः ॥ घृष्टद्युम्नसमासाद्यबाहोरुरसिचार्पयत् २९ ततःसपार्षतःकुद्धोधनुश्चिच्छेदमारिष ॥ सुरप्रेणसुती
क्षणेनततउत्तुक्कुशुर्जनाः ३० अथान्यद्वनुरादायपुत्रस्तेप्रहसन्निव ॥ घृष्टद्युम्नंशरवातैःसमंतात्पर्यवारयत् ३१ तवपुत्रस्यतेदृष्ट्वाविक्रमंसुमहात्मनः ॥ व्यस्मयंतर
णेयोधाःसिद्धाश्चाप्सरसांगणाः ३२ घृष्टद्युम्नंनपश्यामघटमानंमहाबलम् ॥ दुःशासनेनसंरुद्धंसिंहेनेवमहागजम् ३३ ततःसरथनागाश्वाःपंचालाःपांडुपूर्वज ॥
सेनापतिंपरीप्संतोरुधुस्तनयंतव ३४ ततःप्रवृत्तेयुद्धंतावकानांपरैःसह ॥ घोरंप्राणभृतांकालेभीमरूपंपरंतप ३५ नकुलंवृषसेनस्तुभित्वापंचमिरायसैः ॥
पितुःसमीपेतिष्ठन्वैत्रिभिरन्यैरविध्यत ३६ नकुलस्तुततःशूरोवृषसेनंहसन्निव ॥ नाराचेनसुतीक्ष्णेनविव्याधहृदयेभृशम् ३७ सोऽतिविद्धोबलवताशत्रुणाशत्रु
कर्षण ॥ शत्रुंविव्याधविंशत्यासचतंपंचभिःशरैः ३८ ततःशरसहस्रेणतावुभौपुरुषर्षभौ ॥ अन्योन्यमाच्छादयतामथोऽभज्यतवाहिनी ३९ सदृष्ट्वाप्रहृतांसिनां
धार्तराष्ट्रस्यसूतजः ॥ निवारयामासबलादनुसृत्यविशांपते ४० निवृत्तेतुततःकर्णेनकुलःकौरवान्ययौ ॥ कर्णपुत्रस्तुसमरोहित्वानकुलमेवतु ४१ जुगोपचक्रंस्व
रितोराधेयस्यैवमारिष ॥ उलूकस्तुरणुकुद्धःसहदेवेनवारितः ४२ तस्याश्वांश्चतुरोहत्वासहदेवःप्रतापवान् ॥ सारथिंप्रेषयामासयमस्यसदनंप्रति ४३

उलूकस्तुततोयानादवहृत्यविशांपते ॥ त्रिगर्तानांबलतूर्णजगामपितृनंदनः ४४ सात्यकिःशकुनिंविद्धाविंशत्यानिशितैःशरैः ॥ ध्वजंविच्छेदभस्मेनसौबल
स्यहसन्निव ४५ सौबलस्तस्यसमरेकुद्धोराजन्प्रतापवान् ॥ विदार्यकवचंभूयोध्वजंविच्छेदकांचनम् ४६ तथैनंनिशितैर्बाणैःसात्यकिःप्रत्यविध्यत ॥ सार
थिंचमहाराजत्रिभिरेवसमार्पयत् ४७ अथास्यवाहांस्वरितःशरैर्निन्येयमक्षयम् ॥ ततोऽवहृत्यसहसाशकुनिर्भरतर्षभ ४८ आरुरोहरथतूर्णमुलूकस्यमहा
त्मनः ॥ अपोवाहाथशीघ्रंसंशनेयायुद्धशालिनः ४९ सात्यकिस्तुरणेरारजंस्तावकानामनीकिनीम् ॥ अभिदुद्रावगेनततोऽनीकमभज्यत ५० शैनेयशरसं
छन्नंतवसैन्यंविशांपते ॥ भेजेदशदिशस्तूर्णन्यपतच्चगतासुवत् ५१ भीमसेनंतवसुतोवारयामाससंयुगे ॥ तंतुभीमोमुहूर्तेनव्यश्वसूतरथध्वजम् ५२ चक्रे
लोकेश्वरंतत्रतेनातुष्यंतवैजनाः ॥ ततोऽपायान्नृपस्तत्रभीमसेनस्यगोचरात् ५३ कुरुसैन्यंततःसर्वभीमसेनमुपाद्रवत् ॥ तत्रनादोमहानासीद्वीमसेनंजिघां
सताम् ५४ युधामन्युःकृपंविद्धाधनुरस्याशुचिच्छिदे ॥ अथान्यद्वनुरादायकृपःशस्त्रभृतांवरः ५५ युधामन्योर्ध्वजंसूतंछत्रंचापातयत्क्षितौ ॥ ततोऽपाया
द्रथेनैवयुधामन्युर्महारथः ५६ उत्तमौजाश्चहार्दिक्यंभीमंभीमपराक्रमम् ॥ छादयामाससहसामेघोवृष्टचेवपर्वतम् ५७ तद्युद्धमासीत्सुमहद्वोरूपंपरंतप ॥ यादृ
शंनमयायुद्धंदृष्टुपूर्वविशांपते ५८ कृतवर्माततोराजभुतमौजसमाहवे ॥ हृदिविव्याधसहसाराथोपस्थउपाविशत् ५९ सारथिस्तमपोवाहरथेनरथिनांवरम् ॥
कुरुसैन्यंततःसर्वभीमसेनमुपाद्रवत् ६० दुःशासनःसौबलश्चगजानीकेनपांडवम् ॥ महतापरिवार्यैवसुद्रकैरभ्यताडयत् ६१ ततोभीमःशरशतैर्दुयोधनममर्ष
णम् ॥ विमुखीकृत्यतरसागजानीकिमुपाद्रवत् ६२ तमापतंतंसहसागजानीकंमृकोदरः ॥ दृष्ट्वैवसुभृशंकुद्धोदिव्यमस्त्रमुदैरयत् ६३ गजैर्गजानभ्यहनद्वज्रेणेंद्रइ
वासुरान् ॥ ततोऽंतरिक्षंबाणौघैःशलभैरिवपादपम् ६४ छादयामाससमरेगजान्निघ्ननृकोदरः ॥ ततःकुंजरयूथानिसमेतानिसहस्रशः ६५ व्यधमत्तरसाभी
मोमेघसंधानिवानिलः ॥ सुवर्णजालापिहितामणिजालैश्चकुंजराः ६६ रेजुरभ्यधिकंसंख्येवियुत्वंतद्वबाहुदाः ॥ तेवध्यमानाभीमेनगजाराजन्विदुदुवुः ६७ के
चिद्विभिन्नहृदयाःकुंजरान्यपतन्नभुवि ॥ पतितैर्निपतद्विश्वगजैर्हेमविभूषितैः ६८ अशोभतमहीतत्रविशीर्णैरिवपर्वतैः ॥ दीप्ताभैरत्नवद्भिश्चपतितैर्गजयोधिभिः
६९ रराजभूमिःपतितैःक्षीणपुण्यैरिवग्रहैः ॥ ततोभिन्नकटानागाभिन्नकुंभकरास्तथा ७० दुदुवुःशतशःसंख्येभीमसेनशराहताः ॥ केचिद्वमंतोरुधिरंभयार्ताःपर्व
तोपमाः ७१ व्यद्रवच्छरविद्धांगाघातुचित्राइवाचलाः ॥ महाभुजगसंकाशौचंदनागुरुषितौ ७२ अपश्यंभीमसेनस्यधनुर्विक्षिपतोभुजौ ॥ तस्यज्यात
लनिघोषंश्रुत्वाऽशानिसमस्वनम् ७३

७४ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेष्टकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ७४ ॥ ततश्च १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

विमुच्यतः शकुन्मूत्रगजाः प्रादुर्दुर्भृशम् ॥ भीमसेनस्य तत्कर्मराजनेकस्य धीमतः ॥ निघ्नतः सर्वभूतानिरुद्रस्येव च निर्बभौ ७४ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलयुद्धेष्टकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ संजय उवाच ॥ ततः श्वेताश्वसंयुक्तेनारायणसमाहिते ॥ तिष्ठन्नथ वरे श्रीमानर्जुनः समपद्यत १ तद्वलं नृपतिश्चेष्टतावकं विजयोरणे ॥ व्यक्षोभयदुर्दीर्णाश्वमहोदधिमिवानिलः २ दुर्योधनस्तव सुतः प्रमत्तेश्वेतवाहने ॥ अभ्येत्य सहसा कुद्वः सैन्याधेनाभिसंवृतः ३ पर्यवारयदायांतं युधिष्ठिरममर्षणम् ॥ क्षुरप्राणां त्रिसप्तत्या ततोऽविध्यत पांडवं ४ अकुध्यत भृशं तत्र कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ सभल्लांस्त्रिंशतस्तूर्णं तव पुत्रेन्यवेशयत् ५ ततोऽधा वंतकौरव्याजिघृक्षं तोयुधिष्ठिरं ॥ दुष्टभावान्परानृज्वात्वासमेतामहारथाः ६ आजगमुस्तं परीप्संतः कुंतीपुत्रं युधिष्ठिरं ॥ नकुलः सहदेवश्च दृष्टुं पुत्रं श्वपार्षतः ७ अक्षौहिण्यापरिवृता स्तेऽभ्यधावन् युधिष्ठिरं ॥ भीमसेनश्च समरेष्टुं स्तवमहारथान् ८ अभ्यधावदभिप्रेप्सू राजानं शत्रुभिर्वृतम् ॥ तांस्तु सर्वान्महेष्वासान् कर्णो वैकर्तनो नृप ९ शरवर्षेण महता प्रत्यवारयदागतान् ॥ शरौघान्विसृजंतस्ते प्रेरयंतश्च तोमरान् १० न शो कुर्यन्तवन्तोऽपि राधेयं प्रतिवीक्षितुं ॥ तांश्च सर्वान्महेष्वासान् सर्वशस्त्रास्त्रपारगः ११ महता शरवर्षेण राधेयः प्रत्यवारयत् ॥ दुर्योधनं च विशत्याशीघ्रमस्त्रमुदीरयन् १२ अविध्यतूर्णमभ्येत्य सहदेवः प्रतापवान् ॥ सविद्धः सहदेवेन राजा चलसन्निभः १३ प्रभिन्न इव मातंगोरुधिरेण परिहृतः ॥ दृष्ट्वा तव सुतं तत्र गाढविद्धं सुतेजैः १४ अभ्यधावद्वृद्धं कुद्वोराधेयोरथिनां वरः ॥ दुर्योधनं तथा दृष्ट्वा शीघ्रमस्त्रमुदीरयत् १५ तेन यौधिष्ठिरं सैन्यमवधीत्यापार्षतं तथा ॥ ततो यौधिष्ठिरं सैन्यं वध्यमानं महात्मना १६ सहसा प्राद्वद्राजन्सूतपुत्रशरादि तम् ॥ विविधा विशिखास्तत्र संपतंतः परस्परम् १७ फलैः पुंखान्समाजघ्नुः सूतपुत्रधनुश्च्युताः ॥ अंतरिक्षे शरौघाणां पततां च परस्परम् १८ संघर्षेण महाराजपावकः समजायत ॥ ततो दशदिशः कर्णः शलभैरिव यायिभिः १९ अभ्यघ्नं स्तरसाराजन् शरैः परशरीरैः ॥ रक्तचंदनसंदिग्धौ मणिहेमविभूषितौ २० बाहू व्यत्यक्षिपत् कर्णः परमास्त्रं विदर्शयन् ॥ ततः सर्वादिशो राजन्सायकैर्विप्रमोहयन् २१ अपीडयद्भृशं कर्णो धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ ततः कुद्वो महाराजधर्मपुत्रो युधिष्ठिरः २२ निशितैरिषुभिः कर्णं पंचाशद्भिः समार्षयत् ॥ बाणां धकारमभवत्तुद्धं घोरदर्शनम् २३ हाहाकारो महानासीत्तावकानां विशांपते ॥ वध्यमाने तदा सैन्ये धर्मपुत्रेण मारिष २४ सायकैर्विविधैस्तीक्ष्णैः कंकपत्रैः शिलाशितैः ॥ भल्लैरनेकैर्विविधैः शक्तयुष्टिमुसलैरपि २५ यत्र यत्र सधर्मात्मा दुष्टां दृष्टिं व्यसर्जयत् ॥ तत्र तत्र व्यशीर्यत तावका भरतर्षभ २६ कर्णोऽपि भृशं संकुद्वो धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ नाराचैरर्धचंद्रैश्च वत्सदंतैश्च संयुगे २७ अमर्षां क्रोधेन श्वैरोषप्रस्फुरिताननः ॥ सायकैरप्रमेयात्मा युधिष्ठिरमभिद्रवत् २८

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ७४ ॥ कर्ण इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

युधिष्ठिरश्चापिसतं स्वर्णपुंखैः शितैः शरैः ॥ प्रहसन्निव तं कर्णः कंकपत्रैः शिलाशितैः २९ उरस्य विध्यद्वाजानं त्रिभिर्भल्लैश्च पांडवम् ॥ सपीडितो भृशं तेन धर्मराजो युधिष्ठिरः ३० उपविश्य रथोपस्थे सुतं याहीत्यचोदयत् ॥ अक्रोशंत ततः सर्वे धार्तराष्ट्राः सराजकाः ३१ दृष्ट्वा ध्वमितिराजानमभ्यधावन्त सर्वशः ॥ ततः शताः सप्तदशके कयानां प्रहारिणाम् ३२ पंचालैः सहिताराजन् धार्तराष्ट्राण्यवारयन् ॥ तस्मिन्सुतमुले युद्धे वर्तमाने जनक्षये ३३ दुर्योधनश्च भीमश्च समेयातां महाबलौ ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलयुद्धे द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ कर्णोऽपि शरजालेन केकयानां महारथान् ॥ व्यधमत्प रमेष्वासान् ग्रतः पर्यवस्थितान् १ तेषां प्रयतमानानां राधेयस्य निवारणे ॥ रथान्पंचशतान् कर्णः प्राहिणोद्यमसादनम् २ अविषहंत तो दृष्ट्वा राधेयं युधियोधि नः ॥ भीमसेनमुपागच्छन् कर्णबाणप्रपीडिताः ३ रथानीकं विदार्यैव शरजालैरनेकधा ॥ कर्ण एकस्थेनैव युधिष्ठिरमुपाद्रवत् ४ सेनानिवेशमार्छंत मार्गणैः क्षत विक्षतम् ॥ यमयोर्मध्यमं वीरं शनैर्यातं विचेतसम् ५ समासाद्य तुराजानं दुर्योधनहितेऽप्यसया ॥ सूतपुत्रस्त्रिभिस्तीक्ष्णैर्विव्याध परमेषुभिः ६ तथैव राजाराधेयं प्रत्यविध्यस्तनांतरे ॥ शरैस्त्रिभिश्च यन्तारं चतुर्भिश्च तुरो हयान् ७ चक्ररक्षौ तु पार्थस्य माद्रीपुत्रौ परंतपौ ॥ तावप्यधावतां कर्णराजानं मावधीरिति ८ तौ पृथक् श रवर्षाभ्यां राधेयमभ्यवर्षताम् ॥ नकुलः सहदेवश्च परमं यत्नमास्थितौ ९ तथैव तौ प्रत्यविध्यत् सूतपुत्रः प्रतापवान् ॥ भल्लाभ्यां शितधाराभ्यां महात्मानां वरिंदमौ १० दंतवर्णीस्तुराधेयो निजघानमनोजवान् ॥ युधिष्ठिरस्य संग्रामे कालवालान्हयोत्तमान् ११ ततोऽपरेण भल्लेन शिरस्त्राणमपातयत् ॥ कौंतेयस्य महेष्वासः प्रहसन्निव सूतजः १२ तथैव नकुलस्यापि हयान्हत्वा प्रतापवान् ॥ ईषां धनुश्च चिच्छेद माद्रीपुत्रस्य धीमतः १३ तौ हताश्वौ हतरथौ पांडवौ भृशविक्षतौ ॥ भ्रातरा वारुरुह तुः सहदेवरथं तदा १४ तौ दृष्ट्वा मातुलस्तत्र विरथौ परवीरहा ॥ अभ्यभाषत राधेयं मद्राजोऽनुकंपया १५ योद्धव्यमद्य पार्थेन फाल्गुनेन त्वया सह ॥ किमर्थं ध र्मराजेन युध्यसे भृशरोषितः १६ क्षीणशस्त्रास्त्रकवचः क्षीणबाणो विबाणधिः ॥ श्रांतसारथिवाहश्च छत्रोऽस्त्रैरभिस्तथा १७ पार्थमासाद्य राधेय उपहास्यो भवि ष्यसि ॥ एवमुक्तोऽपि कर्णस्तु मद्राजेन संयुगे १८ तथैव कर्णः संरब्धो युधिष्ठिरमताडयत् ॥ शरैस्तीक्ष्णैः पराविध्य माद्रीपुत्रौ च पांडवौ १९ प्रहस्य समरे कर्णश्चकार विमुखं शरैः ॥ ततः शल्यः प्रहस्येदं कर्णं पुनरुवाच ह २० रथस्थमति संरब्धं युधिष्ठिरवधेष्टं ॥ यदर्थं धार्तराष्ट्रेण सततं मानितो भवान् २१ तं पार्थजहिरा धेय किं ते हत्वा युधिष्ठिरम् ॥ शंखयोर्ध्मायतोऽशब्दः सुमहानेष कृष्णयोः २२ श्रूयते चापघोषोऽयं प्रावृषीवांबुदस्य ह ॥ असौ निघ्नत्रथोदारान् अर्जुनः शरवृष्टिभिः २३

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

सर्वाग्रसतिनःसेनाकर्णपश्यैनमाहवे ॥ पृष्ठरक्षौचशूरस्ययुधामन्यूतमौजसौ २४ उत्तरं चास्यैश्वर्यश्चक्रं क्षातिसात्यकिः ॥ दृष्टुं प्रस्तथाचास्यचक्रं क्षातिदाक्षि
णम् २५ भीमसेनश्चैराज्ञाधार्तराष्ट्रेण युध्यते ॥ यथानहन्यातं भीमः सर्वेषां नोऽद्य पश्यताम् २६ तथाराधेयक्रियतां राजामुच्येत नो यथा ॥ पश्यैनं भीमसेनेन
ग्रस्तमाहवशोभीनम् २७ यदित्वाऽऽसाद्यमुच्येत विस्मयः सुमहानभवेत् ॥ परित्राहो न मभ्येत्य संशयं परमंगतम् ॥ किं नुमाद्रौ सुतौ हत्वा राजानं च युधिष्ठिरम् २८
इति शल्यवचः श्रुत्वा राधेयः पृथिवीपते ॥ दृष्ट्वा दुर्योधनं चैव भीमग्रस्तं महाहवे २९ राजगृहीभृशं चैव शल्यवाक्यप्रचोदितः ॥ अजातशत्रुमुत्सृज्य माद्रीपुत्रौ च
पांडवौ ३० तव पुत्रं परित्रातुमभ्यधावत वीर्यवान् ॥ मद्वराजप्रणुदितैरश्वैराकाशगैरिव ३१ गते कर्णे तु कौतेयः पांडुपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ अपायाज्जवनैरश्वैः सह देव
श्चमारिष ३२ ताभ्यां स सहितस्तूर्णवीडन्निवनरेश्वरः ॥ प्राप्य सेनानिवेशं च मार्गणैः क्षतविक्षतः ३३ अवतीर्णो रथात्तूर्णमाविशच्छयनं शुभम् ॥ अपनीत शल्य
सुभृशं हच्छल्याभिनिपीडितः ३४ सोऽब्रवीद्भातरौ राजामाद्रीपुत्रौ महारथौ ॥ अनीकं भीमसेनस्य पांडवावाशुगच्छताम् ३५ जीमूतहवनं दस्तु युध्यते स वृको
दरः ॥ ततोऽन्यं रथमास्थाय न कुलो रथपुंगवः ३६ सह देवश्च तेजस्वी भ्रातरौ शत्रुकर्षणौ ॥ तुरगैरग्र्यं होमिर्यात्वा भीमस्य शुष्मिणौ ॥ अनीकैः सहितौ तत्र भ्रात
रौ समवस्थितौ ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि धर्मपयाने त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ द्रौणिस्तुरथवंशेन महता परिवारि
तः ॥ अपतत्सहसाराजन्यत्रपार्थो व्यवस्थितः १ तमापतंतं सहसा शूरः शौरि सहायवान् ॥ दधार सहसा पार्थो विलेवमकरालयम् २ ततः कुद्वो महाराजद्रोणपुत्रः प्र
तापवान् ॥ अर्जुनं वासुदेवं च छादयामास सायकैः ३ अवच्छन्नौ ततः कृष्णौ दृष्ट्वा तत्र महारथः ॥ विस्मयं परमंगत्वा प्रैक्षंत कुरुवस्तदा ४ अर्जुनस्तु ततो दिव्यम
स्त्रं चक्रे हसन्निव ॥ तदस्त्रं वारयामास ब्राह्मणो युधिभारत ५ यद्यद्विव्याक्षिप युद्धे पांडवोऽस्त्रं जिघांसया ॥ ततदस्त्रं महेष्वासो द्रोणपुत्रो व्यशानयत् ६ अस्त्रयुद्धे त
तो राजन्वर्तमाने महाभये ॥ अपश्यामरणे द्रौणिं व्याताननमिवांतकम् ७ सदिशः प्रदिशश्चैव च्छादयित्वा ह्यजिह्वगैः ॥ वासुदेवं त्रिभिर्बाणैरविध्यद्वाक्षिणे भुजे ८
ततोऽर्जुनो हयान् हत्वा सर्वांस्तस्य महात्मनः ॥ चकार समरे भूमिं शोणितौ च तरंगिणीम् ९ सर्वलोकवहारौ द्रापलोकवहानदीम् ॥ सरथान् त्रयिनः सर्वान् पार्थचाप
च्युतैः शरैः १० द्रौणेरपहतान् संख्येददृशुः सच तां तथा ॥ प्रावर्तयन् महाघोरां नदीं परवहां तदा ११ तयोस्तु व्याकुले युद्धे द्रौणिः पार्थस्य दारुणे ॥ अमर्यादं योधयं
तः पर्यधावंत पृष्ठतः १२ रथैर्हताश्च सूतैश्च हतारो ह्यैश्वराजिभिः ॥ द्विरदैश्च हतारो ह्यैर्महामात्रैर्हत द्विपैः १३

द्रौणिरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ द्रौणिः संबंधिनोरयिनः शरैरपहतान् ददृशुः रित्युत्तरश्लोकेन संबंधः लोकादतिशेषः १० । ११ । १२ । १३

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२

पार्थेन समरे राजनृकृतो घोरो जनक्षयः ॥ निहतारयिनः पेतुः पार्थचापच्युतैः शरैः १४ हयाश्च पर्यधावंत मुक्तयोक्रास्ततस्ततः ॥ तदृष्ट्वा कर्मपार्थस्य द्रौणिराहव
शोभिनः १५ अर्जुनं जयतां श्रेष्ठं त्वरितोऽभ्येत्य वीर्यवान् ॥ विधुन्वानो महच्छापं कर्तस्वरविभूषितम् १६ अवाकिरततो द्रौणिः समं तान्निशितैः शरैः ॥ भूयोऽर्जु
नं महाराजद्रौणिरायम्यपत्रिणा १७ वक्षोदेशे भृशं पार्थताडयामास निर्दयम् ॥ सोऽतिविद्धोरणे तेन द्रोणपुत्रेण भारत १८ गांडीवधन्वा प्रसभं शरवर्षैरुदारधीः ॥
संछाद्य समरे द्रौणिं चिच्छेदास्य चकार मुकुम् १९ सच्छिन्नधन्वा परिघं वज्रस्पर्शसंयुधि ॥ आदाय चिक्षेप तदा द्रोणपुत्रः किरीटिने २० तमापतंतं परिघं जां
बूनदपरिष्कृतम् ॥ चिच्छेद सहसाराजन् प्रहसन्निव पांडवः २१ सपपात तदा भूमौ निरुतः पार्थसायकैः ॥ विकीर्णः पर्वतो राजन्यथा वज्रेण ताडितः २२ ततः कु
द्वो महाराजद्रोणपुत्रो महारथः ॥ ऐंद्रेण चास्त्रवेगेन भीमसुं समवाकिरत् २३ तस्यैद्रजालावतंतं समीक्ष्य पार्थो राजन गांडिवमाददेसः ॥ ऐंद्रं जालं प्रत्यहरत्तस्वी
वरास्त्रमादाय महेंद्रसृष्टम् २४ विदार्य तज्जालमथेद्रमुक्तं पार्थस्ततो द्रौणिरथक्षणेन ॥ प्रच्छादयामास ततोऽभ्युपेत्य द्रौणिस्तदा पार्थशराभिभूतः २५ विगा
ह्यतां पांडवबाणवृष्टिं शरैः परं नाम ततः प्रकाश्य ॥ शतेन कृष्णं सहसाऽभ्यविद्ध शत्रिभिः शतैरर्जुनं क्षुद्रकाणाम् २६ ततोऽर्जुनः सायकानां शतेन गुरोः सुतं मर्मसु
निर्विभेद ॥ अश्वांश्च सूतं च तथा धनुर्ज्यामवाकिरत्पश्यतां तावकानाम् २७ सविद्धामर्मसु द्रौणिं पांडवः परवीरहा ॥ सारथिं चास्य भलेन रथनीडादपातयत्
२८ ससंगृह्य स्वयं वाहान् कृष्णौ प्राच्छादयच्छरैः ॥ तत्राहुतमपश्याम द्रौणेरशुपराक्रमम् २९ प्रायच्छतुरगान्यञ्च फालगुनं चाप्ययोधयत् ॥ तदस्य समरे रा
जनसर्वे योधा अपूजयन् ३० ततः प्रहस्य भीमसु द्रौणपुत्रस्य संयुगे ॥ क्षिप्रं रश्मीनथाश्वानां क्षुरप्रैश्चिच्छिदे जयः ३१ प्राद्वंस्तुरगास्ते तु शरवेगप्रपीडिताः ॥
ततोऽभून्निनदो घोरास्तव सैन्यस्य भारत ३२ पांडवास्तु जयं लब्ध्वा तव सैन्यं समाद्रवन् ॥ समं तान्निशितान् बाणान् विमुचंतो जयैषिणः ३३ पांडवैस्तु महाराज
धार्तराष्ट्रीमहाचमूः ॥ पुनः पुनरथो वीरैः संयुगे जितकाशिभिः ३४ पश्यतां ते महाराजपुत्राणां चित्रयोधिनाम् ॥ शकुनेः सौबलेयस्य कर्णस्य च विशांपते ३५
वार्यमाणामहासेनापुत्रैस्तव जनेश्वर ॥ नचातिष्ठत संग्रामे पीड्यमाना समंततः ३६ ततो यो धैर्महाराजपलायद्भिः समंततः ॥ अभवद्वाकुलं भीतं पुत्राणां ते महद्
लम् ३७ तिष्ठतिष्ठेति च ततः सूतपुत्रस्य जल्पतः ॥ नावतिष्ठतिसासेनावध्यमाना महात्मभिः ३८ अथोत्कुष्टं महाराजपांडवैर्जितकाशिभिः ॥ धार्तराष्ट्रबलं
दृष्ट्वा विदुतं वै समंततः ३९ ततो दुर्योधनः कर्णमब्रवीत्प्रणयादिव ॥ पश्य कर्ण महासेनापंचालैरर्दिताभृशम् ४० त्वयि तिष्ठति संत्रासात्पलायनपरायणा ॥ एत
ज्ज्ञात्वामहाबाहो कुरुप्राप्तमरिदम् ४१ सहस्राणि च योधानां त्वामेव पुरुषोत्तम ॥ क्रोशंति समरे वीरद्राव्यमाणानि पांडवैः ४२

४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ कर्णप्रतिपत्तिर्कृत्यपलायितुं पश्यामि निषिद्धत्वात् ५१
 एतच्छ्रुत्वाऽपिराधेयोदयोधनवचोमहान् ॥ मद्वराजमिदं वाक्यमब्रीत्प्रहसन्निव ४३ पश्य मे भुजयोर्वीर्यमस्त्राणां च जनेश्वर ॥ अद्य हम्भिरणे सर्वान्पंचालान्पां
 डुभिः सह ४४ बाह्याश्वाघ्नरव्याघ्रभद्रेणैव न संशयः ॥ एवमुक्त्वा महाराजसूतपुत्रः प्रतापवान् ४५ प्रगृह्य विजयं वीरोधनुः श्रेष्ठं पुरातनम् ॥ सज्यं कृत्वा महाराज
 संगृह्य च पुनः पुनः ४६ सन्निवार्य च योधान्ससत्येन शपथेन च ॥ प्रायोजय दमेयात्मा भार्गवास्त्रमहाबलः ४७ ततो राजन्सहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च ॥ कोटि
 शश्च शरास्तीक्ष्णानिरगच्छन्महामृधे ४८ ज्वलितैस्तैः शरैर्घोरैः कंकवर्हिणवाजितैः ॥ संछन्नापांडवीसेनानप्राज्ञाय तर्किचन ४९ हाहाकारो महानासीत्पंचा
 लानां विशांपते ॥ पीडितानां बलवता भार्गवास्त्रेण संयुगे ५० निपतद्भिर्गजैराजन्नश्चैवापि सहस्रशः ॥ रथैश्चापिनरव्याघ्रनरैश्चैव समंततः ५१ प्राकंपत मही
 राजन्निहतैस्तैः समंततः ॥ व्याकुलं सर्वमभवत्पांडवानां महदलम् ५२ कर्णस्त्वेको युधाश्रेष्ठो विधूम इव पावकः ॥ दहनशत्रून् रव्याघ्रशुभे स परंतपः ५३
 तेवध्यमानाः कर्णेन पंचालाश्चेदिभिः सह ॥ तत्र तत्र व्यमुह्यंत वनदाहेयथा द्विपाः ५४ चुक्रुशुश्च नरव्याघ्रयथा व्याघ्रानरोत्तमाः ॥ तेषां तु क्रोशता मासीद्भीतानां र
 णमूर्द्धनि ५५ धावतां च ततो राजस्त्रस्तानां च समंततः ॥ आर्तनादो महास्तत्र भूतानां भिवसं प्लवे ५६ वध्यमानांस्तु तान्दृष्ट्वा सूतपुत्रेण मारिष ॥ वित्रे सुः सर्वभू
 तानिति र्यग्योनिगतान्यपि ५७ तेवध्यमानाः समरे सूतपुत्रेण संजयाः ॥ अर्जुनं वा सुदेवं च क्रोशंति च मुहुर्मुहुः ५८ प्रेतराजपुरेयदत्तप्रेतराजं विचेतसः ॥ श्रुत्वा तु नि
 नदं तेषां वध्यतां कर्णसायकैः ५९ अथाब्रवीद्वासुदेवं कुंतीपुत्रो धनंजयः ॥ भार्गवास्त्रमहाघोरं दृष्ट्वा तत्र समीरितम् ६० पश्य कृष्णमहाबाहो भार्गवास्त्रस्य विक्रमम् ॥
 नैतदस्त्रं हि समरेश कथं हंतुं कथंचन ६१ सूतपुत्रं च संरब्धं पश्य कृष्णमहारणे ॥ अंतकप्रतिमं वीर्यं कुर्वाणं कर्मदारुणम् ६२ अभीक्ष्णं चोदयन्नश्चान्प्रेक्षते मां मुहुर्मु
 हुः ॥ न च पश्यामि समरे कर्णं प्रति पलायितुम् ६३ जीवन् प्राप्नोति पुरुषः संख्येजय पराजयौ ॥ मृतस्य तु हृषीकेश भंग एव कुतो जयः ६४ एवमुक्तस्तु पार्थेन कृष्णो
 मतिमतां वरम् ॥ धनंजयमुवाचेदं प्राप्तकालमरिंदमम् ६५ कर्णेन हि दृढं राजा कुंतीपुत्रः परिक्षितः ॥ तं दृष्ट्वाऽऽश्वास्य च पुनः कर्णं पार्थवधिष्यसि ६६ एवमुक्त्वा
 पुनः प्रायाद्द्रुमिच्छन् युधिष्ठिरम् ॥ श्रमेण ग्राहयिष्यंश्च युद्धे कर्णं विशांपते ६७ ततो धनंजयो द्रष्टुं राजानं बाणपीडितम् ॥ रथेन प्रययौ क्षिप्रं संग्रामाकेशवाज्ञ
 या ६८ गच्छन्नेव तु कौंतेयो धर्मराज दिदक्षया ॥ सैन्यमालोकयामास नापश्यत्तत्र चाग्रजम् ६९ युद्धं कृत्वा तु कौंतेयो द्रोणपुत्रेण भारत ॥ दुःसहं वज्रिणा संख्ये
 पराजित्य गुरोः सुतम् ७० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि धर्मराजशोधने चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ॥ ॥

६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावदीपे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥

द्रौणिमिति ततोऽग्रधन्वा विस्तारितोऽग्रचापः १ अनेकान् बहून् २ उवाच तं पप्रच्छ ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ गोष्ठात्स्थानात् ९ । १० । ११ भ्रातुर्वचः श्रुत्वा तदेव सत्यं वचो नारायणं प्रति

संजय उवाच ॥ द्रौणिपराजित्य ततोऽग्रधन्वा कृत्वा महदुष्करं शूरकर्म ॥ आलोकयामास ततः स्वसैन्यं धनंजयः शत्रुभिरप्रदृश्यः १ अयुध्यमानान् पृतनामुखस्था
 न शूरः शूरान् हर्षयन्सव्यसाची ॥ पूर्वप्रहारैर्मथितान् प्रशंसन् स्थितान् महात्मा सरथाननेकान् २ अपश्यमानस्तुकिरीटमालीयुधिष्ठिरं भ्रातरमाजमिदम् ॥ उवाच
 भीमं तस्मादभ्युपेत्य राज्ञः प्रवृत्तिं त्विह कुत्र राजा ३ ॥ भीमसेन उवाच ॥ अपयात इतो राजा धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ कर्णबाणाभितप्तांगो यदजीवेत्कथंचन ४ ॥ अर्जु
 न उवाच ॥ तस्माद्भवान्शीघ्रमिति प्रयातुराज्ञः प्रवृत्त्यै कुरु स तमस्य ॥ नूनं स विद्वोऽतिभृशं पृषत्कैः कर्णेन राजा शिबिरगतोऽसौ ५ यः संप्रहारैर्निशितैः पृषत्कैर्द्रो
 णेन विद्वोऽतिभृशं तरस्वी ॥ तस्यैव स तत्रापि जयप्रतीक्षो द्रोणोऽपि यावन्नहतः किलासीत् ६ संशयंगमितः पांडवाग्र्यः संख्येऽद्य कर्णेन महानुभावः ॥ ज्ञातुं प्रयात्या
 शुतमद्य भीमस्थास्याम्य हं शत्रुगणात्रिरुद्ध ७ ॥ भीमसेन उवाच ॥ त्वमेव जानीहि महानुभाव राज्ञः प्रवृत्तिं भरतर्षभस्य ॥ अहं हियद्यर्जुनयाम्यमित्रावदंति मां भी
 तइति प्रवीराः ८ ततोऽब्रवीदर्जुनो भीमसेनं संशतकाः प्रत्यनीकस्थिता मे ॥ एतान् हत्वाऽद्य मयानशक्यमितोऽपयातुं रिपुसंघगोष्ठात् ९ अथाब्रवीदर्जुनं भीमसेनः
 स्ववीर्यमासाद्य कुरुप्रवीर ॥ संशतकान् प्रतियोत्स्यामि संख्ये सर्वानहं याहि धनंजय त्वम् १० तद्भीमसेनस्य वचो निशम्य सुदुष्करं भ्रातुरमित्रमध्ये ॥ संशतकानी
 कमसह्यमेकः सुदुष्करंधारयामीति पार्थः ११ उवाच नारायणमप्रमेयं कपिध्वजः सत्यपराक्रमस्य ॥ श्रुत्वा वचो भ्रातुरदीनसत्त्वस्तदाऽहवे सत्यवचो महात्मा ॥ द्रष्टुं
 कुरुश्रेष्ठमभिप्रयास्यन् प्रोवाच वृष्णिप्रवरं तदानीम् १२ ॥ अर्जुन उवाच ॥ चोदयाश्चान्हृषीकेश विहायैतद्वलार्णवम् ॥ अजातशत्रुं राजानं द्रुपुमिच्छामि केशव १३
 ॥ संजय उवाच ॥ ततो हयान्सर्वदा शर्हि मुख्यः प्रचोदयन् भीममुवाच चेदम् ॥ नैतच्चित्रंतव कर्माद्य भीमयास्याम्य हं जहि पार्थारि संघान् १४ ततो ययौ हृषीकेशो
 यत्र राजायुधिष्ठिरः ॥ शीघ्राच्छीघ्रतरं राजन्वाजिभिर्गरुडोपमैः १५ प्रत्यनीके व्यवस्थाप्य भीमसेनमरिंदमम् ॥ संदिश्य चैतं राजेन्द्र युद्धं प्रति वृकोदरम् १६
 ततस्तु गत्वा पुरुषप्रवीरौ राजानमासाद्य शयानमेकम् ॥ रथादुभौ प्रत्यवरुह्य तस्माद्वंदतुर्धर्मराजस्य पादौ १७ तं दृष्ट्वा पुरुषव्याघ्रं क्षेमिणं पुरुषर्षभम् ॥ मुदा
 ऽभ्युपगतौ कृष्णावश्विनाविव वासवम् १८ तावभ्यनंदद्राजाऽपि विवस्वानश्विनाविव ॥ हते महासुरेजं भेशक्रविष्णूयथा गुरुः १९ मन्यमानो हतं कर्णं धर्मराजो
 युधिष्ठिरः ॥ हर्षगद्गदया वाचा प्रीतः प्राह परंतपः २० ॥ संजय उवाच ॥ अथोपयातौ पृथुलो हिताक्षौ शराचितां गौरुधिरप्रदिग्धौ ॥ समीक्ष्य सेनाग्रनरप्रवीरौ
 युधिष्ठिरो वाक्यमिदं बभाषे २१ महासत्त्वो हितौ दृष्ट्वा सहितौ केशवार्जुनौ ॥ हतमाधिरथिमेने संख्ये गांडीवधन्वना २२

कपिध्वज उवाचेत्यन्वयः १२ । १३ । १४ । १५ प्रत्यनीकेशवसैन्यसमीपे १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२३ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ७ ॥ स्वागतमिति भोअच्युतार्जुनोयुवयोर्दर्शनमेगाहंप्रियं कुशलमितिपाठेयुवयोःकुशलंयत्तन्मेगाहंप्रियमि
तियोज्यं १ अरिष्टाभ्यांशुभाभ्यां २ १ अनुज्ञातमनुगृहीतं ४ ५ ६ अनलानिलयोरितिक्रमात्तेजोबलाभ्यां ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ मरणेउपस्थितेसतियातः
तावम्यनंदतकौतेयःसाम्रापरमवलगुना ॥ स्मितपूर्वममित्रग्रंपूजयन्भरतर्षभ २३ ॥ इतिश्रामहाभारतेकर्णपर्वणियुधिष्ठिरंप्रतिकृष्णार्जुनागमेपंचषष्टितमोऽ
ध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ स्वागतंदेवकीमातःस्वागतंतेधनंजय ॥ प्रियंमेदर्शनंगाढंयुवयोरच्युतार्जुनौ १ अक्षताभ्यामरिष्टाभ्यांहतः
कर्णोमहारथः ॥ आशीविषसमंयुद्धेसर्वशस्त्रविशारदम् २ अग्रगंधार्तराष्ट्राणांसर्वेषांशर्मवर्मच ॥ रक्षितंवृषसेनेनसुषेणेनचधन्विना ३ अनुज्ञातंमहावीर्यरामेणा
स्त्रेसुदुर्जयम् ॥ अग्र्यंसर्वस्यलोकस्यरथिनंलोकविश्रुतम् ४ त्रातारंधार्तराष्ट्राणांगंतारंवाहिनीमुखे ॥ हंतारंपरसैन्यानाममित्रगणमर्दनम् ५ दुर्योधनहितेयु
क्तमस्मद्दुःखायचोद्यतम् ॥ अप्रदृष्यंमहायुद्धेदेवैरपिसवासवैः ६ अनलानिलयोस्तुल्यतेजसाचबलेनच ॥ पातालमिवगंभीरंसुहृदानांदेवधनम् ७ अंतकंम
ममित्रणांहत्वाकर्णं महासृधे ॥ दिष्टयायुवामनुप्राप्तौजित्वाऽसुरमिवामरौ ८ घोरंयुद्धमदीनेनमयाह्यद्याच्युतार्जुनौ ॥ कृतंतेनातकेनेवप्रजाःसर्वाजिघांसता ९
तेनकेतुश्चमेच्छन्नोहतौचपार्ष्णिसारथी ॥ हतवाहस्ततश्चास्मियुयुधानस्यपश्यतः १० दृष्ट्वाभ्यस्ययमयोर्वीरस्यचशिखंडिनः ॥ पश्यतांद्रौपदेयानांपं
चालानांचसर्वशः ११ एतान्नजित्वामहावीर्यःकर्णःशङ्कगणानवहन् ॥ जितवान्मांमहाबाहोयतमानोमहारणे १२ अभिसृत्यचमांयुद्धेपरुषाण्युक्तवान्बहु ॥
तत्रतत्रयुधांश्रेष्ठपरिभूयनसंशयः १३ भीमसेनप्रभावानुयज्जीवामिधनंजय ॥ बहुनात्रकिमुक्तेननाहंतस्सोढुमुत्सहे १४ त्रयोदशाहंवर्षाणियस्माद्भीतोधनंज
य ॥ नस्मनिद्रालंभेरात्रौनचाहानिसुखंकचित् १५ तस्यद्वेषेणसंयुक्तःपरिदह्येधनंजय ॥ आत्मनोमरणेयातोवाघ्रीणसहवद्विपः १६ तस्यायमगमत्कालश्चि
तयानस्यमेचिरम् ॥ कथंकर्णोमयाशक्योयुद्धेक्षपयितुंभवेत् १७ जाग्रत्स्वपंश्चकौतेयकर्णमेवसदाह्यहम् ॥ पश्यामितत्रतत्रैवकर्णभूतमिदंजगत् १८ यत्रयत्र
हिगच्छामिकर्णाद्भीतोधनंजय ॥ तत्रतत्रहिपश्यामिकर्णमेवाग्रतःस्थितम् १९ सोऽहंतैनैववीरेणसमरेष्वपलायिना ॥ सहयःसरथःपार्थजित्वाजीवन्विसर्जितः
२० कोनुमेजीवितेनार्थोराज्येनार्थोभवेत्पुनः ॥ ममैवंविक्षतस्याद्यकर्णेनाहवशोभिना २१ नप्राप्तपूर्वयद्भीष्मात्कृपाद्रोणाच्चसंयुगे ॥ तत्प्राप्तमद्यमेयुद्धेसूतपु
त्रान्महारथात् २२ सत्वांपृच्छामिकौतेययथाऽद्यकुशलंतथा ॥ तन्ममाचक्ष्वकात्स्न्येतयथाकर्णोहतस्त्वया २३ शक्रतुल्यबलौयुद्धेयमतुल्यःपराक्रमे ॥ राम
तुल्यस्तथाऽस्त्रेणसकथंवेनिष्पूदितः २४ महारथःसमाख्यातःसर्वयुद्धविशारदः ॥ धनुर्धराणांप्रवरःसर्वेषामेकपुरुषः २५
पलायितोस्मि वाघ्रीणसोमेषविशेषः यस्यनासापुटयोर्वघ्रीसदृशचर्मभवति द्विपोद्वाभ्यावक्रकर्णाभ्यांपिबतीति द्विजइतिपाठे'कृष्णप्रीवोरकशिराःश्वेतपक्षोविहंगमः । सर्वैवाघ्रीणसःप्रोक्तोया
ज्ञिकैःपितृकर्मणि' इतिप्राश्नः ३५ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० अयंसूतपुत्रः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ विहंगेर्वाणिः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ बाणेभ्यःसमर्पितेनकर्णबाणैररयंतंप्रविद्धेनेत्यर्थः

पूजितोघृतराष्ट्रेणसपुत्रेणविशंपते ॥ त्वदर्थमेवराधेयःसकथंनिहतस्त्वया २६ धार्तराष्ट्रोहियोधेषुसर्वेष्वेवसदाऽर्जुन ॥ तवमृत्युरणेकर्णमन्यतेपुरुषर्षभ २७
सत्वयापुरुषव्याघ्रकथंयुद्धेनिष्पूदितः ॥ तन्ममाचक्ष्वकौतेययथाकर्णोहतस्त्वया २८ युध्यमानस्यचशिरःपश्यतांसुहृदांहतम् ॥ त्वयापुरुषशार्दूलसिंहेनेव
यथारुरोः २९ यःपर्युपासीत्प्रदिशोदिशश्चत्वांसूतपुत्रःसमरेपरिप्सन् ॥ दित्सुःकर्णःसमरेहस्तिषड्वंसहीदानींकंपत्रैःसुतीक्ष्णैः ३० त्वयारणेनिहतःसूतपुत्रः
कच्चिच्छेतेभूमितलेदुरात्मा ॥ प्रियश्चमेपरमोवैकृतोऽयंत्वयारणेसूतपुत्रंनिहत्य ३१ यःसर्वतःपर्यपतत्त्वदर्थेसदाऽर्चितोगर्वितःसूतपुत्रः ॥ सशूरमानीसमरेस
मेत्यकच्चित्त्वयानिहतःसंयुगेऽसौ ३२ रौक्मंवरंहस्तिगजाश्चयुक्तरथंप्रदित्सुर्यःपरेभ्यस्त्वदर्थे ॥ सदारणेस्पर्धतेयःसपापःकच्चित्त्वयानिहतस्तातयुद्धे ३३ यो
सौसदाशूरमदेनमतोविकथ्यतेसंसदिकौरवाणाम् ॥ प्रियोऽत्यर्थतस्यसुयोधनस्यकच्चित्सपापोनिहतस्त्वयाऽद्य ३४ कच्चित्समागम्यधनुःप्रयुक्तस्त्वत्प्रेषितैर्लो
हितगैर्विहंगैः ॥ शेतेसपापःसुविभिन्नगात्रःकच्चिद्भग्नौधार्तराष्ट्रस्यबाहू ३५ योऽसौसदाश्चाघतेराजमध्येदुर्योधनंहर्षयन्दर्पपूर्णः ॥ अहंहंताफाल्गुनस्येतिमोहा
त्कच्चिद्भ्रूचस्तस्यनवैतथातत् ३६ नाहंपादौधावयिष्येकदाचिद्यावस्थितःपार्थइत्यल्पबुद्धेः ॥ व्रतंतस्यैतत्सर्वदाशक्रसूनोकच्चित्त्वयानिहतःसोद्यकर्णः ३७
योऽसौकृष्णामब्रवीदुष्टबुद्धिःकर्णःसभायांकुरुवीरमध्ये ॥ किंपांडवांस्त्वेनजहासिकृष्णेसुदुर्बलान्पतितान्हीनसत्त्वान् ३८ योऽसौकर्णःप्रत्यजानात्त्वदर्थेनाहंहत्वा
सहकृष्णेनपार्थम् ॥ इहोपयातेतिसपापबुद्धिःकच्चिच्छेतेशरसंभिन्नगात्रः ३९ कच्चित्संग्रामोविदितोवैतवायंसमागमेमृजयकौरवाणाम् ॥ यत्रावस्थामीदृशीप्रा
पितोऽहंकच्चित्त्वयासोऽद्यहतोदुरात्मा ४० कच्चित्स्वयातस्यसुमंदबुद्धेर्गांडीवमुक्तौर्विशिखैर्ज्वलाद्भिः ॥ सकुंडलंभानुमदुत्तमांगकायात्कृतंयुधिसव्यसाचिन् ४१
यत्तन्मयाबाणसमर्पितेनध्यातोऽसिर्कर्णस्यवधायवीर ॥ तन्मेत्वयाकच्चिदमोचमद्यध्यानंकृतंकर्णनिपातनेन ४२ यद्वर्पपूर्णःससुयोधनोऽस्मानुदीक्षतेकर्णसमा
श्रयेण ॥ कच्चित्त्वयासोऽद्यसमाश्रयोऽस्यभग्नःपराक्रम्यसुयोधनस्य ४३ योनःपुराणंठतिलानवोचत्सभामध्येकौरवाणांसमक्षम् ॥ सदुर्मतिःकच्चिदुपेत्यसंख्येत्वं
याहतःसूतपुत्रोह्यमर्षी ४४ यःसूतपुत्रःप्रहसन्दुरात्मापुराश्रवीन्निर्जितांसौबलेन ॥ स्वयंप्रसह्यानययाज्ञसेनीमपीहकच्चित्सहतस्त्वयाऽद्य ४५ यःशस्त्रमुच्छ्रेष्ठ
तमःपृथिव्यापितामहंभ्याक्षिपदल्पचेताः ॥ संख्यायमानोऽर्द्धरथःसकच्चित्त्वयाहतोऽद्याधिरथिर्महात्मन् ४६ अमर्षजंनिकृतिसमीरणेरितंहृदिस्थितंज्वलन
मिमंसदामम ॥ हतोमयासोऽद्यसमेत्यकर्णइतिब्रुवन्प्रशमयसेऽद्यफाल्गुन ४७

४८ ॥ इतिकर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ तद्धमेति १ खगमान्बाणान् २ ॥ ३ वध्यतां वध्यमानानां कौरवाणामुज्जिहीषा उद्धर्तुमिच्छामकाशीं ४ ॥ ५

ब्रवीहि मे दुर्लभमेतदयं कथं त्वयानिहतः सूतपुत्रः ॥ अनुध्यायेत्वा सततं प्रवीरवृत्रे हतेऽसौ भगवानिवेद्रः ४८ ॥ इति श्रीमहाभारतकर्णपर्वणियुधिष्ठिरवाक्येष्वष्टष
ष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तद्धर्मशीलस्य वचो निशम्य राज्ञः क्रुद्धस्यातिरथो महात्मा ॥ उवाच दुर्धर्मदीनसत्वं युधिष्ठिरं जिष्णुरनंतवीर्यः
१ ॥ अर्जुन उवाच ॥ संशप्तकैर्युध्यमानस्य मेऽद्य सेनाग्रयायी कुरुसैन्येषुराजन् ॥ आशीविषाभान् खगमान् प्रमुंचन् द्रौणिः पुरस्तात्सहसाऽभ्यतिष्ठत् २ दृष्ट्वा रथं
मेघरवं ममैव समस्तसेनावरणेऽभ्यतिष्ठत् ॥ तेषामहंपंचशतानि हत्वा ततो द्रौणिमगमं पार्थिवाग्र्य ३ समासमासाद्य नरैर्द्रयतः समभ्ययात्सिंहमिव द्विपेन्द्रः ॥ अका
पीच्चरथिनामुज्जिहीषीमहाराजवध्यतां कौरवाणाम् ४ ततो रणे भारतदुष्प्रकंप्य आचार्यपुत्रः प्रवरः कुरूणाम् ॥ मामर्दयामास शितैः पृषत्कैर्जनादनं चैव विषाग्नि
कल्पैः ५ अष्टागवामष्टशतानि बाणान्मया प्रयुद्धस्य वहंतितस्य ॥ तांस्तेन मुक्तानहमस्य बाणैर्वर्षनाशयं वायुरिवाभ्रजालम् ६ ततोऽपरान्बाणसंधानने काना
कर्णपूर्णयतविप्रमुक्तान् ॥ ससर्जशिक्षास्त्रबलप्रयत्नैस्तथा यथा प्रावृषिकालमेघः ७ नैवा ददानं न च संदधानं जानमिहे कतरेणास्यतीति ॥ वामेन वायदाक्षिणेन
सद्रौणपुत्रः समरे पर्यवर्तत् ८ तस्याततमंडलमेव सज्यं प्रदृश्यते कार्मुकद्रौणसूनोः ॥ सोऽविध्यन्मांपंचभिर्द्रौणपुत्रः शितैः शरैः पंचभिर्वासुदेवम् ९ अहं हितं त्रिंश
तावज्जकल्पैः समार्दयं निमिषस्यांतरेण ॥ क्षणात्श्वावित्समरूपो बभूव समादितो माद्विमृष्टैः पृषत्कैः १० सविक्षरन् रुधिरं सर्वगात्रैरथानीकं मृतसूनोर्विवेश ॥ मया
भिभूतान्सैनिकानां प्रबर्हानसौ प्रपश्यन् रुधिरप्रदिग्धान् ११ ततोऽभिभूतं युधिषीक्ष्य सैन्यं वित्रस्तयोधं द्रुतवाजिनागम् ॥ पंचाशतारथमुख्यैः समेत्य कर्णस्त्वर
न्मामुपायात्प्रमाथी १२ तान्सूदयित्वाऽहमपास्य कर्णं द्रष्टुं भवंतं त्वरयाभियातः ॥ सर्वे पंचालाह्वद्विजंते स्म कर्णं दृष्ट्वा गावः केसरिण्यथैव १३ मृत्योरास्यं व्यात
मिवाभिपद्य प्रभद्रकाः कर्णमासाद्य राजन् ॥ रथांस्तुतान्सप्तशतान्निमग्रांस्तदा कर्णः प्राहिणोन्मृत्युसम १४ नचाप्यभूत्क्लांतमनाः सराजन् यावन्नास्मान् दृष्टवान्
सूतपुत्रः ॥ श्रुत्वा तु त्वां तेन दृष्टं समेतमश्वत्थाम्ना पूर्वतरं क्षतं च १५ मन्ये कालमपयानस्य राजन् कूरात्कर्णातिऽहमर्चित्य कर्मन् ॥ मया कर्णस्यास्त्रमिदं पुरस्ताद्युद्धे
दृष्टं पांडवचित्ररूपम् १६ न ह्यन्ययोद्धा विद्यते मृजयानां महारथयोद्यसहेतु कर्णम् ॥ शैने यो मे सात्यकिश्चक्रक्षौ दृष्टुमश्वपितथैव राजन् १७ युवामन्युश्चोत्त
मौजाश्च शूरोऽपृष्ठतो मां रक्षताराजपुत्रौ ॥ रथप्रवीरेण महानुभावद्विषत्सैन्ये वर्ततादुस्तरेण १८ समेत्याहं सूतपुत्रेण संख्ये वृत्रेण वज्रीवनरैर्द्रमुख्य ॥ योत्स्याम्यहं
भारतसूतपुत्रमस्मिन्संग्रामे यदि वै दृश्यतेऽद्य १९ आयाहि पश्याद्ययुयुत्समानं मां सूतपुत्रस्य रणे जयाय ॥ महर्षभस्यैव मुखं प्रपन्नाः प्रभद्रकाः कर्णमभिद्रवन्ति २०

अष्टौ गावो यस्मिंस्तदष्टागवशकटं तेषामष्टागवां अष्टाष्टसंख्यानिशकटानि नुदभावार्धः शतानि बाणान् अनेकशतसंख्यान्वहन्ति १।७।८।९। १०।११।१२।१३।१४।१५। १६।१७।१८।१९।२०

२१।२२।२३ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रुत्वा कर्णमिति स्पष्टार्थोऽष्टषष्ठितमः १।२।३।४।५।६।७।८

षट्साहस्राभारतराजपुत्राः स्वर्गाय लोकाय रणे निमग्राः ॥ कर्णेन चेदयं निहन्मिराजन्सर्वाधवं युध्यमानं प्रसह्य २१ प्रतिश्रुत्या कुर्वतो वै गतिर्या कष्टाया तातामहरा
जसिंह ॥ आमंत्रयेत्वा ब्रूहि जयं रणे मे पुराभीमं धार्तराष्ट्राग्रसंते २२ सौतिह निष्यामि नरैर्द्रसिंहसैन्यं तथा शत्रुगणांश्च सर्वान् २३ ॥ इति श्रीम० कर्ण० अर्जु
नवाक्ये सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ श्रुत्वा कर्णकल्पमुदारवीर्यं क्रुद्धः पार्थः फाल्गुनस्यामितौजाः ॥ धनं जयं वाक्य
मुवाच चेदं युधिष्ठिरः कर्णशराभितप्तः १ विप्रद्रुतातातचमूस्त्वदीयातिरस्कृताचाद्ययथानसाधु ॥ भीतो भीमं त्यज्य चायास्तथा त्वं यन्नाशकः कर्णमथो निहतुम्
२ स्नेहस्त्वया पार्थ कृतः पृथायागर्भं समाविश्य यथानसाधु ॥ त्यक्त्वा रणे यदपायाः समीपं यन्नाशकः सूतपुत्रं निहतुम् ३ यत्तद्वाक्यं द्वैतवने त्वयोक्तं कर्णं हंता
ऽस्म्येकरथेन सत्यम् ॥ त्यक्त्वा तं वै कथमद्यापयातः कर्णाद्वीतो भीमसेनं विहाय ४ इदं यदि द्वैतवनेऽप्यचक्षः कर्णोऽहं न प्रशक्ष्ये नृपेति ॥ वयंततः प्राप्तकालं च स
र्वे कृत्यानुपैष्याम तथैव पार्थ ५ मयि प्रातिश्रुत्य वधं हितस्य न वै कृतं तच्च तथैव वीर ॥ आनीय नः शत्रुमध्यं सकस्मात्समुत्क्षिप्य स्थंडिले प्रत्यर्पिष्ठाः ६ अप्याशिष्म
वयमर्जुन त्वयि यियासवो बहुकल्याणमिष्टम् ॥ तन्नः सर्वे विफलं राजपुत्रफलार्थिनां विफल इवातिपुष्पः ७ प्रच्छादितं बडिशमिवाभिषेण संछादितं गरलमिवाशने
न ॥ अनर्थकं मे दर्शितवानसि त्वं राज्यार्थिनो राज्यरूपं विनाशम् ८ त्रयोदशे माहिसमाः सदा वयं त्वामन्वजीविष्म धनं जयाशया ॥ काले वर्षे देवमिवोत्तबीजंत नः
सर्वान्नरके त्वं न्यमज्जः ९ यत्तत्पृथावागुवाचां तरिक्षे सप्ताहजाते त्वयि मंदबुद्धौ ॥ जातः पुत्रो वा सविक्रमोऽयं सर्वान् शूरान् शात्रवान् जेष्यतीति १० अयं जेता त्वां
डवे देवसंधानं सर्वाणि भूतान्यपि चोत्तमौजाः ॥ अयं जेता मद्रकलिंगके कयानयं कुरूत्राजमध्ये निहंता ११ अस्मात्परो नो भविता धनुर्धरो नैनं भूतां किंच न जातु जे
ता ॥ इच्छन्नयं सर्वभूतानि कुर्याद्देशे वशी सर्वसमाप्तविद्यः १२ कांत्या शशांकस्य जवेन वायोऽस्थैर्येण मेरोक्षमया पृथिव्याः ॥ सूर्यस्य भासा धनदस्य लक्ष्म्या शौर्ये
ण शक्रस्य बलेन विष्णोः १३ तुल्यो महात्मा तव कुंतिपुत्रो जातोऽदितेर्विष्णुरिवारिहंता ॥ स्वेषां जयाय द्विषतां वधाय ख्यातोऽमितौजाः कुलतंतु कर्ता १४ इत्यंतरि
क्षे शतशृंगमूर्ध्नि तपस्विनां शृण्वतां वागुवाच ॥ एवं विधंतं च न भूतथा च देवापि नूनममृतं वदन्ति १५ तथा परेषां मृषितमानां श्रुत्वा गिरः पूजयतां सदा त्वाम् ॥
न संनतिं प्रेमिसुयोधनस्य न त्वां जानाम्याधिरथे र्भयार्तम् १६ पूर्वयदुक्तं हि सुयोधने न न फाल्गुनः प्रमुखे स्थास्यतीति ॥ कर्णस्य युद्धे हि महाबलस्य मोख्या तु त
न्नावबुद्धं मयाऽसीत् १७ तेनाद्य तस्येभृशमप्रमेयं यच्छत्रुवर्गे नरकं प्राविष्टः ॥ तदैव वाच्योऽस्मिन्नुत्त्वयाऽहं नयोत्स्येऽहं सूतपुत्रं कथांचित् १८ ततो नाहं सृजया
न्के कयांश्च समानयेयं सुहृदोरण्य ॥ एवं गते किंच मयाऽद्य शक्यं कार्यं कर्तुं विग्रहे सूतजस्य १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इतिकर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये अष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ युधिष्ठिरेणेति

तथैव राज्ञश्च सुयोधनस्य ये वापि मायोदुकामाः समेताः ॥ धिगस्तु मज्जीवितमद्य कृष्णयोऽहं वंशसूतपुत्रस्य यातः २० मध्ये कुरुणां सुहृदां च मध्ये ये चाप्यन्ये
योदुकामाः समेताः ॥ यदि स्मर्जीवेत्स भवेन्निहंता महारथानां प्रवरो रथोत्तमः ॥ तवाभिमन्युस्तनयोऽद्य पार्थ न चास्मि गता समरे पराभवम् २१ अथापि जीवेत्स
मरेषटोक्तचस्तथापि नाहं समरे पराङ्मुखः ॥ मम ह्यभाग्यानि पुरा कृतानि पापानि नूनं बलवन्ति युद्धे २२ त्वणंच कृत्वा समरे भवंतं ततोऽहमेवं निरुतो दुरात्मना ॥
वैकर्तनेनैव तथा कृतोऽहं यथा ह्यशक्तः क्रियते ह्यबाधवः २३ आपद्रुतं कश्चन यो विमोक्षेत्स बाधवः संहयुक्तं सुहृच्च ॥ एवं पुराणामुनयो वदन्ति धर्मः सदा सद्भिरनुष्ठि
तश्च २४ त्वष्ट्राकृतं वाहमकूजनाक्षं शुभं समास्थाय कपिध्वजं तम् ॥ खड्गं गृहीत्वा हेमपट्टानुबद्धं धनुश्चेदंगां दिवं तालमात्रम् २५ सकेशेनोद्यमानः कथं त्वं कर्णी
द्वीतो व्यपयातोऽसि पार्थ ॥ धनुश्च त्वेकेशवाय प्रयच्छयंता भविष्यस्त्वं रणे केशवस्य २६ तदा हनिष्यत्केशवः कर्णमुग्रं मरुत्पातिर्दृष्टमिवात्तवज्रः ॥ राधेयमेतं य
दि नाद्यशक्तश्चरंतमुग्रं प्रति बाधनाय २७ प्रयच्छान्यस्मै गां दिवमेतदद्य त्वतो योस्त्रैरन्यधिको वानरेंद्रः ॥ अस्मान्नैव पुत्रदारैर्विहीनान् सुखाद्गृहान् राज्यनाशाच्च
भूयः २८ द्रष्टालोकः पतितानप्यगाधे पापैर्जुष्टेन रके पांडवे ॥ मासेऽपतिष्यः पंचमेत्वं सुकृच्छ्रेण वागर्भे अभविष्यः पृथायाः २९ यत्ते श्रेयो राजपुत्रा भविष्यन्
चेत्संग्रामादपयानं दुरात्मन् ॥ धिग्गां दीवं धिक्च ते बाहुवीर्यमसंख्येयान् बाणगणांश्च धिक्ते ॥ धिक्ते केतुं केसरिणः सुतस्य कृशानुदत्तं च रथं च धिक्ते ३० ॥ इति
श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि युधिष्ठिरक्रोधवाक्ये अष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ युधिष्ठिरेणैव मुक्तः कौंतेयः श्वेतवाहनः ॥ असिजग्रा
हसंक्रुद्धो जिघांसुर्भरतर्षभम् १ तस्य कोपं समुद्गीक्ष्य चित्तज्ञः केशवस्तदा ॥ उवाच किमिदं पार्थ गृहीतः खड्ग इत्युत २ न हि पश्यामि योद्धव्यं त्वया किंचिद्वनंज
य ॥ तेऽग्रेस्ता धार्तराष्ट्रा हि भीमसेनेन धीमता ३ अपयातोऽसि कौंतेय राजा द्रष्टव्य इत्यपि ॥ सराजा भवता दृष्टः कुशली च युधिष्ठिरः ४ सदृश्वान् पशून् दूलांशून्
लसन् विक्रमम् ॥ हर्षकाले च संप्राप्ते किमिदं मोहकारितम् ५ न तं पश्यामि कौंतेय यस्ते वध्यो भविष्यति ॥ प्रहर्तुमिच्छसे कस्मात्किं वा तोचित विभ्रमः ६ कस्मा
द्भवान्महाखड्गं परिगृह्णाति सत्वरः ॥ तत्त्वां पृच्छामि कौंतेय किमिदं ते चिकीर्षितम् ७ परावृत्तस्यित्कुद्धः खड्गमनुत विक्रमम् ॥ एवमुक्तस्तु कृष्णेन प्रेक्षमाणो यु
धिष्ठिरम् ॥ अर्जुनः प्राह गोविंदं कुद्धः सर्प इव श्वसन् ॥ अन्यस्मै देहि गां दीवमिति मायोऽभिचोदयेत् ९ भिद्यामहंतस्य शिर इत्युपाशुवतं मम ॥ तदुक्तं मम चाने
न राज्ञाऽमित पराक्रम १० समक्षं तव गोविंदं न तत्क्षंतुमिहोत्सहे ॥ तस्मादेनं वधिष्यामि राजानं धर्मभीरुकम् ११ प्रतिज्ञां पालयिष्यामि हत्वैनं नरसत्तमम् ॥
एतदर्थं मया खड्गो गृहीतो यदुनंदन १२

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

१२ । १३ । १४ मवान्यसंरंभमगात्तत्कालेन अकाले इत्यर्थः १३ । १७ कर्तुमयोग्यानां कर्मणां संयोगं कर्तुं योग्यानामपि अक्रियाणां निषिद्धाक्रियाणां संयोगं करोति स पुरुषाधम इत्याह
अकार्याणामिति १८ उपस्थिताः शिष्यैरनुसृता गुरवः १९ । २० सुखं जनधीत्येत्यर्थः श्रुतेन ज्ञात्वेन २१ यत्तु भवान्धर्मरक्षितं तदवज्ञानात् अधर्ममेव धर्ममनुपेक्षत्यर्थः यतः प्राणिनां वधं दोषकरं इत्ये

सोऽहं युधिष्ठिरं हत्वा सत्यस्यानृप्यतां गतः ॥ विशोको विज्वरश्चापि भविष्यामि जनार्दन १३ किं वा त्वं मन्यसे प्राप्तमस्मिन्काल उपस्थिते ॥ त्वमस्य जगतस्तावत्थ
सर्वं गता गतम् १४ तत्तथा प्रकरिष्यामि यथार्थं वक्ष्यते भवान् ॥ संजय उवाच ॥ धिग्धिगित्येव गोविंदः पार्थ मुक्त्वाऽब्रवीत्पुनः १५ ॥ कृष्ण उवाच ॥ इदानीं पार्थ
जानामिन वृद्धाः सेवितास्त्वया ॥ कालेन पुरुषव्याघ्रसंरंभं द्रवानगात् १६ न हि धर्मविभागज्ञः कुर्यादेवं धनंजय ॥ यथा त्वं पांडवाद्ये ह धर्मभीरु रपंडितः १७ अकार्या
णां क्रियाणां संयोगं करोति वै ॥ कार्याणामक्रियाणां सपार्थ पुरुषाधमः १८ अनुसृत्य तु ये धर्मकथयेयु रपस्थिताः ॥ समासविस्तरविदानं तेषां वेत्ति निश्चयम्
१९ अनिश्चयज्ञो हि नरः कार्याकार्यविनिश्चये ॥ अवशो मुह्यते पार्थ यथा त्वं मूढ एव तु २० न हि कार्यमकार्यं वा सुखं ज्ञातुं कथंचन ॥ श्रुतेन ज्ञायते सर्वं तच्च त्वं नावबुध्यसे २१
अविज्ञानाद्भवान्यच्च धर्मरक्षति धर्मवित् ॥ प्राणिनां त्वं वधं पार्थ धार्मिको नावबुध्यसे २२ प्राणिनामवधस्तात सर्वं ज्यायान्मतो मम ॥ अनृतां वा वदेद्वाचं न तु हिंस्यात्कथं
चन २३ सकथं भ्रातरं ज्येष्ठं राजानं धर्मको विदम् ॥ हन्याद्भवान्न रश्चेष्टप्राकृतोऽन्यः पुमानिव २४ अयुध्यमानस्य वधस्तथाऽज्ञात्रोश्च मानद ॥ पराङ्मुखस्य द्रवतः
शरणं चापि गच्छतः २५ कृतांजलेः प्रपन्नस्य प्रमतस्य तथैव च ॥ न वधः पूज्यते सद्भिस्तच्च सर्वं गुरौ तव २६ त्वया चैवं वतं पार्थ बालेनैव कृतं पुरा ॥ तस्मादधर्मसंयुक्तं
मौर्व्यात्कर्म व्यवस्यसि २७ सगुरुं पार्थ कस्मात्त्वं हंतुं कामोऽभिधावसि ॥ असंप्रधार्य धर्माणां गतिं सूक्ष्मां दुरत्ययाम् २८ इदं धर्मरहस्यं च तव वक्ष्यामि पांडव ॥ यद्ब्रू
यात्तव भीष्मो हि पांडवो वा युधिष्ठिरः २९ विदुरो वा तथा क्षताकुंती वाऽपि यशस्विनी ॥ तत्ते वक्ष्यामि तत्त्वेन निबोधैतद्वनंजय ३० सत्यस्य वदिता साधुर्न सत्याद्विद्यते
परम् ॥ तत्त्वेनैव सुदुर्ज्ञेयं पश्य सत्यमनुष्ठितम् ३१ भवेत्सत्यमवक्तव्यं वक्तव्यमनृतं भवेत् ॥ यत्रानृतं भवेत्सत्यं सत्यं चाप्यनृतं भवेत् ३२ विवाहकाले रतिसंयोगे
प्राणात्यये सर्वधनापहारे ॥ विप्रस्य चार्थे ह्यनृतं वदेत्पंचानृतान्यादुरपातकानि ३३ सर्वस्वस्यापहारे तु वक्तव्यमनृतं भवेत् ॥ तत्रानृतं भवेत्सत्यं सत्यं चाप्यनृतं भवेत् ॥
तादृशं पश्यते बालो यस्य सत्यमनुष्ठितम् ३४ भवेत्सत्यमवक्तव्यं न वक्तव्यमनुष्ठितम् ॥ सत्यानृते विनिश्चित्य ततो भवति धर्मवित् ३५ किमाश्चर्यं कृतं प्रज्ञः पुरुषोऽ
पि सुदारुणः ॥ सुमहत्प्राप्नुयात्पुण्यं बलाको धवधादिव ३६ किमाश्चर्यं पुनर्भूतो धर्मकामो ह्यपंडितः ॥ सुमहत्प्राप्नुयात्पापमापगास्विकौशिकः ३७

तत्रावबुध्यसे २२ । २३ । २४ अज्ञात्रोऽज्ञातनीयस्य अवध्यस्य २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० सत्यं तत्त्वेन याथावत्त्वेन सुदुर्ज्ञेयं पश्य क्वचित्सत्यमप्यधर्माय भवतीत्यर्थः ३१ । ३२ । ३३
यस्य येन हेतुना सत्यमेव सत्यतया अनुष्ठितं तादृशमेव पश्यति सत्यवादितया तेन हेतुना बालः अज्ञः ३४ । ३५ । ३६ । ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ तपस्वीनःतपस्विनामिनःश्रेष्ठः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ श्वभ्रमिवनरकमिव अपृष्ठाप्रश्नमकृत्वाऽर्हति तत्रधर्माधर्मयो
स्तत्त्रेनिश्चेतव्येलक्षणस्यउद्देशःवचनंभविष्यति ५४ क्वचित्केंणापिधर्मस्वरूपंनिर्णयमित्याह दुष्करमिति ५५ नप्रत्यसूयामिनदूषयामि अनुमानतोऽपिधर्मोज्ञेयइत्याशयेनाह नचेति लक्षणो
द्देशमाहप्रभवेति ५६ अहिंसैवधारणाद्धर्मइत्याहाहिंसार्थायेति ५७ । ५८ न्यायेन 'संतोषजनयेत्प्राज्ञस्तदेवेश्वरपूजनम्' इत्यादिवाक्यावष्टंभेनान्योन्यसुखहेतुत्वात्पारदार्यादिकमपिधर्मइति

॥ अर्जुनउवाच ॥ आचक्ष्वभगवन्नेतद्यथाविदाम्यहंतथा ॥ बलाकस्यानुसंबंधनदीनांकौशिकस्यच ३८ ॥ वासुदेवउवाच ॥ पुराव्याधोऽभवत्कश्चिद्वलाकोनाम
भारत ॥ यात्रार्थपुत्रदारस्यमृगानहंतिनकामतः ३९ वृद्धौचमातापितरौबिभर्त्यन्यांश्चसंश्रितान् ॥ स्वधर्मनिरतो नित्यंसत्यवागनसूयकः ४० सकदाचिन्मृगं
लिप्सुर्नाभ्यविदंमृगंकाचित् ॥ अपःपिबंतंददृशेष्वापदंघ्राणचक्षुषम् ४१ अदृष्टपूर्वमपितत्सत्त्वंतेनहतंतदा ॥ अंधेहतेततोव्योमःपुष्पवर्षपपातच ४२ अप्सरो
गीतवादित्रैर्नादितंचमनोरमम् ॥ विमानमगमत्स्वर्गान्मृगव्याधानिर्नाषया ४३ तद्रूपं सर्वभूतानामभावायविलार्जुन ॥ तपस्त वावरंप्राप्तंकृतमंधंस्वयंभुवा ४४
तद्धत्वा सर्वभूतानामभावकृतनिश्चयम् ॥ ततोबलाकःस्वरगादेवंधर्मःसुदुर्विदः ४५ कौशिकोप्यभवद्विप्रस्तपस्वीनोबहुश्रुतः ॥ नदीनांसंगमेग्रामाददूरात्सकिलाव
सत् ४६ सत्यंमयासदावाच्यमितितस्याभवद्भूतम् ॥ सत्यवादीतिविख्यातःसतदाऽऽसीद्धनंजय ४७ अथदस्युभयात्केचित्तदातद्वनमाविशत् ॥ तत्रापिदस्यवः
कुद्धास्तानमार्गतयन्तः ४८ अथकौशिकमभ्येत्यप्राहुस्तेसत्यवादिनम् ॥ कतमेनपथायाताभगवन्बहवोजनाः ४९ सत्येनपृष्टःप्रब्रूहियदितान्वेत्थशंसनः ॥
सपृष्टःकौशिकःसत्यंवचनंतानुवाचह ५० बहुवृक्षलतागुल्ममेतद्वनमुपाश्रिताः ॥ इतितान्ख्यापयामासतेम्यस्तत्त्वंसकौशिकः ५१ ततस्तेतान्समासाद्यकूरा
जघुरितिश्रुतिः ॥ तेनाधर्मेणमहतावागदुरुक्तेनकौशिकः ५२ गतःसकष्टंनरकंसूक्ष्मधर्मेष्वकोविदः ॥ यथाचाल्पश्रुतोमूढोधर्माणामविभागवित् ५३ वृद्धानपृ
ष्ट्वासंदेहंमहच्छुभ्रमिवार्हति ॥ तत्रतेलक्षणोद्देशःकश्चिदेवंभविष्यति ५४ दुष्करंपरमंज्ञानंतर्केणानुव्यवस्यति ॥ श्रुतेधर्मइतिह्येकेवदंतिबहवोजनाः ५५ तत्ते
नप्रत्यसूयामिनचसर्वविधीयते ॥ प्रभवार्थायभूतानांधर्मप्रवचनंकृतम् ५६ यत्स्यादहिंसासंयुक्तंसधर्मइतिनिश्चयः ॥ अहिंसार्थायहिंसाणांधर्मप्रवचनंकृतम्
५७ धारणाद्धर्ममित्याहुर्धर्मोधारयतेप्रजाः ॥ यत्स्याद्धारणसंयुक्तंसधर्मइतिनिश्चयः ५८ येन्यायेनजिहीर्षतोधर्ममिच्छंतिकर्हिचित् ॥ अकूजनेनमोक्षं
वानानुकूजेत्कथंचन ५९ अवश्यंकूजितव्येवाशंकेरन्नप्यकूजतः ॥ श्रेयस्तत्रानृतंवंक्तुं तत्सत्यमविचारितम् ६०

वंतोधर्मापहारमिच्छंतितेअकूजनेनवेदशब्दराहित्येनताद्विकृद्धधर्ममोक्षंवावेदबाह्यामिच्छंतितान्प्रतिनानुकूजेततेःसहसंबादमपिनकुर्यादसंभाष्यास्ते तेनवेदा विरोधेसतियदन्यस्यसुखकरंतद्धर्म
इत्यर्थः ५९ यत्रतुधर्मसंदेहवेदशब्दोनास्तिनापिलौकिकीयुक्तिरस्तिप्रकिंकरूपमित्याशंक्याह अवश्यमिव यत्रब्राह्मणस्तेनस्वेनज्ञातस्तत्रेतेरेषास्तेनोऽयमस्तिनोवेदिसंशयेपक्षद्वयेपिऽ
हिंसाप्राप्तौ मौनमेवाश्रयेत्मानेनाप्यासिद्धौअनृतमपिवदेदित्यर्थः ६०

यइति कार्येभ्यःयत्किंचित्कार्यमनस्युद्दिश्यव्रतंकरवातस्यव्रतस्यनानाअन्येनप्रकारेणोपपादनं करोति सदाभिकोव्रतफलंनाप्नोतीत्यर्थः ६१ । ६२ । ६३ तेभ्यःस्तेनेभ्यःपीडयेन्नरकंप्रापयेत्
६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ अविदितमितिच्छेदः ६९ । ७० अनुग्रहंअवधेनप्रतिज्ञारक्षणम् ७१ । ७२ तूबरकःबहुभोजनः ७३ तंहन्यामिति स्थाताननस्थास्येएनसामुक्तोऽपि

यःकार्येभ्योव्रतंकृत्वातस्यनानोपपादयेत् ॥ नतत्फलमवाप्नोति एवमाहुर्मनीषिणः ६१ प्राणान्त्ययेविवाहेवासर्वज्ञातिवधात्यये ॥ नर्मण्यभिप्रवृत्तेवानचप्रोक्तंमृषा
भवेत् ६२ अधर्मनात्रपश्यंतिधर्मतत्त्वार्थदर्शिनः ॥ यस्तेनैःसहसंबंधान्मुच्यतेशपथैरपि ६३ श्रेयस्तत्रानृतंवंक्तुं तत्सत्यमविचारितम् ॥ नचतेभ्योधनंदेयंशक्ये
सतिकथंचन ६४ पापेभ्योहिधनंदंतदातारमपिपीडयेत् ॥ तस्माद्धर्मार्थमनृतमुक्तानानृतभागभवेत् ६५ एषतेलक्षणोद्देशोमयोद्दिष्टोयथाविधि ॥ यथाधर्मय
थाबुद्धिमयाऽवैहितार्थिना ६६ एतच्छ्रुत्वाब्रूहिपार्थयदिवध्योयुधिष्ठिरः ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ यथाब्रूयान्महाप्राज्ञोयथाब्रूयान्महामतिः ६७ हितंचैव
यथाऽस्माकंतथैतद्वचनंतव ॥ भवान्मातृसमोऽस्माकंतथापितृसमोऽपिच ६८ गतिश्चपरमाकृष्णत्वमेवचपरायणम् ॥ नहिते त्रिषुलोकेषुविद्यतेऽविदितंकचित्
६९ तस्माद्भवान्परंधर्मवेदसर्वयथातथम् ॥ अवध्यं पांडवंमन्येधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ७० अस्मिंस्तुममसंकल्पेब्रूहि किंचिदनुग्रहम् ॥ इदंवापरमत्रैवशृणुहृत्स्थंवि
वक्षितम् ७१ जानासिदाशार्हममव्रतंत्वंयोमां ब्रूयात्कश्चनमानुषेषु ॥ अन्यस्मैत्वंगांडिवंदेहिपार्थत्वतोऽस्त्रैर्वावीर्यतोवाविशिष्टः ७२ हन्यामहंकेशवतंप्रसह्यभी
मोहन्यातूबरकेतिचोक्तः ॥ तन्मेराजाप्रोक्तवांस्तेसमक्षंधनुर्देहीत्यसकृद्वृष्णिवीर ७३ तंहन्यांचेत्केशजीवलोकेस्थातानाहंकालमप्यल्पमात्रम् ॥ ध्यात्वानूनह्ये
नसाचापिमुक्तोवधंराज्ञोभ्रष्टवीर्योविचेताः ७४ यथाप्रतिज्ञाममलोकबुद्धौभवेत्सत्याधर्मभृतांवरिष्ठ ॥ यथाजीवेत्पांडवोऽहंचकृष्णतथाबुद्धिंदातुमप्यर्हसित्वम् ७५
॥ वासुदेवउवाच ॥ राजाश्रांतोविक्षतोदुःखितश्चकर्णेनसंख्येनिशितैर्बाणसंचैः ॥ यश्चानिशंसूतपुत्रेणवीरशरैर्भृशंताडितोयुध्यमानः ७६ अतस्त्वमेतेनसरोष
मुक्तोदुःखान्वितेनेदमयुक्तरूपम् ॥ अकोपितोह्येषयदिस्मसंख्येकर्णेनहन्यादितिचाब्रवीत्सः ७७ जानातितं पांडवेषुचापिपापंलोकेकर्णमसह्यमन्यैः ॥ तत
स्त्वमुक्तोभृशरोषितेनराज्ञासमक्षंपरुषाणिपार्थ ७८ नित्योद्युक्तेसततंचाप्रसह्येकर्णेभूतंह्यद्यरणेनिबद्धम् ॥ तस्मिन्हतेकुरवोनिर्जिताःस्युरेवंबुद्धिःपार्थिवेधर्म
पुत्रे ७९ ततोवधंनार्हतिधर्मपुत्रस्त्वयाप्रतिज्ञाऽर्जुनपालनीया ॥ जीवन्नयंयेनमृतोभवेद्वितन्मेनिबोधेहतवानुरूपम् ८० यदामानंलभतेमाननार्हस्तदासंवे
जीवतिजीवलोके ॥ यदावमानंलभतेमहांतंतदाजीवन्मृतइत्युच्यतेसः ८१ संमानितःपार्थिवोऽयंसदैवत्वयाचभीमेनतथायमाभ्याम् ॥ वृद्धैश्चलोकेपुरुषै
श्चशूरैस्तस्यापमानंकलयाप्रयुक्ष्व ८२

कृतप्रायश्चित्तोपिनस्थास्येइत्यर्थः किंकृत्वारज्ञोवधंघ्यात्वा ७४ । ७५ । ७६ । ७७ समक्षंआवयोरितिशेषः ७८ कर्णेणोक्तं द्यूतंयुद्धरूपम् ७९ । ८० । ८१ । ८२

अत्र भवंतं मान्यं स्वमिति ब्रूहि तावत्तैव तद्वचः कृतो भवतीत्यर्थः ८३ एवं पूज्यावमान रूपसंयोगं आत्मनाऽनुष्ठितं कुरु ८४ तत्र मानमाह अथवेति ८५ यत्तु सुस्त्वमिति प्रोक्तं तत् अवधेन शस्त्र
पातनभंतरेणैव वधः वधकरं भवतीत्यर्थः ८६ अयुक्तमेवं वनो वधं वेत्स्यते अनेनाहं हत इति ज्ञास्यतीत्यर्थः समं वैषम्यपरिहारम् ८७ । ८८ ॥ इति क० प० नी० भा० भा० ऊनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥
त्वमित्यत्र भवंतं हि ब्रूहि पार्थ युधिष्ठिरम् ॥ त्वमित्युक्तो हि निहतो गुरुर्भवति भारत ८३ एवमाचर कौतेय धर्मराजे युधिष्ठिरे ॥ अधर्मयुक्तं संयोगं कुरुष्वैनं कुरुद्वह ८४
अथर्वाङ्गिरसीह्येषा श्रुतीनामुत्तमा श्रुतिः ॥ अविचार्यैव कार्येषां श्रेयस्कार्मैर्नरैः सदा ८५ अवधेन वधः प्रोक्तो यदुरुस्त्वमिति प्रभुः ॥ तद्ब्रूहि त्वं न्यमयोक्तं धर्मराजस्य
धर्मवित् ८६ वधं ह्ययं पांडव धर्मराजस्त्वतोऽयुक्तं वेत्स्यते चैव मेषः ॥ ततोऽस्य पादावभिवाद्य पश्चात्समं ब्रूयाः सांत्वयित्वा च पार्थम् ८७ आताप्राज्ञस्तव कोपं न जातु
कुर्याद्राजा धर्ममवेक्ष्य चापि ॥ मुक्तोऽवृताद्भातवधाच्च पार्थ हृष्टः कर्णं त्वं जहि सूतपुत्रम् ८८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कृष्णार्जुनसंवादे ऊनसप्तति
तमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ इत्येवमुक्तस्तु जनार्दन न पार्थः प्रशस्याथ सुहृद्वचस्तत् ॥ ततोऽब्रवीदर्जुनो धर्मराजमनुक्तपूर्वपुरुषं प्रसह्य १
॥ अर्जुन उवाच ॥ मा त्वं राजन् व्याहर व्याहर स्वयस्तिष्ठ सेक्रोशमात्रेणान्द्वै ॥ भीमस्तु मामर्हति गर्हणाय यो युध्यते सर्वलोकप्रवीरैः २ काले हि शून्परिपीडय संख्ये
हत्वा च शूरान् पृथिवीपतीस्तान् ॥ रथप्रधानोत्तमनागमुख्यान् सादिप्रवेकानमितांश्च वीरान् ३ यः कुंजराणामधिकं सहस्रं हत्वानदंस्तु मुलं सिंहनादम् ॥ कांबोजाना
मयुतं पार्वतीयान् मृगान् सिंहो विनिहत्येव चाजौ ४ सुदुष्करं कर्म करोति वीरः कर्तुं यथानार्हसि त्वं कदाचित् ॥ रथादवधुत्य गदां परासृजंस्तयानि हंत्यश्वरथाद्विपात्रणे ५
वरासिनावजिरथाश्च कुंजरांस्तथारथां गैर्धनुषादहत्यरीन् ॥ प्रगृह्य पद्ममहिताग्निं हन्ति पुनस्तु दोर्म्यां शतमन्युविक्रमः ६ महाबलैश्चैव श्रवणांतकोपमः प्रसह्य हंता द्वि
षतामनी किनीम् ॥ समीपसेनोऽर्हति गर्हणमि न त्वं नित्यं रक्ष्यसे यः सुहृद्भिः ७ महारथान्नागवरान्ह्यांश्च पदातिमुख्यान् पिचप्रमथ्य ॥ एको भीमो धार्तराष्ट्रेषु मग्नः
समा सुपालब्धुमर्दिदमोऽर्हति ८ कलिंगवंगानिषादमागधान् स दामदानीलबलाहकोपमान् ॥ निहंतियः शत्रुगणाननेकान् समा सुपालब्धुमर्दिदमोऽर्हति ९ सयुक्त
मास्थाय रथं हि काले धनुर्विधुन्वन् शरपूर्णमुष्टिः ॥ सृजत्यसौ शरवर्षाणि वीरो महाहवे मेघ इवांबुधाराः १० शतान्यष्टौ वारणानामवश्यं विशाशितैः कुंभकराग्रहस्तैः ॥
भीमेनाजौ निहतान्यद्यबाणैः समाकूरं वतुमर्हत्यरिघ्नः ११ बलंतुवाचि द्विजसत्तमानां क्षात्रं बुधाबाहुबलं वदंति ॥ त्वं वाग्बलो भारतनिष्ठुरश्च त्वमेव मां वेत्स्यथ ॥ अबलोहम्
१२ यतेहानित्यंतव कर्तुमिष्टं दारैः सुतैर्जीवितेनात्मना च ॥ एवं न मां वाग्विशिखेन हंसित्वतः सुखं न वयं विन्न किंचित् १३ मां मावमंस्थाद्रौपदी तल्पसंस्थो महारथा
न् प्रतिहन्मि त्वदर्थे ॥ तेनाभिंशं कीभारतनिष्ठुरोऽसित्वतः सुखं नाभिजानामि किंचित् १४ प्रोक्तः स्वयं सत्यसंधेन मृत्युस्तवा प्रियार्थं नरदेव युद्धे ॥ वीरः शिखंडी द्रौपदो
ऽसौ महात्मा मयाऽभिगुप्तेन हतश्च तेन १५

इत्येवमिति । व्याहर व्याहरस्ववचनं क्रोशमात्रेण तिष्ठसे अपि तु ततोऽपि दूरे इत्यर्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ सत्यसंधेन मीढमेष १५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ अनुतेपे अनुतापं प्राप्तवान् उद्धवर्हकोशान्निष्कासितवान् २३ । २४ । २५ । २६ । २७ आत्मनस्तवादात्महत्या परहत्यास्यकुत्सनादित्यध्याय

नचाभिनंदा मितवाधिराज्यं यतस्त्वमक्षेष्वाहिताय सक्तः ॥ स्वयंकृत्वा पापमनार्यजुष्टमस्माभिर्वा तर्तुमिच्छस्य रींस्त्वम् १६ अक्षेष्वादिषा बहवो विधर्माः श्रुतास्त्वया
सहदेवोऽब्रवीद्यान् ॥ तान्नेषित्वं त्यक्तुमसाधुजुष्टांस्तेन स्म सर्वे निरयं प्रपन्नाः १७ सुखं त्वतो नाभिजानीम किंचिद्यतस्त्वमक्षेर्देवितुं संप्रवृत्तः ॥ स्वयंकृत्वा व्यसनं पांड
वत्वमस्मांस्तीव्राः श्रावयस्यद्यवाचः १८ शैतेऽस्माभिर्निहता शत्रुसेना छिन्नैर्गात्रैर्भूमितलेन दंती ॥ त्वया हितत्कर्म कृतं नृशंसं यस्मादोषः कौरवाणां वधश्च १९ हता
उदीच्यानिहताः प्रतीच्यानष्टाः प्राच्यादाक्षिणात्या विशस्ताः ॥ कृतं कर्माप्रतिरूपं महाद्विस्तेषां यो धैरस्मदीयैश्च युद्धे २० त्वं देवि तावत्कृते राज्यानां शस्त्वत्संभवानो
व्यसनं नरेन्द्र ॥ माऽस्मान् क्रूरैर्वीरैः प्रतोदैस्तु दंस्त्वं भूयो राजन् कोपयेस्त्वल्पभाग्यः २१ ॥ संजय उवाच ॥ एतावाचः पुरुषाः सव्यसाची स्थिरप्रज्ञः श्रावयित्वा तु
रूक्षाः ॥ बभूवा सौ विमना धर्मभीरुः कृत्वा प्राज्ञः पातकं किंचिदेवम् २२ तदाऽनुतेपे सुरराजपुत्रो विनिःश्वसंश्वासिमथोद्धवर्ह ॥ तमाह कृष्णः किमिदं पुनर्भवान्विको
शमाकाशनिभं करोत्यसिम् २३ ब्रवीहि मां त्वं पुनरुत्तरं वचस्तथा प्रवक्ष्याम्यहमर्थसिद्धये ॥ इत्येवमुक्तः पुरुषोत्तमेन सुदुःखितः केशवमर्जुनोऽब्रवीत् २४ अहं हनिष्ये
स्वशरीरमेव प्रसह्येनाहितमाचरं वै ॥ निशम्य तत्पार्थ वचोऽब्रवीदिदं धनं जयं धर्मं धृतां वरिष्ठः २५ राजानमेनं त्वमितीदमुक्त्वा किं कश्मलं प्राविशः पार्थ घोरम् ॥ त्वं
चात्मानं हंतुमिच्छस्यरिघ्ने दं सद्भिः सेवितं वै किरीटिन् २६ धर्मात्मानं भ्रातरं ज्येष्ठमद्य खड्गेन चैनं यदिह न्यातु वीर ॥ धर्माद्भीतस्तत्कथं नाम ते स्यात्किंचोत्तरं वाऽक
रिष्यस्त्वमेव २७ सूक्ष्मो धर्मो दुर्विदश्चापि पार्थ विशेषतोऽज्ञैः प्रोच्यमानं निबोध ॥ हत्वाऽऽत्मानमात्मना प्राप्नुयास्त्वंधाद्भातुर्नरकं चातिघोरम् २८ ब्रवीहि वाचा
द्यगुणानि हात्मनस्तथा हतात्मा भवितासि पार्थ ॥ तथाऽस्तु कृष्णे त्यभि नंद्य तद्वचो धनं जयः प्राह धनुर्विनाम्य २९ युधिष्ठिरं धर्मधृतां वरिष्ठं शृणुष्व राजन् निति शक्र
सूनुः ॥ न मादृशोऽन्योनरदेव विद्यते धनुर्धरो देवमृते पिनाकिनम् ३० अहं हितेनानुमते महात्मा क्षणेन हन्यां स चराचरं जगत् ॥ मया हिराजन्सदिगीश्वरादिशो विजित्य
सर्वा भवतः कृतावशे ३१ सराजसूयश्च समाप्तदाक्षिणः सभाचदिव्याभवतो ममौजसा ॥ पाणौ पृषत्कानि शिताममैव धनुश्च सज्यं विततं सबाणम् ३२ पादौ च मे सरथौ
सध्वजौ च न मादृशं युद्धं गतं जयंति ॥ हता उदीच्यानिहताः प्रतीच्याः प्राच्यानि रस्तादाक्षिणात्या विशस्ताः ३३ संशतकानां किंचिदेवास्ति शिष्टं सर्वस्य सैन्यस्य हतं
मयार्थम् ॥ शैते मयानिहता भारतीयं च मुराजन्देव च भू प्रकाशा ३४ ये चास्त्रज्ञास्तानहं हन्मि चास्त्रैस्तस्माल्लोकानेष करोमि भस्म ॥ जैत्रं रथं भीममास्थाय कृष्ण
यावः शीघ्रं सूतपुत्रं निहतुम् ३५ राजा भवत्वद्यसुनिवृत्तोऽयं कर्णणेनाशयिताऽस्मि बाणैः ॥ इत्येवमुक्त्वा पुनराह पार्थो युधिष्ठिरं धर्मधृतां वरिष्ठम् ३६

तात्पर्यम् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

॥६७॥

अद्यापुत्रासूतमाताभवित्रीकुंतीवाथोवामयातेनवापि ॥ सत्यंवदाम्यद्यनकर्णमाजौशरैरहत्वाकवचंविमोक्ष्ये ३७ ॥ संजयउवाच ॥ इत्येवमुक्त्वापुनरेवपार्थोयुधिष्ठि
रंधर्मभृतांवरिष्ठम् ॥ विमुच्यशस्त्राणिधनुर्विसृज्यकोशेचखड्गंविनिधायतूर्णम् ३८ सवीडयानम्रशिराःकिरिटीयुधिष्ठिरंप्रांजलिरभ्युवाच ॥ प्रसीदराजनक्षमयन्म
योक्तंकालेभवान्वेत्स्यतितन्नमस्ते ३९ प्रसादराजानममित्रसाहंस्थितोऽब्रवीच्चैवपुनःप्रवीरः ॥ नेदंचिरात्क्षिप्रमिदंभविष्यत्यावर्ततेसाध्वभियामिचैनम् ४० या
म्येषभीमंसमरात्प्रमोक्तुंसर्वात्मनासूतपुत्रंचहंतुम् ॥ तवप्रियार्थंममजीवितंहिब्रवीमिसत्यंतदवेहिराजन् ४१ इतिप्रयास्यनुपगृह्यपादौसमुत्थितोदीततेजाःकिरीटी॥
एतच्छ्रुत्वापांडवोधर्मराजोभ्रातुवाक्यंपरुषंफाल्गुनस्य ४२ उत्थायतस्माच्छयनादुवाचपार्थततोदुःखपरीतचेताः॥ कृतंमयापार्थयथानसाधुयेनप्राप्तंव्यसनंवःसु
घोरम् ४३ तस्माच्छिरश्छिधिममेदमद्यकुलांतकस्याधमपूरुषस्य ॥ पापस्यपापव्यसनान्वितस्यविमूढबुद्धेरलसस्यभीरोः ४४ वृद्धावमंतुःपरुषस्यचैवकिंतेचि
रमेह्यनुसृत्यरूक्षम् ॥ मच्छाम्यहंवनमेवाद्यपापःसुखंभवान्वर्ततांमद्विहीनः ४५ योग्योराजाभीमसेनोमहात्माक्लीबस्यवाममकिंराज्यकृत्यम् ॥ नचापिशक्तःपरु
षाणिसोढुंपुनस्तवेमानिरुषान्वितस्य ४६ भीमोऽस्तुराजाममजीवितेननकार्यमद्यावमतस्यवीर ॥ इत्येवमुक्त्वासहसोत्पपातराजाततस्तच्छयनंविहाय ४७ इ
येषनिर्गतुमथोवनायतंवासुदेवःप्रणतोऽभ्युवाच ४८ राजन्विदितमेतद्वैयथागांडीवधन्वनः ॥ प्रतिज्ञासत्यसंधस्यगांडीवंप्रतिविश्रुता ॥ ब्रूयाद्यएवंगांडीवमन्यस्मै
देयमित्युत ४९ वध्योस्यसपुमौल्लोकेत्वयाचोक्तोऽयमीदृशम् ॥ ततःसत्यांप्रतिज्ञांतांपार्थेनप्रतिरक्षता ५० मच्छंदादवमानोऽयंकृतस्तवमहीपते ॥ गुरूणामव
मानोहिवधइत्यभिधीयते ५१ तस्मात्त्वंवैमहाबाहोममपार्थस्यचोभयोः ॥ व्यतिक्रममिमंराजन्सत्यसंरक्षणंप्रति ५२ शरणंत्वांमहाराजप्रपन्नौस्वउभावपि ॥ क्षं
तुमर्हसिमेराजन्प्रणतस्याभियाचतः ५३ राधेयस्याद्यपापस्यभूमिःपास्यतिशोणितम् ॥ सत्यंतेप्रतिजानामिहतंविद्वद्यसूतजम् ५४ यस्येच्छसिवधंतस्यगत
मप्यस्यजीवितम् ॥ इतिरुष्णवचःश्रुत्वाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ५५ ससंभ्रमंहर्षकेशमुत्थाप्यप्रणतंतदा ॥ कृतांजलिस्ततोवाक्यमुवाचानंतरंवचः ५६ एवमेवय
थाऽऽस्थत्वमस्त्येषोऽतिक्रमोमम ॥ अनुनीतोऽस्मिगोविंदतारितश्चास्मिमाधव ५७ मोचिताव्यसनाद्धोराद्वयमद्यत्वयाऽच्युत ॥ भवंतंनाथमासाद्यह्यावांव्य
सनसागरात् ५८ घोरादद्यसमुत्तीर्णाबुभावज्ञानमोहितौ ॥ त्वद्धृष्टिप्लवमासाद्यदुःखशोकार्णवाद्वयम् ५९ समुत्तीर्णाःसाहामात्याःसनाथाःस्मत्वयाऽच्युत ६०
॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणियुधिष्ठिरसमाश्वासनेसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ धर्मराजस्यतच्छ्रुत्वाप्रीतियुक्तंवचस्ततः ॥
पार्थप्रोवाचधर्मात्मागोविंदोयदुनंदनः १

अ •

116911

12011

भावदीपे सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ धर्मराजस्येतिस्पष्टार्थः ।

२। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२ पञ्चग्यापादयोः १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०

(इति स्मृण्वचनाप्रत्युच्चार्य युधिष्ठिरम् ॥ बभूव विमनाः पार्थः किंचित्कृत्वेव पातकम् २ ततोऽब्रवीद्वासुदेवः प्रहसन्निव पाण्डवम् ॥ कथं नाम भवेदेतद्यदित्वं पार्थ धर्मजम् ३ असिना तीक्ष्णधारेण हन्या धर्मो व्यवस्थितम् ॥ त्वमित्युक्त्वाऽथ राजानमेवं कश्मलमाविशः ४ हत्वा तु नृपतिं पार्थ आकरिष्यः किमुतरम् ॥ एवं हि दुर्विदो धर्मो मंदप्रज्ञैर्विशेषतः ५ स भवान् धर्मभीरुत्वाद्भूवमैष्यन्महतमः ॥ नरकं घोररूपं च भ्रातुर्ज्येष्ठस्यैव धातुः ६ सत्वं धर्मभृतां श्रेष्ठं राजानं धर्मसंहितम् ॥ प्रसादय कुरु श्रेष्ठ मेतदत्र मतं मम ७ प्रसाद्य भक्त्याराजानं प्रीते चैव युधिष्ठिरे ॥ प्रयावस्त्वरितौ योद्धुं सूतपुत्ररथं प्रति ८ हत्वा तु समरे कर्णं त्वमद्य निशितैः शरैः ॥ विपुलां प्रीतिमाधत्स्व धर्मपुत्रस्य मानद ९ एतदत्र महाबाहो प्राप्तकालं मतं मम ॥ एवं कृते कृतं चैव तव कार्यं भविष्यति १० ततोऽर्जुनो महाराज लज्जया वै सन्निवितः ॥ धर्मराजस्य चरणौ प्रपद्य शिरसानतः ११ उवाच भरत श्रेष्ठं प्रसीदेति पुनः पुनः ॥ क्षमस्व राजन्यत्प्रोक्तं धर्मकामेन भीरुणा १२ दृष्ट्वा तु पातितं पद्भ्यां धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ धनं जयममित्रघ्नं रुदंतं भरतर्षभ १३ उत्थाप्य भ्रातरं राजा धर्मराजो धनं जयम् ॥ समाश्लिष्य च सस्नेहं प्ररुरोद महीपतिः १४ रुदित्वा सुचिरं कालं भ्रातरौ सुमहायुतौ ॥ कृतशौचौ महाराज प्रीतिमंतौ बभूवतुः १५ तत आश्लिष्य तं प्रेम्णामूर्ध्नि चाप्राय पाण्डवः ॥ प्रीत्या परमया युक्तो विस्मयं श्वपुनः पुनः ॥ अब्रवीत्तं महेश्वासं धर्मराजो धनं जयम् १६ कर्णेन मे महाबाहो सर्वसैन्यस्य पश्यतः ॥ कवचं च ध्वजं चैव धनुः शक्तिर्हयाः शराः १७ शरैः कृता महेश्वासयतमानस्य संयुगे ॥ सोऽहं ज्ञात्वारणे तस्य कर्म दृष्ट्वा च फाल्गुन १८ व्यवसीदामि दुःखेन न च मे जीवितं प्रियम् ॥ न चेदद्य हितं वीरं निहनिष्यामि संयुगे १९ प्राणानेव परित्यक्ष्ये जीवितार्थो हि को मम ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच विजयो भरतर्षभ २० सत्येन तेशपे राजन् प्रसादेन तथैव च ॥ भीमेन च नरश्रेष्ठ यमाभ्यां च महीपते २१ यथाद्य समरे कर्णेन निष्यामि हतोऽपि वा ॥ महीतले पतिष्यामि सत्येनायुधमालभे २२ एवमाभाष्य राजानमब्रवीन्माधवं वचः ॥ अद्य कर्णरणे कृष्णसूदयिष्येन संशयः २३ तव बुद्ध्या हि भद्रं ते वधस्तस्य दुरात्मनः ॥ एवमुक्तो ब्रवीत्पार्थ केशवो राजसत्तम २४ शक्तोऽसि भरत श्रेष्ठ हंतुं कर्णं महाबलम् ॥ एष चापि हि मे कामो नित्यमेव महारथ २५ कथं भवात्रणे कर्णेन हन्यादिति सत्तम ॥ भूयश्चोवाच मतिमान्माधवो धर्मनंदनम् २६ युधिष्ठिरे मंवी भत्सुं त्वं सांत्वयितुमर्हसि ॥ अनुज्ञातुं च कर्णस्य वधायाद्य दुरात्मनः २७ श्रुत्वा ह्यहमयं चैव त्वां कर्णशरपीडितम् ॥ प्रवृत्तिं ज्ञातुमायाता विहावां पाण्डुनंदन २८ दिष्ट्याऽसिराजन्न हतो दिष्ट्या न ग्रहणंगतः ॥ परिसांत्वय वीभत्सुं जयमाशाधिचानघ २९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एहो हि पार्थ वीभत्सो मां परिष्वज्य पाण्डव ॥ वक्तव्यमुक्तोऽस्मि हितं त्वया क्षांतं च तन्मया ३०

१ () चिन्हस्थाः श्लोकाः लिखितपुस्तकेनसन्ति । २ पार्थइतिपाठः

२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ यदित्वं प्रातानमवेस्तित्वार्तराष्ट्रं बलं कोऽनुप्रतीयादितिसंबंधः २३

कणी. ६

अ०

॥७३॥

॥६९॥

॥

अद्यसप्तदशाहानिवर्तमानस्य भारत ॥ विनाशस्यातिघोरस्य नखारणवाजिनाम् २ भूत्वाहिविपुलासेनातावकानांपरैः सह ॥ अन्योन्यं समरं प्राप्य किंचिच्छेषा
विशंपते ३ भूत्वावैकौरवाः पार्थप्रभूतगजवाजिनः ॥ त्वां वैशत्रुं समासाद्य विनष्टारणमूर्धनि ४ एते ते पृथिवीपालाः सृजयाश्च समा मताः ॥ त्वां समासाद्य दुर्धर्षपां
डवाश्च व्यवस्थिताः ५ पंचालैः पांडवैर्मत्स्यैः कारुवैश्चोदिभिः सह ॥ त्वया गुप्तैरामैश्चैः कृतः शत्रुगणक्षयः ६ कोहिशक्तीरणे जेतुं कौरवांस्तातसंयुगे ॥ अन्यत्र
पांडवान्युद्धे त्वया गुप्तान्महारथान् ७ शक्तस्त्वं हिरणे जेतुं ससुरासुरमानुषान् ॥ त्रीनलीकान्समरे युक्ताः किंपुनः कौरवं बलम् ८ भगदत्तं च राजानं कोऽन्यः शक्त
स्त्वया विना ॥ जेतुं पुरुषशार्दूलयोऽपि स्याद्वासवोपमः ९ तथेमां विपुलासेनां गुप्तां पार्थ त्वयाऽनघ ॥ नशेकुः पार्थिवाः सर्वे च क्षुभिरपि वीक्षितुम् १० तथैव स
ततं पार्थ रक्षिताभ्यां त्वयारणे ॥ घृष्टयुग्रां शिखंडिभ्यां भीष्मद्रोणौ निपातितौ ११ कोहिशक्तीरणे पार्थ भारतानां महारथौ ॥ भीष्मद्रोणौ युधाजेतुं शक्रतुल्यपरा
क्रमौ १२ कोहिशांतनवं भीष्मद्रोणं वैकर्तनं कृपम् ॥ द्रौणिचसौ मदतिं च कृतवर्माणमेव च १३ सैधवं मद्राजानं राजानं च सुयोधनम् ॥ वीरान् कृतास्त्रान्समरे
सर्वानेवानिवर्तिनः १४ अक्षौहिणीपतीनुग्रान्संहतान्युद्धदुर्मदान् ॥ त्वामृते पुरुषव्याघ्रजेतुं शक्तः पुमानिह १५ श्रेण्यश्च बहुलाः क्षीणाः प्रदीर्णाश्च रथद्विपाः ॥
नानाजनपदाश्चोग्राः क्षत्रियाणाममर्षिणाम् १६ गोवासदासमीयानां वसातीनां च भारत ॥ प्राच्यानां वाटधानानां भोजानां चाभिमानिनाम् १७ उदीर्णाश्च गजा
सेनासर्वक्षत्रस्य भारत ॥ त्वां समासाद्य निधनं गताभीमं च भारत १८ उग्राश्च भीमकर्माणस्तुषारायवनाः खशाः ॥ दार्वाभिसारादरदाः शकामाठरतंगणाः १९
आंध्रकाश्च पुलिंदाश्च किराताश्चोग्राविक्रमाः ॥ म्लेच्छाश्च पर्वतीयाश्च सागरानूपवासिनः २० संरंभिणो युद्धशौंडाबलिनो दंडपाणयः ॥ एते सुयोधनस्यार्थे संर
ब्धाः कुरुभिः सह २१ नशक्या युधिनिर्जेतुं त्वदन्धेन परंतप ॥ धार्तराष्ट्रमुदग्रं हि व्यूढं दृष्ट्वा महद्वलम् २२ यदित्वं न भवेत्प्रातः प्रतीयात् कोऽनुमानवः ॥ तत्सागर
मिवोद्धूतं रजसा संवृतं बलम् २३ विदार्य पांडवैः कुद्धैस्त्वया गुप्तैर्हतं विभो ॥ मागधानामधिपतिर्जयत्सेनो महाबलः २४ अद्य सप्तैव चाहानिहतः संख्येऽभिमान्यु
ना ॥ ततो दशसहस्राणि गजानां भीमकर्माणाम् २५ जघान गदया भीमस्तस्य राज्ञः परिच्छदम् ॥ ततोऽन्येऽभिहतानां गराश्च शतशो बलात् २६ तदेवं स
मरे पार्थ वर्तमाने महाभये ॥ भीमसेनं समासाद्य त्वांच पांडवकौरवाः २७ सवाजिरथमातंगा मृत्युलोकमिति गताः ॥ तथा सेनामुखे तत्र निहते पार्थ पांडवैः २८
भीष्मप्रासृजदुग्गाणि शरजालानि मारिष ॥ सचेदिकाशिपंचालान् करुषावमत्स्यैकैकयान् २९ शरैः प्रच्छाद्य निधनमनयत्परमास्त्रवित् ॥ तस्य चापच्युतैर्बाणैः
परदेहविदारणैः ३० पूर्णमाकाशमभवद्वक्त्रं पुंस्त्रैरजिह्वैः ॥ हन्याद्रथसहस्राणि एकैकैर्नैव मुष्टिना ३१

२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१

३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९ स्वांहीति क्षणेन सर्वमस्मीकर्तुं समर्थत्वां प्राप्य एकाहात्रयमानं क्षत्रयुक्तं

लक्षं नरद्विपान् हत्वा समेतान्समहाबलान् ॥ गत्या दशम्याते गत्वा जघ्नुर्वाजिरथद्विपान् ३२ हित्वा नवगतीर्दुष्टाः सबाणानाहवेऽव्यजन् ॥ दिनानि दशभीष्मेणानिघ्न
तातावकं बलम् ३३ शून्याः कृतारथोपस्थाहताश्च गजवाजिनः ॥ दर्शयित्वाऽऽत्मनोरूपं रुद्रोपेंद्रसमं युधि ३४ पांडवानामनीकानि प्रगृह्या सौव्यशातयत् ॥
विनिघ्नन् पृथिवीपालांश्चेदिपंचालकेकयान् ३५ अदहत् पांडवीसेनारथाश्च गजसंकुलाम् ॥ मज्जंतमम्लवेमंदमुज्जिह्वीषुः सुयोधनम् ३६ तथा चरंतं समरे तपंतमि
वभास्करम् ॥ पदातिकोटिसाहस्राः प्रवरायुधपाणयः ३७ नशेकुः सृजया द्रुपुं तथैवान्धे महीक्षितः ॥ विचरंतं तथा तंतुसंग्रामं जितकाशिनम् ३८ सर्वोद्यमेन
महता पांडवान्समभिद्रवत् ॥ सतु विद्राव्य समरे पांडवान्सृजयानपि ३९ एकएवरणे भीष्म एकवीरत्वमागतः ॥ तं शिखंडी समासाद्य त्वया गुप्तो महाव्रतम् ४०
जघान पुरुषव्याघ्रं शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ स एष पतितः शेतेशरतल्पोपितामहः ४१ त्वां प्राप्य पुरुषव्याघ्रं वृत्रः प्राप्येव वासवम् ॥ द्रोणः पंचदिनान्युग्रो विधम्य रि
पुवाहिनीम् ४२ कृत्वा व्यूहमभेद्यं च पातयित्वा महारथान् ॥ जयद्रथस्य समरे कृत्वा रक्षामहारथः ४३ अंतकप्रतिमश्चोग्रात्रियुद्धेऽदहत् प्रजाः ॥ दग्ध्वा यो
धाञ्छरैर्वीरो भारद्वाजः प्रतापवान् ४४ घृष्टयुग्रां समासाद्य सगतः परमांगतिम् ॥ यदि वाऽद्य भवान्युद्धे सूतपुत्रमुखात्रयान् ४५ नावारयिष्यः संग्रामेन स्मद्रोणो
व्यनक्ष्यत ॥ भवता तु बलं सर्वं धार्तरस्य वारितम् ४६ ततो द्रोणो हतो युद्धे पार्थ तेन धनं जय ॥ एवं वाकोरणे कुर्यात्स्वदन्यः क्षत्रियो युधि ४७ यादृशं ते कृतं पार्थ
जयद्रथवधं प्रति ॥ निवार्य सेनां महतीं हत्वा शूरांश्च पार्थिवान् ४८ निहतः सैधवो राजा त्वयाऽस्त्रबलतेजसा ॥ आश्चर्यं सिंधुराजस्य वधं जानंति पार्थिवाः ४९
अनाश्चर्यं हितस्त्वत्स्वं हि पार्थ महारथः ॥ त्वां हि प्राप्य रणे क्षत्रमेकाहादिति भारत ५० नश्यमानमहं युक्तं मन्येयमिति मे मतिः ॥ सेयं पार्थ चमूर्धो राधा र्तराष्ट्रस्य
संयुगे ५१ हतसर्वस्ववीरा हि भीष्मद्रोणौ यदाहतौ ॥ शीर्णप्रवरयोधाद्यहतवाजिरथद्विपा ५२ हीनासुर्ये दुनक्षत्रैर्द्यौरिवाभाति भारती ॥ विध्वस्ता हिरणे पार्थ
सेनेयं भीमविक्रम ५३ आसुरीवपुरासेना शक्रस्येव पराक्रमैः ॥ तेषां हतावशिष्टास्तु संति पंचमहारथाः ५४ अश्वत्थामा कृतवर्मा कर्णो मद्राधिपः कृपः ॥ तांस्त्व
मद्यनरव्याघ्रहत्वा पंचमहारथान् ५५ हताभिः प्रयच्छोर्वीराज्ञे सद्धीपपतनाम् ॥ साकाशजलपातालां सपर्वतमहावनाम् ५६ प्राप्नोत्वमितवीर्यश्रिरिय पार्थो
वसुंधराम् ॥ एतां पुराविष्णुरिव हत्वा दैतैर्यदानवान् ५७ प्रयच्छ मे दिनीराज्ञे शक्रायैव हरिर्यथा ॥ अद्य मादंतु पंचालानि हतेष्वरिषु त्वया ॥ विष्णुनानि हतेष्वे
वदानवेयेषु देवताः ५८ यदि वा द्विपदां श्रेष्ठं द्रोणं मानयतो गुरुम् ॥ अश्वत्थामि कृपातेऽस्ति कृपे वाऽऽचार्यगौरवात् ५९

बलवत्तरं मन्येयं जानीयां क्षणेन नाश्यमपि पूर्णैकाहपर्यंतं स्थायित्वादिति भावः सार्द्धः ५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९

१०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९

अत्यन्तापचितान्वधून्मानयन्मातृवाधवान् ॥ कृतवर्माणमासाद्यननेष्यसियमक्षयम् ६० आतरमातुरासाद्यशल्यमद्रजनाधिपम् ॥ यदित्वमरविदाक्षदयावा
न्नजिघांससि ६१ इमं पापमतिक्षुद्रमत्यन्तपाण्डवान्प्रति ॥ कर्णमद्यनरश्रेष्ठजह्याः सुनिशितैः शरैः ६२ एतत्ते सुकृतं कर्म नात्र किंचन युज्यते ॥ वयमप्यमुजानी
मोनात्र दोषोऽस्ति कश्चन ६३ दहने यत्स पुत्रायानि शिमा तुस्तवानघ ॥ दूतार्थे यच्च युष्मासु प्रावर्तत सुयोधनः ६४ तस्य सर्वस्य दुष्टात्मा कर्णो वै मूलमित्युत ॥
कर्णाद्धिमन्यते प्राणं नित्यमेव सुयोधनः ६५ ततो मामपि संरब्धो निग्रहीतुं प्रचक्रमे ॥ स्थिरा बुद्धिर्नरेन्द्रस्य धार्तराष्ट्रस्य मानद ६६ कर्णः पार्थानरणे सर्वांश्चिजे
ष्यति न संशयः ॥ कर्णमाश्रित्य कौंतेय धार्तराष्ट्रेण विग्रहः ६७ रोचितो भवता सार्धं जानताऽपि बलंतव ॥ कर्णो हि भाषते नित्यमहं पार्थान्समागतान् ६८ वासुदे
वं च दाशाहं विजेष्यामि महारथम् ॥ प्रोत्साहयन् दुरात्मानं धार्तराष्ट्रं सुदुर्मतिम् ६९ समेतौ गर्जते कर्णस्तमद्य जाहि भारत ॥ यच्च युष्मासु पापं वै धार्तराष्ट्रं प्रयुक्त
वान् ७० तत्र सर्वत्र दुष्टात्मा कर्णः पापमतिमुखम् ॥ यच्च तद्धारतराष्ट्रस्य क्रूरैः षड्विंशतिभ्यः ७१ अपश्यं निहतं वीरं सौभद्रमृषभेक्षणम् ॥ द्रोणद्रौणिक्पान्थीरा
न्कर्षयन्तं नरर्षभान् ७२ निर्मुनुष्यांश्च मातंगान् विरथांश्च महारथान् ॥ व्यश्वारोहांश्च तुरगान् पत्नीन्व्यायुधजीविनः ७३ कुर्वन्तमृषभस्कंधं कुरुवृष्णिशस्क
रम् ॥ विधमन्तमनीकानि व्यथयन्तं महारथान् ७४ मनुष्यावाजिमातंगान् प्राहिर्षन्तं यमक्षयम् ॥ शरैः सौभद्रमायातं दहन्तमिव वाहिनीम् ७५ तन्मे दहति गात्रा
णिसखे सत्येन तेशपे ॥ यत्तत्रापि च दुष्टात्मा कर्णोऽभ्यदुह्यत प्रभो ७६ अशकुंश्चाभिमन्योः कर्णः स्थातुरणेऽग्रतः ॥ सौभद्रशरनिर्भिन्नो विसंज्ञः शोणितोक्षितः
७७ निःश्वसन् क्रोधसंदीप्तो विमुखः सायकादितः ॥ अपयानकृतोत्साहो निराशश्चापि जीविते ७८ तस्थौ सुविह्वलः संख्ये प्रहारजनितश्रमः ॥ अथ द्रोणस्य स
मरेत्कालसदृशं तदा ७९ श्रुत्वा कर्णो वचः क्रूरं ततश्चिच्छेदकार्मुकम् ॥ ततश्छिन्नायुधं तेन रणे पंचमहारथाः ८० तंचैव निहति प्रज्ञाः प्राहरञ्छरवृष्टिभिः ॥
तस्मिन्निहते वीरे सर्वेषां दुःखमाविशत् ८१ प्राह सत्सु दुष्टात्मा कर्णः सख सुयोधनः ॥ यच्च कर्णोऽब्रवीच्छृणां सभायां परुषं वचः ८२ प्रमुखे पाण्डव्यानां कुरु
णां च नृशंसवत् ॥ विनष्टाः पाण्डवाः कृष्णेशाश्वतं नरकंगताः ८३ पतिमन्यं पृथुश्रोणिवृष्णिष्वमुभाषिणि ॥ एषा त्वं दृतराष्ट्रस्य दासी भूतानिवेशनम् ८४ प्रवि
शारालपद्माक्षिनसंतिपतयस्तव ॥ न पाण्डवाः प्रभवन्ति तव कृष्णे कथंचन ८५ दासभार्या च पांचालिस्वयं दासी च शोभने ॥ अद्य दुर्योधनो ह्येकः पृथिव्यां नृपतिः
स्मृतः ८६ सर्वे चास्य महीपाला योगक्षेममुपासते ॥ पश्येदानीं यथामद्रे विनष्टाः पाण्डवाः समम् ८७ अन्योन्यं समुदीक्षन्ते धार्तराष्ट्रस्य तेजसा ॥ व्यक्तं षडतिला
ह्येतेन पुरे वनिमज्जिताः ८८ प्रेष्य वच्चापिराजानमुपस्थास्यन्ति कौरवम् ॥ इत्युक्तवानधर्मज्ञस्तदा परमदुर्मतिः ८९

१०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।१०१।१०२।१०३।१०४।१०५।१०६।१०७।१०८।१०९।११०।१११।११२।११३।११४।११५।११६।११७।११८

पापः पापवचः कर्णः शृण्वतस्तव भारत ॥ अद्य पापस्य तद्वाक्यं सुवर्णविकृताः शराः ९० शमयन्तु शिलाघौतास्त्वयाऽस्ता जीवितच्छिदः ॥ यानि चान्यानि दु
ष्टात्मा पापानि कृतवांस्त्वयि ९१ तानद्य जीवितं चास्य शमयन्तु शरास्तव ॥ गांडीवप्रहितान्वोरानद्य गात्रैः स्पृशञ्छरान् ९२ कर्णः स्मरन् दुष्टात्मा वचनं द्रोणभी
ष्मयोः ॥ सुवर्णपुंखानाराचाः शत्रुघ्नवैद्युतप्रभाः ९३ त्वयाऽस्तास्तस्य वर्माणिभित्त्वा पास्यं याति शोणितम् ॥ उग्रास्त्वदुजनिर्मुक्ता मर्मभित्त्वा महाशराः ९४
अद्य कर्णमहावेगाः प्रेषयन्तु यमक्षयम् ॥ अद्य हाहा कृतादीनां विषण्णास्त्वच्छरादिताः ९५ प्रपतन्तं रथात् कर्णं पश्यन्तु वसुधाधिपाः ॥ अद्य शोणितसंमग्नं शयानं प
तितं भुवि ॥ अपविद्धायुधं कर्णं दीनाः पश्यन्तु बाधवाः ९६ हस्तिकक्षोमहानस्य भलेनोन्मथितस्त्वया ॥ प्रकंपमानः पतन्तु भूमावपिरथ ध्वजः ९७ त्वया शरश
तैश्छिन्नं रथं हेमविभूषितम् ॥ हतयोधाश्च मुत्सृज्य भीतः शल्यः पलायताम् ९८ त्वंचेत्कर्णसुतं पार्थसूतपुत्रस्य पश्यतः ॥ प्रतिज्ञाऽवारणार्थाय निहनिष्यसि सा
यकैः ९९ हतं कर्णस्तु तं दृष्ट्वा प्रियं पुत्रं दुरात्मवान् ॥ स्मरतां द्रोणभीष्माभ्यां वचः क्षत्रुश्च मानद १०० ततः सुयोधनो दृष्ट्वा हतमाधिरथित्वया ॥ निराशो जीविते
त्वद्यराज्ये चैव भवत्वरिः १ एते द्रवन्ति पंचालावध्यमानाः शितैः शरैः ॥ कर्णेन भरतश्रेष्ठ पाण्डवानुज्जिहीर्षवः २ पंचालान् द्रौपदेयांश्च धृष्टद्युम्नशिखंडिनौ ॥ दृष्ट
द्युम्नतनूजांश्च शतानीकं च नाकुलिम् ३ नकुलं सहदेवं च दुर्मुखं जनमेजयम् ॥ सुधर्माणं सात्यकिं च विद्विक्कं वंशगतान् ४ अभ्याहतानां कर्णेन पंचालानामसौ
रणे ॥ श्रूयते निनदोघोरस्त्वद्वधूनां परंतप ५ न त्वेव भीताः पंचालाः कथंचित्स्युः पराङ्मुखाः ॥ न हि मृत्युं महेश्वासा गणयन्ति महारणे ६ य एकः पाण्डवीसेनांश
रौधैः समवेष्टयत् ॥ तं समासाद्य पंचालाभीष्मान्नासन् पराङ्मुखाः ७ ते कथं कर्णमासाद्य विद्रव्युर्महारथाः ॥ यस्त्वेकः सर्वपंचालानहन् यहानिनाशयन् ८ काल
वच्चरते वीरः पंचालानां रथवजे ॥ तमप्यासाद्य समरे मित्रार्थे मित्रवत्सलाः ९ तथा ज्वलन्तं मस्त्राग्निगुरुं सर्वधनुष्मताम् ॥ निर्दहन्तं च समरे दुर्धर्षं द्रोणमोजसा ११०
ते नित्यमुदिता जेतुं मृधेशूनारिंदम ॥ न जात्वा धिरथेर्भीताः पंचालाः स्युः पराङ्मुखाः ११ तेषामापततां शूरः पंचालानां तरस्विनाम् ॥ आदतामूनशरैः कर्णः
पतंगानामिवानलः १२ एते द्रवन्ति पंचाला द्राव्यन्ते योधिभिर्ध्रुवम् ॥ कर्णेन भरतश्रेष्ठ पश्य पश्य तथा कृतान् १३ तांस्तथाभिमुखान् वीरान् मित्रार्थे त्यक्तजीवि
तान् ॥ क्षयं नयति राधेयः पंचालाञ्छतशोरणे १४ तद्भारतमहेश्वासानगाधेमज्जतोऽप्लवे ॥ कर्णार्णवेष्ठवो भूत्वा पंचालांश्चातुर्महसि १५ अस्त्रं हिरामात् कर्णेन
भार्गवाद्यपि सत्तमात् ॥ यदपातं महाघोरं तस्य रूपमुदीर्यते १६ तापनं सर्वसैन्यानां घोररूपं सुदारुणम् ॥ समावृत्य महासेनां ज्वलन्तं स्वेन तेजसा १७ एते चरं
तिसंग्रामे कर्णचापच्युताः शराः ॥ भ्रमराणां विववा तास्तापयन्ति स्म तावकान् ११८

एतेद्रवन्तिपंचालादिभुसर्वासुभारत ॥ कर्णास्त्रसमरेप्राप्यदुर्निवार्यमनात्मभिः १९ एषभीमोदृढक्रोधोदृतः पार्थसमन्ततः ॥ संजयैर्योधयन्कर्णपीडयतेनिशितैः
शरैः १२० पांडवान्मृजयांश्चैवपंचालांश्चवभारत ॥ हन्यादुपेक्षितः कर्णो रोगोदेहमिवागतः २१ नान्यत्त्वतोहिपश्यामि यो धौ धिष्ठिरेबले ॥ यः समासा
द्यराधेयं स्वस्तिमानावजेद्वहम् २२ तमद्यनिशितैर्बाणैर्विनिहत्यनरर्षभ ॥ यथाप्रतिज्ञं पार्थ त्वं कृत्वा कीर्तिमवाप्नुहि २३ त्वं हि शक्नो रणे जेतुं सकर्णानपि को
रवान् ॥ नान्योयुधियुधांश्चिष्टसत्यमेतद्ब्रवीमि ते २४ एतच्छ्रुत्वा महत्कर्म हत्वा कर्णं महारथम् ॥ कृतार्थः सफलः पार्थ सुखी भवनरोत्तम १२५ ॥ इति श्रीमहाभारते
कर्णपर्वणि कृष्णवाक्ये त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ सकेशवस्य बीभत्सुः श्रुत्वा भारतभाषितम् ॥ विशोकः संप्रहृष्टश्चक्षणेन समप
द्यत १ ततो ज्यामभिमृज्याशु व्याक्षिपद्वां डिबंधनुः ॥ दध्रे कर्णं विनाशाय केशं चाभ्यभाषत २ त्वयानाथेन गोविंद ध्रुव एव जयो मम ॥ प्रसन्नो यस्य मेऽद्य त्वं लो
के भूत भविष्य कृत ३ त्वत्सहायो ह्यहं कृष्ण त्रींशो कान्वै समागतान् ॥ प्रापयेयं परं लोकं किमु कर्णं महाहवे ४ पश्यामि द्रवतीं सेनां पंचालानां जनार्दन ॥ पश्यामि क
र्णसमरे विचरंतमभीतवत् ५ भार्गवास्त्रं च पश्यामि ज्वलंतं कृष्ण सर्वशः ॥ सृष्टं कर्णेन वाष्णे यशक्रेणेव यथाऽग्निम् ६ अयं खलु संप्रग्रामो यत्र कर्णमया हतम् ॥ क
थयिष्यंति भूतानि यावद्भूमिर्धारिष्यति ७ अद्य कृष्णविकर्णो मे कर्णं नेष्यंति मृत्यवे ॥ गांडीवमुक्ताक्षिप्वंतो मम हस्तप्रचोदिताः ८ अद्य राजा धृतराष्ट्रः स्वां बुद्धि
मवमंस्यते ॥ दुर्योधनमराज्याहं ययाराज्येऽभ्यषेचयत् ९ अद्य राज्या सुखाच्चैव श्रियो राज्ञा तथा पुरात् ॥ पुत्रेभ्यश्च महाबाहो धृतराष्ट्रो विमोक्ष्यति १० गुणवं
तं हियो द्वेष्टि निर्गुणं कुरुते प्रभुम् ॥ स शोचति नृपः कृष्णक्षिप्रमेवागतेक्षये ११ यथा च पुरुषः कश्चिच्छ्रुत्वा चाश्रवणं महत् ॥ फलं दृष्ट्वा भृशं दुःखी भविष्यति जना
र्दन ॥ सूतपुत्रे हते त्वयि निराशो भविता प्रभुः १२ अद्य दुर्योधनो राज्याज्जीविताच्च निराशकः ॥ भविष्यति हते कर्णे कृष्णसत्यं ब्रवीमि ते १३ अद्य दृष्ट्वा मया कर्णं
शरैर्विशकलीकृतम् ॥ स्मरतां तव वाक्यानि शमं प्रति जनेश्वरः १४ अद्या सौ बलः कृष्ण ग्लहान् जानातु वै शरान् ॥ दुरोदरं च गांडीवं मंडलं च रथं प्रति १५
अद्य कुंती सुतस्याहं दंढराज्ञः प्रजागरम् ॥ व्यपनेष्यामि गोविंद हत्वा कर्णं शितैः शरैः १६ अद्य कुंती सुतो राजा हते सूतसुते मया ॥ सुप्रहृष्टमनाः प्रीतश्चिरं
सुखमवाप्स्यति १७ अद्य चाहमनाघृष्यं केशवा प्रतिमं शरम् ॥ उत्स्रक्ष्यामीह यः कर्णं जीविताद्भंशयिष्यति १८ यस्य चैतद्भ्रतं मया वधे किल दुरात्मनः ॥
पादौ न धावयेतावद्यावद्वन्यां न फालगुनम् १९

१ । ५ ज्वलंतं पुंस्त्वमार्षय ३ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ स्मरतां स्मरतु १४ मंडलं द्यूतेशरीस्थापनपटं दुरोदरं पाशम् १५ । १६ । १७ । १८ । १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

मृषा कृत्वा व्रतंतस्य पापस्य मधुसूदन ॥ पातयिष्ये रथात्कायं शरैः सन्नतपर्वभिः २० योऽसौ रणेन रं नान्यं पृथिव्या मनुमन्यते ॥ तस्याद्यसूतपुत्रस्य भूमिः पास्य
ति शोणितम् २१ अपतिह्यसि कृष्णेति सूतपुत्रो यदब्रवीत् ॥ धृतराष्ट्रमते कर्णः श्लाघमानः स्वकान् गुणान् २२ अनृतंतत्करिष्यंति मामकानि शिताः शराः ॥
आशीविषा इव कुद्धास्तस्य पास्यंति शोणितम् २३ मया हस्तवता मुक्तानाराचवैद्युतत्विषः ॥ गांडीवसृष्टादास्यंति कर्णस्य परमांगतिम् २४ अद्य तपस्यति रा
धेयः पांचालीयतदा ब्रवीत् ॥ सभामध्ये वचः क्रूरं कुत्सयन् पांडवान् प्रति २५ ये वैषट्ठतिलास्तत्र भवितारोऽद्य ते तिलाः ॥ हते वै कर्तने कर्णे सूतपुत्रे दुरात्मनि २६
अहं वः पांडुपुत्रेभ्यस्त्रास्यामीति यदब्रवीत् ॥ धृतराष्ट्रसुतान् कर्णः श्लाघमानोऽऽत्मनो गुणान् ॥ अनृतंतत्करिष्यंति मामकानि शिताः शराः २७ उद्योगः पांडु
पुत्राणां समाप्तिमुपयास्यति ॥ हंताऽहं पांडवान् सर्वान्सपुत्रानिति योऽब्रवीत् २८ तमद्य कर्णं हंताऽस्मिन्मिषतां सर्वधन्विनाम् ॥ यस्य वीर्यं समाश्रित्य धार्तराष्ट्रो महा
मनाः २९ अवामन्यत दुर्बुद्धिर्नित्यमस्मान् दुरात्मवान् ॥ हत्वाऽहं कर्णं माजौ हितोषयिष्यामि भ्रातरम् ३० शरान्नानाविधान्मुक्त्वा त्रासयिष्यामि शात्रवान् ॥
आकर्णमुक्तैरिषुभिर्मराष्ट्रविवर्धनैः ३१ भूमिशोभां करिष्यामि पातितैरथकुंजरैः ॥ तत्राहं वै महासंख्ये संपन्नं युद्धदुर्मदम् ३२ अद्य कर्णमहं धोरं सूदयिष्यामि साय
कैः ॥ अद्य कर्णे हते कृष्णधार्तराष्ट्राः सराजकाः ३३ विद्रवंतु दिशो भिताः सिंहप्रस्तामृगा इव ॥ अद्य दुर्योधनो राजा आत्मानं चानुशोचताम् ३४ हते कर्णे मया संख्ये
सपुत्रे ससुहज्जने ॥ अद्य कर्णं हतं दृष्ट्वा धार्तराष्ट्रोऽत्यमर्षणः ३५ जानातु मारणे कृष्णप्रवरं सर्वधन्विनाम् ॥ सपुत्रपौत्रं समात्यं सभृत्यं च निराशिषम् ३६ अद्य रा
ज्ये करिष्यामि धृतराष्ट्रं जनेश्वरम् ॥ अद्य कर्णस्य चक्रांगाः क्रव्यादाश्च पृथग् विधाः ३७ शरैश्छिन्नानि गात्राणि विचरिष्यंति केशव ॥ अद्य राधासुतस्याहं स
ग्रामे मधुसूदन ३८ शिरश्छेत्स्यामि कर्णस्य मिषतां सर्वधन्विनाम् ॥ अद्य तीक्ष्णैर्विपाठैश्च सुरैश्च मधुसूदन ३९ रणे छेत्स्यामि गात्राणि राधेयस्य दुरात्मनः ॥
अद्य राजामहच्छ्रुत्संख्ये क्षयति युधिष्ठिरः ४० संतापमानं संवीरश्चिरसंभृतमात्मनः ॥ अद्य केशवराधेयमहं हत्वा सबांधवम् ४१ नंदयिष्यामि राजानं धर्म
पुत्रं युधिष्ठिरम् ॥ अद्याहमनुगान् कृष्णकर्णस्य कृपणान्युधि ४२ हंता ज्वलनसंकाशैः शरैः सर्पविषोपमैः ॥ अद्याहं मे कवचैराबद्धमणि कुंडलैः ४३ संस्तरिष्या
मि गोविंद वसुधां वसुधाधिपैः ॥ अद्याभि मन्योः शत्रूणां सर्वेषां मधुसूदन ४४ प्रमथिष्यामि गात्राणि शिरांसि च शितैः शरैः ॥ अद्य निर्धार्तराष्ट्रां च भ्रात्रे दास्या
मि मेदिनीम् ४५ निरर्जुनां वा पृथिवीं केशवानुचरिष्यामि ॥ अद्याहमनृणः कृष्णभविष्यामि धनुर्भृताम् ४६ कोपस्य च कुरूणां च शराणां गांडिवस्य च ॥
अद्य दुःखमहं मोक्षयेन्नयोदशसमार्जितम् ४७ हत्वा कर्णं रणे कृष्णशंबरं मघवानिव ॥ अद्य कर्णे हते युद्धे सोमकानां महारथाः ४८

११ । १० । ५१ । ५२ । ५३ । १४ । १५ । ५६ । ५७ ५८ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीये भारतभावादीये चतुसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७ ॥ समागमेति ।

कृतं कार्यं च मन्यंतां मित्रकार्येऽप्यसौ युधि ॥ मम चैव कथं प्रीतिः शैनेयस्याद्यमाधव ४९ भविष्यति हते कर्णे मयि चापि जयाधिके ॥ अहं हत्वारणे कर्णं पुत्रं चास्यम
हारथं ५० प्रीतिं दास्यामि भीमस्य यमयोः सात्यकस्य च ॥ धृष्टयुगप्रशिखंडिभ्यां पंचालानां च माधव ५१ अद्यानृप्यंगमिष्यामि हत्वा कर्णं महाहवे ॥ अद्य पश्यं
तु संग्रामे धनं जयममर्षणं ५२ युध्यंतं कौरवान्संख्येयातयंतं च मृतजम् ॥ भवत्सकाशे वक्ष्ये च पुनरेवात्मसंस्तवम् ५३ धनुर्वेदे मत्समो नास्ति लोके पराक्रमे वाममकोऽ
स्ति तुल्यः ॥ कोवाऽप्यन्यो मत्समोऽस्ति क्षमावांस्तथा को वसेदृशोऽन्योन्येऽस्ति ५४ अहं धनुष्मानसुरासुरांश्च सर्वाणि भूतानि च संगतानि ॥ स्वबाहुवीर्या
द्रमये पराभवं मत्पौरुषं विद्धि परं परेभ्यः ५५ शरार्चिषा गांडिवेनाहमेकः सर्वान् कुरुन्वाह्निं काश्चाभिहत्य ॥ हिमात्यये कक्षगतो यथाग्निस्तथा दहेयं स गणान् प्रसह्य ५६
पाणौ पृषत्कालिखिताममैते धनुश्चादिव्याविततं स बाणम् ॥ पादौ च मे सरथौ स ध्वजो च न मादृशं युद्धं गतं जयंति ५७ इत्येव मुक्त्वा र्जुन एकवीर्यं क्षिप्रं रिपुघ्नं क्षतजोप
माक्षः ॥ भीमं मुमुक्षुः समरे प्रयातः कर्णस्य कायाश्च शिरो जिहीर्षुः ५८ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि अर्जुनवाक्ये चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ ॥ ७ ॥
॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ समागमे पांडवसंजयानां महाभये मामकानामगाधे ॥ धनं जयेतातरणाय याते कर्णेन तद्युद्धमथोऽत्र कीदृक् १ ॥ संजय उवाच ॥ तेषामनीका
निबृहद्भजानि रणे समृद्धानि समागतानि ॥ गर्जति भेरी निनदोन्मुखानि नादैर्यथा मेघगणास्तपति २ महागजाभ्राकुलमस्त्रतोयं वादित्रनेमीतलशब्दवच्च ॥ हिरण्य
चित्रायुधविद्युतं च शरासिनाराचमहास्त्रधारम् ३ तद्भीमवेगं रुधिरौघवाहिखड्गाकुलं क्षत्रियजीवघाति ॥ अनार्तं वंकूरमनिष्टवर्षं वभूवत्संहरणं प्रजानाम् ४ एकं
रथं संपरिवार्य मृत्युं नयंत्यनेके च रथाः समेताः ॥ एकस्तथैकं रथिनं रथाग्र्यांस्तथारथश्चापिरथाननेकान् ५ रथं ससृतं सहयं च कांचित्कश्चिद्रथो मृत्युवशं निनाय ॥
निनाय चाप्येकं जनेन कश्चिद्रथान् बहून्मृत्युवशे तथाऽश्वान् ६ रथान्समूतान्सहयान् गजांश्च सर्वानरीन्मृत्युवशं शरौघैः ॥ निन्ये हयांश्चैव तथा ससादीन्पदाति संघां
श्च तथैव पार्थः ७ कृपः शिखंडी चरणे समेतौ दुर्योधनं सात्यकिरध्यगच्छत् ॥ श्रुतस्तथा द्रोणपुत्रेण मार्ध्वयुधामन्युश्चित्रसेनेन सार्धम् ८ कर्णस्य पुत्रं तुरथ सिषेणं स
मागतं संजयश्चोत्तमौजाः ॥ गांधारराजं सहदेवं क्षुधातोमहर्षमसिंह इवाम्यधावत् ९ शतानीको नाकुलिः कर्णपुत्रं युवायुवानं वृषसेनं शरौघैः ॥ समर्पयत्कर्ण
पुत्रश्च शूरः पंचालेयं शरवर्षैरनेकैः १० रथर्षभः कृतवर्माणमार्त्तमाद्रीपुत्रो नकुलश्चित्रयोधी ॥ पंचालानामधिपो याज्ञसेनिः सेनापतिः कर्णमार्त्तसैन्यम् ११
दुःशासनो भारतभारती च संशप्तकानां पृतनासमृद्धा ॥ भीमं रणेश्च भृतावरिष्ठं भीमं समार्त्तमतसह्यवेगम् १२

समागमे कर्णेन सह कीदृग्युद्धममूदितिशेषः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ पंचालेयं पंचालीतनयं नाकुलि १० । ११ । १२

११ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीये भारतभावादीये पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७ ॥ अथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

कर्णात्मजं तत्र जघान वीरस्तथाऽच्छिन्नञ्चोत्तमौजाः प्रसह्य ॥ तस्योत्तमांगनिपपातभूमौ निनादयद्गानि न देन खंच १३ सुषेणशीर्षपातितं पृथिव्यां विलोक्य कर्णो
थत दार्तरूपः ॥ क्रोधाद्धयांस्तस्य रथं ध्वजं च बाणैः सुधारैर्निशितैरकृतत् १४ स तूत्तमौजानिशितैः पृषकैर्विव्याध खड्गेन च भास्वरेण ॥ पाणिग्रहांचैव कृपस्य
हत्वा शिखंडिवाहंसततोऽध्यरोहत् १५ कृतं तु दृष्ट्वा विरथं रथस्थो नैच्छच्छरैस्ताडयितुं शिखंडी ॥ तंद्रौणिरावार्य रथं कृपस्य समुज्जहे पंकगतां यथागाम् १६ हिर
ण्यवर्मानिशितैः पृषकैस्तवात्मजानामनिलात्मजैर्वै ॥ अतापयस्सैन्यमतीव भीमः कालेशुचौ मध्यगतो यथाकं १७ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि संकुलद्वंद्व
युद्धे पंचसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ अथ त्विदानीं तु मुले विमर्दं द्विषद्विरेको बहुभिः समावृतः ॥ महारणे सारथिमेत्युवाच भी
मश्च मूवाहय धार्तराष्ट्रीम् १ खंसारथेया हि जेन वाहैर्नयाम्येतां धार्तराष्ट्रान्यमाय ॥ संचोदितो भीमसेनेन चैवं स सारथिः पुत्रबलं त्वदीयम् २ प्रायात्ततः सत्वरमुग्र
वेगो यतो भीमस्तद्वलं गतुमैच्छत् ॥ ततोऽपरे नागरथाश्च पत्तिभिः प्रत्युद्ययुस्तं कुरवः समंतात् ३ भीमस्य बाहाग्र्यमुदारवेगं समंततो बाणगणैर्निजघ्नुः ॥ ततः शरा
नापततो महात्मा चिच्छेद बाणैस्तपनीयपुंखैः ४ तैर्विपेतुस्तपनीयपुंखादिधात्रिधा भीमशरैर्निहताः ॥ ततो राजन्नगरथाश्च यूनां भीमाहतानां वरराजमध्ये ५
घोरो निनादः प्रबभौ नरेन्द्रवज्राहतानामिव पर्वतानाम् ॥ तेवध्यमानाश्च नरेन्द्रमुख्यानिर्भिद्यंतो भीमशरप्रवेकैः ६ भीमसमंतात्समरेऽभ्यरोहन् वृक्षं शकुंतं इव पुष्प
हेतोः ॥ ततोऽभियाते तव सैन्ये स भीमः प्रादुश्चक्र वेगमनंतवेगः ७ यथा तं काले क्षपयन्दिधुर्भूतां तत्काल इवातदंडः ॥ तस्यातिवेगस्य रणेऽतिवेगं नाशकुन्वा
रयितुं त्वदीयाः ८ व्यात्तान न स्यापततो यथैव कालस्य काले हरतः प्रजैर्वै ९ ततो बलं भारतभारतानां प्रदह्यमानं समरे महात्मना १ भीमं दिशोऽकीर्य तभीमनुब्रमहा
निलेनाभ्रगणायैव ॥ ततो धीमान्सारथिमब्रवीद्वलीसभीमसेनः पुनरेव हृष्टः १० सूताभिजानी हि स्वकान् परान् वारथान् ध्वजांश्चापततः समेतान् ॥ युद्धयन् ह्यहं ना
भिजानामि किंचिन्मासैन्यं स्वं छादयिष्ये पृषकैः ११ अरीन् विशोकाभिनिरीक्ष्य सर्वतोरथो ध्वजाग्राणि धुनोति मे भृशम् ॥ राजाऽऽतुरो नागमद्यत्किरीटी बहूनि दुः
खान्यभियातोऽस्मि मृत १२ एतद्दुःखं सारथे धर्मराजो यन्मां हित्वा यातवान् शत्रुमध्ये ॥ नैनं जीवं नाद्य जानाम्यजीवं बीभत्सुं वा तन्ममाद्याति दुःखम् १३ सोऽहं
द्विषत्सैन्यमुदग्रकल्पं विनाशयिष्ये परमप्रतीतः ॥ एतन्निहत्याजिमध्ये समेतं प्रीतो भविष्यामि सहत्वयाऽद्य १४ सर्वांस्तूणान्सायकानामवेक्ष्य किं शिष्टं स्यात्साय
कानां रथे मे ॥ कावाजातिः किंप्रमाणं च तेषां ज्ञात्वा व्यक्तं तत्समाचक्ष्वसूत १५ ॥ विशोक उवाच ॥ षण्मार्गणानामयतानि वीरक्षुराश्च भल्लाश्च तथाऽयुतारूपाः ॥
नाराचानां द्वे सहस्रे च वीरप्रीण्येव च प्रदराणां स पार्थ १६

अस्त्यायुधं पाण्डवेयावशिष्टं नयद्गृहेच्छकटं षड्वीयम् ॥ एतद्विद्वन्मुचसहस्रशोऽपि गदासिबाहुद्रविणं च तेऽस्ति १७ प्रासाश्चमुद्राः शक्तयस्तोमराश्चमार्मैषी
स्त्वं संक्षयादायुधानाम् १८ ॥ भीमसेन उवाच ॥ सूतायै न पश्य भीमप्रयुक्तैः संछिदाद्भिः पार्थिवानां सुवेगैः ॥ छत्रं बाणैराहवंधोरूपं नष्टादित्यमृत्युलोके न तु
ल्यम् १९ अद्यैतद्वै विदितं पार्थिवानां भविष्यति ह्याकुमारं च सूत ॥ निमग्नो वासमरे भीमसेन एकः कुरुन्वासमरे व्यजैषीत् २० सर्वे संख्ये कुरवो निष्पतंतु मां बालो
काः कीर्तयन्त्वाऽऽकुमारम् ॥ सर्वानेकस्तान हं पातयिष्ये ते वा सर्वे भीमसेन तु दंतु २१ आशास्तारः कर्म चाप्युत्तमं ये तन्मे देवाः केवलं साधयंतु ॥ आयात्विहाद्यार्जुनः
शस्त्रघाती शक्रस्तूर्णयज्ञ इवोपहृतः २२ ईक्षस्वैतां भारती दीर्यमाणा मे ते कस्माद्विद्रवते न रेद्राः ॥ व्यक्तं धीमान् स व्यसाची नराग्र्यः सैन्यं ह्येतच्छादयत्याशु बाणैः
२३ पश्य ध्वजांश्च द्रवतो विशोकनागान् हयान् पतिसंघांश्च संख्ये ॥ रथान्विकीर्णान् शरशक्ताडितान् पश्य स्वैतान् रथिनश्चैव सूत २४ आपूर्यति कौरवी
चाप्यभीक्ष्णं सेना ह्यसौ सुभृशं हन्यमाना ॥ धनं जयस्याशानि तुल्यवेगैर्ग्रस्ता शरैः कांचनवर्हिजालैः २५ एते द्रवन्ति स्म रथाश्च नागाः पदातिसंघानां तिमर्द
यंतः ॥ समुह्यमानाः कौरवाः सर्व एव द्रवन्ति नागा इव दाहभीताः २६ हाहा कृताश्चैव रणे विशोकमुचंति नादान्विपुलांगजैर्द्राः २७ ॥ विशोक उवाच ॥
किं भीमनैनं त्वमिहा शृणोषि विस्फारितं गांडिवस्यातिघोरम् ॥ कुद्वेन पार्थेन विरुध्यतोऽद्य काञ्चिन्नेमौ तव कर्णौ विनष्टौ २८ सर्वे कामाः पाण्डवते समृद्धाः कपिर्ह्यसौ
दृश्यते हस्ति सैन्ये ॥ नीलादनाद्रियुतमुच्चरंती तथा पश्य विस्फुरंती धनुर्ज्याम् २९ कपिर्ह्यसौ वीक्षते सर्वतो वै ध्वजाग्रमारुह्य धनं जयस्य ॥ वित्रासयन् ररिपुसं
घान्विमर्दे बिभेम्यस्मादात्मनैवाभिवीक्ष्य ३० विभ्राजते चातिमात्रं किरीटं विचित्रमेतच्च धनं जयस्य ॥ दिवाकराभो मणिरपे दिव्यो विभ्राजते चैव किरीटसंस्थः
३१ पार्श्वे भीमपांडुराभ्रप्रकाशं पश्य स्वशंखं देवदत्तं सुघोषम् ॥ अभीषुहस्तस्य जनार्दनस्य विगाहमानस्य च मूं परेषाम् ३२ रविप्रभं वज्रनाभं क्षुरांतं पार्श्वे
स्थितं पश्य जनार्दनस्य ॥ चक्रं यशोवर्धनं केशवस्य सदा चिंतयद्बुभिः पश्य वीर ३३ महाद्रिपानां सरलकुमोपमाः करानि कृताः प्रपतंत्य मीक्षुरैः ॥ किरीटिना ते
न पुनः ससादिनः शरैर्निकृताः कुलिशैरिवाद्रयः ३४ तथैव कृष्णस्य च पांचजन्यं महाहमेतं द्विजराजवर्णम् ॥ कौंतेय पश्योरसिकौस्तुभं च जाज्वल्यमानं विजयां
स्रजं च ३५ ध्रुवं रथाग्र्यः समुपैति पार्थो विद्रावयन् सैन्यमिदं परेषाम् ॥ सिताभ्रवर्णैरसितप्रयुक्तैर्हयैर्महाहैरथिनां वरिष्ठः ३६ रथान् हयान् पतिगणांश्च सायकैर्विदा
रितान् पश्य पतंत्य मीयथा ॥ तवानुजेनामरराजते जसामहावनानीव सुपर्णवायुना ३७ चतुःशतान् पश्य रथानि मान्हतान् सवाजिसूतान् समरे किरीटिना ॥
महेषुभिः सप्तशतानि दंतिनां पदातिसादींश्च रथाननेकशः ३८

३९ । ४० ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये मारुतमावकीये षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ श्रुत्वाति १ । २ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

अयं समभ्येतितवांति कंबलीनिघ्नकुक्कुंश्चित्रइवग्रहोऽर्जुनः ॥ समृद्धकामोऽसिहतास्तवाहिताबलंतवायुश्च चिरायवर्धताम् ३९ ॥ भीमसेन उवाच ॥ ददानि
ते ग्रामवरांश्च तुर्दशप्रियाख्याने सारथसुप्रसन्नः ॥ दासीशतं चापिरथांश्च विंशतियदुर्जुनं वेदयसे विशोक ४० ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि भीमसेनविशोकसं
वादेश षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ श्रुत्वा तुरथ निर्घोषं सिंहनादं च संयुगे ॥ अर्जुनः प्राह गोविंदं शीघ्रं नोदय वाजिनः १ अर्जुनस्य वचः
श्रुत्वा गोविंदोऽर्जुनमब्रवीत् ॥ एष गच्छामि सुक्षिप्रं यत्र भीमो व्यवस्थितः २ तं यांतमश्वैर्हिमशंखवर्णैः सुवर्णमुक्तामणिजालनदैः ॥ जंभं जिघांसुं प्रवृत्तवज्रं जया
यदेवैद्रमिवो ग्रमन्युं ३ रथाश्च मातंगपदातिसंघाबाणस्वनैर्नेमिखुरस्वनैश्च ॥ संनादयंतो वसुधादिशश्च कुद्धान् सिंहाजयमभ्युदीयुः ४ तेषां च पार्थस्य च मारिषासी
द्देहासुपापक्षपणं सुयुद्धं ॥ त्रैलोक्यहेतोरसुरैर्यथाऽऽसीद्देवस्य विष्णोर्जयतां वरस्य ५ तैरस्तमुच्चावचमायुधंतदेकः प्रचिच्छेद किरीटमाली ॥ क्षुरार्धचंद्रैर्निशि
तैश्च भल्लैः शिरांसितेषां बहुधा च बाहून् ६ छत्राणि बालव्यजनानि केतून् श्वान् रथान् पतिगणान् द्विपांश्च ॥ तेपेतुरुर्व्यां बहुधा विरूपावातप्रणुन्नानि यथावनानि
७ सुवर्णजालावततामहामजाः सवैजयंती ध्वजयोधकल्पिताः ॥ सुवर्णपुंखैरिषुभिः समाचिताश्च काशिरपज्ज्वलिता यथाऽवलाः ८ विदार्य नागाश्च रथान् धनं
जयः शरोत्तमैर्वासववज्रसन्निभैः ॥ द्रुतं ययौ कर्णजिघांसया तथा यथामरुत्वा नृबलभेदनेपुरा ९ ततः स पुरुषव्याघ्रस्तव सैन्यमरिंदमः ॥ प्रविवेश महाबाहुर्मकरः
सागरं यथा १० तं हृष्टास्तावकाराजत्रयपतिसमन्विताः ॥ गजाश्च सादिबहुलाः पाण्डवं समुपाद्रवन् ११ तेषामापततां पार्थमारावः सुमहान्भूत् ॥ सागरस्येव सुबुध
स्य यथा स्यात्सालिलस्वनः १२ ते तु तं पुरुषव्याघ्रं व्याघ्रा इव महारथाः ॥ अभ्यद्रवन्त संग्रामेत्यक्त्वा प्राणकृतं भयम् १३ तेषामापततां तत्र शरवर्षाणि मुचताम् ॥
अर्जुनो व्यधमत्सैन्यं महावातो घनानिव १४ तेऽर्जुनं सहिताभूत्वारथवंशैः प्रहारिणः ॥ अभियायमहेष्वासा विव्यधुर्निशितैः शरैः १५ ततोऽर्जुनः सहस्राणिर
थवारणवाजिनाम् ॥ प्रेषयामास विशिखैर्यमस्य सदनं प्रति १६ ते वध्यमानाः समरे पार्थचापच्युतैः शरैः ॥ तत्र तत्र स्मलीयंते भये जाते महारथाः १७ तेषां च तुः
शतान् वीरान्यतमानान् महारथान् ॥ अर्जुनो निशितैर्बाणैरनयद्यमसादनम् १८ ते वध्यमानाः समरे नानालिगैः शितैः शरैः ॥ अर्जुनं समभित्य ज्यदुदुबुर्वै दिशो दश
१९ तेषां शब्दो महानासीद्भवतां वाहिनीमुखे ॥ महौघस्येव जलधेर्गिरिमासाद्य दीर्यतः २० तां तु सेनां भृशं विद्धा द्रावयित्वाऽर्जुनः शरैः ॥ प्रायादभिमुखः
पार्थः सूतानीकं हि मारिष २१ तस्य शब्दो महानासीत्परानभिमुखस्य वै ॥ गरुडस्येव पततः पन्नगाथै यथापुरा २२ तं तु शब्दमभिश्रुत्य भीमसेनो महाबलः ॥
बभूव परमप्रीतः पार्थदर्शनलालसः २३

86 | 88 | 90 | 48 | 42 | 44

नीलकण्ठीये भारतभाष्ये सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ तत इति १

२।२।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२

कर्णोवाजयतांश्रेष्ठोयोधावामामकायुधि ॥ कृपोवाकृतवर्मावाद्रौणिर्दुःशासनोऽपिवा २ अत्यद्भुतमहंमन्येपांडवेयस्यविक्रमम् ॥ यदेकःसमरेसर्वान्योधयामासमा
मकान् ३ यथाप्रतिज्ञयोधानाराधेयःकृतवानपि ॥ कुरूणामथसर्वेषांकर्णःशत्रुनिषूदनः ४ शर्मवर्मप्रतिष्ठाचजीविताशाचसंजय ॥ तत्प्रभग्रंबलं दृष्ट्वाकौंतेयेनामि
तौजसा ५ राधेयोवाप्याधिरथिःकर्णःकिमकरोद्युधि ॥ पुत्रावाममदुर्ध्वराजानोवामहारथाः ॥ एतन्मेसर्वमाचक्ष्वकुशलोह्यसिसंजय ६ ॥ संजयउवाच ॥ अ
पराह्मेमहाराजसूतपुत्रःप्रतापवान् ॥ जघानसोमकान्सर्वानभीमसेनस्यपश्यतः ७ भीमोऽप्यातिबलं सैन्यं धार्तराष्ट्रं व्यपोथयत् ॥ अथकर्णोऽब्रवीच्छल्यं पंचाला
न्प्रापयस्वमाम् ८ द्राव्यमाणंबलं दृष्ट्वाभीमसेनेनधीमता ॥ यंतारमब्रवीत्कर्णःपंचालानेवमावह ९ मद्वराजस्ततःशल्यःश्वेतानश्वान्महाजवान् ॥ प्राहिणोच्चेदि
पंचालान्करूषांश्चमहाबलः १० प्रविश्यचमहत्सैन्यंशल्यःपरबलार्दनः ॥ न्ययच्छत्रुगान् हृष्टोयत्रयत्रैच्छदग्रणीः ११ तंरथंमेघसंकाशंवैयाघ्रपरिवारणम् ॥ सं
दृश्यपांडुपंचालास्त्रस्ताह्यासन्विशांपते १२ ततोरथस्यनिनदःप्रादुरासीन्महारणे ॥ पर्जन्यसमनिर्घोषःपर्वतस्येवदीर्यतः १३ ततःशरशतैस्तीक्ष्णैःकर्णआक
र्णनिःसृतैः ॥ जघानपांडवबलंशतशोऽथसहस्रशः १४ तत्तथासमरेकर्मकुर्वाणमपराजितम् ॥ परिवर्तुर्महेष्वासाःपांडवानांमहारथाः १५ तंशिखंडीचभीमश्च
ष्टयुग्मश्चपार्षतः ॥ नकुलःसहदेवश्चद्रौपदेयाश्चसात्यकिः १६ परिवर्जुर्जिघांसंतोराधेयंशरवृष्टिभिः ॥ सात्यकिस्तुतदाकर्णंविशत्यानिशितैःशरैः १७ अता
डयद्रुणेशूरोजनुदेशेनरोत्तमः ॥ शिखंडीपंचविंशत्याष्टष्टयुग्मश्चसप्तभिः १८ द्रौपदेयाश्चतुःषष्ट्यासहदेवश्चसप्तभिः ॥ नकुलश्चशतेनाजौकर्णंविश्याधसायकैः १९
भीमसेनस्तुराधेयंनवत्यानतपर्वणाम् ॥ विव्याधसमरेकुक्षोजनुदेशेमहाबलः २० अथग्रहस्याधिरथिव्याक्षिपद्भनुरुत्तमम् ॥ मुमोचनिशितान्बाणान्पीडयन्सुम
हाबलः २१ तान्प्रत्यविध्यद्राधेयःपंचभिःपंचभिःशरैः ॥ सात्यकेस्तुधनुश्छित्त्वाध्वजंचभरतर्षभ २२ तंतथानवभिर्बाणैराजघानस्तनांतरे ॥ भीमसेनंततःकुक्षो
विव्याधत्रिंशताशरैः २३ सहदेवस्यभलेनध्वजंचिच्छेदमारिष ॥ सारथिचत्रिभिर्बाणैराजघानपरंतपः २४ विरथान्द्रौपदेयाश्चचकारभरतर्षभ ॥ अक्ष्णोर्नि
मेषमात्रेणतदद्भुतमिवाभवत् २५ विमुखीकृत्यतान्सर्वानशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ पंचालानहनच्छूरांश्चेदीनांचमहारथान् २६ तेवध्यमानाःसमरेचेदिमत्स्याविशां
पते ॥ कर्णमेकमभिदृत्यशरसंघैःसमार्पयन् २७ तान्जघानशितैर्बाणैःसूतपुत्रोमहारथः ॥ तेवध्यमानाःसमरेचेदिमत्स्याविशांपते २८ प्राद्रवंतरणेभीताःसिं
हत्रस्तामृगाइव ॥ एतदत्यद्भुतं कर्मदृष्टवानस्मिभारत २९ यदेकःसमरेशूरान्सूतपुत्रःप्रतापवान् ॥ यतमानान्परंशक्त्यायोधयानांश्चधन्विनः ३० पांडवेया
न्महाराजशरैर्वारितवानरणे ॥ तत्रभारतकर्णस्यलाघवेनमहात्मनः ३१ तुतुषुर्देवताःसर्वाःसिद्धाश्चसहचारणैः ॥ अपूजयन्महेष्वासाधार्तराष्ट्रानरोत्तमम् ३२

३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२

कर्णरथवरश्रेष्ठश्रेष्ठं सर्वधनुष्मताम् ॥ ततःकर्णोमहाराजददाहरिपुवाहिनीम् ३३ कक्षमिद्धोयथावह्निर्निदाघेज्वलितोमहान् ॥ तेवध्यमानाःकर्णेनपांडवेयास्तत
स्ततः ३४ प्राद्रवंतरणेभीताःकर्णदृष्ट्वामहारथम् ॥ तत्राक्रंदोमहानासीत्पंचालानांमहारणे ३५ वध्यतांसायकैस्तीक्ष्णैःकर्णचापवरच्युतैः ॥ तेनशब्देनवित्रस्ता
पांडवानांमहाचमूः ३६ कर्णमेकंरणेयोधंमेनिरेतत्रशात्रवाः ॥ तत्राद्भुतंपुनश्चक्रेराधेय शत्रुकर्शनः ३७ यदेनंपांडवाःसर्वेनशेकुरभिवीक्षितुम् ॥ यथौघःपर्वतश्रेष्ठ
मासाद्याभिप्रदीर्यते ३८ तथातत्पांडवंसैन्यंकर्णमासाद्यदीर्यते ॥ कर्णोऽपिसमरेराजन्विधूमोऽग्निरिवज्वलन् ३९ दहंस्तस्थौमहाबाहुःपांडवानांमहाचमूम् ॥ शि
रांसिचमहाराजकर्णोश्चैवसकुंडलान् ४० बाहूंश्चवीरोवीराणांचिच्छेदलघुचेष्टभिः ॥ हस्तिदंतस्सरूखद्गान्ध्वजान्शक्तीर्हयान्गजान् ४१ रथांश्चविविधान्नाजन्प
ताकाव्यजनानिच ॥ अक्षंचयुगयोक्राणिचक्राणिविविधानिच ४२ चिच्छेदबहुधाकर्णोयोधव्रतमनुष्ठितः ॥ तत्रभारतकर्णेननिहतैर्गजवाजिभिः ४३ अगम्यरू
पापृथिवीमांसशोणितकर्दमा ॥ विषमंचसमंचैवहतैरश्वपदातिभिः ४४ रथैश्चकुंजरैश्चैवप्राज्ञायतकिंचन ॥ नापिस्वेनपरेयोधाःप्राज्ञायंतपरस्परम् ४५ घोरे
शराधकारेतुकर्णास्त्रेचविजृम्भिते ॥ राधेयचापनिर्मुक्तैःशरैःकांचनमूषणैः ४६ संछादितामहाराजपांडवानांमहारथाः ॥ तेपांडवेयाःसमरेराधेयेनपुनःपुनः ४७
अभज्यंतमहाराजयतमानामहारथाः ॥ मृगसंघान्यथाकुद्धःसिंहोद्रावयतेवने ४८ पंचालानारथश्रेष्ठान्द्रावयन्शात्रवांस्तथा ॥ कर्णस्तुसमरेयोधांस्त्रासयन्सुमहा
यशाः ४९ कालयामासतत्सैन्यंयथापशुगणानवृकः ॥ दृष्ट्वातुपांडवीसेनाधार्तराष्ट्राःपराङ्मुखीम् ५० तत्राजग्मुर्महेष्वासारुवंतोभैरवान्नवान् ॥ दुर्योधनोहिराजें
द्रमुदापरमयायुतः ५१ वादयामाससंहृष्टो नानावाद्यानिसर्वशः ॥ पंचालाऽपिमहेष्वासाभग्रास्तत्रनरोत्तमाः ५२ न्यवर्तंतयथाशूरंमृत्युंकृत्वानिवर्तनम् ॥ तान्नि
वृत्तात्रणेशूरात्राधेयःशत्रुतापनः ५३ अनेकशोमहाराजबभंजपुरुषर्षभः ॥ तत्रभारतकर्णेनपंचालाविंशतीरथाः ५४ निहताःसायकैःक्रोधाच्चेदयश्चपरंशताः ॥ कृ
त्वाशून्यात्रथोपस्थान्वाजिपृष्ठांश्चभारत ५५ निर्मनुष्यान्गजस्कंधान्पादातांश्चैवविहृतान् ॥ आदित्यइवमध्याह्नेदुर्निरीक्ष्यःपरंतपः ५६ कालांतकवपुः
शूरःसूतपुत्रोऽभ्यराजत् ॥ एवमेतन्महाराजनरवाजिरथद्विपान् ५७ हत्वातस्थौमहेष्वासःकर्णोऽरिगणसूदनः ॥ यथाभूतगणान्हत्वाकालस्तिष्ठेन्महाब
लः ५८ तथासोमकान्हत्वातस्थावेकोमहारथः ॥ तत्राद्भुतमपश्यामपंचालानांपराक्रमम् ५९ वध्यमानाऽपियत्कर्णनाजहूरणमूर्धनि ॥ राजादुः
शासनश्चैवकृपःशारद्वतस्तथा ६० अश्वत्थामाकृतवर्माशकुनिश्चमहाबलः ॥ न्यहनन्पांडवीसेनांशतशोऽथसहस्रशः ६१ कर्णपुत्रौतुराजेंद्रभ्रातरौसत्य
विक्रमौ ॥ निजघातेबलंकुक्षौपांडवानामितस्ततः ६२

34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45

२३

रणेचरत्येषरथप्रवीरःसितैर्हयैःकौरवराजपुत्रः ॥ सवाऽद्यमानेऽप्यतिकृच्छ्रमेतत्कर्णस्यांतादेतदंतास्तुसर्वे ५५ अस्वेदिनौराजपुत्रस्यहस्ताववेपमानौजातकिणौ
 बृहंतौ ॥ दृढायुधःकृतिमानक्षिप्रहस्तोनापांडवेयेनसमोऽस्तियोधः ५६ गृह्णात्यनेकानापिकंपत्रानेकंयथाताम्रप्रतियोज्यचाशु ॥ तेक्रोशमात्रेनिपतंत्यमोघाः
 कस्तेनयोधोऽस्तिममःपृथिव्याम् ५७ अतोषयत्पांडवेयोहुताशंकृष्णद्वितीयोऽतिरथस्तरस्वी ॥ लेभेचक्रंयत्रकृष्णोमहात्माधनुर्गाडिविपांडवःसव्यसाची ५८
 श्वेताश्वयुक्तंचसुघोषमुग्रंरथंमहाबाहुरदीनसत्त्वः ॥ महेषुधीचाक्षयेदिव्यरूपेशस्त्राणिदिव्यानिचहव्यवाहात् ५९ तथेंद्रलोकेनिजघानदैत्यानसंख्येयानकाल
 केयांश्चसर्वान् ॥ लेभेशंखंदेवदत्तंस्मत्तत्रकोनामतेनाभ्यधिकःपृथिव्याम् ६० महादेवंतोषयामासयोऽस्त्रैःसाक्षात्सुयुद्धेनमहानुभावः ॥ लेभेततःपाशुपतंसुघो
 रंत्रैलोक्यसंहारकरंमहास्त्रम् ६१ पृथक्पृथक्लोकपालाःसमेताददुर्महास्त्राण्यप्रमेयाणिसंख्ये ॥ यैस्तान्जघानाशुरणेनृसिंहःसकालकेयानसुरान्समेतान् ६२ त
 थाविराटस्यपुरेसमेतान्सर्वानस्मानेकरथेनजित्वा ॥ जहारतद्गोधनमाजिमध्येवस्त्राणिचादत्तमहारथेभ्यः ६३ तमीदृशंवीर्यगुणोपपन्नंकृष्णाद्वितीयंपरमंनृपा
 णाम् ॥ तमाह्वयन्साहसमुत्तमंवेजानेस्वयंसर्वलोकस्यशल्य ६४ अनंतवीर्येणचकेशवेननारायणेनाप्रतिमेनगुप्तः ॥ वर्षायुतैर्यस्यगुणानशक्यावक्तुंसमेतैरपिस
 र्वलोकैः ६५ महात्मनःशंखचक्रासिपाणेर्विष्णोर्जिष्णोर्वसुदेवात्मजस्य ॥ भयंचमेजायतेसाध्वसंचदृष्ट्वाकृष्णावेकरथेसमेतौ ६६ अतीवपार्थोयुधिकामुकिभ्यो
 नारायणश्चाप्रतिचक्रयुद्धे ॥ एवंविधौपांडववासुदेवौचलेस्वदेशादिमवात्रकृष्णौ ६७ उभौहिशूरोबलिनौदृढायुधौमहारथौसंहननोपपन्नौ ॥ एतादृशौफालगु
 नवासुदेवौकोऽन्यःप्रतीयान्मदतेतौतुशल्य ६८ मनोरथोयस्तुममाद्यतस्यमद्रेशयुद्धंप्रतिपांडवस्य ॥ नैतच्चिरादाशुभविष्यतीदमत्यहुतंचित्रमतुल्यरूपम्
 ६९ एतौचहत्वायुधिपातायिष्येमांवाऽपिकृष्णौनिहनिष्यतोऽद्य ॥ इतिशुवनशल्यमभिब्रहंताकर्णोरणेमेघइवोन्ननाद ७० अभ्येत्यपुत्रेणतवाभिनांदितःसमेत्य
 चोवाचकुरुप्रवीरम् ॥ कृपंचभोजंचमहाभुजाबुभौतथैवगांधारपतिसहानुजम् ७१ गुरोःसुतंचावरजंतथात्मनःपदातिनोऽयाद्विपसादिनश्चतान् ॥ निरुध्य
 ताभिद्रवताच्युतार्जुनौश्रमेणसंयोजयताशुसर्वशः ७२ यथाभवद्भिर्भृशविक्षताबुभौसुखेनहन्यामहमद्यभूमिपाः ॥ तथेतिचोक्त्वात्वरिताःस्मतेऽर्जुनांजिघां
 सवोवीरतराःसमाययुः ७३ शरैश्चजघुर्युधितंमहारथाधनंजयंकर्णनिदेशकारिणः ॥ नदीनदंभूरिजलोमहार्णवोयथातथातान्समरेऽर्जुनोऽग्रसत् ७४ नसं
 दधानोनतथाशरोत्तमानप्रमुंचमानोरिपुभिःप्रदृश्यते ॥ धनंजयास्त्रैस्तुशरैर्विदारिताहतानिपेतुर्नरवाजिकुंजराः ७५ शराचिषंगाडिवचारुमंडलयुगांतसूर्य
 प्रतिमानतेजसम् ॥ नकौरवाःशेकुरुदीक्षितुंजयंयथारविष्याधितचक्षुषोजनाः ७६

७७ शुचिशुक्रयोःआषाढज्येष्ठयोर्मध्येगतः ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ आयुधंजायुषजात उपनिर्णीयनिषंगकोशादिभ्योभिष्कारयभूतलेभूतलतुल्येहताश्वसारथिध्वजस्यरथ

शरोत्तमान्संप्रहितान्महारथैश्चिच्छेदपार्थःप्रहसच्छरौघैः ॥ भूयश्चतानहनद्वाणसंधानगांडीवधन्वाऽऽयतपूर्णमंडलम् ७७ यथोग्ररश्मिःशुचिशुक्रमध्यगःसुखं
 विवस्वानहरतेजलौघान् ॥ तथाऽर्जुनोबाणगणान्निरस्यददाहसेनांतवपार्थिवेंद्र ७८ तमन्यधावद्विसृजन्कृपःशरांस्तथैवभोजस्तवचात्मजःस्वयम् ॥ महारथो
 द्रोणसूतश्चसायकैरवाकिरंस्तोयधरायथाऽचलम् ७९ जिघांसुभिस्तान्कुशलःशरोत्तमानमहाहवेसंप्रहितान्प्रयत्नतः ॥ शरैःप्रचिच्छेदसपांडवस्त्वरत्नपराभि
 नद्वक्षसिचेषुभिस्त्रिभिः ८० सगांडिवव्यायतपूर्णमंडलस्तपनरिपून्जुनभास्करोबभौ ॥ शरोग्ररश्मिःशुचिशुक्रमध्यगोयथैवसूर्यःपरिवेषवांस्तथा ८१ अथा
 ग्र्यबाणैर्दशभिर्धनंजयंपराभिनद्रोणसुतोऽच्युतंत्रिभिः ॥ चतुर्भिर्श्वाश्चतुरःकर्पिततःशरैश्चनाराचवरैरवाकिरत् ८२ तथाऽपितंप्रस्फुरदात्तकामुकिंत्रिभिःशरैर्यत्
 शिरःक्षुरेण ॥ हयांश्चतुर्भिश्चपुनस्त्रिभिर्ध्वजंधनंजयोद्रौणिरथादपातयत् ८३ सरोषपूर्णोमणिवज्रहाटकैरलंकृतंतक्षकभोगवर्चसम् ॥ महाधनंकामुकिमन्यदाददे
 यथामहाहिप्रवरंगिरेस्तटात् ८४ स्वमायुधंचोपनिर्णीयभूतलेधनुश्चकृत्वासगुणंगुणाधिकः ॥ समार्दयतावजितौनरोत्तमौशरोत्तमौद्रौणिरविध्यदंतिकात् ८५ कृप
 श्वभोजश्चतवात्मजश्चतेशरैरेकैर्युधिपांडवर्षभम् ॥ महारथाःसंयुगमूर्धनिस्थितास्तमोनुदवारिधराइवापतन् ८६ कृपस्यपार्थःसशरंशरासनंहयानध्वजान्सारथि
 मेवपत्रिभिः ॥ समार्पयद्बाहुसहस्रविक्रमस्तथायथावज्रधरःपुराबलेः ८७ सपार्थबाणैर्विनिपातितायुधोध्वजाधमर्देचकृतेमहाहवे ॥ कृतःकृपोबाणसहस्रयांत्रितो
 यथाऽऽपगेयःप्रथमंकिरीटिना ८८ शरैःप्रचिच्छेदतवात्मजस्यध्वजंधनुश्चप्रचकर्तनर्दतः ॥ जघानचाश्वान्कृतवर्मणःशुभानध्वजंचचिच्छेदततःप्रतापवान् ८९
 सवाजिसूतेष्वसनान्सकेतान्जघाननागाश्वरथांस्त्वरंश्चसः ॥ ततःप्रकीर्णसुमहदलंतवप्रदारितंसेतुरिवाभसायथा ९० ततोऽर्जुनस्याशुरथेनकेशवश्चकारश
 व्नपसव्यमातुरान् ॥ ततःप्रयातंत्वरितंधनंजयंशतक्रतुंवृत्रनिजघुषंयथा ९१ समन्वधावन्पुनरुत्थितैर्ध्वजैरथैःसुयुक्तैरपरेयुयुत्सवः ॥ अथाभिसृत्यप्रतिवार्य
 तानरिन्धनंजयस्याभिसुखंमहारथाः ९२ शिखंडिशैनेययमाःशितैःशरैर्विदारयंतोव्यनदन्सुभैरवम् ॥ ततोऽभिजघुःकुपिताःपरस्परंशरैस्तदाजोगातेभिः
 सुतेजनैः ९३ कुरुप्रवीराःसहसृजयैर्यथाऽसुराःपुरादेवगणैस्तथाऽऽहवे ॥ जयेप्सवःस्वर्गमनायचोत्सुकाःपतंतिनागाश्वरथाःपरंतप ९४ जगर्जुरुच्चैर्बलवच्च
 विव्यधुःशरैःसुमुक्तैरितरेतरंपृथक् ॥ शरांधकारेतुमहात्मभिःकृतेमहासृधेयोधवरैःपरस्परम् ॥ चतुर्दिशोवैविदिशश्चपार्थिवप्रभाचसूर्यस्यतमोवृताऽभवत् ९५
 ॥ इतिश्रीमहाभारते कर्णपर्वणिसंकुलयुद्धे ऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

स्थोपरथ ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे ऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥

राजमिति १।२। १।३। १।४। १।५। १।६। १।७। १।८। १।९। १।१०। १।११। १।१२। १।१३। १।१४। १।१५। १।१६। १।१७। १।१८। १।१९। १।२०। १।२१। १।२२। १।२३। १।२४। १।२५। १।२६। १।२७। १।२८। १।२९। १।३०। १।३१।

॥ संजयउवाच ॥ राजनकुरुणांप्रवरैर्बलैर्भीममभिदुतम् ॥ भञ्जंतमिवकौंतेयमुज्जिहीर्षुधनंजयः १ विष्टयसूतपुत्रस्यसेनांभारतसायकैः ॥ प्राहिणोन्मृद्युलो
कायपरवीरानधनंजयः २ ततोऽस्यावरमाश्रित्यशरजालानिभागशः ॥ अदृश्यंततथाऽन्येक्षनिजघ्नस्तववाहिनीम् ३ सपक्षिसंघाचरितमाकाशंपूरयन्शरैः ॥
धनंजयोमहाबाहुःकुरुणामंतकोऽभवत् ४ ततोभलैःसुरैश्चनाराचैर्विमलैरपि ॥ गात्राणिप्राच्छिनत्पार्थःशिरांसिचचकर्तह ५ छिन्नगात्रैर्विक्रवचैर्विशिरस्कैः
समंततः ॥ पातितैश्चपतद्भिश्चयौधैरासीत्समावृता ६ धनंजयशराभ्यस्तैःस्यंदनाश्वरथादिपैः ॥ संचिन्नभिन्नविध्वस्तैर्व्यंगां गावयवैःस्तृता ७ सुदुर्गमासुवि
षमाघोराऽत्यर्थसुदुर्दशा ॥ रणभूमिरभूद्राजन्महावैतरणीयथा ८ ईषाचक्राक्षमलैश्चव्यश्वैःसाश्वैश्चयुध्यताम् ॥ समृतैर्हतसृतैश्चरथैःस्तीर्णाभ्वन्मही ९ सु
वर्णवर्णसन्नहियौधैःकनकभूषणैः ॥ आस्थिताःकृतवर्माणोभद्रानित्यमदाद्विपाः १० कृद्धाःकूरैर्महामात्रैःपाण्ड्यगुष्ठप्रचोदिताः ॥ चतुःशताःशरवैर्हताःपेतुः
किरीटिना ११ पर्यस्तानीवजृंगाणिसमृद्धानिमहागिरैः ॥ धनंजयशराभ्यस्तैःस्तीर्णाभूर्वरवारणैः १२ समंताज्जलदप्रख्यान्वारणान्मदवर्षिणः ॥ अभिपेदे
ऽर्जुनरथोचनानभिर्दन्निवांशुभाक् १३ हतैर्गजमनुष्याश्चैर्भिन्नैश्चबहुधारयैः ॥ विशस्त्रयेप्रकवचैर्मुद्गशौर्धैर्मतासुभिः १४ अपविद्यायुधैर्मार्गःस्तीर्णोऽभूत्फाल्गु
नेनैव ॥ व्यस्फारयद्द्वैगांडीवंसुमहद्वैरवारवम् १५ घोरवज्रविनिष्पेधंस्तनयितुरिवांबरे ॥ ततःप्रादीर्यतचमूर्धनंजयशराहता १६ महावातसमाविद्धामहा
मौरिवसागरे ॥ नानारूपाःप्राणहराःशरागांडिवचोदिताः १७ अलातोत्कृशमिप्रख्यास्तवसैन्यंविनिर्देहन् ॥ महागिरौविष्णुवनंनिशिप्रज्वलितंयथा १८ त
थातवमहासैन्यंप्रास्फुरच्छरपीडितम् ॥ संपिष्टदग्धविध्वस्तंतवसैन्यंकिरीटिना १९ कृतंप्रविहतंवाणैःसर्वतःप्रदुतंदिशः ॥ महावनेमृगगणादावाग्नित्रासिता
यथा २० कुरवःपर्यवर्तंतनिर्देग्धाःसव्यसाचिना ॥ उत्सृज्यचमहाबाहुंभीमसेनंतधारणे २१ बलंकुरुणामुद्विग्नंसर्वमासीत्पराङ्मुखम् ॥ ततःकुरुषुभग्रेषुभीम
सुरपराजितः २२ भीमसेनंसमासाद्यमुहूर्तसोऽभ्यवर्तत ॥ समानम्यचभीमेममंत्रयित्वाचफाल्गुनः २३ विशल्यमरुजंचास्मैकथयित्वायुधिष्ठिरम् ॥ भीम
सेनाभ्यनुज्ञातस्ततःप्रायाद्धनंजयः २४ नादयन्नरथघोषेणपृथिवीचांचमारुत ॥ ततःपरिवृतोवीरैर्दशभिर्योधपुंगवैः २५ दुःशासनादवरजैस्तवपुत्रैर्धनंजयः ॥
तेतमभ्यर्दयन्बाणैरुल्काभिरिवकुंजरम् २६ आततेष्वसनाभूरादृत्यतद्वभारत ॥ अपसव्यास्तुतांश्चक्रेधेनमधुसूदनः २७ नियुक्तामिहसतान्मेनेयमायाशुकि
रीटिना ॥ ततस्तेप्राद्रवन्शूरापराङ्मुखरथेऽर्जुने २८ तेषामापततांकेतून्श्वापानिसायकान् ॥ नाराचैरर्धचंद्रैश्चक्षिप्रं पार्थोन्यपातयत् २९ अथान्यैर्दश
भिर्भलैःशिरांस्येषामपातयत् ॥ रोषसंरक्तनेत्राणिसंदष्टौष्ठानिभूतले ३० तानिवक्त्राणिविबभूवःकमलानीवभूरिशः ॥ तांस्तुभलैर्बहावेर्दशभिर्दशकौरवान् ३१

३२ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपेअशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ तमिति १।२। १।३। १।४। १।५। १।६। १।७। १।८। १।९। १।१०। १।११। १।१२। १।१३। १।१४। १।१५। १।१६। १।१७। १।१८। १।१९। १।२०। १।२१। १।२२। १।२३। १।२४। १।२५। १।२६। १।२७। १।२८। १।२९। १।३०। १।३१।

रुक्मांगदानुक्रमपुंखैर्हत्वाप्रायादमिभ्रहा ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि संकुलयुद्धेअशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ तं
प्रयातंमहावेगैरश्वैःकपिवरध्वजम् ॥ युद्धायाभ्यद्रवन्वीराःकुरुणानवतीरथाः १ कृत्वासंशतकाघोरंशपथं पारलौकिकम् ॥ परिवर्तुर्नरव्याघ्रानरव्याघ्रंरणेऽर्जु
नम् २ कृष्णःश्वेतान्महावेगान्श्वाकांचनभूषणान् ॥ मुक्ताजालप्रतिच्छिन्नान्प्रेषोत्कर्णरथं प्रति ३ ततःकर्णरथंयातमारिघ्नंतधनंजयम् ॥ बाणवर्षैरभिघ्नंतःसं
शतकरथाययुः ४ त्वरमाणास्तुतान्सर्वान्समृतेष्वसनध्वजान् ॥ जघाननवर्तिवीरानर्जुनोनिशितैःशरैः ५ तेऽपतंतहताबाणैर्नानारूपैःकिरीटिना ॥ स
विमानायथासेद्धाःस्वर्गात्पुण्यक्षयेतथा ६ ततःसरथनागाश्वाःकुरवःकुरुसत्तमम् ॥ निर्भयाभरतश्रेष्ठमभ्यवर्तंतफाल्गुनम् ७ तदायस्तमनुष्याश्चमुदीर्णवर
वारणम् ॥ पुत्राणांतेमहासैन्यंसमरौत्सीद्धनंजयम् ८ शक्त्युष्टितोमरप्रासैर्गदानिखिंशसायकैः ॥ प्राच्छादयन्महेष्वासाःकुरवःकुरुनंदनम् ९ तामंतरिक्षेविततां
शस्त्रवृष्टिसमंततः ॥ व्यधमत्पांडवोबाणैस्तमःसूर्यद्वंशुभिः १० ततोम्लेच्छाःस्थितामैस्त्रयोदशशतैर्गजैः ॥ पार्श्वतोव्यहनन्पार्थतवपुत्रस्यशासनात्
११ कर्णिनालीकनाराचैस्तोमरप्रासशक्तिभिः ॥ मुसलैर्भिदिपालैश्चरथस्यपार्थमार्दयन् १२ तांशस्त्रवृष्टिमतुलांदिपहस्तैःप्रवेरिताम् ॥ चिच्छेदनिशितै
र्भलैरर्धचंद्रैश्चफाल्गुनः १३ अथतान्द्विरदान्सर्वान्प्रानालिगैःशरोत्तमैः ॥ सप्तताकध्वजारोहान्गिरिनिवर्त्तैरिवाहनत् १४ तेहेमपुंखैरिषुभिरदिताहेममालिनः ॥
हताःपेतुर्महानागाःसाग्निव्वालाइवाद्रयः १५ ततोगांडीवनिर्घोषोमहामासीद्विशापते ॥ स्तनतांकूजतांचैवमनुष्यगजवाजिनाम् १६ कुंजराश्चहताराजन्
दुहुवुस्तेसमंततः ॥ अश्वाश्चपर्यधावंतहतारोहादिशोदश १७ रथाहीनामहाराजरथिभिर्वाजिभिस्तथा ॥ गंधर्वनगराकारादृश्यंतेस्मसहस्रशः १८ अश्वा
रोहामहाराजधावमानाइतस्ततः ॥ तत्रतत्रैवदृश्यंतेनिहतापार्थसायकैः १९ तस्मिन्क्षणेपांडवस्यबाहोर्बलमदृश्यत् ॥ यत्सादिनोवारणांश्चरथाश्चैकोऽज
ययुधि २० तत्तद्व्यंगेणमहताबलेनभरतर्षभ ॥ दृष्ट्वापरिवृत्तराजम्भमिसेनःकिरीटिनम् २१ हतावशेषानुत्सृज्यत्वदीयान्कतिचिद्रथान् ॥ जवेनाभ्यद्रवद्राजन्
धनंजयरथं प्रति २२ ततस्तत्प्राद्रवत्सैन्यंहतभूयिष्ठमातुरम् ॥ दृष्ट्वाऽर्जुनंतदाभीमोजगामभ्रातरं प्रति २३ हतावशिष्टास्तुरगानर्जुनेनमहाबलान् ॥ भीमोव्य
धमदश्रांतोगदापाणिर्महाहवे २४ कालरात्रिमिवात्युग्रानरनागाश्वभोजनां ॥ प्राकाराद्वपुरद्वारदारणीमतिदारुणां २५ ततोगदानागाश्चेष्वशुभीमोव्यवा
मृजत् ॥ साजघानबहूनश्वानश्वारोहांश्चमारिष २६ काष्ण्यासतनुत्राणान्नसनश्वांश्चपांडवः ॥ पोथयामासगदयासशब्दंतेऽपतन्हताः २७ दंतैर्दशंतोवसु
धांशिरतेक्षतजोक्षिताः ॥ भग्नमूर्धास्थिचरणाःकव्यादगणभोजनाः २८

असृङ्मांसवसाभिश्चत्तामिभ्यागतागदा ॥ अस्थीन्यप्यश्रुतीतस्थौकालरात्रीवदृष्टा २९ सहस्राणिदशाश्वानाहत्वापतींश्चभूयसः ॥ भीमोऽभ्यधावत्सं
कुद्धो गदापाणिरितस्ततः ३० गदापाणिततोभिमिदृष्ट्वाभारततावकाः ॥ मेनिरसमनुप्राप्तकालदंडोद्यतंयमम् ३१ समतद्वमतंगसंकुद्धः पांडुनंदनः ॥ प्रवि
वेशगजानीकंमकरःसागरंयथा ३२ विगाह्यचगजानीकंप्रगृह्यमहतीं गदाम् ॥ क्षणेनभीमसंकुद्धस्तन्निन्येयमसादनम् ३३ गजान्सकंकटान्मत्तान्सारीहान्सपता
किनः ॥ पततःसमपश्यामसपक्षान्पर्वतानिव ३४ हत्वातुतद्वजानीकंभीमसेनोमहाबलः ॥ पुनःस्वरथमास्थायपृष्ठतोऽर्जुनमभ्ययात् ३५ हतंपराङ्मुखप्रायं
निरुत्साहंपरंबलं ॥ व्यालंबतमहाराजप्रायशःशस्त्रवेष्टितं ३६ विलंबमानंतस्मैन्यमप्रगल्भमवास्थितम् ॥ दृष्ट्वाप्राच्छादयद्वाणैर्जुनःप्राणतापनैः ३७ नराश्व
रथमातंगाधुधिगांडीवधन्वना ॥ शरव्रातैश्चितारेजुःकदंबाद्वकेसरैः ३८ ततःकुरुणामभवदार्तनादोमहाव्रुप ॥ नराश्वनागासुहृदैर्वध्यतामर्जुनेषुभिः ३९
हाहाकृतंभृशंस्तंलीयमानंपरस्परम् ॥ अलातचक्रवत्सैन्यंतदाऽभ्रमततावकम् ४० ततस्तद्युद्धमभवत्कुरुणांसुमहद्वलैः ॥ नह्यत्रासीदनिर्भिन्नोरथसादीहयो
गजः ४१ आदीप्तमिवतसैन्यंशरैश्छिन्नतनुच्छदं ॥ आसीत्सुशोणितक्लिंफुल्लाशोकवनंयथा ४२ तंदृष्ट्वाकुरवस्तत्रविक्रांतसव्यसाचिनम् ॥ निराशाःसमपद्यं
तसर्वेकर्णस्यजीविते ४३ अविषह्यंतुपार्थस्यशरसंपातमाहवे ॥ मत्त्वान्यवतंकुरुवोजितागांडीवधन्वना ४४ तेहिंत्वासमरेकर्णवध्यमानाश्चसायकैः ॥ प्रदुर्बु
दिशोभीताश्चुकुशुश्चापिमूतजं ४५ अभ्यद्रवततान्पार्थःकिरनशरशतान्बहून् ॥ हर्षयन्पांडवान्योधान्भीमसेनपुरोगमान् ४६ पुत्रास्तुतेमहाराजजग्मुःकर्ण
रथंप्रति ॥ अगाधेमज्जतांतेषांद्वीपःकर्णोऽभवत्तदा ४७ कुरवोहिमहाराजनिर्विषाःपन्नगाइव ॥ कर्णमेवोपलीयंतमयाद्गांडीवधन्वनः ४८ यथासर्वाणिभूता
निमृत्योर्भीतानिमारिष ॥ धर्ममेवोपलीयंतेकर्मवन्तिहियानिच ४९ तथाकर्णमहेष्वासंपुत्रास्तवनराधिप ॥ उपालीयंतसंप्रासात्पांडवस्यमहात्मनः ५० तान्
शोणितपरिक्लिन्नान्विषमस्थानशरातुरान् ॥ मामैष्टेयब्रवीत्कर्णोह्यभीतोमामितेतिच ५१ संभ्रं हिबलं दृष्ट्वाबलात्पार्थेनतावकम् ॥ धनुर्विस्फारयन्कर्णस्तस्थौ
शत्रुजिघांसया ५२ तान्प्रद्रुतान्कुरुदृष्ट्वाकर्णःशस्त्रभृतांवरः ॥ संचितयित्वापार्थस्यवधेदध्रेनःश्वसन् ५३ विस्फार्यसुमहच्चापंततश्चाधिरथिर्वृषः ॥ पंचा
लान्पुनराधावत्पश्यतःसव्यसाचिनः ५४ ततःक्षणेनक्षितिपाःक्षतजप्रतिमेक्षणाः ॥ कर्णववर्षुर्बाणैर्धैर्यथामेघामहीधरम् ५५ ततःशरसहस्राणिकर्ण
मुक्तानिमारिष ॥ व्ययोजयंतपंचालान्प्राणैःप्राणभृतांवर ५६ तत्रशब्दोमहानासीत्पंचालानांमहामते ॥ वध्यतांस्तुतपुत्रेणमित्रार्थेभित्रयुद्धिना ५७
॥ इति श्रीमहाभारतेकर्णपर्वणिसंकुलयुद्धेएकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ इति कर्णपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥

तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ अंजोगतिभिः पूर्णयितोत्सृष्टैः १ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ प्रतिश्रुतः प्रतिस्वनः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

॥ संजय उवाच ॥ ततःकर्णःकुरुपुप्रद्रुतेषुवरूथिनाश्वेतहयेनराजन् ॥ पांचालपुत्रानव्यधमत्सूतपुत्रोमहेषुभिर्वातइवाभ्रसंधान् १ सूतंरथादंजलिकैर्निपात्यजघान
चाश्वानजनमेजयस्य ॥ शतानीकंसुतसोमंचभलैरवाकिरद्वनुषीचाप्यकृतं २ दृष्ट्वाभ्रंनिर्विभेदाथपङ्क्तिर्जघानाश्वांस्तरसातस्यसंख्ये ॥ हत्वाचाश्वान्सात्यकैः
सूतपुत्रःकैकेयपुत्रंन्यवधीद्विशोकम् ३ तमभ्यधावन्निहतेकुमारेकैकेयसेनापतिरुग्रकर्मा ॥ शरैर्विधुन्वन्भृशमुग्रवैःकर्णाःमजंचाप्यहनत्प्रसेनम् ४ तस्यार्धचंद्रै
स्त्रिभिरुच्चकर्तप्रहस्यबाहूचक्षिरश्चकर्णः ॥ सस्यंदनाद्गामगमद्रतासुःपरश्वधैःशालइवावरुणः ५ हताश्वमंजोगतिभिःप्रसेनःशिनिप्रवीरंनिशितैःपृषत्कैः ॥ प्रच्छा
द्यन्त्यन्निवकर्णपुत्रःशैनेयबाणाभिहतःपपात ६ पुत्रेहतेक्रोधपरीतचेताःकर्णःशिनीनामृषभंजिघांसुः ॥ हतोऽसिशैनेयइतिषुबन्सव्यवासृजद्वाणममित्रसाहम् ७
तमस्यचिच्छेदशरंशिखंडीत्रिभिस्त्रिभिश्चप्रतुतोदकर्णम् ॥ शिखंडिनःकार्मुकं चध्वजं चच्छित्त्वाक्षुराभ्यांन्यपतत्सुजातः ८ शिखंडिनंपङ्क्तिरविध्यदुग्रोधार्थयुग्मेःस
शिरश्चोच्चकर्त ॥ तथाऽभिनत्सुतसोमंशरेणसुसंशितेनाधिरथिर्महात्मा ९ अथाक्रंदेतुमुल्लेख्यमानेधार्ष्ट्युग्मेनिहतेतत्रकृष्णः ॥ अपांचाल्यंक्रियतेयाहिपार्थकर्णजही
त्यब्रवीद्राजसिंह १० ततःप्रहस्याशुनरप्रवीरोरथंरथेनाधिरथेर्जगाम ॥ भयेतेषांप्राणमिच्छन्सुबाहुरभ्याहतामार्थयूथपेन ११ विस्फार्यगांडीवमथोग्रघोषंजयया
समाहत्यतलेभृशंच ॥ बाणांधकारंसहसैवकृत्वाजघाननागाश्वरथध्वजांश्च १२ प्रतिश्रुतःप्राचरदंतरिक्षेगुहागिरीणामपतन्वयांसि ॥ यन्मंडलज्येनविजृंभमाणो
रौद्रेमुहूर्तेऽभ्यपतत्किरीटी १३ तंभीमसेनोऽनुययौरथेनपृष्ठेरक्षन्पांडवमेकवीरः ॥ तौराजपुत्रोत्वरितौरथाभ्यांकर्णाययातावारिभिर्विषक्तौ १४ तत्रांतरेसुमहान्सूत
पुत्रश्चक्रेयुद्धंसोमकान्संप्रगृह्य ॥ रथाश्वमातंगगणानजघानप्रच्छादयामासशरैर्दिशश्च १५ तमुत्तमौजाजनमेजयश्चकुद्वौयुधामन्युशिखंडिनौच ॥ कर्णविभेदुःस
हिताःपृषत्कैःसन्नर्दमानाःसहपार्षतेन १६ तेषंचपंचालरथप्रवीरावैकर्तनंकर्णमभिद्रवंतः ॥ तस्माद्रथाच्चयावयितुंनशेकुर्धैर्यात्कृतात्मानमिवेंद्रियार्थाः १७ तेषां
धनूंषिध्वजवाजिसूतांस्तूर्णपताकाश्चनिकृत्यबाणैः ॥ तान्पंचभिस्त्वभ्यहनत्पृषत्कैःकर्णस्ततःसिंहइवोन्ननाद १८ तस्यास्यतस्तानभिनिघ्नतश्चज्याबाणहस्त
स्यधनुःस्वनेन ॥ साद्रिद्रुमास्यात्पृथिवीविशीर्णेत्यतीवमत्वाजनताव्यपीदत् १९ सशक्रचापप्रतिमेनधन्वनाभृशायतेनाधिरथिःशरान्सृजन् ॥ बभौरणेदंति
मरीचिमंडलोयथांशुमालीपरिवेषवांस्तथा २० शिखंडिनंद्वादशभिःपराभिनच्छितैःशरैःपङ्क्तिरथोत्तमौजसम् ॥ त्रिभिर्युधामन्युमविध्यदाशुगैस्त्रिभिस्त्रिभिःसो
मकर्षतात्मजौ २१ पराजिताःपंचमहारथास्तुतेमहाहवेसूतसुतेनमारिष ॥ निरुद्यमास्तस्थुरमित्रनंदनायथेंद्रियार्थाऽऽत्मवतापराजिताः २२ निमज्जतस्ता
नथकर्णसागरेविपन्ननावोवणिजोयथाऽर्णवे ॥ उद्भिरेनौभिरिवार्णवाद्रथैःसुकल्पितैर्द्रौपदिजाःस्वमातुलान् २३

ततः शिनीनामृषभः शितैः शरैर्निकृत्य कर्णप्रहितानि घृन्बहून् ॥ विदार्य कर्णानि शितैरयस्मैस्तवात्मजं ज्येष्ठमविध्यदष्टभिः २४ कृपोऽथ भोजश्च तवात्मजस्तथा स्वयं
च कर्णानि शितैरताडयत् ॥ सतैश्चतुर्भिर्युधेयदूतमोदिगीश्वरैर्देव्यपतिर्यथा तथा २५ समाततेनेष्वसनेन कूजताभृशायतेनामितबाणवर्षिणा ॥ बभूवदुर्ध्वतरः
ससात्यकिः शरन्नभोमध्यगतो यथारविः २६ पुनः समास्थाय रथान्सुदंशिताः शिनिप्रवीरं जुगुपुः परंतपाः ॥ समेत्य पंचालमहारथारणे मरुद्गणाः शक्रमिवारिनिग्रहे
२७ ततोऽभवदुद्धमतीवदारुणं तवाहितानां तव सैनिकैः सह ॥ रथाश्च मातंगविनाशनं तथा यथासुराणामसुरैः पुराऽभवत् २८ रथाद्विपावाजिपदा तयस्तथा भवन्ति
नानाविधशस्त्रवेष्टिताः ॥ परस्परैणाभिहताश्च स्वस्वलुर्विनेदुरार्ताव्यसवोऽपतस्तथा २९ तथागतं भीममभीस्तवात्मजः ससारराजावरजः किरन् शरैः ॥ तमभ्यधा
वत्त्वरितो वृकोदरो महारुरुं सिंह इवाभिपेदिवान् ३० ततस्तयोर्युद्धमतीवदारुणं प्रदीव्यतोः प्राणदुरोदरं द्वयोः ॥ परस्परैणाभिनिविष्टोऽप्योरुदग्रयोः शंबरशक्रयो
र्यथा ३१ शरैः शरीरार्तिकरैः सुतेजनैर्निजघ्नतुस्तावितरेतरं भृशम् ॥ सकृत्प्रभिन्ना विववासितां तरे महागजौ मन्मथसक्तचेतसौ ३२ तवात्मजस्याथ वृकोदरस्त्व
रन्धनुः सुराभ्यां ध्वजमेव चाच्छिनत् ॥ ललाटमप्यस्य विभेदपत्रिणा शिरश्च कायात्प्रजहार सारथेः ३३ सराजपुत्रोऽन्यदवाप्य कर्मुकं वृकोदरं द्वादशभिः पराभिनत् ॥
स्वयं नियच्छंस्तुरगानजिह्वैः शरैश्च भीमं पुनरप्यवीवृषत् ३४ ततः शरं सूर्यमरीचिसप्रभं सुवर्णवज्रोत्तमरत्नभूषितम् ॥ महेन्द्रवज्राशनिपातदुःसहं सुमोच भीमां
विदारणक्षमम् ३५ सतेन निर्विद्धतनुर्वृकोदरो निपातितः स्रस्ततनुर्गता सुवत् ॥ प्रसार्य बाहूरथवर्यमाश्रितः पुनः संज्ञामुपलभ्य चानदत् ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते
कर्णपर्वणि दुःशासनभीमसेनयुद्धे अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तत्राकरो दुष्करं राजपुत्रो दुःशासनस्तु मुलं युद्धयमानः ॥ चिच्छेदभी
मस्य धनुः शरेण षष्ठ्या शरैः सारथिमप्यविध्यत् १ सतत्कृत्वा राजपुत्रस्तरस्वी विव्याध भीमं नवभिः पृषत्कैः ॥ ततोऽभिनद्धुभिः क्षिप्रमेव वरेषु भीमं सेनं महात्मा २
ततः कुद्धो भीमसेनस्तरस्वी शक्तिचोग्रां प्राहिणोत्ते सुताय ॥ तामापतन्तीं सहसाऽतिघोरां दृष्ट्वा सुतस्तेज्वलितामिवोल्काम् ३ आकर्ण्य पूर्णैरिषुभिर्महात्मा चिच्छेदपुत्रो
दशभिः पृषत्कैः ॥ दृष्ट्वा तु तत्कर्म कृतं सुदुष्करं प्रापूजयन् सर्वयोधाः प्रहृष्टाः ४ अथाशुभीमं च शरेण भूयोगादं स विव्याध सुतस्त्वदीयः ॥ बुक्रोधभीमः पुनराशुतस्मै भृशं
प्रज्वालरुषाऽभिर्वीक्ष्य ५ विद्धोऽस्मि वीराशुभृशं त्वयाऽद्य सहस्वभूयोऽपि गदाप्रहारम् ॥ उक्त्वैव मुच्चैः कुपितोऽथ भीमो जग्राह तं भीमगदां वधाय ६ उवाच चा
द्याहमहं दुरात्मनः पास्यामि ते शोणितमाजिमध्ये ॥ अथैव मुक्तस्तनयस्तवोग्रां शक्तिवेगात् प्राहिणोन्मृत्युरूपां ७ आविध्य भीमोऽपि गदां सुघोरां विचिक्षिपे रो
षपरीतमूर्तिः ॥ सातस्य शक्तिं सहसा विरुज्य पुत्रं तवाजौ ताडयामास मूर्ध्नि ८

तत्रेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१

सविक्षरन्नाग इव प्रभिन्नो गदामस्मै तु मुले प्राहिणो द्वै ॥ तयाऽहरदशधन्वंतराणि दुःशासनं भीमसेनः प्रसह्य ९ तया हतः पतितो वेपमानो दुःशासनो गदया वेगवत्या ॥ वि
ध्वस्तवर्माभरणां वरस्रक् विचेष्टमानो भृशवेदनातुरः १० हयाः ससूतानि हतानरेन्द्रचूर्णीकृतश्चास्य रथः पतन्त्या ॥ दुःशासनं पांडवाः प्रेक्ष्य सर्वे हृष्टाः पंचालाः सिंहनादा
नमुचन् ११ तं पातयित्वाऽथ वृकोदरोऽथ जगर्जर्हर्षेण विनादयन् दिशः ॥ नादेन तेनाखिलपार्श्ववर्तिनो मूर्च्छाकुलाः पतितास्त्वाजमीढ १२ भीमोऽपि वेगादवतीर्य या
नाहुः शासनं वेगवानभ्यधावत् ॥ ततः स्मृत्वा भीमसेनस्तरस्वी सापत्नकं यत्प्रयुक्तं सुतैस्ते १३ तस्मिन् सुघोरे तु मुले वर्तमाने प्रधानभूयिष्ठतरैः समंतात् ॥ दुःशास
नं तत्र समीक्ष्य राजन् भीमो महाबाहुरचित्य कर्मा १४ स्मृत्वाऽथ केशग्रहणं च देव्या वस्त्रापहारं च रजस्वलायाः ॥ अनागसो भर्तृपरा इमुखाया दुःखानि दत्तान्यपि विप्रचिं
त्य १५ ज्वालक्रोधादथ भीमसेन आज्यप्रसिक्तो हियथाहुताशः ॥ तत्राह कर्णं च सुयोधनं च कृपं द्रौणिं कृतवर्माणमेव १६ निहन्मि दुःशासनमद्य पापं संरक्ष्यतामद्य
समस्तयोधाः ॥ इत्येव मुक्त्वा सहसाऽभ्यधावन्निहतुकामोऽतिबलस्तरस्वी १७ तथा तु विक्रम्य रणे वृकोदरो महागजं केसरिकोयथैव ॥ निगृह्य दुःशासनमेकवीरः सुयो
धनस्याधिरथेः समक्षम् १८ रथादवदुत्यगतः स भूमौ यत्नेन तस्मिन् प्राणिधाय चक्षुः ॥ असिंसमुद्यम्य सितं सुधारं कंठे पदाऽऽक्रम्य च वेपमानम् १९ उवाच तद्रौरिति
यद्बुवाणो हृष्टो वदेः कर्णसुयोधनाभ्याम् ॥ ये राजसूयावभृथेपवित्रा जाताः कचायाज्ञसेन्यादुरात्मन् २० ते पाणिना कतरेणावकृष्टास्त ह्रित्वा पृच्छति भीमसेनः ॥ श्रु
त्वा तु तद्भीमवचः सुघोरं दुःशासनो भीमसेनं निरीक्ष्य २१ ज्वालभीमं सतदास्मयेन संशृण्वतां कौरवसोमकानाम् ॥ उक्तस्तदा जौ स तथा सरोषं जगाद भीमं परिवर्तनेत्रः
२२ अयं करिकराकारः पीनस्तनविमर्दनः ॥ गोसहस्रप्रदाता च क्षत्रियांतकरः करः २३ अनेन याज्ञसेन्यामे भीमकेशाविकर्षिताः ॥ पश्यतां कुरुमुख्यानां युष्माकं
च सभासदाम् २४ एवं त्वसौराजसुतं निशम्य बुवंतमाजौ विनिपीडय वक्षः ॥ भीमो बलात्प्रतिगृह्य दोभ्यामुच्चैर्ननादाथ समस्तयोधान् २५ उवाच यस्यास्ति बलं स
रक्षत्वसौ भवेदद्य निरस्तबाहुः ॥ दुःशासनं जीवितं प्रोत्सृजन्त माक्षिप्य योधांस्तरसामहाबलः २६ एवं कुद्धो भीमसेनः करेण उत्पाटयामास भुजं महात्मा ॥ दुःशासनं
तेन सवीरमध्ये जघान वज्राशनि संन्निभेन २७ उत्कृत्य वक्षः पतितस्य भूमावथापि बच्छोणितमस्य कोष्णम् ॥ ततो निपात्यास्य शिरोऽपकृत्य तेनासिना तव पुत्रस्य रा
जन् २८ सत्यां चिकीर्षुर्मतिमान् प्रतिज्ञां भीमोऽपि बच्छोणितमस्य कोष्णम् ॥ आस्वाद्य चास्वाद्य च वीक्षमाणः कुद्धो हि चैनं निजगादवाक्यम् २९ स्तन्यस्य मातुर्म
धुसर्पिषोर्वा माध्वीकपानस्य च सकृत्तस्य ॥ दिव्यस्य वातो यरसस्य पानात्पयोदधिभ्यामथिताश्च मुख्यात् ३० अन्यानि पानानि च यानि लोके सुधामृतस्वादुरसानि
तेभ्यः ॥ सर्वेभ्य एवाभ्यधिकोरसोऽयं ममाद्य चास्याहितलोहितस्य ३१

अथाहमीमः पुनरुग्रकर्मादुःशासनं क्रोधपरीतचेताः ॥ गतासुमालोक्यविहस्यसुस्वरं विवाकुर्यामृत्युनारक्षितोऽसि ३२ एवं ब्रुवाणं पुनराद्रवंतमास्वाद्यमानं तमतिप्र
हृष्टम् ॥ ये भीमसेनं ददृशुस्तदानीं भयेन तेषां विव्यथितानि पेतुः ३३ ये चापि नासन्व्यथिता मनुष्यास्तेषां क्रमेण पतितं हि शस्त्रम् ॥ भयाच्च संचुक्रुशुरस्वरैस्ते निमीलि
ताक्षाददृशुः समंततः ३४ तंतत्र भीमं ददृशुः समंतादौः शासनं तद्गुधिरं पिबंतम् ॥ सर्वेऽपलायंत भयाभिपन्नान वै मनुष्योऽयमिति ब्रवाणाः ३५ तस्मिन् कृते भीमसेने
न रूपे दृष्ट्वा जनाः शोणितं पीयमानम् ॥ संप्राद्रवंश्चित्रसेनेन सार्धं भीमं रक्षोभाषमाणा भयार्ताः ३६ युधामन्युं प्रवृत्तं चित्रसेनं सहानीकस्त्वभ्यगाद्राजपुत्रः ॥ विव्याध
चैनं निशितैः पृषत्कैर्व्यपेतभीः सप्तभिराशुमुक्तैः ३७ संक्रांतभोगइव लेलिहानो महोरगः क्रोधविषं सिसृक्षुः ॥ निवृत्त्यपांचालजमभ्यविध्य त्रिभिः शरैः सारथिमस्य ष
ड्भिः ३८ ततः सुपुंखेन सुयंत्रितेन सुसंशिताग्रेण शरेण शूरः ॥ आकर्णमुक्तेन समाहितेन युधामन्युस्तस्य शिरो जहार ३९ तस्मिन् हते भ्रातरि चित्रसेने कुद्धः कर्णः पौरु
षं दर्शयानः ॥ व्यद्रावयत्पांडवानां मनीषं प्रत्युद्यातो न कुलेनामितौजाः ४० भीमोऽपि हत्वा तत्रैव दुःशासनममर्षणम् ॥ पूरयित्वा जलिं भूयो रुधिरस्योग्रनिःस्वनः ४१
शृण्वतां लोकवीराणामिदं वचनमब्रवीत् ॥ एष ते रुधिरं कंठात्पिबामि पुरुषाधम ४२ ब्रूहीदानीं तु संहृष्टः पुनर्गौरिति गौरिति ॥ येतदाऽस्मान्प्रवृत्त्यंति पुनर्गौरिति गौ
रिति ४३ तान्वयं प्रतिवृत्त्यामः पुनर्गौरिति गौरिति ॥ प्रमाणकोट्यां शयनं कालकूटस्य भोजनम् ४४ दंशनं चाहिभिः कृष्णैर्दाहं च जतुवेश्मनि ॥ द्यूतेन राज्यहरणम
रण्येव सति श्वया ४५ द्रौपद्याः केशपक्षस्य ग्रहणं च सुदारुणम् ॥ इष्वस्त्राणि च संग्रामेष्वसुखानि च वेश्मनि ४६ विराट् भवने यश्च क्लेशोऽस्माकं पृथग्विगधः ॥ शकुनेर्धा
र्तराश्रस्य राधेयस्य च मंत्रिते ४७ अनुभूतानि दुःखानि तेषां हेतुस्त्वमेव हि ॥ दुःखान्येतानि जानीमो न सुखानि कदाचन ॥ घृतराश्रस्य दौरात्म्यात्स पुत्रस्य सदा व
यम् ४८ इत्युक्त्वा वचनं राजन जयं प्राप्य तृकोदरः ॥ पुनराहमहाराजस्मयंस्तौ केशवार्जुनौ ४९ असृग्दिग्धो विस्रवलो हितास्यः कुद्धोऽत्यर्थं भीमसेनस्तरस्वी ॥
दुःशासने यद्रणे संश्रुतं मे तद्वै सत्यं कृतमद्येह वीरौ ५० अत्रैव दास्याम्यपरं द्वितीयं दुर्योधनं यज्ञपशुं विशस्य ॥ शिरोऽमृदित्वा च पदादुरात्मनः शान्तिलप्स्ये कौरवाणां
समक्षम् ५१ एतावदुक्त्वा वचनं प्रहृष्टो ननाद चोच्चैरुधिराद्रगात्रः ॥ न नर्द चैवातिबलो महात्मा वृत्रनिहत्येव सहस्रनेत्रः ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि दुःशा
सनवधेऽष्टाशतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ दुःशासने तु निहते तव पुत्रामहारथाः ॥ महाक्रोधविषावीराः समरेष्वपलायिनः १ दशरा
जन्महावीर्याभीमं प्राच्छादयन् शरैः ॥ निषंगीकवचीपाशीदंडधारो धनुर्धरः २ अलोलुपः सहः पंडो वातवेगसुवर्चसौ ॥ एते समेत्य सहिता भ्रातृव्यसनकर्षिताः ३

पर्वणि नीलकंठे मारुतभावदीपेऽष्टाशतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दुःशासन इति १ । २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

भीमसेनं महाबाहुं मार्गणैः समवारयन् ॥ सवार्यमाणो विशिखैः समंतात्तैर्महारथैः ४ भीमः क्रोधाग्निरक्ताक्षः कुद्धः कालइवाकभौ ॥ तांस्तु भल्लैर्महावेगैर्दशभिर्दशभार
तान् ५ रुक्मांगदानरुक्मपुंखैः पार्थो निन्येयमक्षयम् ॥ हते पुतेषु वरिषु प्रदुद्राव बलंतव ६ पश्यतः सूतपुत्रस्य पांडवस्य भयार्दितं ॥ ततः कर्णो महाराजप्रविवेश
महद्वयम् ७ दृष्ट्वा भीमस्य विक्रांतमंतकस्य प्रजास्विव ॥ तस्य त्वाकारभावज्ञः शल्यः समितिशो मनः ८ उवाच वचनं कर्णं प्राप्तकालमरिंदमम् ॥ माव्यथां कुरु राधेय
नैवं त्वय्युपपद्यते ९ एते द्रवंति राजानो भीमसेन भयार्दिताः ॥ दुर्योधनश्च संभूढो भ्रातृव्यसनकर्षितः १० दुःशासनस्य रुधिरपीयमाने महात्मना ॥ व्यापन्नचेतस
श्चैव शोकोपहतचेतसः ११ दुर्योधनमुपासंतो परिवार्य समंततः ॥ कृपप्रभृतयश्चैते हतशेषाः सहोदराः १२ पांडवालब्धलक्षाश्च धनं जयपुरोगमाः ॥ त्वामेवाभिमुखाः
शूरायुद्धाय समुपस्थिताः १३ सत्वं पुरुषशार्दूलपौरुषेण समास्थितः ॥ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्य प्रत्युद्याहि धनं जयम् १४ भारोहि धार्तराष्ट्रेण त्वयि सर्वः समाहितः ॥ तमु
द्वहमहाबाहो यथाशक्तियथाबलम् १५ जयेस्याद्विपुला कीर्तिर्ध्रुवः स्वर्गः पराजये ॥ वृषसेनश्च राधेयसं कुद्धस्तनयस्तव १६ त्वयि मोहं समापन्ने पांडवानभिधावति ॥
एतच्छ्रुत्वा तु वचनं शल्यस्यामिततेजसः ॥ हृदि चावश्यं कंभावं च क्रेयुद्धाय सुस्थिरम् १७ ततः कुद्धो वृषसेनोऽभ्यधावदवस्थितं प्रमुखे पांडवंतम् ॥ तृकोदरं काल
मिवात्तदंडं गदाहस्तं यो धयंतं त्वदीयान् १८ तमभ्यधावन्नकुलः प्रवीरो रोषादमित्रं प्रतुदन् पृषत्कैः ॥ कर्णस्य पुत्रं समरे प्रहृष्टं पुराजिघांसुर्मघवे वज्रं भम् १९ ततो ध्वजं
स्फाटिकचित्रकंचुकं चिच्छेद वीरो न कुलः क्षुरेण ॥ कर्णात्मजस्येष्वासनं च चित्रं भल्लेन जांबूनदचित्रनद्धम् २० अथान्यदादाय धनुः सशर्पिं कर्णात्मजः पांडवमभ्यवि
ध्यत् ॥ दिव्यैरस्त्रैर्महर्षश्च सोऽपि कर्णस्य पुत्रो न कुलं कृतास्त्रः २१ शराभिघाताच्च रुषाचराजमस्वयाचभासाऽस्त्रसमीरणाच्च ॥ जज्वाल कर्णस्य सुतोऽतिमात्रमिद्धो
यथाऽऽज्याहुतिभिर्हुताशः २२ कर्णस्य पुत्रो न कुलस्य राजन्सर्वान् श्वानक्षिणो दुत्तमास्त्रैः ॥ वनायुजान्वेन कुलस्य शुभ्रानुदग्रगानहेमजालावनद्धान् २३ ततो हता
श्वादवरुह्यानां दादाय चर्मामलरुक्मचंद्रम् ॥ आकाशसंकाशमसिं प्रवृत्तं दधूयमानः खगवच्चार २४ ततोऽंतरिक्षे च रथाश्वनागं चिच्छेद तूर्णं न कुलश्चित्रयोधी ॥
ते प्रापतन्नसिनागां विशस्तायथाश्वमेधे पशवः शमित्रा २५ द्विसाहस्राः पातिता युद्धशौडानानादेश्याः सुभृताः सत्यसंधाः ॥ एकेन संख्येन कुलेन कृता जयेप्सुना
ऽनुत्तमचंदनांगाः २६ तमापतंतं न कुलसोऽपि पत्युः समंततः सायकैः प्रत्यविद्धयत् ॥ सतुद्यमानो न कुलः पृषत्कैर्विव्याध वीरं सचुकोपविद्धः २७ महाभये रक्ष्य
माणो महात्मा भ्रात्राभीमेनाकरोत्तत्र भीमम् ॥ तं कर्णपुत्रो व्यध मंतमेकं न राश्वमातंगरथाननेकान् २८ क्रीडंतमष्टादशभिः पृषत्कैर्विव्याध वीरं न कुलं सरोषः ॥
स तेन विद्धोऽतिभृशं तरस्वी महाहवे वृषसेनेन राजन् २९

कुद्धेनधावन्समरेजिघांसुःकर्णात्मजं पांडुसुतो नृवीरः ॥ वितत्यपक्षौ सहसाऽऽपतंतं श्येनं यथैवामिषलुब्धमाजौ ३० अवाकिरदृषसेनस्ततस्तं शितैः शरैर्नकुलमुदार
वीर्यं ॥ सतान्मोघास्तस्य कुर्वन् शरौघान् च चारुमार्गांश्च कुलश्चित्ररूपान् ३१ अथास्यतूर्णचरतो नरेन्द्रखड्गेन चित्रं नकुलस्य तस्य ॥ महेषुभिर्व्यधमत्कर्णपुत्रो म
हाहवे चर्मसहस्रतारम् ३२ तंचायसंनिशितं तीक्ष्णधारं विकोशमुग्रं गुरुभारसाहम् ॥ द्विषच्छरीरांतं करं सुधोरमाधुन्वतः सर्पमिवोग्ररूपम् ३३ क्षिप्रं शरैः षड्वि
मित्रसाहस्यकर्तृखड्गं निशितैः सुवेगैः ॥ पुनश्च दीप्तैर्निशितैः पृषत्कैः स्तनांतरे गाढमथाम्यविद्वधत् ३४ कृत्वा तु तदुष्करमार्यजुष्टमन्यैर्नरैः कर्मरणे महात्मा ॥ ययौ
रथं भीमसेनस्य राजनशराभितप्तो नकुलस्त्वरवान् ३५ भीमसेनस्य रथं हताश्वो माद्रीसुतः कर्णसुताभितप्तः ॥ आपुडुवे सिंहवाचलाग्रं संप्रेक्ष्यमाणस्य धनं जयस्य
३६ ततः कुद्धो दृषसेनो महात्मा वर्षता विषुजालेन वीरः ॥ महारथावेकरथे समेतौ शरैः प्रभिदन्निव पांडवे यौ ३७ तस्मिन् रथे निहते पांडवस्य क्षिप्रं च खड्गे विशिखैर्नि
कृते ॥ अन्ये च संहत्य कुरुप्रवीरास्ततो न्यग्रनशरवर्षैरुपेत्य ३८ तौ पांडवे यौ परितः समेतान् संहूयमाना विवहव्यवाहौ ॥ भीमार्जुनौ दृषसेनाय कुद्धौ वर्षतुः शरवर्ष
सुधोरम् ३९ अथाब्रवीन्मारुतिः फाल्गुनं च पश्य स्वैनं नकुलं पीडयमानम् ॥ अयं च नो बाधते कर्णपुत्रस्तस्माद्भवान्प्रत्युपयातु कार्णिम् ४० सतन्निशम्यैव वचः किं
रीटीरथं समासाद्य वृकोदरस्य ॥ अथाब्रवीन्नकुलो वीक्ष्य वीरमुपागतं शातय शीघ्रमेनम् ४१ इत्येवमुक्तः सहसा किरीटीभ्रात्रा समक्षं नकुलेन संख्ये ॥ कपिध्वजं केशव
संगृहीतं प्रैषादुदग्रो दृषसेनाय वाहम् ४२ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि दृषसेनयुद्धेनकुलपराजये चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ नकु
लमथ विदित्वा छिन्नबाणा सनासि विरथमरिशरातं कर्णपुत्रास्त्रभग्नम् ॥ पवनधुतपताकाहादिनो वलिगताश्चावरपुरुषानियुक्तास्ते रथैः शीघ्रमीयुः १ रुपदसुतवारिष्ठाः पंच
शैनेयषष्ठा रुपददुहितपुत्राः पंचचामित्रसाहाः ॥ द्विरदरथनराश्चान्सूदयंतस्त्वदीयान् भुजगपतिनिकाशैर्मार्गैरात्तशस्त्राः २ अथ तवरथमुख्यास्तान् प्रतीयुस्त्वरंतः
रुपहृदिकसुतौ च द्रौणिदुर्योधनौ च ॥ शकुनिसुतवृकौ च काथदेवावृधौ च द्विरदजलदघोषैः स्यंदनैः कार्मुकैश्च ३ तव नृपरथिवीरास्तान् दशैकं च वीराभृवरशरवराग्रै
स्ताडयंतो भ्यरुंधन् ॥ नवजलदसवर्णहस्तिभिस्तानुदीयुर्गिरिशिखरनिकाशैर्भीमवेगैः कुलिंदाः ४ सुकल्पिता हिमवतामदोत्कटारणाभिकामैः कृतिभिः समास्थि
ताः ॥ सुवर्णजालैर्वितता ववुर्गजास्तथा यथा खेजलदाः सविद्युतः ५ कुलिंदपुत्रो दशभिर्महायसैः कृपं ससूताश्वमपीडयद्दृशम् ॥ ततः शरद्वत्सुतसायकैर्हतः सहैव नागे
नपपातभूतले ६ कुलिंदपुत्रावरजस्तुतो मरैर्दिवाकरांश्च प्रतिमैरयस्मयैः ॥ रथंच विक्षोभ्य ननादनर्दतस्ततोऽस्य गांधारपतिः शिरोऽहरत् ७ ततः कुलिंदेषु हतेषु ते
ष्वथ प्रहृष्टरूपास्तवते महारथाः ॥ भृशं प्रदध्मुर्लवणांश्च संभवान्परांश्च बाणासनपाणयोऽभ्ययुः ८

१ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

अथामवयुद्धमतीवदारुणं पुनः कुरूणां सह पांडुसृजयैः ॥ शरासि शक्त्युष्टिमदापरश्वधैर्नराश्वनागासुहृन्भृशकुलम् ९ रथाश्वमातंगपदातिभिस्ततः परस्परं वि
प्रहताः पतन्क्षितौ ॥ यथा सविद्युस्तनिता बलाहकाः समाहता दिग्भ्य इवोग्रमारुतैः १० ततः शतानीकमतान् महागजांस्तथारथान्पत्तिगणांश्च तान् बहून् ॥ ज
घानभोजस्तु हयानथाऽऽपतन्क्षणाद्विशस्ताः कृतवर्मणः शरैः ११ अथापरे द्रौणिहता महाद्रिपास्त्रयः ससर्वा युधयोधकेतनाः ॥ निपेतुरुर्व्याव्यसवो निपातिता
स्तथा यथा वज्रहता महाचलाः १२ कुलिंदराजावरजादनंतरः स्तनांतरे पत्रिवरैरताडयत् ॥ तवात्मजं तस्य तवात्मजः शरैः शितैः शरीरं व्यहनाद्विपंचतम् १३
सनागराजः सहराजसूनुना पपात रक्तं बहुसर्वतः क्षरन् ॥ महेंद्रवज्रप्रहतोऽबुदागमेयथा जलंगैरिक्पर्वतस्तथा १४ कुलिंदपुत्रप्रहितोऽपरो द्विपः काथं ससूताश्वरथं
व्यपोथयत् ॥ ततोऽपतत्काथशराभिघातितः सहेश्वरो वज्रहतो यथा गिरिः १५ रथाद्विपस्थेन हतोऽपतच्छरैः काथाधिपः पर्वतजेन दुर्जयः ॥ सवाजिसूतेष्वसन
ध्वजस्तथा यथामहावातहतो महाद्रुमः १६ वृकोद्विपस्थंगिरिराजवासिनं भृशं शरैर्द्वादशभिः पराभिनत् ॥ ततो वृकं साश्वरथं महाद्रिपोद्भूतं चतुर्भिश्चरणैर्व्यपोथ
यत् १७ सनागराजः सनिर्यत् वृकोऽपतत्तथाहतो बभुसुतेषुभिर्भृशम् ॥ सचापि देवावृधमनुरदितः पपातनुन्नः सहदेवसूनुना १८ विषाणगात्रावरयोधपातिनाग
जेन हंतुं शकुर्निकुलिंदजः ॥ जगामवेगेन भृशार्दयं श्वतंततोऽस्य गांधारपतिः शिरोऽहरत् १९ ततः शतानीकहता महागजा हयारथाः पत्तिगणाश्च तावकाः ॥ सुप
र्णवातप्रहता यथोरगास्तथा गता गां विवशा विचूर्णिताः २० ततोऽभ्यविद्वधद्बहुभिः शितैः शरैः कलिगपुत्रो नकुलात्मजं स्मयन् ॥ ततोऽस्य कोपाद्विचकर्तनाकु
लिः शिरः क्षुरेणांश्च सन्निभाननम् २१ ततः शतानीकमविध्यदाय सैस्त्रिभिः शरैः कर्णसुतोऽर्जुनं त्रिभिः ॥ त्रिभिश्च भीमं नकुलं च सप्तभिर्जनार्दनं द्वादशभिश्च सायकैः
२२ तदस्य कर्मातिमनुष्यकर्मणः समीक्ष्य हृष्टाः कुरवोऽभ्यपूजयन् ॥ पराक्रमज्ञास्तु धनं जयस्य ये हुतोऽयमग्रावितितेतुमेनिरे २३ ततः किरीटीपरवीरघाती ह
ताश्वमालोक्य नरप्रवीरः ॥ माद्रीसुतं नकुलं लोकमध्ये समीक्ष्य कृष्णं भृशविक्षतं च २४ समभ्यधावदृषसेनमाहवे ससूतजस्य प्रमुखे स्थितस्तदा ॥ तमापतंतं न
रवीरमुग्रं महाहवे बाणसहस्रधारिणम् २५ अभ्यापतत्कर्णसुतो महारथं यथामहेंद्रं नमुचिः पुरा तथा ॥ ततोद्भूतं चैकशरेण पार्थं शितेन विद्धा युधिकर्णपुत्रः २६ न
नादनादं सुमहानुभावो विद्धे वशक्रं नमुचिः सवीरः ॥ पुनः सपार्थदृषसेन उग्रैर्बाणैरविद्वधद्बहुजमूले तु सव्ये २७ तथैव कृष्णं नवभिः समादयत् पुनश्च पार्थं दशभिर्ज
घान ॥ पूर्वयथा दृषसेन प्रयुक्तैरभ्याहतः श्वेतहयः शरैस्तैः २८ संरंभमीषद्भूमितो वधाय कर्णात्मजस्याथ मनः प्रदध्रे ॥ ततः किरीटीरणमूर्ध्नि कोपात् कृत्वा त्रिशा
खांश्च कुटिललाटे २९ मुमोच तूर्णं विशिखान् महात्मा वधेष्टतः कर्णसुतस्य संख्ये ॥ आरक्तनेत्रो तं कशत्रुं ताडवाच कर्णं भृशमुत्सयंस्तदा ३०

३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तमायांतमिति १ । २ । ३ । ४

दुर्योधनं द्रौणिमुखांश्च सर्वानहंरणे वृषसेनं तमुग्रम् ॥ संपश्यतः कर्णतवाद्यसंख्येन यामिलोकं निशितैः पृषत्कैः ३१ ऊनं च तावद्विजनावदंति सर्वैर्भवद्भिर्ममसूनुर्हतो
सौ ॥ एको रथो मद्भिर्हीनस्तरस्वी अहं हनिष्ये भवतां समक्षम् ३२ संरक्ष्यतां रथसंस्थाः सुतोऽयमहं हनिष्ये वृषसेनमुग्रम् ॥ पश्चाद्वाधिष्ये त्वामपि संप्रमूढमहं हानि
ष्येऽर्जुन आजिमध्ये ३३ तमद्यमूलं कलहस्य संख्ये दुर्योधनापाश्रयजातदर्पम् ॥ त्वामद्यहं तांस्मरणे प्रसह्य अस्यैव हंता युधिभीमसेनः ३४ दुर्योधनस्याधम
पूरुषस्य यस्यानया देषमहानक्षयोऽभवत् ॥ स एव मुक्त्वा विनिमृज्य चापं लक्ष्यं हिकृत्वा वृषसेनमाजौ ३५ ससर्ज बाणान्विशिखान् महात्मा वधाय राजन कर्णसुतस्य
संख्ये ॥ विव्याध चैनं दशभिः पृषत्कैर्मर्मस्वशंकं प्रहसन्किरीटी ३६ चिच्छेद चास्येव सनं भुजौ च क्षुरैश्चतुर्भिर्निशितैः शिरश्च ॥ सपार्थबाणाभिहतः पपातरथा
द्विबाहुर्विशिराधरायाम् ३७ सुपुष्पितो वृक्षवरोऽतिकायो वा तोरितः शालइवाद्रिशृंगात् ॥ संप्रेक्ष्य बाणाभिहतं पतंतं रथात्सुतं सूतजः क्षिप्रकारी ३८ रथं रथेनाशु
जगाम रोषात्किरीटिनः पुत्रवधाभितप्तः ॥ ततः समक्षं सुतं विलोक्य कर्णो हतं श्वेतहयेन संख्ये ॥ संरंभमागम्य परं महात्मा कृष्णार्जुनौ सहसैवाभ्यधावत् ३९
॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि वृषसेनवधे पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तमायांतमभिप्रेक्ष्य वेलोद्धृतमिवार्णवम् ॥ ग
र्जतं सुमहाकायं दुर्निवारं सुरैरपि १ अर्जुनं प्राह दाशार्हः प्रहस्य पुरुषर्षभः ॥ अयं सरथ आयाति श्वेताश्वः शल्यसारथिः २ येन ते सह योद्धव्यं स्थिरो भव धनं जय ॥
पश्य चैनं समायुक्तं रथं कर्णस्य पांडव ३ श्वेतवाजि समायुक्तं युक्तराधासुतेन च ॥ नानापताका कलिलं किंकिणीजालमालिनम् ४ उह्यमानमिवाकाशे विमानं पां
डुरैर्हयैः ॥ ध्वजं च पश्य कर्णस्य नागक्षं महात्मनः ५ आखंडलधनुः प्रख्यमुल्लिखंतमिवांबरम् ॥ पश्य कर्णं समायांतं धार्तराष्ट्रप्रियैषिणम् ६ शरधाराविमुचं
तंधारासारमिवांबुदम् ॥ एष मद्रेश्वरो राजारथाग्रे पर्यवस्थितः ७ नियच्छति हयानस्य राधेयस्यामितौजसः ॥ शृणु दुर्दुभिनिर्घोषं शंखशब्दं च दारुणम् ८ सिं
हनादांश्च विविधान् शृणु पांडव सर्वतः ॥ अंतर्धाय महाशब्दान् कर्णेनामिततेजसा ९ दोधूयमानस्य भृशं धनुषः शृणु निःस्वनम् ॥ एते दीर्यं तिसृणाः पंचालानां
हारथाः १० दृष्ट्वा केशरिणं क्रुद्धं मृगाइव महावने ॥ सर्वयत्नेन कौंतेय हंतुं मर्हसि सूतजम् ११ न हि कर्णशरानन्यः सोऽदुमुत्सहते नरः ॥ स देवासुरगंधर्वास्त्रिलोकान्स
चराचरान् १२ त्वं हि जेतुं रणेशक्तस्तथैव विदितं मम ॥ भीममुग्रं महात्मानं श्वक्षं सर्वकपर्दिनम् १३ न शक्ता द्रष्टुमीशानं किं पुनर्यो धितुं प्रभुम् ॥ त्वया साक्षान्म
हादेवः सर्वभूतशिवः शिवः १४ युद्धेनाराधितः स्थाणुर्देवाश्च वरदास्तव ॥ तस्य पार्थ प्रसादेन देवदेवस्य शूलिनः १५ जहिकर्णं महाबाहो न मुचिं वृत्रहा
यथा ॥ श्रेयस्तेऽस्तु सदा पार्थ युद्धे जयमवाप्नुहि १६

५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १

१७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीये पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ वृषसेनमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

॥ अर्जुन उवाच ॥ ध्रुव एव जयः कृष्णममनास्त्यत्र संशयः ॥ सर्वलोकगुरुर्यस्त्वं तुष्टोऽसि मधुसूदन १७ चोदया श्वान् हृषीकेश रथं मम महारथ ॥ नाहं त्वासमरे कर्णं
निवर्तिष्यति फाल्गुनः १८ अद्य कर्णं हतं पश्य मच्छरैः शकलीकृतम् ॥ मां वा द्रक्ष्यसि गोविंद कर्णेन निहतं शरैः १९ उपास्थितमिदं घोरं युद्धं त्रैलोक्यमोहनम् ॥
यज्जनाः कथयिष्यंति यावद्भूमिर्धारिष्यति २० एवं ब्रुवंस्तदा पार्थः कृष्णमस्त्रिष्टकारिणम् ॥ प्रत्युद्ययोरथेनाशु गजं प्रतिगजो यथा २१ पुनरप्याह ते जस्वी पार्थः कृ
ष्णमरिंदम ॥ चोदया श्वान् हृषीकेश कालो यमतिवर्तते ॥ एवमुक्तस्तदा तेन पांडवेन महात्मना २२ जयेन संपूज्य स पांडवं तदा प्रचोदयामास हयान् मनोजवान् ॥
स पांडुपुत्रस्य रथो मनोजवः क्षणेन कर्णस्य रथाग्रतोऽभवत् २३ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णार्जुनद्वैरथे वासुदेववाक्ये षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ७ ॥
॥ संजय उवाच ॥ वृषसेनं हतं दृष्ट्वा शोकामर्षसमावृतः ॥ पुत्रशोकोद्भवं वारिनेत्राभ्यां समवामृजत् १ रथेन कर्णस्तेजस्वी जगामाभिमुखोरिपुम् ॥ युद्धायामर्षता
प्राक्षः समाहूय धनं जयम् २ तौरथौ सूर्यसंकाशौ वैयाघ्रपरिवारितौ ॥ समेतौ ददृशुस्तत्र द्वाविवाकौ समुद्रतौ ३ श्वेताश्वौ पुरुषौ दिव्यावास्थिता वरिमर्दनौ ॥ शुशु
भाते महात्मानौ च द्रादित्यौ यथादिवि ४ तौ दृष्ट्वा विस्मयं जग्मुः सर्वसैन्यानिमारिष ॥ त्रैलोक्यविजये यता विद्रवैरोचना विव ५ रथज्यातलनिहादैर्बाणसिंहरवैस्त
था ॥ तौरथावभ्यधावतौ समालोक्य महीक्षिताम् ६ ध्वजौ च दृष्ट्वा संसक्तौ विस्मयः समपद्यत ॥ हस्तिकक्षं च कर्णस्य वानरं च किरीटिनः ७ तौरथौ संप्रसक्तौ तु दृष्ट्वा
भारतपार्थिवाः ॥ सिंहनादरवांश्चक्रुः साधुवादांश्च पुष्कलान् ८ दृष्ट्वा च द्वैरथं ताभ्यां तत्र योधाः सहस्रशः ॥ चक्रुर्बाहुस्वनांश्चैव तथा चैवावधूननम् ९ आजगुः कुरव
स्तत्र वादित्राणि समंततः ॥ कर्णं प्रहर्षयिष्यंतः शंखान् दध्मुश्च सर्वशः १० तथैव पांडवाः सर्वे हर्षयंतो धनं जयम् ॥ तूर्यशंखनिनादेन दिशः सर्वाव्यनादयन् ११ क्ष्वे
डिता स्फोटितोत्कुष्ठैस्तुमुलं सर्वतोऽभवत् ॥ बाहुशब्दैश्च शूराणां कर्णार्जुनसमागमे १२ तौ दृष्ट्वा पुरुषव्याघ्रौ रथस्थौ रथिनां वरौ ॥ प्रमृहीतमहाचापौ शरशक्तिध्व
जायुतौ १३ वर्मिणौ बद्धनिस्त्रिशौ श्वेताश्वौ शंखशोभितौ ॥ तूणीरवरसंपन्नौ द्वावप्येतौ सुदर्शनौ १४ रक्तचंदनदिग्धांगौ समदौ गोवृषाविव ॥ चापवियुद्धजोपे
तौ शस्त्रसंपत्तियोधिनौ १५ चामरव्यजनोपेतौ श्वेतच्छत्रोपशोभितौ ॥ कृष्णशल्यरथोपेतौ तुल्यरूपौ महारथौ १६ सिंहस्कंधौ दीर्घभुजौ रक्ताक्षौ हेममालिनौ ॥
सिंहस्कंधप्रतीकाशौ व्यूढौ रस्कौ महाबलौ ॥ अन्योन्यवधमिच्छंताव न्योन्यजयकांक्षिणौ १७ अन्योन्यमभिधावतौ गोष्ठे गोवृषभाविव ॥ प्रभिन्नाविव मातंगौ
सुसंख्याविवाचलौ १८ आशीविषशिशुप्रख्यौ यमकालांतकोपमौ ॥ इंद्रवृत्राविव क्रुद्धौ सूर्यचंद्रसमप्रभौ १९ महाग्रहाविव क्रुद्धौ युगांताय समुत्थितौ ॥ देवग
र्भौ देवबलौ देवतुल्यौ चरुपतः २० यदृच्छया समायातौ सूर्याचंद्रमसौ यथा ॥ बलिनौ समरे दत्तौ नानाशस्त्रवरौ युधि २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१

तौ दृष्ट्वा पुरुषव्याघ्रौ शार्दूलविधिष्ठितौ ॥ बभूव परमो हर्षस्तावकानां विशांपते २२ संशयः सर्वभूतानां विजये समपद्यत ॥ समेतौ पुरुषव्याघ्रौ प्रेक्ष्य कर्णधनं ज
यौ २३ उभौ वरायुधधराबुभौरणकृतश्रमौ ॥ उभौ च बाहुशब्देन नादयंतौ नभस्तलम् २४ उभौ विश्रुतकर्माणौ पौरुषेण बलनच ॥ उभौ च सदृशौ युद्धशंभरामर
राजयोः २५ कार्तवीर्यसमौ चोभौ तथा दाशरथेः समौ ॥ विष्णुवीर्यसमौ चोभौ तथा भवसमौ युधि २६ उभौ श्वेतहयौ राजनरथप्रवरवाहिनौ ॥ सारथी प्रवरौ चैव
तयोरास्तां महारणे २७ ततो दृष्ट्वा महाराजराजमानौ महारथौ ॥ सिद्धचारणसंघानां विस्मयः समपद्यत २८ तव पुत्रास्ततः कर्णसबलाभरतर्षभ ॥ परिव्रुर्म
हात्मानं क्षिप्रमाहवशो भिनम् २९ तथैव पांडवा दृष्ट्वा दृष्ट्युग्रपुंगवः ॥ परिव्रुर्महात्मानं पार्थमप्रतिमं युधि ३० तावकानां रणे कर्णो ग्लहो ह्यासीद्विशांपते ॥ त
थैव पांडवेयानां ग्लहः पार्थो भवतदा ३१ त एव सभ्यास्तत्रासनप्रेक्षकाश्चाभवन् स्मते ॥ तत्रैषां ग्लहमानानां ध्रुवजयपराजयौ ३२ ताभ्यां द्यूतं समासक्तं विज
यायेतराय च ॥ अस्माकं पांडवानां च स्थितानां रणमूर्धनि ३३ तौ तु स्थितौ महाराजसमरे युद्धशालिनौ ॥ अन्योन्यप्रतिसंख्यान्योन्यवधकां क्षिणौ ३४ ता
बुभौ प्रजिहीषंतां विद्रवत्राविवप्रभौ ॥ भीमरूपधरावास्तां महाधूमाविवग्रहौ ३५ ततोऽतरिक्षे साक्षे पाविवादाभरतर्षभ ॥ मिथो भेदाश्च भूतानामासन्कर्णार्जुनां
तरे ३६ व्यश्रूयंत मिथो भिन्नाः सर्वलोकास्तुमारिष ॥ देवदानवगंधर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः ३७ प्रतिपक्षग्रहं च कुः कर्णार्जुनसमागमे ॥ द्यौरासिं हतपुत्रस्य पक्षे
मातेव विधिता ३८ भूमिर्धनं जयस्यासीन्मातेव जयकां क्षिणी ॥ गिरयः सागराश्चैव नद्यश्च सजलास्तथा ३९ वृक्षाश्चोषधयश्चैव व्याश्रयंत परस्परम् ॥ असुरा
यातुधानाश्च गुह्यकाश्च परंतप ४० ते कर्णसमपद्यंत दृष्ट्वा रूपाः समंततः ॥ मुनयश्चारणाः सिद्धा वै न ते यावयांसि च ४१ रत्नानि निधयः सर्वे वेदाश्चारुयानपंचमाः ॥
सोपवेदोपनिषदः सरहस्याः ससंग्रहाः ४२ वासुकिश्चित्रसेनश्च तक्षको माणिकस्तथा ॥ सर्पाश्चैव तथा सर्वे काद्रवेयाश्च सान्वयाः ४३ विषवंतं महाराजनागाश्चार्जुन
तोऽभवन् ॥ ऐरावताः सौरभेया वैशालेयाश्च भोगिनः ४४ एतेऽभवन् नृजुनतः क्षुद्रसर्पाश्च कर्णतः ॥ ईहामृगा व्यालमृगामां गल्याश्च मृगद्विजाः ४५ पार्थस्य वि
जये राजन सर्व एवाभिसंभृताः ॥ वसवो मरुतः साध्या रुद्रा विश्वेऽश्विनौ तथा ४६ अग्निरिन्द्रश्च सोमश्च पवनोऽथ दिशो दश ॥ धनं जयस्यते पक्षे आदित्याः कर्णतो
ऽभवन् ४७ विशः शूद्राश्च सूताश्च ये च संकरजातयः ॥ सर्वशस्ते महाराजराधेयमभजंस्तदा ४८ देवास्तु पितृभिः सार्धं सगणाः सपदानुगाः ॥ यमो वै श्रवणश्चैव वरु
णश्च यतोऽर्जुनः ४९ ब्रह्मक्षत्रं च यज्ञाश्च दक्षिणाश्चार्जुनं श्रिताः ॥ प्रेताश्चैव पिशाचाश्च क्रव्यादाश्च मृगां दजाः ५० राक्षसाः सहयादोभिः श्वसृगालाश्च कर्णतः ॥
देवब्रह्मनृपर्षीणां गणाः पांडवतोऽभवन् ५१ तुंबुरुप्रमुखाराजगंधर्वाश्च यतोऽर्जुनः ॥ राधेयाः सहैमोनया गंधर्वाप्सरसां गणाः ५२

ईहामृगाः पक्षिगणाद्विपाश्च रथपालिभिः ॥ उह्यमानास्तथा मेघैर्वायुना च मनीषिणः ५३ दिदृक्षुः समाजग्मुः कर्णार्जुनसमागमम् ॥ देवदानवगंधर्वाणां गयक्षाः पत
त्रिणः ५४ महर्षयो वेदविदः पितरश्च स्वधाभुजः ॥ तपोविद्यास्तथोषध्यानां रूपबलान्विताः ५५ अंतरिक्षे महाराजविनदंतोऽवतस्थिरे ॥ ब्रह्मा ब्रह्मर्षि
भिः सार्धं प्रजापतिभिरेव च ५६ भवश्चैव स्थितो याने दिव्यं तं देशमागमत् ॥ समेतौ तौ महात्मानौ दृष्ट्वा कर्णधनं जयौ ५७ अर्जुनो जयतां कर्णमिति शक्रोऽब्रवीत्
दा ॥ जयतामर्जुनं कर्ण इति सूर्योऽभ्यभाषत ५८ हत्वाऽर्जुनं मम सुतः कर्णो जयतु संयुगे ॥ हत्वा कर्णं जयत्वयममपुत्रो धनं जयः ५९ इति सूर्यस्य चैवासौ द्विवादो
वासवस्य च ॥ पक्षसंस्थितयोस्तत्र तयोर्विबुधसिंहयोः ॥ द्वैपक्ष्यमासीद्विद्वानामसुराणां च भारत ६० समेतौ तौ महात्मानौ दृष्ट्वा कर्णधनं जयौ ॥ अर्कपंतत्रयो लोकाः
सह देवर्षिचारणाः ६१ सर्वदेवगणाश्चैव सर्वभूतानियानि च ॥ यतः पार्थस्ततो देवा यतः कर्णस्ततोऽसुराः ६२ रथयूथपयोः पक्षौ कुरुपांडववीरयोः ॥ दृष्ट्वा प्रजाप
तिदेवाः स्वयं भुवमचोदयन् ६३ कोऽनयोर्विजयी देवकुरुपांडवयोधयोः ॥ समोऽस्तु विजयो देव एतयोर्नरसिंहयोः ६४ कर्णार्जुनविवादेन सर्वसंशयितं जगत् ॥
स्वयं भो ब्रूहि नस्तथ्यमेतयोर्विजयं प्रभो ६५ स्वयं भो ब्रूहि तद्वाक्यं समोऽस्तु विजयोऽनयोः ॥ तदुपश्रुत्य मघवाप्रणिपत्य पितामहं ६६ व्यज्ञापयत देवेश मिदं म
तिमतांवरः ॥ पूर्वभगवता प्रोक्तं कृष्णयोर्विजयोधुवः ६७ ततथास्तु नमस्तेऽस्तु प्रसीद भगवन्मम ॥ ब्रह्मेशानावथो वाक्यमूचतु खिदशेश्वरम् ६८ विजयो
धुवमेवास्य विजयस्य महात्मनः ॥ खांडवे हेतुभुक्तोऽपि तः सव्यसाचिना ६९ स्वर्गं च समनुप्राप्य साहाय्यं शकते कृतम् ॥ कर्णश्च दानवः पक्ष अतः कार्यः पराजयः
७० एवं कृतं भवेत्कार्यं देवानामेव निश्चितम् ॥ आत्मकार्यं च सर्वेषां गरीयस्त्रिदशेश्वर ७१ महात्मा फाल्गुनश्चापि सत्यधर्मरतः सदा ॥ विजयस्तस्य नियतं जाय
तेनात्र संशयः ७२ तोषितो भगवान्येन महात्मा वृषभध्वजः ॥ कथं वा तस्य न जयोजायते शतलोचन ७३ यस्य चक्रे स्वयं विष्णुः सारथ्यं जगतः प्रभुः ॥ मनस्वी
बलवानशूरः कृतास्त्रोऽथ तपोधनः ७४ बिभर्ति च महातेजा धनुर्वेदमशेषतः ॥ पार्थः सर्वगुणोपेतो देवकार्यमिदं यतः ७५ क्लिश्यंते पांडवानित्यं वनवासादिभिर्भृ
शम् ॥ संपन्नस्तपसा चैव पर्याप्तः पुरुषर्षभ ७६ अतिक्रमेन्महात्म्याद्विष्टमप्यर्थपर्ययम् ॥ अतिक्रांते च लोकानामभावो नियतं भवेत् ७७ न विद्यते व्यवस्थानं
कुद्वयोः कृष्णयोः क्वचित् ॥ स्रष्टारौ जगत्तश्चैव सततं पुरुषर्षभौ ७८ नरनारायणावेतौ पुराणावृषिसत्तमौ ॥ अनियम्यौ नियंतारावेतौ तस्मात्परंतपौ ७९ नैतयो
स्तु समः कश्चिद्विविवा मानुषेषु वा ॥ अनुगम्यास्त्रयो लोकाः सह देवर्षिचारणैः ८० सर्वदेवगणाश्चापि सर्वभूतानियानि च ॥ अनयोस्तु प्रभावेन वर्तते निखिलं जगत्
८१ कर्णो लोकानयं मुख्यानामोतु पुरुषर्षभः ॥ कर्णो वै कर्तनः शूरो विजयस्त्वस्तु कृष्णयोः ८२

वसूनांसमलोकत्वं मरुतां वासमानुयात् ॥ सहितो द्रोणभीष्माभ्यां नाकलोकवानुयात् ८३ इत्युक्तो देवदेवाभ्यां सहस्राक्षोऽब्रवीद्वचः ॥ आमंत्र्य सर्वभूतानि ब्रह्मे
शानानुशासनम् ८४ श्रुतं भवद्विर्यप्रोक्तं भगवद्भ्यां जगद्धितं ॥ ततश्चानान्यथा तद्धितिष्ठध्वं विगतज्वराः ८५ इति श्रुत्वेन्द्रवचनं सर्वभूतानि मारिष ॥ विस्मि
तान्य भवन्नाजन् पूजयांचक्रिरे तदा ८६ व्यसृजंश्च सुगंधीनि पुष्पवर्षाणि हर्षिताः ॥ नानारूपाणि विबुधा देवतूर्याण्यवा दयन् ८७ दिदृक्षुः श्वश्र्वाप्रतिमं द्वैरथं नर
सिंहयोः ॥ देवदानवगंधर्वाः सर्व एवावतस्थिरे ८८ रथौ तयोः श्वेतहयौ दिव्यौ युक्तौ महात्मनोः ॥ यौ तौ कर्णार्जुनौ राजन् प्रहृष्टौ व्यवतिष्ठताम् ८९ समागता लो
कवीराः शंखान् दध्मुः पृथक् पृथक् ॥ वासुदेवार्जुनौ वीरौ कर्णशल्यौ च भारत ९० तद्भीरुसंत्रासकरं युद्धं समभवत्तदा ॥ अन्योन्यस्पर्धिनो रुग्रं शक्रशंवरयोरिव ९१
तयोर्ध्वजौ वीतमलौ शुशुभाते रथो स्थितौ ॥ राहुकेतूयथाऽऽकाशे उदितौ जगतः क्षये ९२ कर्णस्याशी विषनिभारत्नसारमयी दृढा ॥ पुरंदरधनुः प्रख्याहस्तिक
क्ष्या विराजते ९३ कपिश्रेष्ठस्तु पार्थस्य व्यादितास्य इवांतकः ॥ दंष्ट्राभिर्भीषयन् भाभिर्दुर्निरीक्ष्योरविर्यथा ९४ युद्धाभिलाषु को भूत्वा ध्वजो गांडीवधन्वनः ॥
कर्णध्वजमुपातिष्ठत्स्वस्थानाद्वेगवान्कपिः ९५ उत्पपात महावेगः कक्ष्यामभ्याहनत्तदा ॥ नखैश्च दशनैश्चैव गरुडः पन्नगं यथा ९६ सार्किकिणीकाभरणा कालपाशो
पमाऽऽयसी ॥ अभ्यद्रवत्सु संरब्धा हस्तिकक्ष्याऽथ तं कपिं ९७ तयोर्घोरतरे युद्धे द्वैरथे घूत आहिते ॥ प्राकुर्वतां ध्वजौ युद्धं पूर्वं पूर्वतरं तदा ९८ हयाहयानभ्य
हेषन्स्पर्धमानाः परस्परम् ॥ अविध्यत् पुण्डरीकाक्षः शल्यं नयनसायकैः ९९ शल्यश्च पुण्डरीकाक्षं तथैवाभिसमैक्षत ॥ तत्राजयद्वासुदेवः शल्यं नयनसायकैः
१०० कर्णं चाप्यजयद्दृष्ट्वा कुंतीपुत्रो धनंजयः ॥ अथाब्रवीत्सूतपुत्रः शल्यमाभाष्य सस्मितम् १ यदि पार्थो रणे हन्यादद्य मामिह कर्हिचित् ॥ किं करिष्यसि संग्रामे
शल्यसत्यमथोच्यताम् २ ॥ शल्य उवाच ॥ यदि कर्ण रणे हन्यादद्य त्वां श्वेतवाहनः ॥ उभावेकरथेनाहं हन्यां माधव पाण्डवौ ३ ॥ संजय उवाच ॥ एवमेव तु
गोविंदमर्जुनः प्रत्यभाषत ॥ तं प्रहस्या ब्रवीत्कृष्णः सत्यं पार्थमिदं वचः ४ पतेद्दिवाकरः स्थानाच्छुष्ये दापि महोदधिः ॥ शैत्यमग्निरियान्नत्वां हन्यात्कर्णो धनंजय
५ यदि चैतत्कथंचित्स्याल्लोकपर्यासनं भवेत् ॥ हन्यां कर्णं तथा शल्यं बाहुभ्यामेव संयुगे ६ इति कृष्णवचः श्रुत्वा प्रहसन् कपिकेतनः ॥ अर्जुनः प्रत्युवाच दंष्ट्रकृष्णम
क्लिष्टकारिणम् ७ मम तावदपर्याप्तौ कर्णशल्यौ जनार्दन ॥ सपताकध्वजं कर्णं सशल्यं धवाजिनम् ८ सच्छत्रकवचं चैव सशक्तिशरकार्मुकम् ॥ द्रष्टाऽस्य दरणे
कृष्णशरैश्छिन्नमनेकधा ९ अद्यैव सरथं साश्वं सशक्तिकवचायुधम् ॥ संचूर्णितमिवारण्ये पादपदंतिनायथा १० अद्य राधेय भार्याणां विधव्यं समुपस्थितम् ॥
ध्रुवं स्वप्नेष्वनिष्ठानि ताभिर्दृष्टानि माधव ११ द्रष्टाऽसि ध्रुवमद्यैव विधवाः कर्णयोषितः ॥ नहि मे शाम्यते मन्युर्यदनेन पुराकृतम् १२

11640

१२३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इतिक० नी० मा० मा० सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ तदिति १ । २ द्विषतः शत्रु १ । ४ । ५ । ६ एकोमुख्यौ
कृष्णासभागताद्वह्नामूढेनादीर्घदर्शिता ॥ अस्मांस्तथाऽवहसताक्षिपताचपुनःपुनः ११३ अद्यद्रष्टाऽसिगोविंदकर्णमुन्मथितं मया ॥ वारणेनेवमतेनपुष्पितं
जगतीरुहम् १४ अद्यतामधुरावाचः श्रोताऽसिमधुसूदन ॥ दिष्ट्याजयसिवाष्ण्यै इतिकर्णेनिपातिते १५ अद्याभिमन्युजननीप्रहृष्टः सांत्वयिष्यसि ॥ कुन्ती
पितृष्वसारं च प्रहृष्टः समजनादनं १६ अद्यवाष्पमुखाकृष्णासांत्वयिष्यसिमाधव ॥ वाग्भेश्चासृतकल्पाभिर्धर्मराजं च पांडवम् ११७ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्ण
पर्वणि कर्णार्जुनसमागमे द्वैरथे सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तद्देवनागासुरासिद्धयक्षैर्गंधर्वरक्षाप्सरसांच संचैः ॥ ब्रह्मर्षिराजर्षिषु पर्णजुष्टं
बभौवियद्विस्मयनीयरूपम् १ नानद्यमानं निनदैर्मनोजैर्वादित्रगीतस्तुतिचृत्यहासैः ॥ सर्वेऽतरिक्षददृशुर्मनुष्याः स्वस्थाश्च ताद्विस्मयनीयरूपम् २ ततः प्रह
ष्टाः कुरुपांडुयोधावादित्रशंखस्वनसिंहनादैः ॥ विनादयंतो वसुधां दिशश्च स्वनेन सर्वानाद्विषतो निजघ्नुः ३ नराश्वमातंगरथैः समाकुलं शरासिंक्षत्पृष्टिनिपातदुः
हम् ॥ अभीरुजुष्टं हतदेहसंकुलं रणाजिरं लोहितमावभौ तदा ४ बभूव युद्धं कुरुपांडवानां यथासुराणामसुरैः सहाभवत् ॥ तथा प्रवृत्ते तु मुले सुदारुणे धनं जयस्याधि
रथेश्वसायकैः ५ दिशश्च सैन्यं च शितैरजिह्वैः परस्परं प्रावृणुतां सुदंशितैः ॥ ततस्त्वदीयाश्च परे च सायकैः कृतेऽधकारे ददृशुर्न किंचन ६ भयातुरा एकरथौ समाश्र
यंस्ततोऽभवत्त्वद्भुतमेव सर्वतः ॥ ततोऽस्त्रमस्त्रेण परस्परं तौ विधूय वाताविव पूर्वपश्चिमौ ७ बभौव कारो वितते तमोनुदौ यथोदेतौ तद्वदतीवरेजतुः ॥ नचाभिसर्त
व्यमिति प्रचोदिताः परे त्वदीयाश्च तथाऽवतास्थिरे ८ महारथौ तौ परिवार्य सर्वतः सुरासुराः शंबरवासवाविव ॥ मृदंगभेरीपणवानकस्वनैः ससिंहनादैर्न दतुर्न रोतमौ ९
शशांकसूर्याविव मेघनिःस्वनैर्विरेजतुस्तौ पुरुषर्षभौ तदा ॥ महाधनुर्मंडलमध्यगावुभौ सुवर्चसौ बाणसहस्रदीधिति १० दिधक्षमाणौ सचराचरं जगद्युगांतसूर्यावि
वदुः सहौरणे ॥ उभावजेयावहितांतकावुभावुभौ जिघांसू कृतिनौ परस्परम् ११ महाहवेवीतभयौ समीयतुर्महद्भजं भाविव कर्णपांडवौ ॥ ततो महात्माणि महा
धनुर्धरौ विमुंचमानाविषुभिर्भयानकैः १२ नराश्वनागानमितान्निजघ्नतुः परस्परं चापिमहारथौ नृप ॥ ततो विसृष्टः पुनरर्दितानरानरोतमाभ्यां कुरुपां
डवाश्रयाः १३ सनागपत्त्यश्वरथादिशो दशतथायथासिंहहतावनौ कसः ॥ ततस्तु दुर्योधनभोजसौ बलाः कृपेण शारद्वतसूनुना सह १४ महारथाः पंचधनं
जयाच्युतौ शरैः शरीरार्तिकरैरताडयन् ॥ धनूंषितेषामिषु धीन्ध्वजान्ह्यात्रयांश्च सूतांश्च धनं जयः शरैः १५ समंप्रमथ्याशु परान्समंततः शरोत्तमैर्द्वादश
भिश्च सूतजम् ॥ अथाभ्यधावंस्वरिताः शतरथाः शतंगजाश्चार्जुनमाततायिनः १६ शकास्तुषारायवनाश्च सादिनः सहैव कांबोजवरैर्जिघांसवः ॥ वरायु
धान्पाणिगतैः शरैः सहसुरैर्न्यक्तं प्रपतन् शिरांसि च १७

रथैरथिनोकर्णार्जु नौपकौचतौरथैवेतिविग्रहः ७

तमोनुदौर्घ्यचंद्रो मचभमिस्तव्यनापयातव्यमितिभियमेनप्रचोदिताःप्रेरिताः ८ । ९ । १० । ११ । १२ विसष्टःविमदुताः १३ पंचैवावशिष्टाहस्याह ततहति १४ । १५ । १६ । १७

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ निसर्गतइति सहजमिन्द्रोपपादनं सांप्राप्तीत्या प्रसन्नैराज्यार्धदानेन हितं भर्जुनकोपशमनेनेति चतुर्धा
 ह्यांश्च नार्गांश्चरथांश्च युध्यतो धनं जयः शत्रुगणानक्षितौ क्षिणोत् ॥ ततोऽतरिक्षे सुरतूर्यनिःस्वनाः ससाधुवादाहवितैः समीरिताः १८ निपेतुरप्युत्तमपुष्पवृष्टयः
 सुगंधिगंधाः पवनेरिताः शुभाः ॥ तदहुतं देवमनुष्यसाक्षिकं समीक्ष्य भूतानि विसिस्मिद्युस्तदा १९ तवात्मजः सूतसुतश्च न व्यथानविस्मयं जग्मतुरेकानि श्वयौ ॥
 अथाब्रवीद्गोणसुतस्तवात्मजं करं करेण प्रतिपीडयसांत्वयन् २० प्रसीददुर्योधनशाम्यपांडवैरलं विरोधेन विगस्तुविग्रहम् ॥ हतोगुरुब्रह्मसमो महास्त्रवितथैव भी
 ष्मप्रमुखामहारथाः २१ अहंत्ववध्यो मम चापि मातुलः प्रशाधिराज्यं सहपांडवैश्चिरम् ॥ धनं जयः शाम्यातिवारितो मया जनादनो नैवाविरोधामिच्छति २२ युधि
 ष्ठिरेभूतहिते रतः सदा वृकोदरस्तद्वशस्तथायमौ ॥ त्वया तु पार्थैश्वर्ये च संविदे प्रजाः शिवं प्राप्नुयुरिच्छया तव २३ व्रजंतु शेषाः स्वपुराणि बांधवानिवृत्युद्धाश्च भ
 वंतु सैनिकाः ॥ न चेद्वचः श्रोष्यसि मे नराधिप ध्रुवप्रतप्ताऽसि हतोऽरिभिर्युधि २४ इदं च दृष्टं जगता सह त्वया कृतं यदेकेनाकिरीटमालिना ॥ यथानकुर्याद्वलाभिन्नचा
 तकोनचापि घाता भगवान्नयक्षराट् २५ अतोऽपि मूयानस्वगुणैर्धनं जयोनचातिवर्तिष्यति मेव चोऽखिलम् ॥ तवानुयात्रां च सदा करिष्यति प्रसीदय जेंद्रशमं त्वमा
 मुहि २६ ममापि मानः परमः सदा त्वयि ब्रवीम्यतस्त्वां परमाच्च सौहृदात् ॥ निवारयिष्यामि च कर्मण्यहं यदा भवान्सप्रणयो भविष्यति २७ वदंति मित्रं सहजं विच
 क्षणास्तथैव साम्राचधनेन चार्जितम् ॥ प्रतापतश्चोपनर्तचतुर्विधं तदस्ति सर्वं तव पांडवेषु २८ निसर्गतस्ते तव वीरबांधवाः पुनश्च साम्रासमवामुहिप्रभो ॥ त्व
 यि प्रसन्नेयादि मित्रतां गते हितं कृतं स्याज्जगतस्त्वयाऽतुलम् २९ स एव मुक्तः सुहृदावचो हितं विचिंत्य निःश्वस्य च दुर्मनाऽब्रवीत् ॥ यथाभवानाहसस्वेतथैव तन्ममा
 पिविज्ञापयतो वचः शृणु ३० निहत्य दुःशासनमुक्तवान्वचः प्रसह्य शार्दूलवदेष दुर्मतिः ॥ वृकोदरस्तद्वदये ममास्थितं न तत्परोक्षं भवतः कुतः शमः ३१ नचापिकर्णं
 प्रसहेद्रणेऽर्जुनो महागिरिमेरुमिवोग्रमारुतः ॥ नचाश्वसिष्यंति पृथात्मजामयि प्रसह्य वैरं बहुशो विचिंत्य ३२ नचापिकर्णं गुरुपुत्रसंयुगादुपारमेत्यर्हसि वक्तुम
 च्युत ॥ श्रमेण युक्तो महताऽद्य फाल्गुनस्तमेष कर्णः प्रसमं हानिष्यति ३३ तमेव मुक्ताऽप्यनुनीय चासकृतवात्मजः स्वाननुशास्ति सैनिकान् ॥ समाहिताऽभेद्र
 वता हि तान्मम सबाणहस्ताः किमुजोषमासत ३४ ॥ इति श्रीम० कर्णप० अश्वत्थामवाक्ये अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ ध ॥ ॥ संजय उवाच ॥
 तौ शंखभेरीनिनदे समृद्धे समीयतुः श्वेतहयौ नराग्र्यौ ॥ वैकर्तनः सूतपुत्रोऽर्जुनश्च दुर्मतिरेतवपुत्रस्य राजन् १ यथा गजौ हैमवतौ प्रभिन्नौ प्रवृद्धदंता विववा
 सितार्थे ॥ तथा समाजग्मतुरुग्रवीर्यौ धनं जयश्चाधिरथि श्वरी २ बलाहकेनेव महाबलाहको यदृच्छया वागिरिणा यथागिरिः ॥ तथा धनुर्ज्यातलनेमिनिः
 स्वनैः समीयतुस्ताविषु वर्षवर्षिणौ ३

पदातादयिष्यामीत्येवं रूपं ३१ यथाऽर्जुनः कर्णेन प्रसहेत्तदपि भवतः परेक्ष्येनेति पूर्वोक्तान्वयः २९ । ३३ । ३४ ॥ इति क० नी० भा० अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ताविति १ । २ । ३

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३
 प्रवृद्धशृंगद्वमवीरुदोषधी प्रवृद्धनानाविधनिर्झरौ कसौ ॥ यथाऽचलावाचालितौ महाबलौ तथा महास्त्रैरितरेतरंहतः ४ ससन्निपातस्तुतयोर्महानभूत्सुरेश्वरोचन
 योर्यथापुरा ॥ शरैर्विनुत्रांगनियंतृवाहयोः सुदुःसहोऽन्यैः कदुशोणितोदकः ५ प्रभूतपद्मोत्पलमस्य कच्छपौ महाहृद्रीपक्षिगणैरिवावृतौ ॥ सुसन्निष्ठावनिच्छे
 द्धतौ यथातथारथौ तौ ध्वजिनौ समीयतुः ६ उभौ महेंद्रस्य समानविक्रमा उभौ महेंद्रप्रतिमौ महारथौ ॥ महेंद्रवज्रप्रतिमैश्च सायकैर्महेंद्रवृत्राविवसंप्रजघ्नतुः ७
 सनागपत्त्यश्वरथेषु भेबले विचित्रवर्माभरणं बरायुधे ॥ चक्रं पतुर्विस्मयनीय रूपे विद्यद्गताश्चार्जुनकर्मसंयुगे ८ भुजाः सवस्त्रांगुलयः समुच्छ्रिताः ससिंहनादैर्ह
 वितैर्दिदृक्षुभिः ॥ यदर्जुनो मत्तइवाद्रिपो द्विपंसमभ्ययादाधिरथि जिघांसया ९ उदक्रोशन्सोमकास्तत्र पार्थपुरः सराश्चार्जुनभिधिकर्मम् ॥ छिद्यस्य मूर्धानमलं
 चिरेण श्रद्धां च राज्यादृतराष्ट्रसूनोः १० तथाऽस्माकं बहवस्तत्रयोधाः कर्णं तथायाहियाहीत्यवोचन् ॥ जह्यर्जुनं कर्णशरैः सुतीक्ष्णैः पुनर्वनं यातुचिराय पार्थाः ११
 तथा कर्णः प्रथमं तत्र पार्थमहेषुभिर्दशभिः प्रत्यविध्यत् ॥ तंचार्जुनः प्रत्यविध्यच्छिताग्रैः कक्षांतरे दशभिः संप्रहस्य १२ परस्परंतौ विशिखैः सुपुंखैस्ततक्षतुः सूत
 पुत्रोऽर्जुनश्च ॥ परस्परंतौ विभिदुर्विर्मदे सुभीममभ्यापततुश्च हृष्टौ १३ ततोऽर्जुनः प्रासृजदुग्धन्वाभुजा उभौ गांडिवं चानुमृज्य ॥ नाराचनालीकवराहकर्णान्क्षु
 रांस्तथासांजलिकार्धचंद्रान् १४ ते सर्वतः समकीर्य तराजन् पार्थे ध्वजः कर्णरथं विशंतः ॥ अवाङ्मुखाः पक्षिगणादिनां ते विशंतिकेतार्थमिवाशुवृक्षम् १५ यानर्जुनः स
 भुकुटीकटाक्षं कर्णाय राजन्नसृजज्जितारिः ॥ तान्सायकैर्मते सूतपुत्रः क्षिप्तान्क्षिप्तान्पांडवस्याशुसंधान् १६ ततोऽस्त्रमाग्रेयमामित्रसाधनं मुमोच कर्णाय महेंद्रसूनुः ॥
 भूम्यंतरिक्षे च दिशोऽर्कमार्गं प्रावृत्त्य देहोऽस्य बभूव दीप्तः १७ योधाश्च सर्वे ज्वलिता बराभृशं प्रदुहवुस्तत्र विदग्धवस्त्राः ॥ शब्दश्च योरोऽतिबभूव तत्र यथावने वेणुवन
 स्य दह्यतः १८ तद्दीक्ष्य कर्णो ज्वलनास्त्रमुद्यतं सवारुणं तत्प्रशमार्थमाहवे ॥ समुत्सृजन् सूतसुतः प्रतापवान्सतेन वान्दिश मयां बभूव १९ बलाहकौ च श्वदिशस्तर
 स्वीचकार सर्वास्तिमिरेण संवृताः ॥ ततो धरित्री धरतुल्यरोधसः समंततो वै परिवार्य वारिणा २० तैश्चातिवेगात्स तथाविधोऽपि नीतः शमं वहिरसि प्रचंडः ॥ बला
 हकैरेव दिगंतराणि व्याप्तानि सर्वाणि यथानभश्च २१ तथा च सर्वास्तिमिरेण वै दिशो मेघैर्वृतान् प्रदृश्येत् किंचित् ॥ अथापोवाह्याभ्रसंधान्समस्तान्वायव्यास्त्रेणाप
 ततः सकर्णात् २२ ततोऽप्यस्रंदयितं देवराज्ञः प्रादुश्चक्रे वज्रमतिप्रभावम् ॥ गांडीवज्यां विशिखांश्चानुमंभ्य धनं जयः शत्रुभिरप्रवृष्टयः २३ ततः क्षुरप्रांजलिकार्ध
 चंद्रानालीकनाराचवराहकर्णाः ॥ गांडीवतः प्रादुरासन्सुतीक्ष्णाः सहस्रशो वज्रसमानवेगाः २४ ते कर्णमासाद्य महाप्रभावाः सुतेजनागार्धपत्राः सुवेगाः ॥ गात्रेषु
 सर्वेषु हयेषु चापिशरासने युगचक्रे ध्वजे च २५ निर्भिद्यतूर्णं विविशुः सुतीक्ष्णास्ताक्ष्यत्रस्ताभूमिमिवोरगास्ते ॥ शराचितांगोरुधिराद्रंगात्रः कर्णस्तदारोषविवृत
 नेत्रः २६ दृढज्यमानाम्यसमुद्रघोषं प्रादुश्चक्रे भार्गवास्त्रमहात्मा ॥ महेंद्रशस्त्राभिमुखांस्त्रिमुक्तांश्छित्त्वा कर्णः पांडवस्येषु संधान् २७

तस्यास्त्रमस्त्रेणनिहत्यसोऽथजघानसंख्येरथनागपत्नीन् ॥ अमृष्यमाणश्चनहेंद्रकर्ममहारणेभार्गवास्त्रप्रतापात् २८ पंचालानां प्रवरांश्चापियोधानक्रोधाविष्टः मू
तपुत्रस्तरस्वी ॥ बाणैर्विव्याधाहवेसुप्रमुक्तैः शिलाशितैरुक्मपुंखैः प्रसह्य २९ तत्पंचालाः सोमकाश्चापिराजन्कणेनाजौपीडयमानाः शरौघैः ॥ क्रोधाविष्टावि
व्यधुस्तंसमंतातीक्ष्णैर्बाणैः मूतपुत्रंसमेताः ३० तान्मूतपुत्रोनिजवानबाणैः पंचालानां रथनागाश्च संवान् ॥ अभ्यर्दयद्वाणगणैः प्रसह्यविद्धाहर्षात्संगरेसूतपु
त्रः ३१ तेभिन्नदेहाव्यसवोनिपेतुः कर्णेषुभिर्भूमितलेस्वनंतः ॥ कुद्धेनासिंहेनयथेभयूथामहावनेभीमबलेनतद्वत् ३२ पंचालानां प्रवरान्सनिहत्यप्रसह्ययोधानखि
लानदीन् ॥ ततः सराजन्विरराजकर्णोयथाऽवरेभास्करउग्ररश्मिः ३३ कर्णस्यमत्वातुजयं वदीयाः परांमुदंसिंहनादांश्चचक्रुः ॥ सर्वेह्यमन्यंतमृशाहतौचकर्णेनकृ
ष्णावितिकौरवेन्द्र ३४ तत्तादृशंप्रेक्ष्यमहारथस्यकर्णस्यवीर्यंचपरैरसह्यम् ॥ दृष्ट्वाचकर्णेनधनंजयस्यतथाऽऽजिमध्येनिहतंतदस्त्रम् ३५ ततस्त्वमर्षीक्रोधसंदीप्त
नेत्रोवातात्मजः पाणिनापाणिमाच्छेत् ॥ भीमोऽब्रवीदर्जुनंसत्यसंधममर्षितोनिःश्वसन्जातमन्युः ३६ कथंनुपापोऽयमपेतधर्मः मूतात्मजः समरेऽद्यप्रसह्य ॥ पं
चालानां योधमुख्याननेकात्रिजघ्निवांस्तवजिष्णोसमक्षम् ३७ पूर्वदेवैरजितंकालकेयैः साक्षात्स्थाणोर्बाहुसंस्पर्शमेत्य ॥ कथंनुत्वांमूतपुत्रकिरीटिन्नथेषुभिर्दश
भिः प्रागविध्यत् ३८ त्वयाक्षितांश्चाग्रप्रद्वानसंचानाश्चर्यमेतत्प्रतिभातिमेऽद्य ॥ कृष्णापरिक्लेशमनुस्मरत्वंयथाऽब्रवीत्पंडितिलान्स्मवाचः ३९ कृष्णाः सुतीक्ष्णाश्च
हिपापबुद्धिः मूतात्मजोऽयंगतमोर्दुरात्मा ॥ संस्मृत्यसर्वतदिहाद्यपापंजह्याशुकर्णयुधिसव्यसाचिन् ४० कस्मादुपेक्षां कुरुष्वेकिरीटिभुपेक्षितुं नायमिहायकालः ॥
ययाघृत्यासर्वभूतान्यजैषीर्ग्रासंददत्त्वांडवेपावकाय ४१ तयाघृत्यामूतपुत्रंजहित्वमहंचैनंगदयापोथयिष्ये ॥ अथाब्रवीद्वासुदेवोऽपिपार्थदृष्ट्वारथेषून्प्रतिहन्य
मानान् ४२ अमीमृदत्सर्वपातेऽद्यकर्णोह्यस्त्रैरस्त्रांकिमिदंभोकिरीटिन् ॥ सवीरकिंमुह्यसिनावधत्सेनदंत्येतेकुरवः संप्रहृष्टाः ४३ कर्णपुरस्कृत्यविदुर्हिंसर्वतवास्त्रम
स्त्रैर्विनिपात्यमानम् ॥ ययाघृत्यानिहतंतामसास्त्रयुगेयुगेराक्षसाश्चापिघोराः ४४ दंभोद्भवाश्चासुराश्चाहवेषुतयाघृत्याजहिकर्णत्वमद्य ॥ अनेनचास्यक्षुरने
मिनाऽद्यसंछिधिमुर्धानमरेः प्रसह्य ४५ मयाविमृष्टेनसुदर्शनेनवज्रेणशक्रोऽनमुचेरिवारेः ॥ किरातरूपीभगवान्सुघृत्यात्वयामहात्मापरितोषितोऽभूत् ४६
तांत्वंपुनर्वीरघृतिं गृहीत्वासहानुबंधंजहिसूतपुत्रम् ॥ ततोमहींसागरमेखलांत्वंसपत्न्यां ग्राहवतीं समृद्धाम् ४७ प्रयच्छराज्ञेनिहतारिसंघायशश्चपार्थातुल
मामुहित्वम् ॥ स एवमुक्तोऽतिबलमहात्माचकारबुद्धिर्हिबधायसौतेः ४८ सचोदितोभीमजनार्दनाभ्यांस्मृत्वातथाऽऽत्मानमवेक्ष्यसर्वम् ॥ इहात्मनश्चागम
नेविदित्वाप्रयोजनंकेशवामेत्युवाच ४९

यथस्यचइहभूमौप्रयोजनंभूभारावतरणंविदित्वास्मृत्वा ४९

प्रादुष्करोम्येषमहास्त्रमुग्रं शिवायलोकस्यवधायसौतेः ॥ तन्मेऽनुजानातुभवान्सुराश्चब्रह्माभवेवेदविदश्चसर्वे ५० इत्युच्यदेवंसतुसव्यसाचीनमस्कृत्याब्रह्मणे
सोऽमितात्मा ॥ तदुत्तमं ब्राह्ममसह्यमस्त्रंप्रादुश्चक्रेमनसायाद्विधेयम् ५१ तदस्यहत्वाविरराजकर्णोमुक्ताशरान्मेघइवांबुधाराः ॥ समीक्ष्यकर्णेनकिरीटिन्स्तु
तथाऽऽजिमध्येनिहतंतदस्त्रम् ५२ ततोऽमर्षीबलवानक्रोधदीप्तोभीमोऽब्रवीदर्जुनंसत्यसंधम् ॥ ननुत्वाऽऽहुर्वेदितारंमहास्त्रंब्राह्मंविधेयंपरमंजनास्तत् ५३
तस्मादन्यद्योजयसव्यसाचिन्नितिस्मोक्तोयोजयत्सव्यसाची ॥ ततोदिशःप्रदिशश्चापिसर्वाः समावृणोत्सायकैर्भूरितेजाः ५४ गांडीवमुक्तैर्भुजगैरिवोग्रैर्दिवाकरां
शुप्रतिमैर्ज्वलद्भिः ॥ सृष्टास्तुबाणाभरतर्षभेणशतंशतानीवसुवर्णपुंखाः ५५ प्राच्छादयन्कर्णरथक्षणेनयुगांतवन्त्यर्ककरप्रकाशाः ॥ ततश्चशूलानिपरश्वधा
निचक्राणिनाराचशतानिचैव ५६ निश्चक्रमुघोरतराणियोधास्ततोह्यहन्यंतसमंततोऽपि ॥ छिन्नंशिरःकस्यचिदाजिमध्येपपातयोधस्यपरस्यकायात् ५७
भयेनसोऽप्याशुपपातभूमावन्यः प्रणष्टः पतितंविलोक्य ॥ अन्यस्यसासिर्नैपपातकृतोयोधस्यबाहुः करिहस्ततुल्यः ५८ अन्यस्यसव्यः सहवर्मणाचक्षुरप्रकृ
त्तः पतितोधरण्याम् ॥ एवंसमस्तानपियोधमुख्यान्विध्वंसयामासकिरीटमाली ५९ शरैःशरीरांतकरैः सुघोरैर्दौयोधनसैन्यमशेषमेव ॥ वैकर्तनेनापितथाऽऽ
जिमध्येसहस्रशोबाणगणाविसृष्टाः ६० तेघोषिणः पांडवमन्युपेयुः पर्जन्यमुक्ताइववारिधाराः ॥ ततःसकृष्णंचकिरीटिनेचवृकोदरंचाप्रतिमप्रभावः ६१ त्रिभि
स्त्रिभिर्भीमबलोनिहत्यननादघोरंमहतास्वरेण ॥ सकर्णबाणाभिहतःकिरीटीभीमंतथाप्रेक्ष्यजनार्दनंच ६२ अमृष्यमाणः पुनरेवपार्थः शरान्दशाष्टौचसमुद्धवर्ह ॥
सकेतुमेकेनशरेणविद्धाशल्यंचतुर्भिस्त्रिभिरेवकर्णम् ६३ ततःसमुक्तैर्दशभिर्जघानसभापतिंकांचनवर्मनद्वम् ॥ सराजपुत्रोविशिराविबाहुर्विवाजिसूतोविधनु
र्विकेतुः ६४ हतोरथाग्रादपतत्सरुग्णः परश्वधैः शालइवावकृतः ॥ पुनश्चकर्णोत्रिभिरष्टाभिश्चद्वाभ्यांचतुर्भिर्दशभिश्चविद्धा ६५ चतुःशतान्द्विरदान्सायुधान्यै
हत्वारथानष्टशतान्जघान ॥ सहस्रशोश्चांश्चपुनःससादीनष्टौसहस्राणिचपत्तिवीरान् ६६ कर्णससूतंसरथंसकेतुमदृश्यमंजोगतिभिः प्रचक्रे ॥ अथाक्रोशन्कुरवो
वध्यमानाधनंजयेनाधिरथिसमंतात् ६७ मुंचाभिविध्यार्जुनमाशुकर्णबाणैः पुराहंतिकुरून्समग्रान् ॥ सचोदितः सर्वयत्नेनकर्णोमुमोचबाणान्सुबहून्भीक्ष्णम्
६८ तेषांबुपंचालगणान्त्रिजघ्नुर्मर्माच्छिदः शोणितपांसुदिग्धाः ॥ तावुत्तमोसर्वधनुर्धराणामहाबलौसर्वसपत्नसाहौ ६९ निजघ्नतुश्चाहितसैन्यमुग्रमन्योन्यम
प्यस्त्रविदौमहास्त्रैः ॥ अथोपयातस्त्वारितोदिदक्षुर्मंत्रौषधीभिर्निरुजोविशल्यः ७० कृतःसुहृद्भिर्षिषजांघरिष्ठैर्युधिष्ठिरस्तत्रसुवर्णवर्मा ॥ तथोपयातंयुधिधर्म
राजं दृष्ट्वासुदासर्वभूतान्यनंदन् ७१ राहोर्विमुक्तंविमलंसमग्रंचंद्रयथैवाभ्युदितंतथैव ॥ दृष्ट्वातुमुख्यावधयुध्यमानौदिदक्षवः शूरवरावरिघ्नौ ७२

१५ बाणजालिकमयं दृष्टेतिशेषः १६ । १७ । १८ । १९ । २०

सदार्चितचंदनचूणशायितसुवर्णतूणीरशयमहार्चिषम् ॥ आकर्णपूर्णचविकृष्यकर्णःपार्थोन्मुखःसंदधेचोत्तमौजाः २१ प्रदीप्तमैरावतवंशसंभवंशिरोजिहीर्षुधिस
व्यसाचिनः ॥ ततःप्रजज्वालदिशोनमश्चउल्काश्चघोराःशतशःप्रपेतुः २२ तस्मिंस्तुनागेधनुषिप्रयुक्तेहाहाकृतालोकपालाःसशक्राः ॥ नचापितंभुधेसूतपुत्रो
बाणेप्रविष्टयोगबलेननागम् २३ दशशतनयनोऽहिंश्चबाणेप्रविष्टनिहतइतिसुतोमेसस्तगात्रोबभूव ॥ जलजकुसुमयोनिःश्रेष्ठभावोजितात्मात्रिदशपतिमवोच
न्माव्यथिष्ठाजयेथीः २४ ततोऽब्रवीन्मद्राजोमहात्मादृष्ट्वाकर्णप्रहितेषुतमुग्रम् ॥ नकर्णग्रीवामिषुरेषलप्स्यतेसमीक्ष्यसंधत्स्वशरंशिरोध्रम् २५ अथाऽब्रवीत्कोधसं
रक्तनेत्रोमद्राधिपंसूतपुत्रस्तरस्वी ॥ नसंधत्तेद्विःशरंशल्यकर्णोनमादृशाजिह्वयुद्धाभवंति २६ इतीदमुक्त्वाविससर्जतंशरंप्रयत्नतोवर्षगणाभिपूजितम् ॥ हतोऽसिवै
फाल्गुनइत्यधिक्षिपत्तुवाचचोच्चैर्गिरमूर्जितावृषः २७ ससायकःकर्णभुजप्रसृष्टोदुताशनार्कप्रतिमःसुघोरः ॥ गुणच्युतःकर्णधनुःप्रसुक्तोवियद्गतःप्राज्वलदंतरिक्षे २८
तंप्रेक्ष्यदीप्तयुधिमाधवस्तुत्वरान्वितसत्वरयैवलीलया ॥ पदाविनिष्पिष्यरथोत्तमंसंप्रावेशयत्पृथिवीकिंचिदेव २९ क्षितिगताजानुभिस्तेऽथवाहाहेमच्छन्नाश्चंद्रमरी
चिवर्णाः ॥ ततोऽंतरिक्षेसुमहान्निनादःसंपूजनार्थमधुसूदनस्य ३० दिव्याश्चवाचःसहसाबभूवुर्दिव्यानिपुष्पाण्यथसिंहनादाः ॥ तस्मिंस्तथावैधरणीनिमग्रेरथे
प्रयत्नान्मधुसूदनस्य ३१ ततःशरःसोऽन्यहनतकिरीटंतस्यैद्रदत्तंसुदृढचर्धमिमतः ॥ अथार्जुनस्योत्तमगात्रभूषणंधरावियतद्योसलिलेषुविश्रुतम् ३२ व्यालास्यसर्गो
त्तमयत्नमन्युभिःशरेणमूर्धःप्रजहारसूतजः ॥ दिवाकरैर्दुज्वलनप्रभत्विषंसुवर्णमुक्तामणिवज्रभूषितम् ३३ पुरंदरार्थतपसाप्रयत्नतःस्वयंकृतंयद्विभुनास्ययंभुवा ॥
महार्हरूपंदिषतांभयंकरंविभर्तुरत्यर्थसुखंसुगंधिनम् ३४ जिघांसतेदेवरिपून्सुरेश्वरःस्वयंददौयःसुमनाःकिरीटिने ॥ हरांभुपाखंडलवित्तगोष्ठिभिःपिनाकपाशाश
निसायकोत्तमैः ३५ सुरोत्तमैरप्यविषह्यमर्दितुंप्रसह्यनागेनजहारयदृषः ॥ सदुष्टभावोवितथप्रतिज्ञःकिरीटमत्यद्भुतमर्जुनस्य ३६ नागोमहार्हतपनीयचित्रपार्थो
त्तमांगत्प्रहरत्तरस्वी ॥ तद्धेमजालावततंसुघोषंजाज्वल्यमानंनिपपातभूमौ ३७ तदुत्तमेषून्मथितंविषाग्निनाप्रदीप्तमर्चिष्मदथोक्षितौप्रियम् ॥ पपातपार्थस्य
किरीटमुत्तमंदिवाकरोस्तादिवरक्तमंडलः ३८ सवैकिरीटंबहुरत्नभूषितजहारनागोऽर्जुनमूर्धतोबलात् ॥ गिरेःसुजातांकुरपुष्पितद्रुममहेंद्रवज्रःशिखरोत्तमयथा
३९ महीवियतद्यौःसलिलंचवायुनाप्रसह्यमुग्रंविनिघूर्णितंयथा ॥ अतीवशब्दोभुवनेषुवैतदाजनाऽध्यवस्यन्व्यथिताश्चस्खलुः ४० विनाकिरीटंशुभेसपार्थः
श्यामोयुवानीलइवोच्चशृंगः ॥ ततःसमुद्रथ्यसितेनवाससास्वमूर्धजानव्यथितस्तदाऽर्जुनः ॥ विभासितःसूर्यमरीचिनादृढंशिरोगतेनोदयपर्वतोयथा ४१

गोकर्णसुकुटंजहारेत्यन्वयः अर्जुनस्यसुकुटहरणमपिमहत्कर्मैतिसूचयन्मुकुटंविशिनाष्टि गविचक्षुषिकर्णोयस्याःसागोकर्णचक्षुःश्रवाःसर्पिणी अर्जुनेनखांडवेनिहतासतीइहनिमित्तभूतातस्य
सुकुटमेवजहारद्वतवतीनतुशिरः । कथंहतायाहनननिमित्तत्वमतआह सुमुखीकृतेनइषुणागोपुत्रसंप्रेषिता संधिरविवक्षितस्वान्नभवति शोभनपुत्रजीवनकरंमुखंयस्याःसासुमुखी साहिपुत्रं
निगीर्धदह्यमानातखांडवादुत्पतंतीशिरोदेशेअर्जुनेनच्छिन्नासतीस्वयंभूतापुत्रंचरक्षितवतीत्यादिपर्वण्युपाख्यायते कृतेनस्वयंनिर्मितेनपुत्रेणत्रातेनइषुणाइषुभावंगतेन । आत्मवैपुत्रनामासी
तिश्रुतेरिष्वाकारपुत्ररूपेणसंपन्नासती गोमतोरश्मिमतोऽर्कस्यपुत्रेणकर्णेनप्रेषिता । इषुणेतीत्यंभवितीया । गोपुत्रेतिमपुब्लोपआर्षः । किंकृत्वामुकुटंजहारेत्यतआह सुव्यक्तगोऽसुप्रभमंगोगतकं
दृष्ट्वा सुव्यक्ताः अतिशयेनाविर्भूतागावोरश्मयस्तेजइतियावत् सुव्यक्तैर्गोभिरसुभिश्चप्रकर्षेणभासमानंनिरतिशयतेजोबलमर्जुनं । गोगतकंगोशब्देनहयरश्मीनांप्रवेशोलक्ष्यते तत्रगतंविद्यमानं
कंशिरोयस्यतं अर्जुनस्यग्रीवादेशंकर्णेनलक्षीकृतंविज्ञाय भगवतास्वभारेणाश्वेषुजानुभ्यामवर्णीगमितेपुरदिमभिःसमसूत्रदेशेऽर्जुनस्याशिरोदृष्ट्वाऽपिवेगातिशयात्स्वयंभीचीभवितुमशक्तासतीतद्वे

गोकर्णसुमुखीकृतेनइषुणागोपुत्रसंप्रेषितागोशब्दात्मजभूषणंसुविहितंसुव्यक्तगोऽसुप्रभम् ॥ दृष्ट्वागोगतकंजहारमुकुटंगोशब्दगोपुरिवैगोकर्णसिनमर्दनश्चनयया
वप्राप्यमृत्योर्वशम् ४२ ससायकःकर्णभुजप्रसृष्टोदुताशनार्कप्रतिमोमहार्हः ॥ महोरगःकृतवैरोर्जुनेनकिरीटमाहत्यततोव्यतयात् ४३ तंचापिदग्ध्वातपनीयचि
त्रंकिरीटमाकृष्यतदर्जुनस्य ॥ इयेषगंतुपुनरेवतूणंष्ट्रश्चकर्णेनततोऽब्रवीत्तम् ४४ मुक्तस्त्वयाऽहंत्वसमीक्ष्यकर्णशिरोहृतंयन्नमयाऽर्जुनस्य ॥ समीक्ष्यमांसंचरणे
त्वमाशुहंताऽस्मिंशतुतवचात्मनश्च ४५ सएवमुक्तोयुधिसूतपुत्रस्तमब्रवीत्कोभयानुग्रहः ॥ नागोऽब्रवीद्विद्विक्तागसंमापार्थेनमातुर्वधजातवैरम् ४६ यादिस्व
यंवज्रधरोऽस्यगोप्तातथाऽपियातापितृराजवेश्मनि ॥ कर्णउवाच ॥ ननागकर्णोऽद्यरणेपरस्यबलंसमास्थायजयंभूषेत् ४७ नसंदध्याद्विःशरंचैवनागयद्यर्जुना
नांशतमेवहन्याम् ॥ तमाहकर्णःपुनरेवनागंतदाऽऽजिमध्येरविमूनुसत्तमः ४८ व्यालास्यसर्गोत्तमयत्नमन्युभिर्हताऽस्मिपार्थसुमुखीव्रजत्वम् ॥ इत्येवमुक्तोयुधि
नागराजःकर्णेनरोषादसहंस्तस्यवाक्यम् ४९ स्वयंप्रायात्पार्थवधायराजमकृत्वास्वरूपंविजिघांसुरगः ॥ ततःकृष्णःपार्थमुवाचसंख्येमहोरगंकृतवैरंजहित्वम् ५०
सएवमुक्तोमधुसूदनेनगांडीवधन्वारिपुवीर्यसाहः ॥ उवाचकोहोषममाद्यनागःस्वयंयआयाद्गरुडस्यवक्रम् ५१ ॥ कृष्णउवाच ॥ योऽसौत्वयाखांडवेचित्रभानुं
तर्पयाणेनधनुर्धरेण ॥ वियद्गतोजननीगुप्तदेहोमत्त्वैकरूपंनिहताऽस्यमाता ५२

शस्थंसुकुटंजहारेत्यर्थः । गोशब्दात्मजभूषणंसुविहितमिति गौःपृथिवीतयाशब्दतेगो

शब्दादितिः । इयंवाअदितिरितिपृथिव्याअदितेर्निर्देशात् तस्याआत्मजस्यैद्रस्यभूषणंसुविहितंवेषसेतिशेषः तथाचात्रैवोक्तं । 'पुरंदरार्थतपसाप्रयत्नतःस्वयंकृतंयद्विधिनास्वयंभुवा'इति । की
दृशंसुकुटं वैनिश्चितंप्रसिद्धंवा गोशब्दगोपुरि गोभिःरश्मिभिःशब्दतेरश्मिमानीतिकथ्यतइतिसूर्यस्तस्यैवभुवनगर्भव्यापिनोगावःकिरणास्तेभूवनंपूरयितुंशीलमस्यतत्तथा सूर्यसमप्रभमित्यर्थः ।
ननुचेतनाधिष्ठितोबाणःपुनरेत्यार्जुनंकृतोहतवानित्यतआह गोकर्णसिनमर्दनश्चनययावप्राप्यमृत्योर्वशमिति गोकर्णसर्पपुनर्जुनंहंतुमिच्छंतमसनेनबाणक्षेपेणमर्दयतियःसतथाभूतोऽर्जुनश्च
तमेवसर्पमनवाप्यमृत्योर्वशंनययौ सर्पस्यपुनरागमनंवधश्चात्रैवकीर्त्यते । 'गौर्नाऽऽदित्येवलीवदेकतुभेदोपिभेदयोः ॥ स्त्रीतुस्यादिशिभारत्यांभूमाचक्षुरभावपि ॥ नृस्त्रियोःस्वगवत्रांबुरदिमह
ग्बाणलोमसु'इतिकोशः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२

नवमीदशमीचास्यतथाचैकादशीवृषः ॥ ज्याशतंशतसंधानः सकर्णोनावबुध्यते ९८ ततो ज्याविनिधायान्यामभिर्मंथ्यचपांडवः ॥ शरैरवाकिरत्कर्णदीप्यमानैरिवाहिभिः ९९ तस्य ज्याच्छेदनं कर्णो ज्यावधानं च संयुगे ॥ नान्वबुध्यतशीघ्रत्वात्तदहुतमिवाभवत् १०० अस्त्रैरस्त्राणिसंवार्यप्रनिघ्नस्वयसाचिनः ॥ चक्रे चाप्यधिकं पार्थात्स्ववीर्यमतिदर्शयन् १ ततः कृष्णोऽर्जुनं दृष्ट्वा कर्णास्त्रेण च पीडितम् ॥ अभ्यसेत्यब्रवीत्पार्थमातिष्ठास्त्रं वजेति च २ ततोऽग्निसदृशं घोरं शरं सर्पविषोपमम् ॥ अश्मसारमयां दिव्यमभिर्मंथ्य परंतपः ३ रौद्रमस्त्रं समाधाय क्षेप्तुकामः किरीटवान् ॥ ततोऽग्रसन्महीचक्रं राधेयस्य तदानृप ४ ततोऽवतीर्य राधेयोरथादाशुसमुद्यतः ॥ चक्रं भुजाभ्यामालंब्य समुत्क्षेप्तुमियेष सः ५ सप्तद्वीपावसुमतीसशैलवनकानना ॥ गीर्णचक्रासमुत्क्षिप्ता कर्णेन चतुरंगुलम् ६ ग्रस्तचक्रस्तु राधेयः क्रोधादश्रूण्यवर्तयत् ॥ अर्जुनं वीक्ष्य संरब्धमिदं वचनमब्रवीत् ७ भो भो पार्थ महेश्वासमुहूर्तं परिपालय ॥ यावच्चक्रमिदं ग्रस्तमुद्धरामिमहीतलात् ८ स्वयं चक्रं महीग्रस्तं दृष्ट्वा दैवादिदं मम ॥ पार्थकापुरुषाचीर्णमभिसंधिं विसर्जय ९ नत्वं कापुरुषाचीर्णमार्गमास्थातुमर्हसि ॥ ख्यातस्त्वमसि कौंतेय विशिष्टोरणकर्मसु ११० विशिष्टतरमेव त्वं कर्तुमर्हसि पांडव ॥ प्रकीर्णकेशे विमुखे ब्राह्मणेऽथ कृतांजलौ ११ शरणागतेन्यस्तशस्त्रेयाचमाने तथाऽर्जुन ॥ अवाणे भ्रष्टकवचे भ्रष्टभग्रायुधे तथा १२ न विमुंचंति शस्त्राणि शूराः साधुव्रते स्थिताः ॥ त्वंच शूरतमोलोके साधुव्रतश्च पांडव १३ अभिज्ञो युद्धधर्माणो विदाता वभूथा हृतः ॥ दिव्यास्त्रविदमेयात्मा कार्तवीर्यसमो युधि १४ यावच्चक्रमिदं ग्रस्तमुद्धरामि महाभुज ॥ न मारिथस्थो भूमिष्ठं विकलं हंतुमर्हसि १५ न वासुदेवात्त्वतो वा पांडवे यविभेभ्य हम् ॥ त्वंहि क्षत्रियदायादो महाकुलविवर्धनः ॥ अतस्त्वां प्रब्रवीम्येषमुहूर्तं क्षमपांडव ११६ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णरथचक्रग्रसनेन वतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ तमब्रवीद्वासुदेवो रथस्थो राधेयदिष्ट्या स्मरसीहधर्मं ॥ प्रायेण नीचाभ्यसनेषु मग्नानि दंति देवं कुरुतं न तु स्वम् १ यद्वापदीमेकवस्त्रां सभायामानाययेस्त्वं च सुयोधनश्च ॥ दुःशासनः शकुनिः सौबलश्च न ते कर्णप्रत्यभात्तत्र धर्मः २ यदा सभायां राजानमनक्षज्ञं युधिष्ठिरम् ॥ अजैषीच्छकुनिर्ज्ञानात्कृते धर्मस्तदागतः ३ वनवासे व्यतीते च कर्णवर्षे त्रयोदशे ॥ न प्रयच्छसि यद्वाज्यं कृते धर्मस्तदागतः ४ यद्वा मसेनं सपैश्वर्यं विषयुक्तैश्च भोजनैः ॥ आचरत्स्वन्मते राजा कृते धर्मस्तदागतः ५ यद्वा रणावते पार्थान्सुप्तान् जतु गृहे तदा ॥ आदीपयस्त्वं राधेयकृते धर्मस्तदागतः ६ यद्वा रजस्वलां कृष्णां दुःशासनवशे स्थिताम् ॥ सभायां प्राहसः कर्णकृते धर्मस्तदागतः ७ यद्वा तथैः पुरा कृष्णां ह्रियमानां मनागसम् ॥ उपप्रेक्षसि राधेयकृते धर्मस्तदागतः ८ विनष्टाः पांडवाः कृष्णेशाश्वतं न रक्ष्यताः ॥ पतिमभ्यवृणीष्वेति वदंस्त्वं मज्जगामिनीम् ९

भा० नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ तमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

उपप्रेक्षसि राधेयकृते धर्मस्तदागतः ॥ राज्यलुब्धः पुनः कर्णसमाह्वयसि पांडवान् १० यदा शकुनिमाश्रित्य कृते धर्मस्तदागतः ॥ यदाऽभिमन्युं बहवो युद्धे जघ्नुर्महा रथाः ॥ परिवार्यरणे बालं कृते धर्मस्तदागतः ११ यद्येष धर्मस्तत्र न विद्यते हि किं सर्वथा तालुविशोषणेन १२ अद्येह धर्म्याणि विधत्स्व मृतं तथापि जीवन्नावेमोक्षयसे हि ॥ न लोह्यक्षैर्निर्जितैः पुष्करेण पुनर्यशोराज्यमवाप वीर्यात् १३ प्राप्तास्तथा पांडवा बाहुवीर्यात्सर्वैः समेताः परिवृतलोभाः ॥ निहत्य शत्रून् समरे प्रवृद्धान्ससोमकाराज्यमवाप्नुयुस्ते १४ तथा गता धार्तराष्ट्रा विनाशं धर्माभिगुप्तैः सततं च सिंहेः ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तस्तदा कर्णो वासुदेवेन भारत १५ लज्जयाऽवनतो भूत्वानोत्तरं किंचिदुक्तवान् ॥ क्रोधात्प्रस्फुरमाणौष्ठो धनुरुद्यम्य भारत १६ योधयामास वै पार्थमहावेगपराक्रमः ॥ ततोऽब्रवीद्वासुदेवः फाल्गुनं पुरुषर्षभम् १७ दिव्यास्त्रेणैव निर्भेद्यपातयस्व महाबल ॥ एवमुक्तस्तु देवेन क्रोधमागात्तदाऽर्जुनः १८ मन्युमभ्याविशद्घोरं स्मृत्वा तनुधनं जयः ॥ तस्य कुद्वस्य सर्वेभ्यः स्त्रोतोभ्यस्तेजसोऽर्चिषः १९ प्रादुरासंस्तदाराजंस्तदहुतमिवाभवत् ॥ तत्समीक्ष्य ततः कर्णो ब्रह्मास्त्रेण धनं जयम् २० अभ्यवर्षत् पुनर्यत्नमकरोद्रथसर्जने ॥ ब्रह्मास्त्रेणैव तं पार्थो ववर्ष शरवृष्टिभिः २१ तदस्त्रमस्त्रेणावार्य प्रजहार च पांडवः ॥ ततोऽन्यदस्त्रं कौंतेयो दयितं जातवेदसः २२ सुमोच कर्णमुद्दिश्य तत्प्रज्ज्वालते जसा ॥ वारुणेन ततः कर्णः शमयामास पावकम् २३ जीमूतैश्च दिशः सर्वाश्चक्रेति मिरदुर्दिनाः ॥ पांडवेयस्त्वसंभ्रांतो वायव्यास्त्रेण वीर्यवान् २४ अपोवाहतदाभ्राणिराधेयस्य प्रपश्यतः ॥ ततः शरं महाघोरं ज्वलंतमिव पावकम् २५ आददे पांडुपुत्रस्य मृतपुत्रो जिघांसया ॥ योज्यमाने ततस्तस्मिन् बाणे धनुषि पूजिते २६ च चालपृथिवीराज न सशैलवनकानना ॥ ववौ सशर्करो वायुर्दिशश्चरजसाऽऽवृताः २७ हाहाकारश्च संजज्ञे सुराणां दिवि भारत ॥ तमिषुं संधितं दृष्ट्वा मृतपुत्रेण मारिष २८ विषादं परमं जग्मुः पांडवा दीनचेतसः ॥ ससायकः कर्णभुजप्रमुक्तः शक्राशनिप्रख्यरुचिः शिताग्रः २९ भुजांतरं प्राप्य धनं जयस्य विवेश वल्मीकमिवोरगोत्तमः ॥ स गाढविद्धः समरे महात्मा विघूर्णमानः श्लथहस्तगांडिवः ३० च चालबीभत्सुरमित्रमर्दनः क्षितेः प्रकंपे च यथाऽचलोत्तमः ॥ तदंतरं प्राप्य वृषो महारथोरथांगमुर्वीगतमुज्जिहीर्षुः ३१ रथादवह्य निगृह्य दोभ्यां शशाकदैवान्नमहाबलोऽपि ॥ ततः किरीटीप्रतिलभ्य संज्ञां जग्राह बाणं यमदंडकल्पम् ३२ ततोऽर्जुनः प्रांजलिं कंभामाततोऽब्रवीद्वासुदेवोऽपि पार्थम् ॥ छिद्यस्य मूर्धानमरेः शरेण न यावदारोहातिवैरथं वृषः ३३ तथैव संपूज्य सतद्रथः प्रभोस्ततः शरं प्रज्ज्वालितं प्रगृह्य ॥ जघान कक्षाममलार्कवर्णमहारथे रथचक्रे विमग्रे ३४ तं हस्तिं कक्षाप्रवरं च केतुं सुवर्णमुक्तामणिवज्रपृष्ठम् ॥ ज्ञानप्रकर्षोत्तमशिल्पियुक्तैः कृतं सुरूपांतपनीयाचित्रम् ३५ जयास्पदं तव सैन्यस्यानित्यमभिन्नावित्रासनमिदं च रूपम् ॥ विख्यातमादित्यसमं स्मलोको विषासमं पावकभानुचंद्रैः ३६

॥१२॥

ततःक्षुरप्रेणसुसंशितेनसुवर्णपुंखेनहुताग्निवर्चसा ॥ श्रियाज्वलंतं ध्वजमुन्ममाथमहारथस्याधिरथेःकिरीटी ३७ यशश्चदर्पश्चतथाप्रियाणिसर्वाणिकार्याणिच
तेनकेतुना ॥ साकंकुरुणाहृदयानिचापतन्वभूवहाहेतिचनिःस्वनोमहान् ३८ दृष्ट्वाध्वजं पातितमाशुकारिणाकुरुप्रवीरेणनिकृत्तमाहवे ॥ नाशंसिरेसूतपुत्रस्य
सर्वेजयंतदाभारतयेत्वदीयाः ३९ अथत्वरन्कर्णवधायपार्थोमहेंद्रवज्जानलदंडसन्निभम् ॥ आदत्तचाथांजलिकंनिषंगात्सहस्ररश्मेरिवरश्मिमुत्तमम् ४० मर्म
च्छिदंशोणितमांसदिग्धवैश्वानरार्कप्रतिममहार्हम् ॥ नराश्वनागासुहरंरत्निषट्वाजमंजोगातिमुग्रवेगम् ४१ सहस्रनेत्राशनितुल्यवीर्यकालानलव्यात्तमिवाति
घोरम् ॥ पिनाकनारायणचक्रसन्निभभयंकरप्राणभृतांविनाशनम् ४२ जग्राहपार्थःसशरंप्रहृष्टोयोदेवसंचैरपिदुर्निवार्यः ॥ संपूजितोयःसततंमहाभ्रादेवासुरा
न्योविजयन्महेषुः ४३ तंवैप्रमृष्टंप्रसमीक्ष्ययुद्धेचचालसर्वसचराचरंजगत् ॥ स्वस्तिजगत्स्यादृषयःप्रचुक्रुशुस्तमुद्यतंप्रेक्ष्यमहाहवेषुम् ४४ ततस्तुतंवैशरभ
प्रमेयंगांडीवधन्वाधनुषिव्ययोजयत् ॥ युक्तामहास्त्रेणपरेणचापंविहृष्यंगांडीवमुवाचसत्वरम् ४५ अयंमहास्त्रप्रहितोमहाशरःशरीरहृच्चासुहरश्चदुर्हदः ॥ तपो
ऽस्तितसंगुरवश्चतोषितामयायदीष्टसुहृदांश्रुतंतथा ४६ अनेनसत्येननिहंत्ययंशरःसुसंश्रितःकर्णमरिममोजितम् ॥ इत्युचिवांस्तंप्रमुमोचबाणंधनंजयःकर्णव
धायघोरम् ४७ कृत्यामथवीगिरसीमिवोग्रादीतामसह्यांयुधिष्ठिरनापि ॥ ब्रुवन्किरीटीतमतिप्रहृष्टोह्ययंशरोमोवेजयावहोऽस्तु ४८ जिघांसुरकैंदुसमप्रभावःकर्ण
मयाऽस्तोनयतांयमाय ॥ तेनेषुवर्षेणकिरीटमालीप्रहृष्टरूपोविजयावहेन ४९ जिघांसुरकैंदुसमप्रभेणचक्रेविषक्तंरिपुमाततायी ॥ तथाविमुक्तोबलिनाऽर्कतेजाः
प्रज्वालयामासदिशोनभश्च ॥ ततोऽर्जुनस्तस्यशिरोजहारवृत्रस्यवज्रेणयथामहेंद्रः ५० शरोतमेनांजलिकेनराजंस्तदामहास्त्रप्रतिमंत्रितेन ॥ पार्थोऽपराहोशि
रउच्चकर्तवैकर्तनस्याथमहेंद्रसूनुः ५१ तत्प्रापतच्चांजलिकेनच्छिन्नमपास्यकायोनिपपातपश्चात् ॥ तदुद्यतादित्यसमानतेजसंशरन्नभोमध्यगभास्करोपमं ५२
वरांगमुव्यामपतच्चमुमुखेदिवाकरोऽस्तादिवरक्तमंडलः ॥ ततोऽस्यदेहंसततंसुखोचितंसुहृदपमत्यर्थमुदारकर्मणः ५३ परेणकृच्छ्रेणशिरःसमत्यजहृमहर्षीवसुसं
गमीश्वरः ॥ शरैर्विभिन्नव्यसुतत्सुवर्चसःपपातकर्णस्यशरीरमुद्धितम् ५४ स्रवद्गणैरिक्तोयविस्रवंगिर्यथावज्रहतंमहाशिरः ॥ देहाच्चकर्णस्यनिपातितस्यते
जःसूर्यखंवितत्याविवेश ५५ तदहुतंसर्वमनुष्ययोधाःसंदृष्टवंतोनिहतेस्मकर्णे ॥ ततःशंखान्पांडवादध्मुश्चैर्दृष्ट्वाकर्णपातितंफालगुनेन ५६ तथैवकृष्णश्चधनं
जयश्चहृष्टौयमौदध्मत्तुर्वारिजातौ ॥ तंसोमकाःप्रेक्ष्यहतंशयानसैन्यैःसार्धसिंहनादान्प्रचक्रुः ५७ तूर्याणिसंजहुरतीवहृष्टावासांसिचैवादुधुर्भुजांश्च ॥ सर्वधयंतश्च
नरेन्द्रयोधापार्थसमाजमुरतीवहृष्टाः ५८ बलान्विताश्चापरेह्यप्यनृत्यन्नन्योन्यामाश्लिष्यनदंतऊचुः ॥ दृष्ट्वातुकर्णभुविवाविपन्नकृत्तरथासायकैरर्जुनस्य ५९

॥१३॥

॥१२॥

६० । ६१ । ६२ अपराह्णेदिवसस्यपश्चिमेभागेअपरंचरमंजहः मरणदिनमस्य ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ ॥ इतिकर्णेपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीये एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥
महानिलेनाद्रिमिवापविद्धंयज्ञावसानेऽग्निमिवप्रशांतम् ॥ रराजकर्णस्यशिरोनिकृत्तमस्तंगतंभास्करस्येवर्षिबम् ६० शरैराचितसर्वांगःशोणितौघपरिभुतः ॥
विभातिदेहःकर्णस्यस्वरश्मिभिरिवांशुमान् ६१ प्रताप्यसेनामामित्रीदीप्तैःशरमभस्तिभिः ॥ बलिनार्जुनकालेननीतोऽस्तंकर्णभास्करः ६२ अस्तंगच्छन्
यथाऽऽदित्यःप्रभामादायगच्छति ॥ तथाजीवितमादायकर्णस्येपुर्जगामसः ॥ अपराह्णेऽपराह्णेऽस्यसूतपुत्रस्यमारिष ६३ छिन्नमंजलिकेनाजौसोत्सेधमपत
च्छिरः ॥ उपर्युपरिसैन्यानामस्यशत्रोस्तदंजसा ॥ शिरःकर्णस्यसोत्सेधमिषुःसोऽप्यहरहुतम् ६४ कर्णतुशूरंपतितंपृथिव्यांशराचितंशोणितदिग्धगात्रम् ॥
दृष्ट्वाशयानंभुविमद्राजश्छिन्नध्वजेनाथययौरथेन ६५ हतेकर्णेकुरवःप्राद्वर्ततभयादितागाढविद्धाश्चसंख्ये ॥ अवेक्ष्यमाणामुहुरर्जुनस्यध्वजमर्हातंवपुषाज्वलं
तम् ६६ सहस्रनेत्रप्रतिमानकर्मणःसहस्रपत्रप्रतिमाननंशुभम् ॥ सहस्ररश्मिर्दिनसंक्षयेयथातथाऽपतत्कर्णशिरोवसुंधराम् ६७ ॥ इतिश्रीम० क० कर्ण
वधेएकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ संजयउवाच ॥ शल्यस्तुकर्णार्जुनयोर्विमर्देबलानिदृष्ट्वामृदितानिबाणैः ॥ ययौहतेचाधिरथौपदानुगेरथेनसंछिन्नपरिच्छ
देन १ निपातितस्यंदनवाजिनागंबलंचदृष्ट्वाहतसूतपुत्रम् ॥ दुर्योधनोऽश्रुप्रतिपूर्णनेत्रोदीनोमुहुर्निःश्वसंश्वातरूपः २ कर्णतुशूरंपतितंपृथिव्यांशराचितंशो
णितदिग्धगात्रम् ॥ यदृच्छयासूर्यमिवावनिस्थंदिदृक्षवःसंपरिवार्यतस्थुः ३ प्रहृष्टवित्रस्तविषण्णविस्मितास्तथाऽपरेशोकहताइवाभवन् ॥ परेत्वदीयाश्चप
रस्परेणयथायथैषांप्रकृतिस्तथाऽभवन् ४ प्रविद्धवर्माभिरणांबरायुधधनंजयेनाभिहतंमहोजसम् ॥ निशाम्यकर्णकुरवःप्रदुह्वुर्हतर्षभागावहवाजनेवने ५ भीम
श्चभीमेनतदास्वनेननादंकृत्वारोदसकिंपयानः ॥ आस्फोटयन्बलगतैरुत्पत्यतेचहतेकर्णेत्रासयन्धार्तराष्ट्रान् ६ तथैवराजन्सोमकाःसृजयाश्चशंखान्दध्मुःसस्वजु
श्चापिसर्वे ॥ परस्परंक्षत्रियाहृष्टरूपाःसूतात्मजैर्वेनिहतेतदानीम् ७ कृत्वाविमर्दमहर्जुनेनकर्णोहतःकेसरिणेवनागः ॥ तीर्णाप्रतिज्ञापुरुषर्षभेणवैरस्यांतंभ
तवांश्चापिपार्थः ८ मद्राधिपश्चापिविमूढचेतास्तूर्णरथेनापकृतध्वजेन ॥ दुर्योधनस्यांतिकमेत्यराजन्सबाष्पदुःखाद्वचनंभभावे ९ विशर्णिनागाश्वरथप्रवीरं
बलंत्वदीयंयमराष्ट्रकल्पम् ॥ अन्योन्यमासाद्यहतंमहद्भिर्नराश्वनागैर्गिरिकूटकल्पैः १० नैतादृशंभारतयुद्धमासीद्यथातुकर्णार्जुनयोर्बभूव ॥ ग्रस्तौहिकर्णेनस
मेत्यकृष्णावन्धेचसर्वतवशत्रवोये ११ दैवंध्रुवपार्थवशात्प्रवृत्तंयत्पांडवान्पातिहिनास्तिचास्मान् ॥ तवार्थसिद्धयर्थकरास्तुसर्वेप्रसह्यवीरानिहताद्विषद्भिः १२
कुबेरवैवस्वतवासवानांतुल्यप्रभावानृपतेसुवीराः ॥ वीर्येणशौर्येणबलेनतेजसातैस्तैस्तुयुक्ताविविधैर्गुणैः १३ अवध्यकल्पानिहतानरेंद्रास्तत्रार्थकामायुधि
पांडवैः ॥ तान्माशुचोभारतदिष्टमेतत्पर्याश्वसत्वंनसदाऽस्तिसिद्धिः १४

शल्यइति रथेनअस्तचक्रेणहेतुनापदानुगेपदधारिणि १-१२ । १ प्रहृष्टार्जुनादयः वित्रस्ताभीरवः विषण्णाःसत्रवः विस्मितःप्रेक्षकाः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

१५ ॥ इतिकर्णपर्वणिनीलकंठीये भारतमावर्दीये द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ तस्मिन्निति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७

एतद्वचोमद्रपतेर्निशम्यस्वंचाप्यनीतमनसानिरीक्ष्य ॥ दुर्योधनोदीनमनाविसंज्ञः पुनः पुनर्न्यश्वसदार्तरूपः १५ ॥ इति श्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि शल्यप्रत्या
गमनेद्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ तस्मिंस्तु कर्णार्जुनयोर्विमर्देदग्धस्य रौद्रेऽहनि विवृतस्य ॥ बभूव रूपं कुरुसृजयानां बल
स्य बाणोन्मथितस्य कीदृक् १ ॥ संजय उवाच ॥ शृणुराज ब्रवितो यथाऽवृत्तो महाक्षयः ॥ घोरो मनुष्यदेहानामाजौ च गजवाजिनाम् २ यत्र कर्णे हते पार्थः सि
हनादमथाकरोत् ॥ तदा तव सुतात्राजन्नाविवेश महद्भयम् ३ न संधातुमनीकानि न चैवाशु पराक्रमे ॥ आसीद्विद्विहते कर्णे तव यो धस्य कर्हिचित् ४ वणिजो नावि
भिन्नायामगाधे विप्रवेयथा ॥ अपारे पारमिच्छंतो हते द्वीपे किरीटिना ५ सूतपुत्रे हते राजन् विप्रस्ताः शस्त्रविक्षताः ॥ अनाथानाथमिच्छंतो मृगाः सिंहैरिवादिताः
६ भग्नशृंगावृषाय द्रुद्रग्रदंष्ट्रा इवोरगाः ॥ प्रत्यपायामसाय ह्येनिर्जिताः सव्यसाचिना ७ हतप्रवीरा विध्वस्ता निरुक्तानि शितैः शरैः ॥ सूतपुत्रे हते राजन् पुत्रास्ते
दुःखुर्भयात् ८ विस्रस्तयंत्रकवचाः कांदिग्भूता विचेतसः ॥ अन्योन्यमवष्टुद्रंतो वीक्ष्यमाणा भयादिताः ९ मामेव नूनं बीभत्सुर्मा मेव च वृकोदरः ॥ अभियातीति
मन्वानाः पेतुर्मल्लुश्च संभ्रमात् १० हयानन्ये गजानन्ये रथानन्ये महारथाः ॥ आरुह्य जवसंपन्नाः पदातीन् प्रजहुर्भयात् ११ कुंजरैः स्यंदनाः क्षुण्णाः सादिनश्च महा
रथैः ॥ पदातिसंवाश्वाश्चौघैः पलायद्भिर्भयादितैः १२ व्यालतस्करसंकीर्णैः सार्धं हीना यथावने ॥ सूतपुत्रे हते राजन्स्तव यो धास्तथाऽभवन् १३ हतारो हायथा
नागाश्छिन्नहस्ता यथानराः ॥ सर्वे पार्थ मयं लोकं संपश्यंतो भयादिताः १४ संप्रेक्ष्य द्रवतः सर्वान् भीमसेन भयादितान् ॥ दुर्योधनोऽथ खंसूतं हाहाकृत्वेदमब्रवीत् १५
नातिक्रमेच्च मां पार्थो धनुष्पाणिमवस्थितम् ॥ जघने सर्वसैन्यानां शनैरश्वान् प्रचोदय १६ युध्यमानं हि कौंतेयं हनिष्यामि न संशयः ॥ नोत्सहेन्मामाति क्रांतुं वेलामे
वमहोदधिः १७ अद्यार्जुनं स गोविंदमानि न च वृकोदरम् ॥ अन्यान् शिष्टांस्तथा शत्रून् कर्णस्यानृप्य मामुग्राम् १८ तच्छ्रुत्वा कुरुराजस्य शूरार्यसदृशं वचः ॥ सूतो
हेमपरिच्छन्नान् शनैरश्वान् चोदयत् १९ रथाश्च नागहीनास्तु पादातास्तव मारिष ॥ पंचविंशतिसाहस्रा युद्धायैव व्यवस्थिताः २० तान् भीमसेनः संकुटो घृष्टशु
भ्रश्च पार्षतः ॥ बलेन चतुरंगेण सवृत्त्या जघ्नतुः शरैः २१ प्रत्ययुध्यंत समरे भीमसेनं सपार्षतम् ॥ पार्थ पार्षतयोश्चान्ये जघ्नस्तत्र नामनी २२ अकुध्यत रणे भीम
स्तेस्तदा पर्यवस्थितैः ॥ सोऽवतीर्य रथात् पूर्णगदापाणि रयुध्यत २३ न तान्न यस्थो भूमिष्ठान् धर्मापेक्षी वृकोदरः ॥ यो धयामास कौंतेयो भुजवीर्यव्यपाश्रयः २४
जातरूपपरिच्छन्ना प्रगृह्य महतीं गदाम् ॥ अवधीतावकां सर्वान् दंडपाणि रिवान्तकः २५ पदातिनोऽपि सत्यक्काप्रियं जीवितमात्मनः ॥ भीममभ्यद्रवन् संख्येपतं
गाज्वलनं यथा २६ आसाद्य भीमसेनं तु संरब्धा युद्धदुर्मदाः ॥ विनेशुः सहसा दृष्ट्वा भूतग्रामा इवान्तकम् २७ १८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७

२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७

इयेन वद्विचरन् भीमो गदाहस्तो महाबलः ॥ पंचविंशतिसाहस्रांस्तव कानवपोथयत् २८ हत्वा तत्पुरुषानीकं भीमः सत्यपराक्रमः ॥ घृष्टशुभ्रं पुरस्कृत्य तस्थौ तत्र
महाबलः २९ धनं जयोरथानीकमभ्यवर्तत वीर्यवान् ॥ माद्रीपुत्रौ तु शकुनिसात्यकिश्च महारथः ३० जवेनाभ्यपतन् हृष्टाग्रंतो दुर्योधनं बलम् ॥ तस्याश्वसादी
न्सुबहूंस्ते निहत्य शितैः शरैः ३१ समभ्यधावंस्त्वारितास्तत्र युद्धमभून्महतम् ॥ धनं जयोऽपि चाभ्येत्य रथानीकं तव प्रभो ३२ विश्रुतं त्रिषु लोकेषु गांडीवं विक्षिपत ध
नुः ॥ कृष्णसारथिमायांतं दृष्ट्वा श्वेतद्वयं रथम् ३३ अर्जुनं चापियोद्धारं त्वदीयाः प्राद्रवन्भयात् ॥ विप्रहीणरथाश्चैव शरैश्च परिकर्षिताः ३४ पंचविंशतिसाहस्राः
कालमार्छन् पदातयः ॥ हत्वा तान् पुरुषव्याघ्रः पंचालानां महारथः ३५ पुत्रः पांचालराजस्य घृष्टशुभ्रो महामनाः ॥ भीमसेनं पुरस्कृत्य न चिरात्प्रत्यदृश्यत ३६
महाधनुर्धरः श्रीमानमित्रगणतापनः ॥ पारावतसवर्णाश्वकोविदारमयध्वजम् ३७ घृष्टशुभ्रं रणे दृष्ट्वा त्वदीयाः प्राद्रवन्भयात् ॥ गांधारराजं शीघ्रास्त्रमनुसृत्य यश
स्विनौ ३८ न चिरात्प्रत्यदृश्येतां माद्रीपुत्रौ ससात्यकी ॥ चेकितानः शिखंडी च द्रौपदेयाश्च मारिष ३९ हत्वा त्वदीयं सुमहत्सैन्यं शंखांस्तथाऽधमन् ॥ ते सर्वे ता
वकान् प्रेक्ष्य द्रवतोऽपि पराङ्मुखान् ४० अभ्यवर्तंत संरब्धान् वृषान् जित्वा यथावृषाः ॥ सेनावशेषंतं दृष्ट्वा तव सैन्यस्य पांडवः ४१ व्यवस्थितः सव्यसाची वृको
धबलवानृप ॥ धनं जयोरथानीकमभ्यवर्तत वीर्यवान् ४२ विश्रुतं त्रिषु लोकेषु व्याक्षिपद्गांडीवं धनुः ॥ तत एनान् शरव्रातैः सहसा समवाकिरत् ४३ तमसां सवृते
नाथनस्मर्किंचिद्वदृश्यत ॥ अंधकारीकृते लोके रजोभूते महीतले ४४ योधाः सर्वे महाराजतावकाः प्राद्रवन्भयात् ॥ संभज्यमाने सैन्ये तु कुरुराजो विशांपते ४५
परानभिमुखांश्चैव सुतस्ते समुपाद्रवत् ॥ ततो दुर्योधनः सर्वानाजुहावाथ पांडवान् ४६ युद्धाय भरतश्रेष्ठे देवानिव पुराबलिः ॥ त एनमभिगर्जतः सहिताः समुपाद्र
वन् ४७ नानाशस्त्रभूतः क्रुद्धाभर्त्सयंतो मुहुर्मुहुः ॥ दुर्योधनोऽप्यसंभ्रांतस्तान्त्रणे निशितैः शरैः ४८ तत्रावधीततः क्रुद्धः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ तत्सैन्यं पांडवे
यानां यो धयामास सर्वतः ४९ तत्राहुतमपश्याम तव पुत्रस्य पौरुषम् ॥ यदेकः सहितान् सर्वान् रणेऽयुध्यत पांडवान् ५० ततोऽपश्यन् महात्मा सख्यसैन्यं भृशदुः
खितम् ॥ ततोऽवस्थाप्य राजेंद्रकृतबुद्धिस्तवात्मजः ५१ हर्षयन्निवतान् यो धानिदं वचनमब्रवीत् ॥ न तं देशं प्रपश्यामि यत्र याता भयादिताः ५२ गतानां यत्र वै
मोक्षः पांडवा किं गतेनवः ॥ अल्पं च बलमेतेषां कृष्णौ च भृशविक्षतौ ५३ अद्य सर्वान् हनिष्यामि ध्रुवो हिविजयो भवेत् ॥ विप्रयातांस्तु वो भिन्नान् पांडवाः कृतकि
ल्बिषान् ५४ अनुसृत्य वधिष्यंति श्रेयान्नः समरे वधः ॥ सुखं सां ग्रामिको मृत्युः क्षत्रधर्मेण युध्यताम् ५५ मृतो दुःखं न जानीते प्रेत्य चानंत्यमश्नुते ॥ शृणु ध्वं क्षत्रियाः
सर्वे यावंतः स्थसमागताः ५६ यदा शूरं च भीरुं च मारयत्यंतको यमः ॥ को न मूढो न युध्येत मादृशः क्षत्रियवतः ५७

द्विषतोभीमसिनस्यक्रुद्धस्यवशमेष्यथ ॥ पितामहैराचरितंनधर्महातुमर्हथ ५८ महाधर्मोऽस्तिपापयानक्षत्रियस्यपलायनात् ॥ नयुद्धधर्मोऽप्येवोहिपथाः स्व
र्गस्यकौरवाः ॥ अचिरेणहतालोकानसद्योयोधाःसमभुत ५९ ॥ संजयउवाच ॥ एवंब्रुवतिपुत्रेतेसैनिकाभृशविक्षताः ॥ अनवेक्ष्यैवतद्वाक्यंप्राद्रवन्सर्वतो
दिशः ६० ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि कौरवसैन्यपलायनेत्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ दृष्ट्वातुसैन्यंपरिवृत्त्यमानंपु
त्रेणतेमद्रपातिस्तदानीम् ॥ संत्रस्तरूपःपरिमूढचेतादुर्योधनंवाक्यमिदंबभाषे १ ॥ शल्यउवाच ॥ पश्येदमुग्रंनरबाजिनागैरायोधनंवीरशतैःसुपूर्णम् ॥ म
हीधराभैःपतितैश्चनगैःसकृत्प्रभिन्नैःशरभिन्नदेहैः २ सविह्वलद्विध्वगतासुभिश्चप्रध्वस्तवर्मायुधचर्मखड्गैः ॥ वज्रापविद्धैरिवचाचलोत्तमैर्विभिन्नपाषाणमहाह
मौषधैः ३ प्रविद्धघंटांकुशतोमरध्वजैःसहेमजालैरुधिरौघसंस्तुतैः ॥ शरावभिन्नैःपतितैस्तुरंगमैःश्वसद्गिरातैःक्षतजंभमद्भिः ४ दीनंस्तनद्भिःपरिवृत्तनेत्रैर्महीद
शद्भिःकृपणंनदद्भिः ॥ तथाऽपविद्धैर्गजवाजियोधैर्बलापविद्धैरथवीरसंचैः ५ मंदासुभिश्चैवगतासुभिश्चनराश्वनागैश्चरथैश्चमर्दितैः ॥ मंदांशुभिश्चैवमहीमहाहवे
नूनंयथवैतरणीवभाति ६ गजैर्निकृतैर्वरहस्तगात्रैरुद्वेपमानैःपतितैःपृथिव्याम् ॥ विशीर्णदंतैःक्षतजंभमद्भिःस्फुरद्गिरातैःकरुणंनदद्भिः ७ निकृतचक्रेषुयुगैः
सयोकुभिःप्रविद्धतूणीरपताककेतुभिः ॥ सुवर्णजालावततैर्भृशहतैर्महारथौघैर्जलदैरिववृत्ता ८ यशस्विभिर्नागरथाश्वयोधिभिःपदातिभिश्चाभिमुखैर्हतैःपरैः ॥
विशीर्णवर्माभिरणांबरायुधैर्वृताप्रशांतैरिवतावकैर्मही ९ शरप्रहाराभिहतैर्महाबलैरवेक्षमाणैःपतितैःसहस्रशः ॥ दिवश्च्युतैर्भूरतिदीप्तिमद्भिर्नक्तंग्रहैर्यौरमलप्रदी
प्तैः १० प्रनष्टसंज्ञैःपुनरुच्छसद्भिर्महीबभूवानुगतैरिवार्चिभिः ॥ कर्णार्जुनाभ्यांशरमिन्नगात्रैर्हतैःप्रवीरैःकुरुसृजयानाम् ११ शरास्तुकर्णार्जुनबाहुमुक्ताविदार्य
नागाश्वमनुष्यदेहान् ॥ प्राणान्निरस्याशुमर्हप्रतीयुर्महोरगावासाभिवाभिन्नाः १२ हतैर्मनुष्याश्वगजैश्चसंख्येशरापविद्धैश्चरथैर्नरेन्द्र ॥ धनंजयस्याधिरथे
श्वमार्गणैरगम्यरूपावसुधाबभूव १३ रथैर्वरेष्ण्मथितैःसुकल्पैःसयोधशस्त्रैश्चवरायुधैर्ध्वजैः ॥ विशीर्णयोक्रैर्विनिक्त्यबंधनैर्निकृतचक्राक्षयुगात्रिवेणुभिः १४
विमुक्तशस्त्रैश्चतथाव्युपस्कृतेहतानुकषैर्विनिधंगबंधनैः ॥ प्रभग्ननीडैर्मणिहेमभूषितैःस्तृतामहीद्यैरिवशरैर्दध्नैः १५ विरुध्यमाणैर्जवनैस्तुरंगमैर्हतैश्चरैराजर
थैःसुकल्पितैः ॥ मनुष्यमातंगरथाश्वराशिभिर्द्रुतं व्रजंतोबहुधाविचूर्णिताः १६ सहेमपट्टाःपरिधापरश्वधाशिताश्वशूलामुसलानिसुद्वराः ॥ पेतुश्चखड्गा
विमलाविकोशागदाश्चजांबूनदपट्टनद्धाः १७ चापानिरुक्मांगदभूषणानिशराश्चकार्तस्वरचित्रपुंखाः ॥ ऋष्ट्यश्चपीताविमलाविकोशाःप्रासाश्चदंडैःकनकाव
भासैः १८ छत्राणिवालव्यजनानिशंखाश्छिन्नापविद्धाश्चस्रजोविचित्राः ॥ कुथाःपताकांबरभूषणानिकिरिटमालामुकुटाश्चशुभ्राः १९ प्रकीर्णकाविप्रकीर्णा
श्चराजन्मवालमुक्तातरलाश्चहाराः ॥ आर्षाडकेयूरवरांगदानिग्रैवेयनिष्काःससुवर्णसूत्राः २०

20 | 26 | 33 | 20 | 22

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७

मण्युतमावज्रसुवर्णमुक्तारत्नानिचोच्चावचमंगलानि ॥ गात्राणिचात्यंतसुखोचितानिशिरांसिचेंदुप्रतिमाननानि २१ देहांश्वभोगांश्चपरिच्छदांश्चत्यक्तामनो
ज्ञानिसुखानिचैव ॥ स्वधर्मनिष्ठांमहतीमवाप्यव्याप्याशुलोकान्यशसागतास्ते २२ निवर्तदुर्योधनयांतुसैनिकावजस्वराजनशिविरायमानद ॥ दिवाकरोऽ
प्येषविलंबतेप्रभोपुनस्त्वमेवात्रनरेंद्रकारणम् २३ इत्येवमुक्त्वाविररामशल्योदुर्योधनंशोकपरोतचेताः ॥ हाकर्णहाकर्णइतिब्रुवाणमार्तैषिसंज्ञंभृशमश्रुनेत्रम् २४
तंद्रोणपुत्रप्रमुखानरेंद्राःसर्वेसमाश्वास्यमुहुःप्रयाति ॥ निरीक्षमाणामुदुरर्जुनस्यध्वजंमहांतंयशसाज्वलंतम् २५ नराश्वमातंगशरीरजेनरक्तेनसितांचतथैवभू
मिम् ॥ रक्तांबरस्रक्तपनीययोगात्रारीप्रकाशामिवसर्वगम्याम् २६ प्रच्छन्नरूपांरुधिरेणराजत्रौद्रेमुहूर्तेऽतिविराजमाने ॥ नैवावतस्थुःकुरवःसमीक्ष्यप्रवाजि
तादेवलोकायसर्वे २७ वधेनकर्णस्यतुदुःखितास्तेहाकर्णहाकर्णइतिब्रुवाणाः ॥ द्रुतंप्रयाताःशिविराणिराजन्दिवाकरंरक्तमवेक्षमाणाः २८ गांडीवमुक्तैस्तुसुवर्ण
पुंखैःशिलाशितैःशोणितदिग्धवज्रैः ॥ शरैश्चितांगेयुधिभातिकर्णोहतोऽपिसन्सूर्यइवांशुमाली २९ कर्णस्यदेहंरुधिरावसिक्तंभक्तानुकंपीभगवान्विवस्वान् ॥
स्पृष्ट्वाऽशुभिलोहितरक्तरूपःसिष्णासुरभ्येतिपरंसमुद्रम् ३० इतीवसंचित्यसुरार्षिसंधाःसंप्रस्थितायांतियथानिकेतनम् ॥ संचितयित्वाजनताविसस्त्रयथासुखं
खंचमहीतलंच ३१ तद्द्रुतंप्राणभृतांभयंकरंनिशाम्ययुद्धंकुरुवीरमुख्ययोः ॥ धनंजयस्याधिरथेश्वविस्मिताःप्रशंसमानाःप्रययुस्तदाजनाः ३२ शरसंकृतवर्मा
णंरुधिरोक्षितवाससम् ॥ गतासुमपिराधेयंनैवलक्ष्मीर्विमुंचति ३३ तप्तजांबूनदनिभंज्वलनार्कसमप्रभम् ॥ जीवंतमिवतंशूरंसर्वभूतानिमेनिरे ३४ हतस्यापि
महाराजसूतपुत्रस्यसंयुगे ॥ वित्रेसुःसर्वतोयोधाःसिंहस्येवेतरेभृगाः ३५ हतोऽपिपुरुषव्याघ्रजीववानिवलक्ष्यते ॥ नाभवद्विकृतिःकाचिद्धतस्यापिमहात्म
नः ३६ चारुवेषधरंवीरंचारुमौलिशिरोधरम् ॥ तन्मुखंसूतपुत्रस्यपूर्णचंद्रसमद्युति ३७ नानाभरणवात्राजंस्तप्तजांबूनदांगदः ॥ हतोवैकर्तनःशेतेपादपोंऽ
कुरवानिव ३८ कनकोत्तमसंकाशोज्ज्वलन्निवविभावसुः ॥ सशांतःपुरुषव्याघ्रपार्थसायकवारिणा ३९ यथाहिज्वलनोदीप्तोजलमासाद्यशाम्यति ॥ कर्णाग्निः
समरेतद्वत्पार्थमेधेनशामितः ४० आहृत्यचयशोदीप्तंसुयुद्धेनात्मनोभुवि ॥ विसृज्यशरवर्षाणिप्रताप्यचदिशोदश ४१ सपुत्रःसमरेकर्णःसशांतःपार्थतेजसा ॥
प्रताप्यपांडवान्सर्वान्पंचालांश्चास्त्रतेजसा ४२ वर्षित्वाशरवर्षेणप्रताप्यरिपुवाहिनीम् ॥ श्रीमानिवसहस्रांशुर्जगत्सर्वप्रताप्यच ४३ हतोवैकर्तनःकर्णःसपुत्रः
सहवाहनः ॥ अर्थिनांपक्षिसंधस्यकल्पवृक्षोनिपातितः ४४ ददानीत्येवयोऽवोचन्ननास्तीत्यर्थितोऽर्थिभिः ॥ साद्भिःसदासत्पुरुषःसहतोद्वैरथेवृषः ४५ यस्यब्राह्म
णसात्सर्ववित्तमासीन्महात्मनः॥नादेयंब्राह्मणेष्वसीद्यस्यस्वमपिजीविम् ४६ सदास्त्रीणांप्रियोनित्यंदाताचैवमहारथः॥सवैपार्थास्त्रनिर्दग्धोगतःपरमेकांगतिम् ४७

यमाश्रित्याकरोद्वैरपुत्रस्तेसगतोदिवम् ॥ आदायतवपुत्राणांजयाशांशर्मवर्मच ४८ हतेकर्णेसरितोनप्रससुर्जगामचास्तंसवितादिवाकरः ॥ ग्रहश्चतयिगुज्वल
नार्कवर्णःसोमस्यपुत्रोऽभ्युदियायतिर्यक् ४९ नभःपफालेवननादचोर्विवृश्ववाताःपरुषाःसुघोराः ॥ दिशोभूवुर्ज्वलिताःसधूमामहार्णवाःसस्वनुश्चुभुश्च ५०
सकाननाश्चाद्रिचयाश्चकंपिरेप्रविव्यथुर्भूतगणाश्चसर्वे ॥ बृहस्पतिःसंपरिवार्यरोहिणीबभूवचंद्रार्कसमोविशांपते ५१ हतेतुकर्णेविदिशोऽपिजज्वलुस्तमोवृताद्यौ
विचचालभूमिः ॥ पपातचोल्काज्वलनप्रकाशानिशाचराश्चाप्यभवन्प्रहृष्टाः ५२ शशिप्रकाशाननमर्जुनोयदाक्षुरेणकर्णस्यशिरोन्यपातयत् ॥ तदांस्तारिक्षेसह
सैवशब्दोबभूवहाहेतिसुरैर्विमुक्तः ५३ सदेवगंधर्वमनुष्यपूजितंनिहत्यकर्णरिपुमाहवेऽर्जुनः ॥ रराजराजनपरमेणवर्चसायथापुरावृत्रवधेशतक्रतुः ५४ ततोरेथे
नांशुददंननादिनाशरन्नभोमध्यादिनावाकराचिषा ॥ पताकिनाभीमनिनादकेतुनाहिमंदुशंखस्फटिकावभासिना ५५ महेंद्रवाहप्रतिमेनतावुभौमहेंद्रवीर्यप्रति
मानपौरुषौ ॥ सुवर्णमुक्तामणिबज्रविद्रुमैरलंकृतावप्रतिमेनरंहसा ५६ नरोत्तमौकेशवपांडुनंदनौतदाहितावग्निदिवाकराविव ॥ रणाजिरेवीतभयौविरेजतुः
समानयानाविवविष्णुवासवौ ५७ ततोधनुर्ज्यातलबाणानिःस्वनैःप्रसह्यकृत्वाचरिपून्महतप्रभान् ॥ संछादयित्वातुकुरुनशरोत्तमैःकपिध्वजःपक्षिवरध्वजश्च
५८ हृष्टौततस्तावामेतप्रभावौमनांस्यरीणामवदारयंतौ ॥ सुवर्णजालावततौमहास्वनौहिमावदातौपरिगृह्यपाणिभिः ॥ चुचुंबतुःशंखवरौनृणांवरौवरान
नाभ्यांयुगपच्चदधमतुः ५९ पांचजन्यस्यनिर्घोषोदेवदत्तस्यचोभयोः ॥ पृथिवीचांतरिक्षंचदिशश्चैवान्वनादयत् ६० वित्रस्ताश्चाभवन्सर्वेकौरवाराजसत्तम ॥
शंखशब्देनतेनाथमाधवस्यार्जुनस्यच ६१ तौशंखशब्देननिनादयंतौवनानिशैलान्सरितोगुहाश्च ॥ वित्रासयंतौतवपुत्रसेनांयुधिष्ठिरंनंदयतांवरिष्ठौ ६२ ततः
प्रयाताःकुरवोजवेनश्रुत्वैवशंखस्वनमीर्यमाणम् ॥ विहायमद्राधिपतिंपतिंचदुर्योधनंभारतभारतानाम् ६३ महाहवेतंबहुरोचमानंधनंजयंभूतगणाःसमेताः ॥
तदाऽन्वमोदंतजनार्दनंचादिवाकरावभ्युदितौयथैव ६४ समाचितौकर्णशरैःपरंतपावुभौव्यभातांसमरेऽभ्युतार्जुनौ ॥ तमोनिहत्याभ्युदितौयथामलौशशांक
सूर्यौदिविरश्मिमालिनौ ६५ विहायतान्बाणगणानथागतौसुहृद्तावप्रतिमानविक्रमौ ॥ सुखंप्रविष्टौशिविरंस्वमीश्वरौसदस्यहृताविवविष्णुवासवौ ६६ तौदे
वगंधर्वमनुष्यचारणैर्भर्षिभिर्भक्षमहोरगैरपि ॥ जयाभिवृद्ध्यापरयाभिपूजितौहतेतुकर्णेपरमाहवेतदा ६७ यथानुरूपंप्रतिपूजितावुभौप्रशस्यमानौस्वकृतैर्गु
णैः ॥ ननंदतुस्तौससुहृद्गणौतदाबलंनियम्येवसुरेशकेशवौ ६८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि रणभूमिवर्णनंनामचतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ६४ ॥
॥ संजयउवाच ॥ हतेवैकर्तनेराजनकुरवोभयपीडिताः ॥ वीक्षमाणादिशःसर्वाःपर्यापेतुःसहस्रशः १ तितमोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ हतेइति ॥

२ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ इति कर्णपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥

कर्णतुनिहतं दृष्ट्वा शत्रुभिः परमाहवे ॥ भीतादिशो व्यकीर्यत तावकाः क्षतविक्षताः २ ततोऽवहारंचक्रुस्तेयोधाः सर्वे समंततः ॥ निवार्यमाणाश्चोद्विग्रास्तावका
भृशदुःखिताः ३ तेषां तन्मतमाज्ञाय पुत्रो दुर्योधनस्तव ॥ अवहारंततश्चक्रुः शल्यस्यानुमतेनृप ४ कृतवमारथैस्तूर्णवृतो भारततावकैः ॥ नारायणावशेषैश्च
शिविरायैवदुद्रुवे ५ गांधागणांसहस्रेणशकुनिःपरिवारितः ॥ हतमाधिरथिं दृष्ट्वा शिविरायैवदुद्रुवे ६ कृपःशारद्वतोरानागानीकेनभारत ॥ महामेघनिभे
नाशुशिविरायैवदुद्रुवे ७ अश्वत्थामाततःशूरोविनिःश्वस्यपुनःपुनः ॥ पांडवानांजयंदृष्ट्वा शिविरायैवदुद्रुवे ८ संशतकावशिष्टेनबलेनमहतावृत्तः ॥ सुशर्माऽ
पिययौराजनवीक्ष्यमाणोभयार्दितः ९ दुर्योधनोऽपिनृपतिर्हतसर्वस्वबांधवः ॥ ययौशोकसमाविष्टश्चितयन्विमनाबहु १० छिन्नध्वजेनशल्यस्तुरथेनरथिनां
वरः ॥ प्रययौशिविरायैववीक्ष्यमाणोदिशोदश ११ ततोऽपरेसुबहवोभारतानांमहारथाः ॥ प्राद्रवंतभयत्रस्ताऽहियाऽऽविष्टाविचेतसः १२ असृक्भरंतःसो
द्विग्रावेपमानास्तथाऽऽतुराः ॥ कुरवोदुद्रुवःसर्वेदृष्ट्वाकर्णनिपातितम् १३ प्रशंसंतोऽर्जुनंकेचित्कोचित्कर्णमहारथाः ॥ व्यद्रवंतदिशोभीताःकुरवःकुरुसत्तम
१४ तेषांयोधसहस्राणांतावकानांमहामृधे ॥ नासीत्त्रपुमानकश्चिद्युद्धायमनोदधे १५ हतेकर्णेमहाराजनिराशाःकुरवोऽभवन् ॥ जीवितेष्वपिराज्येषुदारे
षुचधनेषुच १६ तान्समानीयपुत्रस्तेयत्नेनमहताविभुः ॥ निवेशायमनोदध्रेदुःखशोकसमन्वितः १७ तस्याज्ञांशिरसायोधाःपरिगृह्यविशांपते ॥ विवर्णवद
नाराजत्रयविशंतमहारथाः १८ ॥ इतिश्रीमहाभारते कर्णपर्वणिशिविरप्रयाणे पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ तथानिपातिते
कर्णेपरसैन्येचविद्रुते ॥ आश्लिष्यपार्थदाशाहोर्हर्षाद्वचनमब्रवीत् १ हतोवज्रभृतावृत्रस्वयाकर्णोधनंजय ॥ वृत्रकर्णवधंचोरंकथयिष्यंतिमानवाः २ वज्रेणानि
हतोवृत्रःसंयुगेभूरितेजसा ॥ त्वयातुनिहतःकर्णोधनुषानिशितैःशरैः ३ तमिमंविक्रमंलोकेप्रथितंतेयशस्करम् ॥ निवेदयावःकौंतेयकुरुराजस्यधीमतः ४ वधं
कर्णस्यसंग्रामेदीर्घकालचिकीर्षितम् ॥ निवेद्यधर्मराजायत्वमानृण्यंगमिष्यसि ५ वर्तमानेमहायुद्धेतवकर्णस्यचोभयोः ॥ द्रष्टुमायोधनंपूर्वमागतोधर्मनंदनः
६ भृशंतुगाढविद्धत्वात्राशक्तस्थातुमाहवे ॥ ततःसशिविरंगत्वास्थितवान्पुरुषर्षभः ७ तथेत्युक्तःकेशवस्तुपार्थेनयदुपुंगवः ॥ पर्यावर्तयदव्यग्रोरथंरथवरस्य
तम् ८ एवमुक्त्वाऽर्जुनंकृष्णःसैनिकानिदमब्रवीत् ॥ परानभिमुखायतास्तिष्ठध्वंभद्रमस्तुवः ९ दृष्ट्वुग्रंयुधामन्युंमाद्रीपुत्रौवृकोदरम् ॥ युयुधानंचगोविंद
इदंवचनमब्रवीत् १० यावदावेद्यतेराज्ञेहतःकर्णोऽर्जुनेनैव ॥ तावद्भवद्विर्यतैस्तुभवेतव्यनराधिपैः ११ सतैःशूरैरनुज्ञातोययौराजनिवेशनम् ॥ पार्थमादा
यगोविंदोददर्शचयुधिष्ठिरम् १२

शयानंराजशार्दूलकांचनेशयनोत्तमे ॥ अगृण्णीतांचमुदितौचरणौपार्थिवस्यतौ १३ तयोःप्रहर्षमालक्ष्यहर्षादशूण्यवर्तयत् ॥ राधेयंनिहतंमत्वासमुत्तस्थौयु
धिष्ठिरः १४ उवाचचमहाबाहुःपुनःपुनररिंदमः ॥ वासुदेवार्जुनौप्रेम्णाताबुभौपरिष्वजे १५ ततस्मैतद्यथावृत्तंवासुदेवःसहार्जुनः ॥ कथयामासकर्णस्यनि
धनेयदुपुंगवः १६ ईषदुस्मयमानस्तुकृष्णोराजानमब्रवीत् ॥ युधिष्ठिरंहतामित्रंक्रुतांजलिरथाच्युतः १७ दिष्ट्यागांडीवधन्वाचपांडवश्चवृकोदरः ॥ त्वं
चापिकुशलीराजन्माद्रीपुत्रौचपांडवौ १८ मुक्तावीरक्षयादस्मात्संग्रामालोमहर्षणात् ॥ क्षिप्रमुत्तरकालानिकुरुकार्याणिपांडव १९ हतोवैकर्तनोराजन्सूतपु
त्रोमहारथः ॥ दिष्ट्याजयसिराजेंद्रदिष्ट्यावर्धासिभारत २० यस्तुद्यूतजितांकृष्णांप्राहसत्पुरुषाधमः ॥ तस्याद्यसूतपुत्रस्यभूमिःपिबतिशोणितम् २१ शेते
ऽसौशरपूर्णगिःशत्रुस्तेकुरुपुंगव ॥ तंपश्यपुरुषव्याघ्रविभिन्नबहुभिःशरैः २२ हतामित्रामिमामुर्वीमनुशाधिमहाभुज ॥ यतोभूत्वासहास्माभिर्भुक्ष्वभोगांश्चपु
ष्कलान् २३ ॥ संजयउवाच ॥ इतिश्रुत्वावचस्तस्यकेशवस्यमहात्मनः ॥ धर्मपुत्रःप्रहृष्टात्मादाशार्हवाक्यमब्रवीत् २४ दिष्ट्यादिष्ट्येतिराजेंद्रवाक्यंचेदमु
वाचह ॥ नैतच्चित्रंमहाबाहोत्वयिदेवकिनंदन २५ त्वयासारथिनापार्थोयत्नवानहनच्चतम् ॥ नतच्चित्रंमहाबाहोयुष्मद्विप्रसादजम् २६ प्रगृह्यचकुरुश्रेष्ठसांग
दंदक्षिणंभुजम् ॥ उवाचधर्मभृत्पार्थउभौतौकेशवार्जुनौ २७ नरनारायणौदेवौकथितौनारदेनमे ॥ धर्मात्मानौमहात्मानौपुराणावृषिसतमौ २८ असकृच्चापि
मेधावीकृष्णद्वैपायनोमम ॥ कथामेतांमहाभागकथयामासतत्त्ववित् २९ तवकृष्णप्रसादेनपांडवोऽयंधनंजयः ॥ जिगायाभिमुखःशत्रून्त्रचासीद्विमुखःकाचित्
३० जयश्चैवध्रुवोऽस्माकंनत्वस्माकंपराजयः ॥ यदात्वंयुधिपार्थस्यसारथ्यमुपजग्मिवान् ३१ भीष्मोद्गोणश्चकर्णश्चमहात्मागौतमःकृपः ॥ अन्येचबहवःशूराये
चतेषांपदानुगाः ३२ त्वद्वद्व्यानिहतेकर्णेहतागोविंदसर्वथा ॥ इत्युक्त्वाधर्मराजस्तुरथंहेमविभूषितम् ३३ श्वेतवर्णैर्हयैर्युक्तंकालवालैर्मनोजवैः ॥ आस्थायपुरुष
व्याघ्रःस्वबलेनाभिसंवृतः ३४ प्रययौसमहाबाहुर्द्रुमायोधनंतदा ॥ कृष्णार्जुनाभ्यांवीराभ्यामनुमंयततःप्रियं ३५ अभाषमाणस्तौवीराबुभौमाधवफाल्गुनौ ॥
सददर्शनेकर्णशयानंपुरुषर्षभम् ३६ यथाकदंबकुसुमंकेसरैःसर्वतोवृतम् ॥ चितंशरशतैःकर्णधर्मराजोददर्शसः ३७ गंधतैलावसिक्ताभिःकांचनीभिःसहस्रशः॥
दीपिकाभिःकृतोद्योतंपश्यंतेवैवृषंतदा ३८ संचिन्नभिन्नकवचंबाणैश्चविदलीकृतम् ॥ सपुत्रंनिहतंदृष्ट्वाकर्णराजायुधिष्ठिरः ३९ संजातप्रत्ययोऽतीववीक्ष्यचैवं
पुनःपुनः ॥ प्रशंसंनरव्याघ्राबुभौमाधवपांडवौ ४० अद्यराजास्मिगोविंदपृथिव्याभ्रातृभिःसह ॥ त्वयानाथेनवीरेणविदुषापरिपालितः ४१ हतंश्रुत्वानरव्या
घ्रंराधेयमतिमानिनम् ॥ निराशोऽव्यदुरात्माऽसौधार्तराष्ट्रोभविष्यति ४२ जीवितेचैवराज्येचहतेराधात्मजेरणे ॥ त्वत्प्रसादाद्वयंचैवकृतार्थाःपुरुषर्षभ ४३

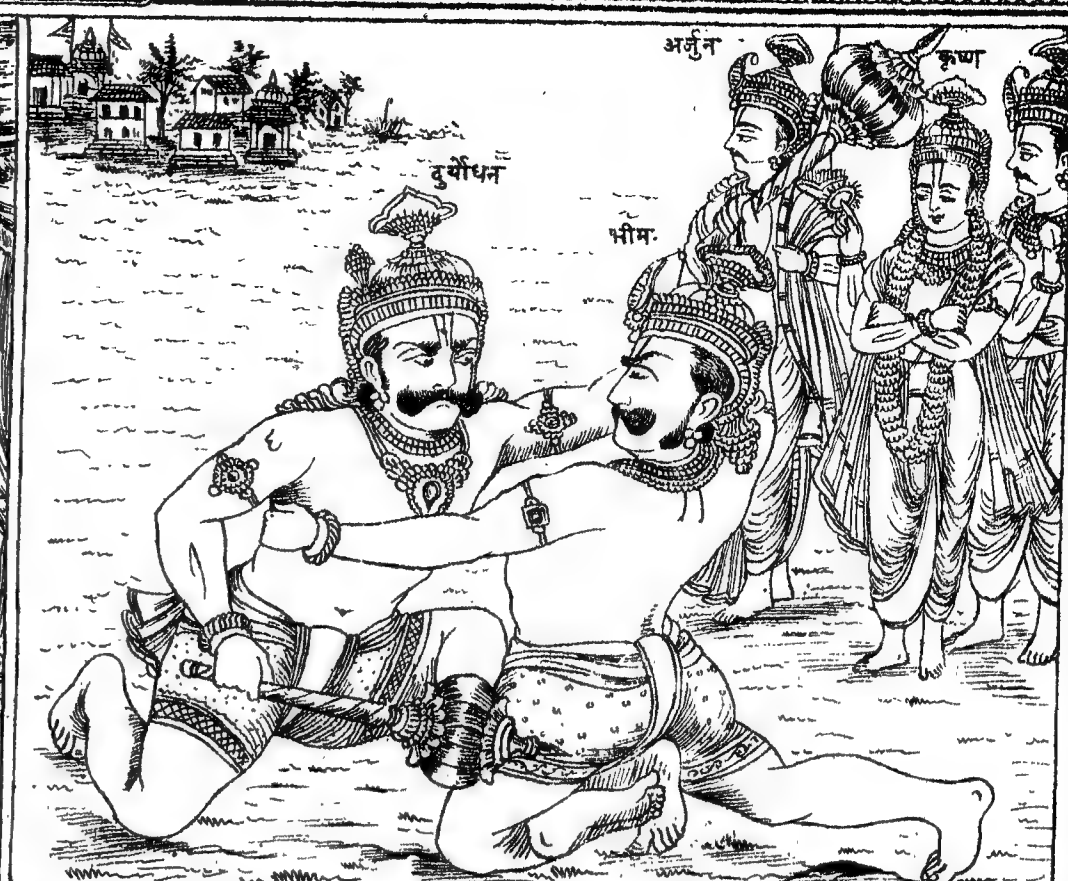
४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेकर्णपर्वणि षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥

दिष्ट्याजयसिगोविंददिष्ट्याशत्रुर्निपातितः ॥ दिष्ट्यागांडीवधन्वाचविजयीपांडुनंदनः ४४ त्रयोदशसमास्तीर्णांजागरेणसुदुःखिताः ॥ स्वप्स्यामोऽद्यसुखंरा
त्रौत्वत्प्रसादान्महाभुज ४५ एवंसबहुशोराजाप्रशंसंजनार्दनम् ॥ अर्जुनंचकुरुश्रेष्ठधर्मराजोयुधिष्ठिरः ४६ ॥ संजयउवाच ॥ दृष्ट्वाचनिहतंकर्णसपुत्रंपार्थ
सायकैः ॥ पुनर्जातमिवात्मानंमेनेचसमहीपतिः ४७ समेत्यचमहाराजकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ हर्षयंतिस्मराजानंहर्षयुक्तामहारथाः ४८ नकुलःसहदेवश्चपां
डवश्चवृकोदरः ॥ सात्यकिश्चमहाराजवृष्णिनांप्रवरोरथः ४९ दृष्ट्युग्रःशिखंडीचपांडुपंचालसृजयाः ॥ पूजयंतिस्मकौतेयंनिहतेसूतनंदने ५० तेवर्धयित्वा
नृपतिंधर्मात्मानंयुधिष्ठिरम् ॥ जितकाशिनोलब्धलक्ष्यायुद्धशौडाःप्रहारिणः ५१ स्तुवंतस्तवयुक्ताभिर्वाग्भिःकृष्णौपरंतपौ ॥ जग्मुःस्वशिबिरायैवमुदायु
क्तामहारथाः ५२ एवमेषक्षयोवृत्तःसुमहोलोमहर्षणः ॥ तवदुर्भ्रितेराजनकिमर्थमनुशोचसि ५३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वेतदप्रियंराजाधृतराष्ट्रोऽबिका
सुतः ॥ पपातभूमौनिश्चेष्टश्छिन्नमूलइवदुमः ५४ तथासापतितादेवीगांधारीदीर्घदर्शिनी ॥ शुशोचबहुलालापैःकर्णस्यनिधनंयुधि ५५ तांपर्यगृह्णाद्विदुरो
नृपतिसंजयस्तथा ॥ पर्याश्वासयतांचैवताबुभावेवभूमिपम् ५६ तथैवोत्थापयामासुगांधारीकुरुयोषितः ॥ सैदंवपरमंमत्वाभवितव्यंचपार्थिवः ५७ परांपीडां
समाश्रित्यनष्टचित्तोमहातपाः ॥ चिंताशोकपरीतात्मानजज्ञेमोहपीडितः ॥ ससमाश्वासितोराजातूष्णीमासीद्विचेतनः ५८ इमंमहायुद्धमखंमहात्मनोर्धनं
जयस्याधिरथेश्वयःपठेत् ॥ ससम्यगिष्टस्यमखस्ययत्फलंतदामुयात्संश्रवणाच्चभारत ५९ मखोहिविष्णुर्भगवान्सनातनोवदंतितच्चाग्र्यनिलेंदुमानवः ॥ अ
तोऽनुसूयुःशृणुयात्पठेच्चयःससर्वलोकानुचरःसुखीभवेत् ६० तांसर्वदाभक्तिमुपागतानराःपठंतिपुण्यांवरसंहितामिमाम् ॥ धनेनधान्येनयशसाचमानुषानं
दंतितेनात्रविचारणास्ति ६१ अतोऽनसूयुःशृणुयात्सदातुवैनरःससर्वाणिसुखानिचाप्नुयात् ॥ विष्णुःस्वयंभूर्भगवान्भवश्चतुष्यंतितेतस्यनरोत्तमस्य ६२ वे
दावाप्तिर्ब्राह्मणस्येहदृष्टारणेबलंक्षत्रियाणांजयोयुधि ॥ धनज्येष्ठाश्चापिभवंतिवैश्याःशूद्राऽऽरोग्यंप्राप्नुवंतीहसर्वे ६३ तथैवविष्णुर्भगवान्सनातनःसचात्रदेवः
परिकीर्त्यतेयतः ॥ ततःसकामानलभतेसुखीनरोमहामुनेस्तस्यवचोऽर्चितंयथा ६४ कपिलानांसवत्सानांवर्षमेकंनिरंतरम् ॥ योदद्यात्सुकृतंतद्विश्रवणात्कर्ण
पर्वणः ६५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यावैयासिक्याकर्णपर्वणियुधिष्ठिरहर्षेःषण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ कर्णपर्वसमाप्तम् ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
अतःपरंशल्यपर्वभविष्यति तस्यायमाद्य श्लोकः ॥ जनमेजयउवाच ॥ एवंनिपातितेकर्णेसमरेसव्यसाचिना ॥ अल्पावाशिष्टाःकुरवःकिमकुर्वंतवैद्विज ॥ १ ॥

॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते शल्यपर्वप्रारंभः ॥

शल्यपर्व

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ उक्तासंगतिः कर्णपराधी प्रसन्निपातित इति उद्यमं पलायनं वाचकुरिति प्रहुरभिप्रायः अल्पाः अवशिष्टा इति कटेदः अत्राकारलोपार्थः १ शत्राद्वितीयमेवमस्वाह उदीर्यमा
पमिति पांडवबलस्योत्कर्षदृष्टा किंपापद्यतपलायनमेवास्म्यश्रेय इति भावः २ । ३ कस्मैत्येवमवचेन दुर्योधनः पलायनमेव कद्वानित्याह ततः कर्णे हते इत्यादिना पांडुमुखः प्राव्रजयादित्यते
॥ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ जनमेजय उवाच ॥ एवं नि
पातिते कर्णे समरे सव्यसाचिना ॥ अल्पाः अवशिष्टाः कुरवः किमकुर्वत वै द्विज १ उदीर्यमाणं च बलं दृष्ट्वा राजा सुयोधनः ॥ पांडवैः प्राप्तकालं च किंप्रापद्यत कौरवः २ एत
दिच्छाम्यहं श्रोतुं तदा च क्ष्वाद्रिजोत्तम ॥ न हितृप्यामि पूर्वेषां शृण्वानश्चरितं महत् ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः कर्णे हते राजन् धार्तराष्ट्रः सुयोधनः ॥ भृशं शोकार्णवे
मग्नो निराशः सर्वतोऽभवत् ४ हाकर्ण हाकर्ण इति शोचमानः पुनः पुनः ॥ कच्छात्स्वशिविरं प्राप्तो हतशेषैर्नृपैः सह ५ स समाश्वास्य मानोऽपि हेतुभिः शास्त्रनिश्चितैः ॥
राजभिर्नालभच्छर्मसूतपुत्रवधं स्मरन् ६ सदैवं बलवन्मत्वा भवितव्यं च पार्थिवः ॥ संग्रामे निश्चयं कृत्वा पुनर्युद्धाय निर्ययौ ७ शल्यं सेनापतिं कृत्वा विधिवद्राजपुंगवः ॥
रणाय निर्ययौ राजा हतशेषैर्नृपैः सह ८ ततः सुतुमुलं युद्धं कुरुपांडवसेनयोः ॥ बभूव भरतश्चेष्ट देवा सुररणोपमम् ९ ततः शल्यो महाराज कृत्वा कदनमाहवे ॥ सैन्यो
ऽथ समध्याह्ने धर्मराजेन घातितः १० ततो दुर्योधनो राजा हतवंधू रणाजिराव ॥ अप्रसृत्य हृदयोरिवेशरिपुजादयात् ११ अथापराहृतस्याहः परिवार्य सुयोधनः ॥
हृदा दाहय युद्धाय भीमसेनेन पातितः १२ तस्मिन्हते महेष्वासे हतशिष्टास्त्रयो रथाः ॥ संभान्निशिरा जेंद्रजघुः पांचालसोमकान् १३ ततः पूर्वाह्नसमयो शिविरादेत्य
संजयः ॥ प्रविवेश पुरीं दीनो दुःखशोकसमन्वितः १४ सप्रविश्य पुरीं सूतो भुजावुच्छिद्य दुःखितः ॥ वेपमानस्ततो राज्ञः प्रविवेश निवेतनम् १५ हरोदचनरव्या
घहाराजमिति दुःखितः ॥ अहो बत विनष्टाः स्मनिधनेन महात्मनः १६ विधिश्च बलवान्न पौरुषं तु निरर्थकम् ॥ शक्रतुल्यबलाः सर्वे यथाऽवध्यन्त पांडवैः १७ दृष्ट्वैव
च पुरे राजन जनः सर्वः स संजयम् ॥ क्लेशेन महता युक्तं सर्वतो राजसत्तम १८ हरोदच भृशो द्विशो हाराजमिति विस्वरम् ॥ आकुमारं नरव्याघ्रतत्र तत्र समंततः १९ आ
र्तनादंततश्च क्लेशुत्वा विनिहतं नृपम् ॥ धावतश्चाप्यपश्यामस्तत्र तान् पुरुषर्षभान् २० नष्टचित्तानि वोन्मत्तान् शोकेन भृशपीडितान् ॥ तथा सविह्वलः सूतः प्रविश्य
नृपतिक्षयम् २१ ददर्श नृपतिं श्रेष्ठं प्रज्ञाचक्षुः प्रमीश्वरम् ॥ तथा चासीनमनघं समन्तात्परिवारितम् २२ स्तुप्ताभिर्भरतश्चेष्ट गांधार्या विदुरेण च ॥ तथान्यैश्च सुहृद्भि
श्च ज्ञातिभिश्च हितैषिभिः २३ तमेव चार्थं ध्यायंतं कर्णस्य निधनं प्रति ॥ रुदन्नेवाब्रवीद्राक्षसं राजानं जनमेजय २४ नातिहृष्टमनाः सूतो वाक्यसंदिग्धया गिरा ॥ सं
जयोऽहं नरव्याघ्रनमस्ते भरतर्षभ २५ मद्राधिपो हतः शल्यः शकुनिः सौबलस्तथा ॥ उलूकः पुरुषव्याघ्रैस्तव्यो दृढविक्रमः २६

नग्नं येन ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ एवं सर्वा वधातयित्वा पलायने दुर्धृशो लब्ध्वाऽपि मरणमेव प्रापेत्याह अथेति अपराह्णे अहरर्धे १२ । १३ ततः रात्रि वृत्तदर्शनानंतरं १४ । १५
१ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५०

संशतकाहताः सर्वेकांबोजाश्चशकैः सह ॥ म्लेच्छाश्चपार्वतीयाश्चयवनाविनिपातिताः २७ प्राच्याहतामहाराजदाक्षिणात्याश्चसर्वशः ॥ उदीच्याश्चहताः सर्वेप्रती
च्याश्चनरोत्तमाः २८ राजानोराजपुत्राश्चसर्वेतेनिहतानृप ॥ दुर्योधनोहतोराजायथोक्तपांडवेनह २९ भग्नसक्थोमहाराजशेतेपांसुषुषुषितः ॥ घृष्टद्युमोमहारा
जशिखंडीचापराजितः ३० उत्तमौजायुधामन्युस्तथाराजन्प्रभद्रकः ॥ पंचालाश्चनरव्याघ्रचेदयश्चनिषूदिताः ३१ तवपुत्राहताः सर्वेद्रौपदेयाश्चभारत ॥ कर्ण
पुत्रोहतः शूरोवृषसेनः प्रतापवान् ३२ नराविनिहताः सर्वेगजाश्चविनिपातिताः ॥ रथिनश्चनरव्याघ्रहयाश्चनिहतायुधि ३३ किंचिच्छेषंचशिबिरंतावकानां कृतं प्र
भो ॥ पांडवानांकुहूणांचसमासाद्यपरस्परम् ३४ प्रायः स्त्रीशेषमभवज्जगत्कालेनमोहितम् ॥ सप्तपांडवतः शेषाधार्तराष्ट्रास्त्रयोः ३५ तेचैवभ्रातरः पंचवासु
देवोऽथसात्याकिः ॥ कृपश्चकृतवर्माचद्रौणिश्चजयतांवरः ३६ तथाऽप्येतेमहाराजरथिनोऽनृपसत्तम ॥ अक्षौहिणीनां सर्वासांसमेतानां जनेश्वर ३७ एतेशेषामहारा
जसर्वेऽन्येनिधनंगताः ॥ कालेननिहतंसर्वजगद्वैभरतर्षभ ३८ दुर्योधनैवपुरतः कृत्वावैरंचभारत ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वावचः कूरंघृतराष्ट्रोजनेश्वरः ३९
निपपातसराजेंद्रो गतसत्त्वोमहीतले ॥ तस्मिन्निपतितेभूमौ विदुरोऽपिमहायशः ४० निपपातमहाराजशोकव्यसनकर्षितः ॥ गांधारीचनृपश्रेष्ठसर्वाश्चकुरुयो
षितः ४१ पतिताः सहस्राभूमौ श्रुत्वा कूरं वचस्तदा ॥ निःसंज्ञं पतितं भूमौ तदाऽऽसीद्राजमंडलम् ४२ प्रलापयुक्तं महतिचित्रन्यस्तं पटेयथा ॥ कृच्छ्रेणतुततोरा
जाघृतराष्ट्रोमहीपतिः ४३ शनैरलभतप्राणान्पुत्रव्यसनकर्षितः ॥ लब्ध्वातुसन्तपः संज्ञां विपमानः सुदुःखितः ४४ उदीक्ष्यचदिशः सर्वाः क्षतारं वाक्यमब्रवीत् ॥
विद्वन्क्षतर्महाप्राज्ञत्वं गतिर्भरतर्षभ ४५ ममानाथस्य सुभृशं पुत्रैर्हीनस्य सर्वशः ॥ एवमुक्त्वा ततोभूतो विसंज्ञो निपपातह ४६ तंतथापतितं दृष्ट्वा बाधवायेऽस्य केच
न ॥ शीतैस्तेसिषिचुस्तोयैर्विव्यजुर्व्यजनैरपि ४७ सतुदीर्घेणकालेनप्रत्याश्वस्तोनराधिपः ॥ तूष्णीं दध्यौ महीपालः पुत्रव्यसनकर्षितः ४८ निःश्वसन्नाजिह्वगद
वकुंभक्षितोविशांपते ॥ संजयोप्यरुदत्तत्रद्वाराजानमातुरम् ४९ तथासर्वाः स्त्रियश्चैवगांधारीचयशस्विनी ॥ ततोदीर्घेणकालेनविदुरं वाक्यमब्रवीत् ५० घृतरा
ष्ट्रोनरश्रेष्ठमुह्यमानोमुहुर्मुहुः ॥ गच्छंतुयोषितः सर्वागांधारीचयशस्विनी ५१ तथेमेसुहृदः सर्वेभ्राम्यतेमेमनोभृशम् ॥ एवमुक्तस्ततः क्षताताः स्त्रियोभरतर्षभ
५२ विसर्जयामास शनैर्वपमानः पुनः पुनः ॥ निश्चक्रमुस्ततः सर्वाः स्त्रियोभरतसत्तम ५३ सुहृदश्चतथासर्वेद्वाराजानमातुरम् ॥ ततो नरपतिं तूष्णीं लब्धसं
ज्ञं परंतप ५४ अवैक्षत्संजयोदीनरोदमानं भृशमातुरम् ॥ प्रांजलिर्निःश्वसंतंचतनुरेंद्रमुहुर्मुहुः ॥ समाश्वासयतक्षतावचसामधुरेणच ५५ ॥ ॥ इति
श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिघृतराष्ट्रप्रमोहेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ११ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ ॥ इतिशल्यपर्वणिनीलकण्ठोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥

विसृष्टास्त्विति १ सधूममिवअत्युष्णमित्यर्थः २ पांडवाः क्षेमिण इत्येकंदुःखं स्वीयाश्चसर्वेनिहता इत्यपरं तेद्वेआहद्वाभ्यां अहोइति १ । ३ वयःपुतावत्कालपर्यंतं प्रौढत्वम् १ । १ । ७ । ८ । ९

वैशंपायनउवाच ॥ विसृष्टास्त्वथनारीषुघृतराष्ट्रंऽविकासुतः ॥ विललापमहाराजदुःखादुःखांतरंगतः १ सधूममिवनिःश्वस्यकरीधुन्वन्पुनःपुनः ॥ विचिंत्यचम
हाराजवचनंचेदमब्रवीत् २ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ अहोवतमहदुःखंयदहंपांडवानरणे ॥ क्षेमिणश्चाव्ययांश्चैवत्वतःसूतशृणोमिवै ३ वज्रसारमयंनूनंहृदयंसुदृढंमम ॥
यच्छ्रुत्वा निहतान्पुत्रान्दीर्यतेनसहस्रधा ४ चिंतयित्वावयस्तेषांबालक्रीडांचसंजय ॥ हतान्पुत्रानशेषेणदीर्यतेमेभृशंमनः ५ अनेत्रवाद्यदेतेषांनमेरूपनिदर्श
नम् ॥ पुत्रस्नेहकृताप्रीतिर्नित्यमेतेषुधारिता ६ बालभावमतिक्रम्ययौवनस्थांश्चतानहम् ॥ मध्यप्रासांस्तथाश्रुत्वाहृष्टासंतदाऽनघ ७ तानद्यनिहतान्श्रुत्वाह
तैश्चर्यान्हतौजसः ॥ नलभेयंकचिच्छांतिपुत्राधिभिरभिभूतः ८ एहोहिपुत्रराजेंद्रममानाथस्यसांप्रतम् ॥ त्वयाहीनोमहाबाहोकांनुयास्याम्यहंगतिम् ९ कथंत्वं
पृथिवीपालांस्त्यक्त्वातातसमागतान् ॥ शेषेविनिहतोभूमौप्राकृतःकुनृपोयथा १० गतिर्भूत्वामहाराजज्ञातीनांसुहृदांतथा ॥ अंधं वृद्धं चर्मावीरविहायकनुयास्य
सि ११ साकृपासाचतेप्रीतिःसाचराजन्सुमानिता ॥ कथंविनिहतःपार्थःसंयुगेष्वपराजितः १२ कोनुमासुत्थितंवीरताततातेतिवक्ष्यति ॥ महाराजेतिसततंलो
कनाथेतिचासकृत् १३ परिष्वज्यचर्मांकंठेस्नेहेनकुन्नलोचनः ॥ अनुशाधीतिकौरव्यतत्साधुवदमेवचः १४ ननुनामाहमश्रौष्वचनंतवपुत्रक ॥ भूयसीममपृथ्वी
यंयथापार्थस्यनोतथा १५ भगदत्तःकृपःशल्यआवंत्योऽथजयद्रथः ॥ भूरिश्रवाःसोमदत्तोमहाराजश्चबाह्लिकः १६ अश्वत्थामाचमोजश्चमागधश्चमहाबलः ॥ बृ
हद्वलश्चकाशीशःशकुनिश्चापिसौबलः १७ म्लेच्छाश्चशतसाहस्राःशकाश्चयवनैःसह ॥ सुदक्षिणश्चकांबोजस्त्रिगर्ताधिपतिस्तथा १८ भीष्मःपितामहश्चैवभारद्वा
जोऽथगौतमः ॥ श्रुतायुश्चायुतायुश्चशतायुश्चापिवीर्यवान् १९ जलसंधोऽथार्प्यगृंगीराक्षसश्चाप्यलायुधः ॥ अलंबुषोमहाबाहुःसुबाहुश्चमहारथः २० एतेचा
न्येचबहवोराजानोराजसत्तम ॥ मदर्थमुद्यताःसर्वेप्राणांस्त्यक्त्वाधनानिच २१ तेषामध्येस्थितोयुद्धेभ्रातृभिःपरिवारितः ॥ योधयिष्याम्यहंपार्थान्पंचालांश्चैवसर्व
शः २२ चेदींश्चनृपशार्दूलद्रौपदेयांश्चसंयुगे ॥ सात्यकिंकुंतिभोजंचराक्षसंचघटोत्कचम् २३ एकोऽप्येषामहाराजसमर्थःसन्निवारणे ॥ समरेपांडवेयानांसंकुद्धो
ह्यभिधावताम् २४ किंपुनःसहितावीराःकृतवैराश्चपांडवैः ॥ अथवासर्वेवैतेपांडवस्यानुयायिभिः २५ योत्स्यंतेसहराजेंद्रहनिष्यंतिचतान्मृधे ॥ कर्णएकोमया
सार्द्धंनिहनिष्यतिपांडवान् २६ ततोऽनृपतयोवीराःस्थास्यंतिममशासने ॥ यश्चतेषांप्रणेतावैवासुदेवोमहाबलः २७ नसंसंनह्यतेराजन्नितिमामब्रवीद्वचः ॥ तस्या
थवदतःसूतबहुशोममसन्निधौ २८ शक्तितोह्यनुपश्यामिनिहतान्पांडवानरणे ॥ तेषामध्येस्थितायत्रह्न्यंतेममपुत्रकाः २९

प्राकृतोनीच कुनृपःकुत्सिताब्ररान्पाठी

तिनीचपरिजनइत्यर्थः २० । २१ । २२ । २३ तत्प्रागुक्तंसाधुयास्यात्तथाभेमांप्रतिवदपुनरितिशेषः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३०।३१। ३२।३३। ३४। ३५।३६ प्रतिमानंकेतुभूतम् ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७

म.भा.टी.

॥ २ ॥

व्यायच्छमानाः समरे किमन्यद्वागधेयतः ॥ भीष्मश्च निहतो यत्र लोकनाथः प्रतापवान् ३० शिखंडिनं समासाद्य मृगेंद्रहवजं बुक्कम् ॥ द्रोणश्च ब्राह्मणो यत्र सर्वशस्त्रास्त्र
पारगः ३१ निहतः पांडवैः संख्ये किमन्यद्वागधेयतः ॥ कर्णश्च निहतः संख्ये दिव्यास्त्रज्ञो महाबलः ३२ भूरिश्रवाहतो यत्र सोमदत्तश्च संयुगे ॥ बाह्विकश्च महाराज किं
मन्यद्वागधेयतः ३३ भगदत्तोहतो यत्र गजयुद्धविशारदः ॥ जयद्रथश्च निहतः किमन्यद्वागधेयतः ३४ सुदक्षिणोहतो यत्र जलसंधश्च पौरवः ॥ श्रुतायुश्चायुतायुश्च
किमन्यद्वागधेयतः ३५ महाबलस्तथा पांडवः सर्वशस्त्रभृतावरः ॥ निहतः पांडवैः संख्ये किमन्यद्वागधेयतः ३६ बृहदलोहतो यत्र मागधश्च महाबलः ॥ उग्रायुध
श्च विक्रांतः प्रतिमानं धनुष्मताम् ३७ आवंत्यो निहतो यत्र त्रैगर्तश्च जनाधिपः ॥ संशतकाश्च निहताः किमन्यद्वागधेयतः ३८ अलंबुषस्तथाराज नराक्षसश्चाप्यला
युधः ॥ आर्ष्यशृंगिश्च निहतः किमन्यद्वागधेयतः ३९ नारायणाहता यत्र गोपाला युद्धदुर्मदाः ॥ म्लेच्छाश्च बहुसाहस्राः किमन्यद्वागधेयतः ४० शकुनिः सौबलो
यत्र कैतव्यश्च महाबलः ॥ निहतः सबलो वीरः किमन्यद्वागधेयतः ४१ एते चान्ये च बहवः कृतास्त्रा युद्धदुर्मदाः ॥ राजानो राजपुत्राश्च शूराः परिघबाहवः ४२ निह
ता बहवो यत्र किमन्यद्वागधेयतः ॥ यत्र शूरामहेष्वासाः कृतास्त्रा युद्धदुर्मदाः ४३ बहवो निहताः सूतमहेंद्रसमविक्रमाः ॥ नानादेशसमावृताः क्षत्रिया यत्र संजय ४४
निहताः समरे सर्वे किमन्यद्वागधेयतः ॥ पुत्राश्च मे विनिहताः पौत्राश्चैव महाबलाः ४५ वयस्याभ्रातरश्चैव किमन्यद्वागधेयतः ॥ भागधेयसमायुक्तो ध्रुवमुत्पद्यते नरः
४६ यस्तु भाग्यसमायुक्तः स शुभं प्राप्नुयान्नरः ॥ अहं वियुक्तस्तेर्भाग्यैः पुत्रैश्चैव ह संजय ४७ कथमद्य भविष्यामि वृद्धः शत्रुवशंगतः ॥ नान्यदत्र परं मन्ये वनवासाद्विप्र
भो ४८ सोऽहं वनंगमिष्यामि निर्वधुर्जातिसंक्षये ॥ नाहि मेऽन्यद्ब्रवेच्छ्रेयो वनाभ्युपगमाद्विप्र ४९ इमामवस्थां प्राप्तस्य लूनपक्षस्य संजय ॥ दुर्योधनोहतो यत्र शल्य
श्च निहतो युधि ५० दुःशासनो विविंशश्च विकर्णश्च महाबलः ॥ कथं हि भीमसेनस्य श्रोत्रेऽहं शब्दमुत्तमम् ५१ एकेन समरे येन हतं पुत्रशतं मम ॥ असकृद्वदतस्तस्य
दुर्योधनवधेन च ५२ दुःखशोकाभिसंतप्तो न श्रोष्ये परुषागिरः ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं ब्रुवन् संततः पार्थिवो हतबाधवः ५३ मुहुर्मुहुर्हृत्मानः पुत्राधिभिरभिदु
तः ॥ विलप्य सुचिरं कालं घृतराश्रौऽविकासुतः ५४ दीर्घमुष्णं सनिः श्वस्य चिंतयित्वा पराभवम् ॥ दुःखेन महताराज संतप्तो भरतर्षभः ५५ पुनर्गावल्गणिं सूतं पर्य
वृच्छद्यथा तथम् ॥ घृतराश्रु उवाच ॥ भीष्मद्रोणौ हतौ श्रुत्वा सूतपुत्रं च घातितम् ५६ सेनापतिं प्रणेतारं किमकुर्वत मामकाः ॥ यं यं सेनाप्रणेतारं युधि कुर्वति माम
काः ५७ अचिरेणैव कालेन तं तं निघ्नंति पांडवाः ॥ रणमूर्ध्नि हतो भीष्मः पश्यतां वः किरीटिना ५८ एवमेव हतो द्रोणः सर्वेषामेव पश्यताम् ॥ एवमेव हतः कर्णः सूतपुत्रः
प्रतापवान् ५९ सराजकानां सर्वेषां पश्यतां वः किरीटिना ॥ पूर्वमेवाहमुक्तो वै विवुरेण महात्मना ६०

५८।५९।६०

सम्यगवेक्ष्य निपुणं विभाव्यापि मूढास्तथाभूतं तद्वचः केचिन्न पश्यन्तीत्युत्तरेण संबधः ६१ तथामूर्त्ययार्थम् ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७० ॥ इति शल्यपर्वणि नीलकंठीये

दुर्योधनापराधेन प्रजेयं विना शिष्यति ॥ केचिन्न सम्यक् पश्यन्ति मूढाः सम्यगवेक्ष्य च ६१ तदिदं मम मूढस्य तथाभूतं वचः स्मृतम् ॥ यदब्रवीत्सधर्मात्मा विदुरो दीर्घद
र्शिवान् ॥ तत्तथा समनुप्राप्तं वचनं सत्यवादिनः ६२ दैवोपहतचित्तेन यन्मया न कृतं पुरा ॥ अनयस्य फलं तस्य ब्रूहि गावल्गणे पुनः ६३ कोवामुखमनीकानामासी
त्कर्णे निपातिते ॥ अर्जुनं वा सुदेवं च कोवाप्रत्युद्ययौ रथी ६४ केऽक्षन् दक्षिणं चक्रं मद्राजस्य संयुगे ॥ वामं च यो दुकामस्य केवावीरस्य पृष्ठतः ६५ कथंचनः समेता
नां मद्राजो महारथः ॥ निहतः पांडवैः संख्ये पुत्रो वामसंजय ६६ ब्रूहि सर्वं यथा तत्त्वं भरतानां महाक्षयम् ॥ यथाच निहतः संख्ये पुत्रो दुर्योधनो मम ६७ पंचालाश्च
यथा सर्वे निहताः सपदानुगाः ॥ घृष्टयुग्मः शिखंडी च द्रौपद्याः पंचचात्मजाः ६८ पांडवाश्च यथा मुक्तास्तथोमौ माधवौ युधि ॥ कृपश्च कृतवर्मा च भारद्वाजस्य चात्म
जाः ६९ यद्यथा दृशं चैव युद्धं तत्तं च सांप्रतम् ॥ अखिलं श्रोतुमिच्छामि कुशलो ह्यसि संजय ७० ॥ इति श्रीमहाभारते शल्यपर्वणि घृतराश्रुविलापे द्वितीयोऽ
ध्यायः ॥ २ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ शृणुराज ब्रवितो यथा वृत्तो महाक्षयः ॥ कुरूणां पांडवानां च समासाद्य परस्परम् १ निहते सूतपुत्रे तु पांडवेन महात्मना ॥
विदुतेषु च सैन्येषु समानीतेषु चासकृत् २ घोरैः मनुष्यदेहानामाजौ नरवरक्षये ॥ यत्तत्कर्णे हते पार्थः सिंहनादमथाकरोत् ३ तदा तव सुतान् राजन् प्राविशत्सु महद्भ
यम् ॥ न संधातुमनीकानि न चैवाथ पराक्रमे ४ आसीद्बुद्धिर्हते कर्णे तव यो धस्य कस्यचित् ॥ वणिजो नाविभिन्नायामगाधे विष्टवा इव ५ अपारे पारमिच्छन्तो हते द्विपे
किरीटिना ॥ सूतपुत्रे हते राजन् वित्रस्ताः शरविक्षताः ६ अनाथानाथमिच्छन्तो मृगाः सिंहार्दिता इव ॥ भग्नशृंगा इव वृषाः शीर्णदंष्ट्रा इवोरगाः ७ प्रत्युपायामसाया
ह्ने निर्जिताः सव्यसाचिना ॥ हतप्रवीरा विध्वस्ता निवृत्तानि शितैः शरैः ८ सूतपुत्रे हते राजन् पुत्रास्ते प्राद्वंस्ततः ॥ विध्वस्तकवचाः सर्वे कांक्षीका विचेतसः ९
अन्योन्यमभिनिघ्नन्तो वीक्षमाणा भयादिशः ॥ मामेव नूनं वीभत्सुर्मा मेव च वृकोदरः १० अभियातीति मन्वानाः पेतुर्मल्लश्च भारत ॥ अश्वानन्ये गजानन्ये रथानन्ये
महारथाः ११ आरुह्य जवसंपन्नाः पादातान् प्रजहृर्भयात् ॥ कुंजरैः स्यंदनाभग्राः सादिनश्च महारथैः १२ पदातिसंघाश्चाश्वौघैः पलायद्भिर्धृशंहताः ॥ व्यालतस्कर
संकीर्णैः सार्थहीना यथावने १३ तथा त्वदीयानि हते सूतपुत्रे तदाऽभवन् ॥ हतारो हास्तथ नागाश्छिन्नहस्तास्तथापरे १४ सर्वपार्थमयं लोकमपश्यन्वैभयादिताः ॥
तान्प्रेक्ष्य द्रवतः सर्वान् भीमसेन भयार्दितान् १५ दुर्योधनोऽथ स्वसूतं हाहाकृत्यैव मब्रवीत् ॥ नातिक्रमिष्यते पार्थो धनुष्पाणिमवस्थितम् १६ जघने युद्धचमानं मां
तूर्णमश्वान्प्रचोदय ॥ समरे युद्धयमानं हि कौतेयो माधनं जयः १७ नोत्सहेताप्यति क्रांतुं वेला मि वमहार्णवः ॥ अद्यार्जुनं सगोविंदं मानिनं च वृकोदरम् १८

भारतभाष्यदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ शृण्वति १ समानीतेषु युद्धान्मुखीकृतेषु २।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६ जघने अंते प्राणपणेन युध्यन्तमित्यर्थः १७। १८

॥ ३ ॥

निहत्यशिष्टानशूँश्चकर्णस्यानृण्यमाप्नुयाम् ॥ तच्छ्रुत्वाकुरुराजस्यशूरार्यसदृशंवचः १९ सूतोहेमपरिच्छन्नाशनैरश्वानचोदयत् ॥ गजाश्वरथहीनास्तुपादाता
श्वैवमारिष २० पंचविंशतिसाहस्राःप्राद्रवन्शनकैरिव ॥ तानभीमसेनःसंकुद्धोष्टृष्टुम्रश्चपार्षतः २१ बलेनचतुरंगेणपरिक्षिप्याहनच्छरैः ॥ प्रत्ययुध्यंस्तुतेसर्वे
भीमसेनंसपार्षतम् २२ पार्थपार्षतयोश्चान्येजगृहुस्तत्रनामनी ॥ अकुद्धयतरणेभीमस्तैर्मृधेप्रत्यवस्थितैः २३ सोऽवतीर्यरथात्पूर्णगदापाणिरयुध्यत ॥ नतान्
रथस्थोभूमिष्ठान्धर्मापेक्षीवृकोदरः २४ योधयामासकौंतेयोभुजवीर्यमुपाश्रितः ॥ जातरूपपरिच्छन्नांप्रगृह्यमहतींगदाम् २५ न्यवधीत्तावकान्सर्वान्दंडपाणि
रिवांतकः ॥ पदातयोहिंसरंभ्यास्त्यक्तजीवितबांधवाः २६ भीममन्यद्रवन्संख्येपतंगाहवपावकम् ॥ आसाद्यभीमसेनंतेसंरब्धायुद्धदुर्मदाः २७ विनेदुःसहसा
दृष्ट्वाभूतग्रामाह्वांतकम् ॥ श्येनवद्व्यचरत्भीमःखड्गेनगदयातथा २८ पंचविंशतिसाहस्रांस्तावकानांव्यपोथयत् ॥ हत्वातपुरुषानीकंभीमःसत्यपराक्रमः २९
घृष्टुम्रंपुरस्कृत्यपुनस्तस्थौमहाबलः॥धनंजयोरथानीकमन्वपद्यतवीर्यवान् ३० माद्रीपुत्रौचशकुनिंसात्यकिंश्चमहाबलः॥ जवेनाभ्यपतन्दृष्ट्वाघ्नंतोदौर्योधनंबलम्
३१ तस्याश्ववाहान्सुबहूंस्तेनिहत्यशितैःशरैः ॥ तमन्वधावंस्त्वरितास्तत्रयुद्धमवर्तत ३२ ततोधनंजयोराजनरथानीकमगाहत ॥ विश्रुतंत्रिषुलोकेषुगांडीवं
व्याक्षिपन्धनुः ३३ कृष्णसारथिमायातंदृष्ट्वाश्वेतहयंरथम् ॥ अर्जुनंचापियोद्धारंत्वदीयाःप्राद्रवन्भयात् ३४ विप्रहीणरथाश्वाश्चशैरैश्चपरिवारिताः ॥ पंचविंश
तिसाहस्राःपार्थमार्छन्पदातयः ३५ हत्वातपुरुषानीकंपंचालानांमहारथः ॥ भीमसेनंपुरस्कृत्यनचिरात्प्रत्यदृश्यत ३६ महाधनुर्धरःश्रीमानमित्रगणमर्दनः ॥
पुत्रःपंचालराजस्यघृष्टुम्रोमहायशः ३७ पारावतसवर्णाश्वंकोविदारवरध्वजम् ॥ घृष्टुम्रंरणेदृष्ट्वात्वदीयाः प्राद्रवन्भयात् ३८ गांधारराजंशीघ्रास्त्रमनुसृत्ययश
स्विनौ ॥ अचिरात्प्रत्यदृश्येतांमाद्रीपुत्रौससात्यकी ३९ चेकितानःशिखंडीचद्रौपदेयाश्चमारिष ॥ हत्वात्वदीयंसुमहत्सैन्यंशंखानथाधमन् ४० तेसर्वेतावकान्प्रे
क्ष्यद्रवतोवैपराह्मुखान् ॥ अभ्यधावंतनिघ्नंतोवृषान्जित्वावृषाह्व ४१ सेनावशेषंतंदृष्ट्वातवपुत्रस्यपांडवः॥ अवस्थितंसव्यसाचीचक्रोदबलवन्पुत्रः ४२ ततएनंशरै
राजन्सहस्रासमवाकिरत् ॥ रजसाचोद्धतेनाथनस्मकिंचनदृश्यते ४३ अंधकारीकृतेलोकेशरीभूतेमहीतले ॥ दिशःसर्वामहाराजतावकाःप्राद्रवन्भयात् ४४ भज्यमा
नेषुसर्वेषुकुरुराजोविशांपते ॥ परेषामात्मनश्चैवसैन्येतेसमुपाद्रवत् ४५ ततोदुर्योधनःसर्वानाजुहावाथपांडवान् ॥ युद्धायभरतश्रेष्ठदेवानिवपुराबलिः ४६ तएनमभि
गर्जंतंसहिताःसमुपाद्रवन् ॥ नानाशस्त्रसृजःकुद्धाभर्त्सयंतोमुहुर्मुहुः ४७ दुर्योधनोऽप्यसंभ्रांतस्तानरीन्व्यधमच्छरैः ॥ तत्राद्भुतमपश्यामतवपुत्रस्यपौरुषम् ४८
यदेनंपांडवाःसर्वेनशेकुरतेवर्तितुं ॥ नातिदूरापयातंचकृतशुद्धिःपलायने ४९ दुर्योधनःस्वकंसैन्यमपश्यद्गृहाविक्षतं ॥ ततोऽवस्थाप्यराजेंद्रकृतशुद्धिस्तवात्मजः५०

अ •

11 3 10

11 3 11

५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ ॥ इति श० नी० मा० मा० तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ पतितानिति १ अप्रख्यातिमित्यत्र प्रत्याख्यातिमिति पाठेऽपि तुल्योऽर्थः १ भूमेत्यत्र

हर्षयान्निवतान्योधास्ततोवचनमब्रवीत् ॥ नतदेशंप्रपश्यामिपृथिव्यांपर्वतेषु च ५१ यत्रयातान्नवोहन्त्युःपांडवाः किंसृतेनवः ॥ स्वल्पंचैवबलंतेषांकृष्णौचभृशवि
क्षतौ ५२ यदिसर्वेऽत्रतिष्ठामोधुवंनोविजयोभवेत् ॥ विप्रयातास्तुवोभिन्नान्पांडवाः कृतकिल्बिषान् ५३ अनुसृत्यहनिष्यंतिश्रेयोः समरेवधः ॥ सुखः सांग्रामिको
मृत्युः क्षत्रधर्मेणयुध्यताम् ५४ मृतोदुःखंनजानीतेप्रेत्यचानंत्यमश्नुते ॥ शृण्वंतुक्षत्रियाः सर्वेयावतोऽत्रसमागताः ५५ द्विषतोभीमसेनस्यवशमेप्यथविभृताः ॥
पितामहैराचरितंनधर्महातुमर्हथ ५६ नान्यत्कर्मास्तिपापीयः क्षत्रियस्यपलायनात् ॥ नयुद्धधर्माच्छ्रेयान्हिपंथाः स्वर्गस्यकौरवाः ५७ सुचिरेणार्जितौल्लोकान्स
द्योयुद्धात्समश्नुते ॥ तस्यतद्वचनंराज्ञः पूजयित्वामहारथाः ५८ पुनरेवान्यवर्ततक्षत्रियाः पांडवान्प्रति ॥ पराजयममृष्यंतः कृतचित्ताश्चविक्रमे ५९ ततः प्रवृत्ते
युद्धं पुनरेवमुदात्तम् ॥ तावदानांपरेषांचदेवाः सरणीपमम् ६० अधिष्ठारोगाश्चसर्वेऽन्येनपांडवान् ॥ अन्धान्महाराजपुत्रोदुर्योधनस्तथा ६१ ॥ इति श्रीम
हामारतेशल्यपर्वणि कौरवसैन्यापयाने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ पतितानुरथनीडांश्चरथांश्चापिमहात्मनाम् ॥ रणेचानिहतान्नागान्दृष्ट्वापतोंश्च
मारिष १ आयोधनंचातिघोरंरुद्रस्याक्रीडसन्निभम् ॥ अप्रख्यातिंगतानांतुराज्ञांशतसहस्रशः २ विमुखैतवपुत्रेतुशोकोपहतचेतसि ॥ भृशोद्विग्रेषुसैन्येषुदृष्ट्वापा
र्थस्यविक्रमम् ३ ध्यायमानेषुसैन्येषुदुःखं प्राप्तेषुभारत ॥ बलानांमथ्यमानानांश्रुत्वानिनदमुत्तमम् ४ अभिज्ञानंनरेन्द्राणांविक्षतंप्रेक्ष्यसंयुगे ॥ कृपाविष्टः कपोरा
जन्वयः शीलसमन्वितः ५ अब्रवीत्तत्रतेजस्वीसोऽभिसृत्यजनाधिपम् ॥ दुर्योधनंमन्युवशाद्वाक्यंवाक्यविशारदः ६ दुर्योधननिबोधेदंयत्त्वावक्ष्यामिकौरव ॥ श्रु
त्वाकुरुमहाराजयदितेरोचतेऽनघ ७ नयुद्धधर्माच्छ्रेयान्नैपंथाराजेंद्रविद्यते ॥ यंसमाश्रित्ययुद्धंतेक्षत्रियाः क्षत्रियर्षभ ८ पुत्रोभ्रातापिताचैवस्वस्त्रीयोमातुलस्तथा ॥
संबन्धिर्बांधवाश्चैवयोद्धयैवक्षत्रजीविना ९ वधेचैवपरोधर्मस्तथाऽधर्मः पलायने ॥ तेस्मद्योरांसमापन्नाजीविकांजीवितार्थिनः १० तदत्रप्रतिवक्ष्यामि किंचिदेवहि
तंवचः ॥ हतेभीष्मेचद्रोणेचकर्णेचैवमहारथे ११ जयद्रथेचनिहतेतवभ्रातृपुत्रानघ ॥ लक्ष्मणेतवपुत्रेचकिंशेषंपर्युपास्महे १२ येषुभारंसमासाद्यराज्येमतिमकु
र्महि ॥ तेसंत्यज्यतनूर्याताः शूराब्रह्मविदांगतिम् १३ वयंत्विहविनाभूतागुणवद्भिर्महारथैः ॥ कृपणंवर्तयिष्यामपातयित्वानृपान्बहून् १४ सर्वैरथचजीवद्भिर्बीभ
त्सुरपराजितः ॥ कृष्णनेत्रोमहाबाहुर्देवैरपिदुरासदः १५ इंद्रकार्मुकतुल्याभमिंद्रकेतुमिवोच्छ्रितम् ॥ वानरंकेतुमासाद्यसंचचालमहाचमूः १६ सिंहनादाच्चभी
मस्यपांचजन्यस्वनेनच ॥ गांडीवस्यचनिर्घोषात्संहृष्यंतिमनांसिनः १७

दशोत्तिपाठेदशादृष्टमात्रेण ३ । ३ । ५ मन्वुवशाद्वयोधनस्यदैन्यवशात् ३ । ७ । ८

९। १०। ११। १२। १३। १४ कृष्णेनेत्रनेतायस्यसतथा १५। १६ संहृष्यंतिसंहरिष्यंति इहपावर्ण्यः मनासिआत्मानंसंहरिष्यंतिसूडानिभविष्यंतीत्यर्थः संशुध्यंतीतिपाठारतय १७

चरंतीवमहाविद्युन्मुष्णंतीनयनप्रभाम् ॥ अलातमिवचाविद्धंगांडीवसमदृश्यत १८ जांबूनदविचित्रं च धूयमानं महद्भुजः ॥ दृश्यते दिक्षु सर्वासु विद्युदभ्रघनेष्विव १९
 श्वेताश्ववेगसंपन्नाः शशिकाशसमप्रभाः ॥ पिबंत इव चाकाशं रथेयुक्तास्तुवाजिनः २० उह्यमानांश्च कृष्णेन वायुनेव बलाहकाः ॥ जांबूनदविचित्रां गावहंते चार्जुनं रणे
 २१ तावकं तद्वलं राजत्रजुर्नोस्त्रविशारदः ॥ गहनं शिशिरैकक्षंददाहाग्निरिवोल्बणः २२ गाहमानमनीकानि महेंद्रसदृशप्रभम् ॥ धनं जयमपश्यामचतुर्दंष्ट्रमिव द्विपम्
 २३ विक्षोभयंतं सेनां तत्रासयंतं च पार्थिवान् ॥ धनं जयमपश्यामनलिनीमिव कुंजरम् २४ त्रासयंतं तथा यो धान्धनुर्घोषेण पांडवम् ॥ भूय एनमपश्यामसिंहं मृग
 गणानिव २५ सर्वलोकमहेष्वासौ वृषभौ सर्वधन्विनाम् ॥ आमुक्तकवचौ कृष्णौ लोकमध्ये विचरतुः २६ अद्य सप्तदशाहानि वर्तमानस्य भारत ॥ संग्रामस्यातिघोर
 स्यवध्यतां चाभितो युधि २७ वायुनेव विधूतानि तव सैन्यानि सर्वतः ॥ शरदं भोदजालानि व्यशीर्यंत समंततः २८ तांनावमिव पर्यस्तां वातधूतां महार्णवे ॥ तव सेनां
 महाराजसव्यसाचीव्यकंपयत् २९ कनुते सूतपुत्रोऽभूत्कनुद्रोणः सहानुगः ॥ अहंकचकचात्मा ते हार्दिक्यश्च तथा कनु ३० दुःशासनश्च ते भ्राता भ्रातृभिः सहितः क
 नु ॥ बाणगोचरसंप्राप्तं प्रेक्ष्य चैव जयद्रथम् ३१ संबन्धिनस्ते भ्रातृश्च सहायान् मातुलांस्तथा ॥ सर्वान्विक्रम्य मिषतो लोकमाक्रम्य मूर्धनि ३२ जयद्रथो हतोरान्कि
 नुशेषमुपास्महे ॥ कोहीहसपुमानस्ति यो विजेष्यति पांडवम् ३३ तस्य चास्त्राणि दिव्यानि विविधानि महात्मनः ॥ गांडीवस्य च निर्घोषो धैर्याणि हरते हि नः ३४
 नष्टचंद्राय थारात्रिः सेनेयं हतनायका ॥ नागभग्नद्रुमाशुष्कानदीवाकुलतांगता ३५ ध्वजिन्यां हतनेत्रायां यथेष्टं श्वेतवाहनः ॥ चरिष्यति महाबाहुः कक्षेष्वग्निरिव
 ज्वलन् ३६ सात्यकेश्वैव यो वेगो भीमसेनस्य चोभयोः ॥ दारयेच्च गिरिन्सर्वान् शोषयेच्चैव सागरान् ३७ उवाच वाक्यं यद्भीमः सभामध्ये विशांपते ॥ कृतं तत्सफलं तेन
 भूयश्चैव करिष्यति ३८ प्रमुखस्थे तदा कर्णे बलं पांडवरक्षितम् ॥ दुरासदं तदा गुप्तं ब्रूढं गांडीवधन्वना ३९ युष्माभिस्तानि चीर्णाणि यान्यसाधूनि साधुषु ॥ अकारण
 कृतान्येव तेषां वः फलमागतम् ४० आत्मनोऽर्थे त्वया लोको यत्नतः सर्वं आहृतः ॥ स ते संशयितस्तात आत्मा वै भरतर्षभ ४१ रक्षदुर्योधनात्मानमात्मा सर्वस्य भाज
 नम् ॥ भिन्ने हि भाजने तात दिशो गच्छति तद्गतम् ४२ हीयमानेन वै संधिः पर्येष्टव्यः समेन वा ॥ विग्रहो वर्धमानेन मतिरेषा बृहस्पतेः ४३ ते वयं पांडुपुत्रेभ्यो हीनाः स्म
 बलशक्तितः ॥ तदत्र पांडवैः सार्धं संविमन्येक्षमं प्रभो ४४ न जानीते हियः श्रेयः श्रेयसश्चावमन्यते ॥ सक्षिप्रं भ्रश्यते राज्यान् च श्रेयोऽनुविंदते ४५ प्रणिपत्य हिराजा
 नं राज्यं यदिलभेम हि ॥ श्रेयः स्यान्न तमौढ्येन राजन गंतुः पराभवम् ४६ वैचित्रवीर्यवचनात्कृपाशीलयुधिष्ठिरः ॥ विनियुंजीतराज्ये त्वांगो विंदवचनेन च ४७

२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७

असंशयं गतवैरमित्यर्थः ४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इति शल्यपर्वणि नीलकंठे विमारतमावदीपेषु तुर्योऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ॥ ॥ एवमुक्तस्ततो राजेति स्पष्टार्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

यद्भूयाद्विहृषीकेशो राजानमपराजितम् ॥ अर्जुनं भीमसेनं च सर्वे कुर्युरसंशयम् ४८ नातिक्रमिष्यते कृष्णो वचनं कौरवस्य तु ॥ घृतराष्ट्रस्य मन्येऽहं नापि कृष्णस्य पां
 डवः ४९ एतत्क्षेममहं मन्येन च पार्थैश्च विग्रहम् ॥ नत्वां ब्रवीमि कार्पण्यान्न प्राणपरिरक्षणात् ५० पथ्यं राजन् ब्रवीमि त्वात्परासुः स्मरिष्यासि ॥ इति वृद्धो विलप्यै
 तत्कृपः शारद्वतो वचः ॥ दीर्घमुष्णं च निःश्वस्य शुशोच च मुमोह च ५१ ॥ इति श्रीमहाभारते शल्यपर्वणि कृपवाक्ये चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ संजय उवाच ॥
 एवमुक्तस्ततो राजा गौतमेन तपस्विना ॥ निःश्वस्य दीर्घमुष्णं च तूष्णीमासीद्विशांपते १ ततो मुहूर्तं सध्यात्वा धार्तराष्ट्रो महामनाः ॥ कृपं शारद्वतं वाक्यमित्युवा
 च परंतपः २ यत्किंचित्सुहृदावाच्यं तत्सर्वं श्रावितो ह्यहम् ॥ कृतं च भवता सर्वं प्राणान्संत्यज्य युध्यता ३ गाहमानमनीकानि युध्यमानं महारथैः ॥ पांडवैरतितेजोभि
 र्लोकस्त्वामनुदृष्टवान् ४ सुहृदाय दिदं वाक्यं भवता श्रावितो ह्यहम् ॥ न मां प्रीणाति तत्सर्वं मुमूर्षोरिव भेषजम् ५ हेतुकारणसंयुक्तं हितं वचनमुत्तमम् ॥ उच्यमानं म
 हाबाहो न मे विप्राग्र्यरोचते ६ राज्याद्विनिर्कृतोऽस्माभिः कथं सोऽस्मासु विश्वसेत् ॥ अक्षयूते च नृपतिर्जितोऽस्माभिर्महाधनः ७ सकथं मम वाक्यानि श्रद्धया हूय
 एव तु ॥ तथा दौत्येन संप्राप्तः कृष्णः पार्थहितेरतः ८ प्रलब्धश्च हृषीकेशस्तच्च कर्मा विचारितम् ॥ स च मे वचनं ब्रह्मन् कथमेवाभिमन्यते ९ विललाप च यत्कृष्णासभाम
 ध्ये समेयुषी ॥ न तन्मर्षयते कृष्णो न राज्यहरणं तथा १० एकप्राणाबुभौ कृष्णावन्योन्यमभिसंश्रितौ ॥ पुरायच्छ्रुतमेवासीदद्यपश्यामितः प्रभो ११ स्वस्त्रीयं निहतं
 श्रुत्वा दुःखं स्वपितृकेशवः ॥ कृतागसो वयं तस्य समदर्थं कथं क्षमेत् १२ अभिमन्योर्विनाशेन न शर्मलभतेऽर्जुनः ॥ सकथं मद्द्वितेयत्नं प्रकरिष्यति याचितः १३ मध्य
 मः पांडवस्तीक्ष्णो भीमसेनो महाबलः ॥ प्रतिज्ञातं च तेनो ग्रंभज्येतापि न संनमेत् १४ उभौ तौ बद्धनिस्त्रिंशोऽबुभौ चाबद्धकंकटौ ॥ कृतवैराबुभौ वीरौ यमावपियमोपमौ
 १५ घृष्टयुग्मः शिखंडी च कृतवैरौ मया सह ॥ तौ कथं मद्द्वितेयत्नं कुर्यातां द्विजसत्तम १६ दुःशासनेन यत्कृष्णा एकवस्त्रारजस्वला ॥ परिक्षिप्ता सभामध्ये सर्वलोकस्य प
 श्यतः १७ तथा विवसनां दीनां स्मरं त्यद्यापि पांडवाः ॥ न निवारयितुं शक्याः संग्रामात्ते परंतपाः १८ यदा च द्रौपदी क्षिप्तमद्विनाशाय दुःखिता ॥ स्थंडिले नित्यदा शे
 तेयावद्वैरस्य यातनम् १९ उग्रं तेपेतपः कृष्णाभर्तृणामर्थसिद्धये ॥ निक्षिप्यमानं दपंच वासुदेवसहोदरा २० कृष्णाया प्रेष्य बहूत्वा शुश्रूषां कुरुते सदा ॥ इति सर्वसमु
 न्नद्धं निर्वातिकथं च न २१ अभिमन्योर्विनाशेन संशयः कथं मया ॥ कथं च राजा भुक्ते मां पृथिवीसागरांबराम् २२ पांडवानां प्रसादेन भोक्ष्ये राज्यमहंकथम् ॥ उप
 र्युपरिराज्ञां ज्वलित्वा भास्वरो यथा २३ युधिष्ठिरं कथं पश्चादनुयास्यामि दासवत् ॥ कथं भुक्त्वा स्वयं भोगान्दत्त्वा दायांश्च पुष्कलान् २४ कृपणं वर्तयिष्यामि कृपणैः स
 हजीविकाम् ॥ नाभ्यसूयामि ते वाक्यमुक्तं स्निग्धं हितं त्वया २५ ॥ ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

नतुसंधिमहंमन्येप्राप्तकालं कथंचन ॥ सुनीतमनुपश्यामिसुयुद्धेनपरंतप २६ नायंकीर्तयितुंकालःसंयुक्तकालएवः ॥ इष्टमेबहुभिर्यज्ञैर्दत्ताविप्रेषुदक्षिणाः २७
प्राप्ताःकामाःश्रुतावेदाःशत्रूणांभूषिचस्थितम् ॥ भृत्यामेसुभृतास्तातदीनश्चाम्युद्धृतोजनः २८ नोत्सहेद्यद्विजश्रेष्ठपांडवान्वतुमीदृशम् ॥ जितानिपरराश्राणि
स्वराष्ट्रमनुपालितम् २९ भुक्ताश्चविविधाभोगास्त्रिवर्गःसेवितोमया ॥ पितृणांगतमावृण्यक्षत्रधर्मस्यचोभयोः ३० नधुवंसुखमस्तीतिकुतोराश्रंकुतोयशः ॥ इह
कीर्तिर्विधातव्यासाचयुद्धेननान्यथा ३१ गृहेयत्क्षत्रियस्यापिनिधनंतद्विगर्हितम् ॥ अधर्मःसुमहानेषयच्छय्यामरणंगृहे ३२ अरण्येयोविमुच्येतसंग्रामेवातनुंन
रः ॥ क्रतूनाहृत्यमहतोमहिमानंसगच्छति ३३ कृपणं विलपन्नातोर्जरयाऽभिपरिभुतः ॥ प्रियतेरुदतांमध्येज्ञातीनांसपूरुषः ३४ त्यक्त्वातुविविधानभोगान्प्राप्ता
नांपरमांगतिम् ॥ अपीदानींसुयुद्धेनगच्छेयंयत्सलोकताम् ३५ शूराणामार्यवृत्तानांसंग्रामेष्वनिवर्तिनाम् ॥ धीमतांसत्यसंधानांसर्वेषांक्रतुयाजिनाम् ३६ शस्त्रा
वधूतपूतानांधुवंसास्त्रिविष्टपे ॥ मुदानूनंप्रपश्यंतियुद्धेह्यप्सरसांगणाः ३७ पश्यंतिनूनपितरःपूजितान्सुरसंसदि ॥ अप्सरोभिःपरिवृतान्मोदमानास्त्रिविष्टपे ३८
पंथानममरैर्यातंशूरैश्चैवानिवर्तिभिः ॥ अपितत्संगतंमार्गंयमध्यारुहेमहि ३९ पितामहेनवृद्धेनतथाऽऽचार्येणधीमता ॥ जयद्रथेनकर्णेनतथादुःशासनेनच ४०
घटमानामदर्शेस्मिन्हताःशूराजनाधिपाः ॥ शेरतेलोहिताक्तांगाःसंग्रामेशरविक्षताः ४१ उत्तमास्त्रविदःशूरायथोक्तक्रतुयाजिनः ॥ त्यक्त्वाप्राणान्यथान्यायमिंद्र
सद्यसुधिष्ठिताः ४२ तैःस्वयंरचितोमार्गोदुर्गमोहिपुनर्भवेत् ॥ संपतद्भिर्महावेगैर्यास्यद्भिःरिहसद्गतिम् ४३ येमदर्थेहताःशूरास्तेषांकृतमनुस्मरन् ॥ ऋणंतत्प्रति
युंजानोनराज्येननआदधे ४४ घातयित्वावयस्यांश्चभ्रातृनथपितामहान् ॥ जीवितंयदिरक्षेयंलोकोमांगहयेद्भुवम् ४५ कीदृशंचभवेद्राज्यंममहीनस्यबंधुभिः ॥
साखिभिश्चविशेषेणप्रणिपत्यचपांडवम् ४६ सोऽहमेतादृशंकृत्वाजगतोऽस्यपराभवम् ॥ सुयुद्धेनततःस्वर्गं प्राप्स्यामिनतदन्यथा ४७ एवंदुर्योधनेनोक्तंसर्वेसंपूज्य
तद्वचः ॥ साधुसाध्वितिराजानंक्षत्रियाःसंबभाषिरे ४८ पराजयमशौचंतःकृतचित्ताश्चविक्रमे ॥ सर्वेसुनिश्चितायोदुमुदग्रमनसोऽभवन् ४९ ततोवाहान्समाश्वा
स्यसर्वेयुद्धाभिनंदिनः ॥ ऊनेद्वियोजनेगत्वाप्रत्यतिष्ठंतकौरवाः ५० आकाशेविष्टमेपुण्येप्रस्थेहिमवतःशुभे ॥ अरुणांसरस्वतीं प्राप्यपुःसस्तुश्चतेजलम् ५१ तव
पुत्रकृतोत्साहाःपर्यवर्तंततेततः ॥ पर्यवस्थाप्यचात्मानमन्योन्येनपुनस्तदा ॥ सर्वेराजन्ववर्तंतक्षत्रियाःकालचोदिताः ५२ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिदुर्योध
नवाक्येपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ अथहैमवतेप्रस्थेस्थित्वायुद्धाभिनंदिनः ॥ सर्वेएवमहायोधास्तत्रतत्रसमागताः १ शल्यश्चचित्रसेनश्च
शकुनिश्चमहारथः ॥ अश्वत्थामाकृपश्चैवकृतवर्माचसात्वतः २

वेणिनीलकंठीये भारतमावदीपे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ अथेति प्रस्थेशिखरे १ । २

ततस्तत्र ३।४।५।६ सर्वेषांयुद्धगतानांविविधानांभावानामभिप्रायाणांज्ञं सर्वयुद्धविभावज्ञं ७ स्वर्गंशोभनां ८ स्थाणोःसंबन्धिनोवृषस्य ९ अर्चिषाज्योतिषातुल्यंतुल्यतेजसम् अर्चिषाआदित्य
स्यतुल्यमितिवा १० । ११ । १२ । १३ दशांगं । 'व्रतंप्राप्तिर्धृतिःपुष्टिःस्मृतिःक्षेपोऽरिभेदनं ॥ चिकित्सोहीपनं कृष्टिरिष्वस्त्रंस्यादृशांगकं । दीक्षाशिक्षाऽऽत्मरक्षाचपतत्साधनमेवच ॥ धनुर्वेदस्य
सुषेणोऽरिष्टसेनश्चघृतसेनश्चवीर्यवान् ॥ जयत्सेनश्चराजानस्तेरात्रिमुषितास्ततः ३ रणेकर्णेहतेवीरेत्रासिताजितकाशिभिः ॥ नालभनशर्मतेपुत्राहिमवंतमृतेगि
रिम् ४ तेऽब्रुवन्सहितास्तत्रराजानंशल्यसन्निधौ ॥ कृतयत्नारणेराजन्संपूज्यविधिवत्तदा ५ कृत्वासेनाप्रणेतारंपरास्त्वयोदुमर्हसि ॥ येनाभिगुप्ताःसंग्रामेजयेमा
सुहृदोवयम् ६ ततोदुर्योधनःस्थित्वारथेरथवरोत्तमम् ॥ सर्वयुद्धविभावज्ञमंतकप्रतिमंयुधि ७ स्वर्गंप्रच्छन्नशिरसंकंबुग्रीवंप्रियंवदम् ॥ व्याकोशपद्मपत्राक्षंव्याघ्रा
स्यमेरुगौरवम् ८ स्थाणोर्वृषस्यसदृशंस्कंधनेत्रगतिस्वरैः ॥ पुष्टश्लिष्टायतभुजंसुविस्तीर्णवरोरसम् ९ बलेजवेचसदृशमरुणानुजवातयोः ॥ आदित्यस्यार्चिषा
तुल्यंबुद्ध्याचोशनसासमम् १० कांतिरूपमुखैश्चैर्यस्त्रिभिश्चंद्रमसासमम् ॥ कांचनोपलसंधातैःसदृशंश्लिष्टसंधिकम् ११ सुवृत्तोरुकटीजंघंसुपादंस्वंगुलीनखम् ॥
स्मृत्वास्मृत्त्वैवतुगुणान्धात्रायत्नाद्विनिर्मितम् १२ सर्वलक्षणसंपन्नंनिपुणंश्रुतिसागरम् ॥ जेतारंतरसाऽरीणामजेयमरिभिर्बलात् १३ दशांगंयश्चतुष्पादमिष्वस्त्रंवेद
तत्त्वतः ॥ सांगांस्तुचतुरोवेदान्सम्यगाख्यानपंचमान् १४ आराध्यत्र्यंबकंयत्नाद्भूतैरुग्रैर्महातपाः ॥ अयोनिजायामुत्पन्नोद्रोणेनायोनिजेनयः १५ तमप्रतिम
कर्माणंरूपेणाप्रतिमंभुवि ॥ पारगंसर्वविद्यानांगुणार्णवमनिर्दितम् १६ तमभ्येत्यात्मजस्तुभ्यमश्वत्थामानमब्रवीत् ॥ यंपुरस्कृत्यसहितायुधिजेष्यामपांडवान् १७
गुरुपुत्रोऽद्यसर्वेषामस्माकंपरमांगतिः ॥ भवांस्तस्मान्नियोगात्तेकोऽस्तुसेनापतिर्मम १८ ॥ द्रौणिर्वाच ॥ अयंकुलेनरूपेणतेजसायशसाश्रिया ॥ सर्वैर्गुणैःसमु
दितःशल्योनोऽस्तुचमूपतिः १९ भागिन्यान्निजांस्यक्त्वाकृतज्ञोऽस्मानुपागतः ॥ महासेनोमहाबाहुर्महासेनइवापरः २० एनंसेनापतिंकृत्वानृपतिंनृपसत्तम ॥
शक्यःप्राहुंजयोऽस्माभिर्देवैःस्कंदमिवाजितम् २१ तथोक्तेद्रोणपुत्रेणसर्वेएवनराधिपाः ॥ परिवार्यस्थिताःशल्यंजयशब्दांश्चचक्रिरे २२ युद्धायचमर्तिचक्रुरावेशं
चपरंययुः ॥ ततोदुर्योधनोभूमौस्थित्वारथवरोस्थितम् २३ उवाचप्रांजलिर्भूत्वाद्रोणभीष्मसमंरणे ॥ अयंसकालःसंप्राप्तोमित्राणांमित्रवत्सल २४ यत्रमित्रममित्रं
वापरीक्षतेबुधाजनाः ॥ सभवानस्तुनःशूरःप्रणेतारवाहिनीमुखे २५ रणयातेचभवतिपांडवामंदचेतसः ॥ भविष्यंतिसहामात्याःपंचालाश्चनिरुद्यमाः २६ दुर्यो
धनवचःश्रुत्वाशल्योमद्राधिपस्तदा ॥ उवाचवाक्यंवाक्यज्ञोराजानंराजसन्निधौ २७ ॥ शल्यउवाच ॥ यदुमांमन्यसेराजन्कुराजकरोमितत ॥ त्वमप्रियार्थंहिमे
सर्वप्राणाराज्यंधनानिच २८ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ सैनापत्येनवरयेत्वामहंभातुलातुलम् ॥ सोऽस्मान्पाहियुधांश्रेष्ठस्कंदोदेवानिवाहवे २९ अभिषिच्यस्वराजेंद्रदे
वानामिवपावकिः ॥ जहिशत्रून्रणेवीरमर्हेंद्रोदानवानिव ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिशल्यदुर्योधनसंवादेपष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ चत्वारपदेपादाः प्रकीर्तिताः
१४।१५।१६ तुभ्यंतव १७।१८।१९ महासेनइव कार्तिकेयइव महतीसेनायस्यसमहस्तिनः २०।२१ । २२। २३।२४। २५।२६ । २७।२८ । २९।३० ॥ इतिशल्यपर्वणि नी०भा०पष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

एतच्छ्रुत्वेति १ । २ । ३ । ४ नतरिष्यंतीत्यत्रनभविष्यंतीतिपाठेयंप्राथम्यमभविष्यंतिमरिष्यंतीत्यध्याहृत्ययोऽयम् ५ । ६ छिष्टरूपपराजयनिश्चयात् ७ । ८ कुष्टाबाहुताः शल्य.९

॥ संजयउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वावचोराज्ञोमद्राजःप्रतापवान् ॥ दुर्योधनंतदाराजन्वाक्यमेतदुवाचह १ दुर्योधनमहाबाहोशृणुवाक्यविदांवर ॥ यावेतौमन्यसेकृष्णौ रथस्थौरथिनांवरौ २ नमेतुल्याबुभावेतौबाहुवीर्येकथंचन ॥ उद्यतांष्टथिर्वीसर्वाससुरासुरमानवाम् ३ योधयेयंरणमुखेसंकुद्धःकिमुपाडवान् ॥ विजेष्यामिरणेपार्थान्सोमकांश्चसमागतान् ४ अहंसेनाप्रणेतातेभविष्यामिनसंशयः ॥ तंचव्यूहंविधास्यामिनतरिष्यंतियंपरे ५ इतिसत्यंब्रवीम्येषदुर्योधननसंशयः ॥ एवमुक्तस्ततोराजामद्राधिपतिमंजसा ६ अभ्यर्षिंचतसेनायामध्येभरतसत्तम ॥ विधिनाशास्त्रदृष्टेनछिष्टरूपोविशांपते ७ अभिषिक्तेततस्तस्मिन्सिंहनादोमहानभूत् ॥ तवसैन्येऽभ्यवाद्यंतवादित्राणिचभारत ८ कुष्टाश्वासंस्तथायोधामद्रकाश्चमहारथाः ॥ तुष्टुश्चैवराजानंशल्यमाहवशोभिनम् ९ जयरार्जंश्चिरंजीवजहिशत्रून्समागतान् ॥ तवबाहुबलंप्राप्यधार्तराष्ट्रमहाबलाः १० निखिलाःपृथिवीसर्वांप्रशासंतुहताद्विषः ॥ त्वंहिश्मिक्तेरणेजेतुंससुरासुरमानवान् ११ मर्त्यधर्माणइहतुकिमुसृजयसोमकान् ॥ एवंसंपूज्यमानस्तुमद्राणामधिपोबली १२ हर्षंप्रापतदावीरोदुरापमकृतात्मभिः ॥ शल्यउवाच ॥ अद्यचाहंरणेसर्वानपंचालान्सहपांडवैः १३ निहनिष्यामिवाराजस्वर्गंयास्यामिवाहतः ॥ अद्यपश्यंतुमांलोकाविचरंतमभीतवत् १४ अद्यपांडुसुताःसर्वेवासुदेवःससात्यकिः ॥ पंचालाश्चेदयश्चैवद्रौपदेयाश्चसर्वशः १५ धृष्टद्युम्नःशिखंडीचसर्वेचापिप्रभद्रकाः ॥ विक्रमंममपश्यंतुधनुषश्चमहद्वलम् १६ लाघवंचास्त्रवीर्यंचभुजयोश्चबलंयुधि ॥ अद्यपश्यंतुमेपार्थाःसिद्धाश्चसहचारणैः १७ यादृशंमेबलंबाहोःसंपदस्त्रेषुयाचमे ॥ अद्यमेविक्रमंदृष्ट्वापांडवानांमहारथाः १८ प्रतीकारपराभूत्वाचेष्टांविबिधाःक्रियाः ॥ अद्यसैन्यानिपांडूनांद्रावयिष्येसमंततः १९ द्रोणभीष्मावतिविभोसूतपुत्रंचसंयुगे ॥ विचरिष्येरणेयुध्यन्प्रियार्थंतवकौरव २० ॥ संजयउवाच ॥ अभिषिक्तेतथाशल्येतवसैन्येषुमानद ॥ नकर्णव्यसनंकिंचिन्मेनिरेतत्रभारत २१ हृष्टाःसुमनसश्चैवबभूवुस्तत्रसैनिकाः ॥ मेनिरेनिहतान्पार्थान्मद्राजवशंगतान् २२ प्रहर्षंप्राप्यसेनातुतावकीभरतर्षभ ॥ तारात्रिमुषितासुताहर्षचित्ताचसाज्भवत् २३ सैन्यस्यतवतंशब्दंश्रुत्वाराराजायुधिष्ठिरः ॥ वाष्णेयमब्रवीद्वाक्यंसर्वक्षत्रस्यपश्यतः २४ मद्राजःकृतःशल्योधातराष्ट्रेणमाधव ॥ सेनापतिर्महेष्वासःसर्वसैन्येषुपूजितः २५ एतज्ज्ञात्वायथाभूतंकुरुमाधवयत्क्षमम् ॥ भवान्नेताचगोप्ताचविधत्स्वयदनंतरम् २६ तमब्रवीन्महाराजवासुदेवोजनाधिपम् ॥ आर्तायनिमहंजानेयथातत्त्वेनभारत २७ वीर्यवांश्चमहातेजामहात्माचविशेषतः ॥ कृतीचचित्रयोधीचसंयुक्तोलाघवेनच २८ यादृग्भीष्मस्तथाद्रोणोयादृक्कर्णश्चसंयुगे ॥ तादृशस्तद्विशिष्टोवामद्राजोमतोमम २९

१ । १० । ११ मर्त्यधर्माणःमर्त्यधर्मणः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इतिशल्यपर्व नी० मा० मा० सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ व्यतीतायामिति १ । २

युद्धयमानस्यतस्याहंचितयानश्चभारत ॥ योद्धारंणाधिगच्छामितुल्यरूपंजनाधिप ३० शिखंड्यर्जुनभीमानांसात्वतस्यचभारत ॥ धृष्टद्युम्नस्यचतथाबलेनाभ्यधिकोरणे ३१ मद्राजोमहाराजःसिंहद्विरदविक्रमः ॥ विचरिष्यत्यभीःकालेकालःकुद्धःप्रजास्विव ३२ तस्याद्यनप्रपश्यामिप्रतियोद्धारमाहवे ॥ त्वामृतेपुरुषव्याघ्रशार्दूलसमविक्रमम् ३३ सदेवलोकेकृत्स्नेस्मिन्नान्यस्त्वत्तःपुमान्मवेत् ॥ मद्राजंरणेकुद्धंयोहन्यात्कुरुनंदन ३४ अहन्यहानियुध्यंतक्षोभयंतंबलंतव ॥ तस्माज्जहिरणेशल्यंमघवानिवशंबरं ३५ अजेयश्चाप्यसौवीरोधातराष्ट्रेणसत्कृतः ॥ तवैवहिजयोनूनंहतेमद्रेश्वरेयुधि ३६ तस्मिन्हतेहतंसर्वधार्तराष्ट्रबलंमहत ॥ एतच्छ्रुत्वामहाराजवचनंममसांप्रतम् ३७ प्रत्युद्याहिरणेपार्थमद्राजंमहारथम् ॥ जहिचैनंमहाबाहोवासवानमुर्चियथा ३८ नचैवात्रदयाकार्यामातुलोऽयंममेतिवै ॥ क्षत्रधर्मपुरस्कृत्यजहिमद्रजनेश्वरम् ३९ द्रोणभीष्मार्णवंतीर्त्वाकर्णपातालसंभवम् ॥ मानिमज्जस्वसगणःशल्यमासाद्यगोष्पदम् ४० यच्चतेतपसोवीर्ययच्चक्षत्रंबलंतव ॥ तद्दर्शयरणेसर्वजहिचैनंमहारथम् ४१ एतावदुक्तावचनंकेशवःपरवीरहा ॥ जगामशिबिरंसायंपूज्यमानोऽथपांडवैः ४२ केशवेतुतदायातेधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ विसृज्यसर्वान्भ्रातृंश्चपंचालानथसोमकान् ४३ सुष्वापरजनींतांतुविशल्यइवकुंजरः ॥ तेचसर्वेमहेष्वासाःपंचालाःपांडवास्तथा ४४ कर्णस्यनिधनेहृष्टाःसुषुपुस्तांनिशांतदा ॥ गतज्वरंमहेष्वासंतीर्णपारंमहारथम् ४५ बभूवपांडवेयानांसैन्यंचमुदितंनृप ॥ सूतपुत्रस्यनिधनेजयंलब्ध्वाचमारिष ४६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिशल्यसैनापत्याभिषेकेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ४७ ॥ संजयउवाच ॥ व्यतीतायारजन्यांतुराजादुर्योधनस्तदा ॥ अब्रवीतावकान्सर्वान्सन्नह्यंतांमहारथाः १ राजश्चमतमाज्ञायसमनह्यतसाचमूः ॥ अयोजयन्नरथांस्तूर्णपर्यधावंस्तथाऽपरे २ अकल्प्यंतचमातंगाःसमनह्यंतपतयः ॥ रथानास्तरणोपेतांश्चक्रुरन्येसहस्रशः ३ वादित्राणांचनिनदःप्रादुरासीद्विशांपते ॥ अयोधनार्थंयोधानांबलानांचाप्युदीर्यताम् ४ ततोबलानिसर्वाणिसेनाशिष्टानिभारत ॥ प्रस्थितानिव्यदृश्यंतमृत्युंकृत्वानिवर्तनम् ५ शल्यंसेनापार्तिकृत्वामद्राजंमहारथाः ॥ प्रविभज्यबलंसर्वमनीकेषुव्यवस्थिताः ६ ततःसर्वेसमागम्यपुत्रेणतवसैनिकाः ॥ कृपश्चकृतवर्माचद्रौणिःशल्योऽथसौबलः ७ अन्येचपार्थिवाःशेषाःसमयंचकुरादृताः ॥ ननएकेनयोद्वयंकथंचिदपिपांडवैः ८ योहोक्तःपांडवैर्युध्येद्योवायुद्धयंतमुत्सृजेत् ॥ संपंचभिर्भवेद्युक्तःपातकैश्चोपपातकैः ९ अन्योन्यंपरिरक्षद्विद्योद्वयंसहितैश्चह ॥ एवंतेसमयंकृत्वासर्वेत्तत्रमहारथाः १० मद्राजंपुरस्कृत्यतूर्णमभ्यद्रवन्परान् ॥ तथैवपांडवाराजन्व्यूह्यसैन्यंमहारणे ११ अभ्ययुःकौरवान्महाराजान्योत्स्यमानाःसमंततः ॥ तद्वलंभरतश्रेष्ठक्षुब्धान्णवसंमस्वनम् १२ समुद्धूतार्णवाकारमुद्धूतरथकुंजरम् ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ द्रोणस्यचैवभीष्मस्यराधेयस्यचमेश्रुतम् १३

पातनंशंसमेभूयःशल्यस्याथसुतस्यमे ॥ कथंरणेहतःशल्योधर्मराजेनसंजय १४ भीमेनचमहाबाहुःपुत्रोदुर्योधनोमम ॥ संजयउवाच ॥ क्षयमनुष्यदेहानां
थानागाश्वसंक्षयम् १५ शृणुराजन्स्थिरोभूत्वासंग्रामंशंसतोमम ॥ आशाबलवतीराजन्पुत्राणांतेभ्यस्तदा १६ हतेद्रोणेचभीष्मेचसूतपुत्रेचपातिते ॥ श
ल्यःपार्थात्रणेसर्वान्निहनिष्यतिमारिष १७ तामाशांहृदयेकृत्वासमाश्वस्यचभारत ॥ मद्वराजंचसमरेसमाश्रित्यमहारथम् १८ नाथवंतंतदाऽऽत्मानममन्यंतसु
तास्तव ॥ यदाकर्णेहतेपार्थाःसिंहनादंप्रचक्रिरे १९ तदातुतावकानुराजन्नाविवेशमहद्भयम् ॥ तान्समाश्वस्ययोर्वास्तुमद्वराजःप्रतापवान् २० व्यूहव्यूहं
हाराजसर्वतोभद्रमृद्धिमत् ॥ प्रत्युद्ययौरणेपार्थान्मद्वराजःप्रतापवान् २१ विधुन्वन्कार्मुकंचित्रभारप्रवेगवतरम् ॥ रथप्रवरमास्थायसैधवाश्वमहारथः २२ त
स्यसूतोमहाराजरथस्थोऽशोभयद्रथम् ॥ सतेनसंवृतोवीरोरथेनामित्रकर्षणः २३ तस्थौशूरोमहाराजपुत्राणांतेभ्यप्रणुत् ॥ प्रयाणेमद्वराजोऽभून्मुखंव्यूह
स्यदंशितः २४ मद्रकै सहितोवीरैःकर्णपुत्रैश्चदुर्जयैः ॥ सव्येभूत्कृतवर्माचित्रगैःपरिवारितः २५ गौतमोदक्षिणेपार्थेशकैश्चयवनैःसह ॥ अश्वत्थामापृष्ठतो
भूत्कांबोजैःपरिवारितः २६ दुर्योधनोऽभवन्मध्येरक्षितःकुरुपुंगवैः ॥ हयानीकेनमहतासौबलश्चापिसंवृतः २७ प्रययौसर्वसैन्येनकैतव्यश्वमहारथः ॥ पांड
वाश्वमहेष्वासाव्यूहसैन्यमरिंदमाः २८ त्रिधाभूतामहाराजतवसैन्यमुपाद्रवन् ॥ घृष्टयुग्मःशिव्ण्डीचसात्यकिश्चमहारथः २९ शल्यस्यवाहिर्नीहंतुमभिदुद्रुरा
हवे ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजास्वेनानीकेनसंवृतः ३० शल्यमेवाभिदुद्रावजिघांसुर्भरतर्षभः ॥ हार्दिक्यंचमहेष्वासमर्जुनःशत्रुसैन्यहा ३१ संशतक्रगणांश्चैवगे
तोऽभिविदुद्रुवे ॥ गौतमंभीमसेनोवैसोमकाश्चमहारथाः ३२ अभ्यद्रवंतराजेंद्रजिघांसंतःपरान्युधि ॥ माद्रीपुत्रौतुशकुनिमुलूकंचमहारथम् ३३ ससैन्यौसह
सैन्यौतावुपतस्थतुराहवे ॥ तथैवायुतशोयोधास्तावकाःपांडवानरणे ३४ अभ्यवर्तंतसंकुद्धाविविधायुधपाणयः ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ हतेभीष्मेमहेष्वासेद्रोणे
कर्णेमहारथे ३५ कुरुष्वल्पावशिष्टेषुपांडवेषुचसंयुगे ॥ सुसंरब्धेषुपार्थेषुपराक्रांतेषुसंजय ३६ मामकानांपरेषांचाकिंशिष्टमभवदलम् ॥ संजयउवाच ॥ य
थावयंपरेराजन्मुद्गायसमुपस्थिताः ३७ यावच्चासीदलंशिष्टसंग्रामेतन्निबोधमे ॥ एकादशसहस्राणिरथानांभरतर्षभ ३८ दशदंतिसहस्राणिसप्तचैवशतानिच ॥
पूर्णेक्षतसहस्रेदेहयानांतत्रभारत ३९ पत्तिकोटीस्तथातिस्त्रोबलमेतत्तवाभवत् ॥ रथानांषट्सहस्राणिषट्सहस्राश्चकुंजराः ४० दशचाश्वसहस्राणिपत्तिकोटी
चभारत ॥ एतद्वलंपांडवानामभवच्छेषमाहवे ४१ एतएवसमाजमुद्युद्गायभरतर्षभ ॥ एवंविभज्यराजेंद्रमद्वराजवशेस्थिताः ४२ पांडवान्प्रत्युदीयुस्तेज
यगृद्धाःप्रमन्यवः ॥ तथैवपांडवाःशूराःसमरेजितकाशिनः ४३ उपयातानरव्याघ्रापंचालाश्वयशस्विनः ॥ इमेतेचबलौघेनपरस्परवधैषिणः ४४ ३१ । ३२ । ३३ । ३४

४५ ॥ इतिशल्यपर्वणिनीलकंठीये भारतमावधीयेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३
उपयातानरव्याघ्राःपूर्वासंध्यांप्रतिप्रभो ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंघोररूपंभयानकम् ॥ तावकानांपरेषांचनिघ्नतामितरेतरम् ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्व
णिव्यूहनिर्माणेअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ ततःप्रवृत्तेयुद्धंकुरूणांभयवर्धनम् ॥ संजयैःसहराजेंद्रघोरंदेवासुरोपमम् १ नरार
थागजौघाश्वसादिनश्चसहस्रशः ॥ वाजिनश्चपराक्रांताःसमाजग्मुःपरस्परम् २ गजानांभीमरूपाणांद्रवतानिःस्वनोमहाम् ॥ अश्रूयतयथाकालेजलदानान्
भस्तले ३ नागैरभ्याहताःकेचित्सरथारथिनोऽपतन् ॥ व्यद्रवंतरणेवीराद्राव्यमाणामदोक्तैः ४ हयौघान्पादरक्षांश्चराथिनस्तत्राशक्षिताः ॥ शरैःसंप्रेषया
मासुःपरलोकायभारत ५ सादिनःशिक्षिताराजन्परिवार्यमहारथान् ॥ विचरंतोरणेऽभ्यघ्नन्प्रासशक्त्यृष्टिभिस्तथा ६ धान्विनःपुरुषाःकेचित्परिवार्यमहार
थान् ॥ एकंबहवआसाद्यप्रययुर्यमसादनम् ७ नागान्रथवरांश्चान्येपरिवार्यमहारथाः ॥ सांतरायोधिर्नजहुर्द्रवमाणमहारथम् ८ तथाचराथिनंकुद्धंविकिरंतंशरा
न्बहून् ॥ नागाजघ्महाराजपरिवार्यसमंततः ९ नागोनागमभिदुत्यरथीचराथिनरणे ॥ शक्तितोमरनाराचैर्निजघ्नेतत्रभारत १० पादातानवमृद्रंतोरथवारण
वाजिनः ॥ रणमध्येव्यदृश्यंतकुर्वंतोमहदाकुलम् ११ हयाश्वपर्यधावंतचामरैरुपशोभिताः ॥ हंसाहिमवतःप्रस्थेपिबंतइवमोदिनीम् १२ तेषांतुवाजिनांभूमिः
खुरैश्चित्राविशंपते ॥ अशोभतयथानारीकरजैःक्षतविक्षता १३ वाजिनांखुरशब्देनरथनेमिस्वनेनच ॥ पत्तीनांचापिशब्देननागानांघृष्टेनच १४ वादित्रा
णांचघोषेणशंखानांनिनदेनच ॥ अभवन्नादिताभूमिर्निघातैरिवभारत १५ धनुषांकूजमानानांशस्त्रौघानांचदीप्यताम् ॥ कवचानांप्रभाभिश्चनप्राज्ञायतर्कि
चन १६ बहवोबाहवश्छिन्नानागराजकरोपमाः ॥ उद्वेष्टेविचेष्टेवेगंकुर्वन्तिदारुणम् १७ शिरसांचमहाराजपततांधरणीतले ॥ च्युतानामिवतालेभ्यस्ता
लानांश्रूयतेस्वनः १८ शिरोभिःपातितैर्भातिरुधिराद्रैर्वसुंधरा ॥ तपनीयनिभैःकालेनलिनैरिवभारत १९ उद्धृतनयनैस्तैस्तुगतसत्त्वैःसुविक्षतैः ॥ व्यभ्राजत
महीराजन्पुंडरीकैरिववृता २० बाहुभिश्चंदनादिग्धैःसकैर्यूरैर्महाधनैः ॥ पातितैर्भातिराजेंद्रमहाशक्रध्वजैरिव २१ ऊरुभिश्चनरैर्द्राणांविनिहृतैर्महाहवे ॥ ह
स्तिहस्तोपमैरन्यैःसंवृतंतद्रणांगनम् २२ कबंधशतसंकीर्णछत्रचामरसंकुलम् ॥ सेनावनंतच्छुशुभेवर्नपुष्पाचितंयथा २३ तत्रयोधामहाराजविचरंतोह्य
भीतवत् ॥ दृश्यंतेरुधिराक्तांगाःपुष्पिताइवकिंशुकाः २४ मातंगाश्चाप्यदृश्यंतशरतोमरपीडिताः ॥ पतंतस्तत्रतत्रैवच्छिन्नाभ्रसदृशरणे २५ गजानीकंमहा
राजवध्यमानंमहात्मभिः ॥ व्यदीर्यतदिशःसर्वावातनुन्नाघनाइव २६ तेगजाघनसंकाशाःपेतुरुर्व्यासमंततः ॥ वज्रनुन्नाइवबभूवुःपर्वतायुगसंक्षये २७ हयानांसा
दिभिःसार्धंपतितानांमहीतले ॥ राशयःस्मप्रदृश्यंतैगिरिमात्रास्ततस्ततः २८ संजज्ञेरणभूमौतुपरलोकवहानदी ॥ शोणितोदारथावर्ताध्वजवृक्षाऽस्थिशर्करा २९
२४ । २५ । २६ । २७ तालानांतालफलानाम् २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ननिवर्तिरेनविर्तिताः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ इतिशस्यपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीवेनवमोऽ

॥ ८ ॥

भुजनक्राधनुःस्रोताहस्तिशैलाहयोपला ॥ मेदोमज्जाकर्दमिनीछत्रहंसागदोडुपा ३० कवचोष्णीषसंछन्नापताकारुचिरदुमा ॥ चक्रचक्रावलीजुष्टात्रिवेणुदंडका
वृता ३१ शूराणां हर्षजननीभीरूणां भयवर्धनी ॥ प्रावर्ततनदीरौद्राकुरुसृजयसंकुला ३२ तानदीपरलोकायवहंतीमतिभैरवाम् ॥ तेरुर्वाहननौभिस्तेशूराःपरि
घबाहवः ३३ वर्तमानेतदायुद्धेनिर्मर्यादेविशांपते ॥ चतुरंगक्षयेघोरेपूर्वदेवासुरोपमे ३४ व्याक्रोशन्बांधवानन्येतत्रतत्रपरंतप ॥ क्रोशद्भिर्दयितैरन्येभयातां
ननिवर्तिरे ३५ निर्मर्यादेतथायुद्धेवर्तमानेभयानके ॥ अर्जुनोभीमसेनश्चमोहयांचक्रतुःपरान् ३६ सावध्यमानामहतीसेनातवनराधिप ॥ अमुह्यतत्रतत्रैवयो
षिन्मदवशादिव ३७ मोहयित्वाचतासेनाभीमसेनधनंजयौ ॥ दध्मत्तुर्वीरिजौतत्रसिंहनादांश्चक्रतुः ३८ श्रुत्वेवतुमहाशब्दंघृष्टयुग्मशिखांडिनौ ॥ धर्मराजंपुर
स्कृत्यमद्राजमभिदुतौ ३९ तत्राश्चर्यमपश्यामघोररूपंविशांपते ॥ शल्येनसंगताःशूरायदयुद्धंयतभागशः ४० माद्रीपुत्रौतुरभसौकृतास्त्रौयुद्धदुर्मदौ ॥ अभ्य
यातांत्वरायुक्तौजिगीषतौपरंतप ४१ ततोऽन्यवर्ततबलंतावकंभरतर्षभ ॥ शरैःप्रणुन्नं बहुधापांडवैर्जितकाशिभिः ४२ वध्यमानाचमूःसातुपुत्राणांप्रेक्षतांतव ॥
मेजेदिशोमहाराजप्रणुन्नाशरष्टाभिः ४३ हाहाकारोमहानजज्ञेयोधानांतत्रभारत ॥ तिष्ठतिष्ठेतिचाप्यासीद्वावितानांमहात्मनाम् ४४ क्षत्रियाणांसहान्योन्यं
युगेजयमिच्छताम् ॥ प्राद्रवन्नेवसंभ्राःपांडवैस्तवसैनिकाः ४५ त्यक्त्वायुद्धेप्रियान्पुत्रान्भ्रातनथापितामहान् ॥ मातुलान्भागिनेयांश्चवयस्यानपिभारत ४६
हयान्द्विपांस्त्वरयंतोयोधाजग्मुःसमंततः ॥ आत्मत्राणकृतोत्साहास्तावकाभरतर्षभ ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिसंकुलयुद्धेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥
॥संजयउवाच॥तत्प्रभग्रंवलं दृष्ट्वा मद्राजः प्रतापवान् ॥ उवाचसारथितूर्णचोदयाश्चान्महाजवान् १ एषतिष्ठतिवैराजापांडुपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ छत्रेणध्रियमाणेनपां
दुरेणविराजता २ अत्रमांप्रापयक्षिप्रंपश्यमेसारथेवलम् ॥ नसमर्थोहिमेपार्थःस्थातुमद्यपुरोयुधि ३ एवमुक्तस्ततःप्रायान्मद्राजस्यसारथिः ॥ यत्रराजासत्यसं
धोधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ४ प्रापततच्चसहसापांडवानांमहद्वलम् ॥ दधारैकोरणेशल्योवेलोदृतमिवार्णवम् ५ पांडवानांबलौवस्तुशल्यमासाद्यमारिष ॥ व्यतिष्ठत
तदायुद्धेसिंधोवैगइवाचलम् ६ मद्राजंतुमरेदृष्ट्वायुद्धायधिष्ठितम् ॥ कुरवःसन्त्यवर्तंतमृत्पुंक्तत्वानिवर्तनम् ७ तेषुराजान्नितृतेषुव्यूढानीकेषुभागशः ॥ प्राव
र्तंतमहारौद्रसंग्रामःशोणितोदकः ८ समार्छच्चित्रसेनंतुनकुलोयुद्धदुर्मदः ॥ तौपरस्परमासाद्यचित्रकार्मुकधारिणौ ९ मेघाविषयथोदृतौदक्षिणोत्तरवर्षिणौ ॥
शरतोयैःसिषिचतुस्तौपरस्परमाहवे १० नांतरंतत्रपश्यामिपांडवस्येतरस्यच ॥ उभौकृतास्त्रौबलिनौरथचर्याविशारदौ ११ परस्परवधेयतौछिद्रान्वेषण
तत्परौ ॥ चित्रसेनस्तुभलेनपीतेननिशितेनच १२ ध्यायः ॥ ९ ॥ तत्प्रभमवितिअध्यायःस्पष्टार्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ चित्रसेनःकर्णपुत्रः ९ । १० । ११ । १२

१९ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

नकुलस्यमहाराजमुष्टिदेशेऽच्छिनद्धनुः ॥ अथेनछिन्नधन्वानंरुक्मपुंखंशिलाशितैः १३ त्रिभिःशरैरसंभ्रांतोललाटेवैसमापयत् ॥ हयांश्चास्यशरैस्तीक्ष्णैःप्रे
षयामासमृत्यवे १४ तथाध्वजंसारथिचित्रिभिर्बिरपातयत् ॥ सशत्रुभुजनिर्मुक्तेललाटस्थैस्त्रिभिःशरैः १५ नकुलःशुशुमेराजंस्त्रिशृंगइवपर्वतः ॥ सच्छिन्नध
न्वाविरथःखड्गमादायचर्मच १६ रथादवातरद्वीरःशैलाग्रादिवकेसरी ॥ पद्मामापततस्तस्यशरष्टाष्टिसमासृजत् १७ नकुलोऽप्यग्रसतांविचर्मणालघुविक्रमः ॥
चित्रसेनरथंप्राप्यचित्रयोधीजितश्रमः १८ आरुरोहमहाबाहुःसर्वसैन्यस्यपश्यतः ॥ सकुंडलंसमुकुटंसुनसंस्वायतेक्षणम् १९ चित्रसेनशिरःकायादपाहरत
पांडवः ॥ सपपातरथोपस्थेदिवाकरसमद्युतिः २० चित्रसेनंविशस्तंतुदृष्ट्वातत्रमहारथाः ॥ साधुवादस्वनांश्चक्रुःसिंहनादांश्चपुष्कलान् २१ विशस्तंभ्रातरंद
ष्टाकर्णपुत्रौमहारथौ ॥ सुषेणःसत्यसेनश्चमुचंतौविविधानशरान् २२ ततोऽभ्यधावतातूर्णपांडवैरथिनांवरम् ॥ जिघांसंतौयथानागंव्याघ्रौराजन्महावने २३
तावभ्यधावतांतीक्ष्णौद्रावप्येनंमहारथम् ॥ शरौघान्सम्यगस्यंतौजीमूतौसलिलंयथा २४ सशरैःसर्वतोविद्धःप्रहृष्टइवपांडवः ॥ अन्यत्कार्मुकमादायरथमारु
ह्यवेगवान् २५ अतिष्ठतरणेवीरःकुद्धरूपइवांतकः ॥ तस्यतौभ्रातरौराजनशरैःसन्नतपर्वभिः २६ रथंविशकलीकर्तुंसमारब्धौविशांपते ॥ ततःप्रहस्यनकुल
श्चतुर्भिश्चतुरोरणे २७ जघाननिशितैर्बाणैःसत्यसेनस्यवाजिनः ॥ ततःसंधायनाराचंरुक्मपुंखंशिलाशितम् २८ धनुश्चिच्छेदराजेंद्रसत्यसेनस्यपांडवः ॥
अथान्यंरथमास्थायधनुरादायचापरम् २९ सत्यसेनःसुषेणश्चपांडवंपर्यधावताम् ॥ अविध्यतावसंभ्रांतौमाद्रीपुत्रःप्रतापवान् ३० द्वाभ्यांद्वाभ्यामहाराजश
राभ्यांरणमूर्धनि ॥ सुषेणस्तुततःकुद्धःपांडवस्यमहद्वनुः ३१ चिच्छेदप्रहसन्युद्धेक्षुरप्रेणमहारथः ॥ अथान्यद्वनुरादायनकुलःक्रोधमूर्च्छितः ३२ सुषेणं
चभिर्विद्धाध्वजमेकेनचिच्छिदे ॥ सत्यसेनस्यसधनुर्हस्तावापंचमारिष ३३ चिच्छेदतरसायुद्धेततउबुकुशुर्जनाः ॥ अथान्यद्वनुरादायवेगप्रभारसाधनम्
३४ शरैःसंछादयामाससमंतात्पांडुनंदनम् ॥ सन्निवार्यतुतान्बाणान्नकुलःपरवीरहा ३५ सत्यसेनसुषेणंचद्वाभ्यांद्वाभ्यामविध्यत ॥ तावेनंप्रत्यविध्येतांपृथक्
पृथगजिह्वैः ३६ सारथिचास्यराजेंद्राशितैर्विव्यधतुःशरैः ॥ सत्यसेनोरथेषांतुनकुलस्यधनुस्तथा ३७ पृथक्शराभ्यांचिच्छेदकृतहस्तःप्रतापवान् ॥ सर
थेऽतिरथस्तिष्ठन्नरथशक्तिपराश्रुत् ३८ स्वर्णदंडामकुंठाग्रतैलघौतांसुनिर्मलाम् ॥ लेलिहानामिवविभोनागकन्यामहाविषाम् ३९ समुद्यम्यचचिक्षेपसत्यसे
नस्यसंयुगे ॥ सातस्यहृदयंसंख्येबिभेदचतथानृप ४० सपपातरथाहूर्मिगतसत्वोऽल्पचेतनः ॥ भ्रातरंनिहतंदृष्ट्वासुषेणःक्रोधमूर्च्छितः ४१ अभ्यवर्षच्छरैस्तूर्ण
पादातंपांडुनंदनम् ॥ चतुर्भिश्चतुरोवाहान्ध्वजंछित्वाचपंचभिः ४२ त्रिभिर्वैसारथिहत्वाकर्णपुत्रोनादह ॥ नकुलंविरथं दृष्ट्वाद्रौपदेयोमहारथम् ४३

11 8 11

नेबलावहाःआसन् एतच्चसर्वभूभुजामितिफलस्यजनकमित्यर्थः १७

आहत्यस्पृष्ट्वावर्षतीभुविपतन्ती कर्षतीतिपाठेआहत्यमलेनकर्षयती १८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५

समागम्याथशनकैरश्वत्थामामहाबलः ॥ तवपुत्राश्चकात्स्न्येनजुगुप्सुःशल्यमाहवे ३६ भीमसेनंत्रिभिर्विद्धाकृतवर्माशिलीमुखैः ॥ बाणवर्षेणमहताकुद्वरूपमवा
रयत् ३७ दृष्ट्युग्रततःकुद्वोबाणवर्षैरपीडयत् ॥ द्रौपदेयांश्चशकुनिर्यमौचद्रौणिर्मययात् ३८ दुर्योधनोयुधाश्रेष्ठआहवेकेशवार्जुनौ ॥ समम्ययादुग्रतेजाःश
रैश्चाप्यहनद्वली ३९ एवंद्वंद्वशतान्यासंस्वदीयानांपरैःसह ॥ घोररूपाणिचित्राणितत्रतत्रविशंपते ४० ऋक्षवर्णान्जघानाश्वानभोजोभीमस्यसंयुगे ॥ सो
ऽवतीर्यरथोपस्थाद्धताश्वात्पांडुनंदनः ४१ कालोदंडमिवोद्यम्यगदापाणिरयुध्यत ॥ प्रमुखेसहदेवस्यजघानाश्वानसमद्राट् ४२ ततःशल्यस्यतनयंसहदेवो
ऽसिनाऽवधीत् ॥ गौतमःपुनराचार्योदृष्ट्युग्रमयोधयत् ४३ असंभ्रांतमसंभ्रांतोयत्नवान्यत्नवत्तरम् ॥ द्रौपदेयांस्तथावीरानेकैकंदशभिःशरैः ४४ अविद्धय
दाचार्यसुतोनातिकुद्वोहसन्निव ॥ पुनश्चभीमसेनस्यजघानाश्वान्स्तस्थाऽऽहवे ४५ सोऽवतीर्यरथानूर्णहताश्वःपांडुनंदनः ॥ कालोदंडमिवोद्यम्यगदाकुद्वोम
हाबलः ४६ पोथयामासतुरगान्तरथंचकृतवर्मणः ॥ कृतवर्मात्ववक्तुत्यरथात्तस्मादपाक्रमत् ४७ शल्योऽपिराजन्संकुद्वोनिघ्नन्सोमकपांडवान् ॥ पुनरेवशितैर्बा
णैर्युधिष्ठिरमपीडयत् ४८ तस्यभीमोरणेकुद्वःसंदश्यदशनच्छदम् ॥ विनाशायभिसंधायगदामादायवीर्यवान् ४९ यमदंडप्रतीकाशांकालरात्रिमिवोद्यताम् ॥
गजवाजिमनुष्याणांदेहांतकरणीमति ५० हेमपट्टपरिक्षिप्तामुल्कांप्रज्वलितामिव ॥ शैक्यांव्यालीमिवात्युग्रांवज्रकल्पामयोमयीम् ५१ चंदनागुरुपंकात्कांप्र
मदामीप्सितामिव ॥ वसामेदोपदिग्धांगीजिह्वावैवस्वतीमिव ५२ पटुघंटाशतरवांवासवीमशनीमिव ॥ निर्मुक्ताशीविषाकारांपृक्तांगजमदैरपि ५३ त्रासनीसर्व
भूतानांस्वसैन्यपरिहर्षिणीम् ॥ मनुष्यलोकेविख्यातांगिरिशृंगविदारणीम् ५४ ययाकैलासभवनेमहेश्वरसखंबली ॥ आह्वयामासयुद्धायभीमसेनोमहाबलः ५५
ययामायामयान्दृष्टान्सुबहून्धनदालये ॥ जघानगुह्यकान्कुद्वोनदन्पार्थोमहाबलः ५६ निवार्यमाणोबहुभिर्द्रौपद्याःप्रियमास्थितः ॥ तांवज्रमणिरत्नौघक
ल्माषांवज्रगौरवाम् ५७ समुद्यम्यमहाबाहुःशल्यमभ्यपतद्रणे ॥ गदयायुद्धकुशलस्तयादारुणनादया ५८ पोथयामासशल्यस्यचतुरोऽश्वान्महाजवान् ॥ त
तःशल्योरणेकुद्वःपीनेवक्षसितोमरम् ५९ निचखाननदन्वीरोवर्मभिखाचसोऽभ्ययात् ॥ वृकोदरस्त्वसंभ्रांतस्तमेवोद्धृतोमरम् ६० यंतारंमद्राजस्यनिर्वि
भेदततोहृदि ॥ सभिन्नवर्मारुधिरं वमन्वित्रस्तमानसः ६१ पपाताभिमुखोदीनोमद्राजस्त्वपाक्रमत् ॥ कृतप्रतिकृतं दृष्ट्वाशल्योविस्मितमानसः ६२ गदामाश्रि
त्यधर्मात्माप्रत्यमित्रमवैक्षत ॥ ततःसुमनसःपार्थाभीमसेनमपूजयत् ॥ तेदृष्ट्वाकर्मसंग्रामेघोरमक्लिष्टकर्मणः ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिभीमसेनशल्य
युद्धेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ कुबेर ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ ॥ इतिशल्यपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

पतितमिति १ । २ हर्षक्षंरुद्रम् ३ । ४ ५ । ६ । ७ । ८ । ९ शुभ्रैर्वीरैर्मज्जिः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

संजयउवाच ॥ पतितंप्रेक्ष्ययंतारंशल्यःसर्वायसींगदाम् ॥ आदायतरसाराजंस्तस्थौगिरिरिवाचलः १ तंदीप्तमिवकालाग्निपाशहस्तमिवांतकम् ॥ सशृंग
मिवकैलासंसवज्रमिववासवम् २ सशूलमिवहर्षक्षंवेनेमत्तमिवद्विपम् ॥ जवेनाभ्यपतद्भीमःप्रगृह्यमहतींगदाम् ३ ततःशंखप्रणादश्चतूर्याणांचसहस्रशः ॥ सिंह
नादश्चसंजज्ञेशूराणांहर्षवर्धनः ४ प्रेक्षंतःसर्वतस्तौहियोधायोधमहाद्विपौ ॥ तावकाश्चापरेचैवसाधुसाध्वित्यपूजयन् ५ नहिमद्राधिपादन्योरामाद्वायदुर्नद
नात् ॥ सोढुमुत्सहतेवेगंभीमसेनस्यसंयुगे ६ तथामद्राधिपस्यापिगदावेगंमहात्मनः ॥ सोढुमुत्सहतेनान्योयोधोयुधिवृकोदरात् ७ तौवृषाविवनर्दतौमंडला
निविचेरतुः ॥ आवर्तितौगदाहस्तौमद्राजवृकोदरौ ८ मंडलावर्तमार्गेषुगदाविहरणेषुच ॥ निर्विशेषमभूद्युद्धंतयोःपुरुषसिंहयोः ९ तप्तहेममयै शुभ्रैर्बभूवभय
वर्धिनी ॥ अग्निज्वालैरिवाबद्धापट्टैःशल्यस्यसागदा १० तथैवचरतौमार्गान्मंडलेषुमहात्मनः ॥ विद्युदभ्रप्रतीकाशाभीमस्यशुभेगदा ११ ताडितामद्रा
जेनभीमस्यगदयागदा ॥ दह्यमानेवखेराजन्साऽसृजत्पावकाचिषः १२ तथाभीमेनशल्यस्यताडितागदयागदा ॥ अंगारवर्षमुमुचेतदहुतमिवाभवत् १३ दंतै
रिवमहानागौशृंगैरिवमहर्षभौ ॥ तौत्रैरिवतदान्योन्यंगदाग्राभ्यांनिजघ्नतुः १४ तौगदाभिहतैर्गात्रैःक्षणेनरुधिरोक्षितौ ॥ प्रेक्षणीयतरावास्तांपुष्पिताविवर्किशुकौ
१५ गदयामद्राजस्यसव्यदक्षिणमाहतः ॥ भीमसेनोमहाबाहुर्नचचालाचलोयथा १६ तथाभीमगदावैग्रेस्ताड्यमानोमुहुर्मुहुः ॥ शल्योनविष्यथेराजन्दं
तिनेवमहागिरिः १७ शुश्रुवेदिक्षुसर्वासुतयोःपुरुषसिंहयोः ॥ गदानिपातसंहादोवज्रयोरिवनिःस्वनः १८ निवृत्यतुमहावीर्यैसमुच्छ्रितमहागदौ ॥ पुनरंतर
मार्गस्थौमंडलानिविचेरतुः १९ अथाभ्येत्यपदान्यष्टौसन्निपातोऽभवत्तयोः ॥ उद्यम्यलोहदंडाभ्यामतिमानुषकर्मणोः २० पोथयंतौतदान्योन्यमंडलानिवि
चेरतुः ॥ क्रियाविशेषकृतिनौदर्शयामासतुस्तदा २१ अथोद्यम्यगदेघोरेसशृंगाविवपर्वतौ ॥ तावाजघ्नतुरन्योन्यमंडलानिविचेरतुः २२ क्रियाविशेषकृतिनौर
णभूमितलेऽचलौ ॥ तौपरस्परसंरंभाद्गदाभ्यांसुभृशाहतौ २३ युगपत्पेततुर्वीरावुभाविद्रध्वजाविव ॥ उभयोःसेनयोर्वीरास्तदाहाहाकृतौऽभवन् २४ भृशंमर्मा
प्यभिहतावुभावास्तांसुविह्वलौ ॥ ततःस्वरथमारोप्यमद्राणामृषभंरणे २५ अपोवाहकृपःशल्यंतूर्णमायोधनादथ ॥ क्षीबवद्विह्वलत्वात्तुनिमेषात्पुनरुत्थितः
२६ भीमसेनोगदापाणिःसमाह्वयतमद्रपम् ॥ ततस्तुतावकाःशूरानानाशस्त्रसमायुताः २७ नानावादिशब्देनपांडुसेनामयोधयन् ॥ भुजावुच्छ्रित्यशस्त्रंच
शब्देनमहताततः २८ अभ्यद्रवन्महाराजदुर्योधनपुरोगमाः ॥ तदनीकमभिप्रेक्ष्यततस्तेपांडुनंदनाः २९ प्रययुःसिंहनादेनदुर्योधनपुरोगमान् ॥ तेषामाप
ततांतूर्णपुत्रस्तेभरतर्षभ ३० प्रासेनचेकितानंवैविव्याधहृदयेभृशम् ॥ सपपातरथोपस्थेतवपुत्रेणताडितः ३१

रुधिरौघपरिक्रिन्नः प्रविश्यविपुलतमः ॥ चेकितानंहतं दृष्ट्वा पांडवेयामहारथाः ३२ असक्तमभ्यवर्षत शरवर्षाणि भागशः ॥ तावकानामनिकेषु पांडवाजितकाशिनः ३३ व्यचरंतमहाराजप्रेक्षणीयाः समंततः ॥ कृपश्चकृतवर्माचसौबलश्चमहारथः ३४ अयोधयन्धर्मराजं मद्राजपुरस्कृताः ॥ भारद्वाजस्य हंतारं भूरिवीर्यपराक्रमम् ३५ दुर्योधनो महाराजघृष्टयुगमयोधयत् ॥ त्रिसाहस्रास्तथाराजंस्तवपुत्रेण वोदिताः ३६ अयोधयंत विजयद्रोणपुत्रपुरस्कृताः ॥ विजयेष्टतसंकल्पाः समरेत्यक्तजीविताः ३७ प्राविशंस्तावकाराजं हंसा इव महत्सरः ॥ ततो युद्धमभूद्रोरं परस्परवधैषिणाम् ३८ अन्योन्यवधसंयुक्तमन्योन्यप्रीतिवर्धनम् ॥ तस्मिन्प्रवृत्ते संग्रामे राजन्वीरवरक्षये ३९ आनेलेनेरितं घोरमुत्तस्थौ पार्थिवं रजः ॥ श्रवणात्नामधेयानां पांडवानां च कीर्तनात् ४० परस्परं बिजानीमो यदयुद्धयन्तभीतवत् ॥ तद्रजः पुरुषव्याघ्रशोणितेन प्रशामितम् ४१ दिशश्च विमला जातास्तस्मिन्स्तमसि नाशिते ॥ तथा प्रवृत्ते संग्रामे घोररूपे भयानके ४२ तावकानां परेषां च नासीत् काश्चित्पराङ्मुखः ॥ ब्रह्मलोकपराभूत्वा पार्थिवं तोजयं युधि ४३ सुयुद्धेन पराक्रांतानराः स्वर्गमभीप्सवः ॥ भर्तृपिंडविमोक्षार्थं भर्तृकार्यविनिश्चिताः ४४ स्वर्गसंसक्तमनसो यो धायुधधरेतदा ॥ नानारूपाणि शस्त्राणि विसृजंतो महारथाः ४५ अन्योन्यमभिगर्जंतः प्रहरंतः परस्परम् ॥ हतविध्यत गृहीतप्रहरध्वानेकं ततः ४६ इति स्मवाच श्रूयंते तव तेषां च वैबले ॥ ततः शल्यो महाराजधर्मपुत्रं युधिष्ठिरम् ४७ विव्याध निशितैर्बाणैर्हंतुकामो महारथम् ॥ तस्य पार्थो महाराज नाराचान्वैचतुर्दश ४८ मर्माण्युद्दिश्य मर्मज्ञो निचखानहसन्निव ॥ आचार्यपांडवं बाणैर्हंतुकामो महाबलः ४९ विव्याध समरे कुद्वो बहूभिः कंकपत्रिभिः ॥ अथ भूयो महाराज शरेणानतपर्वणा ५० युधिष्ठिरं समाजघ्ने सर्वसैन्यस्य पश्यतः ॥ धर्मराजोऽपि संकुद्रो मद्राजं महायशाः ५१ विव्याध निशितैर्बाणैः कंकवर्हिणवाजितैः ॥ चंद्रसेनं च सप्तत्यासूतं च नवभिः शरैः ५२ द्रुमसेनं चतुःषष्ट्या निजघान महारथः ॥ चक्ररक्षे हतेशल्यः पांडवेन महात्मना ५३ निजघान ततो राजंश्चेदी न्वैपंचविंशतिम् ॥ सात्यकिं पंचविंशत्या भीमसेनं च पंचभिः ५४ माद्रीपुत्रौ शतेनाजौ विव्याध निशितैः शरैः ॥ एवं विचरतस्तस्य संग्रामे राजसतम् ५५ संप्रेषयच्छिता न्पार्थः शरानाशी विषोपमान् ॥ ध्वजाग्रं चास्य समरे कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ५६ प्रमुखे वर्तमानस्य भलेनापहरद्रथात् ॥ पांडुपुत्रेणैतस्य केतुं छिन्नं महात्मना ५७ निपतंतमपश्यामगिरिशृंगमिवाहतम् ॥ ध्वजं निपतितं दृष्ट्वा पांडवं च व्यवस्थितम् ५८ संकुद्रो मद्राजोऽभूच्छरवर्षमुमोच ह ॥ शल्यः सायकवर्षेण पजन्यं द्रवत् ५९ अम्यवर्षदमेयात्मा क्षत्रियान् क्षत्रियवर्षभः ॥ सात्यकिं भीमसेनं च माद्रीपुत्रौ च पांडवौ ६० एकैकं पंचभिर्विच्छाद्युधिष्ठिरमपीडयत् ॥ ततो बाणमयं जालं विततं पांडवोरसि ६१ अपश्याम महाराजमेव जालमिबोद्धतम् ॥ तस्य शल्योरणे कुद्वः शरैः सन्नतपर्वभिः ६२

६३ ॥ इति शल्यपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ पीडिते हति १ तं शल्यमेकं बहुभिः पीड्यमानं दृष्ट्वा सिद्धाः प्रहर्षिता आसन्नितिसंबंधः २ साधुवादोज्ञे अर्थादिशः संछादयामास प्रदिशश्च महारथः ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा बाणजालेन पीडितः ॥ बभूवाहुतविक्रांतो जंभो वृत्रहणायथा ५३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणि संकुल युद्धे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ पीडिते धर्मराजे तु मद्राजेन मारिष ॥ सात्यकिर्भीमसेनश्च माद्रीपुत्रौ च पांडवौ १ परिवार्य रथैः शल्यं पीडयामासुराहवे ॥ तमेकं बहुभिर्दृष्ट्वा पीड्यमानं महारथैः २ साधुवादो महानजज्ञे सिद्धाश्चासन् प्रहर्षिताः ॥ आश्चर्यमित्यभाषंत मुनयश्चापि संगताः ३ भीमसेनो रणेशल्यं शल्यभूतं पराक्रमे ॥ एकेनाविध्वा बाणेन पुनर्विव्याध सप्तभिः ४ सात्यकिश्च शतेनैनं धर्मपुत्रपरीप्सया ॥ मद्रेश्वरमवाकीर्य सिंहनादमथानदत् ५ नकुलः पंचभिश्चैनं सहदेवश्च पंचभिः ॥ विद्धांतं तु पुनस्तूर्णं ततो विव्याध सप्तभिः ६ सतुशूरो रणे यतः पीडितस्तैर्महारथैः ॥ विरुष्य कार्मुकं घोरं वेगघ्नं भारसाधनम् ७ सात्यकिं पंचविंशत्या शल्यो विव्याध मारिष ॥ भीमसेनं तु सप्तत्यानकुलं सप्तभिस्तथा ८ ततः सविशिखं चापं सहदेवस्य धन्विनः ॥ छित्त्वा भलेन समरे विव्याधैनं त्रिसप्तभिः ९ सहदेवस्तु समरे मातुलं भूरिवर्चसम् ॥ सज्यमन्यद्वनुः कृत्वा पंचभिः समताडयत् १० शरैराशी विषाकारैर्ज्वलज्वलनसन्निभैः ॥ सारथिं चास्य समरेशरेणानतपर्वणा ११ विव्याध भृशं संकुद्रस्तं वैभूयास्त्रिभिः शरैः ॥ भीमसेनस्तु सप्तत्या सात्यकिं नवभिः शरैः १२ धर्मराजस्तथा षष्ट्या गात्रे शल्यं समारपयत् ॥ ततः शल्यो महाराजनिर्विद्धस्तैर्महारथैः १३ सुस्त्रावरुधिरं गात्रैर्गौरिकं पर्वतो यथा ॥ तांश्च सर्वान् महिषासां पंचभिः पंचभिः शरैः १४ विव्याध तरसाराजंस्तदहुतमिवाभवत् ॥ ततोऽपरेण भलेन धर्मपुत्रस्य मारिष १५ धनुश्चिच्छेद समरे सज्यं ससुमहारथः ॥ अथान्यद्वनुरादाय धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः १६ साश्वसूतध्वजरथं शल्यं प्राच्छादयच्छरैः ॥ सच्छाद्यमानः समरे धर्मपुत्रस्य सायकैः १७ युधिष्ठिरमथा विध्यद्दशभिर्निशितैः शरैः ॥ सात्यकिस्तु ततः कुद्वो धर्मपुत्रेशरार्दिते १७ मद्राणामधिपं शूरं शरैर्विव्याध पंचभिः ॥ ससात्यकैः प्रचिच्छेद क्षुरप्रेण महद्वनुः १९ भीमसेनमुखांस्तांश्चात्रिभिर्बिभिरताडयत् ॥ तस्य कुद्वो महाराजसात्यकिः सत्यविक्रमः २० तोमरं प्रेषयामास स्वर्णदंडं महाधनम् ॥ भीमसेनोऽथ नाराचं ज्वलंतमिव पन्नगम् २१ नकुलः समरेशक्तिं सहदेवो गदां शुभाम् ॥ धर्मराजः शतघ्नीं च जिघांसुः शल्यमाहवे २२ तानापतत एवाशुपंचानां वैभुजच्युतान् ॥ वारयामास समरेशस्त्रसंघैः समद्राट् २३ सात्यकिप्रहितं शल्यो भलैश्चिच्छेद तोमरम् ॥ प्रहितं भीमसेनेन शरं कनकभूषणम् २४ द्विधा चिच्छेद समरे कृतहस्तः प्रतापवान् ॥ नकुलप्रेषितां शक्तिं हेमदंडां भयावहाम् २५ गदां च सहदेवेन शरैः समवारयत् ॥ शराभ्यां च शतघ्नीं ताराज्ञाश्चिच्छेद भारत २६ पश्यतां पांडुपुत्राणां सिंहनादं ननाद च ॥ नामृष्यत्तत्र शैनेयः शत्रोर्विजयमाहवे २७

11920

युगंचैवानुकर्षचशरभूतमभूतदा ॥ नैतादृशं दृष्टपूर्वराजनैवचनः श्रुतम् ८ यादृशं तत्र पार्थस्य तावकाः संप्रचक्रिरे ॥ सरथः सर्वतोभातिचित्रपुंखैः शितैः शरैः ९
उल्काशतैः संप्रदीप्तविमानमिव भूतले ॥ ततोऽर्जुनो महाराजशरैः सन्नतपर्वभिः १० अवाकिरतां पृतनां मेघोदृष्टयेव पर्वतम् ॥ तेवध्यमानाः समरे पार्थनामांकितैः
शरैः ११ पार्थभूतममन्यंतप्रेक्षमाणास्तथाविधम् ॥ कोपोद्धूतशरज्वालो धनुःशब्दानिलो महान् १२ सैन्ये धनं ददाहाशुतावकं पार्थपावकः ॥ चक्राणां पततां
चापियुगानां च धरातले १३ तूणीराणां पताकानां ध्वजानां च रथैः सह ॥ ईषाणामनुकर्षाणां त्रिवेणूनां च भारत १४ अक्षाणामथ योक्राणां प्रतोदानां च सर्वशः ॥
शिरसां पततां चापि कुंडलोष्णोषधारिणाम् १५ भुजानां च महाभागस्कंधानां च समंततः ॥ छत्राणां व्यजनैः सार्धं मुकुटानां च राशयः १६ समदृश्यंत पार्थस्य रथ
मार्गेषु भारत ॥ ततः क्रुद्धस्य पार्थस्य रथमार्गे विशांपते १७ अगम्य रूपा पृथिवीमां सशोणितकर्दमा ॥ भीरूणां त्रासजननी शूराणां हर्षवर्धिनी १८ बभूव भरतश्रेष्ठ
रुद्रस्याक्रीडनं यथा ॥ हत्वा तु समरे पार्थः सहस्रे द्वे परंतपः १९ रथानां सव रूथानां विधूमोऽग्निरिव ज्वलन् ॥ यथा हि भगवानग्निर्जगद्गन्धाचराचरम् २० विधूमो
दृश्यते राजस्तथा पार्थो धनं जयः ॥ द्रौणिस्तु समरे दृष्ट्वा पांडवस्य पराक्रमम् २१ रथेनातिपताकेन पांडवं प्रत्यवारयत् ॥ तावुभौ पुरुषव्याघ्रौ तावुभौ धान्विनां वरौ
२२ समीयतुस्तदाऽन्योन्यं परस्परवधैषिणौ ॥ तयोरासीन् महाराजबाणवर्षसुदारुणम् २३ जीमूतयोर्यथा वृष्टिस्तपांते भरतर्षभ ॥ अन्योन्यस्पर्धि नौ तौ तु
शरैः सन्नतपर्वभिः २४ ततस्तुस्तदाऽन्योन्यं शृंगाभ्यां वृषभा विव ॥ तयोर्युद्धं महाराजचिरं सममिवाभवत् २५ शस्त्राणां संगमश्चैव घोरस्तत्राभवत्पुनः ॥ ततोऽ
र्जुनं द्वादशभीरुक्मपुंखैः सुतेजनैः २६ वासुदेवं च दशभिर्द्रौणिर्विव्याध भारत ॥ ततः प्रहर्षाद्भीमसुर्व्याक्षिपद्गांडिवं धनुः २७ मानयित्वा मुहूर्तं तु गुरुगुत्रं महाहवे ॥
व्यश्वसूत रथं चक्रे सव्यसाची परंतपः २८ मृदुपूर्वतश्चैनं पुनः पुनरताडयत् ॥ हताश्वेतुरथेतिष्ठन् द्रोणपुत्रस्त्वयस्मयम् २९ सुसलं पांडुपुत्राय चिक्षेप परिघोप
मम् ॥ तमापतंतं सहसा हेमपट्टविभूषितम् ३० चिच्छेद सप्तधा वीरः पार्थः शङ्खनिबर्हणः ॥ सच्छिन्नं सुसलं दृष्ट्वा द्रौणिः परमकोपनः ३१ आददे परिघं घोरं रणेन्द्र
शिखरोपमम् ॥ चिक्षेप चैव पार्थाय द्रौणिर्धुद्धविशारदः ३२ तमंतकमिव क्रुद्धं परिघं प्रेक्ष्य पांडवः ॥ अर्जुनस्त्वरितोजघ्ने पंचभिः सायकोत्तमैः ३३ सच्छिन्नः
पतितो भूमौ पार्थबाणैर्महाहवे ॥ दारयन् पृथिवीं द्राणां मनांसीव च भारत ३४ ततोऽपरेस्त्रिभिर्भल्लैर्द्रौणिर्विव्याध पांडवः ॥ सोऽतिविद्धो बलवता पार्थेन सु
महात्मना ३५ नाकं पततदा द्रौणिः पौरुषेस्वेव्यवस्थितः ॥ सुरथंच ततो राजन भारद्वाजो महारथम् ३६ अवाकिरच्छरवातैः सर्वक्षत्रस्य पश्यतः ॥ ततः
स्तु सुरथोऽप्याजौ पंचालानां महारथः ३७ रथेन मेघघोषेण द्रौणिमेवाभ्यधावत् ॥ विकर्षन् वै धनुःश्रेष्ठं सर्वभारसहं दृढम् ३८

१९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ ॥ इति शल्यपर्वणि नीलकण्ठीये भारतमावर्षीयेषु पूर्वशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दुर्योधनहति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥

ज्वलनाशीविषनिभैः शरैश्चैनमवाकिरत् ॥ सुरथंततः क्रुद्धमापतंतमहारथम् ३९ चुकोपसमरेद्रौणिर्दहाहतद्वोरगः ॥ त्रिशिखांशुकुट्टाकृत्वा सृक्किणपारिसंलि
हन् ४० उद्दीक्ष्य सुरथं रोषाद्धनुर्ज्यामवमृज्य च ॥ मुमोच तीक्ष्णं नाराचं यमदंढोपमद्युतिम् ४१ सतस्य हृदयं भित्त्वा प्रविवेशातिवेगितः ॥ शक्राशनिरिवोत्सृष्टो
विदार्य धरणीतलम् ४२ ततः सपतितो भूमौ नाराचेन समाहतः ॥ वज्रेण च यथाशृंगं पर्वतस्येव दीर्यतः ४३ तस्मिन् विनिहते वीरे द्रोणपुत्रः प्रतापवान् ॥ आरुरो
हरधंतूर्णं तमेवरथिनां वरः ४४ ततः सज्जो महाराजद्रौणिराहवदुर्मदः ॥ अर्जुनं योधयामास संशक्तकृतोरणे ४५ तत्र युद्धं महत्त्वासीदर्जुनस्य परैः सह ॥ मध्यादिन
गते सूर्ये यमराष्ट्रविवर्धनम् ४६ तत्राश्चर्यमपश्याम हृष्टा तेषां पराक्रमम् ॥ यदेको युगपद्द्वारान्समयोधयदर्जुनः ४७ विमर्दः सुमहानासीदेकस्य बहुभिः सह ॥
शतक्रतोर्यथा पूर्वमहत्या दैत्यसेनया ४८ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणि संकुल युद्धे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ दुर्योधनो महारा
जघृष्ट युष्मत्पार्श्वतः ॥ चक्रतुः सुमहद्युद्धं शरशक्तिसमाकुलम् १ तयोरासन् महाराजशरधाराः सहस्रशः ॥ अंबुदानां यथा काले जलधाराः समंततः २ राजा च पा
र्षतं विद्धा शरैः पंचभिराशुगैः ॥ द्रोणहंतारमुग्रेषु पुनर्विव्याध सप्तभिः ३ घृष्ट युष्मस्तु समरे बलवान् दृढविक्रमः ॥ सतत्या विशिखानां वै दुर्योधनमपीडयत् ४ पीडि
तं वीक्ष्य राजानं सोदर्या भरतर्षभ ॥ महत्या सेनया सार्धं परिववुः स्मपार्षतम् ५ सतैः परिवृतः शूरः सर्वतोऽतिरथैर्भृशम् ॥ व्यचरत् समरे राजन्दर्शयन् स्रजलाववम् ६
शिखंडीकृतवर्माणं गौतमं च महारथम् ॥ प्रभद्रकैः समायुक्तो योधयामास धन्विनौ ७ तत्रापि सुमहद्युद्धं घोरं पविशांपते ॥ प्राणान्सं त्यजतां युद्धे प्राणयूताभिदे
वने ८ शल्यः सायकवर्षाणि विमुच्य सर्वतो दिशम् ॥ पांडवान् पीडयामास सात्यकिः क्रोदरान् ९ तथा तौ तु यमौ युद्धे यम तुल्यपराक्रमौ ॥ योधयामास राजेंद्र वी
र्येणास्त्रबलेन च १० शल्यसायकनुन्नानां पांडवानां महामृधे ॥ त्रातारं नाध्यगच्छत केचित् तत्र महारथाः ११ ततस्तु नकुलः शूरो धर्मराजे प्रपीडिते ॥ अभिदुद्रा
ववेगेन मातुलं मातुनंदनः १२ संछाद्य समरे वीरं नकुलः परवरिहा ॥ विव्याध चैर्न दशभिः समयमानः स्तनान्तरे १३ सर्वपारसवैर्बाणैः कर्मारपरिमार्जितैः ॥ स्वर्ण
पुंखैः शिलाधौतैर्धनुर्धनैश्च प्रचोदितैः १४ शल्यस्तु पीडितस्तेन स्वस्त्रीयेण महात्मना ॥ नकुलं पीडयामास पत्रिभिर्न तपर्वभिः १५ ततो युधिष्ठिरो राजा भीमसेनो
ऽथ सात्यकिः ॥ सहदेवश्च माद्रेयो मदराजमुपाद्रवन् १६ तानापतत एवाशु पूरयाणां रथस्वनैः ॥ दिशश्च विदिशश्चैव कपयानां श्वमेदिनीम् १७ प्रतिजग्राह
समरे सेनापतिरभिप्रजित् ॥ युधिष्ठिरं त्रिभिर्विद्धा भीमसेनं च पंचभिः १८ सात्यकिश्च शतेनाजौ सहदेवं त्रिभिः शरैः ॥ ततस्तु सशरं चापं नकुलस्य महात्मनः १९
मद्रेश्वरः सुरप्रेण तदामारिषचिच्छिदे ॥ तदशीर्धत विच्छिद्यं धनुः शल्यस्य सायकैः २० ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ ॥ इति श० नी० भा० पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

अथान्यद्वनुरादाय माद्रीपुत्रो महारथः ॥ मद्रराज रथं तूर्णं पूरयामास पत्रिभिः २१ युधिष्ठिरस्तु मद्रेशं सहदेवश्च मारिष ॥ दशभिर्दशभिर्बाणैरुस्येन मविध्य
ताम् २२ भीमसेनस्तु तं पृष्ट्या सात्यकिर्दशभिः शरैः ॥ मद्रराजमभिद्वयजघ्नतुः कंकपत्रिभिः २३ मद्रराजस्ततः क्रुद्धः सात्यकिं नवभिः शरैः ॥ विव्याध भूयः स
प्तत्या शरानां न तपर्वणाम् २४ अथास्य सशरं चापं मुष्टौ चिच्छेद मारिष ॥ हयैश्च चतुरः संख्ये प्रेषयामास मृत्यवे २५ विरथं सात्यकिं कृत्वा मद्रराजो महारथः ॥ वि
शिखानां शतेनैनमाजघान समंततः २६ माद्रीपुत्रौ च संख्यौ भीमसेनं च पांडवम् ॥ युधिष्ठिरं च कौरव्यं विव्याध दशभिः शरैः २७ तत्राहुतमपश्याम मद्रराज
स्य पौरुषम् ॥ यदेनं सहिताः पार्थानां भवर्तत संयुगे २८ अथान्यं रथमास्थाय सात्यकिः सत्यविक्रमः ॥ पीडितां पांडवान् दृष्ट्वा मद्रराजवशंगतान् २९ अभिदु
द्राववेगेन मद्राणामधिपं बलात् ॥ आपतंतं रथं तस्य शल्यः समिति शोभनः ३० प्रयुज्य यौरथेनैवमतो मत्तमिवादिपम् ॥ सप्तत्रिपातस्तु मुलो बभूव अहुतदर्शनः
३१ सात्यकेश्वैश्च शूरस्य मद्राणामधिपस्य च ॥ यादृशो वै पुरावृतः शंबरामरराजयोः ३२ सात्यकिः प्रेक्ष्य समरे मद्रराजमवस्थितम् ॥ विव्याध दशभिर्बाणैस्तिष्ठ
तिष्ठेति चाब्रवीत् ३३ मद्रराजस्तु सुभृशं विद्धस्तेन महात्मना ॥ सात्यकिं प्रति विव्याध चित्रपुंखैः शितैः शरैः ३४ ततः पार्थमहेश्वासाः सात्वताभिसृतं नृपम् ॥
अभ्यवर्तन् रथैस्तूर्णमातुलं वधकाक्षया ३५ तत आसीत् परामर्दस्तु मुलः शोणितोदकः ॥ शूराणां युध्यमानानां सिंहानां मिव नर्दताम् ३६ तेषामासन्महाराज
व्यधिक्षेपः परस्परम् ॥ सिंहानां मामिषेप्सूनां कूजतामिव संयुगे ३७ तेषां बाणसहस्रौघैराकीर्णवसुधाऽभवत् ॥ अंतरिक्षं च सहसा बाणभूतमभूतदा ३८ शरा
धकारं सहसा कृतं तेन समंततः ॥ अभ्रच्छाये वसं जज्ञे शरैर्मुक्तैर्महात्मभिः ३९ तत्र राजन् शरैर्मुक्तैर्निमुक्तैरिव पन्नगैः ॥ स्वर्णपुंखैः प्रकाशद्विर्व्यरोचंत दिशस्तदा ४०
तत्राहुतं परं चक्रे शल्यः शत्रुनिबर्हणः ॥ यदेकः समरेशूरो योधयामास वै बहून् ४१ मद्रराजभुजोत्सृष्टैः कंकवर्हिणवाजितैः ॥ संपतद्भिः शरैर्घोरैरवाकीर्यत मेदिनी ४२
तत्र शल्य रथं राजन् विचरंतं महाहवे ॥ अपश्याम यथा पूर्वं शक्रस्यासुरसंक्षये ४३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणि संकुल युद्धे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ७ ॥
॥ संजय उवाच ॥ ततः सैन्यास्तव विभो मद्रराजपुरस्कृताः ॥ पुनरभ्यद्रवन् पार्थानवेगेन महतारणे १ पीडितास्तावकाः सर्वे प्रधावंतोरणोत्कटाः ॥ क्षणेन चैव पा
र्थस्तिबहुत्वात्समलोडयन् २ तेवध्यमानाः समरे पांडवानावतस्थिरे ॥ निवार्यमाणं भीमेन पश्यतोऽरुणयोस्तदा ३ ततो धनं जयः क्रुद्धः कृपं सह पदानुगैः ॥ अ
वाकिरच्छरौघेण कृतवर्माणमेव च ४ शकुनिसहदेवस्तु सहसैन्यमवाकिरत् ॥ नकुलः पार्श्वतः स्थित्वा मद्रराजमवैक्षत ५ द्रौपदेयानं रं द्रांश्च भूयिष्ठान्समवारयत् ॥
द्रोणपुत्रं च पांचाल्यः शिखंडीसमवारयत् ६ भीमसेनस्तुराजानं गदापाणिं वारयत् ॥ शल्यं तु सहसैन्येन कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ७ ततहति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

ततःसमभवत्सैन्यसंसक्तं तत्र तत्र ॥ तावकानां परेषां च संग्रामेष्वनिवर्तिनाम् ८ तत्र पश्याम्यहं कर्मशल्यस्यातिमहद्व्रणे ॥ यदेकः सर्वसैन्यानि पांडवानामयो
 धयत् ९ व्यदृश्यत तदा शल्यो युधिष्ठिरसमीपतः ॥ रणे चंद्रमसोऽभ्याशेनैश्वर्यवग्रहः १० पीडयित्वा तुराजानं शरैराशीविषोपमैः ॥ अभ्यधावत्पुनर्भीमं श
 रवर्षैरवाकिरत् ११ तस्य तल्लाघवं दृष्ट्वा तथैव चकृतास्त्रताम् ॥ अपूजयन्ननीकानि परेषां तावकानि च १२ पीडयमानास्तु शल्येन पांडवाभ्युक्षिताः ॥ प्राद्रवं
 तरणं हिवाक्रोशमाने युधिष्ठिरे १३ वध्यमानेष्वनीकेषु मद्वराजेन पांडवः ॥ अमर्षवशमापन्नो धर्मराजो युधिष्ठिरः १४ ततः पौरुषमास्थाय मद्वराजमताडयत् ॥
 जयोवास्तु वधोवाऽस्तु कृतबुद्धिर्महारथः १५ समाहूया धृष्टकेतुं च माधवम् ॥ भीष्मो द्रोणश्च कर्णश्च ये चान्ये पृथिवीक्षितः १६ कौरवार्थं पराक्रां
 ताः संग्रामे निधनं गताः ॥ यथाभागं यथोत्साहं भवंतः कृतपौरुषाः १७ भागो वशिष्ठ एकोऽयं मम शल्यो महारथः ॥ सोहमद्य युधाजे तु मां शंसे मद्रकाधिपम् १८
 तत्र यन्मानसं मत्तत्सर्वं निगदामिवः ॥ चक्ररक्षा विमौवीरौ मम माद्रवती सुतौ १९ अजेयौ वासवेनापि समरेश्वरसंमतौ ॥ साध्विमौ मातुलं युद्धे क्षत्रधर्मपुरस्कृतौ
 २० मदर्थं प्रतियुद्धयेतां मानाहौ सत्यसंगरौ ॥ मां वा शल्यो रणे हंता तं वाऽहं भद्रमस्तु वः २१ इति सत्यामि मां वाणीं लोकवीरानि बोधत ॥ योत्सेऽहं मातुलेनाद्य
 क्षात्रधर्मेण पार्थिवाः २२ स्वमंशमभिसंधाय विजयायेतराय च ॥ तस्य मेऽप्यधिकं शस्त्रं सर्वोपकरणानि च २३ संसज्जं तुरथे क्षिप्रं शास्त्रवद्रथयोजकाः ॥ शैने यो
 दक्षिणं चक्रं दृष्टुं प्रस्तुतं ततोत्तरम् २४ पृष्ठगोपो भवत्वद्य मम पार्थो धनंजयः ॥ पुरःसरो ममाद्यास्तु भीमः शस्त्रभृतां वरः २५ एवमभ्यधिकः शल्याद्विष्याभि महा
 मृधे ॥ एवमुक्तास्तथा चक्रुस्तदाराज्ञः प्रियैषिणः २६ ततः प्रहर्षः सैन्यानां पुनरासीत् तदामृधे ॥ पंचालानां सोमकानां मत्स्यानां च विशेषतः २७ प्रतिज्ञां तां
 दाराजाकृत्वामद्रेशमभ्ययात् ॥ ततः शंखांश्च भेरींश्च शतशश्चैव पुष्कलान् २८ अवाद्यन्त पंचालाः सिंहनादांश्च नेदिरे ॥ तेऽभ्यधावंत संरब्धामद्राजं तरस्विनम्
 २९ महता हर्षेनाथनादेन कुरुपुंगवाः ॥ हादेन गजघंटानां शंखानां निनदेन च ३० तूर्यशब्देन महतानादयन्तश्च मेदिनीम् ॥ तान् प्रत्यगृह्णात्पुत्रस्ते मद्राज
 श्ववीर्यवान् ३१ महामेघानिव बहून् शैलावस्तो दयाबुधौ ॥ शल्यस्तु समरश्लाघी धर्मराजमरिंदमम् ३२ वर्षशरवर्षेण शंबरं मघवाइव ॥ तथैव कुरुराजोऽपि
 प्रगृह्य रुचिरं धनुः ३३ द्रोणोपदेशान्विविधान् दर्शयानो महामनाः ॥ वर्षशरवर्षाणि चित्रं लघु च सुष्ठु च ३४ न चास्य विवरं कश्चिद्दर्शयन् चरतोरणे ॥ ताबुधौ
 विविधैर्बाणैस्ततः क्षाते परस्परम् ३५ शार्दूलावामिषप्रेप्सू पराक्रांता विवाहवे ॥ भीमस्तु तव पुत्रेण युद्धं शौडिने संगतः ३६ पांचाल्यः सात्यकिश्चैव माद्रीपुत्रौ च
 पांडवौ ॥ शकुनिप्रमुखान्वीरान् प्रत्यगृह्णन् समंततः ३७ तदा सीतुमुलं युद्धं पुनरेव जयैषिणाम् ॥ तावकानां परेषां च राजन् दुर्मित्रिते तव ३८

दुर्योधनस्तु भीमस्य शरेणानतपर्वणा ॥ चिच्छेदादिश्य संग्रामे ध्वजं हेमपरिष्कृतम् ३९ साकिं किणो कजालेन महता चारुदर्शनः ॥ पपातरुचिरः संख्ये भीमसेन
 स्य पश्यतः ४० पुनश्चास्य धनुश्चित्रं गजराजकरोपमम् ॥ क्षुरेण शितधारेण प्रथकं तनराधिपः ४१ सच्छिन्नधन्वा तेजस्वी रथशक्त्या सुतंतव ॥ बिभेदोरसि
 विक्रम्य सरथोपस्थ आविशत् ४२ तस्मिन् मोहमनुप्राप्ते पुनरेव वृकोदरः ॥ यंतुरेव शिरःकायात् क्षुरप्रेणा हरत् तदा ४३ हतसूता हयास्तस्य रथमादाय भारत ॥ व्य
 द्रवंतं दिशो राजन्हाहाकारस्तदाऽभवत् ४४ तमभ्यधावन्नाणार्थं द्रोणपुत्रो महारथः ॥ कृपश्च कृतवर्मा च पुत्रं तेऽपि परीप्सवः ४५ तस्मिन् विलुलिते सैन्ये त्रस्ता
 स्तस्य पदानुगाः ॥ गांडीवधन्वा विस्फार्य धनुस्तान हनच्छरैः ४६ युधिष्ठिरस्तु मद्रेशमभ्यधावदमर्षितः ॥ स्वयं सन्नोदयन्नश्चान्दंतवर्णान् मनोजवान् ४७ त
 त्रश्च यर्मपश्यामकुंतीपुत्रे युधिष्ठिरे ॥ पुराभूत्वा मृदुर्दातो यत्तदादारुणोऽभवत् ४८ विवृताक्षश्च कौंतेयो वेपमानश्च मन्युना ॥ चिच्छेदयोधानि शितैः शरैः शत
 सहस्रशः ४९ यांयां प्रत्युद्ययौ सेनां तां तां ज्येष्ठः स पांडवः ॥ शरैरपातयद्वाजगिरीन् वज्रैरिवोत्तमैः ५० साश्वसूतध्वजरथान् रथिनः पातयन् बहून् ॥ अक्रीडदे
 को बलवान्पवनस्तोयदानिव ५१ साश्वारोहांश्च तुरगान्पतींश्चैव सहस्रधा ॥ व्यपोथयत् संग्रामे कुद्धोरुद्रः पशूनि च ५२ शून्यमायो धनं कृत्वा शरवर्षैः समंततः ॥
 अभ्यद्रवत् मद्रेशं तिष्ठ शल्येति चाब्रवीत् ५३ तस्य तच्चरितं दृष्ट्वा संग्रामे भीमकर्मणः ॥ वित्रे सुस्तावकाः सर्वे शल्यस्त्वेन समभ्ययात् ५४ ततस्तौ भृशसंकुद्धौ प्र
 ध्माय सलिलोद्भवौ ॥ समाहूय तदान्योन्यं भर्त्सयंतौ समीयतुः ५५ शल्यस्तु शरवर्षेण पीडयामास पांडवम् ॥ मद्राजं तु कौंतेयः शरवर्षैरवाकिरत् ५६ अदृ
 श्येतां तदाराजं कंकपत्रिभिराचितौ ॥ उद्भिन्नरुधिरौ शूरौ मद्राजयुधिष्ठिरौ ५७ पुष्पितौ शुशुभाते वैवसंते किं शुको यथा ॥ दीप्यमानौ महात्मानौ प्राणयूतेन
 दुर्मदौ ५८ दृष्ट्वा सर्वाणि सैन्यानि नाध्यवस्यंस्तयोर्जयम् ॥ हत्वामद्राधिपं पार्थो भोक्ष्यतेऽद्य वसुंधराम् ५९ शल्यो वा पांडवं हत्वा दद्याद्दुर्योधनाय गाम् ॥ इतीव
 निश्चयो नाभूद्योधानां तत्र भारत ६० प्रदक्षिणमभूत्सर्वधर्मराजस्य युध्यतः ॥ ततः शरशतं शल्यो मुमोचाथ युधिष्ठिरे ६१ धनुश्चास्य शिताग्रेण बाणेन निरकृतं
 ततः ॥ सोऽन्यत्कार्मुकमादाय शल्यं शरशतैस्त्रिभिः ६२ अविध्यत् कार्मुकं चास्य क्षुरेण निरकृतं ततः ॥ अथास्य निजघानांश्चाश्वतुरो नतपर्वभिः ६३ द्वाभ्यामति
 शिताग्रभ्यामुभौ तत्पार्थिणसारथी ॥ ततोऽस्य दीप्यमानेन पीतेन निशितेन च ६४ प्रमुखे वर्तमानस्य भलेनापाहरद्धजम् ॥ ततः प्रभग्नं तसैन्यं दुर्योधनमरिंदम
 ६५ ततो मद्राधिपं द्रोणिरभ्यधावत्तथाकृतम् ॥ आरोप्य चैनं स्वरथे खरमाणः प्रदुक्त्वे ६६

स्वर्गास्वर्गानुष्ठातृभ्युतोन्नष्टः अतएवपतन्तस्मादेव ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२

नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ शाल्येति १ । २ । ५ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

क्षोभयन्तिस्मतांसेनामकराःसागरंयथा ॥ वृक्षानिवमहावाताःकंपयन्तिस्मतावकान् १० पुरोवातेनगंगेवक्षोभ्यमाणामहानदी ॥ अक्षोभ्यततदाराजन्पाण्डुनांघ्राजि
नीततः ११ प्रस्कंद्यसेनामहर्तामहात्मानोमहारथाः ॥ बहवश्चकुशुस्तत्रकसराजायुधिष्ठिरः १२ भ्रातरोवास्यतेश्वरादृश्यन्तेनेहकेनच ॥ घृष्टदुष्प्रोत्थशैनेयोद्रौपदे
याश्चसर्वशः १३ पंचालाश्चमहावीर्याःशिखंडीचमहारथः ॥ एवंतान्वादिनःशूरान्द्रौपदेयामहारथाः १४ अभ्यघ्न्ययुधानश्चमद्रराजपदानुगान् ॥ चक्रैर्विमथि
तैःकेचित्केचिच्छिन्नैर्महाध्वजैः १५ तेदृश्यन्तेऽपिसमरेतावकानिहताःपरैः ॥ आलोक्यपांडवान्युद्धेयोधाराजन्समंततः १६ वार्यमाणाययुर्वेगाःपुत्रेणतवभारत ॥
दुर्योधनश्चतान्वीरान्वारयामाससांत्वयन् १७ नचास्यशासनंकेचित्तत्रचकुर्महारथाः ॥ ततोगांधाराजस्यपुत्रःशकुनिरब्रवीत् ॥ दुर्योधनंमहाराजवचनंवचनम
क्षमः ॥ किंनःसंप्रेक्षमाणानांमद्राणांहन्यतेबलम् १९ नयुक्तमेतत्समरेत्वयितिष्ठतिभारत ॥ सहितैश्चापियोद्धव्यमित्येषसमयःकृतः २० अथकस्मात्परानेवघ्नतो
मर्षयसेनृप ॥ दुर्योधनउवाच ॥ वार्यमाणामयापूर्वनैतेचकुर्वचोमम २१ एतेविनिहताःसर्वेप्रस्कन्नाःपांडुवाहिनीम् ॥ शकुनिरुवाच ॥ नभर्तुःशासनंवीरारणेकु
र्वन्त्यमर्षिताः २२ अलंक्रोदुमथैतेषानायंकालउपेक्षितुम् ॥ वामःसर्वेचसंभूयसवाजिरथकुंजराः २३ परित्रातुंमहेष्वासान्मद्रराजपदानुगान् ॥ अन्योन्यंपरिरक्षा
मोयत्नेनमहतानृप २४ एवंसर्वेऽनुसंचित्यप्रययुर्यत्रसैनिकाः ॥ संजयउवाच ॥ एवमुक्तस्तदाराजाबलेनमहतावृतः २५ प्रययौसिंहनादेनकंपयन्निवमेदिनीम् ॥
हतविद्वद्यतगृहीतप्रहरध्वनिंकृतं २६ इत्यासीत्तुमुलःशब्दस्तवसैन्यस्यभारत ॥ पांडवास्तुरणेदृष्ट्वा मद्रराजपदानुगान् २७ सहितानभ्यवर्ततगुल्ममास्थाय
धूमम् ॥ तेमुहूर्ताद्रणेवीराहस्ताहस्तिविशांपते २८ निहताःप्रत्यदृश्यन्तमद्रराजपदानुगाः ॥ ततो नःसंप्रयातानांहतामद्रास्तरस्विनः २९ हृष्टाःकिलकिलाश
ब्दमकुर्वन्सहिताःपरैः ॥ उत्थितानिकबंधानिसमदृश्यन्तसर्वशः ३० पपातमहतीचोल्कामध्येनादित्यमंडलम् ॥ रथैर्भग्नैर्युगाक्षैश्चनिहतैश्चमहारथैः ३१ अश्वैर्निप
तितैश्चैवसंछन्नाऽमृद्रसुंधरा ॥ वातायमानैस्तुरगैर्युगासक्तैस्ततस्ततः ३२ अदृश्यन्तमहाराजयोधास्तत्ररणजिरे ॥ भग्नचक्रान्तरथान्केचिदहरंस्तुरगारणे ३३
रथार्धकेचिदादायदिशोदशविवभ्रमुः ॥ तत्रतत्रव्यदृश्यन्तयोक्त्रैःश्लिष्टाःस्मवाजिनः ३४ रथिनःपतमानाश्चदृश्यन्तेस्मनरोत्तमाः ॥ गगनात्प्रच्युताःसिद्धाःपुण्याना
मिवसंक्षये ३५ निहतेषुचशूरेषुमद्रराजानुगेषुवै ॥ अस्मानापततश्चापिदृष्ट्वापार्थामहारथाः ३६ अभ्यवर्ततवेगेनजयगृद्धाःप्रहारिणः ॥ बाणशब्दरवान्कृत्वा
विमिश्रान्शंखानिःस्वनैः ३७ अस्मांस्तुपुनरासाद्यलब्धलक्षाःप्रहारिणः ॥ शरासनानिधुन्वानाःसिंहनादान्प्रचुकुशुः ३८ ततोहतमभिप्रेक्ष्यमद्रराजबलमहत ॥
मद्रराजंचसमरेदृष्ट्वाशूरंनिपातितम् ३९

४० ॥ इति शल्यपर्वणिनीलकण्ठीये भारतमावदीपे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ पातिते इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

दुर्योधनबलंसर्वपुनरासीत्पराङ्मुखम् ॥ वध्यमानंमहाराजपांडवैर्जितकाशिभिः ॥ दिशोभेजेऽथसंभ्रांतंभ्रामितंदृढधन्विभिः ४० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणि
संकुलयुद्धेअष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ संजयउवाच ॥ पातितेयुधिदुर्धर्षेमद्रराजिमहारथे ॥ तावकास्तवपुत्राश्चप्रायशोविमुखाऽभवन् १ वणिजोनाविभिन्नायांयथा
ऽगाधेप्लवेर्णवे ॥ अपारेपारमिच्छन्तोहतेशूरेमहात्मना ॥ मद्रराजिमहाराजवित्रस्ताःशरविक्षताः २ अनाथानाथमिच्छन्तोमृगाःसिंहादिताडव ॥ वृषायथाभग्न
शृंगाःशीर्णदंतायथागजाः ३ मध्याह्नेप्रत्यपायामनिर्जिताऽजातशत्रुणा ॥ नसंधातुमनीकानिनचराजन्पराक्रमे ४ आसीदुद्धिर्हतेशल्येभूयोयोधस्यकस्थचित् ॥
भीष्मेद्रोणेचनिहतेसूतपुत्रेचभारत ५ यदुःखंतवयोधानांभयंचासीद्विशंपते ॥ तद्भयंसचनःशोकोभूयएवाभ्यवर्तत ६ निराशाश्चजयेतस्मिन्हतेशल्येमहारथे ॥
हतप्रवीराविध्वस्तानिकृताश्चशितैःशरैः ७ मद्रराजेहतेराजनयोधास्तेप्राद्रवन्भयात् ॥ अश्वानन्येगजानन्येरथानन्येमहारथाः ८ आरुह्यजवसंपन्नाःपादाताः
प्राद्रवन्स्तथा ॥ द्विसाहस्राश्चमातंगागिरिरूपाःप्रहारिणः ९ संप्राद्रवन्हतेशल्येअकुशागुष्ठनोदिताः ॥ तेरणाद्भरतश्रेष्ठतावकाःप्राद्रवन्दिशः १० धावतश्चाप्य
पश्यामश्चसमानानशराहतान् ॥ तान्प्रभग्नान्दुतान्दृष्ट्वाहतोत्साहान्पराजितान् ११ अभ्यवर्ततपंचालाःपांडवाश्चजयैषिणः ॥ बाणशब्दरवाश्चापिसिंहनादाश्च
पुष्कलाः १२ शंखशब्दश्चशूराणांदारुणःसमपद्यत ॥ दृष्ट्वातुकोर्वसैन्यंभयत्रस्तंप्रविदुतम् १३ अन्योन्यंसमभार्षतपंचालाःपांडवैःसह ॥ अद्यराजासत्यद्यति
र्हतामित्रोयुधिष्ठिरः १४ अद्यदुर्योधनोहीनोदीप्तायानृपतिश्रियः ॥ अद्यश्रुत्वाहर्तुंपुत्रंघृतराश्रीजनेश्वरः १५ विह्वलःपतितोभूमौकिल्बिषंप्रतिपद्यतां ॥ अद्यजा
नातुकौतेयंसमर्थसर्वधन्विनां १६ अद्यात्मानंचदुर्मेधागर्हयिष्यतिपापकृत ॥ अद्यक्षतुर्वचःसत्यंस्मरतांब्रुवतोहितम् १७ अद्यप्रभृतिपार्थचप्रेष्यभूतइवाचरन् ॥
विजानातुनृपोदुःखंयत्प्राप्तंपांडुनंदनैः १८ अद्यकृष्णस्यमाहोत्स्यंविजानातुमहीपतिः ॥ अद्यार्जुनधनुर्घोषंघोरंजानातुसंयुगे १९ अस्त्राणांचबलंसर्वबाह्वोश्चब
लमाहवे ॥ अद्यज्ञास्यतिभीमस्यबलंघोरंमहात्मनः २० हतेदुर्योधनेयुद्धेऽश्रेष्ठेबासुरेबले ॥ यत्कृतंभीमसेनेनदुःशासनवधेतदा २१ नान्यःकर्ताऽस्तिलोकेऽस्मि
न्मृतेभीमान्महाबलात् ॥ अद्यज्येष्ठस्यजानीतांपांडवस्यपराक्रमम् ॥ मद्रराजंहतंश्रुत्वादेवैरपिसुदुःसहम् ॥ अद्यज्ञास्यतिसंग्रामेमाद्रीपुत्रौसुदुःसहौ २३ निह
तेसौबलेवीरेप्रवीरेषुचसर्वशः ॥ कथंजयोनतेषांस्याद्येषांयोद्धाधनंजयः २४ सात्यकिर्भीमसेनश्चघृष्टदुष्प्रश्चपार्षतः ॥ द्रौपद्यास्तनयाःपंचमाद्रीपुत्रौचपांडवौ २५
शिखंडीचमहेष्वासोराजाचैवयुधिष्ठिरः ॥ येषांचजगतोनाथोनाथःकृष्णोजनार्दनः २६ कथंतेषांजयोनस्याद्येषांधर्मोव्यपाश्रयः ॥ भीष्मंद्रोणंचकर्णचमद्ररा
जानमेवच २७

तथाऽन्यान्पतीन्वीरानशतशोऽथसहस्रशः ॥ कोऽन्यःशक्तेरनेजेतुमृतेपार्थाद्युधिष्ठिरात् २८ यस्यनाथोहृषीकेशःसदासत्ययशोनिधिः ॥ इत्येवंवदमानास्तेहर्षे
णमहतायुताः २९ प्रभग्रांस्तावकान्योधान्संहृष्टाःपृष्ठतोऽन्वयुः ॥ धनंजयोरथानीकमभ्यवर्ततवीर्यवान् ३० माद्रीपुत्रौचशकुनिसात्यकिश्चमहारथः ॥ तान्प्रे
क्ष्यद्रवतःसर्वानभीमसेनभयार्दितान् ३१ दुर्योधनस्तदासूतमब्रवीद्विजयायच ॥ मामतिक्रमतेपार्थोधनुष्पाणिमवस्थितम् ३२ जघनेसर्वसैन्यानाममाश्वान्प्र
तिपादय ॥ जघनेयुध्यमानंहिकौतेयोमांसमंततः ३३ नोत्सहेदभ्यतिक्रांतुंवेलाभिवमहोदधिः ॥ पश्यसैन्यमहत्सूतपांडवैःसमभिदुतम् ३४ सैन्यरेणुंसमुद्रुतंपश्य
स्वैनंसमंततः ॥ सिंहनादांश्वबहुशःशृणुघोरान्भयावहान् ३५ तस्माद्याहिशनैःसूतजघनंपरिपालय ॥ मयिस्थितेचसमरेनिरुद्धेषुचपांडुषु ३६ पुनरावर्ततेतूर्ण
मामकंबलमोजसा ॥ तच्छ्रुत्वातवपुत्रस्यशूरार्यसदृशंवचः ३७ सारथिर्हंसंछन्नान्शनैरश्वानचोदयत् ॥ गजाश्वरथिभिर्हीनास्त्यक्ताःमानःपदातयः ३८ एकविं
शतिसाहस्राःसंयुगायावतस्थिरे ॥ नानादेशसमुद्रुतानानानगरवासिनः ३९ अवस्थितास्तदायोधाःप्रार्थयंतोमहद्यशः ॥ तेषामापततांतत्रसंहृष्टानांपरस्परम्
४० संमर्दःसुमहानजज्ञेघोररूपोभयानकः ॥ भीमसेनस्तदाराजन्घृष्टयुग्मश्चपार्षतः ४१ बलेनचतुरंगेणनानादेशानवारयत् ॥ भीममेवाभ्यवर्ततरणेऽन्येतुपदा
तयः ४२ प्रक्ष्वेड्यास्फोट्यसंहृष्टावीरलोकंयियासवः ॥ आसाद्यभीमसेनंतुसंरब्धायुद्धदुर्मदाः ४३ धार्तराष्ट्राविनेदुर्हिनान्यामकथयन्कथां ॥ परिवार्यरणेभीमंनि
जघ्रुस्तेसमंततः ४४ सवध्यमानःसमरेपदातिगणसंवृतः ॥ नचचालततःस्थानान्मेनाकद्वपर्वतः ४५ तेतुकुद्दामहाराजपांडवस्यमहारथम् ॥ निग्रहीतुंप्रवृत्ता
हियोधांश्वान्यानवारयत् ४६ अकुध्यतरणेभीमस्तैस्तदापर्यवस्थितैः ॥ सोवतीर्यरथात्तूर्णपदातिःसमवस्थितः ४७ जातरूपप्रतिच्छन्नांप्रगृह्यमहतींगदाम् ॥
अवधीत्तावकान्योधान्दंडपाणिरिवांतकः ४८ विप्रहीणरथाश्चांस्तानवधीत्पुरुषर्षभः ॥ एकविंशतिसाहस्रान्पदातीन्समपोथयत् ४९ हत्वातःपुरुषानीकंभीमःसत्य
पराक्रमः ॥ घृष्टयुग्मंपुरस्कृत्यनचिरात्प्रत्यदृश्यत ५० पादातानिहताभूमौशिरियरेरुधिरोक्षिताः ॥ संभग्राहववातेनकर्णिकाराःसुपुष्पिताः ५१ नानाशस्त्रसमा
युक्तानानाकुंडलधारिणः ॥ नानाजात्याहतास्तत्रनानादेशसमागताः ५२ पताकाध्वजसंछन्नंपदातीनांमहद्वलम् ॥ निकृत्तंविबभौरौद्रंघोररूपंभयावहम् ५३
युधिष्ठिरपुरोगाश्वसहसैन्यमहारथाः ॥ अभ्यधावन्महात्मानंपुत्रंदुर्योधनंतव ५४ तेसर्वेतावकान्दृष्ट्वामहेष्वासान्पराङ्मुखान् ॥ नात्यवर्तततेपुत्रंवेलेवमकराल
यम् ५५ तदद्भुतमपश्यामतवपुत्रस्यपौरुषम् ॥ यदेकंसहिताःपार्थानशेकुरतिवर्तितुम् ५६ नातिदूरापयातंतुकृतशुद्धिंपलायने ॥ दुर्योधनःस्वकंसैन्यमब्रवी
द्दशविक्षतम् ५७ नतंदेशंप्रपश्यामिपृथिव्यांपर्वतेषुच ॥ यत्रयातान्नवाहन्युःपांडवाःकिंसूतेनवः ५८

५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ ॥ इतिशल्यपर्वणि नीलकंठीये भारतमावधीये ऊनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ सन्निवृत्ते इति १ । २ । ३ । ४ पुरापूर्वं वज्रधरस्य

अल्पंचबलमेतेषांकृष्णौचभृशविक्षतौ ॥ यदि सर्वेऽत्रतिष्ठामोभ्रुवंनोविजयोभवेत् ५९ विप्रयातास्तुवोभिन्नान्पांडवाःकृतविप्रेयाः ॥ अनुसृत्यहनिष्यंतिश्रेयान्नः
समरेवधः ६० शृण्वंतुक्षत्रियाःसर्वेयावंतोऽत्रसमागताः ॥ यदाशूरंचभीरुंचमारयत्यंतकःसदा ६१ कोनमूढोनयुध्येतपुरुषःक्षत्रियोध्रुवम् ॥ श्रेयो नोभीमसेनस्य
कुदस्याभिमुखेस्थितम् ६२ सुखःसांग्रामिकोमृत्युःक्षत्रधर्मेणयुध्यतां ॥ मर्त्येनावश्यमर्तव्यंगृहेष्वापिकदाचन ६३ युध्यतःक्षत्रधर्मेणमृत्युरेषसनातनः ॥ हत्वेह
सुखमाप्नोतिहतःप्रेत्यमहत्फलम् ६४ नयुद्धधर्माच्छ्रेयान्वैपथाःस्वर्गस्यकौरवाः ॥ अचिरेणैवतोल्लोकान्हंतोयुद्धेसमश्रुते ६५ श्रुत्वातद्वचनंतस्यपूजयित्वाचपा
थिवाः ॥ पुनरेवाभ्यवर्ततपांडवानाततायिनः ६६ तानापततएवाश्रुयूढानीकाःप्रहारिणः ॥ प्रत्युद्ययुरतदापार्थाजयगृद्धाःप्रमन्यवः ६७ धनंजयोरथेनाजाव
भ्यवर्ततवीर्यवान् ॥ विश्रुतंत्रिषुलोकेषुव्याक्षिपन्गांडिवधनुः ६८ माद्रीपुत्रौचशकुनिसात्यकिश्चमहाबलः ॥ जवेनाभ्यपतन्ट्टायत्तावैतावकंबलम् ६९ ॥ इति
श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिसंकलयुद्धेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ सन्निवृत्तेजनौघेतुशाल्वोम्लेच्छगणाधिपः ॥ अभ्यवर्ततसंकुद्धःपांडवानां
महद्वलम् १ आस्थायसुमहानागंप्रभिन्नंपर्वतोपमम् ॥ दत्तमैरावतप्रख्यमभिन्नगणमर्दनम् २ योऽसौमहान्भद्रकुलप्रसूतःसुपूजितोधार्तराष्ट्रेणनित्यम् ॥ सुकल्पि
तःशास्त्रविनिश्चयज्ञैःसदोपवाह्यःसमरेपुराजन् ३ तमास्थितोराजवरोबभूवयथोदयस्थःसविताक्षपांते ॥ सतेननागप्रवेणराजन्मयुद्ययौपांडुसुतान्समेतान् ४
सितैःपृषत्कैर्विददारवेगैर्महेंद्रवज्रप्रतिमैःसुघोरैः ॥ ततःशरान्वैसृजतोमहारणेयोधांश्वराजन्नयतोयमालयम् ५ नास्यांतरंददृशुःस्वेपरेवायथापुरावज्रधरस्यदैत्याः ॥
ऐरावणस्थस्यचभूविमर्देदैत्याःपुरावासवस्येवराजन् ६ तेपाण्डवाःसोमकाःसृजयाश्वतमेकनागंददृशुःसमंतात् ॥ सहस्रशोवैविचरंतमेकंयथामहेंद्रस्यगजंसमीपे ७
संद्राव्यमाणंतुबलंपरेषांपरीतकल्पंविबभौसमंततः ॥ नैवावतस्थेसमरेभृशंभयाद्विमृद्यमानंतुपरस्परंतदा ८ ततःप्रभग्रासहसामहाचमूःसापांडवीतेननराधिपेन ॥
दिशश्चतस्रःसहसाविधावितागजेंद्रवेगंतमपारयंती ९ दृष्ट्वाचतविगवतींप्रभग्रासर्वैस्त्वदीयायुधियोधमुख्याः ॥ अपूजयंस्तेतुनराधिपंतंदध्मुश्चशंखान्शशिसन्निका
शान् १० श्रुत्वानिनादंत्वथकौरवाणांहर्षाद्विमुक्तंसहसंखशब्दैः ॥ सेनापतिःपांडवसृजयानांपांचालपुत्रोममृषेनकोपात् ११ ततस्तुतंवैद्विरदंमहात्माप्रत्युद्ययौत्व
रमाणोजयाय ॥ जंभोयथाशक्रसमागमेवैनागेंद्रमैरावणमिंद्रवाह्यम् १२ तमापतंतंसहसातुदृष्ट्वापांचालपुत्रंयुधिराजसिंहः ॥ तंवैद्विषंप्रेषयामासतूर्णवधायराजन्
दुपदात्मजस्य १३ सतंद्विपेंद्रंसहसाऽऽपतंतमविध्यदग्निप्रतिमैःपृषत्कैः ॥ कर्मारघौतैर्निशितैर्ज्वलद्भिर्नाराचमुख्यैस्त्रिभिरुग्रवेगैः १४ ऐरावणस्थस्यवासवस्य

पुराप्रथमेचभूविमर्देदैत्या अदेत्या देवाश्चयथा अंतरं न ददृशुस्तथा स्वेपरे चास्य शास्त्रस्यांतरं न ददृशुस्तथा इव शब्दो वाक्यालंकारे ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

ततोऽपरान्पंचशतान्महात्मानाराचमुख्यान्विससर्जकुम्भे ॥ सतैस्तुविद्धः परमद्विपोरणेतदापरावृत्यभृशंप्रदुद्भवे १५ तंनागराजसहस्राप्रणुन्नविद्राव्यमाणंविनिव
त्यंशाल्वः ॥ तोत्रांकुशैः प्रेषयामासतूर्णपंचालराजस्यरथंप्रदिश्य १६ दृष्ट्वाऽऽपतंतसहसातुनागंघृष्टयुग्मःस्वरथाच्छीघ्रमेव ॥ गदांप्रगृह्योग्रजवेनवीरोभूमिंप्रपन्नो
भयविह्वलांगः १७ सतरंथंहेमविभूषितांगंसाश्वंससूतंसहसाविमृद्य ॥ उक्षिप्यहस्तेननदन्महाद्विपोविपोथयामासवसुंधरातले १८ पांचालराजस्यसुतंचदृष्ट्वातदा
दितंनागवरेणतेन ॥ तमभ्यधावत्सहसाजवेनभीमःशिखंडीचशिनेश्चनत्ता १९ शरैश्चवेगंसहसानिगृह्यतस्याभितोव्यापततोगजस्य ॥ ससंगृहीतोरथिभिर्गजो
वैचचालतैर्वार्यमाणश्चसंख्ये २० ततःपृषत्कान्प्रवर्षराजासूर्योयथारश्मिजालंसमंतात् ॥ तैराशुगैर्वद्व्यमानारथौघाःप्रदुद्भुःसहितास्तत्रतत्र २१ तत्कर्मशाल्व
स्यसमीक्ष्यसर्वेपांचालपुत्रोनृपसृजयाश्च ॥ हाहाकारैर्नादयंतिस्मयुद्धेद्विपंसमंतादुरुधुनरात्र्याः २२ पांचालपुत्रस्वरितस्तुशूरोगदांप्रगृह्याचलशृंगकल्पाम् ॥ स
संभ्रमंभारतशत्रुघातीजवेनवीरोऽनुससारनागम् २३ ततस्तुनागंधरणीधराभमंदंस्त्रवंतंजलदप्रकाशम् ॥ गदांसमाविद्धयभृशंजघानपांचालराजस्यसुतस्तरस्वी २४
सभिन्नकुम्भःसहसाभिनद्यमुखात्प्रसूतंक्षतजंविमुंचन् ॥ पपातनागोधरणीधराभःक्षितिप्रकंपाच्चलितोयथाद्रिः २५ निपात्यमानेतूतदागजेंद्रेहाहाकृतेतवपुत्रस्य
सैन्ये ॥ सशाल्वराजस्यशिनिप्रवीरोजहारभस्त्रेनशिरःशितेन २६ हतोत्तमांगोयुधिसात्वतेनपपातभूमौसहनागराज्ञा ॥ यथाद्रिशृंगंसुमहप्रणुन्नवज्रेणदेवाधिप
चोदितेन २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिशाल्ववधेविंशतितमोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ संजयउवाच ॥ तस्मिंस्तुनिहतेश्वरेशाल्वेसभितिशोभने ॥ तवा
मज्यद्वलंवेगाद्वातेनेवमहाधुमः १ तत्प्रभंभलंदृष्ट्वाकृतवर्माहारथः ॥ दधारसमरेशूरःशत्रुसैन्यमहाबलः २ सन्निवृत्तास्तुतेश्वरादृष्ट्वासात्वतमाहवे ॥ शैलोपमंस्थि
रंराजन्कीर्यमाणंशरैर्युधि ३ ततःप्रवृत्तेयुद्धंकुरूणांपांडवैःसह ॥ निवृत्तानामहाराजमृत्युंकृत्वानिवर्तनम् ४ तत्राश्चर्यमभूद्युद्धंसात्वतस्यपरैःसह ॥ यदेकोवारया
मासपांडुसेनांदुरासदाम् ५ तेषामन्योऽसुहृदांकृतेकर्मणिदुष्करे ॥ सिंहनादःप्रहृष्टानांदिविस्पृक्षुमहानभूत् ६ तेनशब्देनवित्रस्तांपंचालान्भरतर्षभ ॥ शिने
र्नसामहाबाहुरवपद्यतसात्यकिः ७ ससमासाद्यराजानंक्षेमधूर्तिमहाबलम् ॥ सप्तभिर्निशितैर्बाणैरनयद्यमसादनम् ८ तमायांतंमहाबाहुंप्रवपंतंशितान्शरान् ॥
जवेनाभ्यपतद्धीमान्हादिक्यःशिनिपुंगवम् ९ सात्वतौचमहावीर्यौधन्विनौरथिनांवरौ ॥ अन्योन्यमभिधावेतांशस्त्रप्रवरधारिणौ १० पांडवाःसहपांचालायो
धाश्चान्येनृपोत्तमाः ॥ प्रेक्षकाःसमपद्यंततयोर्वोरसमागमे ११ नाराचैर्वत्सदंतैश्चवृष्ण्यंधकमहारथौ ॥ अभिजप्रतुरन्योन्यंप्रहृष्टाविवकुंजरौ १२

तस्मिन्निति १ । २ सात्वतंकृतवर्माणम् ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

चरंतौविविधान्महार्हादिक्यशिनिपुंगवौ ॥ मुहुरंतर्दधातेतौबाणवृष्ट्यापरस्परम् १३ चापवेगबलोद्धूतान्मार्गणावृष्टिणिसिंहयोः ॥ आकाशेसमपश्यामपतंगानि
वशीघ्रान् १४ तमेकंसत्यकर्माणमासाद्यहृदिकात्मजः ॥ अविध्यन्निशितैर्बाणैश्चतुर्भिश्चतुरोहयान् १५ सदीर्घबाहुःसंकुद्धस्तोत्रादितइवाद्रिपः ॥ अष्टभिःकृतव
र्माणमविद्धयत्परमेषुभिः १६ ततःपूर्णयतोत्सृष्टैःकृतवर्माशिलाशितैः ॥ सात्यकिंत्रिभिराहत्यधनुरेकेनचिच्छिदे १७ निकृत्तंतद्धनुःश्रेष्ठमपास्यशिनिपुंगवः ॥
अन्यदादत्तवेगेनशैनेयःसशरंधनुः १८ तदादायधनुःश्रेष्ठवरिष्ठःसर्वधन्विनाम् ॥ आरोप्यचधनुःशीघ्रंमहावीर्योमहाबलः १९ असृप्यमाणोधनुषश्छेदनंकृतवर्मणा ॥
कुपितोऽतिरथःशीघ्रंकृतवर्माणमभ्ययात् २० ततःसुनिशितैर्बाणैर्दशाभःशिनिपुंगवः ॥ जघानसूतंचाश्वांश्चध्वजंकृतवर्मणः २१ ततोरान्महेष्वासःकृतवर्मा
हारथः ॥ हताश्वसूतंसंप्रेक्ष्यरथंहेमपरिष्कृतं २२ रोषेणमहताऽऽविष्टःशूलमुद्यम्यमारिष ॥ चिक्षेपभुजवेगेनजिघांसुःशिनिपुंगवम् २३ तच्छूलंसात्वतोह्याजौनिर्भि
द्यनिशितैःशरैः ॥ चूर्णितंपातयामासमोहयान्निवमाधवम् २४ ततोऽपरेणभस्त्रेनहृद्येनसमताडयत् ॥ युयुधेयुयुधानेनहताश्वोहतसारथिः २५ कृतवर्माकृतस्तेनव
रणीमन्वपद्यत् ॥ तस्मिन्सात्यकिनाविरेद्वैरथेविरथीकृते २६ समपद्यतसर्वेषांसैन्यानांसुमहद्वयम् ॥ पुत्रस्यतवचात्यर्थंविषादःसमजायत २७ हतसूतेहताश्वेतु
विरथेकृतवर्मणि ॥ हताश्वंचसमालक्ष्यहतसूतमरिंदम २८ अभ्यधावत्कपोराजन्जिघांसुःशिनिपुंगवम् ॥ तमारोप्यरथोपस्थेमिषतांसर्वधन्विनाम् २९ अपो
वाहमहाबाहुंतूर्णमायोधनादपि ॥ शैनेयेऽधिष्ठितेराजन्विरथेकृतवर्मणि ३० दुर्योधनबलंसर्वपुनरासीत्पराङ्मुखम् ॥ तत्परेनान्वशुध्यंतसैन्येनरजसाऽऽवृताः
३१ तावकाःप्रहृताराजन्दुर्योधनमृतेनृपम् ॥ दुर्योधनस्तुसंप्रेक्ष्यभग्नस्वबलमंतिकात् ३२ जवेनाभ्यपतूर्णसर्वाश्चैकोन्यवारयत् ॥ पांडूश्चसर्वान्संकुद्धोघृष्टयुग्मंच
पार्षतम् ३३ शिखंडिनंद्रौपदेयान्पांचालानांचयेगणाः ॥ केकयान्सोमकांश्चैवसृजयांश्चैवमारिष ३४ असंभ्रमंदुराधर्षःशितैर्बाणैरवाकिरत् ॥ अतिष्ठदाहवेयतः
पुत्रस्तवमहाबलः ३५ यथायज्ञेमहानग्निर्मत्रपूतःप्रकाशवान् ॥ तथादुर्योधनोराजासंग्रामेसर्वतोऽभवत् ३६ तंपरेनाभ्यवर्तंतमर्त्यामृत्युमिवाहवे ॥ अथान्यंरथ
मास्थायहार्हादिक्यःसमपद्यत् ३७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणि सात्यकिंकृतवर्मयुद्धेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ पुत्रस्तुतेमहाराजरथस्थोर
थिनांवरः ॥ दुरुत्सहोवभौयुद्धेयथारुद्रःप्रतापवान् १ तस्यबाणसहस्रैस्तुप्रच्छन्नाह्यभवमही ॥ परांश्चसिषिचेबाणैर्धाराभिरिवपर्वतान् २ नचसोऽस्तिपुमान्क
श्चित्पांडवानांबलार्णवे ॥ हयोगजोरथोवाऽपियःस्याब्दाणैरविक्षतः ३ यंयंहिसमरेयोधंप्रपश्यामिविशांपते ॥ ससबाणैश्चितोऽभूद्वैपुत्रेणतवभारत ४ यथासै
नरजसासमुद्धूतेनवाहिनी ॥ प्रत्यदृश्यतसंछन्नातथाबाणैर्महात्मनः ५

बाणभूतामपश्यामपृथिवीपृथिवीपते ॥ दुर्योधनेनप्रकृताक्षिप्रहस्तेनधन्विना ६ तेषुयोधसहस्रेषुतावकेषुपरेषुच ॥ एकोदुर्योधनोह्यासीत्पुमानितिमतिर्मम ७
तत्राहुतमपश्यामतवपुत्रस्यविक्रमम् ॥ यदेकंमहिताःपार्थानाम्यवर्ततभारत ८ युधिष्ठिरंशतेनाजौविव्याधभरतर्षभ ॥ भीमसेनंचसप्तत्यासहदेवंचपंचभिः ९
नकुलंचचतुःषष्ट्याष्टष्टयुगंचपंचभिः ॥ सप्तभिर्द्रौपदेयांश्चत्रिभिर्विव्याधसात्यकिम् १० धनुश्चिच्छेदमहेनसहदेवस्यमारिष ॥ तदपास्यधनुश्छिन्नमाद्रीपुत्रःप्र
तापवान् ११ अभ्यद्रवतराजानंप्रगृह्यान्महद्वनुः ॥ ततोदुर्योधनंसंख्येविव्याधदशभिःशरैः १२ नकुलस्तुतयोवीरोराजाननवभिःशरैः ॥ घोररूपैर्महेष्वासो
विव्याधचननादच १३ सात्यकिश्चैवराजानंशरेणानतपर्वणा ॥ द्रौपदेयास्त्रिसप्तत्याधर्मराजश्चपंचभिः १४ अशीत्याभीमसेनश्चशरैराजानमार्पयन् ॥ समंतात्की
र्यमाणस्तुबाणसंचैर्महात्माभिः १५ नचचालमहाराजसर्वसैन्यस्यपश्यतः ॥ लाघवंसौष्ठवंचापिवीर्यंचापिमहात्मनः १६ अतिसर्वाणिभूतानिददृशुःसर्वमानवाः ॥
धार्तराष्ट्राहिराजेंद्रयोधास्तुस्वल्पमंतरम् १७ अपश्यमानाराजानंपर्यवर्ततदंशिताः ॥ तेषामापततांघोरस्तुमुलःसमपद्यत १८ क्षुब्धस्यहिसमुद्रस्यप्रावृट्का
लेयथास्वनः ॥ समासाद्यरणेतुराजनमपराजितम् १९ प्रत्युद्युर्महेष्वासाःपांडवानाततायिनः ॥ भीमसेनरणेकुद्वोद्रोणपुत्रोन्यवारयत् २० नानाबाणैर्महा
राजप्रमुक्तैःसर्वतोदिशम् ॥ नाज्ञायंतरणेवीरानदिशःप्रदिशःकुतः २१ ताडुभौकूरकर्माणाडुभौभारतदुःसहौ ॥ घोररूपमयुध्येतांकृतप्रतिकृतैषिणौ २२ त्रासयं
तौदिशःसर्वाज्याक्षेपकठिनत्वचौ ॥ शकुनिस्तुरणेवीरोयुधिष्ठिरमपीडयत् २३ तस्याश्वाश्चतुरोहत्वासुबलस्यसुतोविभो ॥ नादंचकारबलवत्सर्वसैन्यानिकोपयन्
२४ एतस्मिन्नंतरेवीरंराजानमपराजितम् ॥ अपोवाहरथेनाजौसहदेवःप्रतापवान् २५ अधान्यंरथमास्थायधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ शकुनिंनवभिर्विद्धापुनर्विव्या
धपंचभिः २६ ननादचमहानादंप्रवरःसर्वधन्विनाम् ॥ तद्युद्धमभवच्चिन्नघोररूपंचमारिष २७ प्रेक्षतांप्रीतिजननंसिद्धचारणसेवितम् ॥ उलूकस्तुमहेष्वासंनकु
लंयुद्धदुर्मदम् २८ अभ्यद्रवदमेयात्माशरवर्षैःसमंततः ॥ तथैवकुलःशूरःसौबलस्यसुतरणे २९ शरवर्षेणमहतासमंतात्पर्यवारयत् ॥ तौतत्रसमरेवीरौकुलपु
त्रौमहारथौ ३० योधयंतावपश्येतांकृतप्रतिकृतैषिणौ ॥ तथैवकृतवर्माणंशैनेयःशत्रुतापनः ३१ योधयन्शुशुभेराजन्बलिंशक्रडवाहवे ॥ दुर्योधनोधनुश्छित्वाष्ट
ष्टयुगस्यसंयुगे ३२ अथैनांछिन्नधन्वानंविव्याधनिशितैःशरैः ॥ घृष्टदुद्रोऽपिसमरेप्रगृह्यपरमायुधम् ३३ राजानंयोधयामासपश्यतांसर्वधन्विनाम् ॥ तयोर्दु
द्धमहच्चासीत्संग्रामेभरतर्षभ ३४ प्रभिन्नयोर्यथासक्तंमत्तयोर्वरहस्तिनोः ॥ गौतमस्तुरणेकुद्वोद्रौपदेयान्महाबलान् ३५ विव्याधबहुभिःशूरःशरैःसन्नतपर्वभिः ॥
तस्यतैरभवद्युद्धमिन्द्रियैरिवदेहिनः ३६ घोररूपमसंवार्यनिर्मर्यादमवर्तत ॥ तेचसंपीडयामासुरिन्द्रियाणीवबालिशम् ३७

३८।३९।४०।४१।४२ पर्ववाहनं ४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९ ॥ इतिशल्यपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ वर्तमानेइति १।२।३।४।५

सचतान्प्रतिसंरब्धःप्रत्ययोधयदाहवे ॥ एवंचित्रमभूद्युद्धंतस्यतैःसहभारत ३८ उत्थायोत्थायहियथादेहिनामिन्द्रियैर्विभो ॥ नराश्चैवनरैःसार्धदंतिनोदंतिभिस्त
था ३९ हयाहयैःसमासक्तारथिनोरथिभिःसह ॥ संकुलंचाभवदूयोघोररूपंविश्रापते ४० इदंचित्रमिदंघोरमिदंरौद्रमितिप्रभो ॥ युद्धान्यासन्महाराजघोराणि
चबहूनिच ४१ तेसमासाद्यसमरेपरस्परमरिंदमाः ॥ व्यनदंश्चैवजघ्नुश्चसमासाद्यमहाहवे ४२ तेषापत्रसमुद्भूतरंजस्तत्रिमदृश्यत ॥ वातेनचोद्धतराजन्धावद्भि
श्चाश्वसादिभिः ४३ रथनेमिसमुद्भूतनिःश्वासैश्चापिदंतिनाम् ॥ रजःसंध्याभ्रकलिलंदिवाकरपथययौ ४४ रजसातेनसंपृक्तोभास्करोनिष्प्रभःकृतः ॥ संछादिता
ऽभवदूमिस्तेचशूरामहारथाः ४५ मुहूर्तादिवसंवृत्तंनिरजस्कंसमंततः ॥ वीरशोणितसिक्तायांभूमौभरतसत्तम ४६ उपाशम्यततस्तत्रिंशतद्रजोघोरदर्शनम् ॥ त
तोऽपश्यमहंभूयोद्धंयुद्धानिभारत ४७ यथाप्राणंयथाश्रेष्ठमध्याह्नैवैसुदारुणम् ॥ वर्मणांतत्रराजेंद्रव्यदृश्यंतोज्ज्वलाःप्रभाः ४८ शब्दश्चतुमुलःसंख्येशराणांपतता
मभूत् ॥ महावेणुवनस्येवदह्यमानस्यपर्वते ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिंसंकुलयुद्धेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ वर्तमानेतदायुद्धे
घोररूपेभयानके ॥ अभज्यतबलंतत्रतवपुत्रस्यपांडवैः १ तांस्तुयत्नेनमहतासन्निवार्यमहारथान् ॥ पुत्रस्तेयोधयामासपांडवानामनीकिनीम् २ निवृत्ताःसहसायो
धास्तवपुत्रजयैषिणः ॥ सन्निवृत्तेषुतेष्वेवंयुद्धमासीत्सुदारुणम् ३ तावकानांपरेषांचदेवासुररणोपमम् ॥ परेषांतवसैन्येवानासीत्कश्चित्पराङ्मुखः ४ अनुमानेन
युध्यंतंसेज्ञाभिश्चपरस्परम् ॥ तेषांक्षयोमहानासीद्युध्यतामितरेतरम् ५ ततोयुधिष्ठिरोराजाक्रोधेनमहतायुतः ॥ जिगीषमाणःसंग्रामेधार्तराष्ट्रान्सराजकान् ६
त्रिभिःशारद्वतंविद्धारुक्मपुंखैःशिलाशितैः ॥ चतुर्भिर्निजवानाश्चान्नाराचैःकृतवर्मणः ७ अश्वत्थामातुहार्दिक्यमपोवाहयशस्विनम् ॥ अथशारद्वतोऽष्टाभिःप्र
त्यविध्ययुधिष्ठिरम् ८ ततोदुर्योधनोराजारथान्सप्तशतानरणे ॥ प्रैषयद्यत्रराजाऽसौधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ९ तेरथारथिभिर्युक्तामनोमारुतरंहसः ॥ अभ्यद्रवंतसंग्रामे
कौतयेस्यरथंप्रति १० तेसमंतान्महाराजपरिवार्ययुधिष्ठिरम् ॥ अदृश्यसायकैश्चकुर्मवाहवदिवाकरम् ११ तेदृष्ट्वाधर्मराजानंकौरवेयैस्तथाकृतम् ॥ ना
मृष्यंतसुसंरब्धाःशिखंडीप्रमुखारथाः १२ रथैरश्ववरैर्युक्तैःकिंकिणीजालसंवृतैः ॥ आजगमुरथरक्षंतःकुंतीपुत्रयुधिष्ठिरम् १३ ततःप्रवृत्तोरौद्रःसंग्रामः
शोणितोदकः ॥ पांडवानांकुरूणांचयमराष्ट्रविध्वनः १४ रथान्सप्तशतान्हत्वाकुरूणामाततायिनाम् ॥ पांडवाःसहपंचालैःपुनरेवाभ्यवारयन् १५ त
त्रयुद्धमहच्चासत्तिवपुत्रस्यपांडवैः ॥ नचततादृशंघृष्टंनैवापिपरिश्रुतम् १६ वर्तमानेतदायुद्धेनिर्मर्यादेसमंततः ॥ वध्यमानेषुयोधेषुतावकेष्वितरेषुच १७
विनदत्सुचयोधेषुशंखवर्यैश्चपूरितैः ॥ उक्रुष्टैःसिंहनादैश्चगर्जितैश्चैवधन्विनाम् १८

अतिप्रवृत्तेयुद्धेचच्छिद्यमानेषुमर्मसु ॥ धावमानेषुयोधेषुजययुद्धिषुमारिष १९ संहारेसर्वतोजातेपृथिव्यांशोवसंभवे ॥ बह्वीनामुत्तमस्त्रीणांसीमंतोद्धरणेतथा २०
निर्मर्यादेमहायुद्धेवर्तमानेषुदारुणे ॥ प्रादुरासन्विनाशायतदोत्पाताःसुदारुणाः २१ चचालशब्दकुर्वाणासपर्वतवनामही ॥ सदंडाःसोल्लुकाराजन्कीर्यमाणाःसमं
ततः २२ उल्काःपेतुर्दिवोभूमावाहय्यरविमंडलम् ॥ विष्वग्वाताःप्रादुरासन्नीचैःशर्करवर्षिणः २३ अश्रूणिमुमुचुर्नागावेषथुंचास्पृशन्धृशम् ॥ एतानघोरानना
दृत्यसमुत्पातान्सुदारुणान् २४ पुनर्युद्धायसंयताःक्षत्रियास्तस्थुरव्यथाः ॥ रमणीयेकुरुक्षेत्रेपुण्येस्वर्गयियासवः २५ ततोगांधारराजस्यपुत्रःशकुनिरब्रवीत् ॥
युद्धयध्वमग्रतोयावत्पृष्ठतोहन्मिपांडवान् २६ ततोऽनःसंप्रयातानांमद्रयोधास्तरस्विनः ॥ हृष्टाःकिलकिलाशब्दमकुर्वन्तपरेतथा २७ अस्मांस्तुपुनरासाद्यलब्ध
लक्षादुरासदाः ॥ शरासनानिधुन्वंतःशरवषरवाकिरन् २८ ततोहतंपरेस्तत्रमद्रराजबलंतदा ॥ दुर्योधनबलं दृष्ट्वापुनरासीत्पराङ्मुखम् २९ गांधारराजस्तुपुन
र्वाक्यमाहततोबली ॥ निवर्तध्वमधर्मज्ञायुध्यध्वंकिंसृतेनवः ३० अनीकंदशसाहस्रमश्वानांभरतर्षभ ॥ आसीद्गांधारराजस्यविशालप्रासयोधिनाम् ३१ बलेन
तेनविक्रम्यवर्तमानेजनक्षये ॥ पृष्ठतःपांडवानीकमभ्यघ्नन्निशितैःशरैः ३२ तदभ्रमिववातेनक्षिप्यमाणंसमंततः ॥ अभज्यतमहाराजपांडूनांसुमहद्वलम् ३३ त
तोयुधिष्ठिरःप्रेक्ष्यभग्नंस्वबलमंतिकात् ॥ अभ्यनोदयदव्यग्रःसहदेवमहाबलम् ३४ असौसुबलपुत्रोनोजघनंपीडयदंशितः ॥ सैन्यानिस्त्रयत्येषपश्यपांडवदुर्म
तिम् ३५ गच्छत्वंद्रौपदेयैश्चशकुनिंसौबलंजहि ॥ रथानीकमहंधक्ष्येपंचालसहितोऽनघ ३६ गच्छंतुकुंजराःसर्वेवाजिनश्चसहत्वया ॥ पादाताश्चत्रिसाहस्राःशकु
नितैर्वृतोजहि ३७ ततोऽगजाःसप्तशताश्चापपाणिभिरास्थिताः ॥ पंचचाश्वसहस्राणिसहदेवश्चवीर्यवान् ३८ पादाताश्चत्रिसाहस्राद्रौपदेयाश्चसर्वशः ॥ रणेह्यभ्य
द्रवंस्तेतुशकुनियुद्धदुर्मदम् ३९ ततस्तुसौबलोराजत्रभ्यतिक्रम्यपांडवान् ॥ जघानपृष्ठतःसेनांजययुद्धःप्रतापवान् ४० अश्वारोहास्तुसंरब्धाःपांडवानांतरस्वि
नाम् ॥ प्राविशन्सौबलानीकमभ्यतिक्रम्यतानरथान् ४१ तेतत्रसादिनःशूराःसौबलस्यमहद्वलम् ॥ रणमध्येव्यतिष्ठंतशरवर्षैरवाकिरन् ४२ तदुद्यतगदाप्रासम
कापुरुषसेवितम् ॥ प्रावर्ततमहदुद्धंराजन्दुर्मन्त्रितेतव ४३ उपारमंतज्याशब्दाःप्रेक्षकारथिनोऽभवन् ॥ नहिस्वेषांपरेषांवाविशेषःप्रत्यदृश्यत ४४ शूरबाहुविसृ
ष्टानांशक्तीनांभरतर्षभ ॥ ज्योतिषामिवसंपातमपश्यन्कुरुपांडवाः ४५ ऋष्टिभिर्विमलाभिश्चतत्रतत्रविशांपते ॥ संपतंतीभिराकाशमावृतंबह्वशोभत ४६ प्रा
सानांपतताराजन्रूपमासीत्समंततः ॥ शलभानामिवाकाशेतदाभरतसत्तम ४७ रुधिरोक्षितसर्वांगाविप्रविद्धैर्नियंतृभिः ॥ हयाःपरिपतंतिस्मशतशोथसहस्रशः
४८ अन्योन्यंपरिपिष्टाश्चसमासाद्यपरस्परम् ॥ आविक्षताःस्मदृश्यंतेवमंतोरुधिरंमुखैः ४९

ततोऽभवत्तमोघोरं सैन्येनरजसाऽऽवृते ॥ तानपाक्रमतोऽद्राक्षंतस्माद्देशादरिदम् ५० अश्वानराजन्मनुष्यांश्चरजसासंवृतेसति ॥ भूमौनिपतिताश्चान्येवमं
तोरुधिरंबहु ५१ केशकेशिसमालग्रानशेकुश्वेष्टितुंनराः ॥ अन्योन्यमश्वपृष्ठेभ्योविकर्षंतोमहाबलाः ५२ मल्लाहवसमासाद्यनिजघ्नरितरेतरम् ॥ अश्वैश्चव्य
पक्ष्यंतबहवोऽग्रगतासवः ५३ भूमौनिपतिताश्चान्येबहवोविजयैषिणः ॥ तत्रतत्रव्यदृश्यंतपुरुषा शूरमानिनः ५४ रक्तोक्षितैश्छिन्नभुजैरवकृष्टशिरोरुहैः ॥
व्यदृश्यतमहीकीर्णाशतशोऽथसहस्रशः ५५ दूरंनशक्यंतत्रासीद्वृत्तुमश्वेनकेनचित् ॥ साश्वारोहैर्हतैरश्वैरावृतेवसुधातले ५६ रुधिरोक्षितसन्नाहैरातशस्त्रैरुदा
युधैः ॥ नानाप्रहरणैर्घोरैःपरस्परवधैषिभिः ५७ सुसन्निकृष्टैःसंग्रामेहतभूयिष्ठसैनिकैः ॥ समुहृतंततोयुद्धासौबलोऽथविशांपते ५८ षट्साहस्रैर्हयैःशिष्टैरपा
याच्छकुनिस्ततः ॥ तथैवपांडवानीकरुधिरेणसमुक्षितम् ५९ षट्साहस्रैर्हयैःशिष्टैरपायाच्छांतवाहनम् ॥ अश्वारोहाश्चपांडूनामब्रुवन्रुधिरोक्षिताः ६० सु
सन्निकृष्टैःसंग्रामेभूयिष्ठेत्यक्तजीविताः ॥ नहिशक्यंरथैर्योदुकुलैरुवमहामजैः ६१ रथानेवरथायांतुकुंजराःकुंजरानपि ॥ प्रतियातोहिंशकुनिःस्वमनीकमवास्थितः
६२ नपुनःसौबलोराजायुद्धमभ्यागमिष्यति ॥ ततस्तुद्रौपदेयाश्चतेचमत्तामहाद्रिपाः ६३ प्रययुर्यत्रपांचाल्योष्टृयुग्रांमहारथः ॥ सहदेवोऽपिकौरव्यरजो
मेघेसमुत्थिते ६४ एकाकीप्रययौतत्रयत्रराजायुधिष्ठिरः ॥ ततस्तेषुप्रयातेषुशकुनिःसौबलःपुनः ६५ पार्श्वतोऽभ्यहनत्कुद्रोष्टृयुग्रांमस्यवाहिनीम् ॥ तत्पुनस्तुमु
लयुद्धं प्राणांस्त्यक्त्वाऽभ्यवर्तत ६६ तावकानांपरेषांचपरस्परवधैषिणाम् ॥ तेचान्योन्यमवैक्षंततस्मिन्वीरसमागमे ६७ योधाःपर्यपतन्मराजन्शतशोऽथसह
स्रशः ॥ असिभिच्छिद्यमानानांशिरसांलोकसंक्षये ६८ प्रादुरासीन्महान्शब्दस्तालानांपततामिव ॥ विमुक्तानांशरीराणांछिन्नानांपततांभुवि ६९ सायुधा
नांचबाहूनामूर्खणांचविशांपते ॥ आसीत्कटकटाशब्दःसुमहोऽहोमहर्षणः ७० निघ्नंतोनिशितैःशस्त्रैर्भ्रातृन्पुत्रान्सखीनपि ॥ योधाःपरिपतंतिस्मयथाऽऽमि
षकृतेखगाः ७१ अन्योन्यंप्रतिसंरब्धाःसमासाद्यपरस्परम् ॥ अहंपूर्वमहंपूर्वमितिनिघ्नन्सहस्रशः ७२ संघातेनासनभ्रष्टैरश्वारोहैर्गतासुभिः ॥ हयाःपरिपतं
तिस्मशतशोऽथसहस्रशः ७३ स्फुरतांप्रतिपिष्टानामश्वानांशीघ्रगामिनाम् ॥ स्तनतांचमनुष्याणांसन्नद्वानांविशांपते ७४ शक्तपृष्टिप्रासशब्दश्चतुमुलःसम
पद्यत ॥ भिदतांपरमर्मागिराजन्दुर्मन्त्रितेतव ७५ श्रमाभिभूताःसंरब्धाःश्रांतवाहाःपिपासवः ॥ विक्षताश्चशितैःशस्त्रैरभ्यवर्तंततावकाः ७६ मत्तारुधिरगंधेनब
हवोऽत्रविचेतसः ॥ जघ्नुःपरान्स्वकांश्चैवप्राप्तान्प्राप्ताननंतरान् ७७ बहवश्चगतप्राणाःक्षत्रियाजययुद्धिनः ॥ भूमावभ्यपतन्मराजन्शरवृष्टिभिरावृताः ७८ वृकष्ट
धृशृगालानांतुमुलेमोदनेऽहनि ॥ आसीद्वलक्षयोघोरस्तवपुत्रस्यपश्यतः ७९ नराश्वकायैःसंछन्नाभूमिरासीद्विशांपते ॥ रुधिरोदकचित्राचभीरूणांभयवर्धिनी ८०

असिभिःपट्टिशैःशूलैस्तक्षमाणाःपुनःपुनः ॥ तावका पांडवेयाश्चनन्यवर्ततभारत ८१ प्रहरं तोयथाशक्तियावत्प्राणस्यधारणम् ॥ योधाःपरिपतंतिस्मवमंतो
रुधिरं व्रणैः ८२ शिरो गृहीत्वा केशेषु कबंधः स्मप्रदृश्यते ॥ उद्यम्य च शितं खड्गं रुधिरं परिहृतम् ८३ तथोत्थितेषु बहुषु कबंधेषु नराधिप ॥ तथारुधिरं गंधेन
योधाः कश्मलमाविशन् ८४ मंदीभूते ततः शब्दे पांडवानां महद्वलम् ॥ अल्पावशिष्टेस्तुरगैरभ्यवर्ततसौबलः ८५ ततोऽभ्यधावंस्त्वरिताः पांडवा जयगृद्धिनः ॥
पदातयश्च नागाश्च सादिनश्चोद्यता युधाः ८६ कोष्ठकीकृत्य चाप्येनं परिक्षिप्य च सर्वशः ॥ शस्त्रैर्नानाविधैर्जघ्र्युद्धपारंति तीर्षवः ८७ त्वदीयास्तांस्तु संप्रेक्ष्य सर्व
तः समभिदुतान् ॥ रथाश्च पत्तिद्विरदाः पांडवानभिदुदुवुः ८८ केचित्पदातयः पट्टिमुष्टिभिश्च परस्परम् ॥ निजघ्नुः समरेश्वराः क्षीणशस्त्रास्ततोऽपतन् ८९ रथे
भ्योरथिनः पेतुर्द्विपेभ्यो हस्ति सादिनः ॥ विमानेभ्यो दिवो भ्रष्टाः सिद्धाः पुण्यक्षयादिव ९० एवमन्योन्यमायता योधा जग्मुर्महाहवे ॥ पितृन्भ्रातृन्वयस्यांश्च पु
त्रानपितथाऽपरं ९१ एवमासीदमर्यादं युद्धं भरतसत्तम ॥ प्रासासिबाणकलिलं वर्तमाने सुदारणे ९२ ॥ इति श्री० श० संकुल युद्धे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥
॥ सजय उवाच ॥ तस्मिन् शब्दे मृदौ जाते पांडवैर्निहतैः बलैः ॥ अश्वैः सप्तशतैः शिष्टैरुपावर्तत सौबलः १ सयात्वावाहिनीं तूर्णमब्रवीत्स्वरयन्युधि ॥ युध्यध्वामिति संह
ष्टाः पुनः पुनररिं दमाः २ अपृच्छत्क्षत्रियास्तत्र कनुराजामहाबलः ॥ शकुनेस्तद्वचः श्रुत्वा तमूचुर्भरतर्षभ ३ असौ तिष्ठति कौरव्योरणमध्ये महाबलः ॥ यत्रैतत्सुम
हच्छत्रं पूर्णचंद्रसमप्रभम् ४ यत्र ते सतनुत्राणारथास्तिष्ठंति दांशिताः ॥ यत्रैव तु मुलः क्षब्दः पर्जन्यनिनदोपमः ५ तत्र गच्छद्भुतराजंस्ततो द्रक्ष्यसि कौरवम् ॥ एवमु
क्तस्तु तैर्योधिः शकुनिः सौबलस्तदा ६ प्रययौ तत्र यत्रासौ पुत्रस्तवनराधिप ॥ सर्वतः संवृतो वीरैः समरे चित्रयोधिभिः ७ ततो दुर्योधनं दृष्ट्वा रथानीके व्यवस्थितम् ॥
सरथांस्तावकान्सर्वान्दर्शयन् शकुनिस्ततः ८ दुर्योधनमिदं वाक्यं हृष्टरूपो विशांपते ॥ कृतकार्यमिवात्मानं मन्यमानोऽब्रवीन्पुत्रम् ९ जहिराजन रथानीकमश्वः सर्वे
जिता मया ॥ नात्यक्ता जीवितं संख्येशक्यो जेतुं युधिष्ठिरः १० हते तस्मिन् रथानीके पांडवेनाभिपालिते ॥ गजानेतान् हनिष्यामः पदार्तींश्चेतरांस्तथा ११ श्रुत्वा तु वच
नं तस्य तावका जयगृद्धिनः ॥ जवेनाभ्यपतन् दृष्ट्वा पांडवानामनीकिनीम् १२ सर्वे विवृततूणीराः प्रगृहीतशरासनाः ॥ शरासनानि धुन्वानाः सिंहनादान्प्रणेदिरे
१३ ततो ज्यातलनिर्घोषः पुनरासीद्विशांपते ॥ प्रादुरासीच्छराणां च सुमुक्तानां सुदारुणः १४ तान्समीपगतान् दृष्ट्वा जवेनोद्यतकार्मुकान् ॥ उवाच देवकीपुत्रं कुंतीपु
त्रीधनं जयः १५ चोदयाश्चानसंभ्रातः प्रविशेत्तद्वलार्णवम् ॥ अंतमद्यगमिष्यामि शत्रूणां निशितैः शरैः १६ अष्टादश दिनान्यद्य युद्धस्यास्य जनार्दन ॥ वर्तमानस्य म
हतः समासाद्य परस्परं १७ अनंतकल्पाध्वजिनीभूत्वा ह्येषा महात्मनाम् ॥ क्षयमद्यगता युद्धे पश्य देवं यथाविधम् १८ १।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९ पापकं प्रचरिष्यति आचरिष्यति धार्तराष्ट्र इति शेषः ४०।४१

१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९ पापकं प्रचरिष्यति आचरिष्यति धार्तराष्ट्र इति शेषः ४०।४१

समुद्रकल्पं च बलं धार्तराष्ट्रस्य माधव ॥ अस्मानासाद्य संजातं गोष्पदोपममच्युत १९ हते भीष्मे तु संदध्याच्छिवं स्यादिह माधव ॥ न च तत्कृतवान्मूढो धार्तराष्ट्रः
सुबालिशः २० उक्तं भीष्मेण यद्वाक्यं हितं तथ्यं च माधव ॥ तच्चापि नासौ कृतवान्वीतबुद्धिः सुयोधनः २१ तस्मिंस्तु तुमुले भीष्मे प्रच्युते धरणीतले ॥ न जाने का
रणं किंतु येन युद्धमवर्तत २२ मूढास्तु सर्वथामन्ये धार्तराष्ट्रान्सुबालिशान् ॥ पतितेशांतनोः पुत्रे येऽकार्षुः संयुगं पुनः २३ अनंतरं च निहतद्रोणे ब्रह्मविदां वरे ॥ रा
धेये च विकर्णे च नैवाशाम्यत वैशसम् २४ अल्पावशिष्टे सैन्येऽस्मिन्मृतपुत्रे च पातिते ॥ सपुत्रे नैव व्याघ्रे नैवाशाम्यत वैशसम् २५ श्रुता युधिष्ठिते वीरे जलसंधे च
पौरवे ॥ श्रुता युधे च नृपतौ नैवाशाम्यत वैशसम् २६ भूरिश्रवसि शल्ये च शाल्वे चैव जनार्दन ॥ आवं त्येषु च वीरेषु नैवाशाम्यत वैशसम् २७ जयद्रथे च निहते ग
क्षसे चाप्यलायुधे ॥ बालिहके सोमदत्ते च नैवाशाम्यत वैशसम् २८ भगदत्ते हते शूरे कांबोजे च सुदारुणे ॥ दुःशासने च निहते नैवाशाम्यत वैशसम् २९ दृष्ट्वा विनि
हतान् शूरान् पृथग्मांडलिका नृपान् ॥ बलिनश्चरणे कृष्णे नैवाशाम्यत वैशसम् ३० अक्षौहिणीपतीन् दृष्ट्वा भीमसेन निपातितान् ॥ मोहाद्वायदिवालोभा न्नैवाशा
म्यत वैशसम् ३१ कोनुराजकुले जातः कौरवे यो विशेषतः ॥ निरर्थकं महद्द्वैरंकुर्यादन्यः सुयोधनात् ३२ गुणतोऽभ्यधिकान् ज्ञात्वा बलतः शौर्यतोऽपि वा ॥ अमूढः
कोनुर्युद्धे तजान्प्राज्ञो हिताहितम् ३३ यत्र तस्य मनो ह्यासीत्त्वयोक्तस्य हितं वचः ॥ प्रशमे पांडवैः सार्धं सौम्यस्य शृणुयात्कथम् ३४ येन शांतनवो वीरो द्रोणो
विदुर एव च ॥ प्रत्याख्याताः शमस्यार्थं किं नु तस्याद्यभेषजम् ३५ मौख्याद्येन पिता वृद्धः प्रत्याख्यातो जानार्दन ॥ तथामाता हितं वाक्यं भाषमाणा हितैषिणी
३६ प्रत्याख्याता ह्यसत्कृत्य सकस्मै रोचयेद्ददन् ॥ कुलांतकरणो व्यक्तं जात एष जनार्दन ३७ तथाऽस्य दृश्यते चेष्टानीति श्वैव विशांपते ॥ नैष दास्यति नोराज्य
मिति मे मतिरच्युत ३८ उक्तो हं बहुशस्ता तविदुरेण महात्मना ॥ न जीवन्दास्यते भार्गव धार्तराष्ट्रस्तु मानद ३९ यावत्प्राणाधारिष्यंति धार्तराष्ट्रस्य दुर्मतेः ॥ ताव
द्युष्मास्वपापेषु प्रचरिष्यति पापकम् ४० न च युक्तो न्यथा जेतुं मृते युद्धे न माधव ॥ इत्यब्रवीत्सदामां हि विदुरः सत्यदर्शनः ४१ तत्सर्वमद्य जानामिव्यवसायं दुरात्म
नः ॥ यदुक्तं वचनं तेना विदुरेण महात्मना ४२ यो हि श्रुत्वा वचः पथ्यं जामदग्न्याद्यथा तथम् ॥ अवामन्यत दुर्बुद्धिर्धुवंनाशमुखे स्थितः ४३ उक्तं हि बहुशः सिद्धेर्जा
तमात्रे सुयोधने ॥ एनं प्राप्य दुरात्मानं क्षयं क्षत्रंगमिष्यति ४४ तदिदं वचनं तेषां निरुक्तं वै जनार्दन ॥ क्षयं याता हिराजानो दुर्योधनकृते भृशम् ४५ सोऽद्य सर्वान्
रणे यो धान् निहनिष्यामि माधव ॥ क्षत्रियेषु हतेष्वशुश्रूष्ये च शिबिरे कृते ४६ वधाय चात्मनोऽस्माभिः संयुगं रोचयिष्यति ॥ तदंतं हि भवेद्द्वैरमनुमानेन माधव
४७ एवं पश्यामि वाष्णं यचितयन् प्रज्ञया स्वया ॥ विदुरस्य च वाक्येन चेष्टया च दुरात्मनः ४८

४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ ॥ इति शल्य० नी० भारतभा० चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ पञ्चवतामिति १

॥२३॥

तस्माद्याहिचमुवीरयावद्धन्मिशितैः शरैः ॥ दुर्योधनं महाबाहोवाहिनीं चास्यसंयुगे ४९ क्षेममद्यकरिष्यामि धर्मराजस्य माधव ॥ हत्वैतद्दुर्बलं सैन्यं धार्तराष्ट्रस्य पश्यतः ५० ॥ संजय उवाच ॥ अभीषुहस्तो दाशार्हस्तथोक्तः सव्यसाचिना ॥ तद्वलौचममित्राणामभीतः प्राविशद्वलात् ५१ कुंतलवृक्षशरैर्घोरं शक्तिकंटकसं कुलम् ॥ गदापरिघपंथानं रथनागमहाडुमम् ५२ हयपतिलताकीर्णं गहमानो महायशः ॥ व्यचरत्तत्र गोविंदोरथेनातिपताकिना ५३ ते हयाः पांडुराराजन्व हंतोर्जुनमाहवे ॥ दिक्षु सर्वास्विदृश्यंत दाशार्हेण प्रचोदिताः ५४ ततः प्रायाद्रथेनाजौ सव्यसाची परंतपः ॥ किरमशरशतांस्तीक्ष्णान्वारिधाराधनो यथा ५५ प्रा दुरासीन्महान् शब्दः शराणां नतपर्वणाम् ॥ इषुभिश्छाद्यमानानां समरे सव्यसाचिना ५६ असज्जंतस्तनुत्रेषु शरैः प्रापतन्भुवि ॥ इंद्राशनिसमस्पर्शां गंडीवप्रेषिताः शराः ५७ नरात्रागान्समाहत्य हयांश्चापिविशांपते ॥ अपतंतरणे बाणाः पतंगा इव धोषिणः ५८ आसीत्सर्वमवच्छन्नं गंडीवप्रेषितैः शरैः ॥ न प्राज्ञायंत समरे दिशो वा प्रदिशोऽपि वा ५९ सर्वमासिज्जगत्पूर्णं पार्थनामांकितैः शरैः ॥ रुक्मपुंखैस्तैलधौतैः कर्मारपरिमार्जितैः ६० ते दह्यमानाः पार्थेन पावकेनेव कुंजराः ॥ पार्थेन प्रजहुर्घोरावध्यमानाः शितैः शरैः ६१ शरचापधरः पार्थः प्रज्वलन्निवभास्करः ॥ ददाहसमरे यो धान्कक्षमाग्निरिव ज्वलन् ६२ यथावनां ते वनपैर्विसृष्टः कक्षं दहेत्कृष्णगतिः सुघोषः ॥ भूरिद्रुमं शुष्कलतावितानं भृशं समृद्धोज्ज्वलनः प्रतापी ६३ एवं स नागचगणप्रतापी शरार्चिरुच्चावचतिग्मतेजाः ॥ ददाहसर्वीतवपुत्रसे नाममृष्यमाणस्तरसातरस्वी ६४ तस्येषवः प्राणहराः सुमुक्तानां सज्जन्वैर्मसुरुक्मपुंखाः ॥ न च द्वितीयं प्रमुमोच बाणं न रेहयेवापरमद्विपे वा ६५ अनेकरूपा कृतिभिर्हि बाणैर्महारथानीकमनुप्रविश्य ॥ स एव एकस्तवपुत्रस्य सेनां जघान दैत्यानि ववज्रपाणिः ६६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वणि संकुलयुद्धे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ संजय उवाच ॥ पश्यतां यतमानानां शराणामनिवर्तिनाम् ॥ संकल्पमकरोन्मोघं गंडीवेन धनं जयः १ इंद्राशनिसमस्पर्शानविषह्यान्महौजसः ॥ विमृजन् दृश्यते बाणान्धारामुंचन्निवांशुदः २ तत्सैन्यं भरतश्रेष्ठवध्यमानं किरीटिना ॥ संप्रदुद्रावसंग्रामात्तवपुत्रस्य पश्यतः ३ पितृन् भ्रातृन् परित्यज्य वयस्यानपि चापरे ॥ हतधुर्यारथाः केचिद्धतमूतास्तथाऽपरे ४ भग्राक्षयुगचक्रैः केचिदासन्विशांपते ॥ अन्येषां सायकाः क्षीणास्तथाऽन्ये बाणपीडिताः ५ अक्षतायुगपत्केचित्प्राद्रवन्भयपीडिताः ॥ केचित्पुत्रानुपादाय हतभूयिष्ठबांधवाः ६ विभुक्कुशुः पितृस्त्वम्येसहायानपरे पुनः ॥ बांधवांश्च नरव्याघ्रभ्रातृन्संबन्धिनस्तथा ७ दुद्रुवुः केचिदुत्सृज्य तत्र तत्र विशांपते ॥ बहवोऽत्र भृशं विद्धासु ह्यमाना महारथाः ८ निःश्वसन्ति स्म दृश्यंते पार्थबाणहतानराः ॥ तान्नयेरथमारोप्य ह्याश्वास्य च मुहूर्तकम् ९ विश्रांताश्च वितृष्णाश्च पुनर्युद्धाय जग्मिरे ॥ तानपास्य गताः केचित्पुनरेव युयुत्सवः १० २३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० । १००१ । १००२ । १००३ । १००४ । १००५ । १००६ । १००७ । १००८ । १००९ । १०१० । १०११ । १०१२ । १०१३ । १०१४ । १०१५ । १०१६ । १०१७ । १०१८ । १०१९ । १०२० । १०२१ । १०२२ । १०२३ । १०२४ । १०२५ । १०२६ । १०२७ । १०२८ । १०२९ । १०३० । १०३१ । १०३२ । १०३३ । १०३४ । १०३५ । १०३६ । १०३७ । १०३८ । १०३९ । १०४० । १०४१ । १०४२ । १०४३ । १०४४ । १०४५ । १०४६ । १०४७ । १०४८ । १०४९ । १०५० । १०५१ । १०५२ । १०५३ । १०५४ । १०५५ । १०५६ । १०५७ । १०५८ । १०५९ । १०६० । १०६१ । १०६२ । १०६३ । १०६४ । १०६५ । १०६६ । १०६७ । १०६८ । १०६९ । १०७० । १०७१ । १०७२ । १०७३ । १०७४ । १०७५ । १०७६ । १०७७ । १०७८ । १०७९ । १०८० । १०८१ । १०८२ । १०८३ । १०८४ । १०८५ । १०८६ । १०८७ । १०८८ । १०८९ । १०९० । १०९१ । १०९२ । १०९३ । १०९४ । १०९५ । १०९६ । १०९७ । १०९८ । १०९९ । ११०० । ११०१ । ११०२ । ११०३ । ११०४ । ११०५ । ११०६ । ११०७ । ११०८ । ११०९ । १११० । ११११ । १११२ । १११३ । १११४ । १११५ । १११६ । १११७ । १११८ । १११९ । ११२० । ११२१ । ११२२ । ११२३ । ११२४ । ११२५ । ११२६ । ११२७ । ११२८ । ११२९ । ११३० । ११३१ । ११३२ । ११३३ । ११३४ । ११३५ । ११३६ । ११३७ । ११३८ । ११३९ । ११४० । ११४१ । ११४२ । ११४३ । ११४४ । ११४५ । ११४६ । ११४७ । ११४८ । ११४९ । ११५० । ११५१ । ११५२ । ११५३ । ११५४ । ११५५ । ११५६ । ११५७ । ११५८ । ११५९ । ११६० । ११६१ । ११६२ । ११६३ । ११६४ । ११६५ । ११६६ । ११६७ । ११६८ । ११६९ । ११७० । ११७१ । ११७२ । ११७३ । ११७४ । ११७५ । ११७६ । ११७७ । ११७८ । ११७९ । ११८० । ११८१ । ११८२ । ११८३ । ११८४ । ११८५ । ११८६ । ११८७ । ११८८ । ११८९ । ११९० । ११९१ । ११९२ । ११९३ । ११९४ । ११९५ । ११९६ । ११९७ । ११९८ । ११९९ । १२०० । १२०१ । १२०२ । १२०३ । १२०४ । १२०५ । १२०६ । १२०७ । १२०८ । १२०९ । १२१० । १२११ । १२१२ । १२१३ । १२१४ । १२१५ । १२१६ । १२१७ । १२१८ । १२१९ । १२२० । १२२१ । १२२२ । १२२३ । १२२४ । १२२५ । १२२६ । १२२७ । १२२८ । १२२९ । १२३० । १२३१ । १२३२ । १२३३ । १२३४ । १२३५ । १२३६ । १२३७ । १२३८ । १२३९ । १२४० । १२४१ । १२४२ । १२४३ । १२४४ । १२४५ । १२४६ । १२४७ । १२४८ । १२४

४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ ॥ इतिशल्यपर्वणिनीलकंठीयेभारत

हित्वापंचालराजस्यतदनीकंदुरुत्सहम् ॥ अपरेत्वबुवंस्तत्रक्षत्रियाभूशविक्षताः ४३ दुर्योधनेनकिंकार्यद्रक्ष्यध्वंयदिजीवति ॥ युद्धयध्वंसहिताःसर्वेकिंवोराजा
करिष्यति ४४ तेषांक्षत्रियाःक्षतैर्गोत्रैर्हतभूयिष्ठवाहनाः ॥ शरैःसंपीडयमानास्तुनातिव्यक्तमथाऽब्रुवन् ४५ इदं सर्वंबलंहन्मोयेनस्मपरिवारिताः ॥ एतेसर्वेग
जान्हत्वाउपयांतिस्मपांडवाः ४६ श्रुत्वातुवचनंतेषामश्वत्थामामहाबलः ॥ भिस्वापांचालराजस्यतदनीकंदुरुत्सहम् ४७ कृपश्चकृतवर्माचप्रययौयत्रसौब
लः ॥ रथानीकंपरित्यज्यशूराःसुहृदधन्विनः ४८ ततस्तेषुप्रयातेषुष्टष्टयुग्मपुरस्कृताः ॥ आययुःपांडवाराजन्विनिर्घ्नतःस्मतावकान् ४९ दृष्ट्वातुतानापत
तःसंप्रहृष्टान्महारथान् ॥ पराक्रांतास्ततोवीरानिराशाजीवितेतदा ५० विवर्णमुखभूयिष्ठमभवतावकंबलम् ॥ परिक्षीणायुधान्दृष्ट्वातानहंपरिवारितान् ५१
राजन्बलेनव्यंगेनत्यक्त्वाजीवितमात्मनः ॥ आत्मनापंचमोऽयुद्धयंपांचालस्यबलेनह ५२ तस्मिन्देशेव्यवस्थाययत्रशारद्वतःस्थितः ॥ संप्रहृतावयंपंचकि
रीटिशरपीडिताः ५३ दृष्ट्युग्ममहारौद्रंतत्रनाभूद्रणोमहान् ॥ जितास्तेनवयंसर्वेव्यपयामरणात्ततः ५४ अथापश्यंसात्यकिंतमुपायांतंमहारथम् ॥ रथैश्च
तुःशतैर्वीरोमामभ्यद्रवदाहवे ५५ दृष्ट्युग्मादहंमुक्तःकथंथिच्छांतवाहनात् ॥ पतितोमाधवानीकंदुष्कृतीनरकंयथा ५६ तत्रयुद्धमभूद्धोरमुहूर्तमतिदारु
णम् ॥ सात्यकिस्तुमहाबाहुर्ममहत्वापरिच्छदम् ५७ जीवग्राहमृक्कान्मासूहितंपतितंभुवि ॥ ततोमुहूर्तादिवतद्रजानीकमविध्यत ५८ गदयाभीमसेनेन
नाराचैरर्जुनेनच ॥ अभिपिष्टैर्महानागैःसमंतात्पर्वतोपमैः ५९ नातिप्रासिद्धैवगतिःपांडवानामजायत ॥ रथमार्गततश्चक्रेभीमसेनोमहाबलः ६० पांडवानां
महाराजव्यपाकर्षन्महागजान् ॥ अश्वत्थामाकृपश्चैवकृतवर्माचसात्वतः ६१ अपश्यंतोरथानीकेदुर्योधनमरिंदमम् ॥ राजानंसृगयामासुस्तवपुत्रंमहारथम्
६२ परित्यज्यचपांचाल्यंप्रयातायत्रसौबलः ॥ राज्ञोऽदर्शनसंविग्रावर्तमानेजनक्षये ६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणिदुर्योधनापयानेपंचविंशोऽध्यायः
॥ २५ ॥ ४४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ गजानीकेहतेतस्मिन्पांडुपुत्रेणभारत ॥ वध्यमानेबलेचैवभीमसेनेनसंयुगे १ चरंतंचतथादृष्ट्वाभीमसेनमरिंदमम् ॥
दंडहस्तंयथाकुद्धमंतकंप्राणहारिणम् २ समेत्यसमरेराजन्हतशेषाःसुतास्तव ॥ अदृश्यमानेकौरव्येपुत्रेदुर्योधनेतव ३ सोदर्याःसहिताभूत्वाभीमसेनमुपाद्र
वन् ॥ दुर्मर्षणःश्रुतांतश्चजैत्रोभूरिवलोरविः ४ जयत्सेनःसुजातश्चतथादुर्विषहोऽरिहा ॥ दुर्विमोचननामाचदुष्प्रधर्षस्तथैवच ५ श्रुतर्वाचमहाबाहुःसर्वयुद्ध
विशारदाः ॥ इत्येतेसहिताभूत्वातवपुत्राःसमंततः ६ भीमसेनमभिक्षुत्यरुधुःसर्वतोदिशम् ॥ ततोभीमोमहाराजस्वरथंपुनरास्थितः ७ सुमोचनिशिता
न्बाणान्पुत्राणांतवमर्भसु ॥ तेकीर्यमाणाभीमेनपुत्रास्तवमहारणे ८ भावदीपेपंचविंशतितमोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ गजानीकहति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९। ६०। ६१। ६२। ६३। ६४। ६५। ६६। ६७। ६८। ६९। ७०। ७१। ७२। ७३। ७४। ७५। ७६। ७७। ७८। ७९। ८०। ८१। ८२। ८३। ८४। ८५। ८६। ८७। ८८। ८९। ९०। ९१। ९२। ९३। ९४। ९५। ९६। ९७। ९८। ९९। १००।

भीमसेनमुपासेदुःप्रवणादिवकुंजरम् ॥ ततःकुद्धोरणेभीमःशिरोदुर्मर्षणस्यह १ सुरप्रेणप्रमथ्याशुपातयामासभूतले ॥ ततोऽपरेणभस्त्रेनसर्वावरणमेदिना १०
श्रुतातमवधोद्गीमस्तवपुत्रमहारथः ॥ जयस्तेनंततोविद्धानाराचेनहसन्निव ११ पातयामासकौरव्यंरथोपस्थादरिंदमः ॥ सपपातरथाद्राजनभूमौतूर्णममा
रच १२ श्रुतर्वातुततोभीमंकुद्धोविष्याधमारिष ॥ शतेनष्टप्रवाजानांशराणानतपर्वणाम् १३ ततःकुद्धोरणेभीमोजैश्रभूरिबलंरविम् ॥ श्रीनेतास्त्रिभिरान
च्छद्विषाग्निप्रतिमैःशरैः १४ तेहतान्यपतन्भूमौस्यंदनेभ्योमहारथाः ॥ वसंतपुष्पशवलानिकृताइवकिंशुकाः १५ ततोऽपरेणभस्त्रेनतीक्ष्णेनचपरंतपः ॥
दुर्विमोचनमाहत्यप्रेषयामासमृत्यवे १६ सहतःप्रापतभूमौस्वरथाद्रथिनांवरः ॥ गिरेस्तुकूटजोभग्नोमारुतेनेवपादपः १७ दुष्प्रधर्षततश्चैवसुजातंचसुतंतव ॥
एकैकंन्यहनत्संख्येद्वाभ्यांद्वाभ्यांचमूमुखे १८ तौशिलीमुखविद्वांगौपेततूरयसत्तमौ ॥ ततःपतंतंसमरेअभिवीक्ष्यसुतंतव १९ भस्त्रेनपातयामासभीमोदुर्वि
षहंरणे ॥ सपपातहतोवाहात्पश्यतांसर्वधान्विनाम् २० दृष्ट्वातुनिहतान्प्रातृन्बहूनेकेनसंयुगे ॥ अमर्षवशमापन्नःश्रुतर्वाभीममभ्ययात् २१ विक्षिपन्सुमह
च्चापंकर्तस्वरविभूषितम् ॥ विसृजन्सायकांश्चैवविषाग्निप्रतिमान्बहून् २२ सतुराजन्धनुश्छित्वापांडवस्यमहामृधे ॥ अथेनंछिन्नघन्वानंविंशत्यासमवाकिरत्
२३ ततोऽन्यद्वनुरादायभीमसेनोमहाबलः ॥ अवाकिरत्तवसुतंतिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् २४ महदासीत्तयोर्युद्धंचित्ररूपंभयानकम् ॥ यादृशंसमरेपूर्वजंभ
वासवयोर्युधि २५ तयोस्तत्रशितैर्मुक्तैर्यमदंडनिभैःशरैः ॥ समाच्छन्नाधरासर्वाखंडिशोविदिशस्तथा २६ ततःश्रुतर्वासंकुद्धोवनुरादायसायकैः ॥ भीमसेनं
रणेराजन्बाह्नोरुरसिचार्पयत् २७ सोऽतिविद्धोमहाराजतवपुत्रेणघन्विना ॥ भीमःसंभुस्तुभेकुद्धःपर्वणीवमहोदाधिः २८ ततोभीमोरुषाऽऽविष्टःपुत्रस्यतवमा
रिष ॥ सारथिचतुरश्चाश्वानशरैर्निन्येयमक्षयम् २९ विरथंतंसमालक्ष्यविशिखैर्लोमवाहिभिः ॥ अवाकिरदमेयात्मादर्शयन्पाणिलाघवम् ३० श्रुतर्वाविरथो
राजन्नाददेखद्गर्जन्चर्मणी ॥ अथास्याददतःखड्गंशतचंद्रंचमानुमत ३१ सुरप्रेणशिरःकायात्पातयामासपांडवः ॥ छिन्नोत्तमांगस्यततःसुरप्रेणमहात्मना ३२
पपातकायःसरथाद्वसुधामनुनादयन् ॥ तस्मिन्निपतितेवीरेतावकाभयमोहिताः ३३ अभ्यद्रवंतसंग्रामेभीमसेनंयुयुत्सवः ॥ तानापततएवाशुहतशेषादला
र्णवात् ३४ दंशितान्प्रतिजग्राहभीमसेनःप्रतापवान् ॥ तेतुतंवैसमासाद्यपरिवृष्टःसमंततः ३५ ततस्तुसंवृतोभीमस्तावकान्निशितैःशरैः ॥ पीडयामासता
न्सर्वान्सहस्राक्षइवासुरान् ३६ ततःपंचशतान्हत्वासवरूथान्महारथान् ॥ जघानकुंजरानीकंपुनःसप्तशतंयुधि ३७ हत्वाशतसहस्राणिपत्नीनांपरमेषुभिः ॥
वाजिनांचशतान्यष्टौपांडवःस्मविराजते ३८ भीमसेनस्तुकौतेयोहत्वायुद्धेसुतांस्तव ॥ मेनेकृतार्थमात्मानंसफलंजन्मचप्रभो ३९

तंतथायुद्धयमानंचविनिघ्नंतंचतावकान् ॥ ईक्षितुंनोत्सहंतेस्मतवसेन्यानराधिप ४० विद्राव्यचक्रुन्सर्वांस्तांश्वहत्वापदानुगान् ॥ दौर्म्योशब्दंततश्चक्रे
सयानोमहाद्विपात्र ४१ हतभूयिष्ठयोधातुतवसेनाविशांपते ॥ किंचिच्छेषामहाराजकृपणंसमपद्यत ४२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वणि एकादशधार्तरा
ष्ट्रवधेषद्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ दुर्योधनोमहाराजसुदर्शश्चापितेसुतः ॥ हतशेषौतदासंख्येवाजिमध्येव्यवस्थितौ १ ततोदुर्योधनं
द्वावाजिमध्येव्यवस्थितम् ॥ उवाचदेवकीपुत्रःकुंतीपुत्रंधनंजयम् २ शत्रवोहतभूयिष्ठाज्ञातयःपरिपालिताः ॥ गृहीत्वासंजयंचासौनिवृत्तःशनिपुंगवः ३
परिश्रांतश्चनकुलःसहदेवश्चभारत ॥ योधयित्वारणेपापान्धार्तराष्ट्रान्सहानुगान् ४ दुर्योधनमभित्यज्यत्रयएतेव्यवस्थिताः ॥ कृपश्चकृतवर्माचद्रौणिश्वैवम
हारथः ५ असौतिष्ठतिपांचाल्यःश्रियापरमयायुतः ॥ दुर्योधनबलंहत्वासहस्रैःप्रभद्रकैः ६ असौदुर्योधनःपार्थवाजिमध्येव्यवस्थितः ॥ छत्रेणध्रियमाणे
नप्रेक्षमाणोमुहुर्मुहुः ७ प्रतिव्यूह्यबलंसर्वैरणमध्येव्यवस्थितः ॥ एनंहत्वाशितैर्बाणैःकृतकृत्योभविष्यसि ८ गजानीकंहतंहत्वात्वांचप्राप्तमरिंदम ॥ यावन्न
विद्रवंत्येतेतावज्जहिसुयोधनम् ९ यातुकाश्चित्तुपांचाल्यक्षिप्रमागम्यतामिति ॥ परिश्रांतबलस्तातनैषमुच्येतकिल्बिषी १० हत्वातवबलंसर्वसंग्रामेष्टत
राष्ट्रजः ॥ जितान्पांडुसुतान्मत्वारूपधारयतेमहत ११ निहतंस्वबलंहत्वापीडितंचापिपांडवैः ॥ ध्रुवमेव्यतिसंग्रामेवधायैवात्मनोवृपः १२ एवमुक्तःका
ल्गुनस्तुकृष्णवचनमब्रवीत् ॥ घृतराष्ट्रसुताःसर्वेहताभीमेनमाधव १३ यावेतावास्थितौकृष्णतावद्यनभविष्यतः ॥ हतोभीष्मोहतोद्रोणःकर्णोवैकर्तनोहतः
१४ मद्रराजोहतःशल्योहतःकृष्णजयद्रथः ॥ हयाःपंचशताःशिष्टाःशकुनेःसौबलस्यच १५ रथानांतुशतेशिष्टेदेएवतुजनार्दन ॥ दंतिनांचशतंस्राग्रंत्रिसाह
स्राःपदातयः १६ अश्वत्थामाकृपश्चैवत्रिगर्ताधिपतिस्तथा ॥ उलूकःशकुनिश्चैवकृतवर्माचसात्वतः १७ एतद्वलमभूच्छेषधार्तराष्ट्रस्यमाधव ॥ मोक्षोननूनं
कालान्तुविद्यतेभुविकस्यचित् १८ तथाविनिहतेसैन्येपश्यदुर्योधनंस्थितम् ॥ अद्याह्माहिमहाराजोहतामित्रोभविष्यति १९ नहिमेमोक्ष्यतेकश्चित्परेषामि
हचितये ॥ येत्वद्यसमंकृष्णनहास्यंतिमदोत्कटाः २० तान्वैसर्वान्हनिष्यामियद्यपिस्युर्नमानुषाः ॥ अद्ययुद्धेसुसंकुद्धोदीर्घराज्ञःप्रजागरम् २१ अपने
ष्यामिगांधारंघातयित्वाशितैःशरैः ॥ निकृत्यवैदुराचारोयानिरत्नानिसौबलः २२ सभायामहरद्यूतेपुनस्तान्यहराम्यहम् ॥ अद्यतापिरोत्स्यंतिसर्वा
नागपुरंस्त्रियः २३ श्रुत्वापतींश्चपुत्रांश्चपांडवैर्निहतान्युधि ॥ समाप्तमद्यवैकर्मसर्वंकृष्णभविष्यति २४ अद्यदुर्योधनोदीप्ताश्रियंप्राणांश्चमोक्षयति ॥ नापयाति
भयात्कृष्णसंग्रामाद्यदिचेन्मम २५ निहतंविद्विवाष्ण्यधार्तराष्ट्रं सुबालिशम् ॥ ममह्येतदशक्तं वैवाजिद्वंदमरिंदम २६ १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३। ३४। ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४०। ४१। ४२। ४३। ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१।

सोढुं ज्यातलनिर्घोषं याहियावन्निहन्म्यहम् ॥ एवमुक्तस्तु दाशार्हः पांडवेन यशस्विना २७ अचोदयद्वयानराजन्दुर्योधनबलं प्रति ॥ तदनीकमभिप्रेक्ष्य त्रयः
सज्जामहारथाः २८ भीमसेनोऽर्जुनश्चैव सहदेवश्चमारिषः ॥ प्रययुः सिंहनादेन दुर्योधनजिघांसया २९ तान्प्रेक्ष्य सहितान्सर्वानजवेनोच्यत कार्मुकान् ॥ सौबलो
ऽभ्यद्रव्युद्धे पांडवानां ततायिनः ३० सुदर्शनस्तव सुतो भीमसेनं समभ्ययात् ॥ सुशर्माणकुनिश्चैव युयुधातेकिरीटिना ३१ सहदेवं तव सुतो ह्यपृष्ठगतोऽभ्यया
त् ॥ ततो हियद्वतः क्षिप्रं तव पुत्रो जनाधिप ३२ प्राप्तेन सहदेवस्य शिरसि प्राहरद्दृशम् ॥ सोऽपाविशद्रथोपस्थे तव पुत्रेण ताडितः ३३ रुधिराश्रुतसर्वांगआशी
विषड्वश्वसन् ॥ प्रतिलभ्यत तः संज्ञां सहदेवो विशांपते ३४ दुर्योधनं शरैस्तीक्ष्णैः संकुब्धः समवाकिरत् ॥ पार्थोऽपि युधिविक्रम्य कुंतीपुत्रो धनंजयः ३५ शूराणां
मश्वपृष्ठेभ्यः शिरांसि निचकर्त ह ॥ तदनीकं तदा पार्थो व्यधमद्बहुभिः शरैः ३६ पातयित्वा हयान्सर्वांस्त्रिगर्तान् रथान्ययौ ॥ ततस्ते सहिता भूत्वा त्रिगर्तानां महा
रथाः ३७ अर्जुनं वा सुदेवं च शरवर्षैरवाकिरन् ॥ सत्यकर्माणमाक्षिप्य क्षुरप्रेण महायशाः ३८ ततोऽस्य स्यंदनस्येषां चिच्छिदे पांडुनंदनः ॥ शिलाशितेन च विभो
क्षुरप्रेण महायशाः ३९ शिरश्चिच्छेद सहसा तप्तकुंडलभूषणम् ॥ सत्येषु मथ चादत्तयोधानां मिषतां ततः ४० यथा सिंहो वने राजन्मृगं परिबुभुक्षितः ॥ तं निहत्य
ततः पार्थः सुशर्माणं त्रिभिः शरैः ४१ विद्धातानहनत् सर्वानरथान् रुक्मविभूषितान् ॥ ततः प्रायात्त्वरन् पार्थो दीर्घकालं सुसंवृतम् ४२ मुंचन् क्रोधविषं तीक्ष्णं प्रस्थ
लाधिपतिं प्रति ॥ तमर्जुनः पृष्ठकानां शतेन भरतर्षभ ४३ पूरयित्वा ततो वाहान् प्राहरत् स्यधन्विनः ॥ ततः शरं समादाय यमदंडोपमं तदा ४४ सुशर्माणं समुद्दि
श्य चिक्षेपाशुहसन्निव ॥ सशरः प्रेषितस्तेन क्रोधदीप्तेन धन्विना ४५ सुशर्माणं समासाद्य विभेदहृदयं रणे ॥ सगता सुर्महाराजपपातधरणीतले ४६ नंदयन् पांड
वान्सर्वान्व्यथयंश्चापितावकान् ॥ सुशर्माणं रणे हत्वा पुत्रानस्य महारथान् ४७ सप्तचाष्टौ च त्रिंशच्च सायकैरनयत् क्षयम् ॥ ततोऽस्य निशितैर्बाणैः सर्वान्हत्वा पदा
नुगान् ४८ अभ्यगाद्धारतीं सेनां हतशेषां महारथः ॥ भीमस्तु समरे क्रुद्धः पुत्रं तव जनाधिप ४९ सुदर्शनमदृश्यं तं शरैश्चक्रे हसन्निव ॥ ततोऽस्य प्रहसन् क्रुद्धः शिरः
कायादप्राहरत् ५० क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन सहतः प्रापत् दुवि ॥ तस्मिंस्तु निहतो वीरे ततस्तस्य पदानुगाः ५१ परिवव्रुरणे भीमं किरंतो विविधान् शरान् ॥ ततस्तु नि
शितैर्बाणैस्तवानीकं वृकोदरः ५२ इंद्राशनिसमस्पर्शैः समं तात्पर्यं वाकिरत् ॥ ततः क्षणेन तद्भीमो न्यहनद्भरतर्षभ ५३ तेषु तूत्साद्यमानेषु सेनाध्यक्षामहार
थाः ॥ भीमसेनं समासाद्य ततोऽयुद्धयंतं भारत ५४ सतान्सर्वान् शरैर्वीरैरवाकिरत् पांडवः ॥ तथैव तावकाराजन् पांडवेयान् महारथान् ५५ शरवर्षेण महता समं
तात्पर्यं वारयन् ॥ व्याकुलं तदभूत्सर्वपांडवानां परैः सह ५६

47 | 48 | 49 | 50 | 51

॥२८॥

तावकानांचसमरेपांडवेयैर्युत्सताम् ॥ तत्रयोधास्तदापेतुःपरस्परसमाहताः ॥ उभयोःसेनयोराजन्संशोचंतस्मर्बाधवान् ५७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशाल्यपर्व
णिसुशर्मवधेसप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ तस्मिन्प्रवृत्तेसंग्रामेगजवाजिनरक्षये ॥ शकुनिःसौबलोराजन्सहदेवंसमभ्ययात् १ ततोस्या
पततस्तूर्णसहदेवःप्रतापवान् ॥ शरौघान्प्रेषयामासपतंगानिवशीघ्रगान् २ उलूकश्चरणेभीमंविव्याधदशभिःशरैः ॥ शकुनिश्चमहाराजभीमंविद्धात्रिभिःशरैः
३ सायकानानवत्यावैसहदेवमवाकिरत् ॥ तेश्वराःसमरेराजन्समासाद्यपरस्परम् ४ विव्यधुर्निशितैर्बाणैःकंकवर्हिणवाजितैः ॥ स्वर्णपुंखैःशिलाधौतैराकर्णप्र
हितैःशरैः ५ तेषांचापभुजोत्सृष्टाशरवृष्टिर्विशांपते ॥ आच्छादयद्दिशःसर्वाधाराइवपयोमुचः ६ ततःकुक्षोरणेभीमःसहदेवश्चभारत ॥ चेरतुःकदनंसंख्येकुर्व
तौसुमहाबलौ ७ ताभ्यांशरशतैश्छत्रंतद्वलंतवभारत ॥ सांधकारमिवाकाशमभवत्तत्रतत्रह ८ अश्वैर्विपरिधावद्भिःशरच्छनैर्विशांपते ॥ तत्रतत्रवृत्तोमार्गो
विकर्षद्भिर्हतान्बहून् ९ निहतानांहयानांचसहैवहयसादिभिः ॥ वर्मभिर्विनिकृतैश्चप्राप्तैश्छत्रैश्चमारिष १० ऋष्टिभिःशक्तिभिश्चैवसासिप्रासपरश्वधैः ॥ संछन्नाष्ट
थिवीजज्ञेकुसुमैःशबलाइव ११ योधास्तत्रमहाराजसमासाद्यपरस्परम् ॥ व्यचरंतरणेकुक्षाविनिघ्नंतःपरस्परम् १२ उद्धूतनयनैरोषात्संदष्टौष्ठुर्मुखैः ॥ सकुं
डलैर्महीच्छन्नापद्मार्किजल्कसन्निभैः १३ भुजैश्छिन्नैर्महाराजनागराजकरोपमैः ॥ सांगदैःसतनुत्रैश्चसासिप्रासपरश्वधैः १४ कबंधैरुत्थितैश्छिन्नैर्नृत्यादि
श्चापरैर्युधि ॥ क्रव्यादगणसंछन्नाघोराऽभूत्पृथिवीविभो १५ अल्पावशिष्टेसैन्येतुकौरवेयाम्महाहवे ॥ प्रहृष्टाःपांडवाभूत्वानिन्यरेयमसादनम् १६ एतास्मि
न्नंतरेश्वरःसौबलेयःप्रतापवान् ॥ प्रासेनसहदेवस्यशिरसिप्राहरद्भुशम् १७ सविह्वलोमहाराजरथोपस्थउपाविशत् ॥ सहदेवंतथादृष्ट्वाभीमसेनःप्रतापवान् १८
सर्वसैन्यानिंसंकुक्षोवारयामासभारत ॥ निर्विभेदचनाराचैःशतशोऽथसहस्रशः १९ विनिर्मिद्याकरोच्चैवसिंहनादमारिंदमः ॥ तेनशब्देनविप्रस्ताःसर्वेसहयवा
रणाः २० प्राद्रवन्सहसाभीताःशकुनेश्वपदानुगाः ॥ प्रभग्नानथतान्दृष्ट्वा राजादुर्योधनोऽब्रवीत् २१ निवर्तध्वमधर्मज्ञायुध्यध्वंकिंसृतेनवः ॥ इहकीर्तिसमाधा
यप्रेत्यलोकान्समश्नुते २२ प्राणान्जहातियोधीरोयुद्धेपृष्ठमदर्शयन् ॥ एवमुक्तास्तुतेराज्ञासौबलस्यपदानुगाः २३ पांडवानभ्यवर्ततमृत्युं कृत्वानिवर्तनम् ॥
द्रवद्भिस्तत्रराजैर्द्रुतःशब्दोऽतिदारुणः २४ क्षुब्धसागरसंकाशाःक्षुभिताःसर्वतोऽभवन् ॥ तांस्ततःपुरतोदृष्ट्वासौबलस्यपदानुगान् २५ प्रत्युद्ययुर्महाराजपा
ंडवाविजयोद्यताः ॥ प्रत्याश्वस्यचदुर्धर्षःसहदेवोविशांपते २६ शकुर्निदशमिविद्धाहयांश्चास्यात्रिभिःशरैः ॥ धनुश्चिच्छेदचशरैःसौबलस्यहसन्निव २७
अथान्यद्वनुरादायशकुनिर्युद्धदुर्मदः ॥ विव्याधनकुलंषष्ठ्याभीमसेनंचसप्तभिः २८ १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९

उलूकोऽपिमहाराजभीमंविव्याधसप्तभिः ॥ सहदेवंचसप्तत्यापरीप्सन्पितरंरणे २९ तंभीमसेनःसमरेविव्याधनवभिःशरैः ॥ शकुर्निचचतुःषष्ठ्यापार्श्वस्थांश्च
त्रिभिस्त्रिभिः ३० तेहन्यमानाभीमेननाराचैस्तैलपायितैः ॥ सहदेवरणेकुक्षाच्छादयन्शरवृष्टिभिः ३१ पर्वतवारिधाराभिःसविद्युतइवाशुदाः ॥ ततोऽस्यापत
तःश्वरःसहदेवःप्रतापवान् ३२ उलूकस्यमहाराजभस्त्रेनापहरच्छिरः ॥ सजगामरथाभूमिसहदेवेनपातितः ३३ रुधिरास्रुतसर्वांगोनंदयन्पांडवान्युधि ॥ पुत्रं
तुनिहतंदृष्ट्वाशकुनिस्तत्रभारत ३४ साश्रुकंठोविनिःश्वस्यक्षतुर्वाक्यमनुस्मरन् ॥ चिंतयित्वामुहूर्तंससबाष्पपूर्णेक्षणःश्वसन् ३५ सहदेवंसमासाद्यत्रिभिर्विव्या
धसायकैः ॥ तानपास्यशरान्मुक्तान्शरसंघैःप्रतापवान् ३६ सहदेवोमहाराजधनुश्चिच्छेदसंयुगे ॥ छिन्नेधनुषिराजैर्द्रुशकुनिःसौबलस्तदा ३७ प्रगृह्यविपुलं
खड्गंसहदेवायप्राहिणोत् ॥ तमापतंतंसहसाघोररूपंविशांपते ३८ द्विधाछिच्छेदसमरेसौबलस्यहसन्निव ॥ असिंहश्चातथाच्छिन्नंप्रगृह्यमहर्तीगदाम् ३९ प्रा
हिणोत्सहदेवायसामोधान्यपतद्भुवि ॥ ततःशक्तिमहाघोरांकालरात्रीमिवोद्यताम् ४० प्रेषयामाससंकुक्षःपांडवंप्रतिसौबलः ॥ तामापतंतीसहसाशरैःकनकभू
षणैः ४१ त्रिधाचिच्छेदसमरेसहदेवोहसन्निव ॥ सापपातत्रिधाच्छिन्नाभूमौकनकभूषणा ४२ शीर्यमाणायथादीप्तागगनाद्वैशतहदा ॥ शक्तिविनिहतांश्चसौब
लंचभयार्दितम् ४३ दुह्वुस्तावकाःसर्वेभयेजातेससौबलाः ॥ अथोत्कुष्ठमहश्चासिपांडवैर्जितकाशिभिः ४४ घातैराष्ट्रास्ततःसर्वेप्रायशोविमुक्ताऽभवन् ॥ ता
न्वैविमनसोदृष्ट्वामाद्रीपुत्रःप्रतापवान् ४५ शरैरेकसाहस्रैर्वारयामाससंयुगे ॥ ततोर्गाधारकैर्गुप्तपुष्टैरश्वैर्जयेद्युतम् ४६ आससादरणेयांतंसहदेवोऽथसौबलम् ॥
स्वमंशमवशिष्टंतंस्मृत्यशकुर्निमृप ४७ रथेनकांचनांगेनसहदेवःसमभ्ययात् ॥ अधिर्ज्यबलवत्कृत्वाव्याक्षिपन्सुमहद्वनुः ४८ ससौबलमभिदुत्यगार्धपत्रैःशि
लाशितैः ॥ भृशमभ्यहनत्कुद्धस्तोत्रैरिवमहाद्विपम् ४९ उवाचचैर्ममेधावीविष्टह्यस्मारयन्निव ॥ क्षत्रधर्मेस्थिरोभूत्वायुध्यस्वपुरुषोभव ५० यतदाहृष्यसेमूढ
ग्लहन्नक्षैःसभातले ॥ फलमद्यप्रपश्यस्वकर्मणस्तस्यदुर्मते ५१ निहतास्तेदुरात्मानोयेऽस्मानवहसन्पुरा ॥ दुर्योधनःकुलांगारःशिष्टस्त्वंचास्यमातुलः ५२ अ
द्यतेनिहनिष्यामिक्षुरेणोन्मथितंशिरः ॥ वृक्षात्फलमिवाविद्धंलगुडेनप्रमाथिना ५३ एवमुक्तामहाराजसहदेवोमहाबलः ॥ संकुक्षोरणशार्दूलोवेगेनाभिजगाम
तम् ५४ अभिगम्यसुदुर्धर्षःसहदेवोयुधांपतिः ॥ विरुध्यबलवद्वापंकोधेनप्रज्वलन्निव ५५ शकुर्निदशमिविद्धाचतुर्भिश्चास्यवाजिनः ॥ छत्रंभजधनुश्चा
स्यच्छित्त्वासिंहइवानदत् ५६ छिन्नध्वजधनुश्छत्रःसहदेवेनसौबलः ॥ कृतोविद्धश्चदुभिःसर्वमर्मसुसायकैः ५७ ततोभूयोमहाराजसहदेवःप्रतापवान् ॥ शकु
नेःप्रेषयामासशरवृष्टिदुरासदाम् ५८ ततस्तुकुक्षःसुबलस्यपुत्रोमाद्रीसुतंसहदेवविमर्दे ॥ प्रासेनजांबूनदभूषणेनजिघांसुरेकोऽभिपपातशीघ्रम् ५९

माद्रीसुतस्तस्यसमुद्यतंतं प्रासंसुवृत्तौ च भुजैरणाग्रे ॥ भल्लैस्त्रिभिर्युगपत्संचकर्तननादचोच्चैस्तरसाऽऽजिमध्ये ६० तस्याशुकारीसुसमाहितेन सुवर्णपुंखेन दृढा यसेन ॥ भल्लेन सर्वावरणातिगेनाशिरःशरीरात्प्रममाथभूयः ६१ शरेण कर्तस्वरभूषितेनादिवाकराभेण सुसंहितेन ॥ हतोत्तमांगोयुधिपांडवेन पपात भूमौ सुबलस्य पुत्रः ६२ सतच्छिरोवेगवता शरेण सुवर्णपुंखेन शिलाशितेन ॥ प्रावेरयत्कुपितः पांडुपुत्रो यत्तत्कुरुणामनयस्य मूलम् ६३ भुजौ सुवृत्तौ प्रचकर्त वीरः पश्चात्कबंधं रुधिरावसिक्तम् ॥ विरुपंधमानं निपपात घोरं रथोत्तमात्पार्थिवपार्थिवस्य ६४ हतोत्तमांगं शकुनिसमीक्ष्य भूमौ शयानं रुधिरार्द्रगात्रम् ॥ योधास्त्वदीयाभयनं प्रसत्वादिशः प्रजग्मुः प्रगृहीतशस्त्राः ६५ प्रविद्धताः शुष्कमुखा विसंज्ञा गांडीवघोषेण समाहताश्च ॥ भयार्दिता भग्नरथाश्चनागाः पदात्तयश्चैव सघातैराग्राः ६६ त तोरथाच्छकुर्निपातयित्वा मुदान्विता भारतपांडवेयाः ॥ शंखान्प्रदध्मुः समरेऽतिदृष्ट्वा सकेशवाः सैनिकान् हर्षयंतः ६७ तंचापि सर्वे प्रतिपूजयंतो दृष्ट्वा वृणाभस हदेवमाजौ ॥ द्विष्ट्याहतो नैकृतिको महात्मा सहात्मजो वीररणे त्वयोति ६८ ॥ इति श्रीम० श० शकुन्युलूकवधे अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ अथ हृदप्रदेशपर्वः ॥ संजय उवाच ॥ ततः कुड्ममहाराज सौबलस्य पदानुगाः ॥ त्यक्त्वा जीवितमाक्रंदे पांडवान् पर्यवारयन् १ तानर्जुनः प्रत्यगृह्णात्सहदेवो जयेद्युतः ॥ भीमसेनश्च तेजस्वी कुद्धाशीविषदर्शनः २ शक्त्यष्टिप्रासहस्तानां सहदेवं जिघांसताम् ॥ संकल्पमकरोन्मोघं गांडीवेन धनं जयः ३ संगृहीता युधान्वाहून्यो धानामभिधावताम् ॥ भल्लैश्चिच्छेदवीभत्सुः शिरांस्यपि हयानपि ४ ते हयाः प्रत्यपद्यंत वसुधां विगतासवः ॥ चरता लोकवीरेण प्रहताः सव्यसाचिना ५ ततो दुर्योधनो राजा दृष्ट्वा स्वबलसं क्षयम् ॥ हतशेषान्समानीय कुद्गोरथगणान्बहून् ६ कुंजरांश्च हयांश्चैव पादातांश्च समंततः ॥ उवाच सहितान्सर्वान् धार्तराष्ट्रदंष्ट्रवचः ७ समासाद्य रणे सर्वान् पांडवान्समुहद्रणान् ॥ पांचाल्यंचापि सबलं हत्वा शीघ्रं न्यवर्तत ८ तस्य ते शिरसा गृह्यवचनं युद्धदुर्मदाः ॥ अभ्युद्यूरणे पार्थीस्तव पुत्रस्य शासनात् ९ तानभ्यापत तः शीघ्रं हतशेषान्महारणे ॥ शरैराशीविषाकारैः पांडवाः समवाकिरन् १० तस्यै न्यं भरत श्रेष्ठ मुहूर्तेन महात्मभिः ॥ अवध्यतरणं प्राप्य त्रातारं नाम्यविदत् ११ प्रतिष्ठमानं तु भयान्नावतिष्ठति दंशितम् ॥ अश्वैर्विपरिधावाद्भैः सैन्येन रजसावृते १२ न प्राज्ञायंत समरे दिशः सप्रदिशस्तथा ॥ ततस्तु पांडवानीकान्निःसृत्य बहवो जनाः १३ अभ्यग्रस्तावकान्युद्धे मुहूर्तादिव भारत ॥ ततो निःशेषमभवत्तस्यै न्यं तव भारत १४ अक्षौहिण्यः समेतास्तु तव पुत्रस्य भारत ॥ एकादशहता युद्धे ताः प्रभो पांडुसंजयैः १५ तेषुराजसहस्रेषु तावकेषु महात्मसु ॥ एको दुर्योधनो राजन्नदृश्यत भृशं क्षतः १६ ततो वीक्ष्य दिशः सर्वादृष्ट्वा शून्यां च मेदिनीम् ॥ विहीनः सर्वयोधैश्च पांडवान् वीक्ष्य संयुगे १७ मुदितान्सर्वतः सिद्धान् नर्दमानान्समंततः ॥ बाणशब्दरवांश्चैव श्रुत्वा तेषां महात्मनाम् १८ ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८

दुर्योधनो महाराज कश्मलेनाभिसंवृतः ॥ अपयाने मनश्चक्रो विहीनबलवाहनः १९ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ निहते मामके सैन्ये निःशेषे शिबिरे कृते ॥ पांडवानां बले सू तर्किनु शेषमभूत्तदा २० एतन्मे पृच्छतो ब्रह्मिकुशलो ह्यसि संजय ॥ युञ्जदुर्योधनो मंदः कृतवांस्तनयो मम २१ बलक्षयं तथा दृष्ट्वा स एकः पृथिवीपतिः ॥ संजय उवाच ॥ रथानां द्वे सहस्रे तु सप्तनागशतानि च २२ पंचचाश्वसहस्राणि पत्नीनां च शतं शताः ॥ एतच्छेषमभूद्राजन्पांडवानां महद्वलम् २३ परिगृह्य हियुद्धे घृष्ट युष्मो व्यवस्थितः ॥ एकाकी भरत श्रेष्ठ ततो दुर्योधनो नृपः २४ नापश्यत्समरे कंचित्सहायं रथिनां वरः ॥ नर्दमानान्परान्दृष्ट्वा स्वबलस्य च संक्षयम् २५ तथा दृष्ट्वा महाराज एकः स पृथिवीपतिः ॥ हतं स्वहयमुत्सृज्य प्राङ्मुखः प्राद्रवद्भयात् २६ एकादशचमूर्त्ता पुत्रो दुर्योधनस्तव ॥ गदामादाय ते जस्वपि दातिः प्रस्थितो हृदम् २७ नातिदूरं ततो गत्वा पद्मचामेव नराधिपः ॥ सस्मारवचनं क्षतुर्धर्मशीलस्य धीमतः २८ इदं नूनं महाप्राज्ञो विदुरो दृष्ट्वा न पुरा ॥ महद्वैशमस्माकं क्षत्रियाणां च संयुगे २९ एवं विचिंतयानस्तु प्रविबिभृहं दंष्ट्रपः ॥ दुःखसंतप्तहृदयो दृष्ट्वा राजन्बलक्षयम् ३० पांडवास्तु महाराज घृष्टयुग्मपुरोगमाः ॥ अभ्यद्रवं तसंक्रुद्धास्तव राजन्बलं प्रति ३१ शक्त्यष्टिप्रासहस्तानां बलानामभिगर्जताम् ॥ संकल्पमकरोन्मोघं गांडीवेन धनं जयः ३२ तान् हत्वा निशितैर्बाणैः सामात्यान्स हबंधुभिः ॥ रथेष्वेतह्येतिष्ठन्नर्जुनो बह्वशोभत ३३ सुबलस्य हते पुत्रे स वाजिरथकुंजरे ॥ महावनमिव छिन्नमभवत्तावकं बलम् ३४ अनेकशतसाहस्रे बले दुर्योधनस्य ह ॥ नान्यो महारथो राजन्जीवमानो व्यदृश्यत ३५ द्रोणपुत्राद्वैरतात्तयैव कृतवर्मणः ॥ कृपाच्च गौतमाद्राजन्पार्थिवाच्च तवात्मजात् ३६ घृष्टयुग्मस्तु मां दृष्ट्वा हसन्सात्यकिमब्रवीत् ॥ किमनेन गृहीतेन नानेनार्थोऽस्ति जीवता ३७ घृष्टयुग्मवचः श्रुत्वा शिनेर्न तामहारथः ॥ उद्यम्य निशितं खड्गं हतुं मामुद्यतस्तदा ३८ तमागम्य महाप्राज्ञः कृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् ॥ मुच्यतां संजयो जीवन्न हंतव्यः कथंचन ३९ द्वैपायनवचः श्रुत्वा शिनेर्न ता कृतांजलिः ॥ ततो मामब्रवीन्मुक्त्वा स्वस्ति संजयसाधय ४० अनुज्ञातस्त्वहं तेन न्यस्तवर्मानिरायुधः ॥ प्रातिष्ठं येन नगरं सायाह्ने रुधिराक्षितः ४१ क्रोशमात्रमपक्रांतं गदापाणिमवस्थितम् ॥ एकंदुर्योधनं राजन्नपश्यं भृशविक्षतम् ४२ स तु मामश्रु पूर्णाक्षो नाशक्रोदभिर्वीक्षितुम् ॥ उपप्रेक्षत मां दृष्ट्वा तथा दीनमवस्थितम् ४३ तंचाहमपिशोचं तं दृष्ट्वैकाकिनमाहवे ॥ मुहूर्तेनाशकं वक्तुमतिदुःखपरिभुतः ४४ ततोऽस्मै तदहं सर्वमुक्तवान् ग्रहणं तदा ॥ द्वैपायनप्रसादाच्च जीवतो मोक्षमाहवे ४५ समुहूर्तामिव ध्यात्वा प्रतिलभ्य च चेतनाम् ॥ भातुं श्वसर्वसैन्यानि पर्यपृच्छत मां ततः ४६ तस्मै तदहमाचक्षे सर्वं प्रत्यक्षदर्शिवान् ॥ भ्रातृंश्च निहतान्सर्वान्सैन्यंच विनिपातितम् ४७ त्रयंकिल रथाः शिष्टास्तावकानां नराधिप ॥ इति प्रस्थानकाले मां कृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् ४८

हतेषु तर्वसैन्येषु पांडुपुत्रैरणाजिरे इत्यारभ्य शोकसंविम्वनसश्चिताध्यानपराऽभवन्नित्यंतःशल्यपर्वशेषो गदापर्वाख्यस्तस्य तात्पर्यं सर्वनाशोऽपि जीवितं दुस्त्यजं पराभूतमपिशृङ्खुरान्त्यजं

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ हतेषु तर्वसैन्येषु पांडुपुत्रैरणाजिरे ॥ मम सैन्यावशिष्टास्तो किमकुर्वत संजय १ कृतवर्मा कृपश्चैव द्रोणपुत्रश्च वीर्यवान् ॥ दुर्योधनश्चर्मदात्मा सा जाकिमकरोत्तदा २ ॥ संजय उवाच ॥ संप्राद्रवत्सु दारेषु क्षत्रियाणां महात्मनाम् ॥ विदुते शिबिरे शून्ये भृशो द्विग्रास्त्रयोरथाः ३ निशम्य पांडुपुत्राणां तदा वैजयि नां स्वनम् ॥ विदुतं शिबिरं दृष्ट्वा सायाह्ने राजगृह्णिनः ४ स्थानं नारोचयंस्तत्र तस्ते हृदमभ्ययुः ॥ युधिष्ठिरोऽपि धर्मात्मा भ्रातृभिः सहितोरणे ५ हृष्टः पर्यचर द्राजन दुर्योधनवधेऽप्यया ॥ मार्गमाणास्तु संकुद्धास्तव पुत्रं जयैषिणः ६ यत्नतोऽन्वेषमाणास्ते नैवापश्यन् जनाधिपम् ॥ सहितीव्रेण वेगेन मदापाणि रपाक्रमत ७ तंहृदं प्राविशन्वापि विष्टभ्यापः स्वमायया ॥ यदा तु पांडवाः सर्वे सुपरिश्रिता वहाः ८ ततः स्वशिबिरं प्राप्य व्यतिष्ठंत स सैनिकाः ॥ ततः कृपश्च द्रोणिश्च कृत वर्मा च सात्वतः ९ सन्निविष्टेषु पार्थेषु प्रयात्तास्तंहृदंशनैः ॥ ते तंहृदं समासाद्य यत्र शेते जनाधिपः १० अभ्यभाषंत दुर्धर्ष राजानं सुप्तमंभसि ॥ राजश्रुतिष्ठयु द्धयस्व सहास्माभिर्युधिष्ठिरम् ११ जित्वा वा पृथिवीं भुंक्ष्व हतो वा स्वर्गमाप्नुहि ॥ तेषामपि बलं सर्वहृदं दुर्योधनत्वया १२ प्रतिविद्धाश्च भूयिष्ठं ये शिष्टास्तत्र सैनि काः ॥ न ते वेगं विषहितुं शक्तास्तव विशांपते १३ अस्माभिरपि गुप्तस्य तस्मादुत्तिष्ठ भारत ॥ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ ॥ दिष्ट्या पश्यामि वो मुक्तानि दृशात्पुरुष क्षयात् १४ पांडुकौरवसंमर्दा जीवमानान्न रर्षमान् ॥ विजेष्यामो वयं सर्वे विश्रांता विगतक्लमाः १५ भवंतश्च परिश्रान्ता वयं च भृशविक्षताः ॥ उदीर्णं च बलं तेषां ते न युद्धं न रोचये १६ न त्वेतद्दुतं वीरो यद्गोमहदिदं मनः ॥ अस्मासु च पराशक्तिर्न तु कालः पराक्रमे १७ विश्रम्यैकां निशामद्य भवद्भिः सहितोरणे ॥ प्रतियोत्स्या म्यहं शत्रून् श्वोनमोऽस्त्यत्र संशयः १८ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तोऽब्रवीद्भीष्मी राजानं युद्धदुर्मदम् ॥ उत्तिष्ठ राजन् भद्रं ते विजेष्यामो वयं परान् १९ इष्टापूर्तेन दाने न सत्येन च जयेन च ॥ शपेराज न्यथा ह्यद्य निहनिष्यामि सोमकान् २० मास्मयन्न कृतां प्रीतिमाप्नुयांसि जनोचिताम् ॥ यदीमारजनीं व्युष्टानि दृहन्मि परान् रणे २१ नाहत्वा सर्वपांचालान् विमोक्ष्ये कवचं विभो ॥ इति सत्यं ब्रवीम्येतत्तन्मे शृणु जनाधिप २२ तेषु संभाषमाणेषु व्याधास्तं देशमाययुः ॥ मांसभारपरिश्रान्ताः पानीयार्थं यदृच्छया २३ ते हि नित्यं महाराज भमिसेनस्य लुब्धकाः ॥ मांसभारानुपाजन् दुर्भक्त्या परमया विभो २४ ते तत्र धिष्ठितास्तेषां सर्वतद्वचनं रहः ॥ दुर्योधनवचश्चैव शुश्रुवुः संगता मिथः २५ तेपि सर्वमहेष्वासा अयुद्धानि नि कौरवे ॥ निर्बंधं परमं च कुरुस्तदा वै युद्धकांक्षिणः २६ तांस्तथा समुदीक्ष्याथ कौरवाणां महारथान् ॥ अयुद्धमनसं चैव राजानं स्थितमंभसि २७ तेषां श्रुत्वा च संवादं राज्ञश्च सलिले सतः ॥ व्याधाभ्यजानन् राजेन्द्र सलिलस्थं सुयोधनम् २८

सीति च १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२० यन्न कृतां प्रीतिं यन्नादिजस्य पुण्यस्य फलं २१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८

२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२
 ते पूर्वपांडुपुत्रेण पृष्ठाह्यासन्नसुतं तव ॥ यदच्छोपगतास्तत्र राजानं परिमार्गता २९ ततस्ते पांडुपुत्रस्य स्मृत्वा तद्वापितं तदा ॥ अन्योन्यमब्रुवन् राजानं मृगया
 धाः शनैरिव ३० दुर्योधनं ख्यापयामो धनं दास्यति पांडवः ॥ अव्यक्तमिह नः ख्यातो हृदे दुर्योधनो नृपः ३१ तस्माद्रच्छामहे सर्वे यत्र राजा युधिष्ठिरः ॥ आख्या
 तुं सलिले सुसंदुर्योधनममर्षणम् ३२ घृतराष्ट्रात्मजं तस्मै भीमसेनाय धीमते ॥ शयानं सलिले सर्वे कथयामो धनुर्भूते ३३ सनोदास्यति सुप्रातो धनानि बहुलान्यु
 त ॥ किं नो मांसेन शुष्केण परिक्षिपेन शोषिणा ३४ एवमुक्त्वा तु ते व्याधाः संप्रहृष्टा धनार्थिनः ॥ मांसभारानुपादाय प्रययुः शिबिरं प्रति ३५ पांडवाः अपि महाराजल
 ब्धलक्षाः प्रहारिणः ॥ अपश्यमानाः समरे दुर्योधनमवस्थितम् ३६ निकृतेस्तस्य पापस्य ते पारंगमने प्लवः ॥ चाराः संप्रेषयामासुः समं तात द्रणाजिरे ३७
 आगम्य तु ततः सर्वे नष्टं दुर्योधनं नृपम् ॥ न्यवेदयंत स हिता धर्मराजस्य सैनिकाः ३८ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा चाराणां भरतर्षभ ॥ चितामभ्यगमतीति निशश्वासच
 पार्थिवः ३९ अथ स्थितानां पांडूनां दीनानां भरतर्षभ ॥ तस्माद्देशादपक्रम्य त्वरिता लुब्धका विभो ४० आजगमुः शिबिरं हृष्टा दृष्ट्वा दुर्योधनं नृपम् ॥ वार्यमा
 णाः प्रविष्टाश्च भीमसेनस्य पश्यतः ४१ ते तु पांडवमासाद्य भीमसेनं महाबलम् ॥ तस्मै तत्सर्वमाचख्युर्दुतं यच्च वै श्रुतम् ४२ ततो वृकोदरो राजन दत्त्वा तेषां धनं
 बहु ॥ धर्मराजाय तत्सर्वमाचक्षे परंतपः ४३ असौ दुर्योधनो राजन विज्ञातो मम लुब्धकैः ॥ संस्तभ्य सलिलं शेते यस्यार्थे परितप्यसे ४४ तद्वचो भीमसेनस्य प्रि
 यं श्रुत्वा विशांपते ॥ अजातशत्रुः कौतेयो हृष्टो भूत्सहसोदरैः ४५ तंच श्रुत्वा महेश्वासं प्राविष्टं सलिलहृदे ॥ क्षिप्रमेव ततोऽगच्छन् पुरस्कृत्य जनार्दनं ४६ ततः किल
 किलाशब्दः प्रादुरासीद्विशांपते ॥ पांडवानां प्रहृष्टानां पंचालानां च सर्वशः ४७ सिंहनादांस्ततश्चक्रुः क्ष्वेडाश्च भरतर्षभ ॥ त्वरिताः क्षत्रियाराज नृजग्मुर्द्वैपायनं ह
 दम् ४८ ज्ञातः पापो धार्तराष्ट्रो हृष्टश्चेत्यसकृद्रणे ॥ प्राकोशन सोमकास्तत्र हृष्टरूपाः समंततः ४९ तेषामाशुप्रयातानां रथानां तत्र वेगिनाम् ॥ बभूवुस्तुलः श
 ब्दो दिवस्पृक् पृथिवीपते ५० दुर्योधनं परीप्संतस्तत्र तत्र युधिष्ठिरम् ॥ अन्वयुस्त्वरितास्ते वै राजानं श्रांतवाहनाः ५१ अर्जुनो भीमसेनश्च माद्रीपुत्रौ च पांड
 वौ ॥ घृष्टघुम्रश्च पांचाल्यः शिखंडी चापराजितः ५२ उत्तमौजा युधामन्युः सात्यकिश्च महारथः ॥ पंचालानां च येशिष्टाद्रौ पदेयाश्च भारत ५३ हयाश्च सर्वे ना
 गाश्च शतशश्च पदातयः ॥ ततः प्रातो महाराज धर्मराजः प्रतापवान् ५४ द्वैपायनहृदं चोरं यत्र दुर्योधनोऽभवत् ॥ शीतामलजलहृदं द्वितीयमिव सागरम् ५५
 मायया सलिलं स्तभ्य यत्राभूतो स्थितः सुतः ॥ अत्यहुतेन विधिना दैवयोगेन भारत ५६ सलिलांतर्गतः शेते दुर्दर्शः कस्याचित्प्रभो ॥ मानुषस्य मानुष्ये
 द्रगदाहस्तो जनाधिपः ५७ ततो दुर्योधनो राजा सलिलांतर्गतो वसन् ॥ शुश्रुवे तु मुलं शब्दं जलदोपमनिःस्वनम् ५८ युधिष्ठिरश्च राजेन्द्र तंहंसहसोदरैः ॥
 आजगाम महाराज तव पुत्रवधाय वै ५९

५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९

६० । ६१ अपयास्यामहे त्वदन्वेण भिया ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ ॥ इति शल्यपर्वीतर्गतगदापर्वणि मीलकंठीये भारतभावेदीपे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ अ ॥
 महताशंखनादेन रथनेमिस्वनेन च ॥ ऊर्ध्वधुन्वन्महारेणुं कं पयंश्चापि मेदिनीम् ६० यौधिष्ठिरस्य सैन्यस्य श्रुत्वा शब्दं महारथाः ॥ कृतवर्मा कृपो द्रौणी राजानमि
 दमब्रुवन् ६१ इमे ह्यायां तिसंहृष्टाः पांडवा जितकाशिनः ॥ अपयास्यामहे तावदनुजाना तु नो भवान् ६२ दुर्योधनस्तु तच्छ्रुत्वा तेषां तत्र तरास्विनाम् ॥ तथेत्यु
 क्त्वा हृदंतं वै माययाऽस्तं भयत्प्रभो ६३ ते त्वनुज्ञाप्य राजानं भृशं शोकपरायणाः ॥ जग्मुर्दूरं महाराजकृपप्रभृतयोरथाः ६४ ते गत्वा दूरमध्वानं न्यग्रोधं प्रेक्ष्य मा
 रिष ॥ न्यविशंत भृशं श्रांताश्चितयंतो नृपं प्रति ६५ विष्टभ्य सलिलं सुतो धार्तराष्ट्रो महाबलः ॥ पांडवाश्चापि संप्राप्तास्तं देशं युद्धमीप्सवः ६६ कथं नु युद्धं मविताक
 थं राजा भविष्यति ॥ कथं नु पांडवाराज नृपतिपत्स्यंति कौरवम् ६७ इत्येवं चितयानास्तुरथेभ्यो श्वांश्चिमुच्यते ॥ तत्रासांचक्रिरे राजन कृपप्रभृतयोरथाः ६८
 ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वीतर्गतगदापर्वणि त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ततस्तेष्वपयातेषु रथेषु त्रिषु पांडवाः ॥ ते हृदं प्रत्यपद्यंत यत्र दुर्यो
 धनोऽभवत् १ आसाद्य च कुरुश्रेष्ठ तदा द्वैपायनं हृदम् ॥ स्तंभितं धार्तराष्ट्रेण दृष्ट्वा तं सलिलाशयम् २ वासुदेवमिदं वाक्यमब्रवीत् कुरुर्नदनः ॥ पश्येमां धार्तराष्ट्रेण
 मायामप्सु प्रयोजिताम् ३ विष्टभ्य सलिलं शेते नास्य मानुषतो भयम् ॥ दैवी मायाभिर्माकृत्वा सलिलांतर्गतो ह्ययम् ४ निकृत्या निकृतिप्रज्ञो न मे जीवांश्चिमुक्ष्यते ॥
 यद्यस्य समरे स ह्यंकुरुते वज्रभृत्स्वयम् ५ तथाप्येनं हतं युद्धे लोकाद्रक्ष्यंति माधव ॥ वासुदेव उवाच ॥ मायाविन इमां मायां मायया जहि भारत ६ मायावी मायया व
 ध्यः सत्यमेत युधिष्ठिर ॥ क्रियाभ्युपायैर्बहुभिर्मायामप्सु प्रयोज्य च ७ अहिर्बभूव रथेष्ठमायात्मानं सुयोधनम् ॥ क्रियाभ्युपायैरिद्रेण निहता दैत्यदानवाः ८ कि
 याभ्युपायैर्बहुभिर्बलैर्बद्धो महात्मना ॥ क्रियाभ्युपायैर्बहुभिर्हिरण्याक्षो महासुरः ९ हिरण्यकशिपुश्चैव क्रिययैव निषूदितौ ॥ वृत्रश्च निहतो राजन क्रिययैव न संश
 यः १० तथा पौलस्त्यतनयो रावणो नाम राक्षसः ॥ रामेण निहतो राजन सानुबंधः सहानुगः ११ क्रियया योगमास्थाय तथा त्वमपि विक्र ॥ क्रियाभ्युपायैर्निहतौ
 मयाराज न पुरातनौ १२ तारकश्च महादैत्यो विप्रचित्तिश्च वीर्यवान् ॥ वातापिरिव लश्चेव त्रिशिराश्च तथा विभो १३ सुदोपसुंदावसुरौ क्रिययैव निषूदितौ ॥
 क्रियाभ्युपायैरिद्रेण त्रिदिवं भुज्यते विभो १४ क्रियाबलवती राजन नान्यत्किंचि युधिष्ठिर ॥ दैत्याश्च दानवाश्चैव राक्षसाः पार्थिवास्तथा १५ क्रियाभ्युपायै
 निहताः क्रियां तस्मात्समाचर ॥ संजय उवाच ॥ इत्युक्तो वासुदेवेन पांडवः संशितव्रतः १६ जलस्थं तं महाराज तव पुत्रं महाबलम् ॥ अभ्यभाषत कौतेयः प्रहस
 न्निव भारत १७ सुयोधनकिमर्थोऽयमारंभोऽप्सुकृतस्त्वया ॥ सर्वक्षत्रघातयित्वा स्वकुलं च विशांपते १८

तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ जीवितेऽसुंदुर्योधनं विज्ञाय कदाचिद्राज्याधेयुधिष्ठिरस्तस्मै दारस्यतीत्याशंक्यमगवांस्तं बोधयति दुर्योधनवधार्थं मायाविन इत्यादिना क्रियाभ्युपायैः शत्रुक्रियातु
 कृपैः प्रतीकैर्बहुभैरधर्मे वैत्यर्थः एते तु लकारिणश्चलैरेव हंतव्या इति भावः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ विक्रमविक्रमं कुरुष्व १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ । २० । २१ । २२ । २३ अयुद्धं युद्धवर्जनं अवस्थानं विज्ञेयं वावस्थानं राज्ये वा स्वर्गो वा स्थितिर्व्यवस्थानं तद्भावश्चैतत्तद्वर्धनं त्रिविधं त्रिविधं त्रिविधं त्रिविधं १४ । १५ । १६ । १७ ब्रूहीति
हेतूरेतिसाधिक्षेपसंबोधनं यथावृत्त्यानिमित्तभूतया वानप्रस्थत्वेन वान्यस्तशस्त्रत्वेन वा क्लीबत्वेन वा रवंसंगरं त्यजति तावृत्तिब्रूहि नन्वं वानप्रस्थोऽसिराज्याधिस्वात् नापिन्यस्तशस्त्रो गदाधा
जलाशयं प्रविष्टोऽद्यवांछन् जीवितमात्मनः ॥ उत्तिष्ठ राजन्युध्यस्व सहास्माभिः सुयोधन १९ स ते दपो नरश्रेष्ठ सचमानः कते गतः ॥ यस्त्वं संस्तभ्यसालिलं भीतोरा
जनव्यवस्थितः २० सर्वे वां शूर इत्येवं जनाजल्पं तिसंसदि ॥ व्यर्थं तद्भवतो मन्ये शौर्यं सालिलशायिनः २१ उत्तिष्ठ राजन्युध्यस्व क्षत्रियोऽसि कुलोद्भवः ॥ कौरवेयो
विशेषेण कुलं जन्मच संस्मर २२ सकथं कौरवेवंशे प्रशंस न जन्मचात्मनः ॥ युद्धाद्भीतस्ततस्तोयं प्रविश्य प्रतितिष्ठसि २३ अयुद्धमव्यवस्थानं नैषधर्मः सनातनः ॥
अनार्यजुष्टमस्वर्ग्यरणे राजन्पलायनम् २४ कथं पारमगत्वा हियुद्धे त्वं वैजि जीविषुः ॥ इमानि पतितान् दृष्ट्वा पुत्रान् भ्रातृन् पितृन् स्तथा २५ संबन्धिनो वयस्यांश्च मा
तुलान् बांधवांस्तथा ॥ घातयित्वा कथं तात ह देतिष्ठसि सांप्रतम् २६ शूरमानी न शूरस्त्वं मृषावदसि भारत ॥ शूरोऽहमिति दुर्बुद्धे सर्वलोकस्य शृण्वतः २७ नाहिशूराः
पलायंते शूरा न दृष्ट्वा कथंचन ॥ ब्रूहि वा त्वं यथा वृत्त्या शूरस्य जसि संगरम् २८ स त्वमुत्तिष्ठ युध्यस्व विनीय भयमात्मनः ॥ घातयित्वा सर्वसैन्यं भातृंश्चैव सुयोधन २९
नेदानीं जीविते बुद्धिः कार्या धर्मचिकीर्षया ॥ क्षत्रधर्ममुपाश्रित्य त्वद्विधेन सुयोधन ३० यत्तु कर्णमुपाश्रित्य शकुनिं चापि सौबलम् ॥ अमर्त्य इव संमोहात्त्वमात्मानं
न बुद्धवान् ३१ तत्पापं सुमहत्कृत्वा प्रतियुध्यस्व भारत ॥ कथं हि त्वद्विधो मोहाद्द्रोचयेत पलायनम् ३२ कते तत्पौरुषं यातं कचमानः सुयोधन ॥ कचविक्रांतताया
ता कचविस्फूर्जितं महत् ३३ कते कृतास्त्रबायाता किंच शेषे जलाशये ॥ स त्वमुत्तिष्ठ युध्यस्व क्षत्रधर्मेण भारत ३४ अस्मांस्तु वापराजित्य प्रशाधि पृथिवीमिमाम् ॥
अथवा निहतोऽस्माभिर्भूमौ स्वप्स्यसि भारत ३५ एष ते परमो धर्मः सृष्टो धात्रा महात्मना ॥ तं कुरुष्व यथा तथ्यं राजा भवमहारथ ३६ ॥ संजय उवाच ॥ एवमुक्तो
महाराज धर्मपुत्रेण धीमता ॥ सालिलस्थस्तव सुत इदं वचनमब्रवीत् ३७ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ नैतच्चित्रं महाराज यद्भीः प्राणिनमाविशेत् ॥ न च प्राणयाद्भीतो व्यपया
तोऽस्मि भारत ३८ अरथश्चानिषंगी च निहतः पार्ष्णि साराथिः ॥ एकश्चाप्यगणः संख्ये प्रत्याश्वासमरोचयम् ३९ न प्राणहेतोर्न भयान्ना विषादाद्विशांपते ॥ इदमंभः
प्रविष्टोऽस्मि श्रमात्विदमनुष्ठितम् ४० त्वं चाश्वसि हि कौंतेय ये चाप्यनुगतास्तव ॥ अहमुत्थाय वः सर्वान् प्रतियोत्स्यामि संयुगे ४१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ आश्व
स्ता एव सर्वे स्मचिरं त्वां मृगयामहे ॥ तदिदानीं स मुत्तिष्ठ युध्यस्व हे सुयोधन ४२ हत्वा वासमे पार्थान् स्फीतं राज्यमवाप्सहि ॥ निहतो वारणेऽस्माभिर्वीरलोकमवाप्स्य
सि ४३ ॥ दुर्योधन उवाच ॥ यदर्थं राज्यमिच्छामि कुरुणां कुरुनंदन ॥ तद्विमे निहताः सर्वे भ्रातरो मे जनेश्वर ४४

रित्वात्परिशेषात् क्लीबोऽस्मीति माभाषस्व युद्धं कु

विंतिभावः २८ विनीयस्य कत्वा २९ । ३० । ३१ । ३२ पौरुषं यत्नः विक्रांतता शौर्यं विस्फूर्जितं गर्जनं ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ नैतदिति प्राणेन रक्षितव्येन हेतुना भीर्भयं मामां मनुष्यमाविशेदि
तिबुवन्नेतच्चित्रमपि तु प्राणिनां स्वाभाविको यंधर्मः परंतु मय्येतन्नास्तीत्याह नचेति ३८ । ३९ प्राणहेतोर्जीविता र्थित्वात् भयात्बंधनादिनासात् विषादात्शोकाभिभूतत्वात् ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६

क्षीणरत्नांच पृथिवीं हतक्षत्रियपुंगवाम् ॥ न ह्युत्सहाम्य हं भोक्तुं विधवामि वयोषितम् ४५ अद्यापि त्वहमाशंसे त्वां विजेतुं युधिष्ठिर ॥ भंक्त्वा पांचालपांडूनामुत्साहं भरत
र्षभ ४६ न विदानीमहं मन्ये कार्यं युद्धेन कर्हिचित् ॥ द्रोणे कर्णे च संशान्तिं निहते च पितामहे ४७ अस्त्विदानीमियं राजन केवला पृथिवी तव ॥ असहायो हिकोराजारा
ज्यमिच्छेत् प्रशासितुम् ४८ सुहृदस्तादृशान् हित्वा पुत्रान् भ्रातृन् पितृन् नपि ॥ भवद्भिश्च हतेराज्ये को नु जीवेत मादृशः ४९ अहं वनंगमिष्यामि ह्यजिनैः प्रतिवासितः ॥
रतिर्हि नास्ति मेराज्ये हतपक्षस्य भारत ५० हतबांधवभूयिष्ठा हताश्वाहतकुंजरा ॥ एषा ते पृथिवी राजन शुंक्ष्वैनां विगतज्वरः ५१ वनमेव गमिष्यामि वसानो मृगचर्म
णी ॥ नाहि मे निर्जनस्यास्ति जीवितेऽद्य स्पृहाविभो ५२ गच्छ त्वं शुंक्ष्वराजेंद्र पृथिवीं निहतेश्वराम् ॥ हतयोधानं पृथ्वीं क्षीणवृत्तिर्यथा सुखम् ५३ ॥ संजय
उवाच ॥ ॥ दुर्योधनं तव सुतं सालिलस्थं महायशाः ॥ श्रुत्वा तु कुरुणं वाक्यमभाषत युधिष्ठिरः ५४ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ आर्तप्रलापान्मातातसालिलस्थः
प्रभाषिथाः ॥ नैतन्मना सिमेराजन वाशितं शकुनेरिव ५५ यदि वापि समर्थः स्यास्त्वं दानाय सुयोधन ॥ नाहमिच्छेयमवनिं त्वया दत्तां प्रशासितुम् ५६ अधर्मेण नष्ट
ह्नीयां त्वया दत्तां महीमिमाम् ॥ नाहि धर्मः स्मृतो राजन क्षत्रियस्य प्रतिग्रहः ५७ त्वया दत्तान् चेच्छेयं पृथिवीमखिलामहम् ॥ त्वां तु युद्धे विनिर्जित्य भोक्ताऽस्मि वसुधा
मिमाम् ५८ अनीश्वरश्च पृथिवीं कथं त्वं दातुमिच्छसि ॥ त्वयेयं पृथिवी राजन किन्नदत्ता तदैव हि ५९ धर्मतो याचमानानां प्रशमार्थं कुलस्य नः ॥ वाष्ण्येयं प्रथमं रा
जनप्रत्याख्याय महाबलम् ६० किमिदानीं ददासि त्वं को हिते चित्ताविभ्रमः ॥ अभियुक्तस्तु को राजा दातुमिच्छेद्विमेदिनीम् ६१ न त्वमद्य महीं दातुमीशः कौरवनं
दन ॥ आच्छेत्तुं वा बलाद्राजन सकथं दातुमिच्छसि ६२ मां तु निर्जित्य संग्रामे पालये मां वसुंधराम् ॥ सूच्यग्रेणापि यद्भूमेरापि भिद्येत भारत ६३ तन्मात्रमपि तन्मह्यं
न ददाति पुराभवान् ॥ सकथं पृथिवीमेतां प्रददासि विशांपते ६४ सूच्यग्रं नात्यजः पूर्वसकथं त्यजसि क्षितिम् ॥ एवमैश्वर्यमासाद्य प्रशास्य पृथिवीमिमाम्
६५ को हि मूढो व्यवस्येत शत्रोर्दातुं वसुंधराम् ॥ त्वं तु केवलमौख्येण विमूढो नावबुध्यसे ६६ पृथिवीं दातुं कामोऽपि जीवितेन विमोक्ष्यसे ॥ अस्मान्वा त्वं
पराजित्य प्रशाधि पृथिवीमिमाम् ६७ अथवा निहतोऽस्माभिर्वज्रलोकाननुत्तमान् ॥ आवयोर्जीवतो राजन मयि च त्वयि च ध्रुवम् ६८ संशयः सर्वभूतानां वि
जयेनौ भविष्यति ॥ जीवितं तव दुष्प्रज्ञमयि संप्रति वर्तते ६९ जीवयेयमहं कामं न तु त्वं जीवितुं क्षमः ॥ दहमेहि कृतो यत्नस्त्वयाऽस्मा सुविशेषतः ७०
आशीविषैर्विषैश्चापि जले चापि प्रवेशनैः ॥ त्वया विनिर्जिताराजन राज्यस्य हरणेन च ७१ अप्रियाणां च वचनैर्द्रोपद्याः कर्षणेन च ॥ एतस्मात्कारणा
त्पापजीवितं तेन विद्यते ७२

७३ ॥ इतिशाल्यांतर्गतगदापर्वणिश्रीलंकटीये मारतभावदीपेएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ एवमिति १ । २ यस्येति आतपत्रेणदुर्योधनःसूर्याद्रक्षितइत्येषणनादोऽपियस्यममहेतइतिभावः ३ उत्तिष्ठोतिष्ठयुध्यस्वयुद्धेश्रेयोभविष्यति ॥ एवंतुविविधावाचोजययुक्ताःपुनःपुनः ॥ कीर्तयंतिसुमतेवीरास्तत्रतत्रजनाधिप ७३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशाल्यांतर्गत गदापर्वणिसुर्योधनयुधिष्ठिरसंवादेएकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ धृतराष्ट्रउवाच ॥ एवंसंतर्ज्यमानस्तुममपुत्रोमहीपातिः ॥ प्रकृत्यामन्युमान्वीरःकथमांसी त्परंतपः १ नहिसंतर्जनातेनश्रुतपूर्वाकथंचन ॥ राजभावेनमान्यश्चसर्वलोकस्यसोऽभवत् २ यस्यातपत्रच्छायाऽपिस्वकाभानोस्तथाप्रभा ॥ खेदायैवाभिमानी त्वात्सहेत्सैवंकथंगिरः ३ इयंचपृथिवीसर्वासम्लेच्छाटविकाभृशम् ॥ प्रसादाद्विद्यतेयस्यप्रत्यक्षंतवसंजय ४ सतथातर्जमानस्तुपांडुपुत्रैर्विशेषतः ॥ विहीनश्चस्व कैर्भृत्यैर्निर्जनेचावृतोभृशं ५ सश्रुत्वाकटुकावाचोजययुक्ताःपुनःपुनः ॥ किमब्रवीत्पांडवेयांस्तन्ममाचक्ष्वसंजय ६ ॥ संजयउवाच ॥ तर्ज्यमानस्तदाराजशुदकस्थ स्तवात्मजः ॥ युधिष्ठिरेणराजेंद्रभ्रातृभिःसहितेनह ७ श्रुत्वांसकटुकावाचोविषमस्थोनराधिपः ॥ दीर्घमुष्णंचनिःश्वस्यसलिलस्थःपुनःपुनः ८ सलिलांतर्गतो राजायुन्वन्हस्तौपुनःपुनः ॥ मनश्चकारयुद्धायराजानंचाम्यभाषत ९ यूयंससुहृदःपार्थाःसर्वेसस्थवाहनाः ॥ अहमेकःपरिदूनोविरथोहतवाहनः १० आतश स्त्रैरथोपेतैर्बहुभिःपरिवारितः ॥ कथमेकःपदातिःसन्नशस्त्रोयोद्धुमुत्सहे ११ एकैकेनतुमांयूयंयोधयध्वंयुधिष्ठिर ॥ नह्येकोबहुभिर्वीरैर्याय्योयोधयितुंयुधि १२ विशेषतोविकवचःश्रांतश्चापत्समाश्रितः ॥ भृशंविशतगात्रश्चश्रांतवाहनसैनिकः १३ नमेत्वतोभयंराजन्नचपार्थादृकोदरात् ॥ फाल्गुनाद्वासुदेवाद्वापंचालेभ्योऽ थवापुनः १४ यमाभ्यांयुयुधानाद्वायेचान्येतवसैनिकाः ॥ एकःसर्वानंदकुद्धोवारयिष्येयुधिस्थितः १५ धर्ममूलासतांकीर्तिर्मनुष्याणांजनाधिप ॥ धर्मचैवेहकी र्तिंचपालयन्प्रब्रवीम्यहम् १६ अहमुत्थायसर्वान्वैप्रातियोत्स्यामिसंयुगे ॥ अनुगम्यागतान्सर्वानृतुंत्संवःसरोयथा १७ अद्यवःसरथानसाश्वानशस्त्रोविरथोऽपिसन् ॥ नक्षत्राणीवसर्वाणिसावितारात्रिसंक्षये १८ तेजसानाशयिष्यामिस्थिरीभवत्पांडवाः ॥ अद्यानृण्यंगमिष्यामिक्षत्रियाणांयशस्विनाम् १९ बाह्यैकद्रोणभीष्माणां कर्णस्यचमहात्मनः ॥ जयद्रथस्यशूरस्यभगदत्तस्यचोभयोः २० मद्रराजस्यशल्यस्यभूरिश्रवसएवच ॥ पुत्राणांभरतश्रेष्ठशकुनेःसौबलस्यच २१ मित्राणांसुहृ दांचैवबांधवानांतथैवच ॥ आनृण्यमद्यगच्छामिहत्वात्वांभ्रातृभिःसह २२ एतावदुक्तावचनंविररामजनाधिपः ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ दिष्टयात्वमपिजानीषेक्षत्र धर्मसुर्योधन २३ दिष्टयातेवर्ततेबुद्धिर्युद्धायैवमहाभुज ॥ दिष्टयाशूरोऽसिकौरव्यदिष्टयाजानासिसंगरम् २४ यस्त्वमेकोहिनःसर्वान्संगरेयोद्धुमिच्छसि ॥ एकएके नसंगम्ययतेसंमतमायुधम् २५ तत्त्वमादाययुध्यस्वप्रेक्षकास्तेवयंस्थिताः ॥ स्वयमिष्टंचतेकामंवीरभूयोददाम्यहम् २६ हवैकंभवतोराज्यंहतोवास्वर्गमाप्नुहि ॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ एकश्चेद्योद्धुमाक्रंदेशूरोऽद्यममदीयताम् २७

१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६ हत्वेकं अस्माकंपंचानामध्येकमपिहत्वास्वराज्यं प्राप्स्यसीत्यर्थः २७

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ सत्रधर्म

आयुधानामियंचापिवृतात्वत्संमतेगदा ॥ हंतैकंभवतामेकःशक्यमांयोऽभिमन्यते २८ पदातिर्गदयासंख्येसयुध्वतुमयासह ॥ वृत्तानिरथयुद्धानिविचित्राणिपदेपदे
२९ इदमेकंगदायुद्धंभवत्वयाहुतंमहत् ॥ अस्त्राणामपिपर्यायिकर्तुमिच्छंतिमानवाः ३० युद्धानामपिपर्यायोभवत्वनुमतेतव ॥ गदयात्वांमहाबाहोविजेष्यामिसहानुजं
३१ पंचालान्सृजयांश्चैवयेचान्येतवसैनिकाः ॥ नहिमेसंभ्रमोजातुशक्रादपियुधिष्ठिर ३२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ उत्तिष्ठोत्तिष्ठगांधारेमांयोधयसुयोधन ॥ एकए
केनसंगम्यसंयुगेनदयाबली ३३ पुरुषोभवगांधारेयुध्यस्वसुसमाहितः ॥ अद्यतेजीवितंनान्स्तिर्यदोऽपितवाश्रयः ३४ ॥ संजयउवाच ॥ एतत्सनरशार्दूलोना
मृष्यततवात्मजः ॥ सलिलांतर्गतःश्वभ्रेमहानागइवश्वसन् ३५ तथाऽसौवाक्प्रतोदेनतुद्यमानःपुनःपुनः ॥ वचो नममृषेरजनुत्तमाश्वःकशामिव ३६ संक्षोभ्यस
लिलंवेगाद्गदामादायवीर्यवान् ॥ अद्रिसारमर्यागुर्वीकांचनांगदमूषणाम् ३७ अंतर्जलात्समुत्तस्थौनागेन्द्रहवनिःश्वसन् ॥ सभित्वास्तांमितंतोयंस्वंधेकृत्वाऽऽयसीं
गदाम् ३८ उदतिष्ठतपुत्रस्तेप्रतपन्नरश्मिवानिव ॥ ततःशैक्यायसीमुर्वीजातरूपपरिष्कृताम् ३९ गदांपरामृशद्दीमान्वार्तराश्रोमहाबलः ॥ गदाहस्तंतुतंदृष्ट्वा
सभृंगमिवपर्वतम् ४० प्रजानामिवसंकुद्धंशूलपाणिमिवस्थितम् ॥ संगदोभारतोभातिप्रतपन्भास्वरोयथा ४१ तमुत्तीर्णमहाबाहुंगदाहस्तमरिंदमम् ॥ मेनिरेस
वभूतानिदंडपाणिमिवांतकम् ४२ वज्रहस्तंयथाशक्रंशूलहस्तंयथाहरम् ॥ ददृशुःसर्वपंचालाःपुत्रंतवजनाधिप ४३ तमुत्तीर्णतुसंप्रेक्ष्यसमहृष्यंतसर्वशः ॥ पंचा
लाःपांडवेयाश्चतेन्योन्यस्यतलान्ददुः ४४ अवहासंतुतंमत्वापुत्रोदुर्योधनस्तव ॥ उद्धृत्यनयनेकुट्टोदिधसुरिवपांडवान् ४५ त्रिशिखांशुकुटीकृत्वासंदष्टदशनच्छ
दः ॥ प्रत्युवाचततस्तान्वैपांडवानसहकेशवान् ४६ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ अस्यावहासस्यफलंप्रतिभोक्ष्यथपांडवाः ॥ गमिष्यथहताःसद्यःसपंचालायमक्षयम्
४७ ॥ संजयउवाच ॥ उत्थितश्चजलात्तस्मात्पुत्रोदुर्योधनस्तव ॥ अतिष्ठतगदापाणीरुधिरेणसमुक्षितः ४८ तस्यशोणितदिग्धस्यसलिलेनसमुक्षितम् ॥ शरी
रंस्मृतदाभातिस्रवान्निवमहीधरः ४९ तमुद्यतगदंवीरंमेनिरेतत्रपांडवाः ॥ वैवस्वतमिवकुद्धंकिंकरोद्यतपाणिनम् ५० समेधनिनदोहर्षान्नर्दन्निवचगोवृषः ॥ आजु
हावततःपार्थान्गदयायुधिर्वीर्यवान् ५१ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ एकैकेनचमांयूयमासीदतयुधिष्ठिर ॥ नह्येकोबहुभिर्न्याय्योवीरोयोधयितुंयुधि ५२ न्यस्तवर्मावि
शेषेणश्रांतश्चाप्सुपरिष्ठुतः ॥ भृशंविक्षतगात्रश्चहतवाहनसैनिकः ५३ अवश्यमेवयोद्धव्यंसेवैरेवमयासह ॥ युक्तंत्वयुक्तमित्येतद्वेत्सित्वंचैवसर्वदा ५४ ॥ युधिष्ठि
रउवाच ॥ माभूदियंतवप्रज्ञाकथमेवंसुयोधन ॥ यदाऽभिमन्युंबहवोजसुर्युधिमहारथाः ५५ क्षत्रधर्मंभृशंकूरंनिरपेक्षंसुनिर्घृणम् ॥ अन्यथातुकथंहन्युरभिमन्युंत
थागतम् ५६ सर्वेभवंतोधर्मज्ञाःसर्वेश्वरास्तनुत्यजः ॥ न्यायेनयुध्यतांप्रोक्ताशकलोकगतिःपरा ५७

अस्तीतिशेषः । धर्मोऽस्त्रीपुण्यआचारेइतिभेदिनी ५६ । ५७

यद्येकस्तुनहंतव्योबहुभिर्धर्मएवतु ॥ तदाऽभिमन्युबहवोनिजघुस्त्वन्मतेकथम् ५८ सर्वोविष्टशतेजंतुःकृच्छ्रस्थोधर्मदर्शनम् ॥ पदस्थःपिहितंद्वारंपरलोकस्य
पश्यति ५९ आमुंचकवचंवीरमूर्धजानयमयस्वच ॥ यच्चान्यदपितेनास्तितदप्यादत्स्वभारत ६० इममेकंचतेकामवीरभूयोददाम्यहम् ॥ पंचानांपांडवेया
नायेनत्वंयोद्धुमिच्छसि ६१ तंहत्वावैभवानराजाहतोवास्वर्गमाप्नुहि ॥ ऋतेचजीविताद्विरयुद्धेकिंकुर्मतेप्रियम् ६२ ॥ संजयउवाच ॥ ततस्तवसुतोराजनवर्मज
ग्राहकांचनम् ॥ विचित्रंचशिरस्त्राणंजांबूनदपरिष्कृतम् ६३ सोऽबद्धशिरस्त्राणःशुभकांचनवर्मभूत ॥ राजराजन्पुत्रस्तेकांचनःशैलराडिव ६४ सन्नद्धःसगदो
राजनसज्जःसंग्राममूर्धनि ॥ अब्रवीत्पांडवान्सर्वान्पुत्रोदुर्योधनस्तव ६५ भ्रातृणांभवतामेकोयुध्यतांगदयामया ॥ सहदेवेनवायोत्स्येभीमेननकुलेनवा ६६ अथ
वाफाल्गुनेनाद्यत्वयावाभरतर्षभ ॥ योत्स्येऽहंसंगं प्राप्यविजेष्येचरणजिरे ६७ अहमद्यगमिष्यामिवैरस्यांतंसुदुर्गमम् ॥ गदयापुरुषव्याघ्रहेमपट्टनिबद्धया ६८
गदायुद्धेनमेकाश्चित्सदृशोस्तीतिचिंतये ॥ गदयावोहनिष्यामिसर्वानेवसमागतान् ६९ नमेसमर्थाःसर्वेवैयोद्धुनान्येनकेचन ॥ नयुक्तमात्मनावनुमेवंगर्वोद्धतंवचः॥
अथवासफलंहेतत्करिष्येभवतःपुरः ७० अस्मिन्मुहूर्तेसत्यंवाभिध्यावैतद्भविष्यति ॥ गृह्णातुचगदांयोवैयोत्स्यतेऽद्यमयासह ७१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वोत
र्गतगदापर्वणियुधिष्ठिरदुर्योधनसंवादेद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ एवंदुर्योधनेराजनगर्जमानेमुहुर्मुहुः ॥ युधिष्ठिरस्यसंकुद्धोवासुदेवोऽब्रवीदि
दम् १ यदिनामहयंयुद्धेवरयेत्त्वांयुधिष्ठिर ॥ अर्जुनंनकुलंचैवसहदेवमथापिवा २ किमिदंसाहसंराजंस्त्वयाव्याहृतमीदृशम् ॥ एकमेवनिहत्याजौभवराजाकुरुष्वि
ति ३ नसमर्थानहंमन्येगदाहस्तस्यसंयुगे ॥ एतेनहिक्तायोग्यावर्षाणीहत्रयोदश ४ आयसेपुरुषेराजनभीमसेनजिघांसया ॥ कथंनामभवेत्कार्यमस्माभिर्भरत
र्षभ ५ साहसंकृतवांस्त्वंतुह्यनुक्रोशात्तृपोत्तम ॥ नान्यमस्यानुपश्यामिप्रतियोद्धारमाहवे ६ ऋतेवृकोदरात्पार्थात्सचनातिकृतश्रमः ॥ तदिदंयुतमारब्धंपुनरेव
यथापुरा ७ विषमंशकुनेश्वेतवचैवविशांपते ॥ बलीभीमःसमर्थश्चकृतीराजासुयोधनः ८ बलवान्वाकृतीवेतिकृतीराजन्विशिष्यते ॥ सोयंराजंस्त्वयाशत्रुःसमे
पथिनिवेशितः ९ न्यस्तश्चात्मासुविषमेकृच्छ्रमापादितावयम् ॥ कोनुसर्वान्विनिर्जित्यशत्रूनेकेनैरिणा १० कृच्छ्रप्राप्तेनचतथाहारयेद्राज्यमागतम् ॥ पणित्वा
चैकषाणेनरोचयेदेवमाहवम् ११ नहिपश्यामितंलोकेयोऽद्यदुर्योधनंरणे ॥ गदाहस्तंविजेतुंवैशक्तःस्यादमरोऽपिहि १२ नत्वंभीमोनेनकुलःसहदेवोऽथफाल्गुनः॥
जेतुंन्यायेनशक्तोवैकृतीराजासुयोधनः १३

३ योग्याभ्यासः । योग्यःप्रवीणेत्याद्युपक्रमः ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

१४ । १५ इतिकथं वदसे इत्यनुकर्षणीयम् १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

सकथंवदसेशत्रुंयुध्यस्वगदयेतिहि ॥ एकंचनोनिहत्याजौभवराजेतिभारत १४ वृकोदरंसमासाद्यसंशयोवैजयोहेनः ॥ न्यायतोयुध्यमानानांकृतीक्षेपमहाबलः १५
एकंवास्मान्निहत्यत्वंभवराजेतिवैपुनः ॥ नूनंनराज्यभाषेपापांडोःकुंत्याश्चसंततिः १६ अत्यंतवनवासायसृष्टामैक्ष्यायवापुनः ॥ भीमसेनउवाच ॥ मधुसूदनमा
कार्षीर्विषादयंदुनंदन १७ अद्यपारंगमिष्यामिवैरस्यभृशदुर्गमम् ॥ अहंसुयोधनंसंख्येहनिष्यामिनसंशयः १८ विजयोवैधुवःकृष्णधर्मराजस्यदृश्यते ॥ अध्यर्धे
नगुणेनेयंगदागुरुतरिमम १९ नतथाधार्तराष्ट्रस्यमाऽकार्षीर्माधवव्यथाम् ॥ अहमेनंहिगदयासंयुगेयोद्धुमुत्सहे २० भवंतःप्रेक्षकाःसर्वेममसंतुजनार्दन ॥ सामरान
पिलोकांस्त्रीन्नाशस्त्रधरान्युधि २१ योधयेयंरणेकृष्णकिमुताद्यसुयोधनम् ॥ संजयउवाच ॥ तथासंभाषमाणंतुवासुदेवोवृकोदरम् २२ हृष्टःसंपूजयामासवच
नंचेदमब्रवीत् ॥ त्वामाश्रित्यमहाबाहोधर्मराजोयुधिष्ठिरः २३ निहतारिःस्वकां दीप्तांश्रियंप्राप्तोनसंशयः ॥ त्वयाविनिहताःसर्वेघृतराष्ट्रसुतारणे २४ राजानोराज
पुत्राश्चनागाश्चविनिपातिताः ॥ कलिंगामागधाःप्राच्यागांधाराःकुरुवस्तथा २५ त्वामासाद्यमहायुद्धेनिहताःपांडुनंदन ॥ हत्वादुर्योधनंचापिप्रयच्छोर्वीससाग
राम् २६ धर्मराजायकौंतेययथाविष्णुःशचीपते ॥ त्वांचप्राप्यरणेपापोधार्तराष्ट्रोविनक्ष्यति २७ त्वमस्यसक्थिनीभंक्त्वाप्रतिज्ञांपालयिष्यसि ॥ यत्नेनतुसदापार्थ
योद्धव्योघृतराष्ट्रजः २८ कृतीचबलवांश्चैवयुद्धशाडश्चनित्यदा ॥ ततस्तुसात्यकीराजन्पूजयामासपांडवम् २९ पंचालाःपांडवेयाश्चधर्मराजपुरोगमाः ॥ तद्वचो
भीमसेनस्यसर्वेएवाभ्यपूजयन् ३० ततोभीमबलोभीमोयुधिष्ठिरमथाब्रवीत् ॥ सृजयैःसहतिष्ठंतंतपंतमिवभास्वरम् ३१ अहमेतेनसंगम्यसंयुगेयोद्धुमुत्सहे ॥ न
हिशक्तोरणेजेतुंमामेषपुरुषाधमः ३२ अद्यक्रोधंविमोक्ष्यामिनिहितंहृदयेभृशम् ॥ सुयोधनेधार्तराष्ट्रेखांडवेग्निमिवार्जुनः ३३ शल्यमद्योद्धरिष्यामितवपांडवह
च्छयम् ॥ निहत्यगदयापापमद्यराजनसुखीभव ३४ अद्यकीर्तिमर्यामालांप्रतिमोक्ष्येतवानघ ॥ प्राणान्श्रियंचराज्यंचमोक्ष्यतेऽद्यसुयोधनः ३५ राजाचघृतरा
ष्ट्रोऽद्यश्रुत्वापुत्रंमयाहतम् ॥ स्मरिष्यत्यशुभंकर्मयत्तच्छकुनिबुद्धिजम् ३६ इत्युक्त्वाभरतश्रेष्ठोगदासुद्यम्यवीर्यवान् ॥ उदतिष्ठतयुद्धायशक्रोवृत्रमिवाह्वयन् ३७
तदाहानममृष्यन्वैतवपुत्रोऽतिवीर्यवान् ॥ प्रत्युपस्थितएवाशुमतोमत्तमिवद्विपम् ३८ गदाहस्तंतवसुतंयुद्धायसमुपस्थितम् ॥ ददृशुःपांडवाःसर्वेकैलासमिवशृंगि
णम् ३९ तमेकाकिनमासाद्यधार्तराष्ट्रमहाबलम् ॥ वियूथमिवमातंगंसमहृष्यंतपांडवाः ४० नसंभ्रमोनचभयंनचगलानिर्नचव्यथा ॥ आसीदुर्योधनस्यापिस्थि
तःसिंहइवाहवे ४१ समुद्यतगदंदृष्ट्वाकैलासमिवशृंगिणम् ॥ भीमसेनस्तदाराजनदुर्योधनमथाब्रवीत् ४२ राज्ञाऽपिघृतराष्ट्रेणत्वयाचास्मासुयत्कृतम् ॥ स्मरतड
ष्कृतंकर्मयद्भूतंवारणावते ४३ द्रौपदीचपरिक्षिप्तासभामध्येरजस्वला ॥ द्यूतेयद्विजितोराजाशकुनेर्बुद्धिनिश्चयात् ४४ ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ ॥ इतिशल्यातर्गतगदापर्व नीलकंठीयेभारतभावदीपे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ ७ ॥ तस्मिन्पुद्गेइति ॥ १ । २ । ३ । ४ । ५ चत्वारिंशदहान्यद्यद्वेचमेनिःसृतस्यैव । पुष्येणसंप्रयातोऽस्मिन्श्रवणेपुनरागतइति । ननुश्रवणेऽत्रयुद्धसमाप्तिर्दृश्यते तदनुपातेनयुद्धारंभोमृगशीर्षेभविष्यत्युच्यते अष्टादशाहानियुद्धमभूदिति वचनात्पुनंचयुद्धारंभप्रकृत्यभीष्मपर्वणि संजयवाक्यं मघाविषयगः सोमस्तद्दिनं संप्रपद्यतेति मघाया युद्धारंभप्रदर्शकं विरुध्यते । तथात्वेरेवत्यां युद्धसमाप्तापत्तेरित्यु

यानिचान्यानिदुष्टात्मनपापानिकृतवानसि ॥ अनागःसुचपार्थेषुतस्यपश्यमहत्फलम् ४५ त्वत्कृतेनिहतःशेतेशरतल्पेमहायशाः ॥ गांगेयोभरतश्रेष्ठःसर्वेषांनः पितामहः ४६ हतोद्रोणश्चकर्णश्चहतःशल्यःप्रतापवान् ॥ वैरस्यचादिकर्ताऽसौशकुनिर्निहतोऽरणे ४७ भ्रातरस्तेहताःशूराःपुत्राश्चसहसैनिकाः ॥ राजानश्चहताःशूराःसमरेष्वनिवर्तिनः ४८ एतेचान्येचनिहताबहवःक्षत्रियर्षभाः ॥ प्रातिकामीतथापापोद्रौपद्याःक्लेशकृद्धतः ४९ अवशिष्टस्त्वमेवैकःकुलघ्नोऽधमपूरुषः ॥ त्वामप्यद्यहनिष्यामिगदयानात्रसंशयः ५० अद्यतेऽहंरणेदर्पसर्वनाशयितान्पु ॥ राज्याशांविपुलंराजनपांडवेषुचदुष्कृतम् ५१ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ किंकर्त्तिते नवदुनायुद्धयस्वाद्यमयासह ॥ अद्यतेऽहंविनेष्यामियुद्धश्रद्धां वृकोदर ५२ किंनपश्यसिमां पापगदायुद्धेव्यवस्थितम् ॥ हिमवच्छिखराकारांप्रगृह्यमहर्तांगदाम् ५३ गदिनंकोऽयमां पापहंतुमुत्सहतेरिपुः ॥ न्यायतोयुद्धयमानस्यदेवेष्वपिपुरंदरः ५४ मावृथागर्जकौतेयशारदाभ्रमिवाजलम् ॥ दर्शयस्वबलंयुद्धेयावत्तत्तेऽद्याविद्यते ५५ तस्यतद्वचनंश्रुत्वापांडवाःसहसृजयाः ॥ सर्वेसंपूजयामासुस्तद्वचोविजिगीषवः ५६ उन्मत्तमिवमातंगंतलशब्देनमानवाः ॥ भूयःसंहर्षयामासूराज नृदुर्योधनंनृपम् ५७ बृंहंतिकुंजरास्तत्रहयाहेषांतिचासकृत् ॥ शस्त्राणिसंप्रदीप्यंतेपांडवानांजयैषिणाम् ५८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणिभीमसेनदुर्योधनसंवादेत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ तस्मिन्पुद्गेमहाराजसुसंवृतेसुदारुणे ॥ उपविष्टेषुसर्वेषुपांडवेषुमहात्मसु १ ततस्तालध्वजोरा मस्तयोर्युद्धउपस्थिते ॥ श्रुत्वातच्छिष्ययोराजन्नाजगामहलायुधः २ तदृष्ट्वापरमप्रीताःपांडवाःसहकेशवाः ॥ उपगम्योपसंगृह्यविधिवःप्रत्यपूजयन् ३ पूजयित्वाततःपश्चादिदं वचनमब्रुवन् ॥ शिष्ययोःकौशलंयुद्धेपश्यरामेतिपार्थिव ४ अब्रवीच्चतदारामोदृष्ट्वाकृष्णं सपांडवम् ॥ दुर्योधनंचकौरव्यंगदापाणिमवस्थितम् ५ चत्वारिंशदहान्यद्यद्वेचमेनिःसृतस्यैव ॥ पुष्येणसंप्रयातोऽस्मिन्श्रवणेपुनरागतः ६ शिष्ययोर्वैगदायुद्धं द्रष्टुकामोऽस्मिमाधव ॥ ततस्तदागदाहस्तौदुर्योधनवृकोदरौ ७ युद्धभूमिगतौवीरावुभावेवरराजतुः ॥ ततोयुधिष्ठिरोराजापरिष्वज्यहलायुधम् ८ स्वागतंकुशलंचास्मैपर्यपृच्छद्यथातथं ॥ कृष्णौचापिमहेष्वासावभिवाद्यहलायुधम् ९

पक्रमोपसंहारयोर्विरोधो दुःसमाधेयइतिचेत्तस्य उपसंहारस्यानिर्णीतार्थकत्वात्तदनुरोधेनोपक्रमस्यनेयत्वान्मघाविषयगइत्यस्यायमर्थः अत्रमघाशब्देनतत्सहचराःपितरोलक्ष्यंतेमघानक्षत्रं पितरोदेवतेतिश्रुतेरिति मघायापितृसंबन्धित्वावधारणात् तेनयुद्धेमृतानामुत्तमदेहप्रदानार्थंचंद्रस्तदापितृलोकेसंनिहितोऽभूदिति स्वर्गिणादिष्वदेहलाभश्चंद्राधीनइतिशास्त्रप्रसिद्धं युद्धारंभस्तु मृगशीर्षेइतिभीष्मपर्वणिनिपुणतरमुपपादितं तत्रविस्मर्तव्यं ६ । ७ रराजतुःरेजतुः ८ । ९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इतिशल्यातर्गतगदापर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ पूर्वमेवेति १ । २ । ३

सस्वजातेपरिप्रीतौप्रियमाणौयशस्विनौ ॥ माद्रीपुत्रौतथाशूरोद्रौपद्याःपंचचात्मजाः १० अभिवाद्यस्थिताराजनरौहिणेयंमहाबलम् ॥ भीमसेनोऽथबलवान्पुत्रस्तवजनाधिप ११ तथैवचोद्यतगदौपूजयामासतुर्वलम् ॥ स्वागतेनचतेतत्रप्रतिपूज्यसमंततः १२ पश्ययुद्धंमहाबाहोइतितेराममब्रुवन् ॥ एवमुचुर्महात्मानरौहिणेयंनराधिपाः १३ परिष्वज्यतदारामःपांडवानसहसृजयान् ॥ अपृच्छत्कुशलंसर्वानपार्थिवांश्चामितौजसः १४ तथैवतेसमासाद्यपप्रच्छुस्तमनामयम् ॥ प्रत्यभ्यर्च्यहलीसर्वानक्षत्रियांश्चमहात्मनः १५ कृत्वाकुशलसंयुक्तांसंविदंचयथावयः ॥ जनार्दनंसात्यकिंचप्रेम्णासपरिष्वजे १६ मूर्ध्निचैतावुपाग्रायकुशलंपर्यपृच्छत ॥ तौचतंविधिवद्वाजनपूजयामासतुर्गुरुम् १७ ब्रह्माणमिवदेवेशमिंद्रोपेद्रौमुदाऽन्वितौ ॥ ततोऽब्रवीद्धर्मसुतोरौहिणेयमरिंदमम् १८ इदंभ्रात्रोर्महायुद्धं पश्यरामेतिभारत ॥ तेषांमध्येमहाबाहुःश्रीमान्केशवपूर्वजः १९ न्यविशत्परमप्रीतःपूज्यमानोमहारथैः ॥ सबभौराजमध्यस्थोनीलवासाःसितप्रभः २० दिवी वनक्षत्रगणैःपरिकीर्णोनेशाकरः ॥ ततस्तयोःसंनिपातस्तुमुलोलोमहर्षणः २१ आसीदंतकरोराजनैरस्यतवपुत्रयोः २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणिवलदेवागमनेचतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ पूर्वमेवयदारामस्तस्मिन्पुद्गेउपस्थिते ॥ आमंत्र्यकेशवंयातोवृष्णिभिःसहितःप्रभुः १ साहाय्यं धार्तराष्ट्रस्यनचकर्ताऽस्मिक्लेशव ॥ नचैवपांडुपुत्राणांगमिष्यामियथागतम् २ एवमुक्त्वातदारामोयातःक्षत्रनिबर्हणः ॥ तस्यचागमनंभूयोब्रह्मनशांसितुमर्हसि ३ आख्याहिमेविस्तरशःकथंरामउपस्थितः ॥ कथंचदृष्ट्वान्युद्धंकुशलोह्यसिसत्तम ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ उपप्लव्येनेविष्टेषुपांडवेषुमहात्मसु ॥ प्रेषितोऽधृतराष्ट्रस्यसमीपंमधुसूदनः ५ शमंप्रतिमहाबाहोहितार्थं सर्वदेहिनाम् ॥ सगत्वाहास्तिनपुरंघृतराष्ट्रं समेत्यच ६ उक्तवान्वचनंतथ्यंहितंचैवविशेषतः ॥ नचतत्कृतवानराजायथाऽऽख्यातंहितपुरा ७ अनवाप्यशमंतत्रकृष्णःपुरुषसत्तमः ॥ आगच्छतमहाबाहुरुपप्लव्यंजनाधिप ८ ततःप्रत्यागतःकृष्णो धार्तराष्ट्र विसर्जितः ॥ अक्रियायांनरव्याघ्रपांडवानिदमब्रवीत् ९ नकुर्वतिवचोमहं कुरुवःकालनोदिताः ॥ निर्गच्छध्वं पांडवेयाःपुष्येणसहितामया १० ततोविभज्यमानेषुबलेषुबलिनांवरः ॥ प्रोवाचभ्रातरंकृष्णरौहिणेयोमहामनाः ११ तेषामपिमहाबाहोसाहाय्यंमधुसूदन ॥ क्रियतामितितत्कृष्णोनास्यचक्रेवचस्तदा १२ ततोमन्युपरीतात्माजगामयदुनंदनः ॥ तीर्थयात्रां हलधरःसरस्वत्यांमहायशाः १३ मैत्रनक्षत्रयोगेस्मसहितःसर्वयादवैः ॥ आश्रयामासभोजस्तुदुर्योधनमरिंदमः १४ युयुधानेनसहितोवासुदेवस्तुपांडवान् ॥ रौहिणेयेगतेश्वरेपुष्येणमधुसूदनः १५ पांडवेयान्पुरस्कृत्यययावभिमुखःकुरुन् ॥ गच्छन्नेवपथिस्थस्तुरामःप्रेष्यानुवाचह १६

४ । ५ । ६ । ७ । ८ अक्रियायांसंभिकार्यानिष्पत्तौ ९ । १० । ११ । १२ । १३ मैत्रनक्षत्रयोगे अनुराधायां भोजः कृतवर्मा १४ पुष्येण हि पांडवेभ्यः प्रयाणमनुराधातस्तीर्थयात्रार्थमीतिविवेकः १५ । १६

मितथायतस्वेत्यर्थः ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ शापस्यलक्षणं कारणं ६९

७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० ॥ इति शल्यांतर्गतगदापर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये

प्रसीदभगवन्सोमेशपोऽयं विनिवर्त्यताम् ॥ असौ हि चंद्रमाः क्षीणः किंचिच्छेषो हिलक्ष्यते ७० क्षयाच्चैवास्य देवेश प्रजाश्चैव गताः क्षयम् ॥ वीरुदोषधयश्चैव बीजा निविधानि च ७१ तेषां क्षये क्षयोऽस्माकं विनास्माभिर्जगच्च किम् ॥ इति ज्ञात्वा लोकगुरोः प्रसादं कर्तुमर्हसि ७२ एवमुक्तस्ततो देवान् प्राह वाक्यं प्रजापतिः ॥ नैतच्छक्यं मम वचो व्यावर्तयितुमन्यथा ७३ हेतुना तु महाभागानि वर्तिष्यति केनचित् ॥ समं वर्ततु सर्वासु शशीभार्यासु नित्यशः ७४ सरस्वत्यावरेतीर्थे उन्मज्जनशशलक्षणः ॥ पुनर्वर्धिष्यते देवास्तद्वै सत्यं वचो मम ७५ मासार्धं च क्षयं सोमो नित्यमेव गमिष्यति ॥ मासार्धं तु सदा वृद्धिं सत्यमेतद्वचो मम ७६ समुद्रं पश्चिमं गत्वा सरस्वत्यब्धिसंगमम् ॥ आराधयतु देवं ततः कांतिमवाप्स्यति ७७ सरस्वती ततः सोमः स जगामर्षिशासनात् ॥ प्रभासं प्रथमं तीर्थं सरस्वत्या जगाम ह ७८ अमावास्यां महातेजास्तत्रोन्मज्जन् महाद्युतिः ॥ लोकान् प्रभासयामास शीतांशुत्वमवाप च ७९ देवास्तु सर्वे राजेंद्र प्रभासं प्राप्य पुष्कलम् ॥ सोमेन सहिता भूत्वा दक्षस्य प्रमुखेऽभवन् ८० ततः प्रजापतिः सर्वा विसर्जयितुं देवताः ॥ सोमं च भगवान् प्रीतो भूयो वचनमब्रवीत् ८१ माऽवमं स्थाः स्त्रियः पुत्रमाच विप्रान् कदाचन ॥ गच्छयुक्तः सदा भूत्वा कुरुवै शासनं मम ८२ स विसृष्टो महाराज जगामाथ स्वमालयम् ॥ प्रजाश्च मुदिता भूत्वा पुनस्तस्थुर्यथापुरा ८३ एवं ते सर्वमाख्यातं यथा शसो निशाकरः ॥ प्रभासं च यथा तीर्थं तीर्थानां प्रवरं महत् ८४ अमावास्यां महाराज नित्यशः शशलक्षणः ॥ स्नात्वा ह्याप्यायते श्रीमान् प्रभासे तीर्थ उतमे ८५ अतश्चैतत्प्रजानंति प्रभासमिति भूमिप ॥ प्रभाहि परमं लिभेतस्मिन्नुन्मज्ज्य चंद्रमाः ८६ ततस्तु चमसो द्वादशमच्युतस्त्वगमद्वली ॥ चमसो द्वादशमच्युतस्त्वगमद्वली ८७ तत्र दत्त्वा च दानानि विशिष्टानि हलायुधः ॥ उषित्वारजनीमेकां स्नात्वा च विधिवत्तदा ८८ उदपानमथा गच्छत्परावान् केशवाग्रजः ॥ आद्यं स्वस्त्ययनं चैव यत्रावाप्य महत्फलम् ८९ स्निग्धत्वादोषधीनां च भूमेश्च जनमेजय ॥ जानंति सिद्धाराजेंद्र नष्टा मपि सरस्वतीम् ९० ॥ इति श्री महाभारते शल्यांतर्गतगदापर्वणि बलदेव तीर्थयात्रायां प्रभासोत्पत्तिकथने पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्मान्नदी गतं चापि ह्युदपानं यशस्विनः ॥ त्रितस्य च महाराज जगामाथ हलायुधः १ तत्र दत्त्वा बहुद्रव्यं पूजयित्वा तथा द्विजान् ॥ उपस्पृश्य च तत्रैव प्रहृष्टो मुसलायुधः २ तत्र धर्मपरो भूत्वा त्रितः स सुमहातपाः ॥ कूपे च वसता तेन सोमः पीतो महात्मना ३ तत्र चैनं समुत्सृज्य भ्रातरौ जग्मतुर्गहान् ॥ ततस्तौ वैशशापाथ त्रितो ब्राह्मणसत्तमः ४ ॥ जनमेजय उवाच ॥ उदपानं कथं ब्रह्मन् कथं च सुमहातपाः ॥ पतितः किंच संत्यक्तो भ्रातृभ्यां द्विजसत्तम ५ कूपे कथं च हित्वैनं भ्रातरौ जग्मतुर्गहान् ॥ कथं च याजयामास पौसोमं च वै कथम् ६ एतदा च क्षमं ब्रह्मन् श्रोतव्यं यदि मन्यसे ॥ वैशंपायन उवाच ॥ आसन्नपूर्व युगे राजन्मुनयो भ्रातरस्त्रयः ७ पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ तस्मादिति १ । २ । ३ । ४ । ५ याजयामास स्वाध्यायि च यागं कृतवान् ६ । ७

८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ पञ्चमप्रतिपत्तिर्ष्वर्धदक्षिणार्थागाः प्राप्नुमिर्ष्वर्धः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

एकतश्च द्वितश्चैव त्रितश्चादित्यसन्निभाः ॥ सर्वे प्रजापति समाः प्रजावंतस्तथैव च ८ ब्रह्मलोकजिताः सर्वे तपसा ब्रह्मवादिनः ॥ तेषां तु तपसा प्रीतो नियमेन दमेन च ९ अभवद्वीतमो नित्यं पिता धर्मरतः सदा ॥ स तु दीर्घेण कालेन तेषां प्रीतिमवाप्य च १० जगाम भगवान् स्थानमनुरूपमिवात्मनः ॥ राजानस्तस्य ये ह्यासन् याज्या राजा जन्महात्मनः ११ ते सर्वे स्वर्गते तस्मिन्स्तस्य पुत्रान् पूजयन् ॥ तेषां तु कर्मणाराजंस्तथा चाध्ययनेन च १२ त्रितः स श्रेष्ठतां प्रापयथैवास्य पिता तथा ॥ तथा सर्वे महाभागानुयः पुण्यलक्षणाः १३ अपूजयन् महाभागं यथाऽस्य पितरं तथा ॥ कदाचिद्धिततो राजन् भ्रातरावेकतद्वितौ १४ यज्ञार्थं च क्रतुश्चित्तां तथा वितार्थमेव च ॥ तयोर्बुद्धिः समभवत् त्रितं गृह्य परंतप १५ याज्यान् सर्वानुपादाय प्रतिगृह्य पशूंस्ततः ॥ सोमं पास्यामहे हृष्टाः प्राप्य यज्ञं महाफलम् १६ च कुश्चैवं तथा राजन् भ्रातरस्त्रय एव च ॥ तथा ते तु परिक्रम्य याम्यान् सर्वान् पशून् प्रति १७ याजयित्वा ततो याज्यान् लब्ध्वा तु सुबहून् पशून् ॥ याज्येन कर्मणा तेन प्रतिगृह्य विधानतः १८ प्राचीं दिशं च ॥ हात्मान अजग्मुस्ते महर्षयः ॥ त्रितस्तेषां महाराज पुरस्ताद्याति हृष्टवत् १९ एकतश्च द्वितश्चैव पृष्ठतः काल्यन् पशून् ॥ तयोश्चिता समभवद् द्वापशुगणं महत् २० कथंचस्युरिमा गाव आवाभ्यां हि विना त्रितम् ॥ तावन् योन्यं समाभाष्य एकतश्च द्वितश्च ह २१ यद्वचतुर्मिथः पापौ तन्निबोध जनेश्वर ॥ त्रितो यज्ञेषु कुशलस्त्रितो देवेषु निष्ठितः २२ अन्यास्तु बहुला गावस्त्रितः समुपलप्स्यते ॥ तदा वां सहितौ भूत्वा गाः प्रकाल्य ब्रजावहे २३ त्रितोऽपि गच्छतां काममावाभ्यां वै विना कृतः ॥ तेषां मागच्छतां रात्रौ पथि स्थानां वृकोऽभवत् २४ तत्र कूपो विदूरेऽभूत् सरस्वत्यास्तटे महान् ॥ अथ त्रितो वृकं दृष्ट्वा पथि तिष्ठंतमग्रतः २५ तद्गयादपसर्पन्वै तस्मिन्कूपे पपात ह ॥ अगाधे सुमहाघोरे सर्वभूतभयंकरे २६ त्रितस्ततो महाराज कूपस्थो मुनिसत्तमः ॥ आर्तनादं ततश्च क्रेतौ तु शुश्रुवतुर्मुनी २७ तं ज्ञात्वा पतितं कूपे भ्रातरावेकतद्वितौ ॥ वृकत्रासाच्च लोभाच्च समुत्सृज्य प्रजग्मतुः २८ भ्रातृभ्यां पशुलब्धाभ्यामुत्सृष्टः समहातपाः ॥ उदपाने तदाराज त्रिजले पांसु संवृते २९ त्रित आत्मानमालक्ष्य कूपे वीरुतृणावृते ॥ निमग्नं भरत श्रेष्ठ नरके दुष्कृती यथा ३० स बुद्ध्याऽगणयत्प्राज्ञो मृत्योर्भीतो ह्यसोमपः ॥ सोमः कथं तु पातव्य इह स्थेन मया भवेत् ३१ स एवमभिनिश्चित्य तस्मिन्कूपे महातपाः ॥ ददर्श वीरुधं तत्र लंबमानां यदृच्छया ३२ पांशुग्रस्ते ततः कूपे विचिंत्य सलिलं मुनिः ॥ अग्निं संकल्पयामास हेत्रे चात्मानमेव च ३३ ततस्तां वीरुधं सोमं संकल्प्य सुमहातपाः ॥ ऋचो यजूंषि सामानि मनसाऽर्चितयन् मुनिः ३४ ग्रावाणः शर्कराः कृत्वा प्रचक्रे भिषवं नृप ॥ आज्यं च सलिलं च क्रेभागांश्च त्रिदिवीकसाम् ३५ सोमस्याभिषवं कृत्वा च कार विपुलं धनिम् ॥ स चाविश दिवं राजन् पुनः शब्दस्त्रितस्यैव ३६ समवाप्य च तं यज्ञं यथोक्तं ब्रह्मवादिभिः ॥ वर्तमाने महायज्ञे त्रितस्य सुमहात्मनः ३७

आविग्रं त्रिदिवं सर्वकारणं च न बुध्यते ॥ ततः सुतुमुलं शब्दं शुश्रावाथ बृहस्पतिः ३८ श्रुत्वा चैवाब्रवीत् सर्वान् देवान् देवपुरोहितः ॥ त्रितस्य वतर्तते यज्ञस्तत्र गच्छामहे सु
राः ३९ सहि कुद्धः सृजेद न्यान् देवानपि महातपाः ॥ तच्छ्रुत्वा कचनंतस्य सहिताः सर्वदेवताः ४० प्रययुस्तत्र यत्रासौ त्रितयज्ञः प्रवर्तते ॥ ते तत्र गत्वा विबुधास्तं कृपं
यत्र स त्रितः ४१ ददृशुस्तं महात्मानं दीक्षितं यज्ञकर्मसु ॥ दृष्ट्वा चैनं महात्मानं श्रिया परमया युतम् ४२ ऊचुश्चैनं महाभागं प्राप्ता भागार्थिनो वयम् ॥ अथाब्रवीद्विदेवा
न्पश्य ध्वं मां दिवौकसः ४३ अस्मिन् प्रतिभये कूपे निमग्नं नष्टचेतसम् ॥ ततस्त्रितो महाराज भागांस्तेषां यथाविधि ४४ मंत्रयुक्तान्समददत्ते च प्रीतास्तदाऽभवन् ॥ त
तो यथाविधि प्राप्ता न्भागान् प्राप्य दिवौकसः ४५ प्रीतात्मानो ददुस्तस्मै वरान्यान्मनसेच्छति ॥ स तु वरेवरं देवांस्तु महर्था ममितः ४६ यश्चेहो पस्पृशेत्कूपे ससो मप
गतिलभेत् ॥ तत्र चोर्मिमती राजनुत्पपात सरस्वती ४७ तयोऽक्षितः समुत्तस्थौ पूजयंश्चिदिवौकसः ॥ तथेति चोक्ता विबुधा जग्मुराज न्यथागताः ४८ त्रितश्चाभ्या
गमयति स्वमेव निलयंतदा ॥ रुद्धस्तु स समासाद्य तावृषीभ्रातरौ तदा ४९ उवाच परुषं वाक्यं शशाप च महातपाः ॥ पशुलुब्धौ युवांस्मान्मासुः सृज्य प्रधावितौ ५०
तस्माद्दृका कृती रौद्रौ दंष्ट्रिणावभितश्चरौ ॥ भवितारौ मया शप्तौ पापेनानेन कर्मणा ५१ प्रसवश्चैव युवयोर्गोलां गूलर्क्षवानराः ॥ इत्युक्तेन तदा तेन क्षणादेव विशांपते ५२
तथाभूता वदश्येतां वचनात्सत्यवादिनः ॥ तत्राप्यमितविक्रांतः स्पृष्ट्वा तोयं हलायुधः ५३ दत्त्वा च विविधान् दायान् पूजयित्वा च वैद्विजान् ॥ उदपानं च तं वीक्ष्य प्रश
स्य च पुनः पुनः ॥ नदी गतमदीनात्मा प्राप्नोति न शनंतदा ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते शल्यपर्व तर्गतगदापर्वणि बलदेवती० त्रितारव्याने षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो विनशनं राजन जगामाथ हलायुधः ॥ शृङ्गाभीरान् प्रतिद्वेषाद्यत्र नष्टा सरस्वती १ तस्मात्तु ऋषयो नित्यं प्राहुर्विनशनेति च ॥ यत्राप्युपस्पृ
श्य बलः सरस्वत्यां महाबलः २ सुभूमिकं ततोऽगच्छत्सरस्वत्यास्तटे वरे ॥ तत्र चाप्सरसः शुभ्रानित्यकालम तं द्रिताः ३ क्रीडाभिर्विमलाभिश्च क्रीडंति विमलाननाः ॥
तत्र देवाः संगंधर्वा मासिमासि जनेश्वर ४ अभिगच्छंति ततीर्थं पुण्यं ब्राह्मणसेवितम् ॥ तत्रादृश्यं तं गंधर्वास्तथैवाप्सरसांगणाः ५ समेत्य सहिताराज न्यथा प्रार्तयथा सु
खम् ॥ तत्र मोदंति देवाश्च पितरश्च स वीरुधः ६ पुण्यैः पुण्यैः सदा दिव्यैः कीर्यमाणाः पुनः पुनः ॥ आक्रीडभूभिः साराजं स्तासामप्सरसां शुभा ७ सुभूमिकेति विख्याता
सरस्वत्यास्तटे वरे ॥ तत्र स्नात्वा च दत्त्वा च वसुविप्राय माधवः ८ श्रुत्वा गीतं च तद्विव्यं वादित्राणां च निःस्वनम् ॥ छायाश्च विपुला दृष्ट्वा देवगंधर्वरक्षसाम् ९ गंधर्वाणां तत्
स्तीर्थं मागच्छद्रोहिणी सुतः ॥ विश्वावसुमुखास्तत्र गंधर्वास्तपसाऽन्विताः १० नृत्यवादिप्रगीतं च कुर्वंति सुमनोरमम् ॥ तत्र दत्त्वा हलधरो विप्रेभ्यो विविधं वसु ११ अ
जाविकं गोखरोष्ठं सुवर्णं रजतं तथा ॥ भोजयित्वा द्विजान्कामैः संतर्प्य च महाधनैः १२

तत इति १ । २ शुभ्राः शुचयः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ । १६ कालज्ञानं प्रतिकालाज्ञानार्थं १७ । १८ । १९ शंखं शंखनामानं २० नगं वृक्षं २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

प्रययौ सहितौ विप्रेः स्तूयमानश्च माधवः ॥ तस्माद्गंधर्वतीर्थाच्च महाबाहुररिंदमः १३ गर्गस्रोतो महातीर्थं माजगामैककुंडली ॥ तत्र गर्गेण वृद्धेन तपसा भावितात्मना
१४ कालज्ञानगतिश्चैव ज्योतिषां च व्यतिक्रमः ॥ उत्पातादारुणाश्चैव शुभाश्च जनमेजय १५ सरस्वत्याः शुभे तीर्थे विदितवै महात्मना ॥ तस्य नाम्ना च ततीर्थं गर्गस्रोत
इति स्मृतम् १६ तत्र गर्गं महाभागं ऋषयः सुवतानृप ॥ उपासां च किरे नित्यं कालज्ञानं प्रतिप्रभो १७ तत्र गत्वामहाराज बलः श्वेतानुलेपनः ॥ विधिवद्विधनं दत्त्वा मुनी
नां भावितात्मनाम् १८ उच्चावचांस्तथा भक्ष्यान् विप्रेभ्यो विप्रदाय सः ॥ नीलवासास्तदा गच्छच्छंखतीर्थं महायशाः १९ तत्रापश्यन् महाशंखं महामेरुमिवोच्छ्रितम् ॥
श्वेतपर्वतसंकाशं ऋषिसंघैर्निषेवितम् २० सरस्वत्यास्तटे जातं नगं तालध्वजो बली ॥ यक्षा विद्याधराश्चैव राक्षसाश्चामितौ जसः २१ पिशाचाश्चामितबलाय त्रसि
द्धाः सहस्रशः ॥ ते सर्वे ह्यशनंत्यक्त्वा फलं तस्य वनस्पतेः २२ व्रतैश्च नियमैश्चैव काले काले स्मभुंजते ॥ प्राप्तैश्च नियमैस्तैस्तैर्विचरंतः पृथक् पृथक् २३ अदृश्यमाना मनु
जैर्व्यचरन् पुरुषर्षभ ॥ एवं ख्यातो नरव्याघ्रलोके स्मिन् स वनस्पतिः २४ ततस्तीर्थं सरस्वत्याः पावनं लोकविश्रुतम् ॥ तस्मिन् श्वयदुशाहू लोदत्वा तीर्थे पयस्विनीः २५
ताम्रायसानिभां डानिवस्त्राणि विविधानि च ॥ पूजयित्वा द्विजांश्चैव पूजितश्च तपोधनैः २६ पुण्यं द्वैतवनं राजघ्ना जगाम हलायुधः ॥ तत्र गत्वामुनी नृदृष्टानां नानावेषध
रा बलः २७ आहृत्य सलिले चापि पूजयामास वैद्विजान् ॥ तथैव दत्त्वा विप्रेभ्यः परिभोगान्सुपुष्कलान् २८ ततः प्रायादलो राजन दक्षिणेन सरस्वतीम् ॥ गत्वा चैवं
महाबाहुर्नातिदूरे महायशाः २९ धर्मात्माना गंधर्वानंतीर्थं मागमदच्युतः ॥ यत्र पन्नगराजस्य वासुकेः सन्निवेशनम् ३० महाशुतेर्महाराज बहुभिः पन्नगैर्वृतम् ॥
ऋषीणां हि सहस्राणि तत्र नित्यं चतुर्दश ३१ यत्र देवाः समागम्य वासुकिं पन्नगोत्तमम् ॥ सर्वपन्नगराजानमभ्यर्षिचन्यथाविधि ३२ पन्नगेभ्यो भयं तत्र विद्यते न स्मपौ
ख ॥ तत्रापि विधिवदत्त्वा विप्रेभ्यो रत्नसंचयान् ३३ प्रायात्प्राचीं दिशं तत्र तत्र तीर्थान्यनेकशः ॥ सहस्रशतसंख्यानि प्रथितानि पदे पदे ३४ आहृत्य तत्र तीर्थेषु यथो
क्तं तत्र चर्षिभिः ॥ कृत्वोपवासनियमं दत्त्वा दानानि सर्वशः ३५ अभिवाद्य मुनींस्तान् वै तत्र तीर्थनिवासिनः ॥ उद्दिष्टमार्गः प्रययौ यत्र भूयः सरस्वती ३६ प्राङ्मुखं वै
निवृत्ते वृष्टिर्वातहता यथा ॥ ऋषीणानैमिषेयाणामवेक्षार्थं महात्मनाम् ३७ निवृत्तांतां सरिच्छ्रेष्ठां तत्र दृष्ट्वा तुलांगली ॥ बभूव विस्मितो राजन् बलः श्वेतानुलेपनः
३८ ॥ जनमेजय उवाच ॥ कस्मात्सरस्वती ब्रह्मनिवृत्ता प्राङ्मुखी भवत् ॥ व्याख्यातमेतदिच्छामि सर्वमध्वर्युसत्तम ३९ कस्मिंश्चित्कारणे तत्र विस्मितो यदुनं
दनः ॥ निवृत्ताहेतुना केन कथमेव सरिद्धरा ४० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पूर्वकृतयुगे राजन्नेमिषेयास्तपस्विनः ॥ वर्तमाने सुविपुले सत्रे द्वादशवार्षिके ४१

३३ । ३४ । ३५ । ३६ अनेकार्थे भेदसिद्ध्यर्थम् ३७ । ३८ इच्छामि श्रोतुमिति शेषः ३९ ४० । ४१

॥ ३ ८ ॥

२४ । २५ सुरेणुहृद्देशेष्वपि पितृयापि पंचमेस्थाने कीर्त्यते श्लोकानां पूर्वापर्यवा विज्ञेयम् २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

३१ । ३२ । ३३ स्नायंती स्नाती ३४ । ३५ । ३६ मरुतां प्राणवायूनामेकोन्यवाशता एतेषां तपसामरुतोऽदित्यामुत्पन्ना इति कर्षांतरविषयोऽयमर्थः ३७ इदमत्यद्भुतराजान्नित्यस्य तात्पर्ययोगेन सिद्धस्य कायस्य परिणामांतरं हासवृद्ध्यादिकं न जायतेऽतस्तत्र प्रविष्टोऽन्नसोऽपरिणममाण एव देहाग्निः सरति तद्वद्वा आत्मनः सिद्धकायत्वं मत्वा मं कण को गवेण नृत्यति तदेव क्षयशून्यत्वं देहस्य सप्तसारस्वतं तीर्थं ततस्तु प्रथितं भुवि ॥ इति सप्तसारस्वत्योनामतः परिकीर्तिताः ३१ सप्तसारस्वतं चैव तीर्थं पुण्यं तथा स्मृतम् ॥ शृणु मं कण कस्यापि कौमारब्रह्मचारिणः ३२ आपगामवगाढस्य राजन् प्रकीडितं महत् ॥ दृष्ट्वा यदृच्छया तत्र स्त्रियं मम सिंभारत ३३ स्नायंती रुचिरा पांर्गी दिग्वास समनिदिताम् ॥ सरस्वत्यां म हाराज च स्कंदे वीर्यं मम सि ३४ तद्रेतः स तु जग्राह कलशे वै महातपाः ॥ सप्तधा प्रविभांस्तु कलशस्थं जगाम ह ३५ तत्रैव यः सप्तजाता जज्ञिरे मरुतांगणाः ॥ वायुवेगो वायुबलो वायुहा वायुमंडलः ३६ वायुज्वालो वायुरेता वायुचक्रश्च वीर्यवान् ॥ एवमेते समुत्पन्ना मरुतां जनयिष्णवः ३७ इदमत्यद्भुतराजान्नशृणु श्रव्यं तं रं भुवि ॥ महर्षे श्रुतं यादृक् त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ३८ पुरा मं कण कः सिद्धः कुशाग्रेणेति नः श्रुतम् ॥ क्षतः किल करैराजंस्तस्य शाकरसोऽभवत् ३९ सर्वैः शाकरसं दृष्ट्वा हर्षा विष्टः प्रवृत्तवान् ॥ ततस्तस्मिन् प्रवृत्ते वै स्थावरं जंगमं च यत् ४० प्रवृत्तमुभयं वीरतेजसा तस्य मोहितम् ॥ ब्रह्मादिभिः सुरैराजन् ऋषिभिश्च तपोधनैः ४१ विज्ञप्तो वै महादेव ऋषेरर्थे नराधिप ॥ नायं नृत्येद्यथा देवतथा त्वं कर्तुमर्हसि ४२ ततो देवो मुनिर्दृष्ट्वा हर्षा विष्टमतीव ह ॥ सुराणां हितकामार्थं महादेवोऽभ्यभाषत ४३ भो भो ब्राह्मण धर्मज्ञ किमर्थं नृत्यते भवान् ॥ हर्षस्थानं किमर्थं च तदेव मधिकं मुने ४४ तपस्विनो धर्मपथे स्थितस्य द्विजसत्तम ॥ ऋषिरुवाच ॥ किं न पश्यासे मे ब्रह्मन् क राच्छाकरसं सुतम् ४५ यदृष्ट्वा संप्रवृत्तो वै हर्षेण महता विभो ॥ तं प्रहस्या ब्रवीदेवो मुनिर्निरागेण मोहितम् ४६ अहं न विस्मयं विप्रगच्छामीति प्रपश्य माम् ॥ एव मुक्ता मुनिश्चेष्टं महादेवेन धीमता ४७ अंगुल्यग्रेण राजेन्द्र स्वांगुष्ठस्ताडितोऽभवत् ॥ ततो भस्मक्षता द्राजभिर्गतं हिमसन्निभम् ४८ तदृष्ट्वा ब्रीडितो राजन् समुनिः पादयोर्गतः ॥ मेने देवं महादेवमिदं चोवाच विस्मितः ४९ नान्यं देवादहं मन्येरुद्रात्परतरं महत् ॥ सुरासुरस्य जगतो गतिस्त्वमसि शूलघृत् ५० त्वया सृष्टमिदं विश्वं दंती ह मनीषिणः ॥ त्वामेव सर्वं विशति पुनरेव युगक्षये ५१ देवैरपि न शक्यस्त्वं परिज्ञातुं कुतो मया ॥ त्वयि सर्वे स्मदृश्यं ते भावा ये जगति स्थिताः ५२ त्वामुपासं तवरदं देवा ब्रह्मादयोऽनघ ॥ सर्वस्त्वमसि देवानां कर्ता कारयिता च ह ५३ त्वत्प्रसादा सुराः सर्वे मोदंती हा कुतो मयाः ॥ एवंस्तु त्वामहादेवं स ऋषिः प्रणतोऽ भवत् ५४ यदिदं चापलं देवकृतमेतत्स्वयादिकम् ॥ ततः प्रसादयामि त्वां तपो मे न क्षरेदिति ५५ ततो देवः प्रीतमनास्तष्टुषि पुनरब्रवीत् ॥ तपस्ते वर्धतां विप्रमत्प्रसादात्सहस्रधा ५६ आश्रमे चेहवत्स्यामि त्वया सार्धं महं सदा ॥ सप्तसारस्वते चास्मि न्योमामर्चिष्यते नरः ५७ न तस्य दुर्लभं किंचिद्भविष्यति ह परप्रवा ॥ सारस्वतं च तेलो कं गमिष्यंति न संशयः ५८

महती योगसिद्धिः देहस्य भस्मभूतत्वं तु मह्यसीति सिद्धिरित्येतदुद्रोक्ष्यंस्तस्य गर्वपरिहरतीति

३८ ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ स्मयादिकं गर्वादिकम् ५५ । ५६ । ५७ । ५८

५९ ॥ इति शर्यातर्गतगदा० नीलकंठीये भारतमा० अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ७ ॥ उपित्वेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ एतन्मं कण कस्यापि चरितं भूरितेजसः ॥ स हि पुत्रः सुकन्याया मुत्पन्नो मातरि श्वना ५९ ॥ इति श्रीमहाभारतेश० गदा० बलदेवती० सारस्वतोपाख्याने अष्टत्रिं शोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ उषित्वा तत्र रामस्तु संपूज्याश्रमवासिनः ॥ तथा मं कण के प्रीतिं शुभां च केहलायुधः १ दत्त्वा दानं द्विजातिभ्योरजनीं तामुपोष्य च ॥ पूजितो मुनि सं वै श्रमात् रुत्थाय लांगली २ अनुज्ञाप्य मुनीन् सर्वान् स्पृष्ट्वा तोयं च भारत ॥ प्रययौ त्वरितो रामस्तीर्थहेतोर्महाबलः ३ ततस्त्वौ श नसंतीर्थमाजगाम हलायुधः ॥ कपालमोचनं नाम यत्र मुक्तो महामुनिः ४ महता शिरसाराजन् ग्रस्तजंघोमहोदरः ॥ राक्षसस्य महाराज रामक्षितस्य वै पुरा ५ तत्र पूर्वतपस्तप्तं काव्येन सुमहात्मना ॥ यत्रास्य नीतिरखिला प्रादुर्भूता महात्मनः ६ यत्र स्थश्चितया मासदैत्यदानवविग्रहम् ॥ तत्प्राप्य च बलो राजंस्तीर्थप्रवर मुत्तमम् ७ विधिवद्दैवदौ वित्तं ब्राह्मणानां महात्मनाम् ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ ॥ कपालमोचनं ब्रह्मन् कथं यत्र महामुनिः ८ मुक्तः कथं चास्य शिरोलभं केन च हेतुना ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पुरा वै दंडकारण्ये राघवेण महात्मना ९ वसताराजशार्दूलराक्षसान् शमयिष्यता ॥ जनस्थाने शिरश्छिन्नं राक्षसस्य दुरात्मनः १० क्षुरेण शितधारेण उत्पपात महावने ॥ महोदरस्य तल्लभं जंघायां वै यदृच्छया ११ वने विचरतो राजन्नस्थिभिश्चास्फुरत्तदा ॥ स तेन लभेन तदा द्विजातिर्न शशाक ह १२ अभिगंतुं महाप्राज्ञस्तीर्थान्यायत नानि च ॥ स पूतिना विस्त्रवता वेदनार्तो महामुनिः १३ जगाम सर्वतीर्थानि पृथिव्यां चेति नः श्रुतम् ॥ स गत्वा सरितः सर्वाः समुद्रांश्च महातपाः १४ कथयामास तत्सर्वं मृषीणां भावितात्मनाम् ॥ आलुत्य सर्वतीर्थेषु न च मोक्षमवाप्तवान् १५ स तु शुश्राव विप्रेन्द्रमुनीनां वचनं महत् ॥ सरस्वत्यास्तीर्थवरं ख्यातमौशनसं तदा १६ सर्वपापप्रशमनं सिद्धिक्षेत्रमनुत्तमम् ॥ स तु गत्वा ततस्तत्र तीर्थमौशनसं द्विजः १७ तत औशनसे तीर्थे तस्योपस्पृश तस्तदा ॥ तच्छिरश्चरणं मुक्त्वा पपाता तर्जले तदा १८ विमुक्तस्तेन शिरसा परं सुखमवाप ह ॥ स चाप्यंतर्जले मूर्धा जगामादर्शनं विभो १९ ततः स विशिरा राज न्पूतात्मा वीतकल्मषः ॥ आजगामाश्रमं प्रीतः कृतकृत्यो महोदरः २० सोऽथ गत्वाऽऽश्रमं पुण्यं विप्रमुक्तो महातपाः ॥ कथयामास तत्सर्वं मृषीणां भावितात्मनाम् २१ ते श्रुत्वा वचनं तस्य ततस्तीर्थस्य मानद ॥ कपालमोचनमिति नाम च कुः समागताः २२ स चापि तीर्थप्रवरं पुनर्गत्वा महानृषिः ॥ पीत्वा पयः सुविपुलं सिद्धि माया तदामुनिः २३ तत्र दत्त्वा बहून् दायान्विप्रांस्तसंपूज्य माधवः ॥ जगाम वृष्णिप्रवरं रुषङ्गोराश्रमं तदा २४ यत्र तप्तं तपोधोरमाष्टिषेणेन भारत ॥ ब्राह्मण्यं लब्ध्वांस्तत्र विश्वामित्रो महामुनिः २५ सर्वकामसमृद्धं च तदाश्रमपदं महत् ॥ मुनिभिर्ब्राह्मणैश्चैव सेवितं सर्वदा विभो २६ ततो हलधरः श्रीमान् ब्राह्मणैः परिवारितः ॥ जगाम तत्र राजेन्द्र रुषङ्गुस्तनुमत्यजत् २७ रुषङ्गुर्ब्राह्मणो वृद्धस्तपोनित्यश्च भारत ॥ देहं न्यासे कृतमना विचिंत्य बहुधा तदा २८

१९ । २३ । १४ । १५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

२२ । २० । २१ । २२ । २३ श्वोमरणंतपेत् अक्षयंस्वर्गमाप्नोतीत्यर्थः ॥ २४ ॥ ब्राह्मणं ब्रह्मसंवाते इति मेदिनि ॥ २५ ॥ २६ ॥ इति शल्या
 ततः सर्वानुपादाय तनयान्वै महातपाः ॥ रुषडुंरब्रवीत्तत्र नवध्वंषीपुंरुदकम् २९ विज्ञायातीतववसरुपं गुतेतपोधनाः ॥ तं च तीर्थमुपानिन्युः सरस्वत्या
 स्तपोधनम् ३० सतैः पुत्रैस्तदाधीमानानीतो वै सरस्वतीम् ॥ पुण्यातीर्थं शतोपेतं विप्रसंवेभिषेविताम् ३१ सतत्र विधिनाराजन्नापुत्यसुमहातपाः ॥ ज्ञात्वा
 तीर्थगुणांश्चैव प्राहेदमृषिसत्तमः ३२ सुप्रीतः पुरुषव्याघ्रसर्वान् पुत्रानुपासतः ॥ सरस्वत्युत्तरे तीर्थेयस्य जेदाभनस्तनुम् ३३ पृथुदके जम्बूद्वीपे नैमिश्वोमरणंत
 पेत् ॥ तत्राष्टत्यसधर्मात्मा उपस्पृश्य हलायुधः ३४ दत्वा चैव बहून्दायान् विप्रान् विप्रवत्सलः ॥ ससर्जयत्र भगवो लोकौ लोकपितामहः ३५ यत्राष्टिषेणः कौरव्य
 ब्राह्मण्यं संशितवतः ॥ तपसामह ताराजन् प्राप्तवाचसितमः ३६ सिंधुद्वीपश्च राजर्षिर्देवापिश्व महातपाः ॥ ब्राह्मण्यं लब्धवान्यत्र विश्वामित्रस्तथा मुनिः ३७
 महातपस्वी भगवानुग्रतेजामहातपाः ॥ तत्राजगाम बलवान् बलमद्रः प्रतापवान् ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते शल्यपर्वोत्तरार्धे तृतीयोऽध्यायः ॥ बलदेव तीर्थयात्रायां सारस्व
 तोपाख्याने ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथमाष्टिषेणो भगवानविपुलं तत्त्वं तपः ॥ सिंधुद्वीपः कथं चापि ब्राह्मण्यं
 लब्धवास्तदा १ देवापिश्व कथं ब्रह्मन् विश्वामित्रश्च सत्तम ॥ तन्ममाचक्ष्व भगवन् परं कौतुहलं हि मे २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ पुरा कृतयुगे राजन्नाष्टिषेणो द्विजो
 तमः ॥ वसन् गुरुकुले नित्यं नित्यमध्ययने रतः ३ तस्य राजगुरुकुले वसतो नित्यमेव च ॥ समर्पितं नाम मद्रिद्यानां विवेकाविशंपते ४ स निर्विण्णस्ततो राजस्त
 पस्तेपे महातपाः ॥ ततोऽवैतपसात्तेन प्राप्य वेदाननुत्तमान् ५ स विद्वान्वेदयुक्तश्च सिद्धश्चाप्यृषिसत्तमः ॥ तत्र तीर्थे वराजन् प्रादात्तानि वसुमहातपाः ६ अस्मि
 स्तीर्थे महानद्या अद्य प्रभृतिमानवः ॥ आहूतो वाजिमेव स्य फले प्राप्स्यति पुण्ड्रकम् ७ अद्य प्रभृति नैवात्र भयं व्यालाद्भाविष्यति ॥ अपि चाल्पेन कालेन फलं प्रा
 प्स्यति पुण्ड्रकम् ८ एवमुक्त्वा महातेजा जगामात्रे दिवमुनिः ॥ एवं सिद्धस्त भगवानाष्टिषेणः प्रतापवान् ९ तस्मिन्नेव तदार्थं सिंधुद्वीपः प्रतापवान् ॥ देवापिश्व
 महाराज ब्राह्मण्यं प्राप तुर्महत् १० तथा च कौशिकस्तत्तपो नित्योजितेन्द्रियः ॥ तपसा सुतसेन ब्राह्मणत्वं महातपान् ११ गाधिर्नाम महानासीत् क्षत्रियः प्रथितो
 भुवि ॥ तस्य पुत्रोऽभवद् राजन् विश्वामित्रः प्रतापवान् १२ स राजा कौशिकस्तत्तमहायोग्यमवतिष्ठ ॥ स पुत्रमभिषिष्याथ विश्वामित्रं महातपाः १३ देहं यथा
 समनश्चक्रे तमूचुः प्रणताः प्रजाः ॥ न गंतव्यं महाप्राज्ञाद्वादि चारुमात्मनः १४ एवमुक्तः प्रत्युवाच ततो गाधिः प्रजास्ततः ॥ विश्वस्य जमतो गोतामविष्यति
 सुतोमम १५ इत्युक्त्वा तु ततो गाधिर्विश्वामित्रं निवेदय च ॥ जगाम त्रिदिवराजन् विश्वामित्रोऽभवत्पुनः १६ न स शक्नोति पुंविर्वीर्यवानपि रक्षितुम् ॥ ततः शुभ्रा
 वराजा स राक्षसेभ्यो महामयम् १७ निर्ययौ नगराच्च पिबतु रंगबलान्वितः ॥ स प्रत्वा हूरमध्वान्वासिष्ठाश्रममभ्ययात् १८
 तर्गतगदापर्वणि लोकांतीये भारतमावदपि ऊनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ कथमेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

२५ । २० । २१ । २२ । २३ १२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ ॥ इति शल्या तर्गतगदापर्वणि लोकांतीये भारतमावदपि चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ब्रह्मयोने ब्राह्मण्यो
 त्पादका तीर्थो दवाकीर्णनाम दाल्म्यसेवितं तीर्थं जगाम १ तस्यावाकीर्णत्वाद् जुहावेत्यादिनः अवाकीर्णत्वे नीचैरवकार्यं तेषां शत्रोऽस्मिन्निस्त्ववाकीर्णमित्यर्थः वैचित्र्यीर्यिणः विचित्रवीर्यं एव वैचि
 तस्य ते सैनिकाराजंश्च कुस्तत्रानयान्वहन् ॥ ततस्तु भगवान्विप्रो वसिष्ठोऽऽश्रममभ्ययात् १९ दृष्टोऽधततः सर्वभयमानं महावनम् ॥ तस्य कुड्मो महाराजवसि
 ष्ठो मुनिसत्तमः २० सृजस्व शबरान्धोरानिति स्वांगमुवाच ॥ तथोक्ता साऽसृजद्धेनुः पुरुषान्धोरदर्शनम् २१ ते तु तद्वलमासाद्य बभूवुः सर्वतोदिशम् ॥ तच्छु
 त्वाविद्रुतं सैन्यं विश्वामित्रस्तु गाधिजः २२ तपः परमं न्यमानस्तपस्येव मनोदधे ॥ सोऽस्मिन् तीर्थे वरेराजन् सरस्वत्याः समाहितः २३ नियमैश्चोपवासैश्च कर्षयन्
 देहमात्मनः ॥ जलाहारो वायुभक्षः पर्णाहारश्च सोऽभवत् २४ तथा स्थंडिलशायी च ये चान्ये नियमाः पृथक् ॥ असक्तस्य देवास्तु व्रतविघ्नप्रचक्रिरे २५ न चास्य नि
 यमाद्बुद्धिरपयाति महात्मनः ॥ ततः परेण यत्नेन तद्वा बहुविधं तपः २६ तेजसा भास्कराकारो गाधिजः समपद्यत ॥ तपसा तु तथा युक्तं विश्वामित्रं पितामहः २७
 अमन्यत महातेजा वरदो वरमस्य तत् ॥ स तु वरे वरे राजन्स्याम हं ब्राह्मणस्त्विति २८ तथेति चाब्रवीद्ब्रह्मा सर्वलोकपितामहः ॥ स लब्ध्वा तपसो ग्रेण ब्राह्मणत्वं महा
 यशाः २९ विचचार महीकृत्स्ना कृतकामः सुरोपमः ॥ तस्मिन् तीर्थे वरेरामः प्रदाय विविधं वसु ३० पयस्विनीस्तथा धेनूर्यानां निशयनानि च ॥ अथ वस्त्राण्यलंकारं
 भक्ष्यं पेयं च शोभनं ३१ अददन् मुदितो राजन् पूजयित्वा द्विजोत्तमान् ॥ ययौ राजस्ततो रामो बकस्याश्रमं तिकात् ३२ यत्र तेपेतपस्तीव्रं दाल्म्यो बक इति श्रुतिः
 ३३ ॥ इति श्रीम० श० गदाप० बलदेव तीर्थयात्रायां सारस्वतोपाख्याने चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ब्रह्मयोने वाकीर्णं जगाम यदुनंदनः ॥
 यत्र दाल्म्यो बको राजन्नाश्रमस्थो महातपाः १ जुहावघृतराष्ट्रस्य राष्ट्रं वैचित्र्यीर्यिणः ॥ तपसा घोररूपेण कर्षयन् देहमात्मनः २ क्रोधेन महताऽऽविष्टो धर्मात्मा वै प्रता
 पवान् ॥ पुरा हि नैमिषीयाणां सत्रे द्वादशवार्षिके ३ वृत्ते विश्वजितोऽते वै पंचालानृषयोऽगमन् ॥ तत्रेश्वरमया च तदा क्षिणार्थं मनस्विनः ४ बलान्वितान् वत्सतरान्
 निर्व्याधीने कविंशति ॥ तान् ब्रवीद्को दाल्म्यो विभजध्वं पशूनि ५ पशूने तान् हंत्यत्ना भिक्षिष्ये राजसत्तमम् ॥ एवमुक्त्वा ततो राजन् ऋषीन् सर्वान् प्रतापवान् ६
 जगाम घृतराष्ट्रस्य भवनं ब्राह्मणोत्तमः ॥ स समीपगतो भूत्वा घृतराष्ट्रं जनेश्वरम् ७ अयाचत पशून् दाल्म्यः स चैनं रुषितोऽब्रवीत् ॥ यदृच्छयामृतादृष्टागास्तदानृप
 सत्तमः ८ एतान् पशून् यक्षिष्वं ब्रह्मबन्धो यदीच्छसि ॥ ऋषिस्तथा वचः श्रुत्वा चिंतयामास धर्मवित् ९ अहो बत नृशंसं वै वाक्यमुक्तोऽस्मि संसदि ॥ चिंतयित्वा मुहूर्ते
 नरोषा विष्टो द्विजोत्तमः १० मार्तिचक्रे विनाशाय घृतराष्ट्रस्य भूपतेः ॥ स तु कृत्यघृतानां विमांसानि मुनिसत्तमः ११ जुहावघृतराष्ट्रस्य राष्ट्रं नरपतेः पुरा ॥ अवाकी
 र्णो सरस्वत्यास्तीर्थे प्रज्वाल्य पावकम् १२ प्रवीर्यः स पितृत्वेनास्त्यस्य तस्यैवेत्यर्थः १ प्रतापवान् राष्ट्रं जुहावेति संबंधः सत्रे वृत्ते निवृत्ते सतीत्युत्तरेण संबंधः ३ पंचालान् विश्वजितो
 यज्ञस्याते अगमन् पंचालराजानं यदुरित्यर्थः ईश्वरं पंचालराजम् ४ ५ एतान् पंचालराजान् स्वयंतं तत्र मागं गृहीतवानित्यर्थः ६ १० यदृच्छतेति गाः बलीवर्दान् धेनून् च ८ ११ १० ११ १२

बकोदाह्म्योमहाराजनियमं परमं स्थितः ॥ सतैरेव जुहावास्यराष्ट्रं मांसैर्महातपाः १३ तस्मिंस्तु विधिवत्सन्नेसंप्रवृत्ते सुदारुणे ॥ अक्षीय तत तोराष्ट्रं घृतराष्ट्रस्य पा
थिव १४ ततः प्रक्षीयमाणं तद्राज्यं तस्य महिषतेः ॥ छिद्यमानं यथाऽनंतं वनं परशुनाविभो १५ बभूवापद्रुतं तच्च व्यवकीर्णमचेतनम् ॥ दृष्ट्वा तथा वकीर्णं तोराष्ट्रं
समनुजाधिपः १६ बभूव दुर्मनाराजं श्वितयामास च प्रभुः ॥ मोक्षार्थं मकरोद्यत्तं ब्राह्मणैः सहितः पुरा १७ न च श्रेयोऽध्यगच्छतु क्षीयते राष्ट्रमेव च ॥ यदा स पार्थिवः
खिन्नस्ते च विप्रास्तदाऽनघ १८ यदा चापि न शक्नोति राष्ट्रं मोक्षयितुं नृप ॥ अथैव प्राश्रिकांस्तत्र प्रच्छजनमेजय १९ ततो वै प्राश्रिकाः प्राहुः पशुं विप्रकृतस्त्वया ॥
मांसैरभिजुहोतीति तव राष्ट्रं मुनिर्बकः २० तेन ते हूयमानस्य राष्ट्रस्य स्यक्षयो महान् ॥ तस्यैतत्तपसः कर्म येन तेऽद्य लयो महान् २१ अपां कुंजे सरस्वत्यास्तं प्रसादय पा
थिव ॥ सरस्वतीं ततो गत्वा सराजा बकमब्रवीत् २२ निपत्या शिरसा भूमौ प्राजलिर्भरतर्षभ ॥ प्रसादयेत्वा भगवन्न पराधं क्षमस्व मे २३ मम दीनस्य लुब्धस्य मौर्ये
ण हतचेतसः ॥ त्वंगतिस्त्वं च मे नाथ प्रसादं कर्तुमर्हसि २४ तं तथा विलपंतं तु शोको पहतचेतसम् ॥ दृष्ट्वा तस्य कृपाज्जे राष्ट्रं तस्य व्यमोचयत् २५ ऋषिः प्रसन्न
स्तस्याभूत्संरंभं च विहाय सः ॥ मोक्षार्थं तस्य राजस्य जुहावपुनराहुतिम् २६ मोक्षयित्वा ततो राष्ट्रं प्रतिगृह्य पशुन्बहून् ॥ हृष्टात्मानैर्मिषारण्यं जगाम पुनरेव सः
२७ घृतराष्ट्रोऽपि धर्मात्मा स्वस्थचेता महामनाः ॥ स्वमेव नगरं राजन् प्रातिपेदे महर्द्धिमत् २८ तत्र तीर्थे महाराज बृहस्पतिरुदारधीः ॥ असुराणामभावाय भवा
यच दिवौकसाम् २९ मांसैरभिजुहावेष्टिमक्षीयं तत तोऽसुराः ॥ दैवतैरपि संमग्राजितकाशिभिराहवे ३० तत्रापि विधिवद्वा ब्राह्मणेभ्यो महायज्ञाः ॥ वाजिनः
कुंजरांश्चैव रथांश्चाश्वतरीयुतान् ३१ रत्नानि च महार्हाणि धनं धान्यं च पुष्कलम् ॥ ययौ तीर्थं महाबाहु र्यायातं पृथिवीपते ३२ तत्र यज्ञेययातेश्च महाराज सरस्व
ती ॥ सर्पिः पयश्च सुस्रावना दुषस्य महात्मनः ३३ तत्रेष्ट्वा पुरुषव्याघ्रो ययातिः पृथिवीपतिः ॥ अक्राम दूर्ध्वमुदितो लेभे लोकांश्च पुष्कलान् ३४ पुनस्तत्र च रा
ज्ञस्तु ययातेर्यजतः प्रभोः ॥ औदार्यं परमं कृत्वा भक्तिं चात्मनि शाश्वतीम् ३५ ददौ कामान् ब्राह्मणेभ्यो यान्यान्यो मनसेच्छति ॥ यो यत्र स्थित एवेह आहूतो यज्ञसं
स्तरे ३६ तस्य तस्य सरिच्छ्रेष्ठा गृहादिशयनादिकम् ॥ षड्संभोजनं चैव दानं नानाविधं तथा ३७ ते मन्यमाना राज्ञस्तु संप्रदानमनुत्तमम् ॥ राजानं तुष्टुः प्री
ता दत्त्वा चैवाशिषः शुभाः ३८ तत्र देवाः संगंधर्वाः प्रीता यज्ञस्य संपदा ॥ विस्मिता मानुषाश्चासन्न दृष्ट्वा तां यज्ञसंपदम् ३९ ततस्तालके तुर्भहा धर्मके तुर्भहात्मा कृ
तात्मा महादाननित्यः ॥ वसिष्ठा पवाहं महाभीम वेगं घृतात्मा जितात्मा समभ्याजगाम ४० ॥ इति श्रीमहाभारते शल्यपर्वोत्तर्गतं तदा पर्वणि बलदेव तीर्थयात्रायां
सारस्वतोपाख्याने एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ ४१ ॥ १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इति श्रीमहाभारते शल्यपर्वोत्तर्गतं तदा पर्वणि बलदेव तीर्थयात्रायां

वसिष्ठस्येति अपोह्यते तीर्थे प्राप्य तेऽन्नेनेत्यपवाहस्तीर्थविशेषः १ कथ्यति स्वयिकथयति सति २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६
॥ जनमेजय उवाच ॥ वसिष्ठस्यापवाहोऽसौ भीमवेगः कथं नु सः ॥ किमर्थं च सरिच्छ्रेष्ठा तमृषिप्रत्यवाहयत् १ कथमस्याऽभवद्देवकारणं किंच तत्प्रभो ॥ संसृ
ष्टो महाप्राज्ञ न हितृप्यामि कथ्यति २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विश्वामित्रस्य विप्रसं वसिष्ठस्य च भारत ॥ भृशं वैरमभूद्राजंस्तपःस्पर्धाकृतं महत् ३ आश्रमे वैव
सिष्ठस्य स्थाणुतीर्थेऽभवन् महान् ॥ पूर्वतः पार्श्वतश्चासीद्विश्वामित्रस्य धीमतः ४ यत्र स्थाणुर्महाराज तप्तवान् परमं तपः ॥ तत्रास्य कर्म तद्द्वारं प्रवदंति मनोषिणः
५ यत्रेष्ट्वा भगवान् स्थाणुः पूजयित्वा सरस्वतीम् ॥ स्थापयामास ततो तीर्थं स्थाणुतीर्थमिति प्रभो ६ तत्र तीर्थे सुराः स्कंदमभ्यर्चि च नराधिप ॥ सैन्यापत्येन महता
सुगारिविनिर्बहणम् ७ तस्मिन् सारस्वते तीर्थे विश्वामित्रो महामुनिः ॥ वसिष्ठं चालयामास तपसोऽग्रेण तच्छृणु ८ विश्वामित्रवसिष्ठो तावदन्यहनि भारत ॥ स्प
र्धां तपः कृतांतीर्वाचक्रतुस्तौ तपोधनौ ९ तत्राप्यधिकं तपो विश्वामित्रो महामुनिः ॥ दृष्ट्वा तेजो वसिष्ठस्य चिंतामभिजगाम ह १० तस्य बुद्धिरियं ह्यासीद्धर्मनि
त्यस्य भारत ॥ इयं सरस्वती तूर्णमत्समीपं तपोधनम् ११ आनयिष्यति वेगेन वसिष्ठं तपतां वरम् ॥ इहागतं द्विजश्रेष्ठं हनिष्यामि न संशयः १२ एवं निश्चित्य भग
वान्विश्वामित्रो महामुनिः ॥ सस्मार सरितां श्रेष्ठां कोधं संरक्तलोचनः १३ साध्यातामुनिना तेन व्याकुलत्वं जगाम ह ॥ जज्ञे चैनं महावीर्यं महाकोपं च भाविनी १४
तत एनं वेपमाना विवर्णा प्राजलिस्तदा ॥ उपतस्थे मुनिवरं विश्वामित्रं सरस्वती १५ हतवीराय थानारीसाऽभवदुःखिताभृशम् ॥ ब्रूहि किं करवाणीति प्रोवाच मु
निसत्तमम् १६ तामुवाच मुनिः क्रुद्धो वसिष्ठं शीघ्रमानय ॥ यावदेनं निहन्म्य द्युतच्छ्रुत्वा व्यथितानदी १७ प्राजलिं दुततः कृत्वा पुंडरीकानि भक्षणम् ॥ प्राकंपत
भृशं भीता वायुनेवाहतालता १८ तथारूपां तु तां दृष्ट्वा मुनिराह महानदीम् ॥ अविचारं वसिष्ठं त्वमानय स्वांतिकं मम १९ सा तस्य वचनं श्रुत्वा ज्ञात्वा पापां चिकीर्षि
तम् ॥ वसिष्ठस्य प्रभावं च जानंत्यप्रतिमं भुवि २० साऽभिगम्य वसिष्ठं च हृदमर्थमचोदयत् ॥ यदुक्ता सरितां श्रेष्ठा विश्वामित्रेण धीमता २१ उभयोः शापयोर्भी
ता वेपमाना पुनः पुनः ॥ चिंतयित्वा महाशापमृषिवित्रासिताभृशम् २२ तां कृशां च विवर्णां च दृष्ट्वा चिंता समन्विताम् ॥ उवाच राजन् धर्मात्मा वसिष्ठो द्विपदां वरः
२३ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ पाह्यात्मानं सरिच्छ्रेष्ठे वहमां शीघ्रगामिनी ॥ विश्वामित्रः शपो द्विवां मा कृथास्त्वं विचारणाम् २४ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा कृपाशीलस्य सा
सरित् ॥ चिंतयामास कैरव्य किं कृत्वा सुकृतं भवेत् २५ तस्याश्चितासमुत्पन्ना वसिष्ठो मय्यतीव हि ॥ कृतवान् हि दयानित्यं तस्य कार्यं हितं मया २६ अथ कूले स्वके रा
जन् जपंतमृषिसत्तमम् ॥ जुह्वानं कौशिकं प्रेक्ष्य सरस्वत्यभ्यर्चितयत् २७ इदमंतरमित्येवं ततः सा सरितां वरा ॥ कृलापहारमकरोत्स्वेन वेगेन सा सरित् २८ तेन कूला
पहारेण मैत्रावरुणिरौह्यत ॥ उह्यमानः स तुष्टावत दाराजन् सरस्वतीम् २९ पितामहस्य सरसः प्रवृत्ताऽसि सरस्वति ॥ व्यासं चेदं जगत्सर्वं तवैवांभो भिरुतमैः ३०

वयं ऋषयः त्वतोऽधीमहि वेदान् कदाचिद्वनावृष्ट्यामृतेषु कविषु संप्रदायोच्छेदेऽतीतिमावः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ रक्षोग्रामणिसंमतमित्यत्र हस्वस्वमार्ध
 त्वमेवाकाशगादेविमेघेषु सृजसेपयः ॥ सर्वाश्वापस्त्वमेवेतित्वतोऽधीमहि ३१ पुष्टिपुंतिस्तथाकीर्तिः सिद्धिर्दुर्द्विरुमातथा ॥ त्वमेव वाणी स्वाहा स्वंतवायतामि
 दंजगत् ३२ त्वमेव सर्वभूतेषु वससीहचतुर्विधा ॥ एवं सरस्वतीराजं स्तूयमानामहर्षिणा ३३ वेगेनोवाहंतं विप्रं विश्वामित्राश्रमं प्रति ॥ न्यवेदयत्तच्चाभीक्ष्णं वि
 श्वामित्राय तं मुनिम् ३४ तमानीतं सरस्वत्या दृष्ट्वा कोपसमान्वितः ॥ अथाश्वेषप्रहरणं वसिष्ठान्तकरंतदा ३५ तंतुः कुट्टमभिप्रेक्ष्य ब्रह्मवध्याभयान्नदी ॥ अपोवाह
 वसिष्ठं तु प्राचीं दिशमंतं द्रिता ३६ उभयोः कुर्वती वाक्यं वंचयित्वा च गाधिजम् ॥ ततोऽपवाहितं दृष्ट्वा वसिष्ठमुपि सत्तमम् ३७ अब्रवीदुःखसंकुटो विश्वामित्रो ह्य
 मर्षणः ॥ यस्मान्मां त्वंसरिच्छेष्टे वंचयित्वा पुनर्गता ३८ शोणितं बहकल्याणिरक्षोग्रामणिसंमतम् ॥ ततः सरस्वतीं शप्ता विश्वामित्रेण धीमता ३९ अवहच्छोणि
 तोन्मिश्रंतो र्ये संवत्सरंतदा ॥ अथर्षयश्च देवाश्च गंधर्वाप्सरसस्तदा ४० सरस्वतीं तथा दृष्ट्वा बभूवुर्दृशदुःखिताः ॥ एवं वसिष्ठापवाहोलोके ख्यातोजनाधिप ॥
 आगच्छच्च पुनर्मार्गं स्वमेव सरितां वरा ४१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि बलदेवती० सारस्व० द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ वैशंपायन
 उवाच ॥ साशप्तातेन कुट्टेनाविश्वामित्रेण धीमता ॥ तस्मिंस्तीर्थे वरे शुभ्रे शोणितं समुपावहत १ अथाजग्मुस्ततो राजनराक्षसास्तत्र भारत ॥ तत्र तेशोणितं सर्वे
 पिवंतः सुखमासते २ तृप्ताश्च सुभृशं तेन सुखिता विगतज्वराः ॥ नृत्वंतश्च हसंतश्च यथा स्वर्गजितस्तथा ३ कस्यचिस्त्वथ कालस्य ऋषयः सुतपोधनाः ॥ तीर्थ
 यात्रां समाजग्मुः सरस्वत्यां महीपते ४ तेषु सर्वेषु तीर्थेषु स्वास्त्यमुनिपुंगवाः ॥ प्राप्य प्रीतिं परां चापितपो लुब्धा विशारदाः ५ प्रययुर्हिततो राजन्येन तीर्थमसृग्ब
 हम् ॥ अथागम्य महाभागास्ततीर्थं दारुणंतदा ६ दृष्ट्वा तीर्थं सरस्वत्याः शोणितेन परिहृतम् ॥ पीयमानं च रक्षोभिर्बहुभिर्नृपसत्तम ७ तान् दृष्ट्वा राक्षसान् राजग्मु
 नयः संशितवताः ॥ परित्राणे सरस्वत्याः परं यत्नं प्रचक्रिरे ८ ते तु सर्वे महाभागाः समागम्य महावताः ॥ आहूय सरितां श्रेष्ठामिदं वचनमब्रुवन् ९ कारणं ब्रूहि कल्या
 णिकिं मर्थं ते हृदो ह्ययम् ॥ एवमाकुलतां यातः श्रुत्वाऽध्यास्यामहे वयम् १० ततः सा सर्वमाचष्ट यथावृत्तं प्रवेपती ॥ दुःखितामथ तां दृष्ट्वा ऊचुस्ते वै तपोधनाः ११
 कारणं श्रुतमस्माभिः शापश्चैव श्रुतोऽनघे ॥ करिष्यंति तु यत्प्राप्तं सर्व एव तपोधनाः १२ एवमुक्त्वा सरिच्छेष्टा मुचुस्तेऽथ परस्परम् ॥ विमोचयामहे सर्वे शापादेतां
 सरस्वतीम् १३ ते सर्वे ब्राह्मणाराजंस्तपोभिर्नियमैस्तथा ॥ उपवासैश्च विविधैर्धर्मैः कष्टव्रतैस्तथा १४ आराध्य पशुभर्तारं महादेवं जगत्पतिं ॥ मोक्षयामासुस्तां
 देवीं सरिच्छेष्टां सरस्वतीम् १५ तेषां तु सा प्रभावेण प्रकृतिस्था सरस्वती ॥ प्रसन्नसलिला जज्ञे यथा पूर्वतथैव हि १६ निर्मुक्ता च सरिच्छेष्टा विवभौ सा यथापुरा ॥
 दृष्ट्वा तीर्थं सरस्वत्यामुनिभिस्तैस्तथा कृतम् १७

मा० द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ साशप्तेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

तानेव शरणं जग्मुराक्षसाः क्षुधितास्तथा ॥ कृत्वा जलिततो राजनराक्षसाः क्षुधयाऽर्दिताः १८ ऊचुस्तामैमुनीन् सर्वान् रुपायुक्तान् पुनः पुनः ॥ वयंचक्षुधिताश्चै
 व धर्माद्धीनाश्च शाश्वतात् १९ नचनः कामकारोऽयं यद्वयं पापकारिणः ॥ युष्माकंचाप्रसादेन दुष्कृतेन च कर्मणा २० यत्पापं वर्धतेऽस्माकं यतः स्मो ब्रह्मराक्षसाः ॥
 योषितांचैव पापेन योनिदोषकृतेन च २१ एवं हि वैश्यश्च द्राणां क्षत्रियाणां तथैव च ॥ ये ब्राह्मणान् प्रादिषन्ति ते भवन्तीहराक्षसाः २२ आचार्यमृत्विजं चैव गुरुं बृहज्ज
 नंतथा ॥ प्राणिनो येऽवमन्यन्ते ते भवन्तीहराक्षसाः २३ तत्कुरुध्वमिहास्माकं तारणं द्विजसत्तमाः ॥ शक्ता भवन्तः सर्वेषां लोकानामपितारणे २४ तेषां तु वचनं श्रुत्वा
 तुष्टुवुस्तां महानदीम् ॥ मोक्षार्थं रक्षसां तेषां मुचुः प्रयतमानसाः २५ क्षतं कीटावपन्नं च यच्चोच्छिष्टाचितं भवेत् ॥ सक्ते शमवधूतं च रुदितोपहतं च यत् २६ एभिः
 संसृष्टमन्नं च भागोऽसौरक्षसामिह ॥ तस्माज्ज्ञात्वा सदा विद्वानेतान्यन्नाद्विर्वर्जयेत् २७ राक्षसान्नमसौ भुंक्ते यो भुंक्ते ह्यन्नमीदृशम् ॥ शोधयित्वा ततस्तीर्थमृष्यस्ते
 तपोधनाः २८ मोक्षार्थं राक्षसानां च नदीं तां प्रत्यचोदयन् ॥ महर्षीणां मतं ज्ञात्वा ततः सा सरितां वरा २९ अरुणामानयामास स्वांतनुं पुरुषर्षभ ॥ तस्यां ते राक्ष
 साः स्नात्वा तनूस्त्यक्त्वा दिवंगताः ३० अरुणायामहाराज ब्रह्मवध्यापहाहिसा ॥ एतमर्थमभिज्ञाय देवराजः शतक्रतुः ३१ तस्मिंस्तीर्थे वरे स्नात्वा विमुक्तः पाप्मना किञ्च
 ॥ जनमेजय उवाच ॥ किमर्थं भगवान् शक्रो ब्रह्मवध्यामवाप्तवान् ३२ कथमस्मिंश्च तीर्थे वै आकृत्या कल्मषोऽभवत् ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुष्वैतदुपाख्यानं य
 थावृत्तं जनेश्वर ३३ यथा विभेदसमयं न मुचेर्वासवः पुरा ॥ नमुचिर्वासवाद्धीतः सूर्यरश्मिसमाविशत् ३४ तेनेन्द्रः सख्यमकरोत्समयं चेदमब्रवीत् ॥ नचाद्र्रेण न शु
 ष्केण न रात्रौ नापि चाहनि ३५ वधिष्याम्यसुरश्रेष्ठ सखे सत्येन ते शपे ॥ एवं स कृत्वा समयं दृष्ट्वा नीहारमीश्वरः ३६ चिच्छेदास्या शिरो राजन्नपां फेनेन वासवः ॥
 तच्छिरो न मुचेरिच्छन्नं पृष्ठतः शक्रमन्वितात् ३७ भो भो मित्रहन्पापेति ब्रुवाणं शक्रमंतिकात् ॥ एवं स शिरसातेन चोद्यमानः पुनः पुनः ३८ पितामहाय संतप्त एतमर्थं
 न्यवेदयत् ॥ तमब्रवील्लोकगुरुररुणाय यथाविधि ३९ इच्छोपस्पृश देवं द्रुतार्थे पापभयापहे ॥ एषा पुण्यजला शक्रकृता मुनिभिरेव तु ४० निगूढमस्यागमनमि
 हासीत् पूर्वमेव तु ॥ ततोऽभ्येत्यारुणां देवीं प्लावयामास वारिणा ४१ सरस्वत्याऽरुणायाम् पुण्योऽयं संगमो महान् ॥ इह त्वं यज देवं द्रुतददानान्यनेकशः ४२ अत्राहु
 त्यसु घोरात्त्वं पातकादिप्रमोक्षयसे ॥ इत्युक्तः स सरस्वत्याः कुंजे वै जनमेजय ४३ इह यथावदलभिदरुणायामुपास्पृशत् ॥ समुक्तः पाप्मना तेन ब्रह्मवध्या कृतेन च
 ४४ जगाम संहृष्टमना स्त्रिदिवं त्रिदशेश्वरः ॥ शिरस्तच्चापि न मुचेस्तत्रैवाकृत्य भारत ॥ लोकान्कामदुघान् प्राप्तमक्षयान् राजसत्तम ४५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 तत्राप्युपस्पृश्य बलमहात्मा दत्त्वा च दानानि पृथाग्बिधानि ॥ अवाप्य धर्मपरमार्थकर्मजगाम सोमस्य महत्सु तीर्थम् ४६

४७ । ४८ । ४९ ॥ इतिशल्यांतर्गतगदापर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ७ ॥ सरस्वत्याहति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११
यत्रायजद्राजसूयेनसोमःसाक्षात्पुराविधिवत्पार्थिवेन्द्र ॥ अत्रिधीमान्विप्रमुख्योबभूवहोतायस्मिन्नक्रतुमुख्येमहात्मा ४७ यस्यातिष्ठूत्सुमहदानवानादैतेयानारा
क्षसानांचदेवैः ॥ यस्मिन्नुद्धंतारकाख्यंसुतीव्रयत्रस्कंदस्तारकाख्यंजघान ४८ सैनापत्यंलब्धवानदेवतानांमहासेनोयत्रदैत्यांतकर्ता ॥ साक्षाच्चैवम्यवसत्का
र्तिकेयःसदाकुमारोयत्रसल्लक्षराजः ४९ ॥ इतिश्रीम० शल्य० गदापर्वणि बलदेवतीर्थयात्रायांसारस्व० त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ जनमेजयउवाच ॥
सरस्वत्याःप्रभावोऽयमुक्तस्तेद्विजसत्तम ॥ कुमारस्याभिषेकंतुब्रह्मन्व्याख्यातुमर्हसि १ यस्मिन्देशेचकालेचयथाचवदतांवर ॥ यैश्चाभिषिक्तोभगवान्विधिनाये
नचप्रभुः २ स्कंदोयथाचदैत्यानामकरोत्कदनंमहत ॥ तथामेसर्वमाचक्ष्वपरंकौतूहलंहिमे ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कुरुवंशस्यसदृशंकौतूहलमिदंतव ॥ हर्ष
मुत्पादयत्येवचोमेजनमेजय ४ हंततेकथयिष्यामिशृण्वानस्यनराधिप ॥ अभिषेकंकुमारस्यप्रभावंचमहात्मनः ५ तेजोमाहेश्वरंस्कन्नमग्नौप्रपतितंपुरा ॥
तत्सर्वभक्षोभगवान्नाशकहृद्युमक्षयम् ६ तेनासीदतितेजस्वीदीप्तिमान्रहव्यवाहनः ॥ नचैवधारयामासगर्भतेजोमयंतदा ७ सगंगामभिसंगम्यनियोगाद्ब्रह्मणः
प्रभुः ॥ गर्भमाहितवान्दिव्यंभास्करोपमतेजसम् ८ अथगंगाऽपितंगर्भमसहंतीविधारणे ॥ उत्ससर्जगिरौरम्येहिमवत्यमराचिते ९ सतत्रववृषेलोकानावृत्य
ज्वलनात्मजः ॥ ददृशुर्ज्वलनाकारंतंगर्भमथकृतिकाः १० शरस्तंबेमहात्मानमनलात्मजमीश्वरम् ॥ ममायमितिताःसर्वाःपुत्रार्थिन्योऽभिचुकुशुः ११ तासां
विदित्वाभावंतंमातृणांभगवान्प्रभुः ॥ प्रस्नुतानांपयःषड्विद्वदनैरपिबत्तदा १२ तंप्रभावंसमालक्ष्यतस्यबालस्यकृतिकाः ॥ परंविस्मयमापन्नादेव्योदिव्यवपुर्ध
राः १३ यत्रोत्सृष्टःसभगवान्गंगयागिरिमूर्द्धनि ॥ सशैलकांचनःसर्वःसंबभौकुरुसत्तम १४ वर्धताचैवगर्भेणपृथिवीतेनरंजिता ॥ अतश्चसर्वेसंवृतागिरयःकांच
नाकराः १५ कुमारःसुमहावीर्यःकार्तिकेयइतिस्मृतः ॥ गंगेयःपूर्वमभवन्महायोगबलान्वितः १६ शमेनतपसाचैववीर्येणचसमन्वितः ॥ ववृषेऽतीवराजेंद्रचंद्र
वत्प्रियदर्शनः १७ सतस्मिन्कांचनेदिव्येशरस्तंबेश्रियावृतः ॥ स्तूयमानःसदाशेतेगंधर्वैर्मुनिभिस्तथा १८ तथैनमन्ववृत्त्यंतदेवकन्याःसहस्रशः ॥ दिव्यवा
दित्रनृत्यज्ञाःस्तुवंत्यश्चारुदर्शनाः १९ अन्वास्तेचनदीदेवंगंगवैसरितांवरा ॥ दधारपृथिवीचैनंविभ्रतीरूपमुत्तमम् २० जातकर्मादिकास्तत्रक्रियाश्चक्रेवृहस्प
तिः ॥ वेदश्चैनंचतुर्मूर्तिरुपतस्थेकृतांजलिः २१ धनुर्वेदश्चतुष्पादःशस्त्रग्रामःससंग्रहः ॥ तत्रैनंसमुपातिष्ठत्साक्षाद्वाणीचकेवला २२ सददर्शमहावीर्यदेवदेव
मुमापतिम् ॥ शैलपुत्र्यासमासीनंभूतसंघशतैर्वृतम् २३ निकायाभूतसंचानांपरमाहुतदर्शनाः ॥ विरुताविरुताकाराविरुताभरणध्वजाः २४ व्याघ्रसिंहक्ष
वदनाबिडालमकराननाः ॥ वृषदंशमुखाश्चान्येगजोष्ट्रवदनास्तथा २५ उलूकवदनाःकेचिद्भृगोमायुदर्शनाः ॥ क्रौंचपारावतनिर्भेदनैरांकैरपि २६
१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ बिडालवृषदंशौभाजार्जातिभेदौतत्सदृशाननौ २५ । २६

२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ तस्यस्कंदस्यपृष्ठतःपश्चात्शाखविशाखनैगमेयाःआसन्नतेस्कंदेनसहस्रवारः १८ । ३९ । ४० । ४१ अद्भुतमदृष्टपूर्वम् ४२

श्राविच्छल्यकगोधामाजैडकगवांतथा ॥ सहशानिवपूंष्यन्येतत्रतत्रव्यधारयन् २७ केचिच्छैलांबुदप्रख्याश्चक्रोद्यतगदायुधाः ॥ केचिदंजनपुंजाभाःकेचि
च्छेताचलप्रभाः २८ सप्तमातृगणाश्चैवसमाजग्मुर्विंशंपते ॥ साध्याविश्वेऽथमरुतोवसवःपितरस्तथा २९ रुद्रादित्यास्तथासिद्धाभुजगादानवाःखगाः ॥ ब्र
ह्मास्वयंभूर्भगवानसपुत्रःसहविष्णुना ३० शक्रस्तथाऽभ्ययाद्रष्टृकुमारवरमच्युतम् ॥ नारदप्रमुखाश्चापिदेवगंधर्वसप्तमाः ३१ देवर्षयश्चासिद्धाश्चबृहस्पतिपु
रोगमाः ॥ पितरोजगतश्रेष्ठादेवानामपिदेवताः ३२ तेऽपितत्रसमाजग्मुर्यामाधामाश्चसर्वशः ॥ सतुबालोऽपिबलवान्महायोगबलान्वितः ३३ अभ्याजगामदे
वेशंशूलहस्तंपिनाकिनम् ॥ तमाव्रजंतमालक्ष्यशिवस्यासीन्मनोगतम् ३४ युगपच्छैलपुत्र्याश्चगंगायाःपावकस्यच ॥ कंनुपूर्वमयंबालोगौरवादभ्युपैष्य
ति ३५ अपिमामितिसर्वेषांतेषामासीन्मनोगतम् ॥ तेषामेतमभिप्रायंचतुर्गामुपलक्ष्यसः ३६ युगपद्योगमास्थायससर्जविविधास्तनूः ॥ ततोऽभवच्चतुर्मु
र्तिःक्षणेनभगवान्प्रभुः ३७ तस्यशाखोविशाखश्चनैगमेयश्चपृष्ठतः ॥ एवंसकृत्वाह्यात्मानंचतुर्धाभगवान्प्रभुः ३८ यतोरुद्रस्ततःस्कंदोजगामाद्भुतदर्शनः ॥
विशाखस्तुययौयेनदेवीगिरिवरात्मजा ३९ शाखोययौसभगवान्वायुमूर्तिर्विभावसुम् ॥ नैगमेयोऽगमद्वंङ्गाकुमारःपावकप्रभः४० सर्वेभासुरदेहास्तेचत्वारःसमरू
पिणः ॥ तान्समभ्ययुरव्यग्रास्तदद्भुतमिवाभवत् ४१ हाहाकरोमहानासीद्देवदानवरक्षसाम् ॥ तदृष्ट्वामहदाश्चर्यमद्भुतंलोमहर्षणम् ४२ ततोरुद्रश्चदेवीचपाव
कश्चापितामहम् ॥ गंगयासहिताःसर्वेप्राणिपेतुर्जगत्पातिम् ४३ प्राणिपत्यततस्तेतुविधिवद्भ्राजपुंगव ॥ इदमूचुर्वचोराजनकार्तिकेयप्रियेप्सया ४४ अस्यबाल
स्यभगवान्नाधिपत्यंयथेप्सितम् ॥ अस्मत्प्रियार्थंदेवेशसदृशंदातुमर्हसि ४५ ततःसभगवान्धीमान्सर्वलोकपितामहः ॥ मनसाचिंतयामासकिमयंलभतामिति
४६ ऐश्वर्याणिचसर्वाणिदेवगंधर्वरक्षसाम् ॥ भूतयक्षविहंगानांपन्नगानांचसर्वशः ४७ पूर्वमेवादिदेशासौनिकायेषुमहात्मनाम् ॥ समर्थंचतमैश्वर्येमहामतिर
मन्यत ४८ ततोमुहूर्तसंध्यात्वादेवानांश्रेयसिस्थितः ॥ सैनापत्यंददौतस्मैसर्वभूतेषुभारत ४९ सर्वदेवानिकायानांयेराजानःपरिश्रुताः ॥ तान्सर्वान्व्यादिदेशा
स्मैसर्वभूतपितामहः ५० ततःकुमारमादायदेवाब्रह्मपुरोगमाः ॥ अभिषेकार्थमाजग्मुःशैलेंद्रंसहितास्ततः ५१ पुण्यांहैमवतींदेवींसारिच्छ्रेष्ठांसरस्वतीम् ॥ स
मंतपंचकेयवैत्रिषुलोकेषुविश्रुता ५२ तत्रतीरेसरस्वत्याःपुण्येसर्वगुणान्विते ॥ निषेदुर्देवगंधर्वाःसर्वेसंपूर्णमानसाः ५३ ॥ इतिश्रीम० श०पर्वीतर्गतगदापर्व
णिबलदेवतीर्थ०सारस्वत०कुमाराभिषेकोपक्रमेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोऽभिषेकसंभारान्सर्वान्संभृत्यशास्त्रतः ॥ बृहस्पतिः
समिद्धेग्नौजुहावाग्निंयथाविधि १ २१ । ३३ । ४३ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ ॥ इ०श०ग०नी०भारतभाव० चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ततइति १

२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

ततोहिमवतादत्तेमणिप्रवरशोभिते ॥ दिव्यरत्नाचितेपुण्योनिषण्णपरमासने २ सर्वमंगलसंभारैर्विधिमंत्रपुरस्कृतम् ॥ आभिषेचनिकंद्रव्यं गृहीत्वा देवतागणाः
३ इंद्रविष्णुमहाविर्यासूर्याचंद्रमसौ तथा ॥ धाताचैव विधाता च तथा चैवानिलानलौ ४ पूष्णाभगेनार्यम्णा च अंशेन च विवस्वता ॥ रुद्रश्च सहितो धीमान्नामित्रे
णवरुणेन च ५ रुद्रैर्वसुभिरादित्यैरश्विन्यश्वापेतृभिः सह ६ गंधर्वैरप्सरोगेभिश्च यक्षराक्षसपन्नगैः ॥ देवर्षिभिरसंख्या
तैस्तथा ब्रह्मर्षिभिस्तथा ७ वैश्वानसैर्वालिखिल्यैर्वाग्वहारैर्मरीचिपैः ॥ भृगुभिश्चांगिरोभिश्च यतिभिश्च महात्मभिः ८ सपैर्विद्याधरैः पुण्यैर्योगसिद्धैस्तथा वृतः ॥
पितामहः पुलस्त्यश्च पुलहश्च महातपाः ९ अंगिराः कश्यपोऽत्रिश्च मरीचिर्भृगुरेव च ॥ क्रतुर्हरः प्रचेताश्च मनुर्दक्षस्तथैव च १० ऋतवश्च ग्रहाश्चैव ज्योतीषि च विशां
पते ॥ मूर्तिमत्यश्च सरितो वेदाश्चैव सनातनाः ११ समुद्राश्च हृदाश्चैव तीर्थानि विविधानि च ॥ पृथिवीद्यौर्दिशश्चैव पादपाश्च जनाधिप १२ अदितिर्देवमाता च
हीः श्रीः स्वाहा सरस्वती ॥ उमा शची सिनीवाली तथा चानुमतिः कुहूः १३ राका च धिषणा चैव पत्न्यश्चान्यादिवौकसाम् ॥ हिमवाश्चैव विध्यश्च मेरुश्चानेकशृंगवान्
१४ ऐरावतः सानुचरः कलाः काष्ठास्तथैव च ॥ मासार्धमासा ऋतवस्तथारात्र्यहनी नृप १५ उच्चैः श्रवाहयश्रेष्ठो नागराजश्च वासुकिः ॥ अरुणो गरुडश्चैव वृक्षाश्चैव
धिभिः सह १६ धर्मश्च भगवान् देवः समाजमुर्हिसंगताः ॥ कालो यमश्च मृत्युश्च यमस्यानुचराश्च ये १७ बहुलत्वाच्च नोक्ता ये विविधा देवतागणाः ॥ ते कुमारभिषेका
र्थं समाजमुस्ततस्ततः १८ जगद्गुप्तेतदाराजन् सर्व एव दिवौकसः ॥ आभिषेचनिकं भांडं मंगलानि च सर्वशः १९ दिव्यसंभारसंयुक्तैः कलशैः कांचनैर्नृप ॥ सरस्व
तीभिः पुण्याभिर्दिव्यतोयाभिरेव तु २० अभ्यर्चिचक्रुः कुमारं वै संप्रहृष्टा दिवौकसः ॥ सेनापतिं महात्मानं मसुराणां भयंकरम् २१ पुरायथामहाराजवरुणं वैजलेश्व
रम् ॥ तथाऽभ्यर्चिचक्रुः गवान्सर्वलोकपितामहः २२ कश्यपश्च महातेजा ये चान्ये लोककीर्तिताः ॥ तस्मै ब्रह्मा ददौ प्रीतिं बालिनो वातरंहसः २३ कामवीर्यधरा नृसि
द्धान् महापारिषदान् प्रभुः ॥ नंदिसेनं लोहिताक्षं घंटाकर्णं च संमतम् २४ चतुर्थं मस्यानुचरं ख्यातं कुमुदमालिनम् ॥ तत्र स्थाणुं महातेजामहापारिषदं प्रभुः २५
मायाशतधरं कामं कामवीर्यबलान्वितम् ॥ ददौ स्कंदाय राजेंद्रसुरारिविनिर्बहणम् २६ सहिदेवा सुरेयुद्वैदेत्यानां भीमकर्मणाम् ॥ जघान दोभ्यां संकुद्धः प्रयुता
निचतुर्दश २७ तथा देवादुस्तस्मै सेनानैर्ऋतसंकुलाम् ॥ देवशत्रुक्षयकरीमजय्यां विष्णु रूपिणीम् २८ जयशब्दं तथा चक्रुर्देवाः सर्वे सवासवाः ॥ गंधर्वा यक्षर
क्षांसि मुनयः पितरस्तथा २९ ततः प्रादादनुचरौ यमकालोपमाबुभौ ॥ उन्माथश्च प्रमाथश्च महावीर्यौ महायुती ३० सुभ्राजो भास्वरश्चैव यौ तौ सूर्यानुयायिनौ ॥
तौ सूर्यः कार्तिकेयाय ददौ प्रीतः प्रतापवान् ३१ कैलासशृंगसंकाशौ श्वेतमाल्यानुलेपनौ ॥ सोमोऽप्यनुचरौ प्रादान् मणिं सुमणिमेव च ३२ २५।१०।२८।२९।३०।३१।३२

३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

ज्वालाजिह्वं तथा ज्योतिरात्मजाय हुताशनः ॥ ददावनुचरौ शूरो परसैन्यप्रमाथिनौ ३३ परिचंचवटं चैव भीमं च सुमहाबलम् ॥ दहति दहनं चैव प्रचंडौ वार्यसंम
तौ ३४ अंशोऽप्यनुचरान्पंचददौ स्कंदाय धीमते ॥ उक्रोशं पंचकं चैव वज्रदं डधराबुभौ ३५ ददावनलपुत्राय वामः परवीरहा ॥ तौ हि शत्रून् महेंद्रस्य जघ्नतुः सम
रेव हून् ३६ चक्रं विक्रमकं चैव संक्रमं च महाबलम् ॥ स्कंदाय त्रीननुचरान् ददौ विष्णुर्महायशः ३७ वर्धनं नंदनं चैव सर्वविद्याविशारदौ ॥ स्कंदाय ददतुः प्रीताव
श्विनौ मिषजां वरौ ३८ कुंदं च कुसुमं चैव कुमुदं च महायशः ॥ डंबराडंबरो चैव ददौ धाता महात्मने ३९ चक्रानुचक्रौ बालिनौ मेघचक्रौ बलौकटौ ॥ ददौ त्वष्टा महा
मायौ स्कंदायानुचराबुभौ ४० सुव्रतं सत्यसंधं च ददौ मित्रो महात्मने ॥ कुमारयमहात्मानौ तपोविद्याधरौ प्रभुः ४१ सुदर्शनीयौ वरदौ त्रिपुलोकेषु विश्रुतौ ॥ सु
व्रतं च महात्मानं शुभकर्मणमेव च ४२ कार्तिकेयाय संप्रादाद्विधाता लोकविश्रुतौ ॥ पाणीतकं कालिकं च महामायाविनाबुभौ ४३ पूषा च पार्षदौ प्रादात् कार्तिकेया
यभारत ॥ बलं चातिबलं चैव महावक्रौ महाबलौ ४४ प्रददौ कार्तिकेयाय वायुर्भरतसत्तम ॥ यमं चातियमं चैव तिमिषकौ महाबलौ ४५ प्रददौ कार्तिकेयाय वरुणः
सत्यसंगरः ॥ सुवर्चसं महात्मानं तथैवाप्यतिवर्चसम् ४६ हिमवान् प्रददौ राजन् हुताशनसुताय वै ॥ कांचनं च महात्मानं मेघमालिनमेव च ४७ ददावनुचरौ मेरु
रग्निपुत्राय भारत ॥ स्थिरं चातिस्थिरं चैव मेरुरेवापरो ददौ ४८ महात्मा त्वग्निपुत्राय महाबलपराक्रमौ ॥ उच्छृंगं चातिशृंगं च महापाषाणयोधिनौ ४९ प्रददा
वग्निपुत्राय विध्यः पारिषदाबुभौ ॥ संग्रहं विग्रहं चैव समुद्रोऽपि गदाधरो ५० प्रददावग्निपुत्राय महापारिषदाबुभौ ॥ उन्मादं शंकुर्णं च पुष्पदंतं तथैव च ५१ प्र
ददावग्निपुत्राय पार्वतीशुभदर्शना ॥ जयं महाजयं चैव नागौ ज्वलनमूनवे ५२ प्रददौ पुरुषव्याघ्रवासुकिः पन्नगेश्वरः ॥ एवं साध्याश्च रुद्राश्च वसवः पितरस्तथा
५३ सागराः सरितश्चैव गिरयश्च महाबलाः ॥ ददुःसेना गणाध्यक्षान् शूलपट्टिशधारिणः ५४ दिव्यप्रहरणोपेतान् नानाविषविभूषितान् ॥ शृणुनामानि चाप्येषां
येऽन्ये स्कंदस्य सैनिकाः ५५ विविधायुधसंपन्नाश्चित्राभरणभूषिताः ॥ शंकुर्णो नि कुंभश्च पद्मः कुमुद एव च ५६ अनंतो द्वादशभुजस्तथा कृष्णो पल्लवः ॥
घ्राणश्रवाः कपिस्कंधः कांचनाक्षौ जलंधमः ५७ अक्षः संतर्जनो राजन् कुनदीकस्तमो तल्लवः ॥ एकाक्षो द्वादशक्षश्च तथैवैकजटः प्रभुः ५८ सहस्रबाहुर्विकटो व्या
घ्राक्षः क्षितिकंपनः ॥ पुण्यनामा सुनामा च सुचक्रः प्रियदर्शनः ५९ परिश्रुतः कोकनदः प्रियमाल्यानुलेपनः ॥ अजो दरो गजशिराः स्कंधाक्षः शतलोचनः ६०
ज्वालाजिह्वः करालाक्षः शितिकेशो जटीहरिः ॥ परिश्रुतः कोकनदः कृष्णकेशो जटाधरः ६१ चतुर्दशोऽजिह्वश्च मेघनादः पृथुश्रवाः ॥ विद्युताक्षो धनुर्वक्रो जाठरो
मारुताशनः ६२ उदाराक्षोरथाक्षश्च वज्रनाभो वसुप्रभः ॥ समुद्रवेगो राजेंद्रशैलकंपीतथैव च ६३ वृषो मेघः प्रवाहश्च तथा नंदोपनंदकौ ॥ धूम्रः श्वेतः कर्लिगश्च
सिद्धार्थो वरदस्तथा ६४

६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ ।
 प्रियकश्चैव नंदश्च गो नंदश्च प्रतापवान् ॥ आनंदश्च प्रमोदश्च स्वस्तिको ध्रुवकस्तथा ६५ क्षेमवाहः सुवाहश्च सिद्धपात्रश्च भारत ॥ गोवजः कनकापीडो महापारि
 षदेश्वरः ६६ गायनो हसनश्चैव बाणः खड्गश्च वीर्यवान् ॥ वैतालोगतितालचितथा कथकवातिकौ ६७ हंसजः पंकदिग्धांगः समुद्रोन्मादनश्च ॥ रणोत्कटः प्रहा
 सश्च श्वेतसिद्धश्च नंदनः ६८ कालकंठः प्रभासश्च तथा कुंभांडकोदरः ॥ कालकक्षः सितश्चैव भूतानां मथनस्तथा ६९ यज्ञवाहः सुवाहश्च देवयाजी च सोमपः ॥
 मज्जानश्च महातेजाः कथकाथौ च भारत ७० तुहरश्च तुहारश्च चित्रदेवश्च वीर्यवान् ॥ मधुरः सुप्रसादश्च किरीटी च महाबलः ७१ वत्सलो मधुवर्णश्च कलशोदर एव
 च ॥ धर्मदोमन्मथकरः सूचीवक्रश्च वीर्यवान् ७२ श्वेतवक्रः सुवक्रश्च धारुवक्रश्च पांडुरः ॥ दंडबाहुः सुबाहुश्च राजः कोकिलकस्तथा ७३ अचलः कनकाक्षश्च बा
 लानामपियः प्रभुः ॥ संचारकः कोकनदो गृध्रपत्रश्च जंबुकः ७४ लोहाजवक्रो जवनः कुंभवक्रश्च कुंभकः ॥ स्वर्णग्रीवश्च कृष्णोजाहंसवक्रश्च चंद्रमः ७५ पाणिकू
 र्चाश्च शंबूकः पंचवक्रश्च शिक्षकः ॥ चाषवक्रश्च जंबूकः शाकवक्रश्च कुंजलः ७६ योगयुक्ता महात्मानः सततं ब्राह्मणप्रियाः ॥ पैतामहामहात्मानो महापारिषदाश्च
 ये ७७ यौवनस्थाश्च बालाश्च वृद्धाश्च जनमेजय ॥ सहस्रशः पारिषदाः कुमारमवतस्थिरे ७८ वक्रैर्नानाविधैरेतु शृणुतान् जनमेजय ॥ कूर्मकुटुवक्राश्च शशोलू
 कमुखास्तथा ७९ खरोष्ठवदनाश्चान्ये वराहवदनास्तथा ॥ मार्जारशशवक्राश्च दीर्घवक्राश्च भारत ८० नकुलोलूकवक्राश्च काकवक्रास्तथाऽपरे ॥ आखुबभ्रुक
 वक्राश्च मयूरवदनास्तथा ८१ मत्स्यमेषाननाश्चान्ये अजाविमाहेषाननाः ॥ ऋक्षशार्दूलवक्राश्च द्वीपि सिंहाननास्तथा ८२ भीमागजाननाश्चैव तथानक्रमुखा
 श्वये ॥ गरुडाननाः कंकमुखा वृककाकमुखास्तथा ८३ गोखरोष्ठमुखाश्चान्ये वृषदंशमुखास्तथा ॥ महाजठरपादांगास्तारकाक्षाश्च भारत ८४ पारावतमुखा
 श्वान्येतथा वृषमुखाः परे ॥ कोकिलाभाननाश्चान्ये श्येनतितिरिकाननाः ८५ कल्लासमुखाश्चैव विरजो वरधारिणः ॥ व्यालवक्राः शूलमुखाश्च डवक्राः शुभान
 नाः ८६ आशीविषाश्चौरधरागोनासावदनास्तथा ॥ स्थूलोदराः कृशांगाश्च स्थूलांगाश्च कृशोदराः ८७ हस्वग्रीवामहाकर्णानां व्यालविभूषणाः ॥ गजेंद्रच
 र्मवसनास्तथा कृष्णाजिनांबराः ८८ स्कंधे मुखामहाराजतथाऽप्युदरतो मुखः ॥ पृष्ठे मुखानुमुखास्तथा जंघामुखा अपि ८९ पार्श्वाननाश्च बहवो नानादेश
 मुखास्तथा ॥ तथा कीटपतंगानां सदृशास्यागणेश्वराः ९० नानाव्यालमुखाश्चान्ये बहुबाहुशिरोधराः ॥ नानावृक्षभुजाः केचित्कटिशीर्षास्तथाऽपरे ९१ भु
 जंगभोगवदनानानागुल्मनिवासिनः ॥ चीरसंवृतगात्राश्च नानाकनकाससः ९२ नानावेषधराश्चैव नानामाल्यानुलेपनाः ॥ नानावस्त्रधराश्चैव चर्मवासस एव
 च ९३ उष्णीषिणो मुकुटिनः सुग्रीवाश्च सुवर्चसः ॥ किरीटिनः पंचशिखास्तथा कांचनमूर्धजाः ९४ त्रिशिखादिशिखाश्चैव तथा सप्तशिखाः परे ॥ शिखंडिनो
 मुकुटिनो मुंडाश्च जटिलास्तथा ९५

९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५

९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इति शल्यपर्वोत्तमोऽध्यायः ॥ ४५ ॥

चित्रमालाधराः केचित्केचिद्रोमाननास्तथा ॥ विग्रहैकरसानित्यमजेयाः सुरसत्तमैः ९६ कृष्णानिर्मासवक्राश्च दीर्घपृष्ठास्तनूदराः ॥ स्थूलपृष्ठाहस्वपृष्ठाः प्र
 लंबोदरमेहनाः ९७ महाभुजाहस्वभुजाहस्वगात्राश्च वामनाः ॥ कुब्जाश्च हस्वजंघाश्च हस्तिकर्णशिरोधराः ९८ हस्तिनासाः कूर्मनासा वृकनासास्तथाऽपरे ॥
 दीर्घोच्छ्वासादीर्घजंघाविकरालाह्वधोमुखाः ९९ महादंष्ट्राहस्वदंष्ट्राश्च तुर्दंष्ट्रास्तथाऽपरे ॥ वारणेंद्रनिभाश्चान्ये भीमाराजसहस्रशः १०० सुविभक्तशरीराश्च
 दीप्तिमंतः स्वलंकृताः ॥ पिंगाक्षाः शंकुकर्णाश्च रक्तनासाश्च भारत १ पृथुदंष्ट्रामहादंष्ट्राः स्थूलोष्ठाहरि मूर्धजाः ॥ नानापादौष्ठदंष्ट्राश्च नानाहस्ताशिरोधराः २
 नानाचर्मभिराच्छन्नानानाभाषाश्च भारत ॥ कुशलादेशभाषासुजल्पंतोऽन्योन्यमीश्वराः ३ हृष्टाः परिपतंति स्म महापारिषदास्तथा ॥ दीर्घग्रीवादीर्घनखादीर्घ
 पादशिरोभुजाः ४ पिंगाक्षानीलकंठाश्च लंबकर्णाश्च भारत ॥ वृकोदरनिभाश्चैव केचिदंजनसन्निभाः ५ श्वेताक्षालोहितग्रीवाः पिंगाक्षाश्च तथा परे ॥ कल्पाषाढवो
 राजंश्चित्रवर्णाश्च भारत ६ चामरापीडकनिभाः श्वेतलोहितराजयः ॥ नानावर्णाः सवर्णाश्च मयूरसदृशप्रभाः ७ पुनः प्रहरणान्येषां कीर्त्यमानानि मे शृणु ॥ शेषैः
 कृतः पारिषदैरायुधानां परिग्रहः ८ पाशोद्यतकराः केचिद्व्यादितास्याः खराननाः ॥ पृष्ठाक्षानीलकंठाश्च तथा परिघबाहवः ९ शतघ्नीचक्रहस्ताश्च तथा मुसल
 पाणयः ॥ असिमुद्गरहस्ताश्च दंडहस्ताश्च भारत ११० गदाभुशुंडिहस्ताश्च तथा तोमरपाणयः ॥ आयुधैर्विविधैर्घोरैर्महात्मानो महाजवाः ११ महाबलामहा
 वेगामहापारिषदास्तथा ॥ अभिषेकं कुमारस्य दृष्ट्वा हृष्टारणा प्रियाः १२ घंटाजालपिनद्वांगान् नृपुंस्तेमहौजसः ॥ एते चान्ये च बहवो महापारिषदानृप १३ उ
 पतस्थुर्महात्मानं कार्तिकेयं यशस्विनम् ॥ दिव्याश्वाप्यांतरिक्षाश्च पार्थिवाश्चानिलोपमाः १४ व्यादिष्टा देवतैः शूराः स्कंदस्यानुचराऽभवन् ॥ तादृशानां सह
 स्राणि प्रयतान्यर्बुदानि च ॥ अभिषिक्तं महात्मानं परिवार्योपतस्थिरे १५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वोत्तमोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणु मातृगणान् राजकुमारानुचरानिमान् ॥ कीर्त्यमानान् मया वीरसपत्नगणमूदनान् १ यशस्वि
 नीनां मातृणां शृणु नामानि भारत ॥ यामिर्व्याप्तास्त्रयो लोकाः कल्याणीभिश्च भागशः २ प्रभावती विशालाक्षी पालिता गोस्तनी तथा ॥ श्रीमती बहुला चैव तथैव ब
 हुपुत्रिका ३ अप्सुजाता च गोपाला वृहदंबालिका तथा ॥ जयावती मालतिका ध्रुवरत्नाऽभयंकरी ४ वसुदामा च दामा च विशोकानंदिनी तथा ॥ एकचूडामहाचू
 डा च क्रनेमिश्च भारत ५ उत्तेजनी जयत्सेना कमलाक्षयशोभना ॥ शत्रुं जया तथा चैव क्रोधनाश लभीखरी ६ माधवी शुभवक्रा च तीर्थसेनिश्च भारत ॥ गीता प्रिया
 च कल्याणी रुद्ररोमाऽमिताशना ७ मेघस्वना भोगवती सुभूश्च कनकावती ॥ अलाताक्षी वीर्यवती विजुजिह्वा च भारत ८ शृण्वति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

पद्मावतीसुनक्षत्राकंदराबहुयोजना ॥ संतानिकाचकौरव्यकमलाचमहाबला ९ सुदामाबहुदामाचसुप्रभाचयशस्विनी ॥ नृत्यप्रियाचराजेंद्रशतोलूखलमे
खला १० शतधंटाशतानंदाभगनंदाचभाविनी ॥ वपुष्मतीचंद्रशिताभद्रकालीचभारत ११ ऋक्षाऽविकानिष्कुटिकावामाचत्वरवासिनी ॥ सुमंगलास्व
स्तिमतीबुद्धिकामाजयाप्रिया १२ धनदासुप्रसादाचभवदाचजलेश्वरी ॥ एडीभेडीसमेडीचेतालजननतिथा १३ कंडूतिःकालिकाचैवदेवमित्राचभारत ॥
वसुश्रीःकोटराचैवचित्रसेनातथाऽचला १४ कुकुटिकाशंखलिकातथाशकुनिकाचप ॥ कुंडारिकाकौकुलिकाकुम्भिकाऽथशतोदरी १५ उक्ताथिनीजलेलाचम
हावेगाचकंकणा ॥ मनोजवाकंटाकिनीप्रघसापूतनातथा १६ कैशयंत्रीशुटिर्वामाक्रोशनाथऽतडित्प्रभा ॥ मंदोदरीचमुंडीचकोटरामेघवाहिनी १७ सुभगालं
बिनीलंबाताम्रचूडाविकाशिनी ॥ ऊर्ध्ववेणीधराचैवपिंगाक्षीलोहमेखला १८ पृथुवस्त्रामधुलिकामधुकुंभातथैवच ॥ पक्षालिकामत्कुलिकाजरायुर्जर्जरान
ना १९ ख्यातादहदहाचैवतथाधमधमानृप ॥ खंडखंडाचराजेंद्रपूषणामणिकुटिका २० अमोघाचैवकौरव्यतथालंबपयोधरा ॥ वंणुवीणाधराचैवपिंगा
क्षीलोहमेखला २१ शशोलूकमुखीकृष्णाखरजंघामहाजया ॥ शिशुमारमुखीश्वेतालोहिताक्षीविभीषणा २२ जटालिकाकामचरीदीर्घजिह्वाबलोत्कटा ॥ का
लेहिकावामनिकामुकुटाचैवभारत २३ लोहिताक्षीमहाकायाहरिपिंडाचभूमिप ॥ एकत्वचासुकुसुमाकृष्णकर्णीचभारत २४ क्षुरकर्णीचतुष्कर्णीकर्णप्रावरणा
स्तथा ॥ चतुष्पथनिकेताचगोकर्णीमहिषानना २५ खरकर्णीमहाकर्णीभेरीस्वनमहास्वना ॥ शंखकुंभश्रवाश्चैवभगदाचमहाबला २६ गणाचसुगणाचैवतथा
ऽभीत्यथकामदा ॥ चतुष्पथरताचैवभूतितीर्थाऽन्यगोचरी २७ पशुदावेतदाचैवसुखदाचमहायशाः ॥ पयोदागोमहिषदासुविशालाचभारत २८ प्रतिष्ठासु
प्रतिष्ठाचरोचमानासुरोचना ॥ नौकर्णीमुखकर्णीचविशिरामंथिनीतथा २९ एकचंद्रामेघकर्णामेघमालाविरोचना ॥ एताश्चान्याश्चबहवोमातरोभरतर्षभ ३०
कार्तिकेयानुयायिन्योनानारूपाःसहस्रशः ॥ दीर्घनखयोदीर्घदंत्योदीर्घतुंडश्चभारत ३१ सबलामधुराश्चैवयौवनस्थाःस्वलंकृताः ॥ माहात्म्येनचसंयुक्ताः
कामरूपधरास्तथा ३२ निर्मासगात्र्यःश्वेताश्चतथाकांचनसन्निभाः ॥ कृष्णमेघनिभाश्चान्याधूम्राश्चभरतर्षभ ३३ अरुणाभामहाभोगादीर्घकेश्यःसितां
वराः ॥ ऊर्ध्ववेणीधराश्चैवपिंगाक्ष्योलंबमेखलाः ३४ लंबोदयोऽलंबकर्णास्तथालंबपयोधराः ॥ ताम्राक्ष्यस्ताम्रवर्णाश्चहर्षक्ष्यश्चतथाऽपराः ३५ वरदाः
कामचारिण्योऽनित्यं प्रमुदितास्तथा ॥ याम्यारौद्रास्तथासौम्याःकौबेर्योऽथमहाबलाः ३६ वारुण्योऽथचमहेंद्रचस्तथाऽऽग्नेयःपरंतप ॥ वायव्यश्चाथकौ
मार्योब्राह्म्यश्चभरतर्षभ ३७ वैष्णव्यश्चतथासौर्योऽथाराह्यश्चमहाबलाः ॥ रूपेणाप्सरसांतुल्यामनोहार्योऽमनोरमाः ३८

परपुष्टोपमावाक्येतथर्ध्याधनदोपमाः ॥ शक्रवीर्योपमायुद्धेदीप्त्यावह्निसमास्तथा ३९ शत्रूणांविग्रहेनित्यंभयदास्ताभवंत्युत ॥ कामरूपधराश्चैवजवेवा
युसमास्तथा ४० अर्चित्यबलवीर्याश्चतथाऽर्चित्यपराक्रमाः ॥ वृक्षचत्वरवासिन्यश्चतुष्पथनिकेतनाः ४१ गुहाश्मशानवासिन्यःशैलप्रस्रवणालयाः ॥
नानाभरणधारिण्योनानामाल्यांबरास्तथाः ४२ नानाविचित्रवेषाश्चनानाभाषास्तथैवच ॥ एतेचान्येचबहवोगणाःशत्रुभयंकराः ४३ अनुजग्मुर्महात्मा
नैत्रिदर्शेद्रस्यसंमते ॥ ततःशक्त्यस्त्रमददद्गवान्पाकक्षासनः ४४ गुहायराजशार्दूलविनाशायसुरादिषाम् ॥ महास्वनांमहाघंटाद्योतमानांसितप्रभाम् ४५
अरुणादित्यवर्णांचपताकांभरतर्षभ ॥ ददौपशुपतिस्तस्मैसर्वभूतमहाचमूम् ४६ उग्रानानाप्रहरणांतपोवीर्यबलान्विताम् ॥ अजेयांस्वगणैर्युक्तानाम्रासेनांधनं
जयाम् ४७ रुद्रतुल्यबलैर्युक्तांयोधानामयुतैस्त्रिभिः ॥ नसाविजानातिरणात्कदाचिद्विनिर्वर्तितुम् ४८ विष्णुर्ददौवैजयंतीमालाबलविवर्धिनीम् ॥ उमाददौविर
जसीवाससीरविसप्रभे ४९ गंगाकमंडलुंदिव्यममृतोद्भवमुत्तमम् ॥ ददौप्रीत्याकुमारायदंडंचैवबृहस्पतिः ५० गरुडोदयितं पुत्रंमयूरंचित्रबर्हिणम् ॥ अरुणस्ताम्र
चूडंचप्रददौचरणायुधम् ५१ नागंतुवरुणोराजाबलवीर्यसमन्वितम् ॥ कृष्णाजिनंततोब्रह्माब्रह्मण्यायददौप्रभुः ५२ समरेषुजयंचैवप्रददौलोकभावनः ॥ सैनाप
त्यमनुप्राप्यस्कंदोदेवगणस्यह ५३ शुशुभेज्वलितोऽर्चिष्मानद्वितीयइवपावकः ॥ ततःपारिषदैश्चैवमातृभैश्चसमन्वितः ५४ ययौदैत्यविनाशायह्लादयन्सुरपुंगवा
न् ॥ सासेनानैर्ऋतीभीमासघंटोच्छ्रितकेतना ५५ सभेरीशंखसुरजासायुधासपताकिनी ॥ शारदीद्यौरिवाभातिज्योतिर्भिरिवशोभिता ५६ ततोदेवनिकायास्ते
नानाभूतगणास्तथा ॥ वादयामासुरव्यग्राभेरीःशंखांश्चपुष्कलान् ५७ पटहानद्गर्जरांश्चैवकक्कांनगोविषाणिकान् ॥ आडंबरान्गोमुखांश्चडिडिमांश्चमहास्वनान्
५८ तुष्टुवुस्तेकुमारंतुसर्वदेवाःसवासवाः ॥ जगुश्चदेवगंधर्वाननृतुश्चाप्सरोगणाः ५९ ततःप्रीतोमहासेनस्त्रिदर्शेभ्योवरंददौ ॥ रिपून्वहंताऽस्मिसमरेयेवोवधचिकीर्ष
वः ६० प्रतिगृह्यवरंदेवास्तस्माद्विबुधसत्तमात् ॥ प्रीतात्मानोमहात्मानोमेनिरेनिहतान्परिपून् ६१ सर्वेषांभूतसंघानांहर्षान्नादःसमुत्थितः ॥ अपूरयतलोकांस्त्री
न्वरेदत्तेमहात्मना ६२ सनिर्ययौमहासेनोमहत्यासेनयावृतः ॥ वधाययुधिदैत्यानारक्षार्थंचविवौकसाम् ६३ व्यवसायोजयोधर्मःसिद्धिर्लक्ष्मीर्घृतिःस्मृतिः ॥
महासेनस्यसैन्यानामग्रेजग्मुर्नराधिप ६४ सतयाभीमयादेवःशूलमुद्गरहस्तया ॥ ज्वलितालातधारिण्याचित्राभरणवर्मया ६५ गदामुसलनाराचशक्तितोमरहस्त
या ॥ दत्तसिंहनिनादिन्याविनद्यप्रययौगुहः ६६ तंद्द्व्यासर्वदैतेयाराक्षसादानवास्तथा ॥ व्यद्रवंतदिशःसर्वाभयोद्विग्राःसमंततः ६७ अभ्यद्रवंतदेवास्तान्निवि
विधायुधपाणयः ॥ दृष्ट्वाचसततःकुद्गःस्कंदस्तेजोबलान्वितः ६८ शक्त्यस्त्रंभगवान्भीमंपुनःपुनरवाकित् ॥ आदधन्वात्मनस्तेजोहविषेद्धइवानलः ६९

अभ्यस्यमाने शक्त्यस्त्रेस्कंदेनामिततेजसा ॥ उल्काज्वालामहाराजपपातवसुधातले ७० संहृद्यंतश्चतथानिर्घाताश्चापतनक्षितौ ॥ यथांतकालसमये सुघो-
राः स्युस्तथानृप ७१ क्षिप्ताह्येकायदाशक्तिः सुघोराऽनलसूनुना ॥ ततः कोट्योविनिष्पेतुः शक्तीनां भरतर्षभ ७२ ततः प्रीतो महासेनो जघान भगवान्प्रभुः ॥
दैत्येद्रंतारकं नाम महाबलपराक्रमम् ७३ वृतं दैत्या युतैर्वीरैर्बलिभिर्दशभिर्नृप ॥ महिषं चाष्टभिः पद्मैर्वृतं संख्ये निजघ्नवान् ७४ त्रिपादं चायुतशतैर्जघान दशभि-
र्धृतम् ॥ हृदोदरं निखर्वैश्च वृतं दशभिरीश्वरः ७५ जघानानुचरैः सार्धं विविधायुधपाणिभिः ॥ तथाऽकुर्वंत विपुलं नादं बध्यत्सुशत्रुषु ७६ कुमारानुचराराजन्पू-
रयंतो दिशो दश ॥ न नृपुश्च वल्गुश्च जहसुश्च मुदाऽन्विताः ७७ शक्त्यस्त्रस्य तुराजेंद्र ततोऽर्चिर्भिः समंततः ॥ त्रैलोक्यं त्रासितं सर्वं जृम्भमाणाभिरेव च ७८ दग्धाः
सहस्रशो दैत्यानादैः स्कंदस्य चापरे ॥ पताकयाऽवधूताश्च हताः केचित्सुरद्विषः ७९ केचिद्वंटारवत्रस्तानिषेदुर्वसुधातले ॥ केचित्प्रहरणैश्छिन्ना विनिष्पेतुर्गता-
युषः ८० एवं सुरद्विषोऽनेकान्बलवानाततायिनः ॥ जघान समरे वीरः कार्तिकेयो महाबलः ८१ बाणो नामाथ दैतेयो बलेः पुत्रो महाबलः ॥ क्रौंचं पर्वतमाश्रित्य देवसं-
घानबाधत ८२ तमभ्ययान्महासेनः सुरशत्रुमुदारधीः ॥ सकांतिकेयस्य भयाक्रौंचं शरणमीयिवान् ८३ ततः क्रौंचं महामन्युः क्रौंचनादनिनादितम् ॥ शक्त्या वि-
भेदभगवान् कार्तिकेयोऽग्निदत्तया ८४ सशालस्कंधशबलं प्रस्तवानरवारणम् ॥ प्रोड्डीनोद्भ्रांतविहगं विनिष्पतितपन्नगम् ८५ गोलंगूलैः संघैश्च द्रवद्भिरनुनादि-
तम् ॥ कुरंगमविनिर्घोषनिनादितवनांतरम् ८६ विनिष्पतद्भिः शरभैः सिंहैश्च सहसा हृतैः ॥ शोच्यामपि दशां प्राप्नोराजैव सपर्वतः ८७ विद्याधराः समुत्पेतुस्त-
स्य शृंगनिवासिनः ॥ किन्नराश्च समुद्विग्राः शक्तिपातरवोद्धताः ८८ ततो दैत्या विनिष्पेतुः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ प्रदीप्ताः पर्वतश्रेष्ठा द्विचित्राभरणस्रजः ८९ ता-
न्निजधुरतिक्रम्य कुमारानुचरामृधे ॥ सचैव भगवान्कुद्धो दैत्येद्रस्य सुतं तदा ९० सहानुजं जघाना शुचिं देवपतिर्यथा ॥ विभेदक्रौंचं शक्त्या च पावकिः परवीरहा
९१ बहुधा चैकधा चैव कृत्वाऽऽत्मानं महाबलः ॥ शक्तिः क्षिप्तारणे तस्य पाणिमेति पुनः पुनः ९२ एवं प्रभावो भगवांस्ततो भूयश्च पावकिः ॥ शौर्याद्विगुणयोगेन ते-
जसा यशसा श्रिया ९३ क्रौंचस्तेन विनिर्भिन्नो दैत्याश्च शतशो हताः ॥ ततः स भगवान्देवो निहत्य विबुधा द्विषः ९४ स भज्यमानो विबुधैः परं हर्षमवाप ह ॥ ततो दुंदु-
भयो राजन्नेदुःशंखाश्च भारत ९५ मुमुचुर्देवयोषाश्च पुष्पवर्षमनुत्तमम् ॥ योगिनामीश्वरं देवं शतशोऽथ सहस्रशः ९६ दिव्यगंधमुपादाय ववौ पुण्यश्चमारुतः ॥
गंधर्वास्तुष्टुबुधैर्नयज्वानश्च महर्षयः ९७ केचिदेनं व्यवस्यंति पितामहसुतं प्रभुम् ॥ स नत्कुमारं सर्वेषां ब्रह्मयोनिं तमग्रजम् ९८ केचिन्महेश्वरसुतं केचित्पुत्रं विभा-
वसोः ॥ उमायाः कृतिकानां च गंगायाश्च वदंत्युत ९९

दर्शयति भगवान्मनस्कुमारस्तत्स्कंद इत्याचक्षत' इति छांदोग्येश्चतस्कंदस्य पूर्वापरिग्रहमाह केचिदिति १८ । १९ ।

१००।१।२।३।४।५।६।७।१०८॥ इतिशाल्यप० गदा० नी० भारतभा० षड्वत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ ॥ छ ॥ ॥ अत्यद्भुतमिति १।२।३।४।५।६

एकधाचद्विधाचैवधनुर्धाचमहाबलम् ॥ योगिनामीश्वरदेवंशतशोऽथसहस्रशः १०० एतत्तेकथितं राजनकार्तिकेयाभिषेचनम् ॥ शृणुचैवसरस्वत्यास्तीर्थवर्षस्य
पुण्यताम् १ बभूवतीर्थप्रवरंहतेषुसुरशत्रुषु ॥ कुमारेणमहाराजत्रिविष्टपमिवापरम् २ ऐश्वर्याणिचतत्रस्थोददावीशःपृथक्पृथक् ॥ ददौनैर्ऋतमुख्येभ्यस्त्रैलोक्यं
पावकात्मजः ३ एवंसभगवांस्तस्मिंस्तीर्थेदैत्यकुलांतकः ॥ अभिषिक्तोमहाराजदेवसेनापतिःसुरैः ४ तैजसंनामतत्तीर्थंयत्रपूर्वमपांपतिः ॥ अभिषिक्तःसुरगणैर्व
रुणोभरतर्षभ ५ अस्मिंस्तीर्थवरेस्त्रात्वास्कंदंचान्यर्च्यलांगली ॥ ब्राह्मणेभ्योददौरुक्मंवासांस्याभरणानिच ६ उषित्वारजनींतत्रमाधवःपरवीरहा ॥ पूज्यतीर्थ
वरंतच्चस्पृष्ट्वातोयंचलांगली ७ हृष्टःप्रीतमनाश्चैवह्यभवन्माधवोत्तमः ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंयन्मातृपतिंपृच्छसि ॥ यथाभिषिक्तोभगवानस्केंदोदेवैःसमागतैः
१०८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वान्तर्गतगदापर्वणिबल० सारस्वतो० तारकवधेषुचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ अत्यद्भुतमिदं ब्रह्मरथं
तवानस्मितत्त्वतः ॥ अभिषेकंकुमारस्यविस्तरेणयथाविधि १ यच्छ्रुत्वापूतमात्मानंविजानामितपोधन ॥ प्रहृष्टानिचरोमाणिप्रसन्नंचमनोमम २ अभिषेकंकुमा
रस्यदैत्यानांचवधंतथा ॥ श्रुत्वामेपरमाप्रीतिर्भूयःकौतूहलंहिमे ३ अपांपतिःकथंह्यस्मिन्नभिषिक्तःपुरासुरैः ॥ तन्मेब्रूहिमहाप्रज्ञकुशलोह्यसिसत्तम ४ ॥ वैशंपा
यनउवाच ॥ शृणुराजन्निदंचित्रंपूर्वकल्पेयथातथम् ॥ आदौरुतयुगेराजन्वर्तमानेयथाविधि ५ वरुणंदेवताःसर्वाःसमेत्येदमथाब्रुवन् ॥ यथाऽस्मान्सुरराट्शक्रोभ
येभ्यःपातिसर्वदा ६ तथात्वमपिसर्वासांसरितांवैपतिर्भव ॥ वासश्चतेसदादेवसागरेमकरालये ७ समुद्रोऽयंतववशेभविष्यतिनदीपतिः ॥ सोमेनसार्धंचतवहानि
वृद्धीभविष्यतः ८ एवमस्त्वतितान्देवान्वरुणोवाक्यमब्रवीत् ॥ समागम्यततःसर्वेवरुणंसागरालयम् ९ अपांपतिंप्रचकुर्हिविधिदृष्टेनकर्मणा ॥ अभिषिच्यततो
देवावरुणंयादसांपतिम् १० जग्मुःस्वान्येवस्थानानिपूजयित्वाजलेश्वरम् ॥ अभिषिक्तस्ततोदेवैर्वरुणोऽपिमहायशः ११ सरितःसागरांश्चैव नदांश्चापिसरांसिच ॥
पालयामासविधिनायथादेवानश्शतक्रतुः १२ ततस्तत्राप्युपस्पृश्यदत्त्वाचविविधंवसु ॥ अग्नितीर्थंमहाप्राज्ञोजगामाथप्रलंबहा १३ नष्टो न दृश्यतेयत्रशमीगर्भेहुता
शनः ॥ लोकालोकविनाशेचप्रादुर्भूतेतदाऽनघ १४ उपतस्थुःसुरायत्रसर्वलोकपितामहम् ॥ अग्निःप्रणष्टोभगवानकारणंचनविद्ब्रह्मे १५ सर्वभूतक्षयोराजनसं
पादयविभोऽनलम् ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ किमर्थंभगवानग्निःप्रणष्टोलोकभावनः १६ विज्ञातश्चकथंदेवैस्तन्ममाचक्ष्वतत्त्वतः ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
भृगोःशापादृशंभीतोजातवेदाःप्रतापवान् १७ शमीगर्भमथासाद्यननाशभगवांस्ततः ॥ प्रणष्टेतदावह्नौदेवाःसर्वेसवासवाः १८ अन्वैषंततदानष्टंज्वलनंभृशदुः
खिताः ॥ ततोऽग्नितीर्थमासाद्यशमीगर्भस्थमेवहि १९

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

ददृशुर्ज्वलनंतत्रवसमानंयथाविधि ॥ देवाःसर्वेनरव्याघ्रबृहस्पतिपुरोगमाः २० ज्वलनंतंसमासाद्यप्रीताऽभूवन्सवासवाः ॥ पुनर्यथागतंजग्मुःसर्वभक्षश्चसोऽभवत्
 २१ भृगोःशापान्महाभागयदुक्तंब्रह्मवादिना ॥ तत्राप्याहुत्यमतिमानब्रह्मयोर्निजगामह २२ ससर्जभगवान्यत्रसर्वलोकपितामहः ॥ तत्राहुत्यततोब्रह्मासहदे
 वैःप्रभुःपुरा २३ ससर्जतीर्थानितथादेवतानांयथाविधि ॥ तत्रस्नात्वाचदत्वाचवसूनिविविधानिच २४ कौबेरंप्रययौतीर्थतत्रतप्त्वामहत्तपः ॥ धनाधिपत्यंसंप्राप्तो
 राजत्रैलविलःप्रभुः २५ तत्रस्थमेवतंराजनधनानिनिधयस्तथा ॥ उपतस्थुर्नरश्रेष्ठतत्तीर्थलांगलीबलः २६ गत्वादत्वाचाविधिवद्ब्राह्मणेभ्योऽधनंददौ ॥ ददृशे
 तत्रतत्स्थानंकौबेरैकाननोत्तमे २७ पुरायत्रतपस्तप्तविपुलंसमहात्मना ॥ यक्षराज्ञाकुबेरेणवरालब्धाश्चपुष्कलाः २८ धनाधिपत्यंसख्यंचरुद्रेणामिततेजसा ॥
 सुरत्वंलोकपालत्वंपुत्रंचनलकूबरम् २९ यत्रलेभेमहाबाहोधनाधिपतिरंजसा ॥ अभिषिक्तश्चतत्रैवसमागम्यमरुद्गणैः ३० वाहनंचास्यतदहंतंसयुक्तंमनोजवम् ॥
 विमानंपुष्पकंदिव्यनैर्ऋतैश्चर्यमेवच ३१ तत्राहुत्यबलोराजनदत्वादायांश्चपुष्कला ॥ जगामत्वारितोरामस्तीर्थश्चेतानुलेपनः ३२ निषेवितंसर्वसत्त्वैर्नाम्नाबदरपा
 चनम् ॥ नानर्तुक्वनोपेतंसदापुष्पफलंशुभम् ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशाल्यपर्वतर्गतगदापर्वणिबलदेवती० सारस्वतोपा०सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तीर्थवरंरामोययौबदरपाचनम् ॥ तपस्विसिद्धचरितंयत्रकन्याधृतवता १ भरद्वाजस्यदुहितारूपेणाप्रतिमाश्रुवि ॥ श्रुतावतीनाम
 विभोकुमारीब्रह्मचारिणी २ तपश्चचारसात्युग्रंनियमैर्बहुभिर्वृता ॥ भर्तामिदेवराजःस्यादितिनिश्चित्यभामिनी ३ समास्तस्याव्यतिक्रांताबह्वचःकुरुकुलोद्बह ॥
 चरंत्यानियमांस्तांस्तान्स्त्रीभिस्तीवान्सुदुश्चरान् ४ तस्यास्तुतेनवृत्तेनतपसाचविशांपते ॥ भक्त्याचभगवान्प्रीतःपरयापाकशासनः ५ आजगामाश्रमंतस्या
 स्त्रिदशाधिपतिःप्रभुः ॥ आस्थायरूपंविप्रर्षेर्वसिष्ठस्यमहात्मनः ६ सातंदृष्ट्वाग्रतपसंवसिष्ठंतपतावरम् ॥ आचरैर्मुनिभिर्दृष्टैःपूजयामासभारत ७ उवाच
 नियमज्ञाचकल्याणीसाप्रियंवदा ॥ भगवन्मुनिशार्दूलकिमाज्ञापयसिप्रभो ८ सर्वमद्यथाशक्तितवदास्यामिसुव्रत ॥ शक्रभक्त्याचतेपाणिनदास्यामिकथंचन
 ९ व्रतैश्चनियमैश्चैवतपसाचतपोधन ॥ शक्रस्तोषयितव्येवैमयात्रिभुवनेश्वरः १० इत्युक्तोभगवान्देवःस्मयन्निवनिरिक्ष्यताम् ॥ उवाचनियमंज्ञात्वासां
 त्वयन्निवभारत ११ उग्रंतपश्चरसि वैवेदितामेऽसिसुव्रते ॥ यदर्थमयमारंभस्तवकल्याणिहृदतः १२ तच्चसर्वयथाभूतंभविष्यतिवरानने ॥ तपसालभ्यतेसर्व
 यथाभूतंभविष्यति १३ यथास्थानानिदिव्यानिविबुधानांशुभानने ॥ तपसातानिप्राप्याणितपोमूलमहत्सुखम् १४ इतिकृत्वातपोधोरंदेहंसंन्यस्यमानवाः ॥
 देवत्वंयांतिकल्याणिशृणुष्वैकंचोमम १५

ततहति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ दग्धाविति उपावर्तयताम्रेऽप्रसारितवती २३ यतोऽभिदितायोगधर्मेणनिर्दोषाभतोनाशितमादिति स्वपादसंनर्धनक्षमाऽपिदाहपीडासेहेइतिवैयोक्तिः

पंचचैतानिसुभगेबदराणिशुभव्रते ॥ पचेत्युक्तातुभगवान्जगामबलसुदनः १६ आमंभ्यतांतुकल्याणीततो जप्यंजजापसः ॥ अत्रिदूरेततस्तस्मादाश्रमाती
 र्थमुत्तमम् १७ इंद्रतीर्थेतिविख्यातंत्रिषुलोकेषुमानद ॥ तस्यजिज्ञासनार्थंभगवान्पाकशासनः १८ बदराणामपचनंचकारविबुधाधिपः ॥ ततःप्रतप्तासा
 राजन्वाग्यताविगतकृमा १९ तत्पराशुचिसंधीतापावकेसमधिस्थित ॥ अपचद्वाजशार्दूलबदराणिमहाव्रता २० तस्याःप्रचंत्याःसुमहान्कालोऽभात्पुरुषर्ष
 भ ॥ नचस्मत्तान्यपच्यंतदिनंचक्षयमभ्यगात् २१ हुताग्नेनेदग्धश्चयस्तस्याःकाष्ठसंचयः ॥ अकाष्ठमग्निसाहृद्वास्वशरीरमथादहत २२ पादौप्रक्षिप्यसा
 पूर्वपावकेचारुदर्शना ॥ दग्धोदग्धौपुनःपादाहुपावर्तयतानघ २३ चरुणोदह्यमानौचनाचितयदनिदिता ॥ कुर्वाणादुष्करंकर्ममहर्षिप्रियकाम्यया २४ न
 वैमनस्यंतस्यास्तुमुखभेदोऽथवाऽभवत् ॥ शरीरमग्निनाऽऽदीप्यजलमध्येवहर्षिता २५ तच्चास्यावचनेमित्यमवर्तदृदिभारत ॥ सर्वथाबदराण्येवपक्तव्या
 नातिकन्यका २६ सातन्मनसिकृत्वैवमहर्षेर्वचनंशुभा ॥ अपचद्बदराण्येवमवापच्यंतभारत २७ तस्यास्तुचरणौवह्निर्ददाहभगवान्स्वयम् ॥ नचतस्याम
 नोदुःखंस्वल्पमप्यभवत्तदा २८ अथतत्कर्मदृष्ट्वाऽस्याःप्रीतिस्त्रिभुवनेश्वरः ॥ ततःसंदर्शयामासकन्याधिकूपमात्मनः २९ उवाचचसुरश्रेष्ठस्तांकन्यांसुदृढव
 ताम् ॥ प्रीतोस्मितेशुभेभक्त्यातपसानियमेनच ३० तस्माद्योऽभिमतःकामःसत्तेसंपत्स्यतेशुभे ॥ देहंत्यक्तामहाभागोऽत्रिदिवेमयिवत्स्यसि ३१ इदंचनेती
 र्थवरंस्थिरंलोकेभविष्यति ॥ सर्वपापापहंसुधुनाम्नाबदरपाचनम् ३२ विख्यातंत्रिषुलोकेषुब्रह्मर्षिभिरभिभुतम् ॥ अस्मिन्खलुमहाभागेऽशुभेतीर्थवरेऽनघे ३३
 त्यक्त्वासप्तर्षयोजग्मुर्हिमवंतमरुंधतीम् ॥ ततस्तेवैमहाभागगत्वातत्रसुसंशिताः ३४ वृत्त्यर्थंफलमूलानिसमाहर्तुंययुःकिल ॥ तेषांवृत्त्यर्थिनांतत्रवसतांहिम
 वदने ३५ अनावृष्टिरनुप्राप्तातदाद्वादशवार्षिकी ॥ तेकृत्वाचाश्रमंतत्रन्यवसंततपस्विनः ३६ अरुंधत्यापिकल्याणीतपोनित्याऽभवत्तदा ॥ अरुंधतींततो
 दृष्ट्वातीव्रनियममास्थिताम् ३७ अथागमन्निनयनःसुप्रीतोवरदस्तदा ॥ ब्राह्मरूपंततःकृत्वामहादेवोमहायशाः ३८ तामभ्येत्याब्रवीदेवोभिक्षामिच्छाम्यहंशुभे ॥
 प्रत्युवाचततःसातंब्राह्मणंचारुदर्शना ३९ क्षीणोऽन्नसंचयोविप्रबदराणीहभक्षय ॥ ततोब्रवीन्महादेवःपचस्वैतानिसुव्रते ४० इत्युक्तासाऽपचतानिब्राह्मण
 प्रियकाम्यया ॥ अधिश्रित्यसमिद्धेऽग्नीबदराणियशस्विनी ४१ दिव्यामनोस्माःपुण्याःकथाःशुश्रावसातदा ॥ अतीतासाखनावृष्टिर्घोराद्वादशवार्षिकी ४२
 अनश्रंत्याःपचंत्याश्चशृण्वंत्याश्चकथाःशुभाः ॥ दिनोपमःसतस्याऽथकालोतीतःसुदारुणः ४३ ततस्तुमुनयःप्राप्ताःफलाभ्यादायपर्वतात् ॥ ततःसभग
 वान्प्रीतःप्रोवाचारुंधर्तीततः ४४

२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

१७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ इतिशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि भीष्मकंठोद्येमारतमावदीपे एकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ तस्मिन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

योगनित्योमहाराजसिद्धिप्राप्तोमहातपाः ॥ तंतत्रवसमानंतुजैगीषव्यमहासुनिम् ७ देवलोदर्शयन्नेनैवायुंजतधर्मतः ॥ एवंतयोर्महाराजदीर्घकालोव्यतिक्रमत् ८
 जैगीषव्यसुनिवरंनददर्शयदेवलः ॥ आहारकालेमतिमान्परिवाङ्मनमेजय ९ उपातिष्ठतधर्मज्ञोभिक्षकालेसदेवलः ॥ सदृष्टाभिक्षरूपेणप्राप्तंतत्रमहासुनिम् १०
 गौरवंपरमंचक्रेप्रीतिचविपुलांतथा ॥ देवलस्तुयथाशक्तिपूजयामासभारत ११ ऋषिदृष्टेनविधिनासमाबह्वीःसमाहितः ॥ कदाचित्तस्यनृपतेदेवलस्यमहात्मनः
 १२ चिंतासुमहतीजातासुनिदृष्टामहाद्युतिम् ॥ समास्तुसमतिक्रांताबह्वयःपूजयतोमम १३ नचायमलसोभिसुरभ्यभाषतविचन ॥ एवंविगणयन्नेवसजगामम
 होदधिम् १४ अंतरिक्षचरःश्रीमान्कलशंयुह्यदेवलः ॥ गच्छन्नेवसधर्मात्मासमुद्रंसरितांपतिम् १५ जैगीषव्यंततोऽपश्यद्गतं प्रागेवभारत ॥ ततःसविस्मयश्चि
 तांजगामाथामितप्रभः १६ कथंभिसुरयंप्रातःसमुद्रेस्नातएवच ॥ इत्येवंचितयामासमहर्षिरसितस्तदा १७ स्नात्वासमुद्रेविधिवच्छुचिर्जप्यंजजापसः ॥ कृतज
 प्याह्निकःश्रीमानाश्रमंचजगामह १८ कलशंजलपूर्य्यैपुनरीवाजामेजय ॥ ततःसप्रविशन्नेवस्वमाश्रमपदंसुनिः १९ आसीनमाश्रमेतत्रजैगीषव्यमपश्यत् ॥ न
 व्याहरतिचैवेनजैगीषव्यःकथंचन २० काष्ठभूतोश्रमपदेवसतिस्ममहातपाः ॥ तदृष्ट्वाचाक्षुस्ततोयेसागरेसागरोपमम् २१ प्रविष्टमाश्रमंचापिपूर्वमेवददर्शसः ॥ अ
 सितोदेवलोरार्जंश्चितयामासबुद्धिमान् २२ दृष्ट्वाप्रभावंतपसोजैगीषव्यस्ययोगजम् ॥ चितयामासराजेंद्रतदासमुनिसत्तमः २३ मयादृष्टःसमुद्रेचआश्रमेचकथंत्व
 यम् ॥ एवंविगणयन्नेवसमुनिर्मत्रपारगः २४ उत्पताताश्रमात्तस्मादंतरिक्षंविशंपते ॥ जिज्ञासार्थंतदाभिक्षोजैगीषव्यस्यदेवलः २५ सोऽंतरिक्षचरान्सिद्धान्सम
 पश्यत्समाहितान् ॥ जैगीषव्यंचतैःसिद्धैःपूज्यमानमपश्यत् २६ ततोऽसितःसुसंख्योव्यवसायीदृढवतः ॥ अपश्यद्देततोयातंजैगीषव्यंसदेवलः २७ तस्मात्तु
 पितृलोकंतं व्रजंतं सोऽन्वपश्यत् ॥ पितृलोकाच्चतंयातंयाम्यलोकमपश्यत् २८ तस्मादपिसमुत्पत्त्यसौमलोकमभिधुतम् ॥ व्रजंतमन्वपश्यत्सजैगीषव्यमहासु
 निम् २९ लोकान्समुत्पतंतं तु शुभानेकांतयाजिनाम् ॥ ततोऽग्निहोत्रिणांलोकांस्ततश्चाप्युत्पपातह ३० दर्शचपौर्णमासंचयेयजंतितपोधनाः ॥ तेभ्यःसदृष्टी
 धीमाल्लोकेभ्यःपशुयाजिनाम् ३१ व्रजंतंलोकममलमपश्यद्देवपूजितम् ॥ चातुर्मास्यैर्बहुविधैर्यजंतेयेतपोधनाः ३२ तेषांस्थानंततोयातंतथाग्निष्टोमया
 जिनाम् ॥ अग्निष्टुतेनचतथायेयजंतितपोधनाः ३३ तत्स्थानमनुसंप्राप्तमन्वपश्यत्तदेवलः ॥ वाजपेयंकृतवरंतथाबहुसुवर्णकम् ३४ आहरंतिमहाप्राज्ञास्तेषां
 लोकेष्वपश्यत् ॥ यजंतैराजसूयेनपुंडरीकेणचैव ३५ तेषांलोकेष्वपश्यत्सजैगीषव्यंसदेवलः ॥ अश्वमेधंकृतवरंरस्मेधंतथैवच ३६ आहरंतिनश्रेष्ठास्ते
 षांलोकेष्वपश्यत् ॥ सर्वमेधंचदुष्प्रापंतथासौत्रामणिचये ३७

३९ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ मूर्तार्थं यथाभूतार्थं ४७ । ४८ उत्पत्तातब्रह्मलोकं गंतुमिच्छिषः पपातचगमनात् ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४

तेषांलोकेष्वपश्यत्सजैगीषव्यंसदेवलः ॥ द्वादशाहैश्चसत्रैश्चयजंतेविविधैर्घृप ३८ तेषांलोकेष्वपश्यत्सजैगीषव्यंसदेवलः ॥ मैत्रावरुणयोर्लोकानादित्यानांतथैवच
 ३९ सलोकतामनुप्राप्तमपश्यत्ततोऽसितः ॥ रुद्राणांचवसूमांचस्थानंयच्चबृहस्पतेः ४० तानिसर्वाण्यतीतानिसमपश्यत्ततोऽसितः ॥ आरुह्यचगवांलोकंप्रया
 तोब्रह्मसत्रिणाम् ४१ लोकानपश्यद्दृच्छंतंजैगीषव्यंततोऽसितः ॥ श्रील्लोकानपरान्विप्रमुत्पतंतंस्वतेजसा ४२ पतिव्रतानांलोकांश्चव्रजंतंसोऽन्वपश्यत् ॥ ततो
 मुनिवरंभूयोजैगीषव्यमथासितः ४३ नान्वपश्यत्लोकस्थमंतर्हितमरिंदम ॥ सोऽचितयन्महाभागोजैगीषव्यस्यदेवलः ४४ प्रभावंसुव्रतत्वंचसिद्धियोगस्यचा
 तुलाम् ॥ असितोपृच्छतदासिद्धौलोकेषुसत्तमान् ४५ प्रयतःप्रांजलिर्भूत्वाधीरस्तान्ब्रह्मसत्रिणः ॥ जैगीषव्यंनपश्यामितंशंसध्वंमहौजसम् ४६ एतदिच्छा
 म्यहंश्रोतुंपरंकौतूहलंहिमे ॥ ॥ सिद्धाऊचुः ॥ शृणुदेवलमूर्तार्थंशंसतानोदृढवत ४७ जैगीषव्यःसर्वैलोकंशाश्वतंब्रह्मणोगतः ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सश्रुत्वा
 वचनंतेषांसिद्धानांब्रह्मसत्रिणाम् ४८ असितोदेवलस्त्वर्णमुत्पपातपपातच ॥ ततःसिद्धास्तऊचुर्हिदेवलंपुनरेवह ४९ नदेवलगतिस्तत्रतवगंतुंतपोधन ॥ ब्रह्मणः
 सदनेविप्रजैगीषव्योयदासवान् ५० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेषांतद्वचनंश्रुत्वासिद्धानांदेवलःपुनः ॥ आनुपूर्व्येणलोकांस्तान्सर्वानवततारह ५१ स्वमाश्रमपदं
 पुण्यमाजगामपतत्रिवत् ॥ प्रविशन्नेवचापश्यत्सजैगीषव्यंसदेवलः ५२ ततोऽबुद्ध्याव्यगणयद्देवलधर्मयुक्तया ॥ दृष्ट्वाप्रभावंतपसोजैगीषव्यस्ययोगजम् ५३ ततो
 ब्रवीन्महात्मानंजैगीषव्यंसदेवलः ॥ विनयावनतोराजमुपसर्प्यमहासुनिं ५४ मोक्षधर्मसमास्थातुमिच्छेयंभगवन्नहम् ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाउपदेशंचकारसः ५५
 विधिंचयोगस्यपरंकार्यकार्यस्यशास्त्रतः ॥ संन्यासकृतबुद्धितंततोऽदृष्ट्वामहातपाः ५६ सर्वाश्वास्यक्रियाश्चक्रेविधिदृष्टेनकर्मणा ॥ संन्यासकृतबुद्धितंभूतानिपिह
 भिःसह ५७ ततोऽदृष्ट्वाप्ररुरुदुःकोस्मान्संविमजिष्यति ॥ देवलस्तुवचःश्रुत्वाभूतानांकरुणंतथा ५८ दिशोदशव्याहरतांमोक्षंत्यक्तुंमनोदधे ॥ ततस्तुफलमूला
 निपवित्राणिचभारत ५९ पुष्पाण्योषधयश्चैवरोरूयंतिसहस्रशः ॥ पुनर्नोदेवलःशुद्धोत्तुनंछेत्स्यतिदुर्मतिः ६० अभयंसर्वभूतेभ्योयोदत्वानावबुध्यते ॥ ततोभू
 योव्यगणयत्स्वबुद्ध्यासुनिसत्तमः ६१ मोक्षेगार्हस्थ्यधर्मेवाकिंतुश्रेयस्करंभवेत् ॥ इतिनिश्चित्यमनसादेवलोरार्जसत्तम ६२ त्यक्त्वागार्हस्थ्यधर्मसमोक्षधर्ममरो
 च्यत् ॥ एवमादीनिसंचित्यदेवलोनिश्चयात्ततः ६३ प्राप्तवान्परमांसिद्धिंपरंयोगंचभारत ॥ ततोदेवाःसमागम्यबृहस्पतिपुरोगमाः ६४ जैगीषव्यंतपश्चास्य
 प्रशंसंतितपस्विनः ॥ अथाब्रवीद्विषवरोदेवान्वैनारदस्तथा ६५

५५ संन्यासेकृताबुद्धियेनतं ५६ सर्वाःक्रियाउरसंगेष्टयादयः ५७ । ५८ मोक्षंसंन्यासंत्यक्तुंमनोदधे उत्सृष्टानामग्निनापुनराधानंकर्तुमेच्छत् ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५

जैगीषव्येतपोनास्ति पूर्वस्यतपसोदग्धत्वात्क्रियमाणस्यचाच्छेदात् तथाचभुतीभवतः 'तद्यथैषीकनूळमग्नौप्रोतप्रदूवेतैर्बहास्यसर्वेषाम्पानःप्रदूयन्ते' तद्यथापुष्करपलाशौआपोनाच्छिद्यं
जैगीषव्येतपोनास्तिविस्मापयतियोऽसितम् ॥ तमेवंवादिनंधीरंप्रत्यूचुस्तेदिवौकसः ६६ नैवमित्येवशंसंतोजैगीषव्यंमहामुनिम् ॥ नातःपरतरंकिंचितुल्यम
स्तिप्रभावतः ६७ तेजसस्तपसश्चास्ययोगस्यचमहात्मनः ॥ एवंप्रभावोधर्मात्माजैगीषव्यस्तथासितः ॥ तयोरिदंस्थानवरंतीर्थंचैवमहात्मनोः ६८ तत्राप्युप
स्पृश्यततोमहात्मादत्वाचवित्तंहलधृद्विजेम्यः ॥ अवाप्यधर्मपरमार्थकर्मजगामसोमस्यमहत्सुतीर्थम् ६९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेश० ग० बलदेवती० सारस्व०
पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ यत्रेजिषानुडुपतीराजसूयेनभारत ॥ तस्मिंस्तीर्थेमहानासीत्संग्रामस्तारकामयः १ तत्राप्युपस्पृश्यब
लोदत्वादानानिचात्मवान् ॥ सारस्वतस्यधर्मात्मानुनेस्तीर्थंजगामह २ तत्रद्वादशवार्षिक्यामनावृष्ट्याद्विजोत्तमान् ॥ वेदानध्यापयामासपुरासारस्वतोमुनिः ३
॥ जनमेजयउवाच ॥ कथंद्वादशवार्षिक्यामनावृष्ट्याद्विजोत्तमान् ॥ ऋषीन्ध्यापयामासपुरासारस्वतोमुनिः ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ आसीत्पूर्वमहाराजमु
निर्धोमान्महातपाः ॥ दधीचइतिविख्यातोब्रह्मचारीजितेंद्रियः ५ तस्यातितपसःशक्रोविभेतिसततंविभो ॥ नसलोभयितुंशक्यःफलैर्बहुविधैरपि ६ प्रलोभना
र्थतस्याथप्राहिणोत्पाकशासनः ॥ दिव्यामप्सरसंपुण्यादर्शनीयामलंबुषाम् ७ तस्यतर्पयतोदेवान्सरस्वत्यांमहात्मनः ॥ समीपतोमहाराजसोपातिष्ठतभाविनी
८ तांदिव्यवपुषंदृष्ट्वातस्यर्षेर्भावितात्मनः ॥ रेतःस्कवंसरस्वत्यांतत्साजग्राहनिम्नगा ९ कुक्षौचाप्यदधदृष्टातद्रेतःपुरुषर्षभ ॥ सादधारचतंगर्भंपुत्रहेतोर्महानदी
१० सुषुवेचापिसमयेपुत्रंसासरितांवरा ॥ जगामपुत्रमादायतदृषिंप्रतिचप्रभो ११ ऋषिसंसदितंदृष्ट्वासानदीमुनिसत्तमम् ॥ ततःप्रोवाचराजेंद्रददतीपुत्रमस्य
तम् १२ ब्रह्मर्षेतवपुत्रोऽयंत्वद्भक्त्याधारितोमया ॥ दृष्ट्वातेप्सरसंरेतोयत्स्कवंप्रागलंबुषाम् १३ तत्कुक्षिणावैब्रह्मर्षेत्वद्भक्त्याघृतवत्यहम् ॥ नविनाशमिदं गच्छेत्त्व
त्तेजइतिनिश्चयात् १४ प्रतिगृह्णीष्वपुत्रंस्वंमयादत्तमनिंदितम् ॥ इत्युक्तःप्रतिजग्राहप्रीतिंचावापपुष्कलाम् १५ स्वसुतंचाप्यजिघ्रंतंमूर्ध्निप्रेम्णाद्विजोत्तमः ॥ प
रिष्वज्यचिरंकालंतदाभरतसत्तम १६ सरस्वत्यैवरंप्रादात्प्रियमाणोमहामुनिः ॥ विश्वेदेवाःसपितरोगंधर्वाप्सरसांगणाः १७ तृप्तियास्यंतिसुभगेतर्प्यमाणास्तवां
भसा ॥ इत्युक्त्वासतुतुष्टाववचोभिर्वैमहानदीम् १८ प्रीतःपरमहृष्टात्मायथावच्छृणुपार्थिव ॥ प्रलुतासिमहाभागेसरसोब्रह्मणःपुरा १९ जानांतित्वांसरिच्छ्रेष्ठेमुनयः
संश्रितव्रताः ॥ ममप्रियकरीचापिसततंप्रियदर्शने २० तस्मात्सारस्वतःपुत्रोमहांस्तेवरवर्णिनि ॥ तवैवनाम्नाप्रथितःपुत्रस्तेलोकभावनः २१ सारस्वतइति
ख्यातोभविष्यतिमहातपाः ॥ एषद्वादशवार्षिक्यामनावृष्ट्याद्विजोत्तमान् २२ तद्वचनंवाचमिदंनृपार्पकर्मनाश्रिष्यते' इति ६६ । ६७ असितःदेवलः ६८ । ६९ ॥ इतिशतस्य

ख्यातोभविष्यतिमहातपाः ॥ एषद्वादशवार्षिक्यामनावृष्ट्यांद्रिजर्भान् २२ तत्त्वमेवामुष्मिन्पापकर्मनाश्लिष्यते' इति १६ । ६७ असितः देवलाः ६८ । ६९ ॥ इति शल्यां
सर्गतगदापर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ यत्रेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ परमर्षिणादधीयाना सदेहस्तपसासंभृतः ११ । ३३ अस्यमुनेः १४ तेनतदास्थिजेनवज्रेण ३९ नवतीर्नवदशाधिकामष्टशतीम् ३५।३७

सारस्वतोमहाभागेवेदानध्यापयिष्यति ॥ पुण्याभ्यश्चसरिद्वस्त्वंसदापुण्यतमाशुभे २३ भविष्यसिमहाभागेमत्प्रसादात्सरस्वति ॥ एवंसांसस्तुताऽनेनवरलब्ध्वा
महानदी २४ पुत्रमादायमुदिताजगामभरतर्षभ ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुविरोधेदेवदानवैः २५ शक्रःप्रहरणान्वेषीलोकांस्त्रीन्विचचारह ॥ नचोपलेभेभगवानशक्रःप्र
हरणंतदा २६ यद्वैतेषांभवेद्योग्यंवधायविबुधद्विषाम् ॥ ततोऽब्रवीत्सुरानशकोनमेशक्यामहासुराः २७ ऋतेऽस्थिभिर्दधीचस्यनिहतुंत्रिदशद्विषः ॥ तस्माद्गत्वा
ऋषिश्रेष्ठोयाच्यतांसुरसत्तमाः २८ दधीचास्थीनिदेहीतितैर्वधिष्यामहेरिपुत्र ॥ सचतैर्याचितोऽस्थीनियत्नाद्वषिवरस्तदा २९ प्राणत्यागंकुरुश्रेष्ठचकारैवावि

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ २८ दध्याविस्थानदहातितवाविव्यनिहरदूरं तत्तपस्तपोपता ॥ २९ गतवृष्टाणिच
कारयन् ॥ सलोकादिभ्यान्प्राप्तो देवप्रियवरस्तदा ३० तस्यास्ति धैर्योऽहम्संप्रहृष्टमनास्तदा ॥ वारयासासि विव्यानिनाना प्रहरणा निच ३१ गतवृष्टाणिच
क्राणिगुरूनदंडांश्च पुष्कलान् ॥ सहित्विणेतपसासंधृतः परमर्षिणा ३२ प्रजापतिसुतेनाथ भृगुणालोकभावनः ॥ आतेकायः स तेजस्वी लोकसारो विनिर्मितः ३३ ज
ज्ञे शैलगुरुः प्रांशुर्महिम्ना प्रथितः प्रभुः ॥ नित्यमुद्विजते चास्य तेजसः पाकशासनः ३४ तेन वज्रेण भगवान् मंत्रयुक्तेन भारत ॥ भृशं क्रोधविसृष्टेन ब्रह्मतेजोद्भवेन च ३५
दैत्यदानववीराणां जघान नवतीर्नव ॥ अथ काले व्यतिक्रान्ते महत्यतिभयंकरे ३६ अनावृष्टिरनुप्राप्ता राज्ञ द्वादशवार्षिकी ॥ तस्यां द्वादशवार्षिक्या मनवृष्ट्या मह
र्षयः ३७ वृत्त्यर्थं प्राद्रवन्न राजन् क्षुधा र्ताः सर्वतो दिशम् ॥ दिग्भ्यस्तान् प्रक्षुतान् दृष्ट्वा मुनिः सारस्वतस्तदा ३८ गमनाय मतिंचक्रे तं प्रोवाच सरस्वती ॥ न गंतव्यमितः
पुत्रतवाहारमहंसदा ३९ दास्यामि मत्स्यप्रवरानुष्यतामिह भारत ॥ इत्युक्तस्तर्पयामास स पितृदेवतास्तथा ४० आहारमकरोन्नित्यं प्राणान्वेदांश्च धारयन् ॥ अ
थ तस्यामनावृष्ट्या मती तायां महर्षयः ४१ अन्योन्यं परिपप्रक्षुः पुनः स्वाध्यायकारणात् ॥ तेषां क्षुधा परीतानां नष्टा वेदाऽभिधावताम् ४२ सर्वेषामेव राजेंद्र न कश्चि
त् प्रतिमानवान् ॥ अथ कश्चिद्विस्तेषां सारस्वतमुपेयिवान् ४३ कुर्वाणं संशितात्मानं स्वाध्यायमृषिसत्तमम् ॥ सगत्वाऽचष्टेभ्यश्च सारस्वतमतिप्रभम् ४४ स्वा
ध्यायममरप्रख्यं कुर्वाणं विजनेवने ॥ ततः सर्वसमाजमुस्तत्र राजन्महर्षयः ४५ सारस्वतं मुनिश्रेष्ठमिदमूचुः समागताः ॥ अस्मानध्यापयस्वेति तानुवाच ततो मुनिः
४६ शिष्यत्वमुपगच्छध्वं विधिबद्धिममेत्युत ॥ तत्र बुवन्मुनिगणा बालस्त्वमसि पुत्रक ४७ सतानाहन मेधर्मो नश्येदिति पुनर्मुनीन् ॥ यो ह्यधर्मेण वैभूयाद्ब्रह्मीयाद्योऽ
प्यधर्मतः ४८ हीयेतां ता बुभौक्षि प्रंस्यातां वा वैरिणा बुभौ ॥ न हाय नैनं पलितैर्न वित्तेन न बंधुभिः ४९ ऋषयश्च क्रिरे धर्मयोऽनूचानः स नो महान् ॥ एतच्छ्रुत्वा वचस्त
स्य मुनयस्ते विधानतः ५० तस्माद्वेदानुप्राप्य पुनर्धर्मं प्रचक्रिरे ॥ षष्टिर्मुनिसहस्राणि शिष्यत्वं प्रतिपेदिरे ५१ सारस्वतस्य विप्रर्षेर्वेदस्वाध्यायकारणात् ॥ मुष्टिं
मुष्टिततः सर्वे दर्भाणां तेलुपाहरन् ॥ तस्यासनार्थं विप्रर्षेर्बालस्यापि वशे स्थिताः ५२ १८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ ।

३८ | ३९ | ४० | ४१ | ४२ | ४३ | ४४ | ४५ | ४६ | ४७ | ४८ | ४९ | ५० | ५१ | ५२

५३ ॥ इति शल्यपर्वतर्गतगदापर्वणिनीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपिकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ७ ॥ कथमिति १।२।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३
 तत्रापिदत्वावसुरौहिणेयोमहाबलः केशवपूर्वजोऽथ ॥ जगामतीर्थमुदितः क्रमेणख्यातं महद्ब्रह्मकन्यास्मयत्र ५३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणिबल
 देवतीर्थं सारस्व० एकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं कुमारीभगवंस्तपोयुक्ता ह्यभूत्पुरा ॥ किमर्थं च तपस्तेपेको वाऽस्यानियमोऽ
 भवत् १ सुदुष्करमिदं ब्रह्मस्त्वतः श्रुतमनुत्तमम् ॥ आख्याहितं च मखिलं यथा तपसि सा स्थिता २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ऋषिरासीन्महावीर्यः कुणिर्गर्गो महाय
 शाः ॥ स तपस्याविपुलं राजंस्तपो वै तपतांवरः ३ मनसाऽथ सुतां सुभ्रूंसमुत्पादितवान् विभुः ॥ तां च दृष्ट्वा मुनिः प्रीतः कुणिर्गर्गो महायशाः ४ जगाम त्रिदिवं राजन्संस्थ
 ज्येहकलेवरम् ॥ सुभ्रूः सा ह्यथ कल्याणी पुंडरीकनिभेक्षणा ५ महता तपसोऽग्रेण कृत्वाऽऽश्रममनिदिता ॥ उपवासैः पूजयंती पितृन् देवांश्च सापुरा ६ तस्यास्तु तपसो
 ग्रेण महान्कालोऽत्यगात् ॥ सापित्रादीयमानापितत्र नैच्छदनिदिता ७ आत्मनः सदृशं सा तु भर्तारं नान्वपश्यत् ॥ ततः सा तपसोऽग्रेण पीडयित्वाऽऽत्मनस्तनुम् ८
 पितृदेवार्चनरता बभूव विजनेवने ॥ साऽऽत्मानं मन्यमानाऽपि कृतकृत्यं श्रमान्विता ९ वार्षिकेन च राजेन्द्र तपसा चैव कर्षिता ॥ सानाशक्यदा गंतुं पदात्पदमपि स्वयम्
 १० चकार गमने बुद्धिं परलोकाय वै तदा ॥ मोक्षकामां तु तां दृष्ट्वा शरिरं नारदोऽब्रवीत् ११ असंस्कृतायाः कन्यायाः कुतो लोकास्तवानघे ॥ एवं तु श्रुतमस्माभिर्देवलो
 के महाव्रते १२ तपः परमकंप्राप्तं न तु लोकास्त्वया जिताः ॥ तन्नारद वचः श्रुत्वा साऽब्रवीद्विषसंसदि १३ तपसोऽर्धं प्रयच्छामि पाणिग्राहस्य सत्तम ॥ इत्युक्ते चास्या ज
 ग्राहपाणिं गालवसंभवः १४ ऋषिः प्राक्शृंगवान्नाम समयंचेममब्रवीत् ॥ समयेन तवाद्याहं पाणिं स्पृक्ष्यामि शोभने १५ यद्येक रात्रं वस्तव्यं त्वया सह मयेति ह ॥ तथे
 तिसा प्रातिश्रुत्य तस्मै पाणिं ददौ तदा १६ यथा दृष्टेन विधिना दृत्वा चाग्निं विधानतः ॥ चक्रे च पाणिग्रहणं तस्योद्वाहं च गालविः १७ सारात्रवमवद्राजं स्तरुणीवरवाणि
 नी ॥ दिव्याभरणवस्त्राच दिव्यगंधानुलेपना १८ तां दृष्ट्वा गालविः प्रीतो दीपयंतीमिव श्रिया ॥ उवास च क्षपामेकां प्रभाते साऽब्रवीच्च तम् १९ यस्त्वया समयो विप्रकृ
 तो मे तपतांवर ॥ तेनोषिताऽस्मि भद्रं ते स्वस्ति ते स्तुवजाम्यहम् २० सानिर्गता ब्रवीद्भूयो योऽस्मिंस्तीर्थे समाहितः ॥ वसते रजनीमेकां तर्पयित्वा दिवौकसः २१
 चत्वारिंशत्तमष्टौ च द्रौचाष्टौ सम्यगाचरेत् ॥ यो ब्रह्मचर्यं वर्षाणि फलं तस्य लभेत सः २२ एवमुक्त्वा ततः सार्धं देहं त्यक्त्वा दिवंगता ॥ ऋषिरप्यभवद्दीनस्तस्या रूपं वि
 चिंतयन् २३ समयेन तपोऽर्धं च कृच्छ्रात्प्रतिगृहीतवान् ॥ साधयित्वा तदात्मानं तस्याः सगतिमन्विष्यात् २४ दुःखितो भरतश्चेष्टतस्या रूपं बलात्कृतः ॥ एतत्ते
 द्वकन्याया व्याख्यातं चरितं महत् २५ तथैव ब्रह्मचर्यं च स्वर्गस्य च गतिः शुभा ॥ तत्र स्थश्चापि शुश्राव हतं शल्यं हलायुधः २६
 १४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१ चत्वारिंशत्तमष्टौ चेति प्रतिवेदं द्वादश वर्षाणीति वेदं च तुष्ट्या ध्ययनायाष्टा चत्वारिंशद्वर्षाणि । ततो द्वौ वत्सरौ स्नातकेन गुरोरा नृण्यार्थं सेवाकार्या
 ततोऽष्टवर्षे कन्यां परिणीय तस्या यौवनावधयष्टवर्षाणीत्यष्टपञ्चाशद्वर्षाणि ब्रह्मचर्यं सर्वस्येष्टम् २२।२३।२४।२५।२६

२७।२८।२९ ॥ इति शल्यपर्वतर्गतगदापर्वणिनीलकण्ठीये भारतभाष्यदीपिकपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ प्रजापतेरिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७ ब्रह्मणः क्षयं निवामं १८।१९
 तत्रापिदत्वादानानि द्विजातिभ्यः परंतपः ॥ शुश्राव शल्यं संग्रामे निहतं पाण्डवैस्तदा २७ समंतपंचकद्वारात्ततो निष्क्रम्य माधवः ॥ पप्रच्छ षिं गणान् रामः कुरुक्षेत्र
 स्य यत्फलम् २८ ते पृष्ट्वा यदुसिंहेन कुरुक्षेत्रं फलं विभो ॥ समाचख्युर्महात्मानस्तस्मै सर्वं यथा तथम् २९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वगदापर्वबलदेवतीर्थं सार
 स्वतोऽद्विपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ प्रजापतेरुत्तरवेदि रुच्यते सनातनं रामसमंतपंचकम् ॥ समीजिरेयत्र पुरा दिवौकसो वरेण सत्रेण महावरप्रदाः
 १ पुराचराजर्षिवरेण धीमता बहूनि वर्षाण्यमितेन तेजसा ॥ प्रकृष्टमेतत्कुरुणामहात्माना ततः कुरुक्षेत्रमिति हीपप्रथे २ ॥ राम उवाच ॥ किमर्थं कुरुणा कृष्टं क्षेत्रमेत
 न्महात्मना ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं कथ्यमानं तपोधनाः ३ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ पुरा किल कुरुं राम कर्षतं सततोत्थितम् ॥ अभ्येत्य शक्रस्त्रिदिवोत्पत्य पृच्छत कारणम्
 ४ ॥ इन्द्र उवाच ॥ किमिदं वर्तते राजन् प्रयत्नेन परेण च ॥ राजर्षे किमभिप्रेत्य येनेयं कृष्यते क्षितिः ५ ॥ कुरुवाच ॥ इह ये पुरुषाः क्षेत्रे मरिष्यंति शतक्रतो ॥ ते
 गमिष्यंति सुकृता लोकां नृपापविजितान् ६ अवहस्य ततः शक्रो जगाम त्रिदिवं पुनः ॥ राजर्षिरप्यनिर्विण्णः कर्षत्येव सुधराम् ७ आगम्या गम्य चैवैनं भूयो भूयोऽव
 हस्य च ॥ शतक्रतुरनिर्विण्णं पृष्ट्वा पृष्ट्वा जगाम ह ८ यदा तु तपसोऽग्रेण च कर्षवसुधां नृपः ॥ ततः शक्रोऽब्रवीद्देवान् राजर्षेर्यच्चि कीर्षितम् ९ एतच्छत्वाऽब्रुवन् देवाः सह
 स्नाक्षमिदं वचः ॥ वरेण च्छंयतां शक्राजर्षिर्यदि शक्यते १० यदि ह्यत्र प्रमीतवैस्वर्गं च्छंति मानवाः ॥ अस्मान्निष्ठा क्रतुभिर्भागो नो न भविष्यति ११ आगम्य च
 ततः शक्रस्तदाराजर्षिमब्रवीत् ॥ अलं खेदेन भवतः क्रियतां वचनं मम १२ मानवा ये निराहारा देहं त्यक्ष्यं त्यतं द्रिताः ॥ युधिवा निहताः सम्यगपि तिर्यग्गतान् १३
 ते स्वर्गभाजो राजेन्द्र भविष्यंति महामते ॥ तथाऽस्त्विति ततो राजा कुरुः शक्रमुवाच ह १४ ततस्तमभ्यनुज्ञाप्य प्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ जगाम त्रिदिवं भूयः क्षिप्रं बलनिषू
 दनः १५ एवमेतद्यदुश्रेष्ठं कृष्टं राजर्षिणा पुरा ॥ शक्रेण चाभ्यनुज्ञातं ब्रह्माद्यैश्च सुरैस्तथा १६ नातः परतरं पुण्यं भूमेः स्थानं भविष्यति ॥ इहतपस्यंति ये केचित्तपः पर
 मकं नराः १७ देहत्यागेन ते सर्वे यास्यंति ब्रह्मणः क्षयम् ॥ ये पुनः पुण्यभाजो वैदानं दास्यंति मानवाः १८ तेषां सहस्रगुणितं भविष्यत्यचिरेण वै ॥ ये चेह नित्यं मनुजानि
 वस्यंति शुभैषिणः १९ यमस्य विषयं ते तु न द्रक्ष्यंति कदाचन ॥ यक्ष्यंति ये च क्रतुभिर्हृद्भिर्मनुजैश्चराः २० तेषां त्रिविष्टपे वा सोयाव हूमिर्धरिष्यति ॥ अपि चात्र स्वयं श
 क्रो जगौ गाथां सुराधिपः २१ कुरुक्षेत्रे निबद्धां वैतां शृणु हलायुध ॥ पांसवोऽपि कुरुक्षेत्राद्वायुना समुदीरिताः ॥ अपि दुष्कृतकर्माणं नयंति परमां गतिम् २२ सुरर्षभा ब्राह्म
 णसत्तमाश्च तथानृगाद्यानरदेवमुख्याः ॥ इदं महोर्हः क्रतुभिर्नृसिंहसंस्थज्य देहान् सुगतिं प्रपन्नाः २३ तरंतु कारंतु कयो र्यदंतरं रामहृदनां च मचक्रुः स्य च ॥ एतत्कुरुक्षेत्रे
 त्रसमंतपंचकं प्रजापतेरुत्तरवेदि रुच्यते २४ शिवं महापुण्यमिदं दिवौकसां सुसमंतं सर्वगुणैः समन्वितम् ॥ अतश्च सर्वे निहतान् पारणियास्यंति पुण्यां गतिमक्षयां सदा २५
 २०।२१।२२।२३।२४ सारस्वतानां तीर्थानां वर्णनं कुरुक्षेत्रमहात्म्यज्ञापनार्थं । तदपि तत्र मृतानां मन्येषां पितृस्वर्गतिप्रदं किमु तक्षत्रधर्मेण मृतानां मित्येतदर्थं तदेवोपसंहरन् दर्शयति अतश्चेति २५

इत्युवाचस्वयंशक्रःसहब्रह्मादिभिस्तथा ॥ तच्चानुमोदितं सर्वं ब्रह्मविष्णुमहेश्वरैः २६ ॥ इति श्रीम० शल्यपर्वीतर्गतग० बलदेवती० सारस्व० कुरुक्षेत्रकथनेत्रिपंचाशत्त
मोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कुरुक्षेत्रंततो दृष्ट्वा दत्त्वा दायांश्च सात्वतः ॥ आश्रमं सुमहद्विष्य मगमज्जनमेजय १ मधूकाप्रवणोपेतं प्लक्षन्यग्रोधसं
कुलम् ॥ विरबिल्वयुतं पुण्यं पनसार्जुनसंकुलम् २ तं दृष्ट्वा दत्त्वा दत्त्वा प्रवरं पुण्यलक्षणम् ॥ पप्रच्छ तानृषीन्सर्वान्क्वस्याश्रमवरस्त्वयम् ३ ते तु सर्वे महात्मानमूचुरा
जनहलायुधम् ॥ शृणु विस्तरशोरामयस्यायं पूर्वमाश्रमः ४ अत्र विष्णुः पुरा देवस्तप्तवांस्तपउत्तमम् ॥ अत्रास्य विधिवद्यज्ञाः सर्ववृत्ताः सनातनाः ५ अत्रैव ब्राह्म
णीसिद्धा कौमारब्रह्मचारिणी ॥ योगयुक्ता दिवं याता तपःसिद्धा तपस्विनी ६ बभूव श्रीमती राजनशांडिल्यस्य महात्मनः ॥ सुता घृतवता सा ध्वीनियता ब्रह्मचारिणी
७ सा तु तत्त्वा तपोधारं दुश्चरं स्त्रीजनेन ह ॥ गता स्वर्गं माहाभागा देवब्राह्मणपूजिता ८ श्रुत्वा ऋषीणां वचनमाश्रमं तं जगाम ह ॥ ऋषीस्तानभिवाद्याथ पार्श्वे हिमवतो
ऽच्युतः ९ संध्याकार्याणि सर्वाणि निर्वर्त्यारुरुहेऽचलम् ॥ नातिदूरं ततो गत्वानगं तालध्वजो बली १० पुण्यं तीर्थं वरं दृष्ट्वा विस्मयं परमं गतः ॥ प्रभावं च सरस्वत्याः प्लक्ष
प्रस्रवणं बलः ११ संप्राप्तः कारपवनं प्रवरं तीर्थमुत्तमम् ॥ हलायुधस्तत्र चापि दत्त्वा दानं महाबलः १२ आहुतः सालिले पुण्ये सुशीते विमलेशुचौ ॥ संतर्पयामास पितृन्
देवांश्चरणदुर्मदः १३ तत्रोष्यैकांतुरजनीयतिभिर्ब्राह्मणैः सह ॥ मित्रावरुणयोः पुण्यं जगामाश्रममच्युतः १४ इंद्रोऽग्निर्यमाचैव यत्र प्राक्प्रीतिमाप्नुवन् ॥ तं देशं का
रपवनाद्यमुनायां जगाम ह १५ स्नात्वा तत्र च धर्मात्मा परांप्रीतिमवाप्य च ॥ ऋषिभिश्चैव सिद्धैश्च सहितो वै महाबलः १६ उपविष्टः कथाः श्रुत्वाः श्रुत्वा वयदुपुंगवः ॥ तथा तु
तिष्ठतां तेषां नारदो भगवानृषिः १७ आजगामाथ तं देशं यत्र रामो व्यवस्थितः ॥ जटामंडलसंवीतः स्वर्णचीरो महातपाः १८ हेमदंडधरो राजन्कमंडलुवरस्तथा ॥
कच्छपी सुखशब्दांतां गृह्यवीणां मनोरमाम् १९ नृत्येगीते च कुशलो देवब्राह्मणपूजितः ॥ प्रकर्ता कलहानां च नित्यं च कलहप्रियः २० तं देशं गमय त्र श्रीमान् रामो
व्यवस्थितः ॥ प्रत्युत्थाय च तं सम्यक् पूजयित्वा यतव्रतम् २१ देवर्षिपर्यपृच्छत्स यथा वृत्तं कुरुन्प्रति ॥ ततोऽस्या कथय द्राजन नारदः सर्वधर्मवित् २२ सर्वमेतद्य
था वृत्तमतीव कुरु संक्षयम् ॥ ततोऽब्रवीद्रौहिणे यो नारदं दीनयागिरा २३ किमवस्थं तु तत्क्षेत्रं ये तु तत्राभवन्मृपाः ॥ श्रुतमेतन्मया पूर्वमेव तपोधन २४ विस्तर
श्रवणे जातं कौतूहलमतीव मे ॥ नारद उवाच ॥ पूर्वमेव हतो भीष्मो द्रोणः सिंधुपतिस्तथा २५ हतो वैकर्तनः कर्णः पुत्राश्चास्य महारथाः ॥ भूरिश्रवारौहिणे यमद्राज
श्वरीर्यवान् २६ एते चान्ये च बहवस्तत्र तत्र महाबलाः ॥ प्रियान्प्राणान्परित्यज्य जयार्थं कौरवस्य वै २७ राजानो राजपुत्राश्च समरे ध्वनिवर्तिनः ॥ अहतांस्तु महा
बाहो शृणु मे तत्र माधव २८

१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८

१९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२ ॥ इतिशाल्यपर्वीतर्गतगदापर्वणि नीलकंठीयेभारतभाष्येचतुष्पंचाशतमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ एवमिति
धार्तराष्ट्रबलशेषास्त्रयः समितिमर्दनाः ॥ कृपश्चकृतवर्मा च द्रोणपुत्रश्च वीर्यवान् २९ तेषु विदुतारामदिशो दशभयात्तदा ॥ दुर्योधनो हतेशल्ये विदुतेषु कृपादिषु
३० हृदं द्वैपायनं नाम विवेश भृशदुःखितः ॥ शयानं धार्तराष्ट्रं तु सालिले स्तंभिते सदा ३१ पांडवाः सहकृष्णेन वाग्भिरुग्राभिरार्दयन् ॥ सतुद्यमानो बलवान्वाग्भीराम
समंततः ३२ उत्थितः सहदा द्वीरः प्रगृह्य महतीं गदाम् ॥ सचाप्युपगतो यो दुर्भीमेन सहसा प्रतप्तम् ३३ भविष्यति तयोर्ययुद्धं रामसुदारुणम् ॥ यदि कौतूहलं तेऽस्ति
व्रजमाधवमाचिरम् ३४ पश्य युद्धं महाघोरं शिष्ययोर्यदि मन्यसे ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नारदस्य वचः श्रुत्वा तानभ्यर्च्य द्विजर्षभान् ३५ सर्वान्विसर्जयामास ये तेना
भ्यागताः सह ॥ गम्यतां द्वारकां च तिस्रो न्वशादनुयायिनः ३६ सोऽब्रवीत्पार्श्वे दृष्ट्वा प्लक्षप्रस्रवणाच्छुभात् ॥ ततः प्रीतमनारामः श्रुत्वा तीर्थफलं महत् ॥ विप्राणां स
न्निधौ श्लोकमगायदिममच्युतः ३७ सरस्वतीवाससमाकुतो रतिः सरस्वतीवाससमाकुतो गुणाः ॥ सरस्वतीप्राप्य दिवं गता जनाः सदा स्मरिष्यन्ति नदीं सरस्वतीं ३८
सरस्वतीं सर्वनदीषु पुण्या सरस्वती लोकशुभावहा सदा ॥ सरस्वतीप्राप्य जनाः सुदुष्कृतं सदानशोचंति परत्र चेह च ३९ ततो मुहुर्मुहुः प्रीत्या प्रेक्षमाणः सरस्वतीम् ॥ ह
यैर्युक्तरथं शुभ्रमातिष्ठत परंतपः ४० सशीघ्रगाभिना तेन रथेन यदुपुंगवः ॥ दिदृक्षुरभिसंप्राप्तः शिष्ययुद्धमुपस्थितम् ४१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यप० गदापर्वणि
बलदेवतीर्थयात्रायां सारस्वतोपाख्याने चतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं तदभवद्युद्धं तु मुलं जनमेजय ॥ यत्र दुःखान्वितो राजा घृत
राष्ट्रोऽब्रवीदिदम् १ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ रामं संनिहितं दृष्ट्वा गदायुद्धं उपस्थिते ॥ मम पुत्रः कथं भूमिं प्रत्ययुध्यत संजय २ ॥ संजय उवाच ॥ रामसांनिध्यमासाद्य पुत्रो
दुर्योधनस्तव ॥ युद्धकामो महाबाहुः समहृष्यत वीर्यवान् ३ दृष्ट्वा लंगलिनं राजा प्रत्युत्थाय च भारत ॥ प्रीत्या परमया युक्तः समभ्यर्च्य यथाविधि ४ आसनं च ददौ त
स्मै पर्यपृच्छ दनामयम् ॥ ततो युधिष्ठिरं रामो वाक्यमेतदुवाच ह ५ मधुरंधर्मसंयुक्तं शूराणां हितमेव च ॥ मया श्रुतं कथयतामृषीणां राजसत्तम ६ कुरुक्षेत्रं परंपुण्यं पा
वनं स्वर्ग्यमेव च ॥ दैवतैर्ऋषिभिर्जुष्टं ब्राह्मणैश्च महात्मभिः ७ तत्रैव योत्स्यमाना ये देहं त्यक्ष्यन्ति मानवाः ॥ तेषां स्वर्गं भुवो वासः शक्रेण सहमारिष ८ तस्मात्समंतपंच
कमितो यामदुतं नृप ॥ प्रथितोत्तरवेदीसा देवलोके प्राजापतेः ९ तस्मिन् महापुण्यतमे त्रैलोक्यस्य सनातने ॥ संग्रामे निधनं प्राप्य भुवं स्वर्गो भविष्यति १० तथेत्युक्त्वा
महाराजकुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ समंतपंचकं वीरः प्रायादभिमुखः प्रभुः ११ ततो दुर्योधनो राजा प्रगृह्य महतीं गदाम् ॥ पद्मचाममर्षीयुतिमानगच्छत्पांडवैः सह १२
तथायां तं गदाहस्तं वर्मणा चापि दंशितम् ॥ अंतरिक्षचरा देवाः साधुसाध्वित्यपूजयन् १३ वातिकाश्चारणा ये तु दृष्ट्वा ते हर्षमागताः ॥ सपांडवैः परिवृतः कुरुराजस्तवा
त्मजः १४ मत्तस्येव गजेंद्रस्य गतिमास्थाय सोऽब्रजत् ॥ ततः शंखनिनादेन भेरीणां च महास्वनैः १५ सिंहनादैश्च शूराणां दिशः सर्वाः प्रपूरिताः ॥ ततस्ते तु कुरुक्षेत्रं
प्राप्तानरवरोत्तमाः १६ १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३ वातिकाः वातेन सह गच्छन्ति आकाशचारिणः चारणाः सिद्धविशेषाः १४।१५।१६

प्रतीच्यभिमुखमित्यत्र प्रतीयेति पाठे प्रतिगत्यान्योन्याभिमुखं प्रातिमन्त्रेण प्राप्येत्यर्थः स्वयनं सुगदितं १७ अनिरिणे अमृषरे अनिष्टेणेति पाठे निहीनयाष्टणयाकथमहं प्रातरं वधिष्यामीत्येवंक
पयाकरुणयारहिते अतएव समरे निष्ठुरत्वं प्रशस्यते स्वर्गहेतुत्वात् १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ वासितासंगमे एककारिणीसंगमार्थे

प्रतीच्यभिमुखं देशं यथोदिष्टं सुतेन ते ॥ दक्षिणेन सरस्वत्याः स्वयनं तीर्थमुत्तमम् १७ तस्मिन् देशे त्वनिरिणे ते तु युद्धमरोचयन् ॥ ततो भीमो महाकोटिर्मदागृह्याथ वर्म
भृत् १८ विभ्रद्रूपं महाराजसदृशं हि गरुत्मतः ॥ अवबद्धशिरस्त्राणः संख्येकां च न वर्मभृत् १९ रराजराजन्पुत्रस्तेकां च नः शैलराडिव ॥ वर्मभ्यां संयतौ वीरौ भीमदुर्यो
धनावुभौ २० संयुगे च प्रकाशे ते संख्याविवकुंजरौ ॥ रणमंडलमध्यस्थौ भ्रातरौ तौ न र्षभौ २१ अशोभेतां महाराजचंद्रसूर्याविवोदितौ ॥ तावन्वोन्यं निरीक्षेतां
कुद्धाविव महाद्विपौ २२ दहंतौ लोचनैराजन्परस्परवधौषिणौ ॥ संप्रहृष्टमनराजन्गदामादाय कौरवः २३ सृक्किणीसंलिहन् राजन्क्रोधरक्तेक्षणः श्वसन ॥ ततो दु
र्योधनो राजन्गदामादाय वीर्यवान् २४ भीमसेनमभिप्रेक्ष्य गजोगजमिवाह्वयत् ॥ अद्रिसारमर्या भीमस्तथैवादाय वीर्यवान् २५ आह्वयामास नृपतिं सिंहं सिंहो यथाव
ने ॥ तावुद्यतगदापाणी दुर्योधनवृकोदरौ २६ संयुगे च प्रकाशेतां गिरिसशिखराविव ॥ तावुभौ समतिकुद्धावुभौ भीमपराक्रमौ २७ उभौ शिष्यौ गदायुद्धे रौहिणेयस्य
धीमतः ॥ उभौ सदृशकर्माणौ मयवासवयोरिव २८ तथा सदृशकर्माणौ वरुणस्य महाबलौ ॥ वासुदेवस्य रामस्य तथा विश्रवणस्य च २९ सदृशौ तौ महाराजमधुकैट
भयोर्युधि ॥ उभौ सदृशकर्माणौ तथा सुंदोपसुंदयोः ३० रामरावणयोश्चैव वालिसुग्रीवयोस्तथा ॥ तथैव कालस्य समौ मृत्योश्चैव परंतपौ ३१ अन्योन्यमभिधावंतौ
मत्ताविव महाद्विपौ ॥ वासितासंगमे दत्तौ शरदीवमदोत्कटौ ३२ उभौ क्रोधविषं दीप्तं वमन्तावु रगाविव ॥ अन्योन्यमभिसंख्यौ प्रेक्षमाणा वारिदमौ ३३ उभौ भरतशार्दूलौ
विक्रमेण समन्वितौ ॥ सिंहाविव दुराधर्षौ गदायुद्धविशारदौ ३४ नखदंष्ट्रायुधौ वीरौ व्याघ्राविव दुरुत्सहौ ॥ प्रजासंहरणेषु बभूवुः समुद्राविव दुरस्तौ ३५ लोहितांगाविव
कुद्धौ प्रतपंतौ महारथौ ॥ पूर्वपश्चिमजौ मेघौ प्रेक्षमाणा वारिदमौ ३६ गर्जमानौ सुविषमं क्षरंतौ प्रावृषीवहि ॥ रश्मियुक्तौ महात्मानौ दीप्तिमानौ महाबलौ ३७ ददृशाते कुरु
श्रेष्ठौ कालसूर्याविवोदितौ ॥ व्याघ्राविव सुसंख्यौ गर्जताविव तोयदौ ३८ जहृषाते महाबाहू सिंहकेसरिणाविव ॥ गजाविव सुसंख्यौ ज्वलिताविव पावकौ ३९ ददृशाते
महात्मानौ संहृगाविव पर्वतौ ॥ रोषात्प्रस्फुरमाणौ छौ निरीक्षंतौ परस्परम् ४० तौ समेतौ महात्मानौ गदाहस्तौ नरोत्तमौ ॥ उभौ परमसंहृष्टावुभौ परमसंमतौ ४१ सद
श्चाविव हेमंतौ बृंहताविव कुंजरौ ॥ वृषभाविव गर्जंतौ दुर्योधनवृकोदरौ ४२ दैत्याविव बलौ मत्तौ रेजतुस्तौ नरोत्तमौ ॥ ततो दुर्योधनो राजन्निदमाह युधिष्ठिरम् ४३ भ्रातृ
भिः सहितं चैव कृष्णेन च महात्मना ॥ रामेणामित वीर्येण वाक्यं शौटीर्यं सम्मतम् ४४ केकयैः संजयैर्दत्तं पंचालैश्च महात्मभिः ॥ इदं व्यवसितं युद्धं मम भीमस्य चोभयो ४५

दत्तौ मोहितौ ३९ । ३९ । ३४ । ३५ लोहितांगौ द्वौ कुजाविवेत्यभूतोपमा ३९ । ३७ । ३८ जहृषाते हर्षमापनुः ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ शौटीर्यं संमतं गर्वयुक्तम् ४४ । ४५

४४ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इति शल्यपर्वोत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

उपोपविष्टाः पश्यध्वंसहितैर्नृपपुंगवैः ॥ श्रुत्वा दुर्योधनवचः प्रत्यपद्यंत तत्तथा ४६ ततः समुपविष्टं तत्सु महद्राजमंडलम् ॥ विराजमानं ददृशे दिवी वादित्यमंड
लम् ४७ तेषां मध्ये महाबाहुः श्रीमान् केशवपूर्वजः ॥ उपविष्टो महाराज पूज्यमानः समंततः ४८ शुशुभे राजमध्यस्थो नीलवासाः सितप्रभः ॥ नक्षत्रैरिव संपूर्णो वृ
त्तो निशि निशाकरः ४९ तौ तथा तु महाराज गदाहस्तौ सुदुःसहौ ॥ अन्योन्यं वाग्भिरुग्राभिस्तक्ष्माणौ व्यवस्थितौ ५० अप्रियाणितौ अन्योन्यमुक्तातौ कुरुमत
मौ ॥ उदीक्षंतौ स्थितौ तत्र वृत्रशक्रौ यथाऽऽहवे ५१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वोत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
ततो वाग् युद्धमभवत्तु मुलं जनमेजय ॥ यत्र दुःखान्वितो राजा घृतराश्रोऽब्रवीदिदम् १ धिगस्तु खलु मानुष्यं यस्य निष्ठेयमीदृशी ॥ एकादशच सुभर्ता यत्र पुत्रो
ममानघ २ आज्ञाप्य सर्वां नृपतीन् भुक्त्वा चेमां वसुंधराम् ॥ गदामादाय वेगेन पदातिः प्रस्थितो रणे ३ भूत्वा हि जगतो नाथो ह्यनाथ इव मे सुतः ॥ गदामुद्यम्य यो
याति किमन्यद्वागधेयतः ४ अहो दुःखं महत्प्राप्तं पुत्रेण मम संजय ॥ एवमुक्त्वा स दुःखार्तो विरराज न नाधिपः ५ ॥ संजय उवाच ॥ समेधानि न दोहर्षान्निन दान्निगो
वृषः ॥ आजुहावत दार्पाथं युद्धाय युधि वीर्यवान् ६ भीममाह्वयमाने तु कुरु राजे महात्मनि ॥ प्रादुरासन् सुघोराणि रूपाणि विविधान्युत ७ ववूर्वाताः सनिर्घाताः
पांसुवर्षं पपात च ॥ बभूवुश्चादिशः सर्वास्तिमिरेण समावृताः ८ महास्वनाः सुनिर्घातास्तु मुलालोमहर्षणाः ॥ पेतुस्तथोल्काः शतशः स्फोटयंत्योनमस्तलान् ९
राहुश्चाग्रसदादित्यमपर्वणि विशांपते ॥ चकंपे च महाकंपं पृथिवी सवनद्रुमा १० दीप्ताश्च वाताः प्रववूर्वाचैः शर्करकर्षिणः ॥ गिरीणां शिखराण्येव न्यपतंत महीत
ले ११ मृगाबहुविधाकाराः संपतंति दिशो दश ॥ दीप्ताः शिवाश्चाप्यनदनघोररूपाः सुदारुणाः १२ निर्घाताश्च महाघोरा बभूवुर्लोमहर्षणाः ॥ दीप्तायां दिशिराजं
द्रुमगाश्चाशुभवे दिनः १३ उदपानगताश्चापो व्यवर्धंत समंततः ॥ अशरीरामहानादाः श्रूयंते स्म तदानृप १४ एवमादीनि दृष्ट्वाऽथ निमित्तानि वृकोदरः ॥ उवा
च भ्रातरं ज्येष्ठं धर्मराजं युधिष्ठिरम् १५ नैष शक्नोरे जेतुं मंदात्मा मां सुयोधनः ॥ अद्य क्रोधं विमोक्षयामि विगूढं हृदये चिरम् १६ सुयोधने कौरवद्रेखां डवे पावको
यथा ॥ शल्यमद्योद्धरिष्यामि तव पांडव हृच्छयम् १७ निहत्य गदया पापमि मं कुरुकुलाधमम् ॥ अद्य कीर्तिमर्यामालां प्राप्तिमोक्षयाम्यहं त्वयि १८ हत्वे मंपापक
माणं मदयारणमूर्धनि ॥ अद्यास्य शतधा देहं भिन्नं विगदयाऽनया १९ नायं प्रवेष्टानगरं पुनर्वारणसाह्वयम् ॥ सर्पोत्सर्गस्य शयने विषदानस्य भोजने २० प्रमाण
कोट्यां पातस्य दाहस्य जतुवेश्मनि ॥ सभायामवहासस्य सर्वस्वहरणस्य च २१ वर्षमज्ञातवासस्य वनवासस्य चानघ ॥ अद्यांतमेषां दुःखानां गताऽहं भरतर्षभ
२२ एकान्हाविनिहत्ये मं भविष्याम्यात्मनोऽनृणः ॥ अद्यायुधार्तराष्ट्रस्य दुर्मतेरकृतात्मनः २३ १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २३ । २३

२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ ॥ इति शल्यपर्वतर्गतगदापर्वणिगीतिकां
समासंभरतश्रेष्ठमातापित्रोश्चदर्शनम् ॥ अद्यसौख्यं तुराजेंद्रकुराजस्मदुर्मतेः २४ समासंचमहाराजनारीणां दर्शनं पुनः ॥ अद्यायंकुराजस्य शांतनोः कुलपां
सनः २५ प्राणान्श्रियंचराज्यंचत्यक्त्वा शेष्यतिभूतले ॥ राजाचष्टतराष्ट्रांश्चश्रुत्वा पुत्रं निपातितम् २६ स्मरिष्यत्यशुभं कर्म यत्तच्छकुनिबुद्धिजम् ॥ इत्युक्त्वा
राजशार्दूलगदामादाय वीर्यवान् २७ अभ्यतिष्ठत युद्धाय शक्रो वृत्रमिवाह्वयन् ॥ तमुद्यतगदं दृष्ट्वा कैलासमिव शृंगिणम् २८ भीमसेनः पुनः कुदोदयोधनमुवाच
ह ॥ राज्ञश्चष्टतराष्ट्रस्य तथा त्वमपि चात्मनः २९ स्मरत दुष्कृतं कर्म यद्वृत्तं वारणावते ॥ द्रौपदीचपारिक्लिष्टासभामध्ये रजस्वला ३० द्यूते च वंचितो राजा भवत्वया
सौबलेन च ॥ वने दुःखं च यत्प्राप्तमस्माभिस्त्वत्कृतं महत् ३१ विराटनगरे चैव न्योन्यं तरगतैरिव ॥ तत्सर्वपातग्राम्यद्यादिष्ट्या दृष्टोऽसि दुर्मते ३२ त्वत्कृतेऽसौ ह
तः शेतेशरतल्पे प्रतापवान् ॥ गांगेयोरथिनां श्रेष्ठो निहतो याज्ञसेतिना ३३ हतो द्रोणश्च कर्णश्च तथा शल्यः प्रतापवान् ॥ वैराग्रेरादिकर्ता सौशकुनिः सौबलो
हतः ३४ प्रातिकामी ततः पापो द्रौपद्याः केशकृद्धतः ॥ भ्रातरस्ते हताः सर्वे शूरा विकांतयोधिनः ३५ एते चान्ये च बहवो निहतास्त्वत्कृते नृपाः ॥ त्वामद्य
निहनिष्यामि गदयानां प्रसंशयः ३६ इत्येवमुच्चैराजेंद्रभाषमाणं वृकोदरम् ॥ उवाच गतभीराज न पुत्रस्ते सत्यविक्रमः ३७ किंकथनेन बहुना युध्यस्व त्वं वृको
दर ॥ अद्य तेऽहं विनेष्यामि युद्धश्रद्धां कुलाधम ३८ न हि दुर्योधनः सुद्रकेन चित्त्वादिधेनवै ॥ शक्यस्मासयितुं वाचा यथान्यः प्राकृतो नरः ३९ चिरकालेऽपि तं दि
ष्ट्या हृदयस्थमिदं मम ॥ त्वया सह गदायुद्धं विदशैरुपपादितम् ४० किं तावद्बहुनोक्तेन कथितेन च दुर्मते ॥ वाणी संपद्यतामेषां कर्मणामाचिरंकथाः ४१ तस्य
तद्वचनं श्रुत्वा सर्वे एवाभ्यपूजयन् ॥ राजानः सोमकाश्चैव ये तत्रासन्नसमागताः ४२ ततः संपूजितः सर्वैः संप्रहृष्टतनू रुहः ॥ भूयो धीरां मतिंचके युद्धाय कुरुनंदनः
४३ उन्मत्तमिव मातंगं तलशब्देन राधिपाः ॥ भूयः सहर्षं पांचकुर्दुयोधनममर्षणम् ४४ तं महात्मा महात्मानं गदामुद्यम्य पांडवः ॥ अभिदुद्रावगेन धातं राष्ट्रं वृको
दरः ४५ बृंहति कुंजरास्तत्र हयाहेषंति चासकृत् ॥ शस्त्राणि चाप्यदीप्यंत पांडवानां जयैषिणाम् ४६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणिगदायुद्धारंभे
षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ततो दुर्योधनो दृष्ट्वा भीमसेनं तथागतम् ॥ प्रयुध्य यावदीनात्मावेगेन महतानदन् १ समापेत तुर
न्योन्यं शृंगिणौ वृषभा विव ॥ महानिर्घातघोषश्च प्रहाराणामजायत २ अभवन्नतयोर्युद्धं तुमुलं लोमहर्षणम् ॥ जिगीषतोर्यथान्योन्यमिद्रप्रह्लादयोरिव ३ राधिराक्षे
तसर्वांगौ गदाहस्तौ मनस्विनौ ॥ दृष्ट्वा ते महात्मानौ पुष्पिताविव किंशुकौ ४ तथा तस्मिन् महायुद्धे वर्तमाने सुदारुणे ॥ त्वद्योतसंचैरिव खंडं दर्शनीयं व्यरोचत ५
तथा तस्मिन् वर्तमाने संकुले तुमुले भृशम् ॥ उभावपि परिश्रान्तौ युध्यमानावरिदमौ ६ तौ मुहूर्तं समाश्वस्य पुनरेव परंतपौ ॥ अभ्यहारयतान्योन्यं संप्रयुद्धगदेशुभे ७
हीये भारतमावदीपेष्वष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ अभ्यहारयतान्योन्यं परस्परमभ्यहारयतांगदे अजिग्रहीतां संविराजः ॥

८।९।१० अंतरं गतिविशेषं ११।१२।१३।१४ मंडलानि शत्रोः परिवेष्टनानि परितोऽप्युपगच्छन्ति १५।१६ गतं शत्रोः संमुखममनं प्रत्यागच्छन्ति १७ अस्त्रयंत्राणि कंचिन्म
र्देशमाक्षिप्येयं शत्रोः कक्षेपणमपक्षेपणं चक्रियते तदस्त्रयंत्रं अस्य तेऽक्षिप्यतेऽन्ते तेऽस्त्रयंत्रं तत्र यंत्रं निमग्नं चास्त्रयंत्रं मितिसमासः । स्थानानि तेऽप्येवोपयोगीनि संदेशादीनि । परिवर्तनं ते
तौ तु दृष्ट्वा महावीर्यौ समाश्वस्तौ नरपौ ॥ बलिनो वारणौ यद्वद्रासितार्थे मद्रोत्कटौ ८ समानवीर्यौ संप्रेक्ष्य प्रहृष्टौ तगदावभौ ॥ विस्मयं परमं जग्मुर्देवं गर्ध्वमानवाः
९ प्रहृष्टौ तगदौ दृष्ट्वा दुर्योधनवृकोदरौ ॥ संशयः सर्वभूतानां विजये समपद्यत १० समागम्य ततो भूयो भ्रातरौ बलिनं विरौ ॥ अन्योन्यस्यांतरप्रेक्षुं प्रचकारेऽन्तरं
प्रति ११ यमदंडोपमां गुर्वीमिद्राशानि मिवोद्यताम् ॥ दृष्ट्वा प्रेक्षकाराज नरौ द्रौपदीं विशसनीं गदाम् १२ आविद्ध च तोगदां तं भीमसेनस्य संयुगे ॥ शब्दः सुतुमु
लो घोरो मुहूर्तं समपद्यत १३ आविद्ध च तमरिप्रेक्ष्य धातं राष्ट्रोऽथ पांडवम् ॥ गदामतुलवे मांतां विस्मितः संबभूव ह १४ चरंश्च विविधान् मार्गान् मंडलानि च भारत ॥
अशोभत तदा वीरो भूय एव वृकोदरः १५ तौ परस्परमासाद्य यत्तावन्योन्यरक्षणे ॥ मार्जाराविव भक्षार्थं ततः क्षातेऽष्टमुहुः १६ अचरद्भीमसेनस्तु मार्गान् बहुविधां
स्तथा ॥ मंडलानि विचित्राणि गतप्रत्यागतानि च १७ अस्त्रयंत्राणि चित्राणि स्थानानि विविधानि च ॥ परिमोक्षं प्रहाराणां वर्जनं परिधावनम् १८ अभिद्रवण
माक्षेपमवस्थानं सविग्रहम् ॥ परिवर्तनं संवर्तनं वष्टुतमुपश्रुतम् १९ उपन्यस्तमप्यस्तं गदायुद्धविशारदौ ॥ एवं तौ विचरंतौ तु न्यग्रतां वै परस्परम् २० वंच
यानौ पुनश्चैव चेरतुः कुरुसतमौ ॥ विक्रीडंतौ सुबलिनौ मंडलानि विचरतुः २१ तौ दर्शयंतौ समरे युद्धक्रीडां समंततः ॥ गदाम्यां सहसान्योन्यमाजघ्नतुरारिदमौ
२२ परस्परं समासाद्य दंष्ट्राभ्यां द्विरदौ यथा ॥ अशोभेतां महाराजशोणितेन परिभुतौ २३ एवं तदभवद्युद्धं घोररूपं परंतप ॥ परिवृतेऽहनि कूरं वृत्रवासवयोरिव
२४ गदाहस्तौ ततस्तौ तु मंडलावस्थितौ बली ॥ दक्षिणं मंडलं राजन धातं राष्ट्रोऽभ्यवर्तत २५ सव्यं तु मंडलं तत्र भीमसेनोऽभ्यवर्तत ॥ तथा तु चरतस्तस्य भीम
स्यरणमूर्धनि २६ दुर्योधनो महाराजपार्श्वदेशेऽभ्यताडयत् ॥ आहतस्तु ततो भीमः पुत्रेण तव भारत २७ आविद्ध च तगदां गुर्वीप्रहारं तमचितयन् ॥ इंद्राशानि
समांघोरां यमदंडमिवोद्यताम् २८ दृष्ट्वा स्ते महाराज भीमसेनस्य तां गदाम् ॥ आविध्यंतं गदां दृष्ट्वा भीमसेनं तवात्मजः २९ समुद्यम्य गदां घोरां प्रत्यविध्यत्प
रंतपः ॥ गदामारुतवेगेन तव पुत्रस्य भारत ३० शब्द आसीत् सुतुमुलस्तेजश्च समजायत ॥ सचरन् विविधान् मार्गान् मंडलानि च भागशः ३१ समशोभत तेजस्वी
भूयो भीमात्सुयोधनः ॥ आविद्धा सर्ववेगेन भीमेन महती गदा ३२ सधूमं सार्चिषं चाग्निमुमोचो ग्रमहास्वना ॥ आधूतां भीमसेनेन गदां दृष्ट्वा सुयोधनः ३३ आद्रि
सारमर्यां गुर्वीमाविध्यन् बहुशोभत ॥ गदामारुतवेगं हि दृष्ट्वा तस्य महात्मनः ३४ न स व्यापसव्यकरणं १८ अभिद्रवणं वेगेनाभ्यागमनं । आक्षेपं परस्परं स्यतत्पातनहेतुतां
पादनं । अवस्थानमचाचल्यं सविग्रहं शत्रोः वृत्तिं ते पुनस्तेन सह युद्धकरणं । परिवर्तनं शत्रुं प्रहृष्टं परितः प्रसरणं । संवर्तनं शत्रुप्रसरणस्यावरोधनं । अवष्टुतं प्रहारं वंचनार्थं नभीभूयनिःसरणं । उपश्रुतं तदे
वार्वागमनयुक्तं १९ उपन्यस्तं ढपेत्यायुधप्रक्षेपः । अपन्यस्तं परावृत्त्युपश्रुतः कुतेन हस्तेन शत्रोः स्त्राडनं २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

114211

भयं विवेश पांडूस्तु सर्वानिवससोमकान् ॥ तौ दर्शयंतौ समरे युद्धक्रोडांसमंततः ३५ गदाभ्यां सहसाऽन्योन्यमाजघ्नतुररिंदमौ ॥ तौ परस्परमासाद्य दंष्ट्राभ्यां द्विरदौ
यथा ३६ अशोभतां महाराजशोणितेन परिष्कृतौ ॥ एवं तदभव युद्धं घोररूपमसंवृतम् ३७ पस्वितेऽहनि क्रूरं वृत्रवासवयोरिव ॥ दृष्ट्वा व्यवस्थितं भीमं तव पुत्रो
महाबलः ३८ चरंश्चित्रतराम् मार्गान् कौंतेय मभिदुह्वे ॥ तस्य भीमो महावेगां जांबूनदपरिष्कृतम् ३९ अतिकुदस्य क्रुद्धस्तु ताडयामास तांगदाम् ॥ स विस्फु
ल्लिङ्गो निर्ह्रादस्तयोस्तत्राभिघातजः ४० प्रादुरासीन् महाराजसृष्टयोर्वज्रयोरिव ॥ वेगवत्या तया तत्र भीमसेन प्रमुक्तया ४१ निपतंत्या महाराजपृथिवीसमकंप
त ॥ तानासृष्यत कौरव्योगदां प्रतिहतारणे ४२ मत्तो द्विपद्वक्रुद्धः प्रतिकुंजरदर्शनात् ॥ स सव्यमंडलं राजा उद्ग्राम्य कृतमिश्चयः ४३ आजघ्रे मूर्ध्नि कौंतेय गद
या भीमवेगया ॥ तया त्वभिहतो भीमः पुत्रेण तव पांडवः ४४ नाकंपत महाराज तदकुतः पिवाभवत् ॥ आश्चर्यं चापित द्राजन्सर्वसैन्यान् यजयन् ४५ यद्गदाभिह
तो भीमो नाकंपतपदात्पदम् ॥ ततो गुरुतरां दीप्तांगदां हिमपरिष्कृतम् ४६ दुर्योधनाय व्यसृजद्भीमो भीमपराक्रमः ॥ तं प्रहारमसंभ्रांतो लाघवेन महाबलः ४७
मोघं दुर्योधनश्चक्रे तत्राभूद्विस्मयो महान् ॥ सा तु मोघागदाराजन्पतंती भीमचोदिता ४८ चालयामास पृथिवीं महानिर्घातनिःस्वना ॥ आस्थाय कौशिकान्मा
र्गानुत्पतन्स पुनः पुनः ४९ गदानि पातं प्रजाय भीमसेनं च वंचितम् ॥ वंचयित्वा तदा भीमं गदया कुरुसत्तमः ५० ताडयामास संकुद्धो वक्षोदेशे महाबलः ॥ गदया
निहतो भीमो मुह्यमानो महारणे ५१ नाभ्यमन्यत कर्तव्यं पुत्रेणाभ्याहतस्तव ॥ तस्मिन् स्थथा वर्तमाने राजन्सोमकपांडवाः ५२ भृशो पहतसंकल्पान् हृष्टमनसो
भवन् ॥ स तु तेन प्रहारेण मातंग इव रोषितः ५३ हस्तिवद्धस्ति संकाशमभिदुद्रावते सुतम् ॥ ततस्तु तरसा भीमो गदया तनयं तव ५४ अभिदुद्राववेगेन सिंहो वन
गजं यथा ॥ उपसृत्य तुराजानं गदामोक्षविशारदः ५५ आविध्यत गदाराजन्समुद्दिश्य सुतं तव ॥ अताडयद्भीमसेनः पार्श्वे दुर्योधनं तदा ५६ स विह्वलः प्रहारेण
जानुभ्यामगमन्महीम् ॥ तस्मिन् कुरुकुलश्रेष्ठे जानुभ्यामवनीमते ५७ उदतिष्ठत तोनादः सृजयानां जगत्पते ॥ तेषां तु निनदं श्रुत्वा सृजयानां नरर्षभः ५८ अ
मर्षाद्भरतश्चेष्टपुत्रस्ते समकुप्यत ॥ उत्थाय तु महाबाहुर्महानाग इव श्वसन् ५९ दिग्दक्षन्निवनेत्राभ्यां भीमसेनमवैक्षत ॥ ततः समरतश्चेष्टो गदापाणिरभिद्रवन्
६० प्रमथिष्यन्निवाशिरो भीमसेनस्य संयुगे ॥ समहात्मा महात्मानं भीमं भीमपराक्रमः ६१ अताडयच्छंखदेशेन च चालाचलोपमः ॥ समूयः शुशुभे पार्थस्ताडितो
गदयारणे ॥ उद्भिन्नरुधिरो राजन्प्रभिन्न इव कुंजरः ६२ ततो गदां वीरहर्णमियो मर्यां प्रगृह्य वज्राशनि तुल्यनिःस्वनाम् ॥ अताडयच्छत्रुमभिन्नकर्षणो बलेन
विक्रम्य धनं जयाग्रजः ६३

14210

६४ । ६५ । ६६ । ६७ नेदुषानादंकृतवतीनाम् ६८ । ६९ । ७० ॥ इतिशल्यपर्वतर्गतगदा० नीलकंठीये भारतभा० सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ १७ ॥ अ ॥ समुदीर्णमिति १ । २ । ३ । ४

सभीमसेनाभिहतस्तवात्मजःपपातसंकपितदेहबंधनः ॥ सुपुष्पितोमारुतवेगताडितोवनेयथाशालइवावयूणितः ६४ ततःप्रणेदुर्जहृष्टुश्चपांडवाःसमीक्ष्यपुत्रं प
तितंक्षितौतव ॥ ततःसुतस्तेप्रतिलभ्यचेतनांसमुत्पपातद्विरदोयथाहृदात् ६५ सपार्थिवो नित्यममर्षितस्तदामहारथःशिक्षितवत्परिभ्रमन् ॥ अताडयत्पांडव
मग्रतःस्थितंसविह्वलांगोजगतीमुपास्पृशत् ६६ ससिंहनादंविननादकौरवानिपात्यभूमौयुधिभीममोजसा ॥ बिभेदचैवाशनितुल्यमोजसागदानिपातेनशरीर
क्षणम् ६७ ततोऽतरिक्षेनिनदोमहानभूदिवौकसामप्सरसांचनेदुषाम् ॥ पपातचोच्चैरमरप्रवेरितंविचित्रपुष्पोत्करवर्षमुत्तमम् ६८ ततःपरानाविशदुत्तमंभयं
समीक्ष्यभूमौपातितंनरोत्तमम् ॥ अहीयमानंचबलेनकौरवांनिशाम्यभेदंसुदृढस्यवर्मणः ६९ ततोमुहूर्तादुपलभ्यचेतनांप्रमृज्यवक्रंरुधिराक्तमात्मनः ॥ घृतिस
मालंब्याविवृत्यलोचनेबलेनसंस्तभ्यवृकोदरःस्थितः ७० ॥ इतिश्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि गदायुद्धेसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ ४ ॥
॥ संजयउवाच ॥ समुदर्शिततोदृष्ट्वासंग्रामंकुरुमुख्ययोः ॥ अथाब्रवीदजुंनस्तुवासुदेवंयशस्विनम् १ अनयोर्वीरयोर्युद्धेकोज्यायान्भवतोमतः ॥ कस्यवाको
गुणोभूयानेतद्दजनार्दन २ ॥ वासुदेवउवाच ॥ उपदेशोऽनयोस्तुल्योभीमस्तुबलवतरः ॥ कृतीयत्नपरस्त्वेषधार्तराष्ट्रोवृकोदरात् ३ भीमसेनस्तुधर्मेणयु
ध्यमानोनजेष्यति ॥ अन्यायेनतुयुध्यन्वैहन्यादेवसुयोधनम् ४ माययानिर्जितादेवैरसुराइतिनःश्रुतम् ॥ विरोचनस्तुशक्रेणमाययानिर्जितःसवै ५ मायया
चाक्षिपतेजोवृत्रस्यबलमूदनः ॥ तस्मान्मायामयंभीमातिष्ठतुपराक्रमम् ६ प्रतिज्ञातंचभीमेनयूतकालेधनंजय ॥ ऊरुभेत्स्यामितेसंख्येगदयेतिसुयोधनं
७ सोऽयंप्रतिज्ञातांचापिपालयत्वरिकर्षणः ॥ मायाविनंतुराजानंमाययैवनिर्कृततु ८ यद्येषबलमास्थायन्यायेनप्रहरिष्यति ॥ विषमस्थस्ततोराजाभविष्य
तियुधिष्ठिरः ९ पुनरेवतुवक्ष्यामिपांडवेयनिबोधमे ॥ धर्मराजापराधेनभयनःपुनरागतम् १० कृत्वाहिसुमहत्कर्महत्वाभीष्ममुखान्कुरून् ॥ जयःप्राप्तोयशः
प्राश्यैवैरंचप्रतियातितम् ११ तदेवंविजयःप्राप्तःपुनःसंशयितःकृतः ॥ अशुद्धिरेषामहतीधर्मराजस्यपांडव १२ यदेकविजयेयुद्धंपाणितंधोरमीदृशम् ॥ सु
योधनःकृतीवीरएकायनगतस्तथा १३ अपिचोशनसागीतःश्रूयतेऽयंपुरातनः ॥ श्लोकस्तस्वार्थसहितस्तन्मोनिगदतःशृणु १४ पुनरावर्तमानानांभग्नानांजी
वितैषिणाम् ॥ भेतव्यमरिशेषाणामेकायनगताहिते १५ साहसोत्पतितानांचनिराशानांचजीविते ॥ नशक्यमग्रतःस्थातुंशक्रेणापिधनंजय १६ सुयोधन
मिमंभग्नंहतसैन्यंहृदंगतम् ॥ पराजितंवनप्रेप्सुंनिराशंराज्यलंभने १७ कोन्वेषसंयुगेप्राज्ञःपुनर्द्वंद्वेसमाह्वयेत् ॥ अपिनोनिर्जितंराज्यंनहरेतसुयोधनः १८
यस्त्रयोदशवर्षाणिगदयाकृतनिश्रमः ॥ चरत्यूर्ध्वंचतिर्यक्चभीमसेनजिघांसया १९ ५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९

एनंचेन्नमहाबाहुरन्यायेनहनिष्यति ॥ एषवःकौरवोराजाधार्तराष्ट्रोभविष्यति २० धर्मजयस्तुश्रुत्वेतत्केशवस्यमहात्मनः ॥ प्रेक्षतोभीमसेनस्यसव्यमूरुमत्ता
 डयत् २१ गृह्यसंज्ञाततोभीमोगदयाव्यचरद्रणे ॥ मंडलानिविचित्राणिमकाजीतराणिच २२ दक्षिणमंडलसव्यगीमूत्रकमथापिच ॥ व्यचरत्पांडवोराजत्र
 रिसंमोहयन्निव २३ तथैवतवपुत्रोऽपिगदामार्गविशारदः ॥ व्यचरत्तुविचित्रंभीमसेनजिघांसया २४ आधुन्वतौगदोरेचंदनागुरुकषिते ॥ वैरस्यांत
 परीप्संतौरणेकृद्धाविवांतकौ २५ अन्योन्यंतौजिघांसंतौप्रवीरौपुरुषर्षभौ ॥ युयुधातेगरुतंतौयथानागामिषैषिणौ २६ मंडलानिविचित्राणिचरतोर्ध्वभी
 मयोः ॥ गदासंपातजास्तत्रप्रजह्युःपावकार्षिणः २७ समंप्रहरतोस्तत्रशूरयोर्वलिनोर्ध्वे ॥ सुव्यधोर्वायुनाराजनद्वयोरिवसमुद्रयोः २८ तयोःप्रहरतोस्तुल्यं
 मत्तकुंजरयोरिव ॥ गदानिर्घातसंहादःप्रहाराणामजायत २९ तस्मिंस्तदासंप्रहारेदारुणेसंकुलेभृशम् ॥ उभावपिपरिश्रान्तौयुध्यमानावरिंदमौ ३० तौमुहूर्तं
 समाश्वस्यपुनरेवपरंतप ॥ अभ्यहारयतांकृद्धौप्रगृह्यमहतीगदे ३१ तयोःसमभवदुर्ध्वोरुपमसंवृतम् ॥ गदानिपातैराजेद्रतक्षतोर्वैपरस्परम् ३२ समरेप्र
 द्रुतौतौतुवृषभाक्षौतरस्विनौ ॥ अन्योन्यंजघ्नतुर्वीरौपंकस्थौमहिषाविव ३३ जर्जरीकृतसर्वांगौरुधरेणाभिसंघुतौ ॥ दृष्ट्वातेहिमवतिपुष्पिताविवकिंशुकौ ३४
 दुर्योधनस्तुपार्थेनविवरेसंप्रदर्शिते ॥ ईषदुन्मिषमाणस्तुसहसाप्रससारह ३५ तमभ्याशगतंप्राज्ञोरणेप्रेक्ष्यवृकोदरः ॥ अवाक्षिपद्गदांतस्मिन्वेगेनमहताबली
 ३६ आक्षिपंतंतुतंदृष्ट्वापुत्रस्तवविशांपते ॥ अवासर्पततःस्थानात्सामोषान्यपतद्भुवि ३७ मोक्षयित्वाप्रहारंतंसुतस्तवसुसंभ्रमात् ॥ भीमसेनं च गदया प्राहरत्कुरु
 सत्तम ३८ तस्यविस्मयमानेनरुधरेणामितौजसः ॥ प्रहारगुरुपाताच्चमूर्छैवसमजायत ३९ दुर्योधनोनतंवेदपीडितं पांडवरेणे ॥ धारयामासभीमोपिशरीर
 मतिपीडितम् ४० अमन्यतस्थितं ह्येनं प्रहरिष्यंतमाहवे ॥ अतो न प्राहरतस्मै पुनरेव तवात्मजः ४१ ततो मुहूर्तमाश्वस्य दुर्योधनमुपस्थितम् ॥ वेगेनाभ्यप
 तद्राजन्भीमसेनः प्रतापवान् ४२ तमापतंतं संप्रेक्ष्य संरब्धममितौजसम् ॥ मोघमस्य प्रहारंतं चिकीर्षुर्भरतर्षभ ४३ अवस्थाने मर्ति कृत्वा पुत्रस्तव महामनाः ॥
 इयेषोत्पतितुं राजञ्छलयिष्यन् वृकोदरम् ४४ अबुद्धचक्षुर्भीमसेनस्तुराज्ञस्तस्यचिकीर्षितं ॥ अथास्यसमभिदुत्यसमुत्कुश्य च सिंहवत् ४५ सृत्या बंधय तोराजन्पु
 नरेवोत्पतिष्यतः ॥ ऊरुभ्यां प्राहिणो द्राजन् गदां वेगेन पांडवः ४६ सावज्जनिष्पेष समाप्रहिता भीमकर्मणा ॥ ऊरुदुर्योधनस्याथ बभञ्ज प्रियदर्शनौ ४७ सपपात नर
 व्याघ्रो वसुधामनुनादयन् ॥ भग्नो रूर्भीमसेनेन पुत्रस्तव महिषते ४८ वज्रुर्वाताः सानिर्घाताः पांशुवर्षपपातच ॥ च चालयति वीचापि स वृक्षस्तु पर्वता ४९ तस्मिन्निप
 तिते वैरेपत्यौ सर्वमहीक्षिताम् ॥ महास्वनापुनर्दीप्ता सानिर्घाताभयंकरी ५० पपात चोल्कामहती पतिते पृथिवीपतौ ॥ तथा शोणितवर्षं च पांशुवर्षं च भारत ५१

५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

ववर्षमववांस्तत्रतवपुत्रेनिपातिते ॥ यक्षाणां राक्षसानां च पिशाचानां तथैव च ५२ अंतरिक्षे महानादः श्रूयते भरतर्षभ ॥ तेन शब्देन घोरेण मृगाणामथपक्षि
 णाम् ५३ जज्ञे घोरेतरः शब्दो बहूनां सर्वतो दिशम् ॥ ये तत्र वाजिनः शेषा गजाश्च मनुजैः सह ५४ मुमुक्षुस्ते महानादं तव पुत्रे निपातिते ॥ भेरीशंखमृदंगानाम
 भवच्चस्वनो महान् ५५ अंतर्भूमिगतश्चैव तव पुत्रे निपातिते ॥ बहुपादैर्बहुभुजैः कर्बुधैर्घोरदर्शनैः ५६ नृत्यद्भिर्भयदैर्घ्यात्तादिशस्तत्राभवन्नृप ॥ ध्वजवंतोऽत्र
 वंतश्च शस्त्रवंतस्तथैव च ५७ प्राकंपंत तोराजस्तव पुत्रे निपातिते ॥ हृदाः कृपाश्च रुधिरमुद्रे मुहूर्तपसत्तम ५८ नद्यश्च सुमहावेगाः प्रतिस्रोतो वहाऽभवन् ॥
 पुल्लिगा इवनार्यस्तु स्त्रीलिङ्गाः पुरुषाऽभवन् ५९ दुर्योधने तदारजन्पतिते तनये तव ॥ दृष्ट्वा तान् द्रुतोत्पातान् पंचालाः पांडवैः सह ६० आविग्रमनसः सर्वे बभूवुर्भ
 रतर्षभ ॥ ययुर्देवा यथा कामं गंधर्वाप्सरसस्तथा ६१ कथयंतोऽहुतं युद्धं सुतयोस्तव भारत ॥ तथैव सिद्धाराजे द्रुतथावातिकचारणाः ६२ नरसिंहौ प्रशंसंतौ
 विप्रजग्मुर्यथागतम् ६३ ॥ इति श्रीमहाभारतेशल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि दुर्योधनवधे अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ संजय उवाच ॥ तं पातितं ततो दृष्ट्वा
 महाशालमिवोद्धतम् ॥ प्रहृष्टमनसः सर्वे ददृशुस्तत्र पांडवाः १ उन्मत्तमिव मातंगं सिंहं विनिपातितम् ॥ ददृशुर्हृष्टरोमाणः सर्वे ते चापिसोमकाः २ ततो दुर्यो
 धनं हत्वा भीमसेनः प्रतापवान् ॥ पातितं कौरुवंद्रुतमुपगम्येदमब्रवीत् ३ गौर्गौरिति पुरामंदद्रौ पदीमेकवाससम् ॥ यत्सभायां हसन्नस्मांस्तदा वदसि दुर्मते ४ त
 स्यावहासस्य फलमद्यत्वं समवाप्नुहि ॥ एवमुक्त्वा स वामेन पदामौलिमुपास्पृशत् ५ शिरश्च राजसिंहस्य पादेन समलोडयत् ॥ तथैव क्रोधसंरक्तो भीमः परबलार्द
 नः ६ पुनरेवाब्रवीद्वाक्यं यत्तच्छृणु नराधिप ॥ येस्मान्पुरोपनृत्यंतं मूढा गौरिति गौरिति ७ तान्वयं प्रतिनृत्यामः पुनर्गौरिति गौरिति ॥ नास्माकं निरुतिर्वाह्ने
 र्नाक्षयूतं न वचना ॥ स्वबाहुबलमाश्रित्य प्रबाधामो वयं रिपून् ८ सोऽवाप्य वैरस्य परस्य पारं वृकोदरः प्राह शनैः प्रहस्य ॥ युधिष्ठिरं केशवसंजयांश्च धर्मं जयमाद्र
 वती सुतौ च ९ रजस्वलां द्रौपदीमानयन्ये ये चाप्यकुर्वंत सदस्यवस्त्राम् ॥ तान् पश्य ध्वं पांडवैर्घातैराधनरणे हतांस्तपसा याज्ञसेन्याः १० येनः पुरा षडतिलान
 वोचनं कूराराज्ञो घृतराष्ट्रस्य पुत्राः ॥ तेनोहताः समणाः सानुबंधाः कामं स्वर्गं नरकं वापतामः ११ पुनश्च राज्ञः पतितस्य भूमौ सतां गदां स्कंधगतां प्रगृह्य ॥ वामेन
 पादेन शिरः प्रमृद्य दुर्योधनं नैकातेकं न्यवोचत् १२ हृष्टेन राजन्कुरुसत्तमस्य क्षुद्रात्मना भीमसेनेन पादम् ॥ दृष्ट्वा कृतं मूर्धनि नाभ्यनंदन् धर्मात्मानः सोमकानां प्रव
 र्हाः १३ तव पुत्रं तथा हत्वा कथमानं वृकोदरम् ॥ नृत्यमानं च बहुशो धर्मराजोऽब्रवीदिदम् १४ गतोऽसि वैरस्या नृप्यं प्रतिज्ञा पूरिता त्वया ॥ शुभेनाथा शुभेनै
 व कर्मणा विरमाधुना १५ माशिरोऽस्य पदामर्दीर्माधर्मस्तेऽतिगोभवेत् ॥ राजाज्ञातिर्हृतश्चायं नैतज्याय्यंतवानघ १६

इति साचत्यवाष्पयमयतस्समुपाक्षितम् ३७ तस्माद्धत्वा उल्लिख्य प्रज्ञां लब्ध्वा कामयेनाऽनुनम्रं न भवतीति च यः सन्निविष्टः ।
नियच्छति नियममेति अर्थकामाभ्या धर्मः संकोचमेतीत्यर्थः २१ धर्मार्यो कामेनापीडयन्न कामार्यौ धर्मेण चापीडयन्नित्यर्थः २२ कामं यथेष्टं स्वं माप्रतिष्ठ क्वानसिगुघम्यीयतोऽर्यलुब्धेन भीमेन धर्मस्य पी
डनात्पूर्वोक्तो मार्गो व्याकुलाकृत इत्यर्थः २३ । २४ माप्समिति कलिद्युमारं मेष्टता वृत्तापन्तादतिशयोक्तावहमित्यभिप्रायः २५ । २६ २७ । २८ २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

॥५९॥

॥ संजयउवाच ॥ इत्युक्तेधर्मराजेनवासुदेवोऽब्रवीदिदम् ॥ काममस्वेतदितिबैकच्छाद्यदुकुलोद्वहः ३९ इत्युक्तोवासुदेवेनभीमप्रियहितैषिणा ॥ अन्वमोदतत्सर्वयद्भीमेनकृतंयुधि ४० भीमसेनोऽपिहत्वाजौतवपुत्रममर्षणः ॥ अभिवाद्याग्रतःस्थत्वासंप्रहृष्टःकृतांजलिः ४१ प्रोवाचसुमहातेजाधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ॥ हर्षादुत्फुल्लनयनोजितकाशीविशंपते ४२ तवाद्यपृथिवीसर्वाक्षेमानिहतकंटका ॥ तांप्रशाधिमहाराजस्वधर्ममनुपालय ४३ यस्तुकर्ताऽस्यवैरस्यनिकृत्तानि ॥ सोऽयंवेनिहतःशेतेपृथिव्यांपृथिवीपते ४४ दुःशासनप्रभृतयःसर्वेतेचोग्रवादिनः ॥ राधेयःशकुनिश्चैवहताश्वतवशत्रवः ४५ सेयंरत्नसमाकीर्णमहीसवनपर्वता ॥ उपावृतामहाराजत्वामद्यानिहतद्विषं ४६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ गतोवैरस्यनिधनंहतोराजासुयोधनः ॥ कृष्णस्यमतमास्थायविजितेयंवसुंधरा ४७ दिष्ट्यागतस्त्वमानृण्यमातुःकोपस्यचोभयोः ॥ दिष्ट्याजयसिदुर्धर्षदिष्ट्याशत्रुर्निपातितः ४८ ॥ इतिश्रीम० श० ग० बलदेवसात्वनेषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ हतंदुर्योधनंदृष्ट्वाभीमसेनेनसंयुगे ॥ पांडवाःसृजयाश्चैवकिमकुर्वतसंजय १ ॥ संजयउवाच ॥ हतंदुर्योधनंदृष्ट्वाभीमसेनेनसंयुगे ॥ सिंहेनेवमहाराजमत्तंवनगजंयथा २ प्रहृष्टमनस्तत्रकृष्णेनसहपांडवाः ॥ पंचालाःसृजयाश्चैवनिहतैकुरुनंदने ३ आविध्युत्तरीयाणिसिंहनादांश्चनेदिरे ॥ नैतान्हर्षसमाविष्टानियंसेहेवसुंधरा ४ धनूंष्यम्येव्याक्षिपंतज्याश्चाप्यन्येतथाऽक्षिपन् ॥ दध्मुरन्येमहाशंखानन्येजमुश्वदुर्भान् ५ चिक्रीडुश्चतैवान्येजहसुश्चतवाहिताः ॥ अश्रुवंश्चासकृद्वीराभीमसेनमिदं वचः ६ दुष्करंभवताकर्मरणेऽद्यसुमहत्कृतम् ॥ कौरवैर्द्रुणेहत्वागदयाऽतिठुतश्रमम् ७ इंद्रेणैवहिवृत्रस्यवधंपरमसंयुगे ॥ त्वयाकृतममन्यंतशत्रोर्वधमिमंजनाः ८ चरंतंविधिधान्मार्गान्मंडलानिचसर्वशः ॥ दुर्योधनमिमंशूरकोऽन्योहम्यादृकोदरात् ९ वैरस्यचगतःपारंत्वमिहान्यैःसुदुर्गमम् ॥ अशक्यमेतदन्येनसंपादयितुमीदृशम् १० कुंजरेणैवमतेनवीरसंग्राममूर्धनि ॥ दुर्योधनशिरोदिष्ट्यापादेनमृदितंत्वया ११ सिंहेनमहिषस्येवकृत्वासंगरमुत्तमम् ॥ दुःशासनस्यरुधिरंदिष्ट्यापीतंत्वयाऽनघ १२ येविप्रकुर्वन्तराजानंधर्मात्मानंयुधिष्ठिरम् ॥ मूर्ध्नितेषांकृतःपादोदिष्ट्यातेस्वेनकर्मणा १३ अमित्राणामधिष्ठानाद्वधादुर्योधनस्यच ॥ भीमदिष्ट्यापृथिव्यातेप्रथितंसुमहद्यशः १४ एवंनूनहतेवृत्रेशक्रनंदंतिबांदिनः ॥ तथात्वानिहतामित्रं वयंनंदामभारत १५ दुर्योधनवधेयानिरोमाणिहृषितानिनः ॥ अद्यापिनविकृष्यंतेतानितद्विद्विभारत १६ इत्यब्रुवन्भीमसेनंवातिकास्तत्रसंगताः ॥ तानहृष्टान्पुरुषव्याघ्रानपंचालान्पांडवैःसह १७ ब्रुवतोऽसदृशंतत्रप्रोवाचमधुसूदनः ॥ नन्याप्यनिहतंशत्रुंभूयोहतुंनराधिपाः १८ असकृद्वाग्भिरुग्राभिर्निहतोह्येषमंदधीः ॥ तदैवैषहतःपापोयदैवनिरपत्रपः १९ ॥ ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

॥५९॥

२० । २१ अतिमुग्धेनअत्यंतंनमितेन २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४

लुब्धःपापसहायश्चसुहृदांशासनातिगः ॥ बहुशोविदुरद्रोणकृपमग्निसृजयैः २० पांडुभ्यःप्रार्थ्यमानोऽपिपित्र्यमंशनंदतवान् ॥ नैषयोग्योऽयमित्रंवाशत्रुर्वापुरुषाधमः २१ किमनेनातिमुग्धेनवाग्भिःकाष्ठसधर्मणा ॥ रथेष्वारोहतक्षिप्रंगच्छामोवसुधाधिपाः २२ दिष्ट्याहतोऽयंपापात्मासामात्यज्ञातिबांधवः ॥ इतिश्रुत्वात्वधिक्षेपंकृष्णादुर्योधनोद्वपः २३ अमर्षवशमापन्नउदतिष्ठद्विशांपते ॥ स्फिग्देशेनोपविष्टःसदोर्म्याविष्टम्यमोदिनीम् २४ दृष्ट्वैवसंकटांकृत्वावासुदेवैन्यपातयत् ॥ अधांस्तशरीरस्यरूपमासीनुपस्यतु २५ कृद्धस्याशीविषस्येवच्छिन्नपुच्छस्यभारत ॥ प्राणांतकरिणीधोरावेदनामप्यर्चितयन् २६ दुर्योधनोवासुदेवंवाग्भिरुग्राभिरार्दयत् ॥ कंसदासस्यदायादनतेलज्जास्त्यनेनैव २७ अधर्मेणगदायुद्धेयदहंविनिपातितः ॥ ऊरूभिर्धोतिभीमस्यस्मृतिमिध्याप्रयच्छता २८ किंविज्ञातमेतन्मेयदर्जुनमवोचथाः ॥ घातयित्वामहीपालानृजुयुद्धान्सहस्रशः २९ जिह्वैरुपायैर्बहुभिर्नतेलज्जानतेष्टुणा ॥ अहम्यहनिशूराणांकुर्वाणःकदनंमहत ३० शिखंडिनंपुरस्कृत्यघातितस्तेपितामहः ॥ अश्वत्थाम्नःसनामानंहत्वानागंसुदुर्मते ३१ आचार्योन्यासितःशस्त्रंकिंतत्रविदितंमया ॥ सचानेननृशंसेनघृष्टमुग्धेनवीर्यवान् ३२ पात्यमानस्त्वयादृष्टोचैनंत्वमवारयः ॥ वधार्थंपांडुपुत्रस्ययाचितांशक्तिमेवच ३३ घटोक्कचैवसंयतःकस्त्वतःपापकृतमः ॥ छिन्नहस्तःप्रायगतस्तथाभूरिश्रवाबली ३४ त्वयाऽभिसृष्टेनहतःशैनेयेनमहात्मना ॥ कुर्वाणश्चोत्तमंकर्मकर्णःपार्थजिगीषया ३५ व्यंसनेनाश्वसेनस्यपन्नगेद्रस्यवैपुनः ॥ पुनश्चपतितेचक्रेव्यसनार्तःपराजितः ३६ पातितःसमरेकर्णश्चक्रेव्यग्रोयणीर्तुणाम् ॥ यदिमांचापिकर्णचभीष्मद्रोणौचसंयुतौ ३७ ऋजुनाप्रतियुध्येथानतेस्याद्विजयोधुवम् ॥ त्वयापुनरनार्येणजिह्वमार्गेणपार्थिवाः ३८ स्वधर्ममनुतिष्ठंतोवयंचान्येचघातिताः ॥वासुदेवउवाच ॥ हतस्त्वमसिगांधारसभ्रातृसुतबांधवः ३९ सगणःससुहृच्चैवपापंमार्गमनुष्ठितः ॥ तवैवदुष्कृतैर्वीरौभीष्मद्रोणौनिपातितौ ४० कर्णश्चनिहतःसंख्येतवशीलानुवर्तकः ॥ याच्यमानंमयामूढापित्र्यमंशनंदित्ससि ४१ पांडवेभ्यःस्वराज्यंचलोभाच्छकुनिनिश्चयात् ॥ विषंतेभीमसेनायदत्तंसर्वेचपांडवाः ४२ प्रदीपिताजतुष्टहेमात्रासहसुदुर्मते ॥ सभायांयाज्ञसेनीचकृष्टाष्टूतेरजस्वला ४३ तदैवतावदृष्टात्मन्वध्यस्त्वंनिरपत्रप ॥ अनक्षजंचधर्मज्ञंसौबलेनाक्षवेदिना ४४ नेकृत्यायत्पराजैषीस्तस्मादसिहतोरणे ॥ जयद्रथेनपापेनयत्कृष्णाक्लेशितावने ४५ यातेषुसृगयांचैवतृणविदोरथाश्रमम् ॥ अभिमन्युश्चयदालंकोबहुभिगाहवे ४६ त्वद्वोषैर्निहतःपापतस्मादसिहतोरणे ॥ यान्यकार्याणिचास्माकंकृतानीतिप्रभाषसे ४७ वैगुण्येनतवात्यर्थसर्वहितदनुष्ठितम् ॥ बृहस्पतेरुत्तमसोनोपदेशःश्रुतस्त्वया ४८ वृद्धानोपासिताश्चैवहितंवाक्यंनतेश्रुतम् ॥ लोभेनातिबलेनत्वंतृणयाचवशीकृतः ४९ ॥ ४९ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९

कृतवानस्यकार्याणिविपाकस्तस्यभुज्यताम् ॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ अधीतंविधिवदत्तंभूःप्रशास्ताससागरा ५० मृद्धिस्थितममित्राणांकोनुस्वंततरोम
या ॥ यदिष्टंक्षत्रबंधूनांस्वधर्ममनुपश्यताम् ५१ तदिदंनिधनंप्राप्तंकोनुस्वंततरोमया ॥ देवार्हीमानुषाभोगाःप्राप्ताअसुलभानृपैः ५२ ऐश्वर्यचोतमंप्राप्तंको
नुस्वंततरोमया ॥ ससुहृत्सानुगश्चैवस्वर्गंगताऽहमच्युत ५३ यूयनिहतसंकल्पाःशोचंतोवर्तयिष्यथ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ अस्यवाक्यस्यनिधनेकुरुराज
स्यधीमतः ५४ अपतत्सुमहद्वर्षपुष्पाणांपुण्यगंधिनाम् ॥ अवादयंतगंधर्वावादित्रंसुमनोहरम् ५५ जगुश्चाप्सरसोराज्ञोयशःसंबद्धमेवच ॥ सिद्धाश्चमुमुचु
र्वाचःसाधुसाध्वितिपार्थिव ५६ ववौचसुरभिर्वायुःपुण्यगंधोमृदुःसुखः ॥ व्यराजंश्चदिशःसर्वानभोवैर्दृश्यसन्निभम् ५७ अत्यदुतानितेदृष्ट्वावासुदेवपुरोगमाः ॥
दुर्योधनस्यपूजांतुदृष्ट्वावीडामुपागमन् ५८ हतांश्चाधर्मतःश्रुत्वाशोकार्ताःशुशुचुर्हिते ॥ भीष्मद्रोणंतथाकर्णभूरिश्रवसमेवच ५९ तांस्तुचितापरानृष्ट्वापांडवान्
दीनचेतसः ॥ प्रोवाचेदंवचःकृष्णोमेघतुंदुभिनिःस्वनः ६० नैषशक्योऽतिशीघ्रास्त्रस्तेचसर्वेमहारथाः ॥ ऋजुयुद्धेनविक्रांताहंतुंयुष्माभिराहवे ६१ नैषशक्यःकदा
चित्तुहंतुंधर्मेणपार्थिवः ॥ तेवाभीष्ममुखाःसर्वेमहेष्वासामहारथाः ६२ मयानेकैरुपायैस्तुमायायोगेनचासकृत् ॥ हतास्तेसर्वेएवाजोभवतांहितमिच्छता ६३ यदि
नैवविधंजातुकुर्याजिह्ममहंरणे ॥ कुतोवोविजयोभूयःकुतोराज्यंकुतोधनम् ६४ तेहिसर्वेमहात्मानश्चत्वारोऽतिरथाभुवि ॥ नशक्याधर्मतोहंतुंलोकपालैरपिस्वयम्
६५ तथैवायंगदापाणिधार्तराष्ट्रोगतक्रमः ॥ नशक्योधर्मतोहंतुंकालेनापीदृङ्ङिना ६६ नचवोहृदिकर्तव्यंयदयंघातितोरिपुः ॥ मिथ्यावध्यास्तथोपायैर्बह
वःशत्रवोधिकाः ६७ पूर्वैरनुगतोमार्गोदेवैरसुरधातिभिः ॥ सद्भिश्चानुगतःपंथाःससर्वैरनुगम्यते ६८ कृतकृत्याश्चसायाङ्गेनिवासरोचयामहे ॥ साश्वनागर
थाःसर्वेविश्रमामोनराधिपाः ६९ वासुदेववचःश्रुत्वातदानींपांडवैःसह ॥ पंचालाभृशसंहृष्टाविनेदुःसिंहसंघवत् ७० ततःप्राध्मापयन्शंखान्पांचजन्यंचमाध
वः ॥ हृष्टादुर्योधनंदृष्ट्वानिहतंपुरुषर्षभ ७१ ॥ इतिश्रीमहाभारते शल्यपर्वतर्गतमदापर्वणि कृष्णपांडवदुर्योधनसंवादेएकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ६४ ॥
॥ संजयउवाच ॥ ततस्तेप्रययुःसर्वेनिवासायमहीक्षितः ॥ शंखान्प्रध्मापयन्तीवैहृष्टाःपरिघवाहवः १ पांडवानगच्छतश्चापिशिविरंनोविज्ञापते ॥ महेष्वा
सीऽन्वगात्पश्चाद्युत्सुःसात्यकिस्तथा २ धृष्टद्युम्नःशिशुिचद्रौपदेयाश्चसर्वशः ॥ सर्वेचान्येमहेष्वासाययुःस्वशिविराण्युत ३ ततस्तेप्राविशन्पार्थाहतवि
द्वंकहतेश्वरम् ॥ दुर्योधनस्यशिविरंरंगवद्विसृतेजने ४ गतोऽस्मंपुरनिवहत्तनागमिवहदम् ॥ स्त्रीवर्षवरभूयिष्ठंवृद्धामात्यैरधिष्ठितम् ५ तत्रैतान्पथुपातिष्ठन्
दुर्योधनपुरःसराः ॥ कृतांजलिपुटाराजन्काषायमलिनांबराः ६

भावदीपे एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ॥ ॥ ततहति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

शिविरंसमनुप्राप्यकुरुराजस्यपांडवाः ॥ अवतेरुर्महाराजस्थेम्योरथसत्तमाः ७ ततोगांडीवधन्वानमभ्यभाषतकेशवः ॥ स्थितःप्रियहितेनित्यमतीवभरतर्षभ
८ अवरोपयगांडीवमक्षयौचमहेषुधी ॥ अथाहमवरोक्ष्यामिपश्चाद्भरतसत्तम ९ स्वयंचैवावरोहत्वमेतच्छ्रेयस्तवानघ ॥ तच्चाकरोत्तथावीरःपांडुपुत्रोधनंजयः १०
अथपश्चात्ततःकृष्णोरश्मीनुत्सृज्यवाजिनाम् ॥ अवरोहतमेधावीरथाद्रांडीवधन्वनः ११ अथावतीर्णेभूतानामीश्वरेसुमहात्मनि ॥ कपिरंतर्दधेदिव्योच्चजोगांडी
वधन्वनः १२ सदग्धोद्रोणकर्णान्यादिव्यैरस्त्रैर्महारथः ॥ अनादीप्ताग्निनाह्याशुप्रजज्वालमहीपते १३ सोपासंगःसरश्मिश्चसाश्वःसयुगबंधुरः ॥ भस्मीभूतोऽपत
द्रुमौरथोगांडीवधन्वनः १४ संतथाभस्मभूतंतुदृष्ट्वापांडुसुताःप्रभो ॥ अभवान्विस्मिताराजवर्जुनश्चेदमब्रवीत् १५ कृतांजलिःसप्रणयंप्रणिपत्याभिवाद्यह ॥ गो
विंदकस्माद्भगवन्नरथोदग्धोऽयमग्निना १६ किमेतन्महदाश्चर्यमभवद्यदुनंदन ॥ तन्मेहूहिमहाबाहोश्रोतव्यंयदिमन्यसे १७ ॥ वासुदेवउवाच ॥ अस्त्रैर्बहुविधैर्दग्धः
पूर्वमेवायमर्जुन ॥ मदधिष्ठितत्वात्समेरुविशीर्णःपरंतप १८ इदानींतुविशीर्णोऽयं दग्धोब्रह्मास्त्रतेजसा ॥ मयाविमुक्तःकौंतेयत्वय्यद्यकृतकर्मणि १९ ईषदुस्मय
मानस्तुभगवान्केशवोऽरिहा ॥ परिष्वज्यचराचानंयुधिष्ठिरमभाषत २० दिष्ट्याजयसिकौंतेयदिष्ट्यातेशत्रवोजिताः ॥ दिष्ट्यागांडीवधन्वाचभीसमेनश्चपांडवः
२१ त्वंचापिकुशलीराजन्माद्रीपुत्रौचपांडवौ ॥ मुक्तावीरक्षयादस्मात्संग्रामान्निहतद्विषः २२ क्षिप्रमुत्तरकालानिकुरुकार्याणिभारत ॥ उपयातमुपप्लव्यंसहगां
डीवधन्वना २३ आनीयमधुपर्कमायत्पुरात्वमवोचथाः ॥ एषम्रातासखाचैवतवकृष्णधनंजयः २४ रक्षितव्योमहाबाहोसर्वास्वापत्स्वितिप्रभो ॥ तवचैव
ब्रुवाणस्यतथेत्येवाहमब्रुवम् २५ ससव्यसाचीगुप्तस्तेविजयीचजनेश्वर ॥ भ्रातृभिःसहराजैर्द्रुशूरःसत्यपराक्रमः २६ मुक्तोवीरक्षयादस्मात्संग्रामालोमहर्षणात् ॥
एवमुक्तस्तुकृष्णेनधर्मराजोयुधिष्ठिरः २७ हृष्टरोमामहाराजप्रत्युवाचजनार्दनम् ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ प्रमुक्तद्रोणकर्णान्याब्रह्मास्त्रमरिमर्दन २८ कस्त्व
दन्यःसहेत्साक्षादपिवज्रीपुरंदरः ॥ भवतस्तुप्रसादेनसंशतकगणाजिताः २९ महारणगतःपार्थोयच्चनासीत्पराङ्मुखः ॥ तथैवचमहाबाहोपर्यायैर्बहुभिर्मया
३० कर्मणामनुसंतानंतेजसश्चगतीःशुभाः ॥ उपप्लव्येमहर्षिर्मेकृष्णद्वैपायनोऽब्रवीत् ३१ यतोधर्मस्ततःकृष्णोयतःकृष्णस्ततोजयः ॥ इत्येवमुक्तेतेवीराःशिविरं
तवभारत ३२ प्रविश्यप्रत्यपद्यंतकोशरत्नार्धिसंचयान् ॥ रजतंजातरूपंचमणीनथचमौक्तिकान् ३३ भूषणान्यथमुख्यानिक्वंबलान्याजिनानिच ॥ दासीदासमसं
ख्येयंराज्योपकरणानिच ३४ तेप्राप्यधनमक्षय्यंत्वदीयंभरतर्षभ ॥ उदक्रोशन्महाभागानरैर्द्रविजितारयः ३५ तेतुवीराःसमाश्वस्यवाहनान्यवमुच्यच ॥
अतिष्ठंतमुहुःसर्वेपांडवाःसात्यकिस्तथा ३६ अथाब्रवीन्महाराजवासुदेवोमहायशः ॥ अस्माभिर्मंगलार्थायवस्तव्यंशिविराद्गहिः ३७

३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ ॥ इति शल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ किमर्थमिति

तथेत्युक्त्वा हिते सर्वे पाण्डवाः सात्यकिस्तथा ॥ वासुदेवेन सहितामंगलार्थं बहिर्ययुः ३८ ते समासाद्य सरितं पुण्यामोघवतीं नृप ॥ न्यवसन्नथ तारात्रिपाण्डवाहतशत्रवः ३९ युधिष्ठिरस्ततो राजा प्राप्तकालमर्चितयत् ॥ तत्र ते गमनं प्राप्ते रोचते तव माधव ४० गांधार्याः क्रोधदीप्तायाः प्रशमार्थमरिंदम ॥ हेतुकारणयुक्तैश्च वाक्यैः कालसमीरितैः ४१ क्षिप्रमेव महाभाग गांधारीं प्रशमिष्यसि ॥ पितामहश्च भगवान्व्यासस्तत्र भविष्यति ४२ ततः संप्रेषयामासुर्याद्वं नागसाह्वयम् ॥ सच प्रायाज्जवेनाशु वासुदेवः प्रतापवान् ४३ दारुकं रथमारोप्य येन राजां बिकासुतः ॥ तमूचुः संप्रयास्यंतं शैव्यसुग्रीववाहनम् ४४ प्रात्याश्वासय गांधारीं हतपुत्राय शस्विनीम् ॥ सप्रायात्पाण्डवैरुक्तस्तत्पुरं सात्वतांवरः ४५ आससाद ततः क्षिप्रं गांधारीं निहतात्मजाम् ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते शल्यपर्वतर्गत गदापर्वणि वासुदेवप्रेषणे द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ किमर्थं द्विजशार्दूलधर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ गांधार्याः प्रेषयामास वासुदेवं परंतपम् १ यदा पूर्वं गतः कृष्णः शमार्थं कौरवान् प्रति ॥ न च तं लब्धवान् कामं ततो युद्धमभूदिदम् २ निहतेषु तु यो धेधुहते दुर्योधने तदा ॥ पृथिव्यां पाण्डवेयस्य निःसपत्ने कृत्ये युधि ३ विदुते शिबिरे शून्ये प्राप्ते यशसि चोत्तमे ॥ किं नु तत्कारणं ब्रह्मनयेन कृष्णो गतः पुनः ४ न चैतत्कारणं ब्रह्मन् लपं विप्रतिभाति मे ॥ यत्रागमदमेयात्मा स्वयमेव जनार्दनः ५ तत्त्वतो वै समाचक्ष्व सर्वमध्वर्युसत्तम ॥ यच्चात्र कारणं ब्रह्म न कार्यस्यास्य विनिश्चये ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ त्वयुक्तोऽयमनुप्रश्नो यन्मां पृच्छसि पार्थिव ॥ तत्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि यथा वद्वरतर्षभ ७ हतं दुर्योधनं दृष्ट्वा भीमसेनेन संयुगे ॥ व्युत्क्रम्य समयं राजन धार्तराष्ट्रं महाबलम् ८ अन्यायेन हतं दृष्ट्वा गदायुद्धेन भारत ॥ युधिष्ठिरं महाराजमहद्भयमथाविशत् ९ चिंतयानो महाभाग गांधारीं तपसान्विताम् ॥ घोरेण तपसा युक्तां त्रैलोक्यमपि सादहेत् १० तस्य चिंतयमानस्य बुद्धिः समभवत्तदा ॥ गांधार्याः क्रोधदीप्तायाः पूर्वप्रशमनं भवेत् ११ सा हि पुत्रवधं श्रुत्वा कृतमस्माभिरीदृशम् ॥ मानसेनाग्निना कुद्वाभस्मसान्नः करिष्यति १२ कथं दुःखमिदं तीव्रं गांधारी संप्रशक्ष्यति ॥ श्रुत्वा विनिहतं पुत्रं छलेनाजिह्वयोधिनम् १३ एवं विचिंत्य बहुधा भयशोकसमन्वितः ॥ वासुदेवमिदं वाक्यं धर्मराजोऽभ्यभाषत १४ तव प्रासादाद्गोविंदराज्यं निहतकंटकम् ॥ अप्राप्य मनसाऽपीदं प्राप्तमस्माभिरच्युत १५ प्रत्यक्षं मे महाबाहो संग्रामे लोमहर्षणे ॥ विमर्दः सुमहान् प्राप्तस्त्वया यादवनंदन १६ त्वया देवा सुरे युद्धे वधार्थममरद्विषाम् ॥ यथा साह्यं पुरादत्तं हताश्वविबुधद्विषः १७ साह्यं तथा महाबाहो दत्तमस्माकमच्युत ॥ सारथ्येन च वाष्पेयं भवता हि घृतावयम् १८ यदि न त्वं भवेन्नार्थः फाल्गुनस्य महारणे ॥ कथं शक्यो रणे जेतुं भवेदेष बलार्णवः १९ गदाप्रहारा विपुलाः परिचैश्चापिताडनम् ॥ शक्तिभिर्भिदिपालैश्च तोमरैः सपरश्वधैः २०

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ हेतुकारणसंयुक्तैः हेतवो दृष्ट्वा अपराधाः कारणानि जह्यान् यवशं भावीनित्युक्तानितैः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ प्रायादगच्छत् ३३ । ३४

अस्मत्कृते त्वया कृष्णवाचः सुपुरुषाः श्रुताः ॥ शस्त्राणां च निपाता वैवज्ररूपशोपमारणे २१ ते च ते सफला जाता हते दुर्योधनेऽच्युत ॥ तत्सर्वं नयथानश्येत् पुनः कृष्ण तथा कुरु २२ संदेहदोलां प्राप्तं नश्चेतः कृष्णजये सति ॥ गांधार्या हि महाबाहो क्रोधं बुद्धयस्वमाधव २३ सा हि नित्यं महाभागा तपसो ग्रेण कर्षिता ॥ पुत्रपौत्रवधं श्रुत्वा ध्रुवं नः संप्रवक्ष्यति २४ तस्याः प्रसादनं वीरप्राप्तकालं मत्तं मम ॥ कश्च तां क्रोधताम्राक्षीं पुत्रव्यसनकर्षिताम् २५ वीक्षितुं पुरुषः शक्तस्त्वा मृते पुरुषोत्तम ॥ तत्र मे गमनं प्राप्ते रोचते तव माधव २६ गांधार्याः क्रोधदीप्तायाः प्रशमार्थमरिंदम ॥ त्वं हि कर्ता विकर्ता च लोकानां प्रभवो व्ययः २७ हेतुकारणसंयुक्तैर्वाक्यैः कालसमीरितैः ॥ क्षिप्रमेव महाबाहो गांधारीं शमयिष्यसि २८ पितामहश्च भगवान् कृष्णस्तत्र भविष्यति ॥ सर्वथा ते महाबाहो गांधार्याः क्रोधनाशनम् २९ कर्तव्यं सात्वतां श्रेष्ठपाण्डवानां हितार्थिना ॥ धर्मराजस्य वचनं श्रुत्वा यदु कुलोद्ग्रहः ३० आमं न्यदारुकं प्राहरथः सज्जो विधीयताम् ॥ केशवस्य वचः श्रुत्वा त्वरमाणोऽथ दारुकः ३१ न्यवेदय द्रथं सज्जं केशवाय महात्मने ॥ तं रथं यादवश्रेष्ठः समारुह्य परंतपः ३२ जगाम हास्तिनपुरं त्वरितः केशवो विशुः ॥ ततः प्रायान् महाराजमाधवो भगवान् रथी ३३ नागसाह्वयमासाद्य प्रविवेश च वीर्यवान् ॥ प्रविश्य नगरं वीरो रथघोषेण नादयन् ३४ विदितं घृतराष्ट्रस्य सोऽवतीर्य रथोत्तमात् ॥ अभ्यगच्छ ददीनात्मा घृतराष्ट्रनिवेशनम् ३५ पूर्वं चाभिगतं तत्र सोऽपश्य दृषि सत्तमम् ॥ पादौ प्रपीड्य कृष्णस्य राज्ञश्चापि जनार्दनः ३६ अभ्यवादय दव्यग्रो गांधारीं चापिकेशवः ॥ ततस्तु यादवश्रेष्ठो घृतराष्ट्रमधोक्षजः ३७ पाणिमालं व्यराजेन्द्रसुस्वरं प्ररुरोदह ॥ समुहूर्ता दिवोत्सृज्य बाष्पं शोकसमुद्भवम् ३८ प्रक्षाल्य वारिणाने त्रेह्याचम्य च यथाविधि ॥ उवाच प्रस्तुतं वाक्यं घृतराष्ट्रमरिंदमः ३९ न तेऽस्त्यविदितं किंचिद्बुद्धस्य तव भारत ॥ कालस्य च यथा घृते तत्ते सुविदितं प्रभो ४० यदिदं पाण्डवैः सर्वैस्तव चित्तानुरोधिभिः ॥ कथं कुलक्षयो न स्यात्तथा क्षत्रस्य भारत ४१ भ्रातृभिः समयं कृत्वा क्षांतवान् धर्मवत्सलः ॥ द्यूतच्छलजितैः शुद्धैर्धनवासोऽनुपागतः ४२ अज्ञातवासचर्या च नानावेषसमावृतैः ॥ अन्ये च बहवः क्लेशस्त्वशक्तैरिव सर्वदा ४३ मया च स्वयमागम्य युद्धकाल उपस्थिते ॥ सर्वलोकस्य सान्निध्ये ग्रामांस्त्वं पंचयाचितः ४४ त्वया कालोपसृष्टेन लोभतो नापवर्जिताः ॥ तवापराधा नृपते सर्वक्षत्रक्षयंगतम् ४५ भीष्मेण सोमदत्तेन बाल्हीकेन कृपेण च ॥ द्रोणेन च सपुत्रेण विदुरेण च धीमता ४६ याचितस्त्वं शमं नित्यं न च तत्कृतवानसि ॥ कालोपहतचित्ता हि सर्वे मुह्यंति भारत ४७ यथा मूढो भवान् पूर्वमस्मिन्नर्थे समुद्यते ॥ किमन्यत्कालयोगाद्विदिष्टमेव परायणम् ४८ माचक्षोषान् महाप्राज्ञपाण्डवेषु निवेशय ॥ अल्पोऽप्यतिक्रमो नास्ति पाण्डवानां महात्मनाम् ४९ धर्मतो न्यायतश्चैव स्नेहतश्च परंतप ॥ एतत्सर्वं तु विज्ञाय ह्यात्मदोषकृतं फलम् ५०

३५ कृष्णस्य व्यासस्य ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५०

१३।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५
 अमूर्यापांडुपुत्रेषु न भवान्कर्तुमर्हति ॥ कुलवंशश्चर्षिडाश्वयज्ञपुत्रकृतं फलम् ५१ गांधार्यास्तवैनाथपांडवेषु प्रतिष्ठितम् ॥ त्वंचैव कुरुशार्दूलगांधारीचयश
 स्विनी ५२ माशुचोनरशार्दूलपांडवान्प्रतिकिलिषम् ॥ एतत्सर्वमनुध्याय आत्मनश्च व्यतिक्रमम् ५३ शिवेन पांडवान्पाहि नमस्ते भरतर्षभ ॥ जानासि
 च महाबाहो धर्मगजस्य यावत्वायि ५४ भक्तिर्भरतशार्दूलस्तेहश्वापि स्वभावतः ॥ एतच्च कदनं कृत्वा शत्रूणां पकारिणाम् ५५ दह्यते स दिवारात्रौ न च शर्माधिग
 च्छति ॥ त्वंचैव नरशार्दूलगांधारीचयशस्विनीम् ५६ सशोचन्नरशार्दूलः शान्तिं नैवाधिगच्छति ॥ हियाच परयाऽऽविष्टो भवंतं नाधिगच्छति ५७ पुत्रशोका
 मिसंतं संशुद्धिं व्याकुलितेन्द्रियम् ॥ एवमुक्ता महाराज धृतराष्ट्रं यदुतम् ५८ उवाच परमं वाक्यं गांधारीशोककशिताम् ॥ सौबलेयिनिबोध त्वयत्वावक्ष्यामि तच्छृ
 णु ५९ त्वत्समानास्ति लोकेऽस्मिन्नद्यसीमंतिनीशुभे ॥ जानासि च यथाराजसि भायाममसन्निधौ ६० धर्मार्थसहितं वाक्यमुभयोः पक्षयोर्हितम् ॥ उक्तवत्यासि
 कल्याणिन च ते तनयैः कृतम् ६१ दुर्योधनस्त्वया चोक्तो जयाथर्षिर्षुषं वचः ॥ शृणु मुठवचो मह्यं यतो धर्मस्ततो जयः ६२ तदिदं समनुप्राप्तं तव वाक्यं नृपात्मजे ॥
 एवं विदित्वा कल्याणिमास्मशोके मनः कथाः ६३ पांडवानां विनाशाय मातेषु द्विः कदाचन ॥ शक्ता चासि महाभागे पृथिवीसचराचराम् ६४ चक्षुषा क्रोधदीप्तेन
 निर्दग्धुतपसो बलात् ॥ वासुदेव वचः श्रुत्वा गांधारीवाक्यमब्रवीत् ६५ एवमेतन्महाबाहो यथा वदसि केशव ॥ आधिभिर्देव्यमानायामतिः संचलिता मम ६६
 सामेव्यवस्थिता श्रुत्वा तव वाक्यं जनार्दन ॥ राज्ञस्त्वं धस्य वृद्धस्य हतपुत्रस्य केशव ६७ त्वंगातिः सहितैर्वीरैः पांडवैर्द्विपदांवर ॥ एतावदुक्ता वचनं मुखं प्रच्छाद्य
 वाससा ६८ पुत्रशोकाभिसंतता गांधारी प्ररुदह ॥ तत एनां महाबाहुः केशवः शोककशिताम् ६९ हेतुकारणसंयुक्तैर्वाक्यैराश्वासयत्प्रभुः ॥ समाश्वास्य च गां
 धारी धृतराष्ट्रं च माधवः ७० द्रौणिसंकल्पितं भावमवबुद्धयत केशवः ॥ ततस्त्वरित उत्थाय पादौ मूर्ध्ना प्रणम्य च ७१ द्वैपायनस्य राजेन्द्र ततः कौरवमब्रवीत् ॥
 आपृच्छेत्वा कुरुश्रेष्ठ माचशोके मनः कथाः ७२ द्रौणेः पापोऽस्त्यभिप्रायस्तेनाभिसहसोत्थितः ॥ पांडवानां वधे रात्रौ बुद्धिस्तेन प्रदर्शिता ७३ एतच्छ्रुत्वा तु व
 चनं गांधार्या सहितोऽब्रवीत् ॥ धृतराष्ट्रो महाबाहुः केशवं केशि सूदनम् ७४ शीघ्रं गच्छ महाबाहो पांडवान्परिपालय ॥ भूयस्त्वया समेष्यामि क्षिप्रमेव जनार्दन ७५
 प्रायात तत्स्तुत्वरितो दारुकेण सहाच्युतः ॥ वासुदेवे गते राजन् धृतराष्ट्रं जनेश्वरम् ७६ आश्वासय देव्यात्मा व्यासो लोकनमस्कृतः ॥ वासुदेवोऽपि धर्मात्मा कृत
 कृत्यो जगाम ह ७७ शिविरं हास्तिनपुरादिह क्षुः पांडवानृप ॥ आगम्य शिविरं रात्रौ सोऽभ्यगच्छत् पांडवान् ॥ तच्च तेभ्यः समाख्याय सहितस्तैः समाहितः ७८
 ॥ इति श्रीमहामारते शल्यपर्वोत्तमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७४ ॥
 ७५ । ७७ । ७८ ॥ इति शल्यपर्वोत्तमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७४ ॥

अधिष्ठित इति शौटीरः नूरः सपवशौटीर्यमात्मानं मन्यते शौटीर्यमानी १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ अधिष्ठितः पदामूर्ध्नि भग्नसक्थेऽर्धगतः ॥ शौटीर्यमानी पुत्रो मे किमभाषत संजय १ अत्यर्थं कोपनो राजा जातवैरश्च पांडुषु ॥ व्यसनं परमं
 प्राप्तः किमाह परमाहवे २ ॥ संजय उवाच ॥ शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि यथावृत्तं नराधिप ॥ राज्ञाय दुर्लभं तेन तस्मिन् व्यसन आगते ३ भग्नसक्थो नृपो राजन्पांसुनासो
 ऽवगुंठितः ॥ यमयन्मूर्धजांस्तत्र वीक्ष्य चैव दिशो दृश ४ केशान्नियम्य यत्नेन निःश्वसन्नुरगो यथा ॥ संरंभाश्रुपरीताभ्यनिप्राभ्यामभिवीक्ष्य माम् ५ बाहू धरण्या
 निष्पिष्य सुदुर्मत इव द्विपः ॥ प्रकीर्णान्मूर्धजान्धुन्वन् दंतैर्दंतानुपस्पृशन् ६ गर्हयन्पांडवं ज्येष्ठानिः श्वस्येदमथाब्रवीत् ॥ मीष्मेशां तनवेनाथे कर्णेश्च शत्रूणां वरे
 ७ गौतमेशकुनौ चापि द्रोणे चास्त्रधृतां वरे ॥ अश्वत्थामि तथा शल्येश्चरे च कृतवर्मणि ८ इमामवस्थां प्राप्तोऽस्मि कालो हि दुरतिक्रमः ॥ एकादशचमूभर्ता सोहमे
 तां दशांगतः ९ कालं प्राप्य महाबाहो न कश्चिदतिवर्तते ॥ आख्यातव्यं मदीयमायिऽस्मिन् जीवतिसंयुगे १० यथाऽहं भीमसेनेन व्युत्क्रम्य समयंहतः ॥
 बहूनि सुवृत्तं सानि कृतानि खलु पांडवैः ११ मूरिश्रवसि कर्णे च भीष्मे द्रोणे च श्रीमति ॥ इदं चाकीर्तिजं कर्म वृत्तं सैः पांडवैः कृतम् १२ येन ते सत्सु निर्वेदं
 गमिष्यंति हि मेमतिः ॥ का प्रीतिः सत्त्वयुक्तस्य कृत्वा पाधि कृतं जयम् १३ को वा समयभेत्तारं बुधः संमंतुमर्हति ॥ अधर्मेण जयं लब्ध्वा को नु हृष्येत पांडितः १४
 यथासंहृष्यते पापः पांडुपुत्रो वृकोदरः ॥ किं नु चित्रमितस्त्वद्य भग्नसक्थस्य यन्मम १५ रुद्धेन भीमसेनेन पादेन मृदितं शिरः ॥ प्रतपंतं श्रिया जुष्टं वर्तमानं च बं
 धुषु १६ एवं कुर्यान्नरो यो हि स वै संजय पूजितः ॥ अभिज्ञौ युद्धधर्मस्य ममात्तापिताचमे १७ तौ हि संजय दुःखातौ विज्ञाप्यौ वचनाद्विमे ॥ इष्टं श्रुत्वा भृताः
 सम्यग्भूः प्रशास्ताः ससागरा १८ मूर्ध्नि स्थितमभिप्राणां जीवतामेव संजय ॥ दत्तादाया यथाशक्ति मिप्राणां च प्रियं कृतम् १९ अमिप्रावाधिताः सर्वे को नु स्वंततरो
 मया ॥ मानिता बांधवाः सर्वे वश्यः संपूजितो जनः २० त्रितयं सेवितं सर्वको नु स्वंततरो मया ॥ आज्ञासंतपमुख्येषु मानः प्राप्तः सुदुर्लभः २१ आजानेयैस्तथा
 यातं को नु स्वंततरो मया ॥ यातानि परराष्ट्राणि नृपाभुक्ताश्च दासवत् २२ प्रियेभ्यः प्रकृतं साधु को नु स्वंततरो मया ॥ अधीतं विधिवदत्तं प्राप्तमायुर्निराम
 यम् २३ स्वधर्मेण जिता लोकाः को नु स्वंततरो मया ॥ दिष्टयानां हंजितः संख्ये परान्प्रेष्य वदाश्रितः २४ दिष्टयामे विपुला लक्ष्मीर्मृते वन्यगता विभो ॥
 यदिष्टं क्षत्रवंधूनां स्वधर्ममनुतिष्ठताम् २५ निधनं तन्मया प्राप्तं को नु स्वंततरो मया ॥ दिष्टयानां हं परावृत्तो वैरात्प्राकृतवज्जितः २६ दिष्टयानविमर्तिकां चिद्व
 जिह्वा तु पराजितः ॥ सुसंवाथप्रमत्तं वा यथाह न्याद्विषेण वा २७ एवं व्युत्क्रांतधर्मेण व्युत्क्रम्य समयंहतः ॥ अश्वत्थामा महाभागः कृतवर्मा च सावतः २८

२९ वार्तिकान् वार्ताहारिणः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ चार्वाकोब्राह्मणवेषधारीराक्षसः ३८ अपचितिप्रतीकारं ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ ॥ इतिशस्यपर्वतर्गतग
 कृपःशारद्वतश्चैववक्तव्यावचनान्मम ॥ अधर्मेणप्रवृत्तानांपांडवानामनेकशः २९ विश्वाससमयघ्नानानय्यंगतुमर्हथ ॥ वार्तिकांश्चाब्रवीद्राजापुत्रस्तेसत्यवि
 क्रमः ३० अधर्माद्रीमसेनेननिहतोऽहंयथारणे ॥ सोहंद्रोणंस्वर्गगतंकर्णशल्याबुभौतथा ३१ वृषसेनंमहावीर्यंशकुर्निचापिसौबलम् ॥ जलसंधंमहावीर्यंभग
 दत्तंचपार्थिवम् ३२ सोमदत्तंमहेष्वासंसेधवंचजयद्रथम् ॥ दुःशासनपुरोगांश्चमातृनात्मसमांस्तथा ३३ दौःशासनिंचविक्रांतंलक्ष्मणंचात्मजाबुभौ ॥ एतां
 श्रान्यांश्चसुबहून्मदीयांश्चसहस्रशः ३४ पृष्ठतोऽनुगमिष्यामिसार्धहीनोयथाऽध्वगः ॥ कथंभ्रातृदहतान्श्रुत्वाभर्तारंचस्वसामम् ३५ रोक्ष्यमाणादुभ्वार्ता
 दुःशलासाभविष्यति ॥ स्नुषाभिःप्रस्नुषाभिश्चवृद्धोराजापितामम् ३६ गांधारीसहितश्चैवकांगतिप्रतिपत्स्यति ॥ सूनंलक्ष्मणमाताऽपिहतपुत्राहतेश्वरा ३७
 विनाशयास्यतिक्षिप्रंकल्याणीपृथुलोचना ॥ यदिजानातिचार्वाकःपरिव्राट्काग्विशारदः ३८ करिष्यतिमहामागोऽध्वंचापचितिमम् ॥ समंतपंचकेपुण्येत्रिषु
 लोकेषुविश्रुते ३९ अहंनिधनमासाद्यलोकान्प्राप्स्यामिशाश्वतान् ॥ ततोऽजनसहस्राणिबाष्पपूर्णानिमारिष ४० प्रलापंनृपतेःश्रुत्वाव्यद्वन्तादिशोदश ॥
 ससागरवनाधोराष्ट्रधेवीसचराचरा ४१ चचालाथसनिर्हादादेशश्चैवाविलाभयन् ॥ तेद्रोणपुत्रमासाद्ययथावृत्तंन्यवेदयन् ४२ व्यवहारंगदायुद्धेपार्थिवस्य
 चपातनम् ॥ तदारुण्यायततःसर्वेद्रोणपुत्रस्यभारत ॥ ध्यात्वाचसुचिरंकालंजग्मुरार्तीयथागतम् ४३ ॥ इतिश्रीमहामारतेशस्यपर्वतर्गतगदापर्वणिदुर्योधन
 विलापेचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ संजयउवाच ॥ वार्तिकाणां सकाशात्श्रुत्वादुर्योधनंहतम् ॥ हतशिष्टास्ततोराजनकौरवाणामहारथाः १ विनिर्भि
 त्नाःशितैर्बाणैर्गदातोमरशक्तिभिः ॥ अश्वत्थामाकृपश्चैवकृतवर्माचसात्वतः २ खरिताजवनैरश्वैरायोधनमुपागमन् ॥ तत्रापश्यन्महात्मानंधार्तराष्ट्रनिपा
 तितम् ३ प्रभंवायुवेगेनमहाशालंयथावने ॥ भूमौविचेष्टमानंतंरुधिरेणसमुक्षितम् ४ महागजमिवारण्येव्याधेनविनिपातितम् ॥ विवर्तमानंबहुशो
 रुधिरौषपरिष्ठुतम् ५ यदृच्छयानिपतितंचक्रमादित्यगोचरम् ॥ महावातसमुत्थेनसंशुष्कमिवसागरम् ६ पूर्णचंद्रमिवव्योमिषुषारावृतमंडलम् ॥
 रेणुध्वस्तंदीर्घभुजंमातंगमिवविक्रमे ७ वृत्तंभूतगणैर्धैरैःक्रव्यादैश्चसमंततः ॥ यथाधनंलिप्समानैर्भृत्यैर्नृपतिसतम् ८ भुकुटीकृतवक्रांतक्रोधादु
 दृतचक्षुषम् ॥ सामर्षतंनरव्याघ्रंव्याघ्रनिपतितंयथा ९ तेतद्व्यामहेष्वासंभूतलेपतितंनृपम् ॥ मोहमभ्यागमन्सर्वेकपप्रभृतयोरथाः १० अवतीर्थ
 रथेभ्यश्चप्राद्रवन्नराजसन्निधौ ॥ दुर्योधनंसंप्रेक्ष्यसर्वैश्चमाबुपाविशन् ११ ततोद्रौणिर्महाराजबाष्पपूर्णंक्षणःश्वसन् ॥ उवाचभरतश्रेष्ठसर्वलोकेश्वरेश्वरम्
 १२ ननूनंविद्यतेसत्यमानुषेकिंचिदेवहि ॥ यत्रत्वंपुरुषव्याघ्रशेषेपांसुषुरूपितः १३
 दारपर्वणिभीलकंठीये भारतभावदीपेचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ वार्तिकाणामिति १ । २ । ३ । ४ । ५ चक्रमादित्यगोचरं सर्वमंडलमिवेतिलुप्तोपमा ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ कारणांतरेअदृष्टरूपेसति तेनदृष्टसाधनीवैयर्थ्यायतत्प्रतिभावा १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८

भूत्वाहिनृपतिःपूर्वसमाज्ञाप्यचमेदिनीम् ॥ कथमेकोऽद्यराजेंद्रतिष्ठसेनिर्जनेवने १४ दुःशासनंनपश्यामिनापिकर्ममहारथम् ॥ नापितान्सुहृदःसर्वानकिमिदं
 भरतर्षभ १५ दुःखंनूनंकृतांतस्यगतिंज्ञातुंकथंचन ॥ लोकानांचभवान्यत्रशेषेपांसुषुरूपितः १६ एषमूर्धाभिषिक्तानामग्रेगत्वापरंतपः ॥ सत्पुत्रंनसतेपांसुप
 श्यकालस्यपर्ययम् १७ कतेतदमलंछत्रंव्यजनंकचपार्थिव ॥ साचतेमहतीसेनाकगतापार्थिवोत्तम १८ दुर्विज्ञेयागतिर्नूनंकार्यणांकारणांतरे ॥ यद्वैलोकगुरुर्भू
 त्वाभवानेतांदशांगतः १९ अधुवासर्वमर्त्येषुश्रीरूपालक्ष्यतेभृशम् ॥ भवतोव्यसनंदृष्ट्वाशक्रविस्पर्धिनोभृशम् २० तस्यतद्वचनंश्रुत्वादुःखितस्यविशेषतः ॥ उ
 वाचराजन्पुत्रस्तेप्राप्तकालमिदंवचः २१ विमृज्यनेत्रेपाणिभ्यांशोकजंवाष्पमुत्सृजन् ॥ कृपादीन्सतदावीरान्सर्वानेवनराधिपः २२ ईदृशोलोकधर्मोऽप्यंधात्रानि
 दिष्टुच्यते ॥ विनाशःसर्वभूतानांकालपर्यायमागतः २३ सोऽयमांसमनुप्राप्तःप्रत्यक्षंभवतांहियः ॥ पृथिवीपालयित्वाऽहमेतांनिष्ठामुपागतः २४ दिष्टयानाहंप
 रावृतोयुद्धेकस्यांचिदापदि ॥ दिष्ट्याऽहंनिहतःपापैश्छलेनैवविशेषतः २५ उत्साहश्चकृतोनित्यंमयादिष्ट्यायुयुत्सता ॥ दिष्ट्याचास्मिन्नहतोयुद्धेनिहतज्ञातिर्वा
 धवः २६ दिष्ट्याचवोऽहंपश्यामिमुक्तानस्माज्जनक्षयात् ॥ स्वस्तियुक्तांश्चकल्यांश्चतन्मेप्रियमनुत्तमम् २७ माभवंतोऽत्रतप्यंतांसौहृदान्निधनेनमे ॥ यदिवेदाः
 प्रमाणंवोजितालोकामयाऽक्षयाः २८ मन्यमानःप्रभावंचकृष्णस्यामिततेजसः ॥ तेननच्यावितश्चाहंक्षत्रधर्मोऽस्वनुष्ठितात् २९ समयासमनुप्राप्तोनास्मि शो
 च्यःकथंचन ॥ कृतंभवद्भिःसदृशमनुरूपमिवात्मनः ३० यतितंविजयेनित्यंदैवंतुदुरतिक्रमम् ॥ एतावदुक्त्वावचनंवाष्पव्याकुललोचनः ३१ तूर्णीबभूवराजेंद्र
 रुजाऽसौविह्वलोभृशम् ॥ तथानुद्वहाराजानंवाष्पशोकसमन्वितम् ३२ द्रौणिःक्रोधेनजज्वालयथावह्निर्जगत्क्षये ॥ सचक्रोधसमाविष्टःपाणौपाणिनिपीडयच ३३
 बाष्पविह्वलावाचाराजानमिदमब्रवीत् ॥ पितामेनिहतःक्षुद्रैःसुनृशंसेनकर्मणा ३४ नतथातेनतप्यामियथाराजंस्त्वयाऽद्यवै ॥ शृणुचेदंवचोमह्यंसत्येनवदतःप्र
 भो ३५ इष्टापूर्तेनदानेनधर्मेणसुकृतेनच ॥ अद्याहंसर्वपंचालान्वासुदेवस्यपश्यतः ३६ सर्वोपायैर्हिनेष्यामिप्रेतराजनिवेशनम् ॥ अनुज्ञांतुमहाराजभवान्मे
 दातुमर्हति ३७ इतिश्रुत्वातुवचनंद्रोणपुत्रस्यकौरवः ॥ मनसःप्रीतिजननंकृपंवचनमब्रवीत् ३८ आचार्यशीघ्रंकलशंजलपूर्णंसमानय ॥ सतद्वचनमाज्ञायरा
 जोब्राह्मणसत्तमः ३९ कलशंपूर्णमादायराज्ञोऽतिकमुपागमत् ॥ तमब्रवीन्महाराजपुत्रस्तवविशांपते ४० ममाज्ञयाद्विजश्रेष्ठद्रोणपुत्रोऽभिषिच्यंताम् ॥ सैन्याप
 त्येनभद्रंतेममचेदिच्छसिप्रियम् ४१ राज्ञोनियोगाद्योद्धव्यंब्राह्मणेनविशेषतः ॥ वर्तताक्षत्रधर्मेणह्येवंधर्मविदोविदुः ४२

॥ ६४ ॥

राज्ञस्तुवचनं श्रुत्वा कृपः शारद्वतस्तथा ॥ द्रौणिर्गोत्रो न योगेन सैनापत्येऽभ्यषेचयत् ४३ सोऽभिषिक्तो महाराजपरिष्वज्य नृपोत्तमम् ॥ प्रययौ सिंहनादेन दिशः सर्वा
 विनादयन् ४४ दुर्योधनोऽपिराजेन्द्रशोणितेन परिहृतः ॥ तानि शांतिपदेऽथ सर्वभूतभयावहाम् ४५ अपक्रम्य तु ते तूर्णतस्मादायोधनाश्रुप ॥ शोकसंविग्नमनस
 श्विंता ध्यानपराभवन् ४६ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां वैयासिक्यां शल्यपर्वतर्गतगदापर्वणि अश्वत्थामसैनापत्याभिषेके पंचषष्टि
 तमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ॥ ॥ समाप्तं गदापर्वशल्यपर्वच ॥ ॥ अतः परं सौप्तिकं पर्व मविष्यति ॥ ॥ तस्यायमाद्यः श्लोकः ॥
 ॥ संजय उवाच ॥ ॥ ततस्ते सहिता वीराः प्रयाता दक्षिणामुखाः ॥ उपास्तमनवेलायां शिविराभ्याशमागताः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ अभ्याप्यादिपर्वोक्ताध्यायसंख्यावैषम्यं श्लोकसंख्यावैषम्यं च लिपिकरप्रमादादिना द्रष्टव्यम् ॥

॥ ७ ॥ ॥ १७७७ ॥

॥ इति श्रीमहाभारते शल्यपर्व गदापर्वच समाप्तम् ॥

11

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.
